INDEX GENERALIS SEV CLAVIS *ET* REPERTORIVM DISCEPTATIONVM

Omnium forensium

STEPHANI GRATIANI ROMANI I.V.D.

VTRIQVE FORO
mirifice deseruiens,

A IO. ANDREA CADÆO
ELABORATVM,
Nunc denuò in lucem editum.



GENEVÆ,
Sumptibus Samuelis Chouët.

M. DC. LXIV.

ADMONITIO
AD LECTOREM.

INDICES omnium operum Stephani Gratiani in
1 vnum redegi, ne ad omnes quinque Tomos, pro eiusdem rei cognitione studioso Lectori foret euagandum.

2 Alium quoque Rubricarum Elenchum ex materia, quæ in quinque Tomis pertractatur, pro faciliori rerum inuentione, desumpsi: Qui Rubricarum Elenchus mirificè deseruiet studioso cuique volenti sibi aliud nouum conficere Repertorium, quoad materias hoc præsenti copiosius.

3 Ad indicandam materiam sub Rubricis contentam: an in primo, vel secundo, vel tertio, aut quarto, vel denique quinto Tomo reperiatur, positi sunt numeri marginales Tomum indicantes ad instar indicis Tractatuum.

4 Errata etiam quamplurima, quæ in quinque indicibus circa citationes Capitum extabant, quantum potui, emendaui.

5 Omnia Capita, seu potiùs Consilia Gratiani sunt mille; & quilibet Tomus continet capita 200.

¶ 2

INDEX RVBRICARVM IN CADÆI CLAVE

Latentium Gratiani Disceptationes aperiente.

A Vel Ab. fol.1.
Abbas. 1
Abbatissa. 2
Abbreuiatura. 2
Ablatiuus. 2
Absens. 2
Absolutio. 3
Absolutus 3
Abstinere. 3
Acceptatio. 3
Acceptor. 3
Accessio. 411
Accessorium. 3
Accidentale. 4
Acconcium. 4
Accrescendi Ius. 4
V. Ius uccrescendi.
Accusatio. 4
Accusator. 4
Acquisitio. 4
Acta. 4
Actio. 5
Actor. 6
Actus. 7
Adæquare. 7
Addictio. 8
Additio. 8
Ademptio. 7
Adiectus. 8
Adimplementum. 8
Aditio. 8
Adiudicatio. 9
Adiunctus. 9
Administrare. 9
Administratio. 9
Administrator. 9
Adoptatus. 10
Aduenritia. 10
Aduersatiua. 10
Adulterium. 10
Aduocare. 10
Aduocatus. 10
Ædificium. 11
Ægidiana. 11
Æmulatio. 12
Æqualitas. 12
Æquiparatio. 12
Æquitas. 12
Æs alienum. 12
Æstimatio. 12
Æstimator. 13
Æstimum. 13
Ætas. 13
Affectio. 13
Affectus. 13
Affinitas. 13
Affirmatiua. 13
Affrancandi pactum. 13
V. Pactum affranc.
Aggeres. 13
Aggregatio. 13
Agnatio. 13
Agnatus. 13
Alexander. 14
Alienatio. 14
Alimenta. 17
Alius. 17
Altare. 19
Alternatiua. 20
Ambarum Dictio: 20
Ambiguus. 20
Amicitia. 20
Amicus. 20
Amissio. 20
Amita. 20
Amor. 20
Ampliatus reus. 20
Amplius. 20
Anima. 20
Animal. 20
Animus. 21
Annales. 21
Annexum. 21
Anniuersarium. 21
Annua potestas. 21
Annua præstatio. 21
Annui redditus. 21
Annullatio. 21
Annulus. 21
Annus. 21
Antecedens. 21
Anterioritas. 21
Antiquitas. 21
Antiquus. 21
Antoninus. 21
Apaltor. 21
V. Particeps.
Apertio oris. 21
Apocha. 21
Apostoli. 21
Apotheca. 22
Apothecæ legatum. 22
Appellans. 25
Appellatio. 22
Appellatus. 25
Approbatio. 25
Approbatus. 25
Aqua. 26

Aratrum. 26
Arbiter. 26
Arbitrator. 26
Arbitratrix. 26
Arbitrium. 26
Arbor. 27
Archidiaconus. 27
Archiepiſcopus. 27
Archipresbyter. 27
Archiuium. 27
Area. 27
Argentarius. 27
Argumentum. 27
Arma. 28. V. Inſignia.
Arma ſeu Inſignia. 28
Armenta. 28
Artha. 28
Ars. 28
Articulus. 28
Artifex. 28
Arundinetum. 28
Aſcendentes. 28
Aſpectus. 28
Aſſaſſinium. 28
Aſſaſſinus. 28
Aſſecuratio. 28
Aſſenſus. 28
Aſſerens. 28
Aſſertio. 28
Aſſeſſor. 28
Aſſignatio. 29
Attentare. 29
Attentata. 29
Auaritia. 29
Auctor. 29
Auctoritas. 29
Aucupium. 29
Audientia. 29
Auditor Cameræ. 29
Auditor Card.legat. 29
Auditor Rotæ. 29
Auditor Sac. Palatij. 29
Augmentum. 29
Aureus. 29
Authentica. 29
Auia. 30
Auiamentum. 29
Aut. 29
Auus. 30
Axes. 30

B

Baculus. 30
Baldus. 30
Bancum. 30
Bannimentum. 30
Bannitus. 30
Bannum. 30
Baptiſmus. 30
Baro. 31
Bartolus. 31
Baſtardi. 31
Bechetæ. 31
Bellum. 31
Beneficiatus. 31
Beneficium. 31
Beneficium Eccleſiaſticum. 31
Benemerita. 33
Beneplacitum. 33
Beneuolentia. 33
Bibliotheca. 33
Bizochæ. 33
Blaſphemia. 33
Bona. 33
Bona fides. 35
Bona opinio. 35
Bonitas. 35
Bononienſis. 35
Bonus. 35
Bulla. 35

C

Cadauera. 35
Caducitas. 35
Calculus. 36
Calumnia. 36
Calumniator. 36
Camaldolenſes. 36
Cambium. 36
Camera. 36
Cameralis obligatio. 36
Camerarius. 36
Caminus. 36
Campana. 36
Cancellaria. 36
Cancellatio. 36
Candela. 36
Cannetum. 36
Canon. 36
Canones. 37
Canonicatus. 37
Canonicus. 37
Cantus. 38
Capella. 38
Capellania. 38
Capellanus. 38
Capere. 45
Capita ordinum. 38
Capitula. 38
Cap. cum haberet de eo, qui duxit. 38
Capitulum. 38
Capſerius. 38
Captatoria. 38
Captiuus. 38
Captura. 38
Capucini. 38
Caput. 39
Carcer. 39
Carceratio. 39
Carceratus. 39
Cardinalis. 39
Cariſtia. 39
Charta. 39
Caſſatio. 39
Caſtrum. 39
Caſus fortuitus. 39
Caſus mixtus. 39
Caſus omiſſus. 39
Caſus. 39
Cataſtrum. 39
Cathedra. 40
Cathedralis. 40
Cathedraticum. 40
Cauda. 40
Cauſa. 40
Cauſa pia. 42
Cautela. 42
Cautio. 42
Cedendarum exceptio. 42
Cedens. 42
Cedere. 42
Cedula. 42
Celeritas. 42
Cenſura. 42
Cenſus. 42
Cenſus vitalitius. 45
Cepiſſe. 45
Cerimonialis liber. 45
Certa diſpoſitio. 45
Certitudo actus. 45
Certum. 45
Certus. 45
Ceſſio. 45
Ceſſio bonorum. 46
Ceſſionarius. 47
Calendarium, ſeu Banchũ. 47
Cherondæ leges. 47
Chirurgus. 47
Choragium. 47
Chorus. 47
Chriſtianus. 47
Citatio. 47
Citharedus. 4[illegible]
Ciuilitas. 49
Ciuis. 49
Ciuitas. 50
Clauis. 50

Clauſula

Claufula. 50
V. Codicillaris.
Clericatus. 54
Clericus. 54
Clerus. 56
Coaceruatio. 56
Coadiutoria. 56
Codicillaris claufula. 56
Codicilli. 56
Cogitatio. 56
Cogitandum. } 56
Cognitio. } 56
Cognomen. 56
Cohærentia. 56
V. Connexa.
Coheredes. 56
Collatio. 56
Collecta. 57
Collectiua. 57
Collector. 57
Collegiata Ecclefia Monafteria. 57
Collegium. } 57
Collegialiter. } 57
Colonia. } 57
Colonus. } 57
Color rubeus. 57
Columna. 57
Comes. 57
Commenda. 57
Commendator. 57
Commendatarius. 57
Commenfalitas. 57
Comminatio. 57
Commiffarius. 58
Commiffio. } 58
Committens. } 58
Commodatarius. 58
Commoditas. 58
Commodum. 58
Communicatio. 58
Communio. 58
Communis opinio. 58
Communis reputatio. 58
Communis res. 58
Communitas. 58
Commutatio. 58
Comparitio. 58
Compaternitas. 58
Compendiofa. 58
Compenfatio. 58
Comprehenfio. 59
Compromiffum. 59
Compulfus. 60
Computa. 60
Computatio. 60
Conceffio. 60
Concilium. 60
Conclufio in caufa. 61
Concubina. 61
Conditio incerti. } 61
Iudebiti. } 61
Conditio. 61
Conductio. } 64
Conductor. } 64
Conferre. 65. V. Collatio
Confeffio. 66
Confefforia. 68
Confeffus. 68
Confeftim. 68
Confidentia. 68
Confines. 68
Confirmans. 68
Confirmatio. 65
Confifcatio. 68
Conformitas. 68
Confraternitas. 69
Confugiens. 69
V. Ecclefiæ Immunitas.
Confufio. 69
Congregare. 69
Congrua portio. 69
Coniectura. 69
Coniunctio. 69
Coniunctus. 69
Connexa. 70
Confanguineus. 70
Confanguinitas. 70
Confcientia. 70
Confecratio. 70
Confenfus. 70
Confequens. 71
Conferuator. 71
Confignatio. 71
Confiliarius. 71
Confilium. 71
Confors. 71
Conforcium. 71
conftitutio. 71
conftitutum. 72
confuetudo. 72
confuetum. 73
confultor. 73
confumptio. 74
contemplatio. 74
contemptus. 74
contentum. 74
conteftatio. 74
continentia. 74
continuatio. 74
continuò. 74
contractus. 74
contrahens. 75
contradicere. 75
contradictæ. 75
contradictio. 75
contradictor. 75
contraria. 75
contrarietas. 75
contrarius. 75
contrauentio. 75
contumacia. 75
contumax. 75
conuenire. 75
conuentio. 75
conuentus. 76 V. Monaft.
conuerfa. } 76
conuerfus. } 76
conuictus. 76
conuiuia. 76
copia. 76
copula. } 76
copulata. } 76
copulatiua. 76
corpus. 76
correctio. } 76
corrector. } 76
correlatiuum. 76
correfpectiuitas. } 76
correfpectiuus. } 76
correus. 77
corrigere. 77
credit. verbum. 77
creditor. 77
creditum. 79
credulitas. 79
crimen. 79
crux. 79
culpa. 79
cumulatio. 79
cura animarum. 79
curator. 80
curatus. 80
curialis. 80
cuftodia. 80

D

Damnum. 80
Data. 81
Dataria. 81
Datio in folutum. 81
Debitor. 82
Debitum. 83
Decimæ. 84
Decifio. 84
Declarare. } 84
Declarans. } 84
Declaratio. 84

Declarator. 85
Decoctio. }
Decoctus. } 85
Decretum. 85
Defectus. 87
Defendere. }
Defensio. }
Defensor. } 87
Deficere. }
Deficientia. } 87
Deformitas. 87
Defunctus. 87
Delator. 87
Delectabile. 87
Delegare. }
Delegatio. }
Delegatus. } 87
Deliberatio. 87
Delictum. }
Delinquens. } 87
Dementia. 88
Demonstratio. }
Demonstratiuè. } 88
Denominatio. 88
Denunciatio. 88
Deportatio. }
Deportatus. } 88
Depositarius. 88
Depositio. 88
Depositum. 89
Derogatio. }
Derogatoria. } 90
Descendens. 90
Descriptio. 90
Desertio. 90
Destinata. 90
Destinatio. 90
Destructa. }
Destructio. } 90
Detentio. 90
Detentor. 91
Deterioratio. 91
Determinatio. 91
Deuolutio. 91
Deus. 91
Dextera. 91
Diaconus. 91
Dictio. 91. V. Verba.
Dies. 92
Diffamare. 92
Dignitas. 93
Dignus. 93
Dijudicatio. 93
Dilatio. 93
Dilectio. }
Dilectus. } 93
Diligentia. 95
Diluuium. 93
Diminutio. 93
Dimissoria. 93
Dinumeratio. 94
Diœcesanus. 94
Diœcesis. 94
Disceptare. }
Disceptatio. }
Disceptator. } 94
Discordia. 94
Discretio. 94
Discussio. 94
Disdicta. 94
Dismembratio. 94
Dispensatio. 94
Disponere. }
Dispositio. } 95
Distributiones. 95
Districtualis. 96
Diuersitas. 96
Diuidua. 96
Diuisio. 96
Diuitiæ. 97
Diuortium. 97
Diuturnitas. 97
Doctor. 97
Doctoratus. 98
Dogana. 98
Dolus 98
Domesticus. 99
Domicilium. 99
Dominium. 99
Dominus. 101
Domus. 102
Donans. 103
Donare. 103
Donatarius. 105
Donatio. 103
Dos. 109
Dubitans. 120
Ducatus. 120
Duellum. 120
Durare. 120
Dux. 120

E

Ecclesia. 120
Edere. 122
Edictio. }
Edictum. } 122
Educatio. 122
Effectus. 122
Egregia persona; 123
Electio. 123
Elector. 124
Electus. 123
Eleæmosina. 124
Emancipatio. 124
Emendatio. 124
Emphyteusis. }
Emphyteuta. } 124
Empta res. }
Emens. }
Emptio. }
Emptor. } 128
Ens. 130
Enunciatiua. 130
Episcopalia. 130
Episcopatus. 130
Episcopus. 131
Epistola D. Adriani. 133
Epistola. 133
Equites Hierosolymitani. 134
Equus. 134
Erectio. 134
Errans. 134
Erronea Confessio. 134
Error. 134
Et 134
Euacuatio. 134
Eucharistia. 134
Euentus. 134
Eugeniana. 134
Euictio. 134
Euidentia. 135
Exactio. }
Exactor. }
Exactum. } 135
Examen. }
Examinator. }
Examinatus. } 136
Exceptio. 136
Excessiuum. }
Excessus. } 137
Exclusio. 137
Excommunicatio. }
Excommunicatus. } 138
Excusare. }
Excusator. } 138
Excussio. 138
Executio. 138
Executiua via. 141
Executiuum Iudicium: 141
Executor. 141
Exemplar. 142
Exemplatio. 142
Exemplum. 142
Exemptio. 142
Exemptus. 142
Exhæredatio. 143
Exhibitio. 143

Exigere. 143
Existentia. 143
Expensæ. 143
Experientia. 144
Expositus. 144
Expressio. Expressum. 144
Expulsio. 144
Extantes, dictio. 144
Extensio. 144
Extinctum. 145
Extraneus. 145
Extraordinarium, 145
Extrau. Ambitiosæ. 145

F

Fabula. 145
Facere. 145
Facilitas. 145
Factor. 145
Factum. 145
Facultas. Facultatiua. 145
Falcidia. 145
Falsificans. Falsitas. Falsum. 146
Fama. 146
Familia. 146
Familiaris. Familiaritas. 147
Famulus. 147
Fatalia. 147
Fauor. 147
Febris. 147
Fenestra. 147
Feriæ. 147
Ferruminatio. 147
Festus dies. 147
Feudalia bona. 147
Feudatarius. 147
Feudum. 147
Fictio. 149
Fideicommissaria substitutio. 149
Vide Substitutio.
Fideicommissarius. 149
Fideicommissum. 150
Fideiussio. 154
Fideiussor. 154
Fidelitas. 156
Fides. 156
Fiduciarius. 156
Fieri. 156
Filiatio. 156
Filia. 157
Filius. 157
Finalis causa. 161
Finis. 161
Fiscus. 161
Flumen. 162
Fœmina. 162
Fœnerator, 162
Folium. 162
Foraneus. 162
Forensis. 162
Foris factum. 163
Forma. 163
Forum. 163
Frater. 163
Fratres mendicantes. 164
Fraternitas. 164
Fraus. 164
Fremitus. 164
Frequens. Frequentatio. 164
Fructus. 164
Frumentator. 168
Frumentum. 168
Frustra. Frustratorium. 168
Fuga. 168
Fugitiuus. 168
Fulgur. 168
Fundamentum. 169
Fundus. 169
Funus, funeralia. 169
Fur, furtum. 170
Furiosus. Furor. 169
Futurum. 170

G

Gabella. 169
Geminatio. 170
Gemma. 171
Generale. Generalis. Generalitas. 170
Generalis Ordinum. 170
Generatio. 170
Genitiuus. 171
Genus. 171
Gonella. 171
Gradus. 171
Granarium, Granum. 171
Gratia. 171
Gratificatio. 171
Grauamen Grauare. Grauatus. 171
Grex. 172
Guarantigia. 172

H

Habere. 172
Habilitas. 172
Habitare. Habitatio. Habitator. 172
Habitus. 172
Hadrianus. 173
Hæreditaria obligatio. 173
Hereditas. 173
Heres. 174
Heresis. Hereticus. 180
Hierosolymitanus Eques. 180
Hilarius. 180
Historia. 180
Histrio. 180
Hoc amplius. 180
Homo. 180
Honestas. Honestè. 180
Honor. 181
Honoraria pœna. 181
Honoratus. 180
Hora. 181
Hortus. 181
Hospes. 181
Hospitale. 181
Hospitalitas. 181
Hospitiola. 181
Hospitium. 181
Hypotheca. 181

I

Iacobus de Arena. 183
Iactare. Iactatio. 183
Identitas. 183
Idoneus. 184
Iesus. 184
Ignis. 184
Ignobilis. 184
Ignorans. Ignorantia. 184
Illatio. 184
Illegitimus. 184
Illicitum. 185
Illitteratus. 185
Imaginatio. 185
Imbreuiatura. 185
Immemorabile. 185
Immissio. 185
Immixtio. 185
Immobilia. 185

Immunitas. 185
Impedimentum. 185
Impensa. 186
Imperandi vicissitudo. / Imperator. / Imperium. 186
Imperitus. 186
Impersonaliter. 186
Implementum. 186
Impressio. 186
Impuber. 186
Impugnans. 186
Imputare. 186
Inæqualitas. 186
Incapacitas. 186
Incendium. 186
Incertitudo. 187
Incertum. 187
Incestus. 187
Incidens. 187
Inclusió. 187
Incola. / Incolatus. 187
Incompatibilitas. 187
Incontinenti. 187
Incorporale. / Incorporatio. 187
Indagatio. 187
Indefinita. 187
Indemnitas. 187
Indicario. 187
Indicium. 188
Indiuiduum. 188
Inducię. 188
Indulgentia. 188
Industria. 188
Inexigibilis. 188
Infamia. / Infamis. 188
Infans. 188
Inferior. 188
Infinitas. 188
Infirmare. 188
Infirmitas. / Infirmus. 188
Infra. 188
Ingenuitas. 188
Ingratitudo. / Ingratus. 188
Ingressus. 188
Inhabilis. 188
Inhibitio. 188
Inimicitia. 189
In infinitum. 189
Initium. 189
Iniuria. 189
Iniustitia. 189
Inobseruantia. 189
Inofficiosa. 189
Inopia. 189
Inquilinatus. / Inquilinus. 189
Inquisitio. / Inquisitor. 189
Inscriptio. 190
Insignia. 190
Insinuatio. 190
In solidum. 190
Insordescentia. 191
Instantia. 191
In stirpes. 191
Institor. 191
Institutio. 191
Instrumentum. 192
Insufficientia. 193
Insula. 193
Integraliter. 193
Intentio. 193
Interdictum. 193
Interesse 193
Interitus. 194
Interlocutoria. 194
Interpellatio. 194
Interpretatio. 195
Interrogatoria, Interrogat. 195
Intestatus. 195
Intimatio. 195
Inuecta. 195
Inuentarium. 195
Inuerisimilitudo. 198
Inuestitura. 198
Inuicem. 199
Inuitus. 199
Inundatio. 199
Inutile. 199
Iocalia. 199
Irregularitas. 199
Item. 199
Iter. 199
Iudæus. 199
Iudex. 199
Iudicandum. / Iudicatum. 203
Iudicium. 203
Iura. 203
Iuramentum. 203
Iuris apices Iuris rigor. 208
Iuris consultus. 206
Iurisdictio. 206
Ius accipientis. 208
Ius accrescendi. 208
Ius actiuum. / Passiuum. 208
Ius actoris. 208
Ius adeundi. 209
Ius canonicum. / ciuile. 208
Ius commune 209
Ius compete 209
Ius congrui. V. Retractus. 209
Ius exequendi. 209
Ius futurum. 209
Ius incorporale. 209
Ius inquilinatus. 209
Ius patronatus. 209
Ius quærendum. / Quæsitum. 211
Ius redimendi. 211
Ius regaliorum. 211
Ius relocationis. 211
Ius retractus. / V. Retractus. 211
Ius sedendi. 211
Ius succedendi. 211
Ius speciale. 211
Ius superuenięns. 211
Ius tertij. 211
Iustitia. 211
Ius transmittendi. 211
Ius vtile. 211
Iuxta. 211

L

Labor. 211
Laceratio. 211
Lacus. 211
Læsa Maiestas. 211
Læsio. 211
Laicus. 212
Lapis. 212
Latro. 212
Laudabile. 212
Laudemium. 212
Laudum. 213
Laus. 213
Lectus. 213
Legalitas. 213
Legatarius. 213
Legatum. 215
Legatus. 221
Legenda Sanctorum. 221
Legitima. 221
Legitimatio. 225
Legitimatus. 226
Legitimitas. 227
Legitimus. 227

Lex. 227
Libellus. 229
Liber. 229
Libera bona. 229
Liberare. 229
Liberatio. 229
Liberè. 219
Liberi. 229
Libertas. 230
Libertus. 230
Libitinarij. 230
Libra. 230
Licentia. 230
Licitator. 230
Lignum. 230
Liguritor. 230
Limitatio. }
Limitata cauſa. } 230
Linea. 230
Lingua. 230
Liquere. 231
Liquidatio. 231
Lis. 231
Litigans. 232
Litigioſa res. 232
Litigioſum. 232
Litteræ. 232
Loca montium. 232
Loca pia. }
Loca publica. } 232
V. Locus.
Locatio. 232
Locator. 234
Locum tenens. 234
Locupletatio. }
Locupletior. } 234
Locus. 234
Lucrum 235
Lumen. 235
Luxuria. }
Luxurioſa vita. } 235

M

Macedonianum. 236
Macula. 236
Magiſter. 236
Magiſtratus. 236
Maior. }
pars. } 236
Maioratus. 236
Mala fides. 236
Malè ablata. 236
Maleficium. }
Maleficus. } 236
Mandare. }
Mandans. } 236
Mandatarius. 236
Mandatum. 237
Manere. 239
Manſio. 239
Manumiſſio. 239
Manu regia. 239
Manus. 239
Manutenere. }
Manutentio. } 239
Mare. 240
Maritus. 240
Maſculinum. 243
Maſculus. 243
Maſſa. 243
Mater. 243
Materia. 244
Matrimonium. 243
Matrix. 244
Matrona. 224
Maximinus. 244
Mediator. 244
Medicus. 244
Medium. 245
Melioramenta. 245
Membrum. 245
Memoria. 245
Mendacium. 245
Mendicantes. 245
Menochius. 245
Mens. 245
Menſa. 246
Menſis. 246
Menſor. }
Menſura. }
Menſuratio. } 246
Mentiri. 246
Mercator, 246
Mercatura. 247
Mercatus. 246
Mercum. 247. V. Signum.
Mercedes. 247
Merettix. 247
Merita. 247
Merx. 247
Metus. 247
Meum. }
Tuum. } 247
Miles. 247
Militia. 248
Minimum. 248
Miniſterium. 248
Miniſter. 248
Miniſtrare. 248
Minor. 248
Miſerabilis. 250
Miſſa. 250
Miſſus. 250
Mixtum. 250
Mobilia. }
Immobilia. } 250
Modicum. 250
Modus. 250
Molendinum. 250
Moleſtia. 251
Momentum. 251
Monachus. 251
Monaſterium. 251
Moneta. 252
Monialis. 253
Monitio. 253
Monitorium. 253
Monſtruoſum. 253
Mora. 253
Mores. 254
Mors. 254
Mortuus. 255
Motus proprius. 255
Mulcta. 255
Mulier. 255
Multitudo. 256
Munus. 258
Mutus. 256
Mutatio. 256
Mutus. 256
Mutuans. 256
Mutuum.

N

Narratio. 257
Natiuitas. 257
Natura. 257
Naturale. 257
Naturalis. 257
Natus. 257
Naufragium. 257
Nauis. }
Nauticus. } 257
Neceſſitas. 257
Negatiua. 258
Negans. 258
Négligens. }
Negligentia. } 258
Negotiatio. 258
Negotiorum geſtor. 258
Negotium. 259
Nepos. 259
Neptis. 259
Niſſuna dictio. 259
Nobilis. 259

Nobilitas. 260
Nomen. 260
Nomen debitoris. 260
Nominatim. 260
Nominatio. 260
Notarius. 261
Notoria. 262
Notorium. 262
Nouatio. 263
Nouitius. 263
Nox. 263
Nullitas. 263
Numeratio. 264
Numerus. 264
Nummus. 264
Nunciatio. 264
Nuncius. 264
Nundinæ. 265
Nuptiæ. 265

O

Obedientia. 265
Obæratus. 265
Obijcere. 265
Oblatio. 265
Oblationes. 265
Oblatus. 265
Oblectatio. 265
Obligare.
Obligatio. 266
Obligatus.
Obliuio. 267
Obseruantia. 267
Obstetrix. 268
Occasio. 268
Occupatio. 268
Odium. 268
Oeconomus. 268
Offendere.
Offensa. 268
Offerre. 268
Officia Curiæ Romanæ. 268
Officialis. 268
Officium. 269
Officium Iudicis. 269
Oleum. 269
Omni dictio. 269
Omissio.
Omittere. 269
Omissum.
Omnino.
Omnis. 269
Onus. 270
Operarius.
Operæ. 270
Opinio. 270
Opponens.
Oppositio. 270
Oppositum.
Optio. 270
Opus. 270
Orare. 270
Orarium. 270
Oratio. 270
Ordeum. 270
Ordinare. 279
Ordinarius. 270
Ordo. 271
Originale. 271
Originarius. 271
Origo. 271
Ornamentcm. 271
Orphanotrophium. 271
Orphanus. 271
Osculandi vsus. 271

P

Pactum. 271
Pallium. 272
Panis. 272
Pannicularia. 272
Pannum. 272
Papa. 272
Paragium. 273
Paraphernalia. 273
Par. 273
Parentes. 273
Paria. 273
Paries. 273
Parochia. 273
Parochianus. 273
Parochus. 273
Parricidium. 273
Pars. 273
Particeps.
Appaltor. 274
Participatio. 274
Participium. 274
Partita. 274
Partium electio. 274
Partus. 274
Parua data. 274
Puscua. 274
Pater. 274
Patientia. 276
Patria potestas. 276
Patrimonium. 276
Patrocinium. 276
Patronus. 276
Patruus. 276
Pauper.
Paupertas. 277
Pax. 277
Peccatum. 277
Peculium. 277
Pecunia. 277
Pensio. 278
Pensio domus. 280
Pensionarius. 280
Penuria. 280
Peritia. 281
Peritus. 281
Perditum. 280
Peremptorium. 280
Perfectio. 280
Periculum. 280
Periurium.
Periurus. 281
Permittens. 281
Permutatio.
Permutans. 281
Permutatio. 282
Perpetuum. 282
Persæ. 282
Perseuerantia. 282
Persona. 282
Pertinentia. 282
Petere.
Petitio. 283
Petitorium. 283
Petrus Apostolus. 283
Pia causa. 283
Pictura. 283
Pignorans.
Pignorare.
Pignoratio. 283
Pignoratitia actio.
Pignus.
Pila pannosa. 284
Pileus. 284
Piscandi concess.
Piscatio. 284
Pisces.
Plantare. 284
Platea. 284
Plena probatio. 284
Pleno Iure. 284
Plenum. 284
Pluralitas. 284
Plura.
Plures. 284
Plus.
Podere. 284
Pœna. 284
Pœnitentia. 286
Pollex. 286
Ponendo. 286
Pons. 286

Populus.

Populus. 286
Porta. 287
Porticus. 287
Portio. 287
Positio. 287
Positus in conditione. 287
Posse. 287
Possessio. 287
Possessor. } Possidens. } 293
Possessorium. 293
Possidere. 293
Potentia. 294
Potest. 294
Potestas. } Voluntas. } 294
Posterius. } Prius. } 294
Posthumus. 294
Prandium. 294
Pratum. } Pistorien. } 294
Præbenda. 294
Præcedentia. 294
Præceptor S. Spiritus. 294
Præceptum. 294
Prædecessor. 295
Prædicatio. 295
Prædium. 295
Præfatio. 295
Præferri. 295
Præheminentia. 295
Præiudiciale. 295
Præiudicium. 295
Prælatio. 295
Prælatus. 295
Prælegatum. 295
Præparatorium. 295
Præscriptio. 295
Præsens. 298
Præsentans. } Præsentatio. } 298
Præsentatus. 298
Præsentia. 298
Præses. 298
Præstatio. 298
Præstimonium. 298
Præsumptio. 299
Præsuppositum. 299
Præteritio. 299
Præteritum. 299
Prætor. 299
Præuaricator. 300
Præuentio. 300
Præuidere. 300
Precaria. } Precarium. } 299
Preces primariæ. 299
Pretium. 299
Prima vice. 300
Primipilus. 300
Primogenitura. } Primogenitus. } 300
Princeps. 301
Principale. } Principalis. } 301
Principium. 302
Prior. } Abbas. } 302
Prioratus. 302
Priuatio. } Priuatus. } 302
Priuignus. 302
Priuilegiatus. 302
Priuilegium. 302
Probatio. 303
Procedere. 304
Processio. 304
Processus. 304
Proconsul. 304
Procurator. 304
Prodigalitas. } Prodigus. } 308
Proditor. 308
Producere. } Productio } Productum. } 308
Proemium. 308
Profectitium. 308
Professio. 308
Professus. 309
Prohibitio. 309
Promissio. 309
Pronepos. 310
Pronunciare. 310
Propositum. 310
Proprietarius. 310
Proprietas. 310
Prorogatio. 311
Prospectus. 311
Protestatio. 311
Protocollum. 311
Protonotarius. 311
Prouentus. 311
Prouerbium. 311
Prouincia. 311
Prouisio. 311
Proxeneta. 311
Proximior. } Proximitas. } 311
Publicatio. 312
Publicatio bonorum. 312
Publicatio edictorum. 312
Publica vtilitas. 312
Publiciana. 312
Publicus locus. 312
Puer. 312
Pulchritudo. 312
Pupillaris substit. 312
V. substitutio.
Pupillus. 312
Purpura. 313
Puteus. 313

Q

Quadriuium. 313
Qualitas. 313
Quantitas. 314
Quantum. 314
Quarta, 314
Quasi possessio. 314
Querela. 314
Quæstio. 313
Quibuscumque. } Quicquid. } Quilibet. } Quis. } 314
Quietatio. 315
Quorum bonorum. 315
V. Remedium.

R

Ratificatio. 315
Ratihabitio. } V. Ratificatio. } 316
Ratio. 316
Ratio administrationis. 317
Ratio bancaria. 317
Reale. } Realis. } Realitas. } Realiter. } 317
Rebellis. 317
Recepta. } Receptio. } Recipere. } Recipiens. } 317
Recognitio. 317
Reconciliatio. 318
Reconductio. 318
Rector. 318
Recuperans. 318
Recursus. 318
Recusatio. } Recusatum. } Recusatus. } 318

Reddere. Redditus. 318
Redhibitoria. 318
Redimens. Redimere. 318
Reædificare. 319
Refectio. 319
Referens. 319
Reformatio. 319
Regalia. 319
Reges. V. Rex. 319
Registratio. 319
Regressus. 319
Regula. 319
Regula de Annali. 319
Regularis. 319
Reintegratio. 319
Reinuestimentum. 320
Reiteratio. 320
Rei vendicatio. 320
Relatio. Relatiuum. Relatum. 320
Relegatus. 320
Releuatio. 320
Relictum. 320
Religio. Religiosus. 320
Relinquere. 321
Remedium. Quorum bonorum. 321
Remissio. 321
Remissoria. 321
Remittens. 321
Remotior. 321
Remuneratio. 321
Renouatio. 321
Renuntiatio. 322
Repetitio. 323
Reprehensio. 324
Repræsalia. 324
Repræsentare. Repræsentatio. 324
Reproductio. 324
Repudiatio. 324
Reputatio. 324
Res Æstimata. alienata. amota. deoerdita. empta. hypothecata. in communi. inter alios acta. iudicata. perempta. præscripta. 324
Res vendita. immobilis. obligata. 324
Rescissio. 325
Rescriptum. 325
Reseruatio. Reseruatum. 325
Residentia. 326
Residuum. 326
Resignans. Resignatarius. Resignatio. 326
Resolutiua. Resoluto Iure. 327
Respectiuè. 327
Responsio. 327
Respublica. 327
Restitutio. 327
in integrum. 328
reintegratio. 329
Restitutus. 329
Restrictio. 329
Retentio. 329
Retia. 330
Retractus. 330
V. Ius congrui, Ius retractus.
Retrahens. 332
Retrouenditio. 332
Reuerentia. 332
Reuocatio. 332
Reus. 333
Rex. 333
Rigor. 333
Rituale Romanum. 333
Rocchettum. 333
Rogitus. 333
Roma. 333
Rota. 333
Rubrum. 333
Rumor. 333
Rusticus. 333

S

Sacerdos. Sacerdotium. 333
Sæuitia. 333
Sal. Salinum. 333
Salarium. 334
Saldum. 334
Saluianum. 334
Salus 335
Salutatio. 335
Sapiens. Sapientia. 335
Saita tecta. 335
Satisdatio. 335
Satisfactio. 336
Scala. 336
Scamnum. 336
Scandalum. 336
Schedula. 336
Scholaris. 336
Scientia. 336
Scriptura. 337
Sæcularis Iudex. 335
Secundus. Secundo nubens. 338
Securitas. 338
Sedes. Sedendi Ius. 338
Seditiosus. 338
Seminarium. 338
Senectus. Senex. Senior. 338
Sententia. 338
Separatio. 341
Sepelire. 341
Septuagenarius. 341
Sepulchrum. 341
Sepultura. 341
Sequentia. 342
Sequestrarius. 342
Sequestrum. 342
Seruiens seruus. 343
Seruitium. 342
Seruitus. 342
Sexagenarius. 343
Sigillum. 343
Signum. 343
Silentium. 343
Silua. 343
Siluestrini Monaci. 343
Simile. 343
Similitudo. 343
Simonia. 343
Simulatio. 343
Singula. 344
Singularis numerus. 344
Singularitas. 344
Singularis successor. 344
Situs. 344
Societas. 344
Societas officij. 346
Socius. 347
Solemnitas. 349
Solidare. 350
Solidatio. 350

Solidus.

Sotus. 350
Solutio. 350
Soror. 354
Sorores tertij Ordinis. 354
Sors. 354
Specialia. 354
Species. 354
Spectacula. 354
Spes. 354
Spiritualia. 354
Spoliatus. 354
Spolium. 354
Sponſalia.
Sponſus. 355
Sponſalitia largitas. 355
Sponte. 355
Sportulæ. 355
Spurius. 355
Stabularius. 355
Statua. 355
Status. 355
Statutum. 356
Vrbis. 359
Sterilitas. 360
Sternutans. 360
Stilus. 360
Stipendium. 360
Stipulatio. 360
Stirps. 361
Stocchus. 361
Stola. 361
Studium. 361
Stylus. 361
V. Stilus.
Subauditio. 361
Subcollector. 361
Subdiaconus. 361
Subditus. 361
Subhaſtatio. 361
Subiectum. 362
Subinfeudans. 362
Sublocatio. 362
Subornatio. 362
Subreptio. 362
Subrogatio. 363
Subrogatum.
Subrogatus. 363
Subſcribens.
Subſcriptio. 363
Subſidium charitatiuum. 363
Subſtantia. 363
Subſtitutio. 363
Subſtitutus. 366
Succedens. 367
Succeſſio. 367
Succeſſor. 368.369
Succumbens. 369
Sufficientia. 369
Suffraganeus. 369
Suitas. 369
Sulmona. 369
Summa. 369
Sumptum. 369
Sumptus. 369
Superficiarius. 369
Superficies. 369
Superfluum. 369
Superſeſſoria. 370
Superuenientia. 370
Supplere. 370
Supplicatio. 370
Suppreſſio. 370
Suſpectus. 370
Suſpicio. 370
Synagoga. 370
Syndicus. 370
Synodalis conſtitutio. 370
Synodaticum. 370
Synodus. 371

T

TAbula. 371
Tabellio. 371
Tabernarius. 371
Tacens. 371
Tacitum. 371
Taciturnitas. 371
Talea. 371
Taxatio. 371
Tempus 371
Tenuta. 373
Terminus. 373
Territorium. 373
Terrulæ. 374
Tertius. 373
Teſtamentum. 374
Teſtator. 378
Teſtatus. 379
Teſtis. 379
Theſaurarius. 384
Theſaurus. 384
Torus. 384
Timor. 384
Titulus. 384
Torrens. 385
Tortura. 385
Totum. 385
Tractatus. 385
Traditio. 385
Tranſactio. 385
Tranſlatio. 386
Tranſlatus. 386
Tranſmiſſio. 387
Tranſuerſalis. 387
Tranſumptio.
Tranſumptum. 387
Trebellianica. 387
Tregua. 388
Tribunal. 388
Tributum. 388
Turbatio. 388
Turpitudo. 388
Tutela. 388
Tutor. 389

V

VAcantia.
Vacatio. 392
Validitas. 392
Valor. 392
Variatio. 392
Vaſallus. 392
Vectigal. 393
Velle. 393
Velleianum. 393
Venatio. 393
Vendens. 393
Vendicatio. 393
Venditio. 393
Venditor. 395
Veneti. 396
Verba. 396
Veriſimilitudo. 399
Veritas. 399
Verſio. 399
Veſtis. 399
Via.
Executiua. 400
Vicarius. 400
Vice cancellarius. 401
Vice legatus. 401
Vice Rector. 401
Vices gerens. 401
Vicinus. 401
Vicinitas. 402
Victus. 402
Vidua.
Viduitas. 402
Vidua. 402
Vinea. 402
Vinum. 402
Violentia. 402
Vir. 402
Virginitas.
Virgo. 402
Viridarium. 402

Virtualiter. } 402
Virtus. } 402
Vis. 402
Viſitatio. 402
Vita. 403
Vnio. 403
Vnitus. 404
Vniuerſitas. 404
Vniuerſale. 404
Vnus. 404
Vocatio. 404
Vocatus. 404
Voluntas. 404
Votum. 405
Vox. 405
Vrbs. 405
Vſuarius. 405
Vſucapio. 405
Vſufructuarius. 405
Vſura. } 409
Vſurarius. } 409
Vſuratium. } 409
Vſusfructus. 406
Vſus. 409
Vtile } 409
Vtilitas. } 409
Vti poſſidetis. 410
Vua. 410
Vulgo conceptus. 480
Vulgus. 410
Vulnus. 410
Vxor. } 410
Vxoratus. } 410

FINIS.

CLAVIS
SEV
REPERTORIVM DISCEPTATIONVM GRATIANI;

Pro cuius intelligentia apponitur numerus in margine Tomos indicans; numeri qui intus sunt priores Capita; sequentes Summarij numeros indicant.

A, Ab.

1. *A, vel ab, dictio, quando inducant separationem termini, 56. 21. & c. 161. 2.*
Ponitur pro, vsque, & post. 161. 7. 22.

ABBAS.

1 *ABBAS exemptus an possit remittere denuntiationes matrimonij. Gratianus cap.83.n.15*
Quando praeferatur Canonicis Ecclesiae Cathedralis Grat.111.9.11
Potest beneficia simplicia, & curata conferre, & interponere auctoritatem in
2 *permutationibus & resignationibus. c.212.44*
Non dispensat in interstitiis. c.212.43
Habens iurisdictionem priuatam visitat alio modo quam Archidiaconus, & alius inferior, neque poterit visitari ab Episcopo tanquam delegato Sed. Ap.21.2.4
An possit habere studia, & lectiones Sacrae Scripturae, & seminaria. 212.46.47
Nomen Abbatis est potius sollicitudinis quàm honoris. 270.26
An debeat praeferri Episcopo in puniendis excessibus Monachorum. 270.24.& seqq.
Interpositus ad emendum an possit remittere iura sibi quaesita, vel transferre in alium Priuilegium Monasterij sine decreto Superiorum. 332.16
Quando visitet Ecclesias de consuetudine à Sede Ap.confirmatas. 212.30.seqq.
Exemptus an possit conferre ordines, & concedere litteras dimissorias, & quid in habente Iurisdictionem Episcopalem & an talis dicatur ordinarius.& dioecesanus. 212.1. vsque ad 24
Exercens iurisdictionem ordinariam in aliquo Territorio ex consuetudine immemorabili confirmata à Sede Apost.concedat litteras dimissorias ad ordines. 212.25.& seqq.
Modus prouidendi Ecclesiae parochiali vacanti intelligitur etiam in Abbate ordinario. 212.45
Spolia Monachorum debent pertinere ad Abbatem, & Monasterium, non ad arrendatorem fructuum. 319.15
Nullatenus quando sit vocandus ad Concilium. 291.61
In Ecclesia Cathedrali regulari Episcopus est loco Abbatis Monachorum. 270.12
Dioecesis Abbatis quando dicatur Territorium ipsius 212.37
Iuxta Concilium non potest conferre Ordines minores, nisi regularibus subditis tantum, non autem clericis saecularibus. 791.2. sed vide Declarat. Concilij. 4
Neque etiam cum Dimissoriis Episcopi. 791.2.7
De Iure communi habebat facultatem conferendi ordines minores non solum Monachis & conuersis suis sed etiam puris laicis. 791.1
Nouitij non sunt subditi Abbati, neque ab eo possunt ordinari nisi post professionem. 791. 6
Litterae testimoniales Abbatis quod professio sit facta à Monacho an faciant fidem. 640.10.13
Siluestrinorum Monachorum habet quaecumque Priuilegia concessa Monacis Camaldol. & aliis Monasteriis totius Orbis. 791.8
Pater, Antistes & Dux Regularium vocatur. 871 5
Quando possit eligere sedem in vna ex suis Ecclesiis, ita vt non subiaceat visitationi Episcopi. 870.7.17
Est manutenendus in possessione conferendi ordines minores suis subditis. 871.1
Habet administrationem perpetuam & quando aequiparetur Commendatario. 845.41.42
Post petitam benedictionem & per Episcopum recusatam potest ordines conferre. 871.41
In quibus casibus habeat facultatem ordinandi sine benedictione

Episcopi. 871.9.29.38.& 42.
An talis benedictio sit potius ad bene esse, quam de substantia & ante illam exerceat omnia, quæ ad eum spectant cum vsu baculi pastoralis. 871.10
Statim electus an perdat beneficia.871.17
Datus administrator Ecclesiæ cathedrali vacanti confert suis diœcesanis Ordines, quos potest conferre suis subditis.871. 11
Idem est quod Prior quoad Dignitatem,& cæteras qualitates cum generali administratione vsus mitræ,& baculi cum aliis insignibus Episcopi. 871.6
Ordinans in aliena parochia clericos alienos an imprimat characterem & conferat ordinem & executionem.871.52.& seqq.
Patronus vnius Ecclesiæ erit etiam compatronus nouæ Capellanæ quæ ibidem ædificatur 940.35
Habens facultatem Iurisdictionis Episcopalis an intelligatur illam habere quoad Ordines 871.22
Non debet ordinare Nouitium durante anno probationis, alias peccat licet non sit suspensus. 871.49
An sit examinandus in benedictione, vel solùm faciat professionem fidei.871.44
Constituens Syndicum vna cum Capitulo poterit illum solus reuocare sine requisitione Capituli. 909 .20
Quo die sit benedicendus.871. 48
Non acquirit aliquam notam ordinis sacri ex benedictione quæ solum est quædam precatio pro munere suo piè exercendo. 871.12
Ex virtute propria,& concessione iuris habet potestatem conferendi Ordines, non ex benedictione.871.34.39
An debeat esse Sacerdos aptitudine, vel actu.871.46
Ordinatus ab Abbate non est examinandus ad Episcopo 871. 43
Sedes ordinaria Abbatis quando sit exempta à visitatione Episcopi, 870.6.9.13
Dicitur habere assistentiam iuris communis per quod ei datur facultas ordinandi suos monacos, immo etiam Laicos,quæ tamen per Trid. Conc. fuit moderata quoad subditos tantum,& quoad talis est manutenendus in possessione.871.4
Nouitius ordinatus per Abbatem si recedat à Monasterio non gaudet Priuilegio Ordinis. 871.51
Valet consuetudo quod omittatur benedictio Abbatis. 841.15.30. 31
2 Collatio ordinum facta per Abbatem quando censeatur approbata per Episcopum.871.3
3 Potest se obligare pro expensis, quas fecit Monacus in reuertendo à loco studij ad Monasterium.436. 10
Non facit Monachum seu professum, absque vocatione fratrum. 440. 9.21
Habet potestatem in rebus Monasterij,seruatis tamen seruandis. 440. 20
Tenetur præstare alimenta Monaco,& quando excusetur vt Episcopus non transferat illum ad aliud Monasterium. 552. 24. 26

ABBATISSA.

5 Abbatissa dicitur etiam Priorissa, seu Præposita. 871.8
4 Sola non potest sine monialibus admittere aliquam ad professionem 640.38.
2 De gremio Monasterij præsentata per patronam an debeat esse idonea ita vt nõ vulneretur conscientia præsentantis si omittatur dignior.211.16

ABBREVIATVRA.

5 Abbreuiatura extensio reijcitur stante diuersitate.447.14
Vide Imbreuiatura, Notarius.

ABLATIVVS.

Ablatiui absoluti faciunt vt in conditione positi censeantur vocati. 352.7 2
Inducunt conditionem, non modum. 307.1.& c. 939. 5.21.& 31 5

ABSENS.

Absens pro negotijs domini gerendis est de familia. 533. 30.35 3
Relicta familia tenetur ad munera personalia 484.31
Non dicitur qui remanet in fundo per cognationem,& familiam 484.41
Nihil acquirit si nuncius, vel epistola aut notarius pro eo intercedat 515.62
Citatur domi solita habitationis transmissa copia apud domesticos. 489. 24.
Non iuuatur liberatoria, vel pacto quod non possit expelli nisi aliquis pro eo recipiat 515.63
Absens,vel præsens quis dicatur: & an sit sub eodem præside, nec ne in materia præscriptionis fideiussorum, & similium. 230. 20 2
Expulsus à possessione sibi acquisita antequam illam ratificet non habet remedium recuperandæ,& ratificatio post spoliationem facta non admittitur.365.18
Priuilegium absentis concessum causa studiorum non comprehendit distributiones quotidianas. 283.19
Absentia est probanda, & in dubio præsentia præsumitur. 354 16
Absente Rege, cui est nuntianda mors Episcopi,debet illa denunciari eius Vicem gerenti.303.9.
Actio sine cessione acquiritur absenti ex stipulatione notarij.332. 13
Quando ligetur sententia excommunicationis, & suspensionis. 364.28
Absens cum licentia superioris habetur pro præsente. 166. 1
Clericus cum licentia non perdit Præbendam. 166.6
Causa studij æquiparatur præsenti 166.10
Coadiutor quando lucratur fructus. 166.12
Episcopus causa Republicæ an gaudeat alternatiua, 166. 13 1
Canonicus,vt inseruiat Episcopo, quando habeat distributiones quotidianas 166.20.& 30. Et
Quid in aliis absentibus ex diuersis causis. 166. 17. & seqq.
Quando Capitulum possit facere vt absens habeat dictas distributiones 166.31.vsque ad 36
Habens priuilegium lucrandi fructus in absentia an possit habere distributiones quotidianas.166.21
Absens animo statim reuertendi habetur pro præsente. 944. 32 5
Causa Reipub. quando teneatur procuratorem dimittere, & si non dimiserit an sit restituendus. 868. 14. 22. 23. Et
Quid, si talis absens incumbat etiam suis negotiis. 868. 25. 26
Propter vitandam litem reputatur tanquam præsens 851. 6
Obligatus dare fideiussorem loco absentis non tenetur nisi pro absentia longa.944.31
Et quod tempus dicatur longum ad hunc effectum. 868. 7. 28
Non petens Inuestituram infra annum excusatur ex iusta causa, nec tenetur mittere Procuratorem. 868.21.
Renouatio fideiussoris propter absentiam est probanda cum citatione

tione personali ad hoc vt possit quis dici in mora constitutus ob huiusmodi non implementum.944.36
In casibus, in quibus absens cogitur ad dimittendum procuratorem petens talem dimissionem debet probare quod inuenitur persona idonea ad huiusmodi onus suscipiendum. 868.17

ABSOLVTIO.

5 *Absolutio à Iuramento elidit illius virtutem, & Contractus remanet in suo statu ac si non fuisset appositum. 824. 25*
Est petenda per eum, qui prætendit simulationem actus iurati per ipsum celebrati. 976.19
Ad cautelam semper solet dari ab omnibus censuris tam latis ab homine, quàm à iure, si est probabile dubium Iuris, & facti: Et quando sit tale dubium. 837. 7.8
Excommunicationis ab vna censura non contingit aliam, nec vna auget alteram, & quoad expressam non est surreptio. 872.15
Potest concedi per Episcopum subditis in sua Diœcesi in foro interiori ab omni suspensione Iuris etiam reseruata Sedi Ap. & quomodo intelligatur. 837.1.& seqq.
Non datur percutienti clericum, nisi per Papam: & quid in infirmo sene, & de qua infirmitate & senectute intelligatur.805.15.& seqq.
1 *A iuramento an sit concedenda minori donanti, & quid operetur. 233.32*
Excommunicato quando currat præscriptio, si non petat absolutionem. 223.29
Ab obseruatione iudicij non dicitur, quando Iudex absoluit à causa. 348.18.Et
An sit interlocutoria, vel definitiua, & an conseruet Iurisdictionem Iudicis Delegati, & faciat expirare instantiam. 348.12.& seqq.
In dubio an censeatur lata, quia non probatum. 348. 17.
A vinculo prioris Ecclesiæ non est pura, sed conditionalis, si translatus Episcopus sciuerit, & consenserit. 296. 43. & 49
3 *Concessa Episcopis iuxta Trid. est sublata per Bullam in Cœna Domini. 414.20*
A iuramento non datur, stante periurio incurso, & prius debet doceri de enormissima læsione. 470. 41. & c. 576. 18
Qualitas absolutionis debet expressè reseruari à Papa, vt Episcopum excludat. 414.12
Potestas generalis absoluendi ab excommunicatione non includit absolutionem illius, quæ specialiter non fuisset concessa: & de cautela super hoc.414.22
A iuramento requiritur, etiam si per statutum illud habeatur pro dolo, & metu extorto.576. 21
Absolutio à voto, vel parte voti, est dare facultatem transeundi ad laxiorem regulam. 434.9
Absolutio ab expensis quatenus victus sententiæ acquiescat, operatur condemnationem, si appelletur, & appellans causam appellationis prosequatur. 572.1
Conceditur per Episcopum extrahentibus Deos ab Ecclesiis, non seruata forma Constit. Gregor. XIV. 414. 4.5

ABSOLVTVS.

1 *Absolutus expensis non prohibetur damna, & interesse. 33.54*

In causa criminali an possit Ciuiliter condemnari: & de cautela absoluendi Reum à pœna criminis, reseruando Accusatori actionem ad Ciuiliter agendum. 144.63. & seq.

ABSTINERE.

Abstinere ab hæreditate, & adire cum beneficio legis, & Inuentarij, idem reputatus ad hoc vt filius gaudeat priuilegio l.2.C.quod cum eo.799.43 4

ACCEPTATIO.

Acceptatio Actus est facienda cum sua qualitate. 769. 25. & c.717.17 4
Et in totum, non autem in parte.717.16
Confessio acceptata per partem non reuocatur propter Ius illi acquisitum. 789. 1
Acceptatio litterarum pro honore scribentis quando habeat locum: & quid seruetur de Stylo mercatorum. 388. 7. 8 1
An inducat declarationem, in quam causam cedant pecuniæ soluendæ, & obligationem, ita ut soluens non possit postea in actu solutionis declarare in aliam causam soluisse. 388. 3
Acceptans litteras sub prætextu an etiam debeat soluere sub prætextu. 388. 4
Donatio facta absenti ex lapsu longi temporis à morte donantis non potest dici acceptata per donatarium, sed aliunde erit acceptatio probanda. 318.35
Acceptatio actus non datur nisi cum suo onere, quamuis acceptans ignoraret onus.511. 20 3

ACCEPTOR.

Acceptoris ius non est resolutum, ni prius resoluatur ius Datoris, & Venditoris.719. 6 4

ACCESSORIVM.

Resoluuntur accessoria, resoluto contractu principali. 282. 35
Accessorium quod suo principali non omnino cohæret, non continetur in translatione principalis. 839. 24. & c. 937. 23 5
Quando sequatur naturam principalis. 937. 22.24. & c. 823. 21
Vocatio magis ampla contenta in secunda dispositione non potest dici consecutiua, & accessoria ad priorem, sed stat de per se absque aliqua dependentia ad primam. 828. 15
Dispensatus quoad principale an censeatur Dispensatus quoad omnia accessoria. 940. 28
Conuentio super sorte quando comprehendat accessorium. 924. 47
Accessoria, seu accessiones vocantur à Iurisconsultis, quæ per Pontifices vocantur pertinentiæ 657. 21 4
Resoluuntur, si resoluatur contractus principalis. 715. 17
Nihil operantur, sed sequuntur naturam principalem dispositionis princ.730. 43
Quando veniant in Statuto loquente de donationibus. 498. 36
Cessant sublato principali 423.47 & c.474.33

ACCIDENTALE.

5 Accidentale inspicitur potius quàm naturale.802.2
3 Accidentalia possunt conferri ad liberam voluntatem Contrahentis.534.7
2 Habent maius robur à Iuramento: secus naturalia. 297.28

ACCONCIVM.

3 Acconcium dicitur pars Dotis, & de appenditiis illius, & pro eo conceditur alienatio de bonis fideicom. sicut de Dote 498. 58
Quomodo sit restituendum: & an veniat sub prohibitione rerum dotalium 498. 64

ACQVISITIO.

1 Acquirere præsumendum est posse quàm in futurum. 91. 18.
3 Acquirens primus non potest præiudicare vocatis nisi in acquisitione facta mediante pecunia, seu ob benemerita: secus in acquisitis ex liberalitate concedentis. 554. 20. 21
Vide Primus. Pater.
Momentanea non est considerabilis, neque attenditur persona capientis quando emolumentum non habet. 132. 25.& 316. 23
Aptitudo acquisitionis non auget pretium rei.399. 26
4 Acquirere, & ditari non præsumitur nisi probata causa, & industria. 788. 20.

ACCVSATIO.

3 Accusatio sola non facit supersedere Iudicium Ciuile, nisi post transmissionem citationis: & quando operetur quod sit præuenta Iurisdictio.531.78
Facit silere Iudicium Ciuile si agatur inter easdem personas 531. 81
Debet exprimi in impetratione, si est crimen inducens inhabilitatem ipso Iure.535. 30
Non datur mulieri nisi in subsidium, quando deficerent consanguinei, etiam remotioris gradus. 518. 26
Permissa per legem vxori de morte mariti est exorbitans, & illi ex priuilegio conceditur. 518.26
4 Criminalis cessat, si remanet actio Ciuilis, maxime in administratione Dohanarum, & vectigalium. 625. 20.21

ACCVSATOR ACCVSATVS.

1 Succumbens an condemnetur in expensis, & damnis. 33. 37. & seqq.
Magis idoneus ex pluribus admittitur.194.39
3 Accusatus an lædatur ex sententia lata contra præuaricatorem. 287. 7
3 Accusatore non existente, aut desistente, Iudex procedit ex officio. 518. 15

ACCRESCENDI IVS.

1 Accrescendi Ius an habeat locum in legitima. 178. 3. 4
Et quid in legatis. 178. 5. 7
Non procedit, nisi portione omnino defecta. 178.11
4 Quando habeat locum in indiuiduis siue propter se siue propter pactum adiectum, vt in Iurisdictione, piscatione, ac similibus, & an sit danda æstimatio portionis, quæ accrescit Domino. 707. 22
Onus pium nominatim iniunctum vni ex coheredibus, qui repudiat, vel decedit ante aditionem, portio deficiens accrescit coheredi cum suo onere soluendi legata pia, quidquid aliud sit in non piis. 601.16.17

ACTA.

Acta inter alias non nocent aliis.744. 11
Quæ sunt extra acta, habentur ac si essent extra Mundum. 725. 33 4
Non dicuntur publica, nisi præcesserit mandatum Iudicis, seruatis seruandis. 749. 27
Sententia an sit nulla, & probet statum quod non iustificatur ex actis.725.34.& c.765.64.65
Et quando omissa transportatio actorum faciat deficere Iurisdictionem, etiam quod procedatur summariè, & adsit in commissione clausula, Quam, & Quas, & constito de præmissis quantum sufficere videbitur, & sit datum summarium Iudici. 691.28
Non probatur Ius ex reuolutione Actorum. 725. 35
Non veniunt appellatione sententiæ. 458. 18 5
In Iudicio quando probent sine Testibus. 501. 19. 20
An debeant probari per scripturam in loco insigni vbi adest copia notariorum 503.18
Quæ sunt extra acta, dicuntur extra mundum. 550. 17
Nocent cui sententia præiudicat. 287. 9
Facta contra vnum etiam Tertio, quando sunt ad præparationem Iudicij, nocent, & quomodo hoc intelligatur. 287. 45 2
Non præiudicant alteri si agatur de effectu facti, quia sunt sine processu.287.16
Contractus gesti apud acta æquiparantur confessioni, & habent executionem paratam.374.28
Iura producta sunt de actis, sed non eorum tenor. 312. 57
Scriptura quando dicatur esse de actis, vel in actis, & remaneat authentica publica per admissionem factam à Iudice, itaut possit dici Iudicialis 312.41
Sunt danda vnicuique habenti interesse.262.45
Et in qualibet parte Iudicij. 262. 17
Non seruato ordine quando sint nulla.394. 13
Perempta instantia an renouentur.312.42
Per quem debeant transportari in causa appellationis, & in quibus casibus & cuius expensis & an integrè, & realiter 121.1.15.& 28 1
Et an requiratur Partis citatio.121.30. 31
Et quid in possessorio in causis summariis, & spolio, etiam suspenso petitorio. 124. 34
Et stante statuto præfigente terminum ad probandum, & impugnandum.121. 37
Et quid si per vnam tantum Partem fuerint producta. 121. 38
An Tridentinum quoad actorum transportationem restringatur solum in causis Episcoporum, vel debeat intelligi de aliis Iudicibus.121.23
Non transportatis actis, an impediatur exercitium iurisdictionis & ista nullitas sanetur per signaturam. 141. 26. 27.
An excusetur, qui non transportauit acta ex eo, quod noluit illis vti. 121. 24
Contra vnum non faciunt rem liquidam, contra alium non citatum.948. 9 5
Debent integre transportari, vt operetur clausula (Quam & & quas. 968. 5
Quando præsumantur integre transportata. 968. 6

An

An onus transportationis illorum spectet ad appellantem. 968.7. & seqq.
Si sunt irreleuantia non transportantur, prout neque quando sine illis sententia iustificaretur. 968. 10. 11
Ex reuolutione actorum probatur negatiua non existentiæ tutelæ, vel similis rei. 907. 26. 27

ACTIO.

5 Actio quando retrotrahatur ad diem promissionis. 964. 20
Vna sub alia continetur, quando non datur separatio. 852. 32
Non competit nisi prius impletis implendis, quamuis adesset impedimentum, quod solum excusata mora, & pœna non quod impeditus possit agere. 851. 1
De in rem verso quando habeat locum. 964. 6. 7
Ciuilis intentata contra malum administratorem facit cessare Criminalem. 935. 16
Oppositio magis sustinetur per viam exceptionis, quam actionis. 907. 11
Cumulatio plurium actionum ciuilium, & criminalium, & mixtarum quando sit admittenda. 933. 28
Emptio actionum cum promissione euictionis per cedentem facta præsumitur simulata, & excludit periculum exactionis, & admittit solum lucrum. 826. 4
Semel extincta non reuiuiscit. 962. 34
Perpetua dicitur illa, contra quam potest opponi sola præscriptio 30. vel 40. annorum 2. 8
Est proponenda in specie, sicut exceptio. 2. 36
Illius natura magis consideranda, quam illud quod est in facultate soluendi 88. 40
Datur contra eum in cuius commodum negotium cessit. 107. 5. & c.160. 27
Succedit loco ipsius rei. 136. 5
Omnis præscribitur spatio 30. vel 40. annorum. 104. 58
Executiua an competat quoad pensiones tacitæ reconductionis 68. 32
Realis sequitur obligatum quocumque vadat. 146. 48
Competit etiam non nominato ratione virtutis inclusiuæ. 37. 42
Datur vt quis sit certus de iure suo. 27. 43
Personalis non sequitur fundum, nec fundi possessorem, 24. 3
Quando competat pro pensione etiam contra tertium, & agatur via executiua. 24. 6. 7. 8
Vtilis acquiritur ex pacto apposito in traditione rei propriæ. 8. 31
Vtilis sine cessione transit in venditione nominis debitoris, secus in pacto quo nomen cedat rei venditæ. 20. 1
An acquiratur ei cuius contemplatione actus geritur, vel cui fuit promissum. 131. 17. 19. & c.49. 28
Iniuriarum quando detur contra amouentem scamnum de loco, in laicis habeat Ius sedendi in Ecclesia. 110. 14
Vel contra eum qui non patitur honorem decerni. 119. 22
An competat ex stipulatione alterius 49. 1. 38. 39
Venditione facta cum pacto vt emptor soluat creditoribus vendentis, non datur illis actio contra emptorem, sed contra venditorem. 49. 81
Non datur adiecto solutioni, licet illi recte possit solui. 49. 9 22
Non acquiritur tertio, quamuis ad eum pertineat vtilitas contractus. 49. 11. 12
Acquiritur ex stipulatione notarij ei pro quo stipulatus est sine cessione 49. 18
An detur Aduocato pro salario contra victum, qui fuit condemnatus in expensis, vel potius contra victorem. 49. 29
Contra ementem cum promissione reuendendi illi, cui venditor tenebatur reuendere, non datur actio ei, ad cuius fauorem fuit promissum. 49. 50
Habens actionem ad commodum alterius tenetur cedere. 62. 47
Nouus modus actionis, ago vt agas, quando habeat locum. 62. 48
Actio ad repetendum melioramenta quando competat possessori bonæ fidei. 193. 22.
Datur contra Dominum in cuius vtilitatem negotium versum est. 385. 15. 16 2
Quando detur, re euicta. 234. 16
Omnis transit in fiscum, qua tenebatur delinquens, cui successit, & vtitur eo Iure prout extraneus. 304. 19
Primas quæ competebat potest intentari ex inobseruantia contractus, 307. 21
Ad quærendam actionem non purgatur mora. 307. 32
Agens Actione personali vindicare dicitur. 324. 24
Inutilis apud cedentem quando sit vtilis penes cessionarium 356. 10
Non competit ex donatione, in qua requiritur, vt aliquid fiat, si non fuit dictum de adimplemento. 355. 15
Nomen actionis an sit exprimendum. 311. 3
An oriatur ex confessione, si qualitas facti non tendit ad agendum. 312. 44
Quæ est in solidum apud cedentem an debeat in solidum cedi fideiussori soluenti. 281. 2. 3. 4
Legis Aquiliæ, arborum furtim cæsarum, & iniuriarum datur contra turbantem, quarum electio turbato competit. 317. 12. 13
Deducta facit, vt consequatur allegatum quod est intrinsecum actioni, vel obligationi; & quid si non inesset. 325. 16
Non datur ex illo contractu, quem quis reprobauit. 282. 34
Per aditionem hæreditatis an confundatur. 203. 7. 8
Et an intelligatur, quandiu apud creditorem est hæreditas debitoris vel illa vendita reuiuiscat, & per eum possit agi contra emptorem pro suo credito. 203. 33. & seqq.
Sine cessione acquiritur substituto etiam absenti ex stipulatione notarij, 332. 13
Actio, & passio non possunt stare simul in eodem subiecto. 203. 1
Confusa quando restituatur hæredi si euicta est hæreditas per querelam inofficiosi, & detur compensatio, seu retentio debiti. 203. 38. 39. 41
Non potest exerceri per executorem Testamentarium contra hæredem, seu debitores, nisi in legatis piis, alimentorum & similium. 329. 1. 2
Onus intrinsecum actioni debet prius impleri, & offerri. 325. 2
De dolo datur contra Iudicem, qui consensit, quod emptor habeat fidem de pretio. 326. 12
Omnis regulariter cedi potest. 236. 23
Non competit ante implementum conditionis. 318. 9
Confusio vigore successionis an fiat quoad actionem hypothecariam, quæ competit creditori: & an detur retentio pignoris quo non extante an competat actio contra tertios possessores. 204. 23. & seqq.
Personalis non sequitur rem. 272. 4
Ad exhibendum quarum actionum sit præparatoria, & cui sit danda, & de quo tempore debeat constare de interesse. 262. 14.
Et in ea quando sufficiat iusiurandum, quod scripturæ fuerunt, amissæ, 262. 32
Quæ est in solidum apud cedentem an debeat cedi fideiussori soluenti, 28. 2. & 3

Personalis iuncta cum reali assumit eius naturam. 276. 57
Magis obligat quàm officium Judicis. 262. 24
Vbique potest moueri. 389. 3
Competit contra eum, qui principaliter negotium gessit, & cum quo fuit contractum, non aduersus substitutum. 395. 16
Datur ex conatu de re aliena facto. 261. 2
Quando informetur ex pacto apposito inter, ante, vel post contractum. 297. 20
Personalis seu hypothecaria competens creditori quando transmittatur in eum, qui simpliciter illi soluit pro debitore. 269. 1. & seqq.
Nullo loco circumscribitur. 256. 5
Oppositio quando insurgit ex tenore Instrumenti obstat repulsio, & ex eodem actu venit actio, & exceptio. 325. 9
Illam habenti magis succurritur, quàm ei, qui officium Iudicis habet. 262. 25
Non competit nisi prius oblata realiter cautione de modo implendo. 400. 17
Personalis an detur contra laicum reum coram Ecclesiastico. 238. 17. 18
Non transit sine cessione, secus stante stipulatione pro omnibus quibus interest. 204. 42. & c. 252. 51
Difficilius queritur quàm possessio. 355. 15
Actio iniuriarum, & similis competit contra eum qui amouet arma, & insignia in Ecclesia. 210. 32. & seqq.
Vtilis datur, si fuit relictum id quod mihi debet, & censetur legatum nomen debitoris. 252. 54. & seqq.
3 Non datur, non docto de implemento. 512. 13
Non datur contra eum cui omnia bona sunt ablata. 502. 39
Non competit ex primo, & secundo contractibus, quando ex vtroque oritur habilitas agendi. 509. 26
Personalis remanens apud eum, qui cessit bonis, est inutilis, nec potest exerceri. 486. 10. 21
Procedit ab ipsis obligationibus. 423. 42
Vtilis datur pro exactione debitoris nominis. 507. 2. 4
Personalis non diuellitur ab ossibus debitoris, & non habet locum contra tertium. 423. 67. 69
Et quid in tributis publicis, alimentis, pensionibus, anniuersariis & decimis. 423. 38. 39
An competat prius est discutiendum. 486. 8. &.
Probandum est, an adsint qualitates requisitae. 484. 1
Lex seu statutum, denegans alicui actionem non intelligitur ipso iure, sed ope exceptionis. 559. 63
Debet dari illi, cuius contemplatione actus geritur, non autem nominato. 454. 17. 18
In factum pro rescissione alienationis competit, quando debitor alienauit ante litem motam, seu dolo desiit possidere, probata fraude. 502. 39
Personalis non intentatur contra fiscum successorem in bonis delinquentis, sed hypothecaria. 423. 66
Competens pro executione sententiae quando possit dici litigiosa, ita vt pendente lite non currat praescriptio. 403. 8
Legis Aquiliae requirit probationem Dominij incidenter, non principaliter. 526. 40
Melius est incumbere rei, quàm actioni. 545. 17
Confessoria pro seruitute debita praedio requirit probationem Dominij ex sola possessione, & fructuum perceptione. 526. 24
Nondum nata non praescribitur. 577. 44
Propter celeritatem coniungendarum actionum vnus actus occultatur & habetur pro expresso. 473. 7
Idem iudicatur de actione, quod de re. 423. 54. 56
4 Criminalis non competit si datur ciuilis. 625. 20
sine cessione &c. vide sup.
Sine interesse non admittitur quamuis à principio adesset, & postea cessaret. 653. 20. 30
In factum non est famosa, nec irrogat infamiam. 625. 46
Est minus priuilegiata quàm retentio. 728. 30
Iniuriarum datur contra prohibentem piscari in mare, & in loco publico sedere, cum similibus. 658. 31
Non competit ei, qui non est nominatus in Instrumento: & requiritur cessio. 723. 1. 2. 3
Quiescit cum illius exercitio, pendente termino ad aliquid faciendum. 748. 11
Idem iudicatur de actione competente ad rem, quod de ipsa re. 704. 22. & c. 674. 11
Minus tamen habere actionem. 756. 38
Passiua & actiua transit in heredem. 717. 28
Non potest diuidi querendo trahere reum conuentum ad reddendam rationem coram diuersis Iudicibus, & diuidens punitur. 641. 9. 10
Obligatio est mater actionis. 691. 25
Jus conductionis est de actionibus hereditariis & venit in assignatione legitima, sicut qualibet actio. 794. 10
Non satis est litem esse motam nisi etiam sit instituta illa actio, contra quam praescribitur. 786. 25
In actione reali de iure communi proceditur ad excommunicationem, quando non potest fieri immissio in possessionem bonorum. 787. 3
Creditor non est grauandus in mutatione actionum, & potest ex pluribus actionibus eligere quam voluerit prosequi. 787. 6. 7

ACTOR.

Actor debet probare fundamentum suae intentionis. 817. 8 5
In causa principali, remanet talis in causa appellationis. 121. 2 1
Si non probat reus absoluitur. 144. 1. 2. 3
Reus an actor dicatur obtinens praeceptum ad defensionem possessionis, & exceptiones tuendas, & mouendas inquietationes. 85. 1
Et quid in committente causam iactationis. 85. 8
Prouocans prius ad causam, quando possit dici actor. 85. 2
Non efficitur petens se absolui à petitis, nec grauatur onere probandi. 85. 4
Reus, non actor dicitur agens remedio l. diffamari C. de ingen. & manum. & petit editionem Instrumentorum. 85. 5
Actoris potestas non expirat quoad causas captas finita tutela. 73. 17
Actoris ius non mutatur ex variatione personarum. 310. 31 2
Potestas actoris an expiret finita tutela quoad negotia inchoata. 276. 44
Est in maiori contumacia, quàm reus. 535. 18 3
Debet prius liquidare conditionem impletam per veras probationes, non praesumptas. 549. 13
Petens executionem Instrumenti si contra eam proposita fuit exceptio & Iudex pronunciauit illam obstare, non potest amplius agere Iudicio ordinario. 445. 7. 9
Est magis iuuandus quàm Reus vt Iudicium sustineatur. 531. 17
Persequens litem post productionem Iurium probantium exceptionem rei, & succumbens non potest condemnari nisi in expensis factis post iura producta. 725. 37 4
Obtinens committi causam iuxta l. diffamari C. de ingen. & manumiss. dicitur quoad probationem & ordinationem Judicij, non autem quoad decisionem. 686. 11. 12. 13
Expensa facta pro iustificanda intentione actoris non sunt reficienda. 725. 26
Reo sufficit offuscare probationes actoris, illasque dubias reddere. 730. 64
Constitutus à Tutore potest alienare bona pupilli, si habeat mandatum speciale, seu generale. 766. 14

ACTVS.

5 Actus nouus dicitur, si aliquid addatur, seu minuatur actui veteri. 913. 38
Censetur factus ex potestate, quam quis habeat, licet non expresserit. 854. 2. 48
Legitimè gestus non debet retractari. 918. 66
Sustinetur eo modo, quo potest maximè in testamentis. 919. 2.
Turbatiuus & attentatus non suffragatur. 918. 20
Gestus cum vno nec nocet, nec prodest alteri. 966. 11
Quando præsumatur factus ex preambulo titulo, & in illius executionem. 960. 22. 23. & c.893. 45. 47. & c.939. 13
Agentium non operatur vltra intentionem, nec vltra quàm geratur. 948. 38
Inualidus non est præsumendus. 909. 22
Nullus habetur pro non facto. 923. 16. & c.103. 9
2 Vnicus an sufficiat, vt quis dicatur leno, calumniator, homicida, meretrix, aut similis. 135. 7
Est nullus, non expectato consilio eius, qui debebat consulere. 123. 28
Nullus potest confirmari per legem, non per hominem. 124. 25
Omnino nullus non confirmatur ratihabitione. 124. 26
Talis præsumitur, qualem Partes denominarunt. 96. 30
Non spectandus, sed quod agi debet. 127. 51
Non est par virtus taciti & expressi ad actum inualidandum. 103. 22
Quod potest fieri liberè, non requirit alterius licentiam. 47. 21
Ex primo actu solutionis tollitur obligatio conuentionalis. 65. 20
Secundus attenditur. 8. 20
Sufficit semel actum adimpleri. 8. 1
Est faciendus coram Iudice competenti, si illius copia haberi potest. 10. 6.
In dubio iudicandus est licitus. 14. 14
Vtilis minori, & mulieri, sine solemnitatibus requisitis, an valeat. 27. 1. 2
Non præsumitur vtilis, Si deficiat solemnitas, qua extante præsumitur vtilitas. 27. 8
Sufficit à principio, quod sit vtilis, quamuis postea non sit talis. 27. 9
Hominis dicitur, quando partes possunt illi renunciare, cum alius dicatur actus legis. 7. 50
Contra legem, quamuis nullus, reputatur validus in odium facientis. 36. 62
Nullus confirmatus dicitur nouiter concessus. 8. 19
Vnus contemplatione alterius dicitur correspectiuus, & vno sublato alter tollitur. 14. 4
2 Actus aliàs prohibitus valet, si fiat ex necessitate. 377. 15
Paria sunt actum celebrare, vel illi consentire. 247. 47
Correspectiuus quis dicatur, & de eius effectu. 297. 22
Debet iudicari validus positis duobus possibilibus, quorum vnum suadet illum valere, aliud non. 355. 5
Qui expeditur coram Iudice non requirit præsentiam partis. 312. 36
Præsumitur præcessisse, quod est necessarium pro validitate actus. 375. 9
Publicus, & authenticus in quo differat à Iudiciali. 312. 40
Quando sit potentior, cui decretum assistit. 225. 63
Validus, qui non potest habere effectum, dicitur nullus. 368. 17
Repetitio non vitiat Statutum validitatis, seu inualiditatis actus. 312. 50
Tendens ad fauorem alterius intelligitur parte petente, 301. 42
Actum faciens præsumitur facere eo modo, quo illi magis est proficuum. 224. 88
Quilibet actus turbationis sufficit vt quis possit conueniri interdicto Vti possidetis, neque est necessaria contentio possessoris. 314. 11
In dubio non infert nisi consequens sibi necessarium. 281. 13
Præsumitur celebratus ex causa necessaria. 214. 20
Pactus contra legem an dicatur nullus ad fauorem eorum, qui contraxerunt vel etiam quoad damnum, & odium facientium. 213. 12. 23
Vnicus non sufficit quoad probitatem. 213. 55
Non seruato ordine quando sit nullus. 394. 13
Dispositio non restringitur ad primum actum, si in sequentibus militat eadem ratio. 370. 7
Sustinetur, quamuis non sit gestus nomine illius, pro quo debeat geri si fuerit factus ob causam ad eum spectantem, & quòd in procuratore, tutore, & similibus. 401. 35 3
Dubius excludit quasi possessionem. 450. 42
Non operatur vltra intentionem agentis. 519. 41
Et quid in primitiua, seu secundaria intentione. 548. 20
Præsumitur gestus ab eo, ad quem negotium spectat. 570. 42. 43
Facti est potentior verbis, & declarat intentionem concedentis. 575. 38
Voluntas non extinguit hypothecam. 580. 16
Positiuus qualis sit in filio, vt pater secundò nubens non priuetur vsufructu bonorum illius. 519. 49. Vide vsusfructus.
In dubio non præsumitur correspectiuus. 548. 22
Voluntarius quando trahatur ad necessarium. 562. 45
Concernens causam pietatis excludit præsumptionem filiationis. 562. 6
De sui natura indifferens determinatur per denominationem. 562. 8
Primus quando sit iterandus. 497. 6
Imperfectus nouatur per secundum perfectum: non è contra. 509. 25
Non potest acceptari, nisi cum suo onere, quamuis acceptans ignoret onus. 511. 20
Nullus vt ratificetur, quid requiratur. 513. 30. Vide ratificatio.
Reformatus an trahatur ad tempus præteritum. 508. 25
Nouus dicitur quando alteratur natura negotij in substantialibus. 509. 5. Vide Nouatio.
Positiuus quando inducat ratificationem. 499. 29. 31
Non attenditur, neque illius exercitium, sed causa illius actus vniuersalis, si talis intentio est in vtente 425. 43
Tribuitur mandanti, non exequenti. 553. 2
Actus à principio nullus non conualidatur per probationem superuenientem. 596. 12
Nec per clausulam (supplentes omnes defectus.) 599. 9
Actus agentium non debent operari vltra eorum intentionem. 800. 12. c.697. 2. & c.781. 13 4
Validus à principio non irritatur ex causa superueniente. 745
Est reiterandus, quando vitium concernit eundem actum. 734. 32
Inefficax valet iuxta naturam illius cui adhæret. 692. 8
Non est reddendus elusorius & debet declarari vt excludatur fraus ita vt satis sit illum posse contingere. 755. 29. 30
Si fuerit sine effectu an possit dare robur actui principali. 715. 19
Qui potest actum facere, poterit etiam illum qualificare. 769. 5
Prohibitus actum alterare non prohibetur addere in his, quæ respiciunt dilucidationem, & executionem illius. 698. 11

ADEMPTIO.

Ademptio legati est potius fauorabilis, quàm odiosa. 25. 1. 2. 2
Quando censeatur facta ibidem.
Vide. legatum.

ADÆQVARE.

Adæquandi verbum positum in contractu facit, vt contrahentes noluerint in aliquo etiam minimo decipi. 324. 11 2

ADDICTIO.

2 *Addictionis in diem pactum quando possit apponi per Ecclesiam ementem aliquam rem ex interuallo, seu incontinenti: & detur restitutio in integrum. 242. 30*

ADIECTVS.

3 *Adiectus recipit solutionem, non tamen potest nouare, seu pacisci. 401. 47*

1 *Adiectus solutioni an possit agere, & ei rectè soluatur. 49. 9. 22*

ADDITIO.

2 *Addendi facultas non inducit mutationem praecedentis status, sed secundum illum regulatur. 270. 44*

ADIMPLEMENTVM.

5 *Adimplementum habetur pro impleto, si ex facto partis debeat fieri liquidatio eius, quod debet adimpleri, & non fiat. 851. 2. 10*

Est probandum per eum, qui debet adimplere. 963. 3

Et in specie, & ante rem in Iudicium deductam. 963. 67. 69

Iuuat, quamuis fiat cepto Iudicio, ante factam oppositionem. 944. 27

Vnius modi sufficit ex pluribus datis ad aliquid faciendum. 946. 19

Defectus non adimplementi non est probandus à socio dante pecunias, sed à recipiente, qui lucrum praetendit. 944. 44. 45

Exceptio non adimplementi non competit illi, qui prius non adimpleuit, & cogitur ad obseruandum promissa, non secus ac si fuisset adimpletum etiam stante iuramento. 1000. 21. & seqq.

Oppositio non adimplementi non datur ex diuerso iure, nisi obligatio sit correspectiua, quae est vnica non admittens prius, & posterius. 853. 30. 31

Impeditur omnis actio, si obstet non adimplementum: & an fiat suppletio per Iudicem, si pars non opponat: & an impedimentum excuset. 853. 1. & 50. cum seq.

Non adimplementum non opponitur, nisi per eum, cui est implendum, vel per alium ab eo specialiter deputatum. 944. 40

Agens ex contractu reciproco debet prius adimplere omnia ad eum spectantia etiam in minimo. 826. 47

Exceptio non adimplementi est litis finita, & impedit litis ingressum. 853. 4

Non adimplens aliquid ex promissis non acquirit lucrum ex contractu Societatis, quem non adimpleuit quamuis in alijs adimpleuerit. 944. 41. 43

Mora regularis, seu irregularis quando requiratur ad hoc vt non obstet non adimplementum. 944. 50

Donatarius non potest se fundare in donatione, si ex parte sua non adimpleuit. 899. 9

Executio obligationis Cameralis impeditur ex non adimplemento claro, non autem controuerso. 989. 1

Patientia habetur pro traditione, seu adimplemento in Iudicialibus, & quomodo intelligatur. 939. 5. 6. 7

Non constat de adimplemento nisi per tres sententias conformes transactas in iudicatum. 989. 11

Defectus non adimplementi etiam in minimo an sufficiat ad differendam executionem totius contractus. 864. 12. 13

Non adimplens cogitur ad obseruandum. 993. 53

Excipiens de non adimplemento efficitur actor, quamuis in principali Iudicio esset reus, & tenetur probare exceptionem. 989. 3. 4

Promittens conducere granum sub poena, non tenetur ad eam, nisi fuerit prius sibi adimpletum in soluendo pretium, vt possit illud afferre. 1000. 25

Non dicitur quis constitutus in mora propter non adimplementum renouationis fideiussoris, nisi personaliter citetur. 944. 36. 37

2 *Adimplementum in parte non sufficit. 316. 24*

Defectus illius potest per Iudicem suppleri. 325. 8. & c. 307. 22. & c. 301. 9

Quando obstet in contractibus nominatis. 207. 27

Si non fuerit secutum, facit, vt contractus resoluatur tam in vita socij, quàm post eius mortem. 301. 16

Exceptio de non adimplemento semper potest opponi, licet omnis exceptio prohibeatur. 301. 9

Agens debet docere de implemento. 246. 11

Quando debeat offerre illud ad quod tenetur. 254. 25

Prius contrauenienѕ punitur poenis non adimplentis: & quid si vterque contrauenerit. 246. 15. 16

Inter contrahentes debet prius adimplementum facere, qui vult prius experiri. 307. 2

Interpellatio an requiratur in eo qui tenetur adimplere, & quando post lapsum termini adimplementum valeat. 307. 15. 16

An admittatur post rem deductam in Iudicium & oppositionem partis. 512. 14. c. 531. 9. c. 546. 24. c. 534. 28 5

Debet procedere, vt quis possit agere. 455. 4. c. 512. 13

An sit probandum quod sit factum ob causam, ob quam quis debebat adimplere. . . . .

Interpellatio requiritur, vt quis teneatur ad implementum, maximè si agatur sub poena amissionis commodi contractus. 523. 26

Adimplementum conditionis est verificandum per eum, qui tenebatur adimplere alias dicitur esse in culpa. 749. 10 4

Cessante interesse an possit obijci de non adimplemento. 725. 21. & seqq.

Fructus non debentur nisi totum prius adimpleatur licet secuto adimplemento illi recuperentur. 726. 2

Exceptio non adimplementi an repellat agentem, vt non possit aliquod lucrum consequi si impossibilis sit adimpletio: vel solùm excuset à poena & damno. 725. 1. 3

Et an sit fundata in violatione fidei & habeat locum, quamuis in minimo non adimpleatur. 725. 23

Defectus adimplementi circa vnum non impedit, vt pars non teneatur aliud adimplere. 726. 8. 9

Probatio vnius Testis super interpellatione adimplementi dicitur semiplena, quae transfert onus probandi in aduersarium. 748. 18. 32

Extra terminum inducit moram, quae purgatur tanquam firmus in acquirendo, & censetur renunciatum iuri competenti. 725. 14. & seqq.

Promittens aliquid facere ad fauorem eius, cui est adimplendum, ad nihil tenetur, nec dicitur negligens, nisi praecedat declaratio voluntatis. 748. 3. 5

Conditio habetur pro impleta, quando impeditur adimplementum per eum cui est adimplendum. 786. 6

Vide Implementum, Inobseruantia.

ADITIO.

Aditio hereditatis ex quibus praesumatur ad hoc, vt quis possit tanquam heres conueniri. 981. 12 5

Vide, Hereditas.

Aditio hereditatis debet probari, vt fideicommissarius, habita verbali restitutione possit accipere bona propria auctoritate. 47. 8 1

Et de cautela vt quis possit adire, quinimo vt quis adire cogatur. 9. 10

Probatur per testes singulares: & hereditas animo acquiritur. 78. 15

Idem est, quod probetur aditio, vel quod quis gesserit pro herede. 78. 17

Praesumitur in hereditate proximorum, & non onerata debitis, & stante lapsu longi temporis 78. 18. & seqq.

An debeat probari per plures testes. 78. 24. 27

Probanda est per allegantem. 330. 10. 1

Non est praesumenda ex antiquitate temporis. 318. 37

Falla

Facta ab hærede grauato per fideicommissum non tollit hypothecam. 203. 17
In qua fuit prohibita trebellianica facit, vt non sit locus illius detractioni.245.3. Vide Hæreditas.
An confundat actiones.203.7. & seqq.
Si per aditionem substitutio euanuit, clausula codicillaris non potest operari fideicommissum.396. 26
4 Noua, & non dependens à priori aditione ex quibus colligatur.711.54
Tutoris censetur facta ab ipso minore ratificante.711.15
Non dicitur facta per filium immiscentem se hæreditati paternæ cum protestatione recuperandi sua credita, & statur declarationi ipsius, qualem animum habuerit circa tales actus.706.40.41
Est concludenter probanda, & quando arguatur per possessionem, & locationem bonorum hæreditatis. 752. 22. & 23.c. 706.36. & seqq.
Non potest fieri si dubitatur de viribus testamenti.633. 6
Suitas habetur pro aditione & immixtione: & idem operatur quod in aliis aditio.732. 52
Minor restitutus aduersus aditionem debet præstare omnia, quæ ex hæreditate percepit, & si quid dolo factum est, quod ad eum non peruenerit.720.12.13.26
Alia. Vide Restitutio.
Non inducitur per actus æquiuocos.706. 34
Inuentarium tutoris an iuuet ad effectum aditionis: & an sufficiat verbalis repetitio.767.18.19
Per solutionem debitorum patris an censeatur facta per filium.733.3
Potest fieri vsque ad 30.annos, licet Iudex abbreuiet tale tempus ad instantiam creditorum, ita vt si non adeatur sit dandus curator hæreditati iacenti.732. 55
Ratificatio aditionis an debeat intelligi de actu illius sic gesto, vel etiam tanquam de benè gesto. 711. 57
Per ratihabitionem aditionis tutoris an sit renunciatum actioni competenti contra eum pro damnis passis occasione eiusdem aditionis.711. 58. & seqq.
Onus pium nominatim impositum vni ex cohæredibus, qui repudiat vel decedit ante aditionem, portio deficiens accrescit cohæredi cum suo onere soluendi legata pia quidquid aliud sit in non piis.603. 16. 17
Aditio cum beneficio legis & Inuentarij, & abstinere idem sunt, ad hoc vt filius habeat priuilegium l. 2.C. quod cum eo. 799. 43
Probatur ex solutione debitorum hæreditatis.368. 87
3 Caducitas vulgaris substitutionis per aditionem hæreditatis aperit viam fideicommisso. 571. 48
Exceptio reuocationis testamenti non admittitur, nisi hæres, ad cuius fauorem est facta reuocatio, declaret An velit adire. 490. 42

ADIVDICATIO.

Adiudicatio an possit fieri sine citatione.375. 1
2 Facienda est præuia æstimatione per peritos, non autem per
3 subhastationem. 489. 27
Contra formam statuti est inualida.545. 2
Stante excessu in totum annullatur.545.5
Requirit consensum de præsenti.535. 37
An sit valida si non fiat intimatio decreta à Iudice, & non reproducatur ante adiudicationem 545. 53. & seqq.
Habet vim venditionis. 545. 45
Facta ab arbitro an transferat dominium. 545. 40. 41
Mandatum de adiudicando an dicatur adiudicatio. 545. 50
De fructibus annalibus an possit fieri, quando non potest adiudicari fundus fideicommisso subiectus, vel feudalis.580.24. 25
Pratium requiritur in adiudicationes 545. 46.47
In ea sunt adhibendæ solennitates loci. 545. 3
Decretum Iudicis mandantis adiudicari bona creditori non sufficit ad probandam adiudicationem, nisi doceatur de effectuatione subsecuta, quod procedit etiam de stylo 545.32. 53

ADIVNCTVS.

Adiuncti non eliguntur si totum capitulum deliquerit: & ad quem deuoluatur Iurisdictio. 892. 24. 25 5
Electi ad formandum processum vnà cum Episcopo iuxta Concil. non debent esse inferioris conditionis cæteris clericis.892. 12. 16
Dantur per signaturam tam Iudicibus Ro. Curiæ, quàm extra, qui censebuntur dati priuatiuè, vt primus Iudex solus non habeat Iurisdictionem.837.20
An solùm procedant in causis criminalibus, vel etiam quando Episcopus vult procedere ad priuationem propter non residentiam vel non promotum infra certum tempus. 892. 22. 23
Deputantur post litem contestatam si oritur suspitio. 835. 21
Electi per Capitulum an sint coniudices.892. 20. 21
An Capitulum debeat esse exemptum, vt possit eligere adiunctos: & quid in portionariis an dicantur esse de Capitulo. 892. 26. 27
Adiunctus est delegatus non ordinarius. 100. 49
Recurrendum est ad Superiorem, qui dedit adiunctum. 100. 50 1
An detur post conclusum in causa, & lite pendente. 100.33. 34
Inhibet Iudici vt non procedat, quamuis sit par Iurisdictio. 100. 40
Coram quo sit facienda citatio ad comparendum. 100. 41
Iudex, cui datur adiunctus, non incurrit aliquam notam. 100. 39

ADMINISTRARE ADMINISTRATIO. ADMINISTRATOR.

Administratio mala an inferat dolum, & furtum, vel temperetur ex velamine administrationis 935.12. 16 5
An debeat stare penes Tutorem stante maiore numero fratrum, qui sunt sub eius Tutela. 914. 35. 36
Administrare dicitur qui modicum quid gerit, aut tangit. 86.15. 1
Administrans modicam rem videtur adire.86. 16
Administrationis diuisio de bonis pupilli diuersis Territoriis ad quem finem censeatur facta. 86. 23
Administrare an possint plures Tutores, vel cogantur conuenire vt vnus administret. 86. 25
Administrans quando debeat prius conueniri, antequam alij Tutores insolidum obligati conueniantur. 86. 41
Administratio de facto secuta an noceat fideiussori. 86. 5
Non prohibetur donec cognoscatur causa suspicionis. 28. 9
Administrator tenetur ad custodiam librorum, neque admittitur iuramentum de se purgando ex capite amissionis. 71. 1
An possit prorogare tempus solutionis debitoris pupilli. 26. 10
Gesta per administratorem an censeantur ratificata petendo rationem administrationis. 160. 8
Est honorandus, sicut Dominus. 101. 32
Ciuitatis subit munus ex necessitate, 125. 2
Quo casu censeantur administratores constituti insolidum.194. 40
Administrare dicitur qui per alium gerit. 295. 13 2
Administratio bonorum suorum non est alicui auferenda. 280. 10
Donare non spectat ad bonorum administrationem. 233.14
Cum libera an faciat, vt possit diuidi creditum agendo pro rata. 359. 11
Ratio administrationis quando sit reddenda per Ecclesiasticos & laicos, qui administrant bona locorum piorum Ordinario, & Deputatis iuxta formam Conc.395.1. 2

Bonorum Ecclesiæ an de iure spectet ad Episcopum, vel Capitulum, & quando ex consuetudine vnus ab alio excludatur. 395.25.26

Ex quo casu dicatur pertinere ad Capitulum potius seu eius Officiales & ministros. 395. 20

Administrator an videatur soluere de negotio, quod gerit, & censeatur acquisiuisse de bonis administratis. 204.2.& seqq.

Deputatus ad vendendum non potest vendere habita fide de pretio. 326. 11

Exigens pecunias Domini tenetur ad interesse si eas conuertit in vsus proprios. 240. 11.

Bonorum debitoris an debeat habere salarium 257.48

Reipub. Ecclesiæ, & fisci quando teneatur ad interesse ex mora irregulari. 241.55

Qui debet rem aliquam emere pro alio, vel ex Iuris dispositione, vel ex promissione vel vi mandati, ad quod interesse teneatur ob inobseruantiam 240. 34

Si scribat se debitorem quando possit conueniri. 385. 13

Ex contractu Administratoris quo casu obligetur Dominus. 385.8.10.12

Et an coniecturis hoc colligatur. 385.10.12

Si non emit quod emere debebat tenetur ad interesse ratione fructuum qui percipi potuissent ex re emenda, & quomodo fiat liquidatio. 240. 36

Quando videatur sibi soluisse, & non exigens, & sibi non soluens an perdat interesse, & liberentur fideiussores si debitor factus sit non soluendo. 2.14. 12.5

Tutor non tamen administrator an possit acquirere pupillo actionem & obligationem & recipere solutionem. 365.51

Censetur approbatus per electionem factam à Domino cuius periculo cedet quidquid per illum præstabitur. 385.5.6

Locorum piorum æquiparatur Tutori, & omnia debet præstare quæ ille præstat 395. 15. vide in fin.

Ex quibus actibus colligatur, quis sit principalis administrator, vel potius protector. 395.28. 37

Beneficiatus dicitur administrator, non Dominus bonorum Spiritualium. 328. 5

Ciuitatis repræsentat Principem, & sicut Princeps honoratur 284.1.8

3 Faciens illud ad quod tenetur præsumitur facere nomine eius cuius administrat ex vi præcedentis mandati. 401.39.40

Retinens bona quæ administrauit, non potest conueniri spolio donec rationem reddiderit, prout nec eius hæres. 494. 3. 4

Loci Pij dicitur Tutor, & Curator. 522. 17

Legitimus est pater bonorum filij, neque ei interdicitur administratio, nisi in casu alienationis voluntariæ, non necessariæ. 549.51

Conuenitur ad factum, non ad certum quid. 494. 5

Ratio administrationis quando sit iterum reddenda, non obstante liberatione minoris. 563.30.31

Non datur legatariis, sed executoribus. 563.61

Libris Administratoris non creditur, si constat quod aliquæ partitæ sunt falsæ. 563. 35

Fideiussor, vel Administrator habentes pecunias Principalis cum quibus possent luere censum, non iuuantur simplici cessione nominum, sed omnia computant in sortem. 459. 5

Maior pars electorum si reddatur inhabilis non debet remanere administratio in vno solo, si Testator pluribus illam commisit. 522.18

Pater dilapidans bona filij perdit administrationem, secus si sua. 519. 46

4 Non soluens illud, ad quod fuit condemnatus ratione administrationis an gaudeat immunitate Ecclesiæ. 665. 4

An possit appellare nisi prius soluerit. 665. 2. 5

Non tenetur, nisi de his quæ ad eius manus peruenerunt. 665. 23

Quilibet obligatur rationem reddere, siue sit voluntarius siue necessarius. 760. 1. 2

Paritas administrationis facit, vt administratores non benè inter se conueniant. 625. 9

Accipiens pecunias nomine eius cuius bona administrat an præsumatur illas in vsum illius conuertisse. 632. 18.19

Cum libera, non renunciat appellationi, nec exceptioni peremptoriæ. 750. 6

Bonorum Ecclesiæ est loco Tutoris. 601. 6.17. 24

Nocet pupillo per confessionem admiuiculatam. 716. 25

Iudex non dicitur attentare exequendo sententiam latam contra administratorem appellantem. 665.3

Bona administratoris sunt tacitè hypothecata pro damnis illatis Ecclesiæ à die administrationis. 601. 3

ADOPTATVS.

Adoptatus de mandato Testatoris habet omnes prærogatiuas, & excludit Substitutum, & succedit in feudis, & aliis quibuscunque bonis, non secus si esset de naturali familia. 930. 4. & seqq. limita. 496. 38 5

ADVENTITIA.

Aduentitia bona non possunt per filium repudiari absque consensu patris. 781. 1. 3 4

Aduentitius an dicatur vsusfructus per patrem repudiatus. 713 24

Alia vide in verbo Vsusfructus.

Aduentitia sunt filij quoad proprietatem, & patris quoad vsumfructum 433.11 3

An in omnibus bonis aduentitiis procedat Auth. nisi tricennalis C. de bon. matern. 475. 26

ADVERSATIVA.

Aduersatiua est coniunctio & retinet idem thema, repetendo omnes qualitates præcedentes. 539. 25 3

ADVLTERIVM.

Adulterium commissum in Camera, ita vt non possit videri nisi per rimulam, conuincitur per testes si deponant quod vnus post alium vidit. 849.49.50 5

Dicitur violatio alienis thori. 35. 22 1

Vnius ex coniugibus, an faciat vt innocens possit ingredi religionem altero inuito. 1021 14. Vide Monasterium.

Potest remitti non solùm expressè, sed tacitè, & effectus remissionis est vt dos non amittatur, & omnis actio sit extincta. 591. 16 3

Attenditur solùm, vt detur separatio thori. 738.51

Facit vt dos sit in totum restituenda vxori etiam cum augmento. 738. 64

An deseruiat pro oneribus matrimonij, & pro alienandis liberis 738. 66. 67

ADVOCARE &c.

Aduocare prohibitus contrafaciendo quam pœnam incurrat 39.2 1

An prohibeatur consulere in Camera & allegationem mittere Iudici. 39.4. seqq. & c.55.17.19.20

Fœmina non prohibetur consulere in Camera, quamuis prohibeatur aduocare. 39. 7

Idem in Episcopo 39.8.18.19

Aduocatus an possit esse Iudex. 39. 1

In causa si est supersedendum propter absentiam aduocati intelligitur de eo qui comparuit personaliter. 39.6

An debeatur salarium Aduocato, qui consuluit sine reuolutione librorum. 39.16

Iudex an debeat fieri qui prius fuit aduocatus. 4.9

Numerus aduocatorum an olim esset certus & perpetuus. 184. 18

Et de illorum priuilegiis 184.30

Aduocati salarium de quibus aureis sit soluendum. 51.15

Fisci an condemnetur in expensis. 33. 44

Recu-

Recuperat lucrum, quod amittit defendendo litem propriam.33.46

An possit agere pro salario contra victum, qui fuit condemnatus in expensis, vel potius contra victorem 49.29

Faciens petitionem iniuriosam an puniatur.81.18

Potest conuitia dicere, quantum poscit vtilitas causae.81.19

Prohibitus aduocare an possit supplicare Principi, & gratis aliquid impetrare 55.17.19.

Male se gerens an habeat salarium: & pro quo tempore.55.21

An veniat nomine procuratoris.55.25

Reuelans secreta causae punitur. 100.56

Munus aduocatorum dicitur causidicina.186.66.

Boni inter clarissimos connumerabantur.186.67

Habent priuilegia concessa Doctoribus legentibus. 186. 2

Et quid in fratribus, filiis, sociis, & vxoribus.186.4

Dicitur docere iura, & appellatur praeceptor & scholasticus. 189. 6.9

Praui quibus nominibus nuncupentur.186.59.61.62.63

An habeat salarium in principio, seu fine litis. 56. 1

An dicatur honorarium, seu arbitrarium. 56. 2

Neronis ordinatio quod non reciperent mercedem. 56. 3

An possit per Iudicem augeri, seu minui, quamuis certum salarium eis fuerit per statutum praefinitum.56.4

Quando iurent de calumnia.56.19

An cogi possit ad praestandum patrocinium in causa appellationis si illud promisit in causa principali.56.22

Recusans postulare quando puniatur. 56.32

In taxatione expensarum an veniat eius patrocinium.56.40

Quando prohibeatur aliquid accipere.56.46

Accedens cum Iudice ad locum differentiae quas expensas habeat. 56. 6

An possit esse Monachus.56.24

Et quid in Clerico.56.22.29

Et an possit salarium accipere 56. 46

Et quid in Curia Romana.56.38

Proponuntur aduocati Curiae Romanae exteris.56. 39

Alia vide in verbo Doctor.

5 Aduocatus dandus vigore statuti mulieri pauperi, & miserabili, intelligitur etiam vt detur meretrici quae habetur pro tali. 962. 28

1 Habet salarium non conuentum ex speciali fauore.257. 6

Sententia lata contra aduocatum an noceat parti scienti causam cum eo tractari.287. 6

An talis dicatur finito officio.291.32

Priuilegium aduocati an detur etiam illi qui desiit exercere 291.29.

In contractu suspectorum aduocato requiritur traditio corporalis, & ficta praesumitur simulata 317.21

Non debet subscribere litteris factis per quoscumque nisi ex propriis fontibus processerint.547.22

Quomodo tractetur à Praeside & aliis Ius dicentibus. 538.65

ÆDIFICIVM &c.

1 Ædificans praeferendus est in suo 89.3

Ædificio dissoluto ex aliena materia licet Domino repetere caementa sua.21.27

Ædificium quando possit tolli per Vasallum ab eo constructum 21.32.33

Nouum an prohibeatur interdicta refectione.84.10

Vide refectio.

Super alieno constructum quando sit demoliendum.32.19

An videatur donare.32.1

Et ista praesumptio an sit iuris tantum 32.9

In re subiecta restitutioni aedificans an repetat expensas.32.11

Quando censeatur gessisse negotium alienum post mortem & suum dum viuit aedificando in re, in qua habet tam ius de praesenti quàm de futuro.32.3.4

Illicite constructum est demoliendum, & non habetur pro aedificio.957. 43 5

Vnicuique an sit licitum in suo, quamuis luminibus vicini officiat.896.4.11

Sciens & patiens iuxta solum, vel in suo solo aedificari an sibi praeiudicet 957. 51.

Consuetudo valet vt Dominus non possit aedificare in proprio, & quod cogatur vendere vicino parietem.957.47

Refectio aedificij praesumitur facta ex pecunia paulo ante accepta si illi conueniat.955.6.7

Dominus amittit possessionem per occupationem, quae fit aedificando.917.52

Per statutum, pactum, & consuetudinem potest praescribi certus modus in aedificando etiam contra ius, & ex eo legabitur forensis & clericus.957.44.45

Scientia est praecisè probanda de tempore ad hoc, vt praeiudicet scienti, nec sufficit quod interueniat ex post facto. 957.53.54

In alieno quando censeatur donatum Domino soli.314.39.

Factum post inhibitionem debet superfederi etiam oblata cautione.384.34

Cedit solo 314.36.limita 442.28

Scientia Domini patientis aedificare est probanda de tempore aedificij.314.41

Socius sciens aedificium, & contradicens an habeat actionem ad demoliendum aedificatum: & quid in absente, & ignorante, & in eo qui sciens tacuit, vel consentit. 314.1.43.& seqq.

Recusatio satisdationis admittitur si exceptio probetur incontinenti contra eum, qui vult facere aedificium.384.11

An detur optio praestandi satisdationem aedificatori possidenti aedificium, vel potius pertineat electio ad nunciatum. 384. 15. 16

Factum in loco publico & alieno quo casu debeat destrui. 541. 10 3

Destructum propter delictum, si reficiatur non recuperat priuilegia antiqua.432.13

Et an possit reaedificari absque licentia principis.432.3

Ædificare licet in alieno, & publico foro, quando facienti prodest, & Domino parum nocet.545.8.9

Permittitur etiam cum damno vicini quando non adest aemulatio seu inuidia illius. 572.53

Cedit solo si non potest excogitari alia ratio quàm donationis. 442.28

Prohibitus aedificare an possit reficere 432.6.7 1

Ædificia sustinentur propter decorem vrbis, nec debent destrui quamuis à principio non potuissent fieri.752.55.56

Habens possessionem aedificij censetur habere vsum, ad quem aedificium erat destinatum.615.72

Illicitum dicitur, quod per Constitutiones mandatur destrui.713. 61

Praeueniens in aedificando praefertur vicino volenti retrahere. 745.7

Dominus an sit praeferendus vicino in aedificio ad ornatum vrbis 745.25.55

Expensa aedificij in re donata etiam non tradita an possint repeti per donatarium si non insinuetur donatio. 783.9

Quando praesumatur factum ad aemulationem.745. 37. 38. & c. 757.92

Æmulatio in aedificando an probetur ex coniecturis si non apparet de vtilitate aedificantis.745.37.38.

ÆGIDIANA.

Ægidiana habet locum in omnibus instantiis 565.77 5

Seruatur in omnibus donationibus factis per maiores.447.4

Non procedit contra res, & personas Ecclesiasticas 421. 76

Extenditur ad totum statum Ecclesiæ. 469.17
Præsumit dolum & iuramentum metu extortum non adhibitis Solemnitatibus requisitis in contractibus minorum. 513.16
Statuta locorum non comprehendunt dominium in bonis emphyteoticis, & ideo in eis non est locus ægidianæ nec aliis similibus effectibus. 447.21
Seruanda est, omissa dispositione iuris Canonici in terris Ecclesiæ immediatè subiectis, & excusat à pœna attentatorum 383. 23

ÆMVLATIO.

4 Æmulatio præsumitur quando plus est in impensa quàm in fructu. 745.39. V. ædificium.

ÆQVALITAS.

1 Æqualitas est seruanda. 103.2
Quando sit seruanda inter fratres. . . 21
3 Seruanda est inter fratres. 539.21
Et inter reum & actorem. 531.16
Et inter contrahentes. 520.9
Coniunctionis æqualitas tollit inhabilitatem testis. 468. 18
Æqualiter grauati censentur vocati in viriles portiones. 521. 11
4 Æqualiter, verbum an significet æqualitatem vocationis vel distributionis inter vocatos ita vt veniant in capita non in stirpes. 774.51

ÆQVIPARATIO.

5 Æquiparata eodem iure reguntur, & vnum non potest stare sine alio. 946.9
2 Æquiparatorum argumentum valet, & qui dicit æquiparationem non procedere debet, probare 298.70.
3 Æquiparatorum idem est iudicium. 591.33.& c.580.15

ÆQVITAS.

2 Æquitas non præfertur rigori scripto. 254.9
4 Non scripta non attenditur tanquam consistens in cerebro quorumcumque, vt quod somniant æquum putent. 639.25.27.
Debet praualere ne quis cum alterius iactura locupletetur. 604.2.
Habens facultatem procedendi de æquitate non debet iudicare contra leges etiam rigorem continentes. 639.26.
Dispositio ampliatur & restringitur prout æquitas suggerit. 755. 11.

ÆS ALIENVM.

1 Æs alienum non respicit certi loci facultatem, sed patrimonium 194.32

ÆSTIMATIO.

1 Æstimatio quando sit recipienda à creditore frumenti, vini, olei, aureorum, & similium si non reperiatur eadem bonitas, & pecunia debita. 94.71
Quanti plurimi an duret post triennium in frumento 42. 49
Est facienda secundum pretium præsentis temporis, non præteritæ emptionis. 7.21.
Non facit emptionem, quando maritus non erat soluendo, & quia actione succurratur mulieri. 38.34.& seqq.
2 Circa restitutionem quanti minoris quomodo sit facienda & quod tempus consideretur & quid si euincatur pars fundi 36.21
Pertinet potius ad iudicium quam ad sensum corporis 228 75
Rerum tam immobilium quam mobilium qualiter sit probanda. 228.27
Vera non dicitur, nisi deductis oneribus. 343.8
Facta per peritos, omissa certiori ratione partium non est nulla, sed ab ea debet appellari. 228.5
Succedit loco rei & ipsam repræsentat. 243.67
An debeat esse certa vt faciat emptionem in dote: & quid si definitio pretij fuerit collata in arbitrium tertij, vel nullius. 254.56.58
Quanti plurimi an attendatur in debito principali recepto absque protestatione, & quid si illa fuerit facta per creditorem, cui debitor contradixit. 243.81
Alia in verb. fructus.
Æstimatio eius, quod interest, debitum officio Iudicis an possit crescere quousque durat illud officium. 243.77.& seqq.
Debitor non est onerandus æstimatione quanti plurimi, quæ superuenit ex penuria insolita: & quid quando fumus in fure. 243.1.3.
Quanti plurimi vt debeatur, quid sit probandum 243.2
Res æstimatæ datæ in dotem pro æstimatione declaranda per duos amicos, qui postea non fuerunt electi, non sunt reddendæ à marito, sed ab eo solùm præstabitur iusta æstimatio, & quomodo ad eum deueniatur, & quæ huius rei sit vtilitas. 254.52.53.
Dotis collatæ in arbitrium alicuius non arbitrantis an corruat, vel ad alium recurratur 254.55.
Debitor interpellatus ad soluendum tempore, quo ducebat vxorem, vel sepeliebat defunctum, vel infra nouem dies luctus, vel quando audiebat Missam, an teneatur ad æstimationem quanti plurimi 243.5
Et an detur in contractu vsurario. 243.41
Secuta æstimatione an sit locus rescissioni contractus facti cum Ecclesia si non fuerit obtentum beneplacitum. 202.24
An valeat sententia adiudicans rem vni seruando arbitrium super æstimatione alteri præstanda, si Iudex morte præuentus æstimationem non declarauit, 220.22.23
Bonorum variatur ex cursu temporis 826.57
Annonarum & aliarum rerum victualium, non aliunde est sumenda, quàm ex foro publico, quanti ibidem vendi aut emi soleant 811.17 5
Quando faciat emptionem, & attendatur voluntas contrahentium tam expressa, quàm tacita ad talem effectum. 904.19.& c.826.73.74.
Quomodo sit facienda, vt cognoscatur, an actio sit vendita iusto pretio. 826.3
Est declaranda per Magistros viarum tam in coactiua venditione quàm voluntaria: & tam in prima sententia, quam in aliis per quoscunque Iudices latis 978. 24. 25
An debeat referri sine citatione, vt peritus sit informatus de qualitatibus rei æstimandæ. 929.14.15
Est valida, quamuis fiat relatio absque iuramento si æstimator fueris electus per partes. 929.17.
Antiqua, & inter diuersas personas & ad alium finem facta non consideratur, sed intelligitur de tempore quo consignantur bona dotalia secundo viro, cui cedit augmentum, & diminutio 826.68
Est nulla si fiat absque præsentia partis per æstimatorem etiam extraiudicialiter electum, & de cautela super hoc adhibenda. 8.74.33.34.42.
An possit conferri in hominem incertum. 544.7. 3
Quando debeat præcedere subhastationem. 545.8. 9. c.686.3. c.706. 4.7
Standum est testibus peritis super æstimatione. 461.8
Quando admittatur potius per peritos ad probandum læsionem quàm per alios. 600.3.4
Alia in verb. peritus.
Terminus quamuis non fuerit præfixus ad faciendam æstimationem, tamen intelligitur arbitrio boni viri, vt statim fiat æstimatio absque alia interpellatione 524.9.23
Prima dicitur alterata propter qualitatem illi adiectam 512.5
Bonorum dotalium facit emptionem 4.892. & seqq.
Probatio æstimationis fructuum non est vniformis, nec probatur ex veteribus redditibus 510.4.c.586.20
Iustum pretium constituitur ex præsenti æstimatione. 545.9
Rerum species sunt redigendæ ad quantitatem per æstimationem 511.33.
Debitor potest offerre pecuniam debitam suo creditori etiam lapso tempore præfixo ad soluendum, si res illi in solutum data

data non fuerit æstimata. 544.13
4 Quando debeat præcedere subhastationem. 706.41.
An sit minuenda propter onera in contractu apposita, & pactum retrouendendi. 786 17 & 84.2.
Variatur ex cursu temporis. 766. 41.
Non debet fieri iuxta tempus præteritum, sed ex præsenti statu, ex quo probatur iustum pretium. 766.40.
Frustratoria, & sine spe obtinendi non est facienda. 766.51.
Si non est tanta in parte respectu partis, quanta in toto respectu totius facit contractum indiuiduum, in quo non admittuntur particulares solutiones. 717.23.
Fructuum non potest amplius crescere, aut decrescere illis consumptis si fuit facta secundum æstimationem loci in quo fuerint recollecti. 706.65.

ÆSTIMATOR.

1 Æstimator antequam referat, ad quid teneatur: & eius officium quale sit 228 4.

ÆSTIMVM.

1 Æstimum quando probet dominium. 152.30.
Descriptus in æstimo an debeat soluere functiones publicas. 252.46.
Descriptio in æstimo quando faciat præsumere donationem. 252.28.
3 Æstimi liber probat. 559.18. &
Quid operetur circa bona in eo descripta per vnum ex fratribus quoad dominium ad fauorem aliorum fratrum. 559. 2. & 29.
5 Æstimi liber probat diuisionem inter fratres. 951.24
Descriptio rei in æstimo facta per fratrem nomine suo & fratrum transfert Dominium omnibus in eo descriptis. 854. 43 44.

ÆTAS

1 Ætas debitoris hæreditarij non debet infringere ius creditoris. 82.34
Quare diminuta post diluuium. 79.17.
Quando probetur per dationem Tutoris. 155.1.
Probata de vno tempore an concludat de alio. 155.9.
Sententia super ætate quo casu probet in alio Iudicio. 155.12.
Probatur per librum Curati, & per Baptismum. 155.13.& 1-35 6 555.20
Descriptio ætatis ad quem finem fiebat antiquitus. 155 15
Quando proderat ad exonerationem tributi, & de vasariis publicis ad hunc effectum & de ætate seruorum exprimenda, & ob quam causam. 155.15 & 112 1.
2 Ætas 70. annorum requiritur ad excusationem tutelæ & curæ. 327.4
Probatio ætatis est difficilis. 312 25
Quatuordecim annorum inchoata sufficit ad beneficia, secus in pensione, in qua requiruntur solũ septem anni. 397.17
3 Maior includit minorem. 501.10
Viginti annorum habetur pro perfecta iuxta statutum Vrbis quoad omnes effectus, etiam ad donandum. 555. 3. 6. 488.4.5
Habens maiorem ætatem, seu ordinem, quàm requirit beneficium, non excluditur, sed magis ad illud est admittendus. 591. 8.20
Infirmus ætate liberatur à pœna condemnationis in metallum. 506 8
4 Probatur ex fide Baptismi. 767. 47
Qualitas ætatis non transmittitur ad alium. 695.8
In Iurisdictionalibus administratio magis conuenit ei, qui ætate est prouectior, quàm iuniori. 695.16
5 Mentio ætatis quando censeatur repetita in Priuilegio. 940.10
Carceratorum quare antiquitus ostenderetur Iudici. 805 5.6

AFFECTIO.

1 Affectio par excludit omnem dolum. 100 18
An sit causa ampliandi legatum contra heredem ad fauorem legatarij. 90. 31.38 1
Quando cadat in summa & quantitate. 70.15
Testatoris sola an inducat fideicommissum. 280 83 2
Testatoris est interpres dubiæ mentis, quæ magis dirigitur ad suos proximos, quàm alterius. 493 .4 3
Ad bona maiorum an sufficiat ad reuocandum alienata. 766 25. & seqq. 4
Paritas affectionis inducit æqualem tractatum, & distributionem in partibus, etiamsi nomen proprium & appellatiuum concurreret. 646.24 25

AFFECTVS.

Affectus quando puniatur non sequuto effectu. 36.54 1

AFFINITAS.

Affinitas non repellit testes in causa Ciuili, quando est transuersalis, multum tamen diminuit in fide. 277 8 2
Affinitatis principium habet idem iudicium, quod de affinibus. 901.31 5

AFFIRMATIVA.

Affirmatiua nisi probetur, quando negatiua præsumatur vera. 125 10. 1
Vera tempore probationis an semper sit præsumenda vera. 125 31
Si proponatur, quando veniat probatio negatiuá. 525.14 3
Affirmatiua probatio resultans ex fide producta præfertur probationi negatiuæ, quæ prouenit ex inspectione protocolli. 653 66 4
Probata per testes præualet mille negantibus. 870.31 5

AFFRANCANDI PACTVM.

Affrancandi pactum collatum in personam emphyteutæ, non autem concedentis magis excludit correspectiuitatem contractus. 477.16 3
Statutum loquens de venditione verificatur in emphyteusi cum pacto affrancandi. 477 12
Transit ad heredes & successores etiam extraneos. 745.81 4
Statuta loquentia de venditione habent locum in contractibus cum pacto affrancandi. 745.78

AGGERES.

Aggeres, & similes munitiones non sunt faciendæ pro tuendo prædio immutando cursum fluminis. 480.7 5

AGGREGATIO.

Aggregatio familiæ operatur, vt illa sit de stirpe, & sanguine illius, cui fuit aggregata. 930.14 5

AGNATI.

Agnatus agens ad hæreditatem agnati debet probare se talem, etiam parte non opponente. 135 40 41 1
An habeant ius prælationis in emphyteusi finita generatione. 357 23 2
Amita an veniat appellatione agnatorum 300.26.
Quando dicantur vocati. 491.7. 3
Propriè sunt, qui descendunt per lineam masculinam. 428.7
Non dicuntur ante natiuitatem. 413 48.
Debent probare agnationem legitimam etiam parte non opponente. 491. 4 15.
Confessio procuratoris quod quis sit agnatus non præiudicat principali. 491.17.
Statutum mandans, quod requirantur agnati in venditionibus, præsupponit illorum existentiam. 433.49
Et an comprehendat patrem volentem vendere, vt debeat denuntiare filiis. 433.78.82

AGNATIO.

Agnationis conseruandæ ratio an attendatur ad inducendam multiplicationem substitutionum. 275.11. 2
Naturales non habent Ius agnationis. 218.18
Domus & familia an accipiatur pro agnatione. 218. 15. 17 3
Non consideratur in matre & eius linea. 428.14.
Conseruatur per masculos, non per fœminas. 491.6

Ratio conseruandæ agnationis an inducat fideicommissum. 536.61
Excluditur per vocationem fœminarum. 536.62.63
Quamuis sit contemplata agnatio procedit solùm actiuè respectu substitutorum. 536 64
Non cessat si superest soror nupta nata ex masculis, quæ dicitur de agnatione, & familia. 568 16.17
Non attenditur stante facultate alienandi. 536 64
Prohibitio alienandi facta successoribus extenditur ad vltimum gradum agnationis. 487.14
Sententia lata contra vnum de agnatione præiudicat alijs agnatis: & an impeditur executio per agnatum non citatum, & possit appellari. 456.85 *& seqq.*
Statutum mandans, quod agnati masculi præferantur omnibus agnatis fœminis transuersalibus vsque ad quartum gradum, præterquam sororibus, & filiabus fratris defuncti, quæ si concurrant cum patruo defuncti cum eo pariter admittantur; an habeat locum, si adsit cum patruo, & sorore, nepos alterius sororis. 418.1.3
Dispositio statuti non procedit si qualitas agnationis, aut simulis in eo requisita non verificetur. 418.11
Conseruatur per masculos. 661.7
Non per fœminas. 621.11
Fauore agnationis substitutiones nō sunt multiplicādæ. 62.927
Præsumitur ex identitate cognominis & armorum, & diuersitas est probanda per eum qui contrarium prætendit. 745.16
Sorores licet sint de agnatione Testatoris, non tamen filij sunt de agnatione eius. 621.11
Conseruatio agnationis non consideratur nisi adueniente casu à Testatore expresso. 774. 10
Testator præsumitur se voluisse conformare cum statuto excludente fœminas propter conseruationem agnationis: & ista coniectura est fortissima non leuis, & ab ea non est discedendum, nisi repugnent aliæ magis fauorabiles. 664 8 *& seqq.*
Statutum vrbis c. 141. *& c.* 145. *lib.* 1. *emanauit solùm ob fauorem agnationis.* 701.51
Familia accipitur pro agnatione actiuè, & effectiuè, seu contentiuè. & passiuè, ita vt primo casu veniant solùm descendentes ex testatore, in secundo omnes agnati etiam transuersales. 645.2
Bona, si debeant integra conseruari in agnatione, non sunt in aliqua distrahenda, donec illa durat. 621.24.16
Ratio agnationis tacita idem operatur quod expressa. 653.45
Propter causam conseruandæ agnationis præferuntur masculi etiam quod sint remotiores fœminis & quamuis non sit facta mentio agnationis si talis esset consuetudo domus, & familiæ. 62 .67
Fœmina licet non sit agnata, tamen non potest etiam in agnatione alterius constituere fideicommissum. 621.12
Pro conseruanda agnatione primogenitura constituitur tam in bonis paternis, quàm maternis. 621 10
Prohibitio facta filijs ob conseruandam agnationem facit vt nepotes veniant sub nomine filiorum, cum aliàs ad eos non extenderetur. 765.19.20
Legitimati dicuntur de familia, & agnatione. 672.22
Statutum excludens fœminas propter masculos fundatur in ratione conseruandæ agnationis. 661.13
Consanguineus tantùm succedit cum vtrinque coniuncto, quando agitur de conseruanda agnatione. 66 . 12.10
Verba in infinitum, non inducunt perpetuitatem, si non sit expressa causa agnationis conseruandæ. 765. 15.18
Videtur contemplata per vocationem masculorum. 832.21
Quando sit probanda in genere, seu in specie distinguendo gradus. 969.1.2
Non conseruatur per fœminas, sed per masculos, & descendentes ex masculis. 866.4.27
Debet probari quamuis non opponatur. 969.14.15
Argumentum à sola ratione agnationis non valet, nisi fuerit expressa. 866.25
Substitutio sola agnatorum non facit, vt sit considerata agnatio secus stantibus coniecturis. 866.42.26
Statutum pro conseruatione agnationis dicitur fauorabile non odiosum. 890 31
Limitata ad vnam personam & casum an extendatur ad alium. 866.16.17
Coniectura agnationis, vel similis facit recedere à regulis iuris communis. 866.12

ALEXANDER.

Alexandri dictum post superatum Darium. 801. 57
Alexandri magni reuerentia erga Sacerdotem. 298.60

ALIENATIO.

Alienatio an possit fieri per patrem de bonis aduentitijs filij. 107.21
Necessaria non continetur in prohibitione alienationis. 108.3
An permittatur de bonis subiectis fideicommisso. 108.10
Prohibita à Testatore impedit transferri dominium. 175.19
An subsistat mortuis illis quorum consensus requirebatur in alienatione facienda. 69.1 *& seqq.*
Valet de bonis, quæ seruando seruari non possunt. 27. 26
Vtilis an sit Ecclesiæ nec ne quis probet. 45. 34 *Vide vtilitas.*
Quod tempus inspiciatur ad cognoscendum sterilitatem rei alienata per Ecclesiam, & quando detrimentum futurum sit considerandum, si fuit alienata res modico pretio propter bellum. 45.9 *& seqq.*
Si concedatur facta subrogatione in aliud prædium loco eius quod fuit alienatum an species subrogatio ad alienantem, vel ad emptorem. 45.25
In alienatione rerum Ecclesiæ, vel minoris quis debeat curare cōuersionem pretij in causam ob quam fit alienatio. 45.35
Alia vide in verb. Dos, Ecclesia. Venditio cum similibus.
Quando restringatur ad illam, quæ contingit ex facto hominis, non legis. 376.16
Si permittatur sine aliqua pœna, permittitur etiam dispositio per viam institutionis. 144.6
An sit resoluta mortuo debitore. & valeat solùm obligatio respectu personalis actionis, si fuerint dati in solutum fructus creditoribus stante Inuestitura facta patri pro se, filijs & nepotibus. 142.12
Prohibitio alienationis sine causa si est vestita à pœna propter contrauentionem operatur effectum validitatis tanquam facta contemplatione eius in quem transfertur. 1. 4 1
Si alienatio per vnum statutum permittitur propter publicam vtilitatem an valeat, quamuis per aliud quis sit prohibitus habere possessionem tanquam forensis. 109.20.12
Rei dotalis facta à muliere de consensu viri quando sit nulla & detur reuocatio, etiam soluto matrimonio. 294.24
Necessaria non vetat appellationem alienationis. 201.40.*&* 114. 12
Facta per regulares quando requirat Solemnitates. 202.37
Non dicitur perfecta, nisi secuta traditione. 209. 9
Sine consensu Domini res conualescit, si ex interuallo præstetur. 202. 21
Solemnitates in alienatione rerum Ecclesiæ possunt ex post facto interuenire. 202.10
Et quando illarum defectus allegetur per tertium. 202.23
Nulla non comprehenditur in statuto prohibente alienationem. 213.6
An fiat per heredis institutionem & quæ bona comprehendat. 214.8
Vocatus per fideicommissum dicitur ille, cuius contemplatione alienatio prohibetur. 280.13
Ex prohibitione alienationis rerum, quæ de sui natura sunt

prohibita an colligatur coniectura, seu tacita causa, quae vestiat ipsam prohibitionem. 280.22

Prohibitio alienationis dicitur habere causam si ex verbis Testamenti constaret fuisse factam alicuius contemplatione. 280.32

Si prohibeatur sine causa, quando inducat fideicommissum. 280.3. & seqq.

Consentiens alienationi fideicommissi an sibi praeiudicet quo ad pretium. 315.16

Sola non sufficit, vt legatum intelligatur ademptum, si Testator non alienauit animo adimendi. 251.63

Prohibitio alienationis habens causam annexam, quod bona remaneant in familia quando sit extendenda, & debeat respicere fauorem certae personae, vel sufficiat solus fauor ipsius Testatoris. 280.18

Prohibens alienationem non dicitur prohibere eam, quae fit per successionem ab intestato, quamuis prohibeatur in certum genus personarum. 2o, 25

Per vltimam voluntatem non censetur prohibita per statutum prohibens alienationem in forenses. 245.34

Magis interdicitur per clausulas quouis modo, & ex quacunque causa, ita vt talis prohibitio tunc contineat etiam alienationem per modum subueniendi necessitatibus haeredis. 334.21

Voluntaria quando extinguat legatum. 251.61

Facta ab herede iussu Testatoris non reuocat legatum. 251.50

Sequitur ex compromisso. 179.18

Bonorum Ecclesiae requirit consensum Episcopi non Vicarij. 179. 2

Valet ob causam detractionis Trebellianicae, solutionis debitorum Testatoris, & alimentorum. 265.46

Rei subiectae fideicommisso quando prohibeatur. 265.37

Legitime facta non impugnatur ex aliquo euentu. 265.40

Ob causam Trebellianicae an valeat si heres alienans potuisset postea tot fructus, qui illã implerent. 265 24 & seqq.

Rerum prohibitarum an sustineatur si contingat alterum ex prohibitis consentire, vel eum cuius fauorem prohibitio continet. 280. 9

Statutum prohibens alienationem in forensem quando sit validum, & per illud censeatur prohibita omnis praescriptio. 245.32.33

Nulla, & inutilis an reuocet legatum quantitatis, & speciei. 251.10

Ad tempus prohibita filio an comprehendat legitimam. 80.38

Reuocatur per eum, de cuius interesse agitur. 280.12

Permissa vsufructuariae an operetur nondum facta alienatione cum effectu, & in his rebus, in quibus non est facta alienatio & an faciat vt non debeat caueri. 216.10

An inducat cessionem proprietatis. 216.7

Prohibita minori 25. annorum sine certa solemnitate non tollit prouisionem legis post 20. annos, vt non sit seruanda solemnitas requisita vsque ad annos 25. 370. 7

Liberè concessa an conuentione tolli possit. 357 36

Prohibitio alienandi in genus certum personarum non habet locum si ille in quem facta est alienatio sit paratus subire qualitatem propter quam alienatio permittebatur. 209.1

Prohibitio alienationis circa tempus sine causa non valet quemadmodum illa circa res. 280.45

An permittatur de bonis Ecclesiae recuperatis, & effectis de eius mensa sine solemnitate. 179 19

Facta per transeuntes ad aliam dignitatem quando reuocatur, si illi retrahantur ad aliam Dignitatem. 209.2

In prohibitione alienationis non praesumitur causa. 280.17

Differentia quae sit inter detrahere Trebellianicam, & inter eligere rem in Trebellianicam imputandam, & illius alienationem facere. 265.36.42

Consentiens alienationi rei suae sibi praeiudicat vt non possit illam reuocare. 234.18

Heres postquam alienauit non potest redimendo alteri praeiudicare. 214 24

In venientes ab intestato an dicatur facta ab eo qui ab intestato decedit. 147.69

An inducatur ex conuentione seu statuto lucrandi dotem. 367 4

Dispositio applicans in alienationibus res ipso facto alienatas intelligitur si subsecuta fuerit traditio. 209.8

In dubio censetur facta ex causa necessaria. 316 8

Prohibita non comprehendit eam, quae fit de rebus, quae seruando seruari non possunt. 243.64

Prohibitio alienationis an consideretur, vt non censeatur relicta proprietas, quando quis subrogatur in locum alterius cui Testator vsumfructum reliquit. 216.17

Rerum Ecclesiae est valida si fiat seruatis seruandis cum solemnitatibus requisitis. Et quid si interueniat sola authoritas Summi Pontificis. 415. 1.2

In coniunctos alienantis quando valeat. 458.21. & c.415.15

Cum clausula secuto Papae assensu, an sustineatur, itaut non sit locus poenitentiae, antequam Papa consentiat: & quid in hoc operetur iuramentum, vel si fuerit obtentum beneplacitum, quamuis non sit secuta sententia Executorum, quibus est commissa causa si in euidentem. 514 3. & seqq.

Quando rescindatur, si est facta ante litem motam, probata fraude. 532.19

Confirmatur validè per eum, qui potest dare licentiam ad alienandum. 199.15

Necessaria non facit, vt pater possit priuari administratione bonorum filij, & quando admittatur cautio. 519.31

Bonorum vnius Ecclesiae in aliam non potest fieri sine solemnitatibus. 5 7 9

Permittitur stante consensu habentium interesse quamuis postea superuenerit. 476.18

Non impugnatur propter omissas subhastationes, nisi prius soluto pretio vel oblato realiter, & cum effectu cum melioramentis factis. 479. 45 46

Rerum minoris an sit nulla ob defectum subhastationis, & dilationis non data per 10. dies. 479.1. & seqq.

Facta in fraudem non reuocatur, nisi vterque participet de fraude. 502.32 33

Post litem motam dicitur fieri in fraudem creditorum. 502.29

De mandato Testatoris operatur, vt is, in quem bona sunt alienata dicatur illa habere ab eodem Testatore, non ab alienante. 416 2

Si fiat post motam litem potest fieri executio contra tertium possessorem citatum recta via, non petita aliter rescissione contractus etiam non data cautione de qua in l. is, à quo cum l. seq ff. de rei vend. 502.37.38

Si concedatur pro dote, censetur etiam concedi impositio census. 420.15

Facta per patrem an reuocetur per filium. 401.2

Non dicitur quando conseruantur bona in linea agnatorum. 5 8

Iuris quaesiti est inualida sine solemnitatibus. 568.64

Ob necessitatem sustinetur quatenus vrget necessitas. 570.11

Stabilium non permittitur heredi volenti soluere dotes, si Testator mandauit illas solui in pecunia. 570.13

In alienatione bonorum Ciuitatis, & minorum quae requirantur. 64 15 & 565 58

Si permittatur, repugnat voluntati conseruandi agnationem. 526 64

Prohibita expressè vsque ad certum tempus non tollit causam prouenientem ex lege. 48.11

Neque extenditur ad alienationem, quae fit ex vltima voluntate. 533. 6

Interdicta lite pendente, in potentiorem, potest fieri in

filium, quamuis sit potentior patre. 535.34

Legitime non potest prohiberi ad fauorem vocatorum in fideicommisso. 594.5

Consensus Episcopi, vbi Ecclesia est sita, sufficit in distractione rerum illius, nec requiritur authoritas Ordinarij, vbi bona existunt. 452.7

Prohibitio alienationis facta filio, nisi cum consensu executorum, facit, vt habeat expressam licentiam alienandi, si consensus interueniat. 416.3

Et quid si prohibeatur ad tempus, an inducat permissionem alienationis post tempus. 526.10.11

Licentia alienandi medietatem bonorum in filio idem operatur, ac si concederetur facultas alienandi omnia bona. 416.1

Prohibitus alienare debet agere, ne ex actu per eum celebrando sequatur alienatio ex dispositione legali. 463.4.6

Institutio hæredis non venit in prohibitione alienationis. 594.4.5

Interdicta successori extenditur ad vltimum gradum agnationis. 487.14

Prohibitio alienandi quando inducat animum relinquendi proprietatem. 443.1.& seqq.

Et intelligatur respectu obligationis, & hypothecæ. 594.6. & 580.27

Potestas alienandi etiam irrequisito Domino datur per verba: & quibus dederit, &c.

Vide Clausula.

In Constitutione Paulina reseruantur casus à iure permissi circa alienationem rerum Ecclesiæ. 452.1

Prohibitio alienationis expressa Testatoris, & tacita legis procedit quoad bona non quoad fructus. 580.21

Prohibitio alienandi inducit animum legantis, quod voluerit relinquere proprietatem, maximè stantibus coniecturis: & quales debeant esse. 443.2.& seqq.

Surreptio non attenditur in alienationibus rerum Ecclesiæ, si constet de euidenti illius vtilitate. 415.3

Tractatus alienationum bonorum Ecclesiæ non solent concedi à Sancta Sede, nisi sub forma concessionis in emphyteusi, præterquam in causis permutationis. 566.15

Confirmatio alienationis est facienda tempore congruo in vita alienantis. 577.12.& seqq.

Vtilitas Ecclesiæ attenditur de tempore alienationis non inspecta læsione temporis præteriti seu futuri. 415.4

Bonorum Confraternitatum, an subsistat absque solemnitatibus. 517.1.7

In Ecclesia inferiori non requiritur tractatus in alienatione bonorum illius sed sufficit solùm Rectorem consentire. 452.9

In alienatione terrularum non est necessaria Solemnitas, & quid stante Paulina ob quam Episcopi iurant non alienare inconsulto Pontifice. 452.1.2. & seqq.

Pretium alienationis est conuertendum in causam necessariam ob quam fuit facta alienatio, si ex præcepto Testatoris non poterat talis res alienari. 570.14

Grauatus propter prohibitionem alienationis intelligitur, dummodo si sine filijs decesserit. 419.17

Tertius, in quem fuit facta alienatio, nunquam conuertitur per hæredem cum inuentario, quando adsunt bona alienantis. 511.29

Beneplacitum Apostolicum quod suffragatur in confirmatione alienationis factæ per defunctum, operatur etiam respectu hæredum, vt non possint contrauenire. 599.16.18

Permissa alienatione comprehenditur hypotheca. 580.5

Fideicommissi onere grauatus potest alienare omnia bona si habet facultatem alienandi à Testatore, neque hoc casu tenetur reseruare quartam fideicommissario. 416.78

Facienda per minorem subsistit sine auctoritate Tutoris. 944 11.17

Valet de bonis restitutioni subiectis, si fiat ab ignorante fideicommissum emptori ignoranti, & dabitur solùm actio ad pretium, tam in fideicommisso vniuersali, quàm particulari, etiam ex titulo lucratiuo. 656.24.& seqq.

Si permittatur inter collibertos legatarios sustinebitur, si fiat in vnum ex eis. 774.43

Potest etiam fieri in remotiorem ex familia, quamuis bona fuerint prohibita alienari absque causa conseruationis illorum in agnatione. 774.21. & seqq.

Nulla non erit, si Episcopus concedat licentiam vendendi rem Ecclesiæ minus damnosam, quamuis deberet illam specificare. 766.12

Necessaria non requirit consensum Domini directi. 784.7

Prohibitio alienandi vestita à causa, vt bona remaneant in familia inducit fideicommissum simplex, secus si permittatur alienatio bonorum inter eos de familia, & non in alios. 776.14.15

Pactum, quod possit capi possessio propria authoritate propter alienationem seu canonem non solutum non potest exerceri nisi prius præcedat liquidatio cum citatione partis. 933.1. & seqq.

Causa magna, & vrgens est probanda per hæredem, qui non vult præcisè stare alienationi factæ per defunctum. 743.21

Prohibitio facta vni censetur facta alteri, ita vt dicantur inuicem vocati in casum alienationis. 776.25

Testator si facit legatum, & ponit rem, de qua voluerit illum satisfieri nunquam extinguitur per alienationem ipsius rei tanquam obligatæ pro illius solutione. 683.14

In fideicommisso in casu alienationis ad fauorem descendentium admittitur qui natus est non solùm post mortem fideicommittentis, sed etiam post ipsam alienationem, non vt ex tunc sed vt ex nunc. 776.17.18

Consentiens alienationi pignoris censetur illud alienare. 730 10.29.41

Appellatione alienationis comprehenditur etiam vsucapio, & præscriptio. 735.16

In prohibitione alienationis rerum Ecclesiæ venit alienatio non solùm stricta, per quam transfertur dominium, sed largissima per quam ius aliquod aufertur, & sufficit, quod actio competat. 674 9.10

Prohibitio alienationis intelligitur facta in casibus, in quibus habet locum substitutio, siue illa præcesserit, & prohibitio subsequatur, siue è contrario. 774.15.16

Facultas alienandi in familia propter necessitatem operatur, vt possit fieri alienatio in remotiorem ex familia. 776.28

Licentia alienandi facit feudum francbum, & transitorium ad fœminas. 736.75

Prohibitio alienationis sine causa non valet, quamuis esset facta pluribus. 765.21.22

Bona alienata, & credita exacta per filium imputantur ei in legitima. 743.45.11

Præscriptio censetur prohibita per statutum prohibens bona alienari in exteros. 735.15

Verba, quod non possint alienari bona, nisi in casu necessitatis important prohibitionem, non secus ac si dictum fuisset, ne alienentur extra familiam. 776.25.26

Remittens possidenti rem dicitur alienare. 674.12

Prohibitus alienare partem suam, non prohibetur alienare partem quam redemit. 774.42

Causæ cognitio debet præcedere alienationem bonorum pupilli, sine qua decretum non interponitur. 644.7

Res alienata potest vendicari in subsidium, si alienans vel eius hæres non est soluendo, quamuis adfuerit ignorantia fideicommissi. 556.36

Verba ne vllo vnquam tempore bona alienari possint, inducunt perpetuam prohibitionem alienationis. 765.25

Probibitio alienationis cum expressione causæ conseruationis bonorum in familia, facit vt liberi in conditione positi sint substituti per fideicommissum. 738. 9

Alienare prohibitus non potest facere actum, per quem sequatur alienatio. 745. 63. & c. 737.17

Saluo, & reseruato consensu domini & non alias, &c. an cadat à iure suo, etiam sequuta traditione. 63:. 27. & seqq.

Judex non arbitratur, vt alienata per filium computentur ei in legitimam, si illi non esset vtile, vt computarentur, prout è contra fit, quando grauaretur fideicommissarius in alienatione corporum, quæ erant meliora. 743.7.8

Filius, & illius hæres, & hæres hæredis non potest conqueri de alienationibus, & consumptionibus bonorum, sed illis debet stare, quando remanet tantum, quantum sit portio suæ legitimæ, quam vult vendicare, tam facto inuentario, quam illo non confecto. 743.14. & seqq.

Statutum si prohibeat alienari bona in forenses, est validum & dicitur fauorabile, non odiosum, quamuis esset pœnale, & disponeret de certa specie personarum. 755. 13. 14

Alienatio non dicitur si fuerit facta, si & quantum de Jure potest fieri, vel si domino placuerit. 949.9

Prohibita extra familiam non excedit quartum gradum, nisi adsit dictio (in perpetuum) vel similis. 930.41

Ciuitatum, & locorum Sanctæ Rom. Ecclesiæ prohibetur per Bullas Summorum Pontificum. 846.2.4

Permittitur non prohibetur, si Testator in casu alienationis mandauit requiri fratres hæredis, eosque præferri in bonis alienandis. 847.23.25

Bonorum interdicitur minori. 975. 2

Transactio an veniat in prohibitione alienationis. 949.2.3

Facta sub conditione stat in suspenso, nec præiudicat prohibitio alienari. 949.5

An dicatur in hæredem detrahente quartam. 888. 4. 15.16

Re prohibita alienari extra familiam, si non superest, nisi vnus, an ille possit vendere. 930. 40.

Propter benemerita non venit in prohibitione alienationis. 818. 34

Rerum Ecclesiæ nulliter facta non opponitur nisi per Ecclesiam. 819. 11

Et quæ vtilitas debeat interuenire in earũ alienatione. 861. 3

Onera realia, & seruitutes an transeant cum ipsa re alienata. 9.5. 16

Pœna contenta in Paulina Constitutione non habet locum, stante necessitate alienandi, & celeritate causæ respicientis alimoniam. 951.1.3.5

Non inducit caducitatem, nisi domino volente, secus quoad effectum vt super tali re prohibita alienari possit imponi hypotheca, seu census. 856. 16

Reuocatio alienationis quando competat non natis tempore quo res fuit alienata ....

Solemnitates requisitæ in ipso actu alienationis debent interuenire in ratificatione. 981.44. Et in transactione. 846.6.7

Statutum loquens de alienatione an comprahendat permutationem. 885. 10. 11

Alienans res Ecclesiæ ex iusta causa absque solemnitatibus non incidit in pœnas Paulinæ. 931. 2

Quod est alienabile, est cessibile, transmissible ad hæredes. 978. 11

Prohibitio alienationis operatur coniecturam, quod Testator voluerit bona sua conseruari in agnatione exclusis fœminis. 866. 5

Proximior potest reuocare alienationem factam per Ecclesiam in extraneum petendo renouationem infra annum seu triginta. 934. 4

Prohibitio alienandi nuda, & absque causa, si fuerit vestita à pœna propter contrauentionem, an operetur, vt censeatur facta contemplatione aliorum qui sunt vocati. 917. 6. 15

ALII.

Alij dictio quas causas comprahendat. 167.60

Quando intelligatur de simili pœna, quæ fuit expressa. 163. 1. 8 21.22

Aliis dictio repetit omnes qualitates. 766. 5

ALIMENTA.

Alimenta relicta vxori per annum luctus, non acquiruntur si intra annum nubat. 5.18

Per receptionem dotis an censeantur remissa. 33.14. & 130. 3. & seqq.

Quando eorum causæ sit summaria. 33. 22. 23

Non transeunt in hæredes. 104. 38. 40

Diuersimodè præstatur iuxta personarum qualitatem. 104.39

Præterita an possint peti. 104. 57

Per vxorem an debeant præstari viro de bonis paraphernalibus. 107. 13

Et quid quando vir esset legum contemptor. 107. 35

Superfluitas potius admittitur, quam vt quis alimentis priuetur. 104. 65

Considerantur secundum Jus naturale, quatenus vitæ sufficiant: secus de Jure humano. 12. 7

Quomodo subministrentur, & quibus casibus. 12. 19.22

In Hospitali an possint præstari, & quibus. 12.11

Quæ dicantur necessaria. 12. 12

Debent dari spurio etiam in terris Imperij. 60. 11. & 134 16

An sit standum Judicis arbitrio, vt illa taxare possit secundum dignitatem non necessitatem. 112. 13

Famulis quomodo sint debita. 112. 23

Pactum an valeat quod maritus illa non præstet vxori. 120. 88.6.131. 9

Pecunia legata pro alimentis, penes quem debeat stare. 120.13

Relicta Episcopo, Parocho, seu Dignitati an transeant in successorem. 131.12

Præstantur ex reditibus bonorum. 131. 23

In legato fundi ad alimenta quando veniat proprietas. 44. 8 Vide legatum.

Relicta ab Instituto an grauent Substitutum. 104.46

Debentur de iure naturæ. 120. 11

An sint debita filio, qui sua industria potest viuere. 120. 10

Deducuntur ex fructibus sequestratorum, quando quis aliunde non habet. 114.5

Iudex potest esse tã laicus, quam Ecclesiasticus. 60.30.c.14.114

Idem in notariis. 60. 32

Subrogata loco legitimæ an transeant ad hæredes. 44. 5.7

Alimenta, & expensa litis quando præstentur pauperi. 55. 49

An præstentur in loco domicilij, vel vbi alimentandus moratur. 92. 6. 7

Subtractio alimentorum & eorum quæ pertinent ad statum an sit licita pro insigni viro. 176. 8. 16

An possint cedi & veniant in cessione generali. 177. 11

Translata quando censeantur per eum qui transtulit Ius patronatus. 177. 9

Ius percipiendi alimenta an possit alienare per patronum retento iure patronatus. 177. 12

Præstari an debeant vxori dote euicta. 69.21.22

Relicta Titio familia censentur legata familiæ, neque poterunt renuntiari per Titium in præiudicium familiæ. 70.52

Congrua quæ sint Iudex arbitratur quoad Clericos renuntiantes beneficia. 119.15

Non debentur ei, qui aliunde habuit. 60. 19

Quæ petuntur officio Judicis an debeantur solum in subsidium. 60. 20

Mutuans pecuniam pro alendo aliquem an habeat actionem contra debitorem alimentorum pro pecuniæ repetitione, sicut contra eum cui fuit mutuatum. 60. 12. 16. 28. & 19

Filio existenti in quasi possessione filiationis sunt præstanda. 236. 43

Filio diuiti non debentur, 236. 30
Quo casu compensentur cum seruitiis praestitis. 374.20
Solonis lex de non praestandis alimentis per filios patri si artium nullarum essent edocti. 267.45
Priuignus, qui operas suas pro vitrico impendit, non tenetur soluere expensas factas pro alimentis. 374.19
Argumentum an valeat de salario ad alimenta. 257. 26
Probantur ex coniecturis. 374.1
In dubio est iudicandum pro alimentis. 374.16
Imputantur actori, quando sententiam obtineret etiam cum fructibus. 236.10
Post litem contestatam possunt peti, & in omni parte Judicij tam in prima Instantia, quam in causa appellationis siue agatur possessorio, siue petitorio. 236. 4. & seqq.
Debentur filio agenti ad bona patris vel aui: & quid in nepote, filia, nepte, emancipato, legitimato, adoptiuo, vel existenti in vtero. 236.1.2
Danda sunt filiae, quamuis habeat maritum. 236.7
Ignobilis habebatur antiquitus, qui parenti non praestabat alimenta. 267. 46
Praestita vxori longo tempore an adiuuent confessionem dotis receptae. 362.19
Relicta ex praedio an contineant proprietatem. 216. 22. & seqq.
Debent solui per vsufructuarium. 294. 6
Sunt soluenda in futurum, si probetur praestatio illorum per triennium. 208. 13
Quae debent filiis non praeferuntur creditoribus patris. 360.1
An filij, an habeant hypothecam. 366.2.6
Quando possint peti a patre, seu tertio eius bona possidente. 366.7
Sunt prius praestanda filiis per matrem quam per fratrem, 359. 22
Debentur viduae si differatur exactio dotis. 244. 48
Censentur solum remissa pro parte sortis principalis soluta, non pro alia non recepta: & quid in obligatione diuidua, 244. 41. 43
Quae praestantur in domo, an sint de illis actibus, in quibus testes actu, vel habitu non habentur praeter domesticos. 334. 11. 14
Praestita filio, vel seruo exposito an repetantur a patre, seu domino. 267. 41. 42
Debent dari ei, cuius operis vtimur. 374. 21
An possint negari per maritum vxori si accepit in dotem nomina debitorum. 236.10.11.13.22.& 24
Filio praestita per patrem an compensentur cum fructibus exactis ex bonis filij administratis. 252.34.35
Quae dantur per maritum vxori an sint pro oneribus matrimonij. 244. 16
Si praestantur filio exposito in Hospitali, an faciant perdere ius patriae potestatis. 267. 67. 68
Transactio an valeat pro alimentis sine pretore. 257.47
Sunt praestanda nepti ab auo paterno, priusquam a matre. 259. 14
An comprehendantur sub generali concessione includente omnes casus & causas. 236. 51
Legatarius alimentorum praestandorum ex fructibus an debeat soluere collectas. 394. 21
Maiora sunt praestanda magis digno. 399.5
Judex arbitratur quantitatem alimentorum. 399.6
Debentur ex lucro proueniente ex capitali, non ex ipsa sorte. 400. 40
Sunt danda per haeredem intra tempora conficiendi inuentarium. 236.52
Debent solui, nulla data mora, per socerum, & eius haeredes, aut alios, qui tenentur nuptam alere, 241.59
An dantur per haeredem primi viri secundo marito, cui vidua nupsit. 240. 22
Vt decernantur per Judicem, potest per eum capi informatio a testibus nondum publicatis. 236. 50
An possint negari vxori per maritum qui accepit nomina dedicatorum in dotem. 236. 22.14
Legatum alimentorum quando per alienationem rei legatae censeatur ademptum. 251.8
Et quo casu illud resurgat, adueniente necessitate, si prius euanuit propter diuitias alimentarij. 237.5
Praestantur iuxta facultatem patrimonij. 562.39.41
Debentur filio naturali, & spurio, & nato ex damnato coitu. 567.22
An sint danda a patre filio seorsum habitanti. 551. 41. seqq.
Quando decernantur ei, qui petit alimenta, & super eis lis pendet. 567. 24
Quoad alimenta nihil differt filius naturalis a legitimo. 567. 16
Quo casu sint debita filiae spuriae, & naturali ab haeredibus patris. 562.37.38
Non patiuntur dilationem. 548.19
Quomodo debeantur Judex arbitratur, & an sit attendenda consuetudo loci. 552.4. & seqq.
Non habet patronus ab Ecclesia, nisi super sint fructus pro necessitatibus illius. 552.11.14
Nec si habet fratrem, vel alium, a quo possit ali. 552. 17.19
Et quid si possideat redditum scutorum. 360. 552.24
Et quomodo sit probanda descendentia, & quomodo sit probata. 552.31
An debeantur per clericum fratri laico de redditibus Ecclesiae. 552.1
Et per Monasterium Monacho. 552. 21
Et si non praestentur, an priuetur bonis acquisitis per Monachum. 552.23
Vt praestentur non debet quis coarctare sibi victum, neque negotiari. 552.23
Paupertas non debet esse magna ad hoc, vt patronus habeat alimenta ab Ecclesia, sed sufficit vt non adsit, quantum consideratur condecentia illius status. 552.26
Habent priuilegium, vt pro eis detur actio personalis contra tertium. 423. 38.39
Episcopus transfert Monachum ad aliud Monasterium, si Abbas ei non praestet alimenta: & quando excusetur. 552. 24.25
Rector si non potest vacare curae animarum, & deputetur Vicarius, est detrahenda prius portio de redditibus Ecclesiae pro alimentis Vicarij quamuis illud, quod superest non sufficiat pro Rectore. 552. 15. 16
Alimenta, & sumptus litis debent dari filio naturali, probata semiplene quasi possessione filiationis. 567. 23
Reuocantur, si data fuerint excessiua filiae spuriae in damnum filiorum, & in fraudem legis. 472.6
Non debentur filio per patrem, nec contra per filium, stante eorum inopia. 519. 19
Filius tenetur causam probare, ob quam non possit morari cum patre si vult alimenta extra domum. 542.57
Obligatio praestandi alimenta filio non oritur ex iure patriae potestatis, seu ob dotem habitam, sed ex charitate sanguinis. 427.23.519.12
Probationes leuiores requiruntur in materia alimentorum. 562. 22
Filius naturalis impugnans Testamentum patris quando priuetur alimentis. 567.14
Ecclesia tenetur ad alimenta patroni, & suae familiae iuxta statum suum condecentem, quamuis dos esset perdita. 552. 12

Causa

Causa alimentorum est priuilegiata. 586.16
Legitimi sunt prius alendi, quàm spurij, si facultates non suppetunt. 562.55
Spurij an sint alendi iuxta necessitatem tantum, an etiam secundum dignitatem. 562.36
Pater quamuis habeat vsumfructum in aduentitiis filij, non tamen illum ex hoc tenetur alere, sed ratione sanguinis, ex quo onus alendi causatur. 519.12. & c.427.23
Legatarius dicitur ille, cui relinquuntur pecuniæ vt præstet alimenta alicui, secus si relinquantur Titio alimenta, quæ dentur ei per Seium de tali pecunia. 562.44
Præsumptio filiationis oriens ex lectura attestationis etiam non publicatæ sufficit ad decernendum alimenta, & sumptus litis filio. 567.25
Interpellatio non requiritur in reinuestimento faciendo pro alimentis. 579.10
Pensio censetur reseruata ob causam alimentorum. 548. 24
Proprietas bonorum non debet vendi pro alimentis filiorum, nec è contra. Idem in liberto. 519.15.16
Pater an possit relinquere alimenta ei, qui habet, vnde se alat. 586. 26
Pater est prius alendus in pari causa necessitatis. 519.79
Transactio super alimentis est valida, sine authoritate Prætoris, si sit vtilis alimenndo: & quid si non adsit damnum: & an sufficiat, quod ex post facto superueniat vtilitas. 435.43.47
4 Vxori per virum iuxta suam conditionem sunt præstanda. 750.10
Possunt relinqui, non obstante statuto prohibente bona alienari in forenses. 735.38
Continentur in legato victus. 610.1
Debentur patrono per Ecclesiam ad inopiam redacto. 610.4
Sunt fauorabilia & accessoria ad dotem. 634.6
Non possunt remitti per minorem. 750. 18
Quibuscunque debita taxantur arbitrio boni viri, quod intelligitur pro mandato Iudicis & prout declaret paterfamilias. 613.1.2.3
Taxata & acceptata ab eo, qui est alendus, sunt augenda aucta familia, & dignitate. 613.18.& seqq.
Donatio ob causam alimentorum non requirit solemnitates per statutum requisitas in donationibus. 750.19
Præterita non sunt priuilegiata sicut futura. 728. 24
Minor petens se restitui aduersus aditionem hæreditatis an debeat refundere omnia, quæ non consumpsit in se alendo. 720 27
Non retardantur per appellationem. 726.17
Bona assignata filiæ pro alimentis, si amittantur sunt illi iterum assignanda. 792. 10
Maritus vergens ad inopiam an debeat ali solùm iuxta necessitatem. 613.14
Lectus debet dari ei, cui sunt relicta alimenta. 610.10
Sibi stipulans non intelligitur stipulari pro persona extrinseca, immo neque pro vxore. 623.27
Facultates sunt considerandæ in eo qui tenetur præstare alimẽta vltra dignitatem, & qualitatem personarum. 613.45
Dignitas, & non sola necessitas consideratur etiam in alendis seruis. 613.16.17
Fructus dotis, soluto matrimonio percepti, sunt restituendi mulieri etiam si habuerit alimenta ab hæredibus viri, deductis tamen sumptibus alimentorum. 610. 16.& seqq.
Variatio permittitur in debitore qui assignauit domum ei cui præstanda sunt alimenta vt possit aliam subrogare 743.13
Testator limitans redditus hæreditatis pro alendo hærede vsque ad certam ætatem, & mandans residuum conseruari pro fideicommisso censetur prohibuisse patri vsumfructum in eodem residuo etiam finito tempore limitationis dictorum redditum. 713.75 & seqq.
In debitis pro alimentis excluditur compensatio. 728. 36
V. Compensatio.
Promissio restituendi dotem cum obligatione Camerali damnorum & interesse operatur vt etiam alimenta veniant sub tali hypotheca. 624. 14. 15
Sententia fauore alimentorum est exequenda non obstante appellatione. 665.1.2.4
Filius illegitimus debet ali iuxta dignitatem, & vires patrimonij, non iuxta necessitatem. 613.7.& seqq.
Redotatio est facienda, quando filia iterum nubet, cum interim sit alenda, viuente tamen patre, secus si post illius obitum petatur dos subrogata loco legitimæ iuxta Statutum Vrbis. 791.11.& seqq.
Habitatio venit loco alimentorum, & eorum appellatione, & dicitur pars illorum. 610.2.3
Legatum dotis est pium, si fiat pauperi, & censetur factum propter causam alimentorum. 666.6
Quantitas annua præsumitur relicta in causam alimentorum. 656. 16
Iuramentum nihil operatur in remissione alimentorum. 730.19
Filius non potest sibi præiudicare in alimentis. 613. 9
Bona mariti sunt obligata non minus pro alimentis vxoris quàm pro dote. 750.9
Vxor & filij habent hypothecam pro soluto Matrimonio contra tertios possessores bonorum mariti, seu soceri, sicut pro dote. 634. 1.& seqq.
Vxori sunt præstanda per maritum, licet nulla sit constituta dos, vel adeo parua, vt non sufficiat ad illam alendam. 857.25 5
Debentur nepotibus ex bonis fideicommissi per auum constituti, exclusis omnibus creditoribus. 832.31
Taxantur iuxta qualitatem alendi, & ita Iudex debet arbitrari. 954.2. 8
Decursa quando possunt peti. 815:4
Non extinguuntur per professionem ad exemplum vsusfructus. 815.13
Dantur patri, à quo auferuntur bona fideicommissi propter dilapidationem, & restituuntur filio. 831.20
Non præstantur per Vassallum Domino vltra fructus feudi. 916.40
Sunt magis priuilegiata & necessaria, quàm Dos. 812.13 2
Possunt solùm peti per spurium in bonis patris absque aliqua successione. 958.16
Non renuntiantur tacitè, aut expressè absque causa cognitione, & inconsulto Prætore. 909. 29.30
Non repetuntur per patrem si fuerint data filiæ, quam alere tenetur. 823.22
Sunt debita Iudæis carceratis per creditores Christianos. 842 29
Interpretatio est facienda pro eo, qui debet recipere alimenta & ad fauorem illius, qui liberauit, vt minus censeatur renuntiasse. 966.22. 28
Si fuerint data per matrem filijs possunt per eam repeti ab illis, ad quos spectat onus alendi, etiam nulla facta protestatione. 9 9.15
Deducuntur ex bonis fideicommissi in subsidium, non extantibus bonis liberis. 832.40
Non petuntur à matre per filios nisi subducto patris subsidio. 859. 14
Petitio alimentorum præteritorum admittitur, si iure actionis sint debita, quamuis alendus de suo se alimentauerit, 554.39

ALTARE.

Altare vnum non est discooperiendum, vt alterum cooperiatur. 799.11 4
Altari seruiens de Altari debet viuere. 552.12 3

INDEX.

1 *Alter*

ALTERNATIVA.

.natiua an gaudeat Episcopus absens causa Reipublicæ. ‿6.13

a alternatiuis debitor eligit: secus in alternatiua locorum, & quomodo hoc intelligatur 42.44.*& seqq.*

Concessa Episcopo quando prosit Capitulo. 115.11

3 *Posita inter personas honoratas, inter quas cadit ordo charitatis, quando resoluatur in coniunctam.* 575.25.25

In qua fuit vocata mater, vel hæres, an intelligatur, vt post mortem matris succedatur per hæredem iure fideicommissi. 575.18.*& seqq.*

4 *Tribuit cuilibet insolidum dispositionem, & in vnoquoque insolidum agit, & vno vera totam orationem affirmatiuam veram efficit.* 741.7

Alternatiua gaudet Episcopus licet tempore vacationis beneficij sit in loco exempto. 918.14

2 *Alternatiua in beneficijs defert electionem beneficiato.* 217.11

Obligatio alternatiua qualis: & ad quem electio pertineat. 138.15

Exigendi dat electionem creditori in cuius fauorem censetur apposita. 338.12

Vocati per alternatiuam intelliguntur solùm per vulgarem, & succedente prima parte alternatiuæ expirat substitutio, 338.3

Nominatus in alternatiua quando censeatur adiectus tantum ad solutionem recipiendam, vel ad quærendam obligationem. 308.5

Non datur in Iudicijs stricti iuris. 338.16

Posita inter illa, in quibus ordo Iuris datur, debet intelligi, quod stet ordinanti, vt prius verificetur ordinatim, hoc est in primo, & postea in secundo. 338.11

Remediorum, in quo differat ab alternatiua rerum. 338.10

Dat electionem debitori. 339.1

Alternatiua, vel. an faciat vt testis nihil probet. 277.15.16

AMBARVM dictio.

4 *Ambarum dictio est collectiua, & vnam, & alteram requirit.* 621.1.27

AMBIGVVS.

4 *Ambiguus sermo, & generalis capit homines.* 701.11

AMICITIA.

1 *Amicitia quando repellat testem, & Iudicem, & an debeat esse magna, & stetur arbitrio iudicantis.* 200.1.3

Idem operatur quod coniunctio sanguinis. 200.4

Præfertur etiam { *consanguinitati.* 200.10 / *Fratribus,* 200.12.*& c.* 930.18 }

Effectus multi amicitiæ, & vtilitates. 94.81.*& c.* 200.13

Circumstantia quomodo probanda. 200.15

Magna venit appellatione amicitiæ. 200.18

Nulla perfecta, & vera datur sine virtute. 200.26

Quid propriè sit. 200.33

Propter opus virtutis firma est, & stabilis. 200.34

Perpetua qualis sit. 200.40

Quando dicatur negotiatio 200.41

Perfecta an possit habere plures amicos. 200.46

Quomodo conseruetur. 200.55

Semper prodest, amor nocet. 200.49

2 *Sola non repellit testem.* 277.1

Verba, iuxta sal, cuminum; seu fabam, pro magna amicitia 217.66

3 *Amicitiæ ius fit in eo, vt vnus quasi animus fiat ex pluribus* 558.22

5 *Magna facit, vt amicus intimus sit custos animi, consiliarius & alter, & vna anima.* 930.15

Operatur coniecturam voluntatis testatoris. 930.19

Inducit Scientiam gestorum amici, ita vt facultas iurandi concessa defuncto transeat in hæredem amicum intimum, 930.16

Secreta amicis intimis committuntur, & illorum consilia in negotijs adhibentur. 930.17

AMICVS.

Amicus pro amico an possit eligere sepulturam. 94.80 1

Pro amico quando liceat pati detrimentum, & vita priuari. 176.18.19

Dispositа in consanguineis trahuntur ad amicos magnos. 200.5

Singularis venit appellatione amicorum. 200.6

Legatum Rectori Ecclesiæ amico cuius contemplatione dicatur relictum. 200.7

In legato relicto amico intelligitur clausula codicillaris, ita vt illud debeatur ex testamento minus solemni. 200.8

Donatio facta amico reuocatur ex dispositione legis si vnquam. C. de reuoc. don. 200.9

Depositio testis loquens de amico an intelligatur de magno. 200.19.20

An detrahatur fidei testis dicentis se amicum. 200.17

Et quid si dicat se adeo amicum, vt exponeret vitam pro eo. 200.21

Censendus, qui studio compari ad virtutem contendit. 200.31

Propter vitia est inimicus. 200.36

Amici amicus nemo. 200.39

Non est, qui amicitiam parat ad bonos casus. 200.42

Prius iudicandum antequam amicus comparetur. 200.43

Errat, qui amicum in atrio quærit, in conuiuio probat. 200.44

Amicus, qui est, amat, non autem qui amat dicitur amicus. 200.49

In Deo est diligendus, inimicus verò propter Deum. 200.55

AMISSIO.

Amissio instrumenti non probatur, donec existit imbreuiatura notarij. 261.21 2

Est quid facti, & erit probanda per allegantem. 262.50

Quando probetur per iuramentum. 262.27.*& seqq.*

Et quid in eo, qui non tenetur ad custodiam, an sufficiant coniecturæ. 261.8.29.53

Prothocolli ex quibus diligentiis probetur: & an sufficiant quando res non inuenitur apud auctorem Scripturæ. 468.27.28 3

Causa amissionis quomodo sit probanda, quando sumus in eo penes quem olim res erat. 468.30

Institutio hæredis probatur per duos testes deponentes de tenore illius stante amissione prothocolli. 468.2.3

Quomodo, & quando probetur amissio Scripturæ, vt habeat vim Instrumenti habentis executionem paratam. 749.29 *remissiuè.* 4

AMITA.

Amita excluditur, existente nepote ex fratre. 709.1.4 4

An veniat appellatione agnatorum, ita vt statutum deferens tertiam partem bonorum filij stantibus agnatis in ea locum habeat. 309.26 2

AMOR.

Amoris maxima vis quomodo antiquitus exprimebatur 176.24.25 1

AMPLIATVS reus.

Ampliati rei dicuntur, quorum damnatio differtur cum non liquet de causa. 72.48 1

AMPLIVS.

Amplius, dictio est repetitiua præcedentium. 70.62.*& c.* 166.30.31 1

Legatum cum dictione amplius reliquissem quid importet. Vide legatum.

ANIMALIA.

Animalia damnum dantia quando possint capi. 80.2 *V. Damnum. Pignoratio.*

ANIMA.

Animarum regimen est pretiosius cunctis rebus, & corporibus. 123.16 1

Salus

Salus omnibus præferenda. 105, 12

2 Animas magis, quàm sacrificium expetit Deus. 298. 69

De apicibus iuris non est disputandum, vbi agitur de salute animarum, 238. 86

4 Est magis coniuncta consanguineis omnibus, & amicis. 611. 14.55.c.935.49. 52

Feudum relictum an valeat quoad æstimationem. 611. 58

Dispositio concernens animam disponentis debet ampliari. 781.16.c.995.10.c.809. 10

Est fauorabilis, & cunctis rebus præfertur. 771. 22

Sententia pro anima exequenda non obstante appellatione. 665.a.24

V. Cura animarum.

ANIMVS.

1 Animo vis non infertur. 146. 14

2 Animus gerentis aliquem actum quo casu potius inspiciatur quàm veritas 224. 82

4 Animus alicuius non potest declarari, nisi per personam specialiter deputatam 751. 11

ANNALES.

1 Annales, seu annuæ leges quæ erant antiquitus.184.12.13. 14

ANNEXVM.

1 Annexum sequitur statum eius, cui annectitur. 184.41

Annexum spiritualibus quando possit vendi, 140. 12

ANNIVERSARIVM.

2 Anniuersaria non computantur in valore beneficiorum, neque in locationibus eorum, nec in obligatione generali secus in condemnationibus. 399. 22

3 An habeant priuilegium vt agatur pro eis contra tertium actione personali.413.38

Quando debeant dari Canonicis nouiter erectis simul cum antiquis. 867.38. 39

ANNVA POTESTAS.

2 Annua potestas Prætorum: & de eorum annuis edictis. 184. 15

ANNVA PRÆSTATIO.

2 Annua præstatio tam respectu dantis quàm recipientis an computentur inter immobilia. 242. 22

An præscribatur ab exordio ipsius temporis, vel ab initio cuiuslibet anni. 399. 29

Interesse quomodo consideretur circa causam magis grauem, seu leuiorem in solutione facta per debitorem: & quod in annua præstatione debita per se, & non accessoriè.224.52

1 Annuæ præstationes debitæ respectu rei, an operentur, vt competat possessorium retinendæ, 113.13

Constituunt quoddam ius immobile, abstractum, & separatum de per se, dicuntur esse de loco, vbi destinatur solutio, & vbi est persona creditoris. 29.1.32

ANNVI REDDITVS.

1 Annui redditus quando veniant appellatione immobilium.19. 24.25

An constituant tertiam speciem. 29. 21

An opus sit, vt percipiantur ex certis fundis non ex redditibus generalibus. 29. 27

Quoad effectum collectandi constituunt solum Ius, & actionem ad illos exigendum: quæ actio non comprehenditur appellatione mobilium, & immobilium: & de cuius bonis reputentur, an Ciuitatis in qua sunt constituti, vel eius vbi facienda est exactio, seu factum Instrumentum, & contractum. 29.20

3 Annuum redditum promittens manutenere, debet illum præstare exigibilem futuris temporibus. 527.35

4 Ad vitam sunt similes vsufructui, ita vt illos emens dicatur vsumfructum emisse.756.5

Vide Census.

ANNVLLATIO.

4 Annullatio actus an sit pœna.631.13.& c.741.53

ANVLVS.

An per anuli Inuestituram probetur possessio. 310.18.19 2

ANNVS.

Anni proprij precabantur dari in signum amoris. 176.24 4

Idem Imperatoribus triumphantibus occinebatur. 176.26

Annus completus non dicitur, nisi constet de omnibus suis momentis. 413.27

Probationis an sit inductus ad fauorem profitentis & monasterij, ita vt possit illi renuntiari. 591.23.24

Annus ciuiliter non ad momenta temporis, sed ad dies numeratur. 607.21 4

Maior septuaginta annorum non dicitur, qui ingressus est annum 70. nisi in materia fauorabili. 607.7

ANTECEDENS.

Antecedens necessarium arguitur ex voluntate consequentis. 540.48.71 3

ANTERIORITAS.

Anterioritatis qualitas sufficit, quod adsit de tempore, quo dispositio sumit effectum, quamuis postea cesset. 401. 19 3

In controuersia anterioritatis prouisionis præfertur, qui prius accepit possessionem quamuis postea illam amiserit, non autem is, qui fuit posterior in possessione, licet possideat de tempore, quo talis anterioritas controuertitur. 401. 16

ANTIQVITAS.

Antiquitas temporis idem prodest quod Imperator cum causa. 2.24 1

Antiquitas temporis facit præsumere interuenisse solemnitatem extrinsecam formalem, non substantialem, aut materialem. 318. 58

Et quod in conditione, an præsumatur purificata, & quod solemniter quis possideat. 318.31.32.33

Non facit præsumere aditionem hæreditatis. 318.57

Inducit præsumptionem omnium solemnitatum, 291.72

Præsumptio, quæ oritur ex antiquitate temporis, an tollatur si ex actu exhibito appareat requisita non interuenisse 268. 4. 5

Antiquitas temporis nihil operatur quoad substantiam actus, 447. 37. c. 474.18 5

Facit præsumere omnia solemniter gesta. 520.33

An sufficiat ad præsumendum Tabellionatum, vel requiratur productio aliorum Instrumentorum eiusdem notarij. 554. 18.39. V. Notarius.

Sola data non probat antiquitatem, tanquam possint confici scripturæ modernæ cum data antiqua. 554.41

ANTIQVVS.

Antiquiorum de domo vocatio non restringitur ad duos primos antiquiores, sed illis duobus exclusis deuoluetur ad duos sequentes antiquiores, vt conseruetur agnatio. 644 9 4

Antoninus Pius nunquam dedit Successorem Judici bono. 184. 33 1

APALTOR.

Vide Particeps.

APERTIO Oris.

Apertio oris solum remouet effectum clausulæ sublatæ, & dat facultatem impugnandi gratiam, non autem illam tollit, nec adstringit partem ad verificationem narratorum. 765.46 4

APOCHA.

Apocha recognita plenè probat. 105.1

Priuata an sit subscribenda tam à debitore quam à creditore in terminis l. Scripturæ C. qui pot. in pign. 301.41. & seqq. 1 2

Non recognita non probat: & attenditur dies recognitionis ad effectum hypothecæ. 521.14 3

Est suspecta propter antidatas. 570.30. V. Scriptura.

APOSTOLI.

Apostoli quando vnica vice possint peti. 155.27 5

APOTHECA,

Apothecæ legatum.

Apothecæ legatum an comprehendat domum ad vsum illius. 126.1

Argumentum de Domo ad Apothecam an valeat. 116.12

Apotheca quid sit,& in quo differat à cella, & taberna. 917 5 & seqq.

An comprehendat Horreum, sea granarium, & alium locum ad reponendas merces. 927.3.4

Decretum anni Sancti prohibens augmentum pensionis domorum & Apothecarum extenditur etiam ad granaria. & similia bona. 927.1

APPELLATIO.

Appellatio quamuis prohibeatur, tamen semper potest opponi de Iudicis incompetentia. 154.9

Limitata per statutum laicorum comprehendit clericos. 182 30

Quando possit praeuniri iuxta dispositionem c. oblata de appell. 1.11

Causa appellationis an comprehendatur in satisdatione de Iudicio sisti. 56.31

Commissa per appellatum an iuuet appellantem quamuis nihil fecerit, & excuset eum à desertione. 1.8.& seqq.

Est licita à statuto, non communis, sed contra certas personas. 149.38

Admittitur, si fuit intentatum iudicium per verba (Ius competere) quæ inducunt petitorium. 157.21.22

Est interponenda per procuratorem, quamuis non teneatur illam prosequi. 155.43

Et quando procurator possit cogi præstare patrocinium etiam in causa appellationis. 155 46

Post admissam appellationem Iudex à quo potest exercere omnia quæ tendunt ad faciliorem exitum causæ. 155.41

Est deserta ob non prosecutionem termini præfixi Domino ad prosequendum, non procuratori primæ instantiæ. 155.39 & seqq.

Dies, in quo fuit interposita, computatur quoad tempus appellandi, secus in desertione causæ. 161.3.4

Quando deuoluat etiam accessoria. 169.19

Episcopus an possit cogere subditos suffraganei ad perhibendum testimonium in causa appellationis. 169.1

Non datur in arbitrarijs. 170 6

Conceditur solum constito de grauamine. 179.11

An detur à decreto reseruationis exceptationum. 170.4.12.13

Vnius tutoris in prosit alteri si fuit lata sententia contra duos tutores reseruata facultate probandi remissionem debiti altero suscipiente probationem, & obtinente 115.14

Concedenda est Iudici remoto tanquam suspecto. 100.48

Iusta non potest tolli per statutum. 119.13

An suspendat præsumptionem sententiæ, vel extinguat. 121 12 & seqq.

Causa semel facta appellabilis, semper remanet talis. 103.1

Et quid in saluiano. 105 5

Vnius an prosit alijs ad effectum retardandi executionem. 115.1.13.52.36 37.41

Et ad hunc effectum an requiratur probatio scientiæ. 115 39 40

An iuuet appellatum, ita vt possit repetere formationem sententiæ, non secus ac si ipse appellasset. 121.40

A Decreto sequestri an admittatur. 14. 39

Ad Curiam interlocutoria Iudicis inferioris an faciat, vt possit peti, auocari totum negotium, antequam tractetur de iustitia appellationis. 6.9 .0

Coram honestis viris quando valeat. 10.1

Et an sufficiat vnus honestus vir: & de eius potestate. 20.16.17

Et an requirat petitionem apostoli: & an postea sit iterum interponenda post reditum Iudicis, qui sententiam tulit. 10 1 & seqq.

An subsistat quamuis non fiat coram Iudice, à quo fuit indicatum. 10.7.8.9

Non valet à sententia ferenda. 17.1

Exhibenda est sententia, seu illius tenor in appellatione debet inseri. .7.2

Rescriptum non extenditur ad futuram appellationem. 17.3

Permittitur ab excommunicatione, seu interdicto, antequam feratur. 17.4

Deserta debet declarari quamuis fiat ipso iure. 40.1

Reducit appellantem in statu in quo erat causa tempore litis contestatæ. 40 45

Iurisdictio expirat appellatione deserta. 40.48

Admittitur stante notoria iniustitia, etiam in casibus, in quibus prohiberetur, etiam ad vtrumq; effectum. 41.7 & 32

Sententia an demandetur executioni, si appellatio sit deserta, non citato appellante, & an executio possit committi parti. 40.52.55

Suspendit executionem sententiæ. 183.28

An admittatur à calculatione. 183 29.30

Et quid si fiat condemnatio ad soluendum, quod per Calculatores liquidabitur. 183.33 & 35

Datur à quolibet grauamine. 183.34

An sit concedenda, quando est in arbitrio Iudicis exequi sententiam si illa sit notoriè nulla, & iniusta. 146 1

Non debet admitti, nisi quando adest grauamen. 146.3

A Iudice non supplente ex officio an detur. 146.12

A non relaxante reum sub fideiussoribus in casibus, in quibus est solitus relaxare, an detur. 146.16

A non minuente pœnas delinquentis an detur. 146 21.22

Ab eo, qui habet potestatem iudicandi arbitrio suo, an detur. 4 23.25 & 27

Iniuria an dicatur commissa ex denegatione officij Iudicis, ita vt possit appellari. 146.27

An valeat ab excessu in executione. 146.32

In possessoriis quando prohibeatur tam de iure ciuili, quam secundum constitutionem Egidianam. 74 1

Et ad quem effectum tam deuolutiuum, quàm suspensiuum. 74 5

Et quid in Interlocutorijs continentibus grauamen irreparabile. 74 12

Et quando ab interlocutorijs appelletur. 76. 5.9 & 13

An in possessorijs concedatur minori. 74.9

In Iudicio quod celeritatem requirit. 74 19

In possessorio summarijssimo tam de Iure Ciuili, quam Canonico. 74 16.17

In pronunciatione competentiæ Iudicis. 74.15

Tam expressa quàm tacita. 76 1

Et quando habeat vim diffinitiuæ. 76.4

Quid stante statuto prohibente appellationem, an comprehendat declarationem competentiæ Iudicis. 76.6

Ab admissione articulorum, & similium. 74.15

In causa appellationis, an testes possint examinari super articulis productis in causa principali, vel directo contrarijs. 158.1

Præstat maiori idem quod restitutio minori. 158.2

Definitiua est fauorabilis, non autem interlocutoria. 158.6

Cessat timor subornationis testium in causa appellationis, 158.5

Quando censeatur renuntiatum appellationi per approbationem sententiæ tacitam seu expressam. 151.1

In vno articulo an deuoluat totam causam. 1.1.& 2

Limitata producit limitatum effectum. 1 3

Vnius condemnatio in ducentum, facit quod sit consultum alteri vt possit petere integra tercentum coram Iudice appellationis, quamuis ipse non appellauerit. 1.4

Non est communis si appellatum fuit in parte, & partibus. 1.19
An debeat interponi per victorem absolutum ab impensis, respectu expensarum. 1.16. 17.18
An valeat à sententia Cardinalis, & legati de latere. 4.27
Si debet interponi à Potestate ad Capitaneum, quid agendum sit, quando Capitaneus gerit etiam officium Potestatis: & an idem Capitaneus possit cognoscere de sententia lati per eius Vicarium tanquam Potestatem. 4.13
Extraiudicialis an operetur litis pendentiam, quamuis parti intimetur. 66.38.39
Iudicialis differt ab appellatione extraiudiciali, praeterquam in attentatis. 84.23
Admittitur de iure canonico ab actibus extraiudicialibus, ex quibus dubitatur grauamen. 84.8
An detur à pronuncia legitimationis personarum. 76.3
Quando admittatur à decreto reiectionis probationum, non obstante statuto prohibente appellationem. 76.11
Si prohibeatur, restringitur ad decisoria litis, non ad incidentia. 76.14
Quamuis non detur in possessorio, admittitur tamen in emergentibus. 76.15
Remota appellatione non excluditur illa, quae manifeste grauat. 76.8
Non datur à praecepto de non exhibendo. 188.47
An sit concedenda à denegatione, vel concessione remissoriae. 199.2.4
2 *A sententia lata contra falsum procuratorem an faciat deficere conditionem super qua fuit interposita stipulatio, & videatur promissum interesse si Dominus non habeat ratum.* 216 48
Per principalem interposita à sententia contra eum lata cum falso procuratore, quando inducat agnitionem Iudicij falso agitati. 216 42
Tertij pro suo interesse, an debeat continere causas: & illarum probatio qualiter fiat. 232. 37
Obtinens inhibitionem solum quoad effectum deuolutiuum, an videatur renuntiare appellationi suspensiuae. 303.1
Ab executione an requirat speciale mandatum. 333. 17 &
Requiritur ab admissione exceptionis, nec oppositio sufficit. 331.44
A decreto sequestri an admittatur. 232 23
A pronuntiatione de torquendo, an debeat continere causam. 232.28
A poena legis, vel canonis an detur. 232. 20. 22
An sit admittenda in causa salarij. 257. 44
Quando possit dari à sententia Vicarij ad eius locumtenentem. 374.22 24
Prouocator prosequens appellationem sententiae latae in causa ciuili contra substitutum in causis criminalibus, quando illam conualidet, & quid in tacita ratificatione domini. 216. 49
An confirmet sententiam latam praetextu falsorum Instrumentorum. 216.49
Quo casu debeat interponi à die scientiae, vel latae sententiae. 364 1. & seqq.
Ab excessu executionis quando requirat expressionem causae. 333.13
Non datur à pronunciatione de exequendo. 333.1
Non admittitur in remedio summarijssimo manutentionis etiam de Iure canonico. 310. 64
An sit necessaria, vt quis dicatur coactus facere compromissum, si allegetur exceptio, & per Iudicem non fuit admissa. 22-.1
Prosecutio appellationis potest praelibiri ante lapsum dilationis. 301. 23
Peruersio ordinis exequendo an inducat nullitatem, vel requiratur appellatio. 353. 13
Ab interlocutoria an debeat continere causam, si illius iniquitas detegatur ex allegationibus Iuris, & facti. 232.29
A comminatione an detur post decem dies. 239.16
Suspensiua an admittatur de Iure canonico in remedio l. fin. C. de Edict. Di. Adriani toll. & statutum denegans appellationem in possessorijs an ad istud extendatur. 365 5
A sequestro an requirat expressionem causae. 232. 27 31
De iure canonico admittitur in possessorijs expressa tamen causa. 383.10
Ab interlocutoria, sine scriptis an valeat absque insertione causae stante statuto, vt in appellationibus procedatur, non seruatis solemnitatibus Iuris vel strepitu, & figura Iudicij, & quid in appellatione à definitiua. 383 10
An sit permissa à subrogato loco Iudicis primi, à quo poterat appellari. 383.21
Non est concedenda vbi denegatur audientia. 384. 27
Prohibetur in executiuis, & à decreto de exequendo: & nihil refert quod Iudex committat executionem, vel pronuntiet esse exequendum. 79.48
Si pendeat super excusatione tutelae appellans electus ad quartam tutelam, potest se excusare ex tertia quam impugnauit. 279. 39
Est admittenda etiam in casibus, in quibus de iure illa prohiberetur, stante notoria iniustitia, & nullitate. 263.27
Suspendit iudicatum. 269.41
Ab interlocutoria requirit expressionem causae clarè, & specificè. 232.25
Non admittitur in possessorio stante Egidiana, quae habet locum in quacumque instantia, 266. 1
Non differtur executio in casu, in quo appellatio non conceditur. 266. 2
Non datur à sententia de associando in possessionem, stante clausula illam ingrediendi propria auctoritate. 266.29
Si permittatur an veniat effectus tam suspensiuus, quam deuolutiuus. 266.30
An concedenda sit, si pronunciatur Actorem esse haeredem. 266.27.28
Suspenso petitorio an remaneat Iudex solum in possessorio, ita vt non sit opus reuocare sententiam primam, à qua fuisset appellatum. 266.16
Non admittitur à decreto Iudicis requirentis executionem sententiae faciendam per alium. 389 30
Causa principalis quamuis non suspendatur per appellationem, potest tamen fieri suspensio respectu expensarum. 349.10
An concedatur contumaci. 364.5
Compulsus per Iudicem ad soluendum minori sine curatoribus an excusetur, vel potius debeat interponere appellationem. 227 14
Monasterium aedificandum restituitur aduersus negligentiam prosequendae appellationis. 338 1
In possessorijs non admittitur ratione notorij, neque de iure canonico. 383.7
Obseruantia circa modum appellandi seruanda. 83. 19
Obligans se tanquam principalis an teneatur in causa appellationis. 348.5 22.2-
Aestimatio peritorum omissa certioratione partium non est nulla, sed ab ea est interponenda appellatio. 25.5
An impediat sequestrum, si interponatur à tertio, praetendente interesse. 232. 5
Sententia lata secundum relationem periti communiter electi, seu per Iudicem assumpti an admittat appellationem. 263.14.15.16
Sequestrum an possit fieri contra possessorem appellantem, pendente appellatione. 232.1.2
Producens sententiam post appellationem non dicitur eam approbare. 279.27
Non interposita per procuratorem an praeiudicet Domino. 264 16.17

Possessorio triemalis à sequestro an debeat continere causam. 232.36.

Si prohibeatur, permittitur tamen semper retractatio per viam querelæ. 261. 17.

Admissa an faciat, vt non possit concedi sequestrum tam per ordinarium quàm per Iudicem litis. 112.15.

Requiritur si iudex non seruat stilum fori, neque actus est nullus. 453 23.

Non impedit sequestrum, quod lex mandat fieri. 232.19.

Defectus solemnitatis exempli si non opponatur per Iudicem an detur appellatio. 268.16 17.

An requiratur, si non seruentur solemnitates in distractionibus rerum Priuatorum, vel potius executio sit nulla 375.19.

Sequestrum an duret in causa appellationis. 348.23.

Si non potest fieri quia non adest copia Iudicis, est facienda coram honestis viris. 260.27.28.

A die sententiæ an sit interponenda per citatum personaliter: & quo casu illi restitutio concedatur, & cum quibus requisitis. 364.18.19.

An concedatur fideiussori de iudicatum soluendo. 374 27.

Quando sit danda, omisso digniore. 211 30.

Verba appellationis (quia me grauasti, vt ex actis apparet) non continent aliquid certum, nisi specificetur ex qua parte actorum adsit tale grauamen. 152.26

Appellatio non est licita, si vnus ex colitigantibus appellauit. 447.27.

In notoriis non admittitur in solutione pensionis. 454.2.

In notoriis non admittitur. 444.29 30. & c. 572.44.

Nec ante sententiam. 524 60.

Nec in executiuis. 507 17.

Prohibita à sententia Principis non prohibetur à subrogato ab eo. 569.37.

Suspendit actum præsentationis 577.15.

Quando possit prosequi per appellatum, non obstante renuntiatione appellantis: & quid in aliis. 573.40. & seqq.

Non datur ab obligatione camerali. 531.50.

Non appellare, & appellationem non prosequi, aut illi renuntiare paria sunt, 572.33.

Potest reproduci per extraneum non habentem mandatum, dummodo sequatur ratihabitio infra legitimum tempus. 573 4. & seqq.

Cum effectu est reproducenda, sicut præscriptio quæ per actum validum debet interrumpi 573.2.

Consensus non appellantis iunctus cum sententia non parit naturalem obligationem. 572.38.

Sequestrum tollitur per cautionem, per quam possit pars esse tuta de suo interesse, ita vt tunc non sit permissa appellatio. 531.92.

Renouatio emphyteusis quando possit peti per proximiores: & an liceat appellare si denegetur. 477.17.

Sententia lata contra vnum de agnatione præiudicat aliis agnatis, & an impediatur executio per agnatum non citatum, & possit appellari. 456 85.87.

Causa reuocationis sequestri est interlocutoria, & ab ea non datur appellatio. 531.91.

Debitor soluens ad Iussum Iudicis absque contradictione non liberatur: & an sit necessaria appellatio. 485.5.

Statutum quando trahatur ad præterita, & quid in negotiis pendentibus per appellationem. 499.39.

Virtus sententiæ est suspensa per appellationem. 4?5.14.

Executio non retardatur in Iudicio possessorio propter appellationem seu iniustitiam sententiæ. 550.19 & seqq.

Iudex medius quando possit omitti in appellationibus. 565. 84. 85.

Absolutus ab expensis quatenus sententiæ acquiescat, censetur condemnatus si appellet, & prosequatur appellationem. Idem in laudo. 572.1. 11.13.

Appellans si non potuit habere Iudicem appellationis, & non protestatur, non habetur pro succumbente. 572.40.

Geminatio consensus magis præiudicat ad effectum, vt non sit renuntiatum appellationi. 524 18.

Statutum minuens tempus appellationis, & nullitatis est ordinatorium. 524.48.

Dispositio c. oblatæ de appell. de non præueniendo partem appellantem in impetratione rescripti an habeat locum in Curia 421.20.

Permittitur à declaratione pœnæ ipso iure fulminatæ. 444.48

Conceditur latis tribus sententiis conformibus super se, de qua controuertitur, vnà cum fructibus, damnis, expensis, & interesse, quorum liquidatio reseruatur per Iudicem: & an intelligatur de appellatione suspensiua vel deuolutiua. 444.26.

An detur in causa, in qua fuit prorogata iurisdictio. 467. 9.

Petens se restitui ad appellationem, vel contra lapsum fatalium, tenetur æqualiter docere de iure suo. 459.45.

Deserta quid operetur. 572 31.32.

Et an faciat. & sententia dicatur approbata. 572.34.

Deferens appellationem an comprehendatur in statuto loquente de eo, qui in causa succumbit. 572.29.

Adhærens appellationi per alium interpositæ non admittitur, nisi hoc faciat intra tempora data ad appellandum. 573.16.

Admittitur etiam in mero possessorio, stante iniustitia notoria. 694 47. 6?45 4.

Non conceditur condemnato ex causa administrationis. 665 2 & 5.

Suspendit effectum sententiæ latæ. 796 40.

Admissa cum clausula (si & in quantum, & prout de iure) operatur solum si de iure erat admittenda, secus si non deberet admitti. 795 23.

Denegatur Depositario. 665.21.

Non datur in præiudicium obligationis Cameralis. 665.6. & 726. 16. 24.

Prohibetur in obligationibus voluntariis. 665.12.

Est concedenda à liquidatione excessiua. 716.11 & 671.16.

Debet admitti, quando causa in sententia est diuersa, & separata à via executiua. 69? 42. *Prout.*

Si complicatio est explicita in sententia. 694. 8.

Est interponenda infra decem dies à die latæ sententiæ: secus in contumace qui appellat à die habita notitia. ?86.16.17.

Interponitur à sententia Vicarij foranei ad Vicarium generalem 655.58.

Et à Delegato ad Delegantem. 565.59.

Requiritur si iudex tacitè reiicit exceptionem de procedendo ad vlteriora. 762.3.4.

Suspendit sententiam. 667.24.

Non est danda ab assignatione legitimæ, nisi in casu notabilis læsionis 698.38.

Non retardat executionem contractus iurati, & cum obligatione camerali, quamuis prætenderetur vsurarius, quando vsura non est clara. 679. 1. 3.

Non admittitur in Saluiano, licèt Iudex in Sententia faciat aliquem creditorem. 6?4 43.

Præsumitur in dubio interposita infra legitima tempora à die notitia sententiæ. ?86. 8.

Appellans redeundo ad Iudicem videtur renuntiare appellationi, si ex aduerso non contradicatur. 704.23.

Archiepiscopus quando cognoscat causas appellationum in diœcesi sui suffraganei. 655.19.

Status appellationis debet esse integer. 781.20.

Appellans quando habeatur pro non appellante, si non prosequitur appellationem. 704.42 54.

Non probata possunt probari in causa appellationis. 681.28.

Iudex appellationis tenetur approbare stilum Iudicis, à quo processus fuit ordinatus. 694.8.

Lis dicitur extincta per sententiam absolutoriam dummodo ab ea non fuerit appellatum. 762. 5

Promissio de soluendo iudicatum an expectet aliam sententiam Iudicis appellationis: & quando impediatur appellatio. 665. 7. 8

Administrator cum libera non potest renuntiare appellationi. 750. 6

Iudex quando taxet expensas post appellationem à sententia interpositam. 698. 13. 14

Citatus personaliter non appellat prout citatus domi, qui non est verus contumax. 708. 14

Sequestrarius condemnatus ad soluendum an debeat appellare. 704. 37. 38

Tutor nominatus per matrem transeuntem ad secunda vota, si non detur per Iudicem, an possit appellari. 668. 16. & seqq.

In stipulatione pratoria & voluntaria quando sit licita appellatio. 665. 9. 10

Iudex non debet pronunciare super restitutione in integrum, sed ad vlteriora procedere ad euitandum appellationem. 762. 8

Sententia declarans aliquem proximiorem est facta appellabilis, prout quando quis declaratur hæres, creditor, & conductor. 694. 32. 33

Iudicis copia licet non possit haberi, tamen appellatio est nulla, si non fiat protestatio, quod illa non potest interponi propter eiusdem Iudicis metum, seu absentiam. 795. 11. 12

Causa est facta appellabilis & est vulnerata obligatio, quando pronuntiatur contra Actorem. 667. 19. 20

Sententia separationis Thori an transeat in iudicatum, si non appelletur. 738. 44. 46

Promissio cum obligatione camerali de restituendo ad omne mandatum Domini non operatur effectum restitutionis, nisi præcedat decretum de restituendo; quod admittit appellationem quando non adest dicto, & ad omne mandatum Domini. 772. 6

Suspensiua non debet dari quoad alimenta, & fructus dotales. 726. 17. 18. & c. 665. 1

Et fauore causæ piæ, & animæ. 665. 1. 24

A reuocatione sequestri non sufficit nisi etiam præcedat inhibitio Iudicis, cui fuerit commissa causa talis reuocationis. 960. 9

Ab interlocutoria requirit, vt exprimatur causa pro forma, quæ non admittit expressionem per relationem. 937. 12. 13

Excluditur per approbationem sententiæ. 903. 24

Non admissa, nisi si, & in quantum, an censeatur admissa. 960. 10. 11

Quamuis non permittatur, tamen semper opponi potest nullitas ob defectum citationis. 850. 19

Renunciata dicitur per non appellantem in tempore. 946. 10

Denegatur in possessorio & in executiuis, & vbi adest obligatio Cameralis. 855. 27. & c. 944. 61

Et dummodo non constet de notorio grauamine. 858. 17. & 959. 16

Prohibetur in causa commissa conscientiæ Iudicis. 849. 6

Paria sunt non appellare, seu non prosequi appellationem, & illi renunciare. 903. 24

An sit concedenda, si non admittatur causa recusationis per Episcopum adducta contra Abbatem, qui petit benedictionem, vt possit ordines conferre. 871. 47

In causa appellationis an possit produci & probari quod non fuit productum, & probatum in causa principali, tam per appellantem quam per appellatum. 912. 20. 21

Datur à liquidatione etiam in materia executiua. 989. 6

Admittitur si addatur nouum grauamen in sententia alias in appellabili. 987. 28. 30

APPELLANS.

Appellans à sententia lata die feriata non censetur illam conualidare. 516. 21

Ab interlocutoria satis dicitur exprimere causam grauaminis, si comprehenditur necessario ex verbis, quamuis non exprimat. 444. 51. & seqq.

Quando habeat biennium, & ad illud obtinendum, an sufficiat comparere in vltimo termino induciarum. 499. 17

Si non potuit habere Iudicem, an debeat protestari. 572. 40

Victus & repulsus quia causa non erat appellabilis habetur pro non acquiescente sententiæ. 572. 15

Potest renunciare appellationi, non tamen liberatur à refectione expensarum. 572. 16

Non auditur appellans, nisi ille, qui habet interesse vel cui mandatum est, vel qui alienum negotium gerit, dummodo mox ratum habeatur. 573. 7

Contradicens fatigando aduersarium condemnatur in expensis, secus si nulla adest contradictio. 573. 39

Debet repræsentare appellationem infra quinque dies iuxta statutum Vrbis. 573. 1

APPELLATVS.

Appellatus an possit vti commissione impetrata nomine appellantis per falsum procuratorem, nisi secuta ratificatione. 573. 40. & seqq.

APPROBATIO.

Approbatio sententiæ in parte, & in partibus producit effectum limitatum. 1. 20

Approbatio testis intelligitur de persona non de dicto. 263. 22

Testamenti facta per hæredem quando prosit absentibus, & requiratur præsentia. 264. 36

Semel facta ab hærede non admittit amplius reprobationem etiam in alia causa, & inter diuersas personas. 264. 34

Vt valeat in vim pacti debet continere omnia necessaria ad validitatem conuentionis & an requiratur præsentia legatarij circa approbationem legati ad eius fauorem factam. 264. 32

Non inducitur ex productione per compulsum. 279. 34

Contractus cum suis qualitatibus an debeat fieri tam respectu tertij, quam negotiorum gestoris. 335. 24

Eadem resultat ex petitione, seu receptione. 239. 26

Tacita, quam facit filius de donatione inofficiosa facta à patre, quando ei præiudicet quoad legitimam, seu eius supplementum. 247. 29

Quando dicatur facta per petitionem fructuum, & similium & an debeat esse in Iudicio, & quod habuerit effectum, & sit acceptata. 301. 45. & seqq.

An dicatur facta per eum, qui confessus est esse vera, quæ in Instrumento continentur, si illud non habeat solemnitates requisitas. 312. 46

Testamenti an excludat, vt approbans non vtatur beneficio inuentarij. 264. 5

Actus tanquam gesti, & reprobatio sic gesti quando admittatur. 216. 44. 46

Non nocet, neque prodest, si fiat actus pro eo pro quo nullus fuit rogatus. 363. 9

Approbatio actus nulli censetur facta per solutionem in vim illius secutam. 429. 18

Approbatio liquidi sufficit quoad effectum executionis, quamuis aliquid incertum sit examinandum. 728. 11

Sine effectu non præiudicat, maxime ob culpam aduersarij. 704. 31. 32

Actus approbationis dependet à sola voluntate approbantis, & nullius præsentiam requirit. 704. 5

APPROBATVS.

Approbatus semel an possit amplius reprobari. 167. 42. & c. 186. 31

Reprobatus an possit iterum approbari. 186. 33

Approbatus semel non potest amoueri sine causa, quamuis concessio sit ad beneplacitum, seu quandiu placuerit. 590. 12

Approbatum non potest amplius reprobari. 941. 20. &

Quando censeatur approbata persona, quæ actum gessit per eum qui ex illo agit. 944. 53

AQVA.

1 Aqua quomodo sit diuidenda. 160.28

2 Aqua, quæ ducitur ex castello, ab eo pendet tanquam à capite. 396. 8

3 Aqua torrentis an possit auerti in præiudicium vicini. 480. 6.8

In materia aquarum consideratur lex id est pactum, natura, & vetustas. 480. 13.

4 Aquæ hauriendæ quasi possessio dicitur acquisita faciendo riuum vel fossam. 615. 14

Incipiens laborare in flumine pro aqua haurienda præfertur postea incipienti quamuis prius perfecerit opus aquæ ducendæ. 745. 29

ARATRVM.

1 Aratrum inducebatur in euertendis vrbibus, sicut in condendis. 179. 32

De pœna aratri contra Vniuersitates rebelles, & salis superseminatio in earum vrbibus & bonis. 179. 9

ARBITER.

1 Arbitri an possint exequi suas sententias, sicut Iudices prorogati. 66. 4. 12

Non veniunt appellatione Iudicum. 66. 14

2 Istri sunt, qui dantur à Papa, & potestatem habente, & appellantur Iudices sicut etiam illi qui eliguntur ex forma statuti. 66. 15. 16

An possint esse Iudices ordinarij, seu arbitratores. 66.1. 2

Sententia arbitratorum discordans in quantitate an valeat in minori summa. 187. 6

Honorarius arbiter quis sit, & genus arbitrorum, qui non electione litigantium, sed sortito arbitrandi potestatem habeant. Vide in proœm.

2 Arbiter licet non possit esse Iudex secularis in causis spiritualibus, potest tamen esse simul cum clerico, sed non posset simul delegari. 238. 44. 47

Tanquam amicabilis compositor cognoscit de exceptione rei spiritualis. 238. 37

Si duo eligantur sub pœna vt tertius cum vno ex duobus pronunciet, & Iudex dat tertium, an committatur pœna compromissi si non pareatur. 220. 5

Relatio tertij discordans ab aliorum relatione non sustinetur etiam in arbitris necessitate electis, nisi quando alij suum votum non retulerunt. 228. 12

Boni viri an detur stante facultate disponendi data vsufructuario vel veniet libera voluntas. 216.12. 13

Duo primi arbitri si sunt concordes, tertius autem discordat, quando statur sententiæ duorum & non tertij. 228. 8

Licet eligatur ex necessitate statuti, tamen partes non coguntur certam personam accipere. 225.38

Electus vt arbiter, & arbitrator quamuis possit eligere ex qua facultate velit procedere, tamen vna electa non potest ad aliam redire. 228. 20

Arbitris discordantibus in summa quo casu statur illis qui concordant in minori. 228. 14

Quicumque potest esse super re spirituali de consensu Superioris. 238. 46

3 Per adiudicationem à se factam non transfert dominium. 545. 40. 41

Quando illi credatur, si habeat facultatem procedendi sine scriptis tam in leuibus quam in concernentibus Iustitiam, & requirentibus de necessitate scripturam, & in gestis ab alio. 529. 31. & seqq.

Et quod in decisoriis. 529. 7

Debet constare, quod sit arbiter absque conditione, quæ si adsit in compromisso, prius est verificanda. 529. 39

Non est habenda fides arbitro circa fundamentum suæ iurisdictionis. 529. 12

Nec si deponat, quod pars habuit notitiam prorogationis iurisdictionis. 529. 5. 6

An dicatur habere vtilitatem ex iure de futuro, quod illi posset competere, itaut ex hoc sit suspectus. 586. 57

Statutum Vrbis est decisorium dum disponit vt à sententiis arbitrorum, & arbitratorum petatur reductio infra decem dies. 524. 46

Arbiter potest recipere salarium. 618. 23 4

Iura Ecclesiæ non possunt remitti ad arbitrum de iure & de facto in procedendo, & de iure in decidendo. 674. 13

ARBITRATOR.

Arbitratori si detur folium album scriptum à partibus an operetur approbationem laudi, & quos effectus producat. 162. 8 1

Arbitrator tanquam amicabilis compositione cognoscit de exceptione rei spiritualis & quicunque super ea potest esse de licentia superioris. 238. 37. 46 2

Duobus arbitratoribus electis discordantibus Iudex quando eligat Tertium. 228. 6

Arbitratores tres quando diuersas ferunt sententias fit coaceruatio summarum, & diuisio in tres partes, & tertia ex illis iudicatur vera æstimatio. 228. 28

An possit esse Iudex in causis spiritualibus, & matrimonij. 238. 42. 43

Verba (de iure & de facto) intelliguntur ad instar arbitratoris à lege deputati. 322. 9

Probatio, quæ de subtilitate Iudicij non sufficit coram Iudice, satis erit coram Arbitratore. 236. 48

Debet decidere causam de bono & æquo: & multa ei permittuntur pro eximendo partes à litibus, quæ aliis non permitterentur. 705. 18. 19 4

Admittat probationes persuasiuas, cui etiam licet lædere Iustitiam pro bono pacis. 706. 20. 21

Potest recipere salarium. 618. 23

Mensor dicitur Arbitrator. 618. 24

ARBITRATRIX.

Arbitratrix mulier potest esse, quando permittitur ei iudicare. 238. 85

ARBITRIVM.

Arbitrium collatum Iudici an æquiparet Principi. 146.26.29 1

Habens an possit dolum committere. 146. 24

Boni viri quid sit. 112. 16

Iudicis versatur in his, quæ sunt parui præiudicij. 114. 10

Quid operetur in remissoria. 114. 23

Negatio an sit dolosa, nec ne, statur arbitrio Iudicis. 109. 37

Licentia disponendi altè, & bassè quando comprehendat arbitrium boni viri, & quid si dicatur prout voluerit aut pro libito voluntatis. 23. 1. & seqq.

Significat opinionem aliquando, tamen accipitur pro iudicio. Vide in proœm.

Arbitrium habens super facto non dicitur illud habere super termino facti. 370. 16 2

Clausula, arbitrio tuo an importet summariam cognitionem in procedendo, & decidendo. 370. 15

Non habet locum in non extantibus. 243. 47. 57

Arbitrio Iudicis statur, quæ causæ sint breuiores, & minimæ. 206. 5

Et quod sit pondus probationum. 352. 29

Et an sufficiat vna coniectura circa pacta redimendi. 258. 6

Sententia an valeat, in qua adiudicatur vna res vni, reseruando arbitrium super æstimatione præstandi alteri, si Iudex morte præuentus æstimationem non declarauit, & quid in arbitramento. 220.22.23

Ad probandum arbitrium iniquum bonus est articulus, in quo dicatur talem fuisse arbitratum eo modo, quo noluisset alium arbitrari contra se. 224. 4

Dotis restitutio quando corruat si eius æstimatio est collata in arbitrium alicuius non arbitrantis, vel ipsius mariti. 254. 55. 59

Iussus aliquid facere arbitrio alicuius, si ille non arbitrante

deueniatur ad Episcopum, an incurrat in pœnam, si episcopo non pareat. 220. 2
3 Intelligitur prout de iure. 462. 32
Regulatur etiam ab æquitate. 550. 23
Habens arbitrium pronunciandi etiam sola facti veritate inspecta, non potest adhibere fidem testibus non iuratis. 581. 26. & seqq.
Boni viri non datur vbi lex arbitratur. 442. 13
Non assumitur, si cesset dolus aut damnum. 442. 11
In actibus inter viuos idem iudicamus de verbis importantibus arbitrium boni viri, quod de illis, quæ important liberam voluntatem. 567. 12
Dispositio libera non dicitur, vbi requirendum est arbitrium boni viri. 442. 5
Potestas faciendi concessa ei, qui prius habebat facultatem inducit liberum, & absolutum arbitrium. 442. 2
4 An inducatur per verba possint, & valeant, vel necessitas. 630. 2. & seqq.
Arbitrio Rotæ si causa committatur, quid operetur ista verba. 734. 52. 53
An mitigent rigorem iuris. 738. 73. c. 734. 51. c. 737. 26
An quando intret arbitrium stante nullitate citationis, si fuerint data interrogatoria, vel si fuerit admixta nullitas cum spolio. 738. 42. 43

ARBORES.

1 Arbores vi ventorum eiectæ an spectent ad dominum: seu vsufructuarium. 21. 7
Quando cedant emptori. 21. 6
Quo casu possit illis vti vsufructuarius ad comburendum, quando non sunt apta scilicet ad ædificium. 21. 11
Et quid in vsuario. 21. 14
Non caduæ in fundo dotali vi tempestatis euulsæ an spectent ad maritum. 21. 17. 19. 25
An possint incidi per emphyteotam. 21. 23. 31
Plantatæ per vsufructuarium aut emphyteotam ad quem spectent si euellantur vi ventorum. 21. 26
Plantatio arborum non præsumitur facta animo donandi. 21. 30
An possint per Vassallum euelli si ab eo plantentur. 21. 32
Priuatus arborum possessione quando restituatur. 21. 35
2 Arbores habuisse confitens, sed siccas, tenetur dare arbores, reiecta qualitate siccitatis. 339. 20
Si præcidantur inducitur turbatio, non spoliatio. 314. 10

ARCHIDIACONVS.

1 Archidiaconus quando sit maior, aut minor Archipræsbytero. 111. 15. 83
In administratione est maior Archipræsbytero, ratione aut diuinorum est minor. 298. 35
4 Habens iurisdictionem non impedit, vt Vicarius generalis non possit constitui per Episcopum. 655. 46
De iure non habet curam animarum, nec illam potest alteri committere, nec excommunicare. 865. 1
Nec confiteri quod archidiaconatus non habet talem curam. 865. 9
Nec ei permittitur illam tollere. 865. 18

ARCHIEPISCOPVS.

1 Archiepiscopus canonicus non præcedit in Capitulo. 111. 14
Non potest iudicare in causa, quam cognouit vt Episcopus. 4. 2
In causis subditorum suffraganei habet solum potestatem per appellationem, & in casibus tantum à iure expressis. 6. 20
Quando habeat iurisdictionem per negligentiam Episcopi. 169. 6.
An possit cogere subditos Episcopi ad perhibendum testimonium in causa appellationis. 169. 1. 12
Quo casu possit dare licentiam contrahendi matrimonium subditis suffraganei. 169. 8. 9
An compellat subditos Suffraganei ad accipiendum delegationem. 169. 10
An possit punire Vicarios sui suffraganei. 169. 24
Cautelæ non possit negari monitio Archiepiscopi ab Episcopis. 169. 7
Ecclesiæ Cathedralis regularis an possit mutare statum, & ritum Monacorum circa diuina officia. 270. 41. 43. 66 2
Montis regalis quam iurisdictionem habeat in monachos monasterij dicti Montis Regalis qui sunt loco Canonicorum. 270. 30
Committens crimen in parochia alterius Archiepiscopi quando ab eo possit iudicari. 393. 3
Visitando loca exempta quando possit ante se deferre Crucem & benedicere quoslibet in via. 467. 23
Nominatur in Clem. 2. de Priuilegio ex facti contingentia, vnde non excluditur Episcopus quando visitat tanquam sedis Apostolicæ delegatus. 467. 8
Quid possit facere, vel non facere in locis exemptis sine licentia exemptorum. 467. 25. Vide Episcopus.
An cognoscat causas appellationum in Diœcesi sui suffraganei. 645. 19 4

ARCHIPRESBITER.

Archipresbyteri rurales præferuntur Vicariis Parochialium. 106. 21 1
Habentes curam iurisdictionalem dicuntur habere beneficia simplicia. 135. 30
An sit præferendus Vicario Ecclesiæ parochialis, & illius Clero. 298. 91 2
Quomodo sit minor & maior Archidiacono. 298. 35

ARCHIVVM. 3

Archiuij locus debet esse publicus vt scriptura ibi reperta probet, & quæ requirantur ad hoc vt dicatur talis. 582. 4. 5
Et tempus repositionis scripturæ est probandum, vt faciat fidem. 582. 12
Communitas, quæ prætendit habere Archiuium, non habet iurisdictionem contra non subditum, vt ligetur consuetudine Archiuij. 582. 6
Subscriptio Archiuistæ requiritur, vt iura extracta ex Archiuio sint in forma probanti. 582. 3
Collegium Archiuij non habet facultatem legitimandi in præiudicium tertij. 496. 7
Legalitas custodis Archiuij est probanda, vt habeatur fides iuribus inde extractis. 582. 8
Consuetudo an faciat, vt adhibeatur fides scripturæ priuatæ repertæ in Archiuio, & quomodo illa probetur. 582. 9. 11
Quando det robur scripturis in eo repertis. 736. 35. 39. 41. 44
Legitimatio per Archiuium est multum sicca, & debilis. 744. 3. Vide legitimatio.
Notario asserenti se esse deputatum ad custodiendum Archiuium de stylo creditur. 736. 36
Consuetudo de habenda fide scripturis in Archiuio repertis est contraria Iuri communi, & non valet nisi fuerit præscripta 30. annorum. 736. 42. 43
Plenam probationem inducit inter subditos. 869. 38 5
Quando probet contra non subditos. 859. 29. 30
Non dat robur scripturæ priuatæ. 859. 27

AREA.

Area legata comprehendit etiam ædificium postea in ea factum ad fauorem legatarij. 782. 12 4

ARGENTARII.

Argentarij quando dicantur habere publicam causam, & officium. 336. 20 2
Æquiparantur notariis. 530. 24
Eorum Officium est munus publicum. 530. 23. 31 3
Quando fœminæ possint esse argentariæ & similia officia exercere. 530. V. fœminæ.

ARGVMENTVM.

Argumentum de statuto ad pactum valet. 348. 28 2
Non sumitur ex lege ambigua, quæ potest multipliciter intelligi. 303. 25
A superfluitate euitanda est in iure validissimum. 306. 16

Ab æquiparatis est attendendum. 298. 70

3 A solitis valet in materia probationis. 514. 25

Admittitur de feudo ad iuspatronatus. 521. 32

A contrario sensu est validum in vltimis voluntatibus. 443. 19. 20

Et stante conformitate iuris. 572. 9

Et in sententiis, arbitramentis, & in contractibus bonæ fidei quam stricti iuris. 572. n. 2. & seqq.

De patre fit ad Abbatem seu Monasterium. 436. 2

Ex coniunctione duarum legum, vel duorum capitulorum eiusdem legis valet, & dicitur argumentum ex interpretatione. 438. 13

De pacto ad statutum est validum. 406. 16

De re ad tempus admittitur. 534. 8

4 A contrario sensu habet locum in his quæ dicuntur per Doctores. 649. 82

A paritate rationis non inducit extensionem, sed comprehensionem & proprium intellectum. 601. 15

Valet de libertate ad piam causam. 603. 6

5 A contrario sensu litteræ non est sumendum, sed debet etiam esse à contrario sensu mentis statuentium. 885. 24

Est validum in quacunque dispositione tam bonæ fidei, quam stricti Iuris. 995. 1

Et in vltimis voluntatibus. 954. 35

Casus non dicitur omissus, qui ex defectu causæ, sed rationis finalis à contrario sensu colligitur. 995. 2

Admittitur quando est desumptum ex regula si testator voluisset vtique expressisset. 930. 31

ARMA.

2 Arma quando possint deferri in Ecclesia. 220. 58

1 Quo casu clericus amittat, & quibus acquirantur, quando per Curiam fuit captus. 139. 25. Vide Clericus.

Si prohibeantur deferri à sono campanæ, an stent exclusiue, seu inclusiue. 161. 23

ARMA seu INSIGNIA.

1 Arma, seu insignia domus in Ecclesia an possint poni, & quando acquiratur in hoc ius laico. 110. 13

2 Familiæ si testator iusserit portari per substitutum, licet adsint duo, filij intelligitur de primogenito. 288. 30

Onus delationis armorum, & sumendi nomen alicuius est grauamen inæstimabile, cuius respectu donatio dicitur ob causam. 381. 24

Conseruant memoriam agnationis Testatoris. 288. 26

4 Grauatus assumere an priuetur ob non implementum absque interpellatione. 798. 10. Vide Nomen.

Agnatio præsumitur ex identitate cognominis, & armorum. 645. 16

Testator iubens assumi sua arma, & cognomen an intelligatur prohibuisse assumptionem alterius cognominis, & armorum. 645. 17

ARMENTA.

2 Armenta timent vestes rubras. 319. 1

ARRHA.

4 Arrha admittitur, cum non sit pœna, & potest licitè exigi in omni contractu tam de Iure, quàm ex statuto Vrbis, secundum quod est locus pœnitentiæ, quidquid aliud sit de iure. 748. 23

Restitutio arrhæ est facienda pro virili si per duos fuit data. 748. 25

3 Idem in omnibus dispositionibus. 748. 26

ARS.

2 Artium magistri si sint studentes in legibus proderit. 254. 49

ARTICVLVS.

3 Articuli non sunt impertinentes, in quibus petitur, quo titulo, & qua causa quis possideat. 402. 2

Articulus iuris quo casu requirat altiorem indaginem. 536. 18

Iuris dubij æquiparatur quæstioni facti. 536. 19

Articuli de iure dantis admittuntur, saluis exceptionibus. 653. 54. 56 4

Monitorium an debeat continere comminationem, quod articuli habebuntur pro confessatis. 639. 22. 23

Deponens extra articulos non probat. 755. 2

Admittuntur in Curia saluis exceptionibus, dummodo non constet de eorum irrelevantia. 802. 14. 15 9

ARTIFEX.

Artifex repetit expensas, quas non potuit lucrari, tanquam impeditus in lite. 33. 45 1

Voluptatum vocatur cantor musicus, ioculator, & non agit ad mercedem non conuentam. 85. 40

Artifices possunt inhiberi ne ponant tabulata, banca, & similia, quæ impediant vsum priuatorum, immo etiam si non sint nociua, & ista actio est popularis. 658. 14. & seqq. 4

ARVNDINETVM.

Arundinetum an veniat appellatione vineæ. 126. 15. 17. 18 1

Arundines non spectant ad vineam, sed arbores. 732. 34

ASCENDENTES.

Aliquando ascendentes dicuntur sui, quando agitur de materia, in qua tractatur de debito inter personas naturales. 448. 26 3

Ascendentium bona sunt quasi debita descendentibus. 971. 19 5

ASPECTVS.

Aspectus indicat intuitum, qui cadit in præsentem. 817. 11 5

ASSASSINIVM, ASSASSINVS.

Assassinium non potest esse sine pecunia, vel illius promissione, & an debeat esse certa. 598. 12. 13 3

Dispositio contra mandantem fieri assassinium procedit etiam in mandatario. 598. 8

Assasinij pœna non habet locum, si fuerit datum mandatum ad bastonandum, non ad occidendum. 619. 2. 3. 4 4

Assassini de iure communi possunt extrahi ab Ecclesia tanquam rei immanis criminis. 598. 4. 5 3

Dicuntur non solum qui conducunt infideles, pecunia promissa, ad occidendum Christianum, sed etiam qui opera Christiani vtuntur ad alium Christianum occidendum. 598. 7

Accipientes pecuniam pro vulnerando an sint assassini, sicut occidendo ita vt comprehendantur in casibus exceptis per Bullam Greg. XIV. super immunitate Ecclesiastica. 598. 1. 2

Assassinus dicitur, qui seiungit animam à corpore nummis perceptis. 619. 2. 16. 17 4

Pecunia oblata per mandantem homicidium debet expresse acceptari per mandatarium, vt dicatur assassinus, nec sufficit taciturnitas, & intentio vnius, cum requiratur consensus vtriusque prout neque oblatio fauoris, aut spes præmij. 619. 6. & seqq.

ASSECVRATIO.

Assecuratio mercium, seu pecuniarum est contractus innominatus. 589. 5 3

Quando sit licitus, & permittatur etiam mutuanti, & assimiletur emptioni, & venditioni. 589. 1. & seqq.

Vnicus contractus sufficit, nec tres requiruntur, quando lucrum fit ex periculo, & assecuratione suscepta, non ex mutuo. 589. 13

Assecuratio idem importat, quod promissio soluendi. 753. 29. 4

ASSENSVS.

Assensus olim fiebat voce, vel signo manuum, & pedum. 538. 7 3

ASSERES.

Asseres quid significent. 849. 22 5

ASSERTIO.

Assertioni statur donec probetur contrarium. 590. 11 3

Quid in assertione minoris. 555. 31. 32

Assertioni partis est standum. 788. 2 4

ASSESSOR.

Assessor an possit quis esse in causa, in qua fuit aduocatus. 4. 5. 6. 7 1

ASSI-

ASSIGNATIO.

1 Assignatio bonorum per patrem filiis, quando censeatur donatio ob causam. 82.24
An dicatur ad fauorem futuræ Successionis. 82. 8
Ad vtilitatem donatarij non donantis an dicatur ob causam & excludat liberalitatem. 8..34
5 Assignatio rei factæ vni ex filiis quando impediat, vt non possit habere alia bona præter assignata. 914. 32. 33

ATTENTARE, ATTENTATA.

1 Attentata non possunt opponi contra resicientem. 84. 13
An dicatur possessio beneficij capta lite pendente. 114. 8
Ante omnia sunt reuocanda & quid si tertius velit impedire restitutionem possessionis. 142. 18. 19
An inducantur obtenta inhibitione per procuratorem, & transmissa per Iudicem, antequam sit certum de mandato, & iurisdictione. 90. 32. 33
Ad excusandum ab attentatis an possit probari per Iudices moderatio inhibitionis. 90. 35
Expensæ pro attentatis quomodo taxentur. 55. 8
Sententia super attentatis habet vim definitiuæ, & non reuocatur per eundem Iudicem. 55. 9. 10
2 An possint prætendi quando tacite vel expresse fuit renuntiatum appellationi. 393. 3
Reuocantur in primis, & ante omnia. 337. 7
Secus stante clausula, manu regia, & sola facti veritate inspecta. 206. 2
Sententia lata non cognito prius de causa iudiciali quando faciat attentata. 394. 27
Reuocatio per viam attentati an detur in nunciatione noui operis. 384. 126
Egidiana quando excuset à pœna attentatorum. 383. 23. 24. 25
Iudex delegatus post sententiam an habeat iurisdictionem super nouiter attentatis, 226. 38. 39
4 Attentare non dicitur Iudex exequendo sententiam contra administratorem appellantem. 665. 3
Exceptio purgationis attentatorum potest obiici successori in dignitate. 736. 121
Actus gestus per inhibitionem est reuocandus tanquam attentatus. 795. 15
Non debent attendi propter diuersitatem causarum. 914. 30
5 Æquiparantur delicto. 806. 1
Non dicuntur si constat de bono iure illius, qui prætenditur attentasse post inhibitionem. 960. 14
Vt euitentur, præsumendum est actum fuisse gestum ex præambulo Titulo, & in illius executionem. 960. 22. 23

AVARITIA.

1 Auaritia in quolibet præsumitur, & non est probanda. 185. 45
2 An faciat præsumere, quod consuetudo aliquid capiendi pro sepultura fuerit per eam introducta. 210. 29. 30

AVCTOR

1 Auctoris iure finito an censeatur finitum ius successoris. 102. 11

AVCTORITAS

2 Auctoritas adhibenda vice confirmationis quando possit interponi ex interuallo, & actus à quo tempore valeat. 379. 8. 9
4 Auctoritate propria non permittitur alicui rem suam auellere. 779. 3

AVCVPIVM.

1 Aucupium quando possit prohiberi, 139. 12

AVDIENTIA.

Audientia si negetur cum clausula sublata, ab illa receditur propter iustitiam negotij principalis. 980. 10

AVDITORES CAMERÆ

1 Auditoris Cameræ iurisdictio circa auocationem causæ de partibus stante decreto Concilij. 118. 59
Pupillus an possit conueniri in causa obligationis Cameralis coram Auditore Cameræ non obstante Priuilegio l. vnic. C. quando Imperat. inter pupill. & vid. 182. 1. 20
Facultates Auditoris Cameræ an comprehendant Vniuersitates. 182. 19
Exercet suam Iurisdictionem per duos locumtenentes, à quorum sententia non appellatur ad d. Auditorem. 374. 26 2
Est Iudex inercatorum Vrbis: & manu regia cognoscit de eorum causis. 569. 19 3

AVDITORES CARDD LEGATT.

Auditores Cardinalium legatorum de latere faciunt idem Tribunal, & habent iurisdictionem ordinariam. 738. 7

AVDITORES ROTÆ

Auditor Rotæ factus Episcopus quando præferatur aliis Auditoribus. 298. 34 2
Habet maiorem præsumptionem Iustitiæ pro sua sententia. 389. 22
Præcedunt subdiaconos in Capella Papæ propter actuale seruitium quod illi exhibent: secus extra. 845. 47 3
Dignitas etiam magna nihil affert præcipuum super alios in loco particulari, vt in Auditoribus Rotæ, & similibus. 845. 44

AVDITORES SACRI PALATII.

Auditores Sacri Palatij habent iurisdictionem ordinariam in audiendo & cognoscendo. 573. 45

AVGMENTVM.

Augmentum debet esse eiusdem naturæ cuius est principalis. 270. 46 2
In augmento dotis remisso ad arbitrium boni viri an recurratur ad aliud arbitrium primo non arbitrante: & de differentia inter dotem, & augmentum dotis. 254. 60. 61. 64
Locationis non versatur in pretio, sed in faciliori solutione, & in loco, & in persona magis idonea. 357. 20 2
Dotis an sit donatio propter nuptias: & censeatur datum secundo viro. 264. 65. 66
Non debet operari diminutionem. 216. 4. 5
Priuilegium dotis an detur augmento. 264. 52
Augmentum, & diminutio fundi datur iuxta varietatem temporum. 512. 4 3
Res vendita cedit lucro emptoris. 566. 7
Regulatur secundum naturam sui præexistentis cui accedit. 446. 28
De augmento idem iudicatur, quod de principali. 540. 67
Relicta in augmentum non debent operari diminutionem. 443. 28. c. 665. 19
Contingens post mortem testatoris in bonis hereditariis an spectet ad heredem 646. 10. vel ad creditorem. 646. 43 4
Augmentum bonorum dotalium spectat ad vxorem, si non est facta æstimatio inducens emptionem. 826. 71 5

AVIAMENTVM

Auiamentum Apothecæ communicatur inter socios & æstimatur pretio arbitrio Iudicis seu per ii. 547. 17 3
Negotiationis differt à directo dominio, & plena proprietate. 547. 18

AVREVS.

Aureorum appellatione veniunt auri proprij, & non ficti. 55. 26 1
Aurei si non possunt reperiri quando in argento fieri possit solutio. 55. 34
Auri valor quo casu attendatur in dote, cuius solutio fuit promissa in scutis ad rationem duodecim Iuliorum, vel præcise debeat solui in auro. 51. 17. 18

AVT.

Aut, dictio, an sit distinctiua & verificetur, & quando accipiatur pro saltem, etiam, idest, ac, & veluti: & quid in alternatiua rerum aut personarum. 201. 34. 35 1

AVTHENTICA.

Authentica ex complexu C. de secundis nupt. corripitur per Canones. 233. 50 1
Vt licet matri, & auiæ. in princip. quomodo intelligatur. 225. 11

Hoc amplius C.de fideicom.quando habeat locum. 220. 11

4 Hoc amplius C.de fideicom.non habet locum in contractibus sed solum in vltimis voluntatibus in quibus hæres & legatarius sunt monendi per annum vt exequantur voluntatem defuncti.221.27

3 Hoc ius porrectum C.de Sacrosf. Eccl. est relata in libro Decretorum non tamen est approbata. 479. 16

Nisi triennalis C. de bon. matern. extenditur ad omnia bona aduentitia. 475. 26

5 Minor C. qui tut. dar. poss. loquens de curatore, procedit etiam in Tutore.830. 14

Hoc inter libèr. C.de testam. an habeat locum, tam si testator secundo disponat ad fauorem extranei, quam filiorum: & an debeat esse ad commodum omnium liberorum, vel aliquorum. 902. 19. 20

Sed in ea C. ad l.falc. intellectus. 888. 16

Defuncto C.ad Tertul. intellectus.971. 23.

AVVS AVIA.

2 Auus an excusetur ab onere dotandi neptem diuitem vel quæ habeat matrem diuitem, vel si supersint bona patris, quæ sufficiant ad dotandum. 259. 1. & seqq.

Officium aui dotandi neptem pendet ex officio patris. 259. 6

Paternus tenetur prius dare alimenta nepti,quàm mater. 259. 14

Venit appellatione patris. 259. 15

Descendentes per lineam fœmininam non sunt de familia aui materni. 259. 18

Tenetur dotare neptem priusquam mater.259.17. 19. 20

5 Paternus comprehenditur sub nomine patris in quibuscumque dispositionibus, & Statutis. 977. 4

Continetur sub nomine parentum etiam ex propria significatione. 977. 3

Habet nepotem in potestate, excluso patre. 977.6

An præferatur patri in offerendo filium impuberem religioni. 977. 28. 29

Quando possit facere baptizari Judæorum infantem suum nepotem inuito patre ibidem. Vide Iudæus.

Auia venit appellatione matris. 977. 5

Auiæ an possit solui quod debetur nepoti, vt debitor liberetur. 401. 10.13

AXES.

Axes quid significent. 849. 22

BACVLVS.

3 Baculus, seu virga manu regia gestabatur pro insignibus potestatis regiæ. 467. 18

Episcoporum qualis sit:& quare baculo summus Pontifex non vtatur. 467. 24

Non ferebatur Prætores Iustitiæ, assistente præside Prouinciæ, & quare illis, & similibus dabatur. 467.16.& seqq.

BALDVS.

1 Baldi casus, in quo primo consuluit.37. 47

Subscriptio contra imperitos, 186. 35

Cons.139. quomodo intelligatur. 417. 19

Baldi quæstio cum Ioanne lignano, & Francisco de Albergat. in qua Riciardus sententiauit contra Baldum. 219. 34

Quomodo eius opinio procedat contra clausulam procedendi de facto. 322.3. & seqq.

BANCHVM.

2 Banchum quid significet & an contineat vniuersitatem, sicut hæreditas & dos,& quid veniat appellatione rationis Bancharia. 256. 7. 8

In donatione rationis Bancharia, quando omnia lucra futura spectent ad donatarium, & illa censeatur vniuersalis. 256. 9. & seqq.

4 Banchum mercium si quis prohibeatur tenere ante ædes alicuius, an prohibeatur etiam ibidem permanere cum mercibus in manu. 658. 5

BANNITVS. BANNIMENTVM, BANNVM.

Bannito an possit relinqui, quando peruenerit ad gratiam Principis. 138. 35 1

Tolleratus an includatur in statuto loquente de bannitis, & qualis ista tollerantia debeat esse, & an per eam videatur securitas tacitè concedi. 309. 29. 34 2

Cum publicatione bonorum qui impunè potest offendi an sibi acquirat, & retineat in loco iura gentium,& Ciuilia. 309. 15

Mater infantis an priuetur illius successione, si patre illius bannito tutelam non susceperit: & an sit dandus curator ad instar eius,cuius pater est apud hostes. 309. 22. 23

Perdit ius Ciuitatis quoad sui commodum. 267. 37

Patria potestas an perdatur, si pater bannitus potest impunè offendi. 309. 24

An acquirat hæreditatem sibi delatam post publicationem bonorum. 309. 12. & seqq.

In restitutione facta de bannito postquam pacem habuerit, an declaratio Iudicis requiratur. 309.3. 4

Banniti an amittant beneficium primæ instantiæ: & ius prothomiseos. 462. 21 3

Quando possint impune offendi, & in eis denegetur audientia 462.19

Ab Imperatore seu Papa retinent ius succedendi ex testamento & ab intestato iuxta dispositionem Juris communis, non autem statuti 462. 14. & seqq.

Consuetudo loquendi de mortuis an comprehendat bannitos 462. 20

Potest impune offendi, si ritè fuerit condemnatus. 638.2.3.4

Restituitur aliquando per Barones.639. 19

Receptans bannitum,qui nulliter fuit positus in bannum,quando puniatur,saltem ratione contemptus, vel mali exempli. 638.1.& seqq.

Nullitas notoria tam facti, quam iuris resultans ex actis debet considerari in materia occidentis,seu receptantis bannitum. 638. 10

Bannum quando resoluatur in simplicem citationem. 119. 12

Bannimenta non ligant, remotis officialibus qui illa fecerunt: & iterum debent publicari. 542.18. 19

BAPTISMVS.

Baptismus dat ciuilitatem & originem loci, in quo quis baptizatur. 75. 16 1

An detur per laicum.298. 44 2

An faciat Ecclesiam curatam. 298. 42. 43. 45

Baptismi actus pertinet ad parentem,& sustinetur professio in fide ipsius. 562. 67 3

Transmissio pueri ad baptismum quando probet filiationem. 562. 5

Baptismus,& ætas probatur per librum, vbi scribuntur baptizati, per quem etiam colligitur præsumptio quo ad ea, quæ ibidem sunt descripta circa filiationem ignoti patris. 744. 7 4

Paruuli Judæorum an possint baptizari inuitis parentibus,& tutoribus. 658. 31. &c.

Potest dari infanti filio, si adsit matris consensus, qui præualet contradictioni patris. 977.20. 24 5

Mauri Granatenses baptizati, qui contra Regem Hispaniæ rebellarunt si in bello capiantur non possunt effici serui.801. 21.22

Minor baptizatus in bello magis debet gaudere libertate, & non redigi in seruitutem: & quid in capto transcurrendo, & non in actu dimicationis, & non supposito iurisdictioni capientis.801. 23. 24

Pater effectus Christianus potest infantem baptizare, reclamante matre. 979. 23

Fons baptismalis an faciat Ecclesiam Parochialem, & Curatam.865. 14

BARO.

BARO.

5 Barones de consuetudine exigunt iura dominicalia propria auctoritate & talis consuetudo est valida. 809. 28

BARTOLVS.

1 Bartolus à Baldo laudatus pro doctore substantiali, non phantasmate, & doctorello 186. 34. Et ab eodem Baldo vocatur doctor modernus. 411. 14

2 Bartoli lectura super l. 2. de excus. Tut. non est illi attribuenda. 328. 7

In extrauag. ad reprimendam. verb. videbitur qualiter loquatur. 322. 2

In l. si duobus de duobus reis quomodo debeat intelligi. 320. 53.

4 In l. quandiu ff. de acquir. hæred. quomodo intelligatur. 747. 22. 23

BASTARDI.

2 Bastardi an dicantur de familia. 218. 21

BECHETÆ.

2 Bechetæ, seu conuersi Tertij ordinis quando puniantur à Iudice Ecclesiastico. 226. 34.

BELLVM.

5 Bellum inducitur per habentem facultatem, quæ finitur per illius obitum.

Talea, quæ imponitur captis in bello an possit cedi, & illas soluens repetat à captiuis. 801. 46. 47

Acquisita in bello an acquirantur Principi, seu capientibus, & quomodo sint diuidenda. 801. 58. & seqq.

Quare capti in bello fiant victoris serui. 801. 52. 53

Summus Pontifex potest Christianos captos in bello iusto libertate priuare, & in seruitutem redigere non obstante contraria consuetudine & compensationem omnium damnorum & impensarum belli accipere. 801. 37. 38

Apud Romanos, & externos, seruatur vt victores acquirant bona & personas captorum in bello. 801. 56

De Christianis captis in bello, quando fiant serui & quid seruetur de consuetudine. 801. 1

Vide Christiani.

BENEFICIATVS.

2 Beneficiati non dicuntur Domini Bonorum Spiritualium, sed loco administratorum habentur. 235. 5

Non sunt propriè, qui sine canonica institutione fructus ecclesiasticos percipiunt. 397. 69

BENEFICIVM.

1 Beneficia collata in magnum virum an possint legari: & competat actio pro eorum remuneratione. 179. 24

Sunt interpretanda contra concedentem. 59. 6

4 Beneficia Principum quando trahantur ad futura. 782. 5

BENEFICIVM ECCLESIASTICVM.

1 Beneficium simplex impetratum cum Parochiali non habens effectum, quoad vnum, non præiudicat quoad aliud. 138. 51

Si conferatur alicui cum reseruatione pensionis pro alio, si gratia sit nulla quoad prouisum, non tamen redditur inualida pensio, quæ erit soluenda ab altero postea impetrante beneficium. 138. 50

Ecclesiasticum an possit conferri laico, quamuis reputato clerico. 123. 17. 18. 19

Quando contineat spiritualitatem, & temporalitatem. 123. 14. 15

Quo casu possit dari beneficium curatum Canonico regulari. 123. 22. Vide Canonicus.

Reseruatum non potest optari non obstante consuetudine immemorabili propter regulam Cancellariæ à singulis Pontificibus renouatam. 51. 7. 8

In beneficio, & Capellania collatiua non datur successio, nec delatio iure hæreditario. 77. 10

Quod debet conferri proximiori an sit dandum secundum computationem Iuris Canonici: & quid in dubiis in eo occurrentibus. 77. 11

Cui sit dandum si in eo concurrunt duo, qui habeant Signaturam per fiat, & nescitur quæ sit potior. 30. 24

Possessio beneficij capta, lite pendente, an dicatur attentata. 114. 8

Quando dicatur reseruatum. 115. 10

Collatio est actus iurisdictionis. 127. 3

Ordinarius an conferat in Curia tam præsente, quàm absente. Papa. 127. 4

Quando conferatur per Nuncium seu Vicarium Episcopi. 127. 19

Vel post reuocationem sui officij. 127. 25

Vel post mortem Episcopi. 127. 22

An possit dari non sacerdoti, quando habet onus celebrandi Missam. 133. 3. & seqq.

An sit incompatibile cum alio curato, si habet dictum onus. 133. 16. 24

Simplex quando possit retineri in eadem Ecclesia cum alio simplici. 133. 17. 18. 19

Quo casu dicatur sub eodem tecto ad effectum inducendi incompatibilitatem. 133. 20

Quando vacet ipso iure per assecutionem secundi incompatibilis. 133. 25

Archipresbyteratus habens curam iurisdictionalem dicitur beneficium simplex. 133. 30

Quibus casibus possit dici curatum. 133. 11. 31

In beneficiis simplicibus, & cum cura iurisdictionali non habet regula de idiomate. 133. 34

Priuatio beneficij an sit facienda per insordescentiam in excommunicatione. 119. 3

Et quid elapso anno. 119. 4

Vel quando steterit per alium annum, vel triennium post declarationem insordescentiæ. 119. 7

Priuatus beneficio ob contumaciam quando illud recuperet per comparitionem. 119. 10

Vel si priuatur ob non solutionem pensionis an possit conueniri pensionibus decursis. 152. 19

Expressa vacatione per obitum, an veniat alius modus vacationis. 127. 44

Successor in beneficio quamuis recipiat pensionem vnius anni non tenetur stare locationi vltra tempus receptionis. 37. 19

Collatio beneficij valet, cuius vacatio contigit Sede Apost. vacante, quod erat reseruatum, si non vacaret Sedes quamuis Episcopus non habuerit notitiam mortis Papæ. 18. 52

Beneficium impetrans non tenetur facere mentionem de primo quod habebat nomine & non re. 291. 24 2

Facultas conferendi beneficia reseruata extenditur ad ea quæ sunt reseruata ex duplici capite. 278. 12

Inferiora beneficia an vacent per promotionem ad Episcopatum, vel requiratur adeptio possessionis. 296. 35. c. 223. 32. 38

Prælato non currit tempus conferendi beneficium, si possessio est apud alium. 223. 90

Ecclesia parochialis an dicatur beneficium habens parochiam ad eius curam deputatam, & territorium limitatum. 298. 24

Indulta retinendi beneficia concessa Episcopis, an suffragentur si litteræ non sint expeditæ. 296. 68

In retentione beneficiorum si non exprimatur facultas transferendi quam aliquis habet, non censetur data retentio dictæ facultatis transferendi. 296. 67

Dispensatio de retinendo priora beneficia datur de stylo cancellariæ cum clausula, post adeptam possessionem Ecclesiæ. 296. 6

Institutio beneficiorum spectat ad Episcopum, vel eius Officialem. 303. 15

Non est arguendum de institutione Beneficij ad præstationem consensus super donatione iurispatronatus. 303. 17

Plenum quis habere dicitur quamuis possideatur de iure tantum. 327. 28

Impetratio de beneficio reseruato quando valeat. 278. 3

Non dicitur illius, cui confertur, nisi acceptet. 296. 46
Reseruatum non potest vniri ab Ordinario, neque ab alio inferiore à Papa. 278. 1
Curatum non dicitur, nisi habeat populum, & clerum. 291. 12
Non potest obtineri per illegitimum sine dispensatione. 395. n. 6. 218. 61
Non dicitur præstimonium, seu opus Ministrum, nisi quando datur in Titulum. 397. 73
Est separatum à pensione, & vnum non venit appellatione alterius, dummodo non detur in Titulum. 397. 13. 22
Ætas 14. annorum etiam inchoata an sufficiat ad beneficia obtinenda. 397. 17
An vacet per Patriarchatum, seu Episcopatum. 296. 5. 10. 66
Et quid in eo qui non habet administrationem propter Ecclesias exsistentes apud infideles. 291. 68. 69. 70
Successor in beneficio an debeat soluere debita non soluta per antecessorem. 294. 12
Pensio non venit sub nomine beneficij in pœnalibus, quamuis verba essent geminata, & generalia nisi in causa hæresis. 397. 15. 16
Ordinari quis non potest sine beneficio. 397. 72
Aliud est habere pensionem super beneficio: aliud habere beneficium. 397. 21
Priuatus ad obtinenda beneficia an dicatur priuatus ad obtinendas pensiones. 397. 14
Possidens de facto debet remoueri sine ordine iudiciario, & Iudex ex officio supplet. 397. 45. 45
Non potest habere filius illegitimus in Ecclesia in qua pater habuit, seu habet beneficium, quamuis esset solum Capellanus, non intitulatus, nec prouisus de capellania collatiua. 397. 48. 49
Quando conferatur per Abbatem. 212. 44
Fructus beneficij per Clericum an censeantur consumpti in vsus proprios, & reseruati illi ex patrimonio. 381. 3
Ecclesiasticum dicitur habere qui habet redditus deputatos deseruientibus in Collegiatis, seu cathedralibus consistentes in decimis vel similibus. 397. 54
Non potest obtineri per filios illegitimos in Ecclesia, in qua eorum pater habuit, vel habet, secus in nepotibus legitimis ex filio illegitimo: & quid in multis aliis casibus, & quomodo sint priuandi. 397. 36. 24. 25. 29
Quodcumque comprehenditur sub verbo, aliquod. 397. 51
Ecclesiasticum an dicantur obtinere seruientes in diuinis officiis vt Assisij Mansionarij: Capellani, & similes, quamuis non sint de corpore Capituli, nec habeant vocem inter Canonicos. 397. 37. & seqq.
Vacatio beneficij, & institutio an faciat præsumi præsentationem præcessisse. 392. 4. & seqq.
Non acquiritur per incapacem, qui etiam punitur ob temeritatem tanquam faciens se promoueri cum defectu. 397. 47
Capellania quando dicatur beneficium Ecclesiasticum. 397. 74. Vide Capella.
Anniuersaria non computantur in valore beneficij. 399. 22
Permutatio beneficij affecti & reseruati, quando valeat facta mentione vnionis, etiam sine derogatione regulæ de iure quæsito. 278. 29
Sequestrum quod fit iuxta Clem. 1. de sequestr. poss. & fruct. an habeat locum quando tertius esset possessor beneficij. 232. 12
Sequestrum non conceditur, quando condemnatus possedit beneficium triennio, & quid in eius cessionario. 232. 32. & seqq.
An vacet per promotionem Cardinalis ad Papatum. 296. 11. 12
Vnitum non dicitur amplius beneficium, prout dicebatur ante vnionem, neque de eo est necessaria mentio in impetratione. 291. 4
Consuetudo an sit seruanda circa non vacationem beneficij per translationem Episcopatus. 296. 3
Beneficia collectorum, & subcollectorum sunt reseruata Sedi Apostolicæ, & ad istum effectum sufficit sola deputatio, & acceptatio; quamuis officium non exerceatur. 574. 1. 2 3
Plura non debent vni dari præter voluntatem concedentis. 478. 22. c. 402. 57
Habentes maiorem ætatem, seu ordinem, quàm requirant beneficia non excluduntur, sed magis ad illa sunt admittendi. 591. 18. 20
In beneficiis Ecclesiasticis possidens Ecclesiam dicitur esse in possessione omnium bonorum illius Ecclesiæ. 425. 18
Non incedentes in habitu & tonsura sunt priuati beneficiis ipso facto absque alia citatione ex decreto Iudicis, non tamen amittitur Priuilegium fori ante declaratoriam. 400. 1. 2
Laicus de proximo clericandus potest præsentari ad beneficium & sufficit quod ante institutionem sit tonsuratus. 420. 6
Impetrationes de beneficio per triennium pacificè possesso sunt inanes, si ipse possessor oppugnat. 577. 29
Redditus beneficij sunt quasi castrensia, in quibus filius habetur pro Patre famil. 576. 6
Beneficium acceptans tanquam vacans, si verè non vacabat non dicitur renuntiasse beneficio, quod prius canonicè obtinebat. 704. 34
Episcopus potest ex officio mandare, vt recipiens beneficium pinguius soluat aliquam pensionem ad coæquandos fructus vtriusque beneficij permutati. 617. 1. 3
Resignans beneficium ad fauorem alicuius potest ad illud redire absque noua collatione, quando resignatio non habuit effectum. 746. 15. 16
Renuntians simpliciter beneficium, si ad illud redeat non recuperat prærogatiuas antiquitatis, & locum, quidquid aliud sit in renunciatione conditionali, & quoties quis redit vigore regressus. 746. 23. 24
Beneficia regularia, & ad nutum amouibilia non transeunt ad religiosos, nisi quoad nudam fructuum administrationem, ideo non possunt excipere contra pensiones reseruatas super eo beneficio. 617. 30. 31
Diuisio beneficij non permittitur Episcopo. 617. 10. 15
Successor in beneficio cogitur stare conductori antecessoris, si fundus locatus erat sterilis, & postea redactus sit ad culturam. 606. 8
Priuatus beneficio ob non solutionem pensionis non tenetur soluere pensiones decursas. 617. 34
Redditus beneficiorum sunt peculia quasi Castrensia filij fam. 713. 13
Differentia qualis sit inter resignationes beneficiorum & officiorum. 746. 26
Non datur inuito, nisi alius idoneus non inueniatur [illegible] etiam laicus cogitur ad illud a[illegible] 1. 843. 5. 6
Obtinens quando possit testari de [illegible]libus. 8[illegible] 27
Supprimuntur propter diminutionem fructuum, & qualiter illa sit probanda. 819. 5. 6
Et fructus illius quibus sint applic[illegible] 810. 8. 9
Vacans apud Sedem non venit in fa[illegible] conferendi [illegible]cumque beneficia reseruata, etiam motu proprio concessa. 982. 5
Habens tempore quo non erat ordinatus, vtitur priuilegio fori si postea ordinetur. 895. 17
Litigiosum continet speciem reseruationis. 98[illegible]. 19
Realiter dimissum, & alteri per patronos collatum, non requirit amplius verbalem dimissionem coram ordinario, vel alio, ad quem spectat. 814. 5. 6
Inualidè collatum nullum tribuit titulum, neque ius ipsi beneficiato. 809. 11
Verbaliter est dimittendum de Iure, sufficit tamen quod talis voluntas explicetur sine verbis, videlicet nutu, signo, literis,

teris, vel alio modo æquipollenti. 814. 10
Renuncians etiam tacitè abdicat à se omne ius, quod in eo habebat, & non potest amplius ad illud regredi. 814. 1. 2
Quamuis etiam resignatio esset nulla. 921. 5. 2
Reseruatum duplici reseruatione an comprehendatur in facultate conferendi beneficia reseruata. 982. 1. 10. 11
Habens regressum ad beneficium resignatum propter non solutionem pensionis dicitur continuare ius suum. 921. 1. 26
Non potest resignari, nisi fiat mentio quod resignans fuit promotus ad ordines sacros, & ad illius titulum, & quod aliunde viuere possit. 991. 1. 2
Indulta Cardinalium non comprehendunt collationem beneficiorum vacantium apud Sedem, & de const. Greg. XIIII. declaratoria huiusmodi indultorum. 982. 7. 8
Beneficiatus turpiter, & scandalosè viuens quando sit priuandus beneficiis, remota quacumque appellatione, & exemptione. 991. 16
Papa difficilius mouetur ad faciendam gratiam de beneficiis vacantibus in Curia. 982. 9
Appellatione beneficij à iure, seu Constitutione prolati veniunt omnia beneficia etiam in materia stricta. 809. 4
Ordinarius an possit accipere resignationes, si beneficiati Ecclesiæ non seruiunt & obnoxij sint criminibus. 991. 17. 18
Dimissiones verbales beneficij quare requirantur. 814. 8
Collatio facta criminoso, & indigno ex crimine non inducente irregularitatem, seu inhabilitatem ad beneficia non est ipso iure nulla, sed valida. 809. 14
Non resignatur per constitution in sacris, quamuis etiam ad illius titulum non esset promotus nisi aliunde habeat vnde viuere possit, siue simus in resignatione facta in curia, siue extra. 991. 4. 6
Dispositio c. 2. de Præb. loquens de beneficiis Eccles. non comprehendit beneficia temporalia & quid in mixtis. 818. 38. & seqq.

BENEMERITA.

1 Benemerita non probantur per assertionem legantis, quando sumus in personis suspectis. 31. 27

BENEPLACITVM.

1 Beneplacitum non potest declarari absente parte. 162. 7
Defectus beneplaciti Apostolici obstat transactioni, si ex pacto illud fuit reseruatū, quamuis aliàs non requireretur, 168. 13
Officialis deputatus ad beneplacitum an possit remoueri sine causa. 167. 15
Officium ad beneplacitum durat post mortem concedentis. 167. 46
Facit concessionem perpetuam, & significat arbitrium boni viri. 167. 47
Beneplacitum Apostolicum quamuis non sit obtentum, an Ecclesia, si velit contractum valere, audiatur, si venditio fuerit facta, saluo D. beneplacito pro pretio æstimando à Peritis, & secuta est æstimatio, vel sit locus pœnitentiæ. 202. 24
Contractus ad fauorem Ecclesiæ potest claudicare, & imputet sibi, qui beneplacitum non impetrauit, prout tenebatur. 202. 22
3 Beneplacitum significat arbitrium boni viri, qui non aufert concessionem alicui factam sine iusta causa. 590. 13
Oppositio defectus beneplaciti Superioris non admittitur, nisi facta declaratione per ipsum de sua voluntate. 549. 24
Alienans saluo beneplacito Papa non potest pœnitere, postquam illud fuit obtentum, quibus non fit secuta sententia executorum, quibus est commissa causa, si in eundem. 514. 9
Apostolicum, quod suffragatur in confirmatione alienationis facta per defunctum, operatur etiam respectu heredum vt non possint contrauenire. 599. 16. 18
Papa est loco omnium solemnitatum, quæ per eum supplentur. 473. 19
Non soluitur expensa beneplaciti Apostolici pro parte pretij rei venditæ. 460. 69
Nec primus emptor illam soluit, cum tale onus spectet ad eum, qui retrahit rem venditam. 460. 65. 67
Nec talis expensa arctat ad aliquod depositum, quidquid in pretio, quod soluitur pro re empta in actu venditionis. 460. 59
Beneplacitum, an donet liberam facultatem absque alicuius impedimento. 755. 15. & seqq. 4
Census ad beneplacitum reputantur pro perpetuis. 756. 21
Apostolicum an requiratur in bonis non incorporatis, & non de mensa, & in diuisione possessionis. 674. 6. 7
Supplet defectum solemnitatum non causæ. 624. 16
Debet interuenire in transactione de rebus ad Ecclesiam pertinentibus. 674. 2
Apostolicum præsumitur ex temporis antiquitate cum obseruantia subsecuta quamuis non fuerit enunciatum. 867. 50. & 892. 17. 18 5
Promittens impetrare beneplacitum, quatenus opus sit, non cogitur ad illud obtinendum, nisi de eius necessitate doceatur. 920. 4
Inspectio solemnitatum non probat defectum beneplaciti, quando illud potuit adhibere ante vel post factum. 867. 53
Non requiritur in transactione super præeminentiis. 867. 59

BENEVOLENTIA.

Beneuolentia à natura gignitur, & quomodo intelligatur. 200. 25. 48 1
Mutua vnde nascatur. 200. 61. & seqq.

BIBLIOTHECA.

Bibliotheca relicta ad vsum studij continet proprietatem. 254. 43 2

BIZOCHÆ

Bizochæ, seu moniales Ordinis mendicantium quando gaudeant Priuilegio fori, & immunitate Ecclesiastica, & dicantur personæ religiosæ, & succedant in feudis, & ligentur statutis laicorum. 413. 32. & seqq. & 958. 25. & seqq. 3

BLASPHEMIA

Blasphemia puniebatur pœnè demolitionis bonorum. 179. 2 1
Reddit testes inhabiles. 93. 16
An probetur per testes singulares. 94. 17
Pœna contra blasphemos, de qua in Constit. Pij V. qualis sit, & an verba illa prima vice, intelligantur pro prima vice blasphemia, vel punitionis. 93. 22
Per iracundiam an reddat quem inhabilem à testificando. 93. 26

BONA.

Bona assignata per patrem filiis quando veniant in restitutione fideicommissi si postea fuerunt instituti, & grauati restituere. 82. 5 1
Delinquentium quando solo æquabantur in pœnam facinoris, & an sit noua pœna. 179. 1
Demolitio bonorum an possit impediri per vxorem ex causa dotis, & alios creditores. 179. 6
Non conceditur amplius reædificari bona ob crimen demolita. 179. 12
Ob crimen delinquentium conuertebantur in vsus inhonestos. 179. 25
Exempla multa euersionis bonorum ob scelera, & alias causas. 179. 28
De more superseminandi salem in bonis delinquentium solo æquatis. 179. 33
Futura non veniunt etiam in materia fauorabili, quando agitur de magno præiudicio. 98. 99.
Quæ ipso iure transeunt, debent esse in consideratione, prout acquisita. 118. 32
Ingredientis Monasterium ipso iure in illud transeunt. 98. 33
An comprehendant illud, quod alteri debetur. 120. 70
An appellatione bonorum veniant illa quæ sunt extra terri-

Renußio caducitatis nihil operatur si nullus pro absente acceptet. 515. 61

Petitio canonis, vt inducat remißionem caducitatis debet intelligi cum effectu, ita scilicet vt petens consecutus fuerit, quod petit, & est facienda solutio sine dilatione, & contradictione, & statim sine termino. 515. 11

4 Quando sit remissa per receptionem, seu petitionem canonis. 633. 37. & seqq. Vide Canon.

Probabilis credulitas sufficit ad euitandum caducitatem. 675. 33

Non opponitur propter alienationem, nisi Domino volente, secus quoad effectum vt super tali re prohibita alienari posit constitui hypotheca, aut census. 855. 16

Vt sit incursa qua probatio requiratur. 912. 9

CALCVLVS.

2 Calculus est quædam confeßio inter partes emissa. 267. 2

3 Calculus rationum debet fieri per electum à partibus, seu à Iudice cum monitione partium ad interessendum. 529. 29

4 Erroneus suspendit exequutionem. 793. 2

Promißio soluendi saluo errore calculi, an retardetur sub prætextu quod promittens nihil habeat de bonis eius, pro quo promisit. 793. 3

5 Potest reuideri vsque ad 30. annos, non obstante illius approbatione. 823. 35

Dicitur satis reuisus per Iudicem, si mandauit illum per peritum reuideri. 938. 25

Etiam confirmatus authoritate rei iudicatæ retractatur ex officio Iudicis, quando summa est magna, non autem minima. 909. 11

CALVMNIA, CALVMNIATOR.

4 Calumniator dicitur, qui non probat, quod excipiendo opponit. 725. 27

Reputatur, qui petit restitutionem, vt differat executionem. 762. 22

Quis sit, Iudex arbitratur. 762. 25. 26

5 Calumnia est submouenda, & puniendà per Iudicem. 929. 11

Iuramentum calumniæ non præstatur, cessante suspicione, & vbi facta est plena probatio. 909. 13

Suspicio calumniæ quando cessat, non sunt facienda, quæ aliàs deberent fieri. 909. 12

CAMALDOLENSES.

4 Camaldolenses Monaci sunt exempti ab omnibus collectis impositis & imponendis. 791. 10

CAMBIVM.

1 Cambij litteræ habent vim publici Instrumenti, & executionem paratam. 64. 13

2 Cambia an sint prohibita, si in eis non taxetur interesse à principio. 387. 18

An interdicantur receptoribus publicarum pecuniarum, vel ærarij. 304. 22

3 Cambia noua loco antiquorum an poßint accipi absque citatione: & quid in pecuniis acceptis ad societatem officij pro extinctione antiquæ, tanquam non inferatur nouum grauamen. 535. 25

Litteræ Cambij habent executionem paratam & de eis iudicatur sicut de Scripturis solemnibus. 569. 25. 27

4 Non est mutuum, sed contractus innominatus: do vt des: & in eo lucrum admittitur. 652. 8

In cambio, & commutatione pecuniæ tanti debet valere danda, quanti accipienda, nisi adiungatur aliqua iusta causa accipiendi. 652. 20

Cambia non debentur, si verè non constet, quod pecuniæ fuerint recepta ad cambium, non obstante conuentione, quod illæ accipiantur si non soluantur, & non facta interpellatione de receptione cambiorum. 851. 11. 829. 9

Litteræ cambij an habeant executionem paratam. 884. 1

Promißio cambiorum quo casu dicatur facta per contrahentes habito respectu ad cambia antiqua, seu noua. 884. 6

In cambiis an consideretur, quod valor monetæ accrescat, seu decrescat. 884. 7

Pœna contra exercentes cambia prohibita, remissiuè. 851. 16

CAMERA.

Camera Episcopalis an habeat hypothecam. 601. 20. 24. 4
Vide Episcopus. Hypotheca.

Acquirit bona ex illicitis negotiationibus, ipso iure, absque aliqua traditione per quam sunt exclusi quicumque hæredes, & successores. 936. 20. 23 5

Habens possessionem à Camera Apostolica non potest à quocumque molestari actione reali, seu personali. 907. 3

CAMERALIS OBLIGATIO.

Cameralis obligatio impeditur per exceptionem remißionis ob fructus non recollectos, tanquam illa veniat ex natura contractus. 534. 44 3

Vide Obligatio.

CAMERARIVS.

Camerarij administrantes pecunias Principum an succedant hodie in locum Primipili. 733. 6. 7. 10 4

Vide Primipilus.

CAMINVS.

Caminus potest fieri in muro communi, quando non est ita subtilis vt comburatur. 572. 62 3

CAMPANÆ.

Campanarum prima pulsatio in die Sabbati Sancti spectat ad Ecclesiam Matricem. 578. 17. 18 3

CANCELLARIA.

Cancellariæ stylus est seruandus. 296. 8 2

Potest extendere clausulas executiuas, & imbreuiaturas. 548. 32 3

Est organum Papæ. 548. 33

CANCELLATIO.

Cancellatio sententiæ condemnatoriæ quoad solutionem remanebit firma quoad infamiam. 336. 32 2

An obstet, vt tutor non poßit conueniri à pupillis pro Instrumento, in quo confitetur habuisse bona inuentariata, si illud fuerit cancellatum, quia eadem bona reddidit matri pupillorum. 336. 33

Nihil operatur si fiat per non habentem authoritatem. 593. 16 3

Non parit liberationem quamuis notarius attestetur illam esse factam de consensu partium, si non adsint testes cum aliis solemnitatibus. 593. 13. 14

Non præiudicat si non apparet, quod fuerit facta ab habente potestatem. 699. 1 4

Positum in cancellatione subrogatur loco illius quod antea ibidem aderat. 767. 14

CANDELA.

Candela solet dari patrono in die Purificationis, per cuius præstationem probatur quasi possessio descendentia à primo fundatore, ad effectum vt idem patronus consequatur alimenta ab Ecclesia. 552. 31 3

Præstatur alternis annis, quando sunt plures heredes, si Ecclesia tenetur dare vnicam candelam patrono. 552. 35

De more recipiendi candelam per patronum remissiuè. 552. 32

Candela danda patrono, illo mortuo dabitur heredibus alternis seruando ordinem ætatis. 675. 7. 9. 10 4

Quando fiat diuisio inter heredem institutum in quatuor vncus, & alium in octo. 675. 12

CANNETVM.

Cannetum quando augeat valorem vineæ in materia retractus. 732. 31. 33 4

CANON.

Canon potest solui à creditore emphyteutæ inuito Domino ad euitandam caducitatem. 8. 12 2

Soluens canonem per 40. annos non potest expelli, quamuis non ostendat Instrumentum Inuestituræ. 188. 46

Leuior probatio requiritur ad effectum solutionis canonis, & quæ adminicula sufficiant. 188. 15. & seqq.

2 Canon si permittatur solui desi ictibus, & an debeatur, fructibus non perceptis ex culpa promittentis. 223.16
3 Accipitur pro censu. 566.14
Petitio canonis, vt inducat remissionem, debet intelligi cum effectu, vt petens consecutus fuerit, quod petit, & quod soluatur sine contradictione, & dilatione & termino. 515.11.& seqq.
Petens solutionem canonis potest redire ad viam resciffionis contractus si petitio non accipietur. 515.52.53
Petitio alternatiua canonis seu census an faciat praesumere contractum censualem, vel emphyteoticum. 566.12.13
4 Canon indiuiduus potest diuidi vt soluatur annis alternis. 675.5
Si recipiatur per procuratorem quando sit praesumenda caducitas remissa. 633.41.42
Et quid si per principalem, siue agatur pro tempore praeterito, seu futuro. 633.37.& seqq.
Bona fides excusat emphyteotam cessantem soluere partem canonis. 675.34.35
Pro Canone an detur hypotheca. 784.25.& seqq.
Debet solui per emphyteutam, vt dominus praestet illi patientiam quoad vsum rei concessae in emphyteusim. 707.4
Promittens vltra canonem soluere ducatum vnum, non censetur promisisse solutionem canonis. 675.16.25
Cessatio canonis per vnum quando praeiudicet alij, stante diuisione emphyteusis. 675.1
Emphyteuta liberatur à solutione canonis si vendatur res emphyteutica cum consensu domini. 719.3
Debitum canonis est probandum per allegantem. 675.24
5 An sit exactus probatur ex libris Ecclesiae. 912.8
Propter non solutionem canonum per spatium 40. annorum contra Ecclesiam quando sit inducta aliqua praescriptio libertatis. 914.40.42

CANONES.

1 Canones in dubio sequi debemus. 158.12
2 In materia spirituali attenduntur. 297.24

CANONICATVS.

3 Canonicatus est beneficium simplex nec requirit aliquem ordinem, sed solum tonsuram. 591.3
Ecclesiae collegiatae quando conferatur minori. 591.15
In Ecclesia Cathedrali, & collegiata quam aetatem requirat de iure communi, & iuxta regulas Cancellariae, & Conc. Trid. 591.1.& seqq.
In canonicatibus Ecclesiarum Collegiatarum in signum sufficit prima tonsura, & quod quis attingat 14. annum, & idem est in dimidiis portionibus cathedralis. 482.12.13

CANONICVS.

1 Canonicus habens Episcopum in adiunctum si succedat in Episcopatum cum retentione canonicatus non potest cognoscere causam solus, in qua erat Iudex. 4.16
Vicarius Episcopi non debet praecedere alios Canonicos in Capitulo & in choro. 106.11
Episcopus canonicus habet primum locum in Capitulo post Decanum. 106.9
Et an idem seruetur in Vicario. 106.13
Coadiutor Canonici an sedeat in loco antiquo coadiuti. 106.18.39
Causa commissa Canonico an possit expediri, si tempore sententiae fuit facta resignatio canonicatus, vel sufficiat tempore commissionis, quod esset in dignitate de qua in delegatione. 92.1
Canonici dicuntur membra Episcopi sicut Cardinales Papae, 111.2.4
Regulares Canonici an sint capaces beneficij curati saecularis, & quid in translatis ad alium ordinem, & an requiratur dispensatio Episcopi. 123.22.& seqq.
2 Exemptus à iurisdictione Episcopi per concordiam, illa non obstante, efficitur subditus illius, si habeat curam animarum. 298.48
Non habet facultatem excommunicandi, quae Parochis conceditur. 298.98
Quando praeferatur Parochis eiusdem Ecclesiae: & quid è contra. 298.40.41
Quale munus habet, & de eius vita, & conuersatione, & recitatione horarum, & assistentia in diuinis. 298.6.7.18
An sit maior Parocho, & quis eorum praecedat. 298.95.96
Episcopus potest habilitare spurium, vt sit Canonicus, quamuis in Canonicatu possit esse Praebenda habens annexam Ecclesiam parochialem, cuius est incapax. 275.47
In Ecclesia Cathedrali regulari Monachi an sint loco Canonicorum. 270.1.2
Et an sint puniendi ab Episcopo. 270.20.21
Non iuuatur aliqua consuetudine, vt non debeat inseruire omnibus septem horis, nec sufficit quod interueniat missae conuentuali. 298.20
An possit eximi per statutum à seruitio Ecclesiae, si per 40. annos illi seruiuit, & an lucretur distributiones quotidianas perinde ac si resideret. 298.19
An acquirat dictas distributiones si de licentia superioris tempore chori celebrat missam in Ecclesia causa deuotionis. 298.21
Nouiter erectus in Ecclesia Sanctae Mariae de Cruce an praecedat ante omnes Rectores, & Presbyteros dioecesis Bononien. 298.92
An sit magis honorandus quam Parochus. 298.94.95
3 Canonici, & Ministri Episcopi an debeant ei assistere quando celebrat in Pontificalibus in locis exemptis, exclusis aliis. 467.55.56
Non possunt statuere super spectantibus ad superiorem & inducere curam animarum, & quod canonicatus habet sacrum ordinem. 482.6.7
Qui non sunt in sacris non habent vocem, nec votum in Capitulo, poterunt tamen optare maiorem Praebendam. 482.20
Ecclesiae collegiatae praeferuntur Curatis Ecclesiarum parochialium. 578.16
Canonici Ecclesiae Cathedralis debent esse in ordine sacro, & ita procedit Conc. Trid. quod non habet locum in Canonicatibus collegiatarum. 482.9
4 Collatio si spectat ab hebdomadarium per turnum, Canonicus etiam non constitutus in sacris habet suam hebdomadam, & potest conferre. 482.24
Legata facta Canonicis censentur relicta Capitulo, non Ecclesiae. Intellige, vt vniuersis, & collegio, non vt singulis, sed prima opinio est verior. 533.15.seqq.
Consuetudo admittitur, vt Canonici clerici antiquiores in gradu praecedant alios Canonicos posteriores constitutos in Sacris. 482.14
Collatio Beneficij, institutio, & possessio illius debet fieri gratis nec potest aliquid accipi non obstante aliqua consuetudine. Et quid in Cancellariis & admissionib. Canonicorum, & executionib. dispensationum matrimonialium, & similium, 561.31
Capitulum potest committere collationem, & nominationem beneficij ad illud pertinentis Canonico, qui non est in sacris. 482.25
Gratia non dicitur surreptitia si sub expressione nominis continetur etiam aliquid tacitè puta quod esset Canonicus. 415.16
Consuetudo recitandi officium, & recipiendi funeralia per Canonicos, & parochos in Ecclesiis Mendicantium quando cadauera defunctorum ibidem deferuntur an valeat. 492.1.3.10
Receptio nouorum Canonicorum qui iurarunt obseruari statuta, intelligitur saluo tenore litterarum ob quas recipiuntur, ita vt si in eisdem litteris contineatur vt non debeant ordinari non possint cogi ad ordines suscipiendos. 482.18
Quando se inuicem possint substituere tam in functionibus chori, quam Ecclesiae. 860.7 4

D

Celebrantes missam in aurora eximuntur à cæteris seruitiis Ecclesiæ & integras distributiones lucrantur. 800.1
5 Renuncians canonicatui, si iterum efficiatur canonicus, an habeat prælationem ex priori Titulo. 845.10
Nouiter erectus an acquirat mortuaria, candelas, nummos & similes distributiones, vnà cum antiquis. 867. 38
Legata quæ relinquuntur Canonicis promissis, & aliis operibus piis, an illa debeantur, seu Capitulo & Ecclesiæ. 867. 54
De Canonicis Valuen. & Sulmonen. qui sint antiquiores, & quam cognitionem causarum habeant, & de eorum iurisdictione, & præcedentia. 893.17.18
Numerus antiquorum canonicorum quando censeatur fractus per creationem nouorum, ita vt noui admittantur cum plenitudine iuris canonicalis, & quid sit istud Ius, & quando includat distributiones quotidianas. 867.1. & seqq.
Honor Ecclesiæ consistit in augmento Canonicorum. 867.44
Canonicatus auctoritate Papæ confirmati cum præfixione numeri & decreto irritanti, an possint supprimi per Episcopum. 819.4.19
Resignatarius debet capere possessionem capitulariter Canonicatus sibi resignati, alias non est manutenibilis, quamuis etiam possessio fuisset capta de mandato executoris litterarum apostolicarum. 991.23
Valet statutum taxans numerum Canonicorum in præiudicium expectantium prout quod impetrans canonicatum extra numerum non habet vocem in Capitulo, & quando Papa censeatur in omnibus huiusmodi statuto denegare per clausulam, non obstante statuto. 867.10
Obtinens dignitatem, & Canonicatum, seu portionem in eadem Ecclesia, an teneatur per se ipsum subire onera vtriusque beneficij, & non per substitutum, & percipiat duplices fructus, & distributiones. 894.23.24
Augmentum redditum an sit causa iusta augendi numerum canonicorum, sicut diminutio supprimendi. 819.20
Præcedentia nouorum qualis debeat esse in concursu antiquorum. 867.23
Capitulum constat ex vtrisque canonicis, nouis, & antiquis. 867.43

CANTVS.

4 Cantus habetur pro re honesta apud Græcos. 615.59
Alia de cantu, & Cantoribus. 615.51

CAPELLA.

2 Capella si mandetur construi per aliquem sub pœna, cum assignatione introitus pro Capellanis per eum eligendis, non dicitur immutata dispositio talis, quamuis non elegerit dictos Capellanos, & heres non adimplens ex hoc non excusatur. 220.13.31

CAPELLANIA.

2 Capellania quando dicatur beneficium Ecclesiasticum. 397.50
Non collatiua, an sit proprie beneficium, & in ea cadat vacatio, & extinctio tituli. 397.74
Et an sufficiat cessatio illius iuris percipiendi fructus loco vacationis, & militent reseruationes, & similes dispositiones. 397.75.76
1 Cappellania, quæ debet conferri proximiori, an sit danda secundum computationem iuris Canonici: & quid in dubiis in eis occurrentibus. 77. 11

CAPELLANVS.

2 Capellanus intitulatus participans de massa, & habens stallum in choro dicitur vere beneficiatus. 397.71
Quando prohibeatur esse illegitimus in Ecclesia, in qua pater habet, seu habuit beneficium. 397.50.51
Vide Beneficium.

CAPITA ORDINVM.

5 Capita ordinum quæ sint & an habeant facultatem ordinandi quamuis non habuerint iurisdictionem. 871.19

CAPITVLA.

1 Quando dicantur diuersa & separata. 130.20

CAP. CVM HABERET, DE EO, QVI DVXIT ETC.

Cap. cum haberet de eo qui duxit in matrim. quam poll. quomodo intelligatur. 613.12 4

CAPITVLVM.

Capitulum Ecclesiæ cathedralis præfertur Capitulo Ecclesiæ collegiatæ. 111. 11 1
Capitulum est nomen collectiuum, & si dicatur constituisse procuratorem intelligitur de toto. 337.12 2
Gesta in Capitulo probantur per testes Capitulares. 374. 15
Ecclesiæ Maioris an debeat præcedere Prælatum Ecclesiæ inferioris collegiatæ, etiam quando Capitulum inuitatur ad funus corporis quod defertur per illius Parochiam. 290. 16
Et quid seruetur in Capitulo Ecclesiæ Maioris Florentiæ. 298. 92
Consensus Capituli potest interuenire post vnionem. 178.32
Et an illius defectus possit opponi per alium. 278.31
Priuatus loco Capituli non est priuatus quoad onera. 267.40
Capitulum potest committere collationem, & nominationem beneficij ad illud pertinentis Canonico, qui non est in Sacris. 482.25 3
Decanus, seu alius ad quem spectat conuocare Capitulum & in eo proponere potest hoc facere, quamuis non sit in Sacris. 482.26
Statutum Capituli non repertum in archiuio Ecclesiæ an faciat fidem. 482.17
Et factum absque consensu Episcopi non valet, vt quis non recipiatur in canonicum, si non sit in Sacris. 482.3
Capituli consensus an requiratur vt Prælatus possit abesse Ecclesia in quærendis. 715. 21 4
An debeat esse exemptum, vt possit eligere, & quid in portionariis, an dicantur de Capitulo. 892.26.27 5
Succedit Episcopo defuncto etiam quoad constitutionem Vicarij. 941.14
Statutum an valeat vt omnes nouitij ante professionem retineant vocem in Capitulo per triennium à die suscepti Ordinis subdiaconatus, & an sit contrarium Concilio. 892.2.3
Prælatus constituens syndicum vnà cum Capitulo quando possit solus illum reuocare sine requisitione Capituli. 909.20
Factum syndici non præiudicat Capitulo, nec operatur vt aliqua pœna possit ei infligi. 806.5

CAPSERIVS.

Capserij debitum non inducit necessitatem fraudis, si est de consensu Domini. 625.45 4

CAPTATORIA.

Captatoria dispositio reprobatur tanquam per indirectum auferat libertatem testandi. 908. 1 5
An sufficiat quod de facili cadat deceptio ad hoc vt dicatur captatoria. 908.11

CAPTIVVS.

Captiuorum redemptio æquiparatur liberationi è carceribus. 108. 4.5 1
Pro redimendo patre captiuo bona possunt vendi etiam inuitis filiis. 108.7
Et expensum pro hac causa repetitur etiam contra inuitum. 107. 24
Captiui quamuis non adsint, tamen legatum pro illis redimendis accipit Episcopus donec illi exstant. 358.25 2

CAPTVRA.

Captura debitoris potest iustificari per scripturam attestationum probantium debitum quamuis statutum requireret probationem ex Instrumentis. 749. 25 4
Facta propter suspicionem fugæ non causat attentata. 906. 22 5
Non conceditur, nisi liquidato debito, potest tamen iustificari si postea illud probetur. 921.19

CAPVCINI.

Capucinorum Religio æquiparatur Societati Iesu. 202.44 2

CAPVT.

CAPVT.

4 *Caput aperiendi consuetudo in salutando, & an detectum sit firmius contra vim algoris, & caloris. 284.67*
Vide Salutatio.

CARCER, CARCERATIO. CARCERATVS.

1 *Carcer quando euitetur offerendo bona. 116.13*
Carcerati liberatio dicitur causa piissima. 108. 1
Æquiparatur redemptioni captiuorum, & quando filius non excarcerando Patrem possit exhæredari. 108.4. & seqq.
2 *Carceratio mulierũ pro debito an possit fieri. 328.16*
Et quid in sexagenario & puero. 328.17.20
In casibus in quibus non potest quis carcerari ob aliquod priuilegium, an illi possit per eum renuntiari. 328.13.23.24
An sit danda pupillo doli capaci. 360.26.27
3 *Carceratus quando possit contrahere ad fauorem illius, ad cuius instantiam detinetur. 479. 31*
Senex non potest renuntiare Priuilegio ne carceretur. 506. 17
4 *Carcerari an possit debitor pendente iudicio super priuilegio, ne conueniatur, nisi quatenus facere potest. 759.59. & seqq.*
5 *Carceratio iniusta quando faciat, vt datio in solutum ad effectum se liberandi è carceribus sit nulla. 875.18.33*
Faciens carcerari aliquem per Iudicem non habentem iurisdictionem perdit causam de iure quidquid sit de consuetudine, & tenetur actione iniuriarum. 875.4.5
Carceratus quando possit aufugere, & non teneatur redire, & licitum sit cooperari ad fugam. 801.26

CARDINALIS.

1 *Cardinalis delegatus habet facultatem subdelegandi. 166.3*
De præcedentia Cardinalis, & Regis. 111.6
2 *Quando sit præferendus alteri Cardinali Cancellario, & Pænitentiario. 298.29.31*
An prædat Regem. 298. 27
Pronunciatio secreta in Cardinalem facta per Papam an ius acquirat absenti, & ignoranti, vel requiratur pilei rubei transmissio. 296.60
An possit substituere maiori directe sicut miles, & Princeps. 312.11.12
Æquiparatur Regibus, & subrogatur Præfecto Prætorio. 312. 10
Gaudet Priuilegio Cardinalatus, qui antequam sit effectus Cardinalis commisit crimen. 226. 24
In suis Titulis habet iurisdictionem Episcopalem & antiquitus eius officium erat baptizare, & sepelire mortuos, & ad eum spectat cura animarum existentium in dictis Titulis. 298.75
Carolus IV. Imperator Cardinali Columnæ eum visitanti in totum assurgebat, 284.12
Beneficia, pensiones, & reseruationes an vacent si promoueatur Cardinalis ad Papatum. 296.11. & seqq.
Episcopus factus Cardinalis, quamuis sit absolutus à vinculo Ecclesiæ tamen intelligitur eo volente. 296.58
Subditi Titulis Cardinalium à quibus puniantur. 341.16
3 *Cardinales an succedant in feudis. 457.35*
Dicuntur Principes, & legati de latere sunt in prouincia maiores omnium post Papam. 738.9
Regula mensium exceptuat Cardinales. 780.16
Assertioni Cardinalis creditur saltem ad transferendam probationem, & ad inducendam præsumptionem validitatis actus. 738.15

CARISTIA.

1 *Tempore caristiæ mutuatum patri, seu marito præsumitur conuersum in vtilitatem familiæ, vxoris & filiorum, qui tenebantur in subsidium. 94.13*

CARTA.

1 *Carta vacua subscripta quando præiudicet tam in laudo, quam societatibus officij, & similibus, & inducat Scientiam eorum, quæ postea scribentur. 162.1.2*

CASSATIO.

Cassatio, seu lineatura in Instrumento, quando non obstet, sed potius censeatur apposita in signum remissionis in manuali, & quo casu possit extendi. 593.11.12 5

CASTRA.

Castrum vnitum alteri Territorio quando retineat leges suas. 9.16. & seqq. 1
Castra & Villæ veniunt appellatione Ciuitatis in beneficiis. 217. 3 2
Quæ sunt de Comitatu Ciuitatis possunt dici populus non liber. 217.7
Non intelliguntur damnata, si condemnetur ad aratrum Ciuitas. 217. 12
Destructa cum Capite etiam fortunas amittunt, & perdunt iurisdictionem. 396.14.15
Castrum si erigatur in Cathedralem, priuilegia concessa Protectori eiusdem Castri sunt reuocata. 458.11.12 3
Castra vocantur mansiones. 968.22 5
Castrum totum potest adiudicari vni, & æquiualentia in bonis, seu in pecunia dari alteri etiam in præiuditium posterorum. 997.3
Et an talis pecunia sit eius naturæ cuius est feudum. 997.6

CASVS FORTVITVS.

Casus fortuitus & insolitus quis dicatur, & an veniat in renũtiatione omnium casuum fortuitorum. 195. 7. & seqq. 1
Casus fortuitus, & insolitus quando veniat sub promissione manutenendi molendinum, etiam iurata. 557.67 3
Dicitur factum Principis, quod censetur reseruatum in quacumque promissione. 520.25. 26. c.534.57
Imputatur ei qui gerit negotia lubrica, & periculosa. 439.17

CASVS MIXTVS OMISSVS.

Casus omissus remanet in dispositione iuris communis. 211. 34. c.471.1.2 1
Persona facilius excluditur, quam casus; prout è contra magis comprehenditur casus quàm persona. 275. 30
Omissus à statuto regulatur iuxta Ius commune. 418.4 3
Præteritus expectans perfectionem in futurum non includitur in Statuto nouo. 465.12
Mixtus continetur sub simplici quando est eadem ratio, & quando sumus in fauorabilibus. 569. 22.23
Non comprehenditur in statuto loquente de casu simplici. 770. 19.c.756.15 4
Dispositio quando extendatur de casu ad casum ex verosimilimente Testatoris. 741.3.5.6
Maior dilectio facit cessare extensionem substitutionis de casu ad casum. 741.4

CASVS.

Casus qui frequenter accidit debet attendi. 971.24 5
Mixtus non continetur sub simplici. 982.18
Idem dicitur vbi adest similitudo rationis. 862.37
Omissus in statuto remanet in dispositione Iuris cõmunis. 813.15
In successione casuum fortuitorum non veniunt illi qui ob culpam partis occurrunt. 806.8
Neque insolitæ mutationes ex facto Principis prouenientes. 884.15
Prouisio non est præsumenda in casu non necessario, & ad alium effectum debet trahi. 967.24
Sententia Iudicis æquiparatur casui fortuito. 861.7
Dispositio loquens de vno casu comprehendit alium eiusdem rationis in dispositione Iuris communis, seu municipalis, secus in priuilegiis. 947.21.22
Extensio de casu ad casum datur si constat de voluntate Testatoris non obstantibus dictionibus limitatis. 979.33

CATASTRVM.

Catastrum in quo filius describitur, vt appareat ditior occasione contrahendi matrimonium, vel ob timorem creditorum, vel fisci non præiudicat. 252.44 1
Quando probet Dominium. 252.20

3 Non probat in praeiudicium eorum qui illi non consenserunt. 582.7. Vide Æstimum.

CATHEDRA.

3 Cathedra iudicialis non potest collocari per Episcopum in loco exempto, secus in non iudiciali, ad effectum celebrandi, & praedicandi. 467. 1. 40

CATHEDRALIS.

2 Cathedralis Ecclesia qualibet fuit instituta cum clero, & redditibus, quibus deficientibus an perdatur denominatio. 291. 47.48.66

In Cathedralibus Ecclesiis regularibus Clerici saeculares tenentur interesse diuinis officiis, & Monachis se conformare, & qualis sit conformatio. 270. 37. 38

Si committatur causa Monacho per Papam habenti administrationem in Ecclesia Cathedrali, valet commissio, quamuis de Monachatu non fiat mentio. 270. 6

Habentes Cathedrales plures inuicem annexas an habeant plures voces in Concilio. 291.65

3 Cathedralis locus erectus, in quo Archidiaconus habebat iurisdictionem, applicatur Episcopo cum abdicatione iurisdictionis dicto Archidiacono competentis. 458. 10

5 Cathedralis Ecclesia de qua in Concilio, quando comprehendat Monasteria, & pia loca Religiosa. 894.11.18

CATHEDRATICVM.

4 Cathedraticum respicit iurisdictionem, & legem dioecesanam, non iurisdictionem ordinariam. 620. 13

Episcopus non potest eximere Ecclesias sibi subiectas à solutione cathedratici. 620. 10

Duo solidi, siue aurei sunt debiti pro cathedratico, nisi aliud seruetur. 620.3.4

Debetur Episcopo à qualibet Ecclesia in signum subiectionis & quomodo aliter vocetur. 620.1.2

Beneficiati Ecclesiarum tenentur ad cathedraticum, quamuis in praeteritum non soluerint, dummodo non adsit tempus immemorabile, vel spatium 40. annorum cum Titulo, & bona fide. 620.5.6.7

5 Debetur Episcopo pro honore cathedrae Episcopalis, & in signum subiectionis. 893. 58

CAVDA.

5 Caudae delatio per Praelatos quid significet, & an concedatur in aliena dioecesi. 467. 69

CAVSA.

1 Causa ad remouendum officialem electum, qualis esse debeat, & quando possit remoueri sine causa. 167.1.53. Vide Officium.

Finalis quae dicatur. 96.40

Qualis sit colligitur ex prohaemio. 96. 26

Aucta, vel diminuta causa finali, augetur, & diminuitur dispositio. 96. 28

Expressio causae non requiritur in re quae erat maiorum suorum, quoad effectum alienandi. 104. 16. 17

Quamuis cessauerit, nihil facit si adfuerit aliquo tempore. 120.60

Causae cognitio per quae verba significetur. 153. 18

Iniusta quando excuset à poena & dolo. 17.10.11.&81.14

Leuis sufficit ad remouendum Tutorem. 28. 7

Iusta litigandi quando excuset ab expensis, etiam conuentionalibus & stante statuto. 33.1.2

Et quo casu prosit debitori & depositario, vt non teneatur ad moram, & interesse rei. 42.24

Originalis debet attendi. 58.26.&198.12

Falsa vitiat iuramentum, vnionem, priuilegium, & similia. 122. 9

Grauis quae dicatur. 145. 36

Quando sit tractanda coram Episcopo, si agatur inter clericum, & laicum. 115. 8

Commissa per modum exercendae iurisdictionis, quo casu dicatur ordinaria. 55.21

Per quas clausulas sit effecta delegata. 55. 13

Per contestationem causae, & decretum citationis definit quis esse in pacifica possessione. 66. 28

Vbi capta est ibi debet terminari. 16.2

Meri & mixti Imperij quando sit delegabilis. 8.6

In causa conclusio quando faciat euitare desertionem. 61.14 Vid. conclusio in causa.

Terminanda infra aliquod tempus, an possit post illud decidi si pro examinandis testibus de longinquo fuit data dilatio excedens dictum tempus. 61.5

Commissa Canonico an possit expediri post resignationem canonicatus. 92.1

Delegata Vicario an cognoscatur per Episcopum. 92.5

An remoto Vicario sit iterum delegenda, & quid in ea quae committitur legato. 92.12. & seqq.

Commissa sub nomine Dignitatis quando transeat in successorem. 92.23

Ordinarius seu legatus quando cognoscat de causis ad quas alius fuit deputatus priuatiuè. 92. 26

Est decidenda secundum leges, si canones non contradicunt. 77. 13

Causa nulla adeo mala, quam peritus Aduocatus non faciat bonam, praeteum dictum. 86.64

Falsa in contractibus parit repetitionem. 324.10

An requiratur in transferenda possessione. 317. 8. 18

Non est quaerenda ob occultas quarumdam rerum proprietates. 319. 23

In obligatione, in qua non est dare sortem, & interesse, non est considerandum, an electio sit facienda in causam debitorem. 224. 49. Vid. Solutio.

Summa maior si est numerata quam requirat maior causa, id, quod superest, cui sit adscribendum. 224.79

Decimarum quando permittatur cognosci per saecularem. 238.31 V. Decimae.

Gestum debet tribui causae praecedenti. 273. 9

Principalis quamuis non suspendatur per appellationem, potest tamen fieri suspensio respectu expensarum. 349. 10

In quam causam cedat solutio. 24.43. V. Solutio.

Priuilegiata in specie non comprehenditur sub concessione generali, quae includit omnes casus & causas. 236. 31

Quae sit, vt res potius debeat vendi vni quàm alteri. 357.41

Antiquior, & grauior quae dicatur tam in causa doli, quàm antiphati, & similibus, & an attendatur qualitas personarum. 224. 16.59.96

Naturalis, & quae nocet est magis attendenda, quam accidentalis, & quae prodest. 355. 19

Possessorij dicitur magna. 268.25

Ciuilis prius inchoata quando debeat suspendi propter falsitatem oppositam tam contra testes, quam partem. 394.28.31

Magis principalis debet prius terminari, quamuis postea intentata. 394. 1.19

Exclusiua alterius, & pariens praeiudicium in altera, debet prius definiri, & sententia alias lata est nulla. 394. 9.10

Ciuilis an sit praeiudicialis ad criminalem, itaut de ea prius sit agendum. 394.22.& seqq.

Antiquitas causae non consideratur in coniunctis. 224.68

Commissa, sola facti veritate inspecta an tribuat facultatem procedendi manu regia. 322.1.14

Exprimenda an sit in appellatione ab excessu executionis. 333. 13. 15. 16

Etiam iniusta excusat à dolo. 202. 32

An perdatur per eum, qui non probat illud, ad quod se astrinxit. 261.22

Quae sit magna, seu breuior statur Iudicis arbitrio. 206.5

Si committatur Monacho, quando valeat commissio, quamuis de Monachatu non sit facta mentio. 270. 6

Ciuilis non cessat, si differatur querela, seu accusatio post mandatum executiuum relaxatum. 931.55

Matrimonialis, & criminalis debet cognosci per Episcopos, non per Abbates, & Archidiaconos ac alios Iudices inferiores.

feriares non obstante quacumque consuetudine, præterquam immemorabili. 443.20.21
Exclusiua alterius per quam sententia illi infert præiudicium est prius cognoscenda. 559.4
Non auocatur à Rota nisi de licentia Papæ, & magna causa tunc requiritur. 510.15
Criminalis non præiudicat Ciuili, quando ius totius causæ in illa consistit. 532.54
Ordinaria quando efficiatur delegata. 525.44.45
Propria dicitur illius, ad quam principaliter damnum, & commodum pertinet. 569.20
Quando censeatur commissa tanquam iudici, seu tanquam priuato remissiuè. 596.3
Parentes fœminæ, & consanguinei sunt idonei testes in causa matrimoniali, 537.17
Causa quamuis committatur vni, potest tamen executio committi alteri. 516.6
In causa honoris & status Iudex potest ex officio in calculo ferendæ sententiæ examinare testes ad coadiuuandam probationem. 648.43
Contra eos qui defendunt causas, vt ingeniosi videantur, & habeant augmentum mercedis. 429.16
Causa actus vniuersalis magis attenditur quam ipse actus, seu illius exercitium si intentio vniuersalis est in viente. 425.41.46
Legitima transferendi ad laxiorem religionem est austeritas regulæ infirmitas perpetua, senectus, vel similis. 434.13
Impulsiua in dubio præsumitur. 568.11.12
Intestati regulatur secundum causam testamenti. 496.47.53
Causa obligationis non cadit vbi non adest obligatio. 501.9
Finalis est consideranda, & iuxta eam dispositio regulatur. 518.26. 579.19
In dubio semper præsumitur finalis. 551.7
Finalis dicitur illa, sine qua non esset quis aliquid facturus, vel non eodem modo. 558.21.c. 498.28
Et censetur repetita in sequentibus legatis. 446.12
Finalis inducitur per dictionem) acciochè) 446.19
Colligatur ex proœmio. 479.71.75
Promissio subsequens refertur ad causam præambulam. 553.32
Diuersitas causæ excludit correspectiuitatem. 548.25
Nulla causa excluditur per dispositionem loquentem de quibuscunque causis. 516.26
Opponens nullum ius aliud competere nisi ex vna causa, habet fundatam intentionem, itaut probatio plurium causarum transferatur in aduersarium. 568.30
Proxima causa & immediata quæ dicatur. 519.16
Sententia habetur pro causa. 416.37
Causa testati facit cessare causam intestati. 580.19
Sententia non dicitur impugnata, cum asseritur illam corruere ex defectu causæ. 408.14
Propter quam fuit iudicatum si deuenit ad non causam facit vt detur repetitio. 408.2
4 Communis cum clerico est remittenda ad Ecclesiasticum siue sint in diuiduis, siue in indiuiduis. 641.7
Beneficialis & finalis comprehenditur in mandato ad causas motas, & mouendas. 738.20
Testis examinatus in alia causa non facit fidem, quamuis fuerit inter easdem personas. 753.1
Auocatoriæ causarum sunt odiosæ, & in eis est facienda mentio de omnibus factis coram primis Iudicibus ad hoc vt annullentur antea gesta. 628.19
Iudex vnus potest causam cognoscere, & alius habere emolumentum. 64..15
Redditionis rationis est indiuisibilis. 643.8
Causa etiam colorata facit vt quis nō cadat à iure suo. 742.55
Quælibet excusat à mora, & contumacia. 639.15
Etiam iniusta excludit dolum. 638.18
Immediata debet attendi tanquam potentior in concursu causæ mediatæ, & immediatæ. 642.10
Magna & vrgens est probanda per hæredem, qui non vult præcisè stare alienationi factæ per defunctum. 743.21
Impulsiua si non exprimatur, seu taceatur, non nocet concessioni Principis. 765.34
Posita in proœmio reuocationis censetur finalis. 764.8.c. 745.9.8
Finalis dicitur illa, sine qua quis nō esset facturus, vel eo modo, nisi illa fuisset. 764.9
Ab initio verisimiliter noncogitata censetur excepta in quacunque dispositione. 710.10
Principalis causa, cuius respectu adijcitur mandatum si non finitur morte, neque expirabit mandatum quod est eius accessorium. 783.2
Actus à principio validus non irritatur ex causa superueniente. 745.85
Cessante causa cessat effectus. 702.55
Bulla Gregorianæ causa finalis est ornatus Vrbis, & commoditas & indigentia priuatorum. 45.31.32
Correspectiuitas excluditur quando adest expressio causæ etiam in actu facto eodem tempore. 786.19
Agenti ex causa onerosa magis succurritur, quam ex causa lucratiua. 786.18
Falsitas & error causæ, quod bona sint hereditaria, cum tamen sint propria, facit vt transactio sit ipso iure nulla non obstante iuramento. 788.2
In dubio præsumitur potius impulsiua quam finalis. 765.55
Causa propter quam quis condemnatur debet attendi. 960.25 5
Cohærens dispositioni dicitur finalis, prout illa, quæ totaliter in eam influit. 824.45.46
Iusta, vera, & probabilis semper præsumitur in Principe, licet non expressa contra quam non admittitur reuocatio gratiæ. 959.4.5
Confessionis est concludenter probanda, & emanata ad supplicationem partis non attenditur. 918.36.37
Impulsiua dicitur quæ præbet occasionem: finalis autem, quæ mouet principaliter disponentem, 971.45
Quæ dicatur in donatione propter conseruationem domus, & ingressum religionis. 9..4
Limitata producit etiam esse tum limitatum. 980.17
Vna iuncta cum alia magis operatur effectum dispositionis. 977.1
Falsa reddit nullam obligationem mulieris, quamuis in ea interuenerint solemnitates statutariæ. .6..4.5
Solutio quando sit acceptanda in causam magis verisimilem. 961.43.47
Factum ob aliquam causam secundum illam determinatur. 9.6.9
Qualitas causæ onerosæ si non fuit narrata Principi, operatur defectum intentionis & annullat actum. 891.8
Ademptio bonorum facta per Testatorem ex causa non vera non valet. 902.14
Descriptio bonorum facta propter vnam causam, non extenditur ad aliam. 93..
Dispositio non deficit si ex pluribus causis in ea contentis vna cesset reliquis manentibus. 97..6
Facta sunt metienda ex causa præambula. 824.48
Cessante causa impedimenti, & prohibitionis cessat etiam prohibitio, & impedimentum. 976.11
Causæ non sunt trahendæ extra tribunal suæ Ecclesiæ. 892.18.19
Examinatus in causa criminali non probat in ciuili absque repetitione, & citatione partis. 849.19
Per simplicem admissionem iurium circumducentur omnia in causa gesta. 959.17.21
Mutatio personarum, rei & actionis facit causas diuersas, itaut sufficiat si vna ex eis tantum adsit. 9.4.31
Cognitio causarum in prima instantia est facienda coram or-

dinario, seu aliis Iudicibus Synodalibus iuxta dispositionem Concilij. 991.22

Auocatio causæ cum simplici eius commissione operatur nullitatem postea gestorum, non autem eorum, quæ antea fuerunt facta, & quando per illam inducantur attentata. 981.4.5

Non debet cogi quis causã agere extra proprios lares. 892.10

Protestatio absque præiudicio actorum, & citationis ad sententiam an operetur vt per iura ita admissa non sint reuocata omnia in causa facta. 959.18

CAVSA PIA.

5 Causa pia substituta dicitur vocata ad successionem vnius tantum decedentis impleta conditione, licet adesset persona, quæ excluderet substitutum. 965.23

Tacens habetur pro consentiente fauore piæ causæ. 980.21

Dispositio ad pias causas non requirit testes, nec alias solemnitates, sed sufficit sola subscriptio. 969.17

Æquiparatio liberorum, & causæ piæ quando admittatur. 969.20.21

Æquiparatur Doti. 700.11

Obligatio mulieris valet pro causa pia. 669.22

CAVTELA.

4 Cautela adhibita in dispositione non nocet. 719.21

CAVTIO.

2 Cautio necessaria quæ dicatur. 348.21

Idonea si promittatur, debet probari, quod sit talis. 280.10

Potest dari etiam in executione sententiæ per eum, qui vult admitti ad solidi petitionem. 330.9

Si præstatur per creditores, si veniret alius priuilegiatus, agitur ex illa cautione, quasi ea sit loco proprietatis. 236.57

Promissa pro euictione debet intelligi de idonea. 289.9

Iuratoria non admittitur si lex disponat fideiussorem dari, & in eius defectum mandat aliquid fieri. 220.39

Vide Fideiussio. Satisdatio.

3 Quando satisfaciat tertio, vt non possit impedire executionem. 439.3

4 Præstatur per maritum, qui dederit vxori causam diuertendi. 739.59

5 Cautio de restituendo prioribus, & potioribus quid operetur relatiuè. 950 16

CEDENDARVM EXCEPTIO.

2 Cedendarum exceptio quomodo competat. 286.1.3

Vide Cessio.

Interesse circa depositum cedulæ quomodo probetur contra illam non exhibentem. 262.56

4 Quando obstet. 627.38.39

Repellit agentem, quamuis etiam esset inops ille contra quem est facienda cessio. 699.11.12

Renuntians omni legum auxilio etiam cum iuramento non censetur renunciasse exceptioni cedendarum. 701.9.10

Creditor alienans rem, siue tacitè siue expressè repellitur exceptione cedendarum. 701.7.8

Executio sententiæ impeditur per exceptionem cedendarum. 701.2.3

CEDENS CEDERE.

4 Cedens quando dicitur eadem persona cum cessionario. 49.10

Cedenti potest opponi quod pro iure cesso nõ experiatur. 20 77

3 Cedens bonis, & cedendarum exceptio. Vide Cessio bonorum.

Cedentium & decedentium verba quid significent. 522.1.8

1 Cedi an possit ius prælationis. 149.12

Cedere, & velle cedere paria sunt. 191.12

3 Cedere in expressione modorum vocationis significat resignare, decedere autem mori: 521.25

CEDVLA.

2 Cedula producta in officio est de actis. 262.51

Habetur pro pecunia numerata in censibus. 387.46

Cedula bancaria habet executionem paratam. 454.1

Est consignanda sine coactione, quando apparet de credito anteriore. 517.5

Promissa ob non seruata pacta an sit pœna, seu natura, & pars ipsius contractus. 915 16.17 5

Qualitas cedulæ bancariæ apposita in secunda locatione facit vt secunda locatio sit noua, & non antiqua. 917.12

Bancaria præstatur sine detrimento patrimonij. 915.13

CELERITAS.

Celeritas coniungendarum actionum facit vt vnus actus occultetur & habeatur pro expresso. 473.7 3

CENSVRÆ.

Censura non possunt relaxari contra vnum ex obligatis non habentem aliqua bona, si adest alius cum ipso in solidum obligatus, contra quem potest fieri executio personalis & realis. 787.1.2.4.5 4

CENSVS.

Census in bonis emphyteoticis quando imponi possit. 43.20.21 1

Venit appellatione immobilium. 43.12

An transferat ius in emptorem. 43.23

Non valet in bonis subiectis fideicommisso: & quando fructus soluti computentur in sortem, & possint exigi sine peccato data scientia fideicommissi. 43.25.c. 175.14

Caducitas incursa per censum impositum in emphyteusi euitatur, si fuerit extinctus ante intimatam acceptationem illius. 43.35

Si debeat extingui cum pacto; vt pecunia conuertatur in emptionem stabilium, cui incumbat onus probare conuersionem. 45.2.5

Pactum, an valeat, vt quis teneatur redimere censum infra aliquod tempus. 49.15

Non dicitur extinctus quando fuit translatus ad alia bona. 113.81

An debeat constitui super re certa & determinata, vnica vel pluribus cum certorum confinium designatione. 141 11.10

Transitio contra possessorem rei censuatæ pro fructibus decursis non facta excussione. 141.3.4

Pactum vsurarium an vitiet censum in totum, vel vitietur. 141 13.29 & seqq.

Quando possit imponi super domo non declaratis certis confinibus. 141.14

An vitietur per solutionem anticipatam. 141.15.17.23

Validatur stante protestatione contrahendi iuxta formam Bullæ. 141.18.20

Qualiter intelligatur clausula illa (quod census facti contra formam Constitutionis iudicentur fœneratitij. 141.23

Iustum pretium census quale sit. 141.24 & seqq.

Et an in hoc attendatur consuetudo. 141.27.30

Fructus an debeant solui pendente causa nullitatis contractus censualis. 141.35

Pactum reinuestiendi pecunias redactas ex censu an sit nullum & tollat libertatem illum redimendi. 45.14

Factus per Ecclesiam ad 7 pro extinguendo alium ad octo non dicitur ex causa necessaria, & in eo emptor non tenetur probare conuersionem pecuniarum. 45.38

Impositus super re vendita cum reseruatione dominij est nullus. 175.1

Emptor census super re non liberè potest agere ad pretij restitutionem etiam contra fideiussores. 175.16.18.19

An valeat si imponatur super fundo non capaci propter alium censum ibi prius impositum. 175.22

Venditor census, non emptor habet facultatem redimendi. 14.2

Constitutus super bonis alicuius Ciuitatis an debeat iudicari de bonis illius, vel potius de loco vbi fuit celebratus contractus, & destinata solutio. 29.3.53

Non probatur ex sola assertione venditoris in præiudicium tertij

teriŋ nisi concurrant alia coniectura. 22.1.4
Factus contra formam constitutionis si reformetur, an incipiat valere prout ex nunc vel sustineatur pro tempore praterito. 14 7.8
Debitor census facta disdicta an possit soluere inuito creditore ante lapsum duorum mensium, qui dantur ad fauorem venditoris iuxta Bullam. 8.4
Censũ non soluens, aut alienans quando ab illo cadat. 188.18
Dominus rei censuata potest retinere fructus eiusdem rei si census non fuit solutus. 25.15
Pactum dicitur inualidum, si emptor habet facultatem extinguendi censum, quamuis non apponatur in eodem contractu. 14.1.& seqq.
Emens censum pro nominando an debeat intimare nominationem, & quando venditor liberetur, si extinguat censum soluendo emptori, non ei, qui fuit nominatus. 194.10
2 An requirat Scripturam sicut emphyteusis. 208.7.8
Emi potest, non præsente pecunia, si verum debitum in illius solutionem conuertatur. 321.17
Potest redimi absque pretio numerato, subrogando in eius locum merces, & similia. 322.16
In censibus an sufficiant decem anni ad præsumendum Titulum. 208.4.5
Admittit petitionem sortis principalis loco damnorum & interesse si non renouentur cautiones & seruentur pacta contractus. 301.6
Dum controuertitur, non debet impediri manutentio quoad fructus. 208.14
Permissio de accollando censum an habeatur pro præsente pecunia in subhastatione. 326.14
In venditione domus pro quadringentis aureis cum onere soluendi censum aliorum scutorum quadringentorum, qui erat impositus super d. domo, an debeatur gabella tam respectu census, quam pretij dati pecunia. 258.43
Argumentum de censu ad emphyteusim an valeat. 208 6
Fructus census non currunt suscepto mandato pro solutione sortis ob non impletas conditiones. 301 7
Diuisio sortis an extendatur ad fructus: & quid e contra, an receptis fructibus pro parte debeat etiam recipi census in parte. 350.15.16
Vendens census, quos vendere non poterat, habetur tanquam possessor, & tenetur ad fructus. 240.38
Impositus super re expressè prohibita alienari an operetur deuolutionem si fuit extinctus ante accusatam caducitatem. 202.16.28
Quare debeat esse in pecunia numerata. 321.18
Non potest pro parte redimi inuito creditore tanquam indiuiduus. 323.4
Sortis repetitionem quo casu admittat. 258.24
Est vsurarius si in eo apponatur pactum, vt non possit redimi, nisi post certum tempus. 258.17.18
An valeat pactum in censu vt venditor possit compelli ad illum redimendum, si fuerit in mora soluendi, vel si bona censuata reperiantur obnoxia. 258.20 21
Potest fieri per dationem cedulæ. 387 46
Conuentio, vt sit in arbitrio emptoris à censu recedere, iudicatur feneratitia. 258.25
Extingui an debeat per heredes in solidum. 323.5
3 Est nullus non seruata forma Bullæ Pij V. 588.2
Soluitur de re nostra, pensio autem de re aliena. 566.17
Venit appellatione immobilium, & quorumcumque bonorum, etiam in materia odiosa, vt in confiscatione, 420.12.13.& 585.6.& seqq.
Debet habere naturam perpetuam, vt sors principalis non possit repeti à debitore inuito. 587.3
Est inualidus, quando illius solutio ponitur in voluntate emptoris, non solum in casibus spectantibus ad venditorem morosum in soluendo, sed etiam in aliis, qui iure diuino, vel humano possint succedere ob nõ perceptionẽ fructuũ. 587.2
Continetur in legato vsusfructus. 585.16.20
An dicatur prohibitus, si prohibeatur alienatio, pignus, & hypotheca. 420.1.11
Impositus per Ecclesiam absque solemnitatibus valet quamdiu non datur de nullitate, & quamuis declaretur nullus, tamen non retrotrahitur vt possint repeti fructus soluti. 559.64
Constituitur super diuersis bonis pro securitate emptoris. 524 24
Petitio alternatiua Canonis, seu census an faciat præsumere contractum censualem, vel emphyteoticum. 566.12.13
Impositio census an concedatur, permissa alienatione pro dote. 420.13.16
Inualidus si reformetur iuxta bullam, incipit valere, vt nunc tanquam si hodie factus esset, non pro tempore retroacto ita vt omnes fructus soluti computentur in sortem. 588.3
Admittit decem pro centum iuxta morem regionis. 589.15.16
Si duo in solidum constituunt annuum redditum & vnus recipit totam pecuniam, & alteri sit promissa indemnitas, & redemptio census intra certum tempus, non posset alter redditum sibi comparare, & cogere debitorem principalem ad redimendum. 459.14
Reseruatiuus, & constitutus siue constitutiuus quis dicatur. 420 9
In Regno Siciliæ non seruatur Bulla Pij V. sed Nicolai V. iuxta constitutionem Greg. XIII. 588.4.& seqq.
Canon accipitur pro censu. 566.14
Emptor census non tenetur verificare causam narratam à venditore, quod per eum fuerit impositus pro soluendis melioramentis. 488 12.13 & 489 9
Facta emptione census per fideiussorem extinguitur obligatio. 459.32
Venditor census iuxta Bullam non solùm non potest cogi ad redimendum, sed etiam illius retrouenditio reprobatur in pœnam, aut aliam quamcumque causam. 587.8
Testator quo casu præsumatur legando census cogitasse de eorum redemptione. 561.80.81
Retrouenditio census est facienda proprietario, non vsufructuario. 585 25
Promittens soluere censum super aliqua re, operatur vt illa res sit obligata pro d. censu. 546.31
Conuentio in censu contra formam bullæ remouetur firmo remanente contractu in reliquis. 587 9.10
Vendens censum nihil alienat, sed remanet Dominus, & possessor rei censualis, & tenetur ad collectas. 420 2.& seqq.
Pactum an valeat, vt venditore census deficiente in soluendis fructibus repeti possit sors principalis. 587.6.7
Prælatio concessa ex constitutione Pij V. Domino census habet locum etiam in distractione necessaria per subhastationem. 544.19
Emens censum constitutiuum acquirit solam commoditatem perceptionis fructuum. 420.10
Nulliter constitutus an sit ratificatus per solutionem census, seu fructuum. 488.[illegible]9
Quando sit præsumendus potius contractus census, quam emphyteusis Ecclesiæ. 566.9
Appellatione Iurium veniunt census. 585.19.[illegible]
Extraneus potest emere censum, & agere ad fructus illius contra debitorem, & an idem sit in fideiussore eius, qui censum vendidit. 459.1 & seqq.
In translatione census de vna re in aliam remanet eadem obligatio, nec liberantur fideiussores. 454.15
Statutum concedens executionem contra possessorem rei censui subiectæ intelligitur de eo, qui possidet nomine suo, secus si iure familiaritatis detineret. 450.15
Mutuum quando dicatur occultari in contractu census. 587.5
In censibus an possessio competens iure speciali releuat, nisi probetur titulus. 508.38.39

Nou dicitur illius, cui confertur, nisi acceptet. 296. 46

Reseruatum non potest vniri ab Ordinario, neque ab alio inferiore à Papa. 278. 1

Curatum non dicitur, nisi habeat populum, & clerum. 291. 12

Non potest obtineri per illegitimum sine dispensatione. 395. 11. 4. 218. 61

Non dicitur præstimonium, seu opus Missarum, nisi quando datur in Titulum. 397. 73

Est separatum à pensione, & vnum non venit appellatione alterius, dummodo non detur in Titulum. 397. 13. 22

Ætas 14. annorum etiam inchoata an sufficiat ad beneficia obtinenda. 397. 17

An vacet per Patriarchatum, seu Episcopatum. 296. 5. 10. 66

Et quid in eo qui non habet administrationem propter Ecclesias existentes apud infideles. 291. 68. 69. 70

Successor in beneficio an debeat soluere debita non soluta per antecessorem. 294. 12

Pensio non venit sub nomine beneficij in pœnalibus, quamuis verba essent geminata, & generalia nisi in causa hæresis. 397. 15. 16

Ordinari quis non potest sine beneficio. 397. 72

Aliud est habere pensionem super beneficio: aliud habere beneficium. 397. 21

Priuatus ad obtinenda beneficia an dicatur priuatus ad obtinendas pensiones. 397. 14

Possidens de facto debet remoueri sine ordine iudiciario, & Iudex ex officio supplet. 397. 45. 46

Non potest habere filius illegitimus in Ecclesia in qua pater habuit, seu habet beneficium, quamuis esset solum Capellanus, non intitulatus, nec promissus de capellania collatiua. 397. 48. 49

Quando conferatur per Abbatem. 212. 44

Fructus beneficij per Clericum an censeantur consumpti in vsus proprios, & reseruati illi ex patrimonio. 381. 3

Ecclesiasticum dicitur habere qui habet redditus deputatos deseruientibus in Collegiatis, seu cathedralibus consistentes in decimis vel similibus. 397. 54

Non potest obtineri per filios illegitimos in Ecclesia, in qua eorum pater habuit, vel habet, secus in nepotibus legitimis ex filio illegitimo · & quid in multis aliis casibus, & quomodo sint priuandi. 397. 36. 24. 25. 29

Quodcumque comprehenditur sub verbo, aliquod. 397. 51

Ecclesiasticum an dicantur obtinere seruientes in diuinis officiis vt Assisij Mansionarij: Capellani, & similes, quamuis non sint de corpore Capituli, nec habeant vocem inter Canonicos. 397. 37. & seqq.

Vacatio beneficij, & institutio an faciat præsumi præsentationem præcessisse. 392. 4. & seqq.

Non acquiritur per incapacem, qui etiam punitur ob temeritatem tanquam faciens se promoueri cum defectu. 397. 47

Capellania quando dicatur beneficium Ecclesiasticum. 397. 74. Vide Capella.

Anniuersaria non computantur in valore beneficij. 399. 22

Permutatio beneficij affecti & reseruati, quando valeat facta mentione vnionis, etiam sine derogatione regulæ de iure quæsito. 278. 29

Sequestrum quod fit iuxta Clem. 1. de sequestr. poss. & fruct. an habeat locum quando tertius esset possessor beneficij. 232. 12

Sequestrum non conceditur, quando condemnatus possedit beneficium triennio, & quidam cum cessionario. 232. 32. & seqq.

An vacet per promotionem Cardinalis ad Papatum. 296. 11. 12

Vnitum non dicitur amplius beneficium, prout dicebatur ante vnionem, neque de eo est necessaria mentio in impetratione. 291. 4

Consuetudo an sit seruanda circa non vacationem beneficij per translationem Episcopatus. 296. 3

Beneficia collectorum, & subcollectorum sunt reseruata Sedi Apostolicæ, & ad istum effectum sufficit sola deputatio, & acceptatio, quamuis officium non exerceatur. 574. 1. 2 3

Plura non debent vni dari præter voluntatem concedentis. 478. 22. 6. 402. 17

Habentes maiorem ætatem, seu ordinem, quàm requirant beneficia non excluduntur, sed magis ad illa sunt admittendi. 591. 18. 20

In beneficiis Ecclesiasticis possidens Ecclesiam dicitur esse in possessione omnium bonorum illius Ecclesiæ. 425. 18

Non incedentes in habitu & tonsura sunt priuati beneficiis ipso facto absque alia citatione ex decreto Iudicis, non tamen amittitur Priuilegium fori ante declaratoriam. 400. 1. 2

Laicus de proximo clericandus potest præsentari ad beneficium & sufficit quod ante institutionem sit tonsuratus. 420. 6

Impetrationes de beneficio per triennium pacificè possesso sunt inanes, si ipse possessor oppugnat. 577. 29

Redditus beneficij sunt quasi castrensia, in quibus filius habetur pro Patre famil. 576. 6

Beneficium acceptans tanquam vacans, si verè non vacabat non dicitur renuntiasse beneficio, quod prius canonicè obtinebat. 704. 34

Episcopus potest ex officio mandare, vt recipiens beneficium pinguius soluat aliquam pensionem ad coæquandos fructus vtriusque beneficij permutati. 617. 1. 3

Resignans beneficium ad fauorem alicuius potest ad illud redire absque noua collatione, quando resignatio non habuit effectum. 746. 15. 16

Renuntians simpliciter beneficium, si ad illud redeat non recuperat prærogatiuas antiquitatis, & locum, quidquid aliud sit in renunciatione conditionali, & quoties quis redit vigore regressus. 746. 23. 24

Beneficia regularia, & ad nutum amouibilia non transeunt ad religiosos, nisi quoad nudam fructuum administrationem, ideo non possunt excipere contra pensiones reseruatas super eo beneficio. 617. 30. 31

Diuisio beneficij non permittitur Episcopo. 617. 10. 15

Successor in beneficio cogitur stare conductori antecessoris, si fundus locatus erat sterilis, & postea redactus sit ad culturam. 606. 8

Priuatus beneficio ob non solutionem pensionis non tenetur soluere pensiones decursas. 617. 34

Redditus beneficiorum sunt peculia quasi Castrensia filij fam. 713. 13

Differentia qualis sit inter resignationes beneficiorum & officiorum. 746. 26

Non datur [illegible] nisi alius idoneus non inueniatur [illegible] etiam laicus cogitur ad illud [illegible] 8[illegible]. 5. 6

Obtinens quando possit testari de [illegible] 8[illegible] 27

Supprimuntur propter diminutionem fructuum, & qualiter illa sit probanda. 819. 5. 6

Et fructus illius quibus sint appl[illegible] 8[illegible]. 8. 9

Vacans apud Sedem non venit in facultate conferendi [illegible]cumque beneficia reseruata, etiam motu proprio concessa. 982. 5

Habens tempore quo non erat ordinatus, vtitur priuilegio fori si postea ordinetur. 805. 17

Litigiosum continet speciem reseruation[illegible]. 98[illegible]. 19

Realiter dimissum, & alteri per patronos collatum, non requirit amplius verbalem dimissionem coram ordinario, vel alio, ad quem spectat. 814. 5. 6

Inualidè collatum nullum tribuit titulum, neque ius ipsi beneficiato. 809. 11

Verbaliter est dimittendum de Iure, sufficit tamen quod talis voluntas explicetur sine verbis, videlicet nutu, signo, literis,

teris, vel alio modo aequipollenti. 814. 10
Renuncians etiam tacitè abdicat à se omne ius, quod in eo habebat, & non potest amplius ad illud regredi. 814. 1. 2
Quamuis etiam resignatio esset nulla. 921. 5. 2
Reseruatum duplici reseruatione an comprehendatur in facultate conferendi beneficia reseruata. 982. 1. 10. 11
Habens regressum ad beneficium resignatum propter non solutionem pensionis dicitur continuare ius suum. 921. 1. 26
Non potest resignari, nisi fiat mentio quod resignans fuit promotus ad ordines sacros, & ad illius titulum, & quod aliunde viuere possit. 991. 1. 2
Indulta Cardinalium non comprehendunt collationem beneficiorum vacantium apud Sedem, & de constit. Greg. XIIII. declaratoria huiusmodi indultorum. 982. 7. 8
Beneficiatus turpiter, & scandalosè viuens quando sit priuandus beneficiis, remota quacumque appellatione, & exemptione. 991. 16
Papa difficilius mouetur ad faciendam gratiam de beneficiis vacantibus in Curia. 982. 9
Appellatione beneficij à iure, seu Constitutione prolati veniunt omnia beneficia etiam in materia stricta. 809. 4
Ordinarius an possit accipere resignationes, si beneficiati Ecclesiae non seruiunt & obnoxij sint criminibus. 991. 17. 18
Dimissiones verbales beneficij quare requirantur. 814. 8
Collatio facta criminoso, & indigno ex crimine non inducente irregularitatem, seu inhabilitatem ad beneficia non est ipso iure nulla; sed valida. 809. 14
Non resignatur per constitutum in sacris, quamuis etiam ad illius titulum non esset promotus nisi aliunde habeat vnde viuere possit, siue simus in resignatione facta in curia, siue extra. 991. 4. 6
Dispositio c. 2. de Praeb. loquens de beneficiis Eccles. non comprehendit beneficia temporalia & quid in mixtis. 818. 38. & seqq.

BENEMERITA.

1 Benemerita non probantur per assertionem legantis, quando sumus in personis suspectis. 31. 27

BENEPLACITVM.

1 Beneplacitum non potest declarari absente parte. 162. 7
Defectus beneplaciti Apostolici obstat transactioni, si ex pacto illud fuit reseruatum, quamuis aliàs non requireretur, 168. 13
Officialis deputatus ad beneplacitum an possit remoueri sine causa. 167. 15
Officium ad beneplacitum durat post mortem concedentis. 167. 46
Facit concessionem perpetuam, & significat arbitrium boni viri. 167. 47
Beneplacitum Apostolicum quamuis non sit obtentum, an Ecclesia, si velit contractum valere, audiatur, si venditio fuerit facta, saluo D. beneplacito pro pretio aestimando à Peritis, & secuta est aestimatio, vel sit locus poenitentiae. 202. 24
Contractus ad fauorem Ecclesiae potest claudicare, & imputet sibi, qui beneplacitum non impetrauit, prout tenebatur. 202. 22
Beneplacitum significat arbitrium boni viri, qui non aufert concessionem alicui factam sine iusta causa. 590. 13
Oppositio defectus beneplaciti Superioris non admittitur, nisi facta declaratione per ipsum de sua voluntate. 549. 24
Alienans saluo beneplacito Papae non potest poenitere, postquam illud fuit obtentum, quamuis non sit secuta sententia executorum, quibus est commissa causa, si in euidentem. 514. 9
Apostolicum, quod suffragatur in confirmatione alienationis factae per defunctum, operatur etiam respectu heredum vt non possint contrauenire. 599. 16. 18
Papa est loco omnium solemnitatum, quae per eum supplentur. 473. 19
Non soluitur expensa beneplaciti Apostolici pro parte pretij rei venditae. 460. 69
Nec primus emptor illam soluit, cum tale onus spectet ad eum, qui retrahit rem venditam. 460. 65. 67
Nec talis expensa arctat ad aliquod depositum, quidquid in pretio, quod soluitur pro re empta in actu venditionis. 460. 59
Beneplacitum, an donet liberam facultatem absque alicuius impedimento. 755. 15. & seqq. 4
Census ad beneplacitum reputantur pro perpetuis. 756. 21
Apostolicum an requiratur in bonis non incorporatis, & non de mensa, & in dimissione possessionis. 674. 6. 7
Supplet defectum solemnitatum non causae. 624. 16
Debet interuenire in transactione de rebus ad Ecclesiam pertinentibus. 674. 2
Apostolicum praesumitur ex temporis antiquitate cum obseruantia subsecuta quamuis non fuerit enunciatum. 867. 504. 892. 17. 18 5
Promittens impetrare beneplacitum, quatenus opus sit, non cogitur ad illud obtinendum, nisi de eius necessitate doceatur. 926. 4
Inspectio facta actorum non probat defectum beneplaciti, quando illud potuit adhibere ante vel post factum. 867. 53
Non requiritur in transactione super praeeminentiis. 867. 59

BENEVOLENTIA.

Beneuolentia à natura gignitur, & quomodo intelligatur. 200. 25. 48 1
Mutua vnde nascatur. 200. 61. & seqq.

BIBLIOTHECA.

Bibliotheca relicta ad vsum studij continet proprietatem. 254. 43 2

BIZOCHAE

Bizochae, seu moniales Ordinis mendicantium quando gaudeant Priuilegio fori, & immunitate Ecclesiastica, & dicantur personae religiosae, & succedant in feudis, & ligentur statutis laicorum. 413. 32. & seqq. & 958. 25. & seqq. 3

BLASPHEMIA

Blasphemia puniebatur poenè demolitionis bonorum. 179. 2 1
Reddit testes inhabiles. 93. 16
An probetur per testes singulares. 94. 19
Poena contra blasphemos, de qua in Constit. Pij V. qualis sit, & an verba illa prima vice, intelligantur pro prima vice blasphemiae, vel punitionis. 93. 22
Per iracundiam an reddat quem inhabilem à testificando. 93. 26

BONA.

Bona assignata per patrem filiis quando veniant in restitutione fideicommissi si postea fuerunt instituti, & grauati restituere. 82. 5 1
Delinquentium quando solo aequabantur in poenam facinoris, & an sit noua poena. 179. 1
Demolitio bonorum an possit impediri per vxorem ex causa dotis, & alios creditores. 179. 6
Non conceditur amplius readificari bona ob crimen demolita. 179. 12
Ob crimen delinquentium conuertebantur in vsus inhonestos. 179. 25
Exempla multa euersionis bonorum ob scelera, & alias causas. 179. 28
De more superseminandi salem in bonis delinquentium solo aequatis. 179. 33
Futura non veniunt etiam in materia fauorabili, quando agitur de magno praeiudicio. 98. 99
Quae ipso iure transeunt, debent esse in consideratione, prout acquisita. 118. 32
Ingredientis Monasterium ipso iure in illud transeunt. 98. 33
An comprehendant illud, quod alteri debetur. 120. 70
An appellatione bonorum veniant illa quae sunt extra terri-

torium in successione ex statuto. 120. 86

De hereditate an sit iudicandum prout de bonis. 134. 31

Filiorum, & vxoris quando possint capi pro debitis patris & mariti. 107. 1

Promittens soluere de bonis an sit admittendus ad solutionem pecuniæ. 116. 20. & seqq.

Omnia quando præsumantur emphyteotica, si non ostendantur, quæ sint talia. 188. 37

2 Bona sunt accipienda cum suo onere. 257. 28

Bonorum appellatione quando veniant onera, & debita. 256. 19

Præsumptio resultans ex aliis bonis, quæ actor possidet in aliquo loco, an sufficiat, & possit iudicari ad fauorem ipsius quoad illa bona, de quibus est controuersia. 293. 8

An dicantur paterna quamuis inter filios fiat diuisio. 215. 14 16

Testator grauans descendentes vt conseruent bona ipsius, an censeatur multo magis voluisse grauare descendentes ex eis. 285. 10

Heredum an possint obligari per Testatorem. 225. 76

Facilius reuertuntur ad naturam suam. 366. 15

Intelliguntur deducto ære alieno. 274 8

Pœna dirutionis bonorum quando imponatur. 217. 81

In bonis Ecclesiæ solitis locari debet adesse vtilitas, considerato tempore nouæ concessionis. 379. 22. 24

Assignata per patrem filio an censeantur donata, vel in peculium concessa. 231. 2. 30

Et quid stante clausula pleno iure, in perpetuum. &c. 231. 12

Filiusfamilias an possit disponere de bonis aduentitiis. 382. 5

Immissio in bonis vbicumque existentibus an debeat poni in sententia, vt possit exequi in alio Territorio. 389. 16. 17. 18

Donata à patre filio, vt ordines suscipiat, non possunt alienari. 297. 11

Fideicommisso subiecta facilius alienantur, quàm feudalia. 234. 20

Cui incumbat probatio, quod alia bona non extent tam ante, quam post alienationem, cum agitur de repetitione dotis. 331. 22. 26

Alterius territorij quando veniant in publicatione bonorum. 389. 41

Intelligi debent feudalia, si constat ea quæ sunt circumcirca esse talia. 392. 12

Sententia an extendatur ad bona extra Territorium Iudicantis. 389. 24

Confiscata statim acquiruntur fisco. 399. 5. Vid. Fiscus.

Debent describi, quamuis remittatur inuentarium. 215. 22

Alienatio bonorum Ecclesiæ an valeat sub prætextu quod sint solita locari, & quomodo hoc sit probandum, & an possit recedi à forma primæ concessionis. 279. 25. 26

Filia potest petere se dotari à patre, quamuis habeat bona aduentitia. 259. 5

Relicta Ecclesiæ ædificandæ, si per aliquem detineantur, possunt auocari à quolibet possessore per executorem fideicommissarium. 358. 11

3 Bona amittens dicitur amittere personam, & reputatur pro mortuo. 423. 10

Subrogata pro bonis fideicommisso, præsumuntur relicta à Testatore. 540. 54

Et assumunt omnes qualitates illorum. 491. 13

Stabilia minorum an possint vendi, si non constat Iudici, quod non existunt mobilia. 555. 35. 37

Sunt accipienda cum suis oneribus. 458. 33

Feudalia cadunt in obligatione si sint redacta ad allodialia & libera. 580. 3

Assignata pro legitima quando possint alienari propter necessitatem soluendi dotes. 570. 10. 13

Confraternitatum an possint alienari sine solemnitatibus. 517. 1

Alienata de mandato Testatoris non imputantur in legitimam, & trebellianicam. 416. 9

Pupilli dicuntur bona Testatoris cura, sollicitudine, & administratione. 528. 17. c. 542. 28

Præsumuntur haberi pro derelictis, quando sunt obligata pro debitis excedentibus valorem illorum, & iudicatur de eis, prout de rebus quæ pleno iure spectant ad creditores. 422. 13

Alienata per Testatorem quando possint per heredem reuocari, etiam stante inuentario. 511. 24

Assignata mulieri pro mensura suæ dotis ob vergentiam viri ad inopiam non possunt auocari ab ea per creditores offerentes suas dotes. 489. 21

Prohibita alienari extra familiam possunt alienari in filiam nuptam. 530. 20

Ecclesiastica alienantur validè sine subhastatione. 479. 14

Inuecta & illata in Molendino an sint tacitè obligata pro pensione illius. 564. 12. 13

Empta de mandato Testatoris ex pecunia, & mercibus ipsius an reputentur tanquam bona hereditaria & fideicommissaria, & an eis competat hypotheca. 540. 53. 77

Fideicommissaria quando alienentur pro dote filiæ, siue nubat Mundo, siue Deo. 533. 22

Clerici bona habentur pro Castrensibus, & in eis pater non habet vsumfructum, & valet Testamentum, ita vt patri non detur querela inofficiosi, quamuis possit peti, legitima pro condictione ex lege. 464. 14. 16

Bonorum possessio ab alio agnita debet rata haberi eo tempore, quo peti potest, neque ratificabitur post centum dies. 573. 9. Vide Alienatio.

Confirmatio bonorum alienatorum debet fieri tempore congruo in vita alienantis. 599. 12. & seqq.

Bona Confraternitatum non possunt alienari sine solemnitatibus. 517. 4. 7

Vtilitas Ecclesiæ attenditur de tempore alienationis bonorum, non inspecta læsione temporis præteriti seu futuri. 415. 4. 6

In Ecclesia inferiori non requiritur tractatus, quando bona alienantur, sed satis est solum Rectorem consentire, qui habet tantam authoritatem, quantam Prælatus cum Capitulo. 452. 9. 10. 11

Solemnitas non est necessaria, quando alienantur bona, seu terrulæ infructuosæ, & quid stante Paulina, ob quam hodie Episcopi iurant non alienare bona Ecclesiastica inconsulto Pontifice. 452. 2. & seqq.

Pretium bonorum alienatorum est conuertendum in causam necessariam, ob quam fuit facta alienatio, si ex præcepto Testatoris dictæ res non poterant alienari. 570. 14. 15

Grauatus propter prohibitionem alienationis bonorum intelligitur, dummodo sine filiis decesserit, 419. 27. 28

Tertius, in quem fuit facta alienatio bonorum fideicommissi, nunquam conuenitur per heredem cum Inuentario, quando adsunt bona alienantis. 511. 29. 30

Beneplacitum Apostol. quod suffragatur in confirmatione alienationis bonorum facta per defunctum, operatur etiam respectu heredum, vt non possint contrauenire. 599. 16. 18

Permissa alienatione bonorum conceditur hypotheca. 580. 5

Grauatus onere fideicommissi potest omnia bona alienare, si habet licentiam alienandi à Testatore, neque hoc casu tenetur reseruare quartam fideicommissario. 416. 7. 8

Præsumuntur libera, nisi contrarium probetur. 657. 39 4

Habens in præteritum præsumitur habere de præsenti. 731. 20

Non probantur esse feudalia si fuerint permixta cum allodialibus. 736. 60. & seqq.

Exercentis officium Primipilatus, & eius vxoris sunt obligata fisco. 733. 1

Fratres vtrinque coniuncti præferũtur fratribus ex vno latere tantùm respectu bonorum allodialium, & tutelæ. 661. 19

Sententia confiscationis bonorum trahitur ad bona existentia extra Territorium publicantis, ita vt illi sint applicanda

vbi

vbi immobilia sunt sita quidquid secus sit in mobilibus. 642. 16

Duces, & alij quauis dignitate præditi non possunt acquirere bona immobilia in statu Ecclesiastico, si ibi non habitent, nisi ex gratia summi Pontificis sint dispensati. 623. 1. 2

Nuntius si referat non adesse bona mobilia potest deueniri ad deliberationem stabilium absque alia probatione. 697. 15

Statuta, quod pro debitis publicis contractis per maritos, teneantur vxores, intelliguntur, vt prius discutiantur bona mariti. 733. 11

Præsumptio quando sit pro hærede, quod alia bona non extent nisi per eum nominata. 731. 19

Bonorum appellatio, tam simplex, quàm vniuersalis, comprehendit stabilia, mobilia, pecunias, nomina debitorum, iura, & actiones. 732. 61. & seqq. c. 698. 3. seqq.

Amplia etiam in pœnalibus. 698. 5

Causæ cognitio debet præcedere alienationem bonorum pupilli, sine qua decretum non potest interponi. 644. 7

Pecunia subrogata loco bonorum, quæ erant debita pro legitima habet priuilegia ipsius legitimæ quoad fructus, qui erunt soluendi, prout de ea soluerentur. 759. 2

Testator ex institutione facta in aliis bonis præsumitur alia habere vltra legata. 731. 21

Filius succedit in bonis per patrem acquisitis propter benemerita, sicut in patrimonialibus. 663. 26

Diuisiones factæ tanquam de bonis communibus an sint inualidæ, si non sint talia. 788. 4. 6

5 Bona intelliguntur deducto ære alieno. 816. 11

Subrogata in loco rerum donatarum assumunt naturam eorum cum omnibus qualitatibus primordialibus, & accidentalibus, & pro eis datur vendicatio. 984. 33. 34

Aliena non connumerantur inter bona debitoris, quamuis inter ea reperiantur. 967. 2

Permutata si euincantur, licitum est regredi ad antiqua. 984. 35

An interdicantur masculis luxuriosè viuentibus. 962. 25. 26

Mobilia & immobilia quando includant iura & actiones. 922. 30

Pater non potest præiudicare filiis in bonis aduentitiis, nec in illis, quæ habuit ab aliis, quàm à patre. 980. 20

Vita impudica in muliere arguit dissipationem bonorum, ita vt non admittatur probatio in contrarium. 962. 24

Constitutio loquens de bonis intelligitur de illis, quæ validè relinqui possunt. 936. 25

BONA FIDES.

1 Bona fides excluditur in Tutore, qui scit se teneri ad restitutionem. 52. 13

Oritur ex quibuscumque causis. 17. 15

2 Facit vt fructus acquirantur ante motam litem. 207. 39

3 Requiritur ad acquirendam quasi possessionem præsentandi. 577. 4

Præsumitur in causa matrimoniali, etiam lite pendente, & contestata super matrimonio, & interposita quoque appellatione à sententia lata contra matrimonium. 468. 56

Inducitur ex qualibet causa, & sufficit non adesse malam fidem, & quilibet titulus coloratus admittitur. 494. 17. 18

Prodest emptori quoad fructuum acquisitionem, ita vt sufficiat malam fidem abesse. 420. 18. 19

Percipientis fructus tam naturales, quàm industriales operatur, vt illos consumptos non restituat etiam in iudicio vniuersali si non probetur quod sit factus locupletior. 422. 2. & seqq.

Conductoris arguitur meliorando domum sciente, & non contradicente locatore, maximè quando expensæ non sunt magnæ, & possunt per Dominum commodè solui. 442. 31

Requiritur in præscribenda iurisdictione ab initio ex iusto titulo, ita vt non sufficiat scientia obliuioni tradita pro bona fide habenda. 441. 10

Facit, vt possessor non restituat fructus consumptos post triennium. 422. 11. 12

Excusat emphyteutam cessantem soluere partem canonis. 675. 35 4

Tempus 30. annorum facit præsumere bonam fidem absque probatione tituli in solutionibus vnius rei pro alia. 644. 36

Potest recognosci per mulierem pro exoneratione conscientiæ absque solemnitatibus. 832. 2 5

BONA OPINIO.

Bona opinio quomodo sit articulanda. 681. 47 4

Præsumptio, quod quis sit bonæ opinionis, non arguit, quod sit optimus. 677. 16

BONITAS.

Bonitatis experimentum fieri debet in loco, ad quem contrahentes se retulerunt. 549. 27 5

Bonitas fundi attenditur non mensura. 787. 11

BONONIENSIS.

Bononiensis ducens vxorem Florentinam an circa lucrum dotis debeat seruare statutum Bononiæ, seu Florentiæ. 609. 24. 26 4

Bononienses scholares, & magistri sunt excommunicati, si ante tempus conducunt domos aliorum scholarium & magistrorum sine eorum consensu, quamuis conferant contractum in tempus finitæ conductionis, quod secus est in aliis. 818. 46. & seqq. 5

BONVS.

Bonus quilibet præsumitur, & idoneus, secus optimæ conditionis. 537. 2 3

Præsumptio quod quis sit bonus, & omni exceptione maior non attenditur si agatur de præiudicio tertij, tunc enim talis qualitas est probanda. 537. 28

Causa commissa tanquam bono viro non arctat ad solemnitates iudicij, sed solùm ad extraiudicialem informationem. 596. 32

Bono viro non conuenit, vt quod semel dixit in vno iudicio, postea in alio reuocet. 869. 29 5

BVLLA.

Bulla inserta in Bullario dicitur simplex copia, & executor potest illi fidem adhibere. 551. 17 3

CADAVERA.

Cadauera defunctorum sunt deferenda ad Ecclesiam cum cantibus propter concursum fidelium & preces ad Deum pro eis fundendas. 298. 6 2

CADVCITAS.

Caducitas an euitetur Rectore nolente recipere pensiones à Iudæo, & an sit admittenda eius protestatio, & depositum. 218. 53

An censeatur remissa per receptionem pensionis, seu fructuum. 302. 11. c. 301. 45

An incurratur si emphyteuta vendat partem rei Emphyteoticæ cum habuisset à Dominio facultatem illam alienandi. 229. 10

Vide Emphyteusis.

Non incurritur, si res alienata non tradatur. 43. 42 1

Vel quando ius Ecclesiæ non est factum deterius. 43. 36

Habet locum si dominium directum est penes vnum, & vtile apud alium, secus si soluatur habito respectu ad aliquam rem. 188. 25

Caducitas à commodo contractus ob non seruata pacta, non est pœna, sed natura contractus. 515. 24 3

Non potest allegari nisi per vocatos in fideicommisso in casu alienationis, an voluerint vti illa. 580. 28

Remittitur per petitionem, sicut per acceptionem. 515. 9

Caducitas vulgaris substitutionis per aditionem hæreditatis aperit viam fideicommisso. 571. 48

Dominus inuestiens de nouo Vassallum de feudo, de quo erat priuatus, remittit caducitatem si de ea notitiam habuerit. 429. 32

Remissio caducitatis nihil operatur si nullus pro absente acceperit. 515. 61
Petitio canonis, vt inducat remissionem caducitatis debet intelligi cum effectu, ita scilicet vt petens consecutus fuerit, quod petit, & est facienda solutio sine dilatione, & contradictione, & statim sine termino. 515. 11
4 Quando sit remissa per receptionem, seu petitionem canonis. 633. 37. & seqq. Vide Canon.
Probabilis credulitas sufficit ad euitandum caducitatem. 675. 33
Non opponitur propter alienationem, nisi Domino volente, secus quoad effectum vt super tali re prohibita alienari possit constitui hypotheca, aut census. 855. 16
Vt sit incursa quæ probatio requiratur. 912. 9

CALCVLVS.

2 Calculus est quædam confessio inter partes emissa. 287. 2
3 Calculus rationum debet fieri per electum à partibus, seu à Iudice cum monitione partium ad interessendum. 529. 29
4 Erroneus suspendit exequutionem. 793. 2
Promissio soluendi saluo errore calculi, an retardetur sub prætextu quod promittens nihil habeat de bonis eius, pro quo promisit. 793. 3
5 Potest reuideri vsque ad 30. annos, non obstante illius approbatione. 823. 35
Dicitur satis reuisus per Iudicem, si mandauit illum per peritum reuideri. 938. 25
Etiam confirmatus auctoritate rei iudicatæ retractatur ex officio Iudicis, quando summa est magna, non autem minima. 909. 11

CALVMNIA, CALVMNIATOR.

4 Calumniator dicitur, qui non probat, quod excipiendo opponit. 725. 27
Reputatur, qui petit restitutionem, vt differat executionem. 762. 22
Quis sit, Iudex arbitratur. 762. 25. 26
5 Calumnia est submouenda, & punienda per Iudicem. 929. 11
Iuramentum calumniæ non præstatur, cessante suspicione, & vbi facta est plena probatio. 909. 13
Suspicio calumniæ quando cessat, non sunt facienda, quæ aliàs deberent fieri. 909. 12

CAMALDOLENSES.

4 Camaldolenses Monaci sunt exempti ab omnibus collectis impositis & imponendis. 791. 10

CAMBIVM.

1 Cambij litteræ habent vim publici Instrumenti, & executionem paratam. 64. 13
2 Cambia an sint prohibita, si in eis non taxetur interesse à principio. 387. 18
An interdicantur receptoribus publicarum pecuniarum, vel ærarij. 304. 22
3 Cambia noua loco antiquorum an possint accipi absque citatione: & quid in pecuniis acceptis ad societatem officij pro extinctione antiquæ, tanquam non inferatur nouum grauamen. 535. 25
Literæ Cambij habent executionem paratam & de eis iudicatur sicut de Scripturis solemnibus. 569. 25. 27
4 Non est mutuum, sed contractus innominatus: do vt des: & in eo lucrum admittitur. 652. 8
In cambio, & commutatione pecuniæ tanti debet valere danda, quanti accipienda, nisi adiungatur aliqua iusta causa accipiendi, 652. 20
Cambia non debentur, si verè non constet, quod pecuniæ fuerint receptæ ad cambium; non obstante conuentione, quod illæ accipiantur si non soluantur, & non facta interpellatione de receptione cambiorum. 851. 11. 829. 9
Litteræ cambij an habeant executionem paratam. 884. 1
Promissio cambiorum quo casu dicatur facta per contrahentes habito respectu ad cambia antiqua, seu noua. 884. 6
In cambiis an consideretur, quod valor monetæ accrescat, seu decrescat. 884. 7
Pœna contra exercentes cambia prohibita, remissiuè. 851. 16

CAMERA.

Camera Episcopalis an habeat hypothecam. 601. 20. 24. 4
Vide Episcopus. Hypotheca.
Acquirit bona ex illicitis negotiationibus, ipso iure, absque aliqua traditione per quam sunt exclusi quicumque hæredes, & successores. 936. 20. 23 5
Habens possessionem à Camera Apostolica non potest à quocumque molestari actione reali, seu personali. 907. 3

CAMERALIS OBLIGATIO.

Cameralis obligatio impeditur per exceptionem remissionis ob fructus non recollectos, tanquam illa veniat ex natura contractus. 534. 44 3
Vide Obligatio.

CAMERARIVS.

Camerarij administrantes pecunias Principum an succedant hodie in locum Primipili. 733. 6. 7. 10 4
Vide Primipilus.

CAMINVS.

Caminus potest fieri in muro communi, quando non est ita subtilis vt comburatur. 572. 62 3

CAMPANÆ.

Campanarum prima pulsatio in die Sabbati Sancti spectat ad Ecclesiam Matricem. 578. 17. 18 3

CANCELLARIA.

Cancellariæ stylus est seruandus. 296. 8 2
Potest extendere clausulas executiuas, & imbreuiaturas. 548. 32 3
Est organum Papæ. 548. 33

CANCELLATIO.

Cancellatio sententiæ condemnatoriæ quoad solutionem remanebit firma quoad infamiam. 336. 32 2
An obstet, vt tutor non possit conueniri à pupillis, pro Instrumento, in quo confitetur habuisse bona inuentariata, si illud fuerit cancellatum, quia eadem bona reddidit matri pupillorum. 336. 33
Nihil operatur si fiat per non habentem authoritatem. 593. 16 3
Non parit liberationem quamuis notarius attestetur illam esse factam de consensu partium, si non adsint testes cum aliis solemnitatibus. 593. 13. 14
Non præiudicat si non apparet, quod fuerit facta ab habente potestatem. 699. 1 4
Positum in cancellatione subrogatur loco illius quod antea ibidem aderat. 767. 14

CANDELA.

Candela solet dari patrono in die Purificationis, per cuius præstationem probatur quasi possessio descendentia à primo fundatore, ad effectum vt idem patronus consequatur alimenta ab Ecclesia. 552. 31 3
Præstatur alternis annis, quando sunt plures hæredes, si Ecclesia tenetur dare vnicam candelam patrono. 552. 35
De more recipiendi candelam per patronum remissiuè. 552. 32
Candela danda patrono, illo mortuo dabitur hæredibus alternis seruando ordinem ætatis. 675. 7. 9. 10 4
Quando fiat diuisio inter hæredem institutum in quatuor vnciis, & alium in octo. 675. 12

CANNETVM.

Cannetum quando augeat valorem vineæ in materia retractus. 732. 31. 33 4

CANON.

Canon potest solui à creditore emphyteutæ inuito Domino ad euitandam caducitatem. 8. 12 1
Soluens canonem per 40. annos non potest expelli, quamuis non ostendat Instrumentum Inuestituræ. 188. 46
Leuior probatio requiritur ad effectum solutionis canonis, & quæ adminicula sufficiant. 188. 15. & seqq.

2 Canon si permittatur solui desi uctibus,& an debeatur, fructibus non perceptis ex culpa promittentis. 223.16
3 Accipitur pro censu. 566.14
Petitio canonis,vt inducat remißionem, debet intelligi cum effectu, vt petens consecutus fuerit, quod petit, & quod soluatur sine contradictione,& dilatione & termino.515.11.& seqq.
Petens solutionem canonis potest redire ad viam rescißionis contractus si petitio non acceptetur. 515.52.53
Petitio alternatiua canonis seu census an faciat præsumere contra[illegible]um censualem, vel emphyteoticum. 566.12.13
4 Canon indiuiduus potest diuidi vt soluatur annis alternis.675.5
Si recipiatur per procuratorem quando sit præsumenda caducitas remissa. 633. 41. 42
Et quid si per principalem, siue agatur pro tempore præterito, seu futuro. 653.37.& seqq.
Bona fides excusat emphyteotam cessantem soluere partem canonis. 675.34.35
Pro Canone an detur hypotheca. 784.25.& seqq.
Debet solui per emphyteutam, vt dominus præstet illi patientiam quoad vsum rei concessæ in emphyteusim.707.4
Promittens vltra canonem soluere ducatum,vnum, non censetur promisisse solutionem canonis. 675.16.25
Cessatio canonis per vnum quando præiudicet alij, stante diuisione emphyteusis. 675.1
Emphyteuta liberatur à solutione canonis si vendatur res emphyteutica cum consensu domini. 719.3
Debitum canonis est probandum per allegantem. 675.24
5 An sit exactus probatur ex libris Ecclesiæ. 912.8
Propter non solutionem canonum per spatium 40. annorum contra Ecclesiam quando sit inducta aliqua præscriptio libertatis.914.40.42

CANONES.

1 Canones in dubio sequi debemus. 158.12
2 In materia spirituali attenduntur.297.24

CANONICATVS.

3 Canonicatus est beneficium simplex nec requirit aliquem ordinem, sed solum tonsuram. 591.3
Ecclesia collegiata quando conferatur minori. 591.15
In Ecclesia Cathedrali, & collegiata quam ætatem requirat de iure communi, & iuxta regulas Cancellariæ, & Conc. Trid. 591.1.& seqq.
In canonicatibus Ecclesiarum Collegiatarum in signum sufficit prima tonsura, & quod quis attingat 14.annum,& idem est in dimidiis portionibus cathedralis. 482.12.13

CANONICVS.

1 Canonicus habens Episcopum in adiunctum si succedat in Episcopatu cum retentione canonicatus non potest cognoscere causam solus, in qua erat Iudex. 4.16
Vicarius Episcopi non debet præcedere alios Canonicos in Capitulo & in choro. 106.11
Episcopus canonicus habet primum locum in Capitulo post Decanum. 106.9
Et an idem seruetur in Vicario. 106. 13
Coadiutor Canonici an sedeat in loco antiquo coadiuti. 106.18. 39
Causa commissa Canonico an possit expediri, si tempore sententiæ fuit facta resignatio canonicatus, vel sufficiat tempore commißionis, quod esset in dignitate de qua in delegatione. 92.1
Canonici dicuntur membra Episcopi sicut Cardinales Papæ, 111.2.4
Regulares Canonici an sint capaces beneficij curati sæcularis, & quid in translatis ad alium ordinem, & an requiratur dispensatio Episcopi. 123.22.& seqq.
2 Exemptus à iurisdictione Episcopi per concordiam, illa non obstante, efficitur subditus illius, si habeat curam animarum. 298. 48
Non habet facultatem excommunicandi, quæ Parochis conceditur. 298.98
Quando præferatur Parochis eiusdem Ecclesiæ: & quid è contra. 298.40.41
Quale munus habet,& de eius vita, & conuersatione,& recitatione horarum,& aßistentia in diuinis. 298.6.7.18
An sit maior Parocho, & quis eorum præcedat. 298. 95.96
Episcopus potest habilitare spurium, vt fit Canonicus,quamuis in Canonicatu poßit esse Præbenda habens annexam Ecclesiam parochialem, cuius est incapax. 275. 47
In Ecclesia Cathedrali regulari Monachi an sint loco Canonicorum. 270.1.2
Et an sint puniendi ab Episcopo. 270.20.21
Non inducitur aliqua consuetudine,vt non debeat inseruire omnibus septem horis, nec sufficit quod interueniat missæ conuentuali. 298.20
An poßit eximi per statutum à seruitio Ecclesiæ,si per 40.annos illi seruiuit, & an lucretur distributiones quotidianas perinde ac si resideret. 298.19
An acquirat dictas distributiones si de licentia superioris tempore chori celebrat missam in Ecclesia causa deuotionis. 298.21
Nouiter erectus in Ecclesia Sanctæ Mariæ de Cruce an præcedat ante omnes Rectores, & Presbyteros diœcesis Bonon. 298.92
An sit magis honorandus quam Parochus. 398.94.95
Canonici,& Ministri Episcopi an debeant ei aßistere quando celebrat in Pontificalibus in locis exemptis exclusis aliis. 467.55.56 3
Non poßunt statuere super spectantibus ad superiorem & inducere curam animarum, & quod canonicatus habet sacrum ordinem. 482.6.7
Qui non sunt in sacris non habent vocem, nec votum in Capitulo,poterunt tamen optare maiorem Præbendam. 482.20
Ecclesiæ collegiatæ præferuntur Curatis Ecclesiarum parochialium. 578.16
Canonici Ecclesiæ Cathedralis debent esse in ordine sacro,& ita procedit Conc. Trid. quod non habet locum in Canonicatibus collegiatarum. 482.9
Collatio si spectat ab hebdomadarium per turnum, Canonicus etiam non constitutus in sacris habet suam hebdomadam, & potest conferre. 482.24 4
Legata facta Canonicis censentur relicta Capitulo, non Ecclesiæ.Intellige, vt vniuersis, & collegio, non vt singulis, sed prima opinio est verior. 533. 15.seqq. 5
Consuetudo admittitur, vt Canonici clerici antiquiores in gradu præcedant alios Canonicos posteriores constitutos in Sacris. 482.14
Collatio Beneficij, institutio, & poßeßio illius debet fieri gratis nec potest aliquid accipi non obstante aliqua consuetudine. Et quid in Cancellariis & admißionib. Canonicorum, & executionib.dispensationum matrimonialium,& similium, 561.31
Capitulum potest committere collationem, & nominationem beneficij ad illud pertinentis Canonico, qui non est in sacris. 482.25
Gratia non dicitur surreptitia si sub expreßione nominis continetur etiam aliquid tacitè puta quod esset Canonicus. 415.16
Consuetudo recitandi officium, & recipiendi funeralia per Canonicos,& parochos in Ecclesiis Mendicantium quando cadauera defunctorum ibidem deferuntur an valeat. 492. 1.3.10
Receptio nouorum Canonicorum qui iurarunt obseruari statuta, intelligitur saluo tenore litterarum ob quas recipiuntur,ita vt si in eisdem litteris contineatur vt non debeant ordinari non poßint cogi ad ordines suscipiendos. 482.18
Quando se inuicem poßint substituere tam in functionibus chori,quam Ecclesiæ. 800.7 4

Celebrantes missam in aurora eximuntur à cæteris seruitiis Ecclesiæ & integras distributiones lucrantur. 800.1

5 *Renuncians canonicatui, si iterum efficiatur canonicus, an habeat prælationem ex priori Titulo. 845.10*

Nouiter erectus an acquirat mortuaria, candelas, nummos & similes distributiones, vnà cum antiquis. 867.38

Legata quæ relinquuntur Canonicis promissis, & aliis operibus piis, an illa debeantur, seu Capitulo & Ecclesiæ. 867.54

De Canonicis Valuen. & Sulmonen, qui sint antiquiores, & quam cognitionem causarum habeant, & de eorum iurisdictione, & præcedentia. 893.17.18

Numerus antiquorum canonicorum quando censeatur fractus per creationem nouorum, ita vt noui admittantur cum plenitudine iuris canonicalis, & quid sit istud Ius. & quando includat distributiones quotidianas. 867.1. & seqq.

Honor Ecclesiæ consistit in augmento Canonicorum. 867.44

Canonicatus auctoritate Papæ confirmati cum præfixione numeri & decreto irritanti, an possint supprimi per Episcopum. 819.4.19

Resignatarius debet capere possessionem capitulariter Canonicatus sibi resignati, alias non est manutenibilis, quamuis etiam possessio fuisset capta de mandato executoris litterarum apostolicarum. 991.23

Valet statutum taxans numerum Canonicorum in præiudicium expectantium prout quod impetrans canonicatum extra numerum non habet vocem in Capitulo, & quando Papa censeatur in omnibus huiusmodi statuto denegare per clausulam, non obstante statuto. 867.10

Obtinens dignitatem, & Canonicatum, seu portionem in eadem Ecclesia, an teneatur per se ipsum subire onera vtriusque beneficij, & non per substitutum, & percipiat duplices fructus, & distributiones. 894.23.24

Augmentum redditum an sit causa iusta augendi numerum canonicorum, sicut diminutio supprimendi. 819.20

Præcedentia nouorum qualis debeat esse in concursu antiquorum. 867.23

Capitulum constat ex vtrisque canonicis, nouis, & antiquis. 867.43

CANTVS.

4 *Cantus habetur pro re honesta apud Græcos. 615.59*

Alia de cantu, & Cantoribus. 615.51

CAPELLA.

2 *Capella si mandetur construi per aliquem sub pœna, cum assignatione introitus pro Capellanis per eum eligendis, non dicitur immutata dispositio talis, quamuis non elegerit dictos Capellanos, & hæres non adimplens ex hoc non excusatur. 220.13.31*

CAPELLANIA.

2 *Capellania quando dicatur beneficium Ecclesiasticum. 397.50*

Non collatiua, an sit proprie beneficium, & in ea cadat vacatio, & extinctio tituli. 397.74

Et an sufficiat cessatio illius iuris percipiendi fructus loco vacationis, & militent reseruationes, & similes dispositiones. 397.75.76

1 *Cappellania, quæ debet conferri proximiori, an sit danda secundum computationem iuris Canonici: & quid in dubiis in eis occurrentibus. 77.11*

CAPELLANVS.

2 *Capellanus intitulatus participans de massa, & habens stallum in choro dicitur vere beneficiatus. 397.71*

Quando prohibeatur esse illegitimus in Ecclesia, in qua pater habet, seu habuit beneficium. 397.50.51

Vide Beneficium.

CAPITA ORDINVM.

5 *Capita ordinum quæ sint & an habeant facultatem ordinandi quamuis non habuerint iurisdictionem. 871.19*

CAPITVLA.

1 *Quando dicantur diuersa & separata. 130.20*

CAP. CVM HABERET, DE EO, QVI DVXIT ETC.

Cap. cum haberet de eo qui duxit in matrim. quam poll. quomodo intelligatur. 613.12 4

CAPITVLVM.

Capitulum Ecclesiæ cathedralis præfertur Capitulo Ecclesiæ collegiatæ, 111. 11 1

Capitulum est nomen collectiuum, & si dicatur constituisse procuratorem intelligitur de toto. 337.12 2

Gesta in Capitulo probantur per testes capitulares. 374. 15

Ecclesiæ Maioris an debeat præcedere Prælatum Ecclesiæ inferioris collegiatæ, etiam quando Capitulum inuitatur ad funus corporis quod defertur per illius Parochiam. 290. 16

Et quid seruetur in Capitulo Ecclesiæ Maioris Florentiæ. 298.92

Consensus Capituli potest interuenire post vnionem. 178.32

Et an illius defectus possit opponi per alium. 278.31

Priuatus loco Capituli non est priuatus quoad onera. 267.40

Capitulum potest committere collationem, & nominationem beneficij ad illud pertinentis Canonico, qui non est in Sacris. 482.25 3

Decanus, seu alius ad quem spectat conuocare Capitulum & in eo proponere potest hoc facere, quamuis non sit in Sacris. 482.26

Statutum Capituli non repertum in archiuio Ecclesiæ an faciat fidem. 482.17

Et factum absque consensu Episcopi non valet, vt quis non recipiatur in canonicum, si non sit in Sacris. 482.3

Capituli consensus an requiratur vt Prælatus possit obesse Ecclesiæ in quærendis. 715. 21 4

An debeat esse exemptum, vt possit eligere, & quid in portionariis, an dicantur de Capitulo. 892.26.27 5

Succedit Episcopo defuncto etiam quoad constitutionem Vicarij. 941.14

Statutum an valeat vt omnes nouitij ante professionem renuntient vocem in Capitulo per triennium à die suscepti Ordinis subdiaconatus, & an sit contrarium Concilio. 893.2.3

Prælatus constituens syndicum vnà cum Capitulo quando possit solus illum reuocare sine requisitione Capituli. 909.20

Factum syndici non præiudicat Capitulo, nec operatur vt aliqua pœna possit ei infligi. 806.5

CAPSERIVS.

Capserij debitum non inducit necessitatem fraudis, si est de consensu Domini. 625.45 4

CAPTATORIA.

Captatoria dispositio reprobatur tanquam per indirectum auferat libertatem testandi. 908. 1 5

An sufficiat quod de facili cadat deceptio ad hoc vt dicatur captatoria. 908.11

CAPTIVVS.

Captiuorum redemptio æquiparatur liberationi è carceribus. 108. 4. 5 1

Pro redimendo patre captiuo bona possunt vendi etiam inuitis filiis. 108.7

Et expensum pro hac causa repetitur etiam contra inuitum. 107. 24

Captiui quamuis non adsint, tamen legatum pro illis redimendis accipit Episcopus donec illi existant. 358.25 2

CAPTVRA.

Captura debitoris potest iustificari per scripturam attestationum probantium debitum quamuis statutum requireret probationem ex Instrumentis. 749. 25 4

Facta propter suspicionem fugæ non causat attentata. 906. 22 5

Non conceditur, nisi liquidato debito, potest tamen iustificari si postea illud probetur. 921.19

CAPVCINI.

Capucinorum Religio æquiparatur Societati Iesu. 202.44 2

CAPVT.

CAPVT.

2 *Caput aperiendi consuetudo in salutando, & an detectum sit firmius contra vim algoris, & caloris. 284.67*
Vide Salutatio.

CARCER, CARCERATIO. CARCERATVS.

1 *Carcer quando euitetur offerendo bona. 116.13*
Carcerati liberatio dicitur causa piissima. 108. 1
Æquiparatur redemptioni captiuorum, & quando filius non excarcerando Patrem possit exhæredari. 108.4. & seqq.
2 *Carceratio mulieris pro debito an possit fieri. 328.16*
Et quid in sex agenario & puero. 328.17.20
In casibus in quibus non potest quis carcerari ob aliquod priuilegium, an illi possit per eum renuntiari. 328.13.23.24
An sit danda pupillo doli capaci. 360.26.27
3 *Carceratus quando possit contrahere ad fauorem illius, ad cuius instantiam detinetur. 479. 31*
Senex non potest renuntiare Priuilegio ne carceretur. 506. 17
4 *Carcerari an possit debitor pendente iudicio super priuilegio, ne conueniatur, nisi quatenus facere potest. 759.59. & seqq.*
5 *Carceratio iniusta quando faciat, vt datio in solutum ad effectum se liberandi è carceribus sit nulla. 875.18.33*
Faciens carcerari aliquem per Iudicem non habentem iurisdictionem perdit causam de iure quidquid sit de consuetudine, & tenetur actione iniuriarum. 875.4.5
Carceratus quando possit aufugere, & non teneatur redire, & licitum sit cooperari ad fugam. 801.26

CARDINALIS.

1 *Cardinalis delegatus habet facultatem subdelegandi. 166.3*
De præcedentia Cardinalis, & Regis. 111.6
2 *Quando sit præferendus alteri Cardinali Cancellario, & Pænitentiario. 298.29.31*
An prædat Regem. 298. 27
Pronunciatio secreta in Cardinalem facta per Papam an ius acquirat absenti, & ignoranti, vel requiratur pilei rubei transmissio. 296.60
An possit substituere maiori directe sicut miles, & Princeps. 312.11.12
Æquiparatur Regibus, & subrogatur Præfecto Pretorio. 312. 10
Gaudet Priuilegio Cardinalatus, qui antequam sit effectus Cardinalis commisit crimen. 226. 24
In suis Titulis habet iurisdictionem Episcopalem & antiquitus eius officium erat baptizare, & sepelire mortuos, & ad eum spectat cura animarum existentium in dictis Titulis. 298.75
Carolus IV. Imperator Cardinali Columnæ eum visitanti in totum assurgebat, 284.12
Beneficia, pensiones, & reseruationes an vacent si promoueatur Cardinalis ad Papatum. 296.11. & seqq.
Episcopus factus Cardinalis, quamuis sit absolutus à vinculo Ecclesiæ tamen intelligitur eo volente. 296.58
Subditi Titulis Cardinalium à quibus puniantur. 341.16
3 *Cardinales an succedant in feudis. 457.35*
Dicuntur Principes, & legati de latere sunt in prouincia maiores omnium post Papam. 738.9
Regula mensium exceptuat Cardinales. 780.16
Assertioni Cardinalis creditur saltem ad transferendam probationem, & ad inducendam præsumptionem validitatis actus. 738.15

CARISTIA.

1 *Tempore caristiæ mutuatum patri, seu marito præsumitur conuersum in vtilitatem familiæ, vxoris & filiorum, qui tenebantur in subsidium. 94.13*

CARTA.

1 *Carta vacua subscripta quando præiudicet tam in laudo, quam societatibus officij, & similibus, & inducat Scientiam eorum, quæ postea scribentur. 162.1.2*

CASSATIO.

Cassatio, seu lineatura in Instrumento, quando non obstet, sed potius censeatur apposita in signum remissionis in manuali, & quo casu possit extendi. 593.11.12 5

CASTRA.

Castrum vnitum alteri Territorio quando retineat leges suas. 9.16. & seqq. 1
Castra & Villæ veniunt appellatione Ciuitatis in beneficiis. 217.3 2
Quæ sunt de Comitatu Ciuitatis possunt dici populus non liber. 217.7
Non intelliguntur damnata, si condemnetur ad aratrum Ciuitas. 217. 12
Destructa cum Capite etiam fortunas amittunt, & perdunt iurisdictionem. 396.14.15
Castrum si erigatur in Cathedralem, priuilegia concessa Protectori eiusdem Castri sunt reuocata. 458.11.12 3
Castra vocantur mansiones. 968.22 5
Castrum totum potest adiudicari vni, & æquiualentia in bonis, seu in pecunia dari alteri etiam in præiuditium posterorum. 997.3
Et an talis pecunia sit eius naturæ cuius est feudum. 997.6

CASVS FORTVITVS.

Casus fortuitus & insolitus quis dicatur, & an veniat in renuntiatione omnium casuum fortuitorum. 195. 7. & seqq. 1
Casus fortuitus, & insolitus quando veniat sub promissione manutenendi molendinum, etiam iurata. 557.67 3
Dicitur factum Principis, quod censetur reseruatum in quacumque promissione. 520.25. 26. c.534.57
Imputatur ei qui gerit negotia lubrica, & periculosa. 439.17

CASVS MIXTVS OMISSVS.

Casus omissus remanet in dispositione iuris communis. 211. 34. c.471.1.2 2
Persona facilius excluditur, quam casus; prout è contra magis comprehenditur casus quàm persona. 275.30
Omissus à statuto regulatur iuxta Ius commune. 418.4 3
Præteritus expectans perfectionem in futurum non includitur in Statuto nouo. 465.12
Mixtus continetur sub simplici quando est eadem ratio, & quando sumus in fauorabilibus. 569. 22.23
Non comprehenditur in statuto loquente de casu simplici. 770. 19.c.756.15 4
Dispositio quando extendatur de casu ad casum ex verosimilimente Testatoris. 741.3.5.6
Maior dilectio facit cessare extensionem substitutionis de casu ad casum. 741.4

CASVS.

Casus qui frequenter accidit debet attendi. 971.24 5
Mixtus non continetur sub simplici. 982.18
Idem dicitur vbi adest similitudo rationis. 862.37
Omissus in statuto remanet in dispositione Iuris cõmunis. 813.15
In successione casuum fortuitorum non veniunt illi qui ob culpam partis occurrunt. 806.8
Neque insolitæ mutationes ex facto Principis prouenientes. 884.15
Prouisio non est præsumenda in casu non necessario, & ad alium effectum debet trahi. 967.24
Sententia Iudicis æquiparatur casui fortuito. 861.7
Dispositio loquens de vno casu comprehendit alium eiusdem rationis in dispositione Iuris communis, seu municipalis, secus in priuilegiis. 947.21.22
Extensio de casu ad casum datur si constat de voluntate Testatoris non obstantibus dictionibus limitatis. 979.33

CATASTRVM.

Catastrum in quo filius describitur, vt appareat ditior occasione contrahendi matrimonium, vel ob timorem creditorum, vel fisci non præiudicat. 252.44 2
Quando probet Dominium. 252.30

3 Non probat in praeiudicium eorum qui illi non consenserunt. 582.7. Vide Aestimum.

CATHEDRA.

3 Cathedra iudicialis non potest collocari per Episcopum in loco exempto: secus in non iudiciali, ad effectum celebrandi, & praedicandi. 467. 1. 40

CATHEDRALIS.

2 Cathedralis Ecclesia qualibet fuit instituta cum clero, & redditibus, quibus deficientibus an perdatur denominatio. 291. 47.48.66

In Cathedralibus Ecclesiis regularibus Clerici saeculares tenentur interesse diuinis officiis, & Monachis se conformare, & qualis sit conformatio. 270. 37. 38

Si committatur causa Monacho per Papam habenti administrationem in Ecclesia Cathedrali, valet commissio, quamuis de Monachatu non fiat mentio. 270. 6

Habentes Cathedrales plures inuicem annexas an habeant plures voces in Concilio. 291.65

3 Cathedralis locus erectus, in quo Archidiaconus habebat iurisdictionem, applicatur Episcopo cum abdicatione iurisdictionis dicto Archidiacono competentis. 458. 10

5 Cathedralis Ecclesia de qua in Concilio, quando comprehendat Monasteria, & pia loca Religiosa. 894.11.18

CATHEDRATICVM.

4 Cathedraticum respicit iurisdictionem, & legem dioecesanam, non iurisdictionem ordinariam. 620. 13

Episcopus non potest eximere Ecclesias sibi subiectas à solutione cathedratici. 620. 10

Duo solidi, siue aurei sunt debiti pro cathedratico, nisi aliud seruetur. 620.3.4

Debetur Episcopo à qualibet Ecclesia in signum subiectionis & quomodo aliter vocetur. 620.1.2

Beneficiati Ecclesiarum tenentur ad cathedraticum, quamuis in praeteritum non soluerint, dummodo non adsit tempus immemorabile, vel spatium 40. annorum cum Titulo, & bona fide. 620.5.6.7

5 Debetur Episcopo pro honore cathedrae Episcopalis, & in signum subiectionis. 893. 58

CAVDA.

3 Caudae delatio per Praelatos quid significet, & an concedatur in aliena dioecesi. 467. 69

CAVSA.

1 Causa ad remouendum officialem electum, qualis esse debeat, & quando possit remoueri sine causa. 167.1.53. Vide Officium.

Finalis quae dicatur. 96.40

Qualis sit colligitur ex prohaemio. 96. 26

Aucta, vel diminuta causa finali, augetur, & diminuitur dispositio. 96. 28

Expressio causae non requiritur in re quae erat maiorum suorum, quoad effectum alienandi. 104. 16. 17

Quamuis cessauerit, nihil facit si adfuerit aliquo tempore. 120.60

Causae cognitio per quae verba significetur. 153. 18

Iniusta quando excuset à poena & dolo. 17.10.11.& 81.14

Leuis sufficit ad remouendum Tutorem. 28. 7

Iusta litigandi quando excuset ab expensis, etiam conuentionalibus & stante statuto. 33.1.2

Et quo casu prosit debitori & depositario, vt non teneatur ad moram, & interesse rei. 48.24

Originalis debet attendi. 58.26.& 198.12

Falsa vitiat iuramentum, visionem, priuilegium, & similia. 122. 9

Grauis quae dicatur. 145. 36

Quando sit tractanda coram Episcopo, si agatur inter clericum, & laicum. 115. 8

Commissa per modum excitandae iurisdictionis, quo casu dicatur ordinaria. 55.11

Per quas clausulas sit effecta delegata. 55. 13

Per commissionem causae, & decretum citationis desinit quis esse in pacifica possessione. 66. 28

Vbi capta est ibi debet terminari. 16.2

Meri & mixti Imperij quando sit delegabilis. 8.6

In causa conclusio quando faciat euitare desertionem. 61.14 Vid. conclusio in causa.

Terminanda infra aliquod tempus, an possit post illud decidi si pro examinandis testibus de longinquo fuit data dilatio excedens dictum tempus. 61.5

Commissa Canonico an possit expediri post resignationem canonicatus. 92.1

Delegata Vicario an cognoscatur per Episcopum. 92.5

An remoto Vicario sit iterum deleganda, & quid in ea quae committitur legato. 92.12. & seqq.

Commissa sub nomine Dignitatis quando transeat in successorem. 92.23

Ordinarius seu legatus quando cognoscat de causis ad quas alias fuit deputatus priuatiuè. 92. 26

Est decidenda secundum leges, si canones non contradicunt. 77. 13

Causa nulla adeo mala, quam peritus Aduocatus non faciat bonam, prauum dictum. 86.64

Falsa in contractibus parit repetitionem. 324.10 2

An requiratur in transferenda possessione. 317. 8. 18

Non est quaerenda ob occultas quarundam rerum proprietates. 319. 23

In obligatione, in qua non est dare sortem, & interesse, non est considerandum, an electio sit facienda in causam duriorem. 224. 49. Vid. Solutio.

Summa maior si est numerata quam requirat maior causa, id, quod superest, cui sit adscribendum. 224. 79

Decimarum quando permittatur cognosci per saecularem, 238.31 V. Decimae.

Gestum debet tribui causae praecedenti. 273. 9

Principalis quamuis non suspendatur per appellationem, potest tamen fieri suspensio respectu expensarum. 3.49. 10

In quam causam cedat solutio. 24.43. V. Solutio.

Priuilegiata in specie non comprehenditur sub concessione generali, quae includit omnes casus & causas. 236. 51

Quae sit, vt res potius debeat vendi vni quàm alteri. 357.41

Antiquior, & grauior quae dicatur tam in causa dotis, quàm antiphati, & similibus, & an attendatur qualitas personarum. 224. 16.59.96

Naturalis, & quae nocet est magis attendenda, quam accidentalis, & quae prodest. 353. 19

Possessorij dicitur magna. 268.25

Ciuilis prius inchoata quando debeat suspendi propter falsitatem oppositam tam contra testes, quam partem. 394.25.31

Magis principalis debet prius terminari, quamuis postea intentata. 394. 1.19

Exclusiua alterius, & pariens praeiudicium in altera, debet prius definiri, & sententia alias lata est nulla. 394. 9.10

Ciuilis an sit praeiudicialis ad criminalem, itaut de ea prius sit agendum. 394.22.& seqq.

Antiquitas causae non consideratur in coniunctis. 224.62

Commissa, sola facti veritate inspecta an tribuat facultatem procedendi manu regia. 322.1.14

Exprimenda an sit in appellatione ab excessu executionis. 333. 13. 15. 16

Etiam iniusta excusat à dolo. 202. 32

An perdatur per eum, qui non probat illud, ad quod se adstrinxit. 261.22

Quae sit magna, seu breuior statur Iudicis arbitrio. 208.5

Si committatur Monacho, quando valeat commissio, quamuis de Monachatu non sit facta mentio. 270. 6

Ciuilis non cessat, si differatur querela, seu accusatio post mandatum executiuum relaxatum. 931.55

Matrimonialis, & criminalis debet cognosci per Episcopos, non per Abbates, & Archidiaconos ac alios Iudices inferiores

feriores non obstante quacumque consuetudine, preterquam immemorabili. 443.20.21
Exclusiua alterius per quam sententia illi infert praeiudicium est prius cognoscenda. 559. 4
Non auocatur a Rota nisi de licentia Papae, & magna causa tunc requiritur. 510. 15
Criminalis non praeiudicat Ciuili, quando ius totum causae in illa consistit. 531.54
Ordinaria quando efficiatur delegata. 525. 44.45
Propria dicitur illius, ad quam principaliter damnum, & commodum pertinet. 569 20
Quando censeatur commissa tanquam iudici, seu tanquam priuato remissiuè. 59.. 8
Parentes foeminae, & consanguinei sunt idonei testes in causa matrimoniali, 537.17
Causa quamuis committatur vni, potest tamen executio committi alteri. 516. 6
In causa honoris & status Iudex potest ex officio in calculo ferendae sententiae examinare testes ad coadiuuandam probationem. 648 43
Contra eos qui defendunt causas, vt ingeniosi videantur, & habeant augmentum mercedis. 429. 16
Causa actus vniuersalis magis attenditur quam ipse actus, seu illius exercitium si intentio vniuersalis est in viente. 425 43.46
Legitima transferendi ad laxiorem religionem est austeritas regulae infirmitas perpetua, senectus, vel similis. 434.13
Impulsiua in dubio praesumitur. 568. 11. 12
Intestati regulatur secundum causam testamenti. 496. 47.53
Causa obligationis non cadit vbi non adest obligatio. 501. 9
Finalis est consideranda, & iuxta eam dispositio regulatur. 558 26. 579.19
In dubio semper praesumitur finalis. 551. 7
Finalis dicitur illa, sine qua non esset quis aliquid facturus, vel non eodem modo. 558.21.6. 498.28
Et censetur repetita in sequentibus legatis. 446.12
Finalis inducitur per dictionem) accioche) 446.19
Colligatur ex prohaemio. 479.71 75
Promissio subsequens refertur ad causam praeambulam. 553.32
Diuersitas causae excludit correspectiuitatem. 548. 25
Nulla causa excluditur per dispositionem loquentem de quibuscunque causis. 516 26
Opponens nullum ius aliud competere nisi ex vna causa, habet fundatam intentionem, itaut probatio plurium causarum transferatur in aduersarium. 568.30
Proxima causa & immediata qua dicatur. 519.16
Sententia habetur pro causa. 426. 37
Causa testati facit cessare causam intestati. 580.19
Sententia non dicitur impugnata, cum asseritur illam corruere ex defectu causae. 408.14
Propter quam fuit iudicatum si deuenit ad non causam facit vt detur repetitio. 408 2
Communis cum clerico est remittenda ad Ecclesiasticum siue simus in diuiduis, siue in indiuiduis. 641. 7
Beneficialis & similis comprehenditur in mandato ad causas motas, & mouendas. 738.20
Testis examinatus in alia causa non facit fidem, quamuis simus inter easdem personas. 753. 1
Auocatoriae causarum sunt odiosa, & in eis est facienda mentio de omnibus factis coram primis Iudicibus ad hoc vt annullentur antea gesta. 618 19
Iudex vnus potest causam cognoscere, & alius habere emolumentum. 64.. 25
Redditionis rationis est indiuisibilis. 641 .8
Causa etiam colorata facit vt quis nō cadat à iure suo. 742.53
Quaelibet excusat à mora, & contumacia. 639.15
Etiam iniusta excludit dolum. 638 18
Immediata debet attendi tanquam potentior in concursu causae mediatae, & immediatae. 642.10
Magna & vrgens est probanda per heredem, qui non vult praecisè stare alienationi factae per defunctum. 743.21
Impulsiua si non exprimatur, seu taceatur, non nocet concessioni Principis. 765. 54
Posita in prohaemio reuocationis censetur finalis. 764. 8. 6. 748 4. 8
Finalis dicitur illa, sine qua quis nō esset facturus, vel eò modo, nisi illa fuisset. 764.9
Ab initio verisimiliter non cogitata censetur excepta in quacumque dispositione. 710.10
Principalis causa, cuius respectu adijcitur mandatum si non finitur morte, neque expirabit mandatum quod est eius accessorium. 783 2
Actus à principio validus non irritatur ex causa superueniente. 745. 85
Cessante causa cessat effectus. 702.55
Bullae Gregorianae causa finalis est ornatus Vrbis, & commoditas & indigentia priuatorum. 45. 31. 32
Correspectiuitas excluditur quando adest expressio causae etiam in actu facto eodem tempore. 786.19
Agenti ex causa onerosa magis succurritur, quam ex causa lucratiua. 786.18
Falsitas & error causae, quod bona sint hereditaria, cum tamen sint propria, facit vt transactio sit ipso iure nulla non obstante iuramento. 788.2
In dubio praesumitur potius impulsiua quam finalis. 765.55
Causa propter quam quis condemnatur debet attendi. 960.25
Cohaerens dispositioni dicitur finalis, prout illa, quae totaliter in eam influit. 824 45 46
Iusta, vera, & probabilis semper praesumitur in Principe, licet non expressa contra quam non admittitur reuocatiō gratiae. 959 4 5
Concessionis est concludenter probanda, & emanata ad supplicationem partis non attenditur. 918. 36. 37
Impulsiua dicitur quae praebet occasionem: finalis autem, quae mouet principaliter disponentem, 971.45
Quae dicatur in donatione propter conseruationem domus, & ingressum religionis. 97 54
Limitata producit etiam effectum limitatum. 980. 27
Vna iuncta cum alia magis operatur effectum dispositionis. 977 11
Falsa reddit nullam obligationem mulieris, quamuis in ea interuenerint solemnitates statutariae. 6.. 45
Solutio quando sit acceptanda in causam magis verisimilem, 962 45 47
Factum ob aliquam causam secundum illam determinatur. 916 9
Qualitas causae onerosae si non fuit narrata Principi, operatur defectum intentionis & annullat actum. 891.8
Ademptio bonorum facta per Testatorem ex causa non vera non valet. 902. 14
Descriptio bonorum facta propter vnam causam, non extenditur ad aliam. 95.. ..
Dispositio non deficit si ex pluribus causis in ea contentis vna cesset reliquis manentibus. 97..6
Facta sunt metienda ex causa praeambula. 824. 48
Cessante causa impedimenti, & prohibitionis cessat etiam prohibitio, & impedimentum. 976.11
Causae non sunt trahendae extra tribunal suae Ecclesiae. 892. 18.19
Examinatus in causa criminali non probat in ciuili absque repetitione, & citatione partis. 849. 19..
Per simplicem admissionem rerum circumducuntur omnia in causa gesta. 959 17. 21
Mutatio personarum, rei & actionis facit causas diuersas, itaut sufficiat si vna ex eis tantum adsit. 9.4. 33
Cognitio causarum in prima instantia est facienda coram or-

dinario, seu aliis Iudicibus Synodalibus iuxta dispositionem Concilij. 991. 22
Auocatio causæ cum simplici eius commissione operatur nullitatem postea gestorum, non autem eorum, quæ antea fuerunt facta, & quando per illam inducantur attentata. 981. 4.5
Non debet cogi quis causã agere extra proprios lares. 892.10
Protestatio absque præiudicio actorum, & citationis ad sententiam an operetur vt per iura ita admissa non sint reuocata omnia in causa facta. 959.18

CAVSA PIA.

5 *Causa pia substituta dicitur vocata ad successionem vnius tantum decedentis impleta conditione, licet adesset persona, quæ excluderet substitutum.* 965.23
Tacens habetur pro consentiente fauore piæ causæ. 980.21
Dispositio ad pias causas non requirit testes, nec alias solemnitates, sed sufficit sola subscriptio. 969.17
Æquiparatio liberorum, & causæ piæ quando admittatur. 969.20.21
Æquiparatur Doti. 700. 11
Obligatio mulieris valet pro causa pia. 669. 22

CAVTELA.

4 *Cautela adhibita in dispositione non nocet.* 719.21

CAVTIO.

2 *Cautio necessaria quæ dicatur.* 348. 21
Idonea si promittatur, debet probari, quod sit talis. 180 10
Potest dari etiam in executione sententiæ per eum, qui vult admitti ad solidi petitionem. 330.9
Si præstatur per creditores, si veniret alius priuilegiatus, agitur ex illa cautione, quasi ea sit loco proprietatis. 236.37
Promissa pro euictione debet intelligi de idonea. 289.9
Iuratoria non admittitur si lex disponat fideiussorem dari, & in eius defectum mandat aliquid fieri. 220.39
Vide Fideiussio. Satisdatio.
3 *Quando satisfaciat tertio, vt non possit impedire executionem.* 439.3
4 *Præstatur per maritum, qui dederit vxori causam diuertendi.* 739.59
5 *Cautio de restituendo prioribus, & potioribus quid operetur relatiuè.* 950 16

CEDENDARVM EXCEPTIO.

2 *Cedendarum exceptio quomodo competat.* 286.1.3
Vide Cessio.
Interesse circa depositum cedulæ quomodo probetur contra illam non exhibentem. 262.56
4 *Quando obstet.* 627.38.39
Repellit agentem, quamuis etiam esset inops ille contra quem est facienda cessio. 699.11.12
Renuntians omni legum auxilio etiam cum iuramento non censetur renunciasse exceptioni cedendarum. 701.9.10
Creditor alienans rem, siue tacitè siue expresse repellitur exceptione cedendarum. 701.7.8
Executio sententiæ impeditur per exceptionem cedendarum. 701.2.3

CEDENS CEDERE.

1 *Cedens quando dicitur eadem persona cum cessionario.* 49.10
Cedenti potest opponi quod pro iure cesso nõ experiatur. 10 77
3 *Cedens bonis, & cedendarum exceptio. Vide Cessio bonorum.*
Cedentium & decedentium verba quid significent. 522. 1.8
1 *Cedi an possit ius prælationis.* 149. 12
Cedere, & velle cedere paria sunt. 191.12
3 *Cedere in expressione modorum vocationis significat resignare, decedere autem mori.* 522. 25

CEDVLA.

2 *Cedula producta in officio est de actis.* 262.51
Habetur pro pecunia numerata in censibus. 387. 46
Cedula bancaria habet executionem paratam. 454. 1
Est consignanda sine coactione, quando apparet de credito anteriore. 537.5
Promissa ob non seruata pacta an sit pœna, seu natura, & pars ipsius contractus. 915 16. 17 5
Qualitas cedulæ bancariæ apposita in secunda locatione facit vt secunda locatio sit noua, & non antiqua. 927.12
Bancaria præstatur sine detrimento patrimonij. 915. 13

CELERITAS.

Celeritas coniungendarum actionum facit vt vnus actus occultetur & habeatur pro expresso. 473.7 3

CENSVRÆ.

Censuræ non possunt relaxari contra vnum ex obligatis non habentem aliqua bona, si adest alius cum ipso in solidum obligatus, contra quem potest fieri executio personalis & realis. 787.1.2.4.5 4

CENSVS.

Census in bonis emphyteoticis quando imponi possit. 43.20. 21 1
Venit appellatione immobilium. 43.12
An transferat ius in emptorem. 43.23
Non valet in bonis subiectis fideicommisso: & quando fructus soluti computentur in sortem, & possint exigi sine peccato data scientia fideicommissi. 43. 25. c. 175.14
Caducitas incursa per censum impositum in emphyteusi euitatur, si fuerit extinctus ante intimatam acceptationem illius. 45.35
Si debeat extingui cum pacto, vt pecunia conuertatur in emptionem stabilium, cui incumbat onus probare conuersionem. 45.2.5
Pactum, an valeat, vt quis teneatur redimere censum infra aliquod tempus. 49.15
Non dicitur extinctus quando fuit translatus ad alia bona. 113.81
An debeat constitui super re certa & determinata, vnica vel pluribus cum certorum confinium designatione. 141 12.10
Transitio contra possessorem rei censuatæ pro fructibus decursis non facta excussione. 141.3.4
Pactum vsurarium an vitiet censum in totum, vel vitietur. 141 13. 29 & seqq.
Quando possit imponi super domo non declaratis certis confinibus. 141. 14
An vitietur per solutionem anticipatam. 141. 15. 17.23
Validatur stante protestatione contrahendi iuxta formam Bullæ. 141.18.20
Qualiter intelligatur clausula illa (quod census facti contra formam Constitutionis indicentur fœneratitij. 141. 23
Iustum pretium census quale sit. 141.24 & seqq.
Et an in hoc attendatur consuetudo. 141.27.30
Fructus an debeant solui pendente causa nullitatis contractus censualis. 141. 35
Pactum reinuestiendi pecunias redactas ex censu an sit nullum & tollat libertatem illum redimendi. 45.14
Factus per Ecclesiam ad 7 pro extinguendo alium ad octo non dicitur ex causa necessaria, & in eo emptor non tenetur probare conuersionem pecuniarum. 45. 38
Impositus super re vendita cum reseruatione dominij est nullus. 175. 1
Emptor census super re non liberè potest agere ad pretij restitutionem etiam contra fideiussores. 175.16.18.19
An valeat si imponatur super fundo non capaci propter alium censum ibi prius impositum. 175.22
Venditor census non emptor habet facultatem redimendi. 14.2
Constitutus super bonis alicuius Ciuitatis an debeat iudicari de bonis illius, vel potius de loco vbi fuit celebratus contractus, & destinata solutio. 29. 3.33
Non probatur ex sola assertione venditoris in præiudicium tertij

teriȷ nisi concurrant aliæ coniecturæ. 22.2.4
Factus contra formam constitutionis si reformetur, an incipiat valere prout ex nunc vel sustineatur pro tempore præterito. 14 7 8
Debitor census facta disdicta an possit soluere inuito creditore ante lapsum duorum mensium, qui dantur ad fauorem venditoris iuxta Bullam. 8.4
Censũ non soluens, aut alienans quando ab illo cadat. 188.28
Dominus rei censuatæ potest retinere fructus eiusdem rei si census non fuit solutus. 25. 15
Pactum dicitur inualidum, si emptor habet facultatem extinguendi censum, quamuis non apponatur in eodem contractu. 14.1.& seqq.
Emens censum pro nominando an debeat intimare nominationem, & quando venditor liberetur, si extinguat censum soluendo emptori, non ei, qui fuit nominatus. 194.10
1 An requirat Scripturam sicut emphyteusis. 208. 7.8
Emi potest, non præsente pecunia, si verum debitum in illius solutionem conuertatur. 321. 17
Potest redimi absque pretio numerato, subrogando in eius locum merces, & similia. 321.16
In censibus an sufficiant decem anni ad præsumendum Titulum. 208.4.5
Admittit petitionem sortis principalis loco damnorum & interesse si non renouentur cautiones & seruentur pacta contractus. 301.6
Dum controuertitur, non debet impediri manutentio quoad fructus. 208.14
Permissio de accollando censum an habeatur pro præsente pecunia in subhastatione. 326.14
In venditione domus pro quadringentis aureis cum onere soluendi censum aliorum scutorum quadringentorum, qui erat impositus super d. domo, an debeatur gabella tam respectu census, quam pretij dati pecunia. 258.43
Argumentum de censu ad emphyteusim an valeat. 208 6
Fructus census non currunt suscepto mandato pro solutione sortis ob non impletas conditiones. 301 7
Diuisio sortis an extendatur ad fructus: & quid e contra, an receptis fructibus pro parte debeat etiam recipi census in parte. 359. 15.16
Vendens census, quos vendere non poterat, habetur tanquam possessor, & tenetur ad fructus. 240.38
Impositus super re expressè prohibita alienari an operetur deuolutionem si fiat extinctus ante accusatam caducitatem. 202.26.28
Quare debeat esse in pecunia numerata. 321.28
Non potest pro parte redimi inuito creditore tanquam indiuiduus. 323.4
Sortis repetitionem quo casu admittat. 258.24
Est vsurarius si in eo apponatur pactum, vt non possit redimi, nisi post certum tempus. 158.17.18
An valeat pactum in censu vt venditor possit compelli ad illum redimendum, si fuerit in mora soluendi, vel si bona censuata reperiantur obnoxia. 258. 20 21
Potest fieri per dationem cedulæ. 387 46
Conuentio, vt sit in arbitrio emptoris à censu recedere, indicatur feneratitia. 258.25
Extingui an debeat per heredes in solidum. 323. 5
3 Est nullus non seruata forma Bullæ Pij V. 588.2
Soluitur de re nostra, pensio autem de re aliena. 566.17
Venit appellatione immobilium, & quorumcumque bonorum, etiam in materia odiosa, vt in confiscatione, 420.12.13.&. 585.6.& seqq.
Debet habere naturam perpetuam, vt sors principalis non possit repeti à debitore inuito. 587.3
Est inualidus, quando illius solutio ponitur in voluntate emptoris, non solum in casibus spectantibus ad venditorem morosum in soluendo, sed etiam in alijs, qui iure diuino, vel humano possunt succedere ob nõ perceptionẽ fructuũ. 587.3
Continetur in legato vsusfructus. 585. 18. 20
An dicatur prohibitus, si prohibeatur alienatio, pignus, & hypotheca. 420. 1.14
Impositus per Ecclesiam absque solemnitatibus valet quandiu non datur de nullitate, & quamuis declaretur nullus, tamen non retrotrahitur vt possint repeti fructus soluti. 559.64
Constituitur super diuersis bonis pro securitate emptoris. 524 .24.
Petitio alternatiua Canonis, seu census an faciat præsumere contractum censualem, vel emphyteoticum. 566. 12 13
Impositio census an concedatur, permissa alienatione pro dote. 420.15.16
Inualidus si reformetur iuxta bullam, incipit valere, vt nunc tanquam si hodie factus esset, non pro tempore retroacto ita vt omnes fructus soluti computentur in sortem. 588. 3
Admittit decem pro centum iuxta morem regionis. 589.15.16
Si duo in solidum constituunt annuum redditum & vnus recipit totam pecuniam, & alteri sit promissa indemnitas, & redemptio census intra certum tempus, non posset alter redditum sibi comparare, & cogere debitorem principalem ad redimendum. 459.14
Reseruatiuus, & consignatus siue constitutiuus quis dicatur. 420 9
In Regno Siciliæ non seruatur Bulla Pij V. sed Nicolai V. iuxta constitutionem Greg. XIII. 588. 4. & seqq.
Canon accipitur pro censu. 566.14
Emptor census non tenetur verificare causam narratam à venditore, quod per eum fuerit impositus pro soluendis meliorамentis. 488.11.13 &. 498 9
Facta emptione census per fideiussorem extinguitur obligatio. 459. 32
Venditor census iuxta Bullam non solum non potest cogi ad redimendum, sed etiam illius retrouenditio reprobatur in pœnam, aut aliam quamcumque causam. 587.8
Testator quo casu præsumatur legando census cogitasse de eorum redemptione. 563.80.81
Retrouenditio census est facienda proprietario, non vsufructuario. 585 25
Promittens soluere censum super aliqua re, operatur vt illa res sit obligata pro d. censu. 546.31
Conuentio in censu contra formam bullæ remouetur firmo remanente contractu in reliquis. 587 9.10
Vendens censum nihil alienat, sed remanet Dominus, & possessor rei censualis, & tenetur ad collectas. 420 2.& seqq.
Pactum an valeat, vt venditore census deficiente in soluendis fructibus repeti possit sors principalis. 587.6.7
Prælatio concessa ex constitutione Pij V. Domino census habet locum etiam in distractione necessaria per subhastationem. 544.59
Emens censum constitutiuum acquirit solam commoditatem perceptionis fructuum. 420.10
Nulliter constitutus an sit ratificatus per solutionem census, seu fructuum. 488. 9
Quando sit præsumendus potius contractus census, quam emphyteusis Ecclesiæ. 566. 9
Appellatione Iurium veniunt census. 585. 19.
Extraneus potest emere censum, & agere ad fructus illius contra debitorem, & an idem sit in fideiussore eius, qui censum vendidit. 459 1 & seqq.
In translatione census de vna re in aliam remanet eadem obligatio, nec liberantur fideiussores. 454. 15
Statutum concedens executionem contra possessorem rei censui subiectæ intelligitur de eo, qui possidet nomine suo, secus si iure familiaritatis detineret. 450. 15
Mutuum quando dicatur occultari in contractu census. 587.5
In censibus an possessio competens iure speciali releuat, nisi probetur titulus. 508. 38.39

Extinguitur domo extincta. 654 8

Nullus ob non interuentum pecunia sanatur in signatura Sanctissimi. 652. 17

Præsumitur verus, & factus in pecunia numerata, stante Instrumento super eo celebrato,& comprobatur per solutiones fructuum. 796.2.3

Constitutus pro scutis mille dicitur peremptus, si declaretur, quod illius impositio fuit facta pro minori summa. 796.13

Super fundo legato an sit soluendus per heredem, seu legatarium,& quid si relinquatur pro anima,& ob piam causam. 611.1.7

Est ipso iure nullus stante pacto contra substantiam contractus, & resoluitur in mutuum, & fructus computantur in sortem,nec obseruantia, aut confirmatio Papæ illum conualidat. 717. 11 12.13

Impositus super prædijs pluribus,certis finibus designatis, valet, quamuis super aliquo ipsorum non esset bene constitutus. 777.7

Quando dicatur emptus in pecunia numerata seu per confessionem. 628 1.2

Restitutio, seu retrouenditio census est facienda heredi proprietario non vsufructuario. 636.17.19

Vsufructuarius tenetur ad omnia onera censuum. 611. 5.6

Simulatio contractus census non inducitur, quamuis sit gestus inter fratres,& per longum tempus non sint soluti fructus. 628.14

Creditor census impeditus exigere depositum factum pro illius extinctione non tenetur eundem censum retrouendere, & currunt fructus. 795.2

Censuarius habet prælationem, quando venditur res censui subiecta, quamuis etiam venditio fieret à iudice ex causa necessaria. 784.10

Pendente lite,& lata sententia super inualiditate census,datur manutentio in exactione fructuum, etiam concessa restitutione in integrum aduersus rem iudicatam. 796.19.4 .42

Conuentio, quæ non est contra formam Bullæ census,& illius substantiam non inualidat contractum census. 777.2

Redemptio census voluntaria non potest fieri heredi grauato, secus si necessaria,& quando non potest considerari aliquod incommodum substituti. 636.13.14.15

Emptor census per facultatem sibi datam extinguendi illum ex pensionibus domus est certus de lucro vltra sortem quod est prohibitum,& pactum non valet. 717. 3.7

Res obligata pro censu transit cum dicto onere ad quemcunque perueniat. 701. 13

Dominus census,qui illum cessit suo creditori,potest exigere fructus eiusdem census sibi debitos ante cessionem, non obstante quod debitor census ostendat tres solutiones continuas semestrales per eum factas cessionario, quæ non faciunt præsumi retro solutum. 716.27.28

In censibus: in quibus non admittuntur solutiones anticipatæ, tamen illæ possunt concedi quando hoc onus anticipatè soluendi alia ratione compensaretur. 679 20

Facultas extinguendi censum permittitur solum venditori census non emptori. 717 4

Contractus censualis habet naturam, vt sit perpetuus, & sors à venditore inuito repeti non possit,cum alias esset mutuum. 717.1

Emens censum si habet certitudinem redemptionis illius etiam aliunde quàm ex Instrumento cum eo celebrato,facit,vt census dicatur inualidus. 717.5 6

Imponens censum super Molendino suo si illud destruat, tenebitur actione de dolo.& ad interesse domino census, seu ad constituendum alterum censum super alia re. 654.25

Rigor soluendi censum in pecunia & inductus ad præcludendam viam fraudibus, & non habet locum in foro conscientiæ in illis, qui bona fide anticipant solutionem, & quando constat de eorum credito. 652.16

Contractus census valet sublato pacto vsurario. 717. 8. 9. 10

Pactum est illicitum, vt emens censum conducat bona censuata, ita vt duret locatio quousque durat census, non tamen vitiabit contractum, sed vitiabitur. 777. 1.& seqq.

Dominus census non præfertur in venditione habenti ius retractus. 742.60

Fructus non currunt, stante nullitate census. 691.23

Debitum ex vna causa potest transfundi in contractum census ex voluntate partium. 652.11. 13.14

Bulla Pij Quinti concedens, prælationem Domino census est exorbitans à Iure communi, & debet strictè intelligi,vt minus illud lædatur. 784. 13.14

Protestatio quod census censeatur constitutus iuxta formam Bullæ Pij V.facit vt omnia pacta contracta contra illius tenorem sint habenda pro non appositis. 751.396. 777.8

Contractus census potest fieri diuiduus ex conuentione contrahentium,& quando dicatur facta diuisio. 717. 19.

Dominus census non potest compelli inuitus ad redimendam partem illius. 717.20.21

Sors principalis census non potest repeti respectu Domini census, non alterius. 723.11

Solutio anticipata prohibetur in censibus, non tamen reddit contractum vsurarium. 679. 30.31

Retrouenditio dicitur indiuidua propter incommoditatem quam affert particularis solutio. 717. 22

In censu admittitur repetitio sortis quando ageretur ad implementū & in defectū illius ad damna, & interesse. 717.2

Census est nomen generale comprehendens plures contractus pecuniarum datarum ad censum. 951. 6.42 5

Extinguitur si D. census amat rem censuatam. 826.9

Requirit pecuniam numeratam pro forma, cui partes non possunt renunciare. 851.27

Ante Bullam Pij V.præsumebatur irredimibilis,nec reprobatur per Constitutiones Martini V. & Calixti III. 985.12.13

Constitutus super re Emphyteutica an sit nullus absque consensu Domini directi 903 8 & 916. 5.24

Est de loco contractus, vbi destinatur solutio, & vbi est persona creditoris, non de loco, vbi fuit impositus. 88 5.23

Translatus quando remaneat cum ijsdem obligationibus, & fideiussoribus prius datis. 945.25

Quando imputetur inter immobilia, tam ante quàm post cessionem. 811. 21.22.& 981 38

Non alienatur sine solemnitatibus. 981. 37

Non redimitur,nisi etiam soluantur fructus. 924.20

Assignatus in diuisione vni ex fratribus illi acquiritur etiam sine traditione. 951. 21. 26

Præsumitur in dubio constitutus potius in re ipsa, quàm super alijs iuribus. 916. 25

Impositus ante constitutionem Pij V. non potest redimi, si fuerit venditus, vt in perpetuum duret. 985.10.14

Extinctio census non consideratur stante dominio reducibili ad reuocationem. 885. 25

Non solet imponi super bonis alienis, sed proprijs. 838.11

Redemptio censuum procedit ex necessitate, quæ non potest euitari. 916.10

Dicitur perpetuus quamuis iuxta formam bullæ possit semper redimi. 885. 30

An sit licitus sine pecunia, quando adest verum creditum. 853.35.36

Emptor census non tenetur probare versionem pecuniarum in vtilitatē mariti pro quo fuit impositus per vxorē. 952 8.9

Solutio census absque præiudicio iurium præseruat Ius Ecclesiæ, non secus ac si illa non fuisset facta. 981.40

Vendens censum non transfert aliquod dominium in emptorem sed illud retinet possidendo, sicut prius, ita vt ex hoc sit inepta clausula precarij; quæ solet apponi. 951.21.22.

Bulla Greg. XV. super Iure congrui derogat Bullæ Pij V. de censibus. 876.17

Fructus censuum non debentur post illorum redemptionem. 951.20

Prælatio conceditur domino censuus,si vendatur res censuata. 955.39

Venditor censius tenetur ad collectas, & similia onera. 955.29. 44

In donatione rei censuatæ non potest considerari, quod respectu censis res sit aliena. 955.29

Habentes diuersos census in re censuata vendita quomodo inter eos perferantur. 876.11

Constitutio Pij V.super censibus extenditur ad census futuros non præteritos. 985. 16

Modicitas pretij in censibus non præsumitur,nisi probetur,& in eis attenditur consuetudo loci. 985. 20.21

In censibus quando habeat locum priuilegium retractus, remissiuè. 885.35

Ius dicendi de nullitate census potest cedi,prout omnis actio,& omne Ius etiam extraiudiciale. 903. 12

Redemptio census non potest fieri vsufructuario absque interuentu proprietarij. 985. 9

Constitutum an operetur in contractu censuali. 855.3

Ecclesia quando dicatur esse in possessione, ita vt illi sit incorporatus, tam in proprietate, quàm in possessione, & vsufructu. 981. 39

Habens censum in re vendita præfertur emptori. 978.19

Dominus censis habet ius in re censuata,quod transit ad quemcumque successorem, Ecclesiam, fiscum, contra quem potest agi hypothecaria & personali in rem scripta, tam pro futuris,quàm pro præteritis præstationibus. 955. 38.40

Testator non potest facere,vt hæres accipiat pecunias ad censum contra formam Bullæ Pij V.neque in hoc tenetur obedire illius præcepto. 853.22

Verba,pro censu,seu canone, quomodo intelligantur ad effectum cognoscendi an simus in contractu census, seu emphyteusis. 926.12

Retractus an habeat locum quãdo fit concessio sub annuo censu redimibili, prout quando fieret venditio. 885. 27

Quietatio pro fructibus pecuniarum,quas aliquis habet ad censum an faciat probationem, vt dicatur census ad eum iure dominij spectare..... 10.11

CENSVS VITALITII.

4 Census vitalitij computantur inter immobilia, prout quando sunt ad beneplacitum,nam etiam tunc iudicantur non secus, ac si essent perpetui. 756.20.21

Assimulantur tactui retis. 756. 12

Mulier an possit emere istos census absque solemnitatibus statuti Vrbis.756.3.59

Possunt constitui in rebus incertis,& in persona,& in eis multa tollerantur, quæ in aliis non permitterentur. 756.55

Dicuntur contractus innominati, do vt des, 756. 14

Sunt validi, & iustiores aliis. 756.1.2

Obseruantia in eis attenditur. 756. 41

An debeat in illis esse probabilis coniectura vitæ iuxta legem hæreditatum ff.ad l.falcidiam,ita vt non adsit deceptio vltra dimidiam.756. 45. & seqq. &

Quando conualidentur, si emens superuixerit per multos annos.756. 49.50

CEPISSE CAPERE.

2 Cepisse an dicatur, qui capit, vt alteri acquirat, vel restituat. 202.36

CERIMONIALIS Liber.

1 Cerimonialis liber attenditur in decisinis. 111.7

CERTA DISPOSITIO.

3 Certa dispositio dicitur,quæ in vno tantùm potest verificari,non secus ac si de illo in specie nominatim mentio facta fuisset. 548. 4

CERTITVDO ACTVS.

3 Certitudo actus magis colligitur, & falsitatis suspicio euitatur apponendo locum loci. 479. 54

CERTVM CERTVS.

Certum tene, & relinque incertum est vulgatum dictum contra illos qui defendunt causas per argumenta subtilia, vt videantur ingeniosi & merces eis augeatur. 439. 6 4

Certum dicitur, quod potest verificari,& certificari.924.32 5

Certus non debet certiorari. 478.3.&.579. 17 3

CESSIO.

Cessio an requiratur, vt possit agi per vxorem ex promissione Dotis facta marito. 49.13 1

Actionum an sufficiat per eum,qui conuenitur,vt agat.174.27

Ex stipulatione notarij actio acquiritur ei, pro quo fuit stipulatum sine cessione. 49.18

Tertius,qui non est penitus extraneus, an vtatur beneficio pacti appositi per principalem,& an requiratur cessio. 49.34

An sit facienda cuicumque extraneo soluenti. 49. 36

Et quid si soluerit fideiussor. 49.37

Cessio,& pactum,quod pensio spectet ad emptorem,facit, vt colonus teneatur continuare locationem.20.6

Exceptio cessionis operarum an possit opponi. 185.48

Pœnæ contra cedentem actiones suas intelliguntur de cessione valida, & de ea quæ fit in potentiorem. 36.51

Cessio in incorporalibus operatur idem quod traditio: & quid in corporalibus. 310.2.24 2

Exceptio competens in principali datur quoque singulari successori, etiam sine clausula cessionis. 205.1.2

Inter fideiussores quando locum habeat beneficium cessionis. 186.8

Quando sit valida, & illius copia sit exhibenda.356.41

Facta in præsentia rei cessæ an transferat possessionem sine traditione. 310. 15

Post solutionem,& ex interuallo quando fieri possit fideiussori soluenti. 286.4.5

Quid operetur,si vnus ex fideiussoribus soluit. 286. 15.16

Pro pretio confessato, & non interueniente pecunia, quo casu sit valida.286.9.& seqq.

Ex causa donationis non solet præsumi simulata. 252.24

Accessoria ad contractum innominatum non requirit solemnitates,quæ secundum statutum debent interuenire in actu principali. 273. 29

Quando dicatur accessoriè facta. 273.30

Explicita non requiritur, vbi quis venderet expressè pensiones. 252.53

Beneficium cessionis,seu cedendarum actionum datur fideiussori. 310.44

Post denunciationem cessionis quando possit fieri solutio cedenti, vel post litem contestatam à procuratore in rem suam. 356.16.21

Possessio transfertur per solam cessionem factam à Principe de re etiam corporali. 310.5

Ius retinendi an transeat ad singularem successorem etiam sine cessione. 203.29

Dispositio legis per diuersas C. mandat. non habet locum in cessione necessaria. 286. 14

Nulla non comprehenditur in statuto prohibente cessionem. 213.6

Mulier an censeatur dare nomina debitorum primi viri secundo marito si non interuenit cessio actionum. 253. 50. 52

Rem non possidens an liberetur per cessionem actionum contra possidentem quamuis teneatur ex contractu, vel quasi. 395.24

Actionum cessio,quæ in solidum est apud cedentem, an in solidum debeat cedi fideiussori soluenti.271.2.& seqq.

Actio an transeat sine cessione. 252.51.&.204.42

Conuentio vt ipsemet venditor redimat non alius, est licita, & hoc casu non datur cessio iuris redimendi. 258.27

An liberetur depositarius, si velit facere cessionem contra

alium penes quem deposuit rem depositam ad fauorem deponentis. 395. 17. & seqq.
3 Potest fieri, si constat de veritate contractus, etiam non interueniente pecunia. 459.14
Nihil operatur si non apparet de iure cedentis. 501.26
Est approbanda cum sua qualitate, quæ non potest separari. 586.47
Conditio cessionis iurium tacitè inest obligationi & impedit executionem. 409.10
Periculum nominis non exacti quando post cessionem spectet ad cedentem. 527.3.& seqq.
Promittens nomen cessum exigibile tenetur manu tenere cessionem bonam in ista qualitate ad fauorem cessionarij. 527.1
Cedens tenetur probare se verum creditorem nominis cessi, & de isto legitimo credito debet prius constare, vt cessio valeat. 501,22.23
Creditores possunt denuntiare debitoribus credentis ne illi soluant, & valebit talis denunciatio etiam post sententiam, dummodo non ante illius executionem. 486.22
Exceptio cedendarum obstat etiam mulieri in dote sua. 409. 11
Et nunquam censetur exclusa quamuis per statutum tollantur omnes exceptiones, & defensiones, etiam si opponatur post sententiam, & in executione illius, & licet sit inops ille, contra quem est facienda cessio. 409.1. & seqq.
Est concedenda, si nullum damnum infertur cedenti. 686.10
4 Debet fieri, si procedit contractus inter venditorem qui soluit ex causa euictionis rei venditæ, & emptorem, cui soluitur. 793. 14.
Quando admittatur ex internallo post actũ solutionis. 793.23.24
Actionum non datur in iudicio negotiorum gestorum, sed ipse gerens tenetur. 665.18
Non liberat debitorem cedentem si exigat nomina cessa. 726. 11
Opponitur per sententiam. 793.17
Non petitur per extraneum soluentem pro alio, sed per necessarium defensorem. 793.18.19
Requiritur, vt possit competere actio ei, qui non est nominatus in Instrumento. 723.13
Non operatur si non constat de viribus cedentis. 730. 30
An requiratur ad effectum retentionis. 734.17
An inducatur per verba (ponens in locum suum) 682.9
Statutum Vrbis requirens subscriptionem donantis, & testium in donatione, an habeat locum in cessione ex causa litis. 706.22.23
An sit facienda fideiussoribus, correis, tertiis possessoribus, negotiorum gestoribus, & similibus. 701.4.6
Facultas petendi cessionem videtur inserta in ipso contractu, tanquam sit de natura illius. 793.15
Fideiussor, qui promisit soluere, omni exceptione remota, non excluditur à petenda cessione. 793.16
Futura successionis quando sustineatur. 692.13.14
Ius agentis quando in totum excludatur ipso iure, quamuis non adsit paris cessio in gradu. 653.38
Officium Iudicis semper competit ad petendam cessionem iurium talium, qualium, licet actio deficeret. 793.20
Facta à spoliato est valida ita vt per eam transeant omnia Iura spolij in cessionarium. 793.21
Negatiua cessionis probatur ex inspectione actorum. 737.3
Exceptio rei iudicatæ impedit litis ingressum, & prodest singulari successori, etiam sine clausula cessionis. 691.35.37
Dominus census, qui illum cessit suo creditori potest exigere fructus eiusdem census sibi debitos ante cessionem, non obstante, quod debitor census ostendat tres solutiones continuas semestrales per eum factas cessionario, quæ non faciunt præsumi retro solutum: idem in similibus exactionibus, & tributis. 716.27.28
Facultas testandi non dicitur sublata per cessionem collatam in tempus delatæ hæreditatis, & sub conditione si deferatur.
Exceptio quod non possit fieri cessio. Vide Cedendarum.
Est inualida, si fiat ex causa donationis, & in eo, quod donatur vltra illud, quod soluitur, non aget, nec cedens, nec cessionarius. 826.33.34 5
Non requiritur ad effectum excipiendi, & retinendi. 955.20
In dubio an sit præsumenda simulata. 826.20
Reportata contra ordinem debitoris non producit aliquem effectum. 963.20
Actionum facta clerico an sit valida, vel potius simulata propter auaritiam. 826. 7
Soluens de pecuniis debitoris quando possit reportare cessionem. 363. 19
Statuta prohibentia fieri cessiones in potentiores comprehendunt Ecclesias ob difficultatem conueniendi. 826. 14
Nullitas cessionis non consideratur, quando adest ius clarum cedentis. 826.42
Ad effectum nullitatis cessionis an clericus dicatur potentior laico, si non habet potestatem, vel non sit de magna, & bellicosa familia, vel sufficiat priuilegium fori. 826.11.13
In potentiorem permittitur ei, qui non potest rem suam recuperare ob potentiã aduersarij, immo rem æquiualentem suscipere ob talem causam etiam in foro conscientiæ. 826.23.24
Causa senectutis an excludat dolum, ita vt non possit tunc opponi de inualiditate cessionis: & quid in muliere, & in paupere. 826.21.22
Reuocatio cessionum est vtilis, vt cedens non teneatur ad aliquam pœnam. 826.37
Scientia cessionis ex quibus probetur. 906.11
Omniũ iurium admittitur cum transfusione ad hæredes. 903.13
Iuris redimendi an sit concedenda. 978.4.5. c.903.2.4
Inualida confirmatur iuramento: & quomodo sit iurandum. 826. 29
Iurium & actionum magnæ quantitatis pro modica summa dicitur simulata, & admittitur talis exceptio ad fauorem illius, contra quem fuit facta. 826.1.2
Realis actionis semper potest ante litis contestationem. 906.24. c.978.3
An sit valida cessio actionum facta clerico consanguineo, ita vt excludatur dolus, & ratio maioris potentiæ. 826.15.16
Post actionem in Iudicium deductam non potest alius illam prosequi, etiam in casu in quo est licita cessio, quæ non permittitur, lite pendente ad effectum, vt iudicium transferatur in cessionarium. 906.15.16
Impedimenta necessaria debent esse ad conualidandam cessionem in alium factam, ita vt remaneat actio quasi inutilis, & non adsit aliquid pro lite tuenda quidquid aliud sit respectu pœnæ. 826.25.26
Emptio actionum cum promissione euictionis per cedentem facta præsumitur simulata, & excludit periculum exactionis, & admittit solum lucrum. 826.4
Quod est alienabile, admittit cessionem, & transmittitur ad hæredes extraneos. 978.11
Redditus annui, & pensionis computantur inter immobilia antequam cedantur, secus post cessionem factam, quia tunc comparantur fructibus à solo separatis. 811.21

CESSIO BONORVM.

Cessio bonorum quando debeat fieri per clericum, non obstante Priuilegio. C.Odoardus de solut. 222.38.39 2
Debitor an possit cedere bonis, si vult, quamuis creditores ei concedant dilationem quinquennalem. 222.11.14
Beneficium cessionis conceditur contra voluntatem creditorum, nec potest per eos impediri. 222.13
Priuilegio cessionis an possit renuntiari, etiam cum iuramento. 222.46
Liberat à captura facta, vel facienda. 222.45
Non datur decoctori fraudulento. 380.4.
Non conceditur debitori post transactam dilationem quinquennalem ei concessam. 222.17

Hæres illius, qui cessit bonis non tenetur in solidum, quamuis non confecerit Inuentarium. 222.25
An retardet executionem quoad expensas trium conformium. 222.48
Exceptio cessionis non competit, si debitor est obligatus in Instrumento guarantigia: & quid si statutum mandet simpliciter exequi Instrumenta cum carceratione absque clausula donec soluerit. 222.23.24
3 Cessio bonorum est priuilegium quod datur pauperibus. 486.5
Et illius exceptio impedit litis ingressum & contestationem. 486. 11
Quando dicatur vniuersalis. 486.1.4
Facta ad fauorem duorum creditorum an extendatur ad alios non nominatos. 486.13.& seqq.
Excludit cedentem ab agendo. 486.9
Facit, vt actiones personales remanentes apud cedentem sint inutiles, nec possint exerceri. 486.10.21
Operatur vt actor, qui lite pendente cessit bonis, non possit consequi iudicium cœptum. 488.12
Quo casu excludat cedentem, vt non possit pœnitere & quando desinat esse Dominus rerum suarum per talem cessionem 486.19.& seqq.

CESSIONARIVS.

1 Cessionarius quando petere possit executionem, pendente nullitate cessionis. 118.43.46
An succedat in locum cedentis. 142.14
Soluens pensionem locantis pro conductore an habeat beneficium tacita hypotheca in bonis inuectis, & illatis. 117.16.149.14
Quando dicatur eadem persona cum cedente. 149.10
An habeat priuilegium competens marito quoad vsuras dotis. 117.20
Et vt præferatur in emptione fructuum coloni. 117. 18
2 Potest opponere exceptionem, quæ obstat cedenti, quamuis fuerit soluta pars. 346.46
Quando sint consignanda iura cessionario per cedentem, vel sufficiat indicatio illorum, & cuius sumptibus sint tradenda. 286. 17.& seqq.
An tueatur possessione cedentis, vt possit in illa manuteneri & quid in fideiussore. 310.26.27
Consequitur quasi possessionem rei incorporalis absque aliqua cessione, & potest experiri Vti possidetis. 310.1.4
Rei vendicatio potest cedi & traditio requiritur, vt cessionarius possit experiri vtili actione. 310.25
Dicitur subrogatus loco cedentis quoad commoda, & onera. 309. 21
Possessio transit & continuatur in cessionarium, si per statutum succederet in locum cedentis. 310.20
Confessio cedentis non præiudicat cessionario, cui fuerat antea ius quæsitum. 387. 12
Sequestrum an concedatur, si condemnatus possedit beneficium triennio, & quid in cessionario. 232.22.25
Electio peritorum facta inter cessionarium, & tertium non nocet cedenti. 228.2
Inutilis apud cedentem quando sit vtilis apud cessionarium. 356.10
Exceptio quæ obstat cedenti, quando præiudicet cessionario. 356.7
3 Per quas clausulas dicatur positus in locum cedentis. 531.38
Non debet explorare conditionem nominis cessi, quando cedens promittit illud exigibile. 527.6
Gaudet omnibus Priuilegiis, quibus gaudet cedens, etiam quoad viam executiuam. 459. 24
Est eadem persona cum cedente. 586.81
Habet omnia Iura cedentis. 547.54.&
4 Consequitur omnia iura cedentis, & succedit in omnibus prærogatiuis illius. 733.22.&.906.4.&.981.11
Exceptio, quæ obstat cedenti, præiudicat cessionario. 701.14.& 906.9
Cedens an sit idoneus testis pro cessionario. 753.17
Non acquirit plus iuris quam cedens haberet. 955.218.906. 8 5
Cedens si promittat aliquid dare cessionario post secutam exactionem, non potest per eum conueniri: & quando hoc procedat. 826.10.41

CHALENDARIVM, seu BANCHVM.

Calendarium seu Banchum est nomen vniuersale sicut hæreditas. 256.8 2

CHARONDÆ LEGES.

Charondæ leges circa Rempublicam gubernandam. 284.25 2

CHIRVRGVS.

Chirurgus, quamuis non viuat expensis militum, gaudet tamen eorum priuilegiis. 340.10 2

CHORAGIVM.

Choragium, & choragus quid significet. 270.60 2

CHORVS.

Chori erant diuisi in duas partes etiam tempore Apostolorum 270.59 2
In choris Antiquitus fœminæ cum masculis canebant. 270.58

CHRISTIANVS.

Christiani capti in bello iusto non subiiciuntur de consuetudine iuribus captiuitatis, & postliminij, nec habentur pro seruis: quidquid aliud sit in bonis, quæ efficiuntur capientium. 801. 2.28 5
Capti in bello, quamuis non efficiantur serui, tenentur tamen persoluere pretium redemptionis: & qualiter sit illud taxandum, & quando cedat lucro capientium, seu Principis. 801.43.44
Pro redimendis Christianis captiuis in bello, grauatis bona restituere licebit euertere fideicommissum. 801.48.49
Christiani non debent infestari a Iudæis, nec eorum commercia impediri. 658.3
Nomen Christiani quare fuerit potius impositum, non Iesuani, cum tamen dicamus Christum & Iesum. 798.19.seqq.

CITATIO.

Citatio incerta vitiatur, si nescitur quis Iudex illam fecerit. 30.25 1
Personalis ad sententiam non valet si fuit circumducta per non comparitionem citantis. 66.43
Relatio citationis facienda est per nuntium Iudici, vel Notario. 66.42
Citandus habetur pro citato, si facit, vt citatio ad eum non perueniat. 66.32
Non requiritur si declarari debet aliqua dispositio. 68.26
Qualis debeat esse vt inducat litis pendentiam, & faciat rem litigiosam. 2.33. seqq.
Quando interrumpat præscriptionem. 2.44
An debeat esse specialis, vel sufficiat generalis. 2.32.& seqq.
Debet peruenire ad notitiam citati, & quando illa præsumatur. 103.17
Non fit procuratori, nisi in subsidium. 145.1
An possit fieri principali post constitutionem procuratoris. 145. 7.8
An sufficiat fieri ad domum in causa graui. 145.9. &
An prius sit requirenda persona, vt facta domi valeat. 145.10. seqq.
In laudo arbitratoris an requiratur. 162.6
Facta à Delegato, non inserta copia delegationis an arctet citatum ad comparendum. 170.18
Dimissa copia quando sit legitima. 60.1
Nulla conualidatur per subsequentem citationem citati. 60.4.& 156.1
Debet affigi valuis domus, non sub angulo, aut rimula hostij: & fieri hora opportuna non nocturna, & continere locum examinis. 60.5. & seqq.
Productio mandati æquipollet citationi. 156.5
Qualis debeat esse vt inducat præuentionem. 156.9

Perpetuat iurisdictionem. 156.11.13
Ad sententiam est necessaria. 156.32
Sententia est nulla, si fiat citatio ad illam pro prima die, & postea quandocumque, & quid in citatione ad videndum iurare testes pro tali die, & postea singulis horis. 156.31
Quando reuocetur citatio ad sententiam per admissionem nouorum Iurium. 156.37
Facienda per statutum, per proclamata intelligitur de personis incertis. 199.9
Incertitudo an existat, si debet fieri citatio possessoris, antequam aliquis mittatur in possessionem. 194.6
Si persona potest certificari, non releuat incertitudo eius, cui est facienda citatio. 194.3
Prætendens citasse tutores quasi eorum deputationem ignorauerit, non restituitur. 194.16
Vnius ex Tutoribus quando sufficiat, & an actor eligat, quem velit ex pluribus citare. 194.5. & seqq.
Citatio per edictum quando sufficiat. 339.29
Requiritur, quamuis possessio possit capi propria auctoritate. 339.28
Data potestate citanti in locis vicinis, quando valeat citatio in vno tantum loco. 229.21.22
Nulliter executa an attendatur, si in reuocatione superseßoria fuerit legitimè facta intimatio. 321.3
Potest omitti, stante notorio defectu defensionis. 339.25
Generalis, vt prætendens interesse compareat, est nullius momenti si constat quis possideat. 238.72
Facta in loco, in quo quis stat vigore primi decreti, est nulla, & non dicitur fieri in domo habitationis. 258.13
An requiratur generalis, vel specialis in transumptis, & de consuetudine an possit omitti. 268.13.57
Sponte dicitur facere, qui non opposuit exceptionem sibi competentem, quamuis de eo citatio fuerit facta. 227.21
Præcedens, & intimatio subsequens quando faciat præsumi decretum dationis in solutum. 392.13
Facit, vt quis teneatur causam prosequi apud Iudicem coram quo fuit citatus. 389.12
Commissio Iudicis de citando non probatur quamuis constet petitionem citationis præcessisse, & citationem subsecutam. 392.16
Possessor expulsus sine citatione debet per Iudicem iterum in possessionem poni, quamuis sit intrusus. 339.27
Legitimè facta ligat. 321.1
An requiratur quando capiuntur pignora, & subhastantur. 375.1.3.4
Est facienda tertio, vt sententia contra vnum lata illi præiudicet. 227.3
Restitutio an detur ei, cui est facta citatio personalis, si non appellauit à die sententiæ. 364.18. & seqq.
Actus extra horam in citatione demonstratam quando sit nullus. 333.18. seqq.
Exemplum sumptum in vim compulsoriæ quando probet sine citatione si pars fuerit citata in Curia Romana. 268.56
Incerta vitiatur. Vide supra in princip.
Non valet si non deuenit ad notitiam citati. 541.26
Quæ fit in vinea, non debet affigi valuis illius, sed est dimittenda in manibus alicuius ex familiaribus ibidem habitantibus. Idem in ea, quæ fit in apotheca, seu statione. 541. 24.25. &
Est probandum quod tempore citationis habitabatur in dicta vinea. 541.20
Ad sententiam, & conclusio in causa an censeatur reuocata per admissionem iurium absque præiudicio citationis, & conclusionis. 438.1. & seqq.
Modus citationis obseruatus ab vno ex collitigantibus non potest dici nullus, si ille ab altero seruetur. 489.23
Citatio ad docendum se soluisse an æquiparetur citationi ad soluendum, ad hoc vt dicatur remissa caducitas. 515.10
Est necessaria in quolibet actu. 514.78.81
Non debet fieri quando Princeps aufert ius alterius ex certa scientia, & de plenitudine potestatis, vel cum clausula (non obstantibus) 458.28. & seqq.
Specialis requiritur, & non sufficit generalis per edictum, vt possit capi possessio, quando scitur, vel sciri potest, quis prius possideat. 431.5
Filiorum non est facienda in legitimatione m. 495.66.67
An possit probari per testes, vel requirat scripturam. 503. 11. 13
Generalis per edictum non sufficit quando adest certus creditor vel incertus, qui non potest certificari. 489.12.13
Partis quando requiratur in exemplatione, & an sufficiat generalis: & quid si adsit aduersarius in spe, & potentia, non in re, & actu. 577.26.28
Si incidit in aliam diem post admissionem nouorum Iurium dicitur circumducta. 438.8
Ad domum non sufficit in causa graui, sed requiritur personalis. 531.76
Absentis fit domi solitæ habitationis, transmissa copia apud domesticos. 489.24
Admissio relationis citationis facta per nuncium potest probari per testes. 503.20
Accusatio, & querela sola non facit supersedere iudicium ciuile, nisi post transmissam citationem, & ante eam potest retrahi, & aboleri per Iudicem, & non est præuenta iurisdictio, neque sufficit mandatum de citando, nisi citatio sit executa. Idem in causa ciuili. 531. 78. 79
Statutum mandans citationem fieri domi non verificabitur, si citatio fiat alicui de familia, nisi talis esset apprehensus in domo citationis, & non alibi. 541.18
Executio citationis probatur per testes. 503.21.23
An sit facienda de Minore, vel Curatore illius, & quid in pupillo. 479.27.28
Debitor obligando creditori nomen sui debitoris quærit ei vtilem actionem constituendo illum procuratorem in rem propriam: & an in eo exigendo per creditorem requiratur citatio principalis creditoris: & an attendatur mors debitoris mandantis, itaut non expiret mandatum. 507. 11. & seqq.
Nuncius si non fecit relationem citationis non dicitur liquere Iudici, itaut non valeat immissio, quamuis postea citatio referatur. 502.12
Sententia lata extra certam diem, pro qua facta fuit, citatio est nulla. 510.9
Monitorium, & citatio æquiparantur, & inducunt litis pendentiam, & præuentionem: dummodo constet de legitima executione. 531.75.77
Citatio extra Territorium quando admittatur etiam ad effectum condemnandi. 655.17
Potest tolli per Principem in iure quærendo. 679.13
Non reproducta quam vtilitatem afferat. 679.6.7
Et infra quem terminum sit reproducenda. 715.2
In probatione casus, & naufragij, & eorum, quæ occurrent in itinere an sit adhibenda. 677.19. & seqq.
Debet esse personalis, quando tractatur de alicuius præiudicio. 715.15.&.708.9
Et ad constituendum in mora. 708. 8
Creditorum est facienda in Inuentario hæredis, non Tutoris. 711.5
Executa, & verbaliter reproducta reuelat à reali reproductione, si citatus postea compareat, & contra eum Iudex pronunciat, quamuis notitiam non habuerit executionis citationis. 639.3.4.5
Generalis per præconem sufficit ad conficiendum Inuentarium quando sunt multi creditores. 797.17
In loco domicilij, in quo adest vxor cum familia, valet, quamuis citatus adsit. 697.25

Personalis

Personalis facit verum contumacem, secus si fiat domi. 708. 14
Defectuosa suppletur per monitionem factam parte præsente. 738. 20
Et per scientiam actus. 797. 5
Et per intimationem. 797. 11
Et per præsentiam. 797. 1
Requiritur in confectione Inuentarij solùm, vt illius confectio deueniat ad notitiam citati. 797. 7
Omittitur, si non adsit certa persona re, & actu, non autem in spe, & potentia. 758. 17
Si fiat domi inducit solùm scientiam præsumptam. 708. 16
Omnia gesta sunt nulla non facta citatione habentis interesse, etiam in extraiudicialibus. 671. 5
Creditur nuncio asserenti fecisse citationem de mandato Iudicis. 736. 37. 38
Quod non sit rite executa ad videndum iurare testes, an attendatur si de stylo aliud seruetur. 694. 7. 49
Legatariorum, & creditorum quomodo debeat fieri ad Inuentarium conficiendum. 767. 38. & 39
Affinium, & cognatorum an sit necessaria si minor non habet Tutorem. 720. 1
Deputatus ad examinandum Testes an possit citare partem. 738. 31
In citatione non requiritur peremptorium quando sumus in extraiudicialibus. 797. 4
Defectus citationis non obstat, si Iudicium fuisset inchoatum in Curia, & in compulsorialibus esset citatus procurator, qui nominauit procuratorem in partibus ad assistendum extractioni, quo non reperto valebit extractio absque aliqua citatione. 736. 29. 30
Relatio est de forma essentiali citationis. 715. 4
Simplex fides non facit fidem præsertim obtenta sine partis citatione. 677. 8. & seqq.
Partitæ exactæ ex libro officialis non probant absque citatione partis. 640. 9
Reseruans aliqua Iura in citatione sibi præiudicat, si postea acceptat decretum Iudicis simpliciter factum absque aliqua reseruatione. 681. 8. 9
Commissio citationis facta per Iudicem nuncio operatur vehementem credulitatem eiusdem Iudicis, quod illa fuit executa, quæ iuncta cum comparitione citati, vel relatione statim facta post decretum sufficit ad reddendam certam suam iurisdictionem. 639. 9. 10. 13
Probatio admittitur contra relationem nuntij super citatione facta domi solitæ habitationis. 697. 19
Citatus ad respondendum positionibus an admittatur ex causa ad responsionem post terminum. 639. 15. 17
Clausula (citatis, & non citatis) apposita in legitimatione per Comitem Palatinum non præiudicat in fideicommissis, si fuerit solùm adiecta in capitulo concernente successionem hæreditatis. 673. 25
Non debet fieri, si citandus non poterat contradicere. 874. 41
Requiritur in omni actu, in quo quis potest lædi, neque sufficit notitia gestorum. 1000. 13. 14
Generalis per edictum est facienda si non adsit certa persona quæ possit citari. 859. 5
Domi non afficit, nisi dimissa copia in manibus cohabitantium, vel si nemo recipiat in ostio affixa iuxta statutum Vrbis. 996. 11
Est necessaria in contendenda manutentione. 899. 2
Debet interuenire, quando indicat ille cuius declarationi standum est, quamuis esset Princeps. 874. 39. 40
Nulliter facta an conualidetur per comparitionem partis, itaut ex ea possit deueniri, etiam ad excommunicationem, non obstante alia forma citandi data per statutum. 946. 12. & seqq.
Quomodo sit exequenda iuxta reformationem Pauli V. 946. 18
Non potest omitti, quamuis Iudex haberet absolutam, & liberam potestatem, nec talis defectus suppleatur ab ipso Principe. 898. 15. 16
Omissa non reddit actum nullum, si non fiat aliquod præiudicium ei, qui non fuit citatus. 914. 7
Iudex quando reuocet absque citatione partis ea, quæ fecit non citatis citandis. 914. 8
Tabellio non facit fidem de citatione executa sine testibus. 907. 42
Nuntius probat commissionem citationis sibi per Iudicem demandatam. 841. 4
Legitimatio personæ non potest opponi per eum, qui citauit aliquem tanquam procuratorem. 855. 7
Depositio testis inter alios examinati non præiudicat non citatis. 859. 22
Tertius an admittatur ad causam pro suo interesse si aliquid in actis sit productum, per quod de ea constet, quamuis ad dicendum contra illud pars non fuisset citata. 1000. 15 16
Stylus citandi est validus quod nuntius faciat fidem de dimissione copiæ domi solitæ habitationis absque eo quod dicat dimisisse in manibus cohabitantium. 946. 17
Consanguineorum non est facienda, quando Iudex deputat Tutorem legitimum, secus datiuum. 914. 11
Nullitas ob defectum citationis semper potest opponi quamuis non esset permissa appellatio. 850. 19
Citatus coràm vno Iudice, si postea efficiatur alterius non potest declinare forum primi Iudicis etiam in summariis, & executiuis. 906. 6. 7
Non est necessaria flantibus verbis, ipso facto, & absque alia declaratione. 990. 8

CITHAREDI.

Citharedi, & eorum voluptas. 615. 51. & seqq. 4

CIVILITAS.

Ciuilitas alicui concessa non prodest nisi per notitiam illius. 296. 59 2
Est probanda concludenter, vt quis possit frui priuilegiis concessis ciuilibus. 559. 19. 25 3
Concessa in vno casu expresso censetur in alio denegata. 592. 2
Statutum admittens ad ciuilitatem solùm eos qui veniunt ad habitandum, non autem illos, qui inhabitant, est validum. 592. 1 1
Inducitur tam per Ius commune, quàm per municipale. 623. 11 4
Est nomen Iuris includens verè, & propriè omnes, quibus hoc ius tribuitur. 623. 16
Habens Priuilegium ciuilitatis ad sui fauorem tenebitur etiam ad datia, & alia onera, quæ sunt de natura rei, concessæ quamuis illa ignoret, & licet non habitet, 623. 18. 19. 20
Statutum requirens habitationem continuam per 30. annos ad effectum acquirendi Ciuilitatem, non habet locum, nisi anni sint completi. 607. 19
Mulier statim nubendo acquirit forum mariti, & domicilium, ac ciuilitatem ipsius, ita vt comprehendatur in statuto loquente de ciuibus. 609. 32
Habitatio non requiritur ad hoc, vt quis possit conueniri priuilegiis Ciuilitatis. 623. 24

CIVIS.

Ciuis ex statuto quomodo dicatur habere ciuilitatem. 184. 53 1
Receptus in ciuem dummodo aliquid faciat, non desinit esse ciuis, si illud non adimpleat. 44. 12. & 124. 11. 12
Vt quis dicatur Ciuis quæ habitatio requiratur. 181. 17
Priuilegio Ciuis gaudet, qui onera subit. 181. 19
Natus per transitum an dicatur ciuis loci, in quo nascitur, vel baptizatur. 75. 1. Vide origo.
Ciuium alienatio quando permittatur Domino. 185. 33

Ex priuilegio an sit propriè ciuis. 186. 84
2 Ciuium appellatione an veniant tam illi de comitatu, quàm de Territorio. 217. 9. & seqq.
Si annulletur contractus tanquam gestus à non Ciue an possit confirmari propter Ciuilitatem superuenientem. 209. 3
3 Quibus modis creetur. 559. 24
Originarius non est quis illius loci, in quo non est ortus. 559. 18
An quis efficiatur Ciuis in Ciuitate, in qua habet beneficium, & quid in Monachatu. 430. 10. & seqq.
Non dicitur, qui non subit onera per se, vel per alium, quamuis sit ciuis ex priuilegio, dummodo in eo non concedatur exemptio. 559. 30. 31
Non gaudet priuilegiis Ciuium, nisi habitet in Ciuitate maiori parte anni. 559. 20. & seqq.
4 Ciuis propriè, & verè dicitur, qui non habitat, si subit onera. 623. 26
Ex priuilegio non potest vti beneficio statuti absque habitatione, & onerum sustentatione. 709. 16. & seqq.
Vidua habetur pro Ciue, prout erat tempore, quo maritus viuebat, & gaudet dignitate, & honore maritali. 623. 4. 5
Statutum excludens fœminas propter masculos comprehendit etiam vxorem forensem effectam Ciuem, ita vt bona loci originis, & habitationis deferantur secundum statuta illius loci, alia autem secundum statuta loci Ciuilitatis. 623. 21
Frumentum publicum, si non potest vendi, distribuitur inter ciues. 626. 16
Vidua includitur in statuto loquente de muliere existente in matrimonio, & appellatur vxor, & dicitur ciuis, & incola illius Ciuitatis, cuius est vir, & gaudet priuilegiis viri etiam personalibus. 623. 6. 7
Vxor an verè, & propriè efficiatur ciuis, seu per fictionem ad effectum vt comprehendatur in statutis loquentibus de ciuibus. 623. 13. 14
5 Ciuis Romanus faciendo Testamentum in Vrbe an præsumatur se voluisse conformare statuto Vrbis excludenti fœminas propter masculos. 930. 25
Statutum de non admittendis ad collegium Ciuem natum ex obscuris parentibus quomodo intelligatur. 976. 1. 2

CIVITAS.

1 Ciuitati prius nascimur, quàm Prouinciæ, & quæ statuta sint potius seruanda. 9. 11
Venditio bonorum Ciuitatis quando debeat fieri: & Priores quando illam obligent, ita vt factum eorum dicatur factum Ciuitatis. 196. 11. & seqq.
Recognoscentes superiorem nihil faciunt sine eorum consensu. 196. 17
Debent conseruare indemnes eorum Ciues soluentes pro illis. 196. 31
Debitum Ciuitatis contractum per antecessores an grauet forenses, & successores: & quomodo debeat cogi ad solutionem æris alieni. 196. 32. 33
2 Ciuitas carens Episcopo quem prius habebat potest vocari ciuitas. 291. 37
Sine Episcopo multæ sunt Ciuitates in Alemania. 291. 38
Destructa quando retineat iura, quæ antea habebat. 217. 28
Si priuatur Episcopo, an censeatur priuata diœcesi. 217. 2
Appellatione Ciuitatis an veniat diœcesis, prouincia & Territorium, & in quo ista differant. 217. 6. c. 383. 15. 16
Quando possit mori. 217. 4
Hodie de qualibet Ciuitate iudicatur, sicut olim de qualibet prouincia & quid inter Clericos. 330. 19
Quando obligari possit per administratores. 279. 6. 7. c. 360. 30. 31. c. 385. 17
Potest petere relictum, quod pertinet ad Ciuitatem. 358. 12
Si condemnatur, an dicantur condemnata Castra. 217. 1. 18
Ciuitatis appellatione an veniant Villæ & Castra. 217. 3
Populus non liber potest dici Castrum quod est de comitatu Ciuitatis. 217. 7
Iurisdictio Ciuitatis alicui concessa an intelligatur de Castro tam in ordinaria quàm in delegata. 383. 18
Ciuitas non potest singulos obligare, neque in hoc sufficiet maior pars. 469. 6 3
Est eadem, & idem populus, quamuis mutetur forma gubernij, & alij homines succedant. 721. 7 4
Ecclesia æquiparatur Ciuitati. 601. 4. 14
Priuilegium concessum viro comprehendit etiam vxorem ob virtutem matrimonij, quod facit, vt acquirat etiam domicilium, & Ciuitatem mariti. 623. 3
Fauor Ecclesiæ præponderat fauori Ciuitatis. 601. 15
Nunquam moritur, nec habet hæredem, sed continuo viuit in semetipsa, & in ea semper præteritum, præsens, & futurum est idem. 721. 9. 10. 11
Ciuitatis appellatione venit Territorium, prout etiam sub nomine diœcesis comprehenditur Ciuitas. 893. 55
Decreta facta per Consiliarios Ciuitatis, seu Castri sunt inualida, si maior eorum pars non interuenerit. 333. 1

CLAVIS.

Clauium traditio an habeat vim transferendæ possessionis. 310. 17 2
Claues non dicuntur pars mercium, sicut domus. 503. 10 3
Claues sunt pars rei, & per eas intratur ad possidendum. 681. 5 4

CLAVSVLA.

Clausula. Quorum tenores. Motu proprio: & similes, operatur expressam mentionem, derogando priuilegiis habentibus clausulam derogatoriam ad futura. 182. 18 1
Ad habendum, alienandum, & quid voluerit faciendum, an transferat dominium. 96. 2. 3. 33
Omni meliori modo non restringitur ad specificata. 93. 7
Renuntians omni legum auxilio quid importet. 93. 17
Constituti, & precarij quid significet. 93. 17
De iure quomodo exponatur. 99. 8
Clausula assensus si habet vim iuramenti, an assentiens ligetur, ac si iurasset. 101. 10
Constituti an operetur manutentionem. 113. 71
Et vt creditor possit agere, nulla facta excussione ad bona obligata, 58. 8. 9
Clausula Sublata, quid inducat. 113. 82
Omnia, & singula refertur ad enunciata. 177. 23. c. 115. 30
Quam, & quas, quomodo intelligatur. 121. 25
In omnibus aliis suis bonis, quid comprehendat. 104. 28. 29
Derogatoria quando sufficiat ad tollendum primum testamentum, vel requiratur specialis, & per quæ verba censeatur facta mentio clausulæ derogatoriæ, 48. 20. 22. 25
Ponens in locum suum operatur cessionem, & comprehendit actionem personalem. 20. 20. 21
Et an faciat vt nulla directa remaneant apud cedentem. 20. 22. 23
Generalis ad omnes causas & coram aliis Iudicibus &c. quomodo sint intelligenda. 22. 15. 16
Ius & Iustitiam, & omni meliori modo, non trahuntur ad remedium diuersum. 24. 4
Sola facti veritate inspecta & summariissimè operatur manum regiam. 24. 19
Ad omnia, quæ de iure tenetur, æquipollet expressæ renunciationi de secundis nuptiis. 28. 38
Appellatione remota, nihil releuat, vbi constat de grauamine, & quando ponitur sine causæ cognitione: & an excuset ab attentatis, si est posita in parte executiua. 41. 17. 18
Sine præiudicio executionis, & siquid exequendum exequatur, quando præseruet Iurisdictionem Iudicis, à quo. 41. 20. 21
Codicillaris quibus casibus sustineat testamentum nullum, seu ruptum per querelam. 48. 4

Et an

Et an operetur si præteritio sit facta scienter siue ignoranter, & sufficiat in genere cogitasse de posthumis. 48. 10. & seqq.

Censetur semper apposita in Testamento inter liberos. 48. 18

Iuramentum in Testamento quando habeat vim codicillaris. 48. 19

Cum libera dat facultatem transigendi, & vt quis possit omnia facere, quæ principalis, & an idem sit in mandato procuratoris. 196. 13. 15

2 Generalis satis est, quod aliquem effectum tribuat, nec opus est illam extendere in præiudicium contrahentium. 227. 44

Ad habendum, si subsequatur pactum prohibens alienationem, irrequisito Domino, non tribuit potestatem alienandi, neque in executiuis ampliata concessione. 344. 9

Et quando illa operetur, stante ignorantia, vel scientia fideicommissi. 315. 1. & seqq.

Sine præiudicio litterarum Apostol. an præseruet iurisdictionem Iudici à quo, tam respectu litterarum, quàm expensarum. 349. 7. 9

De nouo statuimus, & ordinamus, habet vim nouæ concessionis. 270. 70

Generalis contra, quid operetur: & an habeat vim oppositionis in specie. 268. 20. 224. 363. 11. 13

Insolita magis arguit simulationem. 255. 21. 23

In fine posita refertur ad vtrumque caput substitutionis. 245. 27

Sine figura Iudicij, operatur, vt non sit necesse, quod Iudex sedens ferat sententiam, non tamen quod non proferatur in scriptis. 322. 24

In rem propriam quando transferat dominium. 342. 11

Generalis quomodo debeat concipi, vt ius de futuro veniat in renunciatione. 346. 15

Sola facti veritate inspecta, & manu regia, an excludat excussionem, & faciat vt Iudex possit procedere tanquam Deus, & secundum suam voluntatem. 303. 7. c. 206. 3

Et an admittat probationes persuasiuas, & non concludentes, & quid sedatum fuerit liberum arbitrium. 370. 13. & seqq.

De consensu medietatis Conuentus, seu Monasterij an intelligatur vt moniales debeant collegialiter interuenire. 211. 6

Cassantes, & irritantes, non est necessaria in contractibus, vt intelligatur prioribus derogatum. 290. 18

Omni meliori modo, an operetur effectum, vt censeatur relicta proprietas. 216. 34. 35

Et an faciat, vt actus, non restringatur ad modum expressum. 282. 40

Generalis si in vno tantùm verificatur, dicitur specialis. 288. 33

Procuratoris in rem suam, an idem importet, quod clausula Ad habendum. 315. 3. 5

Citra præiudicium, vel iura viribus addendo excludit nouationem, 290. 25

Quibuscunque, quando faciat vt veniant etiam extranei in Emphyteusi Ecclesiastica. 351. 14. 15

Omni meliori modo, an inducat vocationem positorum in conditione. 352. 16. 17

Codicillaris solùm confirmat voluntatem Testatoris, non autem alterat vel extendit. 369. 20

Et per quæ verba debeat esse concepta, vt conuertat substitutionem in fideicommissum. 369. 19

Omni meliori modo habet vim clausulæ codicillaris, & per eam resoluitur substitutio directa in fideicommissariam. 369. 6

Si sine liberis, an sit fundata in voluntate Testatoris, vel exclusione statuti. 305. 17

Codicillaris tacita subintellecta an operetur sicut expressa respectu inducendi fideicommissum. 369. 7. 18

Rato manente pacto, an faciat, vt pœna non censeatur remissa ob receptionem sortis. 301. 5. 6. 302. 3

Insolidum, etiam absque dictione, quemlibet ipsorum, facit vt melior sit conditio occupantis, dummodo alter non sit expressum, quod ista melior conditio non fiat occupantis, dummodo alter non sit expressum: & est verior opinio, & seruatur in Rota. 201. 58. 59. 60. 61

Non existente clausula, insolidum, quilibet non potest agere nec conueniri insolidum, secus si illa adsit, inducitur tamen præoccupatio per litis contestationem. 201. 63. 64. 68

Clausula, absentes, & c. promittentes & c. quando extendatur iuxta stylum. 201. 79

Ratihabitionis quando ampliet potestatem. 201. 91

Executiua, quamuis non extendat, tamen declarat. 201. 92

Cum libera intelligatur de executione contentorum in Testamento. 329. 41

Non aliàs, habet vim resolutionis contractus. 307. 24

Sola facti veritate inspecta, & manu regia an idem importet. 322. 1. 14

Generalis non operatur quando talia sunt impedimenta, quæ redderent difficiliorem concedentem ad dispensandum. 397. 40

Omnia, & singula, ac quæcunque bona, faciunt dispositionem vniuersalem. 256. 4

Non aliter, formam an inducat, & decretum irritans, & an illi possit renuntiari. 208. 22. 23

Resolutiua facit, vt actus non gestus, & omnia in pristinum reuertantur. 207. 4

Codicillaris non operatur fideicommissum, si Testamentum non habuit effectum, aut substitutio euanuit per aditionem. 369. 26

Codicillaris an subintelligatur in Testamento inter liberos. 369. 1

Pleno iure, æquipollet iure proprio, liberè, & plenariè & per eam censetur concessa licentia capiendi manu propria.... 11

Non obstantibus, ac de plenitudine potestatis, & ex certa scientia quid operetur in translatione beneficiati de vno loco ad alium. 296. 62. 63. 64

Ex nunc prout ex tunc an operetur, quod vnum tempus videatur alteri inesse. 239. 18

Manu regia, de facto, sine strepitu & figura Iudicij, simpliciter & de plano an operetur, vt possit proferri sententia sine scriptis. 222. 20. 22

Clausula posita in fine testamenti non alterat dispositionem, sed habet vim confirmationis, non autem institutionis, aut alterius effectus. 571. 11. 13

Vna non potest extendi vt comprehendat aliam. 447. 13

Actum, non denotat, quod omnia subsequentia sint diuersa. 551. 4. 6

Litterarum Apostolicarum an æquiparetur Instrumentis notariorum. 548. 41

Ad habendum, alienandum, & disponendum &c. operatur transmissionem in quoscumque extraneos. 554. 3. c. 584. 3

Appellatione remota non habet locum vbi quis manifestè grauatur. 494. 2

Cætera an possit extendi in contractu requirente scripturam. 447. 7. 9

Et an extendatur iuxta consuetudinem, & stylum notarij rogati, vel notariorum illius loci, si de eo non appareat. 447. 1

Constituti, & precarij non debet apponi in Instrumentis census. 420. 7

Constituti an transferat possessionem, neque est probandum, quod constituens illa haberet, quando agitur inter contrahentes, quidquid secus sit contra tertium. 543. 7

Codicillaris non operatur circa non disposita, sed intelligi-

tur adiecta ad conualidandum ordinata: 575. 26

Nec ad fauorem heredis scripti, si testamentum rumpatur per querelam inofficiosi per descendentes præteritos. 583. 29. & seqq.

Sed vt præteritus censeatur rogatus restituere hereditatem heredis scripta in Testamento, detracta tamen legitima. 448. 9. & seqq.

Et vt ab intestato debeatur, quod non debetur ex testamento inualido, supplendo tamen defectum solemnitatis, non voluntatis. 536. 68

Et quid si sit concepta per verba futuri temporis an inducat fideicommissum. 536. 67

Clausula codicillaris non operatur contra mentem Testatoris. 536. 43

Cassans &c. habet tacitam conditionem, si secundum testamentum valet. 558. 26

De nouo reseruamus, significat, vt non sit necesse verificare priorem reseruationem. 508. 31. 32. 33

De voto alterius posita in commissione an censeatur repetita in aliis instantiis. 531. 90

Decreti irritantis omnem titulum, & possessionem inficit, & ligat manus inferiorum, vt non possint conferre. 574. 5. 9

Siue sint scientes, siue ignorantes, tollendo consuetudines præteritas & futuras. 440. 16. 17

Et quando non admittat probationem non vsus constitutionis. 559. 42. & seqq.

Intelligitur tamen, si pars vis voluerit, si est posita in dispositione particulari, secus in generali. 492. 19

Et quibus dederit, operatur permissionem alienationis etiam irrequisito Domino. 584. 2

Ex certa scientia, habet vim plenitudinis potestatis. 586. 25

Et eo casu, facit vt posteriores substitutiones restringantur iuxta primam. 536. 51

Et cætera, posita in donatione post verbum acceptantibus, extenditur pro se, heredibus, & successoribus. 568. 3

Et si nondum clericali charactere insignitus, quomodo declaretur. 508. 18

Generalis sufficit ad tollendum priuilegium concessum miserabilibus. 421. 8

Guarantigia clausula, vt det executionem Instrumentis, quid requiratur, & an notarius possit illam apponere. 451. 18

Vide guarantigia.

Generalia contra, reseruat ius, ad apponendum quocunque tempore, & habet vim oppositionis in specie. 455. 23

Habita, vel non habita, non procedit, si non constat de diligentiis, & de lite, & quod in ea titularis succubuerit. 454. 8

Et quales debeant esse istæ diligentiæ. 454. 12

Et an differat a clausula, quod titularis non possit cedere beneficium, aut resignare, nisi prouisus dederit similes fideiussores, ita vt sufficiant diligentiæ factæ contra resignatarium, vt soluat pensionem. 454. 23

Iuramenti, & ex certa scientia, militat, quando iuratus est certus, super quo iuratur. 529. 27

Ita tamen, quod persona sic nominata de aliquo beneficio promissa fuerit, eius nominatio quoad alios collatores facta ipso iure expiret, quem effectum habeat in primariis precibus. 478. 21

In perpetuum, facit dispositionem transire ad heredes donantis. 554. 2

Insolidum, non censetur apposita in obligatione camerali, si non exprimatur. 553. 20

Nec operatur, vt societas duret quoad consocios, si vnus obierit. 547. 42

Iuste ascriptus in statuto, illud restringit ad casus literaliter decisos. 418. 6

Manu regia, summariè, & de plano tollit solemnitates iudiciales, non tamen substantialia Iudicij, nec inepitudinem libelli, parte opponente, nec beneficium excussionis. 569. 30. 32

Nec impeditur vt non detur lite pendente, manutentio in possessorio summarissimo. 569. 33

Motu proprio, exponitur, vt concessio intelligatur, prout iacet. 530. 52

Non aliàs, nec alio modo, excludit consensum. 532. 21. 25

Et est limitatiua voluntatis, ac inducit formam, reddendo dispositionem indiuiduam. 587. 11

Et resoluit contractum excludendo purgationem moræ. 515. 1. 29

Non obstantibus, aufert ius alteri quæsitum, non secus ac si dictum fuisset de plenitudine potestatis. 458. 6

Non tamen adimit Priuilegium inclusum in corpore iuris. 421. 15. 16

Et quando prosit ad causas captas. 421. 64

Declarat mentem Pontificis volentis derogare Constitutionibus prohibentibus alienationes rerum Ecclesiæ in consanguineos. 415. 18

Et quando inducat commutationem voluntatis, non solùm quoad vnam partem illius, sed reuocationem totius testamenti iam perfecti. 458. 2

Omni meliori modo, inducat, quod Testator voluerit, vt substitutio valeret iure directo intra pupillarem ætatem. 407. 16

Et an tribuat facultatem, vt legatarius capiat possessionem auctoritate propria. 561. 8. 9

Et an mutet donationem causa mortis in donationem inter viuos. 586. 3

Et an faciat substitutionem directam ad fauorem pupilli. 528. 10

Postquam idoneus repertus fuerit, respicit executionem gratiæ. 508. 11

Procedendi sine scriptis, quam interpretationem habeat. 529. 8

Pro habitis, & receptis, an extendatur ad futurum. 497. 12. 13

Pro heredibus, & successoribus quibusque æquiparatur clausulæ quibus dederit. 481. 57

Pro omnibus interesse habentibus, ad quos trahatur. 507. 9. c. 455. 25

Quam, & quas importat omne Ius cum actione spolij. 494. 22

Debet tamen ad speciem deduci, cum aliàs nullius sit roboris. 534. 19

Quibus dederit, comprehendit quoscumque heredes extraneos concedendo alienationem, etiam Domino irrequisito. 481. 58. 60

Quomodolibet, significat omnem modum tam directum quam indirectum, realem, & personalem. 486. 3

Quorum tenores, an sufficiat ad tollendum ius quæsitum, vel debeat fieri specifica mentio. 548. 12. 14. c. 421. 9

Renuntians omni legum auxilio, non aufert exceptionem cedendarum actionum. 409. 5

Reseruatis viribus intelligitur præterquam in expressis. 599. 23

Seruatis seruandis æquipollet clausulæ vocatis vocandis. 596. 30. 31

Si in euidentem, an reddat in confirmatione beneplacitum conditionale, vel solum impediat executionem in tempus postquam de vtilitate alienationis constiterit. 514. 11

Si preces veritate nitantur, intelligitur in omni dispositione etiam iurata, & facta motu proprio. 508. 1. 22

Sine præiudicio alterius reseruat ius in omnibus non expressis. 578. 4

Sine præiudicio venientium ab intestato, censetur apposita per legitimantem, qui non habet facultatem, nisi ius legitimandi, quamuis non fuerit expressa in legitimatione. 466. 61

Et an

Et an faciat legitimationem defectuosam. 496. 32
Et an qualificet successionem operando tam ab intestato, quàm condito Testamento. 496. 20
Solita apponi in literis Papa, subintelligitur, quamuis non exprimatur 548. 37
Supplentes omnem defectum, conualidat omnem actum. 599. 9
Sublata, claudit os omnibus, & adimit facultatem in totum aliquid dicendi. 559. 60. 61
Tot censeantur donationes, quot sunt personæ, ad quas bona donata transferuntur, separat donationes, ita ut vna sit diuersa ab alia. 554. 11
Tunc, & eo casu, impedit, ne pactum ad alios porrigatur, quàm ad nominatos. 554. 7
Vigore litterarum desuper conficiendarum, nec ante alios reseruatio pensionis sit nulla, impedit principium acquisitionis, & non inducit pœnam. 508. 43
Vocatis vocandis dat modum procedendi iudicialiter præuia citatione citandorum, & æquipollet clausulæ seruatis seruandis. 596. 30. 31
Vt supra, est repetitiua qualitatis prius positæ, ita ut dispositio sequens reguletur in omnibus ab antecedente. 575. 36. 37
4 Clausula apposita ad conualidandum, quod fuit promissum, & quod præcedit non comprehendit præcedentia, nisi prout fuerunt promissa. 682. 10
Accessoria non operatur detecto errore. 652. 28
Et sequitur naturam principalis dispositionis. 730. 43
Actum, ostendit perfectionem rei gesta, quando est apposita in fine Instrumenti. 796. 24. 25
Annullatiua inducit formam. 607. 3
Apud aliquem, importat idem, quod in suo posse. 737. 8
Cassans, subintelligitur in secundo testamento reuocante primum. 605. 2
Et quid in Testamento secundo non perfectè celebrato. 764. 5
Capiendi possessionem bonorum mariti authoritate propria, dicitur executiua. 609. 7
Citra, quid significet in depositionibus testium. 681. 45. 46
Codicillaris, si non valeret testamentum, voluit testator valere iure codicillorum, trahitur ad fideicommissum quidquid aliud sit, quando esset concepta per verba præsentis temporis. 774. 38
Habet naturam obliquandi verba ciuilia, & inducere fideicommissum, quando substitutio non potest valere iure directo. 774. 32. 33
Sustinet Testamentum imperfectum ratione solemnitatis, non voluntatis. 774. 6
Conseruat voluntatem Testatoris, & venit accessorie ad dispositionem, non autem ad illam ampliandam. 774. 34. 35
Testamentum habens clausulam codicillarem sustinetur iure codicillorum, quamuis sit probatum per quinque Testes etiam non rogatos, & fœminas. 657. 6. 7
Constito de paupertate, operatur, vt illa sit probanda in specie, habito respectu ad id quod petitur. 660. 17
Constito, clausula non obstat, vt executor merus non sumat informationem extraiudicialem. 766. 18
De plenitudine potestatis quem effectum habeat. 724. 6
Derogatoria expressa non est necessaria, quando statutum tacitè deroget legibus. 685. 5. 6
Discretioni tuæ non impedit subdelegationem. 738. 1. 5
Dummodo non sit alteri ius quæsitum, quid præseruet. 780. 17. 18
Etiam implicat, & repetit qualitates præcedentes, & includit diuersas species, & stat ampliatiuè. 659. 20. & seqq.
Ex certa scientia, excludit omnem repetitionem respectu erroris, sicut solutio. 793. 10
Et facit, vt magis colligatur certa voluntas Principis. 724. 8
Ex integro procedat, quomodo intelligatur. 734. c. 2
Executiua, quæ dicatur, & quando operetur augmentum. 609. 10. seqq. c. 627. 34. 35
Geminata non habet vim deficiente consensu. 764. 34
Generalis quando referatur ad ea, quæ habent specialem determinationem. 795. 18. 19. c. 377. 10
Insolidum non continetur in obligatione generali. 682. 1. 2
Et censetur repetita in omnibus promissionibus continuationis. 682. 8
Manualiter, idem est quod realiter, & cum effectu, & conuenit vera numerationi, non autem confessioni. 628. 5. & seqq.
Motus proprij habet vim specialis derogationis, etiam Concilij. 742. 24
Et quando censeatur per importunitatem apposita. 608. 9
Non aliàs, resoluit actum ita ut habeatur pro non gesto, & non recipit aliquam interpretationem, sed inducit formam à qua non licet recedere. 748. 12. 13
Non obstantibus derogat iuri communi, cuicumque priuilegio etiam non inserto in corpore Iuris. 742. 22. 23
Omni legum auxilio, apposita in renunciatione non facit, vt sit renunciatum fideicommisso, 788 12
Omni meliori modo, operatur tam ad omnes heredum institutorum, quam ab intestato, vt hereditas restituatur filius positus in conditione. 747. 10. 11
Et reddit contractum validum 647. 25 Et comprehendit vt sequitur.
Comprehendendo quoscumque casus ex quibus actus possit valere etiam vltra expressos, quando tamen præcedit dictio (Et) 664. 14. & seqq. c. 692. 54. 55
Efficit, vt quis teneatur ex causa vera, & putatiua. 793. 4
Quando tollat primum testamentum. 764. 5
Non variat sensum clarum disponentis. 764. 22
Nullum habet effectum, stante contrarietate, & limitatione actus. 764. 20. 21
Non attenditur in actu imperfecto. 764. 18
Omnibus, & singulis, refertur ad enuntiata, & quando transeat in dispositiuam. 739. 31. 34
Penes aliquem, importat idem, quod in suo posse, & est maioris potentiæ, quam dictio, apud. 737. 8
Possit & valeat, posita cum grauamine, non est deprecatiua, sed exponitur pro debet, & tenetur. 630. 6
Principaliter, & insolidum quid efficiat in obligatione accessoria quæ expirat propter nullitatem conuentionis. 692. 19
Pro extraneo, an sit ponenda in emphyteusi laicali. 644. 33
Pro obseruatione omnium, quid operetur. 627. 29. & seqq.
Quam, & quas, rebusque aliis, comprehendit omnia, quæ per translationem vniuersalem veniunt, ita ut tunc dicatur potius translatio particularis quàm vniuersalis. 781. 23
Quibus dederis, facit, vt feudum transeat ad extraneos, & quod de eo Vasallus testari possit, & disponere absque consensu domini. 724. 15
Quorum tenores, tollit surreptionem. 635. 9
Quorum interest, prodest substitutis, & quibusque interesse habentibus. 683. 10
Rato manente pacto, habet effectum petitionis cumulatiuæ in fauorem eius, qui seruat contractum, non autem illius, qui contrauenit, in cuius odium nullam vim habet. 770. 14. 15
Relatiua ad præcedentes substitutiones, amplectitur solum nominatos. 776. 13
Renunciationum cuius sint efficacia, & quando plures sunt, an redoleant fraudem, maximè si apponantur per minores. 761. 20. & seqq.

Sine praeiudicio iurium existentium in eorum gradu, nullum ius tribuit, sed solùm praeseruat, si quod quis habet. 732. 14

Sine retardatione solutionis pensionis, an ponatur in reseruatis per inferiores à Papa. 716. 20. 21

Singula singulis, est relatiua, & comprehensiua omnium expositionum. 651. 17. 27

Sponte, inducit obligationem ex causa vera, & putatiua. 793. 4

Sublata, admittit facultatem Iudici, & Parti aliquid faciendi. 791. 12

Tollitur per aperitionem oris. 765. 46

Tunc, & eo casu, designat extremitatem temporis. 774. 7

Quando limitet dispositionem ad casum expressum. 662. 16

Clausula etiam amplissima & iurata nullam vim habet in actu, in quo deficit consensus, vel adest error, seu ignorantia. 763. 13

Quae debeant apponi in transactione facienda ob recessum à lite. 767. 68

Delegatio actus ex quibus clausulis dicatur prohibita. 644. 26. & seqq.

Quando possit cogi facere Instrumentum cum clausulis solitis appont. 722. 22. seqq.

5 Clausula, actum si deficiat in Instrumento reddit inualidam stipulationem, quamuis testes sint scripti, & quis sit illius effectus. 899. 15. 16

Ad habendum, operatur vt res assignata plenè, & proprio iure, & in perpetuum maximè si fiat cum solemnitatibus, & sit posita in dispositiuis. 932. 5. 6

Applico, approprio, & concedo inducit translationem Dominij, & donationem, & facultatem alienandi. 838. 2. 17

Arbitrio ordinarij in omnibus, & per omnia, an inducat liberam potestatem. 992. 23

Citra praeiudicium priorum iurium, & fideiussorum, an faciat, vt non sint liberati primi fideiussores. 962. 3. 31. 47

Constito, requirit iudicialem indagationem, & facit executorem mixtum. 661. 9

Et est conditionalis, & non dat iurisdictionem, nisi prius verificetur conditio. 869. 25. c. 991. 10

Et probatio magis aperta tunc est facienda, itaut non sufficiat praesumptiua. 991. 11

Et operatur vt non possit dari possessio resignatario, nisi prius verificetur quod resignans habeat vnde se alat. 991. 8

Constituti, transfert omnem possessionem naturalem & ciuilem. 954. 2

Mandatum de associando an concedatur vigore clausulae constituti, & etiam extendatur post mortem constituentis. 954. 5. 6

Et de differentia inter eum qui constituit simpliciter se possidere, & illum, qui constituit se precario nomine possidere, & inter illum, qui promisit cum clausula constituti, & precarij. 1000. 26. 29

Cum annexis, incidentibus, & dependentibus, quem effectum habeat. 857. 2

Dummodo, iuncta ei, quod venit implendum antequam actus perficiatur est conditionalis, & prius de tali modo debet constare. 991. 13. 14

Hanc autem donationem, non disponit de nouo, sed restringitur iuxta praecedentem dispositionem. 971. 48

In perpetuum, cum similibus, inducit infinitatem, & omne tempus comprehendit. 985. 11

In stirpes, & non in capita, an faciat magis praesumere vocationem filiorum in conditione positorum. 926. 16

Ipso facto & absque alia declaratione excludit citationem. 990. 8

Nec alias, nec alio modo inducunt causam finalem, & formam, & conditionem. 803. 34. c. 949. 7. c. 971. 2

Liberè disponendi, quid importet. 919. 13. 20

Nihil possit peti de suis bonis, quid significet. 922. 28

Et quando excludat compensationem. 816. 10. & seqq.

Non obstantibus, tollit plures defectus. 827. 20

Inducit derogationem praecedentis dispositionis. 876. 8

Omni meliori modo facit, vt actus qui non valet, vt agitur, valeat eo modo, quo valere potest. 830. 13

Placuerit, quam significationem habeat. 919. 13. 20

Pro interesse habentibus, apponitur per notarios in Instrumentis. 911. 29

Quid operetur. 946. 5

Promittens relaxare emphyteusim melioratam, an alteret naturam illius, & impediat repetitionem melioramentorum. 934. 10. 12

Quam, & quas, facit includi commissionem totius negotij principalis. 968. 4

Quorum interest, continetur in obligatione camerali. 912. 13

Quorum tenores quare apponatur. 936. 11

Rebus sic stantibus, intelligitur in quacunque dispositione. 884. 21

Salua gradus praerogatiua, tollit repraesentationem. 836. 19

Sine praeiudicio tollit actum conditionalem. 980. 8

Quando sit compatibilis cum dispositione principali, & intelligatur de alio praeiudicio, quàm expresso. 867. 19

An praeiudicet, quod sequantur alij actus simpliciter gesti absque tali reseruatione. 867. 14

Praeseruat ius tam in petitorio quàm possessorio, etiam quoad effectum manutentionis. 867. 35

Sine praeiudicio venientium ab intestato non operatur conditio testamento. 958. 15

Sine praeiudicio innouationis, & iura viribus addendo, quando iuuet reseruantem. 931. 20. 27

Siquid exequendum, praeseruat viam executiuam, & impedit effectum suspensiuum appellationis. 968. 3

Vbique locorum comprehenditur in obligatione Camerali: & an adstrictus opponat declinatoriam fori. 875. 25

De vno in alium, excludit conculcationem vocationum. 836. 19

Videbitur } quid operetur. 919. 13. 20
Placuerit }

CLERICATVS.

Clericatus probatio est necessaria in omnibus beneficiis etiam collatis à Papa alicui tanquam clerico & declaratio superueniens non sufficit. 508. 3. & seqq. 3

Non liberat filium à patria potestate. 464. 8

Pater non perdit vsumfructum antè acquisitum respectu praeteriti temporis per superuenientem clericatum filij. 464. 7

CLERICVS.

Clericus non potest alienare bona, ad quorum Titulum fuit ordinatus. 159. 1 1

In minoribus ordinibus potest contrahere matrimonium, & beneficia ipso facto vacabunt. 159. 10

Vide Ordines.

Ligatur statuto laicorum limitante instantiam appellationis. 182. 30

Quando comprehendatur sub iurisdictione concessa Domino feudi. 182. 16. 17

Venit sub iurisdictione dante Iudices scholaribus. 182. 15

An possit conueniri coram Iudice saeculari quando successit laico in re hypothecata. 141. 6. & seqq.

An ligetur edictis factis ob publicam vtilitatem, & per quos Iudices compellatur ad eorum obseruantiam. 149. 45

Portans arma per quem possit puniri, & an illa amittat. 139. 25

Venator perdit canes, & alia instrumenta ad venandum, non tamen praedam. 139. 23

Quando ligetur statutis. 164. 9

An prohibeatur aduocare. 57. 22

Vide

Vide Aduocatus.
Necessitate instante potest exercere artes viliores.57. 27
Promotus sine titulo agit coram Episcopo, vt ei prouideat, non tamen prohibetur etiam sibi victum quærere aduocando. 57. 29
Pauper, si est doctor, potest effici clericus sine patrimonio, aut beneficio. 57.30
Non potest esse procurator, valebunt tamen gesta per eum 123. 8
In quibus casibus sit præsumendus. 123. 20. 21
Contrahens matrimonium nullum quando perdat beneficium, non secus ac si validè contraxisset. 5. 39
Depositarius an cogatur officio Iudicis sæcularis ad restituendum depositum. 8. 28
Fideiussor laici an sibi præiudicet quoad forum. 8. 30
Hæres laici quando teneatur prosequi coram sæculari litem captam contra laicum. 16. 1. 31. 34
Ratione census an possit conueniri coram Iudice laico. 16. 19.21. & seqq.
An ligetur contractu Authoris. 16. 34
Appellatione clericorum an veniant constituti in minoribus. 35. 49
Non potest renunciare priuilegio clericorum. 190. 3
Punitur non declinans forum sæculare. 190.7
Non perdit priuilegium fori si incedat sine habitu, & Tonsura: & an copulatiue vtrunque requiratur. 190. 9. & seqq.
Controuersia an quis sit clericus, quando cognoscatur per Ecclesiasticum seu sæcularem: & quid in habitu, & vestibus clericorum. 190. 13. 15
An sit detinendus in carceribus Iudicis sæcularis donec cognoscatur causa clericalis. 101. 16
Condemnatur in expensis differens declinare forum sæculare, & per quem Iudicem condemnatio debeat fieri. 190. 18. 19
Causa criminalis clerici an possit delegari Iudici laico. 190. 21
Dominus feudi quando cognoscat de causa vassalli clerici. 190. 22
2 *Clericus in minoribus non gaudet priuilegio fori, nisi habeat beneficium, & Ecclesiæ deseruiat. 222. 40*
Ius quæsitum alicui, antequam efficiatur clericus quando tollatur ex superuenientia clericatus. 368. 9
Collatio clericatus absque dispensatione non valet si pater clerici fuisset condemnatus crimine læsæ maiestatis. 368. 3
Illegitimus dispensatus, vt possit esse clericus, an possit obtinere pensionem absque alia dispensatione. 218. 64. 89
Debitor pensionis an habeat beneficium C. Odoardus de solution. 222. 50. 53
Debet deferre vestem clericalem tam interius quàm exterius, vt gaudeat priuilegio concesso illis qui portant vestes clericales. 229. 20
An possit petere remissionem ad Iudicem Ecclesiasticum in concedendo dilationem quinquennalem debitori. 222. 35. 36
Pendente discussione, an debeat admitti ad priuilegium C. Odoardus de solut. & sit locus carcerationi: & quid si clericus esset periurus, & suspectus de fuga. 222. 41. 49
Effectus post delictum quando puniatur à Iudice Ecclesiastico. 226. 20
Relegatus effectus clericus si infra tempus relegationis non seruauit exilium discedendo, condemnari non potest pœna non seruati exilij, sed Ecclesiasticus cognoscit: secus si clericus relegatus efficiatur laicus. 226. 36. 42
Qui fuit notarius in curia Episcopali, licet postea efficiatur bigamus, tenetur respondere coram Episcopo, si conueniatur, de gestis tempore notariatus. 226. 18
Nulliter nubens an perdat beneficium ipso iure. 213. 14
Quando possit separari à Monachis in choro per Episcopum, 270. 52
In exactione temporalium in dubio contra clericum est iudicandum, ne notetur auaritia. 210. 31
Donatio clerici an subsistat, si fiat cum reciproco fideicommisso & substitutione, & de quibus intelligatur. 381. 6. & seqq.
Præsumptio fœnoris excluditur in clerico ob vitæ honestatem. 258. 2
Iudex laicus nec principaliter, nec incidenter habet iurisdictionem in clericum. 226. 8. 9
Admittitur in testem, non obstante affectione. 273. 3
In minoribus Vicarius excommunicare & absoluere potest. 268. 64
Liberè disponit de redditibus beneficiorum consistentium in distributionibus quotidianis, sicut de patrimonialibus. 281. 11
An præsumatur consumpsisse fructus beneficij in alimenta, & redditus patrimonij posteris conseruasse. 381. 3. 5
Quo casu possit facere donationes inter viuos, vel vt administrator Ecclesiæ, vel vsufructuarius. 381. 24
Spoliator comparens, & possidere se allegans potest allegare fori priuilegium, & petere se remitti ad suum Iudicem. 238. 73
Vt subiiciatur laicis an possit fieri per consuetudinem. 340. 38. 39
Debet contribuere solùm in subsidium, quando facultates laicorum non sufficiunt in gabella imposita pro vtilitate publica. 390. 19
Vide Gabella.
Priuilegium concessum clerico extenditur ad laicum ratione coniunctionis. 390. 7. 11. 12
Qualitas duorum laicorum per se inhabilium habilitatur propter adiunctionem vnius clerici. 238. 45
Clerici conueniunt in vnum ad laudes Deo porrigendas secundum morem antiquum Ecclesiæ. 270. 55
Præsentatio an valeat, si fiat per patronum, qui perpetuò non sit clericus stantibus verbis testatoris quandiu permanserit in clericatu. 368. 8
An possit habere recursum ad laicum propter negligentiam Iudicis Ecclesiastici in administranda sibi iustitia, & quando ex dicto recursu possit excommunicari, & efficiatur incapax fructuum beneficij. 238. 74. & seqq.
Clericus filiusfam. de redditibus Ecclesiasticis potest esse in iudicio absque consensu patris & constituere procuratorem suo nomine, ac de eis testari. 576. 7. 16
Beneficiatus non inseruiens Ecclesiæ, qui habitum & tonsuram gestare consueuit, non incidit in pœnam amissionis beneficij, quamuis aliquando talem gestationem intermiserit, vnde etiam lata declaratoria super facto gaudebit priuilegio fori, & de ratione. 440. 4. 5
Non priuatur priuilegio fori, quamuis aliquando intermittat diuinum seruitium, & dicitur deseruire continuo, si pro maiori parte deseruit. 440. 6
Non potest testari de bonis aduentitiis quæsitis ante clericatum in præiudicium patris, cui iam fuerat acquisitus vsusfructus. 464. 1. & seqq.
An sit fictè paterfamilias in redditibus Ecclesiasticis. 576. 15
Notus Episcopo potest ordinari ab eo absque litteris commendatitiis. 430. 1
Ex priuilegio speciali an sit exemptus à solutione sportularum, vel hoc omnibus competat, etiam laicis in foro Ecclesiastico. 561. 2. 3
Primæ tonsuræ non habens beneficium an priuetur priuilegio eo ipso, quod non incedit in habitu, & tonsura, & an in eo requiratur trina monitio, & incorrigibilitas. 440. 7. 8

Statutum probibens filiumfam. obligari an comprebendat clericum. 576. 9
In probatione alicuius praeambuli sufficit probare possessionem clericatus. 439. 41
4 Clerici habent priuilegia militum. 706. 55
Habent peculium in quo reputantur patresfam. 706. 54. 57
In bonis suis an gaudeant eodem priuilegio cum bonis Ecclesiae quoad effectum hypothecae. 601. 22
In donationibus eis factis occasione clericatus non debent adhibere solemnitates requisitas per statutum Vrbis. 750. 29
Iudicium contra clericum, & laicum tanquam heredem vnius spectat ad forum Ecclesiae ob personam clerici magis digni. 641. 1. & seqq.
Statutum probibens filiumfam. etiam clericum obligari non habet locum in filio habente peculium quasi castrense. 713. 12
Non debet vti priuilegio deductionis, ne egeant contra creditorem pauperiorem.
Non dicuntur renuntiasse beneficio C. Odoardus de solut. nisi specialiter renuntient, quamuis sufficeret obligatio cameralis cum iuramento. 799. 19. 20
4 Clericus debet se abstinere ab omni negotiatione, & litigio. 826. 6
Non est dominus bonorum Ecclesiasticorum. 854. 68
Etiam pauper dicitur potentior laico diuite. 826. 10
Non potest dari tutor in Testamento & agens tanquam talis reijcitur à limine Iudicij, itaut neque volens admittatur. 830. 15. 17
Vide Tutor.

CLETVS.

2 Cletus Pontifex primus posuit salutem, & apostolicam benedictionem loco praefationis. 284. 83

COACERVATIO.

Coaceruatio quomodo fiat in donatione in singulos 2. annos, si dubitatur, an excedat quingentos aureos. 355. 21. 22
Vide Summa.
1 Coadiutor quando tempore absentiae lucretur fructus. 116. 12
Si moriatur coadiutus antequam coadiutoria cum futura successione effectum habuerit gratia successionis remanet firma ad fauorem coadiutoris. 138. 49
5 Tenetur residere, & inseruire, aliàs priuatur, seruata Iuris forma. 805. 31. 32
Residentia coadiutoris debet esse praecisa non causatiua quoad obligationem soluendi fructus proprietario ob non residentiam perditos. 805. 34. 35

COADIVTORIAE.

1 Coadiutoriae quando concedantur cum futura successione. 818. 17

CODICILLARIS CLAVSVLA.

1 Codicillaris clausula quando sustineat testamentum nullum. 48. 4
Vide Clausula.
Quando non inducat fideicommissum. 369. 26
Vide Clausula. Fideicommissum.
2 Operatur validitatem testamenti, & facit quod filius praeteritus sit rogatus restituere haereditatem heredi scripto detracta tamen legitima. 398. 3. 5
Aequipollet verbis, si legata non debentur ex testamento, sicut ab intestato. 398. 4

CODICILLI.

3 Codicilli an sint pars Testamenti, & vnica dispositio, & vnico tempore facti. 571. 26 45
Quando modus, & conditio, & qualitas posita in testamento sit repetita in codicillis. 571. 29. 30
5 Sunt pars Testamenti, & illi insunt. 922. 20
Facti in odium vnius ex filiis minus operantur ademptionem haereditatis ei relictae in priori testamento. 902. 6
Haereditas an possit dari seu adimi in codicillis. 902. 1. & seqq.
Permittitur patri declarare in codicillis, quae fecit in testamento, licet hoc non permittatur per viam reuocationis. 902. 17. 18
Testator si dixit in codicillis, quod nolebat heredem in testamento institutum quidquam habere de sua haereditate, non tamen ex istis verbis haereditas poterit ei auferri. 902. 5
Causae expressae in codicillis super indignitate haereditatis sunt verificandae per heredem, neque super eis statur dicto patris. 902. 11. 12
Conceditur patri per codicillum, & aliam quamcumque voluntatem minus solemnem, & etiam per schedulam priuatam bona sua inter filios diuidere, & de illis plus vni quàm alteri assignare. 902. 15
In codicillis potest declarari, quod vnus ex heredibus sit indignus sua haereditate. 902. 16. vbi multa per tot.
Habent priuilegium, vt relicta in primis, non sint sublata in secundis. 605. 8 4
Legatarij in prioribus codicillis concurrunt cum legatarijs nominatis in priori testamento. 646. 19
Interpretatio voluntatis Testatoris potest sumi de primis codicillis ad secundos. 771. 24
Verba, si non valeret iure testamenti, voluit valere iure codicillorum, idem significant, ac si dictum fuisset, si non vales, vel valebit. 774. 39

COGITANDVM COGITATIO.

Cogitandum est, quod potest euenire, & imputatur ei, qui id non cogitat. 354. 55 2
Cogitatio eorum, quae continentur in Testamento quando praesumatur. 568. 45. 46 3
Cogitatio in genere de aliquo defectu an sufficiat ad hoc vt dispensatio Principis sit valida. 936. 16. 25 5

COGNITIO.

Cognitio summaria non debet derogari veritati. 157. 24 1
Cognitio plena quando dicatur facta in Iudicio summario. 445. 4 3
Facta in causa principali sufficit, quando sumus in executione facienda super eo, super quo fuit sententiatum, nec tunc alia cognitio requiritur. 439. 12. 13
Extraiudicialis non potest haberi sine partium praesentia. 529. 39
Non stat in sola scientia verborum, sed in intelligentia virtutis, & potestatis, & cognitione causarum. 429. 24. 25
Plenaria non est facienda in quaestionibus emergentibus, non principaliter motis. 596. 25

COGNOMEN.

Cognominis & armorum delatio memoriam domus & agnationis Testatoris conseruat. 288. 26 2
Onus accipiendi cognomen & insignia Testatoris concernit honorem & commodum ipsius. 288. 14
Cognomina sunt inuenta ob similitudinem. 567 3
Cognomen verum non impeditur, si de illo constat, quamuis aliter quis vocetur. 869. 35. 36 5

COHAEREDES.

Cohaeredes dicuntur aequè principaliter haeredes, & veniunt appellatione haeredum. 468. 8. 5 3
Impedientes praestationem legati damnantur Iudicio familiae erciscundae alteri cohaeredi. 493. 10

COHAERENTIA ET CONNEXA.

Cohaerentia, & connexa an diuerso iure censeantur. 297. 4 2

COLLATIO.

Collatio si adsit, effectuationis praesumptio resultat. 368. 22 2
Collatio beneficij, institutio, & possessio illius debet fieri gratis, 3

vnc

nec potest aliquid accipi non obstante aliqua consuetudine: & quid in Cancellaria, & admissionibus canonicorum, & executionibus dispensationum matrimonialium, & similium. 561. 31. 32

Facta laico non valet, etiamsi haberet propositum ordinandi, & esset doctrinatus ad clericatum. 508. 12

Beneficiorum quibus Regibus competat, & de triplici iure regaliorum. 478. 17. 18

Si spectat ad hebdomadarium per turnum, canonicus etiam non constitutus in sacris, habet suam hebdomadam, & potest conferre. 482. 24

An sit facienda ad commendationes Principum 478. 12

Dispositio c. consultationibus de iure patr. locum habet etiam in collatione. 574. 12

In collatione, & præsentatione beneficij vacantis attenditur quasi possessio præsentandi, quæ præualet præsentationi factæ à proprietario. 577. 23

COLLECTA.

1 Collecta quare imponatur personæ pro rebus. 29. 7

Pro annuis redditibus quomodo soluenda, & quid in hoc operetur consuetudo immemorabilis. 29. 17

Pro censibus an sit soluenda in loco, vbi census fuit impositus, an verò vbi fuit celebratum Instrumentum, vel destinata solutio. 29. 30. 31

An debeat solui per forenses pro Ecclesia nouiter constructa, seu refecta si fuit imposita pro impensa vtili, & necessaria. 84. 21

Non soluens collectas constituitur in quasi possessione libertatis, ita vt non requiratur interpellatio. 89. 21

Quando Perusinus possit cogi collectam soluere a Fulginatensibus pro censibus ab eis emptis. 29. 5

2 Collectæ sunt soluendæ ei, cui euincitur possessio. 343. 23

An debeant præstari per legatarium alimentorum. 294. 21

An sit onus fructuum. 294. 20

COLLECTIVA.

1 Collectiua dispositio ex parte aliquorum contra alios non habet locum inter ipsos. 171. 5

1 Collectiua verba sunt, filij, agnati, cognati. 377. 13

Testes deponentes super dispositione collectiua an probent de tota. 347. 14

COLLECTOR.

3 Collectorum beneficia quando sint reseruata Sedi Apostolicæ, & an sufficiat sola deputatio, & acceptatio absque exercitio. 74. 1

COLLEGIATA ECCLESIA, MONASTERIA.

2 Collegiata Ecclesia. & Monasteria habentia curam comprehenduntur in dispositione Conc. c. 18. sess. 24. 211. 38

Et quid in hebdomadarijs & similibus. 211. 38. 39

Prohibitio, ne quis se intromittat in Ecclesijs collegiatis comprehendit ea, quæ sunt habitu collegiata. 291. 67

COLLEGIVM COLLEGIALITER.

1 Collegium, & Vniuersitas est dignior qualibet persona singulari. 111. 8

Expulsus è Collegio quando recuperet primum locum, si restituatur. 4. 14

1 Deficit, & perdit nomen deficientibus personis collegij. 291. 23

Existentes in Collegio alicuius negotiationis non possunt recusare iurisdictionem illius, qui præest Collegio, etiam postquam desierunt esse de eo. 226. 14

Dispositio ad fauorem Collegij construendi an valeat. 278. 42

Collegialiter an debeant Moniales conuenire stante clausula de consensu medietatis conuentus, seu monasterij. 211. 6

Collegium nunquam moritur, nec habet heredem, & continuò viuit in semetipso, & in eo semper præsens, præteritum, & futurum idem est. 725. 9. 10

Quando faciat statuta absque confirmatione. 721. 22. 23

Negotiatorum, & professorum quo casu sit voluntarium, vel necessarium in ingressu, & egressu. 721. 20. 21 1

Collegij maior pars an sufficiat in negotio voluntario, vel requiratur omnium consensus. 933. 5 5

COLONVS COLONIA.

Colonus clerici non tenetur soluere pro prædiis suorum dominorum, quidquid pro sua negotiatione sibi retinere debet. 16. 25 1

Non potest expelli si vendatur res locata cum restrusatione iuris coloni, neque requiritur cessio. 200. 11. 12. 14 1

Non habet facultatem vendendi fructus pensione non soluta. 25. 25 1

Deficiens soluere in parte poterit expelli. 36. 21

Coloni, qui reduxerunt fundos steriles ad culturam, an sint præferendi nouis. 397. 34 2

Non interuertit possessionem, quando non admittit Dominum venientem. 519. 76 3

Non præiudicat domino exempto in soluendo collectas. 791. 17 4

Non potest expelli per prælatum, si terræ fuissent seminatæ, & fructus pendentes de proximo deberent colligi. 606. 9

Non eijcitur per successorem, si res fuit ei locata per illum, qui desijt esse beneficiatus facto suo, videlicet renunciatione. 605. 20

Seminans, & faciens ea, quæ spectant ad agriculturam, non expellitur, sed fructus diuidit, etiamsi res locata non redderet fructum nisi singulo quinquennio. 606. 18

Colonus si debeat possidere, & retinere omnia in prædio existentia, quid debeat facere. 953. 4 5

Colonia ius habentis quando alienatio præiudicet. 152. 5 1

An possit præscribi. 152. 6

Quando dicatur malè versari, ita vt possit expelli à iure coloniæ. 152. 2

COLOR RVBEVS.

Color rubeus æquiparatur lapidi pretioso: & quid in homine significet: & quare sit nobilior alijs. 319. 26. 27 2

Vestes tinctæ colore rubeo prohibitæ portari. 319. 20

COLVMNA.

Columna lactearia dicta in qua infantes alendi deferebantur. 267. 30 2

Columnæ, ac alia domui affixa dicuntur immobilia. 564. 28

COMMENDA.

Commenda ad annum à die habilè possessionis quando currat, stante alio possessore: & an requiratur diligentia Commendatarij in auocando possessionem. 223. 42 2

COMMENDATARIVS.

An æquiparetur Abbati habenti administrationem perpetuam. 845. 41 3

Ordinis militaris an habeat facultatem alienandi, quæ conceditur veru prælatis, & beneficiatis. 880. 37

COMES.

Comes propriè quis possit dici, & an bonis fortunæ lapsus retineat dignitatem. 296. 64 2

Comes Palatinus quando habeat eandem potestatem, quam Princeps in legitimando. 673. 16 4

Vide legitimatio.

Perpetuus Ecclesiæ Cathedralis exigit charitatiuum subsidium, & exercet iurisdictionem, sicut Episcopus. 845. 43 5

COMMENDATOR.

Commendatores generales an imponant pensiones 617. 28. & seqq. 4

COMMENSALITAS.

Commensalitatis qualitas est probanda in dispositione illam requirente. 340. 30 2

COMMINATIO.

Comminatio si fiat per Iudicem, an detur purgatio moræ. 239. 11 1

COMMISSARIVS.

3 *Commissario fabrica creditur quoad spectantia ad eius officium. 468. 31*

Ministro, & Commissariis potest relinqui. 446. 40

4 *Commissarius præsumitur, quod seruauerit formam rescripti. 766. 19*

Illius sententia habet præsumptionem iustitiæ. 765. 45.66

COMMISSIO, COMMITTENS.

1 *Commissionis forma est seruanda aliàs actus est nullus. 4. 5*

3 *Commissio causæ, cum clausula, vt iudex arbitrio suo adhibeat fidem testibus intelligitur prout de iure. 581. 25*

Facta iudici, vt habeat fidem testibus arbitrio suo, an det ei facultatem sanandi nullitatem primæ sententiæ. 581. 23

Commissio emptionis mercium, si fiat mercatori, & per eum acceptetur, & merces consignetur portitori, seu procaccio, vel simili, facit vt periculum spectet ad mandantem, & pretium debeat solui venditori pro summa inter eos taxata. 500. 17

Commissiones, quæ fiunt in Curia, sunt distributiones, & non dant Iurisdictionem, sed solùm exercitium illius, quam Auditor habet habitu, sed non actu. 573. 44

4 *Commissio sub nomine dignitatis transit ad successorem. 738. 11*

Auocatoria non ligat ignorantem, nec impedit progressum in causa, nisi quando adesset decretum irritans, aut clausula motus proprij. 628. 17

Est notificanda ad effectum sciendi, an velit illa vti. 628. 18

Committens vices suas, donec reuocauerit, facit vt commissio duret post mortem. 783. 18

COMMODATARIVS.

2 *Commodatarius an habeat retentionem. 293. 30. 36*

Vide Creditor.

Commodatum an concurrat cum condictione incerti. 203. 27

4 *Commodatum non transfert possessionem nec dominium. & in eo est considerabilis deterioratio. 756. 37*

Requirit solemnitates statuti si fiat per mulierem. 756. 34

COMMODITAS.

4 *Commoditas nedum vsusfructus potest patri prohiberi. 713. 19*

COMMODVM.

4 *Commodum sentiens debet etiam pati onera. 632. 10. 11. 6. 709. 19*

Publicum præfertur priuato. 752. 57

5 *Commodum non habet qui recusat incommoda. 916. 35*

Factum ad commodum alicuius non debet operari contrarium effectum. 922. 26

COMMVNICATIO.

5 *Communicatio dignitatis quando dicatur habuisse effectum. 893. 50*

Priuilegia communicata dicuntur eadem in substantia, & cum omnibus qualitatibus. 871. 24

Fauor religionis an operetur, vt quis possit cogi ad rem suam communicandam. 896. 6

COMMVNIO.

1 *Communio operatur, vt quilibet in re communi partem habeat 160. 26*

Facit vt priuilegium vnius suffragetur alteri in rebus indiuiduis. 115. 6

Bonorum quæ fit inter coniuges vigore consuetudinis, an habeat locum etiam in minore contrahente matrimonium absque solemnitatibus. 27. 48. 49

3 *Non potest tolli, nisi per diuisionem, quæ nunquam præsumitur, nisi probetur. 555. 2*

Communionem dicitur quis habere propter partem domus, vel propter puteum, baluearum, aditum, foueam, fistulam, vel quid simile. 516. 5

4 *Communio potest esse sine societate, non autem societas sine communione. 752. 9. 10*

Solet discordias, & negligentiam causare circa res communes. 905. 17 5

Ex communione oritur quasi contractus producens obligationem, & actionem communi diuidundo, ita vt talis possit dici creditor, & debitor. 830. 23

Acquisitum per vnum ex fratribus nomine proprio an sit communicandum actione pro socio. 851. 49

Habens communionem cum ædificio vicini non potest mutare formam ædificij communis. 896. 2

COMMVNIS OPINIO.

Communis opinio, quod quis habeat commodum in aliquo negotio inducit credulitatem iustam excusabilem ab omni calumnia. 970. 11 5

COMMVNIS REPVTATIO.

Communis reputatio, seu veritas rei attenditur ad excusandum delinquentem. 638. 9. 13 4

COMMVNIS RES.

Communis res efficitur si apponatur signum commune. 252. 9 2

Communi diuidundo quando agatur contra socium prohibentem refectionem. 320. 22

In re communi pluribus vt singulis iniusta contradictio aliquorum an tollat effectum iustæ voluntatis aliorum. 222. 2

Domus criminosi communis cum non delinquente an possit destrui, vel sit commutanda pœna. 217. 73

COMMVNITAS.

Communitas non dicitur fecisse si testes probant quod homines illius fecerunt. 237. 6 2

COMMVTATIO.

Commutatio voluntatis valet etiam sine clausula, non obstante, quando alicui non fieret præiudicium. 458. 3 3

Facta per Papam cum clausula, non obstante, non requirit derogationem iuris quæsiti. 458. 1

Commutatio voluntatis testatoris non potest fieri. 916. 17 5

COMPARITIO.

Comparitio spontanea arguit innocentiam, & tollit iudicium fugæ. 192. 20 1

Comparitio litterarum est facienda per duos peritos. 235. 28 2

Comparitio litterarum non inducit certitudinem scripturæ nisi interueniant requisita præsentia Iudicis, duplicis Iuramenti calumniæ, & defectus alterius probationis cum relatione iurata peritorum non lucri causa, nec in alterius iniuriam. 673. 49. 51 4

COMPATERNITAS.

Compaternitas an probetur per nominationem compatris, & commatris. 155. 16 1

Compatres duo si in libro Curati sint descripti non specificando quis eorum sit verus Compater ratione incertitudinis, pater baptizati nullam posset accipere in vxorem 30. 9

COMPENDIOSA.

Compendiosa verbis communibus, transire, & peruenire, quando inducat fideicommissum. 285. 2 2

Vide substitutio.

Continet vulgarem. 979. 23 5

COMPENSATIO.

Compensatio meliorationum in vna parte, non fit cum alia, re deteriorata ad euitandam caducitatem. 21. 24 1

Non fit de specie ad quantitatem. 129. 6

Non opponitur de debito liquidando contra liquidatum. 129. 10

Quando admittatur in obligatione Camerali. 129. 19

An fiat de quantitate ad quantitatem in promissione iurata. 129. 20

Est ficta solutio. 105. 5

De quantitate ad speciem an sit facienda: & de specie ad speciem. 134. 12. 13

Non

Non præsumitur relictum animo compensandi, quando debitum erat voluntarium. 134. 19
Legatum per heredem ei, cui defunctus legauit an sit compensandum. 198. 4
2 Non admittitur in deposito. 273. 14
An inducat vim computationis. 247. 15
An sit facienda, si legatum fuerit factum cum onere restituendi. 274. 17
Præsumitur, vt minus grauetur heres, & in dubio pro eo est iudicandum. 274. 1. 13. 14. 15
Æquiparatur donationi ob merita. 202. 2
Quando sit præsumenda, si aliquid relinquatur. 203. 8
Censetur facta in causam grauiorem, sicut solutio. 224. 63
Non datur cum debito, cuius dies non cessit. 224. 25
Particularis non procedit, sicut solutio si creditor non vult. 224. 23. 24. 36
An habeat locum, si solutio sit posita contra vnam partitam, & quando præsumatur facta ad computum illius partita, & ad quem spectet electio. 224. 21. 22
De liquido ad non liquidum de proximo liquidandum an debeat fieri. 224. 46. 47
Soluens, non opposita compensatione, an possit postea petere quod sibi debetur. 356. 42. 43. & 45
Est ficta solutio. 356. 14. 17
Quando impediat saluianum. 355. 24
Non redarguit actionem de iniquitate, sed est quædam satisfactio. 356 13
An possit apponi cessionario, si cedatur actio, antequam fuit opposita, & quando transeat libera tam in creditore personali quam hypothecario. 356. 9. & seqq.
Si excludatur, non excluditur retentio. 356. 28
Non obiicitur de pecunia ad factum, datur tamen retentio. 356. 29
An probetur coniecturis, quando testator aliquid relinquit debitori. 274. 2
Creditor succedens debitori non vtitur compensatione, sed retentione. 356. 31
Si non apponatur in solutione fructuum censûs, an præiudicet quoad retentionem pro fructibus soluendis. 356. 35
An detur actionibus confusis. 213. 38
Vide Actiones.
Pater quando compensationem opponat de fructibus exactis ex bonis filij cum alimentis illi præstitis. 252. 34
Omissa exceptione compensationis, an soluens repetat tanquam indebitum. 356. 54
An admittatur, in quam causam velit creditor exigens nomen sui debitoris compensare. 224. 91
Datur cum seruitiis præstitis per pupillum pratori, & fratri. 274. 20
An dicatur prohibita, si testator iubeat legatarium nihil petere posse de bonis ipsius. 274. 7. 9
An apponatur tam contra principalem, quàm singularem successorem. 356. 1. 2. & seqq.
3 Non datur in debito litigioso non liquido, secus si sit liquidum. 515. 39
Admittitur, si debitum est æquale credito, de quo si non constat, est offerendum residuum. 515. 45
Non procedit, stante incertitudine, nec vbi de specie ad quantitatem. 490. 22
Non potest opponi, si non apparet de substantia debiti. 490. 24
Est facienda in liquido, non obstante iuramento. 486. 32
Quando præsumatur ad esse animus perimendi legatum dotis si agatur de debito in alios contracto. 565. 28
Debet admitti contra executionem sententiæ, si debitum iam erat liquidatum. 515. 48
Est ipso iure ad euitandum moram, & pœnam, ita vt sufficiat credulitas, quod quis sit creditor. 515. 31. & seqq.
Exceptio compensationis est expressè per iudicem reprobanda: & de differentia inter istam exceptionem, & alias, in quibus non requiritur talis expressa reprobatio. 448. 22. 24
Legatum compensatur cum debito necessario. 448. 14
Non conceditur, stante credito non liquido. 724. 14 4
Fundatur in æquitate, tanquam sit defensio à iure inducta. 728. 15
Admittitur in debito contracto post tempus facta obligationis cameralis iurata. 728. 20
Licitè opponitur post sententiam. 660. 29. 30
Æquiparatur vera solutioni quoad liberationem, secus quoad effectum, vt quis censeatur constitutus in possessione exigendi tam si fieret compensatio inter debitorem, & creditorem, quàm ipsi tertio. 728. 9. 10
Competit quando sumus in pecunia eiusdem quantitatis liquida, & non adest iuramentum, licèt etiam esset dispar quantitas. 749. 6
Prohibita compensatione, non est exclusa retentio. 728. 31
Non habet locum, nisi in debito liquido. 633. 5
Excluditur in pensionibus, & exactionibus subsidij charitatiui, debitis pro alimentis. 720. 36
Debet admitti in casibus non recipientibus dilationem, & in alimentis futuris non præteritis, & in quocunque debito ex causa victuali. 728. 32. & seqq.
Casus, in quibus non admittitur compensatio, vbi solutio requiritur remissiuè. 742. 47
Restituere dicitur ille, qui obiicit compensationem. 742. 47
Bulla Iuris congrui loquens de solutione intelligitur de propria non de ficta, prout est compensatio. 742. 43. & seqq.
Exceptio compensationis non retardat obligationem cameralem iuratam, secus in paupere, & vbi proceditur de bono & æquo, & inter socios, & mercatores, ac similes. 728. 12. 13
Creditor, si post compensationem oppositam persistat in petendo suum creditum, incidit in pœnam petentis, quod sibi non debetur. 728. 8
Declaratio extraiudicialis sufficit ad inducendam compensationem. 728. 7
Statim opposita extinguit debitum, & actionem, quidquid sit in aliis exceptionibus, quæ elidunt tantùm actionem, nec illam perimunt, nisi secuta sententia. 728 5. 6
Depositarius an audiatur, si opponit exceptionem compensationis, quamuis depositum consisteret in pecunia numerata. 728. 21. & seqq.
Depositum non admittit compensationem cum altero deposito, nisi vtrumque sit liquidum. 728. 25
Oblatio an sustineatur, si pro parte fiat compensatio, & pro alia depositum. 742. 49
Compensatio, & retentio non conceditur contra eum qui repræsentat duas personas. 948. 2 5
Compensandi animus colligitur ex coniecturis. 816. 20

COMPREHENSIO.

Comprehensio permittitur in statutis. 15. 11 1
Comprehensio permittitur in statutis quamuis excludatur extensio. 709. 2 4
Comprehensorum quid significet. 719. 11

COMPROMISSVM.

Compromissum an dicatur acceptatum per præsentem, & tacentem. 68. 19 1
Si iudicetur super non comprehensis in compromisso, laudum est nullum. 162. 10
Factum intra terminum dierum proximè, vel immediatè sequentium an currat de momento ad momentum. 161. 16
Fit, vt causâ citius expediatur. 99. 17
Cum clausulà, vt de iure terminetur, intelligitur potius de consuetudine, quàm de lege 99. 5 2
Compromissum super decimis, quando fiat in Laicum, & fœminam. 238. 84
Vide Decima,

Super. iuris prælationis an valeat. 398. 9
Vt intelligatur factum ex forma statuti, debet de forma requisita constare, 227. 20
Facere coactus dicitur voluntariè compromittere si non allegat excusationem quam habet. 227. 24
Coactus ad compromissum quid facere debeat, vt euictio competat: 227. 9. 10. 11. & 19
Finitur propter magnam dignitatem, & multitudinem occupationum. 373. 7. 8.9
Factum in Regem an expiret eo mortuo. 373. 13. 15
Ratio finalis compromissi non consistit in dignitate, sed in confidentia, fide, & grauitate arbitri. 373. 12
Notitia requiritur personæ in quam fuit compromissum, vt non censeatur habitus respectus ad dignitatem. 373. 17
Quando dicatur necessarium. 227.36
Si mandetur fieri per statutum, intelligitur, si fuerit petitum. 227. 37
Sub nomine dignitatis, & officij an transeat ad successorem. 373. 11. 15
Extra locum suæ ciuitatis quando dici possit voluntarium & arctet ad compromittendum existentes extra Territorium. 227. 38
Factum per emptorem vigore statuti, seu iussu Iudicis, quando excludat euictionem. 227. 4.5
Requirit consensum debere præstari in ipso actu, quando est per modum auctoritatis. 227. 5
Potestas procedendi de iure, & de facto, & sententiandi de iure an possit poni in compromisso bonorum Ecclesiæ. 379. 17
Alienatio sequitur ex compromisso. 379. 11
Consensus Episcopi an habilitet compromissum factum in laicum de bonis Ecclesiæ, & quid in consensu Vicarij, & an debeat interuenire in actu electionis arbitratorum. 379. 3. & seqq.
Necessarium quando excludat euictionem. 227. 42
Vide. Euictio.
3 Nihil operatur, antequam acceptetur. 516. 27
Si prorogetur, debet intimari partis. 529. 4
Est quædam transactio, ob quam à lite receditur, & est obseruanda tanquam sit officium pietatis lites finire. 557. 20
Potest fieri in omnibus causis, in quibus licet transigere. 536. 14
Non valet de causis mixti Imperij, & quando statutum de compromissis ad illas extendatur. 539. 12. 17
Post compromissum an sit licitum redire ad iudicem, etiam quod laudum non sequatur. 557. 24. 28
Iudicium redditur, si adsit conuentio, vt arbiter non possit, nisi super omnibus pronuntiare, ita vt laudum non subsistat, deficiente vno. 529. 2
In articulis iuris dari non habent locum statuta disponentia fieri compromissum inter coniunctos, secus si adsit dubium. 536. 5.7
Constitutiones vt fiant compromissa, sunt fauorabiles quando loquuntur de litibus inter coniunctos. 536. 8. 9
Compromissa tot dicuntur, quot lauda si datur facultas terminandi lites coniunctim, vel diuisim, per vnicum arbitramentum, vel plura. 486. 38
Quando sit faciendum in causa possessorij Testamenti, & fideicommissi. 436. 1. seqq.
Exceptio compromissi in arbitratorem impedit litis ingressum. 557. 21
Executio potest fieri quando Instrumentum est purum, non obstante compromisso. 557. 19
Laudum Arbitratoris est declaratio Transactionis factæ in compromisso, ita vt, eo secuto, non tam agatur ex laudo, quàm ex compromisso. 557. 26. 27
Non valet, si à curatore Minoris fiat absque solemnitatibus. 586. 52.54
4 Compromissum in laicos de rebus Ecclesiæ est nullum tam in petitorio, quàm in possessorio. 674. 14
De rebus Ecclesiasticis potest fieri absque consensu Papæ vel Episcopi & laudum inde secutum non nocet successori 674. 15
Habens vim perfectam transactionis extinguit omnem actionem antiquam, & nouam tribuit. 672. 14
Pœna adiecta in compromissu quando licitè exigatur 721. 24. 25
Inducit nouationem extinctiuam. 672. 11
Statutum compellens ad compromissum faciendum, an intelligatur in legitimis, & naturalibus, & in legitimatis. 744. 25. & seqq.
Compromissum si debeat fieri in causis vertentibus inter consanguineos, non comprehendit causas iuratas. 853. 75 5
Pœna potest apponi in compromissis, & est debita tanquam potius facto, seu non paritionis laudi apponatur quàm dationis quantitatis. 929. 18

COMPVLSVS.

Compelli se posse sciens, quamuis sponte faciat, an dicatur facere compulsus, 227. 12. & seqq c. 376. 26 1

COMPVTA.

Computa an habeant executionem paratam. 183. 1 1
An detur appellatio à computatione. 183. 39
Vide Executio.
Computum probatur per verba enunciatiua de vltimo saldo. 739. 30 4
Solidatio computi est quædam confessio inter partes emissa. 728. 1
Vide, Computatio.

COMPVTATIO.

Computatio graduum quomodo sit facienda ad cognoscendam proximitatem, an secundum Ius canonicum, vel Ius Ciuile, tam in matrimonijs, quàm in cæteris dispositionibus. 77. 1. 2 1
Secundum ius ciuile est magis propria, & naturalis. 77. 3
Computatio, seu saldum finale, continet probationem, & executionem. 391. 1 2
Facta à debitore ad fauorem vnius ex creditoribus quando præiudicet. 391. 15. 16

CONCESSIO.

Concessio non debet esse frustratoria. 578. 52 3
Non potest acceptare absque qualitatibus in ea contentis, & illarum probatione. 578. 14
Concedere an importet donationem, & transferat dominium. 831. 31 2
Concessio vtendi, & fruendi continet proprietatem tam in contractibus quàm vltimis voluntatibus. 138. 7 1
Ad tempus post illud prohibet. 41. 3
Generalis ad instar aliarum dignitatum est intelligenda, vt sit conformis aliis, præter expressa. 940. 18 5
Translatio dominij, & facultas alienandi an indicatur per verbum concessionis. 838. 2
Modus obseruatus in concessione an sit obseruandus in tollendo quod fuit concessum. 909. 18. 19

CONCILIVM.

Concilium Trid. sess. 25. c. 3. Quomodo intelligatur. 119. 2 1
An sess. 25. c. 21. sit præceptiuum, vel consultiuum. 123. 12
Concil. Trid. sess. 25. c. 16. quomodo intelligatur. 363. 19 2
Concilium, an ad illud sint vocandi Episcopi Titulares, & nullatenentes, & qui renuntiarunt Episcopatui, vel quorum loca occupantur ab infidelibus. 291. 61. 62
Concilium Tridentinum solùm punit temerariam dimissionem habitus, non autem eam, quæ fit præcedente iusta causa. 413. 15 3
Quibus mandet Tridentinum dari Canonicatus. 591. 9
Circa possessionem, an comprehendat oblatos, qui se offerunt perpetuò in manibus Superiorum tertij Ordinis Sancti Francisci. 413. 36. 37
Concilium & Clerici, qui de ætat. & qualit. non procedunt in his,

in his, quæ fiunt extra capitulum. 482.23
5 Concilij Constant. derogatio est necessaria. 918.30
Decreta Concilij Trid. censentur facta, salua auctoritate Sedis Apost. ita vt Papa possit disponere absque illius derogatione. 990.13. & c. 940.15
Tridentinum sess. 15. c. 16. loquitur tantum de renuntiatione facta ab ingresso Monasterium tempore nouitiatus, non autem quando est in sæculo. 975.31

CONCLVSIO IN CAVSA.

1 Conclusio in causa non sufficit ad euitandam desertionem. 61.14
Non operatur vt non sit nulla sententia lata post primum fatale, non obtento secundo fatali. 61.15
Quando suppleat citationem ad sententiam. 61.12
Facit, vt dicatur iudicium finitum. 61.11
Stilus valet, vt concludatur in causa, & amplius non sit facienda citatio ad sententiam. 61.13
2 Conclusio in causa non obstat vt Iudex non possit inquirere verum valorem, & in quibus casibus procedat. 258.24. & seqq.
Conclusio in causa requiritur in prophanis, & quando assignatio termini illi æquipolleat. 206.29
Excludit omnes probationes, & quid in allegationibus Iuris, & quando aliquid possit post illam produci, & ei tacitè renuncietur. 06.32.33.34
Tacita an sit vera, ita vt excludatur in statuto de ea loquente. 06.31
Conclusio in causa an dicatur reuocata per admissionem iurium absque præiudicio dictæ conclusionis. 438.1. & seqq.

CONCVBINA.

Concubina inops non succedit in quarta bonorum viri. 120.77
Natus ex Sacerdote, & concubina an succedat matri. 35.43. & seqq.
Qui nascitur ex concubina est magis detestabilis, quàm natus ex ea, ad quam furtiuè accedit. 35.29.
Quando sit capax legati. 31.14
Quæ dicatur concubina & an sufficiat coitus soluti cum soluta, vt filij sint naturales. 31.6
An prohibeatur etiam de iure ciuili, & magis peccet concubinam retinens, quàm aliam cognoscens. 31.3.4
An dicatur turpis persona, sicut meretrix. 863.8
5 Concubinatus erat permissus antiquitus: secus hodie, ita vt conditio, si quis steterit cū concubina, dicatur turpis. 863.11.12
Castè viuere in actu concubinatus intelligitur quoad capacitatem successionis à qua non repelluntur filij per Iura Ciuilia: secus quoad alios casus in quibus concubinæ sunt viles personæ, & infames. 861.10
Grauius peccatum est cum concubina, quàm cum muliere ad quam furtiuus habetur accessus. 863.13

CONDICTIO INCERTI INDEBITI.

1 Condictio incerti competit restituenti rem, non deductis expensis, & facit vt recuperetur res ipsa ad effectum retinendi pro melioramentis. 193.25
Quid operetur & eius effectus. 193.26
An concurrat cum actione ex empto. 193.30.
Libellus quomodo formandus in condictione incerti. 193.31
An sit subsidiaria. 193.32
Competit etiam pro melioramentis necessarijs, & An possit cumulari cum alia actione. 193.41
Vendens rem obnoxiam seruituti, & illam liberam tradens repetit condictione incerti rem traditam vt retineat pro seruitute. 193.29.
Hæres soluens rem legatam non deducta falcidia quando illam repetat condictione incerti vt retineat donec deducatur. 193.35.36
Restituens totam hæreditatem, non facta mentione sui crediti, quo casu agat condictione incerti. 193.37.39
Condictio indebiti, vt competat, præsupponit Dominium translatum. 324.22 2
Certi generalis, seu incerti, quando habeat locum. 203.26
Condictio incerti an concurrat cum condictionibus specialibus, vt depositi, commodati, & similibus. 203.27.
Agens certi condictione ex mutuo an debeat probare se esse Dominum rei mutuatæ. 261.8. & seqq. vsque ad 20.
Indebiti habet locum pro re tradita in diuisione post dominium translatum non rei vendicatio. 324.23
Iuramentum non tollit repetitionem, quæ propter errorem videtur competere per condictionem indebiti. 324.12
Translatio dominij, detecto errore, rescinditur per condictionem indebiti. 324.21
Et quando dicta condictio non habeat locum si illi fuerit renuntiatum tam in errore facti, quàm iuris. 324.3.4
Sine causa an competat, stante consumptione mutui. 261.25
Indebiti an detur conductori, qui soluit pensiones si impediatur in vsu rei conductæ. 576.21.22
Incerti, & indebiti an sit danda hæredi creditori ad effectum deducendi Ius sibi debitum post restitutionem factam. 203.16. & seqq.
Condictio indebiti an habeat locum, quando scienter fuerit solutum, seu promissum. 516.9.12. & c. 417.31. & seqq. 3
Non condicitur vt indebitum, quod fuit solutum authoritate rei iudicatæ, nec potest repeti per condictionem sine causa. 417.36.
Condictio indebiti competit ob iustum errorem tam Iuris quàm facti, quamuis adesset renunciatio iurata. 651.27. 4
Ex lege in rem scripta datur pro supplemento legitimæ. 702.15.

CONDITIO.

Conditio obligationis an varietur mutata persona. 143.35 1
Personarum attenditur circa legata facta à Testatore. 62.2.
Quomodo cognoscatur, & differat à modo. 136.18
Dispositio de sui natura non est conditionalis. 136.13
Modus potius, quàm conditio debet iudicari. 136.14
Legatum quando sit iudicandum sub modo, vel sub conditione. 136.12
Si moriar aut cum moriar, an dicatur conditio. 136.39
Vide legatum.
Si apponitur executioni non facit actum conditionalem. 136.44
Implementum conditionis non transit ad hæredes. 104.26
Si semel deficit, non potest amplius adimpleri. 137.1
Relictum sub conditione, si Titio nupserit, perditur statim, recusante muliere nubere, neque amplius admittitur ad conditionem implendam: & infra quantum tempus debeat adimpleri. 137.2 9.10.
An requiratur in conditionibus quod implementum aut defectus duret. 137.6
Si viduus erit, vel donec castè vixerit, quomodo intelligatur. 137 5.7
Si continenter vixerit, requirit perpetuam continentiam. 137.11.14
Quamprimum debet adimpleri. 137.13
Sufficit vt semel adimpleatur, quamuis non durauerit. 58.1
In conditione attenditur euentus sine effectu. 58.2
Duæ si ponantur coniunctiuæ, debent ambæ verificari, secus in alternatiuis. 70.42. & seqq.
Adimplenda est per viam resolutionis. 124.10
In conditione potestatiua, casuali, vel mixta an attendatur tempus aduenientis conditionis. 53.1
Dissoluendi matrimonium, restitutionis dotis, quod tempus includat. 53.2
Natura conditionis est, vt adimpleatur ante executionem actus. 45.19
Quæ ex verisimili mente Testatoris colligitur, habetur pro expressa. 5.3.5
In casu mortis vxoris extenditur ad casum vitæ inhonestæ. 5.4.

De restituenda hæreditate, si efficiatur sacerdos, an extendatur ad casum si decesserit sine filiis. 5.6
2 Conditio ingrediendi Monasterium an sit valida, prout illa, quæ apponitur de nubendo certæ personæ. 254.27.28
Responsio sub conditione ad positiones quando admittatur. 260.25
Verba (cum eadem conditione vt supra) quando repetunt omnia dicta in præcedentibus, etiam in substitutionibus. 245.23 & seqq.
An dicatur, si onus est adimplendum post dispositionem perfectam. 381.17.18
Conditio nuptiarum, quando debeat adimpleri infra triennium, tam in legatis quàm in institutione. 254.18 & seqq.
Liberi positi in conditione an sint vocati, si substitutio vltimo loco facta sit de extraneis. 351.25
Fœminarum vocatio, non existentibus masculis inducit coniecturam, vt positi in conditione sint vocati. 352.21
Est adimplenda antequam dispositio effectum producat. 307.8
In conditione, si sine liberis, quando comprehendatur monasterium. 306.35
Apposita solutioni, & substantiæ actus illum suspendit, secus si circa augmentum, & diminutionem. 307.7
In conditionibus adimplendis non datur purgatio moræ. 307.31
Si sine filiis, est necessaria, vt monasterium possit excludere substitutum. 306.14.15
Extensio de expressa ad conditionem tacitam admittitur fauore Ecclesiæ. 305.13
Si sine liberis, à testatore expressa facit substitutionem conditionalem, secus quando subintelligitur. 306 42
Tacita, de qua in l. cum auus, & in l. cum acutissimi, non habet locum in extraneo, sed solùm quando grauatus est descendens. 306.18
Legatum ob causam nuptiarum continet tempus, vt præstetur post triennium à pubertate puellæ, intra quod si nuptiæ non sequantur, deficit conditio, & est locus substitutioni, & non datur purgatio moræ. 254 & seqq.
Potest apponi à traditione rei suæ. 210 22
Adiecta vni legato, an censeatur repetita in alio. 217 95.96
Si legibus studuerit, an dicatur impleta per assecutionem doctoratus, & debeat præstari cautio per quinquennium. 217. 87.88 97.98
Ex verbis adimpletis tanquam ablatiuis conditio inducitur, non modus. 307 1
Dispositio §. & hoc præsenti, & c. in præsentia, an loquatur solùm de conditione expressa. 306.17.19
Apposita in legato quando diuidatur inter hæredes. 248.9.12
Si deficit, facit etiam deficere legatum. 2 6.35
Inducitur per dictionem, si, & impeditur transmissio. 250 3
Stante conditione tacita, quando veniant fructus in legato alternatiuè facto. 250.16
Facultas implendi conditionem an transmittatur. 248.45
Est in diuidua ratione legati, quod est in diuiduum. 248 40
Quando dicatur in obligatione in genere, de certa quantitate fructuum, vel pecuniæ. 256.56. & seqq.
Si sine filiis quando suppleatur per legem, & excludat substitutum etiam in testamento matris. 305.1.2.3
Inducitur per assignationem ad mensuram cum constitutione pretij pro numero illius. 318.8
Facit contractum imperfectum, & datur reintegratio. 218. 2.13
Conditionis implementum per quem debet probari & quid in eo qui prætendit spolium. 318.10.11.17.24
Non impleta operatur resolutionem contractus, secus in modo. 207.11
Contractus sub conditione an transferat possessionem. 317. 2 & c.3 8 8.30
Substitutus an possit facere præfigi tempus instituto sub conditione nubendi, & qualis sit talis terminus. 254.32.33
Successio quæ pertinet ad lineam, pendente conditione si conditio purificetur, an dicta linea admissa excludatur. 218.81
Conditionis euentus debet coram Iudice liquidari. 225.7
Assumendi arma, & nomen familiæ inducit fideicommissum. 288.27
Reddit actum indiuiduum. 207.21
Mora an purgetur per eum, qui est in conditione positus, & quid in fauore libertatis. 267.13.14.10
In contractu sub conditione quando præsumatur possessio capta seruatis seruandis. 318.15.16 21
Si sine hærede legitimo quando intelligatur de liberis & aliis descendentibus vel de hæredibus successionis. 313.1. & per tot.
An habeatur pro adimpleta, si per eum, cuius interest illam adimpleri fit quo minus impleatur. 223.41
Non repudians ex testamento, cum possit, an habeatur pro repudiante, si adest conditio potestatiua. 223.31
Obligatio sub conditione, & pura quando debeat adimpleri. 213 45
Si sine liberis, tacita an operetur eosdem effectus ad excludendum substitutum. 305 18.19.20
Si sine filiis decesserit, non subintelligitur, quando testator mandauit hæreditatem restitui purè, vel in certam: & quid in aliis casibus. 306.1 2
Filij vocati sub conditione negatiua quando veniant in dispositione. 352. 5
Dispositio, quod hæreditas nunquam perueniat ad filios, vel fœminas dependentes quando includat vocationem positorum in conditione. 382.11
Liberi bis positi in conditione an censeantur vocati. 352.18.19
Debet impleri formaliter. 356.20
In conditione positus quando censeatur vocatus: & quales coniecturæ admittantur, & stetur arbitrio Iudicis cum aliis ad huiusmodi materiam vocatorum sub conditione. 352.1. & per tot.
Et quid in portione patrui. 371.16.17 Vide Coniectura.
Conditione non impleta, quando contractus resoluatur ipso iure. 207.3
Contractus sub conditione inducitur per clausulam (omni meliori modo.) 252.16 17
Conuentio quando dicatur potius conditionaliter, quàm causatiuè. 189 7
Obstat principio acquisitionis. 318 19
Si existat viuo testatore extinguit legatum conditionale. 251.4
In debito annuo non attenditur quod locus sit appositus sub conditione. 256 41
Dispositum an sit nullum factum cum conditione, vt fiat Instrumentum iuxta formam laudi, ad quod de iure non poterat cogi & quid si illi non fuit contradictum. 260.8.12
An inducatur ex reseruatione dominij. 206.10
Non subintelligitur conditio, si sine liberis in substitutione extranei facta post mortem grauati. 306.3
Substitutio conditionalis facta in contractu transmittitur ad hæredes conditione pendente. 247 6
Dictio (si) in legato importat principaliter conditionem, & magis impedit transmissionem, quàm dictio (cùm) 250. 5.
Mora non contrahitur conditione pendente, & requiritur illius certioratio. 400.14
Legata pro monasterio construendo sunt pura non sub conditione. 400. 18
Antequam sit impleta an intelligatur quæsita possessio. 318 18.
Testator sciens rem per eum possessam subiacere conditioni extinctiuæ an videatur tanquam alienam legasse. 237.22. 23.24
Debet liquere Iudici quod sit impleta. 225.4.5
Verba (post mortem) importans conditionem & requirunt concursum omnium. 299.7.8.9

Imp lendum

Implendum post solutionem dotis, dicitur modus, non conditio, licet disponens vsus fuerit verbis sub conditione, & adsit clausula (non alias) 250.27.28
In quo differat à modo in legatis. 250.25
Adiecta in deposito, vt fiat quietantia iuxta formam Instrumenti quando valeat. 260.7
An inducatur, si tempus sit oppositum solutioni vel substantiæ
2 legati, & fiat transmissio. 256.37
Depositum, & oblatio debet esse pura non continens aliquam conditionem extrinsecam, licet aliud sit in intrinseca: & quæ sit talis conditio. 260.1.2
3 Conditio existentiæ filiorum cohæret personæ, quæ non transit ad substitutos. 554.6.
Debet purificari, vt dispositio habeat locum. 558 31
Facit, vt hæredi non sit acquisitum aliquod Ius adeundi, seu repudiandi de iure ciuili, secus prætorio, per quod poterit agnoscere bonorum possessionem secundum tabulas, exercendo tanquam curator datus bonis, quod procedit tam in filio, quàm in alio quocumque hærede extraneo instituto sub conditione. 540.17.19
Reddit actum diuersum ab actu puro. 515.4
Si sine filiis discesserit an verificetur in fœminis. 491.11.12.
Est prius verificanda, antequam arbiter possit vti iurisdictione sibi concessa sub conditione, & laudum prius datum est nullum, & non habet executionem. 529 9
Casu, quo non possit viuere cum suis hæredibus, est indiuidua, & formalis, & non habet locum in parte. 493.3
Respiciens plures personas debet verificari in omnibus, nec sufficit quod in aliquibus adimpleatur. 493.4
Quamuis sit implenda in forma specifica, tamen satis est, vt impleatur per æquipollens, quando est necessaria ad actum seu effectum ipsius. 522.15.
In euentum, in quem puella efficiatur monialis est purificata statim per ingressum Monasterij, & professionem subsecutam. 481.16.38
Nihil ponit in esse. 542.45
Resolutiua adiecta fini dispositionis, non principio, facit actum purum non conditionalem. 540.16
Semel extincta, non est quærendum, an secundus descendens decedat sine liberis. 554.4
Si preces veritate nitantur, intelligitur in omni dispositione, etiam iurata, & facta motu proprio. 508.1.22
Si deficit facit omnia cessare. 536 40
Potest apponi in dispositione hominis, prout disponenti videbitur ad excludendam purgationem moræ. 515.25
Si non adimpletur, institutio non habet locum, & an sufficiat vnam adimpleri, quando sunt plures conditiones. 536. 24. & seqq.
Quod euenerit, est probandum per eum, qui vult admitti ad substitutionem conditionalem. 536 38.
Et per veras probationes, non autem præsumptas. 549 13
Facit contractum imperfectum respectu periculi, & actionis, quæ non nascitur ante purificatam conditionem, non quod sit locus pœnitentiæ cuius respectu dicitur perfectus. 514. 18. sed reuocatur in dubium.
Adiecta in Testamento an censeant repetita in codicillis. 571. 29.
Si non verificetur, actus non attenditur. 489.11
In Institutionibus factis sub contrariis conditionibus, si superuixerit, & si non superuixerit semper præualet, quæ prius euenit & altera euanescit. 536.10.32
Interpellatio an requiratur, si adsit conditio: & an hoc casu operetur iuramentum, & obligatio cameralis. 579 12 14
Legatum ademptum sub conditione alienationis intelligitur datum sub contraria conditione. 443.20
Hæres conditionalis tenetur cauere de restituendo hæreditatem cum fructibus, & decedens, pendente conditione, illam transmittit. 540.30
Negligentia solius prælati in non adimplendo conditionem, seu modum, an noceat Ecclesiæ. 517.15.17
Conditio est prius verificanda, antequam emolumentum sit quæsitum. 753.12 c.773.5. c.674.12 4
Est adimplenda in forma specifica, non per æquipollens. 786. 14
Potestatiua non cohærens, vel cohærens personæ an dicatur repetita in substituto. 603.10 22
Deficiens in prima persona sequentem substitutionem inualidat. 774 9
Adiecta in institutione non censetur repetita in substitutione, nisi intersit testatoris, vel adsit fauor animæ ipsius. 603. 7. 8. 9.
Sub qua fideicommissarius est vocatus, si non euenit, sed deficit, tunc quoque deficiet substitutio fideicommissaria. 747.7.
Quando deficit quoad primos substitutos, operatur, vt nunquam sit locus sequenti substitutioni. 747.15
Si sine liberis, adiecta in vulgari, quando excludat sequentem substitutum. 747.13.14
Adimplementum conditionis est verificandum per eum, qui tenebatur adimplere, aliàs dicitur esse in culpa. 748.10
Primo gradu perempto, omnes deficiunt tanquam facti limitatiè, si conditio substitutionis euenerit. 774.5.6
Venditio sub conditione non dat actionem, quamuis sit negatiua & propè improbabilis. 742.35
Obligatio conditionalis in solidum aliud non potest operari quàm promissionem adimplendi, adueniente die, & conditione. 708.30
Casus conditionis, obitus sine filiis, si defecit ob illorum existentiam, non est locus fideicommisso. 774.3.4
Substitutus si admittitur propter substitutiones medias caducatas, an debeat attendi, quod sit purificata conditio, sub qua ipse fuit vocatus vel conditio adiecta primo hæredi, & sub qua illi fuit facta substitutio. 747.28.29
Vocatio cessat ob defectum conditionis non assumpti nominis, & insignium Testatoris. 773.18.19
Patientia, & scientia multorum annorum, quando faciat præsumere implementum conditionis. 704.8.9.10
Substitutus excluditur, quamuis esset locus pius ob conditionis defectum. 747.12
Onus probandi incumbit neganti conditionem non impletam stante præsumpto implemento legis. 704.12
Possessio est nulliter capta ob conditionem satisdationis non impletam si constat de illius petitione. 704 7
Sola existentia filiorum facit deficere conditionem, quamuis illi non succedant. 747.3.
In conditionibus voluntariis merum factum inspicitur, licet non sortiantur effectum. 659.27
Implementum exactionis, si debet præcedere emolumentum legati, operatur, vt dilatio importet conditionem. 771.32
Verba (deficiente linea) inducunt conditionem prout similia ablatiui absoluti. 448.9 c.773.4
Oblatio non debet esse sub conditione. 786.20.21
Inducitur per incertitudinem. 771.28.29
Traditio possessionis potest fieri sub conditione. 704.11
Verba (prout, iuxta, & similia) quando stent interpretatiuè, & causatiuè, seu conditionaliter, & limitatiuè. 718. 13.14
Extensio non datur in conditionibus de casu ad casum, neque fauore causæ piæ. 605.19. & seqq.
Verba (cassans, & annullans) habent implicitam conditionem quatenus vel postquam secundus actus sit validus. 764.11
Fructus relicti sub conditione, quando sint hæredis. 771.33.34
Restitutio in integrum an concedatur minori aduersum omissum implementum conditionis, quamuis illa amplius non possit impleri. 607 12.14
Existentia vnius ex hæredibus institutis facit, vt non sit pu-

rificata expressa ad fauorem substituti, licet etiam non esset hæres, & non succederet & quid in tacita. 659.24.25.26

Sequentes in gradu, quando admittantur si mediæ substitutiones sint caducatæ ob defectū conditionis. 747.15.16.17

Instituto filio sub conditione, quæ, eo moriente, impleri non potest, nepotes, qui tali casu ex substitutione admittuntur, patri morienti acquirunt, quamuis acquisitio sit momentanea. 713 37.38

Substitutio expirat ob defectum conditionis, ita vt substitutus habeatur pro non substituto. 747.1.2

Verba (restitutis acceptis) sunt conditionalia, & cui incumbat probatio acceptorum. 767.63.64

Filij positi in conditione quando censeantur vocati: & quæ coniecturæ sufficiant: & an Iudex illas arbitretur. 776.1. & seqq. c. 747.5.6

Vocatio positorum in conditione non est necessaria ad exclusionem transuersalium. 773 7

Positi in conditione, quamuis censerentur vocati, non tamen infertur, vt passiuè dicantur grauati. 774.8

Liberi positi in conditione non censerentur vocati sed tamen excludunt vocatum sub conditione liberorum. 773.8.9

Prohibitio alienationis cum expressione causæ conseruationis bonorum in familia, facit, vt liberi in conditione positi sint substituti per fideicommissum. 778.9

Liberi positi in conditione sub qualitate si sint masculi, & legitimi, & naturales, & de legitimo matrimonio procreati, & cum exclusione fœminarum, dicuntur etiam vocati ad successionem testamentariam. 747.4 6. 776.4.5.6

Statutū Vrbis (sicut, & Brix) vocat in conditione positos. 664 2

Contractus absolutus non recipit conditionem. 796.23.

5 *Conditio non nubendi quando possit apponi: & an intelligatur de quibuscumque nuptiis in infinitum, & quo casu habeat cautio mutiana. 863.1.2*

Suspendit actum, & nihil ponit in esse, & ex eo nullum dominium transfertur. 949.10.11

Inducitur per verbum (dummodo) appositum actus imperfectio. 991.15

Quando retrotrahatur in legatis, sicut in contractibus in præiudicium illorum, quibus medio tempore fuit acquisitum 856.14.15

Si deficiat, excludit substitutos, qui ex inutili substitutione non possunt aliquid capere. 979 7

Apposita toti dispositioni inducit formam, qua non seruata, dispositio est omnino nulla. 995. 14

Si subsequatur matrimonium, an sit potestatiua, seu casualis, & mixta. 804 9 18

Vocatio sub conditione obitus alicuius, si non extitit, censetur adempta sub contraria conditione. 979.8

Donatio dicitur sub conditione suspensiua casuali, non resolutiua, si fiat sub illis verbis (quatenus donans moreretur sine filiis) 856.17.18

Bona donata sub conditione suspensiue an debeant esse donantis, vel de tempore purificatæ conditionis ad hoc, vt dicantur comprehensa sub hypotheca. 826 21.22

Tempus existentis conditionis quando dicatur habile tam respectu rei quàm personæ ad hoc vt conditio possit retrotrahi. 856. 4.

Contrauenient conditioni appositæ in legato seu institutione fingitur vsque ratio malæ fidei possessor, & tenetur rem cum fructibus restituere. 863. 10

Narrata in gratia sunt iustificanda, siue adsint verba inducentia modum, siue conditionem. 991.12

Conditio an possit retrotrahi, si persona, quæ donauit sub conditione reperiatur mortua tempore purificatæ conditionis. 856.26.27

Potestatiua retrotrahitur ad tempus conuentionis, etiam in præiudicium tertij ob priuilegium datu, propter quod iudicatur de ea, sicut de casuali. 964.14

Relictum sub conditione nubendi alicui amittitur per transitum ad nuptias, & sunt restituendi fructus percepti, siue conditionalis sit dispositio, siue pura sub conditione resoluendo. 765 24

Casualis debet retrotrahi propter ius acquisitum, quod attenditur, licet sit conditionale, quod non est in potestatiua, in qua non dicitur initus aliquis contractus, sed potius habitus tractatus de ineundo. 856.12.13

Vocatio eorum, qui sunt in conditione positi, quamuis admittantur, tamen procedit respectu portionis patris, non patrui. 965.32

Prohibitio detractionis Trebellianicæ an inducat vocationem eorum, quos Testator in conditione posuit. 928.14.15

Filij, & descendentes in conditione positi quando dicantur vocati. 928.8 & c. 965.26

Mixta, seu casualis operatur, vt debitor statim illa existente, sit retro obligatus, quidquid secus sit in potestatiua. 856.7

Actus dicitur sub conditione, stante clausula (sine præiudicio, vel simili præseruatiua iurium. 980.7.8.9

Coniectura quales sint, vt positi in conditione dicantur vocati. 728.12 c. 965.28

CONDVCTIO, CONDVCTOR.

Conductor vendens rem conductam, tanquam proprietarius molestat dominum, & potest expelli à conductione. 46. 24. 2

Facultas expellendi conductorem pro vsu suo an transeat ad successorem. 117.19. c. 149.16

Impeditus facto locantis eligit an velit recedere à locatione, vel agere ad interesse. 113.48

Conducens prædium an possit cogere colonum ad sibi vendendum fructum, sicut poterat dominus. 149. 10

Soluens pro conductore pensionem domus, an succedat in locum illius quo ad tacitam hypothecam in bonis inuectis & illatis. 149 14

Potest agere contra locatorem, vt agat aduersus eum, qui spoliauit re conducta. 174.26

Expulsus à locatore ad quam pœnam possit agere contra locantem. 174.29.

An possideat nomine proprio, & agat remedio, Vnde vi. 74 17.25

An possit expelli, si deficiat in solutione vnius termini propter iuramentum authoritate propria. 19.7.8

Et quid quando non iurauit. 19.25

Et quid si in minima defecerit, an eijciatur tam à locatore, quàm ab eius successore. 19. 11.

Per renunciationem beneficij non præiudicatur conductori, cui successor stare tenebitur. 37.21

Conductori Molendini vi fluminis distracti datur remissio pensionis 195.3.

Potest petere remissionem ob casum inopinatum. 195.13

Quamuis renunciauerit omnibus casibus fortuitis non tenetur de insolitis. 195.7.10

Conductio facta pro hæredibus sociorum quomodo sit intelligenda. 276.40 2

Habentes conductionem de publico possunt in solidum conuenire, & in solidum conueniri: & an tales assumpti in socios possint alios consocios obligare. 336 43.44

Conductor ad certum tempus quando debeat renunciare domino recessum. 354.20.22

Debet denuntiare casum inundationis, vel similem domino. 357.23

Conducens domum tempore belli an videatur renuntiare beneficio remissionis. 128 21

Nouus quando præferatur antiquo. 257.1. vsque ad 48

In conductione rerum publicarum admittitur societas plurium. 275.28

Conductores plurium vectigalium non possunt diuidere administrationem sine consensu Domini. 276.27

Con-

Conductor coactus soluere pensionem alij, quàm domino an liberetur si illi non denunciat violentiam illatam. 594.17

Tenetur ad custodiam siluæ sibi locatæ. 354 26

Damnum debet denuntiari per conductorem Domino, quando sibi nullum periculum imminet. 354.13

Pactum an sit validum, vt nouus conductor non præferatur veteri. 357.35 & seqq.

Conductores temporales priuatorum dicuntur impropriè possessores: secus si sint perpetui. 357.18

Conducens à fisco vel à Repub. etiam per modicum tempus, inferendo arbores in re conducta efficitur verus dominus, & potest illas transferre, nisi locator protestetur, quod nullum dominium illi acquiratur. 357.10

Conductor primus non præfertur in locatione, quamuis rem meliorasset. 357.32

Conductor censetur habere tacitum mandatum pro expedientibus ad ipsam rem conductam, & si negligat sibi caueri de damno infecto à vicino an teneatur dominus ex conducto. 354 8.9.

Quando teneatur denunciare locatori incendium vicinum domus conductæ. 354.6

Primus etiam in prædiis fiscalibus non admittitur etiam pro eodem pretio contra secundum conductorem, nisi ostenderit se soluisse pensionem. 357.32

Ecclesia an habeat priuilegium, vt non possit expelli per emptorem, sicut conductor fisci. 557.44.45

Habet remissionem mercedis si non potest vti re conducta eo modo quo fuit locata, quamuis ad alium vsum frui possit. 576.20

Fiscalis aliquando detinetur inuitus, & in hoc grauatus debet subleuari in alio, vt præferatur nouis conductoribus. 357.12

Stipulans sibi remissionem, si locator non obseruat promissa, an possit petere damna, & interesse: & quid è contra si stipuletur damna, an possit retinere rem conductam, & agere ad ea quæ de iure communi debentur. 576.3.4.6

Conductor, & locator sunt correlatiui, nec ad imparia iudicantur. 576.24

Fisci, seu priuati, si conducat ad modicum tempus, quando ius in re, & quid in colonis municipij, vel Republicæ. 357.15 & seqq.

Pensiones solutæ an repetantur per conductorem, si impediatur in vsu rei conductæ, & an hoc casu detur condictio indebiti, seu actio ex conducto. 376.21. & seqq.

Consuetudo est seruanda, si præferat potius vnum conductorem quàm alium. 357.29

Conductor antiquus an cogatur in conductione perseuerare si maximos fructus percepit. 317 23

In conductionibus fiscalibus emptor, & singularis successor non potest expellere inquilinos. 357.17

3 *Conductio quando censeatur facta nomine socij mandantis.* 424.18

Vectigalium an sit transmissibilis ad heredes. 547.56

Conductor potest sublocare, quando sublocatur æquè idoneo ad eundem vsum. 547.51

Repetit melioramenta, & expensas factas in re conducta. 442.28

Habens bona obligata non expellitur ab emptore, quamuis non adsit pactum de non alienando. 520.2

Perseuerando in conductione sibi præiudicat, vt non possit discedere, quamuis incommoditas magna proueniat facto locatoris, sed solum agit ad diminutionem pensionis, & protestatio nihil iuuat. 554.26

Non censetur cogitasse quod nihil esset percepturus ex fructibus rei conductæ. 534 46

Liberatur à contractu stante totali destructione rei sibi locatæ. 557.62

Recognoscendo emptorem in dominium absque protestatione vt non admittatur in præiudicium suæ locationis, an sibi præiudicet, & quid in iure retractus. 520.12 & seqq.

Potest recedere à locatione propter causam necessariam de nouo superuenientem, sicut è contra hoc permittitur locatori; secus in causa voluntaria. 554 48 50

Sciens statum rei conductæ, ex qua præuidetur damnum, non agit ad remissionem. 557.5

Dicitur in bona fide meliorando domum sciente, & non contradicente locatore & talem impensam repetit, maxime si non est magna, & potest per dominum solui. 442.31

Impedimentum proueniens ex facto conductoris non imputatur locatori cui debebitur integra pensio, & cui incumbat onus probandi dictum impedimentum. 534.22.24

Dispositum in locatore militat in conductore. 554.55

Differt ab emphyteuta quoad multiplicitatem, qui vltra expulsionem perdit melioramenta, & vtile dominium, quod non est conductori. 515.23.

Officia notariatus quando per conductorem possunt exerceri. 465.2

Conductor antiquus Ecclesiæ non debet expelli, si offerat eandem conditionem, quam nouus. 715.20 4

Potest recedere à contractu locationis propter superuenientem dignitatem præsidatus; & propter aliam probabilem causam. 740.18

Non cogitur à successore ad continuandum in locatione sibi facta per antecessorem. 606.13. & seqq.

Non tenetur ad pensionem domus, qua non potest vti absque culpa sua. 740.20

Non debet expelli à successore in beneficio si fundus locatus erat sterilis, & postea redactus ad culturam. 606.8

Ad longum tempus præiudicat domino, tam per fictas, quàm per veras traditiones 779.26

In conductore non est illicita, aut vsuraria solutio anticipata. 679.40

Successor recipiens pensionem à conductore antecessoris solum approbat locationem pro tempore, quo recepit, non autem pro futuro. 606.2.4.

Conuentio conductoris, vt non expellatur, non iuuat locatorem, vt possit cogere conductorem ad permanendum in locatione. 740.24

Stipulatio locatoris, vt conductor denunciet recessum ante finitam locationem, aliàs sit facta relocatio non operatur vt locator faciat similem denunciationem inquilino. 740.52

Locus non solum habebat pisces, sed etiam vsum nauium ad piscandum, si locator illas habebat, quamuis in conductione nulla de eis sit facta mentio. 705.2

Concessio fructuum prædij cedit commodo conductoris, ad quem transit cultura eiusdem prædij. 703.5.11

Conductor sciens statum, & conditionem rei locatæ sibi præiudicat si specialiter super ea non conuenit. 989 7

Non potest prætendere aliquod interesse, si non adest culpa locantis. 9x9.9

Habet remissionem pensionis si impediatur casu fortuito pro tempore, quo durant impedimentum. 916.41

Non agit contra locatorem pro cessatione aquæ ex facto Principis. 989 8

De Magistris & scolaribus Bonon. quando sint excommunicati, si conducant domos aliorum scolarium, & magistrorum. 818.46

Pactum conductoris de restituendo apothecam, & domum vacuam, & liberam est indiuiduum, & vtramque rem continet tanquam consistens in facto. 968.15

Vide infra. Locatio. Locator.

CONFERRE V. COLLATIO.

Conferre quando tenetur filia cum fratribus quamuis duret matrimonium. 472.9 3

CONFESSIO.

1 *Confeßio in Iudicio habet vim sententiæ, & rei iudicatæ.* 151.11.
Incidenter facta non operatur, vt poßit ex ea sequi condemnatio. 151 14
Per verbum (credit) plenè probat. 151.15
Extraiudicialis incidenter facta non obligat. 151.17
Requisitus ad mutandum, si dicat non posse cum acceperit à Titio præsente mutuum, an poßit ex hac confeßione conueniri. 151.18.
Dotis facta in testamento quando probet debitum dotis. 116.42
Inter viuos obligat confitentem, quamuis nihil promiserit 116.46
Facta parte absente, an plenè probet, & hæres teneatur illi stare. 49.21. & 144.60. & 116.52
An censeatur reuocata, si reuocetur testamentum, in quo aderat confeßio ad fauorem alicuius præsentis. 116.53.54
Iurata, & acceptata transit in contractum, nec potest reuocari. 1 6.58.
Procuratoris quo casu noceat Domino. 3.8
Reuocatur constito de errore 3.9
An admittatur post litis contestationem. 109.30
In parte est licita in factis separatis. 109.41
Antecessoris an præiudicet successori ad acquirendam quasi possessionem. 1 2.49
Procuratoris erronea reuocatur. 113.50
Prælati an præiudicet Ecclesiæ. 113 59
Qualificata an poßit diuidi. 120.16
Propter infordescentiam in excommunicatione an sit præsumenda confeßio delicti. 119 1. *Et*
An detur contra eam probatio innocentiæ. 119.4
Et quomodo ista innocentia probetur, vt quis non habeatur pro confesso. 119.14
Si per statutum minuatur pœna propter confeßionem, & augeatur propter negationem, quomodo intelligatur. 109.47
Hæres quando veniat contra confeßionem authoris. 142.2
Dubia non operatur non ius notorium. 142.6
Quando inducat notorium. 142.7.9 12
Extraiudicialis probat solum semiplenè. 142.8
An probetur per vnicum testem. 144.10
Quo casu poßit probari per testes singulares. 144.51
Et quid in debito resultante ex confeßione. 144.58
Et quid de iure canonico. 144.59
An requiratur vt poßit dici constare de delicto vt sufficiat contumacia vt valeat condemnatio rei ad restitutionem rerum, quæ veniunt in querela. 144.66
Procuratoris post ceßionem quando noceat ceßionario 120.29
Vassalli probat, quæ bona sint feudalia. 188.58
Tacita resultans ex solutione canonis sufficit, vt emphyteuta teneatur exhibere Instrumenta. 188.44.
2 *Confeßio debet in totum reijci, vel admitti cum sua qualitate.* 339.1. & *seqq.*
Ad alium finem facta animo obligandi non præiudicat. 279.24.
Procuratoris potest reuocari etiam non docto de errore. 268 48
Non valet sine causa. 280.4.
Superat omnes alias probationes. 274.11.339.10
Tacita nocet donec probetur contrarium. 261.15
In Iudicio sine causa, & in formis habet vim condemnationis. 280 6
Quando restringatur solum ad effectum contumaciæ. 309.19
Mariti de dote recepta quando probet mulierem esse dotatam, & ex ea acquiratur mulieri ius perfectè acquisitum ad illius repetitionem. 162.1.2.3
Cedentis non præiudicat ceßionario, cui antea fuerat ius quæsitum. 187.12.
Creditoris de recepta pecunia à fideiussore sufficit, vt ille poßit agere contra debitorem, & æquiparatur veræ solutioni. 286.12
Vt noceat confitenti, debet acceptari. 287.1
In causa criminali non obstat in ciuili inter diuersas personas, secus inter easdem. 287.14.15
Recognitio est quædam confeßio, & nocet confitenti, non tertio. 287.27
Mariti de dote recepta quo casu præiudicet tam creditoribus, quam tertio poßessori. 362.16
In vno Iudicio certo modo facta, tanquam testis non nocet ei in alio Iudicio tanquam parti, & quid si concurrant alia adminicula. 287.17.18
Præsumptio quod apocha confeßionis facta paulo ante delictum sit suspecta non est allegenda per fiscum. 224.7.
Facta per procuratorem ex causa voluntaria non obest principali. 224.42
Absente parte, quam probationem faciat. 336.8 9
Et quid in foro Ecclesiastico. 395.21 & 34
Cum aliquibus qualitatibus, quæ sunt contra præsumptionem iuris potest diuidi. 119.21 22
Quod quis habuerit arbores sed siccas, potest acceptari, reiecta qualitate siccitatis. 419.20
Absente parte, non probat societatem, neque prodest ad lucrum consequendum. 436.21.23
Terminus productionis non dicitur operari effectum solitum confeßionis quando instrumentum productum caret solemnitate debita. 312 43.
Quod testator voluerit multiplicare onus legatorum potest diuidi. 339.19.
Circa factũ propriũ, & adminiculata magis probat. 395.36.
Geminata habet vim confeßionis iudicialis. 395 35
Decocti ad fauorem vnius creditoris an obsit alij. 391.12.14
Actio an oriatur ex confeßione, si qualitas facti non tendit ad agendum. 312 44
Contractus gestus apud acta habet vim confeßionis, 374.28
Dotis recepta an adiuuetur ex indicio diuturnæ præstationis alimentorum. 361.13
Verba notarij quando referantur ad confeßionem. 187.42
Ceßio facta per creditorem fideiussori per instrumentum continens confeßiones, sufficit. 286.13
Dos in parte soluta facit præsumere aliam portionem, de qua est confeßio esse veram, non simulatam. 362.18 3
Confeßio agnationis facta per procuratorem non præiudicat principali, qui illam reuocauit, 491.17
Partis præualet testibus contrarium deponentibus. 543.5.
Renuntiantis probat, quod renuntians habuit suam portionem. 470 34
In Iudicio habet vim sententiæ, & rei iudicatæ, & per eam probantur confeßa. 595 13.14
Secus si sit erronea, quæ licet iurata non præiudicat, quamuis sit facta parte præsente, & acceptante. 501.27.28
Est irreuocabilis etiamsi rescriptum esset subreptitiũ. 586.14
Cum clausula (& alias) operatur, vt sit relatiua ad veritatem, qua comperta, non nocet. 468.80
In testamento an poßit reuocari. 586.7
De recepto per procuratorem existentem soluendo liberat debitorẽ post 30 dies præsertim si tendat ad liberandum. 505 28
Nulliter exorta non confirmatur ex iudicijs superuenientibus. 596.13
Non obest tertio, sed solum ei, ad cuius fauorem fuit emanata. 447.39.
Vxoris facta cum viro, non probat participationem pretij, nisi fiat cum debitis solemnitatibus statuti. 498 8.
Testatoris circa valorem suorum bonorum præiudicat heredi non conficienti Inuentarium, nec potest reuocari. 570.22
Procuratoris sine speciali mandato non obest principali, & quandocumque reuocatur, etiam non docto de errore. 468. 81.81.

Relata ad instrumentum intelligitur de eo, quod habet effectum, itaut si existat inefficax, talis etiã illa redditur. 420 3

De recepto non sufficit respectu manutentionis, nisi concurrentibus adminiculis pro integra solutione totius pensionis. 426.18.19

Adminiculata an sit valida, quamuis non habeat solemnitates requisitas per statutum. 498 16 22

Inter diuersas personas, & in alio iudicio an probet contra tertium. 562.17

Debiti, & susceptio termini per errorem non valet quamuis adsit clausula (ex certa scientia) cum renunciatione conditionis indebiti, & omnis iuris, & legum auxilijs. 500.8

Non releuat, si facta sit super eo, quod quis non potest disponere. 782 8

Præiudicat confitenti. 454 22

Mariti de dote recepta post vergentiam viri ad inopiam, & post contractum debitum, non obstat creditori. 489.12

Probans solutionem per confessionem repetit solutum sicut si realiter probasset. 534

Minoris quod pecuniæ sint conuersæ in eius vtilitatem, præsumitur vera, stante decreto Iudicis: quidquid secus sit in contractibus per eum gestis absque solemnitatibus. 535.29

Confessio Prælati non nocet Ecclesiæ, quamuis simus in bonis immobilibus discretis à capitulo, & conuentu, licet simus in quærendis. 796.4 8.9

Inuerisimilis non attenditur 694 27.28

Administratoris quod census fuit constitutus in minori summa, non valet post acquisitum ius Ecclesiæ. 798 5.35

Non præiudicat non habenti causam à confitente. 736.89 c. 735.10.16 & 728.2. c.753 31

Facta in precibus probat, & prodest absenti quamuis essent subreptitiæ, & producerentur in parte & partibus, & contra eas fuisset iudicatum. 789.2 c.714.45. c.654.11.12

Tutoris de recepto non præiudicat pupillo, nisi constet de numeratione. 766.56

Patris, & matris super Matrimonio sufficit, vt illud sit probatum ad fauorem. 754 20.22

Præualet depositioni testium contrariæ confessioni partis. 736 68

Non licet recedere à propria confessione. 677.4. c.754 40

De recepto si fiat per duos, quando intelligatur, vt participatio sit pro dimidia. 705.5.6

In iudicio criminali præiudicat in ciuili inter easdem partes. 705 56

Erronea reuocatur, quamuis sit iurata. 706.58 59. c.718. 4 c.662.9

Præfertur in probationibus. 728 4. c.665 15

Nocet successoribus etiã singularibus. 665.11. c.562.8.759 10

Vasalli probat feudum. 730.59

Dubia non præiudicat, & declaratur contra confitentem. 726. 84

Iudicialis, & iurata magis nocet, quamuis sit per verbum (credo) 675.5.6.

Adminiculata, & verisimilis probat etiam in casibus, in quibus alias non probaret, nisi aduersarius contrarium velit probare. 677 44 49.50.756.15 c.716 25

Spontanea procuratoris non admittitur contra Ecclesiam, & Dominum. 796 6

Etiam si sit iudicialis ex abrupto. 674.18.19

Qualificata non potest diuidi. 780 15

Mariti de dote recepta, facta constante matrimonio dicitur donatio. 694.11

Non est iudicialis, si fiat solum coram notario in absentia Iudicis. 694 29

Non reuocatur post acceptationem partis 789.1

Error contra confessionem est probandus per probationes apertissimas, & testes omni exceptione maiores, cum probatione qualitatis optimæ famæ, & quod testes deponant de causa scientiæ etiam non interrogati. 789.5. & seqq.

Facit vt in confessum partes iudicis sint in exequendo. 728.4

Mulieris etiam iurata de pecuniis habitis non valet, stante statuto Vrbis; & fundans se in ea debet probare causam, & alia solemnia. 663.3.4

Æquiparatur instrumento, immo illi præfertur. 749 22

Extraiudicialis plenè probat, si fiat parte præsente, & acceptante. 677.51

Mandatum restrictum ad recipiendum non dicitur seruatum per confessionem de recepto. 677 46 48

Statutum admittens probationem ex scriptura tantum, non ex testibus, non reijcit probationem ex confessione. 749.23

Absente parte, non attenditur, nisi probetur per duos testes. 754 13

Lapsu temporis ad opponendam exceptionem non numeratæ dotis, non consideratur in confessione mariti de dote recepta, cum semper possit opponi de tali simulatione. 693.12

Priuilegia depositi an competant deposito irregulari de facto per modum confessionis. 728 18

Pupillus tenetur ex confessione facta per tutorem ad liberandum, & ad probationem, secus ad eum obligandum. 716.24

Diuisio inter fratres an dicatur quadam confessio, & ratio inter eos composita, quæ inducat probationem contra confitentem, etiam in fauorem absentis. 739 16 18

Procurator constitutus in obligatione camerali ad faciendam confessionem debiti, non potest reuocari. 78..22

Exceptio non numeratæ pecuniæ an possit opponi per eum, qui confessionem fecit de habendo pecunias penes se. 737.9

Confessio extraiudicialis de æquitate canonica plenam fidem facit. 869.10

Solemnitas de qua in c. fin. de confess. in docendo de errore, non est necessaria in declaratione confessionis obscuræ. 8..5.20

Probat contra ipsummet confitentem, & superat omnes, & quascumque alias probationes. 901 54

Æquiparatur sententiæ, & notario. 925.14

Non reuocatur post acceptationem. 869.35

Testatoris præiudicat heredi...27

Emptoris, quod empta est subiecta canoni ad fauorem alicuius; an illi obsit, itaut sit facta censualis, seu emphyteutica. 912.9.10. 7

Sine solemnitatibus confirmatur ex adminiculis. 878.14. c. 890.25 869 3

Approbata non potest reprobari. 873.14

Ad fauorem vnius nec prodest, nec nocet alij. 966.21.27

Præfertur testibus, & Instrumentis. 870.2

In vno Iudicio quo casu præiudicat in alio. 869.7

Procuratoris obest domino, secus si fuerit de recepto. 873.46

Extraiudicialis nõ probatur, nisi per duos testes contestes, 909.2

Non adest ratione incertitudinis & de differentia si testator confitetur, & legat, vel si confitetur, & non legat: vel si legat, & non confitetur. 823.4

Quod quis detinet, sed vitiosè potest diuidi propter contrariam præsumptionem Iuris. 851.24

Qualis debeat esse, vt possit impediri obligatio cameralis. 872.6.7.

Cedentis non attenditur aduersus cessionarium, cui iam fuerat ius quæsitum. 8 3.15.16

In precibus probat contra confitentem, quamuis rescriptum sit subreptitium, & nullum. 857.1

Iudicialis obstat confitenti. 869.10

Prælati adminiculata admittitur etiã contra successores. 870.3

Procuratoris Monasterij non aufert ei aliquod præiudicium maximè si est spontanea, & non per modum contentiosæ iurisdictionis. 870 10 21

In formis probat, si concurrat verisimilitudo. 878.17

Extraiudicium absente parte non facit fidem, quamuis de ea deponant duo testes contestes de iure canonico secus de ciuili prout seruatur in Vrbe. 909.3.5.

Verisimilis nocet etiam tertio, quidquid alias non praeiudicaret. 955.5.
Scriptura priuata probat contra scribentem, & habet vim confessionis de aequitate canonica. 951.1.2.3

CONFESSORIA.

3 Confessoria actione agens pro seruitute debita suo praedio probat dominium ex sola possessione, & fructuum perceptione. 524.24

CONFESSVS.

1 Confessus debet esse testis, & communicatus, vt eius depositio valeat. 93.30

CONFESTIM.

Confestim si aliquid sit faciendum, intelligitur cum aliquo temperamento, & quod tempus attendatur. 41.13.15

CONFIDENTIA.

4 Confidentia quando probetur per testes singulares. 650.11.24. & seqq.

CONFINES.

1 Confinia duo quando sufficiant ad probandam identitatem. 3.12.13
3 Confines probantur ex coniecturis. 597.7
Et ex actibus iurisdictionalibus. 595.11
Ex partitis catastici extractis ex Archiuio publico. 59.56
Ex planta. 595.5
Ex confessione facta in iudicio. 595.13.14
Ex depositionibus vicinorum. 595.4
Notorij sunt probandi quando statutum requirit probationem confinium pro forma. 596.14
Identitas bonorum est probanda per eadem confinia, alias praesumitur pluralitas. 502.11
4 Confines apponuntur ad certificandam rem concessam. 657.29
Expressio confinium, quando faciat, vt sit concessum quidquid intra eos fuit demonstratum 657.26. & seqq. c. 775.18
Probant identitatem. 790.5
5 Confines probantur ex adminiculis. 883.7
Ex congruentia & verisimilitudine. 883.6
Expressio confinium facit, vt sit concessum quidquid intra confines fuit demonstratum. 839.7
Res si est inclusa intra certos fines sufficit de eis docere, vt dicatur probata identitas. 855.6
Expressio loci cum confinibus, si non reperiatur alia domus cui conueniant demonstrationes, quae illi conueniebant, quamuis essent aliae, quae non conuenirent. 883.10.11
Locus intra confines existens dicitur esse in dioecesi. 918.18.
Generalitas, & diuersitas confinium non praeiudicat, quando possunt conuenire solum vni rei, & tunc dicitur probata identitas. 883.5

CONFIRMANS.

Confirmans actum nullum dicitur de nouo dare ex sua benignitate, & gratia. 586.16
Veterem inuestituram alienationis non alienat, sed alienatum inuenit. 584.18

CONFIRMATIO.

1 Confirmatio actus nulli dicitur noua concessio. 8.19
In forma communi non extenditur, nisi ad statuta honesta. 9.8.
Interlocutoriae mandatur executioni per primum Iudicem. 40.49
Quod fit ad confirmationem dicitur factum eodem tempore. 156.20
Agitur ex sententia confirmata, non confirmante. 40.43.
2 Confirmatio statutorum formalis, & permissiua in quo differat. 300.53
Non trahitur ad inhonesta, & iuri communi contraria. 300.54
Authoritas adhibenda vice confirmationis quando possit interponi ex interuallo, & à quo tempore actus incipiat valere. 233.9. c. 379.8
Haeredis vt valeat, requiritur, quod actus non sit omnino nullus, & quod dispositio non sit captatoria. 264.33
Actus in vltimis voluntatibus an oriatur per repetitionem. 212.53. & seqq.
Illius, quod per se est inualidum assumit denominationem à confirmante. 225.13
Confirmatio Apostolica ex certa scientia conualidat actum omnino inualidum, secus quando adsint aliqua capita inualida. 586.23. c. 599.2 3
Et quando tribuat nouum ius, & nouum titulum non habita consideratione in forma communi. 586.19. & seqq.
Debet fieri in vita superinfeudantis, non ipso mortuo, propter ius quaesitum successori, & quomodo hoc intelligatur. 514.14.16
Non extenditur ad tempus confirmationis, quando actus confirmatus retro habuit vigorem, & illum non sumit ex confirmante. 584.16
Alienationis an sit facienda tempore congruo, & in vita alienanti. 599.12
Permissiua, & formalis quae sit. 584.17
Statutum vt vnus teneatur pro alio, est irrationabile, & non intelligitur confirmatum per Papam per confirmationem generalem in forma communi. 469.18.19
Notitia plena iuris tertij quando praesumatur in confirmatione facta per Principem. 599.10
Electionis potest peti à non habente mandatum dummodo ratificetur intra tempus trium mensium infra quod illa erat petenda. 573.21
Statutum non dicitur confirmatum, si non probetur quod praecessit ipsam confirmationem. 469.21
Confirmatio actus nulli non datur quando vitium perseuerat in confirmatione. 761.19 4
Confirmatio mutatur naturam confirmati. 909.17 5
Apostolica facit vt concessio dicatur Papalis. 992.10
Actus inualidi operatur, vt sit nouus non confirmatus. 991

CONFISCATIO.

Confiscatio an possit fieri in bonis paternis, quando adsunt plures filij. 135.12. & seqq. 1
Confiscatis bonis mariti an sit confiscanda quarta debita vxori ex dispositione Authen Praeterea C. vnde vir. & vxor. 120.35.36
Confiscatio an includat bona praesentia condemnati, vel ad futuras acquisitiones extendatur. 309.10 2
Fructus veniunt à die sententiae confiscatoriae, quidquid sit in extantibus, qui capiuntur tanquam bona delinquentis. 309.9
Facit vt bona confiscata vigore sententiae statim acquirantur fisco, etiam sine aliqua illorum apprehensione: & quid in fructibus. 309.5.8
Confiscationes quibus applicentur, an Principi, vel aliis, pendet ex priuilegiis. 642.1.2 4
Quando sint debitae domino, vel vasallo, licet per Officiales domini sint bona confiscata. 642.11.13
Sententia confiscationis bonorum an trahatur ad bona existentia extra Territorium publicantis. 642.16
Non pertinent ad fiscum Magistratus confirmantis sententias latas per Iudicē vasalli, sed ad fiscum ipsius vasalli. 642.17
Confiscatio Castri ob delictum, & Camerae incorporatio extinguit omne ius ex antiquis inuestituris, itavt nouum feudum reputetur. 839.8 5
Post Constitutionem Clem. VIII. nunquam fuit transactum occasione feudorum in lite existentium cum Camera Apostolica: secus de bonis confiscatis per delictum, seu emptis à Baronibus. 846.18.20
Bona confiscata censentur vendita, tanquam res ad Principem pertinentes adeo vt, si prius sit facta venditio, reconualescat per confiscationem subsequentem. 907.10

CONFORMITAS.

Conformitas vnius contractus ad alterum facit, vt dicatur quaedam recompensatio hinc inde debita. 756.16 4

CON-

CONFRATERNITAS.

2 Confraternitatum bona an possint alienari sine solemnitatibus. 400 22

Confraternitates an sint loca pia · & de iurisdictione Episcopi super eis. 481.2. vsque ad 14. c.517.5.6. Et

Quando illa bona possint alienari absque solemnitatibus. 517.1.7

CONFVGIENS.

Vide. Ecclesia. Immunitas.

2 Confugiens ad Ecclesiam quando possit ab illa extrahi.226.28

CONFVSIO

2 Confusionis, & incorporationis ius, & effectus.291.3.

CONGREGARE.

2 Congregari si omnes debeant ad aliquid faciendum, si separatim in vnum conueniant, non requiritur vt amplius congregentur. 211.5

CONGRVA PORTIO.

2 Congrua portio quando sit petenda à parochianis, quibus sacramenta administrantur. 366.21.22

Debetur Parocho in primis ab eo, qui percipit decimas surgentes in parochiali: quæ licet transferantur, tamen transeunt cum dicto onere. 366.17.18.18.20

Rector est præferendus pro congrua portione sibi debita aliis qui bona Ecclesiæ sine habuerunt. 366.13

Est concedenda Rectori plus, & minus secundum qualitatem personæ & onerum similium 399.4.

Qualis sit Iudex arbitrator, & in ea assignanda defertur Iudicibus de partibus. 399 6.7.8

Datur Rectori quãuis acceptauerit beneficiũ tenue 399.11.12

Nulla consuetudine potest tolli. 366 16

CONIECTVRA.

1 Coniecturæ sufficiunt in probando delicto difficilis probationis. 262.41

Admittuntur in probando animo compensandi legatum cum debito testatoris, & quales debeant esse. 274.2

Ad inducendam substitutionem directam pupillarem debent elici ex verbis expressis in testamento, non extrinsecus sumi. 275.17.18

In claris non est opus coniecturis. 300.17

Leuiores sufficiunt in descendentibus, vt præsumatur vocatio positorum in conditione, maximè quando plures concurrunt. 352.13 & seqq.

Cessant vbi habemus certam legem. 224.54

Quælibet sunt admittendæ ad excludendam tacitam donationem. 327.4.

Quando probent dominium. 293.16.

Et quo pater voluerit donare filio.251 15

Et quod filij positi in conditione censeantur vocati ad portionem patruorum. 371 16.18

An sufficiant ad declarandum, quod contrahens cum administratore voluerit Dominum obligare, & quid in dubio censendum sit. 385.10.11

3 Coniecturæ singulæ, quæ non prosunt, simul collectæ iuuant. 571.50.

An sufficiant ad probandum incendium.515 38.59

Et ad declarandum, an quis possideat de iure proprio, vel communi. 450.41

Quales sint ad cognoscendum, quod quis sit heres, seu executor. 561.60

4 Coniecturæ plures vincunt vnam. 765.14

Validiores præualent. 629.26

Probant mortem. 758.3

Probant dotem. 739.10.11

Probant versionem pecuniarum. 632.12 15

In claris non admittuntur. 785.3 c.824 10

Non attenduntur, si constat de voluntate Principis. 631.11

Sufficiunt, vt quis puniatur propter scientiam præsumptam, 625.18

Designant implicitum tractum temporis. 774.14

Extensionis de persona in personam fauore causæ piæ quando sint legitimæ. 662.14

An debeat sumi ex testamento ad probandam mentem testatoris. 657.11

Coniecturæ multæ simul iunctæ arguunt contractum simulatum. 826.19 & 36. 3

Non sunt admittendæ per Iudicem, nisi concludentes ad effectum, vt in conditione positi sint vocati. 928.17

Sufficiunt ad declarandum an simus in censu, seu emphyteusi. 926.9

Plures legitimæ faciunt, vt dicatur res euidenter apparere. 970.3

Probatio per coniecturas tollitur per alias contrarias, ita vt plures, & maiores præualeant. 909 30.

Vocationis filiorum quod sint legitimi, & naturales, an sufficiant, vt positi in conditione sint vocati. 965.28

Concursus piæ causæ post substitutiones factas an operetur vt in conditione positi sint vocati. 928.12.13

Animus compensandi colligitur ex coniecturis. 816.20

CONIVNCTIO.

Coniunctio sanguinis non est consideranda ad hoc vt tempus futurum comprehendatur. 98 30. 1

Operatur idem, quod ardor liciti amoris, & habet effectum clausula codicillaris. 96.9

Coniunctio sanguinis an arguat Simulationem donationis factam per patrem filio. 255.7.8.

Coniunctio posita inter incompatibilia resoluitur in disiunctiuam. 216.32

In coniunctis non consideratur ius anterius, siue posterius, neque antiquitas causæ. 214 68

Coniunctio sanguinis quid operetur. 532.37 3

Coniunctio re, & verbis inducitur per deputationem simultaneam, per quam habet locum ius accrescendi. 812.4.15 5

CONIVNCTVS.

Coniuncti plures si petunt se admitti ad agendum pro coniuncto, Iudex eligit. 95.1 1

Coniunctus admittitur pro coniuncto, & vsque ad quem gradũ tam ascendens, quam descendens, & transuersalis. 97.1.2

An possit iurare in causa coniuncti. 97.10

Coniunctus quando præsumatur scire facta coniuncti, stante habitatione, & conuersatione. 162.9 2

Factum à coniuncto, cui reuerentia debetur, an sit validũ. 282.6

Coniuncti funguntur potestate vnius personæ. 531.14

Coniunctus quando recipiat solutionem pro coniuncto. 401.4. c.515.6. 3

Faciens actum tanquam procurator non potest se tuari, quod potuerit facere tanquam coniunctus. 573.48

Agens pro coniuncto quomodo concipere debeat libellum. 401.31

Non defert iuramento pro coniuncto, nec petit restitutionem, aut aliquid requirens speciale mandatum. 573.31.37.

Coniunctus præsumitur magis diligens in perquirendo vtilitatem coniuncti, quam extraneus. 647 6 4

Vtrinque coniunctus quando præferatur consanguineo in successione fratris, seu alterius. 661.11. & seqq.

Et an admittatur cum consanguineo in successione, ad quam agnati admittuntur exclusis cognatis, etiam existente statuto exclusiuo fœminarum propter masculos. 661.11.14

Legatarius coniunctus an vtatur priuilegio contra pariter coniunctum. 611.30.32.

Inter coniunctos proceditur de bono & æquo. 702.48

Legatum coniuncto de re aliena quando valeat. 611.24.25

Agens tanquam procurator, cum non sit talis, non poterit se tueri, quod egerit tanquam coniunctus. 690.30

Instituens fratres, & post eorum mortem filios, quando censeatur vocasse omnes non habita distinctione an sint vtrinque coniuncti, seu consanguinei tantum. 661.1. & seqq.

Rationum redditio quo casu presumatur facta inter coniunctos, stante longinquitate temporis. 760.10.12
Alia Vide. Successio Consanguinei.

CONNEXA.

2 Connexa, & coherentia an diuerso iure censeantur. 297.4
In connexis non potest vna partita acceptari,& altera respui. 262.57
Similia quoad connexa relatiue. 271.36
Non possunt diuidi. 356.3
4 Connexa sunt indiuidua. 641.15
Inducunt idem iudicium. 641.14
5 Connexa dicuntur, si statim vnum venit ad determinationem alterius, secus quando plura in continenti dicuntur absque ista determinatione vnius ad alterum. 851.21

CONSANGVINEVS.

3 Consanguineus obtinens in causa retractus, non potest cogi, vt vtatur sententia. 572.22
Consanguineus offendens non tenetur releuare promittentem, nisi in casu, quo ratificaret promissionem. 499.12
Non debeat esse prioris conditionis, quam extraneus. 548.21
4 Consanguinei non adhibentur in contractibus, in quibus habent interesse. 647.10
Possunt petere tutorem pupillo. 668.5
Quando concurrant in successione cum vtrinque coniuncto, stante agnatione, & in successione feudi, & emphyteusis cum similibus. 661 8. & seqq.
Legatum relictum consanguineis pauperibus an censeatur potius factum ratione consanguinitatis, quàm paupertatis. 605.28.29

CONSANGVINITAS.

1 Consanguinitas an sit causa ampliandi legatum. 98 31
3 Consanguinitas an probetur per testes deponentes, quod fratres se tractabant, & nominabant pro fratribus. 471 19
5 Consanguinitas qualiter sit probanda, tam in materia successionis, quam pro dirimendo matrimonio. 969.13
In antiquis consanguinitas an probetur per testes de auditu, & an tales personae debeant esse graues, & an requiratur quod deponant ante litem motam. 969.9.12

CONSCIENTIA.

5 Conscientia debet exonerari per mulierem, recognoscendo bonam fidem absque solemnitatibus. 8314
Conscientia leges que. c.653.83

CONSECRATIO.

3 Consecratio Ecclesiae an sit dependens ab officio & potestate Episcopali, ita vt possit exerceri in locis exemptis. 467.53

CONSENSVS.

1 Consensus simultaneus requiritur ad perfectionem contractus. 92 14 49.4
Praestandus per modum authoritatis an debeat interuenire in ipso actu, & quid in consensu ratione sui praeiudicij. 140.19
Habetur pro praestito si obligatus consentire recusat. 43.41
Semel praestitus quando possit reuocari. 191.9.
3 Consensus potest praestari etiam ad sui commodum, quando statutum requireret solum praesentiam, & non consensum. 516.23
Tacitus aequiparatur verbis. 488.10
Geminatus valet, non valet quantum actus iuratus. 531 32
Inducitur ex actibus positiuis. 511.19
Prohibitio alienationis facta filio, nisi cum consensu executorum, facit, vt habeat expressam licentiam alienandi, si consensio interuenit. 416.2
Trahitur solum ad illud, quod de necessitate infertur. 485.16
Solus consensus Episcopi, vbi Ecclesia est sita, sufficit in distractione rerum illius, nec requiritur authoritas ordinarij, vbi bona existunt. 473.14
Contractus, in quo interuenire debet consensus domini est perfectus, quoad ipsos contrahentes, qui non possunt poenitere antequam praestetur. 514.2
Consensus pro integranda persona contrahentis est praestandus in ipso actu secus ratione interesse. 647.3 4
Regulat omnem dispositionem. 740.4. c.657.12
Non consideratur in errante. 759.15
Adhibitus quoad certa bona non praeiudicat quoad alia. 697 8
Patris debet esse expressus, vt sibi praeiudicet in vsufructu, nec sufficit si consentiat quod filius donet etiam pleno iure bona aduentitia. 781.14.16.
Qui ex actu colligitur, non debet extendi vltra illud, quod exprimitur. 603.6
Nec sufficit, vbi licentia requiritur. 699.16
Cautela pro eo, qui non potest habere consensum, & quando Iudex possit cogere, vt contradicens consentire habeatur pro consentiente. 616 9 c.642.58
Exceptio proprij consensus obest agenti spolio in prophanis. 704 45.55
In dispositione vltro citróque obligatoria non potest dici quod declaratio illi insit sine consensu vtriusque partis. 796 32
In consensu requisito ad integrandam personam alicuius, sufficit quod illud praestetur in genere. 766.15
In probationibus non sanatur defectus iuramenti, neque per Papam, si expressus consensus Partium non interueniat. 667 18
Contraria dispositio permissiua inducitur ob praestitutum consensum, sine quo actus geri non poterat. 670.17
In reuocatione procuratoris post litem contestatam non sufficit sola voluntas eiusdem procuratoris, sed requiritur consensus aduersarij litigantis. 618 21.22
Possessio amittitur etiam ex actu nullo, dummodo non ex defectu consensus. 704.17.22
Ex qualitate personae, quae debet consentire, quando talis consensus sit authorizabilis. 781.33.
Consensus requisitus ad actum debet esse expressus, non autem tacitus. 980.1 5
Requiritur, vt quis incidat in nouam obligationem. 960 3 10
Conditionalis non operatur, nisi verificata conditione. 980.9
Pignorationi simpliciter praestitus extenditur etiam ad fructus, & interesse. 996 5
Capituli praesumitur adhibitus in suppressione & vnione beneficij stante spatio 30 annorum cum obseruantia subsecuta, quamuis non constet enunciatione. 819.12.14.
Consanguinei adhibitus pro conualidando actu mulieris ex necessitate statuti, non praeiudicat consentienti. 831 5 6
Praestitus, vt Monasterium possit domum retrahere pro illius ampliatione, debet intelligi ad effectum illam incorporandi, non autem locandi, & in alios vsus conuertendi. 980.16
Obligatio defectu consensus non trahitur ad incognita. 966.6
Iusiurandum non supplet consensum, vbi lex illud non praesumit. 852.5
Non operatur vltra intentionem consentientis. 851.4
Electio periti sine praeiudicio iurium eligentium ad effectum sciendi valorem domus cuius praetenditur retractus non inducit consensum nec tacitum, nec expressum. 98. 3 4
Per consensum primi inuestiti, etiam ex interuallo praestitis, tollitur votum captandae mortis in Inuestitura facta illo viuente. 818 24.26
Actus qui non consistit ratione deficientis consensus alicuius semper reconualidatur per superuenientiam consensus etiam ex interuallo. 818 25
Nullitas vnionis, & suppressionis beneficij ob defectum consensus Capituli non potest opponi, nisi per Capitulum. 819.17 8
In bonis maioratus qui sperant successiones, an licitè paciscantur, & renuntient, etiam viuo possessore maioratus, & absque illius consensu. 818 43.44
Probatio dubia, quae potest referri ad consensum locationis,

seu

seu venditionis non probat talem consensum. 980. 14
In ipso actu suppressionis beneficij non requiritur consensus Capituli, sed potest ex interuallo adhiberi, quod etiam est in alienatione rei Ecclesiæ. 819. 15. 16
Statutum quod filius non possit se obligare sine consensu patris non habet locum, si pater pro eo fideiubeat, & talis consensus sufficit. 831. 15
Verba (liberè soluere ad omne mandatum Domini) non excludunt iussionem exceptionem prouenientem ex consensu non præstito. 986. 7
2 *Consensus non arguitur per actum consistentem in pati. 356. 28*
Qui ex actu colligitur, non habet extendi vltra id, quod ex ipso actu de necessitate infertur. 356. 36
Videtur præstitus per eum qui non allegat Priuilegium. 227. 23.
Per receptionem partis extenditur consensus ad totam rem, & integrum contractum, nisi adsit protestatio, saluo suo iure. 302. 17
In Iudicialibus quoad vnũ, non præiudicat quoad alium. 281. 9
Interpositus ad præferendum vnum tantum non debet præiudicare respectu alterius post illum venientis. 281. 12
Defectus consensus Capituli in vnione non potest opponi, nisi per eum non per alium. 278. 31
Et an possit per vnionem interuenire. 278. 32
Per modum authoritatis præstandus debet adhiberi in ipsomet actu compromissi, neque potest ex interuallo poni. 79 5. c. 213. 8
Domini quando sit causa immediata translationis dominij. 251. 40
Videtur præstitus tacendo, & quomodo hoc intelligatur. 160. 10. & seqq.
Præstitus alienationi suæ præiudicat, vt non possit alienatio reuocari. 234. 18
Qui non tangit commodum consentire debentis, si concernit legitimationem personæ eius, qui actum gerit, dicitur de solemnitate, & forma. 179. 7
Priuatorum non facit iudicem eum, qui nulli iurisdictioni præest. 389. 51
Parata sunt contractum celebrare, vel ei consensum præstare. 147. 46
An dicatur præstitus quoad contractum per eum, qui in illo fideiubet. 281. 17

CONSEQVENS.

3 *Consequens qui vult, censetur velle necessarium antecedens 594. 14*
Dummodo non sibi ius dicatur pro illo consequendo. 493. 25
Facultas, quæ venit in consequentiam, non debet alterare priorem dispositionem. 565. 78

CONSERVATOR.

1 *Conseruator dicitur Iudex delegatus. 170. 28*
Habet iurisdictionem fauorabilem. 170. 30
Non tenetur in citatione inserere copiam rescripti. 170. 31

CONSIGNATIO.

2 *Consignatio rei emptæ attenditur circa terminum soluendi pretium intra annum. 301. 26*

CONSILIARIVS.

1 *Consiliarij possunt pluries ijdem eligi. 84. 28*
3 *Consiliarij debent iurare, quod venditio rerum ciuitatis sit vtilis, & sufficit iuramentum in principio officij susceptum. 564. 27*
5 *Consiliarij debent dare vota distinctè, non autem viua voce, & confusè ad effectum validitatis rerum gestarum, ita vt huic dispositioni non possit renuntiari, nec detur ratificatio talis actus. 933. 1. 2*
In actibus vniuersitatis non solum requiritur quod duæ partes consiliariorum conueniant pro illorum validitate, sed etiam necesse est, vt duæ partes accedant, nec sufficit, quod omnes sint vocati. 933. 4
Licentia superioris de congregando consilium quando habeat vim decreti approbatiui eorum, quæ postea fiunt per consiliarios. 933. 10
In consilijs congregatis de mandato superioris consiliarij venientes an possint negotia Communitatis explicare, licet non fuerint duæ partes ex tribus. 933. 8
Ratificatio gestorum per consiliarios Vniuersitatis, si non potest fieri expressè, neque tacitè. 933. 15

CONSILIVM.

Consilium Sapientis petens soluit totum salarium. 57. 2 1
Non læditur ex consilio, qui non offenditur re. 89. 5
Actus est nullus non expectato consilio eius, qui debebat illud præstare. 123. 28
Consilium, aut iudicium non est dandum, quod videatur vulgo iniquum. 295. 6 2
Relatio periti, seu sententia iuxta consilium ab alio ferendum quando sit nulla, si fuerit lata illo non adhibito. 163. 25. 26
Dans debitori, vt repudiet iura sibi quæsita in præiudicium creditorum peccat mortaliter. 271. 26

CONSORS.

Consors iudicandus est ratione minimæ partis, ob quam habet ius retractus. 526. 4. 3
Dicitur habere participationem dominij. 526. 2
Consortes quando præferantur in venditione partis consortis iuxta statutum Vrbis, & an illud habeat locum, quando ex fratribus vendunt res communes de consensu aliorum duorum fratrum nolentium postea ratificare venditionem. 752. 58. 59
Constitutio de præferendo consortes in venditionibus est valida. 752. 72
Consors habet prælationem in re vendita, & locata per consortem iuxta statutum Vrbis, & Ius commune. 874. 3 5
Etiamsi consortium sit in minima parte. 841. 13. c. 874. 17
Prælatio conceditur in vsu communi, commoditate vsusfructus, habitatione domus, seruitute, & in quocumque simili iure vendito per consortem prout etiam in actione personali ad fundum. 874. 7. 8

CONSORTIVM.

Consortij maius est priuilegium quàm vicinitatis. 526. 57. 3
Consortium accipitur pro societate, & secundum subiectam materiam. 874. 9 5
Non adest inter emptorem & venditorem cum pacto de retrouendendo, nec in hoc casu habet statutum Vrb. de consortibus. 841. 19

CONSTITVTIO.

Constitutio iudicij est controuersia Iudicium præcedens, licet sit etiam finis controuersiæ præcedentis iudicium & sententia Iudicis super exceptionibus declinatoriis reijciendis. Vid. in prohœm. 1
Constitutio noua quando trahatur ad causas pendentes per appellationem. 103. 15
Papæ prius seruanda & quæ post illam veniat. 9. 17. 29
Synodalis non obligat, vbi adest particulare statutum. 9. 22
Constitutio Clementis VIII. interdicens largitates ob beneficia habita quomodo intelligatur. 202. 8. 18 2
Vsu non recepta an liget, & quid stante decreto irritanti. 202. 17. 18.
Imperialis an liget Ciuitatem rebellem quæ incipit obedire 291. 45
Constitutio à principio moribus vtentium non comprobata non ligat & lapso decennio abrogatur, secus si fuerit à principio obseruata, tunc enim requiruntur 40. anni. 559. 55. 56. 3
Recipit interpretationem à iure communi, debet intelligi, vt minus illi deroget, & vnum casum comprehendit. 406. 12. 14.
Non ligat, nisi pars maior populi illa vtatur, neque sufficit vsus minoris partis. 588. 16

Non inducitur ad casus, & contractus praeteritos. 516.3.c. 584.15.

Et quomodo intelligatur. 465.5.8

Constitutio quando dicatur lex, quamuis non sit vniuersalis, sed particularis in fauorem creditorum. 608.1.& seqq.

Clem. VIII. mandans vt debitores satisfaciant creditoribus praesentibus, & praeteritis, comprehendit etiam futuros propter eandem rationem, & publicam fidem. 608.1. vsque ad 15.

CONSTITVTVM.

Constitutum an inducat translationem Dominij, & possessionis. 175.3.

Per Constitutum an acquiratur ius ementi, & anterioribus creditoribus illius, ita vt nihil operetur reseruatio Dominij postea facta. 175.4

Constituens se alieno nomine possidere, mutat causam suae possessionis. 175.2

Finitur per mortem constituentis, licet constitutarius non perdat possessionem & quomodo illam recuperet ab haerede. 172.17

Quo casu operetur post mortem constituentis. 174.31

Constitutum transfert veram possessionem quamuis actus sit fictus. 221. 15

Et quid si fuerit contractus nullus. 317.3.4

Per simulationem factam ad bonum finem non impeditur translatio dominij, nec possessionis, quae fit per constitutum. 317.19

Constitutum transfert possessionem Ciuilem, & naturalem. 502.2.3 c.483.1.2

Appositum in contractu inutili est pars illius. 483.3.6

Retentio nuda est meri facti, quae non transit per constitutum 202.6

Renunciatio generalis non sufficit, vt dicatur renunciatum exceptioni rei non traditae, nec aliquid operatur constitutum, & laudemium an debeatur re non tradita. 411.9

Constitutum finitur morte, nec transit ad haeredes. 779.22

An operetur, vt mulier possit propria auctoritate ingredi possessionem bonorum viri quamuis essent ab aliis apprehensa. 700.63.& seqq

CONSVETVDO.

Consuetudo valet, vt quis iudicet in causa propria. 4.8.

Debet esse rationabilis. 171.7 c.88.19

Attenditur vbi solutio sit facienda. 62.6

Vltima est seruanda. 126.8

Exequendi testamenta & instrumenta inualida an sit admittenda. 79.3

Quae requirantur ad probandam consuetudinem. 79.4

Quando requiratur praescriptio in consuetudine, & probatio obseruantiae. 158.17

In dubio ad consuetudinem recurrendum. 158.12

Dat iurisdictionem. 184.25.

Quo casu praesumatur rationabilis, & ex iusta causa processisse. 184.22

Laicorum non potest praeiudicare Ecclesiae. 94.82

Est ius. 99.7

Corrigit ius commune & potius attendenda quam illud 99.9

Citandi extra Territorium an valeat. 117.12

Facultas disponendi secundum leges intelligitur de consuetudine. 99 11

Inducitur tacitè. 99.12

Venit appellatione Iuris ciuilis. 99. 13

An valeat vt decretum interponatur sine scriptura causae cognitionis. 153.13.15.16 17.22

Tollit quodcumque Ius positiuum. 153.14

Interpretatiua quomodo probanda. 153.26

Quod Ecclesiae sit solita renouare proximiores, finita emphyteusi an sit valida. 88.14

Non inducitur per ea quae sunt facultatis. 88.15

Non debet habere maiorem potentiam, quàm ei vsus concesserit. 88.18

Attenditur in vectigalibus. 17.12

An reddat pactum validum, quod alias erat illicitum, & an deroget legi, quamuis per legem imponatur poena ipso Iure, & ipso facto. 14.12.13

Donandi sponsae iocalia an valeat & tuius contemplatione illa donata, & de consuetudine donandi en conuiuio ab inuitatis, & à marito mane post concubitū. 189.21.& seqq.

Interpretatur actum dubium. 189.24

Consuetum factum praesumitur. 174.5

Consuetudo praescripta spatio 40. annorum an sit seruanda, quamuis illi ius resisteret. 395 6

Damnosa Ecclesiae non debet admitti. 340.36.

Est probanda, quando praetenditur, quod bona Ecclesiae sint solita locari. 379.25.26.

An possit dare facultatem testandi filijsfam. & monachis. 382.12

Debet esse praescripta, & antè dicitur voluntas inducendi consuetudinem, non consuetudo. 340.37

Efficiens filiam nuptam sui iuris quomodo intelligatur. 382.23

Consuetudo soluendi anticipatè pensiones valet. 376.28

Aequiparatur iuri naturali. 157.36

Est seruanda, si praeferat potius vnum quàm alium in conductionibus. 157.19.

An valeat tam particularis quàm generalis, quod clerici subijciantur laicis. 340.38.39

Longi temporis an attendatur, seu potius vltimus status in conuentionibus dubiis. 370.1.2

Non potest introduci per actus extorsiuos, neque in ea habet locum praescriptio. 210.15

Laudabilis est obseruanda, & per contrarium statutum non potest tolli. 210.17.

Aliquid excipiendi pro sepultura an valeat. & ad talem consuetudinem seruandam possint cogi, & quomodo illa probetur. 210.11. vsque ad 36

Derogatio consuetudinum non derogat confirmatis. 212.37

Potest confirmari, vt tribuens iurisdictionem, non exemptionem. 212 26

Est optima legum interpres. 290 6

In materia praebenunentia quando sit seruanda. 298.8.99

Quando inducatur in iis, quae sunt facultatis. 198.10

Praesumitur factum, quod ex consuetudine solet fieri. 362.11

Dat interpretationem contractus. 301.56

Loci an veniat appellatione iuris ciuilis, seu communis. 308.17.18.

Consuetudo inducitur ex multis sententiis in eodem casu latis. 554.34.c.460 23

Facit ius commune, & est illud, quod seruatur in aliqua Prouincia. 561.29

Patria testatoris consideratur prius in legatis cessantibus coniecturis. 565.18

Debet esse 40 annorum vt dicatur praescripta. 561.23

Est probanda. 570.58

Conformis iuri communi debet attendi. 482 15

Dat facultatem imponendi, & exigendi onera. 561.15

Est valida, quod quis rem suam teneatur vendere, & ligat etiam clericos, & forenses. 41.12

Est velut innatum, ita vt quemadmodum natura non separatur à subiecto, ita nec consuetudo. 447 4

Consuetudo, vt valeat dispositio in praeiudicium vocatorum in emphyteusi, est probanda in specie, in casu de quo agitur. 447.29.

Disponendi in praeiuditium comprehensorum debet admitti, ita vt stipulatio de emphyteusi recipiat interpretationem à tali consuetudine, quae aequiparatur pacto expresso. 447 26. & seqq.

Operatur, vt sit danda fides scripturæ priuatæ repertæ in archiuio, & quomodo illa probetur. 528.9.11
Est seruanda in materia funeralium circa personas, quæ in illis debent interuenire, quamuis aliis Ecclesiis concedatur libera sepultura. 402.7.8
Admittitur vt canonici clerici antiquiores in gradu præcedant alios canonicos posteriores constitutos in sacris. 482.12
Non est inducta ex actibus difformibus. 561.26
Recitandi officium, & recipiendi funeralia per canonicos, & Parochos in Ecclesiis Mendicantium, quando cadauera defunctorum ibidem deferuntur, an valeat. 492.1.vsq.ad 27
Attenditur consuetudo coram quo sit facienda exemplatio, quando non adest lis, qua existente, iura debent transumptari in vim compulsoriæ. 577.33
Potest facere, vt scriptura priuata habeatur pro authentica. 569.26
Est seruanda in præcedentiis, & dignitatibus. 590.23
Potest derogare solennitati subhastationum prout statutum. 479.17.18
Non valet, vt possit probari liquidatio fructuum ex solo reddita, & cultura ipsius fundi, de cuius fructibus probatio quæritur. 510.6.c.581.21
Loquendi de mortuis an comprehendat bannitos. 462.20
Est apud Libicos, vt filij illius haberentur, cuius imaginem repræsentabant, & de aliis moribus populorum communes vxores habentium, & filios accipientium ob similitudinem. 567.72.73
Debet seruari si derogat iuri positiuo. 521.20.c.501.21
Immemorabilis habet vim tituli, & priuilegij. 578.11
Non dicitur probata, donec de ea constiterit per tres sententias conformes. 441.24
Quando dicatur sublata per derogationem vniuersalem. 559. 51.52
An habeat vim tituli, & Priuilegij etiam in casibus Principi reseruatis. 492.2.6
An sit sublatata quamuis derogetur cuicumque consuetudini. 578.10.12.c.492.5
Pendente probatione consuetudinis immemorabilis Episcopus cognoscit causas criminales, & matrimoniales quamuis nunquam fuerit in possessione illius Iurisdictionis. 441.22. 23
De consuetudine dandi sportulas Iudicibus Ecclesiasticis. 561. 21.& seqq. Vide. Sportulæ.
4 Non inducitur consuetudo, stante vsu difformi. 679.12
Est probanda, & quæ requirantur. 740.22.24
Declarat, vbi, & in quo loco sit iudicandum, & residendum. 655.64
Deferens Curiæ successionem, mortuo patre, sine masculis, quomodo intelligatur. 697.9
Fœneratorum qui numerant centũ, & incontinenti retinẽt duodecim pro vsuris vnius anni non est licita. 679.24.& seqq.
De habenda fide scripturis in archiuio repertis est contraria iuri communi, & non valet nisi fuerit legitimè præscripta spatio 30. annorum. 736.42.43
Non describendi qualitates bonorum in inuentario non attenditur tanquam inducens occasionem delinquendi. 767.10
Cessat vbi adest particularis conuentio. 722.33
Est inualida non apponendi locum, & diem in Instrumentis. 767.11
Modus articulandi, & probandi consuetudinem. 681.47
Probanda est in specie quoad solemnitatem describendi Inuentarium absque testibus, prout in aliis similibus dispositionibus. 767. 9
Plures sententiæ cum longæuo vsu causarum inducunt consuetudinem etiam quoad decisoria. 745.20.24
Partes censentur contraxisse iuxta consuetudinem loci. 740.21
Conuentio particularis præualet consuetudini, ad quam in dubio est recurrendum. 679.13.14
Dos à patre profecta non reuertitur ad patrem stante consuetudine generali totius mundi quæ non indiget aliqua probatione. 627.13.16.24
Derogatur solemnitatibus, quæ sunt adhibendæ in Inuentario. 767.6
Non conualidat contractum vsurarium. 679.15
Productio sola Instrumentorum, in quibus non sunt seruatæ solemnitates Inuentarij, non probat consuetudinem, nisi etiam probetur quod illis data fuit fides in Iudicio, & extra. 767.6
Non inducitur per Notarium circa remissionem solemnitatum Inuentarij. 767.8
Requiritur ad inducendum stylum, qui respicit decisoria. 694. 52.53
Consuetudo habetur pro iure à quo non licet recedere. 892.17 5
Onerosa Ecclesiæ est reijcienda. 894.27
Est valida, vt possit fieri Inuestitura de feudo viuentis. 818.29
Contra Canones præceptiuos, & contra substantiam regulæ non admittitur, & an iuuet præscriptio. 880.23.26
Vnius loci non extenditur ad alios. 973.39
Est probanda in specie & non generaliter. 909.21.956.24
Permittens, vt religiosus possit donare in magna quantitate debet probari præcisè de ista notabili summa. 880.27
An possit facere, vt institutio captatoria valeat. 908. 16
Est tacitus consensus populi, & an per eam Princeps obligetur. 801.16.17
Vniuersalis non indiget aliqua probatione, & habetur pro lege, & pro ipso iure communi, non autem consuetudinario. 801.11.12
Vt non seruentur iura captiuitatis quoad Christianos viget in Francia, Hispania, Anglia, & aliis regnis & est valida; & vbique locorum seruanda. 801.2.3
Superior in dubio videtur velle sequi legem, & consuetudinem. 801.20
Reges an possint statuere, vt in suis regnis non seruetur consuetudo, quod Christiani capti in bello iusto non efficiantur captiui, & quid in officialibus regiis. 801.13.14
Ministri Regij deputati ad ius reddendum non possunt condere legem contra ius, & consuetudinem vniuersalem, quæ habetur pro iure. 801.15
Testamenti factio, & erectio primogenituræ quibus Commendatariis Religionum permittatur de consuetudine. 880.42. 43
Iudex potest se informare de consuetudine notoria ex officio, & parte non citata. 945.20
Doctoribus attestantibus de consuetudine standum est solum quoad loca in quibus ipsi versantur. 973.43
An valeat, vt succedatur in bonis acquisitis per clericos de redditibus Ecclesiæ. 874.69
Quando sit admittenda, quod prudentiores re, & ætate habeant solum vocem in Capitulo. 894.19
Dispositiua, & declaratiua regulatur à lotu vicinis etiam in onerosis. 945.21.c.879.6
Vt canonici sint in sacris, quando censeatur sublata per priuilegium. 940.12.13
Debet aliquid operari vltra ius commune. 871.33
Attenditur ad cognoscendum, an quietatio sit generalis, seu particularis. 966.25
Contra ius quando licite inducatur. 973.38
Est stricti iuris. 973.40
Non probatur ex Instrumentis, nisi etiam iustificetur, quod illis adhibita fuerit fides. 861.13
Debet probari fortiter in decisoriis, secus in ordinariis Iudiciis. 956.22

CONSVETVM.

Consuetum præsumitur factum fuisse. 174.5 1

CONSVLTOR.

Consultor quando quis possit esse in causa simili. 4.3 1

CONSVMPTIO.

1 Consumptio pecuniæ requiritur, vt quis sit factus locupletior. 101.7

5 Consumptio bonorum Hospitij quando præsumatur. 897.6

CONTEMPLATIO.

4 Contemplatio personæ in quolibet actu est incipienda, non illius, in quam verba proferuntur, & commodum, & damnum pertinent ad repræsentatum. 768.24

5 Contemplatio personæ quo casu dicatur facta principaliter. 924.36

Quando illa attendatur. 802.8

Persona nominata in quacunque dispositione non consideratur, sed solum repræsentata, & contemplata, quæ debet habere commodum, & incommodum negotij gesti, & ex quibus talis contemplatio præsumatur. 970.1.15

CONTEMPTVS.

4 Contemptus qua pœna puniatur, & quando debeat euitari. 638.14.& seqq.

Multæ, quæ dantur pro contemptu Iudicis debent esse leues, & ad illas imponendas requiritur noua citatio. 638.16

CONTENTVM.

5 Contentum sequitur naturam continentis & vnum venit appellatione alterius. 940.32.33

Dicitur abrogatum, si abrogetur continens. 940.31

Legans Cameram suam conductam intelligitur legare contenta in Camera. 940.34

4 Continens, & contentum æquiparantur, & vnum sequitur naturam alterius. 548.5

CONTESTATIO.

2 Contestatio sola litis an dicatur sufficiens probatio, vt competat remedium reintegrandæ. 318.42

CONTINENTIA.

1 Continentia non est bonum publicum sicut nuptiæ. 137.12

3 Continentia causæ non debent diuidi. 569.21

CONTINVATIO.

1 Continuatio officialium, & Iudicum in Officio quando, & pro quanto tempore permittatur, 184.1

Vide. Officium.

Vnus de vniuersitate potest impedire continuationem Magistratus. 184.16

CONTINVO.

3 Continuo dicitur deseruire, qui pro maiori parte deseruit, ita vt clericus non priuetur priuilegio fori, quamuis aliquando intermittat seruitium diuinum. 440.6

4 Continuè dictio quid significet. 601.36.& seqq.

CONTRACTVS.

1 Contractus mulieris sine consensu viri an reconualescat soluto matrimonio Stephanus Grat. c. 79.21

Solennitas requisita in contractu est adhibenda in distractu. 168.2

Dies contractus quando spectandus. 51.13

Substantialia, naturalia, accidentalia cōtractus quæ sint. 122.20

Nullus ob non seruatas solennitates fauore alicuius an sit omnino nullus. 122.15

Locus contractus inspicitur quoad solēnitates seruandas. 124.34

Statutum inhabilitans ad contrahendum an operetur extra Territorium. 124.33

Contractu vtens an censeatur recedere à pœna, & illius resolutione. 151.5

Non datur prius, & posterius in eodem contractu. 175.7

Rescissio quando possit peti ante euictionem, & competat vis executiua. 175.20.& seqq.

Nouus quando præsumatur, seu confirmatio veteris. 174.10

Non sumit robur à nominatione partium sed ab effectu. 96.14

Contra publicam vtilitatem non sumit vires à iuramento. 108.9

In contractibus fit stricta interpretatio. 98.17

Consistens in pecunia dicitur diuiduus ratione distributionis inter hæredes, qui solum tenentur pro rata. 16.17

Vsurarius est nullus quoad vsuras, quarum sit ademptio dando executionem in reliquis. 14.9

Gestus per minores sine solemnitatibus an validetur iuramento tam de iure communi, quam secundum formam statutorum. 27.27

Rescissio contractus est petenda coram Iudice domicilij, non loci, vbi celebratus fuit. 14.20.23

In contractu solum veniunt, quæ per partes præsumuntur cogitata. 195.16

In contractu seruanda est æqualitas. 195.15

Ipso iure resoluitur deficiente implemento conditionis. 307.3 2

Nominatus quando rescindatur prætextu inobseruantiæ. 307.24.26

Ab initio validus resoluitur ex periurio ex post facto proueniente. 301.4

Substantia contractus est spectanda, non origo pecuniæ, quæ mutuatur. 261.16

De re aliena valet, ex ea datur actio. 261.2

Assumit nomen ab actu principali, non à donatione in eo admixta. 273.38

Secundus accedens primo quando dicatur nouus, vel informatio illius prioris. 253.34

Innominatus dicitur si fiat pro futuris meritis. 386.5

Qualis est in sui figura, talis præsumitur in sui essentia. 255.3

Non valet sine causa. 263.18

Pactum appositum ante, inter, vel post contractum, quando informet actionem. 297.20

Ad fauorem Ecclesiæ potest claudicare. 202.22

Conditionalis non dicitur contractus. 318.14

Resolutio contractus quando censeatur facta per receptionem fructuum, seu pretij. 301.45

Non potest pro parte approbari, & pro parte impugnari tanquam indiuiduus. 301.57

Quomodo recipiat interpretationem à consuetudine, & inducat tacitam renouationem. 301.56

Nemo inuitus contractum facit aut dissoluit. 296.56

Damnosus Ecclesiæ potest rescindi per eum, qui illum fecit. 298.47

Celebratus per Principem habet vim legis. 310.9

Obseruantia contractus petita respectu vnius modi facit, vt censeatur etiam facta extensio ad alios modos. 301.51

Exceptio non impleti contractus censetur remissa per eum, qui in illo perseuerauit. 302.20

Nominatus rescinditur ob defectum causæ non secutæ etiam per actionis viam, nedum exceptionis. 355.16

Casus notabilis, in quo contractus claudicat. 354.49

Receptio partis cōsensus extenditur ad totum contractum. 301.58

Si resoluatur, accessoria etiam resoluuntur. 282.35

Quando sit nullus, si taxetur in eo certum lucrum. 387.8.9

Contractus iam gestus non tollitur per legem nouam si non tractatur de robore illius. 465.14 3

Principalis quamuis tollatur, non tamen tollitur accessorium vbi non habet correspectiuitatem successiuam, sed momentaneam. 477.15

Collatus in arbitrium vnius ex contrahentibus valet de æquitate canonica. 534.15

Minoris, ac mulieris absque solemnitatibus, quamuis sit ipso iure nullus, tamen valet donec opponatur de nullitate. 559.65

Qui conuenitur ex contractu non liberatur, cedendo rei. 557.13

Non debet claudicare. 442.10

Gestus cum minore potest claudicare fauore ipsius & de cautela in hoc adhibenda. 547.7

Minoris sustinetur de iure communi ex solo iuramento. 555.22

Vtilis minori valet absque solemnitatibus, si ipse velit. 583.7

Ex conuentione legem accepit. 527.5

In quo debet interuenire consensus Domini est perfectus quoad ipsos contrahentes, qui non possunt pœnitere, antequam præstetur. 514.2

In contractibus fit plena interpretatio, secus in præscriptione. 525.4

Agens ad rescißionem contractus debet accepta restituere, vel realiter offerre. 470.35. secus in dicente de nullitate. 576.37. dummodo non appareat de locupletatione. 470.37

In his quæ concernunt solemnitatem contractus attenditur statutum loci vbi actus geritur. 409.41

Gratia non potest reuocari, quando transiuit in contractum non solum per concedentem, sed neque per successores per viam electionis. 599.20

Actio datur ex primo & secundo contractu quando ex vtroque oritur habilitas agendi. 509.26

In contractibus verba (liberè, vel, prout placuerit, aut similia) denotant liberam dispositionem: secus in vltimis voluntatibus. 442.4

In contractu celebrato litteris subauditur verbum principale obligatiuum. 447.10

In contractibus censetur stipulatum pro hæredibus, & successoribus etiam de eis nulla sit facta mentio. 568.6

In quasi contractu debet interuenire eadem solennitas, quæ requiritur in contractu. 565.49

Vnicus contractus sufficit, nec tres requiruntur, quando lucrum fit ex periculo & aßicuratione suscepta, non autem ex mutuo. 589.13

Taxatio exceßiua non reddit contractum vsurarium, sed exactio, & ideo datur reductio, & contractus est validus, vitiatus pactis à iure reprobatis. 589.18

CONTRAHENTES.

3 *Non possunt recedere à contractu conditionali pendente conditione. 514.1*

Accidentalia possunt conferri in arbitrium contrahentis. 534.7

Cum minore absque solennitatibus dicitur esse in dolo præsumpto neque datur ratificatio, & quando dicatur adesse dolus verus. 513.12. & seqq.

Contrahens debet scrutari conditionem eorum, cum quibus contrahit: & quando excusetur. 361.14.15

1 *Contrahentes videntur se conformare secundum legis dispositionem. 2.2*

3 *Contrahentes non possunt recedere à contractu condictionali, pendente conditione. 514.1*

Ex mente contrahentium omnis dispositio dirigitur. 526.7

Accidentalia possunt conferri in liberam voluntatem contrahentis. 534.7

Cum minore absque solemnitatibus dicitur esse in dolo præsumpto, neque datur ratificatio, & quando dicatur adesse dolus verus. 513. per tot.

CONTRADICERE CONTRADICTIO.

1 *Contradictio sufficit, siue verbo, siue facto fiat. 80.23*

2 *Contradictio iudicialis sufficit ad inducendam turbationem. 314.20*

3 *Contradicere an quis debeat, vt non dicatur iuribus suis præiudicare. 520.13*

CONTRADICTIO.

2 *Contradictio vnius scripturæ cum altera an faciat vt nemini credatur. 889.20.23*

CONTRADICTÆ.

2 *Contradictæ, & processus per eas factus. V. Procurator. Sententia.*

4 *Contradictæ non conceduntur, vbi adest verisimilis scientia procuratorum, & requiritur eorum citatio in negotio connexo causæ, in qua fuerunt constituti. 686.19. & seqq.*

Processus per contradictas non subsistit, non probata absentia procuratoris. 686.27

CONTRADICTOR.

5 *Contradictor quis sit legitimus ad impediendam immißionem. 895.7.8*

CONTRARIA.

2 *Contraria non possunt simul stare. 290.21*

Sunt eiusdem disciplinæ. 213.57.638.5.c.857.26

Contraria inuicem se expellunt. 891.18 5

Vno eorum posito remouetur alterum. 894.4

CONTRARIETAS.

Contrarietas non debet admitti, quamuis esset facienda interpretatio contra proprietatem verborum. 554.31. c.946.28.c. 839.17 5

Tollitur distinguendo. 889.8 5

Non inducitur, nisi quando actus sunt incompatibiles, & quorum finis est contrarius. 894.5

Non consideratur in teste, qui prius in interrogatoriis dixit scire, quamuis postea in articulis dicat nescire. 960.30

Non attenditur circa diuersum subiectum. 922.24

CONTRARIVS.

Contrarius sensus valet in vltimis voluntatibus, & licitum est ab eo arguere. 443.19.20 5

In contrariis euentus vnius est exclusio alterius. 536.31

CONTRAVENTIO.

Contrauentio vnius ex contrahentibus liberat alium ab obseruantia. 307.5 2

Pœna contrauentionis quando præsumatur remissa per hæredē, seu creditorem interpellando vt sibi adimpleatur. 246.22 5

Contrauentio facti proprij non permittitur. 916.11

CONTVMACIA.

Contumacia sublata recuperatur beneficium amissum propter eam. 119.10 1

Sententia occasione contumaciæ lata an sit definitiua, vel interlocutoria & an possit reuocari. 119.9

Motus proprius Pij V. denegans defensiones non habet locum in contumacia, sed in sententiis ob crimina. 119.11.19

Habitus pro conuicto ob contumaciam an possit docere de innocentia. 119.54

Immißio propter contumaciam non venientis est diuersa ab illa propter contumaciam non soluentis. 16.40

Contumacia euitatur propter quamlibet causam. 639.16 4

Præsumptio leuis dicitur per quam quis non constituitur in vera contumacia. 708.17

Offerens verbaliter separatum ad respondendum positionibus vel soluendum, aut quid simile faciendum, excusatur à contumacia. 639.18.21

CONTVMAX.

Contumax verus dicitur, qui fuit personaliter citatus. 364.12 1

De æquitate canonica quando possit appellare. 364. 5. 25.26

Verus an dicatur constituens procuratorem, qui substituit alium, quo substituto recedente docto de absentia processum fuit ad contradictas. 364.22

Impubes doli capax mulctatur, & excommunicatur licet habeat restitutionem in integrum. 360.25

Non debet esse melioris conditionis, quam si comparuisset. 375. 23.24

Pœna imposita contumaci an sit perpetua. 217.17.20

Sententia lata in contumacem tandiu durat, quamdiu illa permanet. 217.18

Condemnatus quis an præsumatur potius tanquam contumax, quam quia fouet malam causam. 217.19.24

An dicatur delinquere. 219.21.22

Confeßio quando restringatur solum ad effectum contumaciæ. 209.19

Sententia lata in contumaciam an noceat filiis quoad pœnas l. quisquis C. ad l. Iul. Maiest. & ex quibus colligatur illam esse latam in contumaciam. 217.23.25

Contumax non allegat litis pendentiam. 535.17 5

CONVENIRE.

Conueniri quando quis possit vbi habet maiorem partem bonorum, vel assidue commoratur etiam de alibi gestis. 181.22. vsq. ad 32 1

CONVENTIO.

Conuentio non valida, sed dependens à facto Principis 1

potest prorogari sine consensu partiu. 26.33

3 Conuentio expressa æquiparatur his, quæ sunt decisa per sententiam, & transactionem, iuramentum, præscriptionem, solutionem, & similia. 465.11

Qualibet præsumitur realis quando persona acquirens sit in ea inserta & licet simus in dispositione taxatiua. 568.7

Est valida vt quis non possit accedere ad molendum alibi, quam in Molendino Dominorum. 564.55

Quando dicatur informatio Decreti Judicis, seu nouus contractus. 553.1

4 Conuentio dat legem contractibus, & inducit formam, à qua non licet recedere. 719.23

Quæ non tendit ad exequendum, sed augendam promissionem quando illam ampliet. 609.14

Conformis Iuri communi dicitur naturalis, ita ut illius expressio nihil operetur, tanquam tacitè insit, & non inducat pœnam. 770.2

Facit cessare consuetudinem. 722.33

Non potest extendi de tempore ad tempus, nec de re ad rem, nec de persona ad personam. 740.26

Conuentio est valida de renouando proximiores finita emphyteusi per generationem. 934.5

Non potest fieri in præiudicium anteriorum creditoris, cui sunt ius quæsitum. 963.2

CONVENTVS MONASTERIA.

3 Conuentus non possunt erigi absque causæ cognitione, & nisi citatis Prioribus aliorum Conuentuum. 516.18

CONVERSI CONVERSÆ.

2 Conuersi tertij ordinis, seu Bethetæ effecti post delictum commissum quando puniantur à Iudice Ecclesiastico 226.34

5 Conuersa, seu seruitiales an adstringantur ad clausuram, & ad habitum, & professionem. 945.18

CONVICTVS.

1 Conuictus reputatus per statutum propter contumaciam an, & quando possit docere de innocentia. 119.14

CONVIVIA.

4 Conuiuia frequentantes quare vocentur vmbra. 615.64.65

Promptus, & ad ridendum suauis inuitatur ab omnibus ad conuiuia. 615.62.63

COPIA.

2 Copia à pluribus notariis confecta quando faciat fidem. 268. 40.41

COPVLA, COPVLATA.

1 Copula (&) diuidit pro diuidua. 70.14

Copulata debent vniformiter concurrere, & æquè principaliter. 129.14

In vno copulatorum censentur repetita qualitates, quæ reperiuntur in altero. 70.36

2 Copula (&) resoluit in alternatiuam (vel) 211.18

In teste an inualidet eius probationem. 277.15.16

3 Copula coniungit æqualiter, & æque principaliter, 563.5

Posita inter diuersas orationes non inducit coniunctionem. 521.7

Natura copulæ est æqualiter diuidere. 431.9

Et coniungere copulata cum omnibus suis qualitatibus. 536. 50

5 Copula quandoque resoluitur in disiunctiuam, dummodo in narratiua vnum non veniat, & qualitas. 973.20

Habet naturam exæquandi omnia copulata, & illa reducendi ad vniformem dispositionem, maxime si est concepta sub vnica oratione. 808.9.10

Ponitur inter diuersa: 828.47

Coma succedit loco copulæ. 922.5.9

COPVLATIVA.

5 Copulatiua requirunt omnium concursus, ita vt dicantur in vnum corpus redacta. 973.18.26

Sunt verificanda in vtraque parte dispositionis, & si vnum defuit, dispositio annullatur. 901.19.1.968.16

CORPVS.

Corpus vnum monstruosum videtur esse quod duo capita habet, 458.13 3

CORRECTIO CORRECTOR.

Correctio iuris communis est euitanda. 283.16 2

Et strictè est facienda interpretatio. 283.18

Correctio litterarum apostolicarum non procedit in parco Abbreuiatorum. 298.33

Corrigi quando possit imperitia Iudicis, vel periti. 263.21

Iudex quo casu corrigat dicta peritorum, interrogando peritiores. 263.18.19

Correctio est euitanda incontinenti, & in eadem dispositione. 522.35 3

Correctio vxoris permittitur marito, & promissio de illam non corrigendo est inualida tanquā contra bonos mores. 738.71 4

Correctio incontinenti quando admittatur. 648.8. & seqq.

Iuris non inducitur ex statuto generali per tacitos intellectus quamuis nihil operaretur. 651.22.23

Correctio permittitur in teste stante mandato Judicis. 753.11. 26.28

Correctio non debet dari in eodem instanti, neque mutatio voluntatis. 922.18 5

Correctio legum sit euitanda. 973.36

CORRELATIVVM.

Correlatiua non admittunt æqualem dispositionem quando sumus in actu diuerso. 68.10 1

Idem Iudicium est correlatiuorum etiam in correctoriis. 27.15. 1.740.25

Remissio, & donatio vnius ex contrahentibus non extenditur ad alium correlatiuum qui ita non disposuit. 740.33 4

Stipulatio vnius ex correlatiuis ob inobseruantiam non extenditur vt alter possit prætendere similem rem ob contrauentionem pactorum. 740.27.29

Inæqualitas pacti quando admittatur in correlatiuis. 742. 34.35

Vnus ex correlatiuis, si renuntiet l. 2. C. de rescind. vend. non tamen alter censetur renunciasse. 740.30

Correlatiui ex identitate rationis faciunt vt dispositum in vno habeat locum in altero etiam in correctoriis. 920.11.13 5

CORRESPECTIVVS, CORRESPECTIVITAS.

Correspectiua donatio ad matrimonium cessat illo non consecuto. 273.23 2

In correspectiuis quod inest vni censetur inesse alteri. 273.16

Natura correspectiuorum qualis sit. 350 24

Promissio soluendi correspectiua ad appaltum gabellæ intelligitur quatenus appaltus duret, 273.22

In correspectiuis vno cessante, deficit & alterum. 246 6

Correspectiuis non præsumitur actus in dubio. 548.22 3

Correspectiua dispositio non debet diuerso iure censeri. 527.21. 22. Et

Quando dicatur talis. 692.42.43 4

De actibus correspectiuis remissiuè. 692.41

Correspectiua censentur inesse actui. 624.12

Duo contractus correspectiui habentur pro vno, ita ut totus sit rescissus, si pars annulletur. 692.38.40.1.717.13. 14.15.1.692. 37

Actus correspectiuus non dicitur quoad diminutionem sortis si fiat solutio in continenti pro fructibus societatis. 679.8

Obligationes correspectiua habentur pro vna & in eis non est dare prius aut posterius, sed dicuntur vnicus contractus. 759.10. Et

Debent intelligi, quatenus hinc inde obseruetur, & non cesset obligatio respectu causæ. 759.12

Correspectiuitas excluditur quando adest expressio causæ etiam in actu gesto eodem tempore. 786.19

Dispositio non dicitur correspectiua, sed destructiua si declaratur minor summa census prius constituti in maiori. 796. 19

Correspectiua obligatio facit, vt si cesset causa delegationis, cesset quoque ipsa delegatio. 759.11
5 Correspectiui contractus dicuntur, si vnũ sine alio partes non gessissent, quamuis haberent etiam causam separatam. 924.1
Promissio correspectiua intelligitur, quatenus hinc inde obseruetur, & non cesset obligatio respectu causæ. 853.32
In correspectiuis vno sublato tollitur alterum. 960.16
Correspectiua ex quibus colligantur. 853.39.c.897.2
Oppositio inobseruantiæ non datur ex diuerso iure, nisi in obligatione correspectiua, quæ est vnica, non admittens prius, aut posterius. 853.30.31
Correspectiuitas non consideratur amplius post actum perfectum. 897.4
Testamenta correspectiua vnum ad aliud sunt duo, non vnum, & possunt reuocari ad euitandam arctationem libertatis testandi. 908.7.9
Quomodo probetur correspectiuitas contractum quamuis non sint facti eodem loco, & tempore, & coram eisdem testibus. 897.13.14
Positio vnius actus correspectiui non potest dari, nisi ponatur alterum & vtriusque vnum est iudicium. 924.2
Pro conseruatione bonorum in familia quando valeant Testamenta correspectiua, ita vt non contineant captatoriam voluntatem. 988.2.4

CORREVS.

5 Correus si liberetur, an alter remaneat obligatus. 966.18
Liberatio de eo, omni eo, & toto, quod esset debitum, si fiat vni iuuat alterum correum insolidum obligatum, secus si fuerit limitata, contemplatione vnius tantùm. 966.20.21

CORRIGI.

2 Corrigi quando possit imperitia Iudicis, vel Periti. 263.21
Iudex quo casu corrigat dicta peritorum interrogando peritiores. 263.18.19

CREDIT. VERBVM.

3 Credit vt ponitur, quid significet, & quomodo negans cum dictis verbis euitet mendacium. 109.14
V. Negatio. Mendacium.

CREDITOR.

1 Creditor non perdit ius suum, quamuis non compareat coram Prætore qui fecit Edictum vt creditores suorum familiarium veniant infra aliquem terminum, quo elapso amplius non audiantur. 157. 28
Succedens debitori, & grauatus restituere fructus an possit illos detrahere pro rata sui crediti, & habeat ex alio titulo, quàm hæreditario. 129.25.26
An teneatur recipere suum creditum ante tempus. 130.8
Vexans intra nonum diem luctus hæredes debitoris quando nulliter agat, & quam pœnã incurrat & quid seruetur, 18.54
Alter præfertur in mercibus venditis. 25.5
Pupilli an remoueatur à tutela. 28.23.24
Habens facultatem exigendi sortem, & non exigens & recipiens fructus committit vsuram. 34.48
Non succedens in plenum ius, sed donec fuerit satisfactus debet stare locationi. 37.12
Non potest eligere ex bonis sibi obligatis, in quibus velit sibi satisfieri. 38
Habens specialem, & generalem hypothecam, quando agat ad bona generaliter obligata non excussis rebus specialiter obligatis. 38.11. & seqq.
Non debet venire cum sacco paratus: & est statuendus terminus debitori arbitrio Iudicis. 42.36
Maior pars creditorum quando aliis præiudicet. 37.40
Quælibet res est obligata insolidum creditori etiam soluta parte debiti. 38.5
An possideat pignus nomine creditoris. 174. 14.19
Quando habeat interdicta possessoria pro pignore. 174.15.18.30. 33. 34
An teneatur ad descriptionem pignoris si bona debeant describi in Estimo per possessorem. 174.22
Tam creditor quàm alius pro eo potest offerre quando venduntur bona sub hasta. 7.7.8
Emphyteuta potest soluere canonem pro eo, inuito Domino. 8.12
An acquirat actionem contra depositarium ex deposito facto per debitorem ad eius fauorẽ, tam in deposito extraiudiciali quàm iudiciali, & an possit agi via executiua. 8.15. & seqq.
Ex deposito facto ad eius fauorem, postquam acceptauit, habet contra depositarium vtilem actionem, & contra pecuniam rei vendicationem. 8.25.26
An eligens rem meliorem accipere possit, si cogatur accipere bona loco pecuniæ. 156.8.12
Creditor petendo, vel recipiendo sortem, quando dicatur pœnam remittere: & stante clausula (rato manente pacto) 302.3.c.301.5 2
Intentio de repetendo solutum à principali debitore, non à creditore, ex quibus colligatur. 310.43.45
Hypothecarius habet exactionem contra debitorem debitoris, & est magis priuilegiatus chirographario. 356.32.33
Succedens debitori non compensat, neque agit, sed vtitur retentione. 356.31
Agens contra plures fideiussores quando possit illos compellere ad constituendum vnum procuratorem. 229.14
Quando habeat electionem, si debitor non eligit. 239.2.3.4.10
Reliqua V. Solutio.
Non cogitur recipere particularem solutionem. 229.12
Cui plus debetur, est præferendus in debito pecuniario. 222.18
Maior pars creditorum in concedenda dilatione quomodo intelligatur. 222.19
Pactum super remissione debiti vel dilatione quinquennali an præiudicet creditori contradicenti, & an requiratur Iudicis auctoritas. 222.26
Habens electionem solutionis non potest eligere causam, quam pro se ipse non elegisset. 224.9 V. solutio.
An ex causa dotis cogatur ad concurrendum in dilatione cum aliis creditoribus. 222.32
An sit præferendus in pœna, vel domo deuestanda. 217.77.80
Creditorum congregatio in dilatione concedenda debitori non requiritur, si omnes separatim concordarent. 222.6
Maior pars creditorum vt præiudicet minori requiritur, vt omnes simul conueniant & talis solennitas an possit tolli, & alia subrogari, & quid in Francia seruetur. 222. 3.& seqq.
Creditoribus discordantibus circa bona debitoris cui sententiæ sit standum. 222.9
Exigens nomen sui debitoris in quã causam compenset. 224.91
Qualitas pecuniæ solutæ an sit consideranda tam respectu personæ creditoris quàm debitoris. 224.64
Repudiatio hæreditatis, legitimæ, & similium quando permittatur in fraudem creditorum. 271.2. & seqq.
In creditore vendente debet esse eadem ratio, quæ in executore & quando creditoris factum reputetur pro facto partis. 326.6. 7.10
Quo casu iure proprio, non hæreditario censeatur percepisse fructus & bona hæreditatis in solutum. 214.6.7.13.14
Habet actionem ad pretium, de quo habita fuit fides in subhastationibus, quando ipse, & non executor vendidit. 326. 3. 8.9
V. Subhastatio.
Non cogitur mutare personam hæredis, quamuis voluerit dare magis locupletem. 204.37
Heres debitoris vendens bona hæreditatis an deducat suum creditum contra emptorem, non confecto Inuentario, & quando agat contra alios creditores, & legatarios. 203.43. & seqq.
Creditori quando succurratur, si restituat pignus debitori, non facta retentione. 203.30
Si succedat debitori, vel è contra an confundatur actio, & pro qua parte. 203.3.

Postquam adiuit hæreditatem debitoris, si illam reperit onerosam an possit in conscientia computare, quod sibi debetur à defuncto, & residuum soluere vsque ad quantitatem virium hæreditatis. 203.24

Succedens debitori an videatur sibi soluisse, & non exigendo, & sibi non soluendo, perdat interesse, & liberentur fideiussores. 214.1.2.5

Institutus hæres à debitore quo casu petendo suum creditum censeatur renuntiare hæreditati. 203.5.6

Posterior, qui ad rem conseruandam impendit, an præferatur doti. 257.33

Protestans quod per receptionem partium non intendit creditum diuidere, quando sibi non præiudicet. 359.17.19 V. Diuisio,

Solutum posterioribus creditoribus in pecunia, quando possit reuocari. 304.3.4. V. Pecunia.

Vendens rem debitoris quando imputet in suum creditum. 265.18

Secundus quando audiatur contra primum in pignore. 269.31

Priuatus est melioris conditionis, quàm fiscus pœnam exigens. 271.21

Quando possit pacisci de certa quantitate soluenda ratione interesse. 387.12

Potentius est ius creditoris, quàm prohibitio testatoris debitoris. 334.14

Actio ex testamento, & ex contractu an competat creditori, cui debitor legauit verum debitum. 251.41.43

Non potest cogi ad faciendam liberationem generalem, sed solùm de datis, & receptis. 260.9

Absentia creditoris quando excuset à mora, ita vt non sit opus protestatione debitoris quod solueret. 241.35.37

Quando censeatur remittere creditum correspectiuum ad promissionem indemnitatis. 273.24

Confessio de recepta pecunia à fideiussore an sufficiat, vt possit agi contra debitorem. 286.12

Creditor debitoris decocti dicitur singularis successor. 391.44

Non præsumitur scire decoctionem debitoris. 391.23

Potestas reuocandi videtur danda secundo creditori ex quadam æquitate. 269.32

Relictum factum ad soluendum creditori an dicatur ad pias causas. 329.16.18

Renuntiatio iuris quærendi connexi cum quæsito non admittitur. 271.35

An sit in electione creditorum concedere dilationem si debitor vult cedere bonis, si dilatio non detur, & si sint discordes an stetur maiori parti. 222.1

Patris creditor præfertur in bonis illius, non habita ratione alimentorum, quæ debentur filiis. 366.1

Descriptio in catasto, vt filius appareat ditior occasione contrahendi matrimonium: vel ob timorem creditorum, aut fisci, an præiudicet. 252.44.45

Post electionem vnius remedij potest recurrere ad aliud. 339.9

3 Creditor potest pacisci cum debitore, quod si debitum non soluatur intra certum tempus, remaneant pignora ipsi creditori: Et quomodo hoc intelligatur. 544.5. & seqq.

Non agit contra bannitum, sed contra Principem, petita venia, ac si filius patrem conueniret. 423.31

Datio in solutum de certa re creditori, quatenus debitor intra certum tempus non soluerit, an obstet, vt creditor non possit lapso tempore petere pecuniam sibi debitam, & respuere quod fuit sibi datum. 544.1.2

Creditor liberans confideiussorem an possit reseruare cessionem faciendam aliis fideiussoribus contra fideiussorem liberatum. 409.39.40

In exactione creditorum, & iurium personalium attenditur locus, vbi à debitore inuito iudicialiter potest exigi in materia regulandæ successionis. 581.9

Statutum vt non possit à primo creditore reuocari pecunia soluta secundo creditori, intelligitur, si secundus non consumpserit mala fide. 406.11

Debitor obligando creditori nomen sui debitoris quærit ei vtilem actionem constituendo illum procuratorem in rem propriam, & an in eo exigendo per creditorem requiratur citatio principalis debitoris. 507.11.19

Est minus priuilegiatus quàm legatarius. 495.4

Dicitur singularis successor debitoris decocti. 537.12

Si habuerit rem datam sibi in solutum, an dicatur plenè, & perfectè acquisiuisse, vel potius sit constitutum pignus: & quando in ea habeat locum retractus. 544.4.14

In concursu creditorum paria sunt apocham non esse subscriptam, vel non plenè recognitam. 357.4

Creditor posterior, de cuius pecunia emitur, præferendus est anteriori, dummodo id fiat sine aliorum iniuria. 616.17 4

Creditor tractat de damno captando. 797.17

Habet actionem contra debitorem debitoris. 704.49

Non potest cogi ad accipiendum aliud pro alio. 610.8

Prior non est pignore, nec præfertur ei, ex cuius pecunia fuit emptum prædium cum expressa obligatione sibi statim super illo reseruata. 670.1.2.11

Potest alienare pignus, & dominium illius in alium transferre. 777.14

Non debet exigere executiuè, quod sibi debetur, & non soluere quod est obligatus sub prætextu, quod contra eum non adsit executio parata, sed quod viâ ordinaria sit conueniendus. 718.19

In pignore dicitur procurator debitoris. 777.17

Debitor in quærendis potest præiudicare creditori. 616.16

Quando possit retinere pro suo credito. 706.14

Non habet facultatem petendi aliud pro alio, contradicente harede. 610.9

Anterior etiam in hora, & in puncto præfertur posterioribus creditoribus. 766.38

Factum creditoris in vendendo pignus dicitur factum partis. 777.25

Quo casu possit alienare pignus. 777.22.24

An sit citandus in forma Iudicij ad videndum confici Inuentarium. 720.25

Ostendens nullam extare possessionem in eius præiudicium, non dicitur opponere de iure tertij, sed de non iure agentis. 765

Cautela ad probandum creditum vt creditor mittat litteras debitori rogando, vt soluat, si illæ recipiantur absque contradictione. 699.34. & seqq.

Debet liquidare suum creditum aliter, quàm per assertionem. 688.27

Potest eligere in quibus bonis velit satisfactionem, ita vt parte debiti soluta, omnes res sint nihilominus obligatæ. 730.22

Creditor quando præferatur in bonis debitoris, quæ subhastantur. 978.12 5

Dicitur successor sui debitoris, & plus iuris non potest habere, quàm ipse debitor. 967.16

Anterior habet retentionem rei sibi hypothecatæ, tenetur tamen præstare patientiam, vt illa vendatur, & de pretio retrahendo eius creditum debet solui, deducto residuo pro posteriore creditore. 941.3.4

Prior præfertur secundo etiam in bonis quæsitis per debitorem post obligationem factam secundo siue obligatio sit pura, siue conditionalis, mixta, vel casualis: secus in potestatiua. 856.8.20

Debet declarare non solùm, quod accepit pecunias ad vsuras ob retardatam solutionem, sed etiam certificare personaliter debitorem, quod propter talem moram est coactus eas accipere, & quod non poterat illas inuenire, nisi sub vsuris. 829.74.987.10

Vxor quando possit concurrere pro restitutione suæ dotis cum conditionibus rationis fundatariæ, quam exercebat maritus cum aliis socijs. 964.1
Lex magis fauet creditoribus, quàm legatarijs. 981.23. V.6.495.4
Debitor nomine Societatis, & creditor nomine proprio, si conueniatur nomine societatis, non potest opponere compensationem debiti proprij. 948.1
Semiplena probatio vergentiæ viri ad inopiam sufficit inter ipsos coniuges, secus inter mulierem & creditores. 872.20
Debitor, & creditor sunt correlatiui, nec ad imparia iudicantur. 853.48
Non refert quod pecunia debita soluatur creditori, vel aliud de ipsius consensu. 962.35
Pecunia soluta per debitorem, est accipienda per creditorem in illam causam in quam etiam ipse solueret. 962.44
Bona an addicantur creditori cognato, si non inuenitur emptor qui offerat. 978.14
Conuentio aliqua non potest fieri in præiudicium anterioris creditoris, cui iam fuit ius quæsitum. 963.2
Relictum creditori ex causa necessaria admittit compensationem. 816.3.4

CREDITVM.

2 *Creditum anterius an probetur ex adminiculis, & iuramento suppletorio. 391.9*
Dispositio, quod non petens creditum suum non audiatur post certum tempus an habeat locum in credito calculato. 273.51.53
5 *Debet esse clarum, & indubitatum vt detur retentio, secus si requireret altiorem indaginem. 948.5.14*
Retentio admittitur etiam in casibus, in quibus non datur compensatio, dummodo debitum, & creditum hinc inde proueniat ex persona creditoris, & debitoris. 948.1
Creditum priuilegiatum anterius præfertur posteriori etiam in auocando pecuniam exactam, nedum in mercibus sibi hypothecatis. 964.82

CREDVLITAS.

3 *Credulitas vnius non præiudicat alteri. 527.33*
4 *Credulitas probabilis sufficit ad euitandam Caducitatem. 675.31*
Et dolum. 711.7
Nedum vnius, sed plurium non facit, vt quis dicatur idoneus. 626.11
Factum, aut dictum sub verbo credulitatis absque præcisa affertione nihil operatur, nec præiudicat facienti aut dicenti. 765.49
5 *Credulitas quando sit admittenda ad effectum vt quis non puniatur. 970.13*
Causata ab assertione viri legalis excusat à dolo, & culpa. 970.10
Iusta causa credulitatis dicitur, quando quis habet fidem personæ graui, nobili, & probatæ vitæ. 970.8.9

CRIMEN.

1 *Crimen læsæ Maiestatis quando incurratur per Rebelles. 54.1*
Et per offendentes officiales Principis, & eius Consiliarios. 54.7
V. Rebellis.
Non potest obijci per procuratorem sine speciali mãdato. 97.22
Et quomodo procedat. 105.26
2 *Crimen læsæ Maiestatis an incurratur respectu Principis recognoscentis superiorem. 986.6.*
Priuat honoribus Eccles. & Sæcularibus. 368.4
Filij rei criminis læsæ Maiestatis quando incurrant pœnas l. quisquis C. ad l. Iul. Maiest. 368.7
Collatio clericatus absque dispensatione non valet si pater clerici fuisset condemnatus de crimine læsæ Maiestatis. 368.3
Sententiam in crimine læsæ Maiest. quando possit ferre Laicus absque declaratione Iudicis Ecclesiastici. 368.5
Et quo casu lata in contumaciam noceat filiis, & quibus colligatur illam esse latam. 217.23.25
Pœna directionis bonorum ob crimen læsæ Maiestatis humanæ & diuinæ imponitur etiam mortuo reo. 217.82

CRVX.

Crucem vnam solam debemus deferre in funeralibus illius Ecclesiæ ad quam defunctus pertinet. 298.88 2
Crucis delatio an æquiparetur benedictioni, & baculo pastorali. 467.7.63.67 3
Archiepiscopus visitando loca exempta potest ante se deferre crucem, & benedicere quoslibet in via: & oratione. 467.2.3.4.10

CVLPA.

Culpa est probanda contra Tutorem, maritum, & similes, vt teneantur in non exigendo nomina debitorum. 125.4.6 1
V. Tutor.
Quando præsumatur in administratore. 125.10
Lata dicitur in non adhibendo diligentiam in rebus alienis, quã in proprijs. 125.15
Leuis imputatur Procuratori. 125.3
Et quid in Tutore. 125.1
Culpa præsumitur in eo, qui omittit remedium sibi competens sine iusta causa. 326.13 2
Tribuitur non facienti, quod fecisset diligens paterfam. 354.36
Est in eo, qui omittit prouidere casui patenti, & necessario. 354.34
Culpa facit vt quis ligetur statuto quoad onera, quamuis commodum ex eo non possit percipere. 405.2 3
Culpa adscribitur ei, qui non cogitat, quod potest euenire. 677.7
Debet probari non solùm in genere, sed etiam in specie. 688.35

CVMVLATIO.

Cumulatio remedij reintegrandæ, & adipiscendæ an admittatur. 173.16 6
Quando detur remedij contrarij, stante clausula (Ius, & iustitiam, & omni meliori modo) 17.318
Cumulatio petitorij, & possessorij an detur in interdicto retinendæ possessionis. 681.22. & seqq. 4
Interdictum de itinere, actuque priuato admittit cumulationem petitorij cum possessorio in prima instantia, secus in secunda. 681.24.27

CVRA ANIMARVM.

Cura animarum specialis est apud Parochum, generalis verò apud Episcopum. 298.72 2
Habitualis tantùm an sit exprimenda in gratia ad euitandam subreptionem. 291.44
Excusat à præsentia in choro. 398.49
Parochorum officium circa curam animarum quale sit. 298.23.25
Regularis, qui præest curæ animarum subest Iurisdictioni Ordinarij, non obstante quacunque exemptione. 298.49
Habens curam animarum habet maiorem administrationem. 298.95 96
Est ars artium. 298.95
Ecclesia Parochialis an dicatur Curata, si habet curam habitu, & non actu, & quid in pœnalibus. 291.16.39.40.41
Est principaliter commissa ordinarijs. 232.3
Canonicus exemptus à Iurisdictione Episcopi per concordiam, illa non obstante, efficitur subditus illius, si habet curam animarum. 298.48
Curata Ecclesia an fiat per actum sepeliendi, vel baptizandi. 298.41.43.44
Cura animarum, & potestas administrandi sacramenta, & absoluendi à peccatis potest præscribi, & per consuetudinem in alium transferri. 492.25.26 3
Cura animarum, quæ existit in Ecclesia collegiata non pertinet ad singulos canonicos, sed ad Capitulum, per quod repræsentatur vnica persona Rectoris, & illius exercitium man-

datur vni, vel pluribus in solidum. 865.35.36
Quando exercetur per plures Canonicos deputatos cum Archidiacono intelligitur, vt sint Coadiutores ipsius seu principales Curati. 865.20.21
Ex quibus arguatur, & qualiter solitum debeat in ea attendi. 865.31.27
Fori contentiosi, & pœnitentialis non præscribitur per laicum, sed per clericum. 865.5
Nullus cogitur ad suscipiendam curam animarum, nisi stante necessitate, seu consuetudine. 865.40.41
Residet penes Episcopum. 865.33
Deputati à Capitulo ad exercendam curam animarum an possint per Episcopum examinari. 865.42
Incumbens toti Capitulo an possit transferri in vnum ex Canonicis. 863.3

CVRATOR.

1 Curator ad lites intelligitur de præsentibus. 145.14
Ventri debet peti per matrem, quemadmodum Tutor filio nato sub pœna priuationis hæreditatis, & quando habeat locum. 72.1.& seqq.
Officium Curatoris ventri finitur nato posthumo, & non est locus Tutoris dationi. 72.11
Ventri datur curator, non tutor. 72.14
Dandus est ex Edicto Pretoris. 72.18
Datur bonis, tutor personæ. 72.15
Quando mater excusetur non petendo curatorem ventri. 72.26.37.38
Bonis vacantibus non datur, si non præcedit inuestigatio possessoris. 194.8
2 Curator ad lites per quos Iudices dari possit, & an simpliciter datus intelligatur de omnibus. 225.66.67.68
Non datur solùm minori, sed etiam impuberi, & pupillo, non tamen infanti. 227.39
Et quo casu talis possit reuocari contrario decreto Iudicis. 225.62
Et quando debeat dari Minori etiam inuito, & sit dandus generalis ad omnes lites, vel specialis, & per eum sit faciendum inuentarium, & potius vnum, quàm alium minor cogatur accipere. 225.28.& seqq.
Facultas dandi curatorem ad lites an censetur ex eodem Consistorio quod facit Episcopus cum Vicario. 225.50
Quando faciat librum expensarum, & non Inuentarii. 225.35
Dicitur necessarius ad expediendam causam. 225.49
Quo casu detur per Iudicem Ordinarium, vel delegatum, aut Maleficiorum. 225.44.45
Quæ requirantur vt valeat talis datio. 225.52.53
An cogatur omnis inuitus accipere, & quid in curatore generali ad negotia. 225.36
Etiam cum decreto an possit eodem modo reuocari sicut procurator. 225.55.
An debeat satisdare rem pupilli saluam fore, & quid de stilo Curiæ Romanæ. 224.32.33
An possit dari per Episcopum, eius officialem, vel Vicarium etiam foraneum. 225.48.53
3 Curator minoris debet citari quamuis etiam sufficiat si citetur minori, secus in pupillo. 479.27.28
Minoris non potest compromittere absque solemnitatibus, & laudum inde secutum est nullum. 586.52.53.54
Administrator locorum piorum venit appellatione curatoris. 522.17
Curator agendo pro minore an debeat facere mentionem de eo, & illius nomine agere. 401.33
Curator non potest dari minori ad donandum. 761.12.14
4 Ad lites non datur pupillo, nisi prius citatis consanguineis, & amicis qui volentes suscipere illius defensionem, præferuntur. 668.26
Non dicitur præstare authoritatem præsens, & tacens, cum etiam requiratur loquela. 647.7.9
Non potest esse mutus. 647.8
Mater non remouetur à Tutela propter litem cum pupillo sed datur ei adiunctus seu Curator ad lites. 668.21.23
Quando sit dandus pupillo instituto ab extraneo in aliis bonis, quæ habet vltra ea quæ habuit ab instituente. 680.4.& seqq.
Datio Curatoris an sit compatibilis cum iure administrandi quod per legem defertur Patri, ita vt sit cumulatiua, non autem priuatiua. 713.72
Venditio quando rescindatur in totum, si curator vendat prædia communia sibi, & ei cuius curam administrat postquam adultus declarauit nolle stare venditioni. 752.40.63
Curator dementis potest pro eo constituere domicilium sicut tutor pro minore. 861.16 5
Non cogitur minor 20. annis, & maior 14. curatorem accipere. 914.22
Pater non dat in Testamento Curatorem filio post pubertatem nisi concurrat consensus ipsius filii. 914.28
Idem est, quod defensor, & administrator, & tutor, prout è contra. 919.1
Dispositio Auth. Minoris C. qui Tut. dar. poss. an habeat locum tam in tutore quàm in Curatore. 830.24

CVRATVS.

Curatus non possidet sibi, sed Episcopo. 425.52 5

CVRIALIS.

Curiales, qui sint, & an possint reuocari ad habitandum per suos Dominos. 421.68.71 3
Priuilegium Curialium respectu fori fuit renouatum per Adrianum, & Honorium Impp. & postea per Eug. IV. Papam. 421.3.4
Vocatus in Iudicio, si postea efficiatur Curialis non habet ius reuocandi forum ob præuentionem. 421.22.23
Quamuis Curiales habitent non tamen comprehenduntur statuto loquente de habitante. 592.3.4.11
Amplia in Scholaribus, mercatoribus, & similibus. ibid.

CVSTODIA.

Custodiam librorum debet habere administrator, & quando illam habens non liberatur, nisi integrè restituat, quamuis res sibi non fuerint consignatæ. 71.11 1
Custodia siluæ locata est adhibenda per conductorem. 354.26 2

DAMNVM.

Damnum vt debeat resarciri per Villas, & loca, in quibus datum fuit an possit Statuto induci. 171.20 1
Probatio damni potest fieri per testes quamuis debitum principale requireret scripturam. 168.18.19
An veniat appellatione expensarum. 56.43
Emergens quomodo probetur. 67.16
V. interesse.
Affectatum dicitur si pecunia simpliciter accipiatur sub vsuris, data mora, non constito de necessitate. 67.17.21
Magnum in proprietate quid dicatur. 152.3
Interesse venit accessoriè ad causam principalem. 144.64
Pignoratio animalium damnum dantium quando sit licita, & credatur iuramento damnum passi. 80.2.& seqq.
Domini animalium damnum dantiũ non possunt detineri. 80.4
Passus quam actionem habeat. 80.6
Quomodo detur per viatores comedentes vuas: & quid in herba pro equo. 80.16. & seqq.
Probatio damnorum fit per coniecturas, & est locus iuramento suppletorio data singularitate testium. 33.35.56
Damnum emergens qualiter per mulierem probetur. 240.8 2
Emergens non probatur per pecunias ad cambium acceptas. 244.14
Resarciendum per communitatem, aut consanguineos debet resarciri per ambas partes. 201.39
De damno agens præfertur agenti de lucro. 366.14
Pro recompensatione damni, quod quis suscepit delinquendo, aut

aut fornicando cum ea, proponendo principaliter virtutem, & charitatem, potest iustè alicui dari. 218.9

Locator an teneatur ad damna conductoris vel solùm ad remissionem mercedis. 376.19

In locationibus an intelligatur respectu fructuum, vel pensionum. 376.19

Præsumitur in contractu, cessante decreto Iudicis. 367.22

Sors principalis census an possit peti loco damnorum, si non seruantur renouationes cautionum, & pacta contractus. 301.6

Pro damnis quando possit executiuè agi, & sors principalis repeti. 301.5

3 *Damna, & interesse non veniunt in remissione iniuriarum. 518.14*

Passa per emptorem ob non implementum venditoris sunt separata à fructibus recompensatiuis debitis ob pretium non solutum. 588.41

Pro damnis datis per fures, & similes delinquentes tenentur Ciuitates ad restitutionem parti læsæ, eiusque hæredibus. 469.12

Condemnatio ad emendationem damni non datur nisi probato delicto ex confessione, non ex contumacia. 525.18

Qualia debeant esse, vt concedatur remissio. 557.8

Requisita per Castrensem in l.3.§.de eo quod cert.loc.non procedunt vbi agitur de damno vitando, in quo admittitur etiam conuentio ante moram quamuis daretur dilatio ad soluendum. 524.53.54

Si non potest sequi condemnatio de principali delicto, neque dabitur pro restitutione damni. 525. 16

Lucrum, & damnum, quod est pro parte de præterito, & pro parte habet causam operarum de futuro debet diuidi: secus in momentaneo, in quo inspicitur solum principium, non inspecto futuro. 424. 23.& 24

Statuta, vt quis teneatur pro alio non procedunt quando tertius, qui pro alterius delicto obligatur non est in culpa in illatione damni, adeo vt requiratur scientia damni inferendi. 469.29

Iudices possunt condemnare ad interesse, & damna, reseruata sibi in posterum liquidatione: & ita seruatur de stylo, & de cautela super hoc, & stante tali reseruatione potest successor Iudicis, qui reseruauit taxare siue sit expressum in reseruatione proprium nomen, siue non. 444.9. & seqq.

4 *Damna veniunt ob promissionem non seruatam, & æstimantur prout est illud, quod fuit promissum. 692.18.& 677.1*

Liquidantur arbitrio Iudicis. 706. 52

Contractum debemus interpretari vt excludantur damna contrahentium. 735.12.14

Pactum est validum quod circa stetur assertioni iuratæ partis quæ passa est damnum tam in vltimis voluntatibus, quam in contractibus, & statutis. 772.19.20

Fructus, qui petuntur ratione damnorum requirunt specialem probationem illorum, & eisdem damnis commensuratam. 716.7.8

Lucrum delatum marito per statutum dicitur onus, & de illo iudicatur, prout de damno, tanquam originem habeat ab oneribus matrimonij. 781.47

Statutum mandans emendari damnum, intelligitur, vt prius constet de damno verè, non fictè per contumaciam accusati. 772.18

Facultas iurandi concessa per pactum seu legem parti circa damna passa an extendatur ad hæredes, aut causam habentes, & quando procurator debeat esse specialiter deputatus, vt super prædictis damnis iuret. 772. 22. & seqq.

In possidente rem vigore adiudicationis nulla an sit habenda ratio damnorum passorum per creditorem. 706.15. & seqq.

Conuentio, vt stetur iuramento damnum passi, intelligitur quoad quantitatem damni, ideo aliunde prius damnum est formiter probandum. 772.21

5 *Damnum emergens tanquam restauratiuum est omni iure permissum, & quomodo sit probandum. 987.7.17*

Secundarium debet attendi, cum agitur de præiudicio tertij. 896.15

Extrinsecum, & intrinsecum quale sit, & quid veniat appellatione damni. 833.5

Passum per eum, qui non potuit suis negotiis vacare qualiter consideretur. 833.8.27

Emergens propter interesse, quod soluebatur per venditorem, qui dedit dilationem emptori, non facit, vt per eum possint licitè percipi fructus, & quid sit probandum. 911.20.21

Amissio lucri non venit sub nomine damni, sed solùm diminutio patrimonij, & vt veniat, debet fieri mentio etiam de præiudicio. 833. 9.10

Obligatus ad restitutionem eius, in quo alium damnificauit, non tenetur ad damnum ex mora contingens, nisi etiam probentur alia requisita per Castr. in l.1.§.de eo quod cert. loc. 829.12

Mercator quando repetat damna, & interesse, & fructus fructuum. 829.13.16

Non sufficit constare de damno passo, si etiam non verificetur causa interesse propter carentiam pecuniarum non solutarum, nec admittitur præsumptio, quod damnum non contigisset si debitor soluisset. 829.10.11

Actio primæua hypothecaria datur ratione damnorum, & interesse, quasi re non tradita. 950.20

Habens molendinum in aliquo loco, an possit prætendere damnum, si aliud ibidem ædificetur. 970.32.33

Dicitur ex parte eius, qui incurrit pœnam, secus respectu aliorum. 833.11

Præuisum, seu possibile præuideri est imputandum ei, qui illud passus est. 854.34

Non est proprie pœna, sed largè, & in genere, non in specie. 833.20.21

Emendatur in foro contentioso ex lege Aquilia, quæ tendit ad conseruationem patrimonij licet quis non teneretur in foro conscientiæ. 970.19

Illatum in prædiis dominorum debet resarciri præuia, æstimatione peritorum. 970.18

Post ostensionem Instrumentorum censuum, & societatum officiorum, quas creditor fecit, an probetur damnum emergens. 937.13.20

Interpretatio est potius facienda ad fauorem illius qui tractat de damno vitando, quàm de lucro captando. 923.13

Non habet parem rationem cum lucro. 970.24.31

Interesse consistit circa damnum, & lucrum, & damnum, non victum, & habitationem tantùm. 948.30

Damnorum datorum emptores, seu conductores habent Iura Principis, & fisci. 970.25

DATA.

Verba (data opera) fraudem significant; quæ erit probanda per allegantem. 92.28 1

Data parua, quæ sit: & illius effectus. 191.1

Non facit actum perfectum. 191.8

Data sola non probat antiquitatem tanquam possint confici Scripturæ modernæ cum data antiqua. 554.1 3

Data est temporis præteriti denotans actum perfectum, & tempus consumatum. 963.8 5

DATARIA.

Datariæ libri fidem faciunt in pertinentibus ad illius negotia. 727.4 4

DATIO IN SOLVTVM.

Datio in solutum quando liberet fideiussores si sequatur euictio. 3.5.14.& seqq. 1

An sustineatur pro parte debiti, reuocato excessu. 162. 14.33.34

Cessio, seu datio in solutum an habeat vim solutionis. 64.29

Datio in solutum habet vim emptionis. 321.8 2

Ex modico pretio, & pacto de retrouendendo quando censeatur facta in fraudem vsurarum. 258.15.&

Quid si mutuum præcessit, & datio in solutum sequatur. 258.16

Quando præsumatur præcessisse ex citatione præcedenti, & intimatione subsecuta, 302.13

3 *Datio in solutum dicitur venditio, si datur species pro quantitate, secus si species pro specie daretur: & quando in ea sit locus retractus. 544.15.16*

Est concedenda creditori, si nullus, vel iustus emptor non reperitur. 545. 10

Datio in solutum, & assignatio bonorum incerta an auferat à dante possessionem & dominium, ac illud transferat in creditorem. 519.67.68

De certa re creditori quatenus debitor infra certum tempus non soluerit an obstet, vt creditor non possit, lapso tempore, petere pecuniam sibi debitam, & respuere quod sibi fuit datum. 544.1.4

Metus nouæ carcerationis attenditur ad annullandam dationem in solutum. 479.33.34

Statutum mandans, vt in datione in solutum fiat proclama ad hoc vt habens ius ad se defendendum intra tempus, intelligitur de illis, qui ignorantur, secus respectu certi possessoris. 502.21

Statutum Vrbis de datione in solutum est ordinatorium. 545. 20

4 *Datio in solutum dolosa quando liberet debitorem etiam in causa dotis. 759.6.7*

Extinguit obligationem. 776.35.36.39

DEBITOR.

1 *Debitor an debeat ire ad domum creditoris ad soluendum debitum. 128.1*

Periculum est debitoris ante solutionem. 128.17

Quando liberetur specie perempta. 128.19

Non cogitur soluere aliud pro alio. 116.2

Eligit in contractibus, secus in vltimis voluntatibus. 116.3

Peremptio rei debitæ an cedat periculo debitoris, vel eius, cui est debita. 165.6

In promissione soluendi infra aliquod tempus, vel dandi pignora electio an pertineat ad debitorem. 164.14.15

Liberatio primi debitoris inducitur, si post lapsum temporis non fuit exactum. 64.24.&

Quando sit inducta liberatio facta delegatione debitoris. 64.5 V. Delegatio.

Obligatus portare aliquid ad domum sui creditoris, suo periculo defert. 128.18

Administrans bona debitoris non consequitur interesse, si sibi non soluit, & fideiussor liberatur debitore facto non soluendo. 129.31

Census potest, facta disdicta ante lapsum duorum mensium, qui dantur venditori iuxta formam bullæ, soluere inuito creditore. 8.4

Volens annullare subhastationem debet pretium solutum per licitatorem soluere. 7.29

Potest cogi ad faciendum Instrumentum guarantigiæ. 24.9

Non interpellatus extra iudicium, negans postea in Iudicio condemnatur in expensis. 33.48

Soluens ex iusta causa putatiuo creditori liberatur. 37.36

Non tenetur ad interesse alterius loci, sed illius, in quo destinatur solutio. 42.32

Quod non est simpliciter in bonis debitoris non transit in obligationem creditoris simpliciter. 25.26

Est expectandus post interpellationem. 42.35

An possit repudiare legatum, & non acquirere. 132.1.2

Si habet facultatem soluendi speciem etiam inuito creditore, illa species quantitatis videtur esse in obligatione. 62.13

Quantitatis respectu speciei æquiparatur debitori speciei. 62.14

An possit se obligare de operando creditori, donec satisfaciat: & Iudex an possit illum ad hoc condemnare non existente pacto. 185.34

Debitor minoris tenetur ad vsuras, & interesse absque interpellatione, quando ad eum pertinet tutela, & successio, neque excusatur, quamuis non adsit persona legitima cui possit solui. 241.24.25.26.&

An sufficiat admonere minorem, vt curatorem petat, vel debeat etiam facere illum realiter dari. 241.27.28.&

An requiratur actualis, vel realis obligatio. 241.30.31

Excusatur ab vsuris, quando non adest persona, cui possit solui, quamuis illæ essent debitæ propter moram regularem contractam per interpellationem. 241.32.33

Generis & speciei in quibus differant. 243.80

In alternatiuis, si vtrunque ex errore soluerit, an habeat etiam electionem in repetendo. 239.43.44

In debitore soluente, & etiam cum pecunia emptoris satisfaciente non habet locum retentio. 269.34

An possit in foro conscientiæ repudiare iura sibi delata, & an peccet mortaliter. 271.24.25

Quando præsumatur tradidisse possessionem, & an debeat præcedere titulus per quem tenetur tradere. 318.20

Non soluens in tempore peccat, & frangit promissionem. 329.8

Per vim exactus quando liberetur. 354.18

Conuentus in loco contractus, quamuis postea recedat non potest euitare iudicium, sed ibi causa est terminanda. 389. 10. 11

Si non eligit, in quam causam præsumenda sit solutio. 224.5

Administrans bona debitoris an habere debeat salarium. 257.48

Offerens debitum creditori nolenti recipere an liberetur, si res oblata perdatur, & quid si fuerit solutum creditori creditoris, & creditor nolit habere ratum. 389.9.10.11

Consulens debitori, vt repudiet iura sibi delata in præiudicium creditorum peccat mortaliter. 271.26

Statutum prohibens non vocari aliquem in ius extra dominium suæ Ciuitatis non habet locum in debitore conuento in loco contractus. 389.7

Pecuniæ solutæ à debitore creditori recipienti bona fide an sint restituendæ quamuis sint furtiuæ, vel alienæ, & à fisco prætendantur sibi obligatæ. 394.1

Ius excipiendi, seu retinendi acquiritur sine vllo pacto emptori, cuius pecunia ad priorem creditorem peruenit, & ei, qui credidit creditori pecuniam, quam nulla conuentione intercedente ipse debitor soluit priori creditori. 269.10.11. 13.38

Mandans solui omnibus suis debitoribus an intelligatur mandasse satisfieri illis, quibus debet fideiussorio nomine, vel vti principalis. 224.28.29

Potest declarare in quam causam velit eligere, dummodo eligat in continenti, & tempore solutionis, & dicitur fieri incontinenti, quamuis non fiat in prima receptione, si factum sit, antequam solutio sit habita pro perfecta. 224.62

In odium debitoris morosi imputatur, vt solutio cedat potius in vsuras quàm in sortem: secus cessante mora ad commodum approbatoris. 224.57

Fiscalis est in mora ipso iure absque aliqua interpellatione. 375.14

Si non potest præstare, quod est in obligatione, potest soluere aliud pro alio. 229. 38

Habens dilationem soluendi à creditore, si aliam impetrauit dilationem, tempus non currit, nisi finita prima dilatione conuentionali. 222.37

An habeat electionem, in quam causam solutio conuertatur, quando summus in pecunia redacta ex venditione pignoris. 224.56

Si agatur inter debitorem, qui soluit, & creditorem ad cuius instantiam soluitur alteri suo creditori, solutio in quam causam cedat. 224.9.89

Qui fecit postea alios contractus cum creditore, & soluit plures quantitates, non videtur soluisse pro debito à quo credebat

Adeat se esse liberatum. 224.80
Censetur potius soluere pro debito, ad quod tenetur nomine proprio, quàm pro alio. 224.27
Si vult cedere bonis, si non detur sibi dilatio, est in electione creditorum concedere dilationem, & si sunt discordes statur maiori parti creditorum. 222.1
Est requirendus ex urbanitate antequam conueniatur, 375.2
Venditio bonorum debitoris fisci cessantis in solutione quomodo debeat fieri. 375.22
Ex duabus causis si soluat creditori, censetur soluisse pro illa, pro qua aderat fideiussor, ac idem in ea, qui debet ex vna tantùm causa centum, & pro quinquaginta solùm dedit fideiussorem, qui soluendo praesumitur soluere pro qua fideiussor intercessit quamuis promissum fuerit clare fideiussores ex alia causa. 224.70.71
Iudex an debeat assignare terminum debitori ad eligendum cum comminatione vt non possit variare. 239.11.12.13
Humanior sententia, & vilior debitori est sequenda in omnibus casibus vbi leges non prouident, 222.10
Cessus an obligetur non facta denunciatione per cessionarium non transmisso Instrumento cessionis. 356.39.40
Habebat antiquitas dilationem 30. dierum, & quare dicti dies appellarentur iusti. 380.23
Non dicitur in mora stante dilatione. 243.35
Fiscalis an sit in mora absque interpellatione. 375.14
Si agatur inter debitorem qui soluit, & creditorem, ad cuius instantiam soluitur alteri suo creditori, solutio in quam causam cedat. 224.89
Debitor debitoris mei non est meus debitor. 507.8
Publicatis bonis habetur pro mortuo. 423.7
Post decoctionem nihil potest facere in praeiudicium creditorum. 537.11
Pro solutione facienda an debeat ire ad domum creditoris. 541.17
Dat in solutum creditori nomen sui debitoris etiam inuito & ignorante debitore. 507.22
Non dicitur cecidisse facto proprio non secuto effectu, & ei competit in hoc casu reintegratio. 519.66
Potest offerre pecuniam debitam suo creditori, etiam lapso tempore praefixo ad soluendum, si res illi in solutum data non fuerit aestimata. 544.13
Soluens ad iussum Iudicis quando liberetur, & an debeat appellare. 585.5.15
Obligando creditori nomen sui debitoris quaerit ei vtilem actionem constituendo illum procuratorem in rem propriam, & quando in illo exigendo per creditorem requiratur citatio principalis debitoris. 507.11.19
An consequatur liberationem si soluat patri legitimo administratori. 401.3.12
Liberatur etiam ab obligatione naturali nedum ciuili publicatis bonis, & in fiscum illa transfunditur. 423.26. & seqq.
Et hoc casu idem fiscus tenetur eo iure, quo tenebatur, qui fuit priuatus, ita vt postea acquirat tanquam nouus homo, qui nihil negotij habet cum creditoribus, nisi restituatur etiam ad bona. 423.1.29
4 Debitor principalis dicitur, qui commodum percipit ex contractu, cum alij dicantur fideiussores, quamuis se obligauerint tanquam principales, qui solùm pro talibus habentur respectu eorum, ad quorum fauorem facta est obligatio. 701.5
Praeiudicat creditori tam per fictas quàm per veras traditiones. 779.26
Potest in quaerendis praeiudicare creditoribus. 616.16
Facti eximitur ab obligatione, si illud factum desinat posse fieri tam respectu naturalis, quàm ciuilis interitus. 708.4
Liberatio debitoris facta per procuratorem sine mandato est inefficax, & per eam non impeditur executio Instrumenti. 699.2.3
Paritas vtriusque debiti non attenditur quando adest certa voluntas debitoris in quam causam soluat. 671.3.4
Prius est conueniendus antequam ad solutionem vrgeatur. 633.2
Non est grauandus vltra illud ad quod verisimiliter non se obligauit. 613.28
Voluntarius non praesumitur reliquisse animo compensandi. 760.17
Exactio contra debitores Ciuitatum est facilis propter multa priuilegia eis concessa. 626.10
Liberans debitorem ex sua pecunia quando succedat in Ius pignoris prioris creditoris. 670.10
Debitor non habet facultatem contraueniendi his, quae per eum gesta sunt nec debitum negare. 879.2 3
In solidum obligatus an censeatur soluisse pro toto debito ad quod tenebatur. 966.29.31
Sciens se non esse soluendo, & promittens se soluturum magis arguit dolum. 967.13
Non potest aliquid facere in praeiudicium creditoris habentis bona sua hypothecata. 943.10.c.964.17.19
Quando idem iudicetur de debitore quantitatis, sicut de debitore speciei. 932.10
Iudex declarans aliquem debitorem censetur eum condemnare ad soluendum debitum. 852.29
Paria sunt debitum non extare vel posse tolli exceptione. 948.8

DEBITVM.

Debitum vnum conuersum in alterum extinguitur, nec assumit naturam illius. 44.6 1
Quamuis non possit probari, tamen est alicuius aestimationis. 91.14
An possit remitti per tutorem pauperi. 91.17
V. Tutor.
Integrum est petendum, vt debeatur interesse. 42.42
In debito habente respectum ad certam speciem, quatenus habetur pro specie. 62.8
Quantitas debiti poterit probari per iuramentum si probetur substantia debiti dolosè negata quamuis ipsa substantia non posset probari per iusiurandum. 105.9
Quando dicatur constare de debito. 198.28
Paruum non dicitur debitum. 200.19
Debitum haereditarium reformatum ex noua conuentione an tollat priuilegium Inuentarij. 264.21.28.29 2
Non solutum per antecessorem an debeat soluere successor in beneficio. 294.12
Ex vna causa potest ex partium conuentione in alium conuerti, & non dicitur simulatio. 321.9
Verùm si conuertatur in solutionem pretij, iudicatur idem esse ac si numerata pecunia interuenisset, 321.11
Prouenientes ex tributis fiscalibus aequiparatur debitis poenarum. 353.6
Liquidum fiscale nullum ordinem Iudiciorum requirit, & summatim, & incontinenti est exigendum. 375.13
In debito annuo non attenditur, quod locus fuerit appositus in conditione, & si fructus non sufficiunt pro primo anno, fit suppletio ex sequentibus. 256.41
In parte quando possit solui. 224.73
Naturale an sit quàtum ciuile & naturale in foro animae. 329.17
Grauius dicitur, quod celerius potest executioni demandari. 224.93
Debiti diuisio vt censeatur facta quae requirantur. 359.24
Electio eius quod non est debitum habetur pro non facta, sicut etiam si obscurum debitum eligeretur. 224.19
Debitorum solutio quando spectet ad donatarium. 256.17.18
Exactio veri debiti quamuis facta non ordine iudiciario non est annullanda. 353.19
Ex contractu an veniat in mandato testatoris ad restituenda malè ablata, vel ad foris facta emendanda 329.5. & seqq.
Debitum voluntarium dicitur quod habet originem à voluntate, licet postea efficiatur necessarium. 760.16 4

Antiquum non consideratur respectu temporis contractus sed solutionis facien. 717.18

Obligatio sub poena debiti expirat per mortem principalis. 708. 38.39

Dictio, debitum, resoluitur cum suo onere, significando quod debetur. 675.21

Mandans solui sua debita quando dicatur intellexisse de illis quae per leges permittuntur, & de licitis, & honestis, seu de inefficacibus. 713.59.& seqq.

DECIMAE.

1 Decimarum causa an habeat hypothecam à die contractus promissionis. 53.3.4.

Decimae si locantur laicis, valet locatio de fructibus, & curae recollectionis non de iure decimandi. 238.19

Decimarum fructus an possint locari ad vitam conductoris. 238.24

Si agatur solùm de decimis, inter clericos, aut ipse reus est solus clericus, causa possessoria decimarum coram Ecclesiastico tractatur. 238.71

Decimarum causas pertinentes ad Ecclesiasticos non potest Iudex laicus neque de consensu partium desinire. 238.34.35. 36

Compromissum super decimis an valeat. 238.38.89.90

Decimarum concessio facta Principibus, & Regibus qualiter intelligatur. 238.28

Si de facto & de iure decimarum dubitatur quis iudicet, & quid si saecularis praeuenisset. 238.14.15

De causa possessoria decimarum an possit laicus cognoscere, stante consuetudine, & probato exercitio ab immemorabili tempore concurrente fama priuilegij. 238.68.69

Quando controuertitur, an laicus possideat decimas iusto titulo, vel colorato, Ecclesiasticus cognoscit. 238.34

Causa Spiritualis decimarum non spectat ad saecularem quamuis summariè, & de plano sine aliqua discussione possit de ea liquere. 238.65

In causis decimarum, quae conceduntur in feudum laicis cognitio pertinet ad Iudices Ecclesiasticos. 238.61.&

An in istis debeat recognosci Ecclesia. 238.63

De facto decimarum an iudicet saecularis, quando ad hoc sufficit quasi possessio. 238.67

Facultas percipiendi decimas an possit in laicum transferri. 238.21

Si fuerint cum alia re permutatae, auctoritate Pontificis, causa decimarum coram ciuili magistratu terminatur. 238.83

Statutum vel consuetudo laicorum super decimis, etiam infeudatis non valet. 238.54

In Iudicio retinendae possessionis decimalis laicus an possit esse Iudex. 238.3.6

Super decimis quando valeat transactio, vel detur Spirituale pro corporali, & econtra: vel fiat commutatio Spiritualis cum Spirituali, & cuius authoritas requiratur. 238.91

Iudicium possessorium adipiscendae super decimis pertinet ad Ecclesiasticum. 238.1

Decimarum possessionem si fuerit clericus adeptus cum decreto Iudicis saecularis, cum clausula (saluo iure) an, quando praetenditur istius immissionis reuocatio, possit conueniri coram eodem Iudice. 238.93.94

Si concedantur per Pontificem Regibus, & Principibus, de eis cognoscit saecularis, etiam priuatiuè quoad Ecclesiasticum, siue sit quaestio facti, siue Iuris. 238.57.&

Istas decimas potest Princeps liberè alienare, & ad haeredes transmittere.

Decimarum causa nec principaliter, nec incidenter à laico cognoscitur, licet ratione incidentiae aliàs incompetens posset esse Iudex. 238.57

Praxis cognoscendi apud Regios Magistratus causas decimarum cum laici illas negant soluere clericis non est admittenda. 238.80

Causa Decimarum in petitorio admixto cum possessorio an cognoscatur per laicum. 238.30.31.32.

Et quid in petitorio tantùm. 238.30

Vel si contendatur de fructibus decimarum, & furto illarum, & in aliis casibus, in quibus de facto quaeritur & an in illis excludatur iudex Ecclesiasticus. 238.11.& seqq.

Non est disputandum de apicibus Iuris si agatur de decimis. 238.86

Iudicium recuperandae possessionis decimarum an cognoscatur per laicum. 238.7.8

Alios casus, in quibus cognitio decimarum spectet ad Ecclesiasticum seu saecularem V.d.c. 238. & Iudex.

Solutio decimarum 40. ann. probat possessionem medij temporis, si constat de principio, & fine solutionis. 292.18

Congrua portio an debeatur in primis ab eo, qui percipit decimas. 366.17.18.&c.

Concessio decimarum an comprehendat futuras. 370.6

Filius non tenetur soluere decimas de haereditate paterna. 377.9

Decimae debentur Rectori de bonis, & Molendinis existentibus intra limites suae Parochiae. 595.1.22.

In eis percipiendis habet Rector fundatam intentionem ex assistentia Iuris communis. 595.21

Habens priuilegium, vt pro eis detur actio personalis etiam contra tertium. 423.39

Prădiales an sint debitae Ecclesiae, intra cuius fines sunt sita praedia, vel Ecclesia in qua Domini praediorum percipiunt sacramenta. 595.17.19

Solutae pro vno anno non constituunt in possessione pro aliis annis. 426.4

Praescriptio exemptionis decimarum non suffragatur laico nisi sit 40. annorum cum tituli probatione vel temporis immemorabilis. 595.6

Consuetudo vicinorum locorum attenditur circa solutionem decimarum. 595.15

Praescriptio decimarum, seu certorum Iurium de praesenti non extenditur ad futura consimilia iuribus praescriptis. 425.1.7

Ecclesia praescribens decimas in certa terra, quando illas habeat de fructibus non perceptis. 425.10

Probationes leuiores sufficiunt, quando agitur de limitibus ab antiquissimo tempore assignatis, vel incidenter ad effectum decimarum. 595.23.24

Noua parochia erecta intra fines antiquae habebit decimas quamuis nihil de eis in erectione disponatur. 458.14

Praescriptio decimarum in vna parte agri an se extendat ad decimas eiusdem agri ad culturam redacti: & quid quando sunt diuersa praedia. 425.9

Decimae priuilegium procedit etiam in possessionibus postea quaesitis. 608.13 4

DECISIO.

Decisio doctoris in specie an habeat vim legis. 335.23 1

Per decisiones speciales, & non per regulas generales est de iure respondendum. 335.20

Doctoris in terminis etiam sine lege est attendenda. 282.19

Decisio incidentis vt necessariò sequatur, satis est quod Iudex de eo plenè cognouerit. 445.14 3

Decisiones praecisae tollunt dubitationem. 515.59

Decisiones Rotae non faciunt Ius in litibus extra Curiam. 604. 14 4

DECLARARE, DECLARANS.

Declarare quis possit suam sententiam tam interlocutoriam quàm diffinitiuam. 155.20.21 1

Declarans nihil noui facit. 68.26

DECLARATIO.

Declaratio debet praecedere, quamuis aliud ipso iure inducatur. 61.1 1

Citatio non requiritur in declaratione. 68.26

Voluntatis quoad vnum prodest interesse habentibus. 49.20

An

An requiratur vltra priuationem factam de emphyteusi.37.11.12.

Quando sit eadem cum ipsa dispositione, quo tempore fieri possit & an retrotrahatur ad declarandum.147.1.2.3

An fiat per arbitros, & Iudices quoad eorum sententias.147.4

Admittitur, vbi adest dubium.147.5

Sententiæ est meri Imperij.147.8

An possit inferior cogi ad declarandum suam sententiam.147.12.

Delegans an possit declarare sententiam ipsius delegati ex ipsius delegati mente.147.14

2 Declaratio Iudicis an requiratur super adimplemento in restitutione facta per Principem de bannito postquam pacem habuerit.309.3.4

Requiritur, quamuis priuatio inducatur ipso iure.316.21

Intentionis permittitur in executiuis.201.8

3 Declaratio non habet locum, nisi in rebus dubiis.546.49

Non dicitur, quando adest certa significatio vocabuli.560.18

Voluntatis facta in publico Instrumento inter alios gesto non probat ad fauorem absentis.514.20

Requiritur, quamuis pœna sit ipso iure imposita.456.58

Et in criminibus læsæ Maiestatis.440.3

Retrotrahitur ad tempus actus: & quid in legatis. 464.20.22

Nihil de nouo dat, sed tantùm tribuit ius antiquum.464.19

Voluntatis non transit ad successorem, si est facienda à persona priuata, secus si à Iudice.444.20.21

Pars vna Scripturæ recipit declarationem ab alia. 539.16

4 Declaratio commissa hæredi debet fieri de bonis conuenientibus ipsi relicto, & causæ propter quam relinquitur, & hoc etiam est arbitrandum per Iudicem.700.4.5.10

Facta in tempore non permisso debet esse conditionalis ad hoc vt valeat, conferendo illam in tempus licitum. 712.5.6.10

Voluntaria non permittitur nisi ei, qui iudicauit, ita ut etiam successor excludatur, secus in legali.698.16.19.20

Extraiudicialis sufficit ad inducendam compensationem. 728.7

Tendens ad certificandam obscuram dispositionem testatoris probatur per duos testes, secus si tendat ad immutandum quod erat certum, tunc enim requiruntur 7. testes.650.15. & seqq.

Versatur circa rem dubiam, non claram, nam tunc esset noua dispositio per quam non posset tolli ius alteri quæsitum. 790.11.12.c.719.19.c.698.7

Nihil de nouo facit, sed iam factum aperit.698.12.c.753.27

Lite pendente quando possit fieri.767.58

Permittitur in teste, stante mandato Iudicis.753.26.28

Non requiritur declaratio, quod sit actus nullus quando tertius nullitatem contractus deducit pro suo interesse, quidquid aliud sit respectu minoris domini, seu Ecclesiæ.691.15.16

Non admittitur ex interuallo in præiuditium creditoris habentis iura anteriora, quamuis alias in ipsomet actu valeret.772.4

In declaratione quando requirantur testes.749.24

In dispositione vltro citroque obligatoria non potest dici quod declaratio illi insit sine consensu vtriusque partis.796.32

Dispositio noua dicitur quando hæreditas capitur ex declaratione, non ex ipsa institutione, & requirit omnia solemnia prout testamentum.650.21.22

Additio non dicitur facta per filium immiscentem se hæreditati paternæ cum protestatione recuperandi sua credita, & statur declarationi ipsius, qualem animum habuerit circa tales actus.706.40.41

Facienda per executores an transeat ad hæredes, seu ad Episcopum, si decesserint non facta tali declaratione in vita. 712.7.8

An stetur declarationi possidentis, & locantis bona hæreditaria ad effectum probandi aditionem.752.22.24

Habens facultatem declarandi in quibus rebus debeat solui legatum, si fecit ineptam declarationem, recurritur ad arbitrium boni viri, qui intelligitur Iudex.700.31

Declaratio an possit fieri per alium, quàm per eum, qui iudicauit.957.24.26 5

Simplex declaratio patris quando admittatur quoad ea, quæ prius disposuit, & in quo differat à reuocatione.902.24

Declaratoria requiritur, quamuis priuatio ipso iure sit imposita.863.22

DECLARATOR.

Declaratores voluntatis possunt dici executores quoad omnes effectus.522.40 3

Et quando, vno ex eis deficiente, officium accrescat aliis.522.42

An prohibitio facta electori, seu executori comprehendat istos declaratores.522.5

DECOCTIO DECOCTVS.

Decoctus gandet immunitate Ecclesiastica.380.3 2

Et quid si per fraudem, & dolum decoxerit: & de variis pœnis tam de iure antiquo quàm nouo.380.5. & seqq.

Actus, qui repugnant decoctioni, quales sint: & quis dicatur decoctus.391.18.19

Dolus est probandus, vt apocha facta à decocto vitietur: & an debeat considerari ab euentu, vel ex consilio. 391.17.20.

Creditores non præsumuntur scire decoctionem debitoris.391.13.

Priuilegium cessionis non datur decoctoribus fraudulentis. 380.7

Decoctus est solitus mentiri & æquiparatur chameleonti. 380.19

Confessio decocti ad fauorem vnius creditoris an obsit aliis. 391.12. & seqq.

Temporis breuitas qualis debeat esse, vt valeant contractus gesti per eum, qui postea decoxit ad fauorem creditoris, & an requiratur quod creditor sit particeps fraudis. 391.10.11

Induciæ solent concedi debitoribus, quæ tamen non prodérunt fraudulentis decoctoribus.380.12.13

Creditor debitoris decocti dicitur singularis successor, & non potest plus iuris habere, quam habeat debitor decoctus. 391.44

Saldum factum à debitore decocto, seu cessio ad fauorem creditoris præiudicat aliis, si ad illa debitor poterat compelli.391.15.16

Decoctio notoria excludit discussionem.527.11 3

Breuitas temporis decoctionis facit, vt cedens nomen debitoris non liberetur, sed teneatur ad interesse arbitrio Iudicis circa dictum tempus.527.18.19

Debitor post decoctionem nihil potest facere in præiuditium creditorum. 537.11

Creditores dicuntur singulares successores decocti.537.12

Decoctio quando dicatur subsecuta breui tempore statim, vel incontinenti.768.10 4

Contractus gestus in limine decoctionis non valet tam ex forma Statut. Vrbis, quàm Iuris communis.768.7.8

Post decoctionem mutatur status, & detecta est paupertas, per quam impeditur purgatio moræ.708.24

Decoctores sunt personæ, cum quibus durum, & pessimum est tractare.916.3 5

DECRETVM.

Decretum inualidum non potest pro parte sustineri.162.17 1

Facit ius quoad omnes.155.4

Præsumitur pro decreto Iudicis.155.3

Dationis Tutoris an probet minorem ætatem.155.1

Est nullum ipso iure, quamuis sit interpositum partim ex vera partim ex falsa causa.122.5.8

Subhastatio vigore decreti non ritè interpositi est nulla cum omnibus inde secutis, & partis spolium.122.7

Legis sufficit, ita vt non requiratur decretum Iudicis.68.8

Quomodo debeat intelligi, vt sit validum.153.1. & seqq.
Statutum requirens decretum interponi per duos dies ante non excludat, vt prius non possit adhiberi.153.11
Vt interponatur sine Scriptura causa cognitionis an possit consuetudine induci.153.23. & seqq.
Annullatiuum operatur etiam parte non opponente.18.2
Quando habeat præsumptionem Iustitiæ.153.29
An se extendat ad futura.145.15
Est nullum, si non constet, quod tutores legitimi, quantumuis absentes sint in mora, valebit tamen interim dato.28.14.15
2 Decretum non debet interponi in donatione minorum, & nihil operatur authoritas Tutoris.233.1.5.10
Manutensionis an transeat in iudicatum.384.22
Præsumptio maior est pro sententia, quàm pro decreto Iudicis.268.29
Irritans an annullet actum in contrarium factum, siue scienter siue ignoranter.283.3.25
An inducat formam.208.24
An tollat quamcumque consuetudinem præteritam, & futuram, & quemlibet Iuris effectum.283.23.26
Per clausulam decreti irritantis præscriptio censetur sublata 283.24.
Stante decreto irritanti potest omitti possessorium, & pronunciari super petitorio.283.27
An reddat actum potentiorem.225.63
Iudicis interdicentis bonis prodigo extenditur ad bona vbicumque sita.389.44
Dicitur approbatum per refectionem expensarum factarum pro illo obtinendo.392.25
An faciat curatorem irreuocabilem.225.58.60
Iudex arbitratur intra quantum tempus post primum decretum interponat secundum pro facienda adiudicatione.375.17
Qui patitur secundum Decretum an videatur bona, super quibus illud passus est habuisse pro derelictis.375.18
Potest interponi de rebus quæ sunt extra Territorium ratione personæ subiecta.389.39
Si non opponatur per reum exceptio non intimati temporis ad reluendum pignora quando actor agit ad secundum decretum, sibi praiudicat.375.20
Constitutio vsu non recepta an liget stante decreto irritanti. 202.17.18
Clausula non aliter &c. an inducat decretum irritans, & ei possit renunciari.208.22.23
Possessio, & titulus non consideratur, stante decreto irritante. 283.5.22
Si non apponatur, an contractus iudicetur damnosus.367.22.
Sine decreto an constitutio dotis per Minorem sit nulla, quando nupsit pari, & benemerito.367.32. & seqq.
Prò decreto Iudicis quando præsumatur.233.55
3 Decretum debet interponi causa cognita in redditione rationis Tutoris cum electione peritorum, qui reuideant computa, & non statur assertioni Minoris tanquam super negotio illi penitus ignoto.563.44.45
Iudicis non est adhibendum vbi adest decretum legis. 499. 11.50
An dicatur pœnale si inducat nullitatem actus.508.41
Excessiuum non valet in summa debita, sed in totum annullatur.566.16.581.2
Etiam quod excessus sit in modico.447.41.42
Est suspensum, si ab eo appelletur, ita vt ex illo non sit aliquod ius acquisitum.566.11
Cum clausula (si, & quatenus de iure) intelligitur præter edictum decreti interpositi, cuius defectus suppletur.578.7
Non requiritur in pace per minorem facienda cum authoritate tutoris etiam quod remittantur damna, & interesse.518. 10.15.16
Est adhibendum probatio, & excussio, & in Scriptura separata de iure, secus autem de consuetudine, quamuis etiam negotium esset graue.409.30.1.555.12
Habet præsumptionem iustitiæ, & rationabilis causæ & exclusionis doli, metus, ac nullitatis, & contrarium dicenti incumbit onus probandi.555.15.1.564.22
Dummodo non doceatur de læsione per probationes apertas seu præsumptas.435.10.1.533.5.1.563.38.1.409.33.
Iudicis mandantis adiudicari bona creditori, non sufficit ad probandam adiudicationem, nisi doceatur de effectuatione subsecuta quod procedit etiam de stylo.545.32.33
Decretum Iudicis adhibitum in contractu tollit omnem suspicionem fœnoris.600.14
Decretum irritans inducit nullitatem, & omnia in oppositum destruit.517.19
Non operatur, nisi ille in cuius fauorem inductum est, velit vti.516.8
Non semper inficit possessionem, nisi quando de ea mentio facta est in decreto irritanti. 415.22
Non inducitur per verba (non afficiat, aut cuique prosit) sed requiritur vt sint verba vniuersalia (nullatenus, vel omnimodo cum similibus) 516.7
Decretum Iudicis requiritur in exemplatione facienda ob timorem amittendæ probationis.736.31.32 4
Supplet defectum solemnitatum non defectum causæ.624.16
Facit præsumere omnia solemniter acta.657.14
Non est nullum, si interponatur spatio breuis temporis de consuetudine quidquid sit de iure.657.15
Præsumitur iustum, nisi probetur contrarium, vel per probationes apertas, vel coniecturales.669.1.2.1.647.19
Non requiritur in Inuentario tutoris quod solùm est necessarium vt eidem decernatur administratio.767.22
Est indiuiduum, & non potest pro parte valere.691.33.1.671.22
Quod interponitur ad vnum actum non potest extendi ad alium. 767.22.27
Perfunctoriè interpositum non impedit restitutionem.761.11
Non conualidat contractum mulieris nullum stante enormi læsione.723.10
Non reddit validum quod est inualidum cum solum confirmet actum, qualem reperit, nec possit mederi morbum à natura insitum.669.8
Supplet Solemnitates à iure requisitas in inuentario si fuerint enunciata.767.12. & seqq.
Pro sententia magis præsumitur, quàm pro decreto.669.7
Reseruans aliqua iura in citatione sibi præiudicat si postea acceptat decretum Iudicis simpliciter factum absque aliqua reseruatione.681.8.9
Apocha mulieris asserentis se debitricem pro rebus marito datis facta sine solemnitatibus, non conualidatur per Instrumentum postea gestum cum decreto Iudicis, ac alijs per statutum requisitis, tanquam fundatum super dicta Apocha nulla.669.6
Decretum cum clausula si & quatenus) de iure declaratur propter edictum decreti interpositi, cuius defectum Iudex intendit supplere.867.21 5
Est ipso iure nullum, si constat de falsitate causæ expressè, seu tacitè.961.25.1.914.14
Interponitur per Iudicem Domicilij in transactione facta per minorem, quamuis alibi res existant, ita vt aliud decretum non sit adhibendum.861.18
Facit cessare omnem fraudem, & dolum, & præsumere quod omnia sint verificata.952.23.1.975.12
An debeat esse Magistratus maioris, vel pedanei. 831.2
Stante excessu annullatur in totum.926.26
Non conualidat donationem Minoris, quamuis etiam habilitetur per statutum pro legitima persona.975.28
Iudicis incompetentis non transfert possessionem manutenibilem, nec priuat possidentem sua possessione antiquari, cui potius danda est manutentio.899.3
Quando dicatur adhibitum cum causæ cognitione, licet sit flo-

tim interpositum: & quid seruetur de consuetudine, & an illa sit valida, & habeat locum in quocumque negotio etiam grauissimo.861.12.14
Decretum irritans tollit omnes iuris effectus, & cuncta, quæ in contrarium fiunt ligando scientes, & ignorantes, & inducendo vim priuatiuam, & auocatiuam cuiusque potestatis.944.7.& 221.978.29.& c.927 2

DEFECTVS.

5 Defectus plures non tolluntur per clausulam generalem.982.17

DEFENDERE, DEFENSIO, DEFENSOR.

1 Defensio denegata per motum proprium Pij V. condemnatis, quando habeat locum.119.11.19
Non debet scindi per plures personas.194.37
Defensor necessarius potest iuuare reum ex iure proprio.2.1
2 Defensionem rei suscipiens & pro ea ad patrocinium præstans an dicatur rem seruare, & præferatur aliis creditoribus. 257.29
3 Defendere res suas est licitum prohibendo damnum dantem, nec tunc infligitur aliqua pœna.559.6
5 Defensio non debet esse excessiua, & quando talis excessus consideretur, & faciat incurrere pœnas temporales, & Spirituales.837.4
Repercussio est licita pro sui defensione quamuis quis euadere posset, & non euasit, & non habet locum pœna excommunicationis.837.5
Licitum est ante tempus, quando quis probabiliter timet ne à clerico percutiatur: neque ex ista præuentione incurritur excommunicatio.837.6

DEFICERE, DEFICIENTIA.

4 Deficere non solùm quis propriè dicitur, quando natus desijt esse in rerum natura, sed etiam quando numquam natus est, & ita seruatur in Rota Romana. 773.22.23.24
Deficientia lineæ intelligitur de vniuersali. 773.10

DEFORMITAS.

1 Deformitas ædium inducit deformitatem Vrbis.32.20

DEFVNCTVS.

3 Defunctorum corpora possunt deferri per fratres ad suas Ecclesias, & illa leuari absque interuentu alicuius iuxta Bullam Pij V. quæ tamen est redacta ad ius commune. 492.17

DELATOR.

1 Delatores qui sint, & quando reficiant expensas. 16.2

DELECTABILE.

2 Delectabilem esse sufficit rem emptam, quamuis non fructuosam ad arguendum pignus, & vsuras.258.8

DELEGARE, DELEGATIO.

1 Delegans an possit declarare sententiam ex mente ipsius delegati.147.14.
Delegatio debiti non dicitur si adest pactum, vt delegans teneatur facere bonum nomen debitoris delegati.64.1
Si fiat commissio per litteras missas mercatori vt alicui soluat quamuis acceptatas, an si sequatur decoctio ante solutionem cedat periculo delegantis.64.5
Vt fiat quæ requirantur.64.17.18
Debitor quo casu liberetur per delegationem. 64.21. & seqq.
Delegatio dicitur realis, non personalis, si exprimatur nomen proprium, & dignitatis.92.2
2 Delegatio habetur pro iusta præstatione.395.23
3 Delegare non potest seruus quamuis rectè recipiat solutionem eorum quæ debentur ratione peculij.401.48.50
Delegatio actus ex quibus clausulis dicatur prohibita.644.26. & seqq.

DELEGATVS.

1 Delegatus Papæ an sit dignior ordinario, & delinquens in officio quando iudicetur tanquam priuatus.111.65.66
Papa subdelegando quando possit causam auocare.92.8
Delegatus ad vniuersitatem causarum, seu Papæ, an habeat expensas victus, quando exit domum.57.8.12
Cui commissa est dispensatio matrimonij nihil potest percipere etiam à sponte dantibus.52.20
Ab Episcopo ad aliquem actum debet in illo actu præferri, & quid in deputato ab Inquisitore.106.37.38
Apostolicus an trahat partem inuitam extra locum delegationis.127.11
An cognoscat de causis mouendis.145.19
Quo casu debeat inserere copiam delegationis, ita vt citatus arctetur ad comparendum.170.18
Non recipit exercitium Iurisdictionis ante præsentatum rescriptum.170.20
Factum per delegatum dicitur fieri à delegante.167.57
Delegatus Papæ an possit esse Monachus Canonicus Ecclesiæ Cathedralis.270.6.8 2
Delegatus potest subdelegare aliquem particularem articulum. 738.35 4
Iudex ordinarius non efficitur delegatus, si illius Iurisdictio excitetur, non autem alteretur.698.15
Principis dicitur Ordinarius.738.8
Delegatus nihil proprium habet, sed omnia gerit nomine delegantis.992.13 5

DELIBERATIO.

Deliberatio pro summa debita de re maioris valoris sustinetur, & residuum restituitur debitori. 738.28 4
Deliberatio facta cum conditione, quod debitor possit bona reluere infra mensem, non habet locum, si constat de oblatione iudiciali per eum facta ante lapsum termini.978.1 5

DELICTVM, DELINQVENS.

Delinquentium merita quando operentur absolutionem criminum.179.24 1
Delictum præsumitur factum ab eo qui habet interesse.252.30 2
Committens delictum tempore quo erat clericus si deposito habitu, & tonsura duxit vxorem an sit suppositus Episcopo respectu pœnæ & fori, & quid in milite, vel quando consuetudo aliter se haberet.226.2.& seqq.
Status in tempore delicti attenditur ad cognoscendum ad quem spectet cognitio criminis, nec est necesse, quod Iudex Ecclesiasticus præueniat. 226.12.13
Nomina significantia delictum quando verificentur in primò, & vnico actu.213.49
Difficilis probationis probatur per coniecturas. 262.41
Quando dicatur factum in loco non exempto, licet sit consumatum in loco exempto.393.24
Ingressus possessionis seruatis seruandis an sit præsumendus stante patientia debitoris, vt excludatur delictum. 318.15. 16.21
Seruiens alicui an debeat pro delictis coram eo conueniri.341. 15.17
Festinantes ad delictum, quia sentiunt remissionem promulgandam, quomodo puniantur.260.23
Delictum publicum, seu fiscale, & priuatum quale sit, remissiuè.506.5 3
Punitio delicti spectat ad publicam vtilitatem.506.9
Episcopus prius debet cognoscere, si delictum est notoriè exceptum in bulla, & postea consignare delinquentem curiæ sæculari.596.1.19
Vt excludatur in dubio semper facienda est interpretatio. 525. 23.
Castra diruta propter delictum an possint refici absque consensu superiorum, si rebelles, & eorum filij fuerint reconciliati.432.11
Delictum successiuum quale dicatur.625.39. 4
Sciens, & illi non obuians non tenetur ad pœnam, licet commodè, & sine periculo potuisset ei obuiare, etiam de iure canonico, nisi in delictis exceptis, & atrocissimis, & nisi in foro interiori.625.12.13.14
Publicanus tenetur pro delicto serui hominis non liberi, quamuis illum exhibuerit si agatur ciuiliter, secus si fami-

Ii 2

Ius sit homo liber, quo casu exhibitio sufficit. 625.24.40
Indulgentia delictorum non extenditur ad futura. 608.10.11
Finis condemnationis descend t à causa delicti, & ad illud principium est reducendum. 641.19
Communis reputatio, seu veritas rei attenditur ad excusandum delictum. 638.9.13
Concessio pœnarum prouenientium ex delictis comprehendit pœnas descendentes ex criminibus in alios perpetratis, non autem in personam principis concedentis, dummodo non secundario, & in consequentiam ob contrauentionem suorum edictorum. 642.3. & seqq.
Non imputatur nisi adsit præordinatio, & deliberatio ad illud committen. 799.40
5 Delictum circa rem commissum facit vt eatenus res perdatur, quatenus in ea peccatur. 860.20.
Numerus plurium delictorum inducit numerum pœnarum. 956.5

DEMENTIA.

5 Dementia est præcisè probanda de tempore actus per eum, qui vult illum infringere, cum notabili alienatione mentis. 843.1.36

DEMONSTRATIO, DEMONSTRATIVE.

2 Demonstratiuè, non taxatiuè in dubio verba accipiuntur. 288. 37.256.20
Quod demonstratiuè apponitur, an referatur ad alias personas, quàm ad expressas, & mutet substantiam legati. 256.38.
Verba (quando funus ad eius Ecclesiam defertur) an sint posita demonstratiuè. 298.85
Venditio fundi cum doliis, quæ ibi sunt, quæ sunt 80. an stent demonstratiuè. 256.45.46
3 Demonstratio per necesse quando habeat vim taxationis. 417. 16.
4 Demonstratiuè seu limitatiuè quando verba censeantur apposita, & restringant concessionem. 657.31.32
5 Demonstratio falsa vitiat legatum, si constat de certo corpore expresso nomine singulari, quidquid aliàs non vitiaret. 988.2.21. c.957.7
Verba quando stent demonstratiuè, seu limitatiuè, seu in dubio. 916.3. c.950.15. c.986.20
Expressum sub vnica conceptione verborum, vel sub diuersis orationibus quid operetur ad cognoscendum, an dispositio dicatur causa limitationis, seu demonstrationis. 988. 24. 25.
Qualitas erectionis montium expressa demonstratiuè operatur, vt hæres debeat supplere de bonis hæreditariis si dicta loca non existant. 988.18

DENOMINATIO.

1 Denominatio fit à potentiori. 148.6
3 Denominatio determinat actum de sui natura indifferentem. 562.8.
Non attenditur, si repugnat actui qui magis consideratur quàm sonus verborum. 572.55
Non est sumenda ab actu inualido, sed ab illius confirmatione. 586.17

DENVNCIATIO.

1 Denunciatio quæ debet fieri iuxta Bullam per Bimestre antequam census redimatur, intelligitur stipulata, quamuis partes non conuenerint. 8.14
Non requiritur, vbi quis est certus. 17.6
Omnis excluditur, vbi datur libera facultas deferendi merces. 17.7
Extraiudicialis quando vitiet præscriptionem captam. 80.29
Quo casu requiratur in matrimonio cum similibus ad materiam. 83.5
V. Matrimonium.
Vicarius, & Abbas exemptus quando possit remittere denunciationes. 83.11.14.15.
Ob quas causas possit remitti. 83.25.26
Ordinarius non potest facere denunciationes in diebus feriatis. 83.28
An iterum facienda, si contrahentes vadant ad aliam parochiam, factis prius denunciationibus. 83.29
Litis non requiritur stante scientia non bonæ litis, & iuramento: & quid in nuuore, & fisco. 175.30.31
Maleficij est loco libelli, & quomodo sit facienda. 162.1
An minor possit constitui Sindicus, ita vt teneatur denunciare, & non denuncians sit puniendus. 163.4
Non requiritur, si offensus præuenit in accusando maleficium. 163.8.
Non necessaria quando subrogetur in eam quam quis tenetur facere. 163.21
Dolus requiritur ad puniendum obligatum denuntiare. 163.13
Non fit procuratori nisi in subsidium. 145.1
Iudicialis non est spernenda. 193.12
Cautela denunciationis non faciendi melioramenta quid operetur. 193.13
V. melioramenta.
Denunciatio sterilitatis Domino fieri debet à petente fieri remissionem mercedis. 354.24 2
Licet non fuerit facta venditori, nihilominus tenetur de euictione, nisi probet ius habere contra illum, qui euicit. 354.33
Non est facienda per Inquilinum locatori si non profuisset ob impotentiam tollendi impedimenta denuntiata. 354.10
Non debet fieri locatori de damnis notoriis. 354.25
Incendij etiam si non fuerit facta Domino Inquilinus non tenetur ad pensionem domus, 354.29
Denuntiare tenetur Inquilinus locatori incendium domus vicinæ quando ignis non inuasit domum ex improuiso: idem in simili damno successiuo. 354.11.12
Non est facienda per conductorem, si locator non ostendat, quod sua intereraт, & quando nulla verisimilis prouisio potuisset ab eo fieri, quoad remotionem damnorum. 354.32
De damnis illatis in silua an debeat fieri per colonum locatori. 354.25.28
Non facta denunciatione per cessionarium, debitor cessus an obligetur non transmisso instrumento cessionis. 356.39.40
Inquilinus est procurator Domini ad faciendam denunciationem, per quam satis dicitur custodire rem locatam. 354.7
Conductor coactus soluere pensionem alteri quàm Domino, an liberetur non facta denuntiatione Domino. 354.17
Denunciatio quæ requiritur per statutum circa retractum, an sit de forma. 433.76.93 3
Denunciatio non requiritur habenti scientiam actus. 797.9 4
Requisita per statutum in materia retractus est de forma, qua omissa corruit actus. 742.1.2.

DEPORTATIO, DEPORTATVS.

Deportatio est spoliatio omnium rerum. 423.12 3
Deportatus quando retineat ea, quæ sunt iuris gentium. 423.28
Deportatus, qui habetur pro mortuo non facit partem: secus in filia exclusa propter dotem. 676.4.11 4

DEPOSITARIVS.

Depositarius quando possit remoueri, vel ipse officium deponere. 167.28 1
Depositarius, & deponens debent differre. 273.10
Quando succurratur depositario restituenti depositum, non facta retentione eius, quod sibi debetur. 203.30.36 2
Depositarius debet denuntiare debitori antequam soluat ad hoc vt veniat ad impediendam executionem, & alia necessaria faciat pro eius defensione. 906.2.14 5
Executio debet fieri contra depositarium alicuius rei pro ipsare, non pro pretio illius, nisi in defectum consignationis, præuia liquidatione, & citatione partis. 960.42.43

DEPOSITIO.

Depositio inuerisimilis repelli debet per Iudicem. 468.48

DE-

DEPOSITVM.

1 Depositum an præscribatur spatio 30. annorum. 52.29.30.
An præsumatur, quando pecuniæ ponuntur penes mercatorem.174.2.& seqq.
Est priuilegiatum.174.2
Deposito an conueniant verba (commendare, & custodire.) 174.4
Lucrum an possit percipi ex deposito.174.6
An dicatur depositum, seu potius mutuum, si pecunia numeretur.174.7
Iudiciale dicitur, si fuerit, à Iudice confirmatus.8.17
Debet esse integrum alias non valet.8.32
Non est soluendum per depositarium, quando principalis non tenebatur soluere, & quomodo intelligatur.2.14
2 Depositum de moneta non expendibili tempore depositionis, vel de proximo reprobanda non valet, & est faciendum de tota summa, ita vt ne nummus quidem deficiat.260.17.18
Est nullum factum cum conditione, vt fiat Instrumentum iuxta formam laudi, ad quod de iure non poterat cogi. 260.8
Et quid si illi non fuerit contradictum.260.12.
Est inualidum, si adiectus fuerit modus, & conditio, vt soluatur facta quietantia iuxta formam Instrumenti, in quo donans declarat se donare pro omni eo quod donatarius consequi posset ratione dotis, & legitimæ sibi relictæ in Testamento.260.7
Gabella debita ex omnibus contractibus, excepto deposito non erit soluenda si quis deposuerit cum pacto, vt pro eo vadas ad Vrbem, & qua actione sit agendum.273.75
Mandati actio competit non depositi si fuit data res Titio vt perferatur ad Seium qui si non recipiat, idem Titius custodiat, cum Titius non receperit. 273.5.6
Actio mandati datur contra mercatorem, qui exigit pecunias alicuius, easque in banco deponit, & quid si alius pro mercatore deposuisset. 273.7.8
Si non potest fieri coram Iudice, an sit facienda protestatio coram honestis viris. 260.27.28
An concurrat actio depositi cum condictione incerti.203.27
Debet esse purum non continens aliquam conditionem extrinsecam, licet aliud sit in intrinseca.260.1
Et quid sit talis conditio. 260.2
Est faciendum in publico, & hoc publicum quomodo intelligatur. 206.25
Et quid in deposito extraiudiciali.260.26
In dubio intelligitur, si non apparet ex qua causa fuerit tradita pecunia etiamsi fuisset numerata. 273.1.2
Et quid in paupere, vel stantibus coniecturis. 273.3.4
Depositi priuilegium cessat si mihi mutuo dederis pecuniam, eamque apud te deposuerim, & datur retentio, & compensatio.273.11.13.26
Factum ob gratiam mutui regulatur secundum naturam mutui.273.27
Confessatum habet priuilegium veri depositi, quando aliud debitum fuit conuersum in depositum.321.10
In deposito obligatio primitiua ad restitutionem contrahitur contra quemlibet pro parte, nisi aliud sit actum.320.48
Depositarius an liberetur ab actione depositi si rem apud eum depositam penes alium deposuerit, & contra eundem sit paratus cedere actionem ad fauorem deponentis. 395.17. & seqq.
Cum conditione intrinseca quid operetur circa abdicationem dominij pretij depositi.260.3.4.
Maior pars hæredum cui est reddendum depositum, consideratur ex magnitudine portionis hæreditariæ, non respectu personarum.222.20
Depositi priuilegium non datur in pecunia deposita ad redemptionem prædiorum.273.12
Si requiritur, quando excusetur debitor à mora tam in vsuris futuris, quæ non cœperunt currere, antequam creditor se absentauerit, quam in præteritis, & iam decursis. 241.40.
In casibus, in quibus requiritur depositum, quando excusetur debitor à mora tam in vsuris futuris quam præteritis. 241.40
Potest fieri in qualibet parte Iudicij.260.24
Non dicitur sed mandatum, si committatur seruari rem ab alio eius nomine receptam.273.31
Depositum continens conditionem extrinsecam non attenditur. 515.3 3
Non releuat, si fiat, antequam solutio recusetur in materia retractus, tam iuxta formam Bullæ, quàm iuris communis.541.26
Conuentio vt quis teneatur facere depositum de aliqua pecuniæ quantitate pro illa reinuestienda in locis montium si non adimpleatur, an faciat vt interesse sit debitum per eum, qui non reinuestiuit.579.1.23
Depositum est inualidum, si apponatur conditio, quæ de iure non est apponenda, quamuis pars non contradicat.795.1.4 4
Est nullum, si non protestetur coram honestis viris; quod illud non potest fieri propter Iudicis absentiam.795.12
Non compensatur cum altero deposito, nisi vtrumque sit liquidum.728.25
Non dicitur legitime factum de mandato Iudicis incompetentis.795.13
Requiritur post obligationem retrahendi ad effectum lucrandi fructus perceptos per emptorem.786.5
Non admittit appellationem.665.21
Non excludit retentionem.728.29
Est restituendum per depositarium quamuis rem depositam apud alium deposuerit, & contra eum velit cedere actionem.665.17
Conditionale admissum per Iudicem cum clausula (prout de iure) non redditur validum si conditio non erat apponenda. 795.22
Non requiritur stante lite super iure redimendi quæ est prius terminanda tanquam præiudicialis ad causam redemptionis, siue per modum incidentis siue emergentis proponatur. 786.8.9 2
Non debet fieri de expensis ante illarum liquidationem.686.7
Negatiua, quod non fuit factum depositum in bancho, probatur ex reuolutione librorum.748.15
Est faciendum in loco publico apud ædem Sacram, & deponenti solum incumbit interpellare creditorem ad recipiendam solutionem, alias videndum deponi.686.5.6
Est exequendum non obstante aliqua exceptione. 667.15
Facit cessare cursum vsurarum.726.10
Iudiciale non releuat si fiat absque mandato Iudicis competentis.795.10
Priuilegia depositi an competant irregulari confessionato. 728.28
Cedula depositi quamuis sit libera, tamen si in illius productione facta in officio apponantur conditiones extrinsecæ, redditur conditionalis & depositum non releuat.795.3
Creditor census impeditus exigere depositum factum pro illius extinctione non tenetur eundem censum retrouendere & currunt fructus.795.2
Oblatio an sustineatur, si pro parte compensetur, & pro alia fiat depositum.742.49
Dominium pecuniæ datæ in depositum transit in depositarium. 728.23
In dubio Iuris difficilis non potest obijci quod pretium non fuerit depositum, sed sufficit oblatio.786.10
Non auditur depositarius, si opponat exceptionem compensationis quamuis depositum consisteret in pecunia numerata. & quid in deposito confessionato.728.21.& seqq.
Depositum in quo differat à pacto de deponendo.887.30 3
In deposito pecuniæ, vt tantundem reddatur, transfertur do-

minium in depositarium, & competit ius, & actio contra eum, & pro isto iure datur hypotheca. 943. 4.

DEROGATIO DEROGATORIA.

1 *Derogatoria generalis quando sufficiat ad tollendum primum testamentum, & per quae verba censeatur facta mentio clausulae derogatoriae. 48. 20. 28.*

Privilegio concesso ex causa publicae vtilitatis per quas causas sit derogatum. 48. 30.

2 *Derogatio an possit fieri tacitè, vel expresse per statutum vt vxor possit marito plusquam vni ex filiis primi matrimonij relinquere. 300. 1. 1. 7. 8. 9. 10. 21.*

In statuto derogante dispositioni l. hac edictali. C. de secun. nupt. reijcitur interpretatio secundum Ius commune. 300. 16.

Vltima quando derogent primis. 290. 24.

Constitutio veniens ad derogationem Iuris communis, vel praeter illud non recipit interpretationem. 300. 25.

Generalis non operatur quando impedimentum redderet difficiliorem concedendam ad dispensandum. 397. 40.

3 *Derogatio generalis Conciliorum sufficit cum clausula, Quorum tenores. 551. 22*

Iuris quaesiti non requiritur in materia de sui natura praeiudiciali. 548. 15

Papa derogans nominatim alicui Constitutioni cum clausula Quorū tenores facit vt constitutio de cuius derogatione agitur, censeatur registrata in Constitutione derogante de verbo ad verbum, quidquid aliud sit in derogatione generali quarumcumque Constitutionum. 548. 1. 2

Princeps non potest tenere locum successori, vt eum adstringere vt non deroget alicui Constitutioni, nisi sub certa forma verborum nec etque in genere motu proprio. 548. 6. 7.

4 *Derogatoria quorumcumque privilegiorum quando sufficiat, si talia essent, quae de verbo ad verbum deberent exprimi. 672. 24*

5 *Derogatio iuris tertij non praesumitur in Principe. 868. 17*

Contraria dispositio Principis posterior derogat priori absque speciali mentione illius. 940. 7

Derogatio privilegij est facienda specialiter, stantibus clausulis amplissimis in eo contentis. 981. 6

DESCENDENS.

1 *Descendentes per lineam femininam non sunt de familia matris, vel avi materni. 259. 18*

Collectiuum verbum (descendens) quando stat per se comprehendit omnes vocatos in ordine successiuo per fideicommissarium substitutionem. 285. 4

Licet censeantur vocati per fideicommissum respectu primorum vocatorum, non tamen inter ipsos inducitur, fideicommissum reciprocum, sed solum vulgaris substitutio & vno descendentium admisso fideicommissum expiret. 285. 2.

Testator grauans descendentes, vt conseruent bona ipsius censetur voluisse multo magis grauare descendentes ex illis. 285. 10.

Descriptio in extimo ad instantiam descendentium an inducat donationem. 252. 43

Stipulans nomine descendentis an dicatur donare. 252. 47

Haeredes descendentes per lineam masculinam an comprehendant neptem ex filio, vel debeat esse ex masculo. 295. 10. 14. 15.

3 *Descendentes à foeminae etiam masculi, & per masculos non dicuntur descendere per lineam masculinam. 428. 18*

4 *Descendentes censentur vocati ordine successiuo, non copulatiuè quando adest necessitas instituendi. 774. 24*

An possint dici verè descisse, quando non sunt nati. 771. 51. & 772. 22.

Vocati ad nominationem Iurispatronus habent Ius quaesitum, vt gradatim fiat successio, itant stante primo gradu, cessent sequentes, & existente secundo deficiat tertius. 648. 1

Verbum (descendentes) est collectiuum plurium graduum, & personarum. 774. 25. 26

Foeminae non continentur nomine descendentium si extat statutum illas excludens propter masculos. 664. 11

Substitutus admittitur ex coniecturata mente defuncti conformi statuto exclusiuo foeminarum, quando est de descendentibus: secus si sit extraneus qui tunc excluderetur per foeminas. 664. 18

Quando vocentur ad praesentationem Iuris patronatus. 648. 16

Ratio de descendentibus post mortem Institutorum videtur considerata, si concurrunt verba denotantia futurum tempus. 774. 40

DESCRIPTIO.

Descriptio an, & quando concedatur & quid operetur. 114. 24. & seqq. 1

Descriptio ad instantiam descendentium, & coniunctorum praesumitur facta ob donationem. 252. 48 2

Simulatè facta propter periculum vitae resignantis vel inaequalitas inter filios an excludat donationem stante traditione locorum montium. 252. 17

Ex descriptione sola in libris montium dominium dicitur translatum. 252. 29

Descriptio habet vim traditionis in incorporalibus, & per eam acquiritur dominium, maxime inter coniunctos. 539. 1. 3 3

Descriptio in Estimo praeiudicat describenti & consentienti descriptioni, & habentibus causam ab eis. 727. 20. 21 4

DESERTIO.

Desertio causae quando possit declarari quamuis non fuerit petita. 40. 7 1

Si est iustificata, Iurisdictio redit ad Iudicem à quo. 40. 51

Petens pronunciari super negotio principali an renunciet desertioni. 40. 14

Non euitatur per conclusionem in causa. 61. 14

Cautela, vt euitetur desertio. 121. 21.

An sit pronuntianda per Iudicem ad quem, seu Iudicem à quo. 40. 24. 25

Sententia super desertione an sit interlocutoria. 40. 28

Deserta appellatione deseritur etiam Iurisdictio. 40. 48

Desertionis pronuntiatio an possit praetermitti, & ad quem Iudicem illius executio pertineat. 40. 50

Deserta causa an executio fieri possit sine citatione. 40. 52

DESTINATA.

Destinata, & annexa ad vsum domus quando veniant in legato domus. 262. 20 1

Domus destinata ad vsum Palatij non venit in legato Palatij, si fuerit empta, ne perueniendo ad manus alterius, alius tollatur in praeiudicium Palatij. 126. 9

DESTINATIO.

Destinatio quando habeatur pro facto. 126. 23 1

Semel facta potest tacitè reuocari. 126. 6. 575. 29. 30

Destinatio sola animi patrisfamilias an sufficiat pro diuisione, itaut excludat consortium. 874. 30. 31 5

Admittur per legatum de re destinata factum. 936. 26

Quando constituat dolum, & limitet fundum. 947. 32

Non semper habetur pro facto. 937. 25

DESTRVCTIO DESTRVCTA.

Destructio Castri seu Ciuitatis ex quibus causis possit contingere, & an tunc amittantur iura, & priuilegia, & censeatur etiam destructum Territorium. 396. 4. 12 2

Rebelles condemnati ad destructionem murorum non possunt amplius reficere sine licentia. 217. 26

Facti calamitas non aufert titulum, vel nomen, sed solum cum destructio fit de iure. 396. 5

Destructa loca quando possint readificari, & refici per eum qui habet potestatem aedificandi. 432. 9 3

DETENTIO.

Detentio nuda est meri facti, quae non transit per constitutum, seu precarium. 902. 6. 3

DE-

DETENTOR.

1 Detentor iniustus non expellitur absque citatione, & sine ea non possit aliquid facere, qui habet facultatem se informandi de intrusione summariè, & de plano. 339.26

Relatio executoris quod fuerit detectus Titius illicitus detentor, an debeat in totum approbari, etiam dicatur constare de illicita detentione. 339.5.18.33

DETERIORATIO.

1 Deterioratio qualis esse debeat vt quis possit expelli ab emphyteusi. & similibus. 152.2

DETERMINATIO.

1 Determinatio vna respiciens plura determinabilia, debet pariter determinari. 70.39.563.3.940.23

DEVOLVTIO.

2 Deuolutionis declaratio debet fieri viuente emphyteuta. 378.12

Procurator non potest nec tacitè nec expressè declarare deuolutionem sine speciali mandato: sufficeret tamen ratificatio subsecuta. 378.7.9

4 Deuolutio debet probari ad hoc vt sit efficax concessio bonorum tanquam deuolutorum. 633.15.16.17

Pendente lite super deuolutione, non datur aliqua innouatio aut ingressus possessionis etiam vacantis. 758.21

In emphyteusi concessa duobus, eorumque filiis, cum pacto vt non extantibus illis, reuertatur ad concedentem, non datur deuolutio, nisi contingat obitus omnium. 707.1.2.7

DEVS.

2 Deus magis, quam sacrificium expetit. 298.69

Deos inuocari solitos ab antiquis initio mensæ. 217.41

Dei nomen reuerenter est laudandum in hymnis, & canticis, & in tali laude debet esse carissima vuio. 270.56

Resalutandi inuentum per verba (Deo gratias) à quibus originem habuerit. 284.88

DEXTERA.

1 Dextera an inducat præsumptionem maioritatis, & an de consuetudine possit dari etiam iuniori, & apud Romanos an esset dignior quam sinistra. 106.40. & seqq.

3 Dextra est signum hospitij, & pacis, ac silentij. 538.13

De statuis Principum dextra porrecta in signum fidei in Remp. 538.11.

Obligatio contrahitur, datis manibus, vel cessione dextra. 538.2.4.14

Incolumes in clade seruabantur dextra porrecta. 538.10

DIACONVS.

1 Diaconus quando sedeat ante præsbyterum. 111.27.30.31

5 Diaconus potest commoner habere ad populum, non ratione ordinis, sed ex potestate a iure sibi tradita. 871.40

DICTIO.

1 Defunctoriè, Dicis gratia — quid significent. 72.36.

Semper, Nunquam, Perpetuò, Quandocumque — intelliguntur secundum subiectam materiam, & quid significent 2.14.11.

Quibuscumque comprehendit maiora expressis, & impropria 82.32.

Pro. inducit causam finalem. 96.27.

Nominatim, seu expressè qualiter intelligatur, 97.16.17.

Mea, sua & similes quomodo exponenda 98.4.

Ipsius importat dominium 98.7.

Infrascriptos refertur ad ea, quæ possunt legi oculis corporalibus. 104.5.6.10

Ipsos, & Eosdem — est personalissima, & demonstratiua ad oculum. 104.13. c.45.5.

In perpetuum dicitur per centum annos. 131.14

2 In circa quando referatur ad modicam quantitatem. & quantum tempus debeat comprehendere 277.18.24.25

Cuilibet, & similes, an rem vnicuique distribuat. 272.30.34

Infra, includit tantum sua extrema, & cætera excludit. 301.20

Plus, & minus non vitiat libellum nisi opponatur a parte. 277.17

Ad instar, an sit relatiua. 508.27

Alius, an implicet casus similes. 568.34.35 3

Alius, an repetat qualitatem, & similitudinem in substantia. 530.7.

Alius, an repræsentet omnia res relatæ siue simus in personis, siue in rebus etiam vbi adessent verba vniuersalia, quibuscunque. 558.35

Aliqua, est præcisa, & omnia comprehendit, etiam minima in qualibet materia. 509.35. c.446.24

Cæterata solum importat ea, quæ desunt ad complementum vnius orationis tantum non ea, quæ comprehenduntur sub oratione separata. 447.12

De, facit vt inducatur causa proxima, & materialis. 570.4

Et in legatis est ampliatiua. 533.32

Donec an faciat conditionem. 563.11

Dum, an sit conditionalis. 563.11

Huiusmodi est relatiua cum ijsdem conditionibus. 554.10

In, & similis iuncta actus seu tempori, aut loco, denotat intrinsecitatem, & perfectionem, ita vt quod debet fieri sit faciendum intra ipsum actum non prope aut extra, maximè in statutis tanquam strictis iuris, & probationibus, siue ponatur in ablatiuo, siue in accusatiuo. 468.60. & seqq.

In circa, verificatur in modico, secus quando ageretur de certa quantitate præcisa. 512.3.10.11

Infra habet relationem ad inferius dicenda, & secundum ea regulatur, assumendo quod postea dicetur, & omittendo quod prius dictum est quantum aliquando etiam fiet restrictiuè. 575.28.33

Ita, inducit formam, & modum determinatum cum certis qualitatibus. 575.34

Item, est continuatiua ad priores dispositiones. 563.62

Nisi, affirmat quando oratio præcedens est negatiuè concepta. 416.4.

Nisi, ponit exceptionem. 446.41

Nisi posita post negatiuam affirmat. 542.22

Per annum, adiecta implemento temporis, significat perfectionem. 413.26.28

Postea, denotat interuallum temporis. 577.40

Prout, quando ponatur relatiuè, seu designatiuè. 508.27.28

Quamdiu, an sit conditionalis. 563.21.

Quando inducit conditionem. 542.51

Quomodolibet, comprehendit quoscumque modos, nullum excipiendo quantum improprium. 528.38.

Quousque an importet conditionem. 563.1

Sed, est aduersatiua. 539.23

Tunc, arguit extremitatem temporis. 415.5

Vniuersalis, nullum excludit. 571.42

Vt supra, repetit omnes conditiones & qualitates, & limitat dispositionem, prout fuit superius narratum cum oneribus ibidem contentis. 575.11.12.

Aliud, intelligitur de simili. 764.28 4

Amplius, repetit. 796.37

Cum, importat quandam accessionem, quidquid aliud sit in dictione &c. 675.28

Dictis, significat personalitatem. 773.11

Et, repetit omnes qualitates, & inducit ordinem, ac continuationem ad præcedentia. 773.17

Enimuè, quando sit copulatiua, vel distinctiua. 615.28.29.30

Ideo, an sit repetitiua. 769.38.48

Illius, est personalissima, & refertur ad personam immediatam. 648.3

In infinitum, facit fideicommissum durare vsque ad centum annos. 765.13

In solidum, est distributiua & operatur, vt quilibet ad totum teneatur. 682.3.6

Ipsarum, est relatiua, & denotat personalitatem.621.2
Item, quando sit repetitiua. 769.37.53
Nec non, repetit omnes qualitates prius expressas.769.38.39
Omnino iuncta orationi affirmatiuæ accipitur pro, funditus, prorsus, ipso iure, & in totum 630.13
Omnis, nihil excludit comprehendendo etiam ea quæ alias non venirent, & quando restringatur. 752.28.&.637.31
Pariter, importat idem, quod similiter denotando identitatem Iuris & modi, sicut temporis: secus in statutis in quibus solum iuris & modi, non temporis, & habet vim repetitionis.769.38. & 67
Per, signat tempus perfectum.607.18
Prout, exponitur: pro quia, quando præcessit certa dispositio. 693.3
Quoquomodo extenditur ad omnes modos, etiam improprios & maiores expressis. 781.37.38
Quoscunque, est vniuersalis apta comprehendere etiam extraneos in feudis. 724.16
Semper significat diuersitatem, & pluralitatem temporum, & casuum, & quando inducat exclusionem fœminarum. 621.18.19
Similiter, an repetat qualitates.769.38.48
Super, inducit hypothecam. 683.8
Tanquam denotat similitudinem, aliquando autem proprietatem, & veritatem.694.44.45
Tunc significat extremitatem temporis restringendo dispositionem ad casum expressum.773.6
Vlterius, est repetitiua, multiplicatiua, & continuatiua præcedentium, & facit vnumquodque eodem iure regi.679.46.47.
Vltra & vlterius, idem significat. 679.48
Vt exponitur pro, sicut, postquam tanquam, vt.694.41
Altero, quando verificetur solum in duobus.977.17
5 Cum, coniungit æque principaliter & etiã accessoriè. 893.40.41
Dummodo, importat conditionem, & modum, & similis dictioni, quatenus, & aduersatur narratis.995.4.17
Eodem modo, continuat, & repetit.832.5
Eidem, operatur quod ita demum.832.4.14
Et, habet naturam vt diuersa coniungat, & stat ampliatiuè iuxta proprietatem sermonis. 844.20
Et, denotat causam immediatam & proximam.916.28
Immo, tollit in totum præcedentia, non secus ac si vnquam fuissent prolata. 923.9
Immo, stat ampliatiuè, seu electiuè.923.10
Incontinenti, intelligitur arbitrio Iudicis de pluribus diebus. 967.8
Ita, inducit continuationem, & repetitionem.832.5
Ita demum, quid operetur.832.4.14
Item, est relatiua omnium qualitatum, si ponatur inter duas imperfectas.828.10.12
Iuxta, limitat.937.14
Maximè, significat identitatem in casu contrario, exprimendo casum minus dubitabilem, & includendo etiam magis dubitabilem.962.4
Non alias, operatur, vt nulla incurratur pœna quamuis traditio esset subsecuta, si recuperatio non esset difficilis.946
Nunquam, continet præcisam naturam cum omni tempore, & modo.905.8
Omnino, includit omne tempus, & omnem modum, & causam.905.7
Postea, habet interuallum temporis maius & minus iuxta subiectam materiam.877.5
Pro, efficit causam immediatam, & finalem non secus ac si disponens dixisset quod alias non esset facturus. 924.24.35
Prout, limitat dispositionem.937.14.&.83.2.5
Quandocunque comprehendit compendiosam, & fideicommissariam substitutionem.869.39
Quatenus, est conditionalis, & finalis dictioni, dummodo, & aduersatur narratn.854.40.49.&.995.4.17
Quotquot, recipit restrictionem de habilitate, si proferatur per modum legis quidquid alias sit vniuersalis, & omnia comprehendat.903.18.20
Secundum (sicut & similiter) repetunt, & taxant disposita cum omnimoda similitudine, & identitate.832.5
Statim, verificatur in pluribus diebus, arbitrio Iudicis.967.8
Super, dat Ius in re, quæ erit obnoxia pro obseruatione promissionis.963.18
Vt, significat causam finalem.924.20
Cætera latissimè per Barbos. in Tract. de Dictionibus.

DIES.

Dies termini an computetur in termino.161.17.19 1
Appellationis computetur in termino dierum, qui dantur ad appellandum quod secus est in die desertionis. 161.3.4
Cœptus quando habeatur pro completo.161.27.28
Dies, & locus solutionis exprimendus est vt debeatur interesse quanti plurimi.42.19
Dies luctus erant tres 7.29.30. & 40. secundum mores regionum.243.11 2
Iusts quare appellarentur dilationibus datis debitoribus 380.23.
Dies requiritur in scriptura priuata Tutores ex speciali priuilegio minorum. 563.33. 3
Terminus computatur in termino in fauorabilibus. 413.18
Cœpta habetur pro completa in susceptione ordinum, & in sponsalibus.413.22
Vltima dies anni inchoata habetur pro completa in fauorabilibus quando tempus designatur per annum.413.25
Modicum spatium horarum idem est respectu totius diei, quod punctus respectu horæ. 413.30
Dies 9. Icribus propter obitum consanguineorum factum, vt non currat tempus, & excusant matrem non petentem Tutorem. 403.26
Dies interpellat pro homine.666.26 4
Cœptus habetur pro completo in fauorabilibus secus in odiosis. 607.6.15
Appositus executioni, executio non alterat principalem actum prius factum, nec illum suspendit, nec impedit obligationem iam natam, licet impediat illius exercitium. 671.19.20
Debet apponi in Instrumento & consuetudo illum non apponendi est inualida.677.11
Dies seruatur iuxta dispositionem Ecclesiæ, si agatur de officiis & ritibus Ecclesiasticis, in cæteris attenditur mos Romanorum.972.8 5
Intelligitur de die naturali, prout est ille de quo in l. more romano ff. de fer.972.22
Comprehendit diem à meridie nocte præcedente vsque ad mediam noctem sequentem iuxta morem Romanorum, prout seruatur in signatura & Cancellaria.972.1.5
Dominicus fuit introductus de iure diuino. 972.3
Incipit à vesperis præcedentis diei vsque ad secundas vesperas sequentis diei, quibus absolutis finitur festiuitas.972.6
Opinio vulgi est attendenda. secundum quam non attenditur si adhuc durat claritas licet sol non sit super terram.972.19
Inter noctem ac diem an detur medium, & an possit dici nox statim post sonum Aue Mariæ, vel dies paulo ante solis ortum.972.16.17
Promittens soluere, seu se repræsentare die certa etiam cum iuramento, dicitur obseruare promissa, si soluat, vel se repræsentet vsque ad mediam noctem sequentem, & Iudex tenetur descendere ad Tribunal ad recipiendam repræsentationem 972.14.15
Captura, & executio facta in die dominico est nulla. 972.2.
Defectus diei non obest si agatur contra eum, qui scripsit.951.4

DIFFAMARE.

Diffamare est prouocare in Iudicium.83.14 1
Non est facienda remissio super diffamatione coram Iudice eius, qui conuenitur.85.7

DI-

DIGNITAS.

1 Dignitas non pertinens ad Collegium non debet causare mutationem loci.106.2
Maior dignitate quando praecedat. 106.3
Ecclesiastica debet esse perpetua. 106.26
Patris est gloria filij. 106.55
Seruorum intelligitur pro meliori statu & opinione.112.24
Ponitur pro conditione. 112.24
Potest concedi infanti & alicui. 75.15
Competens ex persona propria est maior quàm ex aliena. 111.58.
Ecclesiastica cognoscitur per administrationem rerum cum administratione.111.77
2 Dignitas, quae habet parochialem annexam accessorie non requirit examen concursus.273.48.
Dignitates affectantes vocantur spudarchi.284.34
Suppressa seu alteri vnita debet denominari ab eo, cui fit annexio, & incorporatio. 291.2
Dignitates omnes procedunt a Principe. 284.4
3 Dignitas eadem est in successore quae in Iudice antecessore. 444.17
Consistit in meritis & in virtutibus.590.22
Obligatio dicitur personalis, si fuit contemplata persona, quamuis expressum fuerit nomen dignitatis, & officij nedum vtrumque tam appellatiuum quam proprium. 541.1.
Exempla Regum pro conseruanda dignitate.538.61.62
5 Dignitas per superiorem collatam remanet ossibus affixa itaut non possit euelli à persona, cui fuit concessa.834.11
Arguitur ex insignijs, & vestibus, & datur ex eis praeheminentia. 845.50.51
Habens plures dignitates praefertur habenti vnam. 845.32.45.

DIGNIVS.

2 Dignus magis est eligendus, quando tractatur de Administratione Republicae. 211.22
Collatio facta digno, omisso digniori, quando admittat appellationem, & possit declarari nulla stante dispositione Concilij, & quid in pluribus praesentatis a patronis in numero aequali an dignior debeat admitti per Episcopum. 211.30.& seqq.
Praesentatus à maiori parte, quamuis minus dignus an praeferatur magis digno praesentato à minori parte, & quid in foro conscientiae & exteriori.211.8.9
Canonicus qui debet eligere, si habet mandatum etiam ab alio, & eius nomine eligat non potest diuidere suffragium pro duobus, & debet in conscientia eligere magis dignum. 211.11.

DIIVDICATIO.

1 Diiudicatio quid significet. Vide. Probem.

DILATIO.

1 Dilatio pro examinandis testibus, si excedat tempus, quo causa debet terminari, an possit post illud tempus decidi.81.5
Concessa principali quando iuuet fideiussorem.12.2
Quando soleat concedi ad redimendum vltra tempus conuentum non obstante lapsu temporis, & fiat imputatio fructuum in sortem. 26.18. & seqq.
2 Dilatio concessa reo quando prosit fideiussori. 290.38
Dilationem habens soluendi à creditore, si aliam impetrauit, non currit tempus, nisi finita prima dilatione conuentionali.222.37
Si debitor ob non datam dilationem vult cedere bonis est in electione creditorum illam concedere, & si sint discordes statur maioris partis.222.1
Ob dies luctus in quibus casibus procedat, & à quo tempore incipiat. 243.22
Et an possit dicto tempore nunciari nouum opus.243.23
Triginta dierum dabatur debitoribus, & quare dicti dies appellarentur iusti.380.23
Ad soluendum facit vt excludantur vsura pretij non soluti. 243.34
Propter dilationem debitor non dicitur in mora, neque, illa pendente, currit interesse. 387.22.23.c.243.25
Terminus dilationis dandus debitori antequam fiat subhastatio non currit, nisi à die notificationis. 296.6
Quae solet concedi condemnatis habet locum in Ciuilibus non in Criminalibus. 353.7 1
Et erit in arbitrio Iudicis facere quidquid voluerit.353.8.9
Dilationis causa cessante euanescunt alij dies assignati pro dicta dilatione. 301.24 4
Dilatione pendente Iudicis officium conquiescit.301.25
A toto tactu aliorum creditorum an possit concedi contra debitorem obligation tum iuramento etiam ex causa. 222. 27.28.31 2
Et quid in debitis ex causa pensionis domorum, & rerum comestibilium. 222.24
Est intimanda.375.5
Facta heredi obligatio ad construendum Monasterium, non prodest ei, vt faciat fructus suos quoad legata eidem Monasterio consuetudo relicta. 358.20
Ante lapsum dilationis potest praesumi prosecutio appellationis. 301.23
Dictio (post) iuncta dilationi dierum, aut temporis importat vt totaliter dilatio sit consumpta licet daretur praeuentio, si constitueretur à lege & statuto. 301.22.
Recipiens fructus, seu pretium, an videatur recedere à iure sibi competenti circa dilationem, & similia.301.45
An habeat vim nouationis. 290.9.10
Dilatio aequiparatur existentia feriarum. 516.15 3
Petens dilationem ad soluendum videtur acquiescere sententiae, secus si constat de errore.501.29.30
Statutum concedens dilationem soluendi euntibus in exercitum prodest etiam illis qui erant in Iudicio conuenti.4 21.92

DILECTIO, DILECTVS.

Dilectus minus non debet esse melioris conditionis, quam magis dilectus, & ad hoc absurdum euitandum receditur à proprietate verborum. 771.23.& c.828.48. 4
Dilectio maior facit, vt admittatur extensio de persona ad personam. 828.49 5
Successio est debita prius nominatis, qui praesumuntur magis dilecti.836.1

DILIGENTIA.

Diligentia est probanda per eum, qui ex debito officij sui tenetur aliquid facere. 124.13.c.44.9.10 1
Diligentia non potest probari directè, tamen dicitur probata, si non docto de aliquo impedimento, quis non fecit quod poterat facere.626.9 4
Diligentia praesumitur in eo, qui iurauit aliquod officium gerere.970.20 5

DILVVIVM.

Diluuium quomodo Terram deleuerit. 179.40 1
Post diluuium quare Deus praedixerit mensuram aetatis futurae. 179.37.42
Esus carnium quare concessus post diluuium cum antea esset prohibitus. 179.41

DIMINVTIO.

Diminutio est eiusdem iuris sicut argumentum.270.47 1
Per diminuendi facultatem non datur potestas in toto tollendi.270.48
Verba apposita diminutionem non operantur augmentum. 216.4.5

DIMISSORIA.

Dimissoria, & quando concedatur extra dioecesim. 127.6 1
An possit dari per Vicarium post mortem Episcopi. 127.24
Vicarius Apostolicus quando concedat dimissorias. 106.31
Dimissoriae sunt de lege Iurisdictionis respectu subditorum. 212.49 2

Loca exempta, & nullius diœcesis quando iudicentur infra diœcesim ad effectum concedendi dimissorias.212.21

An possint dari per Abbatem exercentem Iurisdictionem ordinariam.212.25.& seqq.

Vel dentur solum per Episcopum.212.5

DINVMERATIO.

3 *Dinumeratio specierum dicitur potius facta gratia demonstrationis quam derogationis.404.7*

DIÆCESANVS.

2 *Diæcesani qui sint, etiam in materia concernente iurisdictionem.212.10*

An possint dici Abbates, & alij exempti habentes iurisdictionem Episcopalem & inferiores Prælati.212.1.& seqq.

DIOECESIS.

2 *Diœcesis nihil aliud est quam diuisio, & gubernium.212.7*

Certa pars præscribi potest cum Territorio excludendo prorsus Episcopum.212.19

Loca, quæ sunt in diæcesi habentia dominium separatum an dicantur de diœcesi.212.8

Infra diæcesim quando iudicentur ad effectum concedendi dimissorias.212.21

Quo casu censeatur priuata Episcopo, si Ciuitas illo priuetur.217.2

Territorium quando dicatur propriè effici diæcesis Abbatis.212.33

4 *Diæceses duas si habeat Episcopus an constituendo Vicarium in vna dicatur illum constituisse in alia.655.56*

Diæcesani non sunt retrahendi extra propriam diæcesim.655.55

Præses, seu Episcopus incipiens cognoscere causam in certo loco suæ diæcesis si inde postea discedat eundo ad aliam Ciuitatem suæ diæcesis, an possit ibidem proferre sententiam.655.26

5 *Diæcesis quando excludatur per exceptionem personarum.918 33.51*

Sub nomine diæcesis venit Ciuitas.893.55

Subditus Episcopo, si extra diæcesim delinquat, & postea ad illam redeat non punitur pœnis per eundem Episcopum statutis.886.16

V. Exemptio. Exemptus.

DISCEPTARE DISCEPTATIO. DISCEPTATOR.

1 *Disceptare accipitur pro disputare, componere causam, arbitrari, agere, differere, & pendere. In proœm.*

Disceptatio idem est, quod cognitio veritatis, & sumitur pro arbitratis & cognitione. In proœm.

Libera dicitur facultas iudicandi secundum conscientiam. In proœm.

Iudicialis, idest comparatio rerum, & causarum. In proœm.

Honoraria, & domestica quæ dicatur. In proœm.

Idem quod disputatio, quæstio, & etiam accipitur pro fine controuersiæ & Iuditij. ibid.

Debet dirimi per decisiones Imperiales. ibid. vbi alia.

Disceptator domesticus quis dicatur, & cuius ætatis debeat esse, & an ab eo possit appellari. In proœm.

Idem est quod Iudex & arbiter, & qui litem dirimit licet etiam accipiatur pro causidico, & eo qui tractat negotia causæ, & litis. In proœm.

Significat ratiocinationem, & explicationem rei, quam tractamus & commentamur. In Proœm.

Facta, seu facta disceptationum quæ dicantur. In proœm.

Disquisitio idem est quod disceptatio. In proœm.

DISCORDIA.

1 *Discordia debet probari, vt tertius electus in casu discordiæ arbitrorum habeat iurisdictionem.147.15*

DISCRETIO.

4 *Discretioni tuæ, sunt verba, quæ non inducunt electionem industriæ personæ: nec per illa mutatur natura negotij, super quo litteræ conceduntur.738.2.3*

Verba (iudicio tuo, & discretioni tuæ) idem significant. 738.6

Ponuntur in omnibus litteris quibuscumque directis, exceptis Episcopis.738.10

DISCVSSIO.

Discussionis beneficio an gaudeat mercator promittens soluere pro aliquo.64.11 1

Discussio an attendatur inter mercatores.279.13 2

Fideiussor quando possit se tueri exceptione discussionis si principalis habet bona extra Territorium in quibus esset difficilis executio.238.8. & seqq.

Excluditur per decoctionem notoriam.527.11 3

Quando debeat prius fieri super mobilibus antequam deueniatur ad immobilia.479.40.41

Discussio non requiritur si est notorium aliquem non esse soluendo. 723.19 4

Discussio non requiritur inter mercatores.967.37 5

DISDICTA.

Disdicta locationis domus non afficit, quando fuerunt locatæ domus sub diuersis pensionibus.715.6 4

Societas officij durat post sex menses per quindecim dies disdictæ, itaut si dans pecunias intra dies dictos obierit illas amittit.710.5

DISMEMBRATIO.

Dismembratio vnius Ecclesiæ ab alia est valida quoad omnia, præterquam in eis, in quibus fit præiudicium super decimis debitis Canonicis prioris Ecclesiæ quando adest clausula (sine præiuditio) 867.36 5

DISPENSATIO.

Dispensatio obtenta ad validandum matrimonium, & prolem legitimandam, si propter mortem non sequatur matrimonium valebit quoad legitimationem prolis.138.48 1

Aliquando dicitur gratia, aliquando debita.146.17

Concessa alicui in omnibus causis an comprehendat causas delegandas.145.16

Dispensationes de non residendo, & percipiendo fructus beneficiorum occasione studij, etiam per sedem Apostolicam concessæ non valent sine consensu Ordinarij loci in quo similia beneficia consistunt.283.12 2

Dispensandi potestas debet latè interpretari.278.13

Rescriptum est subreptitium non expressis his, quæ reddidissent concedentem difficiliorem in multiplicandis dispensationibus.283.7

Sunt restringendæ ad casum, de quo loquuntur.397.38

Tot debent esse, quot sunt obstacula, & vna non tollit omnes defectus.397.39

Non dantur ita facilè habenti resistentiam iuris, & Concilij, & an illæ præsumantur ex possessione longissimi temporis.397.41.42

Sine causa an valeant.280.4

Generalis derogatio non operatur quando impedimentum redderet difficiliorem Principem in concedenda dispensatione,397.40.41

Dispensatio collatiua in quo differat à restitutiua. 496.30 5

In vno articulo non porrigitur ad alium.483.13

Permissa à Canone intelligitur solùm permitti Episcopis non Vicariis.414.16.17.18

Papa transeundi ad laxiorem regulam sine causa prodest in foro iudiciali, non conscientiæ.424.17.18

Causa vrgens non potest dici si dispensatio concedatur super coniugio eius, qui allegat se non posse resistere legi carnis. 457.36.38

Conceditur dispensatio per Episcopum in casibus non reseruatis Papæ.414.1.7

Dispensatio quoad vnum defectum non porrigitur ad alium in dispensationibus, quæ se non contingunt. 827.8.12 5

Super pluribus impedimentis difficilius conceditur. 827.19

Impetrata

Impetrata super vna irregularitate est inualida non facta mentione de alia.823.13
Superueniens reinualidat actum retro nullum.895.18
Tollit omnem maculam per quam quis redderetur incapax successionis.936.3.8.28
Rescriptum Indulgentiæ idem operatur, quod factum de iure communi, ita vt dispensatus sit tuendus non secus ac si de iure communi possideret.936.4
Initiatus sacris impetrans dispensationem, vt possit vxorem ducere, dicitur benè dispensatus, si postea impetret aliam dispensationem vt ducat consanguineam,.827.14
Potestas dispensandi an debeat largè interpretari,982.2.23

DISPONERE DISPOSITIO.

1 Dispositio non potest conferri in tempus in quo actus non valet.167.3
Etiam iurata intelligitur rebus sic stantibus.96.23
Augetur, & minuitur, sicut causa finalis.167.28
Intelligitur de præsentibus, non de futuris.98.1
Quando restringatur ad primum actum.58.6
Concessa alicui de suis bonis, dummodo aliquid Titio relinquat, sustinetur quamuis illud non fuerit relictum. 124.13. c.44.9.10
Hominis non recipit restrictionem sicut dipositio legis.2.16
Restricta ad vnam personam extenditur ad aliam, quando persona inclusa non gauderet ea dispositione.12.8
Collata in alterius voluntatem quando sit valida. 22.27. & seqq.
Noua dicitur vbi aliquid additur, seu diminuitur.42.10
Collectiua contra aliquos non habet locum inter ipsos.171.5
Habens facultatem ex pacto disponendi an censeatur dispositionem facere decedendo sine testamento.23.24
Ambigua est declaranda contra eum, qui se in illa fundat. 187.8
2 Dispositio noua dicitur si ab ea qualitas detrahatur.335.16
Incerta est nulla.280.11
Ad fauorem collegij, seu Ecclesiæ construendæ valet.278.42
Defuncti est trahenda in dubio ad casum magis necessarium. 350.22
Discreta facta in vno loco facit vt testator aliud voluisse credatur quando non expressit.350.15
Expressa an probetur per verba generalia.221.19
Testatoris sit imperfecta, si morte præuentus non potuit illam perficere.220.28
Non restringitur ad primum actum, quando in sequentibus militat eadem ratio.370.7
Legis inducta ad fauorem filiorum habet etiam locum in nepotibus.235.16
Loquens de teste non comprehendit peritos.235.36
Dispositiones tot esse intelliguntur, quot summæ vel res specialiter designatæ, secus si generaliter, vel vniuersaliter designetur.248.42
Dispositiones futuris locis factæ quando valeant.358.6
Loquens de curatore non habet locum in eo, qui de facto officium administrat.282.20
Est admittenda cum qualitate, & illa probanda.331.24
Loquens de exemptis non trahitur ad Ecclesias, quæ habent proprios Prælatos habentes iurisdictionem.212.39
Pœnalis in dubio censetur perpetua. 217.13
Referentis limitatur secundum illam, ad quam fit relatio. 289.1
Referentes ad vnam personam extenditur ad aliam quando persona inclusa non gauderet ea dispositione.290.4
Dispositiua verba, quæ noua sunt, non operantur, & si supponunt, non disponunt.201.90
3 Disponere quid significet: & ista verba (quod quis possit disponere in vita sua) posita in contractu, intelliguntur secundum subiectam materiam, secus si in vltima voluntate ponerentur.539.13
Quando disponitur de aliqua re intelligitur siue suo siue alieno nomine conueniatur si hoc respiciat illius fauorem secus si odium, nam tunc restringitur ad suum tantum nomen.450.25
Dispositio quando est respectu rei certæ, debet prius de ea constare.525.15
Loquens de futuris non trahitur ad præterita.497.22
Cessat non seruata forma.490.38
Generalis non refertur ad illud, de quo fuit specialiter prouisum, maximè in eodem rescripto.522.34
Loquens de non volente trahitur ad non valentem.522.19
Non debet operari contrarium effectum menti testatoris.443.29.
Generalis præcedens non restringitur per subsequentem dinumerationem rerum.404.6
Discreta facta in vno operatur, vt quis aliud voluerit; quando non expressit.446.10
Loquens de quibuscunque causis; nullam causam excludit. 516.25
Plures hæredes vocati nominatim admittuntur pro virili, tam in dispositione vltimarum voluntatum, quàm inter viuos 521.1.2
Dispositio debet esse vniformis, ita vt diuerso iure non censeatur.771.76 4
Quando sit intelligenda rebus in eodem statu manentibus.613.20.29
Dispositio hominis semel facta non retractatur.997.8
Diuersa, & separata dicitur, si vna nullo modo se habet inferre ad alteram nec essentialiter nec exclusiuè.894.6
Debet intelligi, vt minus recedatur à iure communi, quàm fieri possit & vt non trahatur ad illicita.848.13
Quælibet intelligitur, rebus sic stantibus.916.22
Quando dicatur onerosa, & lucratiua.955.33
Rerum suarum vnicuique permittitur.847.26
Dubia, non autem claræ, recipit interpretationem.966.23
Habens ius faciendi dispositionem non cogitur reinuestire ad alterius vsum, sed potest etiam abutendo illam in mare proijcere.916.17.18
Discretiuè concessa, & cum dictionibus vniuersalibus, an intelligatur solùm de actu vltimæ voluntatis, vel etiam inter viuos.854.3.& seqq.
Quando inducatur voluntas quoad effectum conseruationis bonorum in familia, si prohibeatur dispositio cum verbis, aliquo modo, omnino, & similibus.917.5

DISTRIBVTIONES.

Distributiones quotidianæ dantur prouisis de beneficio, quamuis non iurauerint, quidquid sit in fructibus.166.22 1
Quando comprehendantur in fructibus; & de cautela circa hoc.166.23.24
In quo differant à fructibus, & veniant eorum appellatione. 166.26.29
An veniant in pensione constituta super fructibus.166.27
Quo casu possint concedi per Capitulum absentibus.166.31. & seqq.
Distributiones quotidianæ an veniant appellatione fructuum, & redituum.283.9.10.11 2
Distributionum vniones, & applicationes, quæ fiunt ab Episcopis non debent tollere factum Superioris aliter disponentis.283.4
Statutum an valeat, vt Canonicus; qui seruiuit Ecclesiæ per 40. annos lucretur distributiones quotidianas, non secus; ac si seruiret.298.19
An comprehendantur in priuilegio absentiæ causa studiorum. 283.19
Non dantur nisi interessentibus in choro, quamuis tunc temporis missæ celebrentur per Canonicum in Ecclesia de consensu superioris.298.21
Clericus potest liberè disponere de redditibus consistentibus

in distributionibus quotidianis, sicut de patrimonialibus. 381.11
3 Debentur Canonico detento iniustè, vel habenti causam se absentandi, & recurrendi ad superiores, vel propter simile impedimentum rationabile, & an requiratur probatio quod esset solitus residere.571.34.36.37
Intrusus impediens executionem literarum Apostoli de capiendo possessionem ad fauorem prouisi, tenetur ad distributiones quotidianas, quamuis nulla adsit protestatio: idem in capitulo impediente.591.41.42
Dispositio Concilij prohibens distributiones quotidianas non interessentibus, quomodo intelligatur.591.35
Perceptio distributionum quotidianarum est communis Canonico, & Capellano, si tamen percipiantur ab aliquo tanquam Canonico, constituitur quasi possessio canonicatus.562.9
Negligens & contemnens residere non habet distributiones quotidianas: secus in impotentibus: & quæ dicatur impotentia.591.44
4 Distributionum quotidianarum priuilegium an præsumatur præcessisse ex iusta causa: quidquid sit in consuetudine generali.800.10
5 Quando dentur senibus septuagenariis, & octuagenariis absentibus.805.40
Acquiruntur per iniustè carceratum.806.12
Non debent percipi per absentem pro tempore, pro quo mansit in curia, vt tueatur Iura suæ præbendæ.806.9
Veniunt appellatione emolumentorum.867.31
Residentia non sufficit ad lucrandum distributiones quotidianas, sed requiritur interessentia.806.10
Verba (cum plenitudine iuris canonicalis) quando excludant distributiones quotidianas.867.6.9
DISTRICTVALIS.
3 Districtuales ligantur statutis.486.28.524.47
DIVERSITAS.
4 Diuersitas summarum probat adesse diuersa credita.796.16
DIVIDVA.
3 Diuidua res potest fieri indiuidua ex voluntate contrahentium, quo casu non attenditur, quod vtile valeat, & inutile vitietur.529.20
4 Diuiduum potest fieri per disponentem, quod est indiuisibile, & è contra.621.23.29
DIVISIO.
Diuisio bonorum facta per patrem inter filios, an sit donatio, vel intelligatur ad vsum, & regimen, & in peculium, & sit conferenda.82.1. &c.
An transeat in donationem, & confirmetur morte.82.12
Quo casu requirat solemnitates statutorum, quæ debent seruari in donationibus.82.23.24
Inter fratres quomodo sit facienda, & ad quem pertineat electio: & quid seruetur tam in minore, quàm in fisco, & in diuersis locis.160.18. &c.
In diuisione fratrum proceditur summariè.160.19
An sit facienda per partem, seu partitum.160.19
Aquæ quomodo fiat.160.28
Pascua quam diuisionem recipiant.160.28
Facta de consensu domini quando ei praiudicet in solutione canonis, ita vt debeat ab omnibus peti.36.30. & seqq.
2 Diuisio debiti, vt censeatur facta, quæ requirantur, & an obstet clausula (quod vna via electa, altera tollatur) vel si esset renuntiatum Epistolæ diui Adriani.359.24.
Potest à testatore prohiberi ad tempus, & quomodo hoc intelligatur.280.40.41
Ex falsa causa reuocatur non obstante clausula euictionis & promissione de non molestando, nec incurritur in aliquam pœnam, aut interesse promissum de non contraueniendo, etiamsi ex alia causa posset diuisio sustineri vel tractaretur de lucro captando.324.5.6.7
Cum aliquo vti herede facta, cognito errore reuocatur.224.9
Facta per Iudicem nullo modo retractatur. secus si esset facta extra Iudicium.324.25
Confessionis admittitur contra creditorem, stante præsumptione, quod debitor soluerit in causam duriorem.224.86
Debiti censetur facta per petitionem contra omnes debitores pro rata eos tangente, vel contra vnum pro dicta portione. 359.1. & seqq.
Hæres vnius eius, qui rem aliquam disposuit, quæ non recipit diuisionem potest insolidum repetere, præstita cautione de dando partem cohæredi si voluerit.330.7
Creditor protestans quod per receptionem partis non intendit facere diuisionem, sibi non præiudicat, dummodo talis protestatio fiat in actu solutionis.359.17.18.19
Bona an dicantur paterna quamuis inter filios fiat diuisio, & quid si in diuisione de eis non dicatur, & quæ coniectura in hoc attendantur.215.14
Rei venditatio non habet locum pro re tradita in diuisione post dominium translatum, sed condictio indebiti.324.23
Non inducitur, si recipiatur plus, & minus quàm sit portio pro virili, nisi sit pro rata, seu persona ad quemlibet tangente.359.6
Crediti, an possit fieri per minores agendo pro rata, vel per administratores, Tutores, & similes habentes facultatem cum libera.359.22
Non est facta per eum qui recipit solutionem virilem simpliciter recipiendo non tanquam partem spectantem ad soluentem.359.7
Electio, non diuisio, dicitur si creditor agens contra vnum ex obligatis partem recipiat, nec requiritur discussio primi electi.359.10
Æqualis fit ex personarum dinumeratione.320.46
In diuisione inter fratres, quando debeatur euictio.234.12.& sequen.
Diuidens si sciuit rem sibi assignatam in parte eumi potest agere de euictione si sibi fuerit de ea in diuisione promissum.234.2. V. Euictio.
Dominium potest etiam per errantem transferri, nec error impedit translationem, siue diuisio fiat per principalem, siue per procuratorem cum libera: sed errore detecto, translatio rescinditur condictione indebiti.324.16. & seqq.
In diuisione quando locum habeat euictio.234.1.3.11
Cum aliquo vti herede, cognito errore reuocatur.324.9
Beneficium diuisionis inter fideiussores quo casu locum habeat. 286.8
Facta regulariter non recipiunt diuisionem.248.10
In feudis censetur remissum, si in contractu diuisionis concedatur alienatio de bonis feudalibus.234.19
Si fuit alterata an debeatur euictio.234.25
Per receptionem fructuum vnius anni an trahatur ad alios, & detur præscriptio ab exordio temporis factæ diuisionis.359. 13.14.
Debiti magis præsumitur, stantibus geminatis petitionibus.359.3
Debiti facta per receptionem portionis an intelligatur, quando aliqui correi non sunt soluendo.359.20.21.22.23
Æqualis fit per dinumerationem personarum.320.46
Extraiudicialis an transferat dominium.324.28.29
Ex falsa causa quando possit reuocari, non obstante clausula euictionis, & promissione de non molestando, cum similibus.324.4.5.7
Per errorem non retinendo quod quis si poterat retinere, an præiudicet etiam quod promiserit non venire contra diuisionem cum aliis clausulis.324.1. & seqq.
Diuisio eiusdem voluntatis non debet fieri.529.22
Diuisio nunquam præsumitur nisi probetur & communio non potest tolli nisi per diuisionem.555.2
Portio fundi vicini quando debeat assignari in diuisione potius vni quàm alteri: & quid in dote, & in actore immisso in

in possessionem bonorum debitoris. 546.8.10
Hæreditas non videtur repudiata, licet vnus frater passus fuerit alterum fratrem longissimo tempore administrare, & possidere; & peti diuisio. 450.9
4 Diuisio erronea non nocet etiam maioribus non obstante iuramento & clausula & certa scientia. 788.10
Inter fratres an dicatur quædam ratio inter eos composita, quæ inducat probationem contra confitentem. 739.16.18
Ex verbis diuisionis factæ per fratres an probetur, dos, & mutuum in ea enunciatum. 739.1.& seqq.
Actus diuisionis requirit perseuerantiam, aliàs dicetur societas renouata. 697.12
Facta respectu vnius fratris non nocet aliis fratribus, qui volunt in commune permanere. 696.1.4.5
Gratia vberioris culturæ an faciat diuersos fundos. 745.68
Iudex diuisionis potest ex causa satisfacere vni de tota re communi, & alteri aliam rem communem dare. 698. 37
Si fiat inter fratres non operatur, vt sit renunciatum iuri superuenienti post mortem vnius ex eis circa ius accrescendi in emphyteusi comprehensum. 707.17
Eiusdem voluntatis non est admittenda. 752.69
5 Diuisio feudorum inferiorum an possit fieri sine consensu omnium consortium. 997.7
Prohibita per testatorem quoad dominium intelligitur, non quoad fructus, & Ius fruendi. 917.7
Inter socios an excludat consortium, & prælationem, seu retractum in re vendita: & quo casu debeat esse realis, & cum effectu, cum terminorum appositione, ita vt non sufficiat intellectualis. 874.12.26
Portio non potest dari sine diuisione. 951.25
Nocet diuidenti, & habenti causam ab eo. 869.31
Quæ fit inter socios gratia commodioris culturæ, non facit diuersos fundos, sed illi pro vno reputantur, nec datur retractus vnius sine alio. 874.16.28.c.947.2
Nunquam præscribitur, quamuis adsit tempus, cuius memoria in contrarium non extet. 905.14
Dicitur alienatio, & venit illius appellatione. 917. 4. c. 905. 16
Feudi etiam effectum sortita, & longo tempore obseruata, potest rescindi, & ex integro alia fieri propter tollendas dissensiones dominorum, & preces subditorum, 997.9.13
Cum clausula de non contrauueniendo, intelligitur rebus sic stantibus. 863.17.18
Perpetua per viam conditionis an subsistat. 905.21
Conuentio an certa bona nunquam diuidantur an valeat. 905. 20
Pœna apposita per testatorem de non diuidendo quomodo euitetur. 905. 18
Pactum, seu præceptum de nunquam diuidendo non est validum, & quid stante iuramento. 905. 2.4
Ratio administrationis est necessarium antecedens ad petendam diuisionem. 852.27
Inæqualitas excludit præsumptionem diuisionis: & an excessus debeat esse in magna quantitate, & quid aliud requiratur. 951.16.17
Prohibitio testatoris, quod in perpetuum non possit diuidi turris, seu palatium, an sit seruandum. 905.19
Differentia quæ fit inter prohibitionem personalem diuidendi in perpetuum, & realem. 905.9.11
Possessio sola decennalis sufficit ad præsumendam diuisionem inter fratres, quæ probatur coniecturis, nec requirit aliam scripturam. 951.30.31
Castrum totum potest adiudicari vni, & æquiualentia in bonis seu in pecunia dari alteri, & talis diuisio ligat etiam posteros. 997.3.4
Prohibitio ne fratres vllo vnquam tempore diuidant, intelligitur, donec ipsi prohibiti vixerint. 905.5.6.c.917.8.12
Verba in rem prolata, quod aliquid non diuidatur, quando inducant prohibitionem diuisionis simpliciter, & omni tempore. 905.1
Census assignati in diuisione ex fratribus vni, acquiruntur etiam et absque traditione. 951.21
Res, quæ non patitur diuisionem, potest vni assignari, præstando alteri aliquid æquiualens loco suæ portionis. 905.15
Prohibitio diuisionis an inducat fideicommissum. 917.1.19
Discordia cohæredum facit, vt possit impunè recedi à præcepto testatoris de nunquam diuidendo. 905.12.
Sola animi destinatio patrisfamil. an sufficiat pro diuisione, itaut excludat consortium, & retractum. 874.30
Causa an requiratur in prohibitione diuisionis facta pluribus. 917.3.17

DIVITIÆ.

Diuitiæ non præsumuntur. 689.36.c.626.12 4
Suspicio fraudis cessat in homine nobili, & diuite. 625.27
Quomodo probentur. 660.5

DIVORTIVM.

Diuortium, & separatio thori æquiparantur. 199.10
Diuortium prohibitum secundum canones permittitur de iure ciuili. 233.48
Natus ex vxore post factum diuortium quando præsumatur filius mariti. 267.31

DIVTVRNITAS.

Diuturnitas sola temporis non sufficit nisi interueniat possessio, solutio, vel quid simile. 474.15

DOCTOR.

Doctor præfertur militi. 111.84.85
Quando debeat expensas victus habere accedendo ad locum differentiæ. 57.7
Pauper potest ordinari sine titulo patrimonij aut beneficij. 57.30
Priuilegia Doctorum an restringantur solum ad habiles & idoneos. 54.41
An post doctoratum possit reprobari, & quid è contra. 186.31. 33.c.167.45
Dicitur militare, & habet priuilegium militum, quamuis non patrocinetur. 31.14
Ex rescripto, seu bulla an gaudeat priuilegio Doctorum. 186. 68.& seqq.
Requisita ad faciendum aliquem doctorem. 186.69
Non creatur per saltum. 186.71
Priuilegia militum S.Petri quoad creandos Doctores quomodo intelligantur. 186.72
Creatus à Principe gaudet Priuilegiis Doctorum. 186.75.77
Priuilegia Doctorum an dentur Dignitati; vel scientiæ. 186.81
Promotus, corruptis Doctoribus, non gaudet Priuilegiis. 186. 87
Indiget multis libris, & illos non habenti non competunt prærogatiuæ Doctorum. 186.89.90
Exclamatio Diui Bernardi contra prauos Doctores. 186.58
Benè se gerens habet Priuilegia doctoribus concessa. 186.43
Doctor monetæ tonsæ idest sine litteris. 186.42
Necessitatis, i. sine lege. 186.41
Carmina, & Ciceronis dictum contra Doctorem imperitum. 186.39.40
Absurdas sententias proponens dicitur saturnius. 186.37
Baldi subscriptio contra Doctorem imperitum. 186.35
Ignarus non gaudet priuilegiis Doctorum, nec nobilium. 186. 29.30
Non exercens, aut incumbens mercaturæ an habeat prærogatiuas doctorum. 186.23.24
Procurator an gaudeat priuilegiis doctoribus concessis. 186.20
Doctorum priuilegia multa consuetudine non seruantur. 186.1
Patrocinium Doctoris filij famil. dicitur peculium quasi castrense. 186.5

Facultas expellendi fabros, & alios impedientes studia quando competat doctori. 186.10.& seqq.
Lex Titia, & Cincia contra Doctores accipientes munera. 185.44
V. Aduocatus
1 Doctor non faciens festiuitatem conuiuij iuxta formam statuti nihil detrahit doctoratui. 254.17
Doctoris notabilis consilium excusat ab expensis vbi cum scientia concurrit integritas conscientiæ, & animi, dummodo turpis persona perita non esset habilitata per honores, & Magistratus sibi collatos à Principe. 235.54.55
Doctoris egregij consilio litem mouens instructus censebitur,& temeritatis notam non subibit. 235.31
Debet intelligi secundum iura, quæ allegat. 233.33.c.891.48
Doctoris nomen an duret, stante habitu, quamuis cesset exercitium,ita vt legata talibus relicta debeantur. 291.58.59
Doctoris decisio in terminis etiam sine lege est attendenda. 282.19
3 Doctor debet esse timoratæ conscientiæ, & non sufficit quod sit excellens. 527.34
Attestans de consuetudine inducit probationem præsumptiuam. 479.24
4 Doctoris dictum intelligitur iuxta doctrinas allegatas. 689.18
Priuilegia militum conceduntur Doctoribus. 706.55
DOCTORATVS.
1 Doctoratus Monachi est vtilis Monasterio, & Ecclesiæ. 166.8
2 Doctoratus gradus an in vno, vel in altero Collegio sit sumendus ad effectum, vt conditio dicatur impleta. 217.92.94
An requiratur in Procuratore, administratore, vel similibus, & scientia sine doctoratu an possit esse adiumento Reipublicæ. 217.99
3 Doctoratus causat nobilitatem. 590.20
4 Doctoris dictum intelligitur iuxta doctrinas allegatas. 689.28
Priuilegia militum conceduntur doctoribus. 706.55
DOGANA.
4 Doganarum emptor habet omnia iura Principis, & remittit pœnas in parte & in totum. 625.1.3
DOLVS.
1 Dolus quando possit remitti. 166.32
Requiritur, vt quis puniatur obiiciendo crimen non verum in Iudicio. 81.13
Arguitur ex enormi læsione. 128.12
Verus & proprius quis dicatur. 109.50
Quo casu præbeat causam rescissionis contractus. 113.46
Alicui non patrocinatur. 118.55
Extenditur stante paritate affectionis. 100.18
Requiritur ad puniendum non denuntiantem. 163.13. c.17.13
Et ad infligendam pœnam l.si quis maior. C. de transact. 19.13
Præsumptus non verus oritur ex omissione inuentarij. 28.8
2 Dolus cum dolo compensatur. 246.17
Arguitur in vendente meliora, & seruante deteriora, vel minori pretio quàm res valeret. 265.22.23
Eo ipso præsumitur, quo denegatur exhibitio illius quod quis aliquando habuit. 262.49
Cessat probata amissione eorum, quæ petuntur exhiberi. 262.48
Tollitur etiam ex causa iniusta. 202.32
Futurus expressè remitti non potest, sed tacitè, & implicitè. 306.36
Requiritur vt quis amittat ius suum. 223.2
Non potest considerari in non possidente. 223.3
Dolo desinens possidere quando habeatur pro possessore, & contra eum agatur tanquam talem. 223.34.35
Vbi cessat, an tractetur de pœna, maximè in statutis pœnalibus. 292.33.34
Est probandus vt apocha facta à decocto ad fauorem vnius creditoris non valeat: & ad debeat considerari ab euentu, vel ex consilio 391.17.20
Non attenditur in eo, qui aliquid agit iuris sui conseruandi causa quamuis cedat damno tertij. 391.26.27
Vtilitas est causa doli. 278.25
Exceptio doli competit tam contra principalem, quàm aduersus singularem successorem. 356.1.2
Actio de dolo quando detur contra Iudicem, qui consensit haberi fidem de pretio in subhastationibus. 326.12
Dolo petitur, quod statim debet restitui, & quomodo intelligatur. 596.15.16 3
Exceptio, Dolo facis, quod restituturus es validè opponitur contra sententiam,& in Iudicio executiuo. 408.3.4
Actio de dolo an detur contra fideiussorem ementem pignus debitoris. 459.5.6
Dolus verus de præterito potest remitti. 513.27
In omittendo consideratur in vno ex tutoribus contumace, & non administrante. 409.16
Non attenditur in fideiussore emente pignora debitoris, sed in non restituendo. 459.29
Metus, & dolus cessat in Curia Principis. 421.18
Dolus præsumptus, nedum verus sufficit ad effectum rescissionis contractus. 759.20 4
Non consideratur in eo, qui habet probabilem credulitatem. 711.9
Arguitur in petente illud quod debet restituere. 702.46
Debet esse præordinatus ad finem fraudandi creditores vt filius priuet priuilegio l.2.C.quod cum eo. 799.39.41
Leuior est in omittendo, quàm in faciendo. 711.10
Præsumptus facilius remittitur quàm verus quamuis sit futurus cum secus sit in dolo vero. 711.65
Excluditur si in confectione Inuentarij fuerint plures citati, & aliqui non: ita vt hoc prosit ad restitutionem concedendam hæredi, siue agatur cum legatariis siue cum creditoribus. 797.16
Causa etiam iniusta excusat à dolo. 638.18
Actio doli extinguitur biennio. 761.26
Replicatio de dolo impedit exceptionem Macedoniani, & statuti Vrbis. 667.3
Agens actione de dolo non tenetur allegare tempus, in quo dolus fuit commissus, quamuis talis actio biennio excludatur, sed reus debet probare biennium esse elapsum. 798.4
Filius propter dolum,& culpam,& mendacium perdit beneficium l.2.C.quod cum eo. 799.36.38
Contra hæredem tutoris potest iurari de damnis ob dolum præsumptum, lite nondum contestata, mortuo reo. 711.21
Actio de dolo datur contra eum, qui non expressit qualitates, quæ debent exprimi, ex quibus contrahens potuit decipi,& subuenitur in odium tacentis ei, qui ita fuit inductus ad contrahendum cum refectione omnium damnorum. 759.3.4.5
Debitor propter dolum tenetur insolidum absque aliqua deductione, ne egeat. 799.37
Datio in solutum dolosa quando liberet debitorem, & ratione doli possit conueniri. 759.6.7
Præsumptus dicitur in non conficiente Inuentarium. 711.8.64
Nullitas Inuentarij non attenditur cessante dolo. 797.13
Probatio doli an requiratur ad conueniendum non confitentem Inuentarium. 711.11
Dolus probatur ex coniecturis. 967.6. c.957.49 5
Coniecturæ autem debent esse apertæ. 998.14
Verus dicitur, si fiat falsa asseruatio scienter cum animo fallendi. 935.14
Non est præsumendus in dubio. 852.50
Excluditur per quamcunque causam. 998.11
Non debet alicui patrocinari. 906.12.c.849.11
Malus est omnis fallacia adhibita ad alterum decipiendum, & committitur siue tacendo, siue arte verborum, contra

contra ius, & bonos mores. 935.15
Inducitur ex insolitu. 964.14
Colligitur in eo, qui non perquirit, quod debet perquirere. 906.13
Præsumitur in præterito propter mala quæ subsequuntur. 967.11
In administratore quando dicatur dolus verus, & non præsumptus. 935.1.11.21

DOMESTICVS.

1 *Domesticus, qui non debet aliquam reuerentiam, propter quam possit repelli, est idoneus testis. 374.10*
Domesticorum probatio magis præualet, quando agitur de illis ad quæ non conuocantur extranei. 374.6

DOMICILIVM.

1 *Domicilium quando contrahatur. 181.1*
An animus sufficiat. 181.3
Quo casu Castellanus, & existens in studio illud contrahat. 181.4
Accidentale patris an sit filij. 185.25
Quando constituatur per emptionem bonorum, illorum possessionem, incolatum decennalem, assiduam commemorationem, per momentum & in similibus casibus. 181.10.& seq.
Acquisitum ex contractu an tollat aliud. 181.29.
Index quo casu possit excommunicare subditum extra Territo-
2 *rium, tam ratione domicilij, quàm ex accidenti. 181.33*
Domicilium transferens statim liberatur ab oneribus primi domicilij & aliis, ad quæ tenebatur ex primo domicilio, stante scientia Principis transferentis. 296.62
Et quid operetur in hoc clausula, non obstantibus, de plenitudine potestatis & ex certa scientia. 296.63.64
Transferens an possit conueniri de contractibus factis in primo domicilio & in ipso loco contractus. 389.13.14
3 *Domicilium potest retineri in pluribus locis. 592.13.c.484.18*
Præsumitur contractum per cursum decennij etiam in mercatore, & scholari. 592.6.12
Facit vt quis efficiatur subditus statuentium. 431.11
Non censetur in dubio mutatum. 569.5
Propriè dicitur locus habitationis, non originis. 431.12
Statutum domicilij mariti an attendatur in succedendo vxori defunctæ. 581.10.11
4 *Domicilium originis & habitationis est magis principale, quàm Ciuilitatis, secus si bona sint in alio foro, & de eis tractatur, & adest subiectio, tunc enim propter existentiam bonorum attenditur municipale quoad successiones. 623.24.28*
Mariti acquiritur per mulierem statim, quod nubit. 609.42.&. 623.3
Mutatio proprij domicilij non præsumitur. 697.27
Statutum domicilij viri, non vxoris, est seruandum circa lucrum dotale, & quid in Florentina nubente Bononiensi, & traducta Bononiam. 609.24.25.26
Potest quis habere plura domicilia. 623.25
Reintegratio Iudæorum ad loca status Ecclesiastici per Clementem. VIII. occasione mercandi, dummodo tamen non contrahant domicilium. 658.38
5 *Domicilium non contrahitur per centum annos, nisi adsit animus non recedendi, qui præsumitur talis, stante habitatione decennali continuata, etiam absque vlla declaratione. 824.38.40*

DOMINIVM.

1 *Dominium si fuerit reseruatum in re vendita, an faciat, vt in ea non possit imponi census. 175.1*
Per constitutum an fiat traditio dominij, & possessionis & acquiratur ius ementi, & interioribus creditoribus illius ita vt nihil operetur reseruatio dominij postea facta. 175.3.& seqq.
Per reseruationem dominij in re vendita an dicatur locatio, seu venditio. 175.11
Reseruatio dominij, aut hypotheca an possit, ita vt sit præferendus aliis creditoribus, quamuis pro residuo pretij ineo contractu sit inita societas. 175.12
Directum habens an possit petere rem ad eum pleno iure spectare, ita vt libellus cum dicta clausula valeat. 46.1
Habens dominium directum quando dicatur habere plenum ius. 46.2
Non potest restricari per tertium habentem causam ab herede si ipse heres hoc non poterat. 69.12
Exceptio dominij an impediat restitutionem in spolio. V. spolium.
Non acquiritur nudis conuentionibus, sed legitimis modis. 228.6.24.15
Quomodo probetur, & quo casu admittatur probatio dominij per indicia, & coniecturas. 188.7.& seqq.
Dominium statim acquiritur substitutis in donatione, adeo 2
vt purificata conditione substitutionis possit per eos agi rei vendicatione ad consequendum bona donata. 381.22 23
Finis dominij vnius est immediate principium, & origo alterius. 242.12
Acquiritur donatario ante implementum ferendi arma donantis. 381.25
Transfertur ipso iure in donantem ob pacta non seruata. 381.20
Si reseruatur, an faciat contractum purum, vel conditionalem, vel locationem. 206.10
Dicitur translatum in filium per resignationem, quamuis bona resignata alienentur per eum de consensu patris. 258.38.39.41.
Non transit sine traditione. 252.51
An transferatur ex contractu inutili. 255.33
Transfertur in præiudicium facientis scribere. 252.51
Quando probetur per æstimum, seu catastum. 252.30
Vsusfructus an acquiratur patri ignoranti, & inuito ministerio serui vel filij. 271.37.38
Vendens rem quam credebat suam vna ex causa transfert dominium, quamuis esset sua ex alia. 324.18
Non transfertur per diuisionem extraiudicialem, nisi pro ea parte quæ spectat ad tradentem. 324.88
Et quid si fiat diuisio in bonis communibus in vniuersitate. 324.29
Licet non perdat tradens, tamen exceptione repellitur. 344.19
Potest etiam per errantem transferri, seu errore detecto, translatio rescinditur condictione indebiti. 324.16.17.21
Clausula reseruationis dominij an conueniat venditori. 354.54
Si res vendatur cum reseruatione dominij donec fuerit pretium solutum an possit alteri vendi, non soluente emptore dictum pretium in tempore, & an detur remedium recuperandæ primo emptori. 354.55.56
Quando transferatur per verbum, assigno, 342.15
Transfertur per legem, & statutum sine traditione. 310.10
Officiorum quando dicatur resolubile, facta dispositione: & quid in Emphyteusi. 221.17.18
Testator habens dominium et licet resolubile cum facultate disponendi quando possit disponere, & quid de grauato habente facultatem à tenandi fideicommissum. 221.16
Rerum hereditariarum statim acquiritur ab herede per aditionem hereditatis. 309.6.7
Sine traditione, seu passione an possit à Principe transferri per viam priuilegij, seu contractus. 310. 7.8.11.13.14
Vtile vbi transfertur de iure speciali non debentur fructus, nisi post moram, secus in directo. 250.9
Non requiritur in donatione facta absenti, nisi sequuta ratihabitione. 297.29

Exceptio de dominio alieno quando valeat, & sit admittenda. 261.1
Exceptio dominij probati, incontinenti vel probandi admittitur in possessorio Saluiani. 264.42
Dominij qualitas in libello expressa est probanda per articulantem. 261.19
Dominij translatio est de substantia mutui, & permutationis. 261.7.11
Probatur ex testibus deponentibus vidisse aliquem possidere per spatium 40. annorum quamuis non constet de titulo, ex quo præscripserit. 293.15
An probetur per descriptionem in catasto Instrumentum locationis, & solutionem affictus, & solam possessionem. 293.11.& seqq.
An transferatur in ementem si nomine suo, non mandantis fuit facta emptio. 207.5.9.11
Transfertur, quamuis titulus sit fictus, si adsint vera traditio, secus si esset fictus titulus, & traditio. 317. 6.15
Condictio indebiti, vt competat, præsupponit dominium translatum. 324. 22
An probetur ex coniecturis, & indiciis. 293.13
Consensus domini quando sit causa immediata translationis dominij. 252.40
An transferatur per clausulam (in rem propriam) 342.11
Iudex datus ad cognoscendum de iure alicuius rei, cognoscit de dominio, & possessione, 238.97
Oblatio vel depositum cum conditione intrinseca quid operetur circa abdicationem dominij, pretij oblati, vel depositi. 260. 3.4
Officia empta, & posita per patrem super vita filiorum nulla facta reseruatione dominij an censeantur donata. 211.3.& seqq.
Difficilius perditur quam possessio. 223.29
Rei vendicatio, & actio personalis ex mutuo an æquiparentur ad effectum vt admittantur exceptio dominij tertij. 261.9. 14
Retranslatio dominij fit ipso iure in donantem ob pacta non seruata. 301.20
Probato dominio, fructus spectant ad dominum. 252.37
Perceptio fructuum an impediat translationem Dominij. 252. 27.28
Ex fenestra existente in muro contentioso an colligatur signum dominij 263.9.& c.
Fructus an possit percipi per venditorem, facta iterum reseruatione donec pretium soluatur. 206.9.12
Filij, qui agunt contra parentes transeuntes ad secundas nuptias an debeant solùm probare bona ad eos peruenta fuisse apud defunctum coniugem: & secundo nubens possit contra eum opponere exceptionem dominij. 261.31. & seqq.
Translatio dominij an impediatur per simulationem factam ad bonum finem. 317.19
An transferatur per verbum dare, & concedere, & censeatur donatio inducta. 231.31
An transferatur per executorem vendentem pro soluendis legatis, habita fide de pretio, 239. 34.35.36
Non dicitur acquiri per filium de nouo, sed continuari. 377.7
Quando sit probandum per fideicommissarium ementem rem subiectam fideicommisso. 299.16
Quando transeat in legatarium. 400.1.2.36
Dicitur translatum ex sola dispositione in libris montium. 252. 29
Dominium pignoris remanet apud debitorem. 422.24
Statim dicitur acquisitum per aditionem. 464.28
Rei venditæ, etiam absque aliquo pacto reseruationis nunquam transit in emptorem, nisi fuerit per eum solutum pretium itaut neque sufficiat solutio partis. 523.1
Est plenè probandum, quando agitur de deuolutione, nec sufficit Instrumentum locationis emphyteusis. 533 43
Non transfertur per sententiam. 545.38.42
Hereditatis non transit in heredem, nisi post illius aditionem. 168.59
Reuocabile dicitur plenum, non secus ac si esset perpetuum 526.58
Non transfertur ex contractu inualido. 483.4
Est probandum per eum, qui vult retrahere, neque sufficit pignus & hypotheca in re vicina, nec vsusfructus, satis tamen erit possessio cum perceptione pensionis præuia locatione. 526.13.& 21
Probatur ex longissima possessione. 526.37
Deductum in Iudicio incidenter, non principaliter, potest sola possessione probari. 468.35.& 439.49
Est translatum ex sola descriptione in libris montium. 487. 51
Quæ descriptio habet vim traditionis in incorporalibus, maximè inter coniunctos. 539.1
Rei legatæ transfertur in legatarium, etiamsi res sit incerta ratione loci, & quotæ. 570.57
Et acquiritur ignorantibus. 568.56.58
Et quid in legatis quantitatis, etiam piis: & conditionalibus etiam pro dote. 542.42.43
Officij ex quibus verbis, & coniecturis censeatur relictum. 443. 1.13
Reseruatum non operatur, nisi constet de dominio reseruantis. 523.16
Si negetur, inducitur priuatio à commodo locationis. 515. 30
Debet probari incidenter, non principaliter in actione legis aquiliæ. 526.40
Non potest transferri sine traditione, neque ex conuentione partium. 500.33
Non probatur ex possessione & perceptione fructuum si aliunde contra eum probetur, quod non sit dominus. 526.32
An auferatur à dante in solutum, & assignante bona incerta creditori. 519.67
Bonorum relictorum pro legitima statim est translatum in filios vnà cum fructibus per heredem præstandis, neque permittitur heredi illorum alienatio. 570.7.9
Sententia quando præbeat victori verum dominium. 407.3
Possessio, & fructuum perceptio de recenti magis probat dominium incidenter. 526.29. & seqq.
Aditio hereditatis videtur resultare ex adeptione bonorum hereditariorum, potest tamen acquiri possessio absque dominio, & antequam hereditas adeatur. 542.11
Non transfertur dominium, & possessio ex contractu inutili, in quo adest constitutum, sed requiritur corporalis traditio, quæ ex voluntate tradentis potest transferri ex falsa, & putatiua. 483.7
Possessio de præterito probat dominium incidenter. 526. 22
Dominium vsusfructus rei legatæ quæ vsu consumitur, an transeat statim in legatarium, si facta æstimatione rei, in qua vsusfructus, & relictus, offeratur heredi debita cautio, vel requiratur translatio, & cessio heredis contra debitores hereditarios. 543.10
Vtile transit in contractibus ad longum tempus. 460.81
An transferatur ex adiudicatione facta ab arbitrio. 545.40. 41
Incidenter deductum vocatur cooperans. 526.25
Res si fuerit tradita cum effectu primo emptori, non transtulit in eum dominium, nisi cum qualitate solutionis, vel fidei de pretio, siue traditio sit ficta, siue sit vera. 523.9
Habens dominium excludit publicianam. 542.39
Ratione consortij dicitur quis habere participationem dominij. 526.2
Incertitudo legitimæ non impedit acquisitionem dominij bonorum, quæ pro illius solutione relinquuntur, nec augmenti,

menti, nec accessionum prouenientium ab effectu iuris, 570. 16

Præsumptio domini sumpta ex possessione allegata ab actore sufficit ad illum constituendum dominum. 526.30

Transmissio capsulæ cum nomine, & signo emptoris probat merces in ea contentas esse eiusdem emptoris: idem in ballis trabibus, seruis, arboribus, animalibus, & similibus, & oritur plena probatio quoad possessionem & dominium. 500.5

Habens vtile dominium præfertur domino directo in effodiendo lapides, puteolanam, vel similia, tanquam sint fructus emphyteusis, qui spectant ad emphyteutam. 453.1

Reseruans dominium rei venditæ an possit rescindere contractum si non sit ei solutum in tempore. 523. 20

Contractus est perfectus quamuis fuerit reseruatum dominium, & periculum interitus spectat ad emptorem licet post rem venditam cum tali reseruatione illam conducat, promittendo certam pensionem. 523.17.22

Reseruatio dominij habet vim pacti manus iniectionis quod afficit rem ipsam, itaut possit auferri a quocumque etiam tertio possessore. 523. 15

Pactum reseruationis dominij continet idem quod ius commune, & est de natura contractus. 523.3.24

Reseruatio dominij operatur solum effectum, vt venditor præferatur cæteris creditoribus tempore anterioribus, & vt valeat pactum de soluendo aliquid annuum donec pretium fuerit solutum. 523.13

Locatio sola an probet dominium. 526.27

Agens actione confessoria pro seruitute debita suo prædio probat dominium ex sola possessione, & fructuum perceptione, quod etiam est in iudicio familiæ erciscundæ, & petitione hereditatis. 526.24.42

Dominium venit appellatione rei. 611.26

Potest acquiri sine possessione ex sola traditione, vel apprehensione rei corporalis. 615.2.10

Difficilius perditur, quam possessio. 704.50.51

Transfertur in mutuo. 756.25

Excludit publicanum. 731.13

Bonorum patris continuatur in filium iure suitatis. 702.38.39

An probetur ex recognitione rei emphyteuticæ. 790.1

Reseruatum per venditorem, donec sibi pretium soluatur, dicitur ius proprium quod operatur prælationem in re vendita. 772.9

Officij potest esse penes vnum, titulus autem apud alium. 670, 16

Res venditæ non transit in emptorem, nisi soluto pretio, itaut neque ei acquiratur pro parte eiusdem pretij soluti. 730. 23

Fructus sunt accessorij, & spectant ad illos quorum est dominium, quamuis alius seuerit nomine proprio. 614.3.&.688. 21.&.713.11.&.750.27

Causa contradictionis habentis verum & liberum dominium præualet, non considerato quasi dominio heredis. 765.37

Exceptio dominij incontinenti probando, quando faciat cessare Saluianum, & quodcumque possessorium, & admittatur contra spoliatum. 731.15.734.15

Non habēs dominium habet facultatem illud alteri dare, prout in Tutore, Curatore, Iudice, & similibus. 777.15.19.20.21

Ius prælationis cessat si non constat de dominio. 745.75

Immissio impeditur per eum, qui habet dominium, & possessionem. 731.12

Per obitum habentis dominium temporale resoluitur omne ius ad fauorem alterius constitutum. 733.19

Reseruatio dominij non impedit perfectionem contractus. 772. 10.12.16.733.24

Emens rem pro persona nominanda statim acquirit dominium nominato, & ex tali contractu vnicum debetur laudemium. 686.1.2

Testes deponentes super dominio alicuius debent reddere causam scientiæ, licet non interrogentur. 670.6.8

Habens rem liberam dicitur habere directum, & vtile dominium. 657.42

Pecunia consumpta quamuis aliena efficitur recipientis & consumentis, & facit extinguere dominium, & hypothecam. 649.7.8

Reseruatio dominij, & specialis hypotheca operatur prælationem contra quoscumque creditores etiam priuilegiatos, & est valida conuentio. 730.1. & seqq.

Dominium omnium, quæ incidunt in commissum statim transit ad Datarium, sicut transibat ad Principem. 625.2.5.6.7

Iudex sæcularis non potest concedere mandatum capiendi possessionem rerum Ecclesiasticarum, etiam quod tractaretur de dominio vtili inter laicos. 732.6.17.18

Pignus manet in bonis debitoris, nec ex eo aliquod dominium transit in creditorem, cuius periculo non perit, si aliqua non possit ei imputari. 777.13

Vendens officium cum reseruatione dominij donec fuerit solutum pretium non tenetur ad damna ex illo prouenientia, quæ spectant ad emptorem. 772.7.8

Reseruatio dominij super officio dicitur sublata, si per reseruantem postea illud liberè resignetur secus stante protestatione prius facta de non recedendo a dicta reseruatione. 730.9.11

Damna illata per animalia vendita cum reseruatione an pertineant ad emptorem, seu venditorem, stante statuto, quod Domini teneantur pro damnis ab eis illatis, & quando scientia ad istum effectum sit probanda. 772.13.14.15

Dominium non est probatum, si in libro Monasterij asseratur quod illud habet talem dominium. 838.8

Alumi quæsitum quo casu per Principem possit tolli. 891.29

Est translatum per fidem habitam de pretio, secus si tempore datæ fidei aderat in emptore animus illam frangendi, & quo modo in hoc casu dolus sit præsumendus. 967.2.5

Est quod proprietas. †. 878.4

Probatur per locationem & emptionem, si alia adminicula concurrant. 970.7

Rei corporalis non potest sine causa tolli, prout nec dominium iurisdictionis. 891.39.43

Reseruatum operatur auctoritatem in concursu creditorum. 900.15

Habet vim pacti manus iniectionis efficiendo rem ipsam, quæ à quocumque possessore poterit auferre. 964.4

Transit in Ecclesiam ex solo contractu absque aliqua traditione. 952.15.50

Est plenè probandum, quando agitur principaliter ad deuolutionem, secus incidenter ad effectum non solutionis canonis. 912.2.34

Rerum quæ incidunt in commissum statim transit ad Datarium sicut transibat ad fiscum. 970.20

Quando probetur ex indiciis & coniecturis. 970.6

Venditor, qui non transtulit dominium rerum venditarum potest illas, & pretium ex eis retractum vendicare excluso quocumque creditore etiam priuilegiato. 967.1

Participatio dominij, an sit necessaria vt quis dicatur habere consortium. 874.6

Defectus dominij incontinenti probatus an impediat immissionem. 853.6.7

Argumentum de dominio rerum corporalium sumitur ad dominium rerum incorporalium. 891.38

DOMINVS.

Dominus tractans negotia litis eadem die qua constituit procuratorem non censetur illum reuocasse. 22.14

Fundi locati quando sit præferendus in fructibus ex fundo perceptis habenti anteriorem hypothecam. 25. 2. & seqq.

Potest retinere locò pignoris fructus ex fundo recollectos. 25.14

Rei censuatæ quando retineat fructus eiusdem rei, si census non fuit solutus. 15.15

Potest deducere contrarium eius, quod deduxit procurator in positionibus. 3. 11
Habet obligatam rem propriam. 3.6.16
Tenetur ex facto magistri nauis per eum præpositi, etiam si non probetur versio. 196.25
2 *Domini tam supremi, quam inferiores an possint condere testamentum sine solemnitatibus. 312.5.& seqq.*
V. Testamentum.
Dominus quando obligetur ex contractu facto cum eius administratore, seu negotiorum gestore. 383.1
An teneatur ex facto administratoris dolosè administrantis. 385.4
Directus non debet inuestire secundum emptorem, nisi soluto laudemio sibi debito per antecessores. 272.6
An amittat possessionem, & vsumfructum per occupationem quæ fit ædificando. 314.2.3.6.23.25.26
Alicuius rei, an præsumatur quoque aliarum rerum, quæ sunt intra fines illius. 293.10
An dicatur emens domum, & donec pretium soluerit illam conducens, & periculum illius ad quem spectet, & an totalis contractus valeat. 354.48.51.52.53
Non debet subijci oneri perpetuæ locationis, & in hoc est prouidendum per iudicem. 357.10
3 *Dominus, & non alius potest allegare, quod non interuenit eius consensus in alienatione emphyteusis. 511.6*
Directus præfertur vicino in venditione rei emphyteoticæ. 460. 35
Debet declarare intra biennium, an velit quod emphyteusis remaneat ad Ecclesiam, quod tempus currit à die quo monachus moritur, non quo est professus. 481.69
Non est, qui habet pignus, & hypothecam, & vsumfructum. 526.31
Dicitur quis dominus etiam pleno iure alicuius rei, quamuis illa certo casu adueniente ab eo tolli posit. 520.16
Ingrediens fundum domini vtilis, dicitur ingredi fundum alienum. 453.9
Dominus transferens in emphyteutam omnia Iura, nullo sibi reseruato præter canonem, censetur dedisse omnes commoditates, & alia quæcumque ex fundo percipienda. 453. 14
Dominus diues tenetur ad melioramenta, & expensas voluptuarias, prout etiam pauper si fundum vendidit. 437.15
Inuestiens de nouo vassallum de fundo de quo erat priuatus videtur remisisse caducitatem, dummodo illius habuerit notitiam. 429.32
Potest prohibere ingressum in suum fundum de iure ciuili, & canonico, & tam expressè quàm tacitè, & datur contra ingredientem actio iniuriarum. 559.1.3
Putatiuus, & bonæ fidei possessor habet ius retrahendi. 526. 16
Cogitur vendere vicino si ædificium sit vtile, & necessarium. 484.26
Vtilis habet commoditatem, & vtilitatem fundi, non dominus directus, cui remanet nuda proprietas absque fructu. 453.4
4 *Dominus non præsumitur scire gesta per procuratorem, 752.19*
Prædij seruientis non potest illud deterius reddere in præiudicium habentis in eo seruitutem. 654.4
Non præfertur anterioribus pro pensione domus locatæ ad habitandum, secus ad conseruationem rerum, vt in Apotheca, horreo. &c. 713. 2. & seqq.
Tenetur pro facto institutoris circa illud ad quod præpositus est expressè vel tacitè, dummodo non excedat officium suum. 677.23.& seqq.
Possessio ciuilis domini directi requiescit in naturali domini vtilis qui recognoscit eundem directum dominum. 779.27
Arrendatarij, exercentes officia nomine principalium non tenentur de damnis ex eis prouenientibus, quæ spectant ad titulares, & dominos officiorum. 772.11
Res aliena potest vendi, & dari in solutum, licet non præiudicetur domino. 730.25.& seqq.
Emptum ex pecunia aliena nomine ementis an efficiatur proprium ipsius, vel sit commune cum eo, qui est dominus pecuniæ. 622.5.9
Recognitio in dominum non obest tertio possessori, sed ipsi recognoscenti, & eius hæredi, & particulari successori, vt legatario, donatario, emptori, & similibus ab eo causam habentibus. 790.9.10.12
Exhibitio famuli delinquentis non iuuat dominum, si sciuit delictum, & non prohibuit, sed permisit. 625.21. & seqq.
Consensus Domini directi non requiritur in alienatione necessaria. 784.7
Possessio Ciuilis an remaneat apud Dominum directum, cuius vigore detur ei manutentio. 736.7.8
Debet requiri quamuis dederit vassallo facultatem alienandi feudum vt sit de persona in quam alienatur. 730.55
Tenetur de delicto successiuo præpositi si agatur ciuiliter non criminaliter. 625.15
Vectigalium potest conueniri ex facto familiæ secus quando deputasset illos, qui boni putabantur. 625.22.42
Tertius ratione interesse non prohibetur nullitatem contractus deducere, neque requiritur aliqua declaratio respectu ipsius, quidquid aliud sit respectu Domini directi. 695.15.16
Potest corrigere famulum. 738.70
Dominus directus iuxta statut. Vrbis compellitur concedere successoribus de eadem genealogia locationes contractus liuelarij si tempore, aut defectu generationis finiantur, cùm ijsdem conditionibus. 918.11.16 5
Habet facultatem retrahendi rem sub eius proprietate existentem à quocunque etiam priuilegiato, excluso quoque censuario, & vicino. 903.1.& 957.28
Duo domini non possunt insolidum possidere. 900.18
Dominus dicitur domus qui habet partem illius, quamuis etiam alius habeat vsumfructum. 842.46
Factum ab officiali censetur factum à Domino mandante. 829. 15

DOMVS.

Domorum demolitio propter crimina, & salis superseminatio quando habeat locum. 179.1 V. Sal. Bona. 1
Multa exempla publicationis bonorum, & illarum destructio. 179.16
Et in vsus inhonestos conuersio. 179.26
Domus destinata ad vsum Apothecæ an veniat appellatione Apothecæ, 126.1
V. Destinatio. Apotheca.
Camera solita locari an veniat in legato domus. 126.7
Res coniuncta domui quando comprehendatur in concessione domus. 126.11
Hortus an veniat appellatione domus. 126.19
Domus accipitur pro agnatione. 218.15.17 2
Et pro familia. 218.10
Criminosi communio cum aliquo non delinquente an possit destrui vel sit commutanda pœna. 217.73.74
Et quid in domo, in qua vxor habet pignus pro dote, vel in colono, vel alijs habentibus similem hypothecam pro obseruatione contractus, 217.73.74
Domi se continere mulieribus est summa laus, & ignominiosum vagari. 215.48
Domus seu familiæ vocatio comprehendit non solùm familiam originariam, sed etiam aggregatam deferentem eadem insignia, & cognomina. 645.6 4
Appellatione domus veniunt, qui portant nomen domus, & insignia, & quando inter istos præferatur proximior. 645. 14.15
Domus posita in Inuentario per hæredem tota hæreditaria. 766.33.& seqq.
Census extinguitur domo extincta. 654.8

Habitans

Habitans duas domos diuersis temporibus potest in vtraque domo citari etiam in ea in qua frequentius non habitat. 697.26
Incorporatio vnius domus cum alia, & mutatio faciei ipsius domus impedit manutentionem. 752.53
Domus appellatione quæ veniant. 657.18
In donatione domus quando comprehendantur omnia cohærentia, & annexa. 657.24.25
Conclaue, seu porticus, cui domui debeat cedere. 678.3.4
5 Domus accipitur pro patrimonio. 922.15.17
Portiones domus consistunt in haustu aquæ, puteo communi, balneo accessu aditus fistulæ, canali, & similibus. 942.25
Viridarium, quod cedit domo, non efficitur feudale, quamuis domus esset feudalis. 896.36
Appellatione domus seu fundi venit tota domus, & fundus idem in rebus incorporalibus, etiam in materia retractus 947.3.5.& 968.17
Testator legans eam partem domus, quam habitabat, censetur legasse totam domum, si incertum sit quam partem inhabitauerit. 946.23
Permissio standi in domo est ius quoddam personale. 922. 25
Vendita, seu legata domo, quando veniat viridarium. 896. 28

DONANS.

1 Donans petens à donatario vt impleat, si prius contraxerit, an incurrat in pœnam licet postea impleuerit. 246.25
Donantis, & donatarij stipulatio suffragatur aliis substitutis & illis etiam absentibus actio acquiritur. 332.1.2
3 Donans Titio, ita vt post eius mortem bona donata vadant ad Ecclesiam an possit pœnitere. 575.1.7.9.& 405.19.23
Omnia bona vel maiorem partem quando præsumatur simulatè donasse. 479.68
Volens redarguere donationem, tanquam non insinuatam, oportet vt præueniat donatarium, antequam ab eo citetur ad videndum fieri insinuationem. 571.25
Si semel impugnauit donationem, non potest amplius illam insinuare. 483.25
Consensus donantis deficit si statutum fraudem præsumit. 483. 10
Mens donantis declaratur ex coniecturis. 554.5

DONARE.

1 Donare propter subiectam materiam potest intelligi quoad vsum. 232.5
Est perdere. 233.2
3 Donare dicitur, qui consensit vt res sua per alium alicui donetur. 511.14

DONATARIVS.

2 Donatarius ex eademmet donatione potest vnam partem capere, & reliquam repudiare, secus in institutione hæredis. 247.43
Causa mortis potest propria auctoritate possessionem apprehendere. 247.17
Cui fuit donatum post mortem non potest petere cautionem de viuendo arbitrio boni viri. 272.36
Ius vtile requiritur substituto, quando etiam, primo donatario fuit acquisitum, & quid stante stipulatione interposita pro omnibus. 332.10.11

DONATIO.

1 Donatio est perfecta absque eo, quod stipulatio interuenerit. 531.65. sed vid. 1.5
Donatio excedens quingentos solidos non insinuata an sit nulla solùm in excessu. 162.15
Facta filio ob causam clericatus, & matrimonij an possit reuocari: quando imputetur in legitimam, & conferatur. 159.29
Causa mortis an possit fieri per filium familias cum consensu patris. 79.16
Vsurarius an prohibeatur facere donationem causa mortis, quemadmodum Testamentum. 79.17
Inter viuos facta per patrem, seu matrem an imputetur in legitimam quando adest verbum, dedit, seu donauit. 82.17
Ob causam non requirit insinuationem. 82.25
Non debet deseruire respectu alicuius retributionis. 82.26
Causa mortis venit in statuto loquente de donatione, quando est eadem ratio, 82.21
Recipit omnes reseruationes à principio actus, quas vult apponere donator ante quæsitum Ius donatario. 82.33
Non consistit inter patrem, & filium. 82.1
Non insinuata vltra quingentos solidos an corruat hodie sicut olim ex dispositione l. Sancimus. C. de donat. 51.13
Quæ fit per exterum in Vrbe an requirat insinuationem. 134.21
Inter viuos an sit interdicta, si statutum mandet relinqui prius certis personis. 124.1
Si prohibeatur vxori relinquere viro an debeat intelligi tã de donatione in vltima voluntate quàm inter viuos. 124.3.9
In vita arguit maiorem liberalitatẽ, quam si fiat in morte. 55.6
Propter nuptias fit pro vtilitate, & securitate mulieris, & olim dicebatur ante nuptias, nec requirit solemnitatem statutorum. 53.9.10
Si fiat alicui cum pacto, vt certo casu adueniente transeat ad alium an possit reuocari. 49.40
Per clericum concubinæ non validatur iuramento. 31.21
Prohibetur etiam futuræ concubinæ prout futuro amasio. 31. 25.26
Ob benemerita valet si fiat concubinæ. 31.28
Inter coniuges est prohibita. 78.41
Non dicitur, si donans possideat rem donatam. 78.42
Non est donatio causæ mortis, si de morte non fiat mentio. 78. 43
Causa mortis an valeat inter virum, & vxorem. 172.14
Causa mortis quando reuocetur per alienationem rei donatæ 172.1
An accedat vltimæ voluntati. 172.2
Ante delictum an euanescat, secuta sententia capitali. 172.8. & seqq.
Confirmatur per mortem naturalem, non ciuilem. 172.9
Inter filios æquiparatur donationi inter coniuges. 172.12
Facta vxori an confirmetur per mortem ciuilem mariti, & quando hoc procedat. 172.15
Occasione ingrediendi monasterium deficit, si non sequatur ingressus, vel quis egrediatur de monasterio; & quando bona donata recuperentur, quamuis adesset promissio non reuocandi etiam si contingeret exire. 96.1. & seqq.
Omnium bonorum facta ab ingrediente Monasterium præsumitur intuitu ingressus. 96.32
Quando præsumatur potius inter viuos, vel causa mortis. 96.4 10
Irreuocabilis efficitur per pactum donantis, & stipulationem notarij quamuis in ea fiat mentio mortis. 96.11
Per ingratitudinem an reuocetur, stante pacto non reuocandi, etiam illa secuta. 96.36
Comprehendit solùm bona existentia tempore contractus. 98.2
Omnium bonorum an valeat. 98.21
Post mortem an intelligatur de bonis futuris. 98.22
Et quomodo in ea dicta verba (post mortem) sint intelligenda 98.24
Ob causam dotis dicitur mera liberalitas. 98.28
Neronis Messulæ ad subueniendum eius inopiam. 120.81
Non valet, non reseruata facultate testandi etiam non secuta traditione. 132.15
Filia naturali quo ad vnciam subsistit. 98.3
An dicatur si ius quærendum renuncietur. 132.19
Vxoris communibus filiis intelligitur de nepotibus, si non adsint filij. 141.26
Omnium bonorum est nulla, si nihil, aut parum reseruetur, & an sufficiat reseruatio vsusfructus. 120.4.5
Facta filio arrogato ab amicis patris acquiritur patri. 189.5

An valeat, si fiat per vxorem, & consanguineos existens in magistratu. 189. 35
De donationibus, quae fiebant sponsae tam per maritum quàm alios consanguineos, & inuitatos ad conuiuium, tam sponsae, quàm pueri recenter nati, & quibus donata acquirantur. 189.1. vsque ad 38
Facta amico non reuocatur ex dispositione legis si vnquam C. de reuoc. donat. 200.9
2 Donatio omnium bonorum, vel maioris partis, inducit fraudem simulationis. 255.18.19
Causa mortis dicitur reuocata si testator alienat voluntariè res donatas. 231.22
Propter nuptias de consuetudine non datur. 254.69
Si fiat filio scholari in sacris constituto valet, iure peculij quasi castrensis, ac si esset donata Doctori, & quid in filio primae tonsurae. 231.23.24
Librorum facta à patre filio scholari licet à principio esset, nulla, tamen conualidatur patre viuente, per assumptionem doctoratus. 231.21
In dubio videtur quis stipulari ex eadem causa, ex qua fecit donationem. 332.3
Si fiat absenti non acquiritur dominium, nec possessio, nisi subsecuta ratihabitione. 397. 29
Quando reuertitur an resoluatur, si medio tempore alteri sit ius quaesitum. 381.21
Facta per clericum habentem bona tam beneficij, quàm patrimonij valet, & onus probandi incumbit parti praetendenti illa fuisse quaesita ex redditibus Ecclesiasticis, si concurrat possessio successorum clerici. 381.1
Causa mortis an ad instar legatorum reuocetur. 251.33. & seqq.
In qua est facta substitutio, si reuocatur quoad primum donatarium, non censetur reuocata quoad substitutum. 247.5
Cum substitutionibus & fideicommissis, non vnica donatio sed plures, & vna ab altera non dependet. 247.10
Extra Vrbem absque insinuatione per Romanum est valida non obstante statuto Vrbis quamuis donans expressè profiteatur in donatione se viuere lege romana. 253.5. & seqq.
Facta à clerico cum pacto de illum alendo, an suspendatur per eius mortem, & sit similis illi quae fit reseruato vsufructu. 381.12. & seqq.
Causa mortis an permittatur minori sine curatore. 233.19.20
Inter viuos facta in testamento valet, & retinet naturam, & vim contractus. 247.23
Non insinuatur si non excedat valorem 500. solidorum legalium. 231.10
Clerici an subsistat si fiat cum reciproco fideicommisso, & substitutione de descendentibus masculis: & de quibus bonis intelligatur. 381.6. & seqq.
Causa mortis potest fieri à filiofam. & substitutio in ea facta valet: & an clausula codicillaris sufficiat, vel debeat interuenire expressus consensus patris. 382.8.9
Ob causam non requirit aliquam solemnitatem statuti loquentis de simplici donatione. 386.11.12
Restricta ad descendentes nascituros ex corpore donatarij, vel ad descendentes masculos tantum, non facit, vt bona donata debeant reuerti ad donantem, vel eius haeredem, sed transibunt ad successorem donatarij. 386.14.17. & seqq.
Descendentibus nascituris censetur vnita in quolibet personarum gradu, & perinde est ac si donatum fuisset vltimo sine aliquo onere, sicut in fideicommisso. 386.15.16
Remuneratoria dicitur magis permutatio in exonerationem meritorum, & in eo, quod merita excedunt habetur pro simplici. 386.4.10
Ob causam alimentorum non requirit insinuationem, & quando hoc onus alendi consideretur respectu bonorum, donatorum, vt sciatur ad quam summam ascendat illorum aestimatio. 386.1.2
Causa mortis est similis legato vt vltimae dispositioni, & an reuocetur per poenitentiam. 273.45.46
Non eget insinuatione, si testator legat cũ promiss. nõ reuocãdi, & casu quo reuocaret, ex nunc donat inter viuos 273.42
Bonorum post mortem requirit obitum amborum. 272.35
Donationis praesumptio cessat quando aliqua probabilis coniectura capi potest. 231.1
Donationem si filius simpliciter approbet non sibi praeiudicat in legitima respectu illius donationis. 247.41
In donatione maioris partis bonorum debent subministrari alimenta donanti, non secus ac si esset omnium bonorum. 381.19
Extra Vrbem facta sine insinuatione, si ratificetur Romae, an praeiudicet donatarijs quibus iam fuerat ius quaesitum ex primo contractu. 253.8.9
Facta filio à patre ob causam matrimonij an sit simplex, & debeat conferri, & imputari in legitimam. 297.1.2
Ob causam matrimonij quando confundantur cum toto contractu dotali, & sit vnicus contractus, an retineat naturam ipsius dotis. 297.3.5
Propter nuptias non exigit insinuationem. 297.7
Facta filio ob causam clericatus non imputatur in legitimam, & an possit reuocari. 297.7.9. & seqq.
Absenti stante iuramento est irreuocabilis tam de iure canonico quàm ciuili. 297.22.23.27
In donatione, quae apud acta insinuatur non est necessarium adhibere testes. 312.30
Non insinuata an confirmetur si apponatur onus dandi, vel faciendi aliquid, quod transcendit vltra, vel aequiualet summae. 500. aureorum. 547.6
Ob causam meritorum, & ob sanguinis affectionem debet insinuari. quamuis probentur merita. 355.17.20
Plurium rerum vna praesumitur ratione eiusdem actus donandi, & eiusdem loci & temporis. 353.1
Annua an sit vna vel plures tam respectu insinuationis, quàm alterius effectus. 355.6.11.23
Annua pro futuris temporibus non expirat morte donantis, sed donatarij, & fit coaceruatio, vt appareat an excedat legitimam summam. & requirit insinuationem. 355.9
In singulos annos si dubitetur an excedat 500. aureos quomodo sit declaranda, & quando fiat coaceruatio. 355.21.22
Cum reseruatione fructuum in vita donantis statim post eius mortem reuertitur ad donatarium. 342.16
Non est noua, quae insinuatur in actis iudicis, & quae sit insinuatio. 312.58.59.60
Quae fit per principem non insinuatur. 312.4
Quamuis acquiratur absenti & ignoranti, tamen intelligitur si placuerit donatario. 296.48
Si reuocetur an videatur quis disposuisse, saltem tacitè de bonis suis in succedentes ab intestato. 221.1
Filiis primi matrimonij non poterit à matre transeunte ad secunda vota reuocari, nisi de ea expressè constet. 219.2 12
Facta per matrem filiis nascituris ex secundo matrimonio pro quibus pater stipulatur, vacet, si filij nascuntur, & donationem ratificent viuente matre. 219.36
Quando censeatur vniuersalis vel particularis si fiat de omnibus bonis mobilibus, & immobilibus, ac iuribus & actionibus certi loci. 256.3
Rationis bambaria censetur vniuersalis si donator non possidet alia bona, quam illa quae in suo descripto donauit. 256.3
Quando futura comprehendat, & ex quibus verbis dicatur vniuersalis. 256.16
In donatione generali solutio spectat ad donatarium, secus in particulari. 256.17.18
Circumscripta certo loco, vt valeat, nec ne, attenditur coniecturata mens donantis: an adiectio loci fuerit apposita demonstratiuè vel taxatiuè. 256.2

In

In donatione rationis banchariæ an omnia lucra spectent ad donatarium. 256.9.10.11.12
Pro donatione etiam ad pias causas debetur laudemium. 377.1.2
An valeat pro Ecclesia construenda. 358.20.24.40
Eius, quod ponitur in templo ad illius ornatum valet, etiam nemine recipiente. 358.25
Acceptata quando præsumatur, stante diuturnitate temporis. 268.38
Vt excludatur, potius præsumitur error tam in facto proprio quàm in iure. 327.5
Ob causam meritorum non comprehenditur in statuto prohibente donationes. 202.1
Cum substitutione est potius substitutio, quam donatio. 372.4
In donatione aliquarum rerum Ecclesiæ cum clausula generali quando veniant solutiones donatæ: vel fiat extensio ad alias. 292.14
Absenti ex lapsu longi temporis à morte donantis non potest dici acceptata per donatarium, sed aliunde erit talis acceptatio probanda. 318.35
Donationes tot sunt quot sunt personæ in instituente primogenituram per viam contractus. 332.5
Si fiat ad tempus, & post illud alteri acquiratur, an, cum dies venerit, dominium transeat ipso iure in substitutum, etiam sine traditione, ita vt ei competat rei vendicatio. 332.7.8.9
Permissa filio in bonis, in quibus patri acquiritur vsusfructus intelligitur, dummodo ita alienetur, vt in nihilo patri fiat præiudicium in vsufructu. 327.15
Donare an censeatur pater bona assignata filio, assecuta traditione, & stante iuramento, vel si perseuerauerit in voluntate vsque ad mortem. 231.7.8.9
Inter liberos facta à matre non comprehenditur sub statuto prohibente matrem testari, nisi pro anima sua. 219.18.19
Ex causa remunerationis potest fieri à regulari, quamuis non possit donare. 205.5
Ob benemerita non prohibetur à tutore, Curatore, Procuratore, Ciuitate, Prælato, & similibus, 202.3
Ob causam meritorum potest fieri per quatuor partes ex septem Consilij stante statuto, quod non possint donari bona Ciuitatis nisi concordent sex partes Consilij. 202.7
Facultas faciendi donationem an includatur in mandato cum libera. 216.15.16
Absoluta non recipit modum, aut conditionem, vel aliam qualitatem donatario inuito, neque potest reuocari. 297.15. & seqq.
Quando præsumatur, si pater dederit filio eunti ad castra, vel ad studium res pertinentes ad disciplinam militarem, vel literarium: & quid si apud patrem extarent bona aduentitia, castrensia, vel quasi. 231.16.seqq.
Ex verbis pleno iure in donatione positis quando sit renunciatum l.si vnquam C.de reuoc.donat. 177.31
Facta alicui vt post certum tempus ad alium perueniat, an possit reuocari tam quoad primum, quam quoad secundum. 332.12.14
Inter viuos an fiat per clericum tanquam sit administrator Ecclesiæ & vsufructuarius. 381.14
Cessio ex causa donationis non solet præsumi simulata. 252.24
Dicitur ob causam si fiat propter onus delationis armorum & sumendi nomen & familiam donantis. 381.24
Actio an competat ex donatione, in qua requiritur, vt donatarius aliquid faciat, si non fuerit doctum de implemento. 355.15
Per reuocationem donationis an videatur quis disposuisse saltem tacitè de bonis suis in succedentes ab intestato. 221.1
Bonorum assignatio facta per patrem filio an censeatur donatio, vel potius concessio in peculium & administrationem. 231.2.& seqq.vsque 30
Coniecturæ an sufficiant ad declarandum quod pater voluerit donationem filius facere. 231.15
Non pertinet ad bonorum administrationem. 233.14
Decretum non debet interponi in donatione minorum, & nihil operatur authoritas Tutoris. 233.1.5.10
Præsumitur per descriptionem in æstimo ad instantiam descendentium & coniunctorum. 252.48
Facta cum substitutione est potius substitutio quam donatio. 372.4
Statutum disponens, vt maior 12. annis habeatur per persona legitima, an habilitet ad faciendam donationem. 233.21.22
Filius approbans contractum an excludatur à querela inofficiosæ donationis. 247.51
Augmentum dotis quando possit dici donatio propter nuptias. 254.5.& seqq.
An valeat de emphyteusi sine consensu Domini. 377.27.& seq.
In donatione generali solutio debitorum spectat ad donatarium, secus in particulari. 256.17.18
Ex eadem met donatione an possit donatarius vnam partem capere, & alteram repudiare. 247.42
Dominium an statim acquiratur substitutis in donatione, ita vt purificata donatione substitutionis possit agi rei vendicatione ad consequendum bona donata. 381.22.23
Dominij translatio an fiat ipso iure in donantem ob pacta donationis non seruata. 381.29
An arguatur simulatio donationis factæ per patrem filio ob coniunctionem sanguinis. 255.7.8
Ob benemerita æquiparatur permutationi & compensationi. 202.2
Tacita excluditur ex qualibet coniectura. 327.4
Ex reciproca donatione legitima detrahitur, & illius respectu competit querela inofficiosæ donationis. 247.25
Fructus an reseruantur in donatione causa mortis, vel inter viuos. 251.20.30.31
Falcidia an deducatur ex donatione causa mortis, 247.16
Filia an possit facere testam.de donat. pro ser nupt. 382.6
Si fiat pro futuris meritis dicitur contractus innominatus non continens causam lucratiuam, nec requirens insinuationem. 386.5.6
Quando censeatur facta de locis montium ad fauorem filij. 252,10.12
Onus probandi incumbit afferenti eum, qui fecit donationem habere alia bona. 256. 14
Contractus assumit nomen ab actu principali, non à donatione in eo admixta. 262.28
An dicatur facta descendenti per eum qui stipulatur nomine ipsius. 252.47
Si causa simulationis præcessit donationem, & ante eum cessauit an probetur simulatio. 255.17
An prohibeatur Regularibus iuxta Constit.Clem.VIII.& quomodo intelligitur. 202.8.18
Inofficiosa an reuocetur per filium patre viuente. 247.59
An excludatur stante descriptione simulata facta propter periculum vitæ Resignantis, si loca montium fuerint tradita. 252.17
An censeantur facta de officiis emptis, & positis per patrem super vita filiorum nullo Dominio reseru.221.2.& seq. Facta à minore cum iuramento quando valeat. 275. 28.29.36
Facta per patrem filio an comprehendat remissionem vsusfructus si est; auper. 327.3.6
An inducatur per verbum (dare) 221.31
Donatio quando sit insinuanda. 386.13. Vide Insinuatio.
Donum potius quam mutuum multi soluunt. 224.17
Statuti pœnas contra recipientes dona non incurrit munera non accipiens, sed rogans vt illa dentur suo consang. 202.35
Bona donata à patre filio vt ordines suscipiat non possunt a-

lienari sine consensu Episcopi. 297.11

3 Donans Titio, ita vt post eius mortem bona donata vendant ad Ecclesiam an possit panitere. 575.1. & per tot. &c. 405.19.23

Omnia bona, vel maiorem partem quando præsumatur simulatè donasse. 479.68

Volens redarguere donationem tanquam non insinuatam oportet vt preueniat donatarium antequam ab eo citetur ad videndum fieri insinuationem. 521.25

Si semel impugnauit donationem, non potest amplius illam insinuare. 483.25

Consensus donantis deficit si statutum fraudem præsumit. 483.10

Mens donantis declaratur ex coniecturis. 554.5

Donare dicitur qui consentit, vt res sua per alium alicui donetur. 515.14

Donatio est perfecta absque eo quod stipulatio interuenerit. 531.65

Omnium bonorum præsentium & futurorum cum reseruatione dispondendi de certis rebus, tam in vita, quam in morte est valida. 539.26

Sub condit. quod si donatarius moriatur sine filiis masculis, vel non extantibus nepotibus masculis ex eis, reuertatur ad donantem, si superuixerit, an transeat ad heredes donatarij, vel donantis si conditio deficiat per superexistentiam liberorum & nepotum, non considerato quod non adsint descendentes ex dictis filiis & nepotibus. 554.1

Si fiat alicui cum qualitate, vt duret vsque ad eius vitam, non censetur ista qualitas repetita in substituto ipsi donatario, cuius respectu erit perpetua & non temporalis. 554.13

Restricta ad descendẽtes masculos nascituros ex corpore donatarij, maximè stante clausula ad habendum, & in perpetuum. 568.1.4

De sui natura est perpetua, & vadit ad quoscumque successores donatarij, etiam singulares. 568.2

Facta consanguineo præsumitur fieri ob causam consanguinitatis. 568.13

Si fiat ob plures causas non deficit si vna cesset, reliquis remanentibus. 568.15

Potest fieri per litteras missiuas, & per nuncium. 531.57

Est pura si fiat ex causa liberalitatis. 498.41

Quæ permittitur filio de bonis in quibus queritur vsus fructus est intelligenda, dummodo ei non fiat præiudicium in dicto vsufructu. 519.7

Facta per epistolam transmissam à donante donatario non est insinuanda. 531.27

Ob causam matrim. & causa mortis an ea comprehendatur in statuto requirente solemnitates in donationib. 474.21.24

Facta absenti potest reuocari ante acceptationem quamuis adsit constitutum seu reseruatio vsusfructus, vel pactum de non contrauenendo, seu de non reuocando, cum similibus clausulis. 575.2

Acceptata per tertium pro absente, non acquiritur, nisi sequatur ratificatio & iurium cessio. 575.5

Est irreuocabilis si fiat vxori, & filiis quando illi sunt principaliter contemplati in bonis donatis, etiam si per coniecturas posset colligi talis contemplatio. 575.10.1[illegible]

Nondum insinuata non est nulla ipso iure, & sufficit insinuationem interuenire ex interuallo per quam redditur efficax. 531.21

Ex quibus indicetur inter viuos quamuis in ea fiat mentio mortis. 586.1

Dicitur inter viuos, & transmittitur si obligentur heredes pro illius obseruantia. 586.11

Donatio causa mortis habet vim legati, & non est transmissibilis. 586.12.49

Gaminata an valeat absque insinuatione, & excludat læsionem, & errorem. 531.31

Facta coniunctis inducit præsumptionem simulationis. 479.67

Si fiat a patre filio non valet, nisi donans perseueret vsque ad mortem, & potest reuocari tanquam sit profectitium, quidquid secus sit in aduentitiis. 405.18

Est inualida ante insinuationem, & illi non potest renuntiari etiam cum iuramento iuxta formam statuti. 483.9

Facta coram Iudice an requirat aliam insinuationem. 483.11.15

Non habetur insinuata si Iudex non intelligeret, aut apertè ei non fuerit exposita. 482.14

Quæ debet insinuari infra sex menses, an habeat interim effectum ante insinuationem, vt donatarius possit pendente lite super ea tanquam non insinuata capere possessionem rei donatæ. 483.16

Non insinuata nullum effectum operatur tanquam deficiat forma substantialis. 531.2.96

Facta per virum mulieri vt sibi nubat, valet, & non redit ad heredes viri. 498.37.44

Propter nuptias fit contemplatione dotis, & pro cautela mulieris, vt sit tuta pro illius restitutione, & de aliis effectibus remissiuè. 498.45

Ob causam nuptiarum est irrita, si nuptiæ non sequantur. 498.42

Potest fieri per Ecclesiam sine solemnitatibus propter onera, quæ donatarij assumunt. 517.13

Propter nuptias non est amplius in vsu. 498.51

Bonorum immobilium acquisitorum prohibetur administratoribus confraternitatum, secus in quærendis. 517.10

Inofficiosa re, & consilio facta per matrem vni ex filiis non reuocatur in totum, sed respectu legitimæ tantum, quidquid aliud sit quando fieret extraneo. 472.25

Non potest insinuari per donatarium inuito donante. 483.20.36

Valet si fiat spuriis pro alimentis non obstante Bulla Pontificis. 586.28

Voluntas donandi non apparet, nisi post insinuationem donationis, ob quem defectum reputatur nulla vsque ab initio, & imperfecta, & nullum Ius acquiritur donatario. 483.17

Clausula (omni meliori modo ad habendum, & constitutio procuratoris, & stipulatio notarij operatur, vt donatio sit inter viuos non obstante commemoratione mortis. 586.3

Non insinuata non parit obligationem naturalem ad fauorem donatarij. 485.27

Vir, & vxor si donant alicui post mortem, donatio non habet effectum quoad exactionem, nisi secuto obitu amborum 451.6

Non reuocatur si sit iurata. 575.13

Interuentus quinque testium non operatur vt donatio sit causa mortis si aliunde constet illam esse inter viuos. 5[illegible] 2

Fraus est potissima causa ob quam donatio insinuatur. 5[illegible] 28

Vsus tantum præsumitur datus à patre filio, non proprietas, vt valeat donatio. 519.6

Præsumitur simulata propter retentionem bonorum donatorum, quando opponitur a tertio, quamuis adsit constitutum & precarium. 479.63

Ex donatione propter nuptias mulier dominium consequitur 498.49

Notificatio donationis facienda per statutum infra 8. dies est seruanda, quamuis de iure communi possit fieri quandocumque. 474.5

Qualitas donationis facienda per statutum infra 8. dies est seruanda, quamuis de iure communi possit fieri quandocumq; 474.5

Qualitas donationis in fine posita non refertur ad primam, quæ habuit propriam, & separatam clausulam 554.15

Simulatio donationis probatur per coniecturas etiam leues, & sufficiunt duo indicia, & plures coniecturæ simul iunctæ magis illam probant. 479.59.67

Effectus

Effectus donationis incipit ab ipsa insinuatione ita vt valeat, vt ex nunc, non prout ex tunc. 521.37

Acceptatio donationis non requiritur pro illius perfectione, maxime stante iuramento; ideo non poterit reuocari quamuis donans decederet antequam donatarius ratificaret. 531.43

Agnitio Iudicij patris inofficiose dantis non sufficit, sed requiritur vt filius agnoscat animo renuntiandi. 472.21

Solemnitates Constitutionis Egidianæ debent seruari etiam in donationibus factis per maiores in tota prouincia Marchiæ. 474.1

Secus in donatione Iurispatronatus. 577.5

Effectus donationis translatus post obitum, non facit illam causa mortis. 585.9

Donator condemnatus dicitur mutare statum, & non potest insinuare donationem non secus ac si esset mortuus. 531.4

Statutum loquens in donatione habet locum in augmento dotis factæ per maritum, constante matrimonio. 498.16.18

Liberatio dicitur donatio. 409.28

Officia empta per patrem filiis censentur donata si donatio confirmetur per mortem seu emancipationem. 734.20

Statutum de donationibus non habet locum in remuneratoriis, neque in lucro dotis, nec pro accessorijs ad alios contractus. 498.34

Priuilegium calculi ad rationem cumuli 15. annorum inductum fauore donantis non extenditur ad alium. 545.16

Nuncius debet acceptare donationem pro absente, dummodo ad hoc destinatus fuerit, nec sufficit quod casu talis denuntiet donationem donatario. 575.4

Necessitas superueniens facit resurgere donationem, quæ prius non valebat, tanquam esset facta diuiti pro alimentis, prout è contra illa euanescit superuenientibus diuitiis. 586.27

4 Donatio ob amorem fraternum, & ob benemerita non est inofficiosa re, & consilio. 729.18

Facta ob causam ingressus Monasterij est valida, & non reuocatur. 692.53

Propter nuptias potest fieri etiam constante matrimonio. 690.16

Et an reseruatur filiis communis matrimonij etiam fœminis, 690.12.13

Est inter viuos quamuis in prohæmio ipsius adsit mentio mortis. 657.1.4.5

Si fiat per patrem filio non est perfecta, nisi pater remaneat in eadem voluntate, & potest reuocari: quidquid aliud sit in donatione materna. 663.17.18

Profectitia reuocatur à patre expressè, & tacitè. 663.6.7

Ob benemerita sustinetur absque solemnitatibus, & est ampliãda. 657.17.23

Ex causa meritoriam æquiparatur dationi in solutum, & in ea debetur euictio siue incipiat à promissione, siue à traditione. 657.53

Quæ non valet in vim actus irreuocabilis sustinetur tanquam mortis. 657.8.9.10

De omnibus bonis præsentibus est valida. 729.9

Propter nuptias excedens quantitatem dotis dicitur donatio simplex, secus stante consuetudine iuxta quam non consideratur ista inæqualitas, siue fiat ante matrimonium siue postea. 690.19. & seqq.

De omnibus bonis præsentibus & non futuris non potest dici inofficiosa re, & consilio, maxime si reseruetur vsusfructus, & aliquid pro facultate testandi. 729.7

Acquiritur absenti propter stipulationem notarij, & non potest per donantem reuocari aut modificari, aut qualificari etiamsi donatarius decessisset ante ratificationem, quia hæres habet facultatem ratificandi. 729.19.20

Facta à matre alicui extraneo non potest dici inofficiosa per filium si ab ea instituatur hæres vel aliquid minimum ipse habuerit tam ex testamento quam ab intestato, sed solum datur actio ad supplementum legitimæ prout etiam si donatarius aliquid reliquisset vni ex filiis donantis. 729.11. & seqq.

Non sustinetur in parte, sed in totum corruit, quando est nulla quando fuerunt donata bona in genere, secus si plures res distinctæ prout dicitur de stipulatione, præsentationibus, & sententiis quot sunt capitula, 781.41.42.43

Solum inofficiosa re, non consilio reuocatur tantum quoad legitimam filiorum, quamuis sit facta extraneo: secus si fiat re & consilio quia tunc reuocatur in totum per filios, si fiat extraneo. 729.1.2.3.

Ante insinuationem nihil operatur, vel vllum dominium acquiritur donatario quamuis res donata ei fuisset tradita. 783.25

Reciproca valet in tempus mortis collata inter coniuges, vt videlicet superstes succedat præmorienti. 756.13

Inofficiosa dicitur, tam si vnica vice omnia donentur, quam si pluribus vicibus modo vna res, modo altera. 729.37

Ob causam non comprehenditur in statuto loquente de donatione quando causa respicit commodum donantis, secus donatarij. 782.22.23

Est nulla, si donator decedit ante factam insinuationem, neque amplius potest insinuari. 785.6.7

Non comprehendit futura, sed restringitur ad ea quæ existunt tempore donationis, nisi aliud donans disposuerit. 782.3. & seqq.

Eodem tempore facta coram eisdem testibus, si compatitur cum societate officij dicitur correspectiua. 679.4.5

Est magis fauorabilis quam alius contractus, & vltima voluntas. 782.14

In donatione vicissitudinaria grauamen vnius compensatur cum grauamine alterius. 782.17

Morte donantis quando confirmetur. 657.41

Si per maritum fiat vxori vltra 500. solidos non confirmatur neque infra 500. per obitum eiusdem mariti donantis, quamuis sit iurata, stante statuto Vrbis. 693.6.7

Quando contineat melioramenta futura. 782.2

Ob causam est species permutationis, quæ ad donationem non accedit. 782.23

Vera debet procedere ex mera liberalitate. 782.21

Inofficiosa non confirmatur iuramento. 729.4.5

Legitima consideratur inspecto statu in quo sunt bona tempore obitus testatoris, secus si pater fecit donationem inofficiosam, tunc enim inspicitur tempus ipsius donationis, & de illis detrahitur. 751.13. & seqq.

Donans si obierit ante ius quæsitum ex donatione, extinguitur donatio, præterquam fauore dotis. 783.29

Datio ob causam, non donatio dicitur, quando datur, vt aliquid fiat, & est contractus innominatus, cum donatio simplex sit nominatus olim, & hodie. 749.14

Futura quæ accesserunt bonis donatis veniunt in donatione, si donans vsus fuit sermone, & oratione particulari. 782.6

Procurator potest constitui ad insinuandam donationem. 783.1

Et ad donandum post mortem. 785.16

Exceptio quantitatis ad demonstrandam valorem bonorum non alterat donationem ita vt non dicantur bona donata. 750.23

Iudicanda est inofficiosa, siue sit de omnibus bonis siue de aliquibus, quæ æquipolleant omnibus. 729.35

Et quando sit inofficiosa re, & consilio, seu re tantum. 729.30. & seqq.

Assertioni donantis de benemeritis quando stetur. 657.51.52

Donare est perdere. 750.15.& 761.15

In donatione domus an veniant omnia cohærentia, & annexa, 657.24.25

Insinuatio donationis admittitur in perpetuum etiam post 30. annos, 783.33

Non potest fieri per minorem, neque cum auctoritate Iudicis, aut curatoris. 750.14.16.17.& 761.13.14

Donatarius positus in locum donantis disponit de bonis in donatione comprehensis sicut donator. 750.26
Iuris emphyteotici valet sine consensu domini, etiam absque incursu caducitatis. 633.23
Donatarius rei emphyteoticæ, seu feudalis cum pacto quod teneatur ad onera censualia rerum donatarum an sit obligatus ad solutionem laudemij de toto valore rei. 784.15
Statutum prohibens generaliter, ne filius quomodo obligetur, & contrahat, comprehendit donationes. 781.34.36
Solemnitates statuti non requiruntur in donatione ad piam causam, & ita seruatur, quamuis lex ciuilis aliter disponeret & licet statuta essent confirmata à sede Apost. 782.24.26
An comprehendatur in statuto loquente de contractu. 781.34.39.40
Vnius ex contrahentibus non extenditur ad alium correlatiuum, quia ita non disposuit. 740.33
Inter patrem, & filium quando valeat. 713.48
Maior, nedum minor non potest donare, aut cedere absque solemnitatibus constitutionis Marchiæ. 750.11
Insinuatio donationis an possit fieri per procuratorem constitutum ad insinuandum post mortem donantis. 783.2
In donatione comprehenduntur omnia, quæ donans adiecit pro perficienda re donata. 782.9
Mulier facilius se pro alio obligat quam alicui donet. 669.15
Liberans vnum ex obligatis dicitur donare. 699.9
Donans ob causam meritorum censetur donare inter viuos. 657.6
Euictio debetur in donatione, si fuerit conuenta, vel sit promissum de conseruando indemnem donatarium, vel de faciendo bonam donationem. 657.47.& seqq.
Donatarius ædificans in re sibi donata, etiam non tradita sciente donatore potest repetere ab eo expensas ædificij vel illum cogere ad perficiendam, & insinuandam donationem. 783.9
Tempus mortis inspicitur ad cognoscendum, an competat querela inofficiosæ donationis. 729.23
Filij quamuis sint hæredes patris possunt reuocare donationem inofficiosam. 729.27
Iuramentum oppositum in donatione facit illam præsumi inter viuos. 657.7
Allleganti donationem esse inofficiosam re, & consilio incumbit onus probandi. 729.10
Bona donata fauore clericatus, vt donatarius promoueatur ad sacros ordines, non possunt alienari. 750.8
Statutum Vrbis lib.1.c.149. habet locum etiam in donatione præsumpta. 693.8
Probandum est pertinentias spectare ad donantem ad hoc vt illa veniant in donatione facta cum pertinentiis. 657.22
Donata filio contemplatione patris acquiruntur in totum patri: secus si donentur filio, & patri contemplatione filij, nam tunc medietas erit filij, altera patris quod etiam est in donatis vxori quando solum constat esse contemplatum maritum. 663.8.9
Testator potest apponere onera sibi visa circa reinuestimentum rerum donatarum. 688.34
Commodum donantis sibi in donatione reseruatum praualet incommodo donationis, ita vt non fiat restrictio ad bona existentia tempore donationis, sed comprehendantur etiam futura. 782.18
Donans bona viuentis an sit indignus hæreditate illius, & an ista indignitas purgetur per pœnitentiam. 692.69.72
Bona donata filiis pro conseruatione familiæ, & contemplatione patris, & post mortem illius non possunt transferri in extraneum, neque datur eisdem filiis facultas aliter disponendi. 781.24.25
Coniecturæ sufficiunt ad probandum, quod futura veniunt in donatione non obstante pronomine possessiuo quod tunc non attenditur si potest colligi contraria mens disponētis. 782.4.5
Statutum Vrbis præscribit tempus sex mensium ad insinuandam donationem, ita vt, si aliter fieret, donatio resolueretur. 783.34
Venditio, & obligatio rei donatæ facta per donatarium est inualida; & resoluitur, si donans moriatur ante donationem. 783.8
In reuocatione donationis inofficiosæ vsque ad legitimam habetur respectus ad bona extantia tempore mortis donantis, & etiam ad bona donata. 729.26
Portio donatarij mortui accrescit alteri condonatario quando est facta donatio, vt post mortem illorum reuertatur ad donantem. 733.23
Donans non solum vestes, sed libros, vtrumque donasse censetur. 742.68
Mandatum specialissimum requiritur ad donandum. 699.14
Sen.Cons. Velleianum succurrit mulieri obligatæ, non donanti. 669.14
Dos data per Maritum vxori constante matrimonio dicitur donatio propter nuptias quamuis detur nomine dotis seu augumenti, siue fiat in contractu siue in Testamento: secus in sene, & ignobili ad fauorem mulieris nobilis, & iuuenis. 690.1.& seqq.
Donans bona præsentia potest sperare se alia superlucraturum ex quibus possit suppleri legitima filiorum. 729.8
Donationes plures, & separatæ dicuntur, quando fiunt occasione fideicommissi, & primogenituræ de vno in alium. 751.23
Masculi sunt procliuiores ad donandum, quam mulieres, quarum genus est auarissimum, ita vt sit miraculum quando donant. 669.7
Mentio de patria potestate an sit facienda, vt donatio facta filio dicatur contemplatione patris, & quando præsumatur talis contemplatio. 781.26.27
Statutum Vrbis requirens in donatione subscriptionem donantis an habeat locum in cessione facta ex causa transactionis ad dirimendas lites. 706.22.23
Donatio est gratuita declaratio beneuoli affectus erga benemeritum. 913.4
Non præsumitur nisi probetur. 824.17
Facta filio, & eius descendentibus dicitur pro conseruatione familiæ. 924.39.40
Inofficiosa re, & consilio quando reuocetur in totum, seu vsque ad legitimam. 950.1
Si fiat Ecclesiæ sua conditione, seu modo non reuocatur, etiam non secuto implemento, quamuis adsit clausula non aliter, nec alio modo. 803.18.32
Quando dicatur correspectiua ad dotem. 862.1.2
Non insinuata infra terminum à statuto præfixum resoluitur. 887.18
Absque mētione meritorum censebitur etiam facta propter merita, si illa præcedunt, licet non sit commemorata. 964.2
Quæ fit ab ægroto morti proximo inter viuos dicitur. 854.61
Pro conseruatione, & ampliatione familiæ dicitur ob causam & acquiritur omnibus contemplatis, & est pars contractus & efficitur irreuocabilis. 924.31.33
Contemplatione matrimonij an sit simplex, vel ob causam, & nullam recipiet aditionem, seu diminutionē. 924.11.& seqq.
In recompensationem onerum, & laborum an valeat absque solemnitatibus. 910.9.10
An dicatur perfecta, si donans suspendit dispositionem in tempus futurum confectionis Instrumenti. 899.13.14
Respiciens vtilitatem donatarij & tertij dicitur ob causam. 984.40
Est probanda per eum, qui se in illa fundat cum requisitis necessariis insinuationis, & similium, etiam in ea quæ fit iuxta legem si quis argentum C.de donat. 887.1.38
Ob causa matrimonij est pars contractus, & cum eo confunditur. 984.30
Facta per patrem filio, vt contrahat matrimonium cum particulari

ticulari persona dicitur ob causam finalem & est irreuocabilis, secus si in genere donaretur. 984.22.24
Per virum senio confectum, seu ignobilem ad fauorem vxoris iuuenis, seu nobilis valet, etiam si fiat post consummatum matrimonium, & ita seruatur de consuetudine, tam per legistas, quam canonistas & Theologos, etiam sine iuramento, & confirmatione obitus. 984.3.7.18
Ab ingredientibus Monasterium dicitur realis, & perpetua, nec potest reuocari prætextu cuiuscunque lesionis, etiam quod fiat per minores. 971.11.12
Facta contemplatione Religionis per minorem an valeat tanquam ob causam nuptiarum spiritualium, & an æquiparetur donationi causa mortis. 975.15.26.41
Secunda si fiat iuxta formam primæ continet omnes qualitates in prima contentas. 854.53
Censetur solum de portione de qua potest donans disponere. 839.5
Ob causam finalem debet adimpleri, alias dabitur repetitio. 924.35
Propter causam nuptiarum non reuocatur propter superueniētiam liberorum, neque propter ingratitudinem. 984.27.28
Per ingredientem Religionem nullum sortitur effectum si deficit ingressus. 975.10
Inter viuos an possit reuocari etiam ex rescripto Principis. 854.31.32
Simplex, & pura non potest dici illa quæ fit ob causam dotis, sed est propter nuptias, quamuis non sit expressa qualitas nuptiarum & licet maritus donauerit aliquid extraneo, per quem postea illud donetur vxori. 862.3.12
Propter causam an debeat concernere commodum donantis, & an sit facienda ob causam necessariam. 984.38.41
Vt matrimonium quis contrahat, an sola ipsi acquiratur, & non aliis. 924.45.
In recompensationem nobilitatis an subiaceat pœnis secundo nubentium. 862.13.15
Quando reuocetur, si fuerit ob causam matrimonij. 854.33
Ex diuturnitate temporis an præsumatur. 825.48
Censetur solum facta de iure, quod competit in re donata. 955.23.35
Conditio intelligitur apposita ad commodum donatarij ad piam causam. 995.7
Transmittitur ad heredes. 971.10.46
Filius non potest retrodare patri donanti bona sibi per eum donata ob effectuationem matrimonij. 984.29
Forensis donans in Vrbe tenetur seruare solemnitates statuti Vrbis. 887.5
Iudex debet ex officio curare, vt non fiant fraudes in donationibus in suo territorio factis. 887.7
In donatione Ecclesiæ liberalitas censetur causa finalis, modus autem causa impulsiua, ita vt etiam circumscripto modo fuisset donatum. 803.21
Pactum est validum, quod donatio Ecclesiæ rescindatur etiam ex facto solius prælati conuenientis conditioni per donantem appositæ. 803.42
Donans potest apponere rei donatæ conditiones sibi visas. 803.39
Ecclesia, cui fuit donata domus cum onere præstandi alimenta donatori, quando illa destructa teneatur illum alere. 916.14.20
In donatione per minorem 25. annis requiritur decretum Iudicis competentis, vel ratione loci, in quo bona sunt sita vel donatoris. 827.10
Regulares an de consuetudine, & de iure licitè donent illud, quod parcius viuendo acquirunt. 880.21.22
Dominium rerum donatarum causa mortis ipso iure transit in donantem, si donatio reuocetur cum repetitione fructuum tam pendentium, quam perceptorum. 975.17.18
Mens donantis magis colligitur ex repetitione, & geminatione verborum. 924.14
Per pactum de donando an æquiparetur ius in re, vel solum detur actio personalis ad interesse. 887.32.37.
Causa finalis donationis si cesset donatum restituitur, & ex quibus verbis illa colligatur. 826.44.46
Statutum Vrbis annullat iuramentum in donationibus inter virum, & vxorem, secus in reciproca, & ob causam, prout est illa quæ fit per senem vxori iuuenis. 984.19.20
Fructus debentur etiam pro donatione propter nuptias, sicut de dote. 857.16. & seqq.
Præiudicium aliquod an possit considerari in minore donante absque solemnitatibus propter Religionis ingressum. 975.9.11
Pater non potest relinquere nec donare filio naturali, nisi vnicam existente prole legitima. 958.11
Iuramentum an confirmet donationem etiam inualidam inter virum & vxorem. 984.16.17
Donata vxori contemplatione viri acquiruntur ei, & suis hæredibus. 862.9
Donatarius si retrodonat donanti, qui fecerat ei donationem ob causam matrimonij dicitur committere fraudem, idem si alienet bona donata. 924.37.38
Donans propter ingressum Religionis censetur solum donare quatenus professionem emittat. 971.14
Minor an possit donare causa mortis absque solemnitatibus statuti, quamuis illud loquatur de contractibus. 965.20.27.40.
Donatarius non debet ingredi possessionem emphyteuticæ rei donatæ nisi prius dominus directus consenserit. 913.3.6.7
In reciproca donatione grauamen vnius compensatur cum grauamine alterius. 916.5
Donans cum reseruatione vsusfructus dicitur donare post mortem, quæ secuta donatio sumit effectum, quæ prohibetur fieri à Prælatis. 854.46
Promissio donandi an idem sit quod donatio. 887.20.29
Bona donata dicuntur transfusa, & consolidata inter donatarios, & habentur pro vnico patrimonio, & vna hæreditate illius. 971.26
Onus soluendi debita donantis adiectum donatario, dummodo non excedant fructus suorum bonorum vnius anni, an intelligatur de solutione facienda omni casu, vel tantum conditionaliter, si appareat de huiusmodi excessu. 995.8
Minor donans bona sua extraneo propter ingressum Religionis an teneatur seruare solemnitates iuris communis, seu statuti. 975.1.32.44
Statutum Vrbis requirit in donatione excedente summam ducatorum 200. insinuationem infra sex menses. 887.4
Insinuatio requiritur tam in donatione, quam in promissione donandi. 887.23
Donans alicui præsentis bona sua coram testibus, quomodo debeat talem donationem insinuare. 887.12
Statutum loquens de donationibus insinuandis an comprehendat donationes causa mortis. 975.37.39
Vide. Insinuatio.
Fructus donationis propter nuptias debentur de iure communi. 823.19

D O S.

Dos an sit constituenda viro, vel vxori, vt possit dici dotata stante statuto exclusiuo fœminarum. 157.18
Oblatio dotis facta per fratres an sufficiat ad excludendam filiam dotatam ex forma statuti. 157.16
Exceptio exclusionis quando trahatur ad sorores ante statutum dotatas. 147.19
Data Monasterio restituitur exeunti. 96.24.
Idem in Monacho, qui fecit professionem si licitè recedat. 96.25.
Quando alienentur pro alenda familia. 107.10
Executiue agitur pro dote enuntiata, & illius restitutione. 113.27.31

Vxor quando excludatur à quarta. Vide. Quarta.
Lucrum dotis an compensetur cum legato.134.10
Debitor dotis voluntarius an dicatur maritus, & eius heres. 134.17
In calculanda legitima filiorum, quomodo sit dos detrahenda. 134.33
Per legatum factum vxori si dotem non petierit, an censeatur dilata exactio dotis, vel extinctum debitum dotis.134.25.26.
Confessio dotis in testamento facta quando probet debitum dotis.116.42.
Vide. Confessio.
Pro dote, & fructibus dotalibus an possint alienari bona subiecta fideicommisso.43.28
Census an possit imponi pro dote soluenda super bonis prohibitis alienari.43.27
Promissa in scutis auri boni computato valore 12. Iuliorum pro quolibet scuto an sit soluenda in auro, vel iuxta valorem.51.17
Dotis lucrum concessum pleno iure quomodo intelligatur tam quoad vsumfructum, quam respectu proprietatis.49.9
An possit peti per vxorem collocari in tuto quando maritus malè administrat vel sufficiat cautio viri. 44.21.24
Maritus promittens restituere totam, & integram dotem censetur renuntiare lucro dotali.46.19
Pro dote an bona minoris sint obligata tacite sine decreto. 68.7
Data à fratre sorori an sit animo donandi.65.1
Frater an possit stipulari vt dos sibi restituatur soluto matrimonio morte sororis.65.3
Quando sit danda Sorori vterinæ à fratre etiam clerico. 64.4. 14.
Pro sorore dotanda an alienentur bona fideicommissi materna, transuersalium, & maioratus.65.8. & seqq.
Obligatus dare dotem quando dicatur habere necessitatem præcisam.65.18
Obligatio pro dote censetur etiam pro fructibus dotalibus, & dotatione propter nuptias.53.7
Quando lucrum dotis, & dos sit ex titulo lucratiuo.53.12.13
An reuocetur propter ingratitudinem.53.14
Hypotheca dotis quando incipiat.
Vide. Hypotheca.
Statutum disponens filias esse contentas dote quo casu excludat à supplemento si dos sit minor legitima.148.1
Prohibitio dotis vltra summam Scutorum bis mille est fauorabilis.148.5
Congrua respectu cuius temporis dicatur.148.8
Quando augeatur auctis facultatibus.148.12
An possit peti per vxorem, cui relictus fuit vsusfructus.134.1
Si prohibeatur vxor recipere dotem ob legatum, an possit à sponte soluente recipere.134.3. & seqq.
Legatum vsusfructus an compensetur cum dote.134.9.11
Et quid si dicatur pro omni eo & toto, quod prætendere posset.134.29
Maritus recipiens dotem prohibetur petere alimenta, & fructus dotis.130.32.
Lucrum dotis an possit per maritum in præiudicium creditorum repudiari.132.15
Fructus dotis quando debeantur stante mora.143.1. & seqq.
Et quomodo taxentur. 143.6
Et an possint per statutum permitti.23.8
Seu stipulari.145.13
Dilatio data ad soluendum dotem an impediat receptionem fructuum dotis etiam lapso decennio.143.15.16
Et quid si non adsit interpellatio.143.10
Et quid in heredibus viri.143.32
Secundus maritus an petat fructus dotis, seu pignoris dati in dotem.143.22. & seqq.
Data primo viro an censeatur repetita secundo. Et quid in augmento dotis.143.26
Habens sine dote an præsumatur omnia bona dedisse in dotem.143.27.
Quando debeatur, mutata persona mariti.143.3
Et quid in monialibus.143.40
Vel subrogato à marito, qui ab eo mutuum accepit.143.41
Vel cessionario. 143.42
Priuilegia dotis quoad hypothecam, & similia an transeant ad successores, & heredes.143.43
Promissio dotis in casu soluti matrimonij an extendatur ad nuptias non secutas.143.45
Maritus expellens vxorem an consequatur dotem.152.23
Dotis redditus nunquam suppetunt ad alendam vxorem cum requisitis quæ conueniunt dignitati viri.120.7
An perdatur propter stuprum commissum à vidua.5.19
Est fauorabilis, adeo vt heres possit conueniri in solidum.16.15
An per minorem rectè constituatur sine decreto de rebus immobilibus: & quid si aliquo respectu afferat vtilitatem, quamuis alias sit damnosa, & quid in rebus quæ seruanda seruari non possunt, & quæ vtilitas sit in dote considerandа.27.16.& seqq.
Oblatio dotis an sufficiat si filia dotata excludatur à statuto. 15.23. & seqq.
Si detur dos æstimata, an res, seu pretium restituatur non subsecutis nuptijs.38.38
Dotis augmentum habet priuilegia dotis.172.19
Dicitur ipsa dos quando fit à muliere, seu tertio, secus si fiat à marito.172.21
Quando eadem Dos cum illius augmento censeatur data secundo viro.172.22
Augmentum dotis à marito dicitur donatio propter nuptias, & debet conseruari filijs primi matrimonij, etiam sine transitu ad secunda vota.172.23
Ex promissione dotis facta marito an agat vxor seu vir, & an requiratur cessio.49.13. & seqq.
In dote omnia pacta præiudicialia apposita per fratrem reijciuntur.49.25
Data nepoti ab auo quando imputetur in legitimam, & censeatur data contemplatione filij.50.6
Vni ex filiabus data imputanda est in legitimam.50.9
Non est danda per matrem filiæ, nisi in subsidium.50.12
Debitor vsusfructus dotis non interpellatus extra iudicium, negans postea in Iudicio condemnatur in expensis.33.48
Fructus dotis quando debeantur monialibus.143.40
Reintegrato thoro, an veniat eadem dos & donatio.189.37
Augmentum dotis debetur tam sequuto diuortio, quam facta separatione thori.189.38
Maritus, & eius heres quando dicatur debitor dotis ex causa necessaria.198.13.14
Dos filiæ an sit peculium profectitium siue aduentitium.381.4
Datur ob causam onerum matrimonij.244.25.
Fructus ex dote perceptos an acquirat sponsus non sustinens onera matrimonij.244.21.22
Dotis fructus quando debeantur mutata persona mariti.240. 17.
Peti potest à vidua elapso anno, & ei debet imputari non petendo.244.7
Salua dote quando mulier possit aliquid petere ratione alimentorum ob causam retardatæ solutionis dotis, & an hoc restringatur solum ad tempus cõstantis matrimonij.244.5.6
Dotis fructus an debeantur si quantitas non est liquida.244. 9.10.
Dotis fructus debentur filiæ à die mortis testatoris, quando illi nihil potest imputari cur dotem non petierit, etiam nullo probato interesse, & quamuis aliunde habuerit alimenta. 244.50
Pro Dotium interesse, vt debeatur certa quantitas quando valeat statutum, vel conuentio.244.51

Non

INDEX.

Non potest per mulierem in testamentum relinqui quando est ad alium applicata vigore contractus, & interfit non reuocari.251.33

Et quid si ageretur de donatione causa mortis.251.37.38.39.

Dotis priuilegium an detur augmento dotis.254.62.63

Dotis restitutio quando corruat si eius æstimatio est collata in arbitrium alicuius non arbitrantis, & debeat recurri ad arbitrium alterius.254.55.59

Et quid si fuerit remissa in voluntatem ipsius mariti.254.57

Dotis vsuræ non possunt peti ab eo, qui obtinuit tantum condemnationem sortis.244.35

Dotis fructus an debeantur recepta sorte si de eis fuerit protestatum.244.36.38.39

Vsura fauore dotis permissæ intelliguntur de marito, qui sustinet onera matrimonij.240.4.5.244.2

Res æstimatæ datæ in dotem pro æstimatione declaranda per duos amicos qui postea non fuerunt electi, non sunt reddendæ à marito, sed ab eo solum præstabitur iusta æstimatio, & quomodo ad eam deueniatur, & quæ huius rei vtilitas.254.52.53

An possit solui partim in aliqua re, & partim in pecunia, si maritus promisit restituere res in dotem datas aut certum pretium.239.34.35

Consistens in creditis, iuribus, & actionibus dicitur vniuersitas bonorum, & transit cum sua causa & onere, & an debeatur lucrum dotis si adsit fideicommissum.245.48.& seq.

An censeatur habere causam perpetuam.233.45

A patre profecta reuertitur ad patrem iure consolidationis, non quod ipse sit hæres filiæ in ipsa dote.382.20

Si promittatur restitui, quando intelligatur salua sua portione per statutum delata.264.3.13.14.17

Mulier minor restituitur dando maiorem dotem quam exegerit qualitas viri, vel patrimonij.367.10

Dotis constitutio non venit in necessariam consequentiam matrimonij quod sine ea potest contrahi.367.14

Dotis repetitioni est potius fauendum quam lucro aduentitio viri.367.6

Pro dote potest dari feudum inæstimatum dummodo non adsit consuetudo, seu pactum de illam lucrando.367.3

An possit per tutorem promitti sine decreto, & solemnitatibus, etiamsi sit relicta à patre.367.16.& seqq.

Si promittatur sine solemnitatibus est nulla, sicut traditio de bonis immobilibus pro dote.367.15

Interusuria dotis prætendere non potest, qui non adimpleuit, puta quia debebat renunciare aliis bonis propter dotem. 301.13

Constitutio dotis probatur ex coniecturis, & quales esse debeant.362.7.13

Verisimilis confessio dotis receptæ an adiuuetur ex indicio diuturnæ præstationis alimentorum.362.19

Verisimilis confessio dotis excludit fraudem.362.20

Dotis debitum dicitur vniuersale, & recipit augmentum, & diminutionem.320.37

Debet constitui secundum qualitatem patris.366.11

Constituta à patre debitis inuoluto non valet. 366.9

Promissa viro potest ab vxore exigi post eius mortem ex eisdem actis inchoatis intentando ius executiuum etiam sine vlla cessione.362.4.5.6

Relicta ab auo nepti proprio nomine dicitur relicta intuitu ipsius non filij.342.6

Viuente vxore non est in bonis illius sed mariti.300.35

Quando sit loco legitimæ imminutæ, & sit debita ante nuptias, & transmittatur ad hæredes.200.5

Si promittatur restitui, non exprimendo quantitatem, an intelligatur promisisse restitutionem detracta quarta lucri secundum formam statutorum.308.7.8

Dotis constitutio, vt sit nulla sufficit, si aliquo casu possit esse damnosa quamuis alio respectu vtilitatem afferat. 367.23.

Ad dotem soluendam terminus currit à die matrimonij, maximè quando causa matrimonij inseritur inter viuos, secus si in vltima voluntate.301.27.28

Si cui de iure promittatur restitui, fit interpretatio de iure statutario seu de consuetudine.308.10.11.12.

Dimidia si deferatur per statutũ marito legitima an debeatur matri in bonis filiæ. & qualis sit eius portio.300.33.34.

Promissa seu data post contracta sponsalia semper habet conditionem si matrimonium sequatur, & quid in patre dotante.301.29.30

Quando possit constitui per minores in rebus, quæ seruando seruari non possunt.368.26.27.

Dotis restitutionem non acquirit stipulans dotem sibi restitui, vel cui de iure.308.4

Constituta per Tutorem cum debitis solemnitatibus quantumcumque ampla censetur ratificata per mulierem ex matrimonio postea contracto, & sufficit hæc cogitatio in genere.367.41

An possit à minore sine decreto constitui in rebus immobilibus si nupserit pari, vel benemerito, & an in hoc consideretur læsio vel competat restitutio.367.31.& seqq.

Consuetudo vel statutum lucrandi dotem inducit alienationem.367.4

Ad dotem constituendam cogitur non solum pater, sed etiam ipsa vxor, si sit diues si fuerit acceptata sine dotis mentione.

Pater dotem filiæ legans quamuis nullum Ius habeat in ea, nisi casu quo decederet sine filiis, videtur illud ius conditionale legasse.237.32

Quando dicatur debita, vel quasi debita.214.15

Dotis Instrumentum præsumitur prius factum.275.24.

Pro dote constituenda, vel restituenda fideicommissum maternum diminuitur.331.16.17

Interusurium dotis taxatum per statutum Vrbis an requirat interpellationem.244.47

An debeatur interesse lucri cessantis, & damni emergentis mulieri moram passæ in restitutione dotis.244.11.12

Renuntiationes legis prohibitiuæ de dandis fideiussoribus pro dote restituenda cum iuramento non admittuntur, vbi attenditur ius ciuile.233.43

Maritus recipiens pignus pro dote an teneatur computare fructus illius in sortem.240.23.24

Maior data vni ex filiabus quam aliis an faciat vt pater dicatur illas inæqualiter tractasse.231.27

Pactum quod dos debeat integrè restitui nulla facta diminutione expensarum, & quod pro dictis expensis non possit cogi, an valeat.236.17.18

Domus in qua vxor habet pignus pro dote, an possit destrui pro delicto in præiudicium ipsius.217.73.& seqq.

Mulier an possit testari de dote, vel donare causa mortis. 251.37.

Substitutio in reliquis bonis hæreditatis an trahatur ad dotem prius filiæ relictam.275.28

Statutum loquens de dote an habeat locum in confessata.362.17

Si fuit recepta an postea possint peti fructus tam ciuiles quam naturales.244.33.34.&.400.19.20

Statutum deferens dotem secundo viro, etiam stantibus filijs primi matrimonij est validum, quamuis tollat illorum legitimam.300.12.13

Neptis quæ habuit dotem à patre defuncto, an incipiat tenere primum locum & consequatur legitimam in bonis aui. 259.27.28

Probatio cui incumbat, quod alia bona non extent, cum agitur de dotis repetitione.331.22.23.26.

Pater sustinens onera matrimonij quando fructus dotis acquirat, & non maritus, & illi transeant ad hæredes patris. 244.27.28

Pignus pro sorte obligatum an possit retineri pro pœna in Iudiciis bonæ fidei, vt in dote, & similibus.304.13.14

In augmento dotis remisso ad arbitrium boni viri primo non arbitrante an recurratur ad alium arbitrium, sicut in dote. 254.60.61 64
Fructus dotis an censeantur solum remissi pro parte sortis principalis solutæ, vel etiam pro alia non recepta. 244.41. & seqq.
Creditor posterior, & locator qui ad rem conseruandam pendit & locauit non præfertur doti.257.33
Vidua an possit petere alimenta, si deferatur exactio dotis ex statuto, seu consuetudine 244.48
Constitutio dotis per minorem quando valeat, & quomodo intelligantur consilia Menoch. Gabr. contraria.367.28
Creditor ex causa dotis an debeat concurrere in dilatione concessa debitori.222.32
Confessio mariti de dote recepta quo casu præiudicet tam ipsi quam creditoribus, & tertio possessori.362.16
Et an probet mulierem esse dotatam & ex illa illi acquiratur ius perfectè acquisitum ad dotis repetitionem. 362 1.2.3
Sustinenda onera matrimonij, an statim vir faciat incurrere debitorem dotis in mora.243.29
Mulier an possit fideiubere causa dotis restituendæ, siue constituendæ sine solemnitatibus.233.44
Filia non potest testari de dote, etiam cum consensu patris.382. 1.2
Filia instituta in re certa, & iussa plus non petere de bonis patris an possit consequi dotes maternas.274.10
An iterum sit constituenda filiæ.362.15
Quando fideiussor dotis possit dari, & renunciatio valeat.233. 33.34.40
Lucrum dotis an consideretur, stante nullitate dotis constituta sine decreto.367.24. V. Lucrum.
Causa dotis est grauior, quam antiphati.224.59.95
Requisita circa interesse lucri cessantis, & damni emergentis an habeant locum in dote.240.6.9
An sit præstanda per auum nepti.259.1. & seqq.
Auus an excusetur propter diuitias tam neptis, quàm eius matris.259 3.12
An possit constitui per minorem ad fauorem extraneæ personæ.223.15
Legatum rei fructiferæ ad effectum dotis constituendæ facit, vt fructus debeantur etiam ab eo, qui culpa sua illam desiit possidere.250.2
An sit danda per matrem filiæ inopi.259.11.16
Mulieris minoris an intersit habere dotem, vt melius à marito tractetur, & an in hoc læsio sit consideranda.367.29.30.
In dote constituenda an minor habeat legitimam personam, & possit stare in Iudicio sicut in matrimonio.367.12.13
Alienatio rei datæ in dotem facta muliere de consensu viri an sit nulla, & detur reuocatio tam constante matrimonio, quàm soluto, itaut non possit confirmari, quamuis res pleno iure pertineret ad mulierem. 292.23. & seqq.
Fructus dotis an debeatur marito quamuis eadem die non fuerit in loco destinata solutionis.241.58
Putatiuus an faciat fructus suos dotis.244.30
V. Fructus dotis.
Fundus datus in dotem non potest alienari neque ex contractu, neque ex delicto.217.79
Pro dote restituenda quando possit dari fideiussor.233.41.
In magnis expensis respectu dotis maritus æquiparatur vsufructuario, & ad illas non tenetur.236.29.
Vxor præsumitur habuisse scientiam dotis promissæ eius viro. 362.8
Vxor an perdat dotem, si non patefaciat bona hæreditaria mariti hæredibus per iuramentum.315.43. & seqq.
Fructus dotis an sint debiti viduæ, vel alimenta.243.20.21
Fideiussio in dote interdicitur ne oriatur perfidia inter coniuges.233.36.42
Dotis augmentum quando censeatur datum secundo viro, & an illud dicatur donatio propter nuptias. 254.65. & seqq.
Æstimatio an debeat esse certa, vt faciat emptionem in dote: & quid si definitio pretij fuisset collata in arbitrium tertij, vel nullius.254.56.58
Extraneus quando possit pacisci sibi restitutionem dotis ex interuallo.308.14.15
Pro damnis, & interesse quando possit agi executiuè, & sors principalis peti, si non constat de reinuestimento dotis prout fuit promissum.301.5
Pro dotis restitutione bona fideicommisso subiecta possunt alienari.331.1. & seqq.
Dotis detractio quæ fit ex rebus fideicommisso subiectis habet implicitam qualitatem, dummodo adsint alia bona, ex quibus filia possit illam consequi.331.25
In rebus æstimatis datis in dotem viro, si mulier fuerit læsa, qualiter ei subueniatur.242.27
Stante nullitate dotis in rebus immobilibus sine decreto, lucrum dotale an consideretur.368.24.25
Dos quando censeatur donata, si extraneus dotat mulierem, quam non tenebatur.303.1.3
Et quis dicatur extraneus ad hunc effectum.303.2
Maritus an possit exponere vxorem ob dotem non habitam. 236.8.9
An accipiens in dotem nomina debitorum possit negare alimenta vxori sicut si duxisset sine dote.236.10.22
Confessata per virum grauatum ære alieno an indicetur in fraudem creditorum.362.21.22.23
Recepta à minore an debeat restitui, & obligatio illius valeat etiam sine decreto Iudicis.367.7.8
An diuidatur inter filios, & secundum virum iuxta formam statuti, per quod legitima illorum est deducta. 300.25. & seqq.
Est constituenda neptis prius ab auo, quam à matre, & licet non sit in eius potestate.259.17.19.20
Et quid in nepte ex filio emancipato.259.8
Constituitur filiæ à patre, quamuis habeat bona aduentitia. 259.5
Debet dari filiæ, quæ nupsit indigno, etiam si prius peccasset in corpus suum, & postea nupsisset.213.46.47.48
Dotem dare filiæ, & descendentibus an sit officium maternum. 331.12. & seqq.
Necessitas constituendi dotem quando expiret, cessante patria potestate.267.34.35.36.38
Dotare, verbum, significat ius, non actum nudi ministerij. 250.25.
Dotata à patre, vel ab auo, si ex dispositione statuti non habet regressum ad bona paterna vel auita, habet tamen regressum ad eorum bona si fuit dotata de bonis vxoris. 259.23.24.26.
Dos inofficiosa reuocatur quatenus opus est vt legitima filiorum aliorum suppleatur.472.13 3
Est restituenda per maritum, stante sententia separationis Thori, nec satis est vt præstentur alimenta vxori.455.5.8
Data filio familias tanquam aduentitia acquiritur patri quoad vsumfructum, filio autem quoad proprietatem, & quandiu filius est in potestate, ad patrem pertinet onus alendi.552.48
Promissa puellæ, cum nupserit, est conditionalis, & illa decedente ante nuptias extinguitur, & debet restitui hæredibus promittentis.542.52
Tradita per mulierem iam nuptam sine solemnitatibus sustinetur propter lucrum dotale, quod posset ad eum peruenire.576.31
Si detur primo, & secundo viro cum eius augmento, censetur repetita tertio marito. siue simus in eadem muliere se dotante, siue in patre, & fratre, & alio extraneo, quamuis adsit prohibitio statuti, ne mulier contrahat sine consensu propinquorum.583.21.23

Excessiua censetur mera donatio, & reuocatur in excessu, etiam constante matrimonio, siue dos consistat in stabilibus, siue in pecunia.472.1.17

Perdita sine culpa mulieris an iterum sit ei constituenda tam per patrem, quàm per fratrem: & quid indiminuta, & an stetur arbitrio Iudicis.466.24

Taxata potest minui si superueniat causa æris alieni, quod prius erat incognitum ante taxationem.498.61

Congrua consideratur tum respectu bonorum patris, quàm matris.498.62

Respectu filiæ est titulus lucratiuus.472.12

Detrahenda de fideicommisso debet declarari vt minus illud lædatur.498.60

Non dicitur amplius dos soluto matrimonio.427.18

Censetur data à filia non à patre si res quas pater ei donauit ex illius voluntate postea eidem in dotem dedit.504.5

Constituta filiæ per patrem de sua, & materna substantia non liberat illum ab onere dotandi nisi in subsidium.504.17

Dicitur patrimonium mulieris.556.1.c.455.10

Quæ datur filiæ exclusæ à successione succedit loco legitimæ. 556.6

Quando reuertatur ad patrem dotantem, vel consolidetur in filia, ita vt transeat ad eius hæredes & successores.550.33

Defertur filiis non tanquam hæredibus matris, sed per auocationem ab auo, & translationem in liberos.556.36

Constituta mulieri in diuersa summa non extingunt legatum prius eidem factum.565.31

Mulier debet ali ex dote.406.21

Vxor agens pro sua dote ob vergentiam viri ad inopiam an debeat de multis bonis eligere vnum prædium pro currente quantitate dictæ dotis.489.17

Bona fideicommissi alienantur pro constituenda dote filiæ, siue nubat, siue intret religionem.531.22.c.526.12

Pactum est validum vt mulier lucretur donationem propter nuptias, & augmentum dotis, & cedunt lucro vxoris. 498.30.32

Promissio restitutionis dotis in tot aureis valoris librarum sex, an significet, quod fuerit promissa æstimatio aureorum, vel potius debeantur aurei.417.7.12

Præsumptio compensationis non perimit legatum Dotis, si ageretur de debito inter alios contracto.565.28

Alienatio stabilium non permittitur hæredi volenti soluere dotes, si Testator mandauit illas esse soluendas in pecunia. 570.12

Exceptio cedendarum obstat etiam mulieri in dote sua. 409.11

Confessio mariti de dote recepta post vergentiam viri ad inopiam, & post contractum debitum non obstat creditori. 489.22

Concessa alienatione pro dote censetur etiam concedi impositio census.420.15

Vxor constante matrimonio potest petere dotem à marito vergente ad inopiam, quod secus est in filiis mortua vxore. 427.15

Obligatio soluendi dotem concepta ad fauorem secundi mariti, non transit ad eius filios, nisi pro rata, quando adsunt liberi primi Thori.581.6

Fructus dotis censentur remissi facta quietatione sortis principalis, quamuis adsit protestatio recipientis.455.26.29

Mulier potest repetere dotem suam quamuis passa fuerit recepisse pretium census dotalis, vnà cum viro ad quem in totum præsumitur peruenisse.498.1

Restitutio dotis est facienda in pecunia, si pars illius consistat in ea, & pars in stabilibus.489.28

Dignitas, & qualitas personarum non attenditur in constitutione dotis, si non suppetunt facultates, immo si fuerit constituta erit nulla.498.63.

Dilatio restitutionis dotis concessa per statutum non est concedenda marito qui expulit vxorem absque causa: & quid in viro putatiuo.406.1.25

Consensus vxoris non sufficit, vt valeat commutatio dotis, nisi etiam adsit vtilitas illius, ita vt nec valeat pactum collatum in euentum incertum quod potest se habere ad damnum, & lucrum.435.1.32.14

Conuentiones inæquales inter dotem, & donationem propter nuptias non valent de Iure, secus de consuetudine.498.31.33

Mulier debet ita contractum celebrare, vt ex eo non sequatur alienatio prohibita per legem: vnde non potest dare, dotem inofficiosam secundo viro, vel pacisci quod non plus remaneat apud eum, quàm apud alterum ex filiis primi matrimonij.463.17

Interusurium dotis conceditur marito propter onera matrimonij.427.2

Filia an debeat dotem imputare amissam in legitimam, & an sufficiat cedere actionem suis fratribus contra maritum inopem.466.7

Pactum restitutionis dotis an comprehendat eam, quæ fit ob vergentiam viri ad inopiam.406.18.20

Bona assignata mulieri pro mensura sua dotis ob vergentiam sui viri ad inopiam non possunt auocari ab ea per creditores offerentes suas dotes.489.21

Vxor pro restitutione dotis debet agere contra fundum dotalem, non ad alia bona.489.1.7

Filia non succedens ab intestato tanquam exclusa propter dotem an possit dicere testamentum nullum, si non fuerit in eo institutus hæres masculus, sed extraneus: & quid in Testamento matris, in quo non consideratur agnatio. 490. 30. & seqq.

Mulier potest disponere, & testari de sua dote.556.2.5

Dispositio dicitur pura, non conditionalis quando verba pro dote sunt adiecta executioni, & solutioni legati. 542.46.49

Actio pro exigenda dote competit marito soluto matrimonio ob causam onerum alendi filios, & quia ad eum pertinet dos tanquam ad vsufructuarium bonorum filiorum. 427. 24

In exactione dotis an sit inspiciendum domicilium mariti, seu vbi dos fuit data.565.19.21

Filia exclusa à successione propter dotem non admittitur ad dicendum de nullitate Testamenti, nec ad contra tabulare, nec ad petitionem legitimæ si fuerit præterita.490.26.35

Consensus filij quoad dotem inofficiosam non debet esse tacitus sed expressus, vt sibi præiudicet in legitima.472.20.24

Frater dotans sororem non videtur voluisse compensare legatum cum dote.565.64

Mulier moram passa in restitutione dotis soluto matrimonio an iuste fructus percipiat,563.40

Non debentur marito vsuræ dotis soluto matrimonio, & receptæ computantur in sortem.427.11

Legatum an sit peremptum per dotem datam à Testatore, colligitur ex coniecturis.565.30

Filia potest se liberare ab obligatione conferendi dotem, abstinendo ab hæreditate paterna.472.10

Auunculus dotans neptem dicitur extraneus tanquam non habeat in potestate mulierem dotatam, & videtur dotasse animo donandi.565.25

Constitutio dotis filiæ facta à patre non valet in præiudicium creditorum.562.40

Extraneus dotans mulierem non potest ex interuallo apponere onus in dote.565.29

Obligatio restitutionis dotis, & solutionis legatorum intelligitur, saluo beneficio lucri dotis, & legis falcidiæ.553.39

Mulier non potest cedere alteri ius collocandi dotes in tuto ob vergentiam viri ad inopiam.427.16

Pater tenetur dotem dare filiæ tam si contrahat matrimonium carnale, quàm si ingrediatur religionem. 533.21

Pater non tenetur dotem consignare filio seorsum habitanti absque eius voluntate, sed ipsam administrat, & sibi ac-

quirit, quamuis debeat præstare alimenta filio & familiæ suæ. 552.9
Verba (pro dote, vel pro maritandis puellis) idem significant, ac si diceretur, vt nubere possint. 542.47
Mulier quando præsumatur dedisse omnia bona sua in dotem: & quid in minore, & an operetur patientia illius quod maritus illa possideat. 583.10.12
Vxor præsumitur dare secundo viro dotem, quam dedit primo, non tamen augmentum illius sibi ab eodem factum constante matrimonio. 498.10
Fauor dotis ad alios casus non extenditur. 405.14.
Consensus filij excludit reuocationem inofficiosæ dotis. 471.18. 472.1.
Restitutio dotis ob inopiam viri an sit plena, & propria restitutio. 406.19
Reuocatoria dotis inofficiosæ non datur contra maritum, sed aduersus mulierem. 472.14.16.
Frater quando possit stipulari sibi restitui dotem sorori datam. 556.4.26
Dos data filiæ spuriæ excedens quantitatem alimentorum potest repeti etiam viuente marito. 472.4
Statutum de restituenda dote an habeat locum etiam ab intestato, & de differentia inter verba Statuti directa, & communia. 556.28
Mulier regulariter nihil aliud habet præter dotem. 556.12
Dotes antiquæ scutorum mille habebantur pro magnis, hodie autem sunt minimæ. 452.20
In actione dotis quæsita filiæ per stipulationem patris non potest per eum imminui ius ipsius filiæ. 405.13
Actio dotis priuilegiata non innouatur per stipulationem subsequentem. 509.13.21
Statutum tribuens potestatem mulieribus disponendi de suis bonis, intelligitur etiam vt possit de dote testari. 556.11.30
Suppletio non debet fieri stante congruitate dotis. 498.57
Dotes sunt soluendæ ex fructibus stabilium, testator mandauit illas solui in pecunia, quæ postea non extat in hæreditate, & illarum solutio spectat ad substitutos, & fideicommissarios. 570.18
Acconcium dicitur pars dotis, & de appendicijs illius, & pro eo conceditur alienatio de bonis fideicommissi, sicut de dote. 498.58
Commodum dotis spectat ad virum, si sustinet onera matrimonij, secus si vxorem expulit sine causa. 455.11.
Mulier potest renuntiare hypothecæ, non autem donationi propter nuptias nisi etiam maritus renuntiet doti. 497.47
Titulus dotis respectu mariti est omnino onerosus. 472.7.8
Non est recedendum à dote iam taxata, nisi ex causa de nouo superueniente. 498.59
Stipulatio dotis restituendæ intelligitur de ea quæ fit soluto matrimonio, non autem si illud non sequatur. 406.15
Augmentum dotis habet priuilegia dotis, secus in eo quod fit per maritum constante matrimonio. 498.13.14
Vxor an possit petere mortuo viro augmentum dotis sibi factum tam ante quam post matrimonium. 498.19.23
Statutum, vt reliquæ duæ partes dotis muliere quandocumque decedente sine liberis reuerti debeant in dantes, seu sibi reddi stipulantes vel cui casus vel sors dederit, an operetur vt mulier possit de dote testari. 556.7.13
Instrumentum dotis promissæ pro matrimonio contrahendo mandatur executioni, si ex alio Instrumento probetur matrimonium. 438.16
Extraneus potest in constitutione dotis apponere eam legem, quam voluerit. 435.23
Legatum dotis in testamento non fuit nouatum per subsequens Instrumentum dotis eiusdem summæ, quamuis adesset diuersitas in modo soluendi. 509.7.9.11
Sponsalitia largitas dicitur, quamuis In Instrumento asseratur, quod pecuniæ donatæ crescant in augmentum dotis. 498.52
Bona assignata pro legitima non possunt alienari propter necessitatem soluendi dotes, nisi probetur, quod non aderant alia bona. 570.10.13
Pater potest constituere dotem filiæ tam de bonis suis proprijs quam maternis an præiudicetur filiæ, ita vt non possit postea agere ad bona materna. 504.15
Soror, quamuis non sit dotata, non concurrit cum fratre in hæreditate patris secundum statutum Vrbis, quod excludit filiam dotandam, & sufficit dicere separatum dare dotem quando interpellabitur. 504.14
Legatum pro dote dicitur pium, & præsumitur factum pro alimentis si relinquatur pauperi. 565.8
Soror exclusa ab hæreditate paterna propter masculos debet dotari à fratre tanquam ab hærede patris, & de illius patrimonio. 504.10.12
Instrumenta etiam dotalia non habent executionem paratam de iure communi. 455.16
Statutum loquens de dote non habet locum in ea quæ nulliter fuit constituta. 583.9
Statutum excludens dotatam per fratrem à successione fratris habet locum in dotata à sorore. 449.3
Statutum mandans consignari dotes competentes iuxta conditionem personarum, ac facultates bonorum, intelligitur, vt non debeatur dos, nisi secutis nuptiis, & interim præstabuntur alimenta. 579.31
Stante statuto quod soror dotata à fratre non succedat fratri, si frater illam dotauit de propria portione sororis, non erit exclusa ab hæreditate fratris, quamuis etiam soror fuisset dotata de bonis communibus ipsius, & fratris. 504.5
Statutum Vrbis c. 130. lib. 1. quod data sorori à fratre ad eum reuertatur, non habet locum, nisi probetur, quod fuerit de ipsius bonis. 504.7.13
Statutum si simpliciter disponat, quod non extantibus liberis vir lucretur partem dotis, si mulier habens filios ex primo viro transierit ad secunda vota, & ex eis decesserit sine filiis, tunc maritus non poterit lucrari maiorem partem dotis quam habebant liberi primi matrimonij. 463.13. & seq.
Stante statuto, quod filia dotata à patre extantibus masculis neque patri, neque matri succedat si pater habeat vnicam filiam, & moriatur ea dotata, & vxor ex secundo matrimonio habeat filios masculos dicta filia non excluditur ab hæreditate paterna à dictis masculis. 428.16.18
In permutatione fundi dotalis an requiratur vt fiat melior conditio dotis, vel sufficiat quod non sit damnosa. 435.39. & seqq.
In restitutione dotis maritus factus pauper culpa sua non habet priuilegium vt non conueniatur nisi in quantum facere potest. 406.7
Augmenta hæreditaria faciunt vnum corpus hæreditarium sicut dos, quæ augetur ex fructibus, de quibus iudicatur, sicut de dote. 540.22.40
Sententia per quam mulier immittitur in possessionem bonorum pro dote sibi debita ob vergentiam viri ad inopiam non afficit creditores non citatos. 489.10
Emphyteusis noua, & feudum nouum potest dari in dotem per primum acquirentem præiudicando alijs gratiosè vocatis. 511.1. & seqq.
Diuturnitas temporis arguit, quod hæres soluerit legata, & dotes. 570.24.25
Statutum loquens de donatione non procedit in lucro dotis, nec in accessorijs. 498.35.36
Dotalia, & prædia restituenda, & non aliæ res. 570.46
Mulieri magis expedit habere actionem ad summam pecuniarum dotalium, quàm ad bona, propter periculum diminutionis quod cessat in quantitate. 435.3
Acconcium quomodo sit restituendum, & an veniat sub prohibitione rerum dotalium, remissiuè. 498.64
Dotans potest apponere in dote conditionem sibi magis visam. 498.64

Dotandi onus transit ad heredem.564.11
Dotare de paragio quid sit.579.32.
Mulier si dotatur a fratre de bonis sibi debitis dicitur seipsam dotare.556.14
Dotare, verbum. quid significet.564.19
Filia exclusa per statutum propter masculos, quæ debet dotari an faciat partem in legitima masculorum,& quid quando fuit renuntiatum paternæ hereditati.448.37.39
Dotata à matre an excludatur tam ab hereditate illius quàm patris.490.28.29
Filia dotata à patre, & nupta tempore testamenti, nihil amplius potest petere etiam in bonis maternis, iuxta statutum Vrbis.490.25
Dotatio puellæ, & maritatio faciunt præsumere filiationem, ita vt etiam satis sit tractatus de maritando.562.72.
4 Dos acquiritur mulieri absenti ex contractu inter alios celebrata.739.9
Non comprehenditur in prohibitione fideiussionis.735.8
Debet restitui propter separationem thori ex causa sæuitiæ viri. 738.47
Æquiparatur causæ piæ.700.11
Profecticia à patre quando ad eum reuertatur stante statuto vrbis & existentia liberorum.627.13.16.24
Probatur ex coniecturis.739.10.11
Est priuilegiata in materia fideiussionis.735.11
Constituta à marito reseruatur filiis.702.25
Data mulieri censetur destinata etiam pro secundo matrimonio.769.18
Non succedit loco legitimæ si statutum non excludit filiam simpliciter, & mandat illam dotari, secus si vlterius disponit. quod filia dotata non succedat, nec aliquid petere possit. 689.44.& 400.29.30
Amissa iterum est constituenda tam per patrem, quàm per fratrem obligatum dotare.792.15.16.17. & 689.11.13.22
Potest relinqui non obstante statuto prohibente bona alienari in forenses.735.18
Lucrata vigore statuti amittitur per secundas nuptias. 702.24
Promissa venit nomine dotis, & comprehenditur in statuto loquente de dote.666.22
Quando requirat insinuationem.693.9.10
An petatur per vxorem vltra vsumfructum sibi relictum. 694.6.7
Est offerenda per creditores mulieri si volunt prosequi res hypothecatas occasione eorum crediti.700.47
Debet restitui ipsi danti prout etiam ei est præstanda cautio de illam restituendo.666.27
Est danda filiæ de bonis paternis.637.32
Data viro dicitur dos vxoris cum qualitatibus in ea contentis.769.62
Constituta arbitrio tertij non vitiatur propter incertitudinem. 752.79
Si detur per maritum vxori constante matrimonio dicitur donatio propter nuptias, quamuis sit sub nomine dotis,seu augmenti,siue fiat in contractu,siue in testamento. secus in sene, & ignobili ad fauorem mulieris nobilis,& iuuenis. 690.1. &c.
Est constituenda filiæ potius in stabilibus, quàm in pecunia, vt euitetur onus redotationis si pecunia amittatur.689.24
Datam per fratrem sorori reuertitur ad fratrem si decedat absque liberis iuxta statutum Vrbis.769.23
Filia non est redotanda propter amissam dotem constante matrimonio, secus illo soluto, quamuis nolit transire ad secundas nuptias.689.40.41
Heredes viri non tenentur viduam alere si dos consistit in immobilibus.610.22
Causa dotis, & fiscalis paribus passibus ambulat. 601.25
Statutum vt soluatur gabella pro omnibus stabilibus, quæ alienabuntur alio modo, quàm pro fundo dotali, an habeat locum in pignore dato in dotem. 777.26.
Mulier quando possit testari de dote quam habuit cum pacto vt reuertatur ad dotantem.769.33. & seqq.
Extraneus dotans mulierem etiam diuitem, an censeatur illi dotem donasse ita vt neque eam possit repetere à patre,vel ab aliis, qui tenebantur eam dotare.769.66. & seqq.
Pater retinendo dotem, quam recepit an censeatur velle adire nomine suæ filiæ infantis.627.26.28
Pro dote promissa viro non agit vxor, sed maritus.627.8
Promittens restituere dotem intelligitur promisisse restitutionem iuxta statuti formam, secus si promissio sit de integra, & tota dote, vel insolidum.609.1.2
Statutum Vrbis defert in totum marito dotem, liberis extantibus, quibus illam tenetur reseruare iuxta iuris dispositionem: Si autem non adsint filij, quartam partem dotis quoad vsumfructum, & proprietatem.627.9.17
Maritus potest dotem non solutam proprio nomine exigere post solutum matrimonium, quam postea debet reddere, quibus illa est assignanda maximè ratione vsusfructus quem habet in tali dote.827.1. & seqq.
Vxor habet tacitam hypothecam in bonis mariti pro dote restituenda.601.2
Promissio restituendi dotem, & concessio vendendi bona vsque ad integram satisfactionem intelligitur in casu, in quo prædecesserit maritus vxori, non è contra.609.21.22.
Ex promissione dotis facta marito post eius mortem, datur vxori facultas illam exigendi.769.63
Fructus dotis augent ipsam dotem, & petuntur actione de dote quando maritus non sustinet onera matrimonij.634.16
Frater dotans sororem de bonis paternis dicitur minister patris, ita vt dos dicatur ab eo data, non à fratre.792.3
Mulier non potest se obligare cum viro pro dote communis filiæ.647.10. & seqq.
Maritus facit fructus suos dotis ratione onerum, quæ non sustinet post solutum matrimonium.610.17
Matrimonium dicitur magis probatum, stante enunciatione illius facta in Instrumento dotali contra enunciantem, & Instrumentum dotis conficientem.754.5.6
Mediator repellitur à testificando etiam in causa dotis. 753.4.5.6.7
Obligatio prima non dicitur extincta, si acquisitio non fuit perfecta, & irreuocabilis etiam extra causam dotis. 759.8.9.
Iudicium dotis est vniuersale, & in eo veniunt accessiones tanquam pars rei iure actionis.637.7
Licentia concessa vxori, vt possit ingredi possessionem bonorum mariti donec fuerit sibi plenè,& integrè satisfactum de sua dote, an excludat heredes mariti à consecutione lucri dotalis.609.4.& seqq.
Pars dotis amissa absque culpa filiæ dotatæ à patre, vel fratre, est ei reddenda, sicut quando tota dos fuit perdita. 792.1.2
Promittens quod vxor renunciabit bonis paternis propter dotem habitam acquirit fructus dotales quamuis non adimpleuerit, si sustinet onera matrimonij.726.6.7
Promissio soluendi dotem extenditur ad fructus tanquam accessorios ad dotem.726.21
Promissiones quæ fiunt in causis dotium habent locum, siue petatur tota dos, siue pars.792.5
Restitutio dotis est facienda patri si fuit stipulatus illam restitui filiæ, & eius heredibus, & successoribus quibuscumque vel cui de iure secundum quod Dos debet ad patrem reuerti.719.28
Satisdatio, quæ dari potest, soluto matrimonio, de dote restituenda, licitè datur constante matrimonio si conferatur in tempus soluti matrimonij.712.4
Vxor est alenda ex fructibus dotis, quando iudex mandat fieri separationem thori, secus si fiat ob culpam, & adulterium,

& sauitiam viri; quia tunc dos debet plenè restitui, etiam cum augmento, & non deseruit pro oneribus matrimonij, nec pro alendis liberis.738.63. & seqq.
Æquitas non suadet vt filia propter vnam dotem à pluribus hæreditatibus excludatur.651.25
Bona mariti sunt obligata non minus pro alimentis vxoris, quàm pro dote.750.9
Confessio testatoris de dote vxoris valet in vim legati, licet de ea non constet.690.4
Creditores non possunt auferre dotem vxori quæ fuit assecurata super bonis sui viri, ob vergentiam illius ad inopiam quidquid aliud sit post solutum matrimonium.660.13
Datio in solutum dolosa liberat debitorem, licet ratione dotis possit inde conueniri, secus in debitore ex causa dotis, tanquam sit ipso iure nulla, & competat prima actio dotis.759.6.7
Debitum dotis est grauius, quàm antiphati.671.35
Deportatus, iustè exhæredatus, frater minorita, & qui habetur pro mortuo, non facit partem, secus in filia exclusa propter dotem, quæ videtur habere partem suam, quamuis sit dotata in vno nummo.676.4.11
Dotasse non dicitur, qui dedit dotem ab alio postea euictam.792.18
Fructus dotis excedentes impensam alimentorum spectant ad hæredes defuncti, prout è contra, si illi non sufficiunt, per eos suppletur, quod deficit ad alimenta.700.55.56
Donans si obierit ante ius quæsitum ex donatione extinguitur donatio, præterquam fauore dotis.782.29
Iudices ex causa recedunt à voluntate Testatoris maximè in dote, & alimentis, in quibus etiam ex officio interponunt authoritatem suam non petentibus.700.32.33
Legatum dotis est pium si fiat pauperi, & censetur relictum in causam alimentorum.666.5
Mulier non habet retentionem pro fructibus dotis sibi hypothecata nisi quoad condecentiam sui interesse.700.52.53
Obligatio vxoris etiam pro viri excarceratione est inefficax, si remanet indotata, vel si non habet saluam dimidiam partem dotis.723.11. & seqq.
Pactum de lucranda dote habet locum in promissa, & non soluta.666.24
Priuilegium dotis est maius priuilegio Velleiani.647.17
Promissio restituendi dotem cum obligatione camerali damnorum & interesse operatur vt etiam alimenta veniant sub tali hypotheca.634.14.15
Retentio si non competit pro dote neque debitur pro fructibus.700.51
Soluto matrimonio nihil debetur mulieri moram passa in restitutione sua dotis, nisi probatis requisitis quoad suum interesse, quidquid aliud sit in viro qui acquirit fructus propter onera matrimonij.700,57.58
Statuta excludentia filias dotatas concernunt fauorem masculorum, ita vt propter istam rationem sit dicendum, vt dos in vno verificetur.651.13
Velleianum non iuuat fœminam fideiubentem pro dote.647.12
Verba enunciatiua probant tam contra enuntiantem dotem quam contra eum qui habet causam ab illo post talia verba enunciata.739.21
Vxor mortuo viro, potest retinere omnia bona ipsius, donec dos sibi restituatur in possessione vacante, & ab alio non occupata.700.34.35
Bona mariti vergentis ad inopiam, capta per vxorem pro assecuratione suæ dotis, sunt æstimanda, ne retineat plus quàm ei sit debitum, & probatio spectat ad illum, qui prætendit maiorem valorem.660.14.15
Confessio mariti de dote vltra 500. solidos non confirmatur, neque infra 500. per mortem eiusdem mariti confitentis, quamuis sit iurata, stante statuto Vrbis.693.6.7
Ex enunciatiuis Instrumenti dotalis quando probetur.653.67.68
Hypotheca pro dote an detur Iudæo.658.27. & seqq
Sententia fauore dotis pro puellis miserabilibus non recipit dilationem, & est exequenda non obstante appellatione.665.1.24
Taxatio fructuum dotis admittitur ad septem aut octo pro centum, & statur in hoc consuetudini locorum.759.17.18.&726.14.15
Vxor, & filij habent hypothecam tam constante quam soluto matrimonio contra tertios possessores bonorum mariti, seu soceri.634.1. & seqq.
Administrator dotans puellam, cuius bona administrat, quando censeatur dotasse animo donandi.769.74.75
Solutio reuocabilis non extinguit actionem priuatiuam competentem fauore dotis.706.60
Est danda per patrem filia ex dispositione legis.689.20.31
In Prætorio pignore dotis fructus extenuant sortem.700.54
Filiæ exclusæ propter dotem seu renunciationem computantur in numero filiorum, ita vt legitima masculi non sit portio totius hæreditatis, sed portio illius portionis, non secus ac si concurreret in successione cum filiabus, sed est conclusio dubia, & potest vtraque defendi.676.3.& seqq.
Obligatio mulieris est valida pro dote.669.22
Appellatio suspensiua an detur quoad fructus dotis.726.17. & seqq.
Consistens in immobilibus an statim sit restituenda vxori, ita vt illa non restituta, debeantur fructus ex eis percepti.610.14. & seqq.
Pater an habeat in totum vsumfructum bonorum maternorum, quæ fuerunt data in dotem, stantibus filiis iuxta Statutum Vrbis, & an illum perdat, quamuis in eis postea successerat cum filiis.781.44. & seqq.
Dotatio an constituat filiam in quasi possessione filiationis.754.25
Redimens domum debitoris sui propriis pecuniis, & illam specialiter obligans an præferatur omnibus etiam anterioribus, & habentibus quamcumque causam priuilegiatam etiam dotalem.616.4. & seqq.
Renuntians Statuto quoad lucrum dotis, & quoad restitutionem illius, extantibus liberis, non dicitur renuntiasse dispositioni iuris communis secundum quod pater est vsufructuarius bonorum filij.627.25
Conuentio, quod bona remaneant pro fundo dotali impedit translationem dominij in maritum, quamuis subsequatur æstimatio, quæ dicitur facta ad alium finem, & sufficit, vt colligatur tacitè, quod dans talia bona voluerit illa esse pro fundo dotali.745.95.96.97
In causa dotis an sufficiant leuiores probationes & quando in dubio pro ea sit iudicandum.753.18.19.20
Statutum Vrbis lib.1. c.24. procedit, vt filia a quocumque dotata intelligatur exclusa à successione omnium.651.10.11.12
Maritus non acquirit vsuras dotales, stante dilatione, vel promissione soluendi ad omne beneplacitum, & petitionem ipsius.726.5
Fœmina dotata non currit in Successione cum filiis masculis, quibus solùm debetur hæreditas paterna ex statuto Vrbis.664.1.7
Confessio dotis habita statim inducit debitum, siue fimus in dispositione inter viuos, siue in vltima voluntate.690.7
Dotata a patre non excluditur à bonis maternis.637.35
Filia priuilegiata in dote non vtitur priuilegio contr[illegible]ariter priuilegiatum.647.14
Fructus dotis soluto matrimonio percepti an sint re[illegible] mulieri, etiam si habuerit alimenta ab hæred[illegible]us viri, deductis tamen sum[illegible]ibus alimentorum.6[illegible].19.[illegible]
Fundus non desinit esse dotalis, quamuis æsti[illegible]tur ad effectum sciendi quantitatem dotis.745.89
Legatum dotis soluendum in [illegible] ad rationem quinque

pro

pro centum non potest solus in vineis quarum fructus sunt incerti, & singulis annis variantur.700.19

Maritus non potest alienare feudum dotalem, estimatum, & possit fieri quantitas dotis, & quod si mulier consenserit. 745.90. & seqq.

Mulier potest mutare causam possessionis occasione sue dotis, si prius possidebat cum viro ratione familiaritatis, etiam absque declaratione.700.59.60.

Obligatus dotare non consequitur liberationem, si dotem dederit de pecuniis mulieris.759.1

Promissio, & solutio dotis facta viro non nocet vxori ad effectum vt excludatur à statuto mandante, quod dotata non succedat.651.7.8.9

Scientia, & non contradictio fratrum communiter viuentium de expensis factis per vnum ex fratribus, & dotibus per eum datis, operatur, vt sint imputandæ societati.643. 18.19.

Statutum de contractibus mulierum non comprehendit causam dotis.647.22.24

Retractus non datur, si non est facta æstimatio rei dotalis, ob quam maritus teneatur ad pretium rei æstimatæ.745.94

Verba (solui debeant dotes per hæredem ad requisitionem officialium Societatis) an inducant mandatum in rem propriam.666.19

Vxor immissa in possessionem bonorum mariti pro assecuranda sua dote, dicitur illam verè possidere, non ad alienandum, sed ad alendum se, suosque liberos.660.12.16

Promissio nuda dotis habetur pro vestita, & efficax ad agendum.769.10

Statutum Vrbis lib.1. c.130. disponens vt dos reuertatur ad fratrem dotantem habet locum prædecedente vxore, non autem si vir prædecesserit. 769.83

Bona emphyteutica data in dotem præuia æstimatione, quæ faciat emptionem, possunt alienari absque consensu domini. 745.95.

Culpa vxoris in non exigenda dote est probanda ad hoc, vt priuetur commodo redotationis.689.34.35.

Dotata si excludatur ab vno ex ascendentibus dicitur exclusa ab omnibus.651.14

Expensæ erogatæ per patrem ad honorem filij non computantur in legitimam secus in dote.643.1.16

Statutum deferens lucrum dotis marito dicitur fauorabile, quamuis sit contra ius commune, maximè si lucrum sit reciprocum.607.4.5

Extraneus dans dotem mulieri, quando possit stipulari illam sibi vel alteri restitui. 769.3. & seqq.

Frater, & patruus dicuntur extranei quoad dotem dandam sorori, & nepti.769.2

Legatum dotis dandum puellis virginibus orphanis an possit dari tantùm illis, quæ carent patre, non matre.666.3.7

Maritus an teneatur restituere annuos redditus datos in dotem.756.7

Mater non cogitur filiam dotare, nisi sit diues, & filia patrem habeat inopem.690.14

Statutum vrbis excludit sororem dotatam à successione bonorum dotantis, & aliorum.664.4

Paraphernalia non sortiuntur priuilegium dotis, secus in acconcio, & aliis, quæ dantur ob causam matrimonij.671.8.9

Promissio duorum, vt retineantur bona vsque ad integram satisfactionem dotis, continet obligationem in solidum.682.7

Relictum iure institutionis, seu pro dote præfertur omnibus. 646.28

Renunciatio statuti quoad quartum dotale non comprehendit aliud caput eiusdem statuti circa acquisitionem dotis ob existentiam liberorum.627.18.23

Reseruans sibi hypothecam super prædio ex sua pecunia empto præfertur anterioribus creditoribus, etiam ex causa dotis.670.3. & seqq.

Satisdatio de dote assecuranda, seu restituenda an possit peti. 689.37.38

Solutio dotium dandarum per societatem puellis iuxta dispositionem Testatoris quando sit facienda per heredem eidem societati ante contractum matrimonium.666.17

Soror quæ habuit dotem a fratre de bonis patris dicitur dotata ab ipso patre.689.21

Statutum de parte dotis lucranda non habet locum in paraphernalibus, & maximè quando sunt magnæ quantitatis. 671.6.10.21

Vsusfructus in dotem datus pertinet ad maritum.756.6

Vxor habet actionem ad exigendam suam dotem statim quod maritus incipit malè vti substantia sua.689.33

Confessio mariti de dote recepta facta constante matrimonio dicitur donatio.693.11

Coniecturæ quales sint ex quibus possit colligi quod dotans mulierem voluerit dotem donare, absque animo illam ab alio repetendi.769.70.71

An probetur dos ex verbis enunciatiuis prolatis per fratres in diuisione inter eos facta, in qua dictum fuit, vt vnus ex eis debeat deducere tantam dotem suæ vxoris. 739.1. & seqq.

Statutum Florentinum affert maiorem vtilitatem marito propter lucrum totius dotis quàm Bononiense afferens solùm dimidiam: & an ista vtilitas sit consideranda ad fauorem mariti.609.27.28.29

Extraneus stipulans dotem futuro marito, seu mulieri quando illis acquirat actionem.753.17

Filius obligans se cum patre pro dote sororis, & renuntians in specie beneficio, ne egeat, non dicitur renuntiasse priuilegio l.2. C. quod cum eo, sed solùm illi quod datur fratri non habenti facultatem soluendi dotem 799.47.48

Frater obligatus ad dotandum non potest etiam incontinenti apponere pactum, vt dos ad eum reuertatur, maximè si dotata excluditur ab hæreditate paterna propter dotem quæ tunc succedit loco legitimæ.709.27. & seqq.

Fructus dotis petuntur eadem actione, qua petitur ipsa dos. 726.22

Iuramentum in supplementum an debeat deferri mulieri petenti suam dotem probatam ex verbis enunciatiuis. 739.8.15.

Statutum quod dotata à patre, matre, & fratribus non succedat, intelligitur solùm illam excludere ab hæreditate dotantis, secus quando verba sunt alternatiuè concepta, & quando in exclusione plures numerantur.651.1. & seqq.

Mulier dicitur dotata per destinationem, & promissionem dotis.666.23

Obligatio soluendi legata, seu dotem, & restaurum, an intelligatur salua falsidia, & lucro dotali, & iuxta prouisionem iuris.758.15

Omnes cuiuscumque conditionis obligantur pro dote etiam absque solemnitatibus requisitis per statutum.735.12

Pacta circa restitutionem dotium sunt intelligenda ad fauorem mulierum propter bonum publicum, vt ciuitates repleantur liberis.769.17

Pater si relinquat dotem filiæ non potest filius illam soluens stipulari vt sibi reddatur soluto matrimonio.769.31

Prohibitus acquirere immobilia, non prohibetur illa habere ex causa dotis.735.19

Promissio dotis habetur pro solutione.666.25

Scientia mariti quoad lucrum delatum à statuto an sit probanda ad hoc vt per promissionem restituendi integram dotem dicatur eidem statuto renunciasse.609.23

Socius non cogitur redotare filiam socij propter dotem amissam.689.30.32

Stipulatio est stricti Iuris, sed sortitur naturam bonæ fidei cum interponitur pro dote.769.19.20

Statutum generale non extenditur ad causam dotis, quando dos non esset in illo casu priuilegiata.735.9.10

Vsura dotales an concedantur marito absque aliqua mora statim quod sustinet onera matrimonij, siue sumus in patre promittente dotem, siue in extraneo.726.1.3.4
Frater tenetur redotare sororem, quando fuit amissa dos absque sua culpa, sicut pater filiam 689.19. & seqq.
Dotatio vxoris facta per maritum in testamento non est noua dispositio, nec alteratur, seu extenditur, sed stat in illis terminis, in quibus prius reperiebatur, & est confirmatio prioris dotationis, neque habet vim legati.690.6. & seqq.
De subrogatione rei dotalis, quæ efficitur dotalis.640.4
Circa lucrum dotis an sit seruandum domicilium viri, seu vxoris.609.24.25
Stante statuto Vrbis succedit loco legitimæ, & alimentorum. 792.9
Dos paribus passibus ambulat cum causa fisci.881.16
Ordinaria dicitur quando est conformis statuto, & consuetudini, & ponitur ad differentiam extraordinariæ, quæ declaratur iuxta arbitrium Iudicis.945.6.10
Est danda sorori per fratres succedentes patri.926.20
Certæ quantitatis promissa primo viro, si postea promittatur secundo sine expressione dictæ quantitatis, cum additione certarum rerum pro dote an dicatur data æstimatione tali, quæ faciat emptionem.816.64
Præsumitur soluta in vim præcedentis promissionis.890.23
Per vnum ex fratribus recepta debet restitui per omnes fratres viuentes in communi, & existentes in societate vniuersali omnium bonorum.904.1.3
De iure est restituenda patri, maximè si stipuletur sibi illius restitutionem.823.23
Quæ promittitur antequam contrahatur matrimonium, non dicitur propriè dos, nec illius promissio subsistit.804.3.16
Constituta per extraneum habet tacitam conditionem, si matrimonium sequatur.983.12.34
An minuatur propter expensas factas pro illius recuperatione. 824.11
Quando consistat in quantitate, & ex ea debeantur fructus, siue sit relicta in Testamento siue in contractu 848.1.5
Per patrem constituta, an soluto matrimonio ad eum reuertatur cum onere, vt deseruiat pro filia volente contrahere secundas nuptias.882.1.35.
Quæ datur pro ingrediente Monasterium debet esse minor quàm si fiat matrimonium carnale.945.22.& 813.17
Recuperata per patrem, soluto matrimonio per obitum viri, seu diuortium non potest minui, sed est conseruanda secundo viro.882.6.12.
Quando succedat loco legitimæ vigore statuti Vrbis, seu Testamenti patris.832.36.
Per patrem constituta est reuocanda, vt satisfiat creditoribus eius, qui illam constituit.945.14
Ex quibus colligatur an sit in specie, seu in quantitate, ita vt sit facta emptio, & maritus sit effectus Dominus irreuocabiliter.932.1
Minor legitima potest dici congrua, si moribus sit recepta. 945.2.13
Constituta in quantitate, quam dotans mandauit esse fundatam in domibus, & prædiis, an dicatur esse fundus dotalis, ita vt ex ea possint percipi fructus, & quid significet verbum (fundare) 848.18.20
Per maritum senem vxori iuueni constituta propter benemerita, censetur etiam data in recompensationem iuuentutis, quamuis de ea nihil fuerit dictum.984.1
Quando dicatur pia causa.881.12.14
Integra an sit conseruanda per patrem pro secundis nuptiis Spiritualibus sicut pro temporalibus.882.18.21
Augetur ex fructibus debitis post separationem thori, & soluto matrimonio.857.4.
Debetur ex bonis fideicommissi non extantibus bonis liberis. 832.40
Quæ antiquitus habebatur pro magna, nostris temporibus reputatur modica, & tenuis.984.14
Fructus sunt debiti ex pecunia dotali, sicut ex prædiis.920.45.
Lucrum dotis non dicitur esse in bonis Testatoris.816.32
Conuentio coniugum super restitutione dotis in executionem separationis thori per Papam concessa facit, vt sit acquisitum ius vxori circa liberationem ab obsequiis matrimonialibus, ita vt non detur amplius reuocatio.959.8
Dominium fundi dotalis an transeat ad virum, constante matrimonio 985.3.6
Mulier censetur dedisse fundum dotalem viro vt solùm fructus ad eum pertineant, dummodo non sit datus æstimatus.985.7
Vxor quando possit concurrere pro restitutione suæ dotis cum creditoribus rationis fundatariæ, quam maritus exercebat cum aliis sociis.964.1
Æstimatio in dote quando faciat emptionem, & quid si fuerit facta demonstratiuè.826.56.62.70
Promissio viri de restituenda dote facta post æstimationem an intelligatur de restitutione quantitatis, seu fundi dotalis. 932.9
Pater nullum pactum potest apponere in dote per eum recuperata danda filiæ pro secundis nuptiis, quod non erat in ea, quæ fuit data primo viro.882.13.15
Fructus dotis an debeantur potius ob rationem alimentorum, seu propter retardatam solutionem, tam in patre, quàm in extraneo.848.14.16
Statutum disponens quod mulieres nuptæ contentæ sint suis dotibus an excludat illas solùm à successione dotantis, vel etiam aliorum.890.1.27
Bona dotalia sunt in specie restituenda si non est facta æstimatio.826.60
Separatio bonorum pro credito dotali ab hæreditate sui viri conceditur vxori illius hæredi cum beneficio legis, & Inuentarij, citatis tamen creditoribus, & legatariis, præuio decreto Iudicis, aliàs erit nulla.932.13
Electio pertinet ad virum si ei fuerint datæ res dotales æstimatæ cum pacto, vt illæ debeant restitui, seu earum valor.826.75
Mulier an possit vendicare fundum dotalem alienatum per Tutorem, quamuis contra eum habeat actionem.861.27
Læsio non attenditur in taxatione fructuum dotis ad quinque pro centum, stante statuto Vrbis per quod in maiori summa illi taxantur, maximè si pro bono pacis taxatio fiat.959.10.
Facultates bonorum ad effectum dotis æstimantur tempore obitus patris.945.5
Vergentia viri ad inopiam est probanda, vt sit locus restitutioni dotis, & quando sufficiat semiplena probatio.1000.3
Iudex non potest exequi mandatum super rebus datis in solutum mulieri anteriori pro sua dote, nisi prius de eis fuerit satisfacta.961.6
Traditio dotis an probetur per confessionem etiam parte absente.890.19.21
Fructus dotis, & donationis propter nuptias debentur de iure communi.823.19
Et ex officio iudicis.857.5
Vsuræ dotales futuræ non possunt cedi per virum, qui illas percipit ratione onerum matrimonij, & ex mutatione personæ non debentur, quidquid sit in præteritis.848.25
Gener de iure communi non computat in sortem fructus prædiorum, quæ sibi sunt obligata pro solutione dotis.920.5
Mater dotans vnam ex filiabus inofficiosè dicitur donare, non dotare.950.2
Priuilegium mariti percipiendi fructus dotales ex pignore non transit ad hæredes, & quomodo illis succurratur.848.26
Statuta Vrbis super obligationibus sub certa forma faciendis non comprehendunt dotem, & causas pias.895.48
Retentio pro dote an detur vxori contra creditores exequentes in bonis mariti, stante vergentia viri ad inopiam postea proban-

probanda, & quid si adsit clausula constituti. 1000.5.c.872.18.
Maritus non facit suos fructus dotis, si non sustinet onera matrimonij.857.21
Res empta de pecunia dotali efficitur dotalis, si maritus effectus sit non soluendo.964.22
Promissio de se obligando pro restitutione dotis an sit eadem cum ipsa obligatione, ita vt possit contra promittentem agi antequam obligetur.964.24
Consuetudo attenditur in constitutione dotis.945.1
Confessio mariti de dote recepta quando dicatur simulata occasione fraudandi creditores.984.21
Solutio dotis probatur etiam ex coniecturis.890.24.c.824.1
Fundus dotalis non potest alienari, nec pignorari.974.15
Statutum de dote procedit etiam in donatione propter nuptias.820.4
Legatum dotis præsumitur de iure factum solùm de dote tradita, secundum quod videtur testator disposuisse.824.4
Fructus sunt accessorij ad dotem.857.3
Pars dotis, si consistat in quantitate quando alia pars remaneat pro fundo dotali.932.4
Præsumptio solutionis dotis excluditur, si illa erat reinuestienda, & magis erit probanda.824.22
Actio dotis inofficiosæ non datur filiis in vita parentum: & quid si consenserint.950.4.8
Promittens dotem in quantitate consistente in domo, an dicatur promisisse domum, vel quantitatem.932.28.35
Testator mandans heredi, vt restituat dotem vxoris, intelligitur solùm mandasse restitutionem partis solutæ, non autem totius confessatæ, secus si expressisset quantitatem eiusdem dotis.823.1
Maritus dicitur debitor dotis ex causa necessaria non voluntaria.954.32
Causa alimentorum est magis priuilegiata, quàm dotis.832.33.
Confitens receptionem dotis potest conueniri ex eodem Instrumento ad illius restitutionem.872.16
Fructus dotis etiam consistentis in pecunia debentur viro statim quod sustinet onera matrimonij.823.26
Vxor tenetur alere maritum positum in necessitate non solùm de sua dote, sed etiam de bonis paraphernalibus.952.2
Monasterium nouiter erectum an possit prætendere maiorem dotem quàm solitam dari aliis.945.3
Diminutio, & augmentum bonorum dotalium spectat ad vxorem quando non est facta æstimatio inducens emptionem.826.71
Pater potest præstare consensum, vt filia de dote sibi prius constituta possit liberè disponere, & agere contra omnes obligatos pro illius restitutione.882.25
Mulier nobilis, & iuuenis dotata à viro ignobili, & sene, soluto matrimonio talem dotem recuperat etiam ex bonis fideicommisso subiectis, neque tenetur illam reseruare filiis primi matrimonij.984.8
Portio dotis per maritum recepta operatur indicium, vt totam dotem receperit, quamuis confessus fuerit recepisse.904.9
Conditio potestatiua retrotrahitur ad tempus, etiam in præiudicium tertij ob priuilegium dotis, propter quod indicatur de ea, sicut de causali.964.14
Titulus de inofficiosis dotibus est introductus ad instar inofficiosi testamenti.950.5.
Paupertas, & iuuentus mulieris nubentis seni, & diuiti non dicitur compensata cum diuitiis, ideo indistinctè talis dotatio per maritum facta ad eius fauorem valebit.984.10.13
Pater tenetur dotare filiam, & dotando præsumitur voluisse satisfacere suæ obligationi, non donare: secus in extraneo.
Vxor an possit petere suam dotem vltra alimenta sibi relicta, seu vsumfructum legatum.954.29
Facultas obligandi bona pro dote concessa donatario an sit intelligenda in subsidium, quatenus non habeat alia bona libera, in quibus consistat obligatio.996.6
Donatio quando dicatur correspectiua ad dotem.862.1
Legatum pro eo, omni, & toto, quod maritus posset prætendere occasione portionis dotis, an operetur, vt non debeat restituere aliam partem dotis receptam.816.21
Nobilitas, & quantitas patrimonij, & dos constituta sororibus nuptis non consideratur in monialibus.945.23
Pars dotis vnius socij si fuerit soluta omnibus socijs inducit probationem quod aliæ partes sint datæ omnibus consocijs.904.6
Mulieres etiam ignobiles habent dotem Scutorum 1500. nec reputantur excessiuæ.984.15
Substantia fundi dotalis an immutetur si per licentiam alienandi debeat assecurari quantitas ex dicto fundo detrahenda.932.36
Maritus an lucretur fructus dotis post mortem vxoris existentibus liberis.881.22.c.920.4
Iudex quo casu cogat patrem ad restituendam dotem filijs, seu ad illos alendum ex fructibus bonorum maternorum.974.31.
Actio defendendi bona mariti pro interesse suæ dotis an detur solùm mulieri viuenti vel etiam post eius mortem illa continuetur in filios ad quos transit instantia.974.3.13
Mulier, soluto matrimonio, pro exactione suæ dotis potest accipere quæcumque bona viri etiam fideicommisso subiecta, non autem in subsidium non extantibus bonis liberis.932.19
Interesse dotale an debeatur, quamuis excedat fructus dotis & onera matrimonij.987.10
Restitutio vera non dicitur si mulier agit ad dotem ob vergentiam viri ad inopiam, secus si propter illius obitum, seu ob separationem thori.857.16.c.974.26
Lucrum dotis est præstandum vxori in bonis sui viri tanquam æs alienum.820.30.
Legatum dotis solum continet illud, quod actio de dote originaliter continebat, & nihil plus operatur, nisi in tempore.823.2
Pecuniæ dotales datæ marito cùm expressa hypotheca mercium emptarum, & emendarum ante societatem initam non possunt sociis acquiri in præiudicium anterioris hypothecæ vxoris.664.10.21
Verba (integrè restituat dotem) an concludant respectu totius dotis, vel solùm traditæ.823.5
Legatum continens causam diuersam debito dotium excludit coniecturam compensationis & vtrumque debetur.954.33
Prædium restitutum mulieri pro assecuratione suæ dotis ob inopiam viri, si fuerit euictum, vel pereat, an sit aliud dandum eius loco vxori.974.29
Promissio dandi ex fructibus alicuius rei cessat, si dicti fructus non extent.916.1.21.34
Dies restitutionis dotis attenditur, an maritus sit soluendo non autem remissionis hypothecæ factæ per vxorem.932.24.
Defensio fundi dotalis non solùm permittitur mulieri, sed etiam heredi, qui in hoc habet idem priuilegium, quod habebat mulier.974.14.16
Maritus acquirit, quod superest ex fructibus dotis, vltra necessitatem alimentorum debitorum vxori.857.24
Mulier excommunicata an possit agere ad dotem, si vir ad inopiam vergit, & quando filij vtantur iure matris excommunicatæ agendo vtilibus actionibus ad propriam vtilitatem.974.24
Vxor retinet bona mariti post eius mortem pro assecuratione, & restitutione suæ dotis, non requiritur declaratio mutationis voluntatis circa causam possessionis.954.1
Obligatio vxoris cum viro pro pecunijs acceptis pro cultura vineæ an subsistat ne ipsa detrimentum patiatur in sua dote: & an hoc interesse secundarium attendatur.961.20.23.
Æstimatio rei dotalis ad effectum sciendi quantitatem do-

tis vel certitudinem deteriorationis non facit emptionem. 932.8

Receptio sortis non praeiudicat quoad fructus dotis qui petuntur vigore statuti, seu promissionis mariti, ita vt debeantur etiam quod condemnatio fructuum fuisset omissa in sententia.857.7.8

Falcidia detrahitur de legato dotis.831.13

Processus instructus per mulierem in causa assecurationis dotis ob vergentiam viri ad inopiam, si moriatur maritus, poterit expediri in causa restitutionis dotis.974.28

Per legatum factum vxori de dote censetur inducta liberatio si vxor illam promiserit, secus si pater, vel alius promisisset: tunc enim datur actio vxori contra promittentẽ.823.9

Deterioratio fundi dotalis procedens ex culpa viri grauat eius heredes, vt soluant vxori interesse deteriorationis.826.72

Vxor potest repetere dotem vnà cum fructibus, si habitet sensum à viro propter illius culpam, & sententiam sufficientem ad separationem thori.857.20

Mulier quando retinere possit omnia bona mariti, donec fuerit satisfacta de sua dote.961.7.&.941.7

Appellatione dotis an veniat tota dos.824.2

Statutum, & ius commune, & consuetudo potest taxare certam quantitatem soluendam pro interesse dotium. 920.24.

Maritus per mortem vxoris cum liberis percipit fructus ex pignore dotali iuxta statutum Vrbis.920.1.29.

Lucrum dotis ex statuto proueniens dicitur accessorium. 816.2.

Fructus dotis sunt debiti à die petitionis dotis.857.9

Aestimatio antiqua, & inter diuersas personas, & ad alium finem facta non attenditur, sed intelligitur de tempore quo consignantur bona dotalia secundo viro, cui augmentum, & diminutio cedit.826.68

Praelati Monialium quomodo possint taxare dotes.945.15

Augmentum dotis datum à muliere, & lucrum dotis proueniens à viro, non aequiparatur ipsi doti quoad effectum praelationis, secus quoad fructus.823.18

Lucrum dotale venit appellatione dotis.823.16

Maritus, qui confessus fuit se recepisse dotem poterit conueniri executiuè pro restitutione eiusdem dotis, & augmenti dotalis ex eodem Instrumento confessionis, quam non fuerit expressa restitutio.851.34

Interesse dotis permittitur propter aequitatem correspectiuam ad onera matrimonij, quae considerantur solùm respectu vxoris viuentis.872.23

Verba enunciatiua an inducant dispositionem.824.5.16

Fructus dotis dantur viduae etiam diuiti, & habenti aliunde alimenta secundum statutum Vrbis, & an requiratur interpellatio.920.9.14

Bona emphyteutica possunt dari in dotem, pro qua valdè obligantur sicut etiam pro donatione propter nuptias vigore statuti Vrbis.881.8

Statuta disponentia filias esse contentas dote sibi assignata fundant se in prouidentia paterna, ita vt praesumatur dotem datam fuisse competentem.890.9

Vidua, quae impeditur petere sortem, licitè percipit fructus dotis.926.48

Vxor non potest retardare subhastationem bonorum viri faciendam ad instantiam creditorum ratione suae dotis, si per eos fuit praeuentum in capienda possessione illorum.941.1

Diuitiae superuenientes quando faciant, vt possit reuocari restitutio dotis facta vxori ob vergentiam viri ad inopiam. 974.32.35

Fructus dotis quando possint percipi ex pignore.848.21

Mulier transiens ad secunda vota amittit dotem lucratam vigore statuti, & quid si fuerit minor: & an talis priuatio dicatur poena.862.4.18.35

Non debet restitui dos integra per maritum vxori, durante Iudicio separationis Thori, sed solùm praestantur expensa litis cum alimentis, & quid seruetur inter Principes, & quando data fuit dos amplissima.857.23.30

Declaratio patris de dote data filiae an aliquid probet si fiat in testamento reuocato aut nullo.890.5.7.22

Mulier pro assecuratione suae dotis potest agere, vt sibi caueatur de restituendis bonis sibi hypothecatis.974.2

DVBITANS.

Dubitans aequiparatur ignoranti potius quàm scienti.2.50

Dubitatio est animi passio cum ignorantia extremorum.2.51

Dubitans excusatur à fraude, & dicitur in bona fide, sicut ignorans.278.21.24.

Dubitans, & ignorans aequiparantur. 429.36

Dubius habetur pro sciente, quando debuit facere diligentiam, vt aliquid sciat.636.5

Dubia verba, & quae possunt in duplici sensu accipi, non releuant.677.42

DVCATVS.

Ducatus de Camera hodie est aureus cum additione vnius Iulij.417.17

DVELLVM.

Duelli vsus detestabilis, in cuius abominationem multa specialia permittuntur, quae aliàs non concederentur.410.12

Decedens in duello carere debet Ecclesiastica sepultura quamuis ante obitum ostenderit signa poenitentiae, & etiam si confessus, & communicatus obiret, & est casus specialis. 410.1.3.4

Et quamuis si poeniteat non denegetur ei viaticum. 410.7

Vide Peregrin. de Duello.

DVRARE.

Durare debet factum, aliàs aequiparatur non facto.91.9

DVX.

Duces, & alij quamuis dignitate praediti, non possunt acquirere bona immobilia in statu Ecclesiastico, si ibi non habitent, nisi ex gratia summi Pontificis sint dispensati.623.1.2

Dux, & similis titulatus gaudet priuilegijs etiam post refutationem factam de statu cum Titulo, & retinet nomen eiusdem Tituli.834.28

ECCLESIA.

Ecclesia an agat ad poenam.34.11.15

Succedens priuato, contra quem erat coepta praescriptio vtitur priuilegio suo quoad praescriptionem.16.4

Facit capere non soluentem infra biennium, quamuis habuerit emphyteusim à priuato.16.5

Est fauorabilis & in dubio sequenda opinio quae facit pro ea. 88.6.&.131.2

Quando cogatur renouare emphyteusim proximioribus tam masculis quàm foeminis.88.5

Rebus Ecclesiae vti debemus, quatenus illa expedire iudicauerit.88.8

In alienatione rerum Ecclesiae quo casu probetur versio in eius vtilitatem.45.1

Vide Vtilitas.

Vnita alteri accessoriè vtitur eius priuilegio.184.40

In Ecclesijs vnitis magis principalis est, quae retinet denominationem.184.39

Fauore Ecclesiae an nudus minister possit agere.131.18

Versio in vtilitatem Ecclesiae quomodo sit probanda, vt successor teneatur pro debitis antecessoris.94.46

Rector Ecclesiae non praeiudicat in quaesitis, quidquid sit in acquirendis.45.24

Forenses an teneantur conferre Ecclesiae nouiter constructae, seu ad illius refectionem, si collecta fuit imposita pro impensa vtili, & necessaria.84.21

Poterit aedificari in domibus permutatis, si erat aedificanda in domibus testatoris.73.8

An teneatur ex mutuo eius nomine contracto.196.6

Praeeminentia in Ecclesia, & locus honorabilior an possit pretio aestimari.110.11

Ecclesia, Ciuitas, & Respublica aequiparantur.196.10

Quando habeat facultatem expellendi obstrepentes, & similes artifices dantes impedimenta. 86.14

Rector Ecclesiæ quo casu possit locare vltra eius vitam. 57.17

Ecclesia & fiscus æquiparantur. 377.31

Quando possit obligari per illius administratores. 385. 17.18 19.&.380 30.31

Ecclesia parochialis habet fundatam intentionem super omnibus obuentionibus contingentibus intra suam parochiam: & quando illæ cedant Capellæ, non Ecclesiæ. 309.14.15

Rauennatensis quam ob causam subdita Romanæ sedi. 284.43

Curata in habitu recuperat actum statim quod ibi sunt parochiani. 291.46

Opinio Molæi de pastore præferendo in Ecclesiis capitularibus quæ simul sunt parochiales. 398.29

In Ecclesia diuersitas statuum, & Officiorum pertinet ad perfectionem, necessitatem actionum, & dignitatem, & pulchritudinem illius. 298.17

Quod relinquitur ad construendam, vel reparandam Ecclesiam Sindicus Ciuitatis poterit petere, & quilibet de populo admittitur. 358.13.14

Acquirit fructus medij temporis si casus eueniat absque culpa hæredis per quem impediatur Ecclesiæ constructio. 356.21

Prior vt vacet an sufficiat quod Episcopus habeat possessionem maioris partis rerum temporalium. 296.36

Bona relicta Ecclesiæ ædificandæ, si per aliquem detineantur, possunt auocari à quolibet possessore per executorem fideicommissarium. 358.11

Si emat aliquam rem non potest facere pactum addictionis in diem ex interuallo, secus in continenti, & quando habeat restitutionem in integrum. 242.30

Moribus Ecclesiæ, in qua conuersatur, quilibet debet se conformare. 270.39

Parochialis dicitur beneficium habens parochiam ad eius curam deputatam, & territorium deputatum, seu limitatum. 298.24

Dispositio ad fauorem Ecclesiæ construendæ valet. 278.42

Excusatio admittitur quando non est factum deterius ius Ecclesiæ. 202.27

Confugiens ad Ecclesiam quando possit ab ea extrahi. 226.28

Relictum Ecclesiæ pro eius constructione non est caducum, quamuis locus non fuerit ædificio designatus. 358.10

Prælatus faciens contractum damnosum Ecclesiæ potest nomine ipsius contrauenire. 298.49

Ius sedendi in Ecclesia an possit concedi per Episcopum. 210.47.48

In Ecclesia Cathedrali regulari an requiratur consensus Monachorum in puniendis eorum delictis, vel solus Episcopus hoc faciat. 270.19.& seqq.

An dicatur cathedralis si non habet administrationem propter Ecclesias existentes apud infideles. 291.68

Episcopus accipit pro Ecclesia futura legata illi facta. 358.24

Ecclesia non dicitur potentior laico in materia legati et relicti nisi habeat potestatem super illum cui res alienatur. 533.17

Cathedralis est digna speciali nota. 551.19

Collegiata habet sigillum, & arcam communem, & facultatem faciendi Syndicum, & statuta, 578.15

Est amatrix pudicitiæ, ideo non videtur voluisse admittere in emphyteusi legitimatos. 477.3

Ecclesia recipiens pretium ex alienatione bonorum absque solemnitatibus tenetur illud restituere, si vult rescindere contractum. 576.27

Si erigatur in Collegiatam an fiat præiudicium iuribus, & præheminentiis prius competentibus Ecclesiæ Matrici. 578.1. & seqq.

Ecclesia petens restitutionem in integrum debet summariè docere de læsione, & post illam obtentam requiritur plena probatio. 439.44

Matrix est loco cathedralis, & debitus honor est ei dandus. 578.19

Parochialis erecta in collegiatam in necessariam consequentiam præcedit alias parochiales, quamuis non sit derogatum regulæ de non tollendo iure quæsito. 458, 8.9

Vtilitas Ecclesiæ attenditur de tempore alienationis, non inspecta læsione temporis præteriti, aut futuri. 415.4.6

Extrahentes reos ab Ecclesia non seruata forma Const. Greg. XIV. an possit absolui per Episcopos. 414.5

In Ecclesia inferiori non requiritur tractatus, quando res alienatur, sed satis est solùm Rectorem consentire, qui habet tantam auctoritatem, quantum Prælatus cum Capitulo. 452.9

Quando possit transigere, si non amittat possessionem rei litigiosæ. 476.16

Prima pulsatio campanarum in die Sabati Sancti spectat ad Ecclesiam Matricem. 578.17.18

Et in ea publicatio Edictorum Ordinarij. 578.18

Episcopus transferens Ecclesiam secularem in regularem censetur concedere fructus Ecclesiæ regulari, conseruata tamen seculari in statu pristino. 473.4

Ecclesia dicitur viduata si habet Episcopum inutilem. 666.10

Est mater nostra sicut Deus est pater noster. 611.11

Æquiparatur minori, Ciuitati, & Reipublicæ. 601.4.14

Tanquam nobilis, & pudicitiæ speculum non videtur de filiis abusiuis cogitasse in concessione emphyteusis, & similis rei. 744.13

Debet esse cultrix Iustitiæ. 675.3

Semper debet illæsa permanere: & quomodo hoc intelligatur. 601.35.37.39

Regitur iure communi nisi in specie reperiatur priuilegiata 601.23

Tenetur ad onera realia debita in bonis, quæ ad eam transeunt. 784.23.24

Quando possit cogere ad vendendum pro illius ampliatione, seu constructione. 742.20.21

Hæres instituta debet exequi voluntatem defuncti, etiam non solemnem. 637.13.15.&.605.34

Restituitur in integrum si non adimpleuit contenta in testamento in quo fuit instituta. 607.13

Rector Ecclesiæ potest agere ad legatum eidem Ecclesiæ relictum. 614.10

Fauor Ecclesiæ præponderat fauori Ciuitatis. 601.15

Vtilitas euidens Ecclesiæ est probanda per allegantem. 624.23

Locatio nomine Ecclesiæ facta ab antecessore non extinguitur per superuenientiam successoris. 606.1.5

Prælatus an possit præiudicare Ecclesiæ in quærendis. 674.20 21

Spes turpis successionis alienæ reprobatur etiam in Ecclesia. 698.59.60

Synodus potest celebrari in Ecclesia sicut quodlibet negotium spirituale, & Ecclesiasticum: & quæ sunt ista. 655.37.38

Contractus rescinditur per Ecclesiam læsam, & fructus restituuntur non obstante iuramento. 624.1.18.19

Concessio regulatur à persona immediata laicali, non ab Ecclesia mediata. 644.30

Vnusquisque potest dare de iure Ecclesiæ tanquam sit publici Iuris. 715.17

Læsa ob negligentiam prælati contra quem est lapsum quadriennium an possit petere restitutionem in integrum etiam post quadriennium. 601.28.& seqq.

Administrator non soluens illud in quo fuit condemnatus an gaudeat immunitate Ecclesiæ. 665.4

Ius ciuile est seruandum, etiam in foro animæ, vbi expressè non reprobatur ab Ecclesia. 735.6

Rector Ecclesiæ dicitur solùm administrator, & fidelis dispensator redditiuum illius, seu vsufructuarius, vel vsuarius. 606.6

Si recipiat bona pro suis necessitatibus, non debet locupletari eum alterius iactura, & eius obligatio non potest dici inualida propter omissas solemnitates. 750.2

Est nulla in totum locatio rerum Ecclesiæ si fiat cum pacto renouandi de anno in annum, & sic successiuè in posterum, nec valet pro tempore permisso. 715.16

Tertius ratione interesse non prohibetur nullitatem contractus deducere, neque respectu ipsius requiritur aliqua declaratio Ecclesiæ. 691.15.16

Prælatus tenetur soluere de suo si Ecclesia propter suam negligentiam passa fuerit damnum etiam lucri cessantis, & quamuis sinuc in quærendis. 601.12

Episcopus quasi contrahit cum Ecclesia acceptando Prælaturam. 601.8

5 Ecclesia debet renouare emphyteusim proximioribus Emphyteutæ vltimi possessoris, 934.1.

Est ad instar pupilli, 955.10.

Visitata dicitur esse in loco Episcopi visitantis, 918.19.

Per excellentiam debet intelligi de cathedrali, 893.32.

Tenetur vendere alteri Ecclesiæ pro Monasterio construendo, seu ampliando. 896.26

Collegiata erecta in Cathedralem non tollit ius alterius. 867.18

Excluditur à restitutione in integrum per lapsum quadriennij. 907.13

Habet facultatem ratificandi contractum, quamuis beneplacitum non fuerit expeditum, ita vt alteri contrahenti cum Ecclesia non liceat pœnitere. 903.45.48

Acquirit rem emptam ex sua pecunia cum priuilegio tacitæ hypothecæ, & prælationis contra anteriores creditores. 955.8

Potest inuito contrahente stare contractui nullo ob defectum solemnitatum. 838.24

Eximitur ab hospitio, seu albergo. 898.7

Vna non debet habere duos curatos. 865.24

Est cultrix Iustitiæ, & mater æquitatis. 896.8

Restituitur in integrum, vel agit via ordinaria aduersus factum prelati, qui etiam poterit agere nomine Ecclesiæ, quamuis contrauenerit. 803.10.43

Non incidit in pœnam si Prælatus, vel Capitulum non seruauit modum seu conditionem. 805.36.38

Vendicat corpus defuncti sepultum in loco non suo cum omnibus oblationibus ibidem factis. 817.1.2

Calciaten. & Calaguritan. sunt æquè principaliter vnitæ, & vnaquæque gaudet suis praheminentiis, & prærogatiuis, licet sit vnicus earum Episcopus. 892.1

Relocatio bonorum Ecclesiæ læsiua non est facienda. 913.14

Appellatione Ecclesiæ an veniat Episcopalis etiam in generali dispositione. 817.6

Quæsita ex bonis Ecclesiæ transeunt ipso iure in eius dominium, licet nomine proprio administratoris acquirerentur etiam quoad actionem personalem. 955. 16.17

Res quando dicatur Ecclesiæ, ita vt per Prælatum non possit alienari. 803.40.41

Pecunia Ecclesiæ quando habeatur pro re mobili, siue immobili, seu mixta ad cognoscendum an sint adhibendæ solemnitates. 931.11

Ædificium factum per aliquem in suo solo ex pecunia Ecclesiæ non cedit solo, sed è contra solum cedit ædificio. 955.18.19

Remedium possessorium datur pro pensionibus Ecclesiæ debitis ex locatione, de qua non adest contractus, aut obligatio cum hypotheca: quidquid pro aliis non daretur. 981.31.36

Prædia Ecclesiæ non possunt locari, nisi per triennium, si quolibet anno reddunt fructus, secus si illorum recollectio fiat biennio, seu triennio. 931.13

Causæ ad Ecclesiam spectantes sunt terminandæ secundum Canones in quocumque Iudicio sæculari, & Ecclesiastico. 803.8

Probatio, quod Ecclesia sit solita renouare emphyteusim proximioribus non sufficit, nisi etiam probetur consuetudo, quod ipsa non possit pro se retinere. 813.36

Et an valeat pactum, quod talis renouatio sit facienda eisdem proximioribus. 813.35

Statutum Pratensium mandans vt nullus præsumat allegare quod Præpositus Pratensis non habeat in terra Prati Iurisdictionem, an sit contra libertatem Ecclesiæ. 918.11

Deus acceptat pro Ecclesia absente. 893.28

Sulmon an sit cathedralis. 893.28

Disinembratio Ecclesiæ quando permittatur. 867.36.37

Conuenitur spolio per eum, qui fuit spoliatus ab ipsius Prælato quoad restitutionem possessionis, secus quoad alias pœnas. 985.28.29

Donatio facta Ecclesiæ quando possit reuocari non secuto implemento. & modo non seruato. 803.25. & seqq.

Qualitas nominis Ecclesiæ est narranda. 992.19

Gratia non est valida, si non exprimatur quod Ecclesia erat sæcularis, si concedatur regularibus, prout è contra. 992.17

Concessio vsus Ecclesiæ parochialis an possit dari alteri Ecclesiæ, & an talis vsus sit diuiduus. 992.15

Situatio Ecclesiæ erat sæcularis.

Situatio Ecclesiæ quo casu debeat exprimi. 992.20

Census, & decimæ Ecclesiæ exiguntur per Episcopum propria auctoritate de consuetudine, quæ est valida, 809.29

Parochialis Ecclesia conceditur per Papam Regularibus inuito Rectore, & quid in Episcopo. 992.14.24

Per recognitionem emptoris de re non libera, & grauata canone statim acquiritur ius Ecclesiæ, 918.15.38

Pia loca religiosa an comprehendantur in Concilio loquente de Cathedrali, vel collegiata sæculari, vel regulari Ecclesia. 894.11

Pactum est validum, vt donatum Ecclesiæ rescindatur etiam ex facto solius prælati contrauenientis conditionibus appositis in donatione. 803.42

Liberalitas censetur causa finalis in donatione facta Ecclesiæ, modus autem causa impulsiua. 803.21

Parochialis Ecclesia quando veniat sub simplici nomine parochiæ. 992.18

EDERE.

Edenda sunt Acta in qualibet parte Iudicij. 262.17 2

Sunt addenda Acta publica vnicuique habenti interesse. 262.65

EDICTIO EDICTVM.

Edictio, seu Edictum de edendo habet locum contra successores quamuis negent cum iuramento ad eos non peruenisse. 736.13.15 4

Edictum de emendo habet locum in successoribus vniuersalibus non singularibus, ad quos tantum recurritur in subsidium. 262.44 2

EDVCATIO.

Educatio pueri quando probet filiationem. 562.70 3

Educatio filij præiudicat educanti quoad possessionem filiationis, non alteri, qui non consensit tali actui. 744.10 4

EFFECTVS.

Effectus est considerandus omissa forma verborum. 28.37 1

Remoto effectu, remouetur nomen, & species rei. 58.7

Effectus in omnibus rebus est considerandus: & paria sunt non habere prouisionem, & non effectuatam. 368.15 2

Dispositionis, in quem confertur, attenditur, non tenor verborum, quoad exitum actionis mouendæ. 338.4

Effectum perimit causa perempta suum.

Quod caret effectu, an nomine careat. 291.7.8.9

Effectu carens ratificatio an mereatur nomen ratificationis. 368.18

Effectus requiritur in qualibet dispositione, quo cessante potest variari. 435.8 2

Effectus requiritur ad validitatem actus. 746.31.752.76 4

Cessat cessante causa. 702.55

aria sunt aliquid factum non fuisse, vel nullum effectum habere. 746.2
Taxatio restricta ad vnum effectum praeseruat ius quoad alios effectus. 750.24
Remoto effectu remouetur etiam omnis species actus. 746.4
Ius non dicitur dimissum nisi secuto effectu. 746.17
Resignans beneficium ad fauorem alicuius potest ad illud redire absque noua collatione, si resignatio non habuit effectum. 746.15.16
Laudemium, & gabella non debetur ex dispositione quae non habuit effectum 746.5.9
Statuta, verba, & omnes dispositiones intelliguntur de actibus quae sortiuntur effectum. 746.6.7.c.752.60.75.77

EGREGIA PERSONA.

5 Egregiae personae quae dicantur ad effectum consequendi Priuilegia quae talibus conceduntur. 911.28

ELECTIO, ELECTVS.

1 Electio viae ordinariae, quando praeiudicet viae executiuae. 118.49
Viam quam quis elegit sequatur. 118.50
Et quid in obligatione Camerali. 118.56
Vel exequutiuis. 118.56
Personalis exequutionis an tollat realem. 118.40
De eo, qui decedit ante purificatum fideicommissum non valet, & potest de nouo fieri. 58.8
Semel aut nulliter facta, vel non acceptata, quando iterum possit fieri. 58.3. & seqq.
In Contractibus est debitoris, quid aliud sit in vltimis voluntatibus. 116.3
Concessa ad vnum annum si fiat pro tribus an vitietur in totum. 162.23
Abdicatio iuris eligendi an sit grauis praeiudicij. 127.15
Vnius remedij quando aliis viam praecludat. 164.18.c.193.4
2 Electio in causa vsurarum potius quàm sortis procedit in dubio, secus si expresse pro sorte soluatur. 224.53
Quae conuertitur ex dispositione legis, non datur liberè, sed tanquam ad bonum virum: & quomodo talis debeat eligere. 224.3
Spectat ad debitorem, donec viuit in quam causam velit soluere, non post eius mortem. 224.60
An sit facienda in causam duriorem in obligatione in qua non est dare sortem, & interesse non est considerandum. 224.49
Eius, quod non est debitum, habetur pro non facta, sicut etiam si obscurè eligeretur. 224.19
An sit actoris, si est promissum de soluendo creditori, aut de praesentando debitorem ad carceres. 338.2.13
Debitor creditori quod remedium velit magis exercere in obligatione de soluendo, vel repraesentando debitorem in carceribus. 338.6.7
Pertinet ad creditorem in alternatiua remediorum. 338.5
Post electionem vnius remedij potest creditor recurrere ad aliud. 338.9
Ad creditorem an pertineat, si verba promissionis executiua sunt in creditorem. 338.3
In alternatiuis quando sit debitoris, vel creditoris, tam in contractibus, quàm in vltimis voluntatibus. 239.42
Facta ab ignorante praeiudicat in alternatiua rerum. 239.43
Deuoluitur ad creditorem si debitor non eligat in termino sibi praefixo etiam si terminus statuatur solutioni. 239.2.3.10
Electionem habens petendi pecuniam vel bona, si acceperit pro aliqua summa pecuniarum domum in solutum, videtur declarasse, quod voluerit pecuniam. 239.43
Etiam quod fuerit facta, non lapso termino, res integra non dicitur. 239.40
Electione facta variare non licet, si electio habuit executionem, etiam si illa concedatur contra diuersas personas grauatas. 239.38.39
Eligendi potestas, termino elapso, transfertur in alterum ipso Iure, etiam re integra potest mora purgari, quando lex extinguit ipso iure Ius morosi. 239.37
Qui eligitur plurimorum assensu, & minoribus imitatur meritis an praeficiendus sit Ecclesiae, si fundatorum vota in plures partes se diuidant. 211.17
Non potest fieri de debito, cuius probationem creditor non habet, vel erat controuersum. 224.18
Canonicus qui habet electionem si habeat mandatum etiam ab alio, & eius nomine eligat, non potest diuidere suffragium pro duobus, & debet in conscientia eligere digniorem. 211.11
Procurator habens mandatum generale cum libera, an habeat electionem, sicut Dominus; & an, eligendo causam minus grauem, possit à Domino conueniri tanquam gerens negotia minus diligenter. 224.40
An competat debitori in quam causam solutio conuertatur, quando sumus in pecunia redacta ex venditione pignoris. 224.56
In alternatiuis an detur beneficiato. 222.12
Solutio posita contra vnam partitam quando praesumatur facta ad computum illius partitae, & ad quem spectet electio, & sit locus compensationi. 224.21.22
In legato duarum rerum alternatiuè facto non debentur fructus, nisi facta electione: & quid in conditione tacita. 250.16.17
Nulla an priuet habentem facultatem eligendi. 368.14
De idoneo an vulneret conscientiam, omisso digniori. 251.16.20
Electus ad distribuendum an debeat facere electionem de magis paupere. 211.26.27
Dubitans an electio per Principem sit de digno, punitur poena quasi sacrilegij. 284.14
An sit assignandus terminus debitori ad electionem faciendam, cum comminatione, vt non possit variare. 239.11. & seqq.
Terminus praefixus electioni an sit peremptorius. 239.19.21
Variationi an sit locus, si electio est data ab homine per verba temporis indicatiui. 239.9
Habens electionem an possit variare post tempus praefixum vel quando acceptat, vel petit partem in vna re. 230.23.25
Electus potest peti vt confirmetur à non habente mandatum dummodo ratificetur intra tempus trium mensium, infra quod erat petenda confirmatio. 573.21 3
Electio vnius remedij an tollat alterum. 519.82.c.546.35
Fori spectat ad eum qui habet priuilegium vt possit conueniri coram pluribus Iudicibus. 569.1
Eligendi facultas in locum cedentium, & decedentium non comprehendit subrogationem illius, qui non habet qualitates, & circumstantias à Testatore requisitas. 522.1.8
Electio vnius remedij an tollat omne alterum. 519.82. & c.546.35 4
Electio in quam causam soluatur spectat ad debitorem non creditorem, qui tunc eliget quando debitor esset in mora declarandi. 671.1
Quando detur filio in bonis pro sua legitima. 694.13.14
Est facienda iuxta legis dispositionem, quamuis detur libera facultas eligendi, & quando bona mediocria debeant eligi. 610.5.6.7
Quomodo fiat per haeredes, est Arbitrarium Iudici, qui considerabit bona conuenientia ipsi relicto, & causa propter quam relinquitur. 700.4
Data haeredi de soluendo legatum, an importet, vt possit minimum soluere. 700.8
Industriae personae facta quando censeatur. 783.12
In causa pia, & dote an electio referatur ad bona mediocria. 712.14
Datur creditori, in quibus bonis velit satisfactionem, ita vt parte debiti soluta, omnes res sint obligatae. 730.21
Electio Praelati non potest fieri per sortem, quamuis aliud sit in loco. 655.43

Habens facultatem eligendi, illam à se non abdicat si electio effectum non fuit sortita. 746.13.14

Si debeat fieri per seniores de domo Testatoris an illa extincta extinguatur iuspatronatus, vel transeat ad hæredes extraneos. 645.10

ELECTOR.

5 Electores, & declaratores voluntatis possunt dici executores quoad omnes effectus. 522.4

Deficiente vno ex pluribus executoribus testamentariis, officium accrescit aliis quod procedit in declaratoribus voluntatis alienæ, & electoribus personarum. 522.2. & seqq.

Prohibitio, quod quis possit esse executor habet locum in electoribus voluntatis, & in eis procedit annus, qui præfinitur executoribus ad pias causas. 522.5

ELEÆMOSINA.

1 Eleæmosina quando sit danda de necessariis ad vitam & conditionem status futuri, qui speratur magis eminens. 176.1. & seqq.

Et quid in laborante in extrema necessitate. 176.12

Si debeat dari pauperibus, quo casu sit facienda maior vni quàm alteri. 120.66

2 Est facienda magis egeno. 211.25

An debeat fieri per meretricem. 218.6.7

Promittens aliquid vt delictum faciat, sequuto maleficio, poterit soluere, non vi promissionis, aut ratificationis, sed in eleæmosinam. 218.10

4 An sit danda Iudæo, & excommunicato. 658.35. c. 842.28. in to. 5

5 Danda pluribus an admittat æqualem portionem. 802.14

EMANCIPATIO.

2 Emancipatio patris non iuuat filium, vt possit testari, si constat de fraude. 382.7

4 Emancipatus præteritus querelat testamentum tam patris quam matris. 637.20

Habitatio filij seorsum à patre per longum temporis spatium & negotiatio publicè, & palam tanquam à patrefamil. sciente, & non contradicente patre facit, vt quis dicatur emancipatus. 667.16

5 Emancipatio præsumitur per spatium longi temporis, & quantum debeat esse. 820.2

Possessio emancipationis non sufficit, si est quæstio inter patrem, & filium, vel fratrem, sed est alleganda etiam emancipatio cum tempore 10. annorum, vel 20. sine allegatione emancipationis. 820.5.6

Respectu extranei sola possessio emancipationis iuuabit pro confirmando actu gesto quod idem filius non possit obligari sine consensu patris. 820.4

Differentia emancipationis, & patriæ potestatis est sublata per ius nouum quoad effectum successionis. 914.2

EMENDATIO.

3 Emendatio præsumitur infra triennium, maximè in ciuilibus. 468.20.21

EMPHYTEVSIS.

1 Emphyteusis quando retrouenditur vigore pacti de retrouendendo, an requirat licentiam ad euitandam caducitatem, & an debeatur laudemium. 180.20

An possit imponi seruitus realis, seu personalis in emphyteusi. 43.1

Vel hypotheca sine consensu domini. 43.7

Et an possit fieri executio respectu fructuum. 43.11

An veniat in generali obligatione bonorum. 43.8.37

De emphyteusi ad feudum an valeat argumentum. 43.13

Dominus potest in alium conferre emphyteusim quoad ius proprietatis secus quoad possessionem, quæ erit auxanda remediis Juris propter caducitatem. 36.13

Res aliena potest concedi in emphyteusim.

In emphyteusi quando fiat solutio per tertium inuito creditore. 8.7.8

Tertius possidens emphyteusim quo casu conueniatur pro canone præterito & quid in clerico. 36.34.40

Census an sit validus in emphyteusi, & incurratur caducitas si fuit extinctus ante intimatam illius acceptationem. 43.35

Dicitur perpetua propter clausulam (ad habendum, & tenendum,) & dominus cogitur præstare consensum. 42.39.40

Non potest vendi per emphyteotam iure proprio. 43.13

Ecclesiastica an transeat ad fœminas. 58.15.23.25

Est stricti iuris, & in eo non comprehenditur fœmininum per masculinum. 58.16.17

Facultas nominandi vnam personam in emphyteusi comprehendit fœmininam. 58.19.20.22

Concessa pro vna filia, si adsint plures ad quem spectet electio ratione incertitudinis. 30.2.7

Diuiditur per fratres sine consensu domini, & quid in alienatione per eos facta. 36.1.2

Priuatio an debeat fieri præuia citatione, & authoritate Iudicis. 36.10

Magis datur seniori, si potest colligi mens testatoris. 30.26

Verba (quidquid placuerit) æquipollent clausulæ (quibus dederit) itaut comprehendantur extranei. 23.18.19

Renouatio emphyteusis quando concedatur proximioribus. 88.2

Et quid si Ecclesia velit pro se retinere. 88.5. & seqq.

Emphyteusis quando possit in alium transferri. 238.27 2

Accepta per minorem cum onere soluendi canonem an illum obliget ad d. oneris præstationem. 242.20.21.29

Filius legitimatus ex rescripto an succedat in emphyteusi Ecclesiastica. 218.40. & seqq.

Ius succedendi ex pacto, quod quis habet in emphyteusi an censeatur remissum per renunciationem generalem. 346.2

An transeat ad extraneos per clausulam (quibuscumque.) 351.14.15

An requirat qualitatem hæredis in successione. 351.6.7

Quando sit concedenda agnatis, & aliis de familia, finita generatione. 357.25. & seqq.

Generatio masculina in emphyteusi quomodo intelligatur. 295.4

Si concedatur, vt possit alienari, an possit vendi pars, & si vendatur an sit incursa caducitas. 229.9.10

An veniat in generali vel vniuersali dispositione. 344.1.2.8

Concessa duobus, ita vt post mortem eorum filiorum, & nepotum reuertatur ad Ecclesiam, non est ad eam deuoluta, donec aliquis illorum existit. 272.15.22.23

Si fuerit accepta post mortem eorum an sufficiat mors alterius pro portione sua. 272.14

An admittat ius accrescendi. 272.16. & seqq. c. 347.11

An æquiparetur locationi ad longum tempus. 378.30

Ius accrescendi proprie non dicitur in emphyteusi sed ius succedendi ex pacto, sit admissio, licet quis nullam habeat portionem. 346.5

Portio deficiens in emphyteusi ad alterum superstitem pertinet, si ex verisimili mente contrahentium hoc tacite colligatur. 272.31

Si conducatur simul, an indicat societatem, & qualis illa dicatur & veniat accessorie emphyteusis. 320.15

Pro se, & suis hæredibus descendentibus per lineam masculinam, an comprehendat neptem ex filio, vel debeat esse descendens ex masculo. 295.13.14.15

Ecclesiastica pro se, hæredibus, & quibus dederit transit ad extraneos qui ab intestato succedunt. 221.2

Non transitoria ad hæredes, ad illos transiret, si in ea facta essent multa melioramenta. 351.12

Accepta pro filiis à patre tanquam ministro non dicitur hæreditaria. 351.18

Pro se, hæredibus, & successoribus, intelligitur pro descendentibus tantum. 351.17

Quando censeatur acquisita filiis ex gratia concedentis, non ex facto patris. 345.10

Ecclesiastica

Ecclesiastica an comprehendat filios legitimos, & legitimatos. 218.37.& seqq.

Non est hereditaria, si pater illam acquisiuit suis filiis, & heredibus tanquam legitimus eorum administrator. 345.1

Habetur pro hereditaria propter magnam impensionem quæ ex ea soluitur, & an tunc potius dicatur locatio. 351. 10.11.13

Concessa filiis nominibus propriis non appellatiuis, censetur facta contemplatione illorum, non patris. & quando dicatur nomen patris simulate appositum, vt illa sit hereditaria. 245.5.& seqq.

Ecclesiastica (pro se, & quibus dederit) vel cum alia clausula (ad habendum) comprehendit etiam extraneos præsertim quando est posita in parte dispositiua. 218.46

Argumentum ab emphyteusi ad censum an valeat. 208.6

Vt præsumatur requiruntur 30. anni. 208. 2

Iudeus, Hereticus, Saracenus — An possint acquirere emphyteusim ecclesiasticam. 218.51.52

Recepta per patrem pro se, filiis, & descendentibus dicitur paterna, & frater alteri succedit nec portio reuertitur ad Ecclesiam, & in ea habet locum ius accrescendi. 272.13

Si concedatur sub pacto quod transeat ad fœminam, quæ nubat subdito concedentis, an possit retineri, si nubat extraneo, qui vult effici de illius iurisdictione. 209.22.23

Pro masculis tantum, excludit fœminas. 295.8

Promissio sub nomine emphyteutæ restringitur pro tempore, quo durat emphyteusis. 282.30

In emphyteusi, quod pars præmorientium ad superstites perueniat, admittitur Ius accrescendi. 272.39

Concessa illis, qui sunt de generatione masculina continet filias natas ex masculis. 259.11.12

Ecclesiastica an possit stipulari filiis spuriis per patrem, 218.54.55

Pro se, & successoribus ad disponendum prout placuerit, habetur pro hereditaria. 344.4

Ecclesia lasam concessione emphyteusis non rescindit in totum contractum, sed reducit pensionem arbitrio boni viri. 432.25

Extincta perdit nomen emphyteusis. 291.15

Pater in stipulatione emphyteusis pro filiis quando dicatur adhibitus tanquam nudus minister. 345.4

Verba emphyteusis. (quod rem patris possideat) an verificentur in herede particulari. 272.15

Naturalis an possit ab ecclesia stipulari emphyteusim pro suis descendentibus. 218.50

Si alienetur vigore motus proprij Greg. XIII. non inducitur aliqua deuolutio, quamuis non fuerit requisitus consensus domini; secus si venditio fuerit facta ex necessitate æris alieni. 227.45.47

Pro se, filiis & descendentibus non dicitur vnica dispositio, sed sunt plures concessiones. 247.12.

Acquisita titulo oneroso an faciat vt possit aliis præiudicari. 371 7.& seqq.

Ecclesiastica an transeat ad illegitimos, quando à principio similibus personis esset concessa. 218.49.50

Stipulata per patrem filio, non admixta persona sua non potest habere effectum, & principium acquisitionis ab eo. 345.11.13

Nepotes quando concurrant cum patruis, & succedant in locum patris in emphyteusi. 345.5

In dubio an censeatur acquisita per patrem vt filio, non vt heredi. 345.28

Concessa pro fœmina in defectum masculorum, & si patris hereditatem habuerit, non habet locum, nisi concurrant dicta dua qualitates. 372.12

Hereditaria an admittat illum, cui fuit delata hereditas, non considerato quod possit esse heres. 372.17.18

Pro se, heredibus, & quibuscumque successoribus, an faciat, vt dominus videatur à principio concessisse licentiam alienandi sine præstatione laudemij. 377.3.& seqq.

Per patrem accepta pro se, suisque filiis quando censeatur ordine successiuo. 347.1.4

Ecclesiastica pro se filiis heredibus, & successoribus quibuscumque, an dicatur hereditaria. Et quid si pro descendentibus cognatis, & heredibus masculis. 351.1.3.4

Illegitimi in Vrbe sunt capaces emphyteusis Eccles. vigore Bullæ Leonis Decimi, & an illa tollatur per Constit. Pij V. 218.38

Heres particularis an admittatur ad emphyteusim hereditariam, itaut possit dici habere qualitatem heredis. 372.10 & seqq.

Constitutio Pij V. reuocans habilitationes spuriorum ad emphyteusim, quos comprehendat. 218.39

Habens emphyteusim pro se, & descendentibus secundum formam primæ, vel pro se, & heredibus. Vide in seq.

Habens emphyteusim pro se, & descendentibus cum potestate alienandi si alienauit secundo acquirenti pro se, & suis heredibus, an inuestitura sit renouanda pro se, & descendentibus secundum formam primæ, vel pro se, & heredibus sicut fuit facta emptio. 372.6

Dominium emphyteusis quando dicatur resolubile facta dispositione. 221.17.18

Verba emphyteusis vsque ad tertiam generationem, & cuiuslibet ipsorum an inducant ius accrescendi inter ipsos fratres. 272.32.33

An possit peti per eum qui renuntiauit hereditati paternæ. 351.9

In emphyteusi concessa pluribus quando agatur pro parte. 320.50

In emphyteusi an succedat proximior vltimo defuncto, vel proximior testatori. 385.23

Fœminæ exclusæ per statutum an admittantur post masculos in emphyteusi. 347.13.14

Filius quando censeatur nominatus in emphyteusi, vt filius vel vt heres. 345.2

An debeatur laudemium in donatione emphyteusis. 377.1.2

Si accipiatur proprio nomine filiorum, non admittit concursum nepotum cum patruis. 347.9.10

Obseruantia solutionis laudemij declarat contractum emphyteusis. 377.18

Emphyteusis ex quibus cognoscatur. 460.47

Si alienetur, non requiritur consensus Domini si non agitur de eius interesse. 511.7

In dubio præsumitur hereditaria. 451.7

Pro heredibus in perpetuum transit ad Ecclesiam. 533.38

Non potest vendi irrequisito domino, poterit tamen legari absque pœna deuolutionis. 533.34.35

In quo differat à contractu censuali. 566.16.&.450.4

Dicitur emphyteusis, quamuis soluatur pensio æquiualens fructibus. 460.50

Quando censeatur concessa filiabus ordine successiuo post mortem patris. 481.48

Pro heredibus non facit vt sit electa industria personæ. 481.55

Non potest dari in dotem per primum acquirentem præiudicando aliis gratiose vocatis. 511.1.&

Datur in dotem etiamsi æstimetur quando sumus in comprehensis in Inuestitura. 511.9.10

Si renouetur quando possit per proximiores peti, & an liceat appellare à denegatione renouationis. 477.17.& seqq.

Si fuerit alienata quando censeatur adhibitus consensus domini 433.57

Consuetudo, vt valeat dispositio in præiudicium vocatorum in emphyteusi, est probanda in specie in casu de quo agitur. 447.29

Et tunc admittitur, itaut stipulatio de emphyteusi recipi interpretationem à tali consuetudine, quæ æquiparatur à pacto expresso 447.16.vsque ad n.32

Pluribus concessa an requirat mortem omnium ad hoc vt reuertatur ad Ecclesiam, vel habeat locum ius accrescendi per mortem vnius, & an sufficiat dictio ipsorum, vel debeat dici omnium. 451.3.5

Acquisita pluribus ex causa onerosa admittit ius accrescendi inter eos, itaut deficiente vno ad alium reuertatur, non ad concedentem in causa quasi lucratiua. 451.10.11

Est hæreditaria si concedatur stipulanti pro se suisque hæredibus & successoribus, & quid si reseruetur nominatio casu quo acquirens decedat sine filiis. 451.16.21.& c.481.54

Dicitur ex pacto, & prouidentiâ si fuerit concessa pro se, & descendentibus, vel pro se,& liberis seu filiis non facta mentione hæredum. 451.18

Quando transeat ad monasterium, & ad fiscum perpetuo, & irreuocabiliter. 481.61.67

Censetur ex causa onerosa quamuis nulla pecunia sit data in ipso actu acquisitionis, sed solum soluatur responsio magna pro canone & debetur euictio. 511.11.12

Relicta Ecclesiæ debet vendi infra annum. 533.59

Est stricti iuris ita vt masculinum non concipiat fœmininum. 447.16

Non habet propriam naturam, sed solum eam quam partes sibi paciscendo ponunt. 460.49

Primus acquirens præiudicat aliis in emphyteusi vocatis, quando est pater, vel alius qui habet filios sub potestate. 405.1. & seqq.

Stipulata per patrem quoad filios intelligitur de ordine successiuo,& descendit ex causa profectitia, non aduentitia, quando merita filij non præcesserunt, & potest per patrem tacitè, & expressè reuocari. 405.7.8

Ad tertiam generationem vtriusque sexus an censeatur concessa pro masculis tantum, & illis deficientibus pro fœminis, stante statuto exclusiuo fœminarum. 511.22.23.c.431.68

Patiens alium inuestiri de emphyteusi ad se spectante sibi præiudicat. 511.13

Siue tacitè, siue expressè consentiat. 557.54.56

Concedens emphyteusim pro hæredibus, & successoribus quibuscumque potest prouidere quod in ea succedat Monasterium, & fiscus ad quem illa solet transire. 481.66

In contractu emphyteusis post emolumentum quæsitum est locus iuri accrescendi conuentionali, quidquid sit in legali dummodo non adsit clausula quod post mortem vnius vel pars præmorientis reuertatur ad dominium. 451.2

Concessio in emphyteusim an veniat sub verbo alienationis. 460.78.83

Res concessa cum pacto affrancandi non consideratur vt emphyteusis Ecclesiastica, sed extinguitur, & transfertur in meram emptionem itaut nullum dominium remaneat apud concedentem. 477.11

In concessione oliueti, seu silua in emphyteusim censetur facta mentio de oliuis,& arboribus demonstratiue, prout in concessione molendini frumenti, vel ad molendum frumentum, ideo poterit aliud molendinum confici prout dicimus in legato fundi ad vsumfructum relicto. 432.2

Dominus directus debet declarare intra biennium, an velit, quod emphyteusis remaneat ad Ecclesiam, quod tempus currit à die quo Monachus moritur, non quo est professus. 481.89

Inuestitura noua excluditur, si in renunciatione emphyteusis exprimatur, quod ille ad cuius fauorem fit cessio ponatur in locum, & ius cedentis. 557.59

Legitimatus non potest excludi à successione emphyteusis Ecclesiæ si constat de voluntate, & potestate concedentis. 477.1

Stante interesse concedentis, ne canones diuidantur, habet locum Ius accrescendi in emphyteusi. 451.14.15

Dominus, & non alius potest allegare quod non interuenerit eius consensus in alienatione emphyteusis. 511.6

Substitutio non comprehendit emphyteusim nisi exprimatur. Idem in bonis non duraturis in hæreditate testatoris post eius mortem quamuis de eis potuisset disponere. 481.52.53

Hæres qui non confecit inuentarium, non potest reuocare emphyteusim, sed feudum alienationem, quamuis esset ex pacto & prouidentia cum in hæreditario neque Inuentarium iuuaret. 511.17

Scriptura an requiratur in emphyteusi. 547.5.8

Locatio ad longum tempus transit in emphyteusim. 460.46.58

Statuta laicorum non comprehendunt dominium emphyteusis. 447.21

Tractatus alienationum bonorum Ecclesiæ non solent concedi à sede Apostolica nisi super forma concessionis in emphyteusim præterquam in causa permutationis. 566.15

Emphyteusis concessa duobus eorumque filiis cum pacto vt illis non extantibus reuertatur ad concedentem non dicitur deuoluta nisi contingat obitus omnium. 707.1

Renouatio potest peti per procuratorem. 758.10

Renunciatio emphyteusis debet esse expressa. 758.13

Dominium an probetur ex recognitione rei emphyteuticæ. 790.1

Prælatio in emphyteusi si petatur standum est conditionibus quæ ab alio reperiuntur. 758.18

Est renouanda per dominum comprehensis in Inuestitura. 707.19

Admittit obseruantiam. 675.15

Quando sit capax legitimatus per subsequens matrimonium. 653.25.26

Seu per rescriptum. 758.22

Vel illegitimus. 758.23

Vel cum pacto affrancandi. 745.77.84

Hæres, & successor an priuetur emphyteusi, si non probetur scientia omnium conditionum in ea contentarum. 635.18. & seqq.

Dominus directus præfertur in venditione emphyteusis. 745.69

Obligatio emphyteutæ de bonis in emphyteusi comprehensis euanescit per mortem ipsius. 733.20

Princeps magis solet præiudicare in fideicommissis, quam in emphyteusi. 673.15

Si concedatur per verba non distributiua quando inducat ius accrescendi. 707.14

Priuatus emphyteusi, non tamen cadit à pacto affrancandi 745.72.73

Noua assumit naturam antiquæ, si potest colligi, quod sint reseruata iura illius. 719.7.27

In concessione emphyteusis an ex qualitate pretij æquiualentis colligatur, quod sit data tota res, vel pars, sicut fit in locatione, ac venditione. 703.10.& seqq.

Vsusfructus an censeatur relictus in bonis emphyteusis. 696.16

Pactum, vt non possit peti renouatio emphyteusis est validum 758.12

Nominatio de inhabili ad emphyteusim Ecclesiæ an valeat, quamuis sit facta per habentem facultatem liberam nominandi. 714.14.26

Proximiores quando præferantur in concessione emphyteusis infra 30.annos, vel potius tollatur renouatio spatio vnius anni. 758.5.7

Vtile per inutile non vitiatur in contractu emphyteusis. 644.32

Inuestitura non est petenda per eum qui patitur controuersiam super emphyteusi siue detur à domino siue à tertio. 707.20.28

Per diuisionem factam inter fratres non est renunciatum iuri prouenienti post mortem vnius ex eis circa ius accrescendi in Emphyteusi comprehensum. 707.27

Emphyteuta admittitur ad retractum. 742.32
Bona concessa in emphyteusim cum pacto affrancandi habentur ac si essent libera, & transfusa in meram venditionem nullo remanente Dominio penes concedentem. 745.70.74. 76
In Emphyteusi soluitur modica pensio pro recognitione potius directi dominij quam pro compensatione fructuum. 703. 16
Ius commune non attenditur, stante pacto, etiam insolito, apposito in emphyteusi. 719.29
Clausula (pro extraneis) an sit ponenda in emphyteusi laycali. 644.33
Vocatus ad emphyteusim, si nominabitur, nullam habet actionem non secuta nominatione. 758.16
Verba) post mortem ipsorum, & cuiuslibet ipsorum) in emphyteusi inducunt Ius accrescendi, prout etiam si concessio fieret in euentum, in quem fratres inuestiti filios masculos non haberent pro vna eorum filia tantum. 707.8.9.10
Diuisio emphyteusis de voluntate domini dicitur vna res multiplicata in plures, & censetur renouata pro parte, itaut cessatio vnius in soluendo canonem alteri non praeiudicet. 675.1
Primus emphyteuta liberatur à solutione canonis si emphyteusis vendatur cum consensu domini quamuis reseruetur ius contra primum non consentientem. 719.3
Concedens emphyteusim scienter fratribus simul viuentibus in communione censetur vnicuique in solidum concessisse, itaut ad eum non reuertatur, nisi omnibus deficientibus. 707.12. 13
Secundus emptor, & creditor impetrans prius assensum. Apostolicum an praeferatur anteriori in bonis emphyteusis. 730. 12.35
In concessione emphyteusis facta per iurisdictionem habentem etiam inferiorem à Principe habet locum ius accrescendi. 707.3
Est contractus vltro citroq; obligatorius, in quo dominus tenetur ad praestandam patientiam vsus rei emphyteuticae, & emphyteuta obligatur ad illam meliorandam, & soluendum canonem. 706.4
Emphyteuta potest donare ius suum sine consensu domini, & absque incursu caducitatis. 633.23
In emphyteusi vendita cum consensu Domini an consideretur linea vendentis seu emptoris. 719.2.4.5
Donatarius rei emphyteoticae an teneatur ad laudemium, & onera rerum donatarum. 784.15
Bona emphyteotica data in dotem praeuia aestimatione, quae faciat emptionem, possunt alienari absque consensu Domini. 745.95
Ius accrescendi admittitur in emphyteusi, maximè concessa titulo oneroso. 707.5.6
Ecclesia concedendo emphyteusim non videtur cogitasse de filiis abusiuis. 744.13
Res emphyteutica subrogata in re emphyteusis efficitur emphyteotica. 624.
5 Emphyteusis pro se, & filiis non comprehendit foeminas. 813. 28.29
Tota non perditur per alienationem vnius rei. 860.23.25
Est renouanda proximioribus. 978.17
Et pro quo pretio. 813.37.38.c.913.25
Concessa pluribus an intelligatur cuique pro rata. 839.2.19
Bona emphyteusis possunt dari in dotem, pro qua valde obligantur, sicut etiam pro donatione propter nuptias iuxta statutum Vrbis. 881.8
Quando spectet ad masculum, & foeminam. 813.26
Antiqua renouata est regulanda secundum naturam, & qualitatem illius. 813.22.24
Non venit in generali obligatione bonorum. 881.7
Alienata sine consensu domini, si reuocetur alienatio, emphyteuta non priuatur. 826.38
Differt ab vsufructu in aliquibus, est tamen ad instar illius, & cohaeret personae, & non transmittitur. 818.9.10
Viuentis potest dari per Praelatum beneuentio, etiam in praeiudicium successoris. 818.33
Pro se & filiis, absque mentione haeredum, dicitur ex pacto, & prouidentia. 813.27
Quando est renouanda proximiori an sit propter fauorem, qui praestatur melioranti, vel propter affectionem, quam habent haeredes ad bona maiorum, & qualiter ista procedant. 813. 13.34
Faciens actum de necessitate non apponit aliquid de nouo in praeiudicium illius cui debet fieri concessio subrogata loco primae emphyteusis. 913.25
Ius tertij licite allegatur, donec declaretur voluntas domini circa nullitatem alienationis emphyteusis. 855.19
Praesumitur alienata per emphyteutam tanquam libera, & allodialis animo praeiudicandi Domino. 860.25
Subrogata habet omnia iura, quae inerant ei, cui subrogatur tam rerum quam personarum. 808.1.10.17
An possit concedi viuente primo inuestito post obitum illius, & cum clausula ex nunc prout ex tunc sine eius consensu. 818. 1.18
Fit ad meliorandum, quamuis non exprimatur. 9*4.11
Arguitur ex solutione in fructibus, non in pecunia, & in modica responsione. 926.10.11
Dicitur attentata, & ipso iure, si renouetur lite pendente. 913.28.30
In materia emphyteusis semper attenditur mens disponentis ad effectum inducendi repetitionem qualitatum etiam contra regulas iuris. 808.7
Pactum vt praelatus teneatur ad renouationem emphyteusis an sit validum, & quid in hoc operetur consuetudo. 913.9. 10.c.934.5.c.813.35
Conuentio vt melioramenta deuoluantur Domino Emphyteusis, non extenditur ad fructus. 810.9
Possessio acquisita contra emphyteutam non est manutenibilis contra dominum directum post secutam deuolutionem. 921.8
Tertius quando grauetur ex recognitione emphyteusis per alium facta. 912.30
An transferatur sine consensu domini. 913.1.5
Potest renouari infra annum si alius terminus non sit praefixus. 934.6
Non praescribitur quamuis non fuerit solutus canon per 40. annos tam per emphyteutam, quam per successorem. 912.44.47
Consuetudo concedendi, & renouandi emphyteusi in confraternitatum absque solemnitatibus an sit seruanda. 913.33. 34
Possessio non est capienda per Dominum emphyteusis, nisi citato emphyteuta, & seruatis seruandis. 913.31
Quarta generationis concessa prius pro masculis, quando sit repetita in ea, quae post illos conceditur foeminis. 808.16.18
Non soluens canonem, quo casu cadat ab emphyteusi si vnicus fructus colligatur biennio, vel triennio, seu quinquennio, tam in Ecclesia quam in priuato. 931.14.15
Coniectura sufficiunt ad cognoscendum, an simus in censu, seu emphyteusi. 926.9
Confessio, & recognitio emptoris quod res empta est subiecta canoni ad fauorem alicuius, an illi praeiudicet ita vt sit facta emphyteutica. 912.10.37
Statutum exclusiuum foeminarum operatur vt in emphyteusi concessa pro se, & filiis masculis & foeminis, prius admittantur masculi postea in eorum defectum foeminae. 813.31
An sit facienda remissio in emphyteusi ad rationem diminutionis fructuum. 916.42
Concessa pluribus an intelligatur vnicuique data pro rata. 839.3.9

1 Emphyteuta iurans soluere canonem, cadit in totum non expectato biennio, si non soluat. 19.6
Plurium alienans de voluntate vnius an incurrat caducitatem in totum, seu pro parte. 36.14
Non soluens pro parte canonem non priuatur in totum. 36.23.24.28
Nulliter alienans, aut exponens rem emphyteuticam venalem pœnam non incurrit. 36.51
Vt cadat à iure suo, qualis deterioratio esse debeat. 152.1.3
An requiratur monitio vt emphyteuta desistat à deterioratione. 152.28
Non dicitur male versari non intimando diem recollectionis. 152.4
Deficiens soluere canonem in vno nummo an priuetur. 151.7.9.11
Expelli quando possit si dominus ab eo receperit canonem vel egerit ad illius solutionem. 152.12. & seqq.
Confessio tacita resultans ex solutione canonis sufficit, vt emphyteuta cogatur edere Instrumenta emphyteusis. 188.44
Probatio deteriorationis factæ ab emphyteuta ad quem pertineat. 152.26
Renouatio emphyteusis nihil differt ab alienatione. 88.9
Consuetudo, aut pactum, vt finita emphyteusi reinuestiantur proximiores, non valet. 88.10.20
Prima generatio an incipiat ab acquirente, vt sciatur, qui debeant comprehendi in emphyteusi. 88.28. & seqq.
Infra quantum tempus renouatio debeat peti. 88.38
An solum sit reuocanda propter generationem finitam, vel etiam ob culpam emphyteutæ. 88.38
Non soluens canonem an præiudicet creditoribus. 88.39.41
Non debet renouari proximioribus, si primus disponens reuocauerit alios. 88.41
An excusetur à caducitate ob scientiam præsumptam. 163.16
Soluens anticipatè canones antecessori excusatur à caducitate, si non soluit successori. 8.11
Declaratio an requiratur vltra priuationem emphyteutæ. 36.11
In emphyteusi an opus sit scriptura. 188.1.2.3
An amittatur ob pacta non seruata, sicut ob non solutum canonem. 188.20
Quando perdatur ob hypothecam in ea appositam. 188.25
Emphyteuta quo casu cogi possit ad Instrumentorum editionem. 188.31.& seqq.
Propter interitum rei an liberetur emphyteuta à reædificando, & solutione Canonis, & quid in possessione amissa, vel fundo ab aquis submerso, & in similibus casibus. 195.18
2 An priuetur iure suo locando ad longum tempus, vel solum contractus sit nullus. 378.31.32.33
Quando possit expelli sine citatione propter pactum ingrediendi possessionem propria auctoritate. 378.25.26
An dicatur possidere fundum, & iura incorporalia. 311. 15.56
An incidat in pœnam si non adest cui possit solui. 241. 15. & seqq.
Secundus emens à primo de consensu domini an teneatur soluere laudemium & renouatio fieri debeat. 377.4.5
An possit expelli per dominum, quamuis sibi præcauerit de pœna in defectum solutionis. 376.8
Si vnus renunciat, alius quando consequatur partem eius, & habeat locum ius accrescendi. 272.11
Soluens canonem ad futuras præstationes an teneatur. 208.9
Non defert valide iuramentum sine consensu domini. 257.40
Quo casu excusetur à pœna, & mora. 278.20
Fiscus potest donare emphyteusim, saluo iure illius. 377.90
Priuatur iure suo alienando emphyteusim, non donando. 377.29
Potest legare, & donare rem emphyteoticam sine consensu domini, & in hoc differt à conductore. 367.27.28. 92
Declaratio domini volentis emphyteutam esse priuatum ob non solutionem canonis, an sit nulla, non procedente citatione quamuis adsit statutum quod non soluens canonem sit ipso iure priuatus 378.1.& seqq.
Non excusatur ab infirmitate si potuit per alium mandare actionem moueri. 223.22
Contra emphyteutam sumenda est interpretatio. 295.9
Declaratio deuolutionis an debeat fieri viuente emphyteuta. 378.10
Non auocans possessionem ab illo cui res fuit adiudicata, sibi præiudicat. 223.20
Locans ad longum tempus inconsulto domino an incurrat pœnam sicut alienans. 378.29
An magis succurratur emphyteutæ quam domino. 202.30
An possit purgare moram non obstante declaratione domini volentis illam esse priuatum. 378.11.13
Promissio sub nomine emphyteutæ durat pro tempore, quo est talis. 282.30
An debeat soluere collectas, & tributa præterita, & futura, & habeat recursum contra antecessores, & illius hæredes pro præteritis. 294.30.& seqq.
An priuetur ob non solutum canonem si fundus emphyteoticus fuit per biennium inundatus. 223.11.& seqq.
Pro tempore quo non possedit an priuetur si non soluat canonem. 223.1.4.14.19
Habet vendicationem, & dicitur dominum fundi. 453.8 3
Acquirit in totum thesaurum, siue inueniatur per operarios siue per seipsum dummodo non arte mala, quia tunc erit fisci. 453.25
Æquiparatur vsufructuario, immo habet ius magis plenum etiam non morte finiturum. 453.3.21
Non cadit ab emphyteusi si diuidat agros causa facilioris culturæ. 425.28
Soluens per plures annos censum potest petere vt ostendat rem pro qua illum soluit. 411.8
Quando possit agere pro retracta, & quid seruetur. 460.1.26
Non potest deserere bona emphyteotica domino inuito, & quando valeat talis renunciatio. 557.12.14
Non excusatur à solutione canonis, si pro parte pereat emphyteusis, & non in totum, etiamsi pensio correspondeat fructibus. 557.16.17
Non possidens non tenetur ad onera. 566.2
Cadens ab emphyteusi ob aliquam culpam, an cadat à pacto affrancandi. 477.13
Patitur multiplicitatẽ pœnarum perdendo, vltra expulsionem, melioramenta, & vtile dominium quod non est in conductore. 515.23
Superficiarij æquiparantur emphyteutæ. 460.6
Dominus directus transferens in emphyteutam omnia iura nullo sibi reseruato, præter canonem, censetur dedisse omnes commoditates, & alia quæcumque ex fundo percipienda. 453.4
Venditor tenetur exprimere quod res sit emphyteotica. 534.31
Pactum affrancandi collatum in personam emphyteutæ, non autem concedentis magis excludit correspectiuitatem contractus. 477.26

EMENS, EMPTIO, RES EMPTA, EMPTOR.

Emptio pro nominando valet si nominatus sit ciuis tempore nominationis quamuis esset forensis tempore emptionis, cui per statutum prohibebatur vendi. 138.17 1
Emptor quando possit agere ad faciendum consentire omnem interesse habentem. 113.44
Si ematur pro persona nominanda statim transfertur dominium in nominatum, neque facultas nominandi transit ad hæredes. 132.32
Pro capacibus est valida, quando statutum probibeat illos emere. 138.51
Emptor non obligatur restituere prædium emptum quamuis dixerit quod si pecunia reddetur, illam recipiet. 115.34

Non

Non potest emptor acceptare venditionem altera die, si venditorem pœniteat. 92.36
Emens pro alio quando teneatur rem e uptam tradere vel liberetur præstando interesse. 160.1
Acceptans mandatum ad emendum fundum tenetur præstare etiam portionem suam quam habet in dicto fundo. 160.4
Emptio de pecuniis ementis nomine alterius, cui acquiratur. 160.5.9
Facta per administratorem quando censeatur ad commodum domini pecuniæ. 160.11
Industria emptoris rem augentis non debet esse sibi damnosa. 45.10
Emptio minoris, seu illius ratificatio est nulla, non adhibitis solemnitatibus statuti. 26.1.& seqq.
Emptio, & venditio sunt correlatiua. 26.5
Facta per minorem quamuis vtilis, est nulla. 27.13.
Emptor rei locatæ non agit ad pensiones, nisi cedatur sibi actio, quidquid aliud sit in iure excipiendi. 20.5.& seqq.
Emens domum, quam prius conduxerat, non censetur recedere à locatione si emptio fuit nulla. 36.55.
Emptor sciens rem emptam esse locatam an possit expellere colonum, & quid si fuerint reseruatæ pensiones emptori. 37.27.& seqq.
Emptor officij eius priuilegio non gaudet. 186.88.
Cum pacto de retrouendendo quas expensas deducat. 193.8.
Rei subiectæ fideicommisso quando perdat melioramenta. 193.33.
Pro nominando an debeat intimare nominationem. 194.10.
Res empta ex pecunia pignorata, non est pignorata. 25.13.
2 *Emens de mandato alterius cum pacto vt die præfixa sibi redderetur pretium cum vsuris si illud post tempus constitutum offeratur an teneatur dominium prædij in mandatorem transferre, & an possit pro se retinere. 207.1.2.3.6.23.25.*
Ecclesia emens aliquam rem non potest facere pactum addictionis in diem ex interuallo, secus incontinenti, & quando habeat restitutionem in integrum. 242.30.
Pro alio emens quando teneatur præcisè tradere rem emptam & illam non restituens domino an præscribat si per 30. annos possedit. 204.7.8.33.
Emptio, & permutatio an sint similia. 206.28.
Dicitur facta ex mentione pretij. 206.26.
Corruit collato pretio in arbitrium tertij non arbitrantis. 254.54
In emptione facta pluribus quando debeat agi pro parte. 320.50
Si fiat non nomine ementis, sed mandantis in quem transferatur dominium, & possessio. 207.5.9.11
Vsufructuario emente à domino proprietatem si retractetur emptio per vicinum, an vsusfructus reuiuiscat. 203.40
Animus contrahendæ societatis colligitur si post factam emptionem vel acquisitionem res empta non diuidatur. 319.5.6
Pupillus interpositus ad emptionem faciendam an possit remittere iura sibi quæsita & in aliam transferre sine decreto. 332.16
Datio in solutum an habeat vim emptionis. 321.8
Emptor debet certiorari per venditorem de qualitatibus rei venditæ propter quas minoris esset empturus. 361.1.3
Re non tradita repetit pretium, & interesse sicut re euicta. 301.2
An possit agere de euictione si de re empta fecerit compromissum, & per sententiam arbitri res sit euicta. 227.1.2
Re non tradita an possit petere pretium, vt pretium, vel tamquam interesse. 224.50.51
Non potest expellere conductores fiscales. 357.17
Præsumitur habere possessionem ex titulo præcedenti. 318.21
Debet habere, quod accessit intrinsecè rei venditæ, vt fructus, & extrinsecè, vt actiones. 361.12
Est certiorandus explicitè de omnibus, quæ dependent ab ipsa re, & extra rem. 361.18
Exemptio concessa emptori an iuuet venditorem. 390.3.4.10
Ratione oneris gabellæ minus emit. 390.8.15
Statutum contra emptorem habet locum in venditore. 390.2
Facta redhibitione an repetat quod vltra pretium soluit mediatori. 343.11.& seqq.
Societas quando contracta censeatur, si simul emptores emerint. 320.1
Quando dicatur factus dominus rei emptæ itaut hoc respectu non possit esse res sua sibi obligata. 269.21.22
Habet augmentum proueniens ex rei æstimatione, post perfectam emptionem. 361.11
Est certiorandus de æstimatione frumenti per venditorem, qui sciebat illam esse minuendam. 260.21
Creditori, qui fassus est habuisse pretium rei subhastatæ, quod ad ipsum non remansit, datur actio contra emptorem, vt soluat pretium, & etiam rei vendicatio. 326.1.2
Hæreditate vendita an emptor teneatur ad soluendum creditum hæredi non obstante confusione actionum, quæ fit per aditionem hæreditatis factam à creditore. 203.33.& seqq.
Vt possit agere ad rem venditam, an debeat pretium offerre licet non petitum. 325.1.13
An debeat dare augmentum pretij domus minus venditæ ob seruitutem præstandi habitationem libertis, si illi statim moriantur. 361.13
Cautela ad transferendum periculum in emptorem vel vt res mensuretur, vel quod tradatur possessio. 318.28.29
Prædia empta si mandentur describi in libro censuali tam emptori, quam fratribus, an omnibus acquirantur. 252.8
Actio de dolo datur contra Iudicem qui consensit quod emptor in subhastationibus habeat fidem de pretio. 326.12
Ius excipiendi, seu retinendi acquiritur sine vllo pacto emptori cuius pecunia ad priorem creditorem peruenit & ei qui credidit debitori pecuniam, quam nulla conuentione intercedente ipse debitor soluit priori creditori, & ita seruatur in Rota. 269.10.12.13.38.39.40
Quando agat de euictione, si retrahatur à vicino res vendita; & quid in melioramentis, damnis, & interesse, & restitutione pretij. 205.4.5
Vide. Vicinus. Euictio. Retractus.
Emptum de pecunia pupilli in hæreditate inuenta an spectet ad pupillum seu tutorem, & quid si sit emptum de pecunia redacta ex venditione bonorum minoris. 240.32.33
Empta res de mandato meo quando efficiatur mea. 500.23.25
Res empta ex pecunia redacta ex altera assumit illius qualitatem, & naturam. 489.26
Emptio mercium si committatur mercatori, & per eum acceptetur, & merces consignentur portitori, seu procaccio, an periculum spectet ad mandantem, & pretium sit soluendum creditori. 500.17.
Mandatum de emendo tesseras frumentarias debet intelligi de emptione frumenti tot mensurarum. 549.30
Emptor qui obtinuit in redhibitoria an possit renuntiare sententiæ. 532.23.26
Præsumitur esse in possessione seruitutis seruandis, stante scientia, & patientia venditoris per longum tempus. 564.31
Offerens agenti contra eum volens expectare euictionem an habeat regressum contra venditorem. 549.4
Hæreditatis potest conueniri per creditores volentes contra eum agere, non contra hæredem, secus si nolint. 533.1.2
Acquirit augmentum rei venditæ. 566.2
Ad vitam habet plus in re empta quam vsufructuarius, & colonus. 471.1
Tenetur ad damnum emergens passum per venditorem quamuis excederet quantitatem fructuum rei emptæ. 524.8.59
Locorum montium super vita alterius an sibi acquirat, & suis hæredibus. 481.49.50

Habens dilationem ad pretium soluendum quando liberetur à fructibus recompensatiuis, & quomodo intelligatur ista dilatio. 588.25.& seqq.
Si non seruat fidem in soluendo, non iustè conqueritur si ei fides à venditore non seruetur. 523.7.8
Repetit pretium, secuta euictione, quamuis venditor sibi præcauerit nolle de ea teneri aliquo modo, & à quocunque illa emanauerit. 566.3
Damna passa per emptorem ob non implementum venditoris sunt separata à fructibus recompensatiuis debitis ob pretium non solutum. 588.41
Ad vitam si moriatur, fructibus pendentibus fit diuisio pro rata temporis. 471.1.10
Gabella est soluenda per emptorem. 549.32
In domo vendita quæ prius erat locata pro annua pensione debetur emptori pro rata temporis pensio. 471.12
Emptio, & venditio non contrahitur si fiat æstimatio bonorum ad effectum illa subrogandi in locum fideicommissi. 751.41
Pretium emptionis debet esse certum, tanquam vnum ex substantialibus ipsius. 742.57
Renunciatio emptionis censetur inducta per lapsum temporis in ea præfixi, & non auditur emptor volens postea adimplere. 748.30.31
Conuertens statim pretium rei venditæ in emptionem alterius declarat se velle subrogare istam loco illius. 624.11
Doganarum emptor habet omnia iura Principis, & remittit pœnas in parte, & in totum. 625.1.3
Curator si vendat prædia communia sibi, & ei cuius curam administrat, rescinditur venditio in totum, quando partem emptor non emisset, postquam adultus declarauit nolle stare venditioni. 752.63.70.71
Pactum de retrouendendo appositum per venditorem non iuuat emptorem, vt possit cogere ad redimendum. 740.31
Promissio vendendi non extenditur ad illum, cui fuit promissum, vt teneatur ad emendum. 740.37.38
Secundus impetrans prius assensum Apost. an præferatur anteriori. 730.12.13
5 Emptio facta nomine alterius an præsumatur simulata stante solutione de pecuniis propriis, & possessione capta rei emptæ. 950.42.45
Post emptionem omne commodum, & incommodum spectat ad emptorem. 884.24
Voluntas partium etiam tacita præualet ad effectum vt dicatur facta emptio ad æstimationem rei. 932.11.37
Emens rem sub proprietate alterius debet intimare domino emptionem, alias est in culpa lata & dolo si faciat melioramenta in tali re empta. 957.30
Propter culpam authoris est priuandus successor, & emptor re alienata, & breui manu fit executio contra venditorem pro euictione promissa. 912.36.39
Per recognitionem factam ab emptore de re non libera statim acquiritur Ius Ecclesiæ, itaut non possit venditio facta de eadem re tanquam non grauata aliquo canone. 912.15.38
Sciens facultates suas ad nihilum redactas non potest emere absque certioratione venditoris. 967.12.
Emens quando dicatur voluisse accipere possessionem rei emptæ. 939.14
Emptor an possit retinere pretium rei venditæ si est sibi satisfactum per æquipollens pro suis prætensionibus. 864.9.10.11
Non excipitur per emptorem de re non tradita, si sciuit rem venditam esse locatam. 864.3
Nomen vxoris appositum in emptione non attenditur si vir soluit pretium & habuit rem emptam. 970.16.
Traditio rei venditæ solet fieri post contractum, & quando emptor possit cogitare quod res sibi non tradatur. 864.6
Pactum est incompatibile, quod emptor retineat pretium, & quod fructus non exigantur per venditorem. 864.7
Resoluto jure emptoris, resoluitur ius victus. 978.9
Emptor promittens venditori dare facultatem redimendi potest conueniri ad redimendum, nec tenetur agere ad dandam dictam facultatem. 887.26.
Cætera in Verb. Venditio.

ENS.

Entis non existentis nullæ sunt qualitates, quæ non possunt stare sine subiecto. 767.36 ... 796.18 4

ENVNCIATIVA.

Enunciatiua verba an probent voluntatem. 216.21 2
Prolata in sententia circa Instrumenta præsentationum an faciant fidem, & credatur Iudici circa huiusmodi enunciatiuas. 310.89
Enunciatiuæ plurium Instrumentorum in antiquis vim habent famæ, & plenè probant etiam in præiudicium tertij. 554.50 3
Non antiquæ nullam fidem faciunt, maxime si de eis contingat dubitari. 584.19
Si adsint, & probetur omissio præsumitur pro scriptura enunciata. 468.32
Enunciatiuæ probant tam contra enunciantem dotem, quàm contra eum, qui habet causam ab illo post talia verba enunciata. 739.21.32 4
Et quid si fuerint emanatæ ab vna tantum parte in absentia alterius. 737.19
Præsumptio oritur ex verbis enunciatiuis quæ transfundit onus probandi, quamuis de eis principaliter quæratur. 739.33
Incidenter, & propter aliud emissæ an probent ad fauorem piæ causæ, & liberorum. 739.2.4.12
Enunciatiuæ simplices absque causæ cognitione, & super his, quæ non dependent à potestate proferentium non præiudicant Ecclesiæ. 918.22
Nullam fidem faciunt, stante suspicione. 893.28
Duæ in antiquis plenè probant, si habent originem à diuersis personis. 912.4
De recenti quod terra Patri sit nullius diœcesis nihil faciunt in præiudicium Episcopi. 918.22
Instrumentorum habent vim famæ & probant in antiquis. 870.5
Admittuntur inter partes. 869.32
Debent magis attendi, si emanarunt à personis informatis. 912.6
In antiquissimis faciunt plenam probationem. 893.31.918.4
Non habens facultatem disponendi, multo minus habebit enunciandi & talis enunciatio non valet. 918.24.25
Diuersitas enunciatiuarum obscurat probationem, itaut hinc inde enunciatiuæ conquassentur. 918.26
Sola enunciatiua licet non sufficiat, tamen adminiculata aliis probationibus plenam fidem facit. 911.5

EPISCOPALIA.

Episcopalia iura aliquem exercuisse deponens, an probet de omnibus. 337.10 2
Episcopalis, seu synodalis monitio idem operatur quod monitio iudicialis. 720.30 4

EPISCOPATVS.

Episcopatus primus an statim vacet post translationem per Papam factam non expectato translati consensu. 296.24. & 40 2
Promotus ad Episcopatum an perdat beneficia, quæ obtinebat ante confirmationem, consecrationem, & adeptionem possessionis. 296.1.& seqq.
Duo vniti quomodo regantur per vnum Episcopum, & an debeat fieri denominatio, ac remaneant pristina iura, & præheminentia. 241.5
Pensiones quando vacent per Episcopatum sicut beneficia. 296.66

Honor

Honor Episcopatus an faciat nouum hominem. 373.5
Successor in Episcopatu an teneatur ad salarium Vicarij antecessoris. 257.13
Renunciatio Episcopatui an retineat ordinem, & dignitatem Episcopalem. 291.51. seqq.
Et an careat absolute iurisdictione Episcopali, & conferat indulgentias si alius episcopus ei delegaret talem potestatem. 291.57
Beneficia inferiora ab Episcopatu an vacent per promotionem, vel requiratur adeptio Episcopatus. 296 35.c.223.32.33
In resignatione Episcopatus, Titulus, & Denominatio solet reseruari. 291.50.71
Ius regaliorum, quod percipit Rex Franciæ, sede Episcopali vacante quo casu aperiatur per translationem Episcopi in alium Episcopatum. 296.50.51
3 Episcopatus est maior Cardinalatu respectu ordinis. 590.24
Facit nobilem, Perillustrem, Marchionem, Comitem, & Regem. 590.15

EPISCOPVS.

1 Episcopus absens causa Reipublicæ an gaudeat alternatiua. 166.13
De visitatione quas expensas habeat. 57.19. Vide Visitatio.
Quando possit cogi tenere Vicarium. 94.37
Habet iurisdictionem puniendi excessus etiam in Capitulum & Canonicos sine eorum consensu. 100.64.66
Potest facere actus voluntariæ iurisdictionis extra diœcesim. 127.1.
Et quid in contentiosa cum consensu Ordinarij alterius diœcesis. 127.8.9
Et in iure visitandi. 127.13
Incumbens Episcopatui post resignationem an faciat fructus suos. 127.37
Post mandatum ad resignandum an possit conferre beneficia. 127.34.c.159.24.25
An amittat possessionem, & facultatem conferendi post resignationem. 127.38
Vacatio Episcopatus per mortem, vel translationem an differant. 127.43
Vacatio sedis Episcopalis an duret, donec fuerint litteræ expeditæ, vel sufficiat prouisio facta à sede Apostolica. 127.45.46
In studio an præcedat Rectorem, vel in Capitulo Canonicos, quando etiam ipse esset Canonicus. 106.4.5
Magis est honorandus, quam Vicarius, 106.10
Et quomodo hoc intelligatur. 111.35.& seqq.
An faciat idem Auditorium cum Vicario. 106.24
Quo casu habeat facultatem committendi causas futuras. 145.17
Dicens se nolle teneri de affictu in casu mortis, an possit dici intellexisse in casu translationis ad alium Episcopatū. 127.42
An cognoscat causas syndicatus. 149.51
Iurisdictio Episcopi quo casu tollatur per consuetudinem contrariam. 149.49
Dicitur ordinarius quoad effectum remittendi denunciationes. 83.10
Quando dicatur habere iurisdictionem cumulatiuè. 14.40. Vide Iurisdictio.
Canonicatum obtinens quando præcedat in Capitulo, & quem locum habeat. 111.4
An cogatur ad vniendum beneficia fabricæ Ecclesiæ. 159.8
In quibus casibus tam Episcopus, quam eius subditus possint compelli per Archiepiscopum ad delegationem suscipiendam, perhibendum testimonium in causa appellationis, & ad similia. 169.1.2. Vide Archiepiscopus.
Causæ Episcoporum quando solum cognoscantur per Papam. 169.15
Episcopus quo casu puniatur non vendicans Clericum à Iudice sæculari, & debeat citare partem. 190.1. & seqq.
Postquam acceptauit alternatiuam an possit pœnitere. 192.24
Episcopus est prætor, & Magistratus, & Rector Parochialis in sua diœcesi. 291.33.c.298.3.31 2
Æquiparatur Tutori. 291.35
Agens nomine Ecclesiæ an excludatur, si caret populo & clero. 291.49
Nullatenens an sit proprie Episcopus. 291.18.63
An debeat punire Monachos, priusquam Abbas. 270.24. & seqq.
Qui non est Episcopus non debet vti insigniis Episcopalibus. 291.19
An concedat ius sedendi in Ecclesia. 219.4.48
Prius ordinatus præcedit alios postea ordinatos, dummodo non habeant pallium. 298.63
An debeat reuerentiam patri in domo, & in Ecclesia. 298.30
Assumptus ad Cardinalatum quamuis sit absolutus à vinculo Ecclesiæ, intelligitur tamen eo volente. 298.58
Consensus tacitus Episcopi non sufficit, quando transfertur ius patronatus, sed requiritur expressus. 303.13
Habet solum potestatem confirmandi, & creandi Iuspatronatum in laicum vel clericum, non Vicarius. 303.12
Dispensare non potest, vt patiens defectum natalium possit ad sacros ordines promoueri. 218.66
Absens an confirmet, vel ampliet potestatem Vicarij. 303.5.18.19
Vnius Ecclesiæ translatus ad aliam an dicatur mortuus ab illa hora, qua transfertur quantum ad primam Ecclesiam, itaut Canonicatus & præbendæ vacent, & sint reseruatæ vigore secundæ Reg. Cancell. 296.14.15
An sit solus ordinarius in Diœcesi. 212.4.11
Ecclesia inferior si habet Rectorem, alienationes, & contractus debent fieri nomine ipsius, & Episcopus in eis auctoritatem præstat. 395.39
Potest cogere ad restituendum lucra turpia, quamuis iam essent socio communicata. 243.45
Solus concedit litteras dimissorias. 212.5
Cogitur vnire beneficia causa subsistente. 278.11
Per nominationem expressam Episcopi eius industria est electa & excluditur Vicarius. 379.15
Habet priuilegia Inquisitorum. 340.35
Mandatum Episcopi requiritur vt Vicarius conferat, & collationi consentiat. 303.1
Secularis an dicatur praeesse Monachis. 270.3.4.5
Quando possit disponere contra Monachos in casibus in quibus ad eorum fauorem adest ius commune. 270.49.50.51
Potest habilitare spurium ad Canonicatum, quamuis in eo possit esse habens annexam Ecclesiam Parochialem, cuius est incapax. 273.47
Consensus Episcopi an habilitet compromissum factum in laicum de bonis Ecclesiasticis, & an debeat interuenire in actu electionis arbitrorum. 379.3.6
Diœcesis quando censeatur priuata Episcopo, si Ciuitas illo priuetur. 217.2
Ingrediens Monasteria Monialium sibi non subdita, qua pœna puniatur, & quando possit illas alloqui in aliena diœcesi. 393.1.2
Debet defendere clericos ne grauentur in gabellis, procedendo etiam ad excommunicationem. 390.20.31
An habeat prædicandi in aliena diœcesi, & iurisdictione sine licentia ordinarij facultatem. 393.11
Translatio de Episcopi consensu an dicatur renunciatio. 296.16.17
Bona donata à patre filio vt ordines suscipiat non possunt alienari sine consensu Episcopi. 297.11
Exercens pontificalia in aliena diœcesi sine licentia ordinarij an incurrat pœnas suspensionis, & irregularitatis & quando excusetur. 393.21
Debet Ecclesiam suam purgare pro suo pastorali officio. 397.31
Ratione delicti efficitur illius, à quo debet iudicari. 393.4

Monachus factus Episcopus non potest testari. 363.25

An possit statuere vt sint excommunicati accedentes ad Monasteria Monialium exempta subdita Regularibus, qui non subsunt Iurisdictioni Episcopi existentia intra suam diœcesim. 23.& seqq.c.393.25.& seqq.

Concurrens cum Inquisitore in negotiis fidei illi cedit. 298.1. sed vid.c.106.38

Ciuitas carens Episcopo, quem prius habebat, non habet nomen Ciuitatis. 291.37

Non dispensat contra concilium, nec tacitè nec expressè. 397.35

Ciuitates multæ sine Episcopo in Alemania. 291.38

Institutio beneficiorum spectat ad Episcopum, vel ad eius officiales. 303.15

Collatio ordinum probatur ex litteris Episcopi eius Sigillo munitis. 368.1

Hæres iussus aliquid facere arbitrio alicuius si, illo non arbitrante, deueniatur ad Episcopum, an incurrat pœnam, si ei non pareat. 220.2

Protestatio, aut pactum Episcopi non attenditur, quod consenserit translationi sub tacita conditione secundæ Ecclesiæ adipiscendæ in præiudicium Sedis Apostolicæ, & sibi est imputandum si remaneat sine Episcopatu. 296. 25. & seqq. Vide. Translatio.

Ecclesiæ Cathedralis Regularis an habeat priuatiuè iurisdictionem in Monachos canonicos illius Ecclesiæ. 270.10.17

Si sit absens in remotissimis regionibus, Vicarius an possit consentire collationi spectanti ad Capitulum cum consensu Episcopi. 303.3.4

Titularis, & Nullatenens, & qui renunciauit Episcopatui, vel eo fuit priuatus, aut cuius loca occupantur ab Infidelibus an sit vocandus ad Concilium. 291.61

Habens nomen sine administratione propter Ecclesiam existentem apud infideles, an sit proprie Episcopus, & in quo differat ab aliis. 291.68

Accipit pro Ecclesia futura legata, quamuis nullus sit, qui pro ea recipiat, prout etiam relicta ad redemptionem captiuorum, quamuis nullus captiuus existat. 358.24.25

Est loco Abbatis Monachorum in Ecclesia Cathedrali regulari, & Monachi sunt loco Canonicorum, & quando faciant vnum corpus cum Episcopo. 270.1.2

Famuli Episcoporum an gaudeant priuilegio fori. 340.3

An possit punire delicta Monachorum Ecclesiæ Cathedralis regularis, quamuis sint loco Canonicorum. 270.19.20

Ius regaliorum quod percipit Rex Franciæ an aperiatur per translationem Episcopi in alium Episcopatum ante diem præstiti consensus translati. 296.50.& seqq

Canonicus exemptus à Iurisdict. Episcopi per concordiam, illa non obstante efficitur eius subditus si habeat curam animarum. 298.48

Ecclesia prior, vt vacet, an sufficiat, quod Episcopus habeat possessionem maioris partis rerum temporalium. 296.36.37

Examinatores debent referre, non autem se remittere ad iudicium Episcopi. 211.37

Executio transacto anno an deuoluatur ad Episcopum. 220.35. 36

Familia Episcopi quando habeat priuilegium fori, & quid in hoc iuuent litteræ familiaritatis ab eo concessæ. 340.9.20.26 Vide. Forus.

3 *Episcopus tanquam caput non est separandus à suis membris. 467.58*

Benedictio Episcopi remittit peccata venialia. 467.60

Expressè debet reseruari qualitas absolutionis à Papa vt excludat Episcopum. 414.12

Ex iusta causa potest vnire duas Ecclesias vel illas diuidere, vel permutare vnam cum alia, rem vnius in aliam transferre. 473.17.18

Dicitur consiliarius Principis, & Princeps, legatus, & oculus Dei, & successor Apostolorum, sicut Papa successor Petri. 590. 16

An succedat in feudo. 457.35

Cogit omnem piam causam. 481.21

Post primam salutationem dicit vt alius sacerdos, Dominus vobiscum, quamuis vnus adsit. 538.30

Quando possit cogi constituere Vicarium, & illi præstare salarium. 561.16.17

An conferat beneficia ad primarias preces cuiuslibet Regis Franciæ suis consiliariis. 478.19

Absoluit ab hæresi in foro exteriori in efficio Sanctæ Inquisitionis. 414.24

An ordinet laicum exterum ad effectum, vt consequatur beneficium in sua diœcesi. 430.9.13

Dispensat cum illegitimo, vt obtineat Canonicatum, seu dimidiam portionem in Ecclesia collegiata. 591.16

An assignet fructus superfluos fabricæ alicuius Ecclesiæ absque consensu Apostolico. 473.14.16

Quando possit in defectum Regularium ponere in eorum Ecclesia sæculares quamuis non adeatur Papa. 473.20.22

Confert beneficium de voluntate eius qui habet Titulum. 473.9

Transferens Ecclesiam sæcularem in regularem, dicitur cum Monachis dispensasse, quamuis non expresserit. 473.5. 11

In quibus casibus exerceat in exemptos vigore Concilij. 467. 47.& seqq.

Quid possit, & non possit in locis exemptis absque licentia exemptorum. 467.25.seqq.

Quomodo procedat contra eos, qui illum prohibent, ne faciat quæ sibi permittuntur in locis exemptis. 467.46

Non potest sedere extra suam diœcesim sine licentia habentis iurisdictionem, secus in loco exempto. 467.5

Consensus solus Episcopi, vbi Ecclesia est sita sufficit in distractione rerum illius, nec requiritur auctoritas Ordinarij vbi bona existunt. 475.13.c.452.7

Cognoscit causas criminales, & matrimoniales, pendente probatione consuetudinis immemorabilis quamuis nunquam fuerit in possessione istius iurisdictionis. 441.22.23

Potest in loco exempto facere coram se celebrari, etiam baculum pastoralem ante se ferendo. 467.6

Visitando locum pium censetur illum approbare. 481.16

Absolutio Episcopis concessa iuxta Trid.Sess.24.c.6.an sit sublata per Bullam in Cœna Domini, 414. 20. affirmat Doctor contra torrentem.

Mos erat antiquitus aliquid dandi Imperatori per Episcopos in sua promotione. 478.20

An visitet Hospitalia, & confraternitates laicorum non obstante quacumque consuetudine immemorabili, aut priuilegio, quamuis existant in Ecclesiis regularium exemptorum. 481.15.& seqq.

Ex contingentia facti nominatur Archiepiscopus. 467. 8

Ministri Episcopi an debeant ei assistere, quando celebrat in pontificalibus in locis exemptis, aliis exclusis. 467.55.56

Non absoluit à casibus reseruatis Papæ in aliis legibus extra Bull.Cœnæ. 414.25

Quando possit absoluere ab excommunicatione reseruata Papæ, & quid in dispensatione. 414.1.7

In locis exemptis suæ diœcesis celebrat missas, & diuina officia in pontificalibus, & facit celebrari ab aliis in sua præsentia non tamen cum pontificalibus, & an vtatur pallio, & verbum Dei prædicet, crismet, degradet, confessiones audiat, absoluat, & indulgentias concedat. 467.33.& seqq.

Curatus possidet non sibi, sed episcopo. 425.52

Episcopus non concedit licentiam, vt erigantur Conuentus, nisi citatis Prioribus aliorum Conuentuum, & causa cognita, quod possit sustentari sine illorum detrimento. 517.18

Episcopus in qualibet parte suæ diœcesis habet ordinariam potestatem & potest residere vbi voluerit. 655.9

Non potest diuidere beneficia. 617.10.15

Est

Est minister sacramenti confirmationis. 738.38
Propter vnionem duarum Ecclesiarum existens in vno Episcopatu expedit negotia alterius. 655.18.20
An cogatur tenere Vicarium, quamuis alias non tenuerit. 655. 47.51
Ordinatio Clericorum secularium spectat solum ad Episcopum. 791.2.25
Non habet ius in fructibus, nisi vita sua durante, in quibus non potest praeiudicare successori, etiam respectu primi anni quo obiit, & conductor anticipate soluit. 606. 10.11
Quasi contrahit cum Ecclesia acceptando Praelaturam 601.8.
Tenetur vnionem facere si apparet de causa legitima vniendi. 614.2
Quando reseruet pensiones. 617.9.& seqq.
Potest ex officio mandare, vt recipiens beneficium pinguius soluat aliquam pensionem ad coaequandos fructus vtriusq. beneficij permutati. 617.1.3
In litteris directis Episcopo dicitur (fraternitati vestrae.) 738. 10
An habeat priuilegium tacitae hypothecae in bonis eorum, cum quibus contrahit, & in materia canonis. 601. 20. & seqq.
Concedens licentiam vendendi rem Ecclesiae minus damnosam male facit, cum debeat illam specificare, non tamen annullabitur alienatio. 766.12
Duarum Ciuitatum vnitarum celebrat synodum in illa Ciuitate in qua voluerit, & in quocumque loco suae diaecesis. 655.29.& seqq.
Debet praestare consensum in compromisso facto de rebus Ecclesiae, alias laudum inde secutum non nocet successori. 674.5
Vnio beneficij probatur ex concessione Episcopi. 614. 1. & seqq.
An possit residere in vna tantum parte Ciuitatum principaliter vnitarum. 655.2.3
Vicarius Episcopi habentis duas diaeceses, si constituatur in vna, an sit principalis, & dicatur constitutus in alia. 655. 56
Incipiens cognoscere causam in certo loco suae diaecesis, si inde postea discedat eundo ad aliam Ciuitatem suae diaecesis an possit ibidem proferre sententiam. 655.26
Ecclesia dicitur viduata, si habeat Episcopum inutilem. 666.10
Retinet tantum vnicum Vicarium generalem in vna ex Ciuitatibus vnitis. 655.44.45
Qui nulli subest Archiepiscopo, tenetur semel eligere aliquem vicinum metropolitanum in cuius Synodo prouinciali cum aliis debet interuenire, & potest cogi ad seruandas leges in illa Synodo latas, licet in reliquis salua sit emptio. 620.20
In Episcopatibus vnitis vtraque sedes remanet Cathedralis, & Episcopus eligitur à Canonicis vtriusque Ecclesiae, & si discordetur de loco vbi electio sit facienda, sorte dirimitur. 655.40.42
Translatio Episcopi dicitur facta de consensu ipsius, si procurator tor eiusdem translati soluit annatam. 737.27
Facultas concessa per Papam, vt quis non possit excommunicari statim ligat Episcopum ignorantem, itaut si ab eo feratur sententia excommunicationis non praeiudicet priuilegiato. 631.7.9
Ecclesiae duae aeque principaliter vnitae ambae remanent Episcopales, licet vnus sit Episcopus vtriusque, & vna Diaecesis. 655.1.5.6
Quomodo subscribat in Episcopatibus vnitis. 655.7
5 Non potest supprimere Canonicatus, & beneficia absque consensu Capituli, nec vnire sine legitima causa, & qualis esse debeat. 819,17
Quando absoluat subditos in sua diaecesi in foro interiori ab omni suspensione iuris, etiam reseruata Sedi Apostolicae. 837.9.& seqq.
An suppleat solum negligentiam executorum, vel etiam casum fortuitum absentiae vt mortis. 812. 2
Non statuit contra ius. 894.14
Gaudet alternatiua, quamuis tempore vacationis beneficij sit in loco exempto. 918.14
Transfert curam animarum incumbentem toti Capitulo in vnum ex Canonicis cum consensu Capituli. 865.3
Ordinans in aliena Diaecesi clericos alienos an imprimat characterem & conferat ordinem, & executionem. 871.52.56
Solus est Rector omnium Parochialium totius Diaecesis, & apud eum tantum remanet cura animarum. 865.32.33
In quolibet loco suae diaecesis an erigat tribunal, & causas subditorum cognoscat vbi voluerit. 892.7.8
Causa in prima instantia non committitur etiam de consensu Episcopi, nisi partes consentiant. 837.17
Statutum Episcopi non est validum quod nullus recipiatur in Canonicum nisi omnes consentiant. 894.15
An dispenset super irregularitate. 837.13
Visitans contra Decretum Concilij non est in bona fide, & non est manutenendus in tali possessione. 870.14
Quando examinet deputatos à Capitulo ad exercendam curam animarum, non obstante immemorabili. 865.42
Datum pro sacerdotio assumendo est irreuocabile respectu promouendi, & Episcopi, ne obligetur ad alendum ordinatum. 924.6
Beneficia Episcopi non vacant nisi post consecrationem. 871.17
Benedictio Abbatis facienda per Episcopum est ad bene esse, non autem de substantia 871.16
Vide. Abbas. Benedictio.
Causa inter Episcopum litigantem cum aliquo est cognoscenda in partibus, & committitur viciniori. 837. 22
Omnia censentur reseruata Episcopo, & remanent sub eius iurisdictione non obstantibus priuilegiis exemptionum. 918.11
Quo casu restituat de bonis sui patrimonij quod consumpsit in maioratu. 854.66
Non potest statuere, quod existens in ordine diaconali non habeat vocem in Capitulo. 894.12
Possessio per visitationes quando acquiratur Episcopo. 870.23
Omnes causas in prima instantia relinquuntur examini Episcopi, & eius Iurisdictioni. 837.15
Episcopatus quando censeantur vniti aeque principaliter remanentibus firmis priuilegiis, & Iuribus vtriusque Ecclesiae. 854.67
Non admittitur ad tutelam legitimam, & suorum coniunctorum. 830.20
Dignitas etiam magna nihil offert praecipuum super alios in loco particulari vt in Episcopis Camerario, & similibus. 845.44.
An concedat Ecclesiam parochialem secularem clericis regularibus inuito Rectore. 992.24
Praescriptio quadragenaria sufficit contra Episcopum quoad iura visitationum. 871.36
Suppressio quando fiat per Episcopum applicando fructus bonis communibus cum Capitulo siue diuisis siue singulis Canonicis. 819.24
Exigit propria auctoritate census, & decimas suae Ecclesiae. 809. 19
Quando possit carcerare Canonicum vnius diaecesis in alia diaecesi vnita & auocare adiunctos electos iuxta formam Concilij per Capitulum vnius Ecclesiae ad alteram Ecclesiam vnitam. 892.4

EPISTOLA D. ADRIANI.

Epistola Diui Adriani, & illius beneficium an cesset in fideiussione tutoris, & quid in Curatore. 86.47 1
Valet renuntiatio Priuilegij competentis in Epistola Diui Adriani. 86.46

EPISTOLA.

Epistola si interueniat acquiritur ius absenti. 515.62 3

4 An probet ad fauorem tertij quando fiemus inter mercatores. 718.10

EQVITES HIEROSOLYMITANI,

2 Equites Hierosolymitani non sibi, sed Religioni acquirunt, sicut alij professi,& sicut vere religiosi, & personæ Ecclesiasticæ,nec possunt conueniri coram sæculari. 363. 20.22.23.c. 457.24

EQVVS.

4 Equum conducens ad vecturam,quando teneatur probare,quod sine culpa sua fuit derobatus. 677.13

ERECTIO.

3 Erectio Castri in cathedralem an reuocet Priuilegia concessa Protectori eiusdem Castri. 458.11.12

ERRANS.

3 Errans non consentit, prout ignorans. 440.24

ERRONEA.

3 Erronea confessio non habetur pro re iudicata, neque inducit veritatem, quamuis sit iurata & acceptata. 501.27.28

Dicitur, si constat rem aliter se habere. 501.4

ERROR.

1 Error dubius iuris, & minus frequentatus quando excuset,& sit iustus ad lucrum consequendum,& euitandum damnum. 72. 40

Donec probetur error standum est verbis. 105.12

Non præsumitur. 105. 3

2 Error præsumitur in facto proprio,quando agitur de damno,vel perdendo lucrum acquisitum, quod æquiparatur damno. 289.5.6

Magis admittitur idiotis. 289. 8

Communis quando faciat ius. 336.35

An impediat translationem dominij,& errore detecto detur condictio indebiti. 324.16.17.21

Factum proprium efficaciter obligatorium per errorem reuocatur. 324.20

Qui interuenit in substantia facti influit in omnibus clausulis quomodocunque conceptis. 324.27

Iuramentum non tollit repetitionem, quæ propter errorem videtur competere per condictionem indebiti. 324.12

Diuidens si per errorem non retinuit, quod poterat, an faciat sibi præiudicium. 324.1.2

Non concurrit cum veritate,& quamuis iusiurandum excludat ignorantem à priuilegio sibi competenti, secus tamen in errante. 314.14

Quando det repetitionem bonorum feudalium pro allodialibus. 324.8

Facit reuocare diuisionem factam cum aliquo, vt herede. 324.9

3 Error non consideratur in sciente. 417.32

Susceptio termini & confessio per errorem non valet, quamuis adsit clausula (ex certa scientia) cum renunciatione condictionis indebiti,& omnis iuris,& legum auxilij, 501.8

4 Error calculi in quo consistat.793.1. Vide. Calculus.

Statim dicitur probatus, si apparet rem aliter se habere, quam dictum fuit. 759.14

Clausula accessoria non operantur detecto errore. 652.28

Princeps non potest dici deceptus ex narratiua prouenìente ex errore iuris, quæ non attenditur. 765.51

Pactum an valeat vt sit standum calculatis, & non possit peti reuisio respectu erroris: & quid si fuerit geminatum. 761.7.8.9.10

Facit,vt errans non consentiat, neque ei censeatur in aliquo præiudicatum. 759.15

Error Notarij probatur ex coniecturis, & ex prothocollo. 889. 15. c.825.5

Nominis appellatiui quando vitiet dispositionem. 830.8

Dicitur patens si ex iure certificatur. 823.34

In omittendo facilius corrigitur, quàm in committendo. 825.6

Est probatus si omittantur omittenda,& ponantur non ponenda & vbi constat rem aliter se habere,& quod non ita fuit conuentum. 957.48.c.823.31. c.824.21

Vnicus testis cum depositione notarij rogati probat errorem Instrumenti. 825.1.& seqq.

Solemnitas,de qua in c.fin. de confess. in docendo de errore non est necessaria in declaratione confessionis obscuræ. 825. 20

In substantia influit in omnes clausulas accessorias etiam amplissimas de plenitudine potestatis non obstantibus (ex certa scientia.) 891.3

Iuris,& facti etiam proprij non nocet, si tractatur de damno vitando. 957. 49

Non vitiat actum translationis periculi vitæ, 923.18

Quando faciat vt confessio debiti cum susceptione termini ad soluendum non præiudicet. 824.19

Præsumitur in renuntiante, si absque causa renunciauerit. 858.24

Non creditur soli tabellioni quoad errorem commissum prout nec soli arbitro. 829.9

Non potest dici constare de errore, nisi etiam probetur causa erroris. 890.26

Per correctionem erroris non est aliquid factum de nouo, sed solùm declaratum, quod fuit gestum. 825.19

Colligitur in testatore circa numerum locorum montium, ad quæ se retulit, si in dispositione relata veritas aliter se habeat, 988.5

In facto proprio an excuset, si non cadit in latam culpam, vt in negotio proprio de facto longinquo. 946.37

Impedit consensum, sine quo nulla dispositio subsistit. 988.6

Notarij error non debet nocere partibus. 825.17

Potest probari contra recognitionem, non tamen interim retardatur executio. 912.32

Non tollitur per geminationem actus. 824.58

ET.

Copulatiua (&) diuidit pro dimidia. 70.14 61 1

Minus copulat quàm dictio (cum) 70.26.34

Quando coniungat cum omnibus qualitatibus. 147.16

Non repetit qualitates præcedentes, quando oratio est perfecta. 773.27 4

EVACVATIO.

Euacuationis mandatum non datur, nisi seruata forma decreti Cameralis. 534.2 3

EVCHARISTIA.

Eucharistia Sanctissima quando debeat deferri ad infirmos per presbyterum, non per Diaconum. 412.4.5 3

Defertur per itinerantes, & nauigantes. 412.15

Mitti solet absentibus. 412.19

Sumebatur manibus in oriente, occidente. 412.12.16

Mos erat antiquitus vt Eucharistiam percepturi mutuo se deoscularentur. 412.18

Romanos Pontifices Peregrinantes solet præcedere Eucharistia 412.17

EVENTVS.

Euentus posterior formatur à primordio Tituli. 359.5. c.595.63. c.727.22 2

Euentus tristis quando sit considerandus. 700.6.7 4

Dubius non reddit contractum læsiuum. 756.11

Probatio ab euentu optimè concludit. 755.43.45

Euentus mali non sunt habendi in consideratione. 937.10 5

EVGENIANA.

Eugeniana comprehendit etiam Clericos. 5

Non gaudet Clericus Cameræ non residens in Curia. 421.64

Priuilegium l.Vnic.C.quando Imper.inter pupill.& vid an potius sit attendendum, quàm Eugeniana ad fauorem Curialium, & an illi sit derogatum. 421.7.10

EVICTIO.

Euictio non probatur, si non constat ablatam fuisse possessionem, aut proprietatem. 22.5.c.3.17 2

Ante euictionem quando posit peti rescissio contractus. 175.20.21
An agatur ad interesse, antequam euictio occurrat. 165.37
2 Euictio non debetur, si competat ex legis permissione sine culpa vendentis. 205.20.21
Neque si ex natura negotij res sit euicta. 205.22.23
Emens fundum alienum non agit de euictione, nisi expressè sibi prouiderit. 205.14
Fideiussor non tenetur de euictione quando res vendita euincitur beneficio statuti admittentis vicinum ad retrahendum. 205.15
Quam de euictione tenet actio, an eundem agentem repellit exceptio. 205.16.28
Filius & heres venditoris an teneantur de euictione, & ad pretij restitutionem, si ipsimet retrahant, itaut ex hoc dicantur impugnare factum defuncti. 205.29.30.32
Venditor promittens euictionem non prohibetur recuperare rem venditam ratione iuris superuenientis. 205.8
Exactio an posit fieri vltra duplam, secuta euictione. 205.1.2.3
Euictio non competit si vicinus retrahit venditionem vigore bullæ quamuis promissum fuerit facere consentire quamcunque personam interesse habentem. 205.4. & seqq.
Vide Retractus. Vicinus.
Non habet locum quando fuit delatum iuramentum, & illud potest emptor recusare. 22?.39.41
Non competit nisi facta notificatione litis motæ. 363.1
An debeatur, si vna, & eadem res fuerit inter fratres diuisa, & dimidia pars, quam vnus habuit, euincitur sine culpa alterius fratris. 234.12.14.15
Datur, quamuis res sit euicta ex facto authoris, vel ex natura rei si illa fuerit partium consensu alterata, & quid si potestas alienandi posit colligi ex verbis generalibus. 234.22
Venditio an sit nulla, & detur euictio, si statutum non simpliciter admittit ad retractum consanguineum infra mensem pro eodem pretio, sed vlterius mandat per venditorem fieri denunciationem vicinis, vel consanguineis, & venditor hoc facere omiserit. 234.31.32
An competat, si res euincatur ob inuinctum fideicommissum, quando diuidentes habuerunt notitiam illius de tempore factæ diuisionis. 234.1
Diuidens si sciuit rem sibi assignatam posse in parte euinci, non agit de euictione, nisi fuerit sibi de ea promissum 234.2
Cautio promissa pro euictione debet intelligi de idonea. 289.9
Licet ex pacto non habeatur, tamen pretium est restituendum. 234.5
Promittens de euictione non potest euincere: & quid in herede fideiussoris. 281.21.22
Emptor non potest agere de euictione, si de re empta fuerit compromissum, & per sententiam Arbitri res fuerit euicta, etiam quod compromissum esset de iure tantùm, & quid in coacto ad compromittendum vigore statuti. 227.1.2
Actio quando detur de euictione sequuta. 234.16
Diuisio ex falsa causa quando posit reuocari, non obstante clausula euictionis. 324.5.6.7
Pretium si est restituendum ex forma conuentionis in vna re immobili pro euictione, an sit illi satisfactum, si emantur plures. 229.1.2
Pleno iure an dicatur tradita res si subiaceat euictioni. 327.22.32
Collectæ sunt soluendæ ei, cui per euictionem possessio auferturi 343.23
Venditor tradens rem obligatam emptori non tenetur de euictione, sed ad quantum interest rem non esse obligatam. 361.4.5
Actiones confusæ quando restituantur heredi si contingat euictio hereditatis per querelam inofficiosi. 203.38
Respectu pretij an præstetur, quando scienter, ex vna parte diuidentium res est aliena, vel fideicommisso subiecta, ex altera verò propria, & libera. 234.4. & seqq.
Emptor, re non tradita, repetit pretium, & interesse, sicut quando euictio occurreret. 301.1
Promissa pluribus non datur euictio nisi pro parte...
Natura contractus si sit alterata quando excludat euictionem. 234.23.24
Euictio sumens in causa ex nouis legibus, vel contra ius commune non attenditur in detrimentum venditoris. 520.24 3
Non datur in casu occurrente post venditionem. 520.22
Non debetur, nec pretij restitutio, si occurrat ex natura rei. 520.27
Tollitur quando potest contingere augmentum, & diminutio. 520.31
Imminens in limine contractus non liberat emptorem à fructibus recompensatiuis quamuis excuset à mora soluendi. 588.39.40
Emphyteusis censetur concessa ex causa onerosa, quamuis nulla pecunia soluatur in ipso actu acquisitionis, sed solum detur responsio magna pro canone, & debetur euictio. 511.11
Heres non tenetur emptori de euictione, nisi vendens rem subiectam redemptioni promisisset in specie illam esse securam aduersus retractum. 433.19
Pretium restituendum est emptori, secuta euictione, quamuis venditor sibi præcauerit nolle de ea teneri aliquo modo, & à quocunque illa emanauerit. 566.3
Emptor offerens agenti contra eum volens expectare euictionem an habeat regressum contra venditorem. 549.4
Euictio debetur in donatione, si fuerit conuenta, vel sit promissum de conseruando indemnem donatarium, vel de faciendo bonam donationem. 657.47. & seqq. 4
Proueniens ex natura rei, & ex præordinatione Testatoris non debetur, nisi fuerit specialiter promissa. 766.31
Non competit, nisi pro parte rei euictæ: & quando restitutio pretij non fiat nisi pro rata. 787.8.10
Promittens de euictione non prohibetur recuperare rem venditam ratione iuris; quod superuenit post venditionem. 745.53
Stante promissione euictionis agitur ex stipulatu. 793.13
In casibus, in quibus imminet euictio; non potest retineri pretium, nisi pro parte rei, super qua adsunt molestationes. 787.9
Promissio generalis de euictione restringitur ex causa præcedente. 689.4
Conceditur in datione in solutum, siue incipiat à promissione, siue à traditione. 657.53
Venditor ad nihilum tenetur, si res vendita euincatur occasione retractus. 752.64.65
Venit ex natura contractus, & de ea etiam non conuenta tenetur venditor. 793.12
Euictio res in solutum datæ an faciat, vt sit licitum redire ad primæua iura. 950.17 5
Magis verificatur stante immissione secuta post sententiam. 950.19
Ex culpa authoris priuandus est successor, & emptor re alienata, & breui manu fit executio contra venditorem pro euictione promissa. 912.16.39
Res dicatur euicta, si possessori fuit ablata, sicut si dominium proprietas euinceretur. 950.18

EVIDENTIA.

Euidentia facti debet præualere. 146.5 1
Euidentia rei attenditur, reiecta calculatione. 823.35 2

EXACTIO, EXACTOR, EXACTVM.

Exactio pecuniarum post sententiam debet intelligi, quod fuerit facta ex præambulo illius. 359.4 1
In exactione temporalium in dubio contra Clericos est iudicandum, ne auaritiæ notentur. 210.31
Exactor Principis, qui pecuniam exactam in proprium vel alium vsum conuertit, quando puniatur. 304.11

Exactum quod verè erat debitum, licet non ordine iudiciario, non est annullandum. 353.19

3 Exactio crediti non præsumitur longo tempore dilata. 505.35

In exactione creditorum, & iurium personalium attenditur locus, vbi à debitore inuito potest iudicialiter exigi in materna regulanda successione. 581.9

Pro exactione nominis creditoris datur actio vtilis, & vna executiua. 507.24

Exactus si debitum non soluit, non potest sibi celeriter prouidere. 515.17

4 Exactio publica est priuilegiata. 706.8

EXAMEN, EXAMINATOR, EXAMINATVS.

1 Examinatus semel quo casu sit iterum examinandus. 167.54

Examen testium quando possit fieri à Laico in casu beneficiali & Ecclesiastico. 60.33

Vide. Testis.

2 Examen concursus an requiratur in dignitate, quæ habet parochialem annexam accessoriè. 273.48

Quando repetatur, si fuerit factum sine interrogatoriis. 391.35

Testes habentur pro examinatis in odium eius, qui examen impediuit. 376.17

Examen iuratum enunciatum an probetur fuisse factum cum iuramento....

Pertinet ad iurisdictionem. 212.50.51

Examinatores debent referre, non autem se remitere ad iudicium Episcopi. 211.37

3 Examen vlterius non admittitur post publicatas attestationes in primo iudicio. 445.23

Examinatores non possunt sportulas nec quicquam exigere ratione examinis: & in hoc consuetudo non suffragatur, & prohibetur tanquam vitium simoniæ. 561.21.30

4 Examen commissum laico in causis beneficialibus, & matrimonialibus an sustineatur. 738.32.33

Omissio licentiæ superioris in examine facto per Monachum non attenditur tanquam sit leuis solemnitas. 738.41

Commisso examine an intelligatur etiam commissa facultas recipiendi iuramentum. 748.30.34

Stylus seruatus in faciendo examine per vnum ex litigantibus, quando possit impugnari ab altero tanquam sit contra ius, si etiam ab eo fuit seruatus. 694.9.55.56

Deputatus ad faciendum examen testium potest etiam committere citationem parti aduersæ. 738.31

EXCEPTIO.

1 Exceptio dubia non releuat. 59.6

Non implementi repellit agentem etiam in obligatione camerali. 145.3.4

Opposita in primo termino, & reiecta an iterum opponi possit quoad debita sequentium annorum. 151.39

Semel discussa non debet amplius reuideri. 146.8

Competens reo an iuuet fideiussori. 12.10

Peremptoria semper potest opponi, non tamen post sententiam. 2.12

Exceptio, sicut actio debet esse clara, & est proponenda in specie. 2.36

Non adimplementi non retardat manutentionem possessionis. 113.38

Requirens altiorem indaginem reseruatur in definitiua. 170.1

Reseruatio exceptionum in fine litis de quibus intelligatur. 170.2

Appellatio an sit admittenda à reseruatione exceptionum. 170, 4.12.13

Reseruatio exceptionum quando operetur nullitatem actus, & refectionem expensarum, si postea probentur. 170.7.9.10.

Iudex habens arbitrium quo casu possit reseruare exceptiones. 170.14

Cessionis operarum an possit opponi. 185.48

Exceptio, quod quis non sit soluendo, an debeat probari per Tutorem, seu pupillum. 125.12.25.29

Vide Tutor.

Exceptio infamiæ contra testem ad eum repellendum à testimonio an faciat incurrere excipientem in aliquam pœnam si probetur infamia. 81.7

Executor merus non admittit exceptiones. 118.42

Exceptio quæ oritur ex æquitate legis debet præualere. 269.9 2

Competens principali datur singulari successori etiam sine clausula cessionis. 265.1.2

Aliquorum casuum quando firmet regulam in contrarium. 386. 32.36. & 202.9

Quæ obstat cedenti quando præiudicet cessionario agenti, tam actione directa, quàm vtili. 356.7

Incontinenti probanda impedit executionem sententiæ. 384.10

Dubia non retardat processum in possessorio. 342.18

Non numeratæ pecuniæ non datur contra confessionem mutui, quod versum fuit ex alia causa vera. 321.12

Non obseruati contractus impedit litis ingressum, & dicitur litis finitæ. 307.25

Requirens altiorem indaginem in causis summariis quando admittatur. 384.9

Pretij non soluti impedit exercitium, & executionem contractus iurati. 325.20

Et potest opponi in executione sententiæ per condemnatum ad tradendam rem emptam. 325.19. & seqq.

Codendarum quando obstet si vnus fideiussor intercedat contemplatione mutui periculi sperans alios fideiubere. 286.1.2.3

Ex eodem actu quando veniat actio, & exceptio. 325.9

Personalis an transeat ad successorem. 265.4

Exceptione vti an dicatur, qui vult retinere. 356.30

Reus si post terminum allegat exceptionem, quæ oritur ex præsumptione iuris, etiam actor admittetur ad probandum dicto termino elapso. 224.8

Non implementi habet locum, etiamsi non intersit eorum, quibus versa vice aliquid fuit promissum. 301. 15

Inobseruantiæ semper potest opponi, licet per statutum prohibeatur exceptionum oppositio, & super hoc Iudex ex officio supplet parte non opponente. 301.9

Solutionis, & compensationis, doli, Simulationis, ac similes competunt tam contra principalem, quam aduersus singularem successionem. 356.1. & seqq.

Exceptio, seu retentio quando acquiratur sine vllo pacto emptori, cuius pecunia ad primum creditorem peruenit, & ei, qui credidit debitori pecuniam, quam nulla conuentione interuedente ipse debitor Soluit priori creditori. 269.8.9

De dominio alieno quando valeat, & sit admittenda. 261.1

Exceptio firmat regulam in casibus non exceptis. 522.33. & c. 490.3.443.25 3

Habens causam successiuam, & pluries reiterabilem potest quãdocumque opponi post quemcumque terminum. 515.20

Debet esse de terminis eius, quod limitat. 446.42

Est probanda per excipientem. 511.31

Rei iudicatæ non consideratur quando agitur ex noua causa superueniente. 708.15

Contra testem est probanda de tempore depositionis. 468.19

Conuersationis non obstat testi, nisi probetur, quod sit magna. 268.17

Iuris tertij non competit, si tertius non opponat. 531.59

Quod non fuerit petita renouatio, & non præstitum iuramentum fidelitatis in tempore, an possit opponi per tertium. 456.55

Non numeratæ pecuniæ quando tollatur per numerationem postea factam. 497.30

Rei non traditæ an impediat obligationem Cameralem, & executionem sententiæ. 411. 1. & seqq.

Rei iudicatæ oritur ex interlocutoria terminante litem. 445.8

Et obstat, si concurrant illa tria, quæ concurrebant in primo iudicio, videlicet idem corpus, & quantitas petita, idem ius, & causa petendi, & eadem conditio personarum. 445.16

Reuocationis testamenti non admittitur, nisi heres, ad cuius fauorem facta est reuocatio, declaret an velit adire. 490. 42. 43

Debet esse examinata, & vlterius requiritur, vt iudex illam expresse reprobet condemnando reum, non obstante exceptione opposita, ad hoc, vt oriatur exceptio rei iudicatæ. 445.12

Transactionis, & compromissi in arbitratorem impedit litis ingressum. 557.21

Quæ non prodest excipienti, non admittitur. 490.44

Requirens altiorem indaginem non retardat reintegrationem possessionis. 519.77

Opponitur quamuis denegetur actio. 524.21

Habens exceptionem non dicitur esse obligatus. 485.26

Differens opponere exceptionem videtur esse in dolo. & an audiatur refectis expensis. 495.24

Peremptoria an opponatur in executione sententiæ. 411.16.c. 411.25.26

Quæ directo contradicit sententiæ semper videtur reprobata per Iudicem, quamuis de ea non fecerit mentionem in sententia, & oritur exceptio rei iudicatæ. 445.16.17

Quamuis prohibeatur, poterit tamen loco illius implorari officium Iudicis. 411.21

Aliquorum casuum facit, vt disponens voluerit alias comprehendere in sua dispositione. 598.18

Salua remanet in Iudicio plenario, quando de ea non fuit plenè cognitum in executiuo. 445.5

Compensationis debet expresse reprobari per Iudicem, & de differentia inter istam exceptionem, & alias in quibus non requiritur talis expressa reprobatio. 445.22.24

Fideiussio quando censeatur facta contemplatione mutui periculi, ita vt obstet exceptio cedendarum, si vnus fideiussorum liberetur. 409.37.44

Fructus debentur ex contractu, donec pendet causa rescissionis illius ob furorem contrahentis, prout exceptio furoris non impedit immissionem in possessionem. 531.84

In mutuo adest priuilegium, vt competat exceptio non numeratæ pecuniæ, etiam fideiussors tanquam cohereat rei, non personæ. 497.24

Iudicium secundum veniens ob rescissionem eius, quod fuit terminatum in primo facit obstare exceptionem rei iudicatæ, prout si in secundo Iudicio examinetur illud, quod est decisum in primo. 445.10

Statutum reijciens omnes exceptiones non dicitur reijcere exceptionem rei non traditæ, ita vt neque obstet obligatio cameralis, neque iuramentum, & quamuis etiam experiretur de re non liberè tradita. 411.10

Soluens partem debiti confessati non allegat exceptionem non numeratæ pecuniæ. 524.40

Numeratio facta de voluntate fideiussoris obligati pro mortuo excludit illum ab exceptione non numeratæ pecuniæ. 497. 27.29

Exceptiones plures possunt cumulari ad intentionem tuendam. 495.8

Exceptio turbida, & requirens altiorem indaginem non impedit executionem. 740.40.41

Competens principali an iuuet fideiussorem. 799.53.54

Non impugnans sententiam, sed modificans effectum illius potest quandocunque opponi. 660.21

Consistens in iure dicitur liquida, & statim debet admitti, quidquid secus sit, quando requirerentur probationes facti. 740. 47.& seqq

Magis firmat conuentionem in casibus non exceptis. 703.20

Non numeratæ pecuniæ an opponatur per eum, qui confitetur penes se habere pecuniam. 727.9

Quæ nocet authori præiudicat etiam successori. 691.38

Est probanda per excipientem, quamuis sit negatiua. 765.68.69

Non reiecta statim per Iudicem, sed cognita cum interuallo temporis facit, vt per processum ad vlteriora dicatur non admissa, & non potest dici nullum tale decretum. 762.2

Dolo facis petere quod restituturus es, procedit, quando restitutio est facienda ipsimet debitori conuento, secus si alteri, & quando statim debet restitui, non ex interuallo. 627.3.10

Tua non interest, est litis finita, & peremptoria, quæ semper opponitur. 633.32.33

Ne quis conueniatur, nisi in quantum facere potest an sit peremptoria an dilatoria, ita vt excipiens non liberetur, si peruenerit ad pinguiorem fortunam. 660.22.c.799.82

Quando licitè opponatur post sententiam ad impediendam illius executionem. 660.20.& seqq.

Cedendarum repellit agentem, quamuis etiam esset inops ille, contra quem est facienda cessio. 699.11.12

Fundata in articulo iuris dicitur certa. 692.36

Suspicionis cessat, quando Iudex deputatur de consensu vtriusque partis. 681.21

Non admittenda debet admitti, si incontinenti probetur. 692. 35

Exceptio rei non traditæ non censetur exclusa per statutum tollens omnes exceptiones. 873.3

Quando illi censeatur renunciatum. 864.1.4

Simulationis, vel Simulis requirens altiorem indaginem non retardat obligationem Cameralem. 981.10.c.968.12

Magis confirmat dispositionem in non exceptis. 922.31

Litis pendentiæ non iuuat eum, qui executiuè tenetur. 875.16

Assertio numerationis, & renunciatio idem operatur ad excludendam exceptionem non numeratæ pecuniæ. 879. 24

Concessa in actione reali est etiam admittenda in personali. 887.35

Magis firmat quod omnia acta sint comprehensa. 948.19

Quæ obest auctori nocet etiam singulari successori. 955.22

Renunciatio exceptionis non numeratæ pecuniæ an possit fieri in eadem Scriptura, vel requiratur interuallum temporis. 879.30

Excipiens à regula tenetur probare specialiter exceptionem propositam. 975.3

Incontinenti probanda impedit immissionem, secus si requirat altiorem indaginem. 895.3.10.&

Quæ dicatur ista indago. 895.8

Non numeratæ pecuniæ non tollitur per actum geminatum. 824.58.59

EXCESSIVVM, EXCESSVS.

Excessiuum mandatum Iudicis est nullum in totum, & non valet in parte. 960.44

Excessus omnis censetur inutilis non existente necessitate. 967. 22

EXCLVSIO.

Exclusio veniens in consequentiam quando attendatur. 15 15

Vnius non facit alium excludi. 15.18

A successione ab intestato intelligitur etiam de legitima, & iure annullandi, seu rumpendi testamentum. 35.1

Exclusio temporalis non simplex filiæ propter masculos operatur illis deficientibus reintegrationem. 447.15

Exclusio fœminarum propter vigorem consuetudinis non procedit, nisi etiam probetur quod fuit ob causam consuetudinis. 681.42.43

Temporalis non impedit, vt semel exclusus non admittatur. 695.17

Mulier exclusa à statuto non excluditur à relictis in testamento. 651.31

Filiæ præteritæ exclusæ quando possint allegare nullitatem Testamenti. 702.52

Statutum Vrbis exclusiuum fœminarum non ligat successiones forensium quamuis bona existant in ditione statuentium, siue loquatur in rem, siue in personam. 709.13.14

5 Exclusionem fœminarum per statutum quid operetur in emphyteusi concessa pro se, & filiis masculis, & fœminis circa admissionem masculorum antequam veniant fœminæ. 813. 31
Repetitio qualitatum quando excludatur propter rationem conseruandæ agnationis. 828.13
Declaratio, & liquidatio an debeat excludi ex verbis capiendi possessionem propria authoritate. 921.11

EXCOMMVNICATIO, EXCOMMVNICATVS.

1 Excommunicari quando possit subditus existens extra Territorium per Iudicem tam ratione domicilij naturalis, quam accidentalis. 181.33
Excommunicationis sententia an transeat in iudicatum, & quandocumque possit reuocari. 175.36
Excommunicatus quo casu habeatur pro confesso ob insordescentiam & priuetur beneficiis. 119.1
Et quid si fuerit ob non solutionem debiti. 114.3
Insordescens in excommunicatione an incurrat suspicionem hæresis. 119.4
Quo casu requiratur noua citatio elapso anno, vt insordescens possit priuari beneficio. 119.6
2 Excommunicatio solet fieri sub conditione, nisi infra tres, vel ad primum, & computantur dies ad appellandum à die sententiæ excommunicationis, non existentis conditionis. 364. 24
Pœna descendens ab excommunicatione an statim afficiat ignorantem, & quid in ea, quæ venit in consequentiam propter contemptum. 364.31.32
Excipiens de excommunicatione debet probare speciem excommunicationis. 255.16
An incurratur per Clericum recurrentem ad laicum propter negligentiam Ecclesiastici in administranda sibi iustitia. 238.65.74
An possit infligi per Parochos, seu Canonicos. 298.98
An liget impuberem doli capacem. 360.25
Suffraganei quibus conceditur plena libertas, non censentur exempti à Iurisdictione diœcesani, nisi vt contra eos non possit inferri pœna excommunicationis. 327.30
Est adhibenda per Episcopum contra eos qui grauant clericos gabellis. 390.20.21
Excommunicatus non est exemptus à recitatione officij. 267. 40
Non præscribit, si est in mora petendi absolutionem. 223.30
3 Non incurritur pro leui percussione, quamuis facta fuerit animo grauiter lædendi. 559.8
Lata contra personaliter non citatum est inualida. 559.14
Exceptio excommunicationis opponitur post terminum, quamuis etiam in termino quis illam specificauerit. 495.20
Potestas generalis absoluendi ab excommunicatione non includit absolutionem illius, quæ specialiter non fuisset concessa, & de cautela super hoc. 414.22.23
Decedens ante absolutionem excommunicationis, si in mortis articulo ostendit signa pœnitentiæ & contritionis absoluitur post mortem & sepelitur in loco Sacro. 410.5
Episcopus an possit absoluere ab excommunicatione reseruata Papæ. 414.1
4 Excommunicatio ob non solutionem debiti relaxatur probata paupertate, neque in hoc casu facultates Auditoris Cameræ habent locum. 660.9.10
An impediat vt non detur eleæmosina excommunicato. 658.35
In actione reali de iure communi proceditur ad excommunicationem, quando non potest fieri immissio in possessionem bonorum. 787.3
Iniustè excommunicatus debet seruare Sententiam in publico ad euitandum scandalum, & contemptum Ecclesiæ, secus in priuato, & in longinquis partibus, & quando alij credentes illum innocentem possint cum eo participare. 638.20.22
Facultas concessa per Papam, vt quis non possit excommunicari, statim legat Episcopum ignorantem, ita vt si adeo feratur sententia excommunicationis non præiudicet priuilegiato. 661.7.9
Excommunicatio non incurritur per iactum hastæ in clericum si non sequatur percussio, quamuis adsit animus percutiendi. 837.1 5
Excluditur si percutiatur clericus ob causam defensionis 837.2
Vim vi repellere licet incontinenti absque incursu excommunicationis etiam scienter, atque deliberatè faciendo 837.3
Ex conualidatione citationis nullæ propter comparationem an possit deueniri ad excommunicationem, non obstante alia forma citandi data per Statutum. 946.12.16
Absolutio excommunicationis ab vna censura non contingit aliam, nec vna auget alteram, & quoad expressam non adest subreptio. 827.15
Licitum est ante tempus occurrere si quis probabiliter timet, ne à clerico percutiatur, neque ex ista præuentione incurritur excommunicatio. 837.6

EXCVSARE, EXCVSATOR.

Excusator mittitur ad docendum de infirmitate, seu quando est impedimentum legitimum, seu longum. 18.25.37 1
Excusari non debet, qui non recuperat rem ab alio cum possit. 223.30 1
Excusatio non soluendi, & defensio non debet innotescere Iudici. 485.13 3

EXCVSSIO.

Excussio an fieri debeat, antequam dominus census agat pro fructibus contra tertium possessorem rei censuatæ. 141.4 1
Non requiritur, quando quis promittit, quod principalis soluet. 164.19
Non est facienda in constituente se debitorem pro alio. 164.20
Non requiritur in Saluiano. 38.1
Mobilium debet præcedere subhastationem immobilium, & an aliàs executio sit nulla, & detur appellatio. 7.25
Non requiritur, stante obligatione Camerali, vt fiat in mobilibus. 7.28
Mobilium non debet fieri, si iudex moneat debitorem, vt indicet bona mobilia, & non fuerunt indicata. 7.27
Possessor annui redditus conuenitur non facta excussione. 16.17
An possit opponi per fiscum circa bona existentia extra Territorium sub diuersis Principibus. 230.14 2
Excussio bonorum per creditorem debet fieri extra Territorium iudicantis, & alterius prouinciæ, quando locus non esset remotus, & posset fieri sine incommodo creditoris. 230. 13
Non requiritur in obligatione camerali, & guarantigia. 593.5 3

EXECVTIO.

Executio inualida an pro parte sustineatur. 162.17.18 1
Libellus an requiratur in executione sententiæ. 66.22
Delegatus Principis, Arbiter, Iudex inferior, & similes, an habeant facultatem committendi executionem sententiæ: & an illa possit peti vsque ad 30. annos. 147.25.6.66.4.21.27
Non potest impediri per procuratorem habentem solum mandatum ad lites. 66.19
Iuris non continet iniuriam. 74.18
Sententia ad quem spectet de iure communi. 40.34
In confirmatione interlocutoria primus Iudex dat executionem. 40.49
Sententia an possit fieri per alium Iudicem, quàm per eum, qui illam tulit. 40.54
Commissa beneplacito Commissarij facit, vt non currat annus, qui datur ad exequendas vltimas voluntates defunctorum: & quando dictus annus incipiat currere fauore conscientiæ defuncti, & Vicarius an possit prorogare dictum tempus. 73.11. & seqq.

Non dicitur vulnerata per sententiam nullam. 103.7.8
Non datur, nisi verificatis conditionibus. 113.74
An committatur contra confitentem recepisse dotem enunciatam. 115.27.31
Instrumenti an debeat impediri per exceptionem vsurarum. 118.48
Parata fieri, vt quis dicatur condemnatus. 108.17
Electa perfonaliter quo casu praeiudicet in reali executione. 118.40.41
An competat pro executione contractus. 175.26
In executione concedenda an consideretur persona defuncti, vel qualitas pupilli. 182.37
An valeat pactum, vt executio possit committi contra bona pupilli. 82.23. & seqq.
Est retractanda, si exceptio reperiatur vera. 157.15
Est nulla, si fiat per executorem sine mandato, & potest impune resisti. 157.26
Pro canone an possit fieri contra quemlibet ex heredibus. 36.29.41.42
Competens ex forma statuti datur etiam pro eo, quod virtualiter inest, & resultat ex Instrumento. 37.46
Solet committi eidem Iudici, qui sententiam tulit. 40.31
Sententia ad quem spectet de iure communi, 40.34.& seqq.
Trium conformium in quibus casibus concedatur. 42.1. & seqq.
In annuis redditibus committi potest etiam contra vnum ex heredibus. 16.16
Datur pro computatione. 183.1
Recognitio & approbatio apud acta requiritur, vt computa habeant executionem. 183.5
Conceditur pro Scriptura recognita. 183.10.11
Datur pro calculo facto per nominatum à Iudice in contumaciam non eligentis. 183.13. & seqq.
Pro sigillo recognito an detur. 183.16
An competat pro calculo facto manu alterius. 183.18
Pro omni contractu iudiciali est concedenda. 183.7
Recognitio calculi an habeat executionem contra non habentem causam à debitore, & in praeiudicium aliorum anteriorum. 183.22. & seqq.
Suspenditur per appellationem. 183.28
Conceditur ante liquidationem contra eum, qui promisit certam quantitatem, & plus, & minus quod facto calculo debitum apparebit. 183.31
An competat pro Instrumento, antequam pronuncietur illud esse liquidum. 183.36
Condemnatio ad soluendum quod per calculatorem liquidabitur an possit exequi sine noua sententia. 183.33.42
Peti potest executio sententiae non liquidae, si liquidatio praetenditur fieri in executione. 183.44
Euitatur si debitor soluit liquidum, & offert soluere liquidandum. 183.49
3 *Articulus liquidationis habet se vt incidens in executionem.* 183.37
An sit concedenda contra non nominatum in Instrumento. 150.1.9
Data per statutum Instrumentis an se extendat ad bona, & personas contrahentium. 150.3.& seqq.
An detur contra possessorem pignoris, stante clausula de non alienando, precario, & constituto. 156.10.11
Iudex requisitus per Iuris subsidium quando teneatur exequi sententiam. 146.1.& seqq.
Statutum loci Iudicis, à quo petitur executio an sit seruandum, vel potius Iudicis loci mandantis executionem. 146.30.& seqq.
Ab excessu in executione an possit appellari. 146.32
Non conceditur Instrumentis. 146.44
Concessa per statutum in vna Ciuitate non extenditur ad aliam. 146.45
Vt possit peti vbique locorum quid agendum. 146.47
Conductio ex lege statuti competit cum priuilegio paratae executionis. 146.49
Quomodo sit facienda, stante simili statuto loci Iudicis exequentis, & eius, qui protulit sententiam. 146.41
Executio an datur ex laudo nullo. 379.18 2
Obligationis cameralis retardatur per non implementum, & conceditur subhibito. 273.19.20
Transacto anno an deuoluatur ad Episcopum 220.35.36
An incipiat à mobilibus, & praesumatur quis in eis sibi soluisse, quàm in stabilibus. 214.16.& seqq.
Potest remoueri per statutum, assignando terminum ad probandum. 255.37
Declaratio Iudicis super quibus bonis est facienda executio, an inferat nouum grauamen, à quo possit appellari. 333.2.3
Sententia an impediatur per tertium appellantem. 232.9.198.261.28
Cautio de restituendo rem tertio opponenti an debeat praestari per eum pro quo facienda est executio. 261.28.
Non conceditur Breui subreptitio. 283.20
Non praecedente legitima liquidatione est nulla. 318.7
Mera non est, quando aliquid adijcitur primae sententiae. 349.12
Facta extra horam in citatione demonstratam quando sit valida, 333.18.& seqq.
Nulliter facta est reuocanda, parte opponente. 363.32
Retardatur per simulationem claram. 264.45
Concessa per statutum dicitur concedi etiam respectu tacitae hypothecae. 323.10
Instrumenti an retardetur, quamuis fuerit exceptum de enormissima laesione. 264.43.44
Reuocatur eodem modo, & ordine, quo fuit facta. 376.27
An praeseruet Iudici à quo per clausulam (sine praeiudicio litterarum Apostol.) etiam respectu expensarum. 349.7.9
Appellatio an detur à pronunciatione executionis. 391.1
An sit concedenda Instrumento de perdito probato per testes. 368.65
Qui vult admitti ad soluendi pensionem potest cauere etiam in executione sententiae. 330.9
Contractus gesti apud acta habent executionem paratam. 374.28
Defectus liquidationis obstat quando agitur de executione sententiae. 333.8
Et quando dicatur illa habuisse executionem quae aliquo tempore permansit. 226.37
Causa an sit exprimenda ab excessu executionis. 333.13.15.16
Immiscens se executioni dicitur incepisse agere. 329.22
Praecepti facti per Iudicem vnius loci contra eum, qui confessus est aliquod debitum coram eo, an possit peti coram alio Iudice si non adest clausula immissionis bonorum vbicumque existentium. 389.16.17.&c.
Concessa cuicumque sententiae an faciat, vt non requirantur litterae requisitoriae Iudicis pronunciantis & quando executio vnius sententiae possit & debeat fieri per alium. 389.5.6
Vide. Iudex.
In executione contractuum non exiguntur litterae Iudicis, sed ipsum Instrumentum habetur pro litteris. 389.32
An impediatur per exceptionem incontinenti probandam. 384.10
Quando prohibeatur fieri infra nouem dies luctus. 243.15.16
Executiuè an agi possit pro eo, quod virtualiter inest in Instrumento. 323.9.11
Non proceditur in pensionibus quae continent aliquam conditionem, seu qualitatem. 365.45

Interesse, & præiudicium probatur, si tollitur, vt quis non posit agere executiuè, quamuis ordinaria remaneret. 262.58

An agat mulier in exactione dotis promissæ viro suo post eius mortem etiam in eisdem actu, 362.4.5.6

Quando procedatur pro damnis, & interesse, & pro eis peti fori principalis si non constet de reinuestimento dotis, & similium. 301.6

3 Executio Instrumenti si fueri petita, & sit proposita exceptio, & Iudex pronunciet illam non obstare, non potest amplius agi in iudicio ordinario. 445.7.8.9

Transumpti non datur, si fuit extractum absque citatione partis. 445.1

Potest fieri, quando Instrumentum est purum, non obstante compromisso. 557.19

Quando retardetur in possessorio propter appellationem, & inuiliditam sententiæ. 550.19.20

Non competit contra non nominatum in Instrumento. 541.5

Quo casu impediatur per commissionem causæ restitutionis. 531.27.28

Iterum an posit fieri si per primam non est satisfactum plenè creditori. 592.9.10

An impediatur per exceptionem rei iudicatæ. 411. 18.20

Citationis executio probatur per testes. 503.21.23

Sustinetur in capitulis separatis quoad illa, in quibus debitum verificatur. 520.48

Non reuocatur, si apparexit de bono iure, ex quo iterum esset facienda. 524.15

Non debet retardari per exceptionem requirentem altiorem indaginem. 490.20

Vt non posit impediri per tertium, quomodo illi sit cauendum. 439.3

In executione sententiæ quando posit opponi, quod bona relicta à testatore non sufficiant. 495.5

An fiat contra tertium possessorem, in quem fuit facta alienatio post motam litem, non petita rescisione contractus, & non data cautione, de qua in l.1. §. 2. cum l. seq. ff. de rei vendic. 502.37

Et quid si fuit acquisita ignoranter res religiosa. 502.21. & seqq.

Competens vigore statuti an procedat in eo quod virtualiter inest, siue agatur de præiudicio tertij, siue simus in materia stricta vel expreßio requiratur pro forma. 444. 45. & seqq.

An præscribatur spatio 30 ann. 403.11.12

Et quid in laudo ibid.

Dabitur pro interesse incerto postquam constiterit illud esse liquidatum. 444.32

Executio super re impeditur per tertium prætendentem interesse, tam si actum fuerit petitorio, quam possessorio. 439.1. & seqq.

Causa quamuis committatur vni, potest tamen committi executio alteri. 536.16

Suscipiens terminum pro residuo executionis approbat totam executionem. 524.38

Iudex præsumitur rectè commisisse executionem. 479. 44

Hæres condemnatus insolidum ad instantiam creditoris seu legatarij an posit in executione sententiæ excipere, quod non sufficiunt. 495.29

4 Executio an competat pro virtualiter contentis, non secus ac si essent expressa. 770.22. & 671.11.12

Instrumenti, quæ datur ex forma statuti, non denegabitur, si probetur conuentio per testes postea in scriptis redactos, citatis interesse habentibus & præuia causa cognitione, cum aliis requisitis iudicialibus. 749.19.26

Officium Iudicis semper potest implorari ad impediendā executionem trium conformium propter notoriam iniustitiā. 745.5

Retardatur donec cognoscitur an sit concedenda restitutio cuius petitio non sufficit nisi doceatur de læsione. 762.13.15

Solutio ex præsumptione iuris desumpta impedit executionem cameralem, & grauat aduersariū maiori probatione. 716.15.16

Mandatum, in quo committitur executio a[illegible] non expirat per obitum mandantis, vt in nuncio, cui Iudex mandauit vt aliquem mittat in possessionem. 783.19

Dies apposita executioni, & executio non alterat principalem actum prius factum, nec illum suspendit, nec impedit obligationem iam natam licet impediat illius executionem. 671.19.20

Solemnitas non requiritur in executione actus iam facti, & causa cognita firmati. 644.13.14

Ordo in exequendo non seruatus reddit executionem inualidam. 739.24

An competat pro redditione rationis. 665.22

Contractus non debet impediri donec cognoscitur super nullitate obligationis. 667.18

Fideiussori quæsita non potest per Iudicem tolli. 708.6

Non impeditur per exceptionem turbidam. 700.40.41

Deuolutiuum negotium non retardat executionem nisi post sententiæ transactas in iudicatum. 667.21

Creditor non debet exigere executiuè, quod sibi debetur, & non soluere quod est obligatus sub prætextu quod contra eum non adsit executio parata, sed quod via ordinaria sit conueniendus. 728.19

Vtilitas quæ resultet ex praxi probandi conuentionem per testes redactos postea in Scripturam ad effectum habendi priuilegium executionis. 749.30.31

Res debita non retardatur si est certa iuxta præsentem statum, quamuis posit alterari, vel minui ob aliquam causam. 794.7

Conuentio, quæ non tendit ad executionem, sed ad augendam promißionem, quando illam ampliet. 609.14

Obligationis Cameralis non retardatur nisi per exceptiones notorias, & non requirentes altiorem indaginem. 692.21.24

Instrumentum habens executionem vigore statuti, seu guarantigia non ideo perdit priuilegium executiuum si coadiuuetur aut declaretur testibus, seu aliis extrinsecis probationibus. 749.17.18

Est concedenda in quibuscumque causis executiuis, & possessoriis, & reuocatur inhibitio quoad effectum suspensiuum, & committitur quoad deuolutiuum. 667.25

Executio transactionis iuratæ cum obligatione Camerali an retardetur donec plenè fuerit partium omnibus in ea contentis. 872.1.17 5

Trium conformium est facienda, reiecta quacumqueque oppositione nullitatis, & appellationis, nisi esset notoria resultans ex eisdem actis 876 28. & c.898.1.5

Sententiæ potest peti coram primo Iudice, si est ordinarius. 978.22

Instrumenti an competat etiam pro illis, quæ virtualiter continentur. 852.24

Cœpta non est impedienda per exceptiones turbidas. 872.9. &

Quando dicatur cœpta. 872.11

Error potest probari contra recognitionem, non tamen interim retardatur executio. 912.31

In executione contractus iurati, qui prætenditur vsurarius, non inducitur aliqua compensatio de eo quod requirit altiorem indaginem, 872.16.864.21

Facta vigore mandati excessiui est retractanda in omnibus tanquam proueniens ex radice infecta, 960. 45

Non impeditur per tertium, qui non possidet, quamuis etiam non adesset obligatio cameralis. 1000.7

Parata conceditur Instrumento cū clausula guarantigiæ. 873.2

Prohibitus dispositionem alterare, non prohibetur tamen addere in his quæ respiciunt executionem actus. 957.23

Non competit stante notoria iniustitia decreti. 924.42

Obligatio Cameralis non differtur per appellationem, nec secus ac si adesset res iudicata, aut confessio. 998.1

Nisi constaret de solutione ex præsumptionibus. 951. 19

Clausula

Clausula (non retardata executione) efficit etiam tertium venientem ad causam pro suo interesse. 872.25
Pensio liquida habet statim executionem. 989.5
Iudicati petitur in pecuniis, quæ debent reinuestiri in stabilibus etiam absque decreto Iudicis. 943.19.
In obligatione camerali proceditur ad executionem, tam contra hæredes, quàm pro hæredibus. 981.3
Nullitas, de qua fuit cognitum, non admittitur amplius ad retardandam executionem, nec requiritur reprobatio, sed sufficit esse progressum ad vlteriora. 872.13
Rescriptum cum clausula (non retardata executione,) est exequendum, non obstante appellatione. 872.24
Executiuè quando agatur contra tertium. 926.21.c.881.17
Non proceditur in habentibus similem, & parem titulum prouenientem ab eodem fonte, & persona, & causa. 948. 948.54

EXECVTIVA VIA.

3 *Via executiua an concedatur pro executione nominis debitoris. 507. 2.4*
Non compețit si agatur pro confirmatione tutoris dati ab extraneo, quando requiritur inquisitio: secus si illa non sit necessaria. 462.36.37
An detur, quando potest de facili fieri liquidatio. 444.36
Et quid non conuento, sed intellectualiter comprehenso in statuto. 444.43
Non admittit appellationem. 507.17
Non excluditur per exceptionem dubiam. 507.5
Exceptio, dolo facis petere, quod restituturus es, opponitur contra agentem via executiua, & non solùm quando debet fieri restitutio excipienti, sed etiam quando alteri, qui tamen eidem excipienti restituturus est. 428.3.8
4 *Non competit pro confirmando Tutore, in quo requiritur causæ cognitio, secus si illa non requiratur. 680.10*
Clausula capiendi possessionem bonorum mariti authoritate propria, dicitur executiua. 609.7

EXECVTIVVM IVDICIVM.

1 *Executiuum Iudicium an dicatur per verba (teneri, & obligatum esse,) & an intret vulgatum illud (solue, & repete.) 157.23*

EXECVTOR.

1 *Executor merus non admittit aliquas exceptiones. 118.42*
2 *Executor an possit vendere, non præsente pecunia, & transferat dominium, si venderet pro soluendis relictis. 329. 34.& c.*
Ad distribuendum malè ablata an teneatur soluere debita ex contractu. 329.15.
Dicitur incæpisse agere, quando se immiscuit executioni. 329.22.
Testamentarius tenet locum hæredum, mortuo filio in pupillari ætate, & non prouiso de alio hærede. 329.26.
Sentiens commodum debet satisdare, & non poterit legatum repudiare, vt euitet onus satisdationis. 248.37.
Vendens potius vnam rem, quam aliam sine requisitione hæredis, an aliquam possessionem acquirat emptori. 329. 28. 29.30.
Testator potest prorogare terminum à lege datum executori. 220.40.
Specialis datus an eximat hæredem non adimplendo, quæ per eum fieri mandantur. 220.1.6
Relaxatio executoris, quod fuerit eiectus Titius illicitus detentor, an debeat in totum approbari, ita vt constet de iniusta detentione. 330.5.18.33
Agens pro pia causa dicitur suo nomine. 329.25
Debet reddere rationem hæredibus, an solutio sit facta in causam à testatore demandatam. 339.42
Habens mandatum ad vendendum certo pretio, an possit habere fidem de illo, & statuere terminum ad soluendum. 329. 43.48
An possit exequi non requisito prius hærede. 329.27
Dicitur minoris vendere, si non præsente pecunia vendat. 326.11
Vnus executorum si non vult exequi, an alius habeat potestatem in totum. 329.20.21
Sicut non agit, an etiam possit conueniri. 329.3.4
Ordinatus à Testatore ad sua forisfacta emendanda, an teneatur debita ex contractu soluere & possit agere contra hæredem vt illa soluat. 329.5.& seqq.
Vendens rem debitoris quando imputet in suum creditum. 265. 18
Datis pluribus executoribus qui erant debitores defuncti an possit vnus ab altero conueniri, & quod si adsit hæres, & in causa alimentorum. 329.19.23.24
In subhastatione habet potestatem limitatam, vt pretium conuertat in causam iudicati, quæ non impletur, habendo fidem de pretio. 320.4
Quo casu possit præueniri per hæredem, & censeatur datus tanquam incitator hæredis. 220.7
An probet in concernentibus suum officium circa immissionem in possessione, si deponat, quod bona, in quibus facta fuit executio, spectabant ad debitorem. 329.3.4
Creditor habet actionem ad pretium, de quo habita fuit fides in subhastationibus, si ipse & nō executor vēdidit. 326, 8.9
An possit exercere actionem contra hæredes, seu debitores tā in legatis pijs, & alimentorum quàm in alijs. 329. 1.2
In creditore vendente an debeat esse eadem ratio, quæ in executore, & vnius factum reputetur factum partis. 326 6.7.10
Pœnarum fiscalium an debeat exequi secundum formam traditam in l. à Diuo Pio §. in venditione ff de re iudic. 353.10.11
Executor non debet interponere aliquam causæ cognitionem. 551.11 5
Et qui si nullitas sit euidens. 411.27
Grauatus alicui tradere post tempus, percipit commodum ex legato, medio tempore. 449.57
Merus est quasi quidam procurator defuncti. 565.67
An dicatur non solùm quando momento temporis expediendum est illud, quod ei iniungitur, sed etiam quando onus implendum requirit tractum successiuum. 563.65.71.
Quando dicatur legatarius & commodum percipiat post adimpletum onus. 563.53
Vel sit nudus minister. 446.16
Mixtus qualis sit. 563.68
Testamentarius soluens partem an præsumatur soluisse totum, stante diuturnitate temporis. 570.34
An aliquam vtilitatem debeat habere. 563.59
Deficiente vno ex pluribus executoribus Testamentariis an officium vnius accrescat aliis. 522.2.6
Prohibitio quod quis non sit executor, habet locum in electoribus, & declaratoribus voluntatis. 522.5
Nominatio executoris indicat perfectionem Testamenti. 550.5
Defunctis executoribus testamentariis executio spectat ad ordinarium quoad legata pia, & quid in non piis. 563.70
In materia executorum præbentium authoritatem translationibus pensionum, sufficit tantum exhibere præsentiā. 551.14
Executoris depositioni quando stetur, si asseras quod bona in quibus fuit facta executio spectant ad debitorem. 502.4.17
Executor merus sumit informationem extraiudicialem, non obstante clausula (constito.) 766.18 4
Quando possit agere ante acceptationem, & visionem mandati. 639.11,12
Merus non dicitur, qui aliquod commodum percipit. 666.28
Facultas aliquid declarandi concessa executori per testatorem non transit ad ipsius hæredem, sed ad Episcopum, si decesserit non facta in vita tali declaratione. 712.7.8
Executores dati ab homine non habent facultatem subdelegandi. 812.12.22 5

Vnus ex pluribus executoribus, quando possit officium adimplere si alter obierit aut sit absens, aut nolit exequi. 812.1
Ius accrescendi an habeat locum tam in duobus executoribus quam in pluribus simul datis. 812.17.20
Vltimarum voluntatum habentur pro nudis, ministris, & administratoribus, nec lucrum, & damnum reportant, nec faciunt Inuentarium, sed solam descriptionem. 826.76.c. 812.7
Testamentarij sunt tanquam Tutores. 812.10
Possunt dici procuratores. 812.9
In executoribus spectandum est non solum quod ius disponit, sed quod Testator expresse mandauit. 812.11.25
Quando possit agere contra debitores hereditarios. 812. 24
Si non fuerit datus per testatorem, onus exequendi spectat ad heredem. 941.19
Plures an sint insolidum. 832.25
Non prestant cautionem Mutianam ad quam tenentur vsufructuarij. 826. 78
Nihil agunt ante acceptatam, & visam commissionem. 877.15
In actu gesto incontinenti coram eodem notario & executore ac eisdem testibus, & eodem die, non requiritur amplius registratio facultatum executoris quae prius erant registratae. 877.9.16
Testator faciens executorem Titium cum Sempronio, idem est ac si fecisset Titium, & Sempronium ad effectum vt officium vnius accrescat alteri. 812.6
Mulier an repellatur ab officio executoris. 826.80

EXEMPLAR.

1 Exemplar non subsistit si deficit exemplatum. 187.12

EXEMPLATIO.

1 Exemplatio quando fiat sine citatione, & sufficiat ad acquirendum possessionem ex l.fin.C.de Edict.Diui. Adr.toll.187. 13.14
3 Ante motam litem non probat. 577.24.30
An debeat fieri per Iudicem coram quo potuisset moueri questio principalis negotij contenti in originali. 577.31.32
Facit fidem, si fuerit facta cum authoritate Iudicis supremi, & insertione totius tenoris. 577.25
Consuetudo, coram quo sit facienda exemplatio, attenditur, si non adest lis. quia existente ea rasunt transsumpta in vim compulsoria. 577. 33
4 Est facienda per notarium publicum, nisi in loco exemplationis non adesset, nam tunc sufficeret persona priuata. 736. 34
Quae fit ob timorem amittendae probationis requirit decretum Iudicis, & alias solemnitates, quae tamen non sunt necessaria stante consensu partis. 736.31.32

EXEMPLVM.

1 Exemplis an sit iudicandum. 127.50
2 Exempla varia indignationis ob honorem salutationis, & similis obsequij non exhibitum. 284.36
Exemplum in aliis approbatum non debet quis in se detrectare. 207.32
Casus expressus quando sit causa exempli. 298.86
Exemplum vt valeat, quae debeant interuenire, & an requiratur oppositio partium, & in qua parte Iudicij illa sit facienda. 268.12.15
Enunciatio aliquarum solemnitatum in exemplo arguit alias, non enunciatas non interuenisse. 268.14
Sumptum in vim compulsoria quando probet sine citatione, si pars fuit citata in Curia Romana, 268.56
An acquirat enunciationes solemnitatum in antiquis. 268. 6.7
Exemplum exempli non probat, tanquam simile testimonio de auditu auditus. 363.10.c.859.32
Authoritate regia, seu pontificia sumptum quando faciat fidem. 268.54
Defectus solemnitatis exempli an possit opponi à Iudice ex officio, & an hoc cogatur facere, & detur appellatio. 268. 16.17
Exempla Regum pro conseruanda dignitate. 528.61 3
Exempla non restringunt regulam. 563. 73. c. 740. 19.c. 900. 8 11
Quando sit iudicandum exemplis. 544.33.35.c.460.24
Exemplum malum quando sit puniendum. 638.17 4
Nullam fidem facit si non exhibeatur originale. 859.1.18.32 5
Authoritas Iudicis, & alia solemnitas enunciata in exemplis an faciat praesumptionem, quod citatio non interuenerit. 859.17
Requirit decretum Iudicis Ecclesiastici in Ecclesiasticis, & laici in prophanis. 907.33
Non facit fidem si non citentur interesse habentes, si sunt certi, vel per proclama, si sunt incerti. 907.32.41
Sumptum authoritate Iudicis, legati, & Papa an probet sine citatione partis. 859.12.14
Vrbis statutum quam formam requirat in exemplis. 907. 35
Solemnitates praesumuntur adhibitae in exemplis stante lapsu 30.annorum. 859.15
Notario non creditur afferenti se habere facultatem exemplandi. 907.40
Consensus partium operatur vt Tabellio possit exemplare Instrumentum absque commissione Iudicis. 907.38
Adminicula conualidant defectum exempli. 819.16

EXEMPTIO.

Exemptio concessa emptori prodest venditori. 26.16 1
Exemptio non facit vt locus desinat esse de diaecesi, & prouincia. 467.30 3
Non est plene probanda si praetendens se exemptum petat ad cautelam absolutionem ab excommunicatione. 479.43
Episcopi in diaecesi, & Archiepiscopi in prouincia in locis exemptis quae possint vel non possint facere sine licentia exemptorum. 467.25.28.&
Quid vigore Concilij. 467.47. & seqq.
Exemptio personarum non facit locum exemptum, ita vt excludatur diaecesis, quamuis esset praescripta iurisdictio Episcopalis priuatiuè. 918.33.51 5
Petens exemptionem praesupponit esse in diaecesi. 918.31
Terra Prati an sit limitata, seu generalis. 918.32
Concessa non citatis interesse habentibus, & absque causa, est inualida iuxta Conc. Lateranense. 918.61
Non tollit habitum dignitatis Episcopalis, sed solum impedit exercitium illius in exemptos. 918.53
Generalis non comprehendit exemptionem à visitatione. 870.7
Solum eximit à subiectione, non autem à situatione, seu denominatione. 918.9

EXEMPTVS.

Exemptus quando cognoscatur ab ordinario. 154. 42 1
A gabella quo casu teneatur denunciare. 17.8
Exempti à iurisdictione diaecesani non sunt suffraganei, quibus conceditur plena libertas, nisi vt non possint excommunicari. 327.30 2
Dispositio loquens de exemptis non trahitur ad Ecclesias, quae habent proprios praelatos habentes iurisdictionem. 212. 39
Reuerentia quando debeatur etiam ab exemptis. 284.61
Delictum quando dicatur commissum in locis non exemptis licet sit commissum in locis exemptis. 393.24
Exempti tenentur ad Synodum ad illam Ecclesiam, in qua soluunt Cathedraticum, & de quibus exemptis sit intelligendum. 620.14. & 4
Quando teneantur ostendere priuilegium exemptionis, 620.9
Maior pars praeiudicat minori, quando tractatur, vt aliqui sint exempti è Collegio. 721.14
Exemptus locus an constituat territorium per se. 918. 13 5

Est

Est de diœcesi, licet non dicatur de iurisdictione diœcesis. 918.10 52

Exemptus habet tantum iurisdictionem in personis, non in locis. 918.12

Indultum de percipiendis fructibus primi anni de vacationibus beneficiorum alicuius diœcesis comprehendit beneficia exempta. 918.15

EXHÆREDATIO.

1 Exhæredatio valet de filio, si non redemit patrem è carceribus. 108.5

Et an statim debeat redimere. 108.20.22

An præsumatur sublata stante tacita reconciliatione conuictus, & habitationis, & quo remedio filiis succurratur. 180.8.& seqq.

Admittitur ex causis similibus expressis. 154.33

2 An habeat locum quando filia meretricatur, vel etiam sit necessaria monitio parentum. 213.38.& seqq.

Luxuriosa vita filiæ an sufficiat ad effectum exhæredationis, quamuis non fuerit ab aliquo cognita. 213.58

De iure antiquo permittebatur, & cui incumbat onus causam illius probandi. 236.6

An valeat si de filia fiat, quando peccauit in corpus suum & an sufficiat, si ab vno tantùm sit carnaliter cognita. 213.18.30. & seqq.

Filiæ an subsistat, si contraxit nuptias cum vili persona. 213.42

Exhæredatus agnoscens iudicium defuncti non habet querelam inofficiosi testamenti. 247.48

3 An sit sublata per actus reconciliationis. 580.39

4 Exhæredatio valida facit filium haberi pro mortuo, secus ad effectum impediendi, ne alius succedat. 6,9.28.29

Iustè exhæredatus quando faciat partem, sicut filia exclusa propter dotem. 676.4.11

Exhæredari, abstinere, & hereditatem Capere cum beneficio l.& Inuentarij, idem sunt ad hoc vt filius habeat priuilegium l.2.C.quod cum eo. 799.43

Præteritio matris, & lineæ maternæ habetur pro exhæredatione. 702.14

Requirit expressionem causarum & illarum probationem per heredem, vt filius tanquam ingratus excludatur ab hereditate patris. 902.13

EXHIBITIO.

2 Exhibitio scripturæ petitur, vel incidenter in causa principali, vel ad præparationem alterius, 262.16

An sit facienda per tertium: & quæ requirantur: & quid si originalia sint deperdita. 262. 42.43

Quando petitur, sufficit responsi velle stare libris, prout iuris fuerit. 262.3

In exactione summaria exhibitionis quando sufficiat iusiurandum quod Scriptura fuerint amissa & quid in tertio. 262. 32.46.47

Existentia rei, cuius exhibitio petitur, quando sit probanda, & de quo tempore. 262.6.& seqq.

Petens exhibitionem rei debet dicere eius signa, si potest scire. 262.2

3 Exhibitio, requisita per statutum de libro, seu Instrumento an intelligatur dummodo petens exhiberi probet suum interesse, & an sufficiat probatio per iuramentum. 439.57

Et quando agatur ad exhibitionem adiectorum, seu adiunctorum, quæ cedunt loco accessionum & picturarum ac similium. 437.21

4 Exhibitio iurium an sit facienda, si petatur per eum, qui iurat habere interesse. 736.10 11.66

Exceptio non exhibitionis obstat Episcopi successori, sicut antecessori. 736.47

5 Exhibitio librorum quando sit facienda. 909.10

EXIGERE.

1 Exigere prohibitus an capiat à sponte soluente. 134.5

EXISTENTIA.

Existentia rei est prius verificanda, & postea quærendum de his, quæ per eam debent determinari. 508.57.8.468.65 3

EXPENSÆ.

Expensæ litis debentur arbitrio Iudicis. 55.53 1

Quando præstentur pauperi. 55.51

Soluuntur per eum qui petit actum fieri. 55.45

Quo casu debeantur Episcopo, Iudici, & aliis accedentibus ad locum differentiæ; & ad visitandam prouinciam, & in similibus casibus. 57.1.2

Factæ pro redimendo captiuo etiam inuito repetuntur. 107. 24

Idem pro curando infirmo, 107.24

Sunt accessoriæ ad causam principalem. 144.64

Factæ in ædificando repetuntur ratione spei quam quis habet in re. 32 6.8

Per vnum ex fratribus socialiter viuentibus an possint repeti. 3.12.& seqq.

Iusta causa litigandi quo casu excuset ab expensis, 33.1 Vid. Causa.

Solutæ pendente lite, vigore prouisionis an repetantur contrà succumbentem. 33.27.& seqq.

Victus in Hospitio quando taxentur. 33.34

Reficiuntur pro rata à pluribus litigantibus. 33.50

Litis, à quibus soluantur & repetantur. 33.37

Debent refici per obtinentem remissis instantiam peremptam quamuis de illis non fiat mentio in gratia restitutionis. 33.52

Quando deducantur per ementem cum pacto retrouendendi. 193.8

Necessariæ repetuntur ex dispositione l.domum. C de rei vend. V. Melioramenta.

Non taxantur nisi in fine litis, constito de calumnia, & post tres sententias conformes. 349.68 2

Necessaria debent restitui ei, à quo fuerunt retractæ res empta. 343.21

In disboscando an pertineant ad conductorem. 357. 33

Præsumuntur factæ sumptibus facientis, etiam in sociis omnium bonorum. 204.3.4

Expensa ducatorum decem non dicitur modica ad effectum, vt soluens pensionem nomine alterius præsumatur ex mandato illius fecisse. 296.21.22

An possint taxari pendente appellatione à diffinitiua, quamuis Iudex taxationem reseruauerit. 349.1.2

Decretum dicitur approbatum per refectionem expensarum pro illo obtinendo. 349.4.5.11

Consilium notabilis Doctoris quando excuset ab expensis. 235. 54.55

Quæ dantur proxenetis dicuntur necessariæ, & debent detrahi tanquam æs alienum prout illa, quæ fiunt pro subhastationibus, solutione gabellarum, Instrumentorum & similium. 343.1

Quæ præstantur lite pendente vel post sententiam, quo casu debeant restitui. 236.14.& seqq.

Litis sunt ministrandæ filio, donec fuerit diffinitiuè pronunciatum & taxantur arbitrio Iudicis, & quid in filia, quæ renuntiauit. 236.12

Clausula (sine præiudicio litterarum Apostolicarum) an præseruet executionem Iudici à quo, etiam respectu expensarum. 349.7.9

Tempus motæ litis attenditur vt cognoscatur an sit præsumptio pro actore petente litis expensas. 236.42

Voluptuariæ quando repetantur. 437.1. & seqq. 3

Magnæ quo casu spectent ad conductorem. 557.73

An sint verificandæ per administratorem aliter quam per libros suos. 563.34

Appellans quando condemnetur in expensis. 572.39

Monasterium potest obligari pro expensis Monachi existentis in studio. 436.1

Absolutus ab expensis quatenus sententiæ acquiescat, an con-

featur condemnatus, si expellet. 572.1

Potest agi contra tertios pro vendicandis expensis vtilibus, probato illarum dominio & possessione rei conuenti. 437.14

4 *Expensæ solùm reficiuntur, quæ concernunt sententiam nulliter latam, non autem processum validum. 734.54*

Possunt taxari per Iudicem post appellationem à sententia interpositam. 698.13.14

Factæ pro iustificanda intentione actoris non reficiuntur. 725.26

Quæ tendunt in honorem omnium fratrum, omnes tangunt. 643.2

Præsumuntur factæ ab eo, qui tenebatur illas facere ex debito sui officij, & de propriis pecuniis. 739.39.40

An sint prius reficiendæ si causa debet ex integro cognosci: & quid in hoc operetur clausula (arbitrio Rotæ.) 734.32.& seqq.

Clausula (refectis expensis) non admittit oblationem. 786.16

Iusta causa litigandi excusat ab expensis, etiamsi adsit statutum mandans victum in illis condemnari. 715.38

Querelantes condemnantur in expensis si non probant querelas. 706.48

Actor prosequens litem post productionem iurium probantium exceptionem rei & succumbens non potest condemnari nisi in expensis factis post iura producta. 725.37

Cessans à lite statim, quòd iura producuntur, non condemnatur in expensis. 725.28.36

5 *Necessariæ sunt illæ sine quibus res esset peritura, seu deterior futura. 957.36*

Quæ tangunt debita pupilli non sunt soluendæ per alios fratres. 914.34

Factæ gratia fructuum colligendorum dantur cuicunque possessori, & illius hæredibus. 810.10

Paupertas debet præualere paupertati eius, qui conuenitur pro expensis, ad hoc vt illæ debeantur. 954.28

Promittens reficere expensas in casu succumbentiæ, non tenetur ad eas, in quibus actor condemnatur perempta instantia. 960.2

Sunt diuersæ à damnis, ita vt condemnatio, seu absolutio ab expensis non comprehendat. 833.25

Promissio reficiendi expensas intelligitur de iustis. 856.7

V. Damno.

EXPOSITVS.

1 *Expositi an sint incapaces successionum, ordinum, & dignitatum, & quando habeantur pro legitimis. 133.31*

Quo casu sortiantur originem loci vbi fuerunt expositi. 75.12

2 *Expositi præteriti à patre quando possint testamentum illius irritare, & quid in præteritione matris. 267.12.13*

Antiquitus alebantur in loco per Traianum ædificato. 267.4

In Hospitali vt alantur quando faciant perdere ius filiationis patri illos exponenti. 267.6.7.8

An considerentur tamquam vulgo quæsiti, vel legitimi, & sint capaces ordinum, successionum, dignitatum, & pensionum quid stante statuto, quo non admittantur ad beneficia, qui descendunt ex Iudæis, vel Mauris, vel sunt aliqua macula infecti. 262.11.22.24.26.c.218.67.68.71

Possessio filiationis in expositis dicitur turbata, quamuis recuperetur si à parentibus fuerint postea agniti. 266.27

Alentes expositos repetunt alimenta: & quid in expensis in illis erudiendis. 267.41.42

Possunt agnosci à parentibus pro filiis, qui tunc censebuntur legitimi, & sui hæredes. 267.14

Patria potestas an amittatur, si pater filios pro expositis habet, vel consentit alteri exponenti: & quid in dominis, patronis, & similibus. 267.1.2

Patres habentes filios pro expositis æquiparantur homicidis. 267.5

Agnitio filij expositi quando operetur possessionem filiationis secuto diuortio inter coniuges. 267.30

EXPERIENTIA.

Experientia probat veram notitiam rerum, quod ita debeat iudicari. 442.9 3

EXPRESSIO, EXPRESSVM.

Expressi, & taciti quando sit eadem virtus. 103.22.c.306.20.& seqq. 1

Expressum dicitur, quod apparet ex claris coniecturis, 164.23

Et quod virtualiter colligitur. 37.45

Expressio curæ in foro contentioso an sit necessaria ad hoc vt valeat impetratio. 133.37

Per relationem generalem an sufficiat quando aliquid requiritur pro forma. 28.33. & seqq.

Expressio habet vim restrictiuam ad casus in quibus militat ratio, quæ exprimitur. 306.23 2

Expressio nihil addit, quando aliquid de iure est faciendum 588.54 3

Relatiua non sufficit, quando aliquid patenter exprimi debet. 414.13

Eorum, quæ tacitè insunt, nihil operatur, 496.33.738.4

Expressorum materia, remissiuè. 444.45

Expressum dicitur, quod ad aliud refertur, etiam in pœnalibus. 414.10.11.c.551.13

Et quod resultat ex tacita voluntate Testatoris. 570.5

Et quod apparet ex coniecturis. 586.43.44

Et quod virtualiter colligitur, quamuis simus in materia stricta, & expressio sit de forma. 586.43.44.c.665.14.c.916.38.c.957.25

Et quod exprimitur verbis specialibus, & generalibus. 428.5

Expressio dicitur tribus modis, in genere, in specie, & in indiuiduo. 766.9 4

Inducta ad cautelam non est interpretanda ad detrahendum. 789.6

Minor est virtus taciti quàm expressi. 699.14.15

Prouisio expressa tollit subsidiariam tacitam. 741.19

Resultans ex natura verborum an habeatur pro expresso. 698.9.23

Expressum dicitur, quod venit in necessarium antecedens. 855.14 5

Et quod elicitur ex mente contrahentium. 852.33

Lex requirens, quod aliquid expressè fiat, quomodo sit intelligenda. 831.23

Statutum loquens de actu expresso an procedat in tacito. 831.20

Quando sit eadem virtus in tacito, quàm in expresso tam respectu qualitatum, quàm similium. 831.21.24.c.851.23.c.962.9

Expressio causarum exhæredationis quando requiratur. 902.13

Vnica ratio habetur pro expressa, & eundem effectum inducit. 835.35

EXPVLSIO.

Expulsio est indiuidua ita vt pars soluta non impediat expulsionem. 36.20. 1

EXTANTES DICTIO.

Extantes dictio quid significet. 737.6 4

EXTENSIO.

Extensio est licita in statutis, & pœnalibus, vbi adest maior ratio. 15.9.12 2

De impedimento infirmitatis ad alia potest fieri. 18.59

Admittitur in his, quæ veniunt per modum antecedentis, & consequentis necessarij. 111.49

Extensio de vno casu ad alium non datur. 397.20 2

Et quid in personis. 275.31

Extensio abbreuiaturæ reijcitur stante diuersitate. 447.14 5

Fit in statutis ob eandem rationem. 546.20

Non est licita in correctoriis, & exorbitantibus à iure communi. 591.11

Admittitur

Admittitur etiam in actu, qui de sui natura non potest extendi, si constet de contraria voluntate testatoris.587.19
An sit facienda in contractibus, & præscriptionibus425.6.8
4 Admittitur non obstantibus quibuscumque verbis, quando constat de præsumpta voluntate testatoris.662.18
Conjectura extensionis de persona ad personam fauore piæ causæ, quando sit legitima, & sufficiens.662.2.14
Non datur in dispositione conuentionali, nec de re ad rem, nec de persona ad personam, nec de casu ad casum. 716.5. 6.709.13
Licet in statutis non sit permissa extensio, tamen admittitur comprehensio.709.2
In fideicommissis denegatur.629.3
Est facienda ex maioritate rationis.777.27
De casu ad casum reijcitur.769.84
Et magis de persona ad personam.776.12
5 Non est facienda de vna causa ad aliam aduersus mentem contrahentium.980.22
Non dicitur extensio, sed potius comprehensio propter identitatem rationis.920.3.c.927.10
Non debet fieri ad casus in iure non expressos.971.1.4
Non admittitur vltra formam statuti in alterius præiudicium.885.34

EXTINCTVM.

3 Extinctum quando reuiuiscat.558.38.39

EXTRANEVS.

2 Extraneus dotans mulierem, quam non tenebatur dotare an censeatur dotem donasse, & quis dicatur extraneus ad hunc effectum.308.1.2.3
An possit pacisci sibi restitutionem dotis ex interuallo post illius promissionem.308.14.15
3 Non debet esse melioris conditionis quàm consanguineus.548 21.
Institutio de extraneis quando dicatur facta: & an debeat esse vltra quartum, seu decimum gradum.567.5
4 Potest institui tamquam filius.653.59
Dicitur in materia inofficiosi, qui non est filius, vel ascendens. 729.41
Præsumitur minus dilectus quàm proximior.648.17.18

EXTRAORDINARIVM.

5 Extraordinarium in quo differat ab ordinario.945.7
Dicitur illud, quod non habet determinatam præstationem. 980.22. Neque certam summam. ibidem.

EXTRAVAGANS AMBITIOSÆ.

3 Extrauagans Ambitiosæ de rebus Eccles. non alienan. an præsumatur in vsu.559.58

FABVLA.

2 Fabula Æsopi est ficta, licet scriptura sit vera, quod applicatur ad Instrumentum simulatum.255.6

FACERE.

1 Facere, nomen quid significet.189.31
4 Facere aliquid in suo est licitum, quamuis alteri præiudicetur, secus in solo publico.658.22.23
5 Facere aliquid obligatus non tenetur, nisi petatur.946.35

FACILILAS.

5 Facilitas, qua quis inducitur ad faciendum primum actum censetur etiam interuenisse ad secundum.824.60

FACTOR.

2 Factores, qui publicè, & palam negotia alicuius gerunt, quando præiudicent dominus.385.3

FACTVM.

1 Facto proprio quando quis contrauenire possit.142.16
2 Facta multa tenent quam à principio fieri prohibentur.247.63
Magis declarat voluntatem, quàm verba.368.11
Facta non diuiduntur.248.10
Verba (sola facti veritate inspecta, vel de facto) quid significent, & an operentur, vt possit quis procedere contra legem.322.12. & seqq.
In causa cognoscenda de facto potest proferri sententia sine scriptis, & procedi sicut Princeps.322.20.22
Ad factum præcisè cogitur, vel ad totum interesse, si aliquis fecerit partem domus, & postea offerat interesse in reliquo: cũ aliis casibus, in quibus tenetur quis facta præstare.239.36
Quando sint acceptanda cum sua qualitate.335.12. & seqq.
Præsumuntur, quæ consueuerunt fieri.362.11
Facti calamitas non aufert titulum vel nomen.396.5
Verba (de facto) quid significent.322.11
Factum iniustum an possit commodum transferre.406.9 3
Contradicens verbis & Scripturæ debet præualere.547.12
Impugnatum an faciat, vt quis super eo se valeat fundare. 429.42.43
Ex facto alterius quando quis puniatur.410.10
Factum aliquo mandante idem est ac si negotium cum ipsomet gestum esset.424.16
Factum Iudicis dicitur factum partis.730.34.784.11 4
Obligatio facti est indiuidua.641.24
Verba non sufficiunt, vbi opus est facto.767.37
Non dicitur constare de facto, nisi adsit iuramentum quamuis sit procedendum cum facultate liberi arbitrij.697.10
Debitor facti eximitur ab obligatione, si illud factum desinat posse fieri, tam respectu naturalis, quam ciuilis interitus. 708.4
Factum contradicens verbis, & Scripturæ an attendatur.632.3
Legis est potentius facto hominis.700.39
Factum non dicitur, quod potest reuocari, nec datum, quod non potest retineri.864.14 5
Deponens de facto proprio quam probationem faciat. 948.17. c.912.17.35
Habetur pro facto, quod non stat per eum, qui tenetur facere. 956.21
Separatio ex diuersitate factorum datur, ita vt non suspendatur vna causa ab alia.967.19
Cum per aliud stat, quo minus aliquid fiat, habetur pro facto in eius præiudicium.851.8
Res est habenda pro facta, si obligatus ad faciendum non curat facere quod ad eam spectat.939.15
Culpa non imputatur ei, qui non tenetur ad faciendum illud de quo agitur.939.26

FACVLTAS FACVLTATIVA.

Facultas testandi non excludit solemnitates, secundum quas quis tenetur facere testamentum.5.43 1
Facultas aliquid faciendi debet intelligi de tempore, quod fuit contemplatum.770.9 2
Facultatiua non dant manutentionem.645.49 4

FALCIDIA.

Falcidia erat promissa de iure Auth.165.17 1
Quando in falcidiam sit imputandum, quod fuit ablatum. 165.11.
An sit prohibita, si relinquatur hæreditas pleno iure. 468. 16.
Quando diminuatur in præiuditium hæredis, vel legatarij si lex aut testator prohibet illius detractionem ex aliquo legato.59.1.7
Deducitur non solum de legatis factis in vltima voluntate, sed etiam de donatione causa mortis.247.16 2
Heres promittens soluere integra legata dicitur renunciare falcidiæ.264.11
Detrahitur tam de seruo, quam de decem, si quis legauerit decem, & stichum cum onere manutenendi, quamuis legatum serui fuerit repudiatum.248.35
Non debetur ex legatis priuilegiatis, quorum possessio potest capi propria authoritate.541.40 3
Quando detrahatur in legato quantitatis, & certæ partis bonorum.646.20.22 4
Non debetur hæredi non conficienti inuentarium. 981.12 5

Detrahitur de legato dotis secus de legato pio. 581.13.c.823.8

Verba (integrè, &c.) in legatis important praestationem absque falcidia.823.7

FALSIFICANS, FALSITAS, FALSVM.

1 Falsi crimen quando requirat leuiorem probationem. 192.3. & seqq.

Falsificans litteras etiam nullas punitur.36.58

2 Falsitas quando faciat supersedere causam prius inchoatam, tam si opponatur contra testes, quam contra partem. 394. 28. & seqq.

3 Falsitas quamuis possit opponi post terminum, tamen secus est si in termino quis ipsam specificet.495.19

An impediat obligationem cameralem.531.72

Committens falsitatem in scriptura postea posita in actis non operatur, vt amittatur causa, cum debeat commissa in actis: quod procedit, siue causa sit cum fisco, siue cum priuato, nam ad istum effectum non adest aliqua differentia.531. 56.

4 Falsitas causa reddit contractum nullum quamuis in eo interuenerint omnes solemnitates per statutum requisita, & licet falsa causa in parte verificaretur.691.31.32

Suspicio falsitatis in ciuilibus habetur pro falsitate.752.5

Possibile est, vt quis fecerit testamentum, & quod testes deponentes eum decessisse ab intestato non sint falsi.752.26

Falsitas testis reddit illum inhabilem, licet falsum deponeret super articulo impertinenti, & per verbum (credit) 736. 49.

Articulum falsum producens non punitur poena falsi, non examinatis testibus & non probato quod dolose procurauit testes falsos examinari.625.47.48

Exceptio falsitatis admittitur contra obligationem cameralem.740.39

5 Falsitas vt euitetur praesumenda est iteratio actus. 877.22

Modicus defectus vitiat depositiones testium in materia falsitatis. 843.35

Committens falsitatem, si perdat causam ex dispositione Iuris communis, seu statuti, non tamen aduersarius obtinet, nisi suam intentionem probet.833.16

Suspicio sola falsitatis in ciuilibus quando habeatur pro falso & tollat fidem scripturae.877.26.c.889.18

Testes etiam Instrumentarij debent esse omni exceptione maiores in crimine falsitatis.843.33

Sententia condemnans in damnis, expensis, & interesse propter falsitatem commissam in actis, non comprehendit amissionem causae.832.3.15

Causarum falsitas creationis officij in quibus consistat. 891.4. 17. & seqq.

Defectus intentionis Principis verificatur ob falsitatem causae, itaut actus tunc sit reducendus ad viam iuris, & in totum annulletur, siue agatur ad instantiam partis, siue concessio fiat motu proprio, quamuis ex alia causa posset sustineri.891.6.c.835.14

Stante statuto, quod producens falsum Instrumentum perdat causam si contingat actorem, & reum falsa Instrumenta produxisse, in pari causa melior est conditio rei, qui venit absoluendus.833.18

Fabricans falsam monetam in camera, ita vt non possit videri, nisi per rimulam conuincitur per testes, si deponant, quod vnus post alium vidit.849.49.50

FAMA.

1 Fama probat in factis antiquis 100. annorum secus in aliis.78.35

An sit probanda ante litem motam.78.37

An probetur per testes non deponentes de origine ab honestis personis, & quod audiuerint à maiori parte.78.39

2 Fama in antiquis quando probet Iuspatronatus.310.80.81

In casibus, in quibus sufficit probatio famae, testes de ea deponentes debent esse omni exceptione maiores.310.87

Verba testium (quod audiuerunt publicè dici) an importent famam, quamuis non specificent à quibus audierint. 310. 84.85

Quando supplet defectum alterius probationis est probanda per testes discretos, & bonae opinionis.310.88

Fama publica, quod quis sit filius alterius facit praesumptionem filiationis.362.63 5

Probatur quamuis testes non deponant à quibus, & ob quam causam illa habuerit originem.597.15

Et sufficit quod dicant publicè audiuisse.597.16

Testis deponens per dictionem (semper) probat famam ante motam litem quamuis de ea nihil dicat.997.24

Fama quando probetur.681.47

In antiquis facit plenam fidem.918.5 4

Fama bona cunctis rebus est praeferenda, & crudelis est, qui eam negligit.875.21 5

Fama alicuius rei quando inducat credulitatem iustam, vt quis excusetur à poena, & quid in solo rumore fama etiam non vera.970.11.12

FAMILIA.

Familia accipitur pro agnatione, & domo. 215.15.17. c.218. 20. 2

Banniti an dicantur de familia.218.21.22

Clericorum quando habeat priuilegium fori.340.4.5

Armata Episcoporum venit appellatione familiae quoad priuilegium fori.340.26

Et an hoc sit ob eius specialem fauorem.341.9

Concessum antiquiori de familia, ad quod admittitur etiam, qui non est haeres, non competit legitimatis, nisi per subsequens matrimonium.218.12

Quando vtatur priuilegio dominorum. 340.6

Onus sumendi familiam donantis est grauamen inaestimabile, cuius respectu dicitur donatio ob causam.381.24

Familia, & origo patris retinetur per foeminam nuptam, non autem per illos, qui ex ea nascuntur.530.17.19 3

An cesset si superest soror nupta, ita vt illa dicatur de familia, & agnatione.568.16

Relictum familiae an verificetur, si vni detur.484.5.13

Conseruatur per diuitias.540.47.69

Tota familia decessisse dicitur, si vnus suorum deijcit.484.7

Absentia non consideratur in eo, qui remanet in feudo per familiam, & cognationem.484.21

Absens pro negotijs Domus dicitur de familia.533.31

Discedens, relicta familia, tenetur ad munera personalia.484. 31.

In familia erciscundae iudicio agens confessoria pro seruitute debita suo praedio probat dominium ex sola possessione, & fructuum perceptione.526.24

Legatum relictum familiae an comprehendat custodem viridarij.533.27

Statutum puniens eum, qui aliquem occidit cum familia habet locum, quamuis cum vno famulo occiderit.284.12

Vocatio totius familiae comprehendit non solùm familiam originariam, sed etiam aggregatam, deferentem eadem insignia, & cognomina.645.6 4

Familia accipitur pro agnatione actiuè, & effectiuè, seu contentiuè, & passiuè, ita vt primo casu veniant solùm descendentes ex testatore, in secundo omnes agnati etiam transuersales.645.2

Facultas alienandi in familia propter necessitatem operatur, vt possit fieri alienatio in remotiorem ex familia. 776.28

Testator vocando familiam an censeatur intellexisse vt seruetur proximitas gradus.645.11.12

Interesse testatoris consideratur, quando adest honor ipsius familiae.603.12

Alienatio potest fieri etiam in remotiorem ex familia, quamuis bona fuerint prohibita alienari absque causa conser-

uationis illorum in agnatione.774.21.23
In vocatione familiae debet succedere gradatim vnus post alium prout est proximior.776.29
Voluntas tacita testatoris conseruandi bona in familia, idem operatur quod expressa.776.31
Relictum familiae quando intelligatur contentiuè, seu effectiuè.645.3.5
In fideicommisso, in quo vocantur filiae in defectum lineae masculorum, dummodo maritentur cum aliquo de tali familia, non veniunt filij filiarum.629.14.15
Familia si delinquat, quando sit imputandum domino, itaut pro ea teneatur.625.22.42
Obligatus ad custodiam an obligetur tam de facto familiae, quam extraneorum, & viatorum.677.29.32
5 *Familia sine diuitiis sordescit.924.41*
Testator quando dicatur intellexisse de descendentibus ex familia ipsius.869.27
Mulier quomodo dicatur sequi familiam mariti, itaut amittat propriam.976.20
Honor familiae deturpatur per nuptias cum muliere malae conditionis & famae, & an hac sit causa iusta exhaeredationis tam in filio, quàm in filia. 863.4.6
Bona an dicantur exire de familia per electionem clericatus saecularis, sicut regularis.986.5
Aggregata dicitur de stirpe, & sanguine illius, cui fuit facta aggregatio.930.14
Appellatione familiae quando veniat seu adoptiua.930.39
Foeminae an dicantur agnatae, & veniant appellatione familiae.866.6
Familia tota dicitur suspecta, si Domini, Barones, & Comites sint suspecti, neque per eos poterit eligi Iudex, secus de consuetudine.809.22.25

FAMILIARIS, FAMILIARITAS.

2 *Familiares qui dicantur, consistit in arbitrio Iudicis.340.24.*
Imperatoris qui sint.340.19
Inquisitionis quando debeant puniri per Inquisitores.340.34.
Quando dicantur Vicarij Cardinalium, Episcoporum & illorum Auditores.257.40.& seqq.
Appellatione familiarium quo casu veniant nisi continui commensales. 340.22.34
Nobiles non debent esse minus priuilegiati quàm viles & mercenarij.340.10
Subditi Tituli Cardinalium remittuntur ad eorum Vicarios, neque Vicarius Papae de eorum delictis cognoscit.341.16
Militum habent priuilegium fori.341.11
Admittuntur in testes contra pariter familiares.374.9
Quo casu debeant habere qualitatem, quod viuant expensis domini.340.16.17
Iudex arbitratur quando Episcopus impediatur seruitio familiaris si non posset vti priuilegio fori.340.25
Familiaritas non obstat testi si non probetur de tempore iuramenti, & depositionis.374.4.5
Repellit testes, quamuis non fuerit opposita.374.2
Per Papam concessa non prodest nisi post notitiam illius. 296.59.
Habentes litteras familiaritatis ab Episcopo non gaudet priuilegiis illi concessis.340.20
4 *Familiaritatis exceptio non releuat contra testem, si illa non probetur de tempore examinis.797.27*
Actus quando praesumantur facti iure familiaritatis, seu seruitutis. & an coniecturae admittantur, & quales debeant esse.681.6.7
Possessio praesumitur iure familiaritatis, stante communione, & patrimonio indiuiso.704.27

FAMVLVS.

4 *Famulus delinquens, si exhibeatur à domino, quando sufficiat, & excusetur, & non teneatur pro delinquente.625.17. & seqq.*

FATALIA.

Fatalia non currunt nisi electo adiuncto, qui debet eligi.100.6. 1
Prorogata ab vno iuuant consortem ad excusandum à desertione.115.4
Lapsus fatalium exigit causae cognitionem circà impedimentum.40.3
Quo casu currant, cum cognoscitur de attentatis, seu de aliquo emergenti.40.4.c.61.2.8
V. Desertio.
An impediantur coram laico per inhibitionem Iudicis Ecclesiastici respectu vsurarum, vel similis causae.61.4
Sententia lata post primum fatale est nulla, non obtento secundo fatali, quamuis sit conclusum in causa.61.15
Non currunt, stante compromisso, post secutam acceptationem, secus ante.516.28 3
Nec stante impedimento Iudicis, etiam absque protestatione.499.18
Prorogationes fatalium post appellationem desertam non iuuant.499.20
Quomodo computari debeat tempus secundi fatalis.499.21
Fatalium solus lapsus non inducit laesionem, nisi etiam probetur, quod si illa non essent decursa, sententia fauorabilis fuisset lata pro petente restitutionem.762.18. & seqq. 4

FAVOR.

Fauore inductum non debet in odium retorqueri.651.20.c.665.20.& c.958.17 4

FEBRIS.

Febris leuis non dicitur febris.100.19 1

FENESTRA.

Fenestra existens in muro contentioso an det signum dominij muri.263.9.& seqq. 2
Fenestrae non sunt occupandae cum cratibus ferreis.752.81 4

FERIAE.

Feriae an habeant locum in causis restitutionis in integrum stante statuto Vrbis.516.25 3

FERRVMINATIO.

Ferruminatio est solidatio, seu conglutinatio, & coniunctio per eandem materiam.437.10 3

FESTVS DIES.

Festus dies Ecclesiae habet plures obligationes, quàm dies dominica.802.13 5
Stante consuetudine vt Archipresbyter Ecclesiae habeat oblationes dominicales, sacrista autem eas, quae fiunt in festo dictae Ecclesiae, si contingat festum venire in die Dominica ad quem spectant, & qualiter inter eos diuidantur. 802.1.12.19

FEVDALIA BONA.

Feudalia bona debent intelligi si constet ea, quae sunt circumcirca esse talia.263.5.c.392.12 2
Danti bona feudalia pro allodialibus subuenitur tamquam in facto erranti: & idem si errasset in iure, licet tractaret de lucro iam quaesito.324.8
Constitutio Pij V. reuocans habilitationem spuriorum circa bona feudalia, quos comprehendat.218.39
Si concedantur alienari non potest vendi pars illorum, & si vendatur erit nulla venditio, sed non incurritur caducitas. 229.9.10
Difficilius alienantur, quàm bona subiecta fideicommisso.234.20.
An veniant in generali dispositione, seu vniuersali. 344.1.& seqq.

FEVDATARIVS.

Feudatarius alienans partem non cadit à toto.36.15 1

FEVDVM.

Feudum emens dicitur nouus vasallus, quamuis comprehensus in Inuestitura.110.25 2

Quando præscribatur aduersus dominum, qui petere neglexit. 118.21
Non admittitur, si vendatur sine consensu Domini, & non traditur. 136.10
Perdit vasallus ob causas similes expressis. 154.32
Quo casu fœminis concedatur. 167.36.37.c.88.26
An sit renouandum proximioribus, illo finito. 88.24
In feudo concesso Caio, & hæredibus, ab initio dicitur electa persona hæredum, itaut per successores non possit alter eligi, qui seruiat domino. 91.25.
Si concedatur pro vna fœmina, si adsint plures, quæ debeat admitti. 30.18. & seqq.
Dominus feudi quando cognoscat de causa vasalli. 190.22
Fructus feudi quando possint alienari, vel legari post mortem Vasalli. 43.14.18
Vi. Fructus.
Si sententia mandet mitti in possessionem bonorum exceptis feudalibus quis probet esse feudalia. 188.40
2 Concessum pro se, filiis, & descendentibus, non dicitur vnica dispositio, sed sunt plures concessiones. 247.11.12
Hæreditarium venit in fideicommisso, & petitione hæreditatis. 344.7
Liberum, vel pro se, & quibus dederit, vel pro successoribus, vel pro habentibus causam ab eo, an alteret naturam feudi, & debeatur. 224.23.24
Quando possit in alium transferri. 238.27
Onera feudi non tenetur suscipere, qui non possidet. 223.7
Nec dominus directus feudi, qui non habet possessionem, non priuatur feudo, si negat inuestituram. 223.10
Ius feudi censetur remissum, si in contractu diuisionis concedatur alienatio de bonis feudalibus. 234.19
Fœmina non succedit in feudo, donec superest masculus. 218.79
Potest inæstimatum pro dote dari, dummodo non adsit consuetudo, vel pactum de illam lucrando. 367.3
Semel acquisitum per vnam fœminam non debetur aliis si superueniant masculi. 218.84
Vasallus non possidens feudum non potest illo priuari, si non petiit inuestituram infra annum, nec ei debet currere tempus. 223.6.8.26
Pro se, filiis, hæredibus, & successoribus quibuscumque, vel pro descendentibus cognatis, & hæredibus masculis quando dicatur hæreditarium. 351.1.2
In feudo an præferatur proximior vltimo defuncto, vel testatori. 285.21.22
Et quid si esset restituendum collateralibus, vel personis iam natis, & in similibus casibus. 285.23
Declaratur secundum obseruantiam subsecutam. 377.19
Consistit in molendinis. 564.15
3 An possit reuocari per filium hæredem, si fuit alienatum per patrem in comprehensos in Inuestitura. 456.99
Hæres, qui conficit Inuentarium, non potest reuocare emphyteosim, seu feudum alienatum, quamuis esset ex pacto, & prouidentia, cum in hæreditario neque Inuentarium iuuaret. 511.17.18
Concessum pro successoribus, & hæreditarium, vel saltem mixtum non ex pacto & prouidentia, itaut volens in eo succedere debeat esse filius, & hæres. 456.25
Et in hoc feudo habet locum ius repræsentationis. 456.25.68
In feudo, & Emphyteusi transfertur ius vtilis dominii in recipientem saluo iure directi dominii, vt res redeat ad dominum secus in bonis liberis, quæ perpetuo debent remanere apud donatarium & illius heredes. 554.16
In feudo Ecclesiæ ex pacto, & prouidentia, an nepos ex fratre repræsentet patrem. 456.12.65
In feudo vacante per mortem patrui etiam nepos ex fratre maiore est præferendus patruo minori. 456.18
Standum est transactioni in feudalibus quando est bona fide facta de re dubia. 476.2.7
Episcopi, & Cardinales an succedant in feudo. 457.39
Quando veniant in generali obligatione. 580.11
Quod potest transire ad fœminas, transit etiam ad monialem, quæ præstabit onera per substitutum. 461.64
Remanet in solo & superficie, si destruatur domus, aut excirpetur silua, oliuetum, aut vinea feudalis. 432.1
Adiudicatio an sit facienda de fructibus annalibus, quando non potest adiudicari fundus feudalis, seu fideicommisso subiectus. 580.24
Alienatio feudi confirmata post mortem subinfeudantis valet, si Principi fuit narratus talis obitus. 599.1.3
Licentia Principis disponendi de regalibus & feudalibus facit vt possit agi hypothecaria pro illorum possessione auocanda. 580.10
Remissio caducitatis feudi an arguatur, si quis tacuerit per annum, ex quo sciuit alienationem esse secutam. 459.27
Valet argumentum de feudo ad iuspatronatus circa modum succedendi. 521.38
Si post alienationem feudi, ob non petitam inuestituram Dominus admittat Vasallum, donec res stat alienata vel cessatur in petendo inuestituram, potest mutari voluntas, & recurri ad caducitatem. 515.14
Recuperatio feudi à vasallo venditi non prodest, si super eo sit mota controuersia. 531.11
In feudi successione attendimus stirpem, ita vt vltimus vasallus dicatur succedere primo acquirenti, quando alius non superest ex linea vltimi possessoris. 456.32. & seqq.
Differentia quæ sit, quando feudum aperitur post mortem aui relicto nepote ex filio primogenito, & altero filio secundo genito, vel per mortem fratris, relicto fratre, & nepote ex altero fratre. 459.31
In venditione est in specie exprimendum quod res est subiecta feudo. 534.21
Patiens alium inuestiri de feudo cadit à suis iuribus, quamuis tacitè consentiat. 456.48.c.557.54
Nouum feudum an possit dari in dotem per primum acquirentem præiudicando vocatis. 511.1.8
Alienatio facta per Testatorem an possit impugnari per heredem etiam cum beneficio legis, & Inuentarii, sub prætextu fideicommissi vel feudi, quando possidet bona defuncti. 599.19
Prætendens successionem ante annum, & diem à morte tenetur petere renouationem, & admissus debet fidelitatem iurare, quo non facto, an feudum perdatur. 456.54.55
Onus petendi inuestituram, & seruitium debitum est personale per relationem ad feudum, itaut vasallus ab illis liberetur, donec possessio est apud alium. 456.60
Concessio facta generi trahitur ad genus paternum, & maternum, licet secus sit in materia feudali. 330.11
Feudum ex confessione vasalli probatur. 736.54 4
Emptitium non seruat naturam recti feudi, & transit ad fœminas. 736.72
Non præsumitur. 736.59.67
Nouum dicitur propter qualitates nouas appositas in secunda Inuestitura, secus si nihil addatur. 624.18.30.c.719.26
Licentia alienandi facit feudum francum, & transitorium ad fœminas. 736.35
Idem est, quoad maioratus. 771.10
In feudis quando excludantur, vel admittantur fœminæ. 6.21. 21.c.736.88
Concedens potest apponere conditiones, quæ sibi magis placent. 724.3
In militia, & vita subrogata loco legitimæ an attendatur tempus emptionis feudi, vel tempus mortis feudatarii. 794.17
Pœnæ an spectent ad vasallum quamuis sententia sit lata ante feudum finitum. 642.18
Quando arguatur ex possessione bonorum positorum in Registro. 736.82.83

Retentio

Retentio rei spectantis ad feudum facit præsumere feudum.736. 77.74

Statutum Vrbis continuans possessionem bonorum defuncti in filium an habeat locum in feudo. 736.3.c.732.76. & seqq.

Inuestitura quando restringatur ad habiles in successione feudi.724.17.20

Bona libera subrogata loco feudalium quando dicantur esse de feudo.624.4.c.736.51.55

Ad præsumendum feudum non arguitur de vno prædio ad aliud separatum, sed debent esse prædia ad vno corpore comprehensa.736.78

Bona non probantur esse de feudo si fuerunt permixta cum allodialibus.736.60.71

Ius commune non attenditur stante pacto etiam insolito apposito in feudo.730.13

Secundus emptor, & creditor impetrans prius assensum an præferatur anteriori in bonis comprehensis in feudo.730.13

Dominus debet requiri, quamuis dederit vasallo facultatem alienandi feudum, vt sit certus de persona, in quam alienatur.730.55

Concessio feudi indiuidua ex voluntate disponentis ad fauorem fœminarum in defectum masculorum, si in vno habuit initium finita vna linea masculina transit ad aliam lineam masculinam exclusis fœminis.621.25

Inuestitura non est petenda per eum qui patitur controuersiam super feudo, siue detur à domino, siue à tertio.707.20.21

Concessio remuneratoria mutat feudum, vt transeat ad fœminas, & extraneos, & facit actum irreuocabilem, quamuis præcedat ingratitudo.736.39.80.81

Seruitus non expirat, quamuis sit constituta in re feudali domino delata.755.3

Bona feudalia non possunt alienari absque licentia Domini, secus si redigantur ad allodialia, & concedantur pro se, & hæredibus, ac successoribus quibuscumque, & quibus dederis, tunc enim non requiritur consensus qui censetur à principio præstitus in tali concessione.730.53.54

In feudo pro hæredibus, & successoribus veniunt fœminæ.736. 76.

Vsusfructus an censeatur relictus in bonis feudi.696.16

Princeps solet minus præiudicare in feudo, quàm in fideicommissis.673.15

Successio in feudo si deuenit ad vnam lineam, non attenditur altera, nisi deficientibus omnibus, qui ex eadem linea processerunt.773.3

5 Feudum, quod reuertitur ad dominum finito vsufructu per mortem vasalli, potest alteri concedi, etiam viuente vsufructuario.818.32

Alienatio in augmentum feudi valet sine assensu domini directi. 838.23

Agnatus, seu dominus post deuolutum feudum si vult gaudere fructibus, an debeat soluere expensas culturæ hæredibus vasalli.810.25

Feudo aperto, an sub se feudum commissum hæredi vasalli defuncti debeatur instar fructuum.810.2

Prælatus potest ipsemet reuocare Inuestituram feudi illicitè concessam, & multo magis illius successor.818.1

Merita quando præcedunt concessio feudi præsumitur facta potius in illam causam, quàm in aliam.818.35.

Pro fructibus, melioramentis, & augmentis feudi, quando dentur remedia possessoria adipiscendæ retinendæ, & recuperandæ hæredibus vasalli contra dominum, & agnatum. 810.26

Piscinarum, & viuariorum fructus cui cedant, vasallo mortuo, & feudo deuoluto ad dominum.810.21

Obligatum per Vasallum de consensu domini, post illius mortem an deuoluatur cum onere hypothecæ, ita vt idem dominus teneatur creditoribus quibus per eundem vasallum fuit hypothecatum.996.3

Antiquum renouatum debet regulari iuxta naturam, & qualitatum illius.913.22.24

Feudalia in aliquibus differunt ab vsufructu, sunt tamen ad instar illius, & cohærent personæ, & non transmittuntur. 818.9

Consensus domini expressus, seu tacitus, vt bona feudalia alienentur, seu obligentur, operatur, vt hypotheca detur pro consecutione rei obligatæ.996.1

Prælatio, seu retentio rei feudalis an sit cessibilis.903.1

Concessum pluribus an intelligatur vnicuique datum pro rata.839.2

Puteus existens inter domum feudatariam, & domum propriam directi domini debet deseruire vtrique, si aqua tam vni, quàm alteri sufficiat, alias dominus esset præferendus. 992.4

Constitutiones, & consuetudines feudales ligant personas Ecclesiasticas in foro conscientiæ, & canonico.818.30

Recognitio facta de bonis feudalibus operatur, vt illa afficiantur feudalia, quamuis alias fuissent libera.911.24

Bona feudalia redacta ad allodialia possunt liberè alienari. 838.19

FICTIO.

Fictio cessat, vbi æquitas repugnat.15.17 1

Fictio numquam fingit in præiudicium iuris alteri quæsiti. 283.15.16 2

Inhabilis, qui non potest admitti verè ad aliud acquirendum, neque admittetur per fictionem.283.14

Fictio habet locum in dispositionibus quando est secundum naturam rei & fundatur in æquitate.419.17 3

Fictus casus non comprehenditur in statuto.505.49

Fictio non debet operari magis quam veritas.709.6 4

Duæ fictiones possunt simul concurrere circa diuersa.737.31

FIDEICOMMISSARIA SVBSTITVTIO.

Vide. Substitutio.

FIDEICOMMISSARIVS.

Fideicommissarius quando possit accipere bona propria authoritate, & in eum transeant iura hæreditaria actiua, & passiua, quorum legatorum publiciana, rei vendicatio, & similia.47.8.10 1

Vniuersalis an grauetur euictione, & diminutione patrimonij 165.10

Si ingrediatur monasterium quando habeatur pro mortuo, & sit locus restitutioni, non expectata morte naturali. 102.8. 10.

Ante restitutionem saltem verbalem an habeat aliquod ius. 47.1. & seqq.

Dicitur largo modo heres.47.11

Fideicommissarius habet remedium saluiani interdicti 731.14. 4

Dicitur etiam ille, qui est grauatus restituere.636.20

Non debet grauari, vt filius eligat legitimam in bonis magis pretiosis. 743.10

Tenetur soluere legatum debitum ex hæreditate.646.1

Quando sit loco hæredis, ita vt sufficiat, quod attigerit hæreditariam, seu loco illius habuerit pecuniam.646.2. & seqq.

An habeat beneficium legis final. C. de Edict. Diui Adr. toll. ante factam restitutionem re, & verbo, vel re tantum, sed solùm verbo.731.25.26.29

Iudex non arbitratur, vt alienata per filium imputetur ei in legitimam, si illi non esset vtile vt computarentur, prout è contra fit quando grauaretur fideicommissarius in alienatione corporum, quæ erant meliora.743.7.8

Non debet soluere legatum annuum.656.19.20

Conditio sub qua fideicommissarius est vocatus, si non euenit, sed deficit, tunc quoque deficiet substitutio fideicommissaria.747.8

Fideicommissaria substitutio, seu fiduciaria an sit secunda institutio, & sit probanda per septem testes.650.13.14

Tacita potest induci ex coniecturis sicut tacita vulgaris directa.747.9

Verba, quæ non continent clare vulgarem substitutionem, sed sunt dubia, possunt etiam continere fideicommissariam. 774.37

In fideicommissa, pupillari, & vulgari substitutione succeditur Testatori substituentis.661.2.17

Conditio (si sine liberis) adiecta in vulgari directa excludit subsequentem substitutum, quamuis ille, qui cum liberis decessit commodum hæreditatis non habuerit etiam in compendiosa continente plures fideicommissarias, & plures vulgares in fideicommisso.747.13.14

Potest reuocare & vendicare alienata per hæredem.828.1

Possidens authoritate Iudicis, & docens incontinenti de suo iure quo casu dicatur legitimus contradictor ad impediendam immissionem.954.20

Non repetit rem alienatam per hæredem pro soluendo ære alieno Testatoris, quamuis vellet restituere pretium empti. 860.3

In substitutione fideicommissaria, tam in actiua, quàm passiua significatione an veniant nepotes appellatione filiorum. 847.13

Ius accrescendi iunctum in substitutione fideicommissaria an faciat vt habeat locum transmissio cum eodem iure, & quæ coniectura requirantur.955.33

Particularis, seu vniuersalis potest de iure cogere hæredem ad cauendum de hæreditate seruanda, & restituenda: secus de consuetudine.822.1.3

Heres grauatus quamuis teneretur præstare cautionem fideicommissario, non cogitur tamen nisi pro sua possibilitate, & iuxta suas facultates, non considerato valore bonorum. 822.4.5

Cautio de hæreditate restituenda fideicommissario non datur per hæredem cessante causa dilapidationis.822.6.7

FIDEICOMMISSVM.

Fideicommissum particulare an dicatur, si Testator mandet deductis legatis & ære alieno, residuum bonorum ad aliquem peruenire.87.83

Relictum quoad certas personas, seu tempus determinatum an extendatur ad alias.104.43

Quando inducatur per onus soluendi impositum super fundo. 116.9

Primum an habeat conditionem tacitam, vt valeat, si secundum non fiat sicut testamentum.116.54

Emptores bonorum alienatorum possunt conueniri per substitutum euenente casu fideicommissi.69.8

Bona fideicommisso subiecta quo casu possint liberè alienari, mortuis illis, quorum consensus requirebatur in alienatione facienda.69.1

Emens scienter rem subiectam fideicommisso perdit melioramenta respectu venditoris non euincente.193.33.34.

An inducatur per prohibitionem nudam: & quando intelligatur tacita causa fauore filiorum.280.26.27.28

De locis montium vacabilibus, quod erat inutile, efficitur validum facta inuestitura in rebus non vacabilibus.237.4

An sit inductum ex sola affectione Testatoris.280.21

Absolutum an sit ex sola prohibitione alienandi vestita à causa.280.25

Dispositio inter viuos sæpe resoluitur in fideicommissum. 247.22

Imminuitur per æs alienum debitum ipsi hæredi, etiam non conficienti Inuentarium.344.15

An possit fraudari, hærede non existente soluendo, & inhabili ad illud reintegrandum.265.44.45

Quod fit in contractibus non differt à facto in testamento, nisi quod non detrahitur trebellianica.247.2

Respectu pretij an præstetur euictio si ex vna parte diuidentium res est subiecta fideicommisso, & ex altera propria, & libera. 234.4. & 6.

Substitutus per fideicommissum non potest hæreditatem habere nisi sibi restituatur ab hærede scripto, qui illam adiuerit. 220.42

Vnius rei singularis magis inducitur, itaut testator voluerit illam conseruari in familia.285.16

Renunciatio fideicommissi non valet, nisi renuncians fuerit & viderit verba illius.299.14

Feuda hæreditaria veniunt in fideicommisso.344.7

Heres, pendente conditione fideicommissi, an sit dominus & possit alienare res fideicommissarias.265.7

Facilius inducitur ex coniecturis, quàm institutio & substitutio directa.275.10

Limitatio fideicommissi est in potestate testatoris.204.20

Venientes ab intestato possunt grauari fideicommisso tanquam habentes Iudicium defuncti.247.70

Vocatus per fideicommissum dicitur ille, cuius contemplatione prohibetur alienatio.280.33

Est inductum per conditionem sumendi nomen, & arma familia.288.27

Alienatio rei subiectæ fideicommisso quando prohibeatur. 265.37.38

Vniuersale an contineat bona grauati.203.9

Maternum diminuitur, & alienatur pro constitutione, & restitutione dotis.335.1.& seqq. vbi tamen contrarium.

Grauatus fideicommisso, si bona dilapidat, cogitur restituere hæreditatem ante diem, debet tamen ali ex fructibus bonorum.294.7

Facultas inuicem data fratribus, quod quilibet possit de sua portione fideicommissi disponere dicitur adimpleta, si aliquis hæres instituatur.221.6

Verba (ad habendum, alienandum, &c.) an operentur, vt non attendatur ignorantia, vel scientia fideicommissi. 315. 1. & seqq.

Clausula codicillaris, vel omni meliori modo an resoluat substitutionem directam in fideicommissum: & quid in ea, quæ tacite subintelligitur.399.6.7.18

Heres, qui habet licentiam liberè disponendi post fideicommissum iniunctum quando possit omnia bona alienare in præiudicium fideicommissi.216.14

Expressè colligitur, quando testator voluit, quod bona essent subiecta fideicommisso non solùm in casu alienationis, sed etiam decedentiæ cuiuscunque vocatorum.285.8

Ad omnes prorogatur si sit relictus fundus posteris, seu descendentibus liberis familiæ, proli, vel similibus, secus si agnatis, cognatis, & coniunctis, vel consanguineis.285.14.15

Detractio dotis, quæ fit ex rebus subiectis fideicommisso habet implicitam qualitatem, dummodo adsint alia bona, ex quibus filia illam consequi possit.331.25

Grauatus fideicommisso si decedat sine filijs, cum facultate disponendi de bonis, an dicatur de illis disposuisse per institutionem hæredis.211.5

Emens rem subiectam fideicommisso quando sibi præiudicet, vt non possit contra venditorem agere.328.21

Semel acquisitum per vnam fœminam non debetur alijs, si superuenerint masculi.218.20.21

Verba denotantia realitatem inducunt fideicommissum reale, secus si Testator loquatur in personam: & quid si adijceretur causa.285.5.6.7

Substitutio breuiloqua, concepta verbis communibus non minus trahitur ad fideicommissum, quàm compendiosa.369.5

Capiens fideicommissum cum onere sepulturæ an inducat sinonimam.220.20.21

Substitutio reciproca quando contineat fideicommissum, stante etiam clausula codicillari.369.3.4.19

Euictioni an sit locus, si res euincatur ob iniunctum fideicommissum, quando diuidentes habuerunt notitiam illius.234.13

Prælegata an veniant in restitutione fideicommissi.369.13
Substitutio facta per nomina collectiua, quo casu etiam per fideicommissum.285.18. & seqq.
Vocatio masculorum cum exclusione fœminarum intelligitur facta, vt bona conseruentur in familia, & operatur fideicommissum.285.11. & seqq.
Permutatio rei in fideicommisso debet esse talis, vt non violetur causa propter quam Testator prohibuit alienationem. 289.13
Descendentes licet censeantur vocati per fideicommissum respectu primorum vocatorum, non tamen inter ipsos inducitur fideicommissum reciprocum, sed solùm vulgaris substitutio, & vno descendentium admisso illud expirat.285.1
Totum potest peti per vnum ex pluribus, qui eundem gradum obtinet, præstita fideiussione de dando portionem alteri agnato, si ab eo petatur.330.8.12
Hæres grauatus per fideicommissum, detrahit quod sibi debetur à Testatore, & omne æs alienum per eum solutum. 204.1
Pensiones non exactæ quando remaneant sub onere fideicommissi vel cedat lucro percipientis, & accrescant, & non hæreditati.294.45. & seqq.
Donatio clerici an subsistat, si fiat cum reciproco fideicommisso, & substitutione de descendentibus masculis, & de quibus bonis intelligatur.281.6.&c
Vocatio concepta per compendiosam, per verba communia, transire, peruenire, quando operetur fideicommissum.285. 1.2.3
Ratio alienandi fideicommissum pro restitutione quæ sit.331. 11.
In fideicommisso an succedat, & præferatur proximior vltimo defuncto, vel proximior testatori, & quid si tractatur de primo gradu substitutionis: vel fideicommissum esset restituendum collateralibus vel in similibus casibus. 285.21. 22.
Potest fieri in contractibus etiam causa mortis.247.1
Non inducitur per facultatem accipiendi liberè, & pleno iure, sed substitutio directa.245.12.15
Intelligitur de omni parte hæreditatis, quæ ad grauatum ex dispositione testatoris quomodocumque peruenit.371.15
Reciproca substitutio continet solùm vulgarem & pupillarem in his quæ sunt sub potestate testatoris, non autem fideicommissum.221.16
Substitutio vulgaris an ordinetur in fauorem testatoris, sicut fideicommissum, & cesset eo ipso quod vnus ex pluribus hæredibus adiuit.288.8.9
Bona relicta Ecclesiæ ædificandæ quando possint auocari si per aliquem detineantur, à quolibet possessore per fideicommissarium executorem.258.11
Filius non potest grauari in legitima ex fideicommisso reciproco, quamuis possit afferre tam lucrum, quàm damnum. 247.27
Filius grauatus per fideicommissum an detrahat legitimam, quamuis illi consentiat, & hæreditatem agnoscat. 247.31. 33.
Aditio hæreditatis facta ab hærede grauato per fideicommissum an tollat hypothecam.203.17
3 Fideicommissum inducitur ex verbis, quod hæres possit legare vni ex filijs plusquam alijs, dummodo nimium non diminuatur hæreditas.536.66
Est inductum ad fauorem illorum, ad quorum commodum destinatio proponitur.575.20
Magis præsumitur, si relinquantur bona illustria, & digna, quæ conseruentur in familia.487.16
Relictum in codicillis quando inducatur distinctum & non subordinatum ad institutionem, tollendo qualitatem & conditionem in testamento appositam.571.24.27
An colligatur ex vocatione filiorum tam natorum, quàm nasciturorum. 536.39.
Non inducitur nisi ex probationibus, & coniecturis claris, & deductis ex verbis testamenti, maximè in extraneis.536. 55.57
Requirit certam probationem.571.40
Prohibitio alienationis facta in certis bonis non facit nouum fideicommissum diuersum à primo vniuersali.404.12
Res permutata venit in restitutione fideicommissi.540.55
Vniuersale quomodo cognoscatur.404.18
Dicitur limitatum, cum testator mandat non posse filium alienare, nisi cum consensu alicuius.416.6
Sub conditione si hæres institutus decesserit sine filiis habet locum etiam in quo filius habuerit filios, qui postea sine filiis decedant, quando fuit cogitatum de bonis in familia conseruandis.487.10
Testator vocans natu maiorem proximiorem agnatum videtur voluisse extendere fideicommissum de persona in personam. 487.15
Grauatus fideicommisso si alium instituit, non videtur illum instituere in bonis fideicommisso subiectis, prout neque in primogenitura seiuncta ab ipsa hæreditate.554.27
Bona fideicommissi si retinentur per transigentem super eis, valebit transactio etiam in præiudicium vocatorum. 476. 4.14
In institutione venit vniuersa hæreditas, idem in fideicommisso.404.2
Tertius in quem fuit facta alienatio bonorum fideicommissi, nunquam conuenitur per hæredem cum inuentario, quando adsunt bona alienantis.511.29
Pretium solutum pro transactione facta in bonis fideicommissi potest repeti à fideicommissarijs, si constat de vtilitate illius.476.15
Legatarius, & fideicommissarius est legitimus contradictor quando hæres nihil potest consequi ex bonis ab eo possessis. 542.29
Bona subrogata pro rebus fideicommissi assumunt omnes qualitates illarum.491.13
Caducitas non potest allegari nisi per vocatos in fideicommisso in casu alienationis, an voluerint illa vti nec ne.580.28
Hæres desinit esse hæres per fideicommissum.540.36
Vniuersale dicitur, si commodum, & grauamen continet quid vniuersale vt bona remaneant in familia, & in dubio præsumitur tale, quamuis specificentur bona.401.1.8
Debet intelligi iuxta formam limitatam & qualitates illius: 701.1
An inducatur ex ratione conseruandæ agnationis.536.61
Si vnum sit vniuersale, aliud particulare, non est facienda diuisio.404.12
Distributio totius patrimonij facta per dinumerationem rerum particularium an inducat vniuersalem dispositionem seu particulare fideicommissum.404.9.17
Caducitas vulgaris substitutionis per aditionem hæreditatis aperit viam fideicommisso.571.48
Non censetur renuntiatum fideicommisso, si non probetur illius scientia, & an sufficiat generalis, & præsumpta.568.39.40
Conuentio fratrum de faciendo fideicommissum iuxta formam testamenti paterni expirat, constito de testamento, seu illo reuocato.470.1
Verba directa non trahuntur ad fideicommissum, quamuis adsit clausula codicillaris, quæ non operatur contra mentem testatoris.536.43
Pactum instituendi fideicommissum etiam iuratum non valet tanquam inducat votum captandæ mortis; & restringit facultatem testandi.470.4
Et quid in fideicommisso particulari.470.5
Dispositio alternatiua, in qua fuit vocata mater, vel hæres an intelligatur, vt post mortem matris succedatur per hæredem iure fideicommissi.575.18. & seqq.

In fideicommisso mens praualet reiectis verbis. 487.20
Hypotheca an competat in bonis emptis de mandato testatoris ex pecunia, & mercibus ipsius ita vt reputentur tanquam bona hareditaria, & fideicommissaria.540.53.77
Testator quando dicatur voluisse facere augmentum, nedum gratia haredis, sed substituti, & fideicommissi.540.66.70
In fideicommisso facto in contractibus est facienda strictior interpretatio, quam in eo, quod fit in vltima voluntate. 575. 27.
Fideicommissarius secundus non succedit primo sed testatori. 476.6
Fideicommissarius interueniens in concordia rerum fideicommissi dicitur illam ratificare.479.10. Et
Censetur ratificare transactionem ab harede grauato, si mandauit solui fructus census in ea promissos.476.8
Fideicommissarius tenetur stare transactioni facta per eum, cui interdicitur alienatio voluntaria, quando est bona fide transactum de re dubia, & lite incerta.476.1
4 Dicitur onus.731.6
Simplex, & absolutum an inducatur per prohibitionem alienandi propter conseruationem bonorum in familia. 774. 18.20
Quando habeat locum in transuersali, & deficiente linea fœminina & à quo tempore incipiat.773.14.16
Totum potest peti per vnum ex pluribus, qui vnum gradum obtinent, præstita cautione de dando partem qua admittetur etiam in executione sententia.694.23.24
Non est repudiata propter repudiationem paterna hareditatis quamuis sit debitum in eadem hareditate.637.28
Durat vsque ad centum annos stante dictione in infinitum, vel simili.765.13
Conditionale an possit donari, & quando accrescat fideicommissario.692.61. & seqq.
Si ignoretur, an valeat alienatio.656.17.32
Euentuale non præsumitur quod quis voluerit facere.771.13
Pater cogitur restituere ante tempus filio bona subiecta fideicommisso propter illorum dissipationem.713.28
Renuncians cum clausula (omni legum auxilio, & cum verbis amplissimis) non censetur renuntiare fideicommisso nisi probetur explicita scientia illius, & quod renunciatio non possit in alio verificari.788.12.
Verba directa (instituit, fecit haredes, & similia) debent intelligi in propria significatione, vt non trahantur ad fideicommissum: aliud si in eis mixtum sit verbum (reliquit) quod est commune, & recipit formam fideicommissi.774.1. & seqq.29.30
In fideicommissis magis Princeps praeiudicat, quam in feudo, emphyteusi, & primogenitura.673.15
Simplex, & absolutum an sit inductum tam in casu mortis, quam alienationis, si testator mandauit bona non alienari, priuando institutos, & substitutos contrauenientes, quia voluit, quod hareditas remaneat apud suprascriptos haredes, & fideicommissarios.776.10.11
Vsusfructus an censeatur in bonis fideicommissi.696.16
Successio in fideicommisso si deuenit ad vnam lineam, non attenditur altera, nisi deficientibus omnibus, qui ex eadem linea praecesserunt.775.3
Beneficium iuris congrui competit haredi grauato fideicommisso, qui interim est dominus pleno iure, ac si nulla restitutio esset facienda.742.27.31
Hypotheca haredis in bonis fideicommisso subiectis valet solum vita sua durante.733.21
Prohibitio alienandi vestita à causa vt bona remaneant in familia inducit simplex fideicommissum, secus si permittatur alienatio bonorum inter eos de familia, & non in alios. 776.14.15
In fideicommisso in casu alienationis ad fauorem descendentium admittitur qui natus est non solum post mortem fideicommittentis sed etiam post ipsam alienationem, non vt ex tunc, sed vt ex nunc.776.17.18
Testator limitans redditus hareditatis pro alendo harede vsque ad certam atatem, & mandans residuum conseruari pro fideicommisso censetur prohibuisse peti vsumfructum in eodem residuo, etiam finito tempore limitationis dictorum redditúum.713.75.76.77
Grauatus fideicommisso est similis vsufructuario.636.16
Familia relictum est deferendum proximiori tempore mortis grauati, ita vt si postea nascatur alius in eodem gradu ei quoque communicetur successio.776.16.19.20
Inducitur propter digressum ad plures gradus substitutionum & ob rationem conseruandi bona in agnatione qua non possunt conseruari nisi vnus sit grauatus alteri restituere. 774.52
Sub conditione casuali, si decesserit sine filiis, non transmittitur ad descendentes testatoris, secus stantibus coniecturis, & quales debeant esse.629.24.25
Potest solo nutu relinqui.659.14
Natus ex meretrice publica potest legitimari per subsequens matrimonium etiam putatiuum propter agnationem patris quando agitur de succedendo in bonis ipsius, secus fideicommissi.653.1.78
Alienatio valet de bonis restitutioni subiectis si fiat ab ignorante fideicommissum emptori ignoranti, & datur actio ad pretium tam in fideicommisso vniuersali, quam particulari, etiam in alienatione ex titulo lucratiuo. 656.24. & seqq.
Res alienata potest vendicari in subsidium, si alienans, vel eius hares non est soluendo, quamuis adfuerit ignorantia fideicommissi.656.36
In fideicommisso, in quo vocantur filia in defectum linea masculorum, dummodo maritentur cum aliquo de tali familia, non veniunt filij filiarum.629.14.15
Donationes plures, & separata dicuntur quando fiunt occasione fideicommissi, & primogenitura de vno in alium. 751.23
Prohibitio dicitur realis ex qualitate rei, seu domus, & inducitur fideicommissum inter illas de agnatione.776.30.& seq.
Legitima non debetur de bonis fideicommisso subiectis, dummodo tamen non sint de melioribus, & aque commode possit de aliis bonis detrahi, quod erit probandum per fideicommissarium.700.23
Vocatio omnem gradum substitutionum per fideicommissum repetit onus restitutionis de vno in alterum.662.1.5
Simplex fideicommissum, & absolutum resultat ex prohibitione alienationis vestita ex qualitate rei, puta, de domo testatoris vbi habitat.776.22.24.27
Hares si acquirat aliquid ex sua industria, vel ex alia causa ex bonis hareditatis non computat illud in fideicommisso, & hareditate, tanquam sit proprium ipsius.733.17.18
Testator mandans custodiri pradia, vt possint ad Sempronium peruenire, dicitur instituisse fideicommissum.630.10
In fideicommissis si aliquis sit exclusus respectu alterius, non debet in perpetuum excludi, si iterum cadat dies, in quo sit habilis, quidquid in hareditatibus qua non possunt dari ad tempus.695.18.
Regulatur iuxta naturam feudorum.621.20
Filiorum appellatione non veniunt nepotes in fideicommissis etiam in vocatione actiua, & vbi de alterius grauamine ageretur secus ad fideicommissum excludendum. 765.2. c. 629.2.4.5
Emptio & venditio non contrahitur, si fiat æstimatio bonorum ad effectum illa subrogandi in locum fideicommissi. 751.41
Clausula codicillaris (si non valeret testamentum, voluit Testator valere iure codicillorum) trahitur ad fideicommissum, quidquid aliud sit, quando esset concepta per verba præsentis temporis.774.38

Legatum

Legatum non debetur de fideicommisso particulari, prout neque legitima.646.6.7.8

Heres nullam habet actionem contra tertium, in quem sunt alienata bona fideicommissi, & tenetur stare facto defuncti, quamuis confecerit inuentarium, itaut bona in eo descripta præsumantur æquiualentia, donec per heredem probetur contrarium.766.21.34.50

Via executiua dicitur vulnerata per sententiam derogationis fideicommissi.765.42

Filij, qui non possunt succedere patri ob non delatam illi successionem tanquam præmortuo ante testatorem, vel superstite primo herede, censentur per tacitum fideicommissum inuitati, licet sint positi in conditione tam in fideicommissaria quam in vulgari contenta in compendiosa.747.7.8.

Sententia derogationis fideicommissi tollit viam executiuam quamuis illa fuerit declarata nulla, donec non adsit res iudicata.765.44

Bona subrogata loco fideicommissi censentur esse eadem, & assumunt omnes qualitates primordiales eiusdem fideicommissi.624.765.36.&.751.30

Pretium quando dicatur subrogatum loco bonorum fideicommissi venditorum.751.33

Maioratus æquiparatur fideicommissis, quæ dicuntur perpetua pro conseruanda agnatione.771.11

Peremptiones, quæ proueniunt à natura absque culpa heredis grauati pertinent ad onus fideicommissi, sicut è contra augmenta ad vtilitatem illius cum omnibus, quæ accedunt fundis per alluuionem cum bonis permutatis. 751.31.32.&. 624.7

5 *Fideicommissum est in specie probandum.819.23*

Conditionale quando transmittatur ad heredes.965.30

Relictum duobus cum expressione nominis collectiui, an debeatur si in persona vltimi conditio tantum extiterit.965.20.31

Ad fauorem familiæ quando comprehendat fœminas. 930.20. & seqq.

Dicitur fauorabile, non odiosum, si apparet de voluntate testatoris.832.1

Potest relinqui nutu, & per coniecturas.973.59

Non censetur remissum, si non constat de scientia omnium contentorum in Testamento.858.15

Probatur per digressum ad gradus substitutionum.869.22

Expirat, si deficit conditio (si sine filiis) qui extiterunt, etiamsi momento vixerint, & quamuis essemus in posthumo extracto ex ventre matris.847.3

Identitas dicitur probata eo ipso quod constat fideicommissum possedisse bona in aliquo loco si postea illa possideantur per descendentes in eodem loco, nisi nouus titulus exhibeatur. 969.16

Efficitur caducum, si substitutus decedat ante grauatum.815.19

An possit institui in bonis, in quibus papa concessit facultatem testandi.854.30.44.58

Relictum descendentibus masculis non comprehendit fœminas, neque masculos ex fœminis, quamuis possent succedere ex persona propria.832.8

Absolutum inducitur, si testator mandat, vt loca montium sint pro perpetuo vsu alicuius familiæ.930.28

Reciprocum quando inducatur inter lineas diuersas descentium institutorum & substitutorum, & an debeant esse verba expressa. vel sufficiant coniectura, & quid stante necessario antecedenti, & nominibus collectiuis, & prohibitione reali, cum similibus.828.39.44

Absolutum an inducatur, stante clausula restricta ad personas comprehensas in prohibitione alienationis. 828.32.38

Quando sit inductum propter contemplationem agnationis, itaut nepotes comprehendantur sub nomine filiorum, quamuis etiam essent positi in conditione, & quid si ratio conseruationis sit expressa. & quando debeat intelligi iuxta terminos præcedentis substitutionis.847.14.29

An inducatur, si testator prohibeat rem aliquam alienari per suos heredes, volens illam firmam remanere pro suis nepotibus & aliis de sua generatione sub aliqua pena.917.13.20

Alienatio bonorum fideicommissi non permittitur, & possunt substituti vendicare bona alienata, etiam viuente eo, qui alienauit, siue simus in mobilibus, siue in stabilibus, etiamsi offeratur cautio, siue ante, siue post distractionem. 832.16.19

Æs alienum debet solui ex lucro negotiationis, non autem de capitali in præiudicium fideicommissi per testatorem relicti.832.27

Solutio, & remissio fideicommissi, & donatio præsumitur ex diuturnitate temporis coniunctione, & ratione sæpius calculata.826.48

Ratio conseruandæ agnationis in perpetuum excludit repetitionem qualitatum præcedentium, quæ colligitur ex dictionibus repetitiuis, & inducit nouum fideicommissum. 828.13

Prohibitio alienationis inducens fideicommissum absolutum ad fauorem descendentium quando extendatur ad transuersales.828.23

Faciens fideicommissum eodem modo, quo alius fecit, intelligitur cum omnibus qualitatibus, & conditionibus, & vocatione masculorum, prout continetur in relato.823.2

Testator non potest prohibere, vt bona fideicommissi non possint alienari ex causa dotium, & alimentorum.832.38

Distractio bonorum fideicommissi non permittitur, si filius tempore mortis patris habuisset legitimam sufficientem ad alimenta, & dotem, & illam postea alienauit.832.41

Interpretatio in fideicommissis illa est sumenda, quæ conuenit voluntati testatoris.828.50

Clausula (ordine successiuo) operatur, vt vocati succedant gradatim ad fideicommissum, itaut vnus prius gradus prius admittatur, & post eum alius sequens, adeo vt priore admisso, censeatur grauatus de restituendo sequenti in gradu quidquid secus sit in vulgari.836.3

Prohibitio alienationis iuncta cum substitutione præcedenti continuatiuè, & relatiuè regulatur ab ea, neque inducit nouum fideicommissum secus si fiat principaliter, & per verba separata, & sine vlla accessione.828.5.9.22.

Pro restituendis Christianis captiuis in bello, grauatis restituere licebit euertere fideicommissum.801.48.51

Instituens fideicommissum, & mandans dotari fœminas an intelligatur se voluisse conformare dispositioni iuris communis de dote dotanda in subsidium.996.8.10

In bonis fideicommissi, qui sperant successiones licitè possunt facere pacta, & renunciationes, etiam viuo possessore maioratus, & absque illius consensu.818.43.45

Agens ad fideicommissum debet probare non solum heredem mortuum, sed etiam decessisse sine filiis.869.9

Restitutio verbalis bonorum fideicommissi requiritur quando grauatus decessit cum herede, secus si nullus existat 954.25

Creditor alimentorum, & dotium ex bonis fideicommissi habet fundatam intentionem in negatiua quod alia bona non exstant.832.45

Naturales, & legitimi quando succedant in bonis fideicommissi.958.23

Grauatus non tenetur fideicommissum restituere stante necessitate alimentorum.832.36

Alienatio bonorum fideicommissi admittitur pro dote constituenda, & restituenda, & multo magis pro alimentis præstandis grauato & liberis, & vxori, & familiæ ipsius. 832.32.35

Verba inducentia fideicommissum an operentur vt dispositio filij famil. reconualescat per superuenientiam post obitum sui patris.895.58

Bona fideicommissi possunt alienari pro causa alimentorum, quamuis essent restituenda piis locis.832.37

Prohibitio alienationis simplex, & absque aliqua causa non operatur fideicommissum ad fauorem nepotum, vt veniant appellatione filiorum.847.20
Bona libera prius sunt alienanda pro soluendis debitis testatoris, antequam alienentur res subiecta fideicommisso.832.29.
Fideiussor an censeatur approbare contractum & conualidare alienationem prohibitam vigore fideicommissi.831.10.14
Ratio generalis, & causa finalis ampliat dispositionem prout dicta ratio,& causa verificatur,& facit vt sit inductum fideicommissum inter omnes, etiam transuersales.228.24
Priuatus hereditate ob spretum praeceptum testatoris censetur rogatus illam restituere per fideicommissum substitutis, salua tamen legitima, quando sumus in filio.865.21.23

FIDEIVSSIO.

1 Fideiussio est stricti iuris quando extendatur, variata re, causa & actione.3.26
Non est amplianda.130.30
Ad fauorem vniuersitatis an trahatur ad singulos in causa communi.115.3
Pro pensione ad vtilitatem alterius spectat ad commodum illius non ad eum, in cuius persona erat pensio.131.20
De restituendo an requiratur in expensis datis per modum prouisionis.33.30.32
2 Fideiussio an possit dari pro dote restituenda.233.41
Facta à minore cum iuramento an valeat.233.28
Non datur in sumptibus litis restituendis nisi dubitetur de fraude, vel calumnia.236.35
De stando iuri, & iudicatum soluendo an restringatur ad casum sententiae latae per iudicem, coram quo fuit praestita.348.1. & seqq.
Ad euitandum carceres non respicit instantiam, & durat vsque ad finem litis.348.25
Habet naturam.vt fideiussor seruetur indemnis.310.42
Prohibetur in dotibus, ne oriatur perfidia inter coniuges.233.36.42
Debiter alicuius ex duabus causis si soluat creditori, censetur soluisse pro illa, pro qua aderat fideiussor, & idem in eo, qui debet ex vna tantum causa centum pro 50. soluens dedit fideiussorem, qui soluendo praesumitur soluere, pro qua fideiussor intercessit. quamuis promissum fuerit dare fideiussores pro alia causa.224.70.71
Facta per patrem pro filio an adimpleat statutum prohibens filium non posse obligari sine consensu patris.281.18
4 Valet inter ipsos Ciues, si statutum prohibeat fideiubere ad fauorem forensium.735.7
Non debet sibi deseruire, vt ad sui fauorem quis fideiubeat.718.8
Est actus de sui natura lasiuus.723.9
Statutum prohibens fideiussionem non comprehendit dotem.735.8
Est de sui natura lesiua maximè in muliere ad fauorem mariti.952.18.&.961.2
Ad omne mandatum Iudicis debet strictè intelligi non excedendo causam pro qua fuit stipulata.960.17
Non recipit extensionem.966.4

FIDEIVSSOR.

1 Fideiussor an obligetur in plus, quàm principalis.162.31.&.122.3.11.
Et pro minori summa verè debita, quamuis obligatio fuerit pro maiori.162.13.28
Quo casu censeatur, & teneatur pro tacita reconductione, & pro obligatione prorogata.68.36. & seqq.
Quando suscipitur de ordine magistratus an ei incumbat onus probandi, quod erat idoneus.125.37
Tenetur pro deterioratione domus quamuis solùm se obligauerit pro pensione.117.5
Simpliciter acceptus obligatur pro vsuris, & accessionibus, & in omnem causam etiam in contractu dotali.130.28.&.117.6
Quando obligetur ciuiliter,& naturaliter, si lex resistat obligationi principalis.122.1
Pro minore, & mulier an validè possit conueniri pro contractu celebrato contra formam statuti.122.2. & seqq.
Obligatio fideiussoris an tollatur sublata principali.122.14. & seqq.
Seruus, & filiusfamilias si non obligantur ex suo contractu, an teneatur dominus, & fideiussor.122.19
Vt possit obligari an requiratur notitia nullitatis contractus.122.24
Liberatur per solutionem factam à debitore.3.1
Quando liberetur per dationem in solutum, si sequatur euictio.3.5. & seqq.
Obligatus pro debito patris sui an restringat obligationem ad tempus praesens, & ad debitum liquidatum in vita patris.98.1.&.104.19.21
Debet conseruari indemnis, etiam non promissa indemnitate.130.24
Promittens soluere calculum per arbitros factum non tenetur de facto per secundos arbitros.104.25
Tutoris non obligatur, pro quo potest conueniri tutor, qui non administrauit.86.4.7 V. Tutor.
Soluens in officio maleficiorum pro reo potest eundem ibi conuenire pro sua indemnitate.154.21.&.156.12
Rem pupilli saluam fore non tenetur, nisi in id quod venit in actione tutelae directa non vtili.86.3
Censetur solum promisisse in causam debiti contracti proprio nomine non eius, quod contraxit propter socrum.86.5
Obligatus ad simplicem cautionem quando teneatur dare fideiussores.147.19.20
Sufficiens cautio, quo casu dicatur cum pignore, & fideiussoribus.147.22
Non debet dari per idoneum.147.24
Factum principalis an noceat fideiussori.49.30
An probetur debitum ex sola confessione principalis contra fideiussorem.49.32
Non debet pati damnum ex obligatione facta principali.49.41.
Valet conuentio de eximendo fideiussorem à fideiussione.49.16
Sententia lata pro reo an prosit fideiussori.49.14
Cessio est facienda fideiussori soluenti, quidquid in solutione facta per extraneum possit denegari.49.37
Non est uerum dandus per tutorem vltra obligationem bonorum.28.44.&.13.9. seqq
An prius sit pronunciandum aliquem esse idoneum ad hoc, vt non teneatur praestare fideiussorem, & respectu quarum facultatum, vel simpliciter.13.15. & seqq.
Iuuatur ex priuilegio principalis in obligationibus dandi si principalis assumit iudicium pro fideiussore ad sui defensionem.12.8
Relaxandus est reus sub fideiussore, si puniendus est pena pecuniaria, non corporali.10.21
An teneatur de euictione si res vendita euincatur ex beneficio statuti admittentis vicinum ad retrahendum.205.15
Censetur subrogatus loco principalis debitoris.310.35.
Ad fauorem emptoris quando submoueatur ad vendicandam rem vendicatam.205.57
Satisfaciendo pro confideiussore vtiliter eius negotia gerit.281.2
Coniunctorum defuncti non debet molestari intra nouem dies luctus, nec contra eum potest fieri aliqua executio.243.5 6.
Iuuatur per solutionem factam principalis quoad liberationem.310.34
An possit se tueri exceptione discussionis, licet principalis habeat

beat bona extra territorium, in quibus esset difficilis executio.230.8. & seqq.
Si non fuit datus prout debebatur dari, an processus vitietur. 301.37
Promissio de faciendo ratificare fideiussorem, intelligitur si pars voluerit & petierit.301.40.&.302.14
Interruptio praescriptionis contra principalem debitorem an obstet fideiussori.310.37
Factum fideiussoris an sit diuersum à facto principalis. 310.36.
Ex pluribus reis simul conuentis quando vnus possit esse fideiussor alterius.230.16.17
Promissio de praestando fideiussorem de fructibus soluendis infra duos menses; debet intelligi vt praestatio debeat fieri in primo semestri licet fructus primi semestris essent soluti in actu societatis.301.17.31
Ius speciale fauens principali quandoque non prodest fideiussori maximè stante obligatione camerali.310.29.30
De repraesentando reum sub certa poena, si illam soluat ob fugam Rei an praeferatur in eius bonis, si contingat illa confiscari.304.18
Obligatus in solidum an dicatur fideiussor, seu principalis. 310.28
Actiones, quae sunt apud cedentem, quo casu debeant cedi in solidum fideiussori soluenti.281.2.3.4
Qui accessit societati ad sex menses, & non vltra, an possit conueniri si illa fuerit disdicta infra tres menses.276.36
Reus quando possit accipere defensionem fideiussoris ex sua persona apponendo de beneficio sibi competenti.290.39.
Partes procedendo videntur remittere, quod non detur fideiussor, nec potest ista exceptio allegari.301.39
Verba (vt fideiussor teneatur tamquam principalis) faciunt, vt quis obligetur vsque ad litem finitam.348.27
Societas officij non acquiritur per eum, qui promisit dare fideiussorem, & non dedit statim post tempus dilationis sibi concessum, & quid si fructus fuerint postea recepti an censeatur datio fideiussoris remissa.301.8.18.21.36
Donum non potest dari & talis renunciatio an valeat.233.33. 34.40
Obligatus dare vnum fideiussorem an possit dare duos. 229. 11.13
Habetur pro principali propter iuramentum, quamuis principalis non teneretur tanquam sine causa obligatus. 348. 30.31
An dicatur consentire contractui, pro quo fideiussit.281.17
Declaratio non adimplementi, vel perseuerantiae competens principali an iuuet fideiussorem.302.23
Administrator non exigendo & sibi non soluendo an faciat vt liberetur fideiussor.214.1.2.5
Promittens dare fideiussorem intelligitur promisisse dare in Ciuitate, in qua promisit, & de eiusdem hominibus.230.2
Ex pluribus fideiussoribus simul promittentibus vnus debet ad vicem alterius suscipere alterius periculum, & quando detur actio contra alium pro consecutione portionis solutae. 286.15.16.&.281.14
Habet beneficium cedendarum actionum.310.44
Cautio iuratoria non admittitur, si lex disponit fideiussorem dari, & in eius defectum mandat aliquid fieri.220.39.
An iuuetur dilatione concessa reo. 290.38
Soluens non oppositis exceptionibus tam sibi quàm principali competentibus an repetat solutum, & habeat actionem mandati.227.25. &c.
Confessio creditoris de recepta pecuniâ à fideiussore, an aequiparetur verae solutioni itaut possit agere contra debitorem 286.12.13
Possessio cedentis quando transeat in cessionarium, & fideiussorem, & ex eis possit manuteneri.310.26.27
Soluendo vsuras foeneratori an excusetur non opponendo exceptionem vsurariae prauitatis, & illas repetat quamuis denuntiauerit debitori litem sibi motam.227.28
Primus videtur fideiussisse contemplatione secundi, & habet locum beneficium diuisionis, & cessionis, si fuit actum de dando secundum, & primus fuerit.286.8
In societate officij non iuuat pactum, quod in casu non praestationis fideiussoris teneatur quis ad fructus decursos, & ad damna, & interesse.301.32
Statutum exigens plures fideiussores verificatur in vno si non potest nisi vnus praestari.229.41
Pro fideiussore dato alius aeque idoneus poterit dari.219.11
Tutor, & fideiussor potest quis esse pluribus respectibus. 230.18.
Obligatus dare fideiussorem an satisfaciat dando pignora.229. 31.33.34
An sit liberatus, si bona debitoris deuoluuntur ad fiscum.224. 72.
In negotio ad vnum principaliter spectante, an correus videatur interuenisse tanquam fideiussor.279.10.11
Promittens quod alius seruabit castrum ad tempus, an liberetur, si ille remanserit in custodia post d. terminum. 282.28
Quis sit idoneus per Iudicem est arbitrandum.289.11
Potest se tueri exceptione principalis etiam ad impediendam obligationem Cameralem.290.4
Remissio fideiussoris an censeatur facta per receptionem fructuum, seu petitionem.302.6.10.22.24
Solutio facta à debitore principali constituit creditorẽ in quasi possessione, quae illum iuuat contra fideiussorem.310.32.33
Mandans solui omnibus suis debitoribus an intelligatur mandasse satisfieri illis, quibus debet fideiussorio nomine, vel vti principalis.224.28.29
Heres fideiussoris qui promisit de euictione an possit euincere.281.21.22
An sufficiat quod praestetur fideiussor de dando portionem alteri agnato ad hoc vt vnus ex pluribus qui eundem gradum obtinet possit totum fideicommissum petere.330.8.12
Quando censeatur vnus fideiubere contemplatione mutui periculi alterius.286.1.2.3
Onus dandi fideiussorem an censeatur remissum ex receptione fructuum, & pensionum.301.41
Non tenetur, mutata causa, & actione.409.12
Debet liberare pignus debitoris, non illud emere ad sui commodum.459.5
Et quid in alia re eiusdem debitoris.459.4
Comparatur procuratori rei alienae, qui sua pecunia rem à creditore emens, illam liberare intelligitur.459.12
Ratione cuiusdam taciti pacti videtur suscepisse fidem gerendi negotium debitoris, non suum, tanquam si esset socius, vel frater. 459.9.10
Non praesumitur idoneus facultatibus nisi probetur. 527.27.36
Non prohibetur accipere cessionem nominis debitoris, pro quo fideiussit, & ipsum nomen, & fructus nominis suos facere tanquam agatur de acquirendo iure creditoris, & succedendo in eius locum, non de acquirendo dominio rei. 459.23
Semper est conseruandus indemnis, quamuis nihil dictum fuerit.549.3
Fideiubens dicitur donare & malè vti substantia.513.15
Nulla ars magis damnosa quam fideiussio. 513.20
Actus fideiubendi est gratia, & amicitia, quam non seruat fideiussor si aliquid percipiat ratione emptionis seu redemptionis hypothecae, & satis est vt agat negotiorum gestorem, & nihil amittat.459.14
Fideiussor, vel administrator habentes pecunias principalis, cum quibus possunt luere censum, non iuuantur simplici cessione nominis, sed omnino computantur in sortem.456.5
Officium fideiubendi non debet esse damnosum fideiussori.459. 20.
Qui tenetur ex pacto praestare fideiussorem, an liberetur statim quod illum dedit, quamuis postea efficiatur non soluendo. 528.22.20

Fideiubere accipitur pro obligare fidem suam pro alio, & se in obligationem suscipere.593.2

Fideiussio in forma depositi non expirat lata sententia, sicut illa de iudicio sisti.531.89

Fideiussio potest intercedere non solum pro eo qui cogitur iure actionis, sed etiam pro illo qui tenebatur officio Iudicis nobili, & mercenario.499.4

Quando censeatur facta contemplatione mutui periculi itaut obstet exceptio cedendarum si vnus fideiussorum liberetur. 409.37.44

Iudex ex officio nobili cogit ad praestandam fideiussionem de non offendendo, & qui promittit, censetur verus fideiussor, & aequiparatur fideiussori iudicatum solui.499.1

Extraneus potest emere censum, & agere ad fructus illius contra debitorem, & an idem sit in fideiussore eius, qui censum vendidit.459.1. & seqq.

Actio de dolo an detur contra fideiussorem ementem pignus debitoris.459.5

Creditum haeredis quando confundatur per aditionem, & fideiussores liberentur.550.29

Creditor liberans confideiussorem an possit reseruare cessionem faciendam alijs fideiussoribus contra fideiussorem liberatum.409.39

4 *Fideiussor promittens pro alio custodiam castri, tenetur etiam finito, & confirmato officio.718.2*

Tutoris non obligatur de administratis ab eo post pubertatem.718.4

Promittens libere soluere non censetur voluisse recedere à conuentione, alias facta.730.4

Pro fideiussore dato alius similiter idoneus praestatur.616.2

Per verba (adhibe fidem Titio super me) censetur quis se obligasse vt fideiussor.683.5

Statutum, si prohibeat vt quis non sit fideiussor ad fauorem exterorum est validum, & illi non potest renuntiari.735.1

Mulier suscipiens alienam obligationem dicit fideiubere. 669. 11.18

Ius excipiendi fideiussori quaesitum non potest per Iudicem tolli.708.6

Exceptio competens principali an iuuet fideiussorem. 799.53. 54.

Debitor principalis dicitur, qui commodum ex contractu sentit, cum alij dicantur fideiussores, quamuis se obligauerint tanquam principales, qui solum pro talibus habentur respectu eorum ad quorum fauorem facta est obligatio.701.5. c.962.42

5 *Fideiussor dicitur ille ad quem non peruenerunt pecuniae, quamuis sit principaliter obligatus secus respectu creditorum.962.42*

Primus an sit liberatus, si debitum in alium personam transferatur.962.16

An censeatur approbare contractum, & conualidare alienationem prohibitam vigore fideicommissi.831.10.14

Quamuis sit principalis respectu illius, ad cuius fauorem fideiussit, tamen non est talis respectu eius pro quo facta est fideiussio.970.34

Non potest obligari plusquam principalis.966.1

Datus de non offendendo in persona, vel in rebus an possit conueniri ab poenam derobationis bonorum, & homicidij.956.4

Obligatio fideiussoris accessoria magis nouatur quando est sublatus contractus principalis.962.7

Vxor fideiubens pro viro praesumitur ab eo seducta.961.3

Exceptiones competentes principali dantur etiam ipso inuito, fideiussori.966.2

Promissio fideiussoris an extendatur in futurum, & possit trahi de vna causa in aliam.966.3.10.c.968.1

Clausula (citra praiudicium priorum iurium, & fideiussorum) an operatur, vt non sint liberati primi fideiussores. 962.3.31.47

Causa renouationis fideiussoris quomodo sit probanda ad hoc vt quis dicatur in mora, & an sit necessaria citatio personalis.944.36

FIDELITAS.

Fidelitas est iuranda per vasallum flexis genibus, 128.16 1

FIDES.

Fides mala dicitur in eo qui fecit actum contra dispositionem iuris, seu statuti 45.30 1

Et quid in eo, qui tenetur retrouendere semper & quandocumque.2.25. & seqq.

Mala impedit omnem praescriptionem, etiam temporis immemorabilis.2.26

Fides rei gestae sine iuramento nihil operatur.525.3 3

Sedes fidei antiquitus collocabatur in dextris.538.3

Fides omnis, quae praestatur, est iuramentum, sed non è contra, & habet se vt genus, & species.722.15 4

Iurans ad sancta Dei euangelia aequiparatur promittenti sub fide.722.11

Pactum nudum non dicitur, si promittatur sub fide, & non datur reuocatio, quamuis promissum fuerit absenti.722.14

Promittens soluere sub fide ad tactum palmarum, si non soluat non potest accusari de perurio.722.18

Promissio sub fide, & verba nobilium aequiparatur promissioni iuratae, & parit actionem, non secus ac si adesset iuramentum, secus quoad incurrendam poenam.722.5.16.17

Obligationes sub fide an intelligantur de fide humana, & de fide nobilium, & quando ligent, & quid si dicatur sub fide Christiani vel Christi, vel sub bona, & vera fide, vel sub periculo animae.722.1. &c.

Praestatio fidei nihil operatur, quando fuit interposita super actu inualido.722.37

Fides simplex non facit fidem, praesertim obtenta sine citatione patris quamuis sit magnorum virorum, & nobilium, & doctorum.677.8.14

Fides est seruanda, maximè in contractibus de persona ad personam & illius recognitio est facienda.878.21 5

Mala probatur quando quis scit rem ad alium pertinere in totum, vel in partem.911.48

Fides absque citatione partis, & non recognita nihil probat, 857.19.c.870.22

FIDVCIARIVS.

Fiduciarius haeres an detrahat trebellianicam.650.3. & 4.

Dispositio loquens de haerede fiduciario requirit, vt fideicommissarius sit talis, qui de necessitate sit instituendus. 650.1. & 2. 4

De tota haereditate est probanda, vt sit locus dispositioni haeredis fiduciarij.650.5.7

De haerede fiduciario multa remissiuè.650.34

Substitutio fiduciaria, seu fideicommissaria quando debeat probari per septem testes.650.13.14

FIERI.

Non fieri, vel ita fieri quod non duret, paria sunt.91.9

FILIATIO.

Filiatio an probetur per institutionem, seu legatum.157.8 1

Vel per communem opinionem, & reputationem.157.9 1

Quomodo sit probanda.135.48.

An sufficiat tractatus.135.47

Vel alimentatio.135.49

Non inducit immixtionem haereditatis.215.15

Agnitio patris facta de filio quando constituat eum in quasi possessione filiationis, etiam contra alios.267.9.20 2

Possessio filiationis in exposito dicitur turbata quamuis postea recuperetur per agnitionem filij.267.27

Quasi possessio filiationis quando operetur, vt pater debeat dare alimenta filio.236.43

Ius filiationis an perdatur si pater exponit filium in hospitali.267.6. & seqq.

V. Expositus.

3 Probatur ex similitudine, iunctis aliis coniecturis. 567. 29
Et ex fama, legitimatione, tractatu, institutione, & nominatione pueri, necnon transmissione ad baptismum, & ex lactatione, & educatione, si tanquam filius tractetur, & educetur. 592.1.7.c.567.27
An inducatur ex simplici nominatione. 562. 24
Excluditur ex actibus concernentibus causam pietatis. 562. 26
Exceptio famulatus tollit præsumptionem filiationis contra dominum. 562.14
Præsumptio filiationis oriens ex lectura attestationum etiam non publicatarum sufficit ad decernendum alimenta, & sumptus litis. 567. 25
Resultans ex tractatu an sufficiat ad obtinendum in petitorio. 562.76
Ius succedendi dicitur separatum à filiatione. 496.27.36
Dotatio puellæ, & maritatio faciunt præsumere filiationem, itaut etiam sit tractatus de maritando. 562.72
Educatio pueri & præstatio alimentorum, & nominatio cum similibus actibus arguunt filiationem tam legitimam, quam illegitimam. 562.70.74
Tempus 20. annorum sufficit, quando agitur de filiatione legitima antiqua. 468. 36
4 Potest probari per duos testes quando Testator instituit Titium filium suum. 650.23
Obseruantiæ standum est circa fidem, quæ datur libris quoad qualitatem filiationis. 744.8
Non probata filiatione hæreditas defertur venientibus ab intestato. 653.57.58
Probatio filiationis est triplex, probabilis, necessaria, & præsumptiua. 853.80
Quasi possessio filiationis probatur per dotationem, & tractatum de maritando, & nominationem, & confessionem parentum etiam in præiudicium hæredum, & successorum 653.70.seqq.c.654.25
Sufficiunt duæ coniecturæ, etiam de per se imperfectæ. 754.30
Ex quibus detur immissio in possessionem bonorū patris. 754.17
Statutum continuans possessionem bonorum defuncti an suffragetur si fuerint oppositæ exceptiones contra filiationem & suitatem, quæ perimunt fictionem statuti. 732.20.seqq.
Tempus 40. annorum sufficit ad præsumendam legitimam filiationem. 754.43
Nominatio filij an probet quasi possessionem filiationis quando filij sunt vulgò concepti. 653.8.9
Filius constituitur in quasi possessione filiationis non solum contra parentes tractantes eum vti filium, sed etiam contra alios tali tractatui consentientes. 754.32
5 An debeat probari cum qualitate legitimitatis in dispositione vocante filios legitimos, & naturales. 960. 3.5
Tempus antiquum quale sit ad hoc, vt descendentia, & filiatio dicatur legitima, & an hoc totum sit in arbitrio Judicis, 969.7

FILIA.

1 Filia viuens luxuriosè non debet alià patre, nec dotari, nec hæres institui. 5.48
Fratris repræsentat patrem per fictionem. 15.16
Filiæ exclusæ per statutum si aliquid debeat dari, an dispositio annulletur, si illud non præstatur, vel agendum sit ad dandum. 44.9
An possit exhæredari si vni tantum se subiecit. 135. 5
2 Filia non impugnat voluntatem patris. 259.29
Iurans non habere regressum ad bona patris poterit petere quod sibi debetur in Testamento. 301. 72
Quando possit petere iterum se dotari. 362.15
Instituta in re certa, & iussa plus non petere de bonis patris an consequatur dotes maternas. 274.10
An testari possit de dote etiam cum consensu patris. 382.1.2
An possit facere testamentum de donatione propter nuptias. 382.6
An debeat prius ali per matrem quàm per fratrem. 259.22
Amittit suitatem stante statuto exclusiuo fœminarum propter masculos, & reputatur extraneus, nec potest petere legitimam, nec illius supplementum. 579.50 3
Iuuatur Velleiano obligans se pro patre, sed filius non prohibetur se pro eo obligare. 479.38
Renuntians successioni paternæ potest succedere patri, qui successit fratri. 637.29 4
An debeat dotari de omnibus bonis sociorum vniuersalium. 643.13.14
Quæ semel excluditur, semper remanet exclusa, itaut numquam recuperet Ius succedendi, quamuis omnes masculi moreretur. 664.22.23
Computatur in numero filiorum cum masculis perinde ac si integraliter succederet, quando est fauorabilis filiis, vt computetur, secus si eis esset incommodum. 676.13.14
Non est redotanda propter amissam dotem constante matrimonio, secus illo soluto quamuis nolit transire ad secundas nuptias. 689.40.41
Lucrum debitum filiæ propter transitum matris ad secundā vota non imputatur in legitimam, imputabitur tamen illud quod fuit relictum per dictam mortem eidem filiæ. 702.32.33
Successio debetur filiæ, & ei competit vtile interdictum Quorum bonorum, & Officium Iudicis. 754.7.10
Sermo restrictiuus ad filias natas ex vxore, vel simili excludit nepotes qui tunc non veniunt appellatione filiorum. 629.10
Filiæ quando dicantur substitutæ suis patribus tantum, referendo singula singulis. 741.10.12
Exclusæ augent numerum filiorum itaut faciant transire legitimam illorum de triente in semissem. 676. 12. & seqq.
Vocatio filiarum nuptarum & nubendarum non extenditur ad nepotes, & pronepotes. 629.1.& seqq.
Filiæ non veniunt propriè appellatione filiorum. 664.15
Filia non continetur propriè sub nomine filiorum, sed ex interpretatione. 866.13
Patre mortuo apud hostes filia transmittit hæreditatem non aditam à matre ex potentia suitatis, siue ex priuilegio matris, vel sanguinis. 820.19
Filia mulieris scenicæ nata post dimissam talem conditionem inhonestam non dicitur filia mulieris scenicæ, nec subijcitur legibus scenicarum. 976.10
Si instituatur filia in eo quod sibi à Iure debetur, intelligitur in debito ex Iuris necessitate, & sic in re certa, & particulari. 942.4
An dicatur filia de linea masculina, cum descendat à patre qui est masculus, itaut censeatur vocata priusquam patruus, tanquam in ea verificetur qualitas masculinitatis. 901.21.29
Filia an comprehendatur sub dispositione loquente de filiis legitimis, & naturalibus, itaut fideicommissum iniunctum, si sine filiis expiret relictis filiabus. 866.9
Filia descendit à patre per virilem sexum, non autem descendit per lineam masculinam. 901.24

FILIVS.

Filiorum appellatione an veniant nepotes. 104.12 1
Et quid in statutis. 120.22
Filius an possit contrahere cum patre. 108. 14.52
Recipiens mutuum de consensu patris præsumitur recepisse causa mercaturæ si illam exerceat. 107.22
Potest exhæredari, si non redemit patrem è carceribus. 108.6
Potest se obligare sine spe restitutionis in integrum pro liberando patre carcerato, vel impediendo ne eat ad carceres. 188.4.seqq.
Si non obligatur filiusfam. ex suo contractu an pater pro eo obligetur. 122.19

Sequitur originem patris, non tamen amittit originem loci, vbi natus. 75.11. V. Origo.
Quando possit testari, & donare causa mortis, & eligere sepulturam. 79.1.2
Vendens rem peculij profectitij sine consensu patris, an mortuo patre contractus reconualescat. 79.22
Si non fuit probatum aliquem decessisse sine filiis, an Iudex possit ex officio hoc perquirere. 78.8
Viuente matre nullum ius habet in eius bonis. 32.5
Filius arrogatus an veniat sub statuto prohibente filium famil. obligari. 186.86
2 Filius ergo hæres quando procedat. 215.15.&.339.11
Suus, & in potestate an transmittat hæreditatem non aditam ad quoscunque hæredes extraneos. 271.16.19
Præsumitur adiuisse quando bona possidet. 271.32
Ex cohabitatione cum patre quando præsumatur habere scientiam eorum quæ ab illo fiunt. 365.28
Filius Monachus transmittit Ius legitimæ in Monasterium, quamuis ignorauerit. 271.15
Approbans contractum non excluditur à querela inofficiosæ donationis. 247.51
Præteritus intentando contra tabulas approbat testamentum tanquam factum, & reprobat tanquam sic factum. 216.45.47
Acquirit possessionem patri ignoranti. 365.24.25
Potest acceptare legitimam sibi relictam per viam contractus & respuere hæreditatem patris, & quid si eodem Titulo, & voluntate filio venisset. 249.2.3
Emendo prædium an possit facere pactum de retrouendendo, & pater teneatur habere ratam emptionem cum dicto onere, 242.31.32
Natus in domo ex vxore præsumitur filius mariti, & assertio patris, & matris contraria ei non nocet. 267.32
Si nascatur post factum diuortium, quo casu debet alià marito tanquam sit eius filius. 267.31
Bona an dicantur paterna, quamuis inter filios fiat diuisio. 215.14.16
Donatio permissa filio in bonis, in quibus patri quæritur, vsusfructus quomodo intelligatur. 317.15
Prohibetur educari apud matrem secundo nubentem. 219.11
Testator an præsumatur habere eandem pietatem erga monasterium, quam habet erga filium. 306.25
Vocatus ad portionem patrui censetur etiam vocari ad portionem patris. 371.7
Non potest grauari in legitima ex fideicommisso reciproco, quamuis possit offerre tam lucrum quam damnum. 247.27
Dominium an dicatur translatum in filium per resignationem quamuis bona resignata alienentur per eum de consensu patris. 252.38.& seqq.
An possit testari de vigore consuetudinis. 382.12
Quando censeatur vocatus in emphyteusi vt filius, vel vt hæres. 345.2
Non dicitur acquirere dominium de nouo sed continuare. 377.7
An possit disponere de bonis aduentitiis. 381.5
Ex natiuitate in domo habet potentiorem præsumptionem, quam ex nominatione vel tractatu. 267.33
Hæres patris tenetur stare locationi secus si veniret ad legitimam per actionem supplementi. 249.47
An excludatur à legitima, si in vita patris renunciauit successioni paternæ & an præteritus à patre possit testamentum impugnare. 247.37
Prohibitus vt non possit obligari sine consensu patris an sufficiat si pro eo pater fideiubeat. 281.19
Grauatus per fideicommissum an detrahat legitimam quamuis illi consentiat, & hæreditatem agnoscat. 247.31.32.33
Reuocat à secundo viro quod ei fuit plus relictum, non autem facta æquali distributione per matrem. 300.42
Mulier an possit relinquere filiis secundi matrimonij plusquam liberis primi. 219.28. seqq.
Ius acquiritur filio eo ipso quod plus relinquitur viro quam filio primi matrimonij, siue maritus acceptet, siue repudiet 248.26
Primi thori an deducat eius legitimam & postea diuidat quod superest cum vitrico si per statutum secundus vir debeat habere dimidiam dotis vxore præmoriente cum filiis primi matrimonij. 300.23.24
Non tenetur soluere decimam de hæreditate paterna. 377.9
Agens contra parentes transeuntes ad secunda vota an debeat solum probare bona ad eos peruenta fuisse apud defunctum, & secundo nubens possit contra eum opponere exceptionem dominij. 261.31. & seqq.
An excludatur legitima quando concurrente statuto de lucrando æqualiter dotem inter secundum virum, & filios primi matrimonij mulier eodem modo testamentum fecisset. 300.37. & seqq.
Patrum vt secundus vir aliquid habeat ex bonis vxoris quomodo intelligatur stantibus filiis primi matrimonij. 300.22
In conditione positus, si censetur vocatus, habetur ac si esset expresse substitutus. 371.14
Et an debeat intelligi substitutus ad portionem illius, vel alterius transuersalis. 371.1.& seqq.
Grauatus an debeat expectare conditionis euentum, vel ante eam possit detrahere Trebellianicam, & ob dictam rationem valeat alienatio, non obstante contradictione fideicommissarij. 265.9.& seqq.
Quod defertur ex dispositione l. hac edictali C. de sec. nupt. & quod aufertur coniungi, an confundatur cū legitima. 300.44
Filij succedunt patri ab intestato. 536.53
Sunt reliquiæ matrimonij, & an de dote matris sint dandi. 427.20 3
Filij tam primi quàm secundi matrimonij an succedant in capita in bonis matris. 581.5
Nati post legitimationem concurrunt cum legitimato. 497.34
Suscepti post bannum faciunt deficere conditionem fideicommissi. 462.13
Qui renunciarunt hæreditati paternæ cum iuramento possunt petere sibi relicta in testamento à patre, & omne ius superueniens non obstante renunciatione, etiam infinitis filiis, quorum causa renunciatur. 496.71.75
Positi in conditione cum qualitate masculinitatis, & legitimitatis an censeantur vocati per fideicommissum. 536. 38.59.69
Filij bannitorum non possunt testari. 462.12
Filiis banniti non est dandus Tutor, sed curator ad instar eorum qui habent patrem apud hostes. 462.1.2
Statutum annullans obligationem iuratam filiorum famil. de quo iuramento loquatur. 576.19
Secundus vir non potest habere ex bonis vxoris plusquam vnus ex filiis primi matrimonij. 463.1
Qualitas quæ est in filiis, inhæret nepotibus in quos fit transmissio, Idem in aliis, quibus Ius primogenituræ ceditur. 456.10
Iudex arbitratur an sit danda dimidia lucri filiis, qui negotiantur cum pecunia patris. 543.16
Statutum Vrbis vocat filios in conditione positos, & habet locum etiam in transuersalibus. 571.41.49
Non imputatur in legitimam, quod reuocatur per beneficium l. hac edictali C. de sec. nuptiis ad fauorem filiorum primi matrimonij, sed illa prius detrahetur & residuum erit diuidendum inter eos, & secundum virum, cui lucrum dotis debetur. 463.7
Filius primogeniti dicitur verè primogenitus. 458. 80
Filius dicitur agnatus proximus. 433.16
Repudians quasi filius admittitur tanquam legitimus, & agnatus. 433.80

Ren. atie:

Remanet legitimus quamuis non habeat ius succedendi. 496.28
Natus ex muliere, quæ statim secundo nupsit priori viro defuncto, an præsumatur filius & hæres primi, seu secundi viri. 567.31
Filius auccuseatur vocatus priusquam nepos, qui superest ex filio præmortuo, si vocetur maior natu ex filiis cum qualitas filiationis non conueniat nepoti. 456.72
Potest sibi constituere domicilium, vbi voluerit. 592.14
Filij nomen quando censeatur per patrem in Instrumento appositum, non animo ei aliquid acquirendi. 401.29
Quando dicatur vna persona cum patre, itaut scientia vnius sit alterius. 433.79.81
Quando habeatur pro legitimè denuntiato stante requisitione facta patri ad retrahendum. 433.83
Hæres patris quando teneatur approbare solutiones ei factos. 401.27
Et quid in rebus ipsius filij per patrem venditis. 401.28
Regnum Siciliæ fuit datum Ruberto ex sententia Bonifacij propter publicam vtilitatem, & alias causas, non tamen ibi tractabatur de successione Aui, vel Patrui, sed alterius remotione, in quo filius non assumit locum patris. 456.13
Viuente patre legitimo administratore, an reuocet alienata per eum. 401.2
Heres patris an possit reuocare alienationem à patre factam in comprehensos in Inuestitura in feudo ex pacto, & prouidentia. 456.99
Non reuocat alienata per patrem, etiam confecto Inuentario, quando ad eum aliquid ex hæreditate patris peruenit vel peruenire potest. 511.34
Heres patris potest retrahere bona patrimonij, vel auita à testatore vendita, quamuis sinus in minore, infante, & in vtero existente. 413.1.&c.
Viuente patre non potest dici compatronus quamuis sit emancipatus. 521.21
Filius magistratus potest cogere patrem ad adeundem, & restituendum. 430.22
Quidquid filius acquirit, patri acquirit. 433.10
Omnia, quæ habet filius præsumuntur patris, nisi aliud probetur, & quid si habitet seorsum à patre, vel negotietur, & de aliis coniecturis. 401.17.& seqq.
Præsumitur acquisiuisse ex bonis patris, & in hac materia sufficiunt præsumptiones. 543.2.4
Et quid si contrahens cum eo dicat bona esse filij, & pater tali assertioni consentiat. 401.23
Si negotietur filius ex substantia patris etiam nomine proprio an dicatur habere peculium profectitium. 401.22
Non potest prætendere aliquod peculium nisi de eo doceat. 543.3
Quærit sibi proprietatem in aduentitiis, patri autem vsumfructum. 510.8
Non habet titulum, sed nudam administrationem in profectitiis. 405.5
Filius agens præsumitur quod sit hæres, secus si conueniatur. 477.25
Immiscens se hæreditati paternæ præsumitur habuisse scientiam testamenti propter consuetudinem illud publicandi mortuo testatore. 488.14
Non dicitur approbasse dispositionem patris de emphyteusi ad eum spectante, etiamsi adiuerit hæreditatem, si eo tempore ignorabat bona esse emphyteutica. 429.35
An per fictionem repræsentet locum patris. 419.8.16
An succedat in locum patris tam in successione legali quam hominis. 487.8
Et quid in vocatione in stirpes non in capita, etiamsi agatur de succedendo transuersali. 419.19
Vel si vocentur proximiores vel adsit dictio (meos) 419.6.& seqq.
Non ingreditur locum patris si testator voluerit substitutos succedere salua gradus prærogatiua. 419.24
Nepos, & pronepos ingrediuntur personam patris, siue agatur de succedendo ab intestato, siue ex fideicommisso. 419.1.5
Filiusfamil. potest esse Tutor, sed non poterit testari. 450.24
Cautela vt possit testari in aduentitiis inscio patre, nempe si efficiatur clericus. 464.10
Filius vti Tutor potest esse in Iudicio in causa pupilli sine consensu patris, & vocare patrem in Iudicio sine venia, sicut & libertus. 450.21.&c.
Potest sine consensu patris producere Instrumentum insinuationis, & ei currit tempus ad insinuandum. 475.14
De iure communi potest contrahere, & obligari absque consensu patris. 576.12
Clericus habens peculium castrense, vel quasi an validè obligetur non obstante statuto Vrbis. 576.2.3
Miles habetur pro patrefam. & in eo cessat Macedonianum, idem in patronis causarum, & magistris studiorum. 576.4.3
Existens sub potestate debet requiri an velit retrahere cessante tamen fraude, quod pro alio non retrahat. 433.84
Naturalis quando possit capere vnam vnciam, seu duas ex bonis patris. 567.20
Naturalis non est in potestate patris nec agnoscitur patri, nec reuocat donationem inofficiosam nec alienata in fraudem, nec excludit filiam ex statuto repellente fœminas ob masculos. 567.16.18
Filius prohibitus alienare ante annum 20. an possit post dictum tempus alienare. 416.12
Filius vnicus Regis peccat si ingreditur Monasterium. 457.18
Continuatum non translatum dicitur quod in filium confertur. 535.55
Masculus ex fœminis non comprehenditur in dispositione facta ad fauorem familiæ. 530.50
Exclusis fœminis, multo magis excluditur natus ex fœminis. 530.49
Præfertur matri in facienda pace de morte patris, præcludendo viam vxori, & aliis accusare volentibus, & si filij sint pupilli, aut minores, requirendus est eorum Tutor, vel Curator. 518.5
Lex magis fauet filiis ex primo matrimonio, quàm secundo viro. 465.5
Lapso quinquennio post mortem patris an possit amplius queri de filiorum statu. 468.59
Diuturnitas temporis coadiuuat bonam fidem parentum, itaut filij magis iudicentur legitimi, de quorum illegitimitate non est multum subtilizandum. 468.57
In matrimonio contracto in facie Ecclesiæ filij ex eo procreati censentur legitimi verè, & non fictè quoad omnia propter bonam fidem etiam vnius ex coniugibus, itaut dicantur habiles ad feuda, & ordines & qualicunque dignitates, & excludunt substitutum, & erunt legitimi, etiam extantibus filiis primi matrimonij veri, & validi. 458.50. &c.
Filius dicitur de corpore patris, immo vnum corpus, & vna persona. 612.11
Remouetur à querela, si agnoscit legatum sibi in testamento relictum si illud cum effectu habuerit. 704.35
Qui ingreditur locum patris non dicitur succedere ex persona patris, sed ex sua propria, neque excluditur per renunciationem, aut repudiationem patris. 785.6.11
An repræsentet personam patris per fictionem, vel per præsumptionem legis. 684.2.3
Viuo patre nullum ius habet in legitima. 729.25
Vide. Legitima.
An teneatur pro parte, qui malè officium gessit, & quando cogatur se pro eo obligare. 733.12.14
Alia est opera, & industria filij alia patris. 714.3
Præsumitur acquisiuisse de bonis hæreditariis paternis nisi coniecturæ adsint pro filio. 788.15.& seqq.

Lucrum factum per filium ex negotiatione illicita non acquiritur patri quoad vsumfructum. 713. 33

Inter filium nobilis & diuitis, & inter natum ex pauperibus, & vilibus est facienda differentia. 613.10

In concessione facta filio nascituro vel infanti non cadit aliqua verisimilitudo contemplationis illius, sed solùm patris. 663.4

Casus in quibus præsumitur potius concessio contemplatione patris, quàm filij, & contra remissiuè. 663.26

Agens contra filium ex persona patris debet probare quod sit illius heres, aliàs succumbet 733.15.16

Statutum Vrbis prohibens filium famil. etiam clericum obligari non habet locum in filio habente peculium Castrense, vel quasi 713.12

Sola existentia filij facit deficere conditionem quamuis ille non succedat. 747.3

Pater, si in actu executionis factæ contra filium, vocat se depositarium, conualidet obligationem eiusdem filij. 667.9

An sit in potestate patris Index. 658.28

Iurans habitare seorsum à patre an validè obligetur non obstante Statuto Vrbis, & quando ratione mendacij excludatur à Macedoniano, & à rescissione & nullitate contractus. 667.2.5.6

Redditus beneficiorum sunt peculia quasi castrensia filij fam. 713.13

Repræsentatio per quam filius subintrat in locum patris, est legalis in qua nullum factum patris consideratur. 785.5

Color & apparentia legitimitatis an detur in filio, quem constat esse naturalem. 754.51.53

Pater nominans filium, & illum instituens heredem reddit eum legitimum. 754.50

Acquirit omnia patri, dummodo non sit clericus, qui habet proprium peculium. 706.53.54.57

Si vocetur per legem, seu per hominem ad successionem vnà cum patre, habebit suam portionem liberam in proprietate, & vsufructu. 713.30.32

Tutor datus Titio non censetur datus aliis filiis. 637.25

Semper præsumitur mariti quamuis vxor habitet in lupanari. 653.50

Appellatione filij venit ille quem iustæ nuptiæ demonstrant. 744.17

Legitimatus non venit in statuto simpliciter loquente de filio. 754.23

Ratio filii naturalis habetur circa reuerentiam parentum secus quoad commodum & honorem eiusdem filij. 744. 17

Quamuis non sit heres patris, tenetur soluere illius debita contracta occasione prinupilatus. 733. 2

Statutum eximens filium à gabella non intelligitur de naturali, & vulgo quæsito. 744.16

Hereditas patris debetur filio de iure diuino naturali, & humano. 702.57

Licet repræsentet patrem, tamen aliud est, quando in successione requiritur qualitas, quæ illi non conuenit. 695. 11

Non est in potestate patris naturalis. 680.7

Mater succedit filio ab intestato. 684.7

Licitè testatur de bonis castrensibus, vel quasi, secus de aduentitiis. 713.51.52

Non conuenitur, nisi in quantum facere potest ex contractibus celebratis in vita patris post eius mortem, etiam quod creditor sit pauperior, non obstante iuramento obligatione Camerali cum renunciatione omnis legum auxilio, & aliis clausulis amplissimis. 799.12

Non potest alienare bona aduentitia etiam cum iuramento absque expresso consensu patris. 781.1.3

Vocatio restricta ad eum, qui mortis tempore est primogenitus excludit filium, vt non intret in locum patris. 695.13

Mulier secundo nubens, & pariens in septimo mense an faciat propter incertitudinem vt filius priuetur vtraque hereditate. 653.75.& seqq.

Debet probare non solùm qualitatem filiationis, sed etiam legitimam filiationem. 744.15.19

Quando prohibeatur contrahere ex statuto Vrbis lib. 1.c.152.& an illud habeat locum in clerico, & in quibus bonis illius, & in contrahente cum matre. 667.1.c.713.53.c.781.28.31

Vsusfructus patris quo casu censeatur remissus filio. 713.14 Vide. Vsusfructus.

Institutio filiorum in perpetuum comprehendit vlteriorem gradum, quam primum & omnes descendentes. 648. 14.15

Status an sit diuisibilis, vt filius sit suus respectu vtilium, & non respectu præiudicialium. 732.58.59

Per receptionem mercium emptarum à filio non dicitur per patrem ratificatum pretium cum aliis conditionibus in venditione contentis. 699. 19

Sola voluntas testatoris elicita ex reuocatione Testamenti, an sufficiat, si tractatur de fauore filiorum, & pia causa, quamuis nullus sit institutus heres, 764.23.24

Nepotes quando veniant in dispositione loquente de filiis. 765.1.2 V. Nepos.

Succedit in bonis per patrem acquisitis propter benemerita sicut in patrimonialibus. 663.25

Concessio facta filio contemplatione patris dicitur profectitia & hereditaria, quamuis per eum nihil erogetur. 663. 1.19. & seqq.

Instituto filio sub conditione, qua, eo moriente, impleri non potest, nepotes, qui tali casu ex substitutione admittuntur, patri morienti acquirunt, quamuis acquisitio sit momentanea. 713.37.38

An excludatur repræsentatio, si testator restrinxit suam dispositionem ad filios natos ex certa persona, ita vt tunc filius ingrediatur in locum patris. 629.16.17

Debet stare alienationibus factis per patrem, si remanet tantùm quantum sit portio suæ legitimæ. 743.14.& seqq.20

Hereditas non dicitur delata patri quando filius in successione subintrat in locum illius, neque posset etiamsi vellet succedere ex persona patris, cum non veniat transmissiuè, sed priuatiuè. 785.8.9

Filij qui non possunt succedere patri ob non delatam illi successionem tanquam præmortuo antè testatorem, vel superstite primo herede censentur per tacitum fideicommissum inuitati licet positi in conditione tam in fideicommissaria quàm in vulgari contenta in compendiosa. 747.7.8

Filius præsumitur naturalis & capax successionis, non spurius, & incapax. 958. 24 5

Subintrat in locum patris quando agitur de successione aui, vel patrui, & quid si absint verba ordine successiuo, vel vocatio sit restricta ad supradictos, & supra nominatos, & quid talia verba operentur. 836.9.12

Senatorius non dicitur, cuius pater motus est à senatu antequam filius nasceretur. 976.29

Non obligatur præcisè ad liberandum patrem, sed solùm sub comminatione exheredationis. 952.10

In bonis aduentitiis, & reliquis omnibus ante Iustinianum non habebat heredem ab intestato, sed pater statim illa omnia occupabat iure patriæ potestatis tanquam peculiũ filij, quod postea per Iustinianum fuit immutatum. 971.35

Minor non restituitur, quando se obligauit pro liberatione patris è carceribus, seu impediendo ne carceretur. 952.12.29

In bonis Ecclesiasticis habetur pro patre famil. & non ligatur statuto Vrbis. 944.60

Naturalis quis dicatur, & in quo differat à spurio tam de Iure Ciuili, quàm canonico. 958.1. 29

Potest de bonis Castrensibus, vel quasi, & si efficiatur postea sui iuris, valebit eius testamentum etiam quod alia bona. 895.5.12

Datum filio existenti sub patria potestate an dicatur datum

ipsius

ipsius filij contemplatione, non autem patris. 971. 7
Habitans seorsum à patre publicè negotiando & contrahendo per spacium longi temporis præsumitur sui Iuris, & emancipatus. 820.1
Acquisita per filium ex liberalitate fortunæ, vel ex propriis laboribus pertinent ad patrem quoad vsumfructum durataturum etiam post mortem filij, donec pater superuixerit idem in morte ciuili, seu Episcopatu per filium adepto. 820. 12.14
Potest testamentum facere ad pias causas cum consensu patris. 820.11
Filij an dicantur esse de familia vxoris, quæ post finitam suam lineam transtulit genus, & omnia sua iura in familiam, & patrimonium viri. 976.27
Filij hæredes matris possunt impugnare factum illius, & contra illius dispositionem. 862.16
Admittuntur ad reuocationem bonorum alienatorum maternorum per patrem factam, nedum ipso mortuo, sed etiam eo viuente. 974.6
Testamentum filij est nullum, quamuis sit factum cum consensu patris, & adsit clausula codicillaris. 810.9
Donatum seu relictum per patrem filio spurio censetur ob causam alimentorum. 958.91
Pater & mater an succedant æqualiter in bonis donatis filio siue fimus in quæsitis ex linea paterna siue materna, siue transuersali, siue vndequaque prouenientibus. 971.12.17.30
Statutum quod filius seu vxor banniti non possit stare in Ciuitate intelligitur de filio, & vxore banniti viuentis. 976.12
Institutio vniuersalis de filiis masculis, & congrua dotatio de filiabus an faciat, vt appellatione filiorum non veniant fœminæ per quas deficiat conditio si sine filiis. 866.1.20
Consuetudo potest conferre filio ius testandi. 895.11
Filij omnes sunt æqualiter instituendi, itaut dispositio contraria dicatur contra naturalem æquitatem. 902.23
Prohibitio alienandi facta filiis non extenditur ad nepotes, & quando dicatur realis. 847.21.28
Æquitas suadet, vt bona quæsita laboribus primi viri reseruentur filiis primi matrimonij, non autem cedunt in vtilitatem vitrici, & eius filiorum. 862.25.27
Prælatio in retractu bonorum concessa filiis non extenditur ad nepotes. 847.29
Filius non solùm potest fideiubere pro patre, sed etiam pro extraneo. 952.31
Pœnæ concernentes fauorem filiorum quoad secundas nuptias sunt communes vtrisque parentibus. 862. 6
Macedonianum obstat filio obliganti se in mutuo, secùs in recepto à fratre. 879.16
Spurius institutus hæres, præteritis fratribus, an faciat testamentum subiacere querelæ inofficiosi. 936.1
Parentes ad filiorum hæreditatem pro æquali portione admittuntur. 971.21
Verba (ordine successiuo) faciunt, vt filius non veniat simul cum patre, & designant idem, ac si exprimatur de vno ad alium & ostendunt fideicommissum successiuum. 836.4.18
Decedente filio relicta filia infante, & patre, & vxore, & matre respectiuè, quamuis pro dicta infante nullus adiuerit hæreditatem, tamen ei succedit mater excluso auo paterno. 820. 18
Conditio, quæ est magis vtilis filiis debet attendi. 977.26
Mortuo patre ab intestato filij eius succedunt æqualiter, exclusis omnibus, itaut præferantur etiam auo. 820.15
Nepotes an magis diligantur quàm filij. 847.36
Pater malè administrans bona restituenda filiis post suum obitum priuatur possessione illorum quæ transfertur in filios ex quibus fructus & alimenta patri præstare tenentur. 972.7
Filij positi in conditione quando censeantur vocati, & respectu cuius portionis. 847.30.35

FINALIS CAVSA.

Finalis causa non præsumitur, sed potius impulsiua. 765.55

FINIS.

Finem cogitans censetur cogitare de modo ad finem. 48. 15
Finium latitudo, est facti, & constat mensura, non animo, & territorium clauditur suis finibus. 389. 26
Dominus alicuius rei an præsumatur etiam alterius, quæ sint intra fines ipsius. 393.10
Finis trahitur ad principium, & initium attenditur. 465. 27
Finis dispositionis, & solutionis consideratur. 579.4.& 932.29
Permisso fine videntur permissa omnia, quæ ad finem tendunt. 580. 8

FISCVS.

Fiscus succedens priuato quo iure vtatur. 182.38
Successor filij non est immunis à pedagiis. 182.39
Quomodo fraudetur bonis delinquentium per donationem causa mortis ab eis factam ad fauorem vxoris. 172.11
Soluens pro fisco agit executiuè, sicut fiscus. 154. 22
Fraudem faciens fisco in quærendis punitur in duplum, in quæsitis in quadruplum. 132.12
Condemnatus pro delicto statim efficitur debitor fisci, & quando possit non acquirere, & repudiare sibi delata in præiudicium fisci. 132.14
An cogat ad emendum res subhastatas. 149.33
Succumbens an reficiat expensas. 33.41.42
Quomodo cum fisco fiat diuisio, & quis eligat partes. 160. 25
Non habet priuilegium, aut hypothecam in criminalibus delictis, & pœnis capitalibus ac pecuniariis. 304. 9
An reuocet pecunias à posterioribus creditoribus, & quando debeat præcedere discussio principalis debitoris. 304.3.4.5
Non habet necesse allegare præsumptionem illam, quod apocha confessionis facta paulo ante delictum sit suspecta. 224.7
Æquiparatur Ecclesiæ. 371.31
Non potest opponere excussionem esse faciendam in bonis existentibus extra Territorium sub diuersis Principibus: nec auditur volens dare nomen debitoris. 230. 14. 15
In fiscum transeunt omnes actiones, quibus tenebatur delinquens, cui successit, & vtitur eo iure, prout extraneus hæres. 304. 19
Pro pœnis quæ ex maleficiis debentur, nullo vtitur priuilegio aduersus creditores nisi sint eiusdem generis. 304. 10.17
Bona debitoris si deuoluantur ad fiscum, quo casu sint liberati fideiussores. 224.71
Raro contingit, quod quis decedat sine hærede, cum quis postremò habeat fiscum. 313.6.7
In exigendis debitis ad fiscum pertinentibus nullus ordo seruatur, sed proceditur de facto. 353.1.3.4.12.21
Vtitur communi iure, si non sit casus priuilegiatus. 580.20
Non est propriè hæres, sed dicitur hæres anomalus & succedit filio inuito. 594. 13
Succedens ex confiscatione bonorum dicitur quasi hæres. 423. 19
Habetur pro successore vniuersali, & hærede anomalo, non est ad instar successionis ex contractu, nec loco filiorum, sed hæredis extranei. 423. 16
Nihil consequitur ex hæreditate renunciata per delinquentem ante crimen commissum. 568.26
Actio personalis non intentatur contra fiscum successorem in bonis delinquentis, seu hypothecaria. 423.26
Non tenetur ad soluenda debita contracta post delictum, sed ad ea quæ delinquens contraxit tempore criminis perpetrati. 423.61
Tenetur præstare factum defuncti, cessante fraude si acceptet, & requiritur præmonitio, an velit acceptare. 423 18
Non debet satisfacere creditoribus de bonis delinquentis ratione sui interesse sed de bonis habitis ratione pœnæ. 423.64
An cedat fideiussori contra condemnatum. 423.70
Tenetur fideiussor, qui promisit reum non discessurũ à Palatiõ

qui tamen postea aufugit, quamuis hoc debitum sit contractum post delictum. 423.72
Prouisio quod fiscus non succedat filio est fauorabilis. 594.14
4 Fiscus habet tacitè obligata bona conducentium vectigalia. 601.7
Onera realia transeunt etiam ad fiscum. 784.23.24
Causa fisci, & dotis paribus passibus ambulat. 601.25
Non præfertur in bonis paraphernalibus vxoris, sicut in dote pro administratis per virum primipilum. 733.8
Fiscus vasallorum idem Iuris habet quod fiscus Principis tanquam in eius locum subrogatus. 642.14
Successio debetur vsque ad decimum gradum, excluso fisco. 697.11
5 Dicitur heres anomalus condemnati, siue extraneus, siue successor iuris, siue quasi heres loco successoris in prælatura. 840.35
Debet vendere bona tanquam sua, vt vero Domino præiudicetur. 907.19
Pro tota, seu quota bonorum publicatorum succedit in omnes obligationes passiuas, & actiuas condemnati, & tenetur illius factum præstare. 840.36

FLVMEN.

2 Flumina sunt Iudices fortunarum, sicut casus. 396.15
3 Flumen priuatum inter plures vicinos est commune omnium, qui ibidem prædia habent. 480.2
Fluminis cursus non est immutandus in iniuriam vicini etiam pro tuendo prædio, aggeres, & similes munitiones faciendo. 480.7

FOEMINA,

1 Fœminæ quando veniant in emphyteusi: & masculinum concipiat fœmininum. 58.15.19.20
2 Fœminæ exclusæ per statutum an admittantur post masculum in Emphyteusi. 347.13.14
Quæ non sunt exclusæ simpliciter, sed solum existentibus masculis illis deficientibus reintegrantur. 218.86
Fœminæ non succedunt in feudo, donec supersunt masculi. 218.76
3 Fœmina dicitur finis suæ familiæ idest agnationis. 428.8
Fœminæ similes sunt matri, mares autem patri. 567.56
An veniant appellatione descendentium in materia non feudali. 530.6.42.51
Contemplatio exercitij non conuenientis nisi masculis excludit fœminas. 530.34
Facultas constituendi maioratum in vnum ex filiis non intelligitur de fœminis. 530.29
Statutum excludens fœminas, an excludat forenses. 431.26
Sunt capaces feudi, si seruiatur per substitutum, secus si electa fuerit industria personæ. 530.38
Nupta an comprehendatur in priuilegio pro masculis, & fœminis. 530.16.18
An contineantur in dispositione loquente de posteris. 530.7.46
Non veniunt in officiis appellatione filiorum. 530.40
Non admittuntur in ma l. scripturas C. qui pot. in pign. habe...
Quamuis sint de agnatione patris illam non conseruant. 491.10
Non sunt de familia siue nuptæ siue innuptæ. 491.8
Excluduntur propter masculos ob fauorem agnationis per Statuta totius ferè orbis. 470.27.29
Exclusis fœminis, multo magis excluduntur nati ex fœminis. 530.49
Fœminæ non habentur in consideratione, quando adsunt masculi, à quibus sufficit pacem habere, 518.25
Eucharistiam fœminæ non sumebant nuda manu, sed cum velamine, quod etiam dicebatur dominicale. 412.13
Fœminæ non carcerantur pro debito fiscali. 506.3
V. Familia.
4 Licet non sit agnata, tamen potest etiam in agnatione alterius constituere fideicommissum. 621.12
Non continetur nomine filiorum, & posterorum, & descendentium, si extat statutum illam excludens propter masculos. 664.11.1.708.23
Quando comprehendantur appellatione masculorum. 757.1344
Natiuitate fœminæ cum lætatur domus, sicut de ortu masculi. 621.16
Prædilectio masculorum est præcipua coniectura exclusionis fœminarum etiam proximiorum ad fauorem masculorum alterius lineæ. 621.14
Est capax feudi emptitij. 736.72
V. Feudum.
Exclusio fœminarum propter masculos vigore consuetudinis non admittitur nisi etiam probetur, quod fuit ob causam consuetudinis. 681.41.42.43
Concessio renumeratoria mutat feudum vt transeat etiam ad fœminas, quamuis præcedat ingratitudo. 736.79.81 5
Fœminæ semel exclusæ semper dicuntur exclusæ nisi statutum vtatur verbis illas reintegrantibus. 890.32
Non veniunt appellatione familiæ si non concurrunt qualitates per testatorem requisitæ. 930.13
An comprehendantur appellatione filiorum, & descendentium. 832.6
Quando excludant substitutum, & qualiter dicatur habita ratio agnationis. 866.31
Quo casu excludentur per vocationem masculorum. 866.14
Præsumuntur exclusæ per testatorem si absit statutum per quod illæ excluduntur propter masculos. 866.33
Exclusæ per statutum non admittuntur ad successionem ita vt per eam non debeat excludi substitutus. 965.32
Statutum Vrbis excludens fœminas propter masculos habet etiam locum in districtu. 965.1
Et an procedat solum ab intestato, vel etiam condito testamento. 942.8
Et an habeat locum solùm ad fauorem eorum qui vigore eiusdem statuti excluduntur. 942.11
Et an cesset si fratres propter quos fœminæ excluduntur non succedant. 942.3
Et quando statutum exclusiuum fœminarum requirat quod masculi & fœminæ adsint mixtim tam ex primo, quàm ex secundo matrimonio, vel sufficiat, quod existant fœminæ ex vno, & masculi ex altero. 813 1

FOENERATOR.

Fœneratorum consuetudo, qui numerant centum, & incontinenti retinent duodecim, an sit valida. 679.24. & seqq. 4
V. Vsura.

FOLIVM.

Folium album subscriptum quando præiudicet: & quid in dato Arbitratoribus, an operetur approbationem laudi. 16x.18 1

FORANEVS.

Foraneus quando dicatur Iudex ordinarius. 225.24 3

FORENSIS.

Forensis an ligetur Statutis, & quando, 164.9 1
Iuuatur consuetudine loci in rebus emendis. 42.34
Debet seruare statuta in his quæ oriuntur ex post facto post contractum videlicet ob morem, & negligentiam. 42.41
Non potest de iure collectari. 29.6.9
Priuilegium, Statutum, seu consuetudo collectandi forensis an valeat. 29.10. & seqq.
Forensis disceptatio, causa, homo, vsus quid significent.
Vid. in Prohœm.
Differt à domestico. Prohœm.
Forenses debent seruare formam, & solemnitatem inductam per statutum. 253.2 2
Statutum prohibens forensem acquirere est contra Ius commune, & odiosum, & confirmatio in forma communi non operatur. 245.40.41.43
Constitutio interdicens legatum fieri forensi, an attendatur, si legatarius fiat Ciuis post testamentum; & quid in simili impedimento,

impedimento, quo sublato reconualescit legatum. 209. 18. 19.20.
An comprehendantur in statuto inhabilitante personam ad contrahendum. 253. 13.14
Alienatio si per unum statutum permittatur propter publicam utilitatem an valeat, quamuis per aliud quis sit prohibitus habere possessionem tanquam forensis. 209.10.12
3 Forensis quando in donatione debeat seruare statuta Vrbis, & quid in ratificatione. 530. 39
4 Quando ligetur statuto si est Ciuis ex priuilegio. 709. 9.12.25. 27
Constitutio mandans quod forensi agenti Bononiae idem reddatur, quod, & quale redderetur Bononiensi agenti in loco de quo ipse diceretur forensis, quomodo intelligatur. 669. 30.31
Statutum Vrbis exclusiuum foeminarum non ligat successiones forensium quantum bona existant in ditione statuentium, siue loquatur in rem, siue in personam. 709.13.14

FORIS FACTVM.

1 Foris facta quid significent. 320.12
Sunt autem maleficia.
Foris factorum appellatione quae debita veniant. 329. 6.16
Deputans ad foris facta emendanda, an teneatur debita ex contractu soluere, & possit agere contra haeredem, vt illa soluat. 329.5.& seqq.
Legatum paenam an dicatur, si aliquid relinquitur pro emendandis foris factis. 349.13.14

FORMA.

1 Forma debet in specie adimpleri. 27.4
Omisso in substantialibus reddit actum nullum, & facit vt restituantur fructus percepti, & percipiendi. 7.13
Quando dicatur mutata. 84.19
2 Forma mutata in materiam, & è contra quando inducat reuocationem legati. 251. 18
3 Censetur per legem data, quando annullatur actus non gestus cum solennitatibus. 596.5.6
Forma requisita si non potest adimpleri, remittitur, & valet actus illa non seruata, vt in electionibus, mandatis & similibus. 522.10
4 Forma rescripti est seruanda. 698.2
Stylus Curiae habetur pro forma. 745.22.23.25
Si non seruetur, actus est nullus, & illi non potest renunciari etiam cum iuramento, nec aliud addi aut detrahi. 691. 8. c. 785.4.15
Inducta ad iuris rigorem conseruandum ligat rusticos, mulieres, & minores. 767.16
Non est recedendum à forma Inuestiturae. 663.5
Non potest alterari forma maioratus confirmati à Papa, quidquid sit secus in Testamento per eundem confirmato. 751. 34
Additum formae primae non minuit dispositionem. 782. 10
5 Est indiuidua, & in totum est seruanda, itaut si recedatur à parte, sit recessum à toto quamuis in minimo recederetur. 853, 28
Participat de materia. 976.25
Iudex nulliter procedit, si formam rescripti non seruat etiam in minimo. 965.18.c.961.10

FORVM.

1 Forum sortiri, & statutis ligari paria sunt. 9. 2
Competens & legitimum quod sit,
V. in Prohem.
2 Fori priuilegium habet familia Episcopi ob specialem eius fauorem. 341.9.c.340.3
Et quando illud detur Scriptoribus, Notariis, Bidellis, Scholarium, Colonis. & inseruientibus Clericis, Familia armata Episcoporum, Oblatis & filiis Sacerdotum, familiaribus Inquisitorum, & similibus. 340.& 341. per tot.
Et an requiratur, quod tales viuant Expensis Episcopi, vel quod sint perpetui, non temporales & quod non delinquant extra officium. 340.7.& seqq.c.341.5.7
Materia fori est fauorabilis Ecclesiae; & non debet restringi. 340.21
Fori priuilegio non gaudet Clericus in Minoribus, nisi habeat beneficium, & deseruiat Ecclesiae. 212. 40
Iudex arbitratur, quando Episcopus impediatur seruitio familiaris si non posset vti priuilegio. 340.25
Delinquens si dolo vel fraude suscipiat ordines ad declinandum forum Iudicis saecularis, an possit coram Ecclesiastico conueniri quoad personam, & bona, ac pecuniariam. 226.29.30.32
Clericus spoliatus comparens, & possidere se allegans an possit allegare fori priuilegium, & petere remissionem ad suum Iudicem. 238.73
Fori priuilegio non priuatur Clericus, quamuis aliquando intermittat seruitium diuinum, & dicitur deseruire continuo si pro maiori parte deseruiat. 440.6 3
Non incedentes in habitu, & tonsura sunt priuati beneficiis ipso facto absque aliqua citatione & decreto Iudicis, non tamen amittitur Priuilegium Fori ante declarationem. 440. 1
Electio fori spectat ad eum qui habet priuilegium, vt possit coram pluribus Iudicibus agere. 569. 1
Locus fori, vbi agitur, debet attendi quando tractatur de ordinatiuis Iudiciorum, siue simus in Ciue, siue in forensi, tam in Iudice Ordinario, quàm in delegato. 545. 22
Forum sortiri, & statutis ligari idem est. 431.15.c.709.21.
Forum contentiosum Ecclesiae vtitur probationibus, & quid in foro conscientia. 703. 4.5
Quoad Priuilegium fori, & beneficium obtinendum, an sufficiat possessio habitus, & clericalis tonsura. 508.6
Priuilegium fori superueniens, pendente Iudicio motu proprio, non ad partis instantiam, an trahatur ad litem pendentem. 421.26.&c.
Ecclesiasticum est maius foro saeculari. 641.16.18 4
Lex fundata in praesumptione non habet locum in foro conscientiae quando veritas est in contrarium. 632.15
Apices Iuris non excusant in foro conscientia. 637. 14
In contractibus quis sortitur forum loci contractus, dummodò ibi reperiatur, secus in delictis. 808.12 5

FRATER.

Frater praeteritus, instituta persona turpi, quando habeatur pro exhaeredato, & faciat partem. 178.2. & seqq. 1
Iuratus an habeat querelam inofficiosi, & possit agere ad paenam conuentam, si fuerit exhaeredatus aut praeteritus. 135.1.2
Inter fratres spurios quo casu detur mutua successio. 135. 30
An rumpat testamentum in totum vel quoad legitimam tantùm. 135.23.& seqq.
Quando teneatur dotare sororem: & si dotauit quo casu praesumatur donasse. 65.1.2
V. Dos.
Non repetit quod socialiter posuit in domo viuendo cum fratribus. 160.15
Diuisio inter fratres quomodo sit facienda, & minor eligat. 160.18.&c.
Non potest recedere ab electione partium facta in diuisione in qua etiam proceditur summariè, 160. 19.20
Frater doctor an teneatur ad restitutionem librorum, vel saltem praestet aliis fratribus illorum aestimationem. 254.51 2
Priuilegium vnius ex fratribus possidentibus communiter patrimonium quando iuuet alios. 238. 46
Alimenta sunt prius praestanda filiae per matrem quàm per fratrem. 259.22
Conuentio de tractando se vt fratres sub paena valet: & inter eos datur societas omnium bonorum. 243.46
Scientiam vnius ex fratribus quando noceat aliis simul habitantibus. 207.40
Frater dicitur extraneus, & praesumitur in dubio dotasse de proprio nisi esset administrator sororis. 504.8 3

Non potest constituere dotem sorori minori de omnibus bonis stabilibus absque decreto Iudicis. 583.2

Consanguinitas an probetur per testes deponentes, quod fratres se tractabant, & nominabant pro fratribus: & an in eis detur quasi possessio fraternitatis prout in filio, & in vxore, & quid in decisoriis, vbi agitur de acquirenda hereditate. 491. 19. & seqq.

Appellatione fratris venit soror, quando adest eadem ratio conseruationis familiæ in exclusione sororis ab hereditate fratris. 449.15

Appellatione fratris venit soror, siue prolatio fiat à lege, siue ab homine, tam si fratres instituantur numero plurali, quàm singulari, etiam in statutis, quamuis illa sit intelligenda ad literam. 449.4. & seqq.

Fratres de iure communi etiam consanguinei non concurrunt in successione cum matre. 448. 64

Fratres quando non sunt præteriti, sed succedunt vigore testamenti, vel statuti non habentur pro mortuis, sed faciunt partem matri in legitima etiamsi ipsi nihil consequantur pro legitima. 448. 48

Communicatio erronea bonorum facta per fratres potest reuocari. 437.6.7

Mandans describi bona in æstimo nomine suo, & fratris communicat dominium. 529.2

Frater possidens bona fratrum excludit illos vt non possint manuteneri in sua possessione, quasi præsumatur possidere iure familiaritatis, stante cohabitatione ibi simul, & existente patrimonio pro indiuiso. 450.35.37

Frater potest recuperare possessionem pro fratre, non autem acquirere. 450. 26

Fideiussor ratione cuiusdam taciti pacti videtur suscepisse fidem gerendi negotium debitoris non suum, ac si esset socius & frater. 459.9

4 Frater succedit in bonis fratris. 697. 10

Non debet asperè contra fratrem procedere. 729.15

Dicitur extraneus quoad dotem dandam sorori. 769.2

Qui mercatur cum pecunia, quæ habuit principium ex rebus communibus debet communicare alteri fratri lucrum inde proueniens. 714.4

Æqualitas seruanda est inter fratres. 768.21.22

Soror succedit fratri vna cum patre. 685.3

Et cum altero fratre. 651. 29

Inter nepotes ex diuersis fratribus si est concursus ad successionem patrui, tunc etiam illi intrant in locum patris. 785.50

Vocatio fratrum, & illorum filiorum nasciturorum censetur ordine successiuo & per fideicommissum: & quid si vocentur æquis portionibus, & quod vnus succedat alteri. 788.7.8

Tenetur redotare sororem quæ amisit dotem absque sua culpa. 792.15.17

Fratres vtrinque coniuncti præferuntur fratribus ex vno latere tantùm respectu bonorum allodialium & tutelæ. 661.19

Statutum Vrbis præferens consortem in venditione partis consortis an habeat locum quando duo ex fratribus vendunt res communes de consensu aliorum fratrum nolentium postea ratificare venditionem. 752.58.59

Solitæ fratrum iræ, & eorum gratia rara, & propter tunicam inter filios Iacobi exarsit inuidia. 706. 1.2

Nepotes ex fratribus non sunt verè, & propriè nepotes. 757.15

Socij dicuntur fratres. 728.18

5 Fratres de iure nouo, siue in potestate, siue emancipati sunt legitimi tutores suorum fratrum. 914. 1

Vterini an succedant fratri in bonis à matre profectis, excluso fratre consanguineo. 971. 39

Quietatio sororis facta vni ex fratribus de hereditate paterna nullum commodum affert alijs, neque illam excludit, vt non possit petere portionem suam à cæteris fratribus. 966.12

Præteriti an habeantur pro mortuis respectu sororis institutæ. 942.12

An admittantur ad tutelam fratrum cum quibus habent communionem bonorum, & quando ob dictam causam detur diuisio illorum. 914.15.21

Domus empta pro vno ex fratribus nomine omnium, fratribus acquiritur omnibus. 852.54

Si pater decedat relicto filio maiore & impubere, frater impuberis vocatur ad eius successionem, & tutelam. 914. 3

Querela inofficiosi datur fratri contra fratrem instituentem concubinam sicut meretricem. 863.9

Vterini an excludant sororem vterinam vigore statuti excludentis fœminas propter masculos. 813.9.14

Lucra, quæ proueniunt ex communi patrimonio sunt communicanda inter fratres. 993.24

FRATRES MENDICANTES.

Fratres mendicantes quando habent liberam sepulturam. 492. 13. & seqq. 3

Sorores tertij ordinis an veniant in priuilegiis concessis fratribus mendicantibus. 449.6.8 9

Fratres ordinis Prædicatorum sunt exempti à solutione canonicæ quartæ funeralis & aliarum obuentionum, & legatorum piorum. 925. 1 5

FRATERNITAS.

Fraternitas quando, & quomodo probetur, & an sufficiat nominatio, & tractatus. 135.42. & seqq. 1

Fraternitas probatur per testes deponentes quod tales se habuerunt pro fratribus, & proximis, & pro talibus reputabantur. 694.1. & seqq.

FRAVS.

Fraus non præsumitur in faciente actum ad sui vtilitatem quamuis afferat damnum tertio. 132.42. 1

Non potest fieri fisco in quærendis. 132.12

Fraudibus est obuiandum. 183. 14

Censetur excepta in omni dispositione. 278.19 2

Excluditur ex confessione dotis verisimilis. 362.20

Vtilitas ex causa fraudis. 278. 15

Fraudis participatio in vtroque requiritur ad hoc vt alienatio in fraudem reuocetur. 502.33 3

Fraus debet excludi. 755.30 4

Suspicio fraudis cessat in homine nobili, probo, & diuite. 625. 27.28

Fraus non præsumitur in actu gesto ad sui vtilitatem, quamuis in consequentiam afferatur damnum tertio. 970. 23 5

Non est aperienda via fraudibus. 851.12. & 875.5

FREMITVS.

Fremitu aspernari pro dissentire frameas concutere pro placere. 538.18 3

FREQVENS FREQVENTATIO.

Frequentatio ad monasteria Monialium dicitur per duas vices. 393.17 2

Frequentioris casus expressio non excludit alium minus frequentem si adest eadem ratio. 702. 59 4

FRVCTVS.

Fructus debet restitui quando actus est nullus contra dispositionem Iuris & statuti. 45.29. 1

Dicuntur pars rei, & quando imputentur inter immobilia. 164.2

An debeantur, si non fuerit adimpletum ex parte petentis. 143. 48

Dominus quando præferatur in emptione fructuum tam contra Vasallum quam Emphyteutam, colonum, & similes. 149.1 V. Venditio.

Pro fructibus dotalibus an possint alienari bona fideicommisso subiecta. 43.28

Fructus feudi etiam nascituri quando licitè alienentur. 43. 54 1

Executio an valeat in fructibus rerum feudalium. 43. 12. 15

An subsistat legatum factum à Vasallo, vt post eius mortem detur ex fructibus feudi aliquid in opus pium. 43.18

Fructus

2 Fructus percepti post aditam hæreditatem non computantur in legitimam. 241.6
Spectant ad illos, quorum est dominium tanquam eiusdem dominij accessorij. 400.4
Quando considerentur vt sors principalis, & pro illis detur Saluianum & quid in fructibus consumptis. 206.20.21
Audicantur percipi per oblectationem habitationis. 258. 11.12
Percepti ex societate officij an cedant loco damnorum & interesse. 302.7.8
Spoliatio, aut turbatio an inducatur per recollectionem fructuum facta per vim. 314.9.10
Legatum soluendum ex fructibus quando sit præstandum si fructus non extent. 256.23
Retinens legitimam, quæ est danda filio, ipso Iure tenetur ad fructus quamuis consumptus bona fide. 241.7
Interesse ratione fructuum qui percipi potuissent ex re quam administrator emere debebat, quomodo liquidetur. 240.36
Cui applicentur propter negligentiam hæredis non adimplentis iussa testatoris. 358.28.29
Si non sufficiunt pro primo anno ad soluendum debitum annuum, an fiat suppletio ex fructibus sequentium annorum. 256.41
Decimarum & Beneficiorum quando possint locari ad vitam conductoris, & dicatur translatum Ius spirituale. 238.24.25
Repetitio fructuũ vltra rem an detur in re donata causa mortis & tradita, & in donatione inter viuos. 251.29.30.31
Legatum factum pro eo omni & toto, quod quis posset prætendere, an impediat quod statim fructus non debeantur. 250. 24.26
Pacta prolata per verba vniuersalia super fructibus includunt omnes fructus tam primi, quàm futurorum annorum. 370.5
Maritus an faciat suos fructus dotis à tempore, quo mulier ab eo recessit ob ipsius culpam. 244 19.20
Promittens soluere canonem de fructibus non excusatur, si fructus non sunt percepti ob eius culpam. 223.16
Fructus fructuum locorum Montium, qui deberent reinuestiri pro augmento dotis, si legentur, sunt certi, & non indigent liquidatione, non facta inuestitura. 240.37
Ante matrimonium percepti quando conuertantur in dotem. 244.24
Perceptio fructuum an inducat morem irregularem. 243.33
Probandi onus incumbit dicenti fructus non esse consumptos post triennium. 263.61
Vir priuatur fructibus dotis quamuis culpa vxoris non sustineat onera matrimonij. 244.18
Spoliatur quando sit condemnandus in fructibus, & à quo tempore. 206.14.& seqq.
Onus soluendi legata de fructibus an spectet ad hæredem, vel ad fideicommissarium, mortuo primo hærede. 294. 14
Quando imputentur in trebellianicam. 265.26.43
Alienatio fructuum est valida solùm viuente vassallo. 342.14
Recipiens fructus censetur remittere onus dandi fideiussores. 301.41
Non debentur à die mortis, si hæres fuisset paratus soluere. 250.21
Quando intelligantur, deductis expensis. 343.10
Spectant ad dominum probato dominio. 252.37
Rei legatæ an statim debeantur: & in quibus casibus & an à die mortis Testatoris vel adita hæreditatis. 250.1.& seqq.
Vidua secundum statutum Vrbis acquirit fructus dotis ad rationem 7. cum dimidio, & talis taxatio valet stante confirmatione Papæ, quamuis alias non valeret. 244.45.46
Legatarius alimentorum præstandorum ex fructibus certi fundi an debeat soluere collectas. 294.21
Maritus quando percipiat fructus dotis soluto matrimonio. 240.19.&.244.15
Bona fides facit vt fructus acquirantur ante motam litem. 207. 39
Perceptio fructuum an impediat translationem dominij. 252. 27.28
Prædij legati Monasterio construendo an debeantur ante ædificium illius. 400.35
Dotis fructus augent dotem viro non sustinente onera matrimonij. 244.17
Dominium vtile vbi transfertur de iure speciali non debentur fructus nisi post moram, secus in directo. 250.9
Veniunt à die sententiæ confiscatoriæ quidquid sit in extantibus, qui capiuntur tanquam bona delinquentis. 309.9
Decretum an requiratur, vt sponsus faciat fructus suos ex dote sibi à Minore tradita. 244.26
Non debentur ex legato quantitatis. 400.3
Maritus putatiuus propter bonam fidem an faciat fructus suos dotis. 244.30
Quando possint dari in solutum creditoribus, stante Inuestitura facta patri pro se, filiis & nepotibus, & an talis alienatio resoluatur, mortuo debitore. 342.12.13
Faciens mentionem de integris fructibus non deducit expensas. 264.12
Dotales an consequatur maritus, quamuis eadem die non fuerit in loco destinatæ solutionis. 241.58
An possint exigi ex pecunia relicta ad effectum reinuestiendi. 400.37.38.39
Quando percipiantur per venditorem data dilatione ad soluendum pretium, & facta interim reseruatione dominij donec illud soluatur. 206.9.11
An sint debiti legatario ante acceptationem, & moram hæredis. 316.9
Quo casu cõnumerentur inter eos, qui seruando seruari non possunt, ita vt ad illorum alienationem non requiratur decretum, & tutor illos distrahere cogatur, ne ad eum periculum spectet. 243.62.63
Dotis an sint restituendi mulieri soluto matrimonio quamuis habitauerit post mortem mariti cum illius hæredibus, & alimenta ab eis perceperit. 244.31.32
Non sunt debiti ex legato conditionali, & in diem, nisi purificata conditione, & aduentu diei, quamuis conditio sit tacita. 400.9.& seqq.
Donatio cum reseruatione fructuum in vita donantis, post eius mortem reuertitur ad donatarium. 342.16
Non est propriè beneficiatus, qui sine canonica institutione fructus Ecclesiasticos percipit. 397.69
An restituantur à die resolutionis actus, vel motæ litis, quamuis contractus resolueretur ex facto alieno, vt in donatione ob natiuitatem filiorum. 207.34. & seqq.
Sponsus non sustinens onera matrimonij an acquirat fructus ex dote perceptos. 244.21.22
Damnum in locationibus an intelligatur respectu fructuum vel pensionum. 376.19
Distributiones quotidianæ an veniant appellatione fructuum. 283.9
Rei non traditæ debentur etiam ratione moræ irregularis, si ex re fructuosa percipi potuerunt, quando propter negligentiam non fuerunt percepti. 223.17
Legatorum non præstantur per hæredem etiam in re legata fructifera, stante bona fide hæredis, & ad hunc effectum excusat ius controuersum. 400.31.33.34
Rei pignoratæ eo ipso quod sunt consumpti an computentur in sortem, & crescat eorum æstimatio. 243.65
Arrendator fructuum an debeat habere spolia Monachorum. 319.15
Percepti, an extinguant potius debitum sortis, quàm vsurarum & quid in vno, eodemque debito vsurario, & an vtilius sit debitori soluere potius vsuras, & fructus quàm sortem. 224.30

Verba, quibus locus continetur, ex quo fructus nasci debent, quando obtineant vicem taxationis, itaut fructibus non natis hæres liberetur. 256.64
Tacite promissio fructuum dotis restringitur ad tempus constantis Matrimonij. 240.18
Onus probandi non adesse tot fructus qui sufficiant ad solutionem legati taxatiui relicti ad quem spectet. 256.25.& seqq.
Recipiens fructus an possit agere ad adimplementum, & an remittat inobseruantiam, & recedat à iure sibi competenti tam circa resolutionem contractus, quàm renunciationem, dilationem, caducitatem, & nullitatem. 301.45. c. 302.12. 13
Iudex an possit ex officio verum valorem fructuum inquirere post conclusionem in causa si certa quantitas non sit probata. 258.47
Sati, & pendentes tempore mortis Testatoris an veniant in legato fundi, & quid si fuerint seminati ab hærede vel à tertio. 250.31.38
Casus eueniens absque culpa hæredis, per quem impediatur constructio Ecclesiæ, non facit præiudicium, vt Ecclesia non acquirat fructus medij temporis. 258.21
Æstimatio quanti plurimi an debeatur si fructus sunt consumpti, vel præsumuntur consumpti post triennium ex præsumptione legis, & quod tempus sit inspiciendum. 243. 56.59.60
Legatum rei fructiferæ ad effectum dotis constituendæ an faciat vt fructus debeantur etiam ab eo, qui culpa sua illam desiit possidere. 250.2
In legato duarum rerum alternatiuè facto non debentur fructus, nisi facta electione, & quid in conditione tacita. 250.16.17
Rei legatæ an debeantur ante acceptationem & moram hæredis, & acquirantur etiam legatario ignoranti cum aliis casibus, in quibus dominium rei legatæ transfertur. 250. 6. & seqq.
Si portionarij in subsidium habent regressum ad portiones fructuum, titularibus non soluentibus singulis annis, an fructibus deficientibus sit aliquid soluendum. 256.43
Promissio de præstando fideiussores pro fructibus soluendis infra duos menses debet intelligi, vt præstatio fiat in primo semestri, licèt fructus primi semestris essent soluti in actu societatis. 301.17.31
Consumptio fructuum inducta à lege, vt post eam non crescat æstimatio procedit tam existente bona fide quàm mala & quid in obligatione priuilegiata. 243.83.84
Societas officij non perditur, etiam quod non fuerint dati fideiussores promissi, si fructus illius sint percepti, & an ex receptione censeatur datio fideiussoris remissa. 301 36
Dispositio generalis loquens de fructibus comprehendit etiam fructus futuros. 283.1
Onus soluendi legata de fructibus an spectet ad hæredem, vel fideicommissarium, mortuo primo hærede. 203.17
An valeat pactum vt quis teneatur ad fructus decursos si non præstetur fideiussio in societate officij. 301.32
3 Fructus sequuntur dominium. 540.8
Sunt accessorij ad dominium, secus quando dantur venditori ex naturali æquitate ratione pretij non soluti. 523. 30
Reseruati loco pensionis alicui tanquam clerico, intelliguntur taxatiuè non demonstratiuè, quod sit clericus, & ita de stylo seruatur. 508.7
Acquisiti ex fructibus fructuum non dicuntur peruenire ex substantia Testatoris, sed extrinsecus ex bonis hæredis, & mater in illis succedit pleno iure, & non tenetur reseruare filiis primi matrimonij. 540.9.10.12
Recollecti antequam dies legati cedat an pertineant ad vsufructuarium, seu ad hæredem. 585.29
Pignoris fructus quando spectent ad creditorem. 422.15
Pendentes, mortuo feudatario, diuiduntur pro rata tēporis. 471.4
Et quid in marito, hæredibus vxoris & emptore cum pacto retrouendendi, & emphyteusi sumta sine culpa Emphyteutæ. 471.5
Feudi non sunt feudales, sed burgensatici. 540.13
Fideicommissi possunt liberè vendi, & alienari, & dari in causam iudicati, & insolutum. 580.18
Idem in fructibus nascituris. 580.19.23
Promissi ex certa re debentur prout si in spécie esset promissa. 579.3
Fructus fructuum locorum montium sunt debiti si legentur, & mandantur reinuestiri, etiam non facto reinuestimento. 579.20
Promissio de soluendis pecuniis, respectu certæ rei emendæ, iudicatur sicut de specie, & facit vt fructus sint debiti, prout si species esset promissa. 579.3
Hæres prohibitus percipere fructus hæreditatis donec prolem susceperit, non prohibetur accipere commoditatem, quæ prouenit ex fructibus fructuum. 540. 1
Damna passa per emptorem ob non implementum venditoris sunt separata à fructibus recompensatiuis debitis venditorē ob pretium non solutum. 588.41
Consuetudo non valet vt possint probari liquidatio fructuum ex solo redditu & cultura ipsius fundi, de cuius fructibus probatio quæritur. 510.6
In legato fructuum prædij quotannis dum vineret, vel cum esset vidua, vel permanserit in monasterio quomodo sint diuidendi fructus si per totum annum non vixerit legataria, vel non nupserit statim. 471.13
Extraneus potest emere censum, & agere ad fructus illius contra debitorem: & an idem sit in fideiussore eius, qui censum vendidit. 459.1. & seqq.
Fructus domorum & Casalium, & similium rerum an probentur ex locationibus. 600.4
Pertinent ad hæredem grauatum alteri restituere. 540.59
Et quid si testator de plenissima restitutione fuerit locutus. 540.3.44.45
Præstantur, si prædium, seu quid simile, fuerit promissum. 579.7
Debentur ex contractu donec pendet causa rescissionis illius ob fauorem contrahentis, nec retardatur immissio. 531.84
Promittens fructus dotis, quam tenetur restituere, an licitè possint pro eis conuenire, & an illi succedant loco alimentorum. 466.17.19
Dotales debentur ex officio Iudicis Mercenarij. 455.30
Non dantur, mutata persona mariti, vt hæredi, cessionario, monialibus, & similibus. 427.14
Percepti per maritum soluto matrimonio sunt restituendi, & augent dotem. 427.17
An possint solui viduæ tam de iure communi, quàm ex statuto Vrbis, & quando valeant similia statuta, & an requiratur interpellatio. 563.39.c. 466.11. seqq.
Fructus dotis non percipiuntur à viro post obitum vxoris, etiam existentibus filiis. 524.51.c. 427.5.& seqq.
Sed vide contrarium ibi.
Non datur annus marito quando fructus restituuntur, vt accessiones ad fundum. 540. 23
Recompensatiui dantur etiam absque vlla mora, quamuis fuerit translatum dominium, & habita fides de pretio. 588.23
Amplia, etiam pendente tempore æstimationis, ac mensurationis prædij venditi, ac declarationis pretij, & ante defalcationes factas. 588.38.c. 524.6.10
Monasterio acquiruntur antequam sit constructum, si prædium legetur pro illos construendo. 540.41
Veniunt eadem actione qua hæreditas quando ex illis augetur. 540.24
In Iudicio vniuersali petitionis hæreditatis veniunt ab initio, non quando petuntur. 422.1

Sunt

Sunt restituendi per heredem si testator ita mandauerit. 540.7.74
Consumpti bona fide post triennium non restituuntur à bonæ fidei possessore. 422. 10
V. Bona fides.
Condemnatio fructuum non potest fieri etiam in causa spolij nisi ad perceptos post litem motam. 581.14
Nec talis condemnatio datur in fructibus, qui percipi potuerunt bona fide. 494.14
Fructuum perceptio non probatur ex veteribus annis, nec ex aliis coniecturis remotis. 510.5
4 *Veniunt in sententia præcipiente restitutionem rei. 776.6*
Augent legitimam, sicut hereditatem, & aliud ius vniuersale. 688.2
Non currunt stante nullitate census. 691.23
Promissio soluendi dotem quando extendatur ad fructus tanquam accessorios ad dotem. 726.21. V. Dos.
An veniant in petitione legitimæ, & eius supplementi à die obitus absque vlla mora. 702.17.& 688.7. V. Legitima.
Non debentur ex mutuo. 756.36
Constitutio mandans &c.
Spectant ad dominum. 712. 11
Pertinent ad heredem, quando sumus in relictis in diem, vel sub conditione, quorum dominium non transit, nisi illa purificata, vel adueniente die quamuis conditio sit tacita proueniens ex testamento. 771.33.34
Sunt accessorij, & sequuntur naturam principalis, neque diuerso iure censentur. 649.19
Non debentur nisi totum prius adimpleatur, licet secuto implemento recuperentur omnes fructus. 726.2
Qui petuntur ratione damnorum & interesse requirunt specialem probationem illius, & eisdem damnis commensuratam. 716.7.8
Non solùm consistunt in his quæ sunt destinata ad esum & potum, sed etiam in aliis, quæ conferunt ad vsum vitæ. 615.42
Vinearum sæpe solent mutari. 716.4
Conductor omnium fructuum potest illos propria auctoritate percipere, non de manu locatoris. 703. 6
Contraueniens transactioni tenetur etiam ad restitutionem fructuum. 770.8
Diuisio fructuum perceptorum post vltimum annum inceptum finiti matrimonij quomodo sit facienda inter heredes coniugis defuncti & superstitem. 610.18
Iudex ex officio taxat fructus debitos iuxta l. Curabit. C. de act. empt. secus si fuerint taxati per partes. 716.9.10
Iuramentum licet non extendatur, tamen porrigitur etiam ad fructus. 770.7
Lex mandans aliquid acceptum restitui intelligitur de plenaria restitutione vnà cum fructibus. 770. 4
Pecuniæ otiosa nullos fructus reddunt. 688.23.& 712.12
Pensiones domorum sequestratæ in manibus conductorum possunt dici fructus pendentes cum post exactionem non sint amplius fructus. 649.21
Percipiens fructus ex fundo alieno tenetur ad eorum restitutionem, dummodo non sint bona fide consumpti. 615.44
Possessio probatur ex perceptione fructuum. 615.31
Bonæ fidei possessor facit fructus suos, prout etiam ille qui non in ipsa bona, nec in mala fide. 649. 6
Pretium iustum dicitur illud, cuius fructus in 20. annis æquant sortem principalem. 752.47
Si probetur possessio, dicitur etiam probata perceptio fructuum itaut talis possessor teneatur ad illorum restitutionem. 615.69
Probatio quantitatis fructuum fit a consuetis. 705.15
Qualitas perceptionis fructuum est probanda per testes, qui fuissent præsentes, dum illi fuerunt percepti, vel per aliam similem probationem. 705.12
Venditio permittitur etiam in fructibus futuris, 756.52
Vsuræ in materia l. Curabit C. de act. empt. petuntur solùm habito respectu ad fructus perceptos, & non vltra. 716.1
Possessio etiam acquiritur absque eo quod fructus percipiantur, cum sufficiat cultura agri, vel quid simile. 615.33.34.35
Post finitas Societates non debentur sine mora, & interpellatione. 688.24.26
In spolio etiam Iudiciali est facienda restitutio non solùm possessionis, sed etiam fructuum vsque ad minimum quadrantem. 734.9
Pensiones domorum dicuntur fructus ciuiles, seu industriales, vel mixti, seu loco fructuum. 649.1. & seqq.
In legatis veniunt fructus à die obitus Testatoris, secus in quantitate relicta etiam locis piis, nisi probetur, quod fuit reinuestita. 688.19.20.22
Quod impedit vsucapionem rei, impedit etiam quoad vsucapionem fructuum. 688.9
Taxatio fructuum debet fieri ad minus lucrum, quod percipitur. 688. 33
Immissus in possessionem ex Saluiano Interdicto debet ex fructibus sibi satisfacere de suo credito. 706.66
Per solutionem anticipatam fructuum inducitur pactum de non petendo sortem, quod est vtile debitori, ita vt talis solutio sit improbanda. 679.23
Receptio fructuum Societatis renouata per procuratorem quando inducat scientiam omnium qualitatum præiudicialium in ea contentarum: & quid in expressa ratificatione. 699.17.18.20
Iustum pretium valoris fructuum dicitur illud, quod currit quolibet anno in loco recollectionis & non in alieno foro. 706.62.65
Vinea quamuis sint solitæ locari, tamen earum pensiones non reddunt statum certum fructuum, neque per tales conductiones probatur iniustitia affictus. 700.20.21
Impensa modica non censetur concernere perpetuam vtilitatem rei, sed temporalem fructuum perceptionem, secus in magna. 778.5.6
Commoditas percipiendi fructus, si vendatur, non dicitur venditio, sed locatio, quamuis etiam vnica pensio sit constituta pro anno. 755.27
Æstimatio fructuum non potest amplius crescere aut decrescere illis consumptis si fuit facta secundum æstimationem loci, in quo fuerunt recollecti. 706.63
Solutio facienda de fructibus, seu ex fructibus feudi non inducit hypothecam, nisi fauore piæ causæ, pensionis, & alimentorum. 683.11.& seqq.
Restituuntur Ecclesiæ læsæ ex contractu. 624.18.19
Anticipatè solui quæ commoditates pariant in Societate officiorum. 679.9.17. seqq.
Officia Romanæ Curiæ non sunt in commercio respectu tituli; secus fructuum, ob quam causam æquiparantur bonis patrimonialibus. 670.12.13.15
Liquidatio requiritur vt quis condemnetur ad fructus. 716. 2
Potior in sorte est etiam in fructibus. 730.19
An acquirantur possidenti rem vigore adiudicationis nullæ. 706.15.17
Promittens, quod vxor renunciabit bonis paternis propter dotem habitam, acquirit fructus dotales, quamuis non adimpleuerit, si sustinet onera matrimonij. 726.6.7
Fructus dotis quando possint percipi ex pignore. 848.21.24 5.
Recompensatiua sunt præstandi per emptorem venditori, ne habeat rem, & pretium, & quomodo hoc procedat: & an sufficiat oblatio pretij, & quid si adsit periculum euictionis. 939.16.19
Viduæ non debentur ob moram non solutæ dotis ex statuto Vrbis si non præcedat interpellatio, idem in fructibus lucri dotalis. 823.12
Tanquam accessorij ad dotem non debentur sublata principali actione eiusdem dotis. 881.21

Taxantur ad scuta 7. pro centum in Tribunali Auditoris Cameræ etiam dissoluta societate officij. 900.25
Piscinarum, & viuariorum, vasallo mortuo, & feudo deuoluto, an cedant hæredibus vasalli, seu Domino. 810.21
Licitè percipiuntur, quando non est in potestate creditoris, & legatarij petere sortem principalem. 853.18
Qui deciderunt in terram casu non acquiruntur vsufructuario, nisi per eum, aut eius nomine moueantur de loco ad locum, secus in bonæ fidei possessore. 807.5
Conuentio de soluendis fructibus dotis, etiam soluto matrimonio est valida. 920.20
Colonus an debeat ius percipiendi fructus ita vt illud possit transferre in alium. 953.6
Indultum de percipiendis fructibus primi anni de vacationibus beneficiorum alicuius diœcesis comprehendit beneficia exempta. 918.15
Assignatio fructuum adiecta facto ad onus debitoris morosi, non dationi quantitatis est licita, & potest exigi absque labe vsurarum. 853.19
Interpretatio requisita per statutum Vrbis de soluendis fructibus dotalibus potest fieri per æquipollens. 910. 21
Prælatus an possit instituere primogenituram in fructibus Episcopatus, tam in vita, quàm in ægritudine in qua postea obiit, & quid in foro, tam fori, quàm poli, & in aliis casibus. 854.59.65
Pactum de soluendo fructus pendente dilatione data ad soluendum est validum. 911.4
Diuturna solutio fructuum quando inducat præsumptionem interpellationis, & confessionis debiti. 920.16
Pendente lite super excessu fructuum, non est priuandus quis possessione rei, ex qua dicti fructus debentur, quamuis adsit sententia super excessu si ab ea fuit interposita appellatio, per quam suspenditur iudicatum, & interim conceditur manutentio. 853.16
Iudex potest taxare fructus si habeat facultatem taxandi interesse. 857.10
Reseruatio dominij facta per venditorem in re vendita facit vt possint licitè percipi fructus, donec pretium soluatur, cum aliis similibus cautelis. 911.9
Dominus an proferatur in fructibus non existentibus in fundo. 953.8
Emptor tenetur præstare venditori fructus recompensatiuos, cessantibus impedimentis, quæ prius aderant in re empta, seu postquam secutum est adimplementum. 939.20.28
Recompensatiui an sint præstandi venditori si emptor illos non percepit. 939. 24
Emptor differens soluere pretium, an teneatur ad fructus recompensatiuos. 911.6.8
Diuisio fructuum quomodo sit facienda quando vassallus moritur ante mensem Martij vel post Calen. Martij vsque ad Augustum inter hæredes vasalli, & Dominum, vel agnatum, ad quorum fauorem feudum aperitur. 810.11.16.20
Computatio, quæ fit in fructibus moriente Vasallo de mense Martij, & Augusti, an debeat fieri in pensionibus. 810.18
Dispositio loquens de fructibus quando procedat in pensionibus, & emolumentis & commoditatibus. 810. 19
Non computare fructus pignoris in sortem idem est quod permittere vsuras. 940.6
Receptio fructuum societatis facit vt illa censeatur ratificata: & quid si in receptione adsit aliqua conditio. 0944. 13.17.58
Per solutionem fructuum non dicitur debitor liberatus, si remanet obligatio personæ, & bonorum. 914.48
Valet pactum de soluendis fructibus dotis vsque ad certam summam. 920.7.31.35
Dominium fructuum an transeat in conductorē, quando est habita fides de pretio, & an tunc locator in illis præferatur vel debeat concurrere cum creditoribus eiusdem conductoris. 95.313
Taxatio specialis fructuum dotis quando admittatur. 920.22
In dispositione Testatoris, quod distrahantur omnia sua mobilia an veniant fructus immobilium pendentes quasi breui sperentur fieri mobiles, & habeantur pro collectis. 801. 26. 32
De fructuum diuisione inter Dominum, & hæredes vasalli. 810.30
Obligatio fructuum est impossibilis cessante sorte principali. 823.11
Taxatio ad septem pro centum in materia l.Curabit C. de act. empt. an sit excessiua tam de Iure canonico, quàm de consuetudine, & more regionis. 864.17.20
Possessio quando differat à fructuum acquisitione. 853.14
Creditor fructuum rei vacantis potest propria authoritate capere possessionem illius, quando palam, & non clam fuit ingressus, qui postea conuenietur ab hærede adimplente ea, quæ debet adimplere eodem iudicio adipiscendæ. 853.5
Fructus fructuum quando debeantur. 987.2.4
Sequuntur dominium rei. 988.11
Fructus fructuum non debentur etiam in casibus permissis nisi in fine cuiuslibet anni, seu semestris petatur non solùm pecunia, sed etiam interesse hucusque decursum ratione eiusdem pecuniæ. 987.14
Quando percipiatur ex pignore: & an requiratur quod realiter sit traditum pro dote promissa. 848.22

FRVMENTATOR.

Frumentatores qui præsunt frumento publicè emendo, & condendo, debent seruari indemnes, si non segniter functi sunt officio suo. 626.18.20 4

FRVMENTVM.

Frumentum repositum causa serendi ad vsum fundi, quando contineatur in instrumento fundi. 126.3 1
Aliis venditum tempore penuriæ quomodo debeat diuidi inter ciues, & an teneantur Ecclesiastici, & per quos Iudices sint compellendi. 149.39.40
Legatum ex certo fundo quando debeat solui. 72.7. & seqq.
Æstimatio quanti plurimi an duret in frumento post triennium. 42.49.51
Non præsumitur fuisse seruatum de anno in annum. 243.72 1
Venditor frumenti, qui sciebat eius æstimationem minuendam an teneatur emptori illam restituere. 260.21
Mutuantes frumentum coguntur illud recipere, quando offertur, ne detur procrastinatio in tempus caristiæ. 251. 59
Adhibita industria potest durare vltra triennium quod erat probandum per allegantem. 243.68. seqq.
Præsumptio legis sufficit quod frumentum corrumpatur triennio. 243.71
Probatio renouationis frumenti non facit, vt veniat interesse. 243.73.75
Frumentum publicum si non potest vendi distribuitur inter ciues. 626.16 4

FRVSTRA FRVSTRATORIVM.

Frustra petitur, quod postea debet restitui. 294.15 4
Frustra petit, quod quis intus habet. 731.27 1
Frustratorium actum nemo præsumitur facere. 723. 7
Frustra petit, qui quod debet non impedit. 944.42 5

FVGA.

Fugæ indicium tollitur per comparitionem spontaneam. 192. 20 1
Assertio testis corrupti cum adminiculo fugæ facit indicium ad torturam. 192.19

FVGITIVVS.

Fugitiuus, seu suspectus de fuga quando opponat exceptionem incompetentis Iudicis. 875.2.& 5
Quando possit quis carcerari propter suspicionem fugæ. 875. per tot. V Suspicio fugæ.

FVLGVR.

Fulguris ignis diuinus, & sacer appellatur. 217.49 1

FVNDAMENTVM.

2 Fundamenti defectus maior est, quàm medij.243.11

FVNDVS.

1 Fundus relictus vxori ad vsumfructum quando censeatur etiam relictus quoad proprietatem.138.21

Pluribus relictus cum prohibitione vendendi poterit vendi vni ex legatarijs.36.8

3 Fundus dotalis potest conuerti in pecuniam si vtile sit mulieri, & cum consensu vtriusque coniugis.436.26

Item debet pecunia deponi ad effectum emendi alium fundum, vel ad honestum lucrum, aliàs alienatio est nulla. 435.27.28

Fundus, qui debet seruitutem, dicitur prædium seruiens, cui autem debetur seruitus, dicitur prædium dominans. 460.12

4 Fundus est diuersus à iure incorporali, vel alterius iuris, quod in eo debet acquiri.615.3

5 Fundus totus venit fundi nomine, quamuis separatus locaretur, & licet non sit dictum de toto fundo.968.18

FVNERALIA, FVNVS.

1 Funeris impensæ quando sint præferendæ creditoribus etiam expressam hypothecam habentibus.94.1

Mutuans pecuniam pro funere an præferatur anterioribus. 94.21

Expensæ funeris, & infirmitatis æquiparantur quoad hypothecam.94.14

Funerariæ, quæ sint: & quis sit Iudex in causa funeris. 94.17.19

Successor quando teneatur ad impensas funeris antecessoris. 94.20.21

Consanguinei an repetant à successore impensas funeris prædecessoris.94.23.25

2 Funerandi ius non dicitur habere, qui habet ius sepulchri. 210.50

Funus an possit leuari de Parochia sine licentia Curati. 298.12.&c.

Verba (quando funus ad eius Ecclesiam defertur) an stent demonstratiuè, vel taxatiuè.298.85

Funeralia debentur Rectori non obstante congrua portione eidem assignata.399.1.2

Non sunt in in consideratione tanquam incerta, neque computantur in congrua portione.399.16.17

V. Anniuersaria. Congrua Portio.

In funeralibus an Parochus præcedat Capitulum, & omnes clericos.298.54.73.74

Mos in funeralibus vtendi zona lugubri, & super ea pingendi arma.210.55

Pompa funeralium non est de necessitate sepulturæ.298.80

3 Funeris portatio etiam ad alienam Ecclesiam competit Parocho.429.29

Funeralia reseruantur pro medietate parochiali Ecclesiæ, si recipiant diuisionem, aliàs dabitur æstimatio medietatis.925.2.

Motus proprius Pij V. quoad funeralia, & alias obuentiones assignatas pro congrua sustentatione Vicarij perpetui in Ecclesijs Parochialibus, quomodo intelligatur.925.15.20

Fratres ordinis Prædicatorum sunt exempti à solutione cuiuscunque quartæ funeralis.925.1

FVRIOSVS, FVROR.

3 Furioso legatum relictum quandiu permanserit in furore, videtur resolui, quando desierit esse furiosus, si autem contingat illum decedere antequam efficiatur sanæ mentis non resoluitur, sed permanebit apud hæredes decedentis in furore.563.19

Furoris exceptio non impedit immissionem in possessionem, & donec pendet causa rescissionis contractus ob furorem contrahentis, interim debentur fructus.531.84

FVR, FVRTVM.

Furti actio vt competat, requiritur expressa conuentio, nec tacita obligatio sufficit.25.27 1

Fures capientes crumenam an possint extrahi ab Ecclesia. 280.9 2

An veniant appellatione publicorum latronum.380.33

An sint onerandi æstimatione quanti plurimi, quæ superuenit ex penuria insolita.243.3.4

Furti actio an detur contra eum, qui pannum rubrum ostendit & fugauit pecus.319.1

Fur modici frumenti an dicatur fur totius acerui.425.31 3

Furtum committens in Ecclesia an gaudeat illius immunitate.598.14

Et quid stante Bulla Greg.598.17

Fures moriuntur absque bonis, & contra eorum successores parum operatur hypotheca.935.3 5

Administrator habens animum restituendi rem subtractam Domino an dicatur fur.935.29

Contrectans rem alienam, inuito Domino, seu quasi fallendo asserit mendacium, & negat quod pecuniæ non adsint, tenetur actione furtina, quamuis etiam res habuerit originem ex contractu.935.18

Iudex condemnans furem an censeatur etiam condemnasse ad soluendum bona furto subtracta.852.19

FVTVRVM.

Futura quando veniant in sententia, & Iudex an possit pronunciare super fructibus futuris.151.34.36 1

Damna futura quo casu considerentur in alienatione rerum Ecclesiæ.45.9.10

In transactione, priuilegio, legato, & similibus quando intelligantur venire futura.145.13

Vnio beneficij an possit fieri futuro Seminario.145.21

Mandatum procuratoris an comprehendat lites futuras. 145.13.

Futurum ius quando veniat in renunciatione.346.15 2

Futura veniunt in sermone vniuersali iuxta subiectam materiam.608.14 4

Verba de præterito trahuntur ad futurum in dispositione per viam legis.608.5

Coniecturæ sufficiunt ad probandum, quod futura comprehendantur in donatione.782.4.5

V. Donatio.

Renunciatio non trahitur ad futura.745.52

Futura, quæ possunt esse, & abesse non sunt consideranda, nec de eis debet aliqua mentio fieri.944.3 5

Verbum in præteritum denotat consummationem actus, licet aliquando significet tempus futurum, & dispositio in vtroque tempore verificabitur.918.62.65

Tractus futuri temporis non pertinent ad Iudicem.944.24

GABELLA.

Gabella an debeat solui in loco contractus, vel destinatæ solutionis.11.1. & seqq. 1

Si non soluitur in Nundinis, neque soluetur ob traditionem factam extra Nundinas.11.2.15

Est soluenda in loco contractus, vbi fuit factus census, non in loco vbi sunt res censui suppositæ.11.11

Contra gabellam in dubio est pronunciandum.17.17. & seqq.

An solutio gabellæ fiat in moneta antiqua quando fuit imposita, seu in moneta noua, quando soluitur.51.9

Non debetur pro executione, & accessorijs contractus.180.9.17.

De gabella ad laudemium valet argumentum.180.10

Non potest indirectè imponi per sæcularem super fructibus, & bonis clericorum, exigendo ab illis, qui emunt à clericis. 390.9 2

Vt possit imponi absque authoritate Summi Pontificis, vtilitas publica non sufficit.390.17

In venditione domus pro 400. aureis cum onere soluendi

centum aliorum 400. qui erat impositus super dicta domo, an debeatur gabella tam respectu census quàm pretij dati in pecunia.258.43
Vendens modium tritici quatuor aureis iuxta pretium à statuto definitum cum onere vt gabella spectet ad emptorem, an dicatur excedere pretium Statuti.258.42
Debita ex omnibus contractibus excepto deposito, non erit soluenda, si quis deposuerit cum pacto vt pro eo vadat ad Vrbem, & qua actione sit agendum.273.35
An solùm exigatur respectu eius quod remanet apud venditorem, deductis expensis necessarijs dandis mediatoribus, & alijs.343.2.&c.
Debet solui per emptorem.343.25
Promissio soluendi correspectiua ad appaltum gabellæ intelligitur quatenus appaltus duret.273.22.&.740.45
Quando dicatur pars rei, & faciat excessum, & computetur ad rescindendam venditionem.258.41
Episcopus debet defendere clericos ne grauentur in gabellis procedendo etiam ad excommunicationem.390.20.21
Causa necessitatis imponendi gabellam, per quem debeat cognosci.390.18
Imposita emptori vini quando comprehendat venditorem, & tollat immunitatem Ecclesiasticam, & obsit clericis. 390.1.2.
Imponentes gabellas habent mentem implicitam quoad propria commoda, & damna Ecclesiarum.390.13
3 Gabella est persoluenda per emptorem.549.32.33
Exactio Gabellæ soluenda Cameræ arguit officium esse publicum.539.33
4 Gabella soluenda de omni contractu non debet solui nisi vnica de venditione plurium rerum venditarum sub vnico pretio, secus si pretijs diuersis. 715.11
Pro non solutione gabellæ in dubio est pronunciandum. 777.28.
Libri gabellæ an probent contractum venditionis vel tantùm quod ex eo fuit soluta gabella.727.17.& seqq.
Non debetur ex dispositione, quæ non fuit sortita effectum. 746.9
Statutum, vt soluatur gabella pro omnibus stabilibus quæ alienabantur alio modo, quàm pro fundo dotali an habeat locum in pignore dato in dotem.777.26.
5 Gabella si fraudatur, cognitio spectat ad conductorem, seu emptores Gabellarum qui possunt facere compositiones, & gratias de pœnis per fraudantes incursis, siue sint indicta per nonuna multiplicata, siue aliter. 970.27.29
Ementes gabellas habent iura Principis & fisci.970.25
Pœnæ contra fraudantes gabellas sunt fructus illarum, & succedunt loco rei.970.35

GEMINATIO.

2 Geminatio verborum, & repetitio quando faciat substitutionem secundum qualitates, & conditiones adiectas.245.30.
3 Geminatus consensus valet quando actus est iuratus.531.52
Et magis præiudicat ad effectum vt sit renunciatum appellationi.524.28
4 Geminatio verborum nullam vim habet deficiente consensu. 764.19.34
Magis denotat voluntatem disponentis.621.29
Non auget dispositionem.764.33.&.672.4
Non fuit actum validum, nec aliquid operatur, nisi circa illud quod fuit validè dispositum.764.30
Restringitur ratione adiuncti ad causam expressam.764.31
Nullum habet effectum, quando in ea inest illa ratio, quæ est in simplici.764.32
Non operatur in minores. qui tantò magis læduntur, quò geminatè renunciat.761.25
Non attenditur, quando est posita in reuocatione testamenti non facta simpliciter, seu animo conficiendi aliud testamentum. 763.9.10.
Interpellationis impedit purgationem moræ.708.21.
Cum dictione (omnino) vel simili, inducit necessitatem. 630.14.15.
Arguit mentem præcisam disponentis siuo sit eodem tempore, siue postea, & excludit omnem interpretationem.651.6.&.737.4.
Pactum geminatum an valeat vt non possit peti reuisio respectu erroris.761.9.10
Geminatio verborum magis indicat voluntatem testatoris, & partium.834.7.&.967.27 5
Excludit aliam interpretationem.836.8
Quamuis operetur magis tamen non tollit remedium l.2.C. de rescind. vend. nec exceptionem non numeratæ pecuniæ, nec errorem, aut ignorantiam defectus.824.58.59

GEMMA.

Gemmas immodicæ æstimationis Crato philosophus contemdens reprehensus à Ioanne Apostolo, & eius conuersio ex miraculo ob illas pristinæ integritati restitutas. 380.27.28

GENERALES ORDINVM.

Generalis Ordinis Sancti Augustini an possit concedere licentiam transeundi ad laxiorem Religionem, stante iusta causa. 434.3.22 3
Generales Ordinum sunt Prælati, & in Dignitate constituti 845.35 5
Habentes sedem ordinariam quando eximantur à visitatione Episcopi.870.6.9.13
Et an habeant electionem talis sedis.870.15 37
V. Abbas.

GENERALE, GENERALIS, GENERALITAS.

Generalitas non vitiat dispositionem quando ex aliqua parte potest declarari.30.27 1
Generalia sunt faciliora, & ad ea non est recurrendum sed ad singularia tanquam magis vera, quamuis difficiliora. 335.19 2
Concludunt grossis viris, non doctis.335.21
Non illuminant intellectum practicum.335.22
Generalis concessio quando extendatur ad futura.370.6
Sermo generalis quando includat personam loquentis.203.47.
Generalia verba latè intelliguntur etiam in odiosis si ipsorum proprietas hoc patitur.689.17.18 4
An restringatur ad similia expressis. 771.9
Et per subsequentia verba.637.30
Et secundum materiam subiectam.737.16
De omni eo, & toto quod quis possit prætendere occasione seruitutis non comprehendunt legatum ob seruitutem relictum.737.17
Expressio generalis est illa quæ fit sub generalitate verborum. 766.10
Sermo generalis statuentium non comprehendit personas, & loca priuilegiata.710.27.29
Dispositio generalis ad omnia extenditur, maximè quando non potest restringi ad speciem salua ratione recti sermonis.689.9.10
Generalis sermo complectitur directè omnia particularia.966.30. 5
Post casus specificatos non continentur maiora expressis in verbis generalibus.982.22
In concessione generali non veniunt ea quæ de facili non esset quis concessurus.982.20
Species narrata post generalem dispositionem quando censeantur positæ limitatiuè, seu demonstratiuè.922.3.7

GENERATIO.

Generatio prima non debet incipere ab acquirente, sed à persona descendentis, vt pronepotes censeantur comprehensi in Inuestitura.88.28 1

Finita generatione conceditur renouatio emphyteusis proximioribus si non extinguatur ob culpam.88.38
V. Emphyteusis.
2 *Generatio masculina sumitur pro masculis descendentibus ex masculinis, non pro fœminis descendentibus ex masculis. 295.3.4*
Generationis appellatione venit tam masculus quam fœmina. 295.1.2
In emphyteusi concessis illis, qui sunt de generatione masculina continentur filia nata ex masculis.295.11.12
3 *Finita generatio idem significat quod post mortem omnium. 451.9*
Generatio est verbum vniuersale habens naturam vt debeat remanere in vno indiuiduo totius illius vniuersalis.451.8
Habet secum concomitantiam tempori necessariam.456.79.
Idem est dicere post mortem omnium.451.9
5 *Generatio masculina propriè verificatur in descendentibus per masculos,non autem per fœminas.999.3*

GENITIVVS.

5 *Genitiuus significat originem, & causam efficientem quæ ab alio prouenit.951.13*

GENVS.

1 *Generis appellatione qui veniant.157.18*
Genus habetur pro specie quando est debitum habito respectu ad certam speciem.62.9
2 *Generi per speciem quando derogetur.350.8*
3 *Generi facta concessio trahitur ad genus paternum & maternum, licet secus sit in materia feudali.530.11.12*
Genus continens sub se species idem operatur ac si esset facta mentio specierum: Dummodo non requiratur, vt aliquid expressè fiat,tunc enim non sufficit, vt comprehendatur sub generalitate verborum.545.26.29
4 *Genus quoad genus idem operatur quod species quoad species. 766.11.&.656.30.*
Non restringitur propter species enumeratas quando non adest restrictio limitatiua, sed solum simplex assertio demonstratiua.689.5.7
Comprehendit singulas eius species tam in fauorabilibus, quam in odiosis.792.8
Appellatione generis non venit species quæ distinguitur à genere.757.11
5 *Continet sub se omnes species.862.36*
Enumeratio specierum post dispositionem generaliter factam quando deroget generi.922.1
Si nominantur indiuidua species contenta sub genere, non porrigitur istud genus ad alia, quæ in eadem specie continentur.811.7
Cogitatio in genere de aliquo defectu an sufficiat ad hoc vt dispensatio Principis sit valida.936.25
An restringatur genus per species postea enunciatas si respiciant actum legandi.922.4.8

GONELLA.

4 *Gonellæ malum consilium, dum fecit se deferri super plaustro explanato de terra alterius territorij, quàm eius, à quo fuit bannitus.658.6*

GRADVS.

1 *Gradus computatio ad cognoscendam proximitatem, quomodo sit facienda tam in contractibus, quam in matrimonijs, successionibus,retractibus,& finalibus dispositionibus.77.1.2*
Computatio gradus secundum ius ciuile est propria, & naturalis.77.3
Prohibitio eligendi Rectorem propinquum vsque ad quartum gradum intelligitur secundum ius ciuile.77.5
In cappellanijs conferendis proximiori,& in dubijs in eis vertentibus an spectetur gradus secundum Ius ciuile, vel canonicum.77.12.
Pœna contrahentium nuptias in quarto gradu, an comprehendat gradum ius canonicum.77.14. & seqq.
Gradus probatio an sufficiat absque eo quod probetur quem esse proximiorem.419.31 3
Quando inspiciatur in successione respectu primi inuestiti, vel vltimi possessoris.456.16
Gradus primus si fuerit peremptus, quando possit incipere substitutio à secundo gradu, vel potius omnes gradus dicantur perempti.774.5.&.771.45.50 4
Remotior in gradu non admittitur quandiu potest succedere proximior.694.26. &
Quando sit probanda prioritas in gradu.694.25
Vocatio filiorum in perpetuum comprehendit vlteriorem gradum quàm primum, & omnes descendentes.648.14.15
In vocatione proximiorum attenditur gradus propinquior, neque nepos subintrat in locum patris.629.21
Subordinatio plurium graduum substitutionum continentium etiam vulgarem vltra fideicommissariam, an faciat vt caducato medio gradu substitutus per vulgarem ingrediatur locum illius, & succedat grauato, ita vt remaneant bona heredi cum onere illa præstandi fideicommissario substituto.747.19. & c.
Legatum relictum in secundo, vel tertio gradu non debetur quando est factum sub conditione prioris gradus deficientis si talis primus gradus non deficit, quo existente non locus secundo, Secus fauore piæ causæ.603.1.2
Gradus secundus vocatorum quando sit habendus loco primi gradus caducati.821.22.24 5

GRANARIVM, GRANVM.

Granarium dicitur prædium vrbanum 927.11 5
Venit appellatione apotheca, de qua in decreto anni Sancti 927.9
V. Apotheca.
Granum quando sit idem, ita vt possit habere locum hypotheca.897.8
Perceptum ex fundo locato est obligatum ipsi Domino pro pretio affictus, ita vt præferatur omnibus anterioribus creditoribus.953.1
Hypotheca reseruata in grano remanet in illo, quod in eius locum ponitur.897.1

GRATIA.

Gratia est solita vt concedatur quod titularis soluat onera, & pensionatius sit immunis.548.26 3
Habetur pro acceptata per registrationem in Camera, seu per vsum illius.530.34
Non dicitur surreptitia, si sub expressione nominis aliquid etiam tacitè contineatur, puta, vt si esset Canonicus.415.16.
Antequam verificetur non datur Ius in re nec ad rem.508.2
In gratia non sunt exprimenda omnia, quæ potuissent mouere Principem ad illam denegandam, sed solùm ea, quæ ex Iuris dispositione exprimi debent, & de quibus in iure est cautum, sicus in rescriptis ad lites.535.26
Iustificatio gratiæ de narratis in supplicatione non est necessaria, si apparet de expresso consensu præstito in continentibus reseruationem pensionis.508.29

GRATIFICATIO.

Gratificationi est locus in paritate casuum.95.22 1
Et propter incertitudinem. 30.3
Quando concedatur Episcopo, si quis velit sepeliri in Ecclesia Sancti Francisci, & adsint duæ similis nominis. 30.4.
Gratia conditionalis est verificanda.309.2 2

GRAVAMEN, GRAVARE,
GRAVATVS.

Grauamen legis non est grauamen.232.21 2
Grauati bona quando vadant ad successores ab intestato non facta dispositione.369.25
Grauatis dilapidantibus sunt totaliter bona auferenda si dilatio est apposita fauore fideicommissarij.247.20

V. Fideicommissarius, fideicommissum.

3 Grauatus non censetur, qui non est vocatus. 536.52

Quando habeatur pro legatario. 443.27

Æqualiter grauatus censetur vocatus in viriles portiones. 521.11

Grauatus propter prohibitionem alienationis intelligitur, dummodo sine filijs decesserit, quod intelligitur non solùm si grauetur filius, sed etiam alius descendens vlterius. 419.25.

Grauatus onere fideicommissi potest omnia bona alienare, si habet licentiam alienandi à testatore, neque hoc casu tenetur reseruare quartam fideicommissario. 416.7.8

Grauandus non est, qui non fuit à testatore honoratus. 666. 18.c.917.21

4 Grauatus in vno est releuandus in alio. 612.18.c.947.11

GREX.

5 Grex subrogatus loco gregis, in quo aderat hypotheca reseruata recipit qualitates illius. 897.17

GVARANTIGIA.

2 Guarantigia redditur nulla, si annullatur actus principalis. 282.36

3 Guarantigiæ facultas non datur notario ratione sui officij, sed vigore statuti, vel principis ita mandantis. 455.21

Pactum executiuum guarantigiæ, & obligatio Cameralis annullato contractu, & deficiente causa obligationis, non autem si opponatur adesse causam, annullatur. 423.48

Non requiritur excussio in obligatione guarantigiæ. 593.5

HABERE.

2 Habere rem dicitur, qui possessionem, & dominium illius habet. 372.20

5 Habere eum dicimus, qui vtitur, & iure possessionis fruitur re quolibet modo acquisita. 838.10

Refertur ad dominium, & possessionem. 838.6.14.16

HABILITAS.

2 Habilitas an sufficiat interuenisse tempore realis traditionis, quamuis illa non adest tempore contractus. 209.14.15

Dispositio respiciens publicam vtilitatem an recipiat refectionem habilitatis personæ. 209.11.13

3 Habilitare videtur aliquem, qui illum admittit ad actum qui geritur. 435.7

Habilitas requiritur tempore datæ. 508.10

HABITARE, HABITATIO, HABITATOR.

1 Habitatores alibi nati dicuntur de populo loci, quem inhabitant. 139.9

Recepti quando possint expelli. 139.7

Forma habitandi an possit dari habitatoribus per dominos. 139.5.6

Statutum loquens de habitantibus non includit incolas non subeuntes munera. 181.20

2 Habitationis oblectatio an dicatur fructus. 258.11.12

3 Habitans in aliquo loco si discedat non prohibetur iterum redire ad habitandum, & gaudebit immunitate, quæ solet concedi forensibus. 592.17

Habitare quis dicitur in loco, vbi relinquit familiam, & bona, stante animo reuertendi. 484.16.20

An dicatur qui non habet familiam sed vnum famulum tantùm. 484.4.11

Accipitur pro ipso corporali actu. 592.9

Vxorem ducens in loco, in quo per decennium commoratus est dicitur ibi habitare. 592.15

Habitatio illa propria est, in qua pro maiori parte anni habitatur. 541.23

Vera non ficta dicitur, quando absens habitat per familiam. 484.24

Sola non sufficit, vt quis sortiatur forum, & sit incola in aliquo loco, sed requiritur assidua & longa conuersatio, & opus est probare dictam assiduitatem. 569.2.4

Per habitationem filij seorsum à patre an sit præsumendum, quod bona sint illius, & non patris. 401.21

Concedens habitatio dicitur si secundum statum præsentem sit talis, quamuis prius non esset, immo lex non considerat istam condecentiam, sed solum animum reuertendi. 484.28.32

Statutum loquens de habitatione an extendatur ad eam, quam aliquis retinet per famulum. 484.22.29

Statutum admittens ad Ciuilitatem eos qui veniunt ad habitandum, non autem illos, qui inhabitant, est validum. 592.1.18

Habitator quis dicatur. 559.26

Dicitur qui portiuncula domus est contentus, quamuis habeat spaciosum & amplum ædificium, reliquum locando. 484.33.

Habitans & habitator an sit idem: & quid in statutis. 592.7.8.

Scholares, Mercatores, Curiales, & similes an veniant in statuto loquente de habitatore. 592.5.10

Habitatio non requiritur ad hoc vt quis possit conueniri priuilegijs ciuilitatis. 623.24 4

Venit in legato alimentorum, & dicitur pars illorum. 610.2.3

Potest cedi & locari, & donari in parte, & in totum, siue relinquatur inter viuos siue in vltima voluntate, siue per viam reseruationis, vel alio quouis modo. 775.10.11.17

Habens vsum & commoditatem habitationis prohibetur illam alteri concedere. 775.14

Facultas habitandi est concessio personalis, & non potest locari, & differt à legato habitationis. 775.12.13

Possessio domus probatur per simplicem habitationem, & per solum aspectum, & per simplicem deambulationem si constat de animo causa possidendi. 615.37.39

Qualitas solita habitationis probata dicitur, si de ea nuncius faciat fidem. 697.14

Filij seorsum à patre per longum temporis spatium, & negotiatio publicè & palam tanquam à patre fam. sciente, & non contradicente patre inducit emancipationem. 667.16

Duces, & alij quamuis dignitate præditi non possunt acquirere bona immobilia in Statu Ecclesiastico, nisi ex gratia Summi Pontificis sint dispensati. 623.1.2

Statutum non ligat eum, qui non habitat in illius præiudicium. 709.18

Legatum habitationis æquiparatur legato vsusfructus quoad facultatem cedendi, & vendendi. 775.15

Domicilium originis habitationis est magis principale quàm ciuilitatis, secus si bona sint in alio foro, & de illis tractatur, & adest subiectio: tunc enim propter existentiam bonorum attenditur minus principale quoad successiones. 623.23.27.28

Ciuis ex priuilegio non potest vti beneficio statuti absque habitatione, & onerum sustentatione. 709.16.17.28

Habitans duas domos diuersis temporibus potest in vtraque domo citari, etiam in ea, in qua frequentius non habitat. 697.27

Statutum requirens habitationem continuam per 30. annos ad effectum acquirendi Ciuilitatem, non habet locum, nisi anni sint completi. 607.19

Habitatio morte finitur. 937.11

Qualis esse debeat, vt forensis ligetur statuto loci, in quo habitat. 824.36 5

HABITVS.

Habitum tertij ordinis assumens gaudet priuilegio canonis. c. si quis suadente diabolo. 413.38.43 3

Dimissio temeraria habitus non impedit, vt regularis non audiatur super nullitate professionis, si eundem habitum reassumat. 413.6.8

Habitus delatio quando inducat tacitam professionem. 640.20. & seqq. 4

HADRIA-

HADRIANVS.

2 Hadrian. IV. Indignatio propter salutationem malè positam in litteris.284.42

HÆREDITARIA OBLIGATIO.

3 Hereditaria obligatio non excludit priuilegium Inuentarij tam si fuerit merè hereditaria, quàm mixta resultans ex propria promissione iuncta cum aditione hereditatis. 553.8

HÆREDITAS.

1 Hereditas non adita quando transmittatur.78.14.21. 22
Petitio hereditatis, in quo differat à transmissione legitima. 118.37
Hereditatis aditio, & ius adeundi an dicatur esse in bonis nostris.132.5
V. Aditio.
2 Hereditas si concedatur, censetur etiam concessum onus translatum in eum, cui hereditas conceditur.203.46
Habilitas quando attendatur tempore aditionis hereditatis. 209.16.17
Res hereditatis an sint vendendæ, si redditus non sufficiunt ad solutionem legatorum annuorum.294.36
Bona hereditatis empta per heredem à creditoribus eo modo subintrant oneri hypothecæ, si alij creditores posteriores velint illa petere.269.36
Debita hereditatis an præsumantur soluta per heredem grauatum de bonis ipsius.vel hereditarijs.204.5.6
Pensiones non exactæ quando accrescant hereditati, seu cedant lucro grauati fideicommisso.294.45.46
Grauatus restituere dimidiam hereditatis, licet retineat quod sibi debetur restituendo dimidiam eius quod restat non dicitur minus restituisse dimidiam quamuis restituat inutilem.203.13
Acquiritur heredibus suis statim patre mortuo, etiam ignorantibus, secus in aliis.271.3
Emptor hereditatis obtinet vicem heredis ac si creditor non fuisset heres.204.31
Repudiari an possit in præiudicium fisci ante condemnationem.271.20.22.23
Acquisitio hereditatis in suis rebus est reuocabilis quamuis ipsa transeat ipso iure.271.10.11.12
Repræsentatio non potest fieri pro parte in hereditate tam quoad bona, quàm circa tempus.248.21
Potest repudiari quamuis legatum accipietur.248.28
Fructus an debeantur legatario à die aditæ hereditatis.250.1
Actionum confusio quæ resultat ex aditione hereditatis facta per creditorem quandiu apud eum est hereditas, an cesset, si illa vendatur, & actio reuiuiscat, itaut per heredem possit agi pro suo credito contra emptores hereditatis.203. 33. & seqq.
Iacens an excuset à mora itaut non opus sit protestatione debitoris quod solueret.241.35
Appellatione hereditatis an veniat tota, tam in testamento quàm in probationibus.337.4.9
Debitum hereditatis reformatum ex noua conuentione heredis quando tollat priuilegium Inuentarij.264.21.28.29
Verba (quod patris hereditatem habuerit) quid importent in emphyteusi.372.18
Superueniens post ingressum Religionis, an dicatur delata Monacho, vel immediatè ipsi Monasterio.363.16.17.20
Non censetur adita per maritum nomine filiorum, quamuis retineat dotem vxoris.336.27
Non adimplens iudicium defuncti quando priuetur hereditate, & restitutio concedatur.220.8
Delata bannito post publicationem bonorum an illi acquiratur. vel fisco.309.12.seqq.
Emptor hereditatis an possit conueniri à creditoribus hereditarijs.204.36. & seqq.
Ius adeundi hereditatem an transeat ad creditorem & fiscum, & an competat Saluianum, & veniat in obligatione generali.271.17.18
Paterna an possit repudiari per filium famil. in fraudem creditorum.271.2.& seqq.
Filiatio non inducit immixtionem hereditatis.215.15
Petitio hereditatis, quæ concernit Testamentum, est prius terminanda, quàm causa libertatis, quæ ab eo pendet.394.2
Hereditas non videtur repudiata licet vnus frater passus fuerit alterum fratrem longissimo tempore administrare, & possidere, & potest peti diuisio.450.9
Aliquando est damnosa.568.69
Ex causa stat in suspenso.540.45
Aduentitia potest per filium adiri, patre ignorante, & inuito non per patrem, nisi pro filio infante.475.27
Est diuidenda inter filios æqualiter, non habita distinctione debitorum hereditatis.468.2 3 & 87
Est nomen Iuris continens corporalia & incorporalia.532.17.
Vocati pro dimidia hereditatis non censentur omnino disiuncti.533.2
An transmittatur ad extraneos hereditas delata parenti nondum agnita.448.21
Diuisio hereditatis potest fieri inter aliquos ex coheredibus & illis præiudicat, quamuis absentibus non noceat.529.23
In petitione hereditatis subiacent restitutioni partus gregum & ancillarum, & partuum partus, & qualibet res etiam minima, & vsura hereditaria.540.18.25
Augmenta hereditatis faciunt vnum corpus hereditarium sicut dos, quæ augetur ex fructibus, de quibus iudicatur, prout de dote.540.22.50
Aditio hereditatis videtur resultare ex adeptione bonorum hereditariorum, potest tamen acquiri possessio absque dominio, & antequam addatur hereditas.542.11.12
Augetur non solum ex fructibus sed ex fructibus fructuum. 540.17
Diuiditur hereditas inter disiunctum & coniunctos, ita vt medietas detur disiuncto, & altera coniunctis.521.6
Mentio hereditatis magis excludit fructus fructuum, itaut non possint dici pars hereditatis.540.11
Iuris rigor non attenditur si apparet ex Instrumentis omnia fuisse conuersa in solutionem onerum hereditatis.495.30
Legatum non venit appellatione hereditatis.565.64
Potest repudiari in præiudicium creditorum.458.19
Adiens hereditatem pro infante, tanquam administrator debet adire.401.32.
Statutum loquens de hereditate ascendentium an comprehendat patrem & matrem.428.3.15
In repudiatione hereditatis facta per Prælatum an fiat necessaria solemnitates requisitæ per Paulinam.568.66
In Institutione venit vniuersa hereditas. sicut in fideicommisso.404.2
Dicitur successio in vniuersum Ius defuncti. 650.8.1.685.8
Iacens an dicatur, si nullus vult adire, quamuis adsit filius, & quando detur Curator tali hereditati tanquam iacenti. 732.54
Si sit contemplata à testatore quoad præstationem onerum, debetur à quocunque possessore hereditatis.612.17
Non poterit dari ex conuentione inter viuos, neque ad fauorem piæ causæ, neque ex quasi contractu insurgente, per aditionem hereditatis.692.67.58
Non potest adiri nisi certificetur mors defuncti. 692.65.66.
Præsumitur esse soluendo, maximè si non docetur de inuentario.729.21.22
Adita efficitur patrimonium adeuntis, & perdit nomen hereditatis.685.1
Valet argumentum, profectitium ergò hereditarium.685.3
Neptis propter patruum an excludatur ab hereditate paterna. 654.18.20

Filij transmittunt ad quoscumque hereditatem, etiam non aditam.732.52

Ademptio hereditatis in totum vel in parte non potest fieri, nisi in solemni voluntate.650.18.29.30

Testator mandans totam suam hereditatem restitui dicitur prohibuisse trebellianicam.609.3

Aditio hereditatis est probanda per allegantem, tam in damnosa quàm in opulenta.706.27.29

Filiatione non probata hereditas defertur venientibus ab intestato.653.57.58

Seruus reuersus ab hostibus post obitum testatoris auget hereditatem ad fauorem legatarium.797.14.

Respondens positioni per verbum (non credit) dicitur hereditatem repudiare, maximè si interuenit iuramentum.706.31.33

Verba (repudiauit hereditatem, & nolle esse heredem) prolata animo deliberato inducunt repudiationem.706.30

Idem est relinquere hereditatem, & vsumfructum, vel ipsum Ius, quod ex hereditate, seu ex vsufructu percipitur. 703.3.4

In dubio iudicandum est, vt mater non sit exclusa ab hereditate filij.668.2

Renunciatio de bonis, & hereditate paterna & materna non excludit à fraterna.685.2

Statutum deferens patri hereditatem filij, an intelligatur excludere sororem, que de iure communi succedebat fratri cum patre.685.7

Conuentio de hereditate viuentis est contra bonos mores. 692.25.

Pactum est validum, vt ad fauorem societatis ponantur hereditates socijs obuenta.692.49

Renunciatio omnium hereditatum non desinit esse generalis, quamuis in ea specificentur aliqua hereditates particularium personarum.692.50.51.52

Legitimatus post mortem patris ex eius praordinatione excludit venientes ab intestato, quamuis hereditatem adiuerint, tanquam non potuissent adire donec pendet legitimatio, qua postea subsecuta retrotrahitur in illorum praiudicium.635.35.37.40

Cessio & renunciatio generalis quarumcumque hereditatum deferendarum valet quamuis in ea exprimantur paterne, materna, fraterna, & alia quecumque ascendentium.692.46.48.56

Promissio facta testatori de restituendo alicui hereditatem transit in contractum, & non requirit plures testes quàm duos.650.32

Verba (singula singulis referendo) in eodem gradu existentibus apposita in statuto excludente filiam dotatam. an sint intelligenda, vt illam excludant solum ab hereditate dotantis, vel omninum.651.16. seqq.

Petens hereditatem non debet petere maiorem partem, quàm habiturus esset cæteris adeuntibus, etiam antequam adiuerint.653.37

Diminutio hereditatis an cedat damno legatariorum, seu heredum.646.9.11

Aditio non dicitur facta per filium immiscentem se hereditati paterna cum protestatione recuperandi sua credita & statur declarationi ipsius, qualem animum habuerit circa tales actus.706.40.41

Renuntiatio hereditatis deferende an sit abdicatiua, vel translatiua. 692.75

Fœmina dotata non concurrit in successione cum filijs masculis, quibus solùm debetur hereditas paterna ex statuto Vrbis.664.1.7

Donans bona viuentis an sit indignus hereditate illius, & an ista indignitas purgetur per pœnitentiam.692.69. & seqq.

Dicitur successio in vniuersum Ius defuncti.866.19.&.971.25

Non datur in codicillis.973.29

Defertur indistinctè masculis & fœminis.965.14

Non adita non transmittitur in maiore 25. annis, secus in minore tam infante, quàm non infante.820.20. & seqq.

Potest repudiari in praeiudicium creditorum.882.31

Cautio de restituenda hereditate fideicommissario per heredem non est praestanda cessante causa dilapidationis.822.7

In delatione hereditatis non inspicitur origo, vnde bona deueniant, sed persona acquirentis, ita vt non sit amplius hereditas, sed patrimonium heredis.840.23.27.&.971.18.27

Priuatus hereditate ob spretum praeceptum testatoris censetur rogatus illam restituere per fideicommissum substitutis, salua tamen legitima, quando fuimus in filio.863.21.23

Deterioratio est verificanda praeuia causa cognitione, & defensione per curatorem hereditatis, ad hoc vt praeiudicet creditoribus.932.16

Diminuitur per æs alienum quod praeualet legatis, legitimæ, doti & omnibus alijs per testatorem relictis.998.1

Vocatus ad hereditatem potest grauari vt deliberet, an velit vitam vidualem, seu sacerdotalem ducere, ita vt eligendo sacerdotium ab illa excludatur, & alter succedat.986.1.4

HÆRES.

Heres non potest declarare libellum à defuncto productum.155.29

Heredis bona possunt obligari, & donari per defectum.182.26.

Ætas heredis debitoris non debet infringere ius creditoris.182.34

Conditionis obligationis non mutatur in persona heredis.182.33.

In dubio censetur minus grauatus.70.2

An possit eligere in alternatiuis.70.9

Heres heredis dicitur propriè heres testatoris.104.1

Et an veniat appellatione heredis infrascripti, praedicti, & similium verborum.131.5.9.&.104.7.8

Soluens rem legatam, non deducta falcidia, quando illam repetat condictione incerti, vt retineat, donec deducatur. 193.36.

Restituens totam hereditatem, non facta deductione sui crediti, quando agat condictione incerti.193.37.39

Heres heredis an teneatur ad onera nominatim iniuncta heredi.104.4

Non venit contra confessionem authoris.142.2

Heres fideiussoris admittitur ad vendicandum praedium quod fideiussor vendicare non poterat.143.38

Anomalus quis dicatur.602.25

Quando liberetur cedendo actionem legatario pro recuperando legato.62.46

Institutus, vt aliquam ducat in vxorem, non desinit esse heres si non duxerit. 44.12

Priuatio non inducitur, si modus impletur per heredem in implemento quod concernit fauorem ipsius.44.14

Cum beneficio legis, & Inuentarij potest offerre de bonis ad iustum pretium si illud ab alijs non inuenitur.116.4

Et quid in causa dotis.116.14

Et in hereditate opulenta.116.18

Heres habentis malam fidem quando praescribat à se ipso. 52.25

Quo casu in locum deficientis Inuentarij teneatur medio Iuramento patefacere patrimonium defuncti, & an illud possit referri.59.54.19

V. Inuentarium.

Censetur esse heres & velle adire offerens soluere de bonis hereditarijs.150.22

Non conuenitur, nisi pro portionibus hereditarijs, & quid in emphyteusi, censu, & similibus.150.15.16

Agens contra heredem approbat illum pro tali.150.18

Quando possit personaliter capi.150.8

An rectè agat remedio recuperandæ & retinendæ possessionis

eodem tempore.172.17
Tenetur præstare laborem, & sumptum ad recuperandam rem legatam.174.28
Actus oblationis soluendi debita non potest fieri citra ius, & nomen hæredis.78.31.33
Diminutio, seu augmentum hæreditatis an spectet ad hæredem, seu legatarium. 165.1
Nomina debitorum facta non soluendo an cedant periculo hæredis vel legatarij.165.13
Quamuis fecerit Inuentarium an teneatur de diminutione contingente post mortem Testatoris. 165.16
Respectu cuius temporis conseruetur indemnis per Inuentarium. 165.19
Non potest opponere adulterium commissum per vxorem viuente, & inscio viro, nec retardare restitutionem dotis.5.22
Tenetur ex iuramento defuncti ad obseruantian promissionis per eum factæ..14.17
Potest conueniri vnus ex hæredibus propter pactum, quod auctoritate possint capi reditus, itaut non liceat alienare bona in præiudicium contractus.16.26
Non faciens inuentarium in foro conscientiæ an teneatur vltra vires.34.12.13
Et quid de Iure canonico.34.19
Offensa commissa, viuo testatore, & eo ignorante operatur effectum reuocationis legati, itaut detur hæredi exceptio ingratitudinis.5.17
Quando possit conueniri ex delicto defuncti.34.16
Tenetur in canone, & censu etiam vltra portiones hæreditarias. 36.41. &c.
Priuatur in totum hæreditate, non pro parte pro qua fuit data vexatio, si fuerit prohibitus dare molestiam vsufructuariæ.36.19
De varijs pœnis contra hæredem omittentem facere inuentarium & quando teneatur ad legata vltra vires, & perdat falcidiam: & quid in legatis pijs, & pœna dupli cum similibus.34.2. & seqq.
Promissio hæredis de soluendo legatum an censeatur nouare actionem antiquam, ita vt hæres teneatur vltra vires quamuis fecerit inuentarium 34.28. & seqq.
Pœna commissi an detur in solidum contra omnes hæredes, si vnus non soluit.36.17. & seqq.
Debitores hæreditarij soluentes f[illegible] hæredi non liberantur. 194.13
Legatum per hæredem ei, cui defunctus legauit, an sit compensandum.198.4
An se voluntariè obliget ad debita hæreditaria & ad supplementum legitimæ.198.1. & seqq.
Præsumitur testator loqui de hæredibus nomine appellatiuo. 104.27
Hæres grauatus restituere quidquid supererit tempore mortis quando censeatur habere facultatem alienandi tam inter viuos, quam per institutionem hæredis.315.9.10
An excusetur non adimplens præceptum imperfectum Testatoris.220.12.
Quando possit conueniri in solidum si habeat rem, seu fundum apud se.322.12.13
Quo casu diuidatur interesse inter hæredes pro parte hæreditaria.326.6.7.8
An teneatur extinguere censum insolidum, & non facta extinctione quando veniat interesse pro virili.325.5
Diligentia vnius ex hæredibus sibi non cohæredibus non prodest, nec vnus tenetur pro altero exigere licet rem communem habeant.320.33
Et quid si partem pecuniæ depositatæ per testatorem exigat, an alij hæredes possint ab eo auocare exactum pro rata, si depositarius effectus est non soluendo post exactionem.320. 32.33
In generali, & expressa obligatione facta per defunctum non veniunt bona hæredum, & minus in tacita.223.75
Institutio hæredis non comprehendit res, quæ ad alium spectant, si de illis specialiter non disponatur.221.15
Institutus in omnibus bonis non habet partem vsusfructus cum vxore relicta vsufructuaria omnium bonorum.350.26
Verbum (hæres) quando significet alios, quàm descendentes 313.5.8
Legitimus hæres an propriè sit tam vocatus à lege, quàm à testatore.313.27
Verba (de iure succedentes) idem significant, quod legitimi hæredes.313.14.15
Quando accipiatur pro descendentibus, & qualitas hæredis requiratur in successione emphyteusis.351.6.7
Nomen hæredis strictè an comprehendat solos liberos.313.9.10.
Legitimus hæres, naturalis, & communis de quo intelligatur. 313.4
Inuestitus solùm pro legitimis hæredibus, & naturalibus an debeat intelligi tantùm pro hæredibus ab intestato.313.18
Quilibet hæredum an teneatur in solidum si relictum sit opus, vel mille pro opere faciendo.323.1.3
An includatur vt non possit hæres succedere in officijs emptis super vita alicuius, si fuit declaratum fructum illius spectare ad ementem, durante vita ipsius.221.4
An plus habeat, quàm defunctus.248.6.c.372.22
Repudiatio & acceptatio an admittatur, si redundet in præiudicium hæredis.248.24
Percipiens fructus rei legatæ an illos restituat à die aditæ hæreditatis, vel litis contestatæ.250.33.34.35.
Hæres legatarij non potest partem suæ partis repudiare. 248.8
An excusetur ab vsuris legatorum propter dubium legis falcidiæ.250.36
Vt lucretur fructus legatorum per aliquod tempus quid debeat facere.250.37.
Ratione alimentorum continentur intra tempora conficiendi Inuentarium.236.52
Testator si instituit plures hæredes, & eos, ipsorumque filios inuicem substituit, filij vnius erunt ad inuicem substituti respectu portionis paternæ, non autem aliorum substitutorum.273.43
Institutus pleno iure concurrit in vsufructu cum vsufructuario.327.21
Poterit dare duobus, vel pluribus, si mandauit testator distribui cuicumque voluerit, & quid si mandauerit dari pauperibus an possit dari vni.229.27
Ab intestato an succedat non facta nominatione si fuit reseruata potestas nominandi successorem in officio empto. 221.8. & seqq.
Creditoris tenetur sicut defunctus ponere solutionem factam per debitorem in causam magis antiquam.224.83
Institutio hæredis secundum conditiones infrascriptas valet, quamuis illæ non apponantur.220.14.15
Postquam alienauit non potest redimendo præiudicare alteri. 214.24
Grauatus quando teneatur conficere Inuentarium, itaut illo non facto insurgat præsumptiua probatio, quod mobilia sint vsu consumpta.215.17.18.21
Ad petitionem substituti debet patefacere medio iuramento bona hæreditaria, & tale iusiurandum non potest referri in substitutos, neque recusari.215.42.50
An teneatur soluere legatum annuum. 294. 23. non vsufructuarius.294.4
Statim vendita, vel restituta hæreditate æquiparatur alijs creditoribus hæreditarijs.203.49
Quando possit detrahere suum creditum.204.28
Vnus ex hæredibus an cogat emptorem ad retrouendendum totam rem.330.1
Potest grauari per testatorem vt soluat debita de propriis bonis.294.22

Quamuis vendiderit hereditatem à se aditam an teneatur creditoribus hereditarijs. 204.36

Sustinet personam Actoris in Iudicio personali, & debet prius adimplere.316.16

Testatore mandante vendi fundum pro ære alieno heres qui soluit illum retinet.203.15

Heres creditor ad effectum deducendi ius sibi debitum, an possit petere sibi caueri ante aditam hereditatem vel in actu restitutionis retinere, vel post restitutionem agere conditione indebiti, & actio sit extincta, & possit reuiuiscere & detur conditione incerti.203.16. & seqq.

Defunctus, & heres vna, & eadem persona.265.35.203.2

Heredi creditori an competat pro suo credito actio quæ prius sibi competebat, vel potius prima sit extincta per confusionem si hereditas apud alium reperiatur vigore emptionis, vel similis causæ, & an possit agi præscriptis verbis.204.30. & seqq.

An habeat introitus maturos, & non exactos, vel illos præstare teneatur ei, cui hereditas est restituenda.294.41.42

Magis est fauendum heredi, quàm legatario.274.16

Vniuersalis quo casu dicatur institutus in bonis exceptis. 275.29.

Tam primus quàm secundus venit appellatione heredis.276.21

Et tam masculus quàm fœmina.275.5

Inconsultò adiens hereditatem, & debita hereditaria soluens non acquirit iura creditorum, & prælationem, itaut legatarius excludat.269.35.

Adeundo non dicitur consentire se teneri, nisi quatenus lex disponat.264.24

Promittens soluere, vel soluens vnum ex legatis inutilibus non cogitur ad solutionem aliorum.264.25

Pendente conditione fideicommissi an sit dominus, & possit alienare res fideicommissarias.265.7

Potest renunciare fauori suo.280.8

Promittens de indemnitate, vel obligans bona sua, seu renuncians omni legum auxilio, vel iurans promissa præstare renunciat exceptioni Inuentarij.264.19

Per aditionem efficitur dominus.280.9

Socij debet perficere negotium cœptum cum defuncto. 276.41.42.

Mutando formam rei legatæ non præiudicat legatarijs. 251.21

Non venit contra factum defuncti, si adiuit sine inuentario, & stante obligatione testatoris alienantis, etiam pro heredibus ratificat obligationem.234.28

Magis dicitur contrauenire prohibitioni de non alienando cum rem tradidit.334.22

Saluens an possit vendere rem prohibitam in specie alienari, quamuis immineat æs alienum, & quid sit seruandum. 334.16 & seqq.

Agens de acquirendo debet soluere legatum, vel realiter offerre.246.8

Et quando, & in quibus casibus talis contrauentio admittatur.205.33. &c.

Filius primi matrimonij si aufert aliquid à filio secundi thori id non consequitur vt heres, sed ex legis dispositione, neque in hoc dicitur contrauenire defuncti facto.205.36

Heres heredis quando veniat in materia restringibili: & quid in sententia, & in remedio saluiani Interdicti.266.6.7

Heredis appellatione an comprehendantur omnes descendentes in infinitum.266.8.9

Declaratio quod quis sit heres, an admittat appellationem. 266.27.28

Detrahet prius expensas factas ad ipsius defensionem contra prætendentes se heredes, quàm alijs creditoribus satisfiat. 257.30.

V. Institutio heredis. Aditio.

Promittens soluere legatum an remittat beneficium Inuentarij.274.1.17.18

Vnus executorum quando possit ab alijs conueniri pro illis quæ debebantur ab eo hereditati, si adsit heres.319.19

Testator potest obligare heredem, & eius bona.2;4.29

An teneatur ad onus soluendi legata de fructibus, vel illud spectet ad fideicommissarium, mortuo primo herede.294.14

Diuisio facta cum aliquo vt herede, & cognito errore reuocatur. 324.9

Post lapsum anni est in mora non adimplens præceptum testatoris, & an requiratur bina monitio.358.27

Verba (quibus locus continetur ex quo fructus nasci debent) quando obtineant vicem taxationis, ita vt heres liberetur fructibus non natis.256.64

Casus eueniens absque culpa heredis per quem impediatur constructio Ecclesiæ, non facit præiudicium, vt non teneatur ad fructus medij temporis.358.21

Executor quando agat contra heredem, vt soluat debita ex contractu, si testator ordinauit, vt per executorem emendarentur foris facta.329.9. & 11.

Promittens soluere integra legata dicitur renunciare falcidiæ. 264.11.

Concessiam antiquiori de familia, ad quod admittatur etiam qui non est heres, an competat legitimatis.218.12

Heres primo loco institutus an teneatur ad interesse quod incurrit pendente tempore restitutionis faciendæ creditoribus hereditarijs.294.47.48.

Substitutus per fideicommissum non potest hereditatem habere nisi sibi restituatur ab herede scripto qui illam adiuerit. 220.42

Facultas inuicem data fratribus, quod quilibet possit de sua portione fideicommissi disponere dicitur adimpleta, si aliquis heres instituatur.221.6

Executor quando teneat locum heredis mortuo filio in pupillari ætate, & non prouiso de alio herede.329.26

Qui habuit licentiam liberè disponendi, quando possit alienare in præiudicium fideicommissarij.216.14

Est reddenda ratio heredi per Executorem, an solutio sit facta in causam à testatore demandatam.329.42

Pecunia est probanda, quod non fuerit otiosa contra heredem vt ad illius vsuras non teneatur.400.31.

Executor quo casu possit præueniri per heredem, & censeatur datus tanquam incitator heredum.220.7

Conditio si sine herede legitimo apposita iuueni apto ad generandum debet intelligi de liberis, secus si apponatur seni. 313.8

Verba in emphyteusi (quod rem patris possideat) an verificentur in herede particulari.372.15

Executores non possunt exequi non requisito prius herede. 329.27

Præsumptiones quando attendantur, vt in conditionibus veniant solùm heredes sanguinis, non extranei.313.23

Testator dando specialem executorem quando dicatur eximere heredem, ne in aliquam incurrat non adimplendo, quæ per eum fieri mandantur.220.1.6

Quando præsumatur prius soluisse in mobilibus, quàm in stabilibus.214.16. & seqq.

Conditio apposita in legato an diuidatur inter heredes.248.9.12

Alienatio an fiat per heredis institutionem, & quæ bona comprehendat.314.8

Heres vnus qui rem aliquam deposuit, quando possit in solidum repetere præstita cautione dando partem coheredi.220.7

Legatum an sit reuocatum per alienationem factam ab herede iussu testatoris.251.50.

Non adimplens iussa testatoris mandantis construi capellam, an excusetur si capellani non fuerint electi prout testator dixerat.220.13.31

Confirmatio heredis, vt valeat, requiritur vt actus non sit omnino nullus, & quod dispositio non sit captatoria.264.33

Prorogatio concessa heredi ad Ecclesiam ædificandam excusat

eum

eum à pena : non vt acquirat fructus legati facti in causam dicti legati adificij.358.22
In iudicio possessorio quando sit permissum apponere incapacitatem heredis.264.39.40
An excusetur à confectione Inuentarij si fideicommissarius non postulet illud fieri.215.1
Approbatio & promissio heredis quando ei noceat respectu personarum incapacium, quibus relictum est.264.30
Potest obligari per testatorem cum illius bonis.234.29
Filius suus, & in potestate quando transmittat hereditatem non aditam in quemcunque heredem etiam extraneum. 271.16.17.19
Filius, ergo heres, quomodo intelligatur.215.15.&.330.11
Rarò contingit quod quis decedat sine herede, qui postremò semper erit Fiscus.216.6.7
Absque inuentario non potest retrahere ex forma statuti.234. 27.
Fideiussoris qui promisit de euictione an possit euincere. 281. 21.22.
Ex persona heredis non mutatur persona authoris.259.10
Pactum, quod prius radicatur in personam paciscentis, transit ad heredem.347.2
Illius, qui cessit bonis, an teneatur in solidum, si non fecit Inuentarium.222.25.
Officia Romanæ Curiæ ad heredem non transmittantur. 276. 63.
Concessio officij facta per Papam vsque ad decennium non transit ad heredem pro tempore, quod superest si princeps decesserit infra decennium.276.64
An præsumatur soluisse debita hereditaria de bonis suis, & quomodo hoc probetur.204.5.& seqq.
In Emphyteusi hereditaria, an consideretur quis possit esse heres, vel non, & sufficiat hereditatem esse declaratam.272. 17.
In legatis pijs, & similibus actio quando possit per executorem contra heredem.329.1.2
Probationes leuiores an sufficiant fideicommissario contra heredem, qui non fecit Inuentarium, & quales debeant esse. 215.39.41.&c.
Et quando possit contra eum ob dictam causam iurari in litem.215.26. &c.
Fideicommissum minuitur per æs alienum debitum ipsi heredi non conficienti Inuentarium.334.15.
Creditor heres debitoris vendens hereditatem an possit deducere suum creditum contra emptorem non confecto inuentario & quid in grauato restituere hereditatem. 203.43. & seqq.
Si grauetur per fideicommissum detrahit, quod sibi debetur à testatore & omne æs alienum per eum solutum.204.1
Non potest prætendere caducitatem contra Legatarium, si non adimplet voluntatem testatoris circa rem legatam, concernentem commodum legatarij.246.10
Primus maritus an teneatur dare alimenta secundo viro, cui vidua nupsit.240.22
Socij, qui pecuniam hereditatis administrauit, an teneatur ad interesse pecuniæ à tempore mortis socij morosi. 241.57
Particularis quando admittatur ad bona emphyteotica hereditaria, itaut possit dici habere qualitatem heredis.372.12. 16.
Filius heres patris tenetur stare colono, sicut si veniret ad legitimam per actionem supplementi.247.45
Heres semel quando desinat esse heres.583.10.20
3 Est, qui facit actus hereditarios.562.59.
Potest institui ad alterius interrogationem.550.16
Grauatus alicui restituere si decesserit sine filijs, non excludet substitutum si ingrediatur Religionem non capacem bonorum.533.26
Prohibitus percipere fructus hereditarios, donec prolem susceperit, non prohibetur accipere commoditatem, quæ prouenit ex fructibus fructuum.540.1
Grauatus non tenetur pro fructibus perceptis creditoribus, & legatarijs.540.5
Desinit esse heres per fideicommissum.540.36
Cum beneficio legis & inuentarij, si se obligauit, proprio nomine, quando censeatur beneficio Inuentarij renunciare. 553.30
Non impugnat factum defuncti.511.16.&.554.33
Poterit tamen impugnare, si probet quod bona hereditaria inuentariata non sunt eiusdem valoris cum bonis alienatis.511.32
Quando sit in mala fide non soluendo legatum.565.76
Scriptus in testamento quod prætenditur reuocatum, est mittendus in possessionem, donec cognoscatur de viribus reuocationis.558.17. prout etiam
Immissio debet concedi heredi si competunt detractiones contra fideicommissarium.542.62.
Tenetur stare confessioni defuncti.586.42.48
Non conficiens Inuentarium iuxta præceptum testatoris magis præsumitur occultare bona, vt non appareat opulentia hereditatis.570.23.
Vnus non parens conditioni appositæ per testatorem in præiudicium coheredis tenetur ad interesse.493.8
Condemnatus in solidum ad instantiam creditoris seu legatarij an possit in executione sententiæ excipere quod bona non sufficiunt.495.29
Qui non confecit Inuentarium non reuocat emphyteusim, seu feudum alienatum, quamuis esset ex pacto, & prouidentia, cum in hereditario neque inuentarium sufficeret. 511.17.18.
Obligatus ad soluendum legata infra certum tempus, alias transferatur institutio in alterum, potest interim agere tanquam heres, & pro tali est reputandus.483.34
Conditionalis tenetur cauere de restituendo hereditatem cum fructibus, & decedens pendente conditione illam non transmittit.540.30.31
An possit satisfacere creditori prius venienti, itaut non debeat molestari quod soluerit posteriori absque cautione. 532.5.9
Non dicitur habere voluntatem defuncti propter incisionem, vel cancellationem tabularum, vel ob aliam rationem mutationis voluntatis, vel quia voluit intestatus decedere. 558.3
Qui sua culpa desinit esse heres non habet vtilitatem statuti, licet in odiosis sub statuto comprehendatur 406.3
Soluens relicta in voluntate minus solenni an censeatur approbare testamentum inualidum.439.19.20
Non præstat euictionem emptori, nisi vendens rem subiectam redemptioni promisisset in specie illam esse securam aduersus retractum.433.19
Institutus in re minima, & pro minima parte an dicatur patronus in solidum, & pro vna voce sicut heres in residuo vniuerso, & an iste plus contrahat in solutione expensarum.521.39.41
Verbum (heres) an significet dominium.540.12.15
Et an improprietur ex voluntate defuncti testatoris, & resoluatur in bonorum detentorem.540.37. Et
Quando profertur verbum (heres cum beneficio legis, & Inuentarij) an stet demonstratiuè, seu dispositiuè.553.6.37
Vnus ex heredibus non potest proprio facto se abdicare in præiudicium coheredis.493.11.
Testator in generali dispositione non censetur comprehendere bona quæ alio iure erant futura heredis, etiam si de illis alias potuisset disponere.554.26.34
Grauamen si non conuenit heredi, quamuis condemnetur vt heres an tunc ista verba, vt heres resoluantur in causam, quia heres.553.38
Promissio heredis quo casu operetur remissionem Inuentarij. 553.3

Creditum heredis quando confundatur per aditionem, & fideiussores liberentur.550.28.29

Testator potest legare rem heredis, ac supponere fideicommisso, ac de fructibus hereditatis disponere, & de rebus etiam futuris statuere.540.56.58

Et vni ex heredibus substituere, alteri non, tam in tempore quam in rebus.536.34

Portio effecta caduca an transeat ad heredem.533.10.11

Institutio heredis perficit Testamentum.550.40

Tertius in quem fuit alienatio bonorum fideicommissi an conueniatur per heredem cum Inuentario, quando adsunt bona alienantis.511.29.30

Plures heredes vocati nominatim admittuntur pro virili. 521.1

Necesse est quodam modo quod quis decedat cum herede. 433.8

Dispositio in qua deficit verbum (heres) an possit perfici. 521.8

Operæ heredis non sunt illæ quæ erant defuncti.424.21.22

Testator mandans, quod heres sibi aliquid emat, intelligitur vt ematur de suo, vel de bonis hereditarijs.549.29

Dispositio pro filijs, & heredibus, ac successoribus an intelligatur coniunctiuè, ita vt verbum (heredibus) qualificetur ex verbo (filijs) siue adsit copula, siue non.530.43.45.

Quando heredi incumbat onus probandi non adesse alia bona 570.19.21

Beneplacitum apostolicum, quod suffragatur in confirmatione alienationis factæ per defunctum operatur etiam respectu heredis vt non possit contrauenire.599.16.18

Bona alienata non possunt per heredem reuocari, quamuis sibi sint debita, & fideicommisso seu feudo, & quid in hoc iuuet inuentarium.511.24.28.&.599.19

Dispositio loquens de filijs heredibus, & successoribus an comprehendat fœminas.530.4.39

Noua acquisitio rerum defuncti facta per heredem attenditur prout de bonis proprijs, non prout de hereditarijs.586.16.

Coniectura quæ sint ad cognoscendum, an aliquid spectet tanquam ad heredem, seu tanquam executorem.563.60

Confessio testatoris circa valorem bonorum suorum quando præiudicet heredi.570.22

Habens coheredem potest appellari heres vniuersalis. 468. 84.

Institutio heredis probatur per duos testes deponentes de tenore illis ac alijs contentis in testamento, stante amissione prothocoli, tam si fuerint præsentes testamento, quam non, & quamuis recordetur de omnibus in eo dispositis. 468.1.3

Quando possit venire contra factum defuncti.433.2.34

Facta obligatione heredum per testatorem si adeatur hereditas sine Inuentario, talis obligatio censetur per heredes ratificata.433.23

Succedens per pupillarem substitutionem est heres impuberis, non secus ac si ipse fecisset testamentum.528.20

Res litigiosa an sint in dominio legatarij seu heredis.464.29. &c.

Creditum heredis quando confundatur per aditionem, & liberentur fideiussores.550.28

Heres verus non dicitur, qui adit cum beneficio legis, & Inuentarij 799.44

Priuatur hereditate ob non implementum.696.17

Reuocat mandatum collatum post mortem si fuerit ad commodum ipsius, secus si ad vtilitatem procuratoris vel tertij.783.20

Non debet publici onere grauari.760.15

Minoris potest allegare causas nullitatis liberationis Tutoris per eum facta sicut posset ipse minor.761.30.

Cuiuscumque administratoris tenetur ad reddendam rationem de administratis.760.3.13.14

Institutus in re certa habetur loco legatarij quamvis instituatur in quota bonorum dato herede vniuersali.771.16.17

Repræsentat personam defuncti in iure actiuo, & passiuo formato in personam ipsius defuncti: secus in non creato, tempore mortis in persona eiusdem defuncti.783.27.28.30

Proprietarij potest se facere manutenere in proprietate. seu in re vendita tertio emptori per heredes vsufructuarij, quamuis idem emptor eandem rem per 30. annos retinuerit.779. 10.14

Eius, qui possidebat precario non potest possidere nomine proprio quamuis precarium ignoraret, & per 30. annos possederit.779.20

Viri non tenetur viduam alere, si dos consistit in immobilibus.610.22

Iurantis tenetur in forma specifica adimplere.725.20

Si acquirat aliquid ex sua industria vel ex alia causa ex bonis hereditarijs non computat illud in fideicommisso, & hereditate, sed est proprium ipsius.733.17.18

Habens electionem soluendi legatum potest eligere quod est minimum.700.8.9

Si grauetur an sit potius vsufructuarius, quam dominus.742. 28.29

Promittens soluere legata tenetur de suo proprio, quamuis fecisset Inuentarium.646.27.30

Dicitur esse in bona fide percipiendo pensiones de domo, quam sciebat non potuisse obligari ex forma statuti.649.18

Rogatus aliquid dare filiæ, ita ut si sine liberis decessisset illud restitueret heredi, an teneatur dare heredi heredis. 612.1.

Quando censeatur vocatus heres heredis ex præsumpta affectione testatoris.612.8

Adeundo quasi contrahit, & tenetur seruare voluntatem defuncti.657.45.46.54

Non potest declarari quod ceciderit ab emphyteusi ob non solutum canonem, seu ob alienationem nisi dominus probet illum habuisse scientiam præcisam rei emphyteuticæ cum omnibus qualitatibus in ea contentis. 633.18

Grauatus ante restitutam hereditatem recipit solutionem, & liberat soluentem.636.8.9

Legatum ad vitam legatarij, seu donec ille vixerit an redeat ad heredes heredis, si heres testatoris prius moriatur, & quando transmittatur ad heredes legatarij. 612.4. 5.7.

Testator si dicat heredi, vt possit dare Titio centum, imponit necessitatem dandi.630.7

Voluntas testatoris etiam tacita nedum expressa, non alteratur per heredes quamuis præiudicaretur actus fauorabilis. 630.1.

Dispositio extenditur ad heredes heredis propter similitudinem rationis.612.12

Actiones passiuæ & actiuæ transeunt in heredem.717.28

Verba scripta per notarium (pro tali herede contra talem comparuit idem citra, &c.) non probant, quod ille descriptus sit maximè si præcessit declaratio de non adeundo. 694.30.31.

Indiuiduum alicui promissum quando debeatur insolidum illius heredibus.675.11

Bona heredum possunt per testatorem relinqui.662.7

Præsumptio fit pro herede, quod alia bona non extent, nisi per eum nominata.731.18.19

Testator, cui debebatur candela, si instituat vnum heredem in quatuor vncijs, alium in octo, fiet diuisio alternis vicibus vt institutus in octo vncijs habeat candelam duobus annis continuis, alius in tertio anno.675.12

Candela danda patrono per Ecclesiam in die purificationis dabitur illo mortuo heredibus alternis annis, seruando ordinem ætatis quoad primum, & secundum annum.675.8.10.

Pactum liberandi debitores, si heres extiterit, an sit inualidum.692.74

Verba probata ad fauorem Testatoris non heredum, quamuis videantur facultatiua, tamen inducunt necessitatem. 630.8

Per testamentum secundum an reuocetur primum ipso iure, licet idem heres sit institutus in secundo qui erat in primo.605.1.3

Testator si instituat Titium, & si heres non erit, substituat Seium cum onere dandi centum Ecclesiæ & libertatem seruo, quamuis Titius sit heres, tamen tenetur ad tale relictum. 603.3.5

Legatarius est magis dilectus in re legata quam heres. 611.36. 37.

Heredis heres dicitur propriè heres, & locum illius subit etiam in dispositione stricta.743.18.c.612.13. & seqq.

Vsusfructus non debet capi de manu heredis, si testator mandauit quod vsufructuarius accipiat possessionem suorum bonorum absque aliqua licentia Iudicis. 696.1

Testamentum dicitur quando adest institutio heredis, quamuis dictum sit quod Testator voluit facere codicillos. 657.5

Extraneus instituendo pupillum heredem videtur eum eligere vt filium, & an Tutor ei datus debeat confirmari sine inquisitione in bonis per eum relictis, & in alijs sit dandus curator.680.4.5.6.8

Legatarij quantitatis, & species sequuntur eandem fortunam, itaut inter eos sit facienda diminutio legatorum pro rata, & si vni est facta solutio integraliter per heredem potest alter agere contra eum ad restitutionem suæ partis.646.12. & seqq.

Contra Tutores & heredes eorum agitur ad factum, non ad certum quid.641.22

Soluens heredi, non facta perquisitione cum quibus conditionibus sit heres, non liberatur.636.6

In solutione facienda de viribus patrimonij, seu de bonis Testatoris heres non tenetur de proprio quamuis non fecerit Inuentarium.658.17.21.22.

Testator potest facere, vt transmittatur ad heredes quod non est transmissibile, & è contra.637.3

Indiuiduum respectu Tutoris dicitur etiam tale quoad heredes.641.19.25

Opponens, & probans defectus Testamenti, & heredis institutis non admittitur, si non habet interesse.653.31

Non statur assertioni heredis, qui non confecit Inuentarium quod non adsint bona sufficientia in hereditate pro detractionibus sibi debitis.743.22.23

Agens contra suum heredem debet probare immixtionem, & tunc hereditas præsumitur vacans tanquam suus in præiudicialibus, secus in fauorabilibus, in quibus semper hereditas dicitur non iacens.732.56.57

In suo herede quoad possessionem translatam virtute statuti dicitur merum possessorium, cum in extraneo sit mixtum. 732.45.46

Creditor, sicut tenetur solutionem debitoris ponere ad debitum grauius, ita etiam eius heres. 717.25.26

Verba (heredes, & successores) comprehendunt non solum tria genera heredum, sed etiam legatarium qui in re legata dicitur heres.724.13.14

Sermo testatoris dicitur sermo heredis.717.27

Monitio non est facienda heredi si illi sit præfixus terminus per testatorem adimplendi voluntatem suam sub pœna priuationis.720.28

Inuentarium non fuit repertum propter suspicionem surripiendi bona hereditaria; sed ne heredes sient in suspenso circa hereditatis aditionem.711.47

Domus posita in Inuentario per heredem præsumitur tota hereditaria.766.33.54.55

Solutio dotium dandarum per societatem puellis iuxta dispositionem Testatoris quando sit facienda per heredem eidem societati ante contractum matrimonium.666.17

Verba enunciatiua prolata à notario, quod quis sit heres an probent aditionem si pars fuisset absens.711.67. & seqq.

Remedium (quorum bonorum) competit non solum heredi ab intestatò. sed etiam heredi heredis.709.35.26

Ius petendi restitutionem in integrum transmittitur ad heredem.711.16

Habet 30. dies ad inchoandum Inuentarium. & 60. ad perficiendum.711.2.3.10

Restitutio datur heredi aduersus Inuentarium non confectum per Tutorem, & illa conceditur per Principem etiam absque citatione.711.14.15

Agens contra filium ex persona patris, debet probare quod sit illius heres, alias succumbet.733.15.16

Vniuersalis institutio non refertur ad res heredi debitas. 758. 10.

Possessio quæ per statutum transfertur in heredem est plenissima, & vera tamquam per legem translata.700.46

Tempus datum heredi ad exequendam voluntatem defuncti est vnius anni, quod non currit stante causa vel datur restitutio si curreret.797.21.22.c.656.8

Verba (quod deferatur hereditas ad proximiores agnatos masculini generis, vel ex testamento per suos posteros faciendo vel ab intestato) an tollant facultatem vocatis, instituendo aliquem heredem ex familia.774.42.

Promittens pro se, videtur quoque promittere pro heredibus quamuis de suo tantum facto promittat. 769.64.65

Dispositio Auth. Hoc amplius C. de fideic. non habet locum in contractibus, sed solum in vltimis voluntatibus in quibus heres est monendus per annum, vt exequatur voluntatem defuncti.721.27

Debita descripta in Inuentario sunt iustificanda per heredem. 766.30

Contra heredem Tutoris non potest iurari de damnis ob dolum præsumptum, lite nondum contestata, mortuo eo.711. 21.

Causa contradictoris habentis verum, & liberum dominium præualet non considerato quasi dominio heredis.765.37

Remedium legis finalis C. de Edict. Diui Adr. toll. quod conceditur producenti scripturam Testamenti non cancellati debet dari etiam heredi instituto, qui probat per testes se esse talem.749.20

In obligatione quæsita post mortem heredi, & contra heredem non repræsentatur per eum persona defuncti.783.31

Fructus sunt heredis quando sunt in relictis in diem, vel sub conditione quorum dominium non transit, nisi illa purificata, vel adueniente die, quamuis conditio sit tacitè proueniens ex testamento.771.33.34

Clausula (omni meliori modo) operatur tam ad onus heredum institutorum, quam ab intestato, vt hereditas restituatur filijs positis in conditione.747.10.11

Existentia vnius ex heredibus institutis facit vt non sit purificata conditio expressa ad fauorem substituti, licet etiam non esset heres, & non succederet, & quid in tacita. 659. 24.25.26

Causa magna, & vrgens est probanda per heredem qui non vult præcisè stare alienationi factæ per defunctum.743.21.

Census super fundo legato an sit soluendus per heredem, seu legatarium, & quid si relinquatur pro anima, & in causam piam.611.1.7

Augmentum contingens post mortem testatoris in bonis hereditarijs spectat ad heredem.646.10

Continuatio possessionis defuncti in heredem vigore statuti an habeat locum si possessio non est vacans, sed per alium legitime capta tam in herede extraneo quam in suo. 732. 24. & seqq.

Declaratio Iudicis quod quis sit heres operatur, vt vellè eì possit solui.636.7

Medium non datur inter mortem patris, & essentiam sui he-

redis, & in eo non dicitur hæreditas vacans stante statuto continuante possessionem in filios.732.32.52.71.75
Hæredes obligantur in solidum ex obligatione in solidum facta per defunctum.766.32
Fiduciarius hæres an detrahat trebellianicam.
V. Fiduciarius.
Legatum annuum debet solui per hæredem de fructibus si illos percepit. 656.19.20
Nullam habet actionem contra tertium, in quem sunt bona alienata,& tenetur stare facto defuncti,quamuis fecerit Inuentarium, ita vt bona in eo descripta præsumantur æquiualentia donec per ipsum hæredem non probetur contrarium.766.21.34.50
Testator limitans redditus hæreditatis pro alendo hærede an censeatur prohibuisse vsumfructum patri si mandauit residuum conseruari pro fideicommisso.713.75.77
Peremptiones, & augmenta quando spectent ad hæredem. 751.31.32
Fideicommissarius habetur loco hæredis.746.1.2
Prima inuestitura pro filijs, nepotibus, & descendentibus in perpetuum dicitur alterata per secundam pro hæredibus, & successoribus quibuscumque,& in ea comprehenduntur etiam extranei.714.11.12
5 Hæres obligatus ad reinuestiendum pecunias ad commodum alterius tenetur statim reinuestire, & fructus soluere absque interpellatione.941.23
Debet totam hæreditatem acceptare, seu repudiare, & adeundo approbat voluntatem defuncti, neque illam potest alterare.916.30.&.878.11.
Non cadit à tota hæreditate per alienationem vnius rei, sed solum à re alienata.860.19.22.
Rectè sibi soluit creditum, quod habet cum testatore.860,11
Quando cogatur liberare rem legatam,seu donatam à censibus, & hypothecis in ea existentibus.955.25.55.&.986.12.
Palam est nuncupandus per testatorem, itaut hæc nuncupatio exaudiatur à septem testibus.973.7
Impugnat, quæ testator contra legem disposuit, prout etiam posset ipse Testator neque adeundo censetur approbare, nisi ea, quæ de iure potest præcipere.853.24.26
Non habet ex Inuentario aliquod Priuilegium, vt creditum suum posterius efficiatur anterius, & an ei detur electio, in qua re velit sibi satisfieri. 932.14
An possit continuare negotiationem testatoris, seu aliam nouam instituere.832.22
Grauatus reddit rationem de omnibus administratis, & consumptis, & soluit omnia damna, & interesse.832.30
Præstat cautionem fideicommissario pro sua possibilitate non considerato valore bonorum restituendorum. 822.4
Vendit bona hæreditaria etiam subiecta fideicommisso pro satisfaciendis creditoribus, & pro impensa funeris, ac legatis relictis.860.1
Non diminuit dotem filiæ taxatam à testatore. 916.23.
Adeundo contrahit veram obligationem de obseruando in testamento contenta.839.4
Cum beneficio legis, & Inuentarij obligans se ad solutionem legatorum non potest prætendere, quod vires hæreditariæ non sufficiant.916.31.
Institutio hæredis particularis æquiparatur legatarijs.873.61
Verba impersonaliter prolata non vitiant dispositionem in vltimis voluntatibus,sed referuntur ad hæredem.941.17
Pœna non transit ad hæredem.862.28
Declaratio respiciens institutionem hæredis quando requirat 7. testes, vel duos.922.32
Post aditionem statim acquirit dominium rerum hæreditariarum.828.37
Citatio per edictum est facienda per hæredem quoad creditores incertos. 932.15
Quo casu detur actio spolij hæredi, & contra hæredem. 974.20.
Declaratoria requiritur, quod hæres conorauenniens sit priuatus hæreditate.860.15
Testator non præsumitur voluisse grauare hæredem duplici onere, sed minus quam fieri possit.816.23
Nomen hæredis non est exprimendum in codicillis.895.60
Nominatio hæredis per testatorem facienda est de forma, prout etiam modus, per quem debet exprimi.973.24.27
Potest grauari in proprijs bonis, nec admittitur recusatio talis oneris si hæreditas aditur.878.13.
Verba (quod hæres teneat aliquem domi suis expensis) idem important ac si alimenta essent relicta.969.26
Institutio testatoris scribentis quem hæredem in codicillis fecero hæres esto, valet, si postea in codicillis Titium instituerit.973.28
Nominatur ad interrogationem alterius, tam in testamento nuncupatiuo, quam in scriptis.843.28
Non adit hæreditatem non seruatis, & adimpletis, quæ testator mandauit seruari, & adimpleri.878.10
Descriptio quam tenetur facere hæres grauatus quomodo fiat, & cuius expensis.822.16
Hæredis institutio quando comprehendat bona, quorum dispositio non spectabat ad testatorem.853.8
Contrahens cum aliquo tanquam cum hærede, non potest negare illum esse talem.967.33
Dicitur in mala fide post acceptationem legati quod tunc nunquam præscribit.994.3
Expensæ vestium lugubrium spectant ad hæredem non ad vsufructuarium.986.17.19
Non conuenitur ex quasi contractu causato per aditionem,sed ex illo met qui fuit cum defuncto celebratus.981.17.21
Præsumitur in hærede ignorantia.987.21

HÆRESIS, HÆRETICVS.

Hæreticus prohibetur administrare, & alienare à die cogitati criminis nedum commissi.54.14 1
Non est capax emphyteusis Ecclesiasticæ.218.51.52 2
Hæresis absolutio non datur, quamuis expressè concederetur facultas absoluendi à casibus contentis in Bulla Cœnæ Domini.414.21 3

HISTORIA.

Historiarum libri plenam fidem faciunt, & inducunt notorium, maximè si loquantur per verba dispositiua.893.6.8 5

HIEROSOLYMITANVS EQVES.

Hierosolymitani Equites sunt professi, & verè religiosi, & dispositio Concilij circa professionem procedit etiam in eis. 363.20 & seqq. 1

HILARIVS.

Hilarius in synodo locum sibi debitum non habens humi sedere voluit, cui terra in altum elata miraculo se sedem præbuit. 284.52 1

HISTRIO.

Histriones domestici qui dicantur.185.41 1
Non referunt infamiam ad iniuriam.185.46

HOC AMPLIVS.

Hoc amplius, dictio est repetitiua præcedentium.116.30 1

HOMO.

Homo hominis mei quando sit homo meus.169.3 1
Homo vocatur palillus animæ.217.36 2
Mortuus, & extinctus nihil quicquam habet.396.13

HONESTAS, HONESTE.

Honestè viuere non dicitur, qui habet mentem corruptam.5.46 1
Honesta coniectura excludit inhonestam. 653.81 4
Honestas non debet esse deterioris conditionis alijs rebus.976.23 5
Honestè viuere quis dicatur.976.20

HONORATVS.

Honoratus qui non est, non debet grauari.666.20

2 *Honoratorum nomine qui veniant. 284.17*

HONOR.

1 *Honor, & prælatio non prouenit ex iurisdictione, sed ex repræsentatione. 111.70*
Causa honoris æquiparatur vitæ, & quando possit agi actione iniuriarum pro honore quem quis non patitur decerni alicui. 110.21.& seqq.
2 *Honor consistit in multis signis, & præsertim in salutatione. 284.2.3*
Est debitus subrogato, sicut subroganti. 298.4
Habetur vestibus pretiosis. 298.25
Debetur Iudicibus propter curam Reipublicæ gubernandæ. 284.25
Defertur mulieribus in assurgendo, & vnde hoc habuerit originem. 284.57
Pileo in hasta erecto antiquitus exhibebatur. 284. 41
Debet esse correspectiuus tam ex parte superiorum, quam inferiorum. & de hoc varia exempla, & prouerbia. 284.19.20
Si impediatur alicui decerni, quæ actio detur. 210. 53. & seqq.
Datur per Principem suis Officialibus aliquantulum eis assurgendo. 284.11

HONORARIA POENA.

1 *Honoraria pœna qua dicatur arbiter, iudicium, actio, curator, successor, & possessor. V. in Proœm.*

HORA.

3 *Hora appositio facit, vt fiat computatio de momento ad momentum. 413.19*
4 *Hora appositio in aliquo casu facit vt præferatur cuicumque dispositioni non habenti horam, & sit inducta prioritas executionis. 742.72.73*

HORTVS.

Hortus an veniat appellatione domus. 126.19
1 *Quando debeat dici paratus propter causam domus. 896. 29*
5 *An sit res rustica, seu vrbana. 896.31*

HOSPES.

1 *Hospes potest retinere personam quam alit, & multò magis bona tanquam accessoria. 25. 19.& seqq.*
Hospes est qui recipit, & qui recipitur. 898.9
5 *Professores Artium & Doctores legum sunt immunes ab hospitum susceptione, prout ipsorum vxores. 898. 8*
Hospitis recipiendi munus patrimonij fuit. 898.10
Quo loco sit ponendus. 898.21
An veniat nomine mercatoris. 898.22
Quando dicatur Tabernarius. 898.2
Quid debeat dare militibus, & officialibus. 898.24

HOSPITALE.

1 *Hospitale erectum cum authoritate superioris dicitur locus pius. 34.8*
3 *Hospitalia omnia sunt sub protectione Ecclesiæ & cura Episcopi. 418.18.19*
4 *In quo differat ab Orphanotrophio. 666. 15*

HOSPITALITAS.

5 *Hospitalitas laudanda, & necessaria. 898.20*

HOSPITIOLA.

5 *Hospitiola dicebantur antiquitus etiam hospitalia, quibus aduenientes hospites recipiebantur. 898.11*

HOSPITIVM.

5 *Hospitium frequenter pro amicitia ponitur. 898.12*
Dicitur etiam domus, in qua fit taberna. 898.4
Habens hospitium in aliquo loco an possit prohibere ne aliud ibidem vicinum construatur. 898. 26

HYPOTHECA.

1 *Hypotheca super fundo dotali non valet etiam cum consensu vxoris. 38.22*
Tacita legalis non inducitur nisi in casibus à iure expressis. 25.1
Cum prohibitione alienandi facit vt sententia possit exequi contra non nominatum habentem causam à condemnato, quamuis ius executiuum non fuerit productum in esse tempore alienationis. 16. 13
Est indiuidua non proportione hereditaria, licet res hypothecatæ sint diuiduæ. 16.11.& 150.14
Quando sit extincta per dationem in solutum si postea sequatur euictio. 3.5.14.15
Tollitur, sublata actione personali. 3. 15
Tacita in bonis inuectis, & illatis an cesset quando datur fideiussio pro pensione. 117.8.& seqq.
Non competit in bonis inuectis, quæ ad tertium peruenerunt. 117.12.13
Beneficium tacitæ hypothecæ in bonis inuectis, non datur cessionario. 117.10
Extraneus soluens pro alio an succedat in ius creditoris ratione hypothecæ. 117.16. Et
Quid in soluente pensionem pro conductore locatori an habeat tacitam hypothecam in bonis inuectis. 117. 24
Pro sorte datur etiam pro vsuris. 43.29
Dotalis incipit à die promissionis, non traditionis dotis. 53.3
Idem in decima. 53.4
Tacita incipit à die administrationis factæ per patrem de bonis filij, non à die actus malè gesti. 53.5
Idem in tutore. 53.6
Tacita cum priuilegio prælationis an detur solum doti, vel etiam donationi propter nuptias. 53.11.15
In bonis inuectis pro pensione an competat tam in prima, quam in secunda re conductione, & etiam in rebus coloni partiarij. 68.1.2
Et quid in domo, quæ conducitur ad habitandum vel pro conseruatione rei vt horreo, & similibus. 68.4
Bona minoris an sint hypothecata pro pensione domus sine decreto. 68.8
Et quid in bonis secundi conductoris, & prædiis rusticis. 68. 12.14
Et quid in rebus alienis inuectis, & illatis an detur hypotheca. 68.15. &c.
Tacita an competat Tutori pro expensis factis pro minore sicut minor illam habet pro administratis per Tutorem. 68.8.11
Facit vt immissio in tenutam nullam, aut annullandam possit concedi iure retentionis. 13. 36
Obligatio Cameralis operatur vt creditor accipiat generalem hypothecam, omissa speciali. 38.7
Res hypothecata si alienetur, consentiente creditore an reincidat in eandem hypothecam, licet fuerint obligata bona futura. 38.15 seqq.
Realitas oritur ex hypotheca constituta super bonis. 29. 31
Hypotheca est onus reale transiens cum ipsa re in quemcunque possessorem. 272. 9 2
Tacita an competat pro laudemio. 272.1.& seqq.
Vt transeat quomodo dicendum sit, & an Iudex debeat transferre actiones. 69.6.7
Competens creditori quando transmittitur in eum qui simpliciter illi soluit pro debitore. 269.1.& seqq.
An consistat in bonis minorum sine decreto. 240.4
Adhæret personali, & non potest sine ea subsistere. 294.15
Non datur contra procuratorem vel eum qui ratione coniunctionis administrat. 282.32
Remissa respectu vnius rei non extenditur ad aliam. 281.8
Extinguitur ad fauorem possessoris spatio 10. annorum. 365.2
Tacita non præfertur expressæ anteriori. 366.5
Creditorum non consideratur in dilatione concedenda quia in hoc chirographarij & hypothecarij æquiparantur, secus si retractetur de remittenda parte debiti. 222.15.16
Non inducitur si expressus fuerit fundus causa demonstrandæ solutionis tantum, secus per modum specialis limitationis. 256.10
Quando detur pro legato quantitatis ad fauorem legatarij in bonis testatoris. 294.8
Expressa mariti an faciat, vt à tacita dicatur recessum. 376.13.14

Conuentionalis super sorte principali non porrigitur ad pœnam. 304.12
Minoris non valet quamuis sit facta pro solutione pretij rei per ipsum emptæ,etiamsi talis venditio fieret tutori. 242.5.6
Remissa per mulierem occasione dotis, quando censeatur quoad omnia, etiam stante iuramento, seu generalitate verborum. 292.10. seqq.
Et quid in aliis habentibus etiam vel plures hypothecas. 292.17.18
Statutum prohibens stabilia non posse hypothecari forensibus an habeat locum in hypotheca tacita legali. 376. 15
Inducitur pro legatis,si actio competit ex testamento,vel ex officio Iudicis quamuis testator aliquam rem specialiter obligasset. 376.2
Licet se extendat ad pœnam non tamen præualet aduersus creditores venientes ex causa onerosa, & bona fide, maximè si pœna petitur pro interesse. 304. 15.16
Pleno iure non dicitur res tradita cum onere hypotheca. 327. 22.32
Conductores habentes hypothecam pro obseruatione contractus an impediant, vt domus criminosi non deuastetur. 217. 73.74
Venditor potest retinere hypothecam super re vendita, donec pretium sibi soluatur. 242.7
Confusio vigore successionis an fiat quoad hypothecam, & illius actionem, quæ competit creditori. 204.25. & seqq.
Creditor habens hypothecam anteriorem non reuocat pecuniam solutam posteriori. 304.1
Non tollitur per aditionem hereditatis factam ab herede grauato per fideicommissum. 203.17
An probetur ex iuramento suppletorio & adminiculis. 391.9
Causat exceptionem retentionis. 356. 27
Non est propria,& perfecta alienatio. 251.55
V. Pignus.
Statutum tribuens paratam executionem Apocha vel Instrumento illam concedit respectu hypotheca etiam tacita. 323. 10
Quando detur filio pro alimentis. 366.2.6
Subscribens Apocham, in qua continebatur hypotheca bonorum an censeatur se obligasse cum dicta hypotheca si expresse de ea non faciat mentionem. 391.46.47.48
Non conceditur fisco in delicto, & pœnis capitalibus, & pecuniariis. 304.9
Agens hypothecaria quando debeat probare possessionem vel dominium. 261.30
Pretium succedit loco rei in hypothecaria, quando creditori non potest alia via esse consultum ad debitum recuperandum. 304.6
Extinguitur finito tempore conuento. 520.4
Transit cum sua causa, & onere & vadit in quemlibet. 580.7
Competens pro legatis datur solum ad rem æquiualentem relicti, & pro mensura debiti. 589.20
Censetur prohibita si prohibeatur venditio. 580.7
Dicitur permissa si permittatur alienatio bonorum. 580.5
Specialis pro legato relicto in testamento non nouatur extinctiuè, sed cumulatiue per stipulationem subsequentem cum hypotheca generali. 503.19
Datur pro legatis etiam pro illis pro quibus competit sola actio personalis vel officium Iudicis. 542.37
Officia transmissibilia,& cessibilia recipiunt hypothecam. 580.2
Prohibitio facta lato sumpto vocabulo alienationis intelligitur respectu obligationis, & hypotheca. 594.6
Non extinguitur per actum voluntarium. 580.16
Apocha non recognita non probat, nec attenditur dies recognitionis ad effectum hypotheca. 501. 14
Et quomodo hoc intelligatur V. in Apend. post c. 600
Competens pro legatis non dat retentionem nisi pro mensura debiti rei legata. 542.41
Prohibitio cuiuscumque alienationis comprehendit hypothecam. 580.27
Mensura debiti non consideratur in hypothecaria. 489.15.16
Non inducitur, nisi in casibus à iure expressis. 601.9.10
Datur pro canone, sicut pro pensitatione publica. 784.25. & seqq.
Conceditur propter dictionem (super) in præstationibus perpetuis, secus in temporalibus. 683.18
Super fundo non cessat ex ipsius fundi venditione. 616. 11. & seqq.
Præscribitur spatio decem annorum. 691.34
Cessat statim quod est nullum Instrumentum principale in quo est apposita. 691.29.30
Extinguitur finita obligatione cum omnibus actionibus, quæ pro ea intentantur. 733.24.25
Debetur pro legatis. 731.11. & seqq.
Competit pro laudemio. 784.16. & seqq.
In dispositione in qua non datur hypotheca, tamen dubitur si adsit dictio (super rebus particularibus, vel generaliter super omnibus bonis,) & iuuabit omnes in eadem dispositione substitutos. 683.8.9
Promissio restituendi dotem cum obligatione Camerali damnorum, & interesse operatur,vt etiam alimenta veniant sub tali hypotheca. 634.14
Res hypothecata transit cum sua causa, & onere, & admittitur prosecutio contra quemlibet possessorem. 730.33
Potior in sorte est etiam in hypotheca tacita, non solum pro tempore elapso, sed pro futuro post obligationem. 730.19.& seqq.
Retentio competit etiam non habenti hypothecam. 731.24
Loca montium non vacabilia possunt resignari, & non recipiunt hypothecam ex speciali prouisione facta per Papam in illorum erectione. 730.48
Mutuans pecuniam pro emenda militia non vacabili, & quæ transmittitur ad heredes præfertur super ea in hypotheca aliis creditoribus. 730.46.47
Non datur pro legato annua præstationis. 683.19
Inducitur per facultatem accipiendi possessionem bonorum designatorum. 683.20.seqq.
Sine hypotheca non intentatur Saluianum Interdictum. 691.22
Est danda vxori in bonis mariti pro dote restituenda. 601.2
An operetur vt sit concedenda retentio, quamuis immissio nulliter fuisset concessa. 734.47.48
Bona clericorum an gaudeant eodem priuilegio cum bonis Ecclesia quoad effectum tacita hypotheca. 601.22
Debet concedi pro pensione domus in inuectis, & illatis. 713.1
Dans pecuniam ad refectionem,seu restaurationem rei præfertur etiam anterioribus quamuis in ea non reseruet sibi expressam hypothecam. 670.7.& seqq.
Officia Notariorum Curia Capitolina recipiunt hypothecam. 670.18
Actio hypothecaria est in rem, & sequitur vnumquemque possessorem. 616.12
Vxor & filij habent hypothecam pro alimentis, tam constante matrimonio quam soluto contra tertios possessores bonorum mariti, seu soceri sicut pro dote. 654.1.& seqq.
Reseruans sibi hypothecam super fundo ex sua pecunia empto præfertur anterioribus etiam ex causa dotis. 670. 3. & seqq.
Offerens seu soluens pro debitore potest petere cessionem à creditore, etiam inuito, si pro debito aderat hypotheca bonorum, secus si illa non adesset. 686.8.9
Renunciatio hypotheca per vxorem facta etiam cum iuramento non valet,si alia bona mariti non existant non solum tempore renunciationis, sed etiam restitutionis dotis,723.20. & seqq.
Pecunia consumpta, quamuis aliena efficitur recipientis, &

consumentis, & facit extinguere dominium: & hypothecam. 649.7.8
Reseruatio specialis hypotheca operatur prælationem contra quoscumque creditores, etiam priuilegiatos, & est valida conuentio. 730.1. & c.
Subrogatus quoad anterioritatem hypotheca habet retentionem, quamuis non obtineat cessionem quæ solum requiritur ad effectum agendi non retinendi. 772.3
Prioritas hypotheca prodest non solum agendo, sed etiam excipiendo. 772.2.
Respublica, & Vniuersitas excepta Ciuitate Romana, & Antiochena, non habet hypothecam tacitam in bonis eorum cum quibus contrahunt. 601.13. & seqq.
Bona prælati & administratoris sunt tacite hypothecata pro damnis illatis Ecclesiæ à die acceptæ administrationis. 601.3
Solutio facienda ex fructibus fundi non inducit hypothecam. 683.11
An detur filio pro alimentis in bonis patris. 634.11.12.13
Hæredis in bonis fideicommisso subiectis valet solum vita sua durante. 733.21
Conceditur Iudæo pro dote. 658.27
Non extinguitur propter solutionem reuocabilem, maximè fauore dotis. 706.60.61
Specialis quando operetur prælationem in bonis emptis ad fauorem posterioris creditoris qui illam sibi reseruauit. 964.23
Inducitur per dictionem (super) siue ponatur in omnibus bonis, siue in particularibus, non tamen operatur, vt solutio debita in quantitate possit fieri in bonis hypothecatis. 853.86. & seqq. c. 848.19
An confirmetur, si tempore quo venit causa confirmationis non reperitur res in bonis debitoris. 856.2
Cessat, stante inmixtione pecuniarum receptarum per creditorem cum suis pecuniis. 897.1
Tacita est eiusdem virtutis, cuius est expressa quoad priuilegium prælationis. 935.38
Incipit currere à die acceptæ administrationis, non autem damni illati, seu malæ gestionis. 935.5.22.25
Præscribitur per tertium spacio decennij etiam contra fiscum quando sumus in successione particulari, secus vniuersali, in quo requiruntur 30. anni. 881.1.9.15
Competit pro solutione Canonis. 912.1
Specialis reseruata super bonis venditis donec residuum pretij soluatur, operatur vt à quocumque illa possint auocari pro solutione pretij conuenti, secus cessante tali reseruatione. 911.24
Tacita cum priuilegio prælationis quando detur contra mulierem habentem expressam posteriorem. 935.34
Reseruata in mercibus, & rebus venalibus remanet in illis quæ eius loco subrogantur, & idem in grege, grano, vino, oleo, & aliis mobilibus. 897.16.18
Generalis comprehendit bona futura, 856.1
Est accessoria ad principalem obligationem, sine qua nihil operatur. 804.17
Dotalis an præscribatur decennio per tertium possessorem sicut in Ecclesia, 881.10
Anterior mulieris præfertur quibuscumque posterioribus etiam erogantibus pecunias ad emptionem militiæ, immo fisco excepta causa pupillari. 964.8
Accedens obligationi conditionali trahitur retro ad diem contractus si existat conditio casualis, & mixta, secus in mere potestatiua. 804.8
Tacita inducitur in bonis prædonis pro restitutione rerum ablatarum, & ad hunc effectum an requiratur illius confessio. 935.2.4
Est ipso iure nulla si constituatur super re, quæ probibetur alienari, & de nullitate potest tertius opponere. 855.17
Expressa seu tacita in dote an attendatur iuxta tempus promissionis seu solutionis dotis, & an debeat esse contractum matrimonium. 804.1.15.27
Si cessat facit etiam cessare actionem, retentionem, & Saluianum. 855.26
Dicitur prohibita per specialem prohibitionem alienationis. 881.6
Dotalis non præfertur alteri priuilegiatæ. 935.4
Anterior præiudicat posteriori quamuis res ipsa eidem posteriori fuisset tradita. 984.31
Non datur in bonis simplicis administratoris, secus si fuerit etiam fur, & prædo. 935.24
Competit pro malè ablatis propter solam rationem liberationis animarum. 935.8
Scientia inuectorum, & illatorum in domo locata an requiratur ad effectum hypotheca. 953.3
Bona expressè, seu tacitè prohibita alienari an veniant in generali obligatione 855.10. & seqq.
Habens hypothecam dicitur habere ius in re, quæ magis afficit, si fuerit specialis, non generalis. 911.27
Posterior expressa quando præferatur tacitæ anteriori fauore dotis. 935.39
Vxor renuncians suæ hypothecæ super aliquibus bonis mariti, quando illam possit amplius exercere super ijsdem bonis, & an debeat probare non adesse alia bona mariti. 932.21.22
Hypothecaria an sit merè realis & possit intentari tam in loco rei hypothecatæ quam domicilij, & contra quemcumque possessorem. 964.10. c. 911.29
Creditor anterior auocat res sibi hypothecatas ab emptore, & quolibet tertio possessore. 943.9
Conceditur mulieri in mercibus & aliis rebus venalibus mariti si fuerint omnia bona generaliter obligata. 964.9
Mulier non potest se iuuare ex sua expressa hypotheca contra tacitam habentem vim expressæ cum prælatione. 935.10
Actio primaua hypothecaria datur ratione damnorum, & interesse, quasi re non tradita. 950.20
Vxor, non præfertur creditoribus mariti, quamuis habeat Instrumentum dotale cum hypotheca bonorum viri celebratum ante contractum matrimonium. 804.6
Est danda non solum pro exactis contra administratorem dolosum sed etiam pro interesse. 935.6

IACOBVS DE ARENA.

Iacobus de Arena quare fuerit veneratus. 677.45

IACTARE, IACTATIO.

Iactare suum nemo præsumitur. 101.2.5.c.740.11
Iactationes an probentur per sustentationem litis. 686.20. & seqq.
Sententia est nulla si feratur per Iudicem habentem Iurisdictionem limitatam super iactationibus, si illa prius non sint verificata. 686.24

IDENTITAS.

Identitas debet probari per confinia, & demonstrationes. 293.1
Non est probanda quando dispositio in illa re verificaretur. 293.8
Identitas bonorum non verificatur nisi per testes habentes notitiam de modernis. & antiquis confinibus, & de modo articulandi, quando variantur confines ex cursu temporis. 447.33
Est probanda, maximè per illum, qui se fundat in deuolutione bonorum & quot demonstrationes sufficiant. 533.41
Domus debet probari per eadem confinia, alias præsumetur pluralitas. 502.11
Personæ probatur per duas demonstrationes nominis, & cognominis. 554.56.58
Identitas bonorum quando præsumatur. 788.18
Dictio (propter) quando denotet identitatem Iuris, & modi, & temporis. 769.47.

Præsumitur si probetur qualitas quæ concordet. 745.86
Rerum est probanda. 657.44
Diuersitas mensuræ facit vt maior probatio sit necessaria in probanda identitate. 790.7.8
Confinium quomodo probetur. 790.5
Res recognita debet in specie probari vt præiudicet recognoscenti. 790.4
Probatur ex coniecturis, & leuioribus probationibus, & quales esse debeant. 897.9.c.969.14.c.883.8
Et de probanda identitate domus. 855.5.c.954.9
Testes deponentes quod bona possessa ab vno, hodie possidentur ab alio probant identitatem illorum. 969.15
Probatur per duas demonstrationes, seu confines, quamuis alia non conuenirent, & quomodo hoc intelligatur. 883.1.4.c.911.33
Pecuniarum qualiter probetur vt præiudicet creditoribus, & an sufficiant indicia. 897.5.c.955.2
Pecuniæ accepta pro solutione rerum emptarum quando faciant præsumere identitatem pecuniarum. 897.10
Dicitur probata eo ipso quod constat fideicommittentem possedisse bona in aliquo loco, nisi nouus titulus exhibeatur. 969.16
In vino, grano, mercibus, & similibus est probanda identitas ad hoc vt habeat locum hypotheca. 897.8
In antiquis sufficit semiplena probatio identitatis. 883.9
Breuitas temporis inducit præsumptionem identitatis pecuniarum, quas venditor census habuit, & statim illas attulit ad banchum, concurrente præsertim paupertate. 955.3
De identitate folij. 951.14
Cessat stante immixtione pecuniarum receptarum per creditorem cum suis pecuniis. 897.1

IDONEVS.

Idoneus quis dicatur, Iudex debet arbitrari. 289.12
Dicitur, qui habet bonum creditum stante fide, quam habent alij, qui cum eo contrahunt. 527.29
Idoneus non dicitur propter credulitatem plurium, nedum vnius. 626.21
Penuria personarum an faciat vt possit contrahi cum minus idoneis. 626.13.14

IESVS.

Iesus quare deductus ad Annam cum non esset Pontifex anni illius, licet prius fuisset. 291.74
Iesus solus non alius saluum fecit populum. 798.21
Iesuani quare non fuimus dicti sed Christiani, cum tamen dicamus Christum, & Iesum. 798.22

IGNIS.

Ignis magnus est probandus ita vt non potuisset euitari incendium alterius loci vicini. 525.19

IGNOBILIS.

Ignobilis habebatur antiquitus, qui parentem non alebat. 267.4

IGNORANS, IGNORANTIA.

Ignorantia reuocationis in dubio præsumitur. 18.49
In facto alieno non excusat eum, qui tenetur inuestigare, etiam in pœnalibus, & statutis, tam in conditione rerum quam personarum. 194.1. &c.
Quod non adsint plures Tutores non excusat. 194.2
Ignorantia actoris quis possideat non præiudicat vero possessori. 194.7
Debet esse probabilis vt competat restitutio. 194.14
Probatur coniecturis. 118.13.15
An præsumatur in onere iniuncto legato. 130.3
Ignorans alium esse Dominum præscribit. 2.52
Vnus coniugum an sufficiat vt filij iudicentur legitimi. 83.21.32
Licentia contrahendi matrimonium sine denunciationibus an operetur vt proles dicatur legitima stante ignorantia coniugum. 83.24
Iuris quando tolleretur in muliere, & quis probet illam potuisse consulere peritiores. 72.42.44
Non excusat venditorem ab interesse, & pœna. 175.37
In dubio præsumitur. 35.41
Ignorantia, aut scientia attenditur, quando actus annullatur à lege vt in minore, & quando ex facto litigantium, vt in mandato citationis, & in processu contra furiosum, quamuis furor ignoretur. 18.60.61
Quod potest fieri aliquo inuito, multo magis ignorante. 18.31
Ignorans & dubitans excusatur à fraude. 298.21
Ignorans iura debet consulere plures peritiores dummodo adsint in loco. 235.47
Ignorantiam allegare non potest recipiens aut soluens debitum ex aliquo Instrumento. 301.63.64
Ignorans, & errans non censetur consentire. 440.24
Ignorantia defectus contractus præsumitur in minore, quæ non inducit ratihabitionem. 513.11
Etiam præsumpta sufficit, vt dicatur constare de impedimento ad effectum restitutionis. 408.10
Non datur in notoriis. 944.55
Præsumitur in herede, & successore in Ius alterius. 405.37
Probatur coniecturis. 502.24
Est præsumenda ratione sexus, & quamuis in iure consistat. 519.53
Ignorantis non est certus effectus. 529.2
Præsumitur in muliere. 704.16
In actu publico quando sit præsumenda. 631.1.12
Operatur vt quis non possit dici contrauenire, aut negligere. 631.20
Dispositio habetur pro non facta, si illius sensus ignoretur. 682.12
Expressa prohibitio Testatoris de non alienando an faciat, vt ignorans possit alienare in ignorantem. 636.33.35
Reuocationis debet præsumi. 635.32
Ignorantia Iudicis cui non fuit notificata minor ætas vel similis defectus operatur vt sententia non possit dici nulla. 950.25
Iuris non excusat. 920.33.
Defectus contractus non inducit ratihabitionem. 823.29
Facit vt quis non dicatur contemnere, aut contrauenire. 944.38
Non tollitur ignorantia defectus per geminationem actus. 824.58

ILLATIO.

Illatio ex diuersis non fit. 7.5.c.516.6.c.524.58.c.875.31.&c.876.12
Quamuis diuersitas sit in sola ratione. 859.10

ILLEGITIMVS.

Illegitimus quando possit dicere de inofficioso testamento matris, & debeatur illi legitima. 35.11
Illegitimus, qui monasticam disciplinam est professus, an possit sacris ordinibus insigniri, & aliis dignitatibus absque Pontificis dispensatione, & quid in pensione. 218.67.71
Etiam non legitimatus an sit capax Iuris patronatus. 218.1. & seqq.
Papa si sciens aliquem illegitimum promoueat ad ordines, videtur habilitare quamuis non dispenset, & erit habilis ad pensionem. 218.69.70
Excluditur ab omni Ecclesiastica dispositione. 218.47
Non potest obtinere beneficium sine dispensatione, obtinebit tamen pensiones si fuerit solum dispensatus super clericatu 307.11
Quando sit capax emphyteusis Ecclesiasticæ, & quid in legitimato. 218.35
V. Emphyteusis.
Illegitima non veniunt appellatione nobilium tam in dispositionibus

tionibus fauorabilibus, quam odiosis,neque retinent cognationem vel agnationem ex parte patris. 554.51
4 Illegitimi quando fiant per matrimonium clandestinum. 754.19
Non censentur comprehensi in subdio concesso per vniuersitatem nobilem scholaribus pauperibus. 744.12.14
Exceptio an quis sit illegitimus,respicit petitorium, & non admittitur in possessorio. 732.13

ILLICITVM.

4 Illicitum non potest fieri licitum sine authoritate Principis. 713.63
Est illud,quod sit contra leges, & edicta superiorum. 713.60.65

ILLITERATVS.

1 Illiteratus quando dicatur Index, aut similis. 186.48
V. Doctor.

IMAGINATIO.

3 Imaginatio, & cogitatio an sit vera causa effigiei 567.39.57

IMBREVIATVRA.

3 Imbreuiatura Notarij quando debeat extendi in casu acquisitionis emphyteusis in praeiudicium nepotum. 447.11
V. Abbreuiatura. Notarius.

IMMEMORABILE.

2 Immemorabilis quasi possessio praesentandi ex quibus probetur: & quòd si adsit persona in qua cedat suspicio vsurpationis. 597.11
4 Immemorabilis consuetudo non dicitur, quamuis quaecumque consuetudo tolleretur. 800.3
Non probatur, nisi testes deponant quod communis opinio est memoriam non extare. 678.15
Praesumitur praecessisse ex iusta causa, quamuis sit supe rdistributionibus, quidquid aliud sit in consuetudine generali. 800.10
Consuetudo subrogandi alium pro dicenda Missa est seruanda tanquam habeat vim tituli & priuilegij. 800.2.9
Tempus immemorabile quomodo probetur. 681.38
5 Immemorabile operatur vt possit allegari qdicumque Titulus & quodcumque priuilegium magis proficuum. 871.18
Quomodo probetur, & per quos actus excludatur, 918.39.40

IMMISSIO.

3 Immissio in possessionem rei non vacantis an possit impediri per tertium. 232.8
Iuxta l.fin.C.de edict. D. Adr. toll.quando detur vigore transumpti. 268.30.31
An sit concedenda filio haeredi instituto,in quo pater illum tanquam legitimatum instituit: & an sufficiat haeredi ostendere priuilegium legitimationis. 264.46.& seqq.
Impeditur,si excipiatur Testatorem non potuisse testari, si talis probatio incontinenti afferatur. 264.41
V. Possessio.
3 Non retardatur,stante testamento non vitiato propter exceptionem requirentem altiorem indaginem. 558.40
In nominibus debitorum quando concedenda. 507.14
4 Potest peti per possidentem pro suae possessionis confirmatione. 731.28
Impeditur per habentem potentius ius, 731.10
Retardatur si defectus Tituli incontinenti probetur. 780.9
Vitium inuisibile quando retardet immissionem iuxta l.fin.C. de edict.Diu.Adr.toll. 702.42.& seqq.
Titulus habitus à Principe non retardat immissionem. 765.38

IMMIXTIO.

3 Immixtio in bonis haereditariis quando praesumatur ex Titulo testamenti. 468.79

IMMOBILIA.

1 Immobilia, & mobilia propriè tanguntur de loco ad locum,& loco circumscribuntur & quid in annuis redditibus. 28.22.23
3 Immobili si cohereat mobile, est immobile. 564.8

IMMVNITAS.

Immunitas à Gabella est fauorabilis. 17.18 1
Immunitate concessa onus exempti an accrescat aliis vel cedat in commodo concedenti. 19.3
Immunitas Ecclesiastica conceditur debitoribus ex causa publicorum tributorum. 380.1. & 2
Quibus denegetur secundum constitutionem Greg. XIV. 380.39
Quando censeatur sublata per gabellam impositam emptori. 390.1.2
V. Gabella.
Proditor propriè quis dicatur ad effectum vt non gaudeat immunitate Ecclesiastica. 380.40
Immunitates non debent extendi ad munera suscipiendi Inuestituram, & alia solita praestari ob laborem & reuerentiam. 377.23 3
Immunitas Ecclesiastica suffragatur committentibus in Ecclesia, crimina leuiora & atrociora. 598.20
Ecclesiae debet restitui, si ab ea extrahatur delinquens,licet notoriè constet illum non gaudere immunitate Ecclesiastica. 596.11.14
Iudex Ecclesiasticus an debeat extrahere delinquentem ab Ecclesia quamuis illa non gaudeat immunitate. 596.17
Accipiens pecuniam pro vulnerando aliquem an dicatur assassinus quamuis non acceperit pro non occidendo,vt aut comprehendatur in casibus exceptis in Constit.Greg.XIV.super immunit. Ecclesiastica. 598.1
Priuilegium immunitatis non conceditur ei qui acceptauit mandatum ad occidendum,& pactus est pecuniam quamuis nil aliud postea commiserit. 598.6
Immunitas Ecclesiastica conceditur pro quibuscumque delictis, dummodo non exceptis. 619.20.31 4
An competat Iudaeo. 658.27
Quando concedatur administratori non soluenti id, in quo fuit condemnatus. 665.4
An sit danda committenti delictum propter Ecclesiam. 619.33.& seqq.
An detur delinquenti proditoriè, seu retro. 619.22.& seqq.
Debet concedi si cessat animus delinquendi sub spe illius. 619.36

IMPEDIMENTVM.

Impedimentum debiti temporale, aut alterius similis causae non defert tutelam Tutori legitimo, sed datiuo. 63.11 1
Cessante impedimento quando desinat tutela datiua. 63.14
Quod potest remoueri non excusat impeditum. 15.17
Proueniens à Iudice non requirit oppositionem partis. 18.9
Quod ignoratur non causat nullitatem. 18.58
Impedimentum praestans, ne iura formiter extrahantur facit, vt stetur contra eum scripturis informibus cum earum simplici copia. 370.18 2
Quando excuset non adimplentem. 246.12
Non praestet, quod de Iure non sortitur effectum. 290.15
Allegans non auditur si potuit contra impedimentum reclamare, & non fecit. 223.24
Excusat à poena,vel mora, sed non facit vt impedito competat actio. 301.10
Impedimentum facti resultans ex ignorantia non impedit cursum praescriptionis 30.annorum. 475.16 6
Non suffragatur impetranti tanquam tractet de lucro. 574.22
Debet denunciari locatori impedimentum, prout quilibet casus fortuitus ad hoc vt conductor habeat remissionem. 557.9
Proueniens ex facto conductoris non imputatur locatori cui debebitur integra pensio:& cui incumbat probatio impedimenti. 534.22
Debet esse iustum,vt tempus non incurrat,& non excusat quando potest faciliter peti prorogatio temporis. 574.20.23
Iuris impedimentum non consideratur in filio,nisi quando non possit agere propter resistentiam iuris ac impedimenti

patria potesta quo casu non curret prescriptio in impedimento facti. 475.46

Index arbitratur quale sit iustum impedimentum. 591.48

Impeditus facto Iudicis non dicitur morosus. 591.39

4 *Si non potest facilè remoueri excusat impeditum, & contra illum non currit tempus. 798.7*

Diligentia probatur, si non docto de aliquo impedimento quis non fecit quod poterat facere. 626.9

5 *Impedimentum excusat impeditum à quocumque temporis lapsu itavt habeatur pro facto, quod erat faciendum. 929.1*

Actus non potest suffragari ei, qui impedimentum prestat vt non sit validus. 835.15

Impedimento vno sublato non censetur remotum alterum. 928. 11.16

Impeditus adimplere propter impedimentum partis an debeat illam interpellare. 831.27

IMPENSA.

2 *Impensa exigua non inducit presumptionem mandati. 296. 23*

Facta per heredem ad ipsius defensionem contra alios pretendentes se esse heredes sunt prius extrahenda quàm aliis creditoribus satisfiat. 257.30

4 *Impensa modica non censetur concernere perpetuam vtilitatem rei sed temporalem fructuum perceptionem, secus in magna. 778.5*

IMPERANDI VICISSITVDO, IMPERATOR, IMPERIVM.

3 *Imperatores Constantinopolitani vtebantur publicis calceis pro insignibus. 467.14*

Imperandi vicissitudo quæ sit. 542.40

4 *Imperium merum censetur datum concesso Castro cum Iurisdictione maximè si concedatur plenus, & integer status, etiam priuatiuè non cumulatiuè. 584.46*

5 *Imperator quando habeat priuilegium l. benè à Zenone C. de quadrienn. prescript. & quid in aliis habentibus iura Imperij. 907.23.25*

IMPERITVS.

1 *Imperitus an possit esse Iudex, Medicus, aut Chirurgus. 186. 46.52*

Incerta sententia valet si petitio fuit incerta, 183.43

Incerta sententia est valida super interesse. 183.45

V. Incerta, Incertitudo.

3 *Impetratio non vitiatur si non fiat mentio de crimine, & accusatione nisi sit crimen inducens inhabilitatem ipso Iure. 535. 30.31*

IMPERSONALE IMPERSONALITER.

4 *Verba impersonaliter prolata an obligent promittentem. 675. 19.20*

5 *Impersonalia verba vitiant dispositionem in contractibus: secus in vltima voluntate, in qua referuntur ad heredem. 941. 17*

IMPLEMENTVM.

2 *Implementum an debeat probari per liquidissimas probationes excluso iuramento suppletorio. 246.14*

Solum an constituat debitorem in mora. 243.27.28

Remittitur per petitionem, vt adimpleatur. 246.23

Et per processum ad vlteriora. 302.19

Momentaneum an sufficiat in conditionibus habentibus causam successiuam: & quid in aliis. 217.84.85

Non attenditur si pars non opponit, & satis est quod fuerit tacitè remissum. 302.15

Declaratio non implementi, vel perseuerantia coheret persone, itaut facultas competens principali non prosit fideiussori, saltem antequam fuerit reducta ad actum. 302.25

Recipiens post commissas penas l. si quis maior C. de transact. quando censeatur illis renunciare & remittere omnem caducitatem. 201.65. & seqq.

Exceptio non implementi potest suppleri ex officio Iudicis. 246.13

Sententia non requiritur super resolutione contractus, ob non secutum implementum. 307.27

Remissio tacita non implementi proueniens exceptione vel receptione operatur respectu inobseruantie iam commisse, non autem quæ nondum euenit. 301.53

V. Obseruantia. Adimplementum.

Exceptio non adimplementi an habeat locum etiam si non intersit eorum, quibus versa vice aliquid fuit promissum, vel nullum damnum possit considerari. 302.19. & 301.17

Executio obligationis Cameralis retardatur ob non adimplementum. 273.19

Offerre potest etiam pendente iudicio, qui tenetur ad implementum. 325.10

Implementi defectus etiam in parte excludit omnem actionem. 546.32 3

Implementum si impediatur facto eius, cui est adimplendum, conditio habetur pro impleta. 786.6 4

Implementum habetur pro adimpleto, si ex facto partis debeat fieri liquidatio eius, quod debet adimpleri, & non fiat. 831. 2.10 5

V. Adimplementum.

IMPRESSIO.

Impressiones operum possunt prohiberi per priuilegia, & illa debent publicari cum expressione omnium qualitatum in eis contentarum, alias non ligant. 631.2.3.17 4

IMPVBER.

Impuberes non possunt iurare. 525.2 3

IMPVGNANS.

Impugnans Iura contra se producta quando possit se ex illis iuuare. 287.20.23. & 279.35. & seqq. & 282.33 2

Non sibi preiudicat, nisi inter illos inter quos impugnatio emanat. 287.19

Impugnans actum non debet ex eo commodum reportare. 470. 91.468.83.770.21 3

Maximè si obtinuerit. 688.37.42 4

Secus si succumbat. 704.40.41

Impugnatio ad vnum effectum non trahit ad alium. 704.55

Impugnans dispositionem an sit exclusus ab omni commodo, & vsu illius. 967.28 5

IMPVTARE.

Imputandum est ei qui potuit sibi precauere, & non fecit. 769.82 4

INÆQVALITAS.

Inæqualitas cessat ob voluntatem partium. 243.30 2

INCAPACITAS,

Incapacitas ab illo tantùm tollitur, qui potest facere capacem, 226.7 2

INCENDIVM.

Incendium frequens Vrbis malum. 195.22 1

Incendium an presumatur culpa inhabitantium. 354.1 2

Neglectum solet vires sumere. 354.5

Quoad vicinos dicitur casus fortuitus: & quando de eo teneantur aliquod damnum resarcire Domino. 354. 2.3.4.37. & seqq.

Quo casu sit denunciandum per conductorem Domino, & non facta denunciatione, an quis teneatur ad pensionem. 354. 6.29

V. Conductor.

Non probatur, si non constet de corpore delicti. 525.14 3

Incertitudo Incendij facit, vt sententia absolutoria sit ferenda, & sufficit certitudo, & potentia, vt ignis aliunde potuerit prouenire. 525.21

Causa incendij an sint graues, & per quos cognoscantur, & de illorum pena. 525.42

Coniectura sufficiunt ad probandum incendium. 525. 38

Ignis magnus est probandus, ita vt non potuisset euitari incendium alterius loci vicini. 525.19

INCER-

INCERTITVDO.

2 Incertitudo cessat quando potest aliquo modo certificari,& verificari. 288.34
Non obstat quando ex euentu quis certus redditur. 358. 33
3 Impedit translationem possessionis, & constitutum nihil operatur. 539.42
Non vitiat contractum de æquitate canonica, quòd etiam seruandum est in foro Cæsaris, stante iuramento. 534.16
Valet sententia condemnationis incerta ad damna & expensas etiam absque reseruatione taxationis: idem in aliis accessorys. 444.13
Pactum quod se habet ad damnum & lucrum valet stante incertitudine quamuis aliàs esset inualidum. 435. 13.15.25
4 Incertitudo bonorum non nocet si potest reddi certa ex bonis, que tempore subrogationis aderant. 765.57
Facit, vt non possit sumi aliqua interpretatio. 796. 17
Circa substantiam contractus, non circa accessoria vitiat dispositionem. 742.56
Excusat à pœna, & mora. 742.52.54
Vitæ facit, vt contractus sit validus, tanquam se habeat ad damnum, & lucrum: neque in eo datur restitutio in integrum. 756.8.9
Non nocet quando potest reduci ad certitudinem. 766. 8
Semper reddit actum conditionalem, itaut in vltimis voluntatibus nihil referat, an tempus incertum adijciatur substantiæ, seu executioni. 771. 28.29
Remouet consensum à toto, & à parte, & vitiat omnem actum. 715.7.8.736.61.c.682.7
Possessio aliqua non acquiritur ob incertitudinem quantitatis legitimæ. 694.12
Oblatio sufficit absque deposito, stante incertitudine prouenienie ex culpa partis obligatæ ad retrouendendum. 786.7
Vtile per inutile vitiatur ratione incertitudinis. 742. 59
Iudex stante incertitudine non potest aliquam ferre sententiam. 736.65
Incertum, ac nullum æquiparantur. 742.51
Tempus incertum appositum per verba aduersatiua, quod non soluantur legata, nisi post exactionem, facit, vt derogetur puritati eius, quod relinquitur, inducendo totalem conditionem. 771.30.31
5 Incertitudo vitiat quamcunque dispositionem tam in agendo, quàm excipiendo. 1000.19.c.923.3
Tollitur per secundam dispositionem, quæ verificatur ex præcedentibus. 946.27
De incertitudine partiti decisiui quando debeat attendi. 946. 26.29
Impeditus adimplere propter incertitudinem debet offerre se paratum ad omnia, quæ sibi incumbunt. 851.52
Incertus euentus non est expectandus: & satius est rem solutam fore quàm tabulas cautienis habere. 832.18

INCERTVM.

2 Incerta non dicitur, quæ ab executoribus & hæredibus per electionem certificantur, vt de pupillis nubendis. 288.38
Dispositiones incertæ sunt nullæ. 280.11
V. Incertitudo.

INCESTVS.

1 Incestæ nuptiæ an dicantur secundum computationem Iuris Ciuilis, seu canonici, vt quis pro illis puniatur. 77.14.& seqq.
3 Incestus est probatus si duo testes probant cognitionem carnalem, alij duo consanguinitatem. 438.14.

INCIDENS.

3 Incidentis decisio, vt necessariò sequatur, satis est, quod Iudex de eo planè cognouerit. 445.14
Exceptio non solùm debet esse examinata, sed etiam requiritur, vt Iudex illam expressè reprobet, condemnando reum, non obstante exceptione opposita ad hoc vt oriatur exceptio rei iudicatæ: idem in incidenti. 445.12

INCLVSIO.

Inclusio vnius facultatis excludit omnes alias. 554.23 3
Inclusio rerum inuectarum quando detur. 953.19 5

INCOLA, INCOLATVS.

Incolatus contrahitur per coniecturas. 139.10 1
Quando acquiratur per decennium, & in aliis casibus. 191. 16
V. Domicilium.
Incolatus non contrahitur, nisi adsit animus perpetuò habitandi, & quomodo probetur. 569.6.& c.824.37 3
Dicitur contractus, probata declaratione voluntatis, iuncta domicilij translatione, etiam absque aliquo lapsu temporis. 569.8
Perditur per eum qui discedit à Ciuitate, quamuis veniat de nouo ad habitandum. 592.16
Probatio habitationis decennalis non sufficit ad contrahendum incolatum, nisi sit cum animo ibi perpetuò permanendi. 555.18
Incola quis efficitur ex necessitate residendi in loco. 569.10

INCOMPATIBILITAS.

Inducit nouationem. 509.16.23.c.299.22. 23
V. Nouatio. 3
Incompatibilitas facit, vt sit recessum per secundum actum à primo. 876.16 5

INCONTINENTI.

Incontinenti non dicitur actus gestus, si partes ad extranea diuerterint, & quomodo de hoc dicatur constare. 796. 30. 31 4
Quæ incontinenti fiunt, censentur inesse, quando geruntur ab eo, qui habet facultatem faciendi. 796.20.31.34
Quando dicantur inesse post contractum absolutum, & quoad tertios, vel quoad principales contrahentes, & vbi est quæstio de tempore. 730.37.c.739.14.c.710.16.c.799.22.29
Incontinenti quæ fiunt, censetur inesse. 877. 12

INCORPORALE, INCORPORATIO. 5

Incorporationis vis & effectus. 291.3 2
Incorporationem non impedit obligatio personalis. 423.68 3
Incorporalia non possidentur, sed quasi possidentur: & statutum loquens de continuanda possessione an extendatur ad quasi possessionem. 731.61.& seqq. 4

INDAGATIO.

Indagatio non debet esse maior pœna. 206.3 2

INDEFINITA.

Indefinita quando æquipolleat vniuersali collectiuæ, vel distributiuæ. 70.58.c.301.87.c.341.6.7. Et 1
Quid in materia probatoria tam per testes, quàm per Instrumenta. 493.7.c.486.36.c.541.21 2
Quid in dispositione legis, statuti, testatoris, in probationibus, & in odiosis. 650.639.10.c.685.9.15 4

INDEMNITAS.

Indemnitas quæ venit in consequentiam censetur promissa in recognitione bonæ fidei. 831.19 5
Indemnitatem promittens non obligatur ad id quod principalis debebat ratione solidi tanquam vnus ex correis, 86.8 1
Indemnitas debet præstari, quamuis non sit promissa. 499. 9 3
Promissio indemnitatis refertur ad illud, quod de facto conueniretur: quidquid sit in promissione de soluendo, quæ se refert solùm ad illud, quod de iure deberetur. 524. 45
Promittens indemnitatem non tenetur defendere, neque suscipere iudicium motum, quando damnum prouenit culpa eius, pro quo fuit promissa indemnitas, & in hoc nihil operatur iuramentum. 549.10.12
Habens promissionem indemnitatis non agit contra promittentem nisi secuto damno. 549.5
Qui promittit indemnitatem non solùm tenetur resarcire damnum fideiussori, sed etiam liberare eum à molestiis, & statim suscipere iudicium motum. 449.1.2

INDICATIO.

Indicatio Iurium non sufficit, si illa debent produci. 725.29 4

INDICIVM.

1 Indicia licet requirantur per legem, tamen sufficiet vnum bonum. 78.26

INDIVIDVVM.

1 Indiuiduum potest fieri ex voluntate contrahentium. 162.26. & seqq.
Obligatio dicitur indiuidua. 162.29
In indiuiduis victoria vnius prodest alteri. 115.38
2 Indiuidua obligatio facit vt ex minimo de factis tota pœna committatur. 244.41
3 Indiuiduum est negotium, quando ratio vnius non potest rectè adæquari sine visione alterius. 529.17
Potest fieri indiuiduum per contrahentes, quod est diuiduum, quo casu inducitur inualiditas in totum, itaut vtile vitietur per inutile. 587.143.529.20. Et
4 Amplia in quacunque dispositione. 752.68.c.968.24
Testator potest facere diuiduum, quod est indiuiduum: & è contra. 621.22.23
In actis indiuiduis illa quæ sunt valida non possunt valere propter vitium, quod adest in aliis, vnde omnia sunt reiteranda. 734.43
In indiuiduis siue propter se, siue propter adiectum, puta, in Iurisdictione, piscatione, ac similibus quomodo portio vnius accrescat aliis: & an sit danda æstimatio portionis, quæ accrescit domino. 707.22.23
Alicui promissum quando debeatur insolidum illius heredibus. 675.11
Respectu tutoris dicitur etiam tale quoad heredes. 641.19.25
5 Sermo qualificatus est caput indiuiduum. 973.21

INDVCIÆ.

2 Induciæ solent concedi debitoribus, quæ tamen non proderunt fraudulentis decoctoribus. 380.12.13

INDVLGENTIA.

2 Indulgentia an possint conferri per eum, qui renunciauit Episcopatus, si alius Episcopus talem potestatem delegaret. 291. 57

INDVSTRIA.

1 Industria personæ an sit facta per onus celebrandi Missam. 133.1
3 Industria de consuetudine debet recognosci in acquisitione mixta. 543.17
Non receditur à persona, cuius industria est electa. 522.28
4 Industria personæ si est electa in actu faciendo, non potest fieri per alium. 712.9
Dicitur electa quando aliquid committitur per verba personalia. 644.23
Persona non est electa in negotio commisso cum causæ cognitione. 738.12
5 Industria personæ censetur electa si aliquid committatur arbitrio, & iudicio alicuius. 978.31
Negotium indeterminatè commissum operatur electionem industriæ personæ. 978.32
Iudex appellationis subrogatus in locum primi Iudicis non potest facere ea quæ requirunt industriam personæ. 978. 33

INEXIGIBILIS.

3 Inexigibilis idem est cum eo, qui non est soluendo. 527.10

INFAMIA, INFAMIS.

1 Infamis & turpis persona an dicatur spurius, & illegitimè natus infamia facti: & ad quos effectus. 115.37. & seqq.
2 Infames repelluntur ab officio iudicandi. 284.23
5 Infamia non irrogatur ex condemnatione criminis priuati, secus publici. 960.26
In casibus in quibus fieret condemnatio propter priuatum delictum inducens infamiam, requiritur, vt quis condemnetur ratione doli, non lata culpa. 960.27

INFANS.

Infanti potest concedi dignitas sicut etiam nascituro. 75.15 1
Est capax pensionis & potest supplicare. 508.17 3

INFERIOR.

Inferior non mutat factum superioris. 270.71 2

INFINITAS.

Infinitas est vitanda, 600.30 3

INFIRMARE.

Infirmare quid significet. 902.8 5

INFIRMITAS, INFIRMVS,

Infirmitas grauis requiritur vt subrogetur alius loco Iudicis infirmi. 18.13 1
Infirmitatis appellatione non venit leuis sed grauis, quæ tunc æquiparabitur absentiæ: quidquid aliud sit quoad effectum regulæ de viginti. 18.14.& seqq.
Pro infirmo, qui debet præstare consensum, alius subrogatur vel constituitur procurator. 18.16
Propter infirmitatem Aduocatis Procuratoris & Iudicis, & eorum Patris, seu filij, & fratrum, quando alius sit subrogandus. 18.3. &c.
Infirmitas fratrum, & filiorum sufficit ad excusandum à dolo, vt quis non incurrat pœnam l. si quis maior C. de Transf. 19.17
Quæ sit magna statur arbitrio medicorum. 19.18.19
Excusat à mora quamuis præcessisset culpa impediti. 19.20
Infirmitatis impedimentum extenditur ad similia. 19.22
Infirmus quando possit expellere obstrepentes, & dantes similia impedimenta. 186.14
Infirmitas quando excuset emphyteutam non soluentem canonem. 223.22 2
Infirmus & senex quando æquiparentur, ita vt statutum loquens de vno procedat in alio. 805.9.12 5
Non carceratur. 805.14

INFRA.

Infra dies octo ab hodie sunt verba, quæ includunt tempus de momento ad momentum. 725.13 4

INGENVITAS.

Ingenuitatis statum non habet obtinens à Principe ius aureorum annulorum, & imaginem tantùm. 744.24 4

INGRATITVDO, INGRATVS.

Ingratitudo an possit excipi per heredem, itaut non teneatur ad præstationem legati propter offensam commissam viuo testatore, ac eo ignorante. 5.17 1
Ingratus erga defunctum an efficiatur indignus aliquid capere ex eius bonis. 5.12.14

INGRESSVS.

Ingressus Religionis quando dicatur causa finalis renunciationis. 568.10 5
Ingressus fundi potest prohiberi, non tamen erit licita pignoratio contra non parentem. 80.1.2 1
Ingressus propria auctoritate an detur in illis quæ admittunt liquidationem, & in quibus debetur quarta. 198.23.& seqq.
Pactum ingrediendi propria authoritate an possit fieri executio ante liquidationem. 198.31

INHABILIS.

Inhabilis quis non potest admitti verè ad aliquid acquirendum, neque admittitur per fictionem. 283.14 2
Inhabilem quis admittens ad aliquem actum videtur illum habilitare. 473.6 3

INHIBITIO.

Inhibitio Pontificis, & Rotæ Romanæ est timenda siue iusta, siue iniusta. 17.3.c.84.8 1
Obtenta per procuratorem, & commissa per Iudicem, antequam sit certum de mandato, & iurisdictione, operatur attentata. 90.32
Moderatio inhibitionis an possit probari per Iudices ad excusandum ab attentatis. 90.35

Iudicis

Iudicis Eccles. respectu vsurarum, aut similis casus an impediat cursum fatalium coram Laico. 61.4

2 Inhibitio simpliciter commissa, seu concessa appellanti operatur vtrumque effectum tam suspensiuum, quam deuolutiuum. 383.2

Praecedens taxationem expensarum facit, vt illa non possit fieri per Iudicem Appellationis. 349.3

3 Potest probari per testes. 503.24

4 Inhibitio ante executionem non afficit. 631.18

Actus gestus per inhibitionem est reuocandus tanquam attentatus, 795.15

Deperdita potest probari per testes, sicut qualibet res, quae requirit scripturam, & amissio probatur, si non sit inuenta in actis. 658.11

Artifices possunt inhiberi ne ponant tabulata, banha & similia, quae impediant vsum priuatorum: immo etiam si non sint nociua, & ista actio popularis est. 658.14.16

5 An concedatur sine causae cognitione. 914.13.27

Dicitur attentata per litispendentiam. 914.29

INIMICITIA.

1 Inimicitia leuis an sufficiat, vt Iudex, & testes possint recusari: &

2 An commissio salutationis sit causa iuridica. 224.28

Vide tamen. c.768.16

4 Inimicitia facit, vt innouatio censeatur facta animo damnificandi inimicum. 755.20

Vxor non est restituenda viro, neque cum cautione stante inimicitia capitali orta ex lite de maiori parte bonorum etiam lite finita. 738.53

5 Inimicitia excludit testem deponentem pro matrimonio prout etiam singularitas. 849.17

IN INFINITVM.

4 Verba (in infinitum) idem significant, quod in perpetuum. 765.17

Quando sint restringenda ad filios primi gradus. 765.31.32

INITIVM.

2 Initium contractus est considerandum. 273.32.c.202.15

Si non existat, non datur aliqua consequentia. 243.12

INIVRIA.

1 Iniuria non infertur & verbis (tu dicis mendacium aut falsum) 81.3.4

Facta insanibus vmbra viri debet emendari. 185.44

Vbi exemplis illustratur.

Histriones, & similes personae non referunt iniuriam ad infamiam. 185.46

Nero prohibuit iniuriam sibi factam puniri. 185.47

Actio iniuriarum datur contra eum, qui dixit aliquem mentiri saluo honore. 81.1

An competat per verba iniuriosa prolata in Iudicio pro defensione Iuris sui. 81.5

Veri criminis obiector an tenetur de iniuria. 81.6

Obiiciens crimina contra testes quamuis protestationem adhibeat an possit conueniri actione iniuriarum, si non probat. 81.8

Aduocatus faciens petitionem iniuriosam an puniatur. 81.18

Aduocatus potest iniuriam dicere quantum possit vtilitas causa. 81.19

Actio iniuriarum an detur contra amouentem scamnum de loco, in quo quis sedebat in Ecclesia. 110.22.24.25.27

Vide infr. hic.

An competat contra eum, qui non patitur honorem decerni. 110.22

2 Iniuria est contra naturam impedire sepulturam mortuis. 243.24

Actio iniuriarum quando detur contra eum, qui non patitur honorem alicui decerni. 210.53.& seqq.

An competat contra amouentem scamna, insignia & arma in Ecclesia. 210.52.& seqq.

Iniuriarum remissio non comprehendit damna & interesse. 518.14 3

Iniuriarum actio datur contra eum, qui prohibet piscari in mari, & in loco publico sedere cum similibus. 658.21 4

INIVSTITIA.

Iniustitia notoria aequiparatur nullitati. 266.14 2

Iniustitia sententiae apta ad impediendam executionem vigore Egidianae debet deduci ex eisdem actis non ex nouis. 550.24 3

Notoria excludit Egidianam. 494.1

Dicitur probata ex ipso quod sententia non iustificatur ex actis iuxta opinionem, quam sequitur Rota, quod Iudex aliunde non possit moueri ad pronunciandum. 550.56

Notoria impedit executionem trium conformium. 745.1.2 4

Notoria quae dicatur ad effectum retardandi executionem Instrumenti Iurati. 872.4 5

Res iudicata nunquam habet locum stante notoria iniustitia. 987.29

INOBSERVANTIA.

Inobseruantiae exceptio obstat, quamuis pars pretij fuerit soluta & recepta in tempore, nec auditur volens soluere reliquum extra tempus. 307.5 2

Obiiciens exceptionem inobseruantiae an teneatur restituere partem pecuniae solutam in tempore. 304.11.12

V. Implementum.

INOFFICIOSA.

Inofficiosa donatio fuit inducta ad similitudinem inofficiosi testamenti, & querela tam vnius, quàm alterius est subsidiaria, & quando habeat locum si pater totum donauit, & postea multa quaesiuit, quae filio reliquit, & in alijs casibus. 247.50.& seqq V. Infra hic. 2

V. Donatio.

Exheredatus agnoscens iudicium defuncti non habet querelam inofficiosi testamenti. 247.48

Inofficiosi actio non competit, licet pater totam substantiam donauerit si postea plura bona acquisiuerit. 729.24 4

Querela inofficiosi conceditur, quamuis donetur loco pio. 729.38

Praescribitur quinquennio actio inofficiosi, sed postea agitur ad legitimam infra 30. annos. 729.40

INOPIA.

Inopia nouissima dicitur quando non solùm deficit substantia, sed, & actio, & officium Iudicis. 132.46 2

INQVILINATVS, INQVILINVS.

Inquilinus an sit idoneus testis pro Domino. 293.4.5 2

Est procurator Domini ad faciendam denunciationem per quam satis dicitur custodire rem locatam. 354.7

Quando debeat denunciare incendium, & similia damna Domino, & teneatur ad pensionem, si non denuntiauit. 354.11.12.29

V. Denunciatio.

Quando habeat actionem ad repetendum melioramenta. 442.26 3

Inquilinatus renuntiatio expirat annullata dispositione super qua interponitur. 715.18 4

INQVISITIO.

Inquisitio non formatur, nisi offenso citato an velit accusare. 97.8 1

INQVISITOR.

Inquisitor potest ad libitum reuocari non tamen superior se ingerit in eius causa. 92.10 1

Inquisitor concurrens cum Episcopo in negotiis fidei illi praefertur. 298.1 2

Priuilegium foriditur familiaribus Inquisitorum. 341.11

Familiares Inquisitionis quando debeant puniri per Inquisitorem. 342.34

Priuilegia Inquisitorum an competant Episcopis. 340.33

Habet iurisdictionem etiam sine territorio. 918.59 5

INSCRIPTIO.

5 *Inscriptio, & signum in mercibus facit præsumi animum tradendi, secus in vino, in quo cadit alia præsumptio ne aliquid immutatur. 500. 11*

5 *In antiquis plenam probationem facit. 918.8.c.893.31*

Secus contra tertium. 859.21

INSIGNIA.

3 *Insignia denotantia proprietatem, & perfectionem competunt Prælatis in aliena diœcesi, sicut in sua, vt rationale, Rochettum, & annulus, secus in significantibus potestatem, vt benedictio, & de istis insigniis remissiuè. 467.65.70*

2 *Insignia familiæ in Ecclesia possunt concedi laicis. 210.49*

INSINVATIO.

2 *Insinuatio non requiritur in donatione ob causam matrimonij. 296.6*

Non est facienda si res donatæ ascendunt ad summam 500. aureorum, sed deductis expensis gabellæ non remanent quingenti aurei. 343.3

Si per Statutum requiratur: an faciat vt debeat extendi ad casus, in quibus de iure insinuatio non esset necessaria. 355. 14

Est adhibenda, si donantur plures res, quæ simul, & coadunatæ excedunt summam, vltra quam non potest donari sine insinuatione. 355.1

An sit facienda in donatione certæ quantitatis annis singulis ad vitam. 355.1.3.4.10

Non fit in donatione ob causam. 355.17

Neque in donationibus factis in contractibus venditionum, aut similium. 273.39.40

V. Donatio, Merita.

Obligatio omnis extinguitur stante resolutione actus ob defectum insinuationis. 355. 12.13

4 *Insinuatio an sit indulta etiam ob fauorem publicum, nedum contrahentium, 531.4*

Requiritur vt appareat quod donans permanet in voluntate donandi. 531.30

An præsumatur spatio 30. annorum, & an sit de forma, & substantia actus. 474.11

Non valet, quando res fuit in Iudicium deducta & proposita querela super inualiditate donationis. 531.1.5.6

Non potest fieri donatore mortuo, vel inuito, vel reuocante donationem etiam incidenter. 531.3

Non est necessaria in donatione causa mortis. 586.8

Quando fiat à solo donatario. 561.64

Est quidam actus confirmationis & respicit modum, & formam faciendi donationem, non alium effectum. 519. 40.42

Est adhibenda in liberatione debitoris, & ex causa meritorum in genere, & debiti non liquidi, pacto de non petendo, renunciatione iurium, cessione, vel simili dispositione gratuita. 409.19.20

Insinuationi donationis non potest renunciari. 474. 7

Defectus insinuationis tollitur per iuramentum, siue specificè illi renuncietur, siue per verba æquipollentia, immo etiam sufficiet simplex iusiurandum. 531.33.34

Contractus gestus per mulierem dominam loci non requirit insinuationem, nec alias solemnitates statuti. 409. 42

Ius petendi insinuationem non transmittitur ad hæredes. 531. 46

Causa est probanda, ob quam fit remissio iuris ad hoc vt non requirat insinuationem. 409.21

Insinuatio, quam facit pater in donatione facta per filium ad fauorem extranei non operatur aliquod præiudicium quoad vsumfructum ipsi patri debitum. 519.39

Ius excipiendi competens donatori ob non factam insinuationem est perpetuum, prout etiam Ius insinuandi. 531.20

Statutum mandans vt testamentum insinuetur intra sex menses, aliàs sit nullum, non excludit, vt hæres non possit interim adire, & exigere credita hæreditaria, quamuis forsan reduceretur ad causam nullitatis. 483.31.32

Insinuatio in donatione est necessaria, ita vt ante eam nullum dominium acquiratur donatario, quamuis res donata ei fuisset tradita. 783.25 4

Est quædam confirmatio actus, & respicit ordinationem, & modum illum faciendi. 781.12.14

Non potest fieri post mortem donantis inuitis ipsius hæredibus, sicut non posset contradicente donatore, dum viuit. 783.10. 14

V. Donatio. Dos.

Ius petendi fieri insinuationem non transit ad hæredes. 783.5. 11

Mandatum ad insinuandum factum eodem tempore, & actu, quo fuit celebrata donatio, non subsistit, sicut non sustineretur. 783.23

Insinuatio quando requiratur in testamento iuxta statutum perusinum, & an sit necessaria petitio, & sententia. 869.1 5

Præsumitur stante diuturnitate temporis. 869.4

An sit necessaria in donatione facta ob causam matrimonij. 984.25

Requiritur in donatione facta tam extraneo quàm coniuncto. 887.19

Decretum Iudicis non est adhibendum in insinuatione, nec aliqua causæ cognitio. 827.5

Facultas insinuandi donationem non competit hæredi. 887.14

Defectus insinuationis potest remitti per Principem. 854.47

Donatio requirens insinuationem non valet, nisi facta in scriptis. 887.8

Est facienda vt euitentur fraudes & vt magis donans possit deliberare an expediat donasse. 854.42.c.887.24

Renunciari an possit insinuationi. 854.39

Est imperfecta donatio antequam insinuetur, neque donans potest cogi ad insinuandum: & de variis effectibus insinuationis: & an sit probanda per scripturam, vel stetur confessioni donantis, & donatarij quod fuerit facta: & quid in alia solemnitate. 854.36.38

Si fiat donatio coram Iudice propter aliam solemnitatem per statutum requisitam, quam propter insinuationem, non tamen dicitur insinuata tanquam ad alium effectum Iudex adeatur. 827.6.9

Omnes clausulæ, & obligationes dependentes à principali obligatione, seu donatione expirant, non secuta insinuatione. 854.54

Ante insinuationem est imperfecta, & solùm incipit valere à die insinuationis, & ante illam donatarius non facit fructus suos quamuis bona donata in eum fuerint translata. 887.17

Defectus insinuationis quando sit sublatus per patientiam, & scientiam eius, qui potuisset de eo opponere. 869.5

Concernit solemnitatem actus illius loci in quo fit. 887.6

Est necessaria in renunciatione hæreditatum delatarum, & deferendarum & in remissione iuris quærendi. 858. 10

Instrumentum factum coram Iudice decretum interponente an censeatur insinuatum, quamuis Iudex non pronunciauerit super insinuatione. 827.1.4

Hæres potest opponere, quod donatio non fuit insinuata sicut poterat ipse defunctus, qui donauit. 887.13

Princeps concedendo facultatem testandi, seu donandi, an solùm remoueat necessitatem insinuationis. 854.38.57

INSOLIDVM.

Insolidum, clausula non operatur renunciationem priuilegij l.2. quod cum eo: secus si apponeretur in renunciatione socij hæredis, & similium. 799.31. & seqq. 4

Promissio duorum, vt retineantur bona vsque ad integram satisfactionem dotis continet obligationem in solidum. 682.7

Alternatiua tribuit cuilibet in solidum dispositionem, & in vtroque

vtroque in solitum agit, & in vno vera totam orationem affirmatiuam veram efficit. 741.7

INSORDESCENTIA.

1 Insordescentia in excommunicatione.
V. Excommunicatio.

INSTANTIA.

1 Instantia variata mutatur modus agendi. 158.4
Secunda dicitur eadem cum prima. 158.8
Non currit dum appellans dicit causam desertam. 61.3
Transit ad hæredem coram eodem Iudice. 16.33
Perempta instantia Iudex potest confirmare non infirmare sententiam. 40.30
V. Fatalia.
2 Instantia perempta omnia acta, quæ perierunt renouantur per repetitionem, non tamen per eam recipiunt nouam solemnitatem. 312.42
Tacitæ, & generales renunciationes non referunt ad aliam instantiam. 287.22
3 Instantia in curia est perpetua & lis nunquam finitur. 403.39
Banniti an amittant beneficium primæ instantiæ. 442.21
Remedia competentia in prima instantia, competunt etiam in secunda. 569.36
Priuilegium l. vnicæ C. quando Imper. inter pupill. & vid. competit tam in prima quàm in secunda, & tertia instantia. 565.74.76
4 Instantia inchoata cum antecessore transit ad successorem in dignitate, qui etiam conuenitur ex eisdem actis, & causa in eodem statu manente. 736.18
5 Instantia Iudicialis per alium cœpta quando possit per vnum prosequi in causa communi pluribus. 974.5

INSTIRPES.

4 Clausula (in stirpes) posita in fine substitutionis determinata ab vno, & eodem verbo substituit, efficit vnitatem orationis, & respicit personas supra nominatas. 741.9

INSTITOR.

2 Institoris mandatum durat etiam existente hærede pupillo vel furioso. 342.3.4
4 Institor præpositus vniuersali negotiationi æquiparatur procuratori & factori. 750.4
Dominus tenetur pro facto institoris circa illud ad quod præpositus est expressè, vel tacitè, dummodo non excedat officium suum. 677.23. & seqq.
5 Potest præiudicare Domino, qui illum præposuit. 851.17

INSTITVTIO.

1 Institutio de filiis intelligitur facta secundum statuta. 99.10
In relicto ab instituto an substitutus censeatur grauatus. 104.46
Nepotis, qui nascetur infra decem menses à die mortis filij an comprehendat diem mortis in decem mensibus. 161. 25
De primo fratre, & filiis fratrum an intelligatur, vt primus habeat semissem, & filij tantundem. 60.17. & seqq.
Copulatiua plurium quando intelligatur simul, vel ordine successiuo tam in feudo, & emphyteusi quàm in similibus. 70.21.25
Testes deponentes plures fuisse institutos licet non recordentur de portionibus intelliguntur æqualiter. 70.18
Vniuersalis habet vim particularis dispositionis. 50.19
Institutio in cæteris bonis an faciat hæredem etiam in exceptis. 87.6
Verba Institutionis, præterquam, & aliis, an censeantur apposita de voluntate testatoris ita vt immutent naturam illius, & faciant, vt quis censeatur institutus in omnibus bonis. 87.18
Post multa legata si fiat institutio in omnibus, præterquam in dictis legatis, an illa censeantur inclusa in institutione, & debeant capi de manu hæredis, & debeatur falcidia. 87.1. & seqq.

Institutio hæredis potest fieri de Ecclesia construenda tanquam de posthumo. 358.1 2
De Monasterio ædificando non dicitur incerta. 358.26
Habetur pro pura quando adest conditio potestatiua. 223.28
Patris, & filij an intelligatur de eodem tempore. 288.11
Hæredis vniuersalis an importet, vt quis videatur disposuisse. 221.11
Ex partibus, quas Testator adscripserit, quando valeat, si nullæ partes adscribantur. 220.1.19.20.21
Plurium, inter quos cadit ordo charitatis, vel necessitatis, an faciat vt simul admittantur, vel ordine successiuo. 288.12.13
In re particulari, & certa an operatur vt substitutus sit loco legatarij, vel potius dicatur hæres. 275.2.3.6
V. Hæres.
Difficilius inducitur coniecturis quàm legatum. 275.10
Grauatus fideicommisso si decedat sine filiis cum facultate disponendi de dictis bonis, an dicatur de illis disposuisse per institutionem hæredis. 221.5
Ex eadem met institutione non potest vna pars capi, & altera repudiari. 247.43
Nulla non priuat habentem facultatem substituendi. 368.14
Institutio facta in omnibus suis bonis non comprehendit ea, de quibus testator non poterat disponere. 554.29 3
An sit pura, non conditionalis, quamuis hæres non possit percipere bona hæreditaria, nec fructus, nisi postquam susceperit prolem. 540.14.25
Per verba collectiua de filiis, & successoribus intelligitur ordine successiuo. 585.1.2
De aliquo si superuixerit post mortem testatoris, & filiis illius, facit vt ambo censeantur instituti in primo gradu, non autem quod vnus sit institutus, & alter substitutus quando non adest necessitas instituendi. 536.20
Quando censeatur facta limitatiuè, dummodo conditio extiterit. 571.31.36
Dicitur conditionalis, si instituatur aliquis cum verbis, quatenus Titius præmoreretur. 571.23
Valet sub conditione mixta casuali, seu potestatiua. 540.34
Est valida de eo, qui fuerit factus hæres in codicillis, vel de nominando per talem, vel in schedula existente apud aliquem. 551.7
Pater per institutionem filiorum, & si non viuerent, nepotum, censetur vocare illos ordine successiuo, & per fideicommissum, secus in extraneo: tunc enim intelligitur voluisse vocare per vulgarem. 536.35.37
Quando censeatur facta institutio de extraneo: & an debeat esse vltra quartum, seu decimum gradum. 567.5
In institutionibus factis sub contrariis conditionibus, si superuixerit, & si non superuixerit, semper præualet, quæ prius euenit, & altera euanescit. 536.30.32
Comprehendit vniuersam hæreditatem. 404.2
An prohibeatur stante prohibitione alienationis. 594.4
Coniectura an sufficiat ad ostendendum, quod institutio fuerit ordine successiuo. 585.5
Si fiat in diuersis orationibus, omnes positi in vna habentur loco vnius respectu alterius. 521.4
Institutio hæredis probatur per duos testes deponentes de tenore illius, & aliis contentis in testamento, stante amissione prothocolli tam si fuerint præsentes testamento quàm non, quamuis non recordentur de omnibus in eo dispositis. 468.1.3
Testator non potest prohibere ius accrescendi in Institutionibus. 533.4
In vno casu non extenditur ad alium. 536.41. & 571.38
Paria sunt quod institutio fiat de Titio cum Mæuio, vel de Titio, & Mæuio, & vtroque casu æqualis est diuisio. 565.6
Si deficit institutio, omnes institutiones ab ea dependentes etiam euanescunt. 536.33.47

4 Instituit, verbum est merè directum, & non conuenit fideicommisso, & descendentes non succedunt, stante aditione 774.1

Institutio, si est facienda ex necessitate operator, vt descendentes censeantur vocati ordine successiuo, non copulatiuè, quando adest necessitas instituendi. 774.24

Testator instituens fratres, & post mortem eorum substituen vniuscuiusque filios vulgariter, pupillariter, & per fideicommissum censetur vocasse omnes, non habita distinctione, an sint vtrinque coniuncti, seu consanguinei tantùm. 661.1.3.4.5

Relicta nominatim ab instituto non debentur ab alio substituto nisi simus ad pias causas, vel in materia fauorabili alimentorum, & similium, 603.13.& seqq.

Valet, quamuis referatur ad Apocham existentem penes tertium. 605.37

Verba (instituit &c.) quando trahantur ad fideicommissum. 774.29.30.31

Posterius testamentum, quod fauore piæ causæ sustinetur sine solennitatibus, an valeat solùm quoad institutionem, vel etiam quoad legata extraneis relicta, & quid in testamento non solemni inter liberos. 605.23.&c.

An comprehendantur in statuto prohibente obligationem. 781. 35.36

Relictum iure institutionis præfertur omnibus. 646.28

Præsentatus ab instituto in octo vnciis præfertur ei, qui præsentatur ab instituto in quatuor vnciis. 675.13

Vniuersalis institutio non refertur ad res alienas, & hæredi debitas. 751.10

Existentia vnius ex hæredibus institutis facit vt non sit purificata conditio expressa ad fauorem substituti, licet etiam non esset hæres & non succederet: & quid in tacita substitutione. 659.24. 25.26

Extraneus potest institui tanquam filius. 653.59

Institutio, si non fuit effectum, facit vt habens facultatem instituendi illam à se non abdicet. 746.13.14

5 Institutio hæredis inimicem facta an possit reuocari ita vt non consideretur deceptio, quamuis vnus crederet alium permansurum in voluntate non reuocandi. 908.10.sed

V. Hæres.

INSTRVMENTVM.

1 Instrumenta debent deponi apud seniorem. 30.14

Si producantur duo Instrumenta contraria, seu diuersa, an possit peti inspectio originalis. 187.19

Communia sunt exhibenda. 188. 33

Quando emphyteuta teneatur illa edere. 188.31

Non probant nisi pro, & contra rogantes. 49.6

Quando præsumatur falsum, si non reperitur originale. 187.14

Executio Instrumenti contra quos extendatur. 150.3

V. Executio.

Instrumentum de scriptura notarij reperta in filsa, quomodo possit leuari, si non reperiatur in prothocollo. 93.13.14

Per traditionem Instrumenti an sit inducta liberatio debitoris, & donatio actionis contra alium socium obligatum, & quando videatur facta cessio præsentis causæ. 90. 17

Traditio Instrumenti quo casu operetur vim actionis demandatæ directæ, & vtilis. 90.8

Facit plenam probationem. 157.15

Statutum potest tollere vim Instrumento post lapsum certi temporis, & illud habere pro nullo. 52.21

Vt probetur aliquod ius non fuisse receptum Instrumenta debent esse plura & quod fuerint sortita effectum, & sic habita fides in Judicio cum aliis requisitis. 153.27.30

Quod præsumptiuè continetur in Instrumento habetur pro scripto. 115.8

Ad impugnandum Instrumentum probatio maior requiritur. 192.23

Duo testes quando sufficiant ad reprobationem publici Instrumenti. 192.28.29

Testes deponentes contra Instrumentum quomodo debeant deponere. 192.30

Instrumentum deperditum si probetur per testes an habeat executionem paratam. 268.65 2

Publicum facit manifestam probationem. 269.37

Et illi standum est. 255.2

Si debeat confici à duobus notarijs, sufficit vnus, si duorum copia haberi non potest. 229. 42

Continens certum, & taxatum interesse an sit vsurarium. 387.27.28

Agens ex Instrumento debet fateri omnia in eo contenta, & asserta. 235.11

Tempus, indictio, nomen Pontificis, & similia, sunt de solemnitatibus Instrumenti, non de substantialibus. 235. 3

Non dicitur perfectum, nisi notarius apponat signum, & nomen. 561.5 3

Continens causam non veram, est inualidum. 479.19

Habet executionem etiam pro virtualiter comprehensis. 445 21

Non liquidum continet obligationem velatam, quæ potest detegi per omne genus probationis, & dabitur executioni. 444.33.35

Dotis promissæ pro matrimonio contrahendo mandatur executioni, si ex alio Instrumento probetur matrimonium. 438.16

Notarij viuentis carens signo, & subscriptione non facit fidem, potest tamen eo mortuo confici publicum Instrumentum. 429.13

Translationis pensionis non recognitum nihil probat. 550. 35

Repertum cancellatum penes debitorem, seu creditorem, seu tertium, quando inducat liberationem ex defectu talis cancellationis. 592.17

Subscriptum, & cancellatum ab eodem notario, qui se de illo rogauit dicitur originale. 582.13

Potest negari esse publicum, quamuis contra illud nihil possit opponi. 572.43

De longinquo an requirat probationem notariatus. 554. 37

Societatis non potest confici per notarium super fide seu memoria illius data parti. 501. 11

Productum probat contra producentem. 514.26

Declarans velle vti Instrumento in omnibus partibus reddit illud inualidum in totum. 587. 15

Publicum Instrumentum testamenti æquiualet tot testibus, quot sunt in eo descripti, & est necessarium ob substantiam actus, & illius validitatem, 429.7

Stante statuto, quod Instrumenta habeant executionem paratam si in eo fuerit promissum interesse certum, dabitur executio, postquam constiterit de liquidatione. 444.32

Ex promissione conficiendi Instrumentum non colligitur quod partes voluerint contrahere in scriptis. 564.29

Omissio styli, qui adhibetur per notarium, arguit Instrumentum suspectum. 499.56

Instrumentum facit rem notoriam, & fidem indubitatam, ita vt contrarium asserens grauetur duriori probatione. 796.1. c.717.24.29 4

Originale, si adest, non est docendum de matrice. 736. 27

Publicatum à notario de eo rogato habet vim originalis, & plenè probat absque citatione partis quæ requiritur, quando exemplaretur ab illo, qui non fuit rogatus. 736.22. & seqq.

Notarius post factam fidem de Instrumento non præiudicat parti si prothocollum non custodit. 653.65

Narrata in Instrumento probant inter easdem personas contrahentes, secus quoad alias. 693.4

Executio Instrumenti amissi quomodo sit danda. 749.26

V. Executio.

Non

Non potest quis cogi ad faciendum Instrumentum, quando eius conditio fieret deterior. 722.24
Allegans quod per Instrumentum in forma Cameræ facilius probatur suum debitum, non est audiendus, tanquam detegat suam turpitudinem. 722.29.& seqq.
Productio sola Instrumentorum, in quibus non sunt seruatæ solemnitates Inuentarij, non probat consuetudinem nisi etiam probetur quod illis fuit data fides in Iudicio & extra. 767.7
Habens executionem vigore statuti, seu guarantigiæ, non ideo perdit priuilegium executiuum, si coadiuuetur, aut declaretur testibus, seu aliis extrinsecis probationibus. 749. 17.18
Inualida est consuetudo non apponendi locum, & diem in Instrumentis. 767.11
5 Instrumentum dicitur probatio probata, & casus legis, & contra illud veniens grauatur duriori probatione. 963. 10. 939. 4.c.874.2
Habet vim desinitionis causæ, & facit notorium, & fidem indubitatam. 952.13.c.981.9
Simulatum est nullius roboris, & momenti. 876.25
Factum coram Iudice an censeatur insinuatum. 827.1.4
Non est curandum de matrice, vbi adest Instrumentum. 889. 13
Publicatum à notario cum solito suo signo dicitur originale, non exemplum, & plene probat quamuis non reperiatur in prothocollo. 877.24

INSVFFICIENTIA.

1 An sit causa remouendi officialem. 186.51

INSVLA.

2 Insula appellatur talis quamuis non sit amplius de præsenti. 291.36
3 An possideatur ipso iure absque aliquo corporis tactu, sicut accessio concreta fundi. 425. 25.26

INTEGRALITER.

4 Clausula (integraliter) non operatur, vt sit renunciatum l.2. C.quod cum eo, secus in renunciatione socij, & hæredis. 791.31.33
Quid significet. 733.18
5 Intelligitur in legatis absque detractione falcidiæ. 823.7

INTENTIO.

2 Intentio non verba attenduntur. 348.20
3 Dubia Actoris facit, vt semper reus sit absoluendus. 570. 44
Partium debet sortiri effectum. 572.54
Actus non debet extendi vltra intentionem agentis primitiuam, quidquid secus sit in secundaria. 548. 20.c.519.41

INTERDICTVM.

1 Interdictum quorum bonorum an detur contra eum, qui dolo desiit possidere. 78.9
2 Vti possidetis datur stante animo possidendi ad hoc vt turbans desistat à turbatione. 384. 33
Interdicto vti possidetis, præsumitur possidere hodie, qui olim possedit. 310.57.c.384.20
Vnde vi conceditur possessori naturali. 311.6
3 Quod vi, aut clam datur pro impensis voluptariis, vt in arboribus non fructiferis succisis ob interesse amœnitatis, quam habet vsufructuarius. 437.11
Vnde vi, quod conceditur vsufructuario est directum, non vtile. 519.63
Saluianum competit contra nomina debitorum, neque requiritur excussio. 507.6
In Interdicto vti possidetis, vtile est annectere proprietatem. 402.4
5 Saluianum, quod competit super aliqua re debet etiam concedi super alia, quæ eius loco subrogatur. 943.24

INTERESSE.

1 Interesse quando veniat sine interpellatione in obligate ad faciendum, & quid in pœna. 67.2.3
Quid in minore. 67.5
Debetur per tutorem, si non posuerit pecunias pupillares ad honestum lucrum. 67.1
Debetur per procuratorem exigentem alienas pecunias, si illas non restituerit. 67.6.8
Lucri cessantis est probandum non præsumptiuè, sed concludentes. 67.9.& seqq.
Et quid in interesse damni emergentis. 16.22
Probato interesse an detur iuramentum in supplementum. 47. 12
In interesse damni non datur conuentio ante moram data dilatione ad soluendum. 67.2
Ante euictionem an possit agi ad interesse. 175.34.35
Venit accessoriè ad causam principalem. 144.64
Debitum iure actionis petest peti recepta sorte, secus in proueniente ex officio Iudicis, in quo neque iuuat protestatio 33.14
Subrogatur loco principalis, & vnum, & idem reputatur cum obligatione. 42.15
Quanti plurimi an sit separatum à causa principali, vel dicatur incidens, aut emergens. 42. 13
Vt sit debitum, quid requiratur: & in quibus casibus possit peti. 42.20.seqq.
Oblatio cum fideiussione quando excuset ab interesse. 42.31
Non debetur, quando eodem modo res fuisset peritura in manibus creditoris. 283.66 2
Lucri cessantis quomodo probetur. 243.74
Ex mora augetur vsque ad executionem sententiæ. 243.76
Ratione fructuum, qui percipi potuissent ex re, quam administrator emere debebat, quomodo liquidetur. 240.36
Verè probatum per coniecturas quando possit taxari etiam in mutuo. 387.10.11
Stipulatoris debet interuenire, vt stipulatio valeat. 290.37
Non potest considerari ex potentia propinqua lucrandi, nec ex qualitate loci, in quo statim reperiuntur occasiones locandi pecunias, nisi in specie probetur, quod tempore interpellationis talis occasio adesset. 302.9
Non debetur pupillis, nisi probata negligentiæ culpa, vel dolo. 240.14
Obligatio quoad interesse facilius committitur, quam circa pœnam. 241.46
An requiratur, vt agens, & excipiens sit requirendus. 302. 30
Fructus societatis officij si recipiantur, non dicuntur cedere loco damnorum, & interesse. 302.7
Ad effectum exhibitionis an possit probari iuramento. 262.5
Quod succedit loco principalis, sapit naturam illius, & in eo consideratur causa grauior, vel leuis circa solutionem factam per debitorem: & quid in annuis redditibus. 224.48.52
Circa depositum cedulæ quomodo probetur contra notarium illam non exhibentem, & quid si aliunde posset de credito constare. 262.66
In iustis negotiationibus an interesse lucri cessantis sit magis vicinum damno emergenti. 377.7
Non probatur per confessionem, & assertionem partium; sed verè debet de eo constare. 387.16.17
Damni emergentis, & lucri cessantis vt sit debitum quæ requirantur. 240.5
An incipiat à tempore moræ, vel ante illam. 240.1.2
Quando debeatur mulieri moram passæ in restitutione dotis. 244.11.12
Pro interesse quando possit peti sors principalis, & executiuè pro eo agi. 301.5.6
Damnum an præsumatur datum ab eo qui habet interesse 262.39
Probatio præsumptiua non admittitur, vt interesse sit debitum. 244.13

Non debetur recepta sorte. 219.20
Administratores quando teneantur ex interesse moræ. 241. 55.56
Quomodo sit præstandum non facta denunciatione per venditorem de qualitatibus rei venditæ propter quas emptor minus emisset. 361.2.6.7.19
Quando per emptorem possit peti pretium tanquam interesse. 224.50.51
An sit prohibitum à princio taxari in contractu mutui. 387. 18
Non emens rem, quam vi mandati tenebatur emere quo casu teneatur ad interesse, & qualiter illud taxetur. 240. 34.35
Ad factum quando quis præcisè cogatur, seu ad totum interesse. 259.36
V. Factum.
Conuentio quod in casu non præstationis fideiussoris teneatur quis ad interesse quando valeat in societate officij. 301.32
Non habetur si non constat de persona, cui sit soluendum. 400.7
Interesse quando repellat testem. 293.7.8
An tollatur per protestationem quod non vult præiudicare partibus nisi quatenus ius assistat. 277.2
3 *Debet statim probari per tertium, qui vult executionem impedire, sufficiet tamen ad hunc effectum summaria, & imperfecta, & aliqualis probatio, & iuramentum, vel vnus testis, etiam quod simus in triplici interesse. 439. 21.23*
Probatio interesse est præambula, & præparatoria, non decisoria 439.34
Stante statuto quod Instrumenta habeant executionem paratam si in eo fuerit promissum interesse incertum, dabitur executio postquam constiterit de liquidatione. 466. 20
Si cessat, valet impetratio absque mentione litis. 535. 32
Arbitrorum facit vt compromissum, & laudum sit inualidum nisi adesset consensus minoris, qui poterit illi stare, si velit, quamuis non adsit solemnitas, aliàs non cogetur. 586. 55
Succedit loco facti. 444. 44
Sufficit probare apparenter, ostendendo se prouisum, & electum. 510.16
Quando sit probandum certitudinaliter, si prætendatur ex re, quam administrator debebat emere. 579. 2
Taxatur iuxta morem regionis quamuis fructus non tantum darent. 524.13
Iudex potest ex officio taxare interesse ad sex vel 7. pro centum. 524.12
Non debet Iudex absoluere reum pro delicto, & reseruare ius agendi quoad interesse ciuile. 525. 17
Quando Iudex possit ferre sententiam certam super interesse probato, sed non liquidato, vt in restitutione vestis cuius valor non fuit liquidatus, & in melioramentis, ac similibus. 444.4.8
Via executiua an requirat prolixiorem tractatum & an detur, quando de facili potest fieri liquidatio, & quid si requireret longum tempus, & quomodo intelligatur: & quid in interesse non conuento, sed intellectualiter comprehenso in statuto. 444.36. & seqq.
Iudices possunt condemnare ad interesse, & damna reseruata sibi in posterum liquidare, & ita seruatur de stylo, & de cautela super hoc, & stante tali reseruatione potest successor Iudicis, qui reseruauit taxare siue sit expressum in reseruatione proprium nomen, siue non. 444.9
4 *Est liquidandum ad hoc, vt detur illius executio. 677.2*
Est soluendum per procuratorem non ementem rem iuxta formam mandati per eum acceptati. 796.36
Sententia potest fieri ad interesse, reseruata liquidatione. 677.3
Habet locum in Iudicio negotiorum gestorum. 665.25
Actio, & oppositio non datur sine interesse, quamuis à principio adesset, & postea deficeret. 653. 29.30
Si cessat, an possit obijci de non adimplemento. 725.21.24
Existentia vocati ad successionem sufficit absque eo quod declaret velle adire ad effectum excludendi eum, qui agit sine interesse. 706.50.51
Quomodo sit æstimandum ob promissionem non seruatam. 692. 18.c.677.1
V. Damna.
Excludit consanguineos vt non debeant adhiberi in contractibus. 647.20
Quando repellat à testificando. 662.11.13.c.796.37
Consensus pro integranda persona contrahentis est præstandus ipso actu, secus si ratione interesse. 653.31
Est probandum per mulierem moram passam in restitutione dotis quidquid sit in viro sustinente onera matrimonij. 700. 57.58
Exceptio Iuris tertij admittitur stante interesse. 700. 66
Exhibitio iurium an sit facienda si petatur per eum qui habet interesse probatum iuramento. 736.10.12
Interesse tam lucri cessantis quàm damni emergentis debetur mulieri propter dotem non solutam. 823. 15 5
Consistit circa damnum emergens, & lucrum cessans, non tamen circa pœnam, nec illam continet. 833.12
Proportionabile, & verisimile quando possit ab initio taxari. 911.18
Sors principalis succedit loco interesse, quæ est deponenda pro securitate eius cui debet impleri. 945.7
Recambium idem est quod interesse de interesse. 987. 27
Promittens restituere granum cum interesse tenetur ad interesse quanti plurimi ex eodem Instrumento, in quo fuit promissa restitutio. 852.36
Lucri cessantis quam probationem requirat. 839.14
Quando debeatur interesse. 987. 2.12
Quo casu possit peti per mercatorem, & sit probanda negotiatio de tempore moræ, & quod lucrum sit in potentia proxima: & quid in foro conscientiæ. 987.22
Actio hypothecaria datur ratione damnorum, & interesse quasi re non tradita. 950.20
Interpellatio capiendi pecunias ad interesse est facienda personaliter. 829.8
Interesse prætendens in causa non auditur, nisi de eo docuerit. 869.24.c.1000.11
Verba (docto de interesse) sunt ablatiui absoluti, & importans conditionem. 1000.10
Interesse de interesse, seu fructus fructuum, seu vsura vsurarum quando debeantur. 987. per tot. vbi
De interesse dotale. 987.18

INTERITVS.

Interitus rei oneri subiectæ adscribitur debitori. 654.9 4

INTERLOCVTORIA.

Interlocutoria etiam millies potest reuocari. 147.11
Et quomodo hoc intelligatur. 155.16. & seqq.
Index quando cogatur reuocare. 147.13.c.155.25
Successor an reuocet interlocutoriam antecessoris. 155. 28
Post decem dies quoad partes est irreuocabilis. 155. 35
An sit reuocanda cum causæ cognitione. 225.64

INTERPELLATIO.

Interpellatio an requiratur ad effectum, vt sit debitum interusurium dotis taxatum per Statutum Vrbis. 244. 47
Non est necessaria respectu lucri captandi. 301.11
In contractu vltro citroque obligatorio quando sufficiat vt quis pro parte sua impleuerit ad hoc, vt alter sit constitutus in mora absque interpellatione. 407. 35
Debet fieri, quando dies non est adiecta tacitè, nec expressè, 307.18
An sit facienda contra eum, qui tenetur adimplere certa die. 307.15.16

An sit necessaria vt quis incidat in pœnam. 213. 44
V. Mora.
Non requiritur stante iuramento. 307. 20
An sit facienda debitori minoris, vt debeat præstare vsuras, & interesse, si ad eum pertinet tutela, & successio. 241. 24. & seqq.
Debitores fiscales sunt in mora ipso facto sine aliqua interpellatione. 575.14
Interesse debetur minori absque interpellatione. 240.12
3 Requiritur, vt quis teneatur adimplere, maximè si agitur de pœna amissionis commodi contractus. 523.26
Non est necessaria in reinuestimento faciendo pro alimentis. 579. 10
Excluditur stante iuramento, & obligatione Camerali, præsertim in eo qui scit explicitè se aliquid certa die facturum, & quid si adsit conditio. 579. 12.& seqq.
4 Geminata impedit purgationem moræ. 708.21. & seqq.
Post interpellationem factam grauato ad sumendum arma, & nomen testatoris, an sit expectandus annus iuxta Auth. hoc amplius C. de fideic. vel stetur arbitrio Iudicis abbreuiandi tempus. 798.11
Mora non contrahitur, nisi præcedente requisitione aut saltem die quam pro homine interpellat. 708.33.34
5 Requiritur in obligatione ad diem incertum. 853.49.54
Debitor absens quanto tempore sit expectandus post interpellationem. 853.57
Capiendi pecunias ad interesse est facienda personaliter. 829.8

INTERPRETATIO.

1 Interpretatio facienda est secundum possibile. 168. 15
Debet fieri contra eum qui potuit clarius exprimere voluntatem suam, & non expressit. 2.18
2 Necessaria non tollitur per statutum præcisum. 380. 28
Passiua surgens à lege etiam in exorbitantibus admittitur, & quamuis verba, & statuta nullam debeant recipere interpretationem. 305.14.15
An possit fieri per notarium solum, si sciat interpretari. 235. 42.43.49
3 Interpretatio legalis cessat, quando constat de voluntate defuncti. 481.41
Reducens ad ius commune est fauorabilis. 544.32
Plenior fit in testamento quàm in contractu. 562. 50
Est potius facienda, vt rescriptum nihil operetur quàm quòd priuetur quis Iure suo, etiam verba impropriando, quamuis etiam adest fauor piæ causæ. 580. 29
Stricta est facienda in priuilegijs. 530.48
Non debet sumi ex probatione, & lege ambigua, quæ potest multipliciter intelligi. 468.45
Recepta non est reijcienda. 460.22
In vltimis voluntatibus fit larga interpretatio, & in feudis latissima, cum sint beneficia. 456.77
4 Interpretatio, per quam resultat æquitas, debet attendi. 755. 28
Reijcitur, quæ cadit in arbitrio vnius ex contrahentibus in detrimentum alterius. 755.13
Debet fieri ad fauorem obligati contra stipulantem. 675. 26.27
Stricta est facienda in statutis. 685.14
Vna pars contractus recipit interpretationem ab alia. 769.26
In vltimis voluntatibus debet fieri lata prout in legatis pijs. 666.4. seqq.
Vera est illa quæ à practica sumitur. 608.16
Statutum excludens interpretationem, non excludit bonam, & rationabilem. 709. 8
5 In claris non admittitur. 927.22
Semper est facienda ad actum non voluntarium. 967. 25
Priuilegiorum, Rescriptorum, Extrauagantium, Sententiarum, & similium ad quem spectet. 927.10
Debet fieri vt minus lædatur ius commune. 942.27
Extensiua non excluditur, si ex mente contrahentium prouenit. 957.58
Ex æquitate, & mediocritate contra conuentionem non admittitur quando adesset aliqua captio. 957. 57
In dubio fit contra eum, qui poterat apertius loqui. 884.31
Quando Iudex possit interpretari dubia Iuris in statuto contenta: & quo casu pro tali interpretatione sit recurrendum ad superiorem. 927.18

INTERROGATIO, INTERROGATORIA.

Interrogatoria si non fuerint adbibita in examine an illud reddatur nullum: & quando sit concedenda restitutio, & fiat repetitio. 391.35. seqq. 2
Responsio quo casu sit habenda secundum naturam rei interrogatæ. 260.6
Dans Interrogatoria videtur velle vti depositionibus testium. 550.35 3
Interrogatio non potest fieri nisi per procuratorem habentem speciale mandatum. 752.39 4
Testis redditur suspectus deponens non interrogatus. 753.8
Constitutio Marchiæ mandat assignandos esse duos dies ad dandum Interrogatoria. 738.40
Interrogatoria quando conualident examen testium etiam facta publicatione. 890.11 5

INTESTATVS.

Intestatus quis non debet pro parte decedere, & pro parte testatus. 97.4.19 1
Decedens ab intestato an videatur relinquere bona, de quibus poterat ex pacto, vel aliter disponere. 50. 21
Intestatus decedens videtur alienare in venientes ab intestato. 247.69 2
An dicatur decedere solùm, qui potest facere testamentum, vel etiam ille qui eius factionem non habet. 309. 27.28
Quando pro parte testatus, & pro alia intestatus quis decedere possit. 382.14
Venientes ab intestato an possint grauari fideicommisso. 247. 70
Intestatus non dicitur quis decedere, & pro parte testatus, dato cohærede, seu substituto. 563.21
Decedens ab intestato non potest dici quod fecerit testamentum. 558.33.34

INTIMATIO.

Intimatio non requiritur nisi in casibus expressis. 194.13 1
Intimatio legitima ligat, prout ligaret citatio legitimè facta. 321.1 2
In reuocatione super sessoria intimatio sufficit, quamuis citatio sit nulliter executa. 321.3
Est facienda si concedatur delatio. 375.5
Est facienda personaliter de pretio ab initio constituto vigore bullæ Iuris congrui. 460.71 3
Supplet defectum citationis. 797.11 4
Est facienda personaliter, quando adsunt verba (ipsi) cum similibus. 715.14
Obscura non valet, & in ea sunt exprimenda omnia ad hoc vt intimatus possit plenè instrui super quibus conuenitur. 715.9
Relatio est de forma essentiali citationis, & intimationis. 715.4
An sit reproducenda ad effectum vt quis possit dici habuisse scientiam venditionis. 957. 10 5

INVECTA.

Inuecta, & illata per minorem in domum conductam sunt tacitè obligata pro pensione quamuis non adsit decretum. 27.44.45 1
V. Locatio. Hypotheca.

INVENTARIVM.

Inuentarium Tutoris debet exprimere, quæ bona fuerint inuenta in hæreditate, neque sufficit dicere talia bona esse. 71.7 1

Scripta in Inuentario faciunt fidem contra Tutorem, ita vt præsumantur donata pupillo. 71.8

Iuuat heredem, ne soluat de proprio, & eum liberat à vexationibus facti. 116.8.17

Dictiones (in, de, & super bonis) quando faciant vt heres non teneatur de proprio, etiam non facto inuentario. 116. 22. 25

Facit vt hæres possit offerre de bonis ad iustum pretium, si illud ab aliis non inuenitur etiam in hereditate opulenta. 116.4. & seqq.

Inuentario deficiente tenebitur in subsidium heres iureiurando patefacere bona defuncti, neque istud iuramentum poterit referri. 59.14.19

An sit faciendum si remissum fuerit à testatore. 59. 11

Valet statutum vt heres non gaudeat beneficio Inuentarij. 59. 10

Consuetudo non conficiendi Inuentarium admittitur. 59. 9

Solemnitates requisitæ in Inuentario de consuetudine non seruantur. 59.8.c.153.25.&

Quomodo probetur ista consuetudo. 153. 26

Debet fieri non obstante liberatione rationis quando sequitur damnum pupillo. 86.31

Dicitur remissum, si testator mandat præstari legatum sine diminutione. 40.13

Omissio Inuentarij quando obstet hæredi grauato soluere de bonis. 34.23

Si omittat, facit præsumi dolum, & occultationem bonorum 34.14

Si in Inuentario non fuerint descripta omnia bona quando hoc possit fieri ad commodum pupilli. 28.5

Promissio hæredis de soluendo legatum an nouet actionem antiquam, ita vt teneatur vltra vires, quamuis fecerit Inuentarium, & quando operetur illius remissionem. 34.28.33

Testator mandans præstari legatum sine diminutione videtur velle, quod non fiat Inuentarium. 40.13

An censeatur remissum per promissionem hæredis de soluendo legata, vel integrè satisfaciendo. 264.1.7.10.18.20

Actio quæ competit fideicommissario circa Inuentarium est stricti iuris. 215.17

Fideicommissarius an debeat probare bona hereditaria peruenisse ad manus heredis, qui non confecit Inuentarium: & quid in Tutore, & similibus. 215.23.24

Dispositio adstringens tutorem ad inuentarium est pœnalis, & non amplianda. 215.25

Quando possit remitti per Testatorem tam in præiudicium legatarij, quàm fideicommissarij, quàm creditorum. 215. 20

Priuilegium Inuentarij an tollatur ex debito hereditario reformato ex noua conuentione heredis. 264. 21.28.29

V. Hæres.

Fructus quando computentur in debito, vel quasi debito, & cedant in extinctionem debiti, seu crediti, etiam non existente Inuentario. 214.8.23.c.204.14.21

Sed vide d.c.214. vbi de extinctione crediti.

Si remittatur non tollit descriptionem bonorum, quæ semper erit facienda. 21. 522

Legitima an amittatur per non confectionem Inuentarij. 203. 50

Omissum facit præsumptionem subtractionis, ita vt excludatur etiam præsumptio, quod bona mobilia sint vsu consumpta. 204.15

Substituti tam primi, quàm sequentes an possint compellere heredem ad conficiendum Inuentarium solenne: & an sufficiat solùm descriptio. 215.2.& seqq.

Est inualidum, si non sit subscriptum ab herede, & testibus loco creditorum absentium. 532.18

Vitiatur, si in eo non ponantur nomina debitorum. 532. 14

Habetur pro non facto, si non describantur omnia describenda, quamuis vna res omittatur. 532. 10

Debet confici à die aditionis, non à die scientiæ delatæ hereditatis. 563.27

Impugnans debet probare plura bona reperi, quàm in eo descripta. 465.14

Non facit, vt actiones non confundantur, neque vt heres non habeatur pro non herede quoad sibi debita, sed solùm operatur, vt fingantur non confusa, quatenus confusio ei damnum afferret vnde heres tenebitur ratificare alienationem quatenus bona hereditatis æquiualent. 511.27

Non potest produci post sententiam, quando fuit datus terminus ad probandum exceptiones dilatorias, peremptorias, & anomalas: & quid si dilationes non possunt immutari. 495. 17.18

Factum præuia citatione vnius valet quoad eum, qui non poterit opponere defectum aliorum non citatorum. 495. 13

Promissio hæredis quo casu operetur remissionem Inuentarij. 553.3

Bona alienata non possunt per heredem reuocari quamuis sint sibi ex fideicommisso debita, secus stante Inuentario. 511.24. & seqq.

Asserens alia bona non adesse tenetur probare: fallit non existente Inuentario, quo non confecto probatio spectat ad heredem. 570.19

Obligatio mere hereditaria non excludit priuilegium Inuentarij, prout idem est in mixta resultante ex propria promissione iuncta cum aditione hereditatis. 553.8

Mater tutrix potest administrare, & procuratorem constituere, & immiscere se hereditati, & omnia facere, quæ spectant ad commodum pupilli antequam confecerit Inuentarium, & adimpleuerit solemnia. 542.6.8

Renunciatio Inuentarij debet fieri ex certa scientia, non simpliciter, vt renuntianti præiudicet maximè in minore, & muliere. 553.14.15

Promittens certam quantitatem quo casu censeatur remittere priuilegium Inuentarij. 553.18.19

Super exceptione Inuentarij quando dicatur cognitum adhoc vt amplius illa non admittatur. 495.6.9

Exceptio Inuentarij, & ne quis conueniatur, nisi facere in quantum potest an admittatur post sententiam tam in Iudicio ordinario, quàm executiuo. 496.1.3

Beneficium Inuentarij potest diuidi vt prosit heredi quoad vnam personam & vnam rem, secus quoad aliam. 553.13

Protestatio de apponendo non scripta in Inuentario iuuat heredem vt non possit conueniri de proprio. 532.12

Dolus requiritur ad hoc, vt omittens aliquid describere in Inuentario perdat illius priuilegium. 532.19

Hæres vendens hereditatem non tenetur de proprio stante aditione cum beneficio legis, & Inuentarij, prout neque emptor, & cessionarius. 532. 26.&c.

Dolosa omissio an sustineat Inuentarium, vel faciat vt omittens teneatur ad duplum. 532.23.24

Confectio vnica Inuentarij sufficit pro omnibus creditoribus etiam postea apparentibus. 486.15.16

Hæres cum beneficio legis & Inuentarij si se obligauit proprio nomine censetur renuntiasse beneficio Inuentarij. 553. 30. 31

Est solemniter conficiendum si apparet, quod Iudex, & partes ita confici voluerunt. 767. 25

Potest fieri absque citatione, quando est notoria illius confectio. 797.10

Hæredis non requirit decretum Iudicis, vel actum Iudicialem, quidquid aliud sit in Inuentario Tutoris, cui debet committi administratio. 797.12

Quando plenè probet contra conficientem, ita vt non possit contrarium probari.

Posita in Inuentario an præsumantur hereditaria. 766.33.54

V. Hæres.

Citatio quando requiratur in Inuentario. 711.5. V. Citatio.

Cessatio

Cessante dolo an possit dici de nullitate Inuentarij. 797.15
V. Dolus.
Est nullum si fiat absque citatione creditorum. 798.8
Tutoris, & curatoris non requirit aliam solemnitatem, nisi vt illud fiat coram notario, & testibus. 711.1
Non est conficiendum per tutorem, si testator disponat, quod solùm illius libro fides adhibeatur vbique tam in Iudicio, quàm extra, & quod aliud computum non debeat reddere. 711.6.7
Factum per Tutorem in actu susceptionis tutelæ non iuuat ad effectum adeundi hæreditatem cum vtrumque sit per eum conficiendum, quamuis verbaliter illud repetat in aditione. 767.18.19
Eximit hæredem ne conueniatur vltra vires hæreditarias. 660.26
Aliud est Inuentarium producere, aliud allegare. 767.21
Non est validum, si non conficiatur manu notarij, ita vt neque sufficiat priuata scriptura defuncti cum testibus. 767.1.20.21
Protestatio in Inuentario quod quæ apponuntur, non habentur pro appositis, si non sunt ponenda & è contra non operatur, nisi docto de errore, & quod fiat ademptio causa cognita per Iudicem citatis citandis. 766.48.49.62
Pars inuentarij an possit scribi per vnum notarium, & alia per alterum. 767.3
Pupilli, & minores ligantur lege Inuentarij, & adstringuntur obligationibus hæreditariis licet habeant restitutionem in Integrum. 766.57.58.59
Viginti requisita in Inuentario relatiuè. 767.4
Descriptio in Inuentario nocet quamuis sit facta dubitatiuè per verbum credo, quod in Iudicio operatur idem ac si esset præcisum. 766.60. &c.
Testes debent videre bona describenda in Inuentario vsque ad illius perfectionem: & quando talis inspectio ocularis requiratur. 767.5.32
Decretum Iudicis supplet solemnitates à iure requisitas in Inuentario, si fuerint enunciatæ. 767.12. & seqq.
Absentes quando sint citandi ad conficiendum Inuentarium. 798.9
Restitutio in integrum est concedenda maiori, ob non confectionem Inuentarij post aditam hæreditatem, & qualis debeat esse causa. 656.1.6. & seqq.
Minor omittens facere Inuentarium restituitur iure speciali. 656.3
Maior, qui adiuit absque Inuentario restituitur, si apparet seorsum ex codicillis multa esse soluenda, de quibus non constabat in testamento. 656.23
Heres præsumitur omnia bona descripsisse in Inuentario, & probandum est per eum, qui illud impugnat, quod adessent alia bona tempore mortis, vel paulo ante mortem. 720.6.7.8
Protestatio de apponendo bona forsan omissa in Inuentario inducit bonam fidem, & excludit dolum. 720.9
Disputatio validitatis Inuentarij differtur in tempus in quo heres vti vult illius beneficio. 720.3
Interesse pupilli consistit in remissione Inuentarij facta per patrem, ne fortè vires hæreditariæ pandantur. 711.13.33.35
Tutor liberatus à redditione rationum non potest cogi ad conficiendum Inuentarium, tenetur tamen ad restitutionem reliquorum. 711.18.19
Remissio Inuentarij est contra fauorem publicum. 711.29
Heres sine dolo nunquam perdit beneficium Inuentarij. 720.10.11
Confectio Inuentarij non remittitur per testatorem vsufructuario. 711.27. & c.696.12
Iudex potest præcipere confectionem Inuentarij Tutori, cui testator illud remisit si adsit vtilitas pupilli, vel superueniat causa non prius cognita testatori. 711.36
Minor restitutus aduersus omissum Inuentarium, & aditionem hæreditatis debet præstare omnia quæ ex ea percepit, & si quid dolo factum est quod ad eum non perueniret. 720.12.13
Mater existens in montaris non habens facultatem consulendi peritiores, si rectè administrauit, non priuatur successione filij quamuis non petierit tutorem, neque confecerit Inuentarium. 668.7. &c.
Exceptio Inuentarij potest opponi ad impediendam executionem sententiæ. 660.27.28
Productio Inuentarij non nocet producenti, sicut sententia. 767.66
Minor restituitur, si non confecit Inuentarium, vel si illud legitimè non fuerit factum, etiam postquam effectus est maior si non sit lapsum quadriennium. 767.42.43
Decisiones Rotæ quoad materiam solemnitatum Inuentarij quomodo concordentur. 767.15.35
Decretum non requiritur in Inuentario Tutoris, quod solum est necessarium, vt eidem decernatur administratio. 767.22
Per consuetudinem derogatur solemnitatibus, quæ sunt adhibendæ in Inuentario 767.6
Probanda est consuetudo in specie quoad solemnitatem describendi Inuentarium absque testibus. 767.9
Productio Inuentarij prius facti debet esse realis non verbalis vt possit super eo status illud quod petitur ad eius validitatem. 767.30
Consuetudo non describendi qualitates bonorum in inuentario non attenditur tamquam inducens occasionem delinquendi. 767.10
Creditores & legatarij non debent citari per heredem ad videndum confici Inuentarium in forma Iudicij, sed sufficit quomodocumque extraiudicialiter vocentur, secus in Inuentario tutoris. 720.2.4.5
In conficiendo Inuentario non requiritur aliqua citatio iudicialis, sed sufficit, vt quoquomodo sciatur illud esse conficiendum. 797.2.13.14
Actus conficiendi Inuentarium est extraiudicialis, & leuis præiudicij cum semper non citatus possit ostendere illius defectum. 797.3
An debeat esse clara & aperta remissio Inuentarij, & per verba specialia, & non æquipollentia, vel per coniecturas. 711.22. & seqq.
Descriptio bonorum in Inuentario præiudicat describenti. 767.85
Et quando noceat pupillo, & sit docendum de errore. 766.44. & seqq.
Verbalis productio Inuentarij nihil operatur. 767.40
Non valet si non citentur legatarij & creditores, immo etiam illorum agnati si ipsi non adsint. 767.38.39
Tempus inuentarij non confecti infra quadriennium post ætatem perfectam debet probari per allegantem non per minorem. 798.2.3
Remissio Inuentarij Tutoris non liberat à descriptione bonorum ad faciliorem probationem, & ne bona commutentur. 711.51
Possessio dicitur capta nomine pupilli ex inuentario continente omnia bona testatoris. 700.36
Non conceditur restitutio aduersus Inuentarium non confectum, seu malè confectum non probata læsione. 767.41.44
Testator remittens Inuentarium Tutori censetur remisisse non solùm illud quod Tutor debet facere, sed etiam id ad quod tenetur respectu pupilli hæredis. 711.26. & seqq.
Si remittatur non præiudicat legitimæ filij. 711.37
Et quando talis remissio possit fieri per testatorem. 711.12.38.40
Descriptio aliqua bonorum est facienda per vsufructuarium cui remittitur Inuentarium. 711.52.53
Hæreditas præsumitur esse soluendo, maximè si non docetur

de Inuentario. 729.21.24

Heres promittens soluere legata tenetur de suo proprio quamuis fecisset Inuentarium. 646.26.27.30

Etiam legitimè factum non impedit restitutionem. 767.49

Non est locus iuramento in litem, & aliis pœnis legalibus contra Tutorem qui non fecit Inuentarium ex mandato Testatoris. 700.20.30

Consuetudo remissionis solemnitatum Inuentarij an inducatur per notarium. 767.8

5 Inuentarium, & descriptio bonorum multum differunt. 822.18

Plenè probat contra conficientem. 981.14

Præseruat heredem, vt non teneatur vltra vires hæreditariae. 998.2

An requirat visum testium. 849.54

Procurator, & negotiorum gestor circumueniuntur pro omissis, & neglectis, & de culpa etiam leui propter Inuentarium confectum 998.5

Est realiter producendum, nec sufficit illius indicatio. 981.24.26

Notario an stetur circa stylum confectionis Inuentarij. 998.18

Defectus subscriptionis heredis in Inuentario an attendatur, si adsit decretum Iudicis, & quid seruetur de stylo Auditoris Cameræ. 998.15

Consuetudo loci attenditur circa solemnitates adhibendas in Inuentario: quidquid aliud sit de iure. 998.19

Grauatus restituere post mortem, non tamen cogitur ad conficiendum Inuentarium, sed ad solam descriptionem bonorum. 822.14

Reperta in domo defuncti non sunt ponenda in Inuentario, nisi sint hereditaria, & per eum possessa. 998.10

Impugnans Inuentarium propter omissionem bonorum non descriptorum tenetur probare, quod adessent alia bona per defunctum possessa tempore mortis. 998.3

Clausula (addendi si quid apparebit omissum in Inuentario) excludit omnem doli suspicionem. 998.13

Heres potest constituere procuratorem tam absentem quàm præsentem ad conficiendum Inuentarium. 998.4

Singularitas testium præiudicat quando tendit ad probandum quod Inuentarium non sit ritè confectum, neque hoc casu dari potest iuramentum in supplementum. 998.8

Præsens confectioni Inuentarij, & recipiens bona hereditaria dicitur approbasse Inuentarium. 998.21

Omittens aliquid describere in Inuentario non dicitur dolosus. 998.12

Heres non conficiens Inuentarium statim adeundo contrahit veram obligationem de obseruando quæcumque ad testatorem spectant. 981.16

Ad instantiam creditorum, legatariorum, & aliorum quorumcumque interesse habentium tenetur heres reddere rationem de bonis descriptis in Inuentario. 981.27

INVERISIMILITVDO.

3 Inuerisimilitudo detrahit fidei testis. 562.11

INVESTITVRA.

1 Inuestituræ tenor est inspiciendus. 88.1

V. Emphyteusis.

2 Prima attenditur, & secunda ab ea dependens censetur facta secundum conditiones primæ. 345.3

Prior præualet secundæ, quando primus fuit realiter inuestitus, secus si verbaliter, & secundus realiter. 392.5

Noua non potest fieri in præiudicium eius qui comprehensus est in prima, nisi adsit consensus partium, quamuis sit quæsitum ius in spe. 372.2.3.4

Facta caduca an sit locus transmissioni. 372.2.3

Pro se & filiis suis intelligitur vt filij cuiuslibet sint vocati ad partem patris, non ad portionem patrui. 372.9.10

Dubia, ex qua non apparet qui vocatus sit declaratur ex subsecuta petitione nouæ inuestituræ. 372.23

An sit petenda per legatarium. 294.39

Tenor inuestituræ est attendendus. 372.1

Dominus directus feudi non possidens non priuatur feudo si negat Inuestituram, sicut è contra nec vasallus illam non petens infra annum priuatur si illius possessionem non habeat. 223.6.8.10.26

An sit renouanda pro se & descendentibus secundum formam primæ vel pro se & heredibus, sicut fuit facta emptio emphyteusis. 372.6

Immunitates non debent extendi ad munera suscipiendi inuestituram. 377.23

Non recipit restrictionem in dispositione hominis, secus legali. 481.59 3

Quando illius tenor sit attendendus. 476.70.75

Secunda non extenditur in præiudicium primæ. 530.25

Noua excluditur si in renunciatione emphyteusis exprimatur, quod ille, ad cuius fauorem fit cessio ponatur in locum, & ius cedentis. 557.59

Onus petendi Inuestituram & seruitium debitum est personale per relationem ad feudum, ita vt vassallus ab isto liberetur donec possessio est apud alium. 454.60

Comprehensus in Inuestitura qui non est primus acquisitor non potest aliquid facere in præiudicium eorum, quibus à principio fuit stipulatum, & aliis, qui sunt in prima Inuestitura comprehensi. 447.14

Patiens fieri Inuestituram in alium de feudo cadit à suis Iuribus. 456.48

Inuestitura debet attendi. 663.5 4

Antiqua dat formam, & regulam posteriori in casibus dubiis, non autem in illis, quæ sunt expressè decisa in nouiter concessa. 724.2

Prima pro filiis nepotibus & descendentibus in perpetuum dicitur alterata per secundam pro heredibus, & successoribus quibuscumque, & in ea comprehenduntur etiam extranei. 724.11.12

Non est petenda per eum, qui patitur controuersiam super feudo, seu emphyteusi, siue detur à domino, siue à tertio. 707.20.21

Debet restringi ad heredes habiles ad succedendum in feudis, secus si concipiatur per dictiones vniuersales. 724.17. & seqq.

Noua dicitur vera, & propria, & differta renouatiua tanquam impropria, & abusiua per quam nihil de nouo acquiritur. 724.5

Prior attenditur, quæ non censetur immutata per secundam ab ea dependentem, nisi aliud expressè sit dispositum. 719.1

Prima sublata per mortem seu priuationem Vasalli non attenditur ad declarandam secundam eidem concessam. 724.4

Non excluditur per verba (ponendo emptorem in locum, ius, ac priuilegium ipsius venditoris.) 719.8. & seqq.

Renouatio Inuestiturarum antiquarum spectat ad vsufructuarium. 615.12

Facta viuente primo inuestito an inducat votum captandæ mortis ob quod debeat reprobari, vel potius dicetur de caducitate successionis. 818.21 5

In qua vocantur descendentes & heredes tam mascul. quàm fœminæ comprehendit masculos descendentes per fœminam. 999.1

In Inuestituris coniunctis copulatiuè conditiones ad omnia præcedentia referuntur, & ad cuncta subsequentia censentur repetita. 808.2

Annus, qui alicui præscribitur ad suscipiendam Inuestituram non debet ei currere, qui patitur controuersiam super feudo, & multa similia. 929.4

INVICEM.

Inuicem dictio, quando inducat substitutionem reciprocam. 684.8.18.19 4

INVITVS.

INVITVS.

2 Inuitus dicitur soluere, qui sciebat se posse cogi. 343.20
3 Non deliberat, sed volens. 483.21

INVNDATIO.

1 Inundatio, prout incendium frequens, Vidi malum. 195.22
Ob inundationis periculum litaniæ habuerunt originem. 195.29
Et de aliis supplicationibus ob dictam causam. 195.32
3 Inundationes fluminis quando impediat præscriptionem. 403.27.33
Fuerunt insolitæ & ingentes anno 1598. & tanquam notoria non indigent probatione. 557.66

INVTILE.

2 Inutile à principio ex superuenientia Iuris ex post facto conualidatur. 239.41

IOCALIA.

1 Iocalia data à marito vxori an censeantur donata. 189. 10. & seqq.
Inter nobiles præsumuntur donata si adsint diuitiæ cum amplitudine fructuum dotis. 189.23
Quando possint vendi per virum, & retractetur executio super eis facta, 189.33. V. Vxor.
4 Iocalia data per virum vxori præsumuntur donata, stante qualitate personarum. 738.68

ITEM.

1 Dictio, Item, est repetitiua. 70.62

ITER.

4 Iter agentes non possunt repelli 677.30
Itineris seruitus probatur per testes singulares. 681.4
Est probanda per allegantem, quamuis existat in possessione illius, & probatio debet fieri per tempus immemorabile. 681.35
Seruitus itineris acquisita præscriptione 10. vel 20. annorum quomodo probetur. 681.44.46
Interdictum de itinere, actuque priuato admittit cumulationē petitorij cum possessorio in prima instantia, seu in secunda. 681.24.27

IRREGVLARITAS.

5 Irregularitas quando possit dispensari per Episcopum. 837.13

IVDÆVS.

2 Iudæus incurrit pœnas l. si quis maior C. de transact. & tenetur seruare iuramentum. 233.27
3 Iudæis an sit licitum reædificare synagogas combustas, & destructas absque authoritate Episcopi. 432.4
4 Iudæi an sit expellendi sine causa, & an eis agentibus sit facienda eleemosina, sicut excommunicato. 658.34.35
Prohibentur aperire Synagogam in Ciuitate ad quam vadunt absque licentia Papæ, nec illa Episcopi suffragatur. 668.45.& seqq.
Non possunt stare ante Apothecam Christiani ad vendendum merces. 658.1
De variis expulsionibus Iudæorum, & priuatione bonorum & similium. 658.51.52
Vnica Synagoga conceditur Iudæis per Paulum quartum in locis in quibus habitauerint, cum prohibitione acquirendi immobilia. 658.40
Rigor an sit seruandus Iudæis, vel potius æquitas. 658.4.24
Reintegrantur ad loca status Ecclesiastica per Clem. VIII. occasione mercandi, dummodo tamen non contrahant domicilium. 658.38
Restitutio Iudæorum ad loca expulsa facit vt censeantur noui homines, & noua vniuersitas, ita vt non gaudeant bonis expulsorum, nec eorum Iuribus, nec teneantur ad vetera onera, secus si omnes periissent, & alij in eorum locum subrogarentur. 658.48.& seqq.
Constitutio Pij V. super expulsione Iudæorum ab omnibus locis status Ecclesiastici excepta Roma, Auenione, & Ancona, & confirmatio illius per Clem. VIII. 658.36.37
Paruuli Iudæorum an possint baptizari inuito patre, & matre, & tutore: & quid in proximo pubertati, & quando dicatur talis. 658.31.& seqq.
Habens facultatem purgandi moram. 658.26
An restituantur, & habeant hypothecam pro dote, & beneficium retractus & filios in potestate & gaudeant immunitate, & possint præscribere. 658.27.& seqq.
Reparatio Synagogarum quando sit eis permissa & quid si in totum corruerent. 658.41. 43
Iudæi carcerati sunt alendi per creditores Christianos. 842. 29 5
Habent beneficium retractus. 842.30.33
Ligantur statuto, quod stantibus masculis fœminæ non succedant. 842.32
Adstringuntur iuramento quoad obseruantiam illius, & puniuntur pœnis temporalibus si transgrediantur, secus spiritualibus. 842.12. seqq.
Patria potestas conceditur etiam Iudæis, sicut Christianis. 977.7
Non petunt delationem Iuramenti in supplementum, si agatur contra Christianos, secus inter Iudæos, vel contra Christianum suspectum de Iudaismo. 842.5.6.8
Rigor, vel æquitas an debeat seruari Iudæis. 842.26
Confessio Iudæi non probat contra Christianum. 873.19
Paruuli Iudæorum non debent baptizari inuitis parentibus. 977.1
An præferatur auus consentiens nepotum baptizari contradictioni patris, & quo casu sufficiat consensus parentum, vel alterius ipsorum. 977.14
An habeant Ius inquilinatus. 842.21

IVDEX.

Iudex Ecclesiasticus adeundus est, quando appellatur à sententia lata per laicum & clericum. 100. 51 1
Recusatus suspectus potest interrogari etiam cum iuramento de causa suspicionis. 100.47
Publicans dicta testium tenetur de falso. 100. 55
Iudex criminalis iudicans eadem die in causa criminis, & reseruans ius agendi quoad interesse ciuile nulliter agit. 144.65
An possit ciuiliter reum condemnare omissa condemnatione criminali. 144.70
Secundus quando debeat adiri, stante negligentia primi. 149.50
Perpetuus potest quis esse loci, de quo fuit inuestitus. 184.42
Quo casu possit continuare officium vltra annum. 184. 1 V. Officialis.
Benè se gerens quod præmium habeat, & quam pœnam incurrat præuaricando in officio. 184.34.35
Iudici bono nunquam dedit successorem Antonius Pius. 184.33
Quando possit interpretari suam sententiam. 147.14 V. Declaratio.
Quo casu cogatur reuocare interlocutoriam. 47.13
Ordinarius an possit esse arbiter, & arbitrator. 66.1
Quando inuocet brachium sæculare. 66.8
An fungatur officio Aduocati. 39. 1
An debeat probare Tutorem seu fideiussorem de eius ordine susceptum esse idoneum. 125.37
Iudicis appellatione quando veniat arbiter. 66.14
Debet declarare quod res spectat ad actorem quamuis reus non possideat si constat de iure agentis, absoluendo reum, & cum cœperit possidere post sententiam poterit fieri executio contra eum, absque nouo processu. 78.11
Potest condemnare reum ad restitutionem bonorum quandocumque illa recuperauit. 78.13
Non minuens pœnam delinquenti an grauet, ita vt possit ab eo appellari. 146.21. V. Appellatio.
Quando iudicet de futura obligatione. 155.36
Potest dolum committere in arbitrariis. 146.34

Quo casu æquiparetur Principi ad arbitrium ei commissum. 146.26.seqq.

An prohibeatur aliquid accipere. 56.46

Quando habeat expensas victus, & equorum accedant ad locum differentiæ. 57.1

Debet de singulis probabilia dubia edere, quæ facilius proponuntur quàm soluantur. 72.46

Pronunciat non liquere, quando causa est dubia. 72.47

Quo casu eligat notarios, & ab eis aliquid accipiat. 167.20

An eligatur per reum, vel Actorem quando quis plures Iudices habe 181.34.&c.

Quando quis possit conueniri coram Iudice loci, vbi habet maiorem partem bonorum, vel assiduè commoratur etiam pro alibi gestis. 181.22.& seqq.

Amittit causam trahens aliquem coram Iudice incompetenti. 157.27

Potest pronunciare non solum super petitis, sed super causa petendi. 40.8

Liquidando fructus censetur condemnasse ad restitutionem illorum. 40.15

Pronuncians super restitutione hereditatis tacitè videtur confirmasse sententiam prius latam super eadem restitutione, quamuis expressè non confirmauerit etiam ad effectum statuti de duobus conformibus. 40.15

Potest ex officio declarare causam desertam sine petitione. 40.16

Quando suppleat, & proferat sententiam, parte non petente. 40.20

Appellationis an sit amplius Iudex lapsis fatalibus & habeatur causa ac si non esset appellatum. 40.28

Iudex ad quem, seu à quo, an pronunciet causam desertam, quamuis fuerit inhibitum. 40.24

Perempta instantia potest confirmare, non infirmare sententiam. 40.3

Executio solet committi eidem Iudici qui pronunciauit. 40.31

Inferior Iudex non se intromittit vbi superior manum apposuit in causa. 40.33

Sententia quando possit exequi per alium Iudicem quàm per eum, qui illam tulit. 40. 54

An puniatur citando eum, qui est alterius Territorij. 154.2

Error an sit præsumendus, quando litigatur coram Iudice incompetenti. 154.5

Quo casu procedi possit coram vno ex pluribus delegatis. 154.7

Delegatus procedens tanquam Iudex ordinarius, & è contra, an faciat actus nullos, & noceat partibus. 154.8

Incompetentia Iudicis semper potest opponi. 22. 18. c. 154.9

Alius non debet adiri si datur facultas intentandi certum remedium Iudici particulari. 154.10

Laicus, & Ecclesiasticus est Iudex in causa alimentorum. 154.51

Incompetens ratione salarij & expensarum efficitur competens 154.24

Inhibens antequam constet de iurisdictione an faciat incurrere in pœnam attentatorum. 90.32

An probet moderationem inhibitionis ad excusandum ab attentatis. 90.35

Quando possit testificari in causa. 90.37

In concursu probationum Iudici magis creditur quàm aliis. 90.41

Appellationis quando cognoscat de meritis causæ, & toto negotio, quamuis appellatio interposita ab vno articulo non deuoluat, & adsit rescriptum, in quo tota causa committitur Iudici. 6.1. & seqq.

Quando debeat prius pronunciare super appellatione ab interlocutoria & eius nullitate antequam decidat negotium principale. 6.& 11.cum seqq.

Præsumitur rectè officium suum exequi. 7.31

Debet honorari. 10.1

Superior, non Iudex inferior potest prouidere de Tutore præuia inquisitione absque necessitate satisdandi. 13.1

Laicus an cognoscat de contractu vsurario. 14.13

Compellit ex officio heredes ad conueniendum, vt vnus eorum præstet alimenta alicui debita. 16.27.29

Si fuerint dati duo Iudices insolidum, quamuis vnus præoccupauerit, alter potest se intromittere in causa si præoccupans impeditus sit. 18. 10

Prætor Romæ Iudicibus præerat, & Iudex quæstionis, & quæstor quis esset in Vrbe.
Vide in Proœmio.

Delegatus vocabatur recuperator, seu reciperator, & quod esset officium reciperatorum.
Vide in Proœmio.

Quando possit recusari.
V. Suspectus.

Intelligitur solum absoluisse ab expensis quæ veniunt ex officio, secus in conuentionalibus. 33. 9.10

Appellationis nec tacitè, nec expressè taxat expensas nisi coram se factas. 33.24

Nulliter iudicans quando faciat litem suam. 36.64

Semper intelligitur reseruare ius tertij. 37.33

Authoritas Iudicis præstat debitori plenam liberationem. 37.35

Officium Iudicis expirat lata sententia, secus in interesse, quod potest declarari in executione. 42.29

Secularis non potest mulctare clericum ratione contumaciæ. 190. 20

Procedendo contra clericum an incurrat ipso facto excommunicationem. 190.5

In causa propria potest quis esse stante consuetudine. 4. 28

An solus iudicet, si ex duobus Iudicibus alter obierit, quando consecutus est dignitatem mortuus. 4.17

An possit iudicare in causa simili. 4.4

Iudex ad quem videns reum in minus condemnatum potest supplere. 1.5

Qui in causa iudicauit, non debet amplius illam cognoscere. 4.1.21.23

An possit esse notarius causæ. 3.10

Quando suppleat in Iure, & in facto. 1.6. & seqq.

Causæ principalis an cognoscat de appellatione parte non opponente. 4. 21

Procedens ad vlteriora quo casu videatur reijcere oppositam exceptionem. 76.16

Idem debet esse causæ præparantis, qui causæ præparatæ. 85.6

Gesta per Iudicem reuocatum quando valeant ante sententiam reuocationis. 18. 43. 45

Est medium, seu mediator ad quem homines confugiunt cum litigatur, vt tanquam disceptator redigat ad æqualitatem controuersias: & idem est ad ius accedere, quod ad Iudicem ire. Vide in Proœmio.

Qualis debeat esse Iudex. V. in Proœm.

Iudex laicus non est competens in Iudicio petitorio decimarum. 238.30

Tenetur in conscientia si in modicis ordinariè procedit. 206.7

Efficitur nobilis per munus iudicandi. 284.22

Potest se informare à testibus nondum publicatis, vt litis expensas, & alimenta decernat. 236. 50

Quando arbitretur, quis sit senex. 328.2. 3

In leuioribus Iudicis informationi est standum. 206. 6

Ex causa potest limitare tempus actori. 239.22

An possit esse arbitrator in causis spiritualibus, & matrimonij. 238.41.43

Secularis non est competens, vt clericum inuitum citare possit, licet possessorio agetur. 238.41

Ad cognoscendum de iure alicuius rei non solum cognoscit de dominio, sed de possessione. 238.97

Impetratio Iudicis facta per legatarium an faciat vt dicatur contra-

contraauenire praecepto Testatoris. 246.1.2
An debeat assignare terminum debitori ad eligendum cum comminatione,vt non possit variare, vel moram purgare. 239. 11.12
Propter negligentiam Iudicis Ecclesiastici in administranda Iustitia Clerico turbato an detur recursus ad Iudicē saecularem, & an recurrens sit excommunicatus,& quo casu possit absolui,& talis recursus an probetur ex iuribus minus formiter extractis. 238.74.& seqq.
Potest se fundare super probatione impugnata in fauorem impugnantis. 279.42.143
Quae prohibeatur agere si pars non opponat.268.19
An arbitretur quando non possit impediri immissio in possessionem bonorum, & non debet retardari per exceptiones requirentes altiorem indaginem. 245.52.53
An impediatur dicta peritorum corrigere interrogando peritiores. 263.18.19
Nulliter dans possessionem non transfert. 339.31
Habens arbitrium de facto & de iure potest recipere testes die feriata, & Iuris ordine praetermisso. 322.8
Arbitrio Iudicis statur in iudicando quis sit idoneus. 289. 12
Nulliter iudicans non facit litem suam. 213.5
Prohibitus munera accipere an possit ob benemerita illa suscipere. 202.4
Potest condemnare iuxta formam Instrumenti emptionis,quamuis non expresserit pretium esse soluendum. 325.17
Vt possit recusari, qualis inimicitia debeat esse: & an omissio salutationis sit causa legitima. 284.28
Semper laborare debet in probatione, quae fit per peritum. 235. 58
Laicus nec principaliter nec incidenter extendit iurisdictionem aduersus clericos. 226.8.9
Debet ponere iterum in possessionem, si expulit possessorem non citatum etiam intrusum. 339.27
Deponens pendente Iudicio à iudicando remouetur. 235. 41
Arbitratur extra quantum tempus post primum decretum tenutae velit interponere secundum,& procedere ad deliberationem. 375.17
In his quae sunt facti non attenditur intelligentia Iudicis. 235. 39
Saecularis respectu clericorum non solùm est incompetens, sed etiam incapax &c. & non purgatur incapacitas ex lapsu temporis cuius initij memoria non extat.226. 5.6
Valet quod Iudex abstulit per viam compulsiuam, si erat debitum authoritate Iudicis, & rei iudicatae. 353.20
Laicus non potest se intromittere pro defensione suae sententiae contra laicum effectum clericum. 226. 49
Iudici soli perito in arte non statur, neque illi,durante officio est credendum de gestis, & actis coram eo. 235. 38
In criminalibus tenetur quaerere defensionem rei. 266.21
Saecularis cognoscit si vsurarius non vult restituere. 238.13
Nemo in causa propria.393.19
Arbitratur habilitatem fideiussoris in discordia partium. 289. 11
Debet remouere ex officio possidentem, de facto beneficium. 397.45.46
Potest supplere ex se in illis in quibus Iurisdictioni praeiudicatur. 394.4.5.6
Citatus legitimè tenetur causam prosequi apud Iudicem, coram quo fuit conuentus. 389.12
Dando Tutorem, aut curatorem an debeat habere merum, & mixtum Imperium, & quod specialiter demandetur. 225. 43
Admittens Scripturas, quando illas faciat authenticas, ita vt possent dici Iudiciales. 312.41
An debeat salutari, & de poena hoc non facientis, & quo casu etiam ipse resalutet. 284.67. V. Salutatio.
Dilatione pendente officium Iudicis conquiescit.301.25
In actu, qui expeditur coram Iudice nihil agitur cum parte,nec illius praesentia est necessaria. 312.36
Potest ex officio causam libertatis pendentem ex testamento differre, & prius de petitione haereditatis cognoscere. 394.3
Quando sit Iudex competens in causa decimarum. 283.3
V. Decima.
Finito officio an dicatur Iudex. 291.31
An debeat reddere rationem aestimationis per eum factae. 228. 23
Commissio Iudicis de citando non probatur, quamuis constet petitionem de citando praecessisse,& citationem subsecutam. 392.16
Consensus priuatorum non facit Iudicem eum, qui nulli Iurisdictioni praeest. 389. 51
In commutatione requiritur iusta causa, vt Iudex possit minuere pluralitatem terminorum. 229.15
Declaratio Iudicis an requiratur super adimplemento & restitutione facta per Principem de bannito postquam pacem habuerit. 309.3.4
An sit competens de cognoscendo de exceptionibus praeiudicialibus, quamuis aliàs de illis non haberet cognitionem. 394. 11.12
Ecclesiasticus vel saecularis an puniat clericum effectum post delictum. 226.20. V. Clericus.
Alterius Iurisdictionis quando possit exequi sententiam latam per alium Iudicem,& requirantur litterae rogatoriae, & debeat poni clausula illa immissionis bonorū vbicūque existentium, & non exequendo teneatur parti ad interesse, & sit inquirenda nullitas, & iniustitia sententiae. 389. 2.19.20
V. Executio.
Requisitus exequi sententiam alterius debet habere mixtum Imperium,& Iurisdictionem in condemnatum. 389.49.50
Pronuncians de facto non potest mandare alteri executionem. 389.31
Quando debeat mandare extendi obligationem cameralem. 391.49
Decernens immissionem, de quibus bonis videatur intellexisse. 389.35.&c.
Requisitus gerit vicem & imaginem requirentis & illis debet opem praestare, & vnus alium adiuuare. 389. 20.29
Vnius territorij tenetur exequi citationes receptiones testium & similia tam in ciuilibus,quàm in criminalibus. 389. 19.47
Defectum non adimplementi, vel non solutionis pretij an ex officio possit apponere. 325.8.15.c.307.22
Potest se informare de notorio,etiam parte non citata. 499.36.c. 482.8.c.435.2.c.598.19. Et de stylo curiae. 545.35
Condemnat ad interesse, & damna reseruata sibi in posterum liquidatione, & ita seruatur de stylo, & de cautela super hoc;& tali stante reseruatione potest successor Iudicis, qui reseruauit, taxare, siue sit expressum in reseruatione proprium nomen,siue non. 444.9.10
Si plenè cognouit super exceptionibus in Iudicio summario, & pars etiam conata est plenè in eo probare, oritur exceptio rei iudicatae. 445.6
Quando possit ferre sententiam certam super interesse probato, sed non liquidato,vt in restitutione vestis, cuius valor fuit liquidatus,& in melioramentis ac similibus. 444.5.6
Quomodo debeat aestimare quatenus intersit. 444.12
Pronunciando super principali dicitur pronunciasse etiam super exceptione si de ea fuit plenè cognitum, quamuis in specie illam non reprobauerit. 445.15
Benè sententiat super interesse absque aliqua specificatione si proponatur actio vniuersalis, vt petitio haereditatis, & actio pro dote,vel generalis,vt tutelae seu pro socio,aut negotiorum gestorum,& similium. 444. 22
Senatorum,& Curialium tam Vrbis Romae,quàm aliorum locorum quis sit. 421.4

Confirmans tutorem datum in Testamento debet prius pronunciare illum esse idoneum quando inquisitio requiritur. 462. 38
Potest prorogare tempus 20. dierum requisitum in subhastationibus vsque ad annum, non autem diminuere. 479.7
Adhibendo causæ cognitionem super valore bonorum, & quantitate pretij, iudicat illud quod faceret subhastatio, in cuius locum ista cognitio subrogetur. 479.12.
Præsumitur iustè commisisse executionem. 479. 44
Reductionis debet vti eadem æquitate, qua vsurus esset arbitrator. 526.22
Supplet absentiam, seu non existentiam Tutoris in faciendo pacem pro pupillo. 518. 17
Non habet facultatem soluendi debitum solius obligationis naturalis. 483.30
Non debet absoluere reum pro delicto, & reseruare ius agendi quoad interesse Ciuile. 525. 17
Procedit ex officio etiam non existente, aut desistente accusatore. 518.15
Potest ex officio taxare interesse ad sex vel septem pro centum. 524.12
Ex officio nobilis cogit ad præstandum fideiussionem de non offendendo, & qui promisit censetur verus fideiussor, & æquiparatur fideiussori iudicatum solui. 499.1.2
Rectè adiudicat nomen debitoris creditori, qui postea experietur contra eum, cuius nomen sibi adiudicatum est, etiam non citato illo, cuius nomen adiudicatur. 507.21
Pronuncians rem esse meam statim declarat tuam non esse. 572.3
Vnus ex duobus delegatis nihil potest facere sine alio. 474.31
Arbitratur, quale sit iustum impedimentum. 591.48
Delegatus non administrat negotium delegantis, sed negotium partium. 565.53
Ecclesiasticus non habens beneficium, & redditum sufficientem non tenetur gratis ius reddere, sed iustè recipit sportulas. 561. 8.9
Ignorans iurisdictionem nulliter agit, exemplo arbitri, executoris, & procuratoris ac similium. 551.41
Non recipit iurisdictionem ex reseruatione pensionis, sed ex facultate transferendi quæ sola erit producenda absque reseruatione. 551.24.39
Dicitur esse certus de iurisdictione si illam sciat, quamuis ignoret modos, & qualitates, & accessoria: & quid si priuilegia concedentia Iurisdictionem sint notoria. 551.9.12
Arbitratur quando crimen sit leue vel graue. 598.21
Supplet ex officio in exceptione non adimplementi. 546.25
In dubio debet potius interdicere administrationem Tutori, quam illi dare adiunctum. 532.55
Modus quando possit omitti in appellationibus. 565. 82
Recusatus suspectus non potest recusantem excommunicare. 559.15
Debet arbitrari an sit danda dimidia lucri filio, qui negotiatur cum pecunia patris. 543.16
Examinat testes ex officio ad coadiuuandam probationem in calculo ferendæ sententiæ in causa bonorum & status. 468. 43
Præceptum Iudicis, vt soluatur legatum per hæredem debet intelligi prout de Iure, & saluo priuilegio sibi competenti. 553.4
Ad Iudicem est recurrendum, si adsit timor rixæ. 548. 17
Assertioni Iudicis non statur super publicatione proclamatis. 542. 20
Officium Iudicis conquiescit pendente dilatione, & omnia acta, illa durante, sunt nulla, nec partium consensu ratificantur. 516.16
Factum Iudicis quo dat in solutum rem debitoris dicitur factum partis. 544.47.48
Commissum potestati Iudicis an intelligatur tanquam bono viro. 506.16
Præsentia Iudicis & propinquorum excludit omnem metum. 479.33
An credatur Iudici ordinario, & delegato circa fundamentum suæ iurisdictionis. 529.37
Officium Iudicis datur contra eum, qui sine iusta causa detinet rem alterius, vel cum illius iactura locupletatur. 408. 13
Miserabiles personæ eligunt Iudicem, dummodo talis electus habeat iurisdictionem in reum conuentum. 421. 14
Exceptio debet non solum esse examinata, sed etiam requiritur vt Iudex illam expressè reprobet condemnando reum non obstante exceptione opposita ad hoc vt oriatur exceptio rei iudicatæ, idem in incidentis. 445.12
Iudex potest se extraiudicialiter informare super notario. 765. 70
Ex causa recedit à voluntate testatoris, maximè in dote, & alimentis, in quibus etiam ex officio interponit authoritatem suam non petentibus. 700.32.33
Ex officio recipit testes circa probationem mortis absque aliqua citatione. 758.2
Debet eligere æstimatores, & peritos ad effectum, vt cognosci possit an legitima sit assignanda in vna re, vel pluribus, vel in omnibus. 698.36
Quando possit procedere ex eisdem actis ad vlteriora stante nullitate sententiæ. 734.35. & seqq.
Vnus potest causam cognoscere, & alius habere emolumentum. 642.15
Ordinarius debet ferre sententiam in loco maiorum suorum, & quis sit talis locus. 655.10.11
Procedens nulliter ad instantiam partis dicitur spoliare, sicut ipsa pars. 734.11
Secularis non concedit mandatum capiendi possessionem rerum Ecclesiasticarum, etiam quod tractaretur de dominio vtili inter laicos. 732.16. &c.
Debet sequi publicam conscientiam legis non suam priuatam. 653. 83
Propter scandala euitanda inhibet transitum ante domum alicuius. 658. 7
Habet facultatem in extinctionem æris alieni subhastandi bona debitoris, & ea in solutum dandi creditori. 730. 36
Præsumitur iudicasse prout lex disponit, & sicut de iure tenebatur pronunciare. 698.21
Nullus est competens, neque prorogatione si fuit concessa iurisdictio priuatiuè non aggregatiuè, seu denumeratiuè, & distributiuè. 658.16.c.795.14
Debet esse sollicitus de pace seruanda, & fugiendis scandalis. 658.8. &c.
Deputatus ad ius reddendum non potest introducere stylum contra Ius & quæ requirantur ad illum inducendum. 752. 85. 86
Factum Iudicis dicitur factum partis. 784.11.c.730. 34
Auocatoriæ causarum sunt odiosæ & in eis est facienda mentio de omnibus factis coram primis Iudicibus ad hoc vt annullentur antea gesta. 728.19
Mandatum Iudicis non excusat soluentem non facta prius intimatione ei, qui inhibuerat ne solueret. 636.2
Monitorium debet reproduci in actis ad hoc vt Iudex sit certus de sua Iurisdictione & possit pronunciare, articulos haberi pro confessatis, secus si aliunde esset certus de illius executione, 639.1. seqq.
Minister legis non dicitur Iudex, qui non imitatur ea, quæ lex determinat, 653. 84
Iudex quandocumq; potest se informare de notorio. 814. 29
Secundus an potius debeat reuocare; quam confirmare sententiam primi Iudicis. 965.35
Sine Iurisdictione remanet mere priuatus. 960.57
Est minister Iuris, & non debet derogare priuilegio per Ius

e excesso maxime ad petitionem partis. 868.35
Pedaneus, & inferior quando cognoscat de causa statu. 960. 39
Pro bono pacis, & ex alia legitima causa mediam viam sequitur. 820. 27
Quo casu dicatur certus de sua Iurisdictione ad effectum, vt translatio pensionis sit valida. 877.1.7.19
Appellationis quandoque in peius reformat sententias latas. 965. 36
An possit interpretari dubia Iuris in statuto contenta. 927. 18
Non alterat obligationem partium contra formam pacti. 960. 46
Subrogatus in locum primi Iudicis non potest facere, qua requirunt industriam personæ. 978.33
Vnus an sine aliis proferat sententiam diffinitiuam, seu interlocutoriam & quando admittatur ratificatio Coniudicum. 812.35.37
Ordinarius non recusatur de iure ciuili sed datur adiunctus, secus de iure canonico. 837.18
Creditur Iudici attestanti de pertinentibus ad causam, in qua iudicauit, si concurrant adminicula. 938.10.12
Opinio Iudicis sufficit, & habetur pro perfecta scientia si pronunciauit iuxta formam calculi in actis exhibiti per peritum ab eo electum quamuis illius tenorem non viderit. 938. 16
Assertio Iudicis cum dicto notarij non probat quod viderit facultates suæ Iurisdictionis. 877. 8
Relatio periti posita in actis censetur per Iudicem visa, & secundum illius tenorem iudicatum. 938.18
Regalia, & prærogatiua dantur Iudici propter scientiam, & probitatem, quæ respicit munus iudicandi. 840.18
Efficitur quis Iudex causæ quam alias non possit cognoscere ratione dependentiæ, & connexitatis. 960.34
Reus an possit opponere incompetentiam Iudicis, quamuis se obligauerit, vt conueniatur vbique locorum, & coram quocunque Iudice. 875.14
Quilibet inferior reuocat interlocutorias absque rescripto superioris. 959. 23

IVDICANDVM, IVDICATVM.

Iudicandum non est cum dilexeris, sed cum iudicaueris diligendum. ...
Iudicandum est pro eo qui habet plures coniecturas. 579. 31
In articulis conuersis iudicandum est iuxta exemplum aliorum. 460. 24.
Iudicatum dicitur non solum quod in sententia legitur, sed etiam quod Iuris præsumptione habetur pro iudicato. 445. 20
Iudicatum non potest dici nisi per tres sententias executioni demandatas. 753.9.10
Actio iudicati dicitur, quæ ex sententia descendit. 753.11

IVDICIVM.

Iudicium non dicitur executiuum quando pars est vocanda. 41.8
Stare in Iudicio est actus respiciens personam, & in illo quasi contrahitur. 6.22
Idem dicitur Iudicium si sententia feratur super interesse. 32.17
An inchoandum à principali seu à procuratore. 145.1.& seqq.
Quando valeat, si non fuit intimata reuocatio mandati. 18. 37
Iudicium contra Tabernarium poscentem pecuniam ab eo, qui manducauerat panem ad odorem culinæ, & mulieris exigentis mercedem ab adolescente qui in somnis imaginatus est rem cum ea habere. 185. 45
Iudicium reparatorium, quod sit. Vide in Probam.
Iudicium quid significet. V. in Probam.
Constitutio Iudicis qua dicatur V. in Probam. & V. Constitutio.
Iudicium prius motum an retardet illud quod fuit postea intentatum. 394.7.20.21
Distinctum ab eo deductum, quod prius fuit non debet alterum impedire. 394. 14
Iudicis locus in ordinatoriis attenditur. 224.34
Præparatoria Iudicij omissa, vel præposterata non reddunt processum nullum. 301.38
In Iudiciis vniuersalibus sufficit obtinere sententiam, & deinde facere liquidationem rerum in ipsa contentarum per probationes extraordinarias. 333.10.11
Acta in Iudicio summario an præiudicent in plenario. 287. 24.25.26
Ciuile executionis Instrumenti an retardetur per exceptionem criminalem super vsuraria prauitate. 394. 24
Debitor conuentus in loco contractus, quamuis postea recedat, non potest euitare Iudicium cœptum, sed ibi est causa terminanda. 389. 10.11
Non est dandum Iudicium, quod videtur vulgo iniquum. 295.6
Dicitur finitum post conclusum in causa. 546.47
Est firmius, quod multorum sententia roboratur, 544.26
Secundum veniens ad rescissionem eius, quod fuit terminatum in primo facit obstare exceptionem rei iudicatæ prout si in secundo Iudicio examinatur illud, quod est decisum in primo. 445.10
In Iudiciis vniuersalibus facta liquidatione datur facultas appellandi. 444.24.25
Non vocatur in Iudicium sine venia ille, cui præstanda est reuerentia. 506.12
In Iudiciis realibus immediata causa agendi est dominium, neque sufficit sola possessio. 526.18.20
Iudicio pendente ne quis possit conueniri in plus, quam facere potest an interim sit carcerandus, vel sufficiat cautio de parendo iudicato. 799.59.& seqq.
Verba (iudicio tuo, & discretioni tuæ) idem significant. 738.6
Captum ex necessitate suspicionis fugæ, seu actionis tempore peritura vel similis causæ coram vno Iudice poterit agitari coram alio. 906.19
Non reconualescit per ius superueniens. 865.19
Per patrem captum transit ad filium in his, quæ ad eum pertinent, quamuis non sit hæres illius. 974. 4
Coram vno Iudice captum ibidem est terminandum. 906. 5
Iudicium idem non datur de vno ad aliud in separabilibus. 839.25

IVRA.

Iura plurium, quæ ad vnum veniunt faciunt eum fungi vice plurium. 4.18
Iura, & actiones nullo loco possunt circumscribi. 256.5
In Iuribus incorporalibus traditio non potest considerari meliori modo, quam faciendo cancellari proprium nomen, & describi in aliud. 252.8
Verba (de iure, & de facto) intelliguntur ad instar arbitratoris à lege deputati. 322.9. V. Compromissum.
Deponens aliquem exercuisse iura Episcopalia non probat de omnibus. 337.8
Vbique suum vigorem extendunt. 389. 27
Iura incorporalia magis intellectu, quam corpore percipiuntur. 425.39
Restringibilia comprehendunt actû eiusdem rationis. 487.64.68
Iurium appellatione veniunt census. 585.19
In Iuribus incorporalibus sufficit adipisci possessionem vnius rei pro tota. 426.2
Iura, seu pertinentia includunt omnia, quæ quo quomodo accedunt, & ad rem pertinent. 757.19.20
Iura plura habens præfertur habenti pauciora. 874. 20
Subueniunt vigilantibus, & non dormientibus. 941.2
Duo si concurrant in homine vno, faciunt illum reputari pro duobus hominibus. 803. 18

IVRAMENTVM.

Iuramentum potest referri per habentem mandatum cum libera, 97.19

An possit recusari quando est connexum cum iure alterius. 97.26
Priuatio iuramenti in litem est pena. 109.18
Vnus ex pluribus hæredibus creditoris non defert iuramentum debitori. 97.24
Ad iurandum an sufficiat mandatum generale. 97.14.& seqq.
Calumniæ an præstetur per procuratorem habentem mandatum ad iurandum sine expreßione causæ super qua debet iurari. 105.21
Non excludit enormißimam læsionem. 108.11
Datur ad probandum quantitatem debiti in substantia negata. 169.59
In supplementum non defertur, non probata plenè substantia debiti. 144.14.45
Quando probetur causa esse grauem vt sit locus iuramento suppletorio. 144.35.43
Et quo casu illud deferatur. 144.41
Non debet dari non informato. 144.46.
Et quid in coniuncto. 144.49
An deferatur ei, qui se adstrinxit ad probandum per multos testes. 144.50
An detur probata confeßione per testes singulares tam præsente quàm absente parte. 144.61
In litem an sit dandum secundo marito agenti pro fructibus dotis. 143.24
Contra quos extendatur. 150.4
In repetitione testis requiritur secus in declaratione. 68.24. Et
Quando sit iterum præstandum tam in eadem instantia, quam in alia. 68.27
Oblatum recusans non admittitur amplius ad iurandum. 92.37
Deferre an poßit Tutor, & pupillus. 61.1 V. Tutor.
Delatum quando licitè referatur. 59.17
In supplementum an detur non probatio interesse. 67.12
Debet præstari per viduam quoad bona relicta ab eius viro. 59.16
Excludit denunciationem litis motæ. 175.31
Si debet stari iuramento damnum paßi intelligitur etiam in emergentibus. 183.38
Notarius quando debeat facere fidem de iuramento tactis scripturis & an sufficiat dicere, testis iuratus. 60.11
Est dandum testi illa hora & die pro qua fit citatio, licet examen poßit postea fieri. 60.12
Commißo examine censetur data facultas recipiendi Iuramentum. 60.34
Receptio iuramenti est iurisdictionis, & non delegatur, 60.35.
Examen, & iuramenti receptio valet per notarium si illi de consuetudine sit solitum committi. 60.36
In litem non datur nisi adsit dolus. 151.31
Non competit hæredi. 151.33
Obligat in specie, 9.30
An operetur vt quis poßit cogi soluere vsuras. 14.15
Extinguitur per mortem iurantis, nec periurium transit ad heredes & successores, qui sine absolutione iuramenti poßunt contrauenire. 14.19.20
Suscipiens iuramentum de soluendo singulis annis debitum pro rata an poßit conueniri pro tota summa, si in vno termino defecit. 19.1
Facit, vt deficiens soluere pensionem vnius termini poßit expelli. 19.7
Supplet defectum insinuationis donationem inter patrem, & filium, virum, & vxorem, & facit actum valere omni meliori modo 27.32.&c.
Quando suppleat plures defectus. 27.37
Habet vim hypothecæ. 37.24
Quo casu sufficiat ad probandum ablata in odium spoliatoris, & excludatur probatio in contrarium. 41.27
Iurans dedisse fundum pro decem potest pro illis conueniri. 115.26
Salarium quando est probandum per iuramentum, si non constat de mercede famulorum de quibus famulis intelligatur. 171.15
Statutum mandans stari iuramento quoad salarium vnius anni an comprehendat plures annos. 171.17
Statutum disponens sufficere iuramentum ad probandum salarium, seu damnum intelligitur dummodo prius constet de seruitute, & damno aliter quam per Iusiurandum. 171.18
Iuramentum habet vim clausulæ, rato manente pacto. 302.4. c.224.40
Quando excludat purgationem moræ. 378.22.23.24
Non operatur vt non poßit opponi simulatio. 255.28
Facit donantem maiorem. 233.25
Ligat etiam Iudæum, quamuis nulliter donet ratione minoris ætatis. 233.26
Super amißione scripturæ an admittatur in eo, qui ad illius custodiam non tenetur. 262.29
In supplementum denegatur in causa magna. 262.35
Habet vim clausulæ codicillaris. 369.8
Potest remitti per legem, non per hominem. 215.61.63
Delatum in responsione ad positiones non impedit litis decisionem, tanquam solius credulitatis. 208.18
Excludit etiam ignorantem à priuilegio sibi competente secus in errante. 324.14
An poßit deferri in actione rerum amotarum, & quando recusetur vel referatur. 215.51. & seqq.
In secunda obligatione interpositum intelligitur additum cumulatiuè, non extinctiuè ad primam obligationem. 290.8
Quando habeat vim specialis expreßionis. 292.13
Non excludit exceptionem, quæ prouenit ex natura contractus. 325.21
Quo casu faciat actum irreuocabilem. 297.25.26
Ad ignorata an extendatur. 346.8
Facit, vt quis obligetur tanquam principalis licet sit fideiussor, etiamsi principalis non teneretur tanquam sine causa obligatus. 348.30.31
Excludit interpellationem. 307.20
Addit maius robur quoad accidentalia contractus non quoad naturalia. 297.28
Semper habet illam tacitam conditionem, quam habet actus, & promißio, cui adhæret, quæ tacita conditio operatur vt non requiratur absolutio à iuramento. 324.13
Censetur remissum per eos qui iurarunt contrahere matrimonium si de communi concordia contrahunt cum aliis. 301.74
Deferentes an poßint cogi ad iurandum quod illud per calumniam non deferunt, & quid in patrono, & parente, & filio, ac procuratore fisci. 215.57.& seqq.
Enunciatum, quod in donatione iurispatronatus fuit habita licentia ab Ordinario Episcopatus, an sufficiat. 303.20.21
De calumnia non est præstandum, si intentio plene probetur. 208.19
Videtur remissum, si Papa concedit inducias. 222.29
Calumniæ non præstitum an reddat sententiam nullam, itaut non poßit confirmari parte non opponente, & quid in criminalibus, & procuratore fisci. 208.25.26.27
De veritate cum responsione facta positionibus non excusat à iuramento calumniæ. 208.17
Quando censeatur remittere dationem fideiussorum, & alterius implementi per petitionem seu receptionem fructuum factam cum iuramento. 302.6.10.24
Notarij an probet amißionem Instrumenti. 262.27.54
An poßit dici remissum per Collegium quando venit contra statutum iuratum in concernentibus priuatam vtilitatem 302.27
Cognoscitur per Iudicem secularem, si disputatur an fuerit in actu interpositum. 238.13
Calumniæ non præstitum quamuis petitum an debeat attendi si procedatur manu regia velo leuato. ad voluntatem, &

ad arbitrium Iudicis cum similibus clausulis.208.15.16
Deferri potest in modicis summis, & sufficiet præsumptio librorum rationum vtriusque partis sociorum ad illud deferendum.336.14.29.30.
An sit præstandum per vxorem super responsione facta ab hæredibus viri circa patrimonium defuncti, patefaciendo bona hæreditaria, & de quibus bonis hoc intelligatur, & si hoc non fecerit an perdat lucra nuptialia, & dotem. 215.43. & seqq.
Non tollit repetitionem, quæ propter errorem videtur competere per condictionem indebiti.324.24
Euictioni an sit locus quando fuit delatum iuramentum, & an illud possit recusari.227.39.41
In litem an detur fideicommissario contra hæredem non conficientem Inuentarium.215.26.& seqq.
Suppletorium an sufficiat ad probandum creditum anterius, & hypothecam.391.9
An faciat irreuocabilem donationem factam absenti. 297.22. 27.
Non defertur per emphyteutam sine consensu domini.227.40.
Censetur remissum per eos, qui deliberant venire contra statutum concernens vtilitatem ipsorum.301.73
In litem cessat probata amissione eorum, quæ petuntur exhiberi.262.48
Statutum laicorum contrà iuramentum an valeat. 233.57. 58.
Papa in abolendo iuramento habet supremam authoritatem. 233.56
Non debetur interesse, etiam stante iuramento debitoris, si non adest persona, cui possit solui.400.7.8
Hæres grauatus ad petitionem substituti quando debeat patefacere medio iuramento bona hæreditaria, & illud possit recusari vel referri.215.42.50
Cautio cum iuramento non admittitur, si lex disponat fideiussorem dari, & in eius defectum mandat aliquid fieri. 220.39.
Amissio scripturarum quo casu probetur per iuramentum, & consideretur nobilitas & vita honestas.262.18.& seqq.
Dilatio à toto cętu aliorum creditorum an concedi possit contra debitorem obligatum cum iuramento.222.27.28
Beneficium restitutionis tollitur per iuramentum in simplici donatione. 233.31
Iuramentum Episcopi de non alienando inconsulto Pontifice intelligitur de rebus, quæ sunt de mensa, non de bonis feudalibus, & emphyteuticis, nec de terrulis Ecclesiæ onerosis. 452.13.14
Tollitur secundum naturam principalis obligationis. 423.45
Non potest deferri per coniunctum pro coniuncto.401.14
Non trahitur nisi ad illos casus ad quos traheretur renunciatio non iurata.409.8
Non conualidat actum simulatum maximè contra tertium, nec decretum Iudicis aliquid operatur. 479.72.73.74.
Statutum annullans obligationem iuratam filijfamilias de quo iuramento loquatur.576.19
Iuramentum testis asserentis se cognoscere contrahentes quando requiratur,497.1
Tollitur sublato Instrumento.490.12
Interpositum per minorem supplet omnes solemnitates, prout etiam per impuberem doli capacem.470.38
Excludit compensationem, sicut promissio soluendi in pecunia numerata prout etiam si debitum esset liquidandum. 515. 34.35.37
Habet clausulam rato manente pacto.515.57
Magis confirmat pacem factam per minorem absque decreto. 518.19
Suppletorium non datur in probatione dominij.526.17
An faciat præsumere quod vxor participauerit pro dimidia de pretio confessato vnà cum marito.496.3.4
Minoris facit illum maiorem, non tamen supplet alias solemnitates.513.2
Nihil operatur si minor aut mulier non certiorantur de beneficio restitutionis. 513.22.23
Officialis de seruando statuta porrigitur ad futura.564.28.
An conualidet donationem inter virum, & vxorem. 498. 21.
Supplet præsentiam absentis.531.66
Intelligitur rebus in eodem statu permanentibus.534.50
Habet vim expressionis specificæ.549.7
In teste est magis substantia quam solemnitas.581.27
Facit actum irreuocabilem, qui prius erat reuocabilis. 586.2
Tollit excusationem.593.6
Suppletorium datur super prælatione crediti.537.6
Quando suppleat defectum insinuationis.474.8.9.c.409.26
Præsumitur per statutum Vrbis metu extortum si præstetur per mulierem non seruatis solemnitatibus.498.7
Perpetuat actionem, & habet vim litis contestationis per quam interrumpitur præscriptio.490.9
Quod non est de forma, vt præstetur ante actum potest recipi post illum ita vt talis consensus retrotrahatur.497.7.8
Operatur vt obligatio habeat effectum nulla exceptione obstante.553.27
Recipit easdem qualitates, & conditiones quæ adsunt in principalis promissione.549.11
Non suppletur ex consuetudine si à partibus non sit præstitum. 547.41
In causis summarijs probatio interesse quando admittatur per iusiurandum, & an hoc sit iuramentum calumniæ, vel veritatis, & probationis.439.52.53
Causa superueniens facit vt possit recedi à iuramento, & promissione ac alijs legitimè celebratis.534.35
Absolutio à iuramento non datur stante periurio incurso, & prius debet doceri de enormissima læsione.470.40.41
Duplex iuramentum requirit absolutionem duplicem. 576. 20.
Nullitas ob defectum iuramenti Testium non sanatur nisi superueniat consensus partis expressus, neque sufficit non oppositio.581.31
Contractus prohibitus per statutum absque solemnitatibus debet præsumi dolosus ad hoc vt per iuramentum non confirmetur.571.58.99
Promissio cum iuramento idem operatur, ac si specialiter conuentum esset de conseruando indemnem, si quæstio, & lis moueretur.549.8
Facultas præstandi iuramentum non transit ad hæredem nisi appareat illum habere plenam notitiam eius super quo iusiurandum defertur, quod procedit in quocumque iuramento tam delato à lege, statuto, ac Iudice, quam de voluntate partium. 537.8.9
Habens arbitrium pronunciandi, etiam sola facti veritate inspecta non potest adhibere fidem testibus sine iuramento. 581.26.28
Consiliarij debent iurare quod venditio rerum Ciuitatis sit vtilis, & sufficit iuramentum in principio officij susceptum. 554.27
Interpellatio excluditur, stantę iuramento, & obligatione camerali maximè in eo qui scit explicitè se aliquid certa die facturum, & quid si adsit conditio.579.12.13.14
Sententia, & iuramentum æquiparantur.411.17
Exceptio quod non fuerit petita renouatio, & non præstitum iuramentum fidelitatis in tempore, non potest opponi per tertium.456.55
Coniunctus non potest deferre iuramentum pro coniuncto. 401.14
Non præstatur per impuberem.525.2
Pactum etiam iuramento vallatum non habet effectum con-

tra publicam vtilitatem.451.23
4 Iuramentum eſt indiuiduum.749.9
Habet vim clauſula rato manente pacto.770.13
Non obſtat facultati purgandi moram.708.38
Requiritur etiam in caſibus, in quibus lex mandat adhiberi fidem aliquid denuntianti, & illud eſt præſtandum coram Iudice, vel notario de eius commiſſione.697.17.18
In ſupplementum an debeat deferri mulieri petenti ſuam dotem probatam ex verbis enunciatiuis.739.8. & ſeqq.
Licet non extendatur tamen porrigitur etiam ad omnia acceſſoria, & fructus.770.7
Habet vim ſpecialis expreſſionis quoad defectum ſolemnitatis, ſecus vbi deficit actus per conſenſum.763.10.11
Non debet eſſe vinculum iniquitatis.692.26
Non requiritur quando fides teſtis ab vtraque parte approbatur.722.8
Non immutat naturam contractus, neque auget effectum obligationis, ſed ſolum addit robur, & vinculum religionis.799.30
Non tollit beneficium l.2. C. quod cum eo.799.29
Defertur in ſupplementum plenæ probationis, ſecus ſtante quacumque leuiſſima ſuſpicione teſtium.753.32.33
Debet præcedere, vt quis dicatur periurus in foro iudiciali.722.19
Appoſitum in donatione facit illam præſumi inter viuos.657.7
Continet tacitam conditionem veritatis cauſæ.788.3
An ſit præſtatio fidei.722.15
Non dicitur conſtare de facto niſi adſit iuramentum quamuis ſit procedendum cum facultate liberi arbitrij.697.20
Commiſſo examine quando cenſeatur commiſſa facultas recipiendi iuramentum.738.30.34
Nihil operatur quando actus eſt inualidus.722.38.39
Donantis recipit eaſdem conditiones, quas ipſa donatio ſuper qua iuratur, & non præiudicat tertio, ſed ſolum ei qui iurauit 729.6
Delatum ſi à patre remittatur, & non iuretur, habet eoſdem effectus ac ſi iuratum fuiſſet.722.9
Obligat præcisè ad factum quando poteſt impleri.725.17.19
Expirat, annullata diſpoſitione ſuper qua apponitur.715.18
Nullitas defectus iuramenti quando ſanetur per Papam, & an requiratur conſenſus partium expreſſus. 677.18. c.697.21.22
Heres eius qui præſtitit iuramentum tenetur in forma ſpecifica adimplere.720.25
Teſtis non creditur abſque iuramento, quamuis cauſa eſſet expedienda ſola facti veritate inſpecta.715.5
Non datur contra heredem Tutoris pro damnis ob dolum præſumptum, lite nondum conteſtata mortuo reo.711.21
Non facit vt diuiſio erronea noceat etiam maiori.788.10
Operatur vt obligatio acceſſoria non expiret propter nullitatem conuentionis.692.19.20
Interpoſitum in verbis enunciatiuis etiam collectiuè, & diſtributiue prolatis etiam in clauſula (omnia & ſingula) facit vt illa tranſeant in diſpoſitiuam, licet de eis contingat principaliter dubitari.739.34
Receptio teſtium poteſt de ſtylo committi notario.738.36
Eſt ſubſtantia depoſitionis teſtis.694.50
Renuncians cum iuramento non dicitur renunciaſſe exceptioni cedendarum.799.27.28
Non ſuſcipitur ſine magna deliberatione.706.32
Teſtes non poſſunt examinari extra locum Iudicij ſi prius in eodem loco iuramentum habuerunt. 738.72.
Exhibitio Iurium an ſit facienda ſi petatur per eum qui habet intereſſe probatum per iuramentum.736.10.11.66
Non eſt locus iuramento in litem contra Tutorem, qui non fecit Inuentarium ex mandato Teſtatoris.711.20. & ſeqq.
Pacta, & ſtatuta concedentia facultatem iuramenti circa damna paſſa, an extendantur ad heredes, aut ad cauſam habentes, & ad procuratorem.772.22. & ſeqq.
Iurare eſt aliquid Deo teſte affirmare.722.7
Nullam vim habet ſi ſtatutum præſumat contractum doloſum geſtum ſine ſolemnitatibus.750.10
Conuentio eſt valida, quod circa damna ſtetur iuramento partis quæ paſſa eſt damnum, tam in vltimis voluntatibus, quam in contractibus, & ſtatutis.772.19.20
Mori habet vim iuramenti.710.8
Conuentio vt ſtetur iuramento damnum paſſi intelligitur ſolum circa quantitatem damni, ideo non habet locum niſi aliunde prius damnum firmiter probetur.778.21
Iurans ad Sancta Dei Euangelia æquiparatur promittenti ſub fide.722.11
Conualidat contractum geſtum etiam ſine cauſa.911.26 5
Non præſumitur appoſitum in vanum.876.24
Non requiritur in æſtimatore communiter electo, ſed ſolum monitio partis ad videndum fieri æſtimationem, & calculum.874.35.
De calumnia an ſit præſtandum per eum qui petit iurari ſuper parato litis deciſiuo, antequam quis teneatur ſuper eo iurare.946.33
Deciſiuum habet executionem paratam ſecus aſſertorium ſeu promiſſorium.943.25
In ſupplementum datur ſi fuerit ſemiplenè probatum. 842.4.
Generaliter præſtitum non trahitur ad ea, quæ debent ſpecialiter exprimi.852.6
Abſolutio à iuramento elidit illius virtutem, & contractus remanet in ſuo ſtatu ac ſi non fuiſſet appoſitum. 824.25
An recedatur à diſpoſitione continente iuramentum niſi probetur cauſa, & magna impoſſibilitas.853.77.79
Diſpoſitio nunquam trahitur ad caſum, in quo interuenit iuſiurandum.853.73
Cauſa noua ſuperueniens non eſt comprehenſa in contractu etiam iurato, & tenaciſſimo.884.9
Quantitas promiſſa poteſt ſolui inter coniunctos ſecus ſtante iuramento, per quod tollitur quodcumque priuilegium coniunctionis. 853.70.72
Difficultas inueniendi fideiuſſorem probatur iuramento, & quid debeat continere iuſiurandum, & per quæ verba concipiatur.822.11
Perſona quæ repellitur à teſtimonio eſt etiam repellenda à iuramento in ſupplementum.842.8
In obligationibus facti debet quis præciſe cogi ad illud ſi poteſt, ſtante præſertim iuramento, & intereſſe taxatur ſi non poteſt factum præſtari.915.18
Clauſula (omni meliori modo) non comprehendit modum per iuramentum.854.21.
Quando liget Iudæos, & quo caſu poſſit eis deferri iuramentum in ſupplementum.842.7. & ſeqq.
Litis deciſiuum an detur ſi adeſt præſumptio obliuionis ſpacio decem annorum.946.36
Iurans per Deum, & ad Sacra Dei Euangelia non ligatur iuramento conſtito de errore.824.24

IVRISCONSVLTVS.

Iuriſconſultorum priuilegia quibus dantur.186.1.2 8
V. Aduocatus. Doctor.

IVRISDICTIO.

Iuriſdictio an ſit vbi eſt coactio.169.17 1
Non acquiritur antequam præſentetur reſcriptum.170.20
Delegata eſt odioſa.170.29
Iuriſdictionem habens quando poſſit prohibere ingreſſum ſui territorij, dare formam habitantibus, & illos expellere.139.5
Generalis conceſſa laico an comprehendat priuilegiatos. 182.14.
Quando intelligatur quoad clericos iuriſdictio data domino feudi.182.16

Diſpo-

Dispositio dans iurisdictionem certis Iudicibus quoad scholares an extendatur ad clericos.182.15
Prorogata est odiosa, & debet restringi.66.5
Ordinaria quo casu efficiatur delegata.55.11.13
An possit prorogari si causa sit cognoscenda per Iudicem deputatum.154.1
Iudex quando puniatur citando eum qui est alterius Iurisdictionis.154.2
Pro turbata iurisdictione an cogi possit criminaliter.154.4
Stylus dat Iurisdictionem.154.18
Verba taxatiua quod Iudex solus procedat, an derogent Iurisdictioni competenti ex lege seu consuetudine.154.19. & seqq.
An censeatur concessa priuatiuè, vel cumulatiuè.154.35
Inferior quando habeat Iurisdictionem priuatiuè ad Episcopum.154.38
Visitandi concessa Episcopo intelligitur cumulatiuè ad Abbates, & Decanos.154.40
Ex priuilegio censetur data priuatiuè.154.41
Ordinarius quando possit exercere iurisdictionem in exemptum negligentem.154.42
Maior an arguat maioritatem præeminentia.111.76.& seqq.
Honor non prouenit ex iurisdictione, sed ex repræsentatione.111.70.
Contentiosa non sustinet vices plurium.4.8
Voluntaria an possit exerceri extra territorium.127.20
Exercitium iurisdictionis non aufertur ante præsentatas literas reuocationis.127.31
Quando detur ante commissionem seu rescriptum.127.32
2 *Iurisdictio Ciuitatis alicui concessa an intelligatur de Castri.38;18*
Vicarij an per obitum Episcopi statim finiatur etiam quoad causas incæptas.276.45
In dubio quando censeatur data cumulatiuè, seu priuatiuè.270.13.17.18
Prima Iudicis an mutetur per mutationem status post sententiam.226.36.41
Quando duret vsque ad successoris aduentum.296.33.34
Probatur voluntaria ex litteris officialium sine testibus, & tabellione factis in Iudicialibus.368.2
Diuiditur in cognitionem causarum, perceptionem pedagiorum, & similium.396.19
An perdatur per inundationem.396.2
Translatio iurisdictionis de vno ad alium locum debet fieri cum authoritate superioris. 396.22
Voluntaria an possit exerceri sine speciali mandato. 379.16
Quando sit sine territorio.396.16.17
Est indiuisibilis tanquam incorporalis.396.9
Quæ inest territorio pendet à iurisdictione, quæ aderat in castro.396.7
Hæret quatuor elementis.396.18
Omnis dicitur amissa propter destructionem Castri.396.1
Reuertitur ad dominos vti fontes, à quibus fluunt, & refluunt flumina.396.20
Licentiare, & examinare pertinent ad iurisdictionem.212.50.51.
Mensa separata monachorum, Canonicorum, vel sæcularium non infert ad non iurisdictionem Episcopi.270.35
Allegantis non esse causam amissionis iurisdictionis post Castrum destructum incumbit onus probandi.396.6
3 *Iurisdictio si spectat insolidum ad vnum ex fratribus, an videatur communicata alijs fratribus, quamuis fuerint admissi ad exercitium eiusdem Iurisdictionis.450.6.7*
Iudicis non est perempta durantibus ferijs, non tamen potest exerceri etiam de consensu partium, etiam de ferijs ad vtilitatem hominum.516.13.14
Non est in arbitrio partium.565.34
Existens apud plures insolidum debet exerceri alternis annis & quid in similibus dispositionibus.552.38.39
Iudex dicitur esse certus de iurisdictione si illam sciat, quamuis ignoret modos, qualitates, & accessoria, & quid si priuilegia concedentia Iurisdictionem sint notoria.551.9.12
Præscriptio vt currat in Iurisdictionalibus absque probatione veri tituli requiritur vt adsit tempus, cuius initij non extet memoria in contrarium, & quomodo testes super hoc debeant deponere, & an sit necessaria vera probatio non præsumpta.141.11.13.15.
Concessa alicui priuatiuè non potest prorogari neque de consensu partium, & tollit omnibus facultatem iudicandi.569.29
Omnis Iurisdictio restituitur per licentiam iterum construendi Castrum dirutum.584.8
Iudex præsumitur vidisse facultates suæ iurisdictionis, & secundum tenorem earum iudicasse si appareat, quod fuerint in actis registratæ.551.1.2
V. Iudex.
Non potest prorogari per epistolam.529.28
Præscriptio quando detur in iurisdictione.441.8
Locus erectus in cathedralem, in quo Archidiaconus habebat iurisdictionem, applicatur Episcopo cum abdicatione Iurisdictionis dicto Archidiacono competentis.458.10
Iurisdictio vniuersalis concernens plura territoria, est tota, & indiuidua respectu cuiusque territorij.655.3 4
Cessat stante recusatione Iudicis, & omnia gesta sunt ipso iure nulla, tam de iure canonico, quam ciuili, quamuis recusatus esset religiosæ, & timoratæ vitæ.701.16.17
Exemptus à iurisdictione non eximitur a lege diœcesana.620.15.
In iurisdictione plurium non concordantium, vel inter eos habet locum iudicium diuisorium, vel alternis temporibus dabitur vsus illius 675.6
Administratio Iurisdictionis magis conuenit ei, qui est ætate prouectior quam Iuniori.695.16
Commissio citationis facta per Iudicem nuncio operatur vehementem credulitatem circa iurisdictionem Iudicis, quod illa fuit executa, quæ iuncta cum comparitione citati, vel relatione statim facta post decretum sufficit ad reddendam suam Iurisdictionem.639.9. & seqq.
Monitorium quando sit reproducendum vt iudex sit certus de sua iurisdictione.679.1
Iurisdictio censetur per Principem concessa cumulatiuè, non priuatiuè.891.55 5
Ordinaria ampliata, & aucta efficitur delegata.992.12
Non potest minui si sit concessa ex titulo oneroso.891.35
Est vnicuique seruanda, alias ordo confunditur.837.16
Quando expiret per mortem mandantis in causis cæptis. 941.9.12.
Cum mero, & mixto Imperio tribuit dignitatem, & præeminentiam.841.31
An detur sine territorio.918.55
Quando possit vendi, & recipiat æstimationem.891.41
Delegati est debilior, & minus fauorabilis, quam ordinaria.960.38
Rectorum Scholarium, arbitrorum Iuris, conseruatorum, & similium qualis sit.918.59
Idem est, quod dominium.891.37
Domini vnius Castri si non concordant in vsu Iurisdictionis debent illa vti alternis temporibus, & de alijs modis similium diuisionum.997.1
Concessa per Principem qualiter reuocetur. 891. 41. & sequent.
Cognitio causæ est iurisdictionis, & delegabilis, prout etiam licentia dandi tutorem.941.16
Castrum potest esse vnius, Iurisdictio autem alterius. 839.21.
Nemo potest priuari Iurisdictione gratuitè habita, secus si ex

titulo venditionis, quo casu neque ob sæuitiam priuatur, sed cogitur illam vendere.891.58
An dicatur gratuitè data si pretium non æquiualet dignitati, & prærogatiuæ Iurisdictionis.891.63
Administratio feudi iurisdictionalis an possit relinqui per patrem filio primogenito.839.23
Mentio masculorum an videatur facta contemplatione agnationis seu ratione sexus virilis, si concedantur iurisdictionalia.999.6
Facultas per Papam concessa delegandi Iudicem facit vt Iurisdictio talis Iudicis delegati non expiret per obitum delegantis.941.15
In mandato delegatorio ad vniuersitatem causarum si vna est causa cœpta an perpetuetur Iurisdictio quoad illam solum, vel etiam quoad alias non cœptas.941.10
In iurisdictione simpliciter concessa patri succedunt filij æqualiter absque prælatione primogenituræ.839.13
Forma rescripti mandantis per Iudicem prouideri seu reuideri calculum, an, & quando dicatur seruata, itaut non possit dubitari de illius Iurisdictione.938.1
Obligatio de se præsentando vel de stando Iuri, & iudicatum soluendo quando inducat consensum in Iurisdictionem.875.17.32
Si causa committatur infra certum tempus decidenda, per lapsum diei expirat iurisdictio, nisi partes prorogent.929.22
In generali renunciatione Iurisdictionis an comprehendatur Titulus.834.13
Assertio Iudicis & notarij non probat quod viderit facultates suæ Iurisdictionis.877.8
Præheminentiæ spectant ad eos qui habent Iurisdictionem ex propria dignitate.893.24.

IVS ACCRESCENDI.

1 Ius accrescendi an competat in legatis.178.7
Habet locum coniuncto moriente ante aditam hæreditatem vel repudiante ad fauorem hæredis.104.50
V. Accrescendi Ius.
2 An admittatur post Ius alteri quæsitum.272.17
Tam legale, quam conuentionale quando habeat locum in Emphyteusi.272.16.22
Simplex, & non vnitum non procedit in diuersis hæreditatibus.276.59
Propter vnionem quam habet cum substitutione pupillari trahitur ad bona impuberis.276.58
Non dicitur proprie in emphyteusi, sed ius succedendi ex pacto, & fit admissio, licet quis nullam habeat portionem.346.5
Quando attendatur in dispositionibus inter viuos.330.2
An consideretur in Emphyteusi pro se, & hæredibus ex ipsis, seu eorum altero, vel post vitam amborum, vel post mortem ipsorum, & cuiuslibet ipsorum.272.27.& seqq.
Datur in concessione facta à Principe, & inferiore ab eo.272.19.20.
An tollatur seu augeatur per simplex, vel relatiuum eorum, & quid si adsit verbum (omnium.) 272.25.26
Portio quando defertur per ius accrescendi potius accrescit portioni quam personæ.347.12
Quo casu habeat locum in emphyteusi.272.11.& seqq.
V. Emphyteusis.
3 Non impeditur per sola verba æquis portionibus.533.7.13
Procedit in contractu vltro citroque obligatorio. Et quid in emphyteusi.451.12.13
Habet locum, si vnus esset Institutus in re certa, & alius in toto residuo.533.8
Militet inter coniunctos in eadem oratione, & ad eandem rem, partibus expressis intellectualiter quamuis non corporaliter demonstrabilibus.533.1
Potest prohiberi per testatorem.533.4
Quando competat in dispositionibus limitatis.533.3
Et quid in emphyteusi stante interesse concedentis, ne canones diuidantur.451.14.15
Substitutio pro dimidia effecta caduca deuoluitur per ius accrescendi per mortem vnius ad substitutum pro alia dimidia.533.9
In emphyteusi pluribus concessa an requiratur mors omnium ad hoc vt reuertatur ad Ecclesiam, vel habeat locum ius accrescendi per mortem vnius, & an sufficiat dictio, ipsorum, vel debeat dici, omnium.451.3.4.5
In emphyteusi acquisita pluribus ex causa onerosa habet locum ius accrescendi inter eos, itaut deficiente vno ad alium reuertatur non ad concedentem idem in causa quasi lucratiua.451.10.11
In contractibus emphyteoticis post emolumentum quæsitum est locus iuri accrescendi conuentionali, quidquid secus sit in legali, & quid stante clausula quod post mortem vnius, vel pars præmorientis reuertatur ad dominum.451.1.2
Impeditur per tacitam vulgarem, quamuis sit filius testatoris ille, qui conatur admitti per Ius accrescendi.741.20.21 4
Dicitur tacita substitutio.741.17
Admittitur in emphyteusi, maximè concessa titulo oneroso, & facta per habentem Iurisdictionem etiam inferiorem à Principe.707.3.5.6
Non inducitur per verba non distributiua, prout etiam si dictio distributiua non posset salua ratione recti sermonis, referri ad omnes vocatos.707.14.16
Per verba, post mortem ipsorum, & cuiuslibet ipsorum cum similibus quando inductum sit ius accrescendi.707.8.10
Diuisio facta inter fratres quo casu comprehendat ius accrescendi superuenicns post mortem vnius ex eis.707.17
Substitutio si deficit, an bona in ea comprehensa per ius accrescendi, seu non decrescendi sint in totum acquisita pro indiuiso alteri verbis coniunctio.741.15.16
Excluditur per verba institutionis limitatæ.942.16 5
Habet locum in reali & verbali coniunctione, & etiam in verbali tantum.807.25
An procedat inter coniunctos coniunctione legali.942.19
In substitutione fideicommissaria iuncta cum Iure accrescendi an habeat locum transmissio cum eodem iure, & quæ coniecturæ requirantur.965.33
Testator faciens executorem Titium cum Sempronio idem est ac si fecisset Titium, & Semproniam ad effectum, vt officium vnius accrescat alteri.812.5
Institutus in eo quod sibi debetur, ex necessitate Iuris non potest petere nisi tertiam tertiæ, & si vltra petit erit iure accrescendi.942.15
Transmissio petitionis legitimæ, quæ fit ad hæredes etiam extraneos præfertur Iuri accrescendi.807.33

IVS ACCIPIENTIS.

Ius accipientis resoluitur resoluto iure dantis.42.2.6.779.11 1

IVRIS APICES, ET IVRIS RIGOR.

Iuris apices non considerantur, vbi tractatur de salute animæ, & de male ablatis, & similibus.238.86 2
Iuris rigor non attenditur, si apparet ex publicis Instrumentis omnia fuisse conuersa in solutionem onerum hæreditatis 495.30 3
Non excusant in foro conscientiæ.637.14

IVS ACTIVVM, ET PASSIVVM.

Ius actiuum, & passiuum formatur in persona defuncti.981.18 5

IVS ACTORIS.

Ius actoris non mutatur ex variatione personarum ex parte rei.981.30 5

IVS CIVILE, ET CANONICVM.

Ius ciuile, & canonicum quando attendantur in matrimonijs computatione graduum, successionibus, incestis nuptijs, beneficijs, causis decidendis, legitimatione, obreptione, filijs naturalibus, & similibus.77.1.& sq. 1

IVS ADEVNDI.

2 Ius adeundi an transeat ad creditores, vel ad fiscum, & pro eo competat Saluianum, & an tale ius veniat in generali obligatione.271.27.& seqq.

IVS COMMVNE.

8 Ius commune Romanorum an veniat appellatione Iuris communis.99.14
4 Ius commune censendum est voluisse testatorem sequi.773.2
Verba disponentis debent aliquid addere iuri communi.713.69.
Specialitas in vno casu præsupponit contrarium de iure communi in alio consimili.656.4
5 Ius commune est fauorabile, itaut omnis recessus ab eo sit restringendus.976.8
Est deforum in Vrbe iuxta statutum illius.972.4

IVS COMPETENS.

1 Ius competens ex persona propria potentius est, quam illud quod prouenit ex aliena.86.9.&.106.19
Verba (ius competere) inducunt petitorium, & faciunt causam appellabilem.157.21

IVS CONGRVI.

3 Ius congrui competit ratione vtilis dominij.460.14
Habet locum in datione in solutum necessaria facta à Iudice pro executione rei iudicatæ, & quid in Constitutione Gregoriana loquente de venditione voluntaria, & spontanea. 544.17.& seqq.
Bulla Iuris congrui est fauorabilis, & extenditur ad casus similes.460.44.45
An Bulla dicta cogens vicinos ad vendendum domos, quæ à proprijs dominis non habitantur procedat si solum pars illius habitetur, & in alia adsint inquilini.484.2.3. Et
An requirat actualem numerationem vt possit res vicina retrahi, vel admittatur alia satisfactio.541.15
Et quamuis loquatur de venditione, tamen procedit in contractu emphyteusis seu liuellario, seu censuario, seu conductore perpetua, cum ista nomina sint promiscua, & somnient qui inter ea discrimen ponunt.460.37.38
Habens fundum vectigalem obtinet Ius congrui, & ei competit actio in rem, & finium regundorum.460.5
V. Ius Retractus. Retractus.
Banniti an amittant beneficium Iuris congrui.462.21
Statutum iuris congrui an comprehendat Ecclesias.460.17
Superficiarij, & locatarij ad longum tempus præferuntur in materia Iuris congrui.460.2.33
Intimatio est facienda personaliter de pretio ab initio constituto vigore bullæ Iuris congrui.460.71
4 In concursu plurium an competat ei, qui est à maiori parte coniunctus, vel potius præoccupanti.745.87.88
An habeat locum in venditione conditionali.742.33. & seqq.
Potest etiam tacitè renunciari.745.51
An admittatur in subhastatione facta à Iudice pro executione rei Iudicatæ.784.9.12
Quando requirat maiorem, vel minorem ornatum. 745.19.27.
Vicinus habens potiora iura præfertur in Iure congrui. 742. 78.79
Bulla Iuris congrui solum loquitur de extraneis ementibus, & non comprehendit vicinos.752.43
Statutum Iuris congrui an liget personas Ecclesiasticas.742.16. & seqq.
An habeat locum in vicino, qui confinet à parte posteriori, & quando ornatus Vrbis præcipue consideretur. 742.6.9
Denunciatio non veri pretij nihil operatur in materia iuris congrui.742.18
Constitutio Iuris congrui loquens de solutione intelligitur de propria, non de ficta prout est compensatio.742.43.& seqq. Et
An illa sit fauorabilis.745.46. Et
Quando procedat in vineis, & requirat probationem omnium qualitatum pretij, mensuræ, culturæ, & ædificij, itaut simul debeant concurrere.742.62.63.65
Promittens non mouere controuersiam an dicatur renunciasse Iuri congrui superuenienti de futuro.672.16
Bulla Iuris congrui fauet vicino pro consequenda domo contigua necessaria ædificio futuro.745.40.41. V. Retractus 2
An competat hæredi grauato fideicommisso.742.27.31
Admittitur quamuis res vendita existat iuxta murum communem.874.23 5
Bulla Iuris congrui solum exigit ornatum. 903.19.&.947.12.14. 19.
Quam scientiam requirat.957.8. Et
An procedat in Iuribus incorporalibus, seu vendente proprietario ad fauorem Domini vtilis.842.38. Et
An habeat locum in sola parte rei, in qua cadit necessitas, vel potius in omnibus illa circumscripta. 947.6.& seqq.
Ratio eadem facit, vt statutum Iuris congrui extendatur. 903. 16.
Vicinitas ad effectum constitutionis Iuris congrui an debeat esse ex parte anteriori, vel etiam ex parte retro. 903.14.17 21.&. 947.16

IVS EXEQVENDI.

Ius exequendi, quod Iudicis auctoritate est faciendum, æquiparatur conuentioni partium.840.25 5

IVS FVTVRVM.

Ius futurum quando censeatur renunciatum per promissionem de non mouendo controuersiam.672.16.17 4
Potest renunciari in præiudicium quorumcumque creditorum. 882.29.&.970.22.30 5

IVS INCORPORALE.

Ius incorporale acquiritur eisdem modis quibus vsusfructus. 615.21.22 4
Fundus est diuersus à Iure incorporali, vel alterius Iuris, quod in eo debet acquiri.615.3

IVS INQVILINATVS.

Ius inquilinatus an detur hebræis in domibus quas habitant, & quid significet Gazagà, & an sit cessibile & transmissibile & quando dicatur diuisum propter commoditatem. 842.21.42.47 5

IVS PATRONATVS.

Ius patronatus relictum Episcopo, & Ciuibus intelligitur pro medietate.70.15 6
Possessio Iuris patronatus an acquiratur per vnicam præsentationem.113.32
Quando probetur per subditos, & testes de Vniuersitate ad fauorem dominorum, & communitatum.168.23
Quo casu debeat probari per scripturas authenticas iuxta Concilium, & an excludantur testes probantes amissionem scripturarum.168.21.
Facultas concessa alicui nominandi Rectorem Iurispatronatus an possit per patronum illi adimi.177.1
Potest legari, fideicommitti, & donari.177.3
Quando acquiratur per eum, qui non dotauit, nec construxit, nec fundauit, nec aliquod Priuilegium habuit.177.6
Consensus Episcopi requiritur in fundatione, seu translatione Iurispatronatus.177.8
Transferens iuspatronatus an censeatur transtulisse etiam iura alimentorum.177.9
An possint per patronum alienari alimenta, retento iurepatronatus.177.12
Reseruans Iuspatronatus pro se, & filiis, & descendentibus an prohibeatur alios nominare in eorum præiudicium.177.13.
Fructus Iurispatronatus est ius eligendi, & præsentandi.177.17
Dotans altare in quo debeat præsentari sacerdos per se, & Titium aut alios, quos duxerit eligendos, si præsentauit cum Titio, an possit postea illum excludere in alijs præsentationibus, & alterum nominare.177.19

Ius quæsitum in Iurepatronatus non potest tolli per Episcopum.177.21

An acquiratur per augmentum dotis.177.24

Et quid in egregia dotatione.177.25. & seqq.

Quando competit pluribus an omnes debeant simul præsentare in vno, & eodem loco, vel possint separatim eligere. 217.1

An probetur per famam.310.80.81

Et per prouisiones Apostolicas.310.82.83

Competens parochianis vnius Ecclesiæ dicitur competere vt singulis.211.7

Quare sit introductum.218.62

Relictum seniori de parentela si decedat senior, in quo semel habuit effectum non transit ad eius descendentes, sed reuertitur ad alium de parentela, in quo concurrat illa qualitas senioris.218.83

Plurium familiarum quando requirat probationem immemorabilem cum præsentationibus continuatis.310.91

Non conceditur illegitimis, donec adest legitimus etiam quod vnus ex linea illegitima semel præsentauit, nec est quæsitum aliquod Ius in successoribus.218.78.86

Competens ex sui natura, & institutione solum ad illos de parentela an spectet ad illegitimos.218.13.14

Si donatur an sufficiat consensus Vicarij absque speciali mandato quamuis Episcopus esset absens.303.14

An acquiratur per meretricem ædificantem Ecclesiam, & illam dotantem. 218.5

Concessum ex Priuilegio non pertinet ad illegitimos, nec legitimatos.218.11

An dicatur Ius quoad banchos, & sedes in Ecclesia.210.50

Quasi possessio Iurispatronatus an probetur ex vnica præsentatione secuta institutione.310.77.78

Quando requiratur Titulus, & Instrumentum possessionum continuatarum per spacium centum annorum in dicta quasi possessione acquirenda.310.78.79

Enunciatio cum iuramento quod in donatione Iurispatronatus fuit habita licentia ab Ordinario Episcopatus non sufficit, maximè si in scripturis notarij reperiatur tantum licentia Vicarij.303.20.21

Illegitimi an censeantur exclusi quando ad iuspatronatus vocantur descendentes per verba naturalia absque aliqua mentione legitimitatis & quid si dictum sit legitimos, & naturales.218.16.23.87. V. Illegitimus.

Ad Episcopos solos pertinet creare aut confirmare iuspatronatus, non ad Vicarium.303.12

Arguendum non est de institutione beneficij ad præstationem consensus super donatione Iurispatronatus.303.17

Consensus tacitus Episcopi non sufficit quando transfertur, Iuspatronatus.303.13

In Iurepatronatus si fundatorum vita, &c.

Filiorum appellatione an veniant in Iurepatronatus illegitimi, stantibus legitimis.218.25. & seqq.

Iuspatronatus dicitur hæreditarium, si patroni præsentarunt nomine hæreditario, & fœminæ sint admissæ ad præsentandum.577.46

An sit gentilitium, seu hæreditarium pendet ab obseruantia patronorum.521.19

Iuspatronatus liberti non defertur iure hæreditario, & non transmittitur tanquam personale.419.14

Quod in plures transfertur, an debeatur in stirpes, seu capita, & quid stante obseruantia.521.13.14

Hæreditarium non dicitur si fuerint admissæ præsentationes illorum tantum qui præsentauerunt nomine proprio tanquam singuli de familia vel aliorum qui repudiarunt hæreditatem paternam, quamuis successerint per fideicommissum etiam vniuersale.521.35

Familiare an competat vti vniuersis.521.48

Merè gentilitium non potest dici illud quod extincta familia transit ad hæredes extraneos.521.53

Fundatum pro filijs, & descendentibus an intelligatur pro hæredibus.577.45

Transit ad omnes hæredes insolidum & non venit in diuisione bonorum.552.33

Mixtum, seu hæreditarium simplex requirit probationem proximitatis, & successionis hæreditariæ.521.33

Defensio iurispatronatus est onus indiuiduum spectans ad omnes.521.37

Expensa distributa inter omnes patronos siue proximiores, siue remotiores, significant dilationem Iuris patronatus esse in capita, non in stirpes, quamuis iste non sit actus præsentationis.521.36.38

Consensus Episcopi non est necessarius, quando patronus donat Iuspatronatus compatrono, secus in donatione facta per patrem filio qui non dicitur compatronus viuente patre.577.37

Remotiores de familia si admittuntur cum proximioribus in Iure patronatus an illud habeant in stirpes seu in capita. 521.30

Documenta, & enunciatiuæ antiquissimæ quando probent delationem Iurispatronatus in capita: & de alijs coniecturis.521.42.43

Beneficium Iuris patronatus potest conferri ipsi patrono.430.5

Consensus simultaneus, & collegialis indicat quod Iuspatronatus spectet in capita.521.45.46

In iure patronatus pertinente ad patronos vt singulos, non vt collegium potest fieri præsentatio separatim alijs non vocatis quamuis ageretur de præiudicando minori parti patronorum ex præsentatione maioris.521.49

Assertioni Episcopi quod beneficium sit de Iure patronatus multum defertur.597.83

Vxor est præferenda viro in præsentando quando fimus in Iurepatronatus vxori dato, vel non dato cum vniuersitate in causam dotis, valebit tamen consuetudo in contrarium.625.21.22

Consensus ordinarij etiam tacitus sufficit in donatione Iurispatronatus, & potest interuenire etiam postea ex interuallo.577.39

Qualitas legitimitatis non est necessaria in iurepatronatus hæreditario, secus in gentilitio, & familia.521.34.

Pater quando possit præiudicare filio, & successoribus in Iurepatronatus gentilitio, seu hæreditario: & quid si patiatur præscribi.577.41

Vltimus status attenditur, quando constat de proprietate Iurispatronatus, & quomodo dicatur de hoc constare.557.17.18.

Valet argumentum de feudo ad Iuspatronatus circa modum succedendi.521.32

Quasi possessio Iurispatronatus acquiritur ex vnico actu præsentationis secuta institutione.577.22

Transit in solidum ad plures filios patroni defuncti.575.7

Quando spectet ad filios & descendentes. 648.16

Non extinguitur si facienda sit electio per seniores de domo testatoris & illa extinguatur, sed transit ad hæredes extraneos, nisi adsit aliqua dictio taxatiua.645.10

Proximiores præferuntur extraneis in præsentatione Iurispatronatus.648.17.18

Descendentes vocati ad nominationem Iurispatronatus habent Ius quæsitum, vt gradatim fiat successio, itaut stante primo gradu cesset secundus, & existente secundo desinat tertius.648.1

Existentia Iurispatronatus si controuertitur an requirantur probationes in possessorio, sicut in petitorio.780.1.3.19

Vendens illam & Iuspatr. censetur vendere vtrumque principaliter secus si vendatur villa cum Iurepatronatus. 675.29.

An debeat exprimi per resignantem beneficium de Iurepatronatus.835.1.4

Pertin-

Permutatio rescissa ob contradictionem patroni tanquam facta sine eius consensu operatur vt permutantes non possint redire ad beneficia permutata si constat illos habuisse scientiam Iurispatronatus.835.6
Beneficia Iurispatronatus non comprehenduntur in Constit. Pij V. prohibente Episcopis ne conferant beneficia in eorum manibus resignata suis familiaribus, & affinibus.809.3.7
In casu Extrauag. Execrabilis, & Regula reseruatoria veniunt beneficia Iurispatronatus Ecclesiastici, secus laicorum, & mixta clericorum, & laicorum.809.5

IVS QVÆSITVM, ET QVÆRENDVM.

3 Ius quærendum non considerat Titulum aut malam fidem præscribentis, sed negligentiam non petentis.433.70.c.475.22.
Ius quæsitum, nedum ius quærendum magis potest auferri per Principem stante causa necessaria.458.23
Nunquam tollitur per legem superuenientem.465.17
Alienatio Iuris quæsiti est inualida sine solemnitatibus.568.94
Derogatio regula de iure quæsito non tollendo non requiritur in actu de sui natura præiudiciali tertio.599.11
Princeps præsumitur voluisse tollere ius alteri quæsitum.588.6.
Ius quæsitum alicui ex contractu perfecto, & adimpleto non adimitur.590.4
Et quando possit tolli eo inuito.405.24.26
5 Ius quæsitum non tollitur per dispositionem posteriorem. 882.28.
Conuentio aliqua non potest fieri in præiudicium anterioris, creditoris, ius tam fuit Ius quæsitum.963.2
Derogatio regula de Iure quæsito non tollendo non est necessaria, quando materia super qua cadit concessio, est de sui natura præiudicialis.940.14

IVS REDIMENDI.

4 Ius redimendi an præscribatur spatio 30. annorum.742.12.14.
Æstimatur, vt ascendat ad sextam partem pretij rei venditæ iuxta stylum Rotæ, quamuis secundum alios vsque ad tertiam partem.616.7.8

IVS REGALIORVM.

2 Ius regaliorum, quod percipit Rex Franciæ Sede Episcopali vacante, quale sit, & quando habeat locum. 296. 50. & seqq.

IVS RELOCATIONIS.

2 Ius relocationis magis precibus impetrandum est, quàm iure communi concedatur.357.4.5

IVS RETRACTVS.

3 Ius retractus datur filijs tam ex persona patris quam propria.433.25
An competat viuente patre.433.9
Et quid si euictio sit promissa per venditorem obligando bona heredum.433.20.24
An transmittatur ad heredes tam actiuè, quàm passiuè.433.22
Dicitur aduentitium.433.12
An sit præscriptum spatio 30. annorum.433.61.92
Quod datur agnatis proximioribus est ad instar successionis ab intestato.435.29
Ratione consanguinitatis est personale, non reale, vt illud vicinitatis: & an sit transmissibile.433.35.91

IVS SEDENDI.

2 Ius sedendi in Ecclesia non potest concedi per Episcopum quoad vsum non respectu dominij.210.47.48

IVS SPECIALE.

Ius Speciale facilius tollitur, quàm Ius commune.128.6

IVS SVCCEDENDI.

1 Ius succedendi inter ascendentes & naturales filios an sit vicissitudinarium.138.45
2 Ius succedendi ex pacto quod quis habet in emphyteusi an censeatur remissum per generalem renunciationem.346.2
Dicitur separatum à filiatione.496.27 3

IVS SVPERVENIENS.

Ius superueniens de futuro non venit in confiscatione bonorum.546.44 3
Regulatur iuxta mentem Iuris, & partium.546.42
An iuuet ex causa noua, & post litem contestatam, & iuxta dispositionem Iuris ciuilis.546.36.45
Actori seu reo ex causa de præterito conualidat Iudicium alias nullum, etiamsi pendente appellatione superueniat.531.13.14.c.526.56
De iure superueniente remissiuè.546.41
Ius dicitur superueniente ex causa de præterito quando res erat vendita ante captum iudicium, sed nondum tradita.546.38
Ius superueniens ex causa de præterito, & lite, & appellatione pendente, an iuuet.873.27 5
Re integra quando suffragetur, & conualidet omnem nullitatem tam actori, quàm Reo.903.22.c.978.20

IVS TERTII.

Ius tertij si opponatur excludit ius agentis, quando tertius consentit oppositioni.526.50.c.599.24 3
Censetur sublatum per Principem, quamuis rescribat cum clausula motus proprij.624.20.21 4

IVSTITIA.

Iustitia præsumptio quando dicatur, vt debeantur alimenta, & expensa litis tam in prima, quàm in secunda instantia.35.51 1
Iustitia contractus non est metienda ab euentu. 679.44 4
Non est euertenda ab eo qui est Dei minister.891.31 5

IVS TRANSMITTENDI.

Ius transmittendi in filium, quamuis non sit in actu, sufficit tamen quod sit in potentia.456.59 3

IVS VTILE.

Ius vtile an acquiratur substituto, si primo donatario non fuit acquisitum.332.10.11 2

IVXTA.

Dictio (iuxta) quando sit interpretatiuè, & causatiuè, seu conditionaliter & limitatiuè. 718.13.14.c.289.2.3.4 4

LABOR.

Labor cohæret personæ.614.12 4
Prærogatiua concessa his, qui laborauerunt, non habent locum etiam in laborantibus post publicationem illarum.608.3.

LACERATIO.

Laceratio scripturarum præsumitur prouenisse ab illo, qui commodum sensit.262.40 2
Lacera vestes, seu lacula, lacinia, lacisma, & laciniatim quid significent.319.4.5

LACVS.

Lacus conductor non solum habebit pisces, & alia quæcunque iura ipsius, sed etiam vsus nauium ad piscandum, si locator illas habebat, quamuis in conductione de eis nulla sit facta mentio.705.2 4

LÆSA MAIESTAS.

Læsæ Maiestatis crimen quando incurratur per rebelles. 54.1. Et 1
Per offendentes Officiales Principis.53.7
V. Rebellis.

LÆSIO.

Læsio enormissima an excludatur per iuramentum & clausulas generales.148.15.c.108.10 1
An sit inducta ex sola fideiussione ob metum reuerentialem.104.49
Non habet in locatione operarum.185.8
An attendatur in subhastationibus factis mandato Iudicis.71.10.11
Dicitur probata quando res erat maiorum suorum propter affectionem.26.25.

Præsumitur, nisi probetur minorem factum locupletiorem. 27.12

Non consideratur cum quis potest consequi damnum, sicut lucrum. 27.23

In renunciatione an sit spectanda tempore mortis. 148.11

Quando interuenerit Iudex, arbitratur. 148.17

Restitutio competit post quadriennium stante enormissima læsione. 148.19

Deceptus vltra dimidiam quando audiatur ob enormissimam læsionem infra 30. annos non obstante statuto per quod deceptis datur solum quadriennium. 148.20

Enormissima an dicatur respectu rei, de qua agitur, vel totius substantiæ patrimonij. 148.21

2 Læsio vltra dimidium in præsumendo pignore non est probanda, sed sufficit minor, & in hoc statur arbitrio Iudicis. 258.32. & seqq.

Enormissima an retardet executionem Instrumenti. 264.42.44.

Mulieri alleganti læsionem in rebus dotalibus æstimatis quomodo sit subueniendum. 242.27

Si non fuerit probata per partes, an post conclusionem in causa Iudex possit ex officio verum valorem inquirere. 58.44. & seqq.

Pactum de retrouendendo dicitur pars pretij & eius ratio habetur in probanda læsione, & quomodo talis læsio consideretur, & istud onus deducatur in conuentione de redimendo. 258.37.38.39

Periti quid debeant deponere circa læsionem. 228.29

3 Læsio magna facit vt quis non teneatur stare voluntati alicuius. 442.7

An probetur si per testes deponant de valore rei solùm de tempore conuentionis, non autem de posteriori, & anteriori per multos annos tam in stabilibus, quàm in mobilibus. 461.1. & seqq.

Non consideratur, quando quis potest consequi lucrum, & damnum. 579.30

Nec in donatione, maximè si donantur bona quærenda. 479.42.

Excessiua semper excluditur in quacumque promissione. 534.47.

Enormissima non inspicitur in donationibus ob ingressum Monasterij. 564.14.38

Non probatur per testes, qui deponunt de suo iudicio. 461.22.23.

Non consideratur in minore promittente euictionem pro aliquo, qui etiam pro eo promisit. 555.36

Æstimatio per cumulum fructuum 20. annorum an probet læsionem. 600.3

Peritiores debent assumi, si prætendatur læsio ex relatione æstimationis factæ per primos peritos. 600.28

4 Non præsumitur nisi probetur. 762.14

Non tollitur per authoritatem Iudicis. 723.14

Enormissima facit rescindere transactionem etiam iuratam, secus si fuerit enormis. 788.1

Si quotidie originatur, an efficiat, vt possit peti restitutio post quadriennium, vt in causa matrimoniali 601.31

Non inducitur per solum lapsum fatalium, etiamsi probetur quod si non essent decursa, sententia fauorabilis fuisset lata pro petente restitutionem. 762.18. & seqq.

Excluditur si adest timor amissionis, quæ compensatur cum lucro, 756.10.43

Probatur ex iniustitia sententiæ. 738.75

Sine culpa, & facto maioris requiritur læsio ad hoc, vt ille sit restituendus. 656.2

Statutum Vrbis c.151. lib.1. non habet locum in contractu non continente læsionem. 756.4.&.723.8

Fideiussio est actus de sui natura læsiuus. 723.9

Ad effectum concedendi restitutionem, quando dicatur læsio enormissima. 601.46

Læsio non sufficit pro concedenda aperitione oris, sed aliud plus est probandum. 959.12 5

Enormissima arguit existentiam doli ex proposito, & data opera, per quem annullatur contractus etiam cum maiore gestus. 823.38

Qualis debeat esse ad effectum rescindendi transactionem factam ex causa litis. 861.4.6.28

Ex quibus colligatur in minore, & quando audiatur super quacumque læsione. 823.25

Est concludenter probanda ad effectum rescissionis calculi, & quomodo illa probetur. 824.42

Vltra dimidiam non consideratur in contractibus, in quibus non datur aliquid hinc inde, seu vnum pro alio non promittitur. 952.25

Facit vt succurratur læso etiam iuranti per Deum, & sub fide Principis, & quando debeat esse læsio. 823.28.&.824.29.41

Non est sublata, quamuis remoueatur defectus nullitatis. 824.50.

Exceptio læsionis tanquam requirens altiorem indaginem non retardat remedium manutentionis, & iudicium executiuum. 942.27

LAICVS.

Laicus an possit esse Vicarius Episcopi. 268.63 2

An acquirat ius habendi sepulchrum, capellam, arma, & insignia in Ecclesia, & quam actionem habeat contra illa amouentes. 210.32.33

Qualitas duorum laicorum per se inhabilium habilitatur propter adiunctionem vnius clerici. 238.45

Non cognoscit quæstionem meri facti de re spirituali post transmissam inhibitionem ab Ecclesiasticis. 238.66

In spiritualibus non potest se intromittere. 238.95

Ratione peccati quando inducetur ad Ecclesiastico. 255.38

V. Iudex.

Non potest proferre laudum super rebus Ecclesiasticis. 379.1.2.

An possint laico concedi redditus spirituales & oblationes. 238.20

An habeat iurisdictionem in Clericos. 226.8

Laicus de proximo clericandus potest præsentari ad beneficium, & sufficit quod ante institutionem sit tonsuratus. 430.b 3

Non potest cognoscere causas matrimoniales. 738.13 4

LAPIS.

Lapides æquiparantur Thesauro, nec approbatur distinctio, an sint naturæ nascentis. 433.7.12 3

LATRO.

Latrones publici sunt à iure communi diffidati, & banniti, & possunt à quocumque occidi impunè, & à quibuscumque Iudicibus puniri vbicumque reperiantur. 380.27.38 2

An veniant appellatione furum, & quid propriè isti sint. 380.33.34.35

LAVDABILE.

Laudabile dicitur quod non est illicitum. 176.11 1

LAVDEMIVM.

Laudemium non debetur quando est locus iuri accrescendi inter eos, qui diuident. 36.5 1

Dicitur etiam laudatiuum: & quid significet. 180.1

Est quinquagesima pars pretij, & plus, minus secundum morem regionis. 180.2

Debetur domino directo ratione noua Inuestituræ. 180.3

An sit debitum pro feudo, emphyteusi, datione in solutum, diuisione inter fratres, donatione, venditione nulla. 180.4.5

An censeatur remissum per concessionem alienandi. 180.23

Quando sit soluendum pro retrouenditione. 180.6

Pro resolutione contractus, & pacto legis commissoriæ, & adiectionis in diem. 180.7

Pro executione, & accessorijs contractus. 180 9.57

Pro retractu. 180.13

Pro retrodatione facta vigore dominij reseruati. 180.14

Argumento de gabella ad laudemium valet.180.10
Non debetur quando emptor postea vendens teneretur præferre venditorem.180.15.19
Est soluendum si pater donat filijs rem emphyteuticam comprehensis in Inuestitura, non tamen proximioribus.180.22.24.
Non sufficit solutio laudemij ad probandam rem esse emphytheoticam.188.27
2 Quomodo æstimetur, & secundum quod tempus 377.37
Est quædam exhibitio obsequij reuerentialis, quæ nunquam censetur remissa per quamcumque concessionem & immunitatem.377.21
Non præstatur ab illis, qui sunt comprehensi in contractu.272.10.
Est debitum pro legato, seu donatione emphyteusis etiam in relictis ad pias causas.377.1.2
Exigitur per laicum succedentem Ecclesiæ, sicut illa exigebat. 277.25
Est onus reale non personale.377.24
Non deletur ex alienatione facta vigore Bullæ Greg. XIII. de Iure congrui.377.46
Non datur pro consensu, sed pro Inuestitura, & traditione possessionis.377.11.33.34
Est de sui natura contractus & illius solutio semper videtur excepta.377.22
Non soluitur si fiat renouatio emphyteusis in personam filiorum.377.6.8
An habeat tacitam hypothecam.272.1. & seqq.c.377.26
Debet solui per secundum emptorem, si erat debitum per antecessorem.377.6
V. Emphyteusis. Emphyteuta.
Quando dicatur pars rei, & computetur ad rescindendam venditionem.258.41
3 Soluitur ad rationem duorum pro centum, vel plus aut minus iuxta consuetudinem.469.70
Non est soluendum parte pretij rei venditæ.460.69
Debetur ex causa, & ex alienatione, quæ fit ex necessitate pro debito, quando per Iudicem dantur bona in solutum creditori seu tertio.544.19.&c.
Primus emptor non tenetur ad laudemium, sed hoc onus spectat ad eum qui retrahit rem venditam,450.65.67
An debeatur re non tradita.411.9
Non debeatur ex dispositione, quæ non habuit effectum.7 46.5
4 Est odiosum, & non ostenditur de vno casu ad alium, vbi etiam militaret eadem ratio.784.4
Est soluendum in venditione necessaria.784.6
Non est debitum, nisi habita ratione ad quantitatem pretij æstimati non obstante quod res plus valeret.784.1
Spectat ad vsufructuarium.615.12
Pacta & onera quando augeant, & diminuant contractum, & rei æstimationem respectu solutionis laudemij.784.3
Habet Priuilegium tacitæ hypothecæ.784.16. & seqq.
In solutione laudemij consideratur res ipsa, non persona.784.17.
In præstatione laudemij non attenditur absolutè valor totius rei, sed solum æstimatio vtilis dominij absque directo.784.8.
An sit soluendum per donatarium rei emphyteoticæ, seu feudalis cum pacto quod teneatur ad onera censualia rerum donatarum.784.15

LAVDVM.

1 Laudum quando sit nullum si indicetur super non comprehensis in compromisso.162.10
Arbitratoris non potest fieri sine citatione.162.6
Folium album subscriptum dat facultatem proferendi laudum absque citatione, non tamen operatur illius approbationem 162.8
Condemnans ad rem non extantem dicitur iniquum.195.4
Est nullum, si feratur per laicum super rebus Ecclesiasticis, quocumque possessore actum sit, quando interuenit persona clerici rei conuenti, siue agatur actione personali, siue reali.379.1.2 2
Habet vim nouationis.290.9
Exceptio laudi quando repellat testem.277.5
Executio non datur ex laudo nullo.379.18
An sit nullum solum in excessu.524.14.16.c.529.45.47 3
Non est propriè sententia finis tamen causa ita habetur per illam sicut per laudum.524.17
Non reducitur, nisi probato magno præiudicio, stantibus clausulis amplissimis Compromissi circa facultatem arbitrandi. 524.18.19
Approbatur per susceptionem termini ad soluendum contenta in laudo, & reductio excluditur.524.38.42
Idem per releuationem indemnitatis illius, qui pro eo dictum terminum suscepit.524.42.44
Quando non possit dici iustum, si obstat exceptio rei indicatæ: & quid in hoc disponat statutum Vrbis.486.27
Latum ex compromisso facto per metum est reuocandum. 586.58.
An sustineatur quoad vnum, quamuis non valeat quoad alium 529.15.44
Arbitratoris est declaratio transactionis factæ in compromisso, ita vt eo secuto non tam agatur ex laudo, quàm ex compromisso.557.26.27
Est nullum si fuerit laudatum, vt moriente pupillo, bona deueniant ad patruum, exclusa matre, eique non præiudicat, quamuis esset factum vigore statuti, & fuisset factum per sententiam Iudicis, & fuisset confirmatum vigore statuti, & super eo transactum cum iuramento ob defectum consensus pupilli.470.17.20
Transactum in iudicatum habet maiorem præsumptionem Iustitiæ, quando sumus in casu exceptionis, non executionis. 523.20
Fundans se in laudo debet probare implementum conditionis 529.14
Habet vim pacti, ac transactionis, ac rei iudicatæ post illius emologationem. 755.2.34.37 4
Latum vigore compromissi facti super rebus Ecclesiasticis absque consensu Papæ, seu Episcopi non nocet successori.674.15
Arbitratoris inducit nouationem extinctiuam de iure, & de facto.672.11

LAVS.

Laus alienata non debet occultari, & contra faciens punitur tanquam fur.111.23 1

LECTVS.

Lectus legatus vxori quando intelligatur de serico.138.23 1
Lectus legatus intelligitur cum omnibus ornamentis, quæ lecto accedunt iuxta qualitatem personarum, & quæ sint ista ornamenta.610.12.13 4
Debet dari ei, cui fuerunt relicta alimenta.610.16
Est necessarius ad vitam agendam.610.11

LEGALITAS.

Legalitas scripturæ, ex quibus adminiculetur.736.40 4
Notarij est probanda, vt detur fides Instrumentis ipsius, secus in antiquis.736.25.26

LEGATARIVS.

Legatarius accipit legatum de manu heredis.316.10 2
Dicitur successor, & heres, ita vt ei quoque censeatur facta stipulatio.316.11
Potest vendicare rem in solutum acceptam per testatorem, ita vt non debeat præsumi fuisse ademptum legatum factum de eadem re.316.5.6
Non habet fructus legati partis bonorum cessante mora heredis.250.29

Non potest eligere partem vnius legati alternatiui & partem de altero: idem quando electio competit debitori, tunc enim non datur solutio partis in vna & partis in alia.248.33.c.239.27.51

Rem alienam sibi legatam luens potest agere contra heredem ad æstimationem.237.20

1 *Non adimplens in totum onus sibi à testatore impositum, sed tantùm pro parte quo casu amittat legatum & quid in contrauentione respectu temporis.248.13.15*

An possit diuidere, & pro parte repudiare legatum.248.1. & seqq.

An reddatur indignus à commodo legati per contrauentionem causatam ex impetratione rescripti, vel per iudicium motum, quamuis factum euentualiter, vt possit deliberare an expediret accipere legatum.246.3. &c.

Dicitur ille, ad quem redundat commodum dispositionis.254.57.

An percipiat aliquid ob retardatam solutionem.244.49

Habet actionem personalem contra heredes non contra dominum, quamuis fuisset præsens pro legato res aliena, quam heredes tenentur præstare.237.17.19.21

Intellige quando legatur res aliena, vt ibi.

An soluat inuestituram vel censum super re legata impositum.294.38.39.40

Iudicio impetrato, & iudicium motum super hereditate an faciat vt legatarius dicatur contrauenire præcepto Testatoris prohibentis ne aliquid possit prætendere vltra sibi relictum in eius bonis hereditarijs: & quid in sola supplicatione Principi porrecta, & rescripto obtento.246.1.2

Testator prohibens legatarium nihil petere posse de bonis ipsius, an dicatur prohibere compensationem.274.7.9

Prohibitione de non molestando an inducat coniecturam vt legatarius non concurrat cum vsufructuario.350.28

An habeat rei vendicationem.254.38.40

Testatore relinquente certam speciem per verba significantia: proprietatem, & vsumfructum an sit in electione legatarij eligere quid velit.216.31.33

Si decedat conditione non impleta an transmittat ad heredem tam legatum, quam facultatem adimplendi conditionem.248.45

An teneatur ad solutionem laudemij de emphyteusi sibi relicta.477.1.2

Legatarius alimentorum præstandorum ex fructibus certi fundi an debeat soluere collectas.294.21

3 *Dicitur dominus rei legatæ.446.15*

Acceptans simpliciter legatum cum onere, vt nihil amplius petere possit, sibi præiudicat, quamuis minus sit in legato quàm in debito.565.66

Est legitimus contradictor, quando heres nihil potest consequi ex bonis ab eo possessis.542.59

Quando accipiens legatum authoritate propria priuetur iure suo.571.2.11

Existens in possessione rei legatæ potest impedire immissionem.542.32.33

Est magis dilectus testatori in re legata quàm heres.565.11

Dicitur ille, cui relinquuntur pecuniæ, vt præstet alimenta alicui, secus si relinquantur alimenta Titio, quæ dentur ei per Seium de tali pecunia.563.49

Nudus minister & executor nihil acquirit de eo, quod superest, adimpleto onere per Testatorem relicto, secus in mixto.563.47.52. &

Ex quibus verbis, & coniecturis colligatur an sit relictus legatarius, vel executor.446.37.38

Dignitas legatarij, in quem dispositio confertur est attendenda ad hoc vt cognoscatur de qua pecunia legatum debeatur.565.16

Est minus priuilegiatus, quam creditor.495.4

Non habet facultatem administrandi, sed illa datur executori.563.61.

Testator vtens verbis denotantibus commodum ad fauorem legatarij non dicitur demandasse nudum ministerium, ideo quod superest ei debetur deducto onere: & qualia debeant esse ista verba.446.3.4

Heres condemnatus in solidum ad instantiam creditoris seu legatarij an possit in executione sententiæ excipere quod bona sufficiunt.495.29

Legatarij quantitatis, & speciei sequuntur eandem fortunam, ita vt inter eos sit facienda diminutio legatorum pro rata, & si vni est facta solutio integraliter per heredem, potest alter agere contra eum ad restitutionem suæ partis.645.12.23.29. Contrarium ibidem nu.15 4

In posterioribus codicillis legatarij concurrunt cum legatarijs nominatis in priori testamento.646.19

Legatarius potest implorare officium Iudicis pro re legata consequenda.754.11

Coniunctus an vtatur priuilegio contra pariter coniunctum.611.30.31

Non capit propria authoritate possessionem rei legatæ: secus si heredi nihil debetur occasione falcidiæ.771.49

Vendicat totam statuam quamuis post illam sibi legatam testator adiecerit brachium, quod prius tempore testamenti non aderat.782.11

Est magis dilectus in re legata, quam heres.611.36.37. c.700.16

Seruus reuersus ab hostibus post obitum testatoris auget hereditatem ad fauorem legatariorum.794.14

Diminutio hereditatis an cedat damno legatariorum, seu heredum.646.9.11

Onus legatario iniunctum per viam causæ finalis respicit commodum heredis, non legatarij.758.30

Præceptum testatoris adimplendi causam, ob quam fuit legatario iniunctum legatum, debet per eum obseruari, stante illius acceptatione quæ illum obligat licet onus esset maius quàm commodum legati.758.31.32

Census super fundo legato an sit soluendus per heredem, seu legatarium: & quid si relinquatur pro anima, & in causam piam.611.2.7

Ædificium factum post aream legatam cedit commodo legatarij.782.12

Verba (heredes, & successores) comprehendunt non solum tria genera heredum, sed etiam legatarium, qui in re legata dicitur heres.724.13.14

Immissio non datur contra legatarium rei relictæ pro legitima, quamuis excederet quantitatem legitimæ.731.8

Legatarius quando possit esse testis de contentis in testamento.895.37.39.75 5

Prohibitum petere legatum ad tempus, interim percipit vsuras licitè à testatore relictas.920.28.38

Accipiens possessionem absque licentia heredis dicitur occupator, non possessor.910.14

Simpliciter agnoscens legatum videtur suscepisse onus coniunctum, ita vt nil aliud petere possit.816.9

Non priuatur legato propter litem motam heredi, quamuis per testatorem fuisset prohibita.844.12

Testator mandans Legatarius esse alendum expensis heredis, quando censeatur se restrinxisse ad fructus rerum legatarum, seu reliquisse plura alimenta.959.25.27

Renunciatio litis permittitur legatario, refectis tamen expensis.844.16

Petitio fortis quando censeatur per testatorem prohibita legatario.848.10.12

Relictum in recompensationem seruitiorum, & pro eo quod potest prætendi quocumque modo causa, & ratione, comprehendit quæcumque iura possent legatario competere etiam dissimulta ab expressis.844.11

Molestia prohibita per testatorem non inducit pœnam priuationis si non habuit effectum.844.13

Fructus

Fructus rei legatæ non possunt licitè percipi per legatarium, si non sit in facultate ipsius sortem petere.848.6.9
Æquiparatur hæredi in re legata, quam tenetur accipere cum onere apposito sicut hæres.844.1.3
Testator si iubeat bona vendi, & pretium dari pauperibus, tunc pauperes dicuntur esse legatarij pretij prout è contra. 932.30
Hæredi magis est fauendum quando tractatur de damno vitando, quàm legatario.816.22
Relictum ad vsum legatarij & pro eius alimentis est perpetuum & transmissibile ad successores, nisi adsit clausula (eius vita durante) vel simili.937.2
Quando legatarij contribuant si aliquod legatum non possit solui, siue consistat in specie, siue in quantitate.988.15

LEGATVM.

1 Legatum fructuum ex prædio designato an sit conditionale si fructus nascantur.62.7. & seqq.
Pecunia legata vna cum frumento ex certo fundo debet præstari eodem tempore, quo frumentum.62.10
Periculum deferendi rem legatam ad quem spectet.62.12
An pro legatis competat via executiua, actio personalis, rei iudicatæ, hypotheca, Officium Iudicis, Saluianum Interdictum: & quomodo verba sententiæ in eo debeant concipi. 62.16. & seqq. vsque ad 44.
Quantitatis præstandum duobus, an intelligatur cuilibet insolidum, vel pro æquis portionibus.70.1
Quando debeat strictè interpretari quamuis factum sit coniuncto.70.3.c.98.31.c.136.40
Fundo legato conditionaliter cum domo an censeatur eadem conditio repetita in domo.70.41.47
Legatis fructibus certi fundi, & viginti fiet solutio quando fructus recolligentur, & eodem tempore præstabuntur viginti.70.46
Vsusfructus vxori non restringitur ad alimenta, quando legatur filio, quamuis extent liberi.70.48.52
Alimentorum factum Titio cum familia debetur familiæ; ita vt per Titium non possit renuntiari in præiudicium familiæ.70.52
Pluribus nomine collectiuo an intelligatur pro æquis portionibus.70.54. & seqq.
Filiabus nascituris an sit soluendum insolidum, & quando æquipolleat vniuersali distributiuæ.70.58
Non valet si fiat per verba incidenter emissa.151.19.
Domus quando comprehendat apothecam, & quæ sunt parata ad vsum.126.1
V. Destinatio. Domus. Apotheca.
An sit soluendum in domo legatarij, vel hæredis.128.2
Solutio legati inualidi, vel ante tempus an præiudicet quoad alia.128.7
Propria authoritate quando possit capi: & quid in hoc operetur licentia testatoris.47.120
Verba (liberè & similia) an faciant vt possit accipi legatum sine consensu hæredis, & Iudicis.47.17. & seqq.
Prædium legatum ad vsum, & vsumfructum transmittitur, & comprehendit proprietatem.138.1
Factum de fundo pro alimentis, seu quoad alimenta, quo casu transeat ad hæredes.138.2.18
An valeat si fiat nepoti legitimo ex filio spurio. 138.2.28
Quo casu transmittatur ad hæredes si fuerit legatum prædium ad vsum, & vsumfructum spurio, & incapaci, vel nepoti legitimo contemplatione patris.138.20. & seqq.
An reuocetur per alienationem & pignus rei legatæ.172.3
Renunciatio legati probatur signis, & coniecturis.172.4
Pium & non requirens dilationem debet præstari ante aditam hæreditatem, & non confecto Inuentario.62.23.26
Bona quando addicentur causa seruandi legata.62.25
Pro recuperatione legati potest agi contra hæredem, vt agat: & quando hæres cedendo actionem liberetur ab agendo. 62.45.46
In subsidium studij est priuilegiatum, & vbi sit soluendum. 62.1.2
Sumit interpretationem ex conditione personarum.62.2
Onus soluendi legata annua an spectet ad vsufructuarium.62. 33.
Amittit vxor propter stuprum, quamuis non adsit conditio castè viuendi.5.1. seqq.
Vt quis non contrahat cum tali, extenditur ad casum, si cum eo inhonestè viuat.5.8
Valet vt quis non nubat tali.5.9
Vsusfructus factum vxori donec castè vixerit in viduitate, & si nubat centum, si non vixerit castè, & postea nupserit, debentur centum.5.33
An sit validum, si fiat concubinæ, meretrici, & amasio: & quid in clerico, doctore ob causam dotis: & quando applicetur fisco: & quid si in tempore legati non erat concubina.31.7. & seqq.
Alimentorum an debeat solui vltra vires hæreditarias, non confecto inuentario.34.21
An sit vsurarium, si mandetur solui aliquid donec per hæredem præstetur legatum quantitatis. 34.34. & seqq.
Quantitatis cum onere inuestiendi per hæredem ad commodum legatarij donec reinuestiatur, an debeat solui aliquid per hæredem, an iudicetur sicut legatum speciei, & debeantur fructus, stante mora hæredis absque interpellatione. 34. 41.
Omnium bonorum, seu pecuniæ an restringatur ad bona existentia tempore testamenti.98.8. & seqq.
Vsusfructus quando sit factum vxori animo compensandi. 134. 9.11.
Ecclesiæ relictum non præscribitur spacio.30. annorum.131.1
Alimentorum est perpetuum, & debet præstari per hæredem hæredis.131.7.8.c.104.30. & seqq.
Et quid in legato annuo.104.51
Et in eo, quod mandatur præstari per infrascriptum suum hæredem, & eius vita durante, & donec legatarius moretur cum hærede.104.54. & seqq.
Non valet quando versatur turpitudo ex parte recipientis, vel vtriusque.31.27
Factum Ecclesiæ an expiret, illa destructa, vt transeat ad Papam: & quando censeatur factum contemplatione Christi.131.15. & seqq.
Quanto tempore præscribatur: & an detur restitutio legatario.118.16. seqq.
Subrogatum loco legitimæ an sit debitum ipso iure. 118.30.36
Cum prohibitione alienandi, quo casu sit personale vel reale. 104.15
Alimentorum quando expiret per mortem hæredis. 104.23. & seqq.
In dubio iudicandum pro non extinctione legati. 104.35.62
Alimentorum ad decennium an sit extinctum, si legatarius moriatur ante illud tempus.104.30
Temporale habet tacitam conditionem cum vita legatarij.104. 37.
Factum vxori à marito an imputetur in quartam.120.31
An possit per debitorem repudiari.132.1
Repudiatum fingitur retro nunquam quæsitum.120.41.c.136.6.
Factum mulieri sub conditione, si Titio nupserit, an statim perdatur per recusationem nuptiarum cum eo.137.2
V. Conditio.
Relictum ad pias causas instituto, an debeatur à substituto 104.46
Sub conditione, si castè vixerit quando amittatur sequuto adulterio, quamuis postea ad monasterium transeat.137.5.
Quo casu transeat in legatarium, & fructus legatorum illi acquirantur hæreditate iacente.136.1.2

Ante acceptationem non acquiritur cum effectu & potest repudiari.136.6

Cedit à morte testatoris ad effectum transmißionis.136.7

Potest fieri ab eo, qui habet facultatem cedendi, transmittendi, & obligandi.136.8

Conditionale, & sub modo quando transmittatur. 136.12.19.58.

Vxori, si staret cum filiabus, donec nuberet, si antea legataria decedat, an poßit transmitti ad heredes.136.21

Quando extinguatur, si deficiat conditio mixta, vel casualis. 136.22.

Transmißio an poßit impediri, quando dies certa, vel incerta est adiecta solutioni, & executioni, seu substantiae, & dispositioni legati.136.25. & seqq.

Conceptum per verba si, vel cum talis morietur vel post mortem alicuius an sit conditionale, & transmittatur. 136.31. & seqq.58.

Tempus adiectum legato per dictiones si, nisi, & similia verba facit conditionem.136.40

Acquisitio, aut substantia legati quando est suspensa.136.50.

Dies incerta apposita legato, seu praestationi an faciat conditionem.136.59. & seqq.

Relictum pauperibus, seu pro dote puellarum an poßit praeueniri, & solui ante tempus praefixum à testatore.73.1

Factum Monasterio cum onere celebrandi missam in Ecclesia an debeatur, si contingat illud alibi transferri.73.6

An sit capiendum de manu heredis.87.10

Institutio in omnibus bonis, praeterquàm in legatis an censeatur etiam includere dicta legata, ita vt debeant capi ab herede, & detrahenda sit falcidia.87.1

Si deductis legatis, & aere alieno residuum bonorum debeat ad aliquem peruenire, an sit fideicommissum particulare. 87.13.

Scutorum trium mille de bonis suis vltra dotem duorum millium, an sit praestandum in pecunia sicut dos. 116.28.32

Cum clausula plus, & vltra reliquissem, si pater tuus soluisset quod mihi debet, an inducat liberationem debiti, ita vt filius heres patris debitoris non poßit molestari.116.34

De scutis centum vltra dotem scutorum ducentum est duplex relictum, & comprehendit etiam dotem inducendo nouum legatum.116.4

Factum de redditibus fundi an admittat solutionem valoris, & aestimationis redditum, & quando praedium poßit alienari, vel dimitti legatario, non obstante acceptatione legati, 116.5. & seqq.

Augmentum, seu diminutio hereditatis an cedat commodo, seu periculo eius, cui debetur legatum, vel heredis. 165.1 V. Heres.

Ad onus legato iniunctum quando legatarius teneatur.130.1

Relictum in certa summa pro extruenda capella an intelligatur inducere onus expendendi plusquam fuit legatum.130.5

Quando alimenta sunt legata praestari in domo heredis an poßit legatarius cogi habitare in domo heredis.104.24.

Quo casu in declaratione legatorum sit magis fauendum heredi, quàm legatario.136.40.41

Cum quis doctorabitur, an sit praestandum ei qui fuit doctoratus à Principe.186.78

Quando poßint repeti expensae factae in re legata per legatarium sub conditione propter spem, quam habebat ad illam rem.32.7

Heres an teneatur vltra vires hereditarias ad solutionem legati ob non confectum Inuentarium: & quid in legatis pijs.34.2. & seqq.

Post interpellationem factam heredi vt soluat legatum, an poßit percipi aliquid à legatario iuxta mandatum testatoris sine labe vsurarum.34.46

An valeat legatum meritorum, quae fuerunt in magnum virum, ita vt competat actio ad remunerandum.179.9

Rectori Ecclesiae amico praesumitur relictum contemplatione amicitiae.200.7

Factum amico debetur ex testamento minus solemni, & in eo intelligitur clausula codicillaris.200.8

Testator mandans praestari legatum sine diminutione censetur velle quod non fiat Inuentarium.40.13

Si fiat legatum nominis debitorum cum omni iure, & actione competente nomine illius, an censeatur etiam datum nomen Inquilini.20.18

Legatum ratione rei, vel causa, pro qua fuit factum quando habeat certum diem.254.36

An poßit renunciari in praeiudicium creditorum.271.1

Ad pias causas per quem notarium debeat exemplari, & coram quo Iudice.268.59.60.62

Rei, vel speciei quando censeatur per alienationem reuocatum.251.41.12

Non potest solui pro parte.239.27.31

Tempus adiectum solutioni legati an faciat conditionem. 256.37.

An sit debitum Scholari, vel Doctori, qui non exercet. 291.59. c.217.89.

Ex scriptura inter liberos an sit soluendum extraneo.235.81

Monialibus vt aliquam accipiant in monasterium an sit validum.254.29

Rei, in qua heres habet aliquod Ius an comprehendat Ius heredis.237.26

Centum ducatorum ex illis, quos habet Titius, an resoluatur in relatiuum, & verbum praesentis temporis.256.61

Fructuum debitorum ex locis montium, & inuestitionis ipsorum, postquam sunt exacti, an extendatur ad exactionem debiti.251.4

Quinquaginta pondo olei, & in singulas libras certa pecunia an faciat vt poßit peti pars olei, & pars aestimationis.229.30

Pro dote factum ab extraneo an sit conditionale vel purum. 275.23.

Et an transmittatur si legataria decedat ante nuptias. 275.21.

Facilius inducitur ex coniecturis quàm institutio, & substitutio directa.275.10

Mutatum in sua forma addendo, & augendo an sit extinctum, & quid in legato vsusfructus. 251.19.20

Fundi emphyteutici quomodo sit praestandum: & an proprietas cedat commodo legatarij, & debeatur aestimatio. 237.6.9.33.

Sub conditione, si nupserit Titio, non potest peti ante nuptias, sicut si dictum sit, vt nubat, & an requiratur cautio. 254.34.

Ad pias causas, & alimentorum per alienationem an sit ademptum.251.8

Per mutationem factam à testatore quando dicatur extinctum. 251.16.17

Quantitatis, & speciei an differat circa extinctionem, & ademptionem.251.9

Reuocatur ex causa necessaria multis modis.251.60

Propter pignorationem, vel hypothecam quando sit ademptum.251.44.46

Extinguitur, si testator exegit contra inuitum creditorem, non autem si recepit à sponte, vel offerente, & dicta spontanea voluntas est probanda.251.60.67

Non reuocatur per alienationem partis rei legatae à testatore factam.251.48

Cum conditione ingrediendi Monasterium debetur, dummodo impleatur conditio intra triennium post transactam aetatem idoneam ad profitendum.254.11.13

Indiuiduum in vna parte alternatiua censetur indiuiduum in altera.239.29.

Nominis debitoris conceptum verbis concipientibus praeteritum, vel commodum per exactionem extinguitur.251.51

Per

Per locationem ad longum tempus non perpetuò duraturam non finitur. 251.52
Et quid si in re alteri relicta constituatur vsusfructus, vel imponatur census. 251. 52.53.54
An habeat viam executiuam. 254. 44.45
Conditionale expirat, conditione existente viuo testatore. 251. 42
An sit pium, si relinquatur pro emendandis forts factis, & malè ablatis. 329.13.14
Solutum in vita aquiparatur donationi causa mortis, & assumit illius naturam. 251.28
An reuocetur ex alienatione necessaria facta ipsimet legatario: & quid si emisset post obitum Testatoris. 251.24.25
Pium non deficit quamuis sit caducum. 254. 47
Non dicitur transferri, sed impleri, quando quis pro quantitate dotis legata tradit speciem aut è contra. 251. 23
Potest relinqui muto, quamuis fiat ab eo, qui non articulatè loquitur. 350. 10
Promissu dicendis an valeat. 350.30.31
Ademptum non prasumitur fauore Ecclesia. 316.4
Non adimitur ex retrouenditione censuum. 316.1.3
Alimentorum, quod euanescit propter diuitias alimentarij, resurgit adueniente necessitate. 237.5
Rei, in qua adest vsusfructus an sit validum tanquam de iure quod extinguitur per mortem: & quid si fiat ei, cuius est proprietas. 237.13.15.16
Soluendum ex fructibus talis rei quando praestetur si fructus non extent. 256.23
Vsusfructus debiti ex re aliena non valet, sed superueniente proprietate reconualescit, & an ex eo constituatur in legatario vsusfructus formalis, vel causalis. 237.33
Non reuocatur per alienationem coactam necessitate rei familiaris: & quid in necessitate imposita à lege in pia causa, vel dote. 251. 62
Nominis debitorum quando sit reuocatum, licet non possit transferri tale creditum in legatarium tanquam incapacem si est coniuncta persona, vel sit nominatus debitor causa demonstrationis. 251.6.7
Alienatum censetur semper ex causa necessaria, & ex qua legatum sustinetur. 252.68.71
Non est extinctum si testator pecuniam exactam deponit, vel vtiliter consumit in emptionem aliarum rerum: & quid si res tradatur legatario. 251.5.22
An perimatur si alienetur alia res cuius contemplatione fuit factum legatum propter aliquod onus iniunctum. 251. 56
Censetur ademptum per alienationem cum pacto de retrouendendo. 251.49
Et quid si sponte testator liberauit debitorem, & pro credito legato bona quadam recepit in solutum. 251.69
Non reuocatur per alienationem, quando legatarius habuit rem legatam titulo oneroso. 251.55
Non est ademptum ex permutatione rei, si debetur res, cum qua fuit facta permutatio. 251.70
Acquiritur etiam ignoranti. 254.39
Ob causam nuptiarum continet tempus vt praestetur post triennium à pubertate puella, intra quod si nuptia non sequantur conditio deficit, & est locus substitutioni, & non purgatur mora. 254. 23
Rei aliena an sit debitum per haeredem tam secundum canones, quam leges. 233.53
Non acceptatur pro parte, & pro alia repudiatur. 239.28
Et quomodo hoc intelligatur. 248.18. & seqq.
Dies non dicitur omnino incerta, si ratione persona, cui fuit relictum legatum, potest haberi certitudo temporis praestationis illius. 251.1
An valeat si prohibeantur nuptia cum aliquo. 213.25
In legatis positus in conditione censetur etiam positus in dispositione. 254.41.42
An sit validum quamuis non adijciatur qualitas, quam testator adiecturum se promisit. 220.24.25
Res feudalis, seu dotalis, emphyteusis, & supposita fideicommisso ad commodum extranei an sustineatur. 237.2
Potest transferri in poenam administratorum, qui non seruarunt iussa defuncti, licet fuerit Ecclesia vel pupillo. 220.8
Certa quantitatis an debeatur si illam mandetur praestari de pecunia existente in tali loco, quamuis ibi non reperiatur. 256.59.60
Solutum per testatorem in vita quando possit reuocari vnà cum fructibus receptis. 251.26.27
Eius rei, quam quis habet in potentia an conualidetur si legatum deducatur ad actum viuo testatore. 237.11.12
An dicatur conditionale, si legentur centum sacchi frumenti percipiendi ex tali fundo, & quando locus sit adiectus taxatiuè, & demonstratiuè. 256.33.34.36
Factum per eum, qui sciebat rem possessam subiacere conditionibus extinctiuis an sit praestandum per haeredem. 257.22.23.24
Sub modo quomodo differat à conditione. 250.25
Vsusfructus an sit validum, si ius quod habuit Testator transeat ad haeredem, etiam alio titulo quàm haereditario. 237.25.28.29
An debeatur, quamuis illius solutio designetur ex certo loco ex quo non possit solui. 256.1
Rei fructifera ad effectum dotis constituenda facit vt fructus sint debiti etiam ab eo, qui culpa sua illam desiit possidere. 250.2
Pro eo, omni, & toto, quod quis praetendere posset non impedit quod statim fructus non debeantur: & qualiter tale legatum adimpleatur. 250. 24.26
An repudietur per maritum in praeiudicium filiorum primi matrimonij. 248.25
Plura legata loco vnius subrogata non possunt diuidi, nec pro parte acceptari, vel repudiari. 248.30
Conditionale, seu in diē an faciat deberi fructus. 250.13. & seqq.
Tutori relictum quando praesumatur contemplatione Tutela. 248.38.39
Plurium rerum sub nomine vniuersali, vel collectiuo non potest pro parte agnosci. 248.41
Octo seruorum, aut pro singulis seruis decem, non potest diuidi per legatarium accipiendo quatuor seruos, & in locum aliorum quadraginta alternatiuè legata. 248.31
Posthumo futuro est validum. 358. 7
Factum alicui, dummodo non nubat tali an amittatur per matrimonium nulliter contractum, & inhonestam vitam; & an sufficiat vnicus concubitus. 213.24.26.29
Debet solui, an saltem realiter afferri per haeredem agentem de acquirendo. 316.15
Si taxatum [illegible] quis, vel qui, an inducatur extinctio, vel debeat fieri suppletio ex sequentibus annis. 256.36. 40
Mille aureorum ex fructibus talis Ecclesia quando praestetur ex illo loco, & an expectandi sint duo vel plures anni donec fuerit plenè satisfactum, & quid in legato mensurarum, vini ex tali fundo. 256.55
Potest repudiari per vxorem inopem, si fiat à marito diuite, vt quartam integram consequatur. 248. 29
Soluendum de fructibus an debeatur ab haerede, seu fideicommissario mortuo primo haerede. 294.14
Priuatio legati an detur, si non constat de acquisitione illius. 316.12.17.18
Necessitas rei familiaris, & illa, qua imponitur per legem aequiparantur quoad non inducendum ademptionem legati. 316.2
Factum cum conuicio, & infamia non valet. 213.62
Non censetur ademptum ex alienatione necessaria nisi haeres probet testatorem mutasse voluntatem. 251. 64
Verba Testatoris relinquentis aliquid Monialibus, quae te-

uideatur facere celebrare Missas, præsupponit acquisitionem legati antequam possit procedi ad actus positiuos. 316. 13. 14. 21
Monitio debet præcedere, antequam non adimplens iussa defuncti priuetur legato, quando sumus in facto affirmatiuo, secus negatiuo. 316. 20
Nominis debitorum an reuocetur per exactionem ipsius crediti, etiam si fuerit legata liberatio ipsimet debitori. 251. 1. 3
An extinguatur si forma rei legatæ fuerit mutata à testatore de quantitate ad aliam rem in patrimonium remanentem, vel de specie ad speciem: & quid si essent legatæ res certæ. 251. 13. 14. 15
Vtilis actio datur, si fuit relictum id, quod mihi debet alius, & censetur legatum nomen debitoris. 252. 54. & seqq.
Fructus rei legatæ quando debeantur legatario, & à quo tempore: & alia ad materiam fructuum debitorum per hæredem cum similibus. 250. 2. 3. & 400. 3.
V. Fructus.
An possit repudiari per executorem vt euitet onus satisdandi. 248. 37
De re emphyteutica an possit fieri. 377. 27. & seqq.
Factum ad constructionem Ecclesiæ non est caducum, quamuis locus non fuerit ædificio assignatus. 358. 10
In legato quantitatis an transeat dominium recta via quamuis sit relictum locis piis. 400. 1. 2. 36
Falcidia an deducatur de legatis factis tam in vltima voluntate, quàm in donatione causa mortis. 247. 16
V. Falcidia.
Pro legato an debeatur laudemium. 377. 1. 2
Substantia legati an mutetur per verba adiecta causa demonstrationis. & an illa referantur ad alias personas, quam ad expressas. 256. 38
Pro Monasterio construendo est purum, non conditionale. 400. 18. & 358. 26
Conditio adiecta vni legato an censeatur repetita in alio. 217. 95. 96
Dictio, si, in legato importat principaliter conditionem, & magis impedit transmissionem, quàm dictio, cum, nec moriendo legatarius dicitur declarasse. 250. 5
Non reuocatur per alienationem factam ab hærede iussu testatoris. 251. 50
Conditio apposita in legato an diuidatur inter hæredes. 248. 11. 12. 40
Si promittatur integra solui ab hærede dicitur per eum renunciari falcidiæ. 264. 11
Mutatio de materia in formam, & è contra an inducat reuocationem legati, 251. 18
Deficit conditione deficiente. 256. 35
Ademptio legati est potius fauorabilis, quàm odiosa. 251. 2
Potest acceptari, repudiata hæreditate. 248. 28
Si consistat in quantitate reinuestienda, an habeatur loco speciei. 400. 5. 6
An extinguatur per alienationem voluntariam. 251. 61
Conditio nuptiarum, quæ debet adimpleri infra triennium non procedit nisi in legatis. 254. 18. & seqq.
Actio potest exerceri per executorem contra hæredem, seu debitores in legatis piis. 329. 1. 2
Probatio quod Missæ fuerint celebratæ an spectet ad monachos, vt possint consequi legatum, & quanto tempore illud præscribatur. 350. 32
Præsumptio iuris est quod testator noluerit multiplicare onus legatorum. 339. 19
Promittens soluere legata an iuuetur exceptione Inuentarij. 264. 8. 9. 15
Factum de re subiecta conditionibus extinctiuis an valeat, & teneatur hæres ad illius præstationem. 237. 22. 23. 24
Donatio causa mortis reuocatur ad instar legati. 251. 33. 34. 35
Vulgaris substitutio an habeat locum in legatis. 369. 31
Annuum an transeat ad hæredes. 355. 8
Soluens aliqua legata ante diem an teneatur alia soluere: & an idem sit respectu loci. 264. 26. 27
Pater faciens legatum filiæ de dote, quamuis nullum Ius habeat nisi in casu, in quo decederet sine filiis, videtur illud ius conditionale legasse. 237. 32
Vsusfructus debiti ex re aliena an valeat, & superueniente proprietate reconualidetur. 237. 33
V. Vsusfructus.
Hæres mutando formam rei legatæ an præiudicet legatariis. 251. 21
Ecclesiæ construendæ potest fieri tanquam possibili. o alieno 358. 1
Ex legato conditionale, siue in diem, quando fructus debeantur. 250. 13. seqq.
Positus in conditione in legatis censetur positus in dispositione. 254. 41. 42
Oblatio verbalis legati facta per hæredem quando sufficiat, vel requiratur realis. 246. 18. 21
Hæres, vel vsufructuarius an teneatur soluere legatum annuum. 294. 23. 24. 25
Repudiatio vnius ex duobus legatis non datur si in repudiato adest onus annexum. 248. 34
Onus non censetur iniunctum, nisi post habitum legatum. 316. 19
Prohibitio auget dispositionem, & inducit plenum legatum. 350. 18
Retrouenditio partis census facta venditori non inducit ademptionem legati. 251. 65
In re permutata non dicitur fieri alienatio ad effectum adimendi legatum. 316. 17
Reus etiam laicus conuenitur coram Ecclesiastico ex legato 258. 17. 18
Qualitas taxationis, seu demonstrationis quando habeat locum in adimendo legato. 256. 28. 29
Prohibitio de non petendo aliud vltra legatum non debet esse superflua. 274. 12
Prædium relictum alicui post decem annos, vel cum pubes erit quando illis debeatur cum fructibus à die facti legati. 358. 17
Modus non mutat aut suspendit substantiam legati. 400. 16
In re legata quando possit eligi legitima per filium, & cui incumbat probatio, quod alia bona non existant. 334. 7. 8. 9
Onus impositum legatario dicendi Missas facit vt commodum legati ad eum spectet: & quando cum illo concurrat vsufructuarius. 350. 19. 25
Circa approbationem legati ad eius fauorem facti an requiratur præsentia legatarij. 264. 32
An debeatur ex Testamento imperfecto ratione solemnitatis. 398. 9
Possessio legati an possit apprehendi propria auctoritate. 247. 17
Præteritio quando faciat sustineri legatum. 398. 10
An sit ademptum per pignorationem rei legatæ. 422. 17. 20
Compensatur cum debito necessario. 448. 14
Factum matri per filium imputatur ei in legitimam. 448. 12. 13
Acceptans legatum sibi relictum in testamento minus an possit amplius illud impugnare. 429. 21. & seqq.
Ademptum sub conditione alienationis intelligitur datum sub contraria conditione. 443. 20. 21
Rei litigiosæ an censeatur acquisitum legatario post litis exitum. 464. 23. 25
Etiam pro legitima consistit in iure quærendo, & in eo requiritur petitio, & declaratio, ideo currit præscriptio, nec consideratur mala fides. 458. 17
Repudiatur in præiudicium creditorum. 458. 19
Dotis in testamento non nouatur per subsequens Instrumentum dotis eiusdem summæ, quamuis adesset diuersitas in modo soluendi. 509. 7. 20

Pro

Pro maritaggio an debeatur tam pro matrimonio carnali quàm spirituali. 533. 29. 25

Relictum templo intelligitur iuxta conditionem illius templi, cui legatur si dubitetur an sit dandum in auro, seu argento. 565.17

Est accipiendum de manu heredis. 542.581.571.1

Fit quibuscunque verbis. 570.6. &

Statur mentis, & nutui testatoris, & coniecturæ attenduntur. 445. 10

Legatum fundi ad certum vsum an sit relictum taxatiuè, vel demonstratiuè. 432.2

Diuturnitas temporis arguit fuisse soluta legata per heredem. 570.24

Adimpletum per testatorem non est soluendum per heredem. 570.37

Relictum familiæ an comprehendat custodem viridarij. 533. 27

Factum Canonicis an intelligatur relictum Capitulo, seu Ecclesiæ, velut singulis. 533. 15.18

In maiori summa, quàm sit onus, facit, vt non præsumatur legatum intuitu oneris. 573. 79

Vnum an dicatur si fiat octo lecticariis, & an detur acceptatio vnius sine altero. 425.35.37

Ex coniecturis sumit interpretationem. 565.15

Pecunia certi corporis seu certæ quantitatis, vt vini, olei, cum similibus quando debeatur iuxta consuetudinem regionis, seu electionem heredis. 565.6.7

Conditionale non acquiritur, nisi prius purificetur conditio, secus si sit purum resoluendum sub conditione. 563.15

Non censetur remissum ex diuturnitate temporis. 561.42

Non venit appellatione hereditatis. 565.60

Recta via transit in legatarium. 563.1

Relictum mulieri donec, & quandiu vixerit in viduitate an resoluatur sub duplici conditione, & cum legataria transierit ad secunda vota, & cum obierit. 563.16.22

Non præscribitur nisi spacio 30. annorum siue sit pro dote siue pro legitima eiusque supplemento, siue pro alimentis. 565. 32.35

Vsusfructus pecuniæ, siue rerum, quæ vsu consumuntur, includit etiam proprietatem. 543.9

Opera, si præcedant legatum, & afferatur ratio relicti per viam modi, faciunt merum executorem, non mixtum. 563. 54. & seqq.

Præstatio legati, vel rei promissæ propter adiectionem mensuræ certi loci in eo est facienda. 549. 24.28

Testator grauans aliquem post tempus legatum restituere, videtur voluisse quod interim commodum ex legato percipiat. 563.50

Pro dote dicitur pium, & præsumitur factum pro alimentis, si relinquatur pauperi. 565.8

Quandiu vixerit in furore; resoluitur, quando legatarius desierit esse furiosus, si autem contingat illum decedere, antequam efficiatur sanæ mentis, non resoluitur, sed permanebit apud heredes decedentis in furore. 593.19

Causa finalis dispositionis censetur repetita in sequenti legato. 446.12

Paritas, & imparitas consideranda est inter legatum, & onus illi adiectum vt cognoscatur an sit factum gratia oneris. 446.52

Declaratio an retrotrahatur ad tempus actus in legatis. 464.22

Consuetudo patriæ testatoris consideratur prius in legato cessantibus coniecturis. 565.18

Acquisitio effectualis non attenditur in legato ante illius acceptationem. 458.22

Ad pias causas continet quod maius est, non quod minus. 595.9

Assignatio census facta pro supplemento victus prius legato includit præcedentia, & facit vnicum legatum. 446. 27

Onus adiectum legato, quando potest ita commodè adimpleri per heredem: sicut per legatarium, operatur vt quod remanet post onus iniunctum cedat potius commodo legatarij quàm heredis, & quomodo intelligatur. 449. 5.51

In legato fructuum prædij quotannis dum viueret, vel cum esset vidua vel permanserit in monasterio qualiter fructus diuidantur si super totum annum legataria non vixerit, vel statim non nupserit. 471.13

Legatum pecuniæ per testatorem existentem Mutinæ an sit soluendum in moneta Romana, si illa debeat deponi Romæ ad effectum, vt legataria nuptui tradatur. 565. 2

Testator si relinquat heredi certum quid, si Monasterium ingrediatur tunc substitutus statim excluso Monasterio. 481.38. 39

Hypotheca quæ competit pro legatis non dat retentionem nisi pro mensura debiti rei legatæ. 542.41

Executor grauatus alicui tradere post tempus percipit commodum ex legato medio tempore. 446.57

Minister nudus, non legatarius dicitur, quando verba legati non conferuntur in eum, sed solùm verba executionis. 563. 48.51

Defunctis executoribus testamentariis executio spectat ad ordinarium quoad legata pia, circa verò legata prophana, vel ad eundem ordinarium, vel ad præsidem loci. 563.76

Legatum an debeatur de legitima. 646. 6.7.8

Certæ quantitatis, & certæ partis bonorum contribuit in detractione falcidiæ. 646.20.21.22

Domus continet etiam Apothecas eiusdem domus. 775. 3

Ampliatur inspecta conditione personæ cui relinquitur. 700. 15

Factum coniuncto de re aliena valet si in totum sit aliena, secus si in ea aliquod ius testator haberet, quia tunc censetur relictum solum illud ius, quod ad eum spectat. 611. 24. 25

Relictum in secundo, vel tertio gradu non debetur quando est factum sub conditione prioris gradus deficientis si talis primus gradus non deficit, quo existente non est locus secundo, secus fauore piæ causæ. 603.1.2

Habitationis æquiparatur legato vsusfructus quoad facultatem cedendi, & vendendi. 775.15

Ad vitam legatarij, seu donec ille vixerit an redeat ad heredes heredis, si heres testatoris prius moriatur: & quando transmittatur ad heredes ipsius legatarij. 612.4. & seqq.

Debitum ex hereditate soluendum est per fideicommissarium. 646.1.2

Annuum debet solui de fructibus, & per heredem, si illos percipit, non per fideicommissarium. 656.19.19.20

Inualidum an accrescat piæ causæ institutæ, seu venientibus ab intestato. 605. 32.33

Rei alienæ, vel alteri obligatæ an valeat de æquitate canonica, licet sit factum coniuncto seu piæ causæ. 611.19 20.22

Ad pias causas debemus largè interpretari, & in eo venit quod maius est, non quod minus, idem si legetur coniuncto, quamuis etiam heres esset coniunctus. 611.15 & seqq.

Efficitur caducum si legatarius decedat ante testatorem, secus stantibus coniecturis, & quales debeant esse. 637.1.4.16

Annuum æquiparatur legato vsusfructus. 656. 15

Conditionale dandum heredi non transmittitur ad heredem. 612. 2

Factum consanguineo pauperi censetur potius factum ratione paupertatis, quàm consanguinitatis. 605.28.29

Promissio soluendi legatum excludit omnem vexationem. 758. 35

Maioratus est quoddam legatum, seu prælegatum factum primo successori, ita vt illo mortuo deferatur sequentibus primogenitis si fiat super bonis particularibus, secus si super vniuersis, seu in quota, quia tunc est institutio heredis. 771. 14.18

Rector potest agere ad legatum suæ Ecclesiæ relictum. 614.10
Testator si facit legatum, & ponit rem de qua voluerit illud satisfieri nunquam extinguitur per alienationem ipsius rei tanquam obligatæ pro illius solutione. 683.14
Habens facultatem declarandi in quibus rebus debeat solui legatum, si fecit ineptam declarationem recurritur ad arbitrium boni viri qui intelligitur Iudex. 700.31
Hypotheca datur pro legatis. 731.11.23
Pauper qualis dicatur ad hoc vt legatum ei factum possit dici ad piam causam: & quid si testator habebat legatarium pro paupere. 605.30.31
Testator si ignorans legat rem alienam ad pias causas, seu coniunctæ personæ, vel amicis censetur legasse æstimationem per heredem soluendum. 611.8
Appellatione legatorum, seu lassitarum an veniat primogenitura, ita vt reuocatis legatis sit reuocata primogenitura. 771.1.4.12
Dictio (tota) in legato significat omnimodam qualitatem in subiecto. 775.8
In legato fundi Titiani venit quod adiectum est seu destinatum eidem fundo. 782.7
Quietans generaliter de omni, & toto, quod posset prætendere occasione seruitutis censetur quietasse de legato sibi relicto ob seruitutem. 737.17
Executio pro legato liquido non est retardanda propter alia illiquida legatario debita. 700.68
Prouisio de aliquo legato etiam tenui facta patri heredis inducit coniecturam, vt vsusfructus dicatur ei prohibitus in bonis eidem relictis. 713.80
Apothecæ existentes sub domo, & sub illius finibus comprehenduntur in legato habitationis totius domus quamuis separatæ respectu vsus, & locationis. 775.1.2.5
Dispositio testatoris mandantis solui sua debita habet vim legati. 713.57
Disposita in legatis quoad in eis comprehensa habent locum etiam in contractibus. 782.13
Implementum exactionis si debet præcedere emolumentum legati operatur vt dilatio importet conditionem. 771.32
Testes quinque sufficiunt ad probandam voluntatem testatoris in materia legati. 637.5
Fructus in legatis veniunt à die obitus testatoris, secus in quantitate relicta etiam locis piis, nisi probetur, quod fuit reinuestita. 688.19.20.22
Testator legando aliquid simpliciter videtur legasse cum seruitute reali actiua, vel passiua. 611.3
Heres habens electionem soluendi legatum potest eligere quod est minimum. 700.8.9
Obligatio soluendi legata, seu dotem, & restaurum an intelligatur salua falcidia, & lucro dotali, & iuxta prouisionem iuris. 758.15
Legans aliquid mulieri cum conditione, vt renunciet omni legitimæ, & dotis, quæ peti possit à patre, non intelligitur prohibuisse vt non petat legitimam matris. 637.18
Legans rem, in qua solùm habebat possessionem, censetur legasse proprietatem, quæ ad alium spectabat. 611.29
Confessio Testatoris de dote vxoris sustinetur in vim legati, licet de ea non constet. 690.4
Interpretatio lata est facienda in legatis piis. 666.4.6
Spes rei conditionalis legata quando possit donari, & accrescat collegatario. 692.62. & seqq.
Testator non censetur legasse nisi partem, quæ sua esset, secus si tota res legaretur, quo casu legata erit etiam portio, quam habet iure pignoris obligatam. 775.9
Debetur, quamuis non contineatur in apocha per testatorem scripta si fiat relatio ad aliam scripturam certam, & recognitam. 205.65
Tacitè reuocatur propter inimicitiam, ingratitudinem, dispositionem rei relictæ, & illius alienationem. 771.19
Posterius testamentum, quod fauore piæ causæ sustinetur sine solemnitatibus an valeat solùm quoad institutionem vel etiam quoad legata extraneis relicta: & quid in testamento non solemni inter liberos. 605.23. & seqq.
Lectus legatus intelligitur cum omnibus ornamentis, quæ lecto accedunt iuxta qualitatem personarum: & quæ sint ista ornamenta. 610.12
Libertatis seruo cum potuerit dare centum Titio, non debetur, nisi cum effectu illa dederit. 630.12
Factum pro Missis celebrandis pro anima testatoris censetur factum contemplatione personæ Sacerdotis. 614.11
Legatum quantitatis reinuestiendæ habetur pro specie, ita vt ex eo possint licitè percipi fructus. 941.22
In specie de locis montium de tali, & tali erectione non debetur si illa non reperiantur. 988.1
De re aliena factum loco pio valet, & est soluendum per heredem prout si fieret coniuncto, amico, & pro libertate, siue scienter, siue ignoranter tam de iure ciuili, quàm canonico. 955.34.37.46.51
Factum sorori quando veniat detrahendum de legitima matris. 942.7
Primum, & secundum quando possit peti. 922.19.23
Censetur illud quod minus est. 922.37
Certi fundi comprehendit quidquid sub tali nomine nuncupatur. 947.28
Parum transmittitur ad heredes legatarij, secus si fieret per verba limitatiua temporis. 937.1.12
Potest relinqui nutu & per coniecturas. 973.59
Est donatio afferens maiorem vtilitatem, quam institutio. 922.29
Non debet extendi de vna re ad aliam, etiam si fiat commixtio. 816.25
Est præstandum de manu heredis, nec debetur ante aditam hereditatem. 922.27
Si transferatur, videtur transferri cum qualitate prioris legati. 808.13
Quando censeatur relictum animo compensandi cum lucro dotali. 816.1
Relictum contemplatione masculorum pro vsu familiæ quando comprehendat feminas. 930.7
Rei alienæ scienter factum valet, quando testator dixerit, lego fundum illi meum; Idem si fieret illam rem alienam esse alteri obligatam. 955.53
Transit ad heredes legatarij. 937.20
Est indiuiduum, & vnica voluntas, nec datur illius acceptatio sine qualitatibus, & oneribus in eo expressis. 844.4
Qualitas posita in primo legato quando censeatur repetita in alio stante dictione pariter, vel alia repetitiua. 937.35
Heres quando teneatur luere res legatas, seu alteri obligatas. 986.10
Legans cameram suam conductam intelligitur legare ornamenta contenta in camera. 940.34
Potest repudiari in præiudicium creditorum. 882.31
Identitas rationis an operetur vt conditio primi legati sit repetita in sequentibus, & quando ad hoc probandum sufficiant præsumptiones. 937.6.9
Testator legando fundum communem censetur legasse partem suam, secus fauore piæ causæ. 955.47.50
Legans omne penu, præter vinum quod erat Romæ dicitur restrinxisse legatum ad penu Romæ existens. 922.11.13
Fratres Ordinis Prædicatorum sunt exempti à solutione cuiusque quartæ debitæ ex legatis piis. 926.1
Relictum rei alienæ coniunctis personis an valeat, siue scienter, siue ignoranter legetur. 988.7.10
In specie debita ex testamento non veniunt vsuræ ex mora, si illa sit redigenda ad pecuniam, secus si legetur pecunia, vt inde emantur species. 952.33
Non adimplens onus in legato iniunctum dicitur voluntatem

testatoris circumuenire. 844.2
Traditio legati facta in vita testatoris an extinguat naturam ipsius legati, ita vt transferatur in donationem irreuocabilem. 910.6.8.24
Ius accrescendi procedit in legato proprietatis, etiam inter verbis coniunctos. 807.28
Æstimatio rei legatæ nunquam debetur etiam in casibus, in quibus aliàs illa esset debita, si potest colligi quod testator ipsam rem reliquerit. 988.12
Locus in legato quando sit appositus demonstratiuè, seu taxatiuè. 988.19.23.26
Hæres dicitur in mala fide post acceptationem legati, quod tunc nunquam præscribit. 994. 3
Testator declarans quod vxor transiens ad secunda vota non possit petere legatum victus, & vestitus, & habitationis, à contrario sensu si remaneat in viduitate poterit illud petere. 954.34
Coniecturæ admittantur ad probandum, quod testator voluerit legare æstimationem propter ius sanguinis, prout è contra aliæ sunt admittendæ, vt propter dictum Ius noluerit relinquere. 988.13
Hæreditas diminuitur per æs alienum, quod præualet legatis per Testatorem relictis. 998.1
Testator an præsumatur voluisse legare solùm ius, quod habet in re legata. 986.13
Interpretatio semper est facienda, vt minus hæres sit grauatus etiam in legato facto vxori. 922.36
In legato fundi Meuiani quando veniat solùm vnus fundus, quamuis plures fundos Meuianos testator haberet. 947.29
Vsus loquendi per testatorem obseruatus præualet in interpretatione legati. 947.31

LEGATVS.

1 Legatus æquiparatur Proconsuli. 166.3
An acquirat quæ sibi donantur. 189.7
Quando possit cognoscere de causis ad quas alius fuit deputatus priuatiuè. 92.26
Debet remunerari. 189.8
2 Legatus de latere non potest statuere contra Ius commune. 245. 42.c.300.50
Confirmatio legati de latere quando sufficiat. 300.48.52
An possit committere causam sine strepitu, & figura iudicij. 300.51
3 Legatus dum est in legatione an conueniatur in causis antea captis. 421.30.31
4 Legatus de latere in qualibet parte suæ legationis habet ordinariam potestatem: & an possit residere vbi voluerit. 655.13. 14. 27
In prouincia sibi decreta est ad instar consulum, & præsidum, & concurrit cum quolibet ordinario. 615.15.16
Constitutio legati de latere confirmata per Papam dicitur Papalis. 750. 21.22
5 Legatus de latere nihil statuit contra ius commune. 819.7
Non potest conferre beneficia vacantia in curia, nisi hoc specialiter sibi concedatur. 982. 6

LEGENDA SANCTORVM.

5 Legendæ sanctorum probant. 893.30

LEGITIMA.

1 Legitima an sit constituenda filiis per Monasterium statim post patris ingressum. 102.2
Quod tempus attendatur in eius calculatione. 134.24.c.148.10
Legatum loco legitimæ subrogatum quando sit debitum ipso iure. 118.30.36
Transmissio legitimæ in quo differat ab hæreditate. 118.17
Donata filio ob causam clericatus an imputentur in legitimam. 159.29. seqq.
Quam actionem filius habeat ad eam consequendam si non adsunt in hæreditate nisi iura, & actiones. 62.33
Postquam fuit assignata, an diminutio in ea contingens cedat periculo filij. 165.5
Matris est tertia pars totius hæreditatis, non portionis filio debitæ ab intestato in casu in quo sorores vel fratres sunt præteriti. 178.1
Frater omnino præteritus instituta non turpi persona an faciat partem in legitima. 178.2. & seqq.
In legitima an sit locus ius accrescendi. 178.3
An detur pro ea iudicium familiæ herciscundæ, & petitio hæreditatis. 178.6
Exclusus à successione excluditur à legitima. 178.14
An [illegible] per statutum. 178.18
An præstetur, seu minuatur legitima debita matri per statutum in quo fratres ex patre tantum coniuncti vocantur ad successionem exclusa matre, præterquam à legitima. 178.15
Solutum per patrem pro condemnatione filij an imputetur ei in legitimam. 50.1
Dos data per auum nepti an censeatur contemplatione filij, ita vt sit ei imputanda in legitimam: & quid in dote, quam pater dedit vni ex filiabus. 50.6.9
Quando sit debita in corporibus, vel in pecunia, vsufructu, iocalibus, & similibus. 50.10. seqq.
Pecunia relicta pro legitima si non sufficiat, an supplementum debeatur etiam in pecunia. 50.13
Officia, & loca montium quo casu imputentur in legitimam, & quomodo eorum æstimatio sit facienda. 50.15. & seqq.
Statutum disponens filias esse contentas dote an excludat eas à supplemento, quamuis dos non sit congrua, & minor legitima. 148.1
Aucta per statutum an sit relinquenda titulo institutionis. 44.1
Alimenta subrogata loco legitimæ an transeant ad hæredes. 44.5.7
An debeatur in vita patris dissipantis bona, & quando sufficiat cautio pro indemnitate filij. 44.18. & seqq.
Interpretatio est facienda, vt non tollatur legitima filij primi matrimonij. 197.6
Supplementum legitimæ an debeatur contra voluntatem testatoris: & an sit debitum necessarium quoad hæredem. 198.7. & seqq.
Debetur tacitè ex testamento defuncti. 198.15
Pro supplemento legitimæ non datur actio ex testamento, sed condictio ex lege. 198. 16
Retentio, & hypotheca an competat pro legitima, & eius supplemento. 198.18. seqq.
Exceptio supplementi an impediat immissionem ex Saluiano Interdicto. 198.11
Legitima habetur loco æris alieni, & in ea filius dicitur creditor, non tamen detrahitur ex re prohibita alienari, quando alia bona supersunt. 334. 18.19
Non est debita filio, patre viuente, neque ei pro illo datur actio in vita ipsius ad reuocandam donationem inofficiosam. 247. 59
Non minuitur per voluntarias alienationes, vt est donatio. 247.58
Quod tempus attendatur in legitima, etiam viuo patre assignata: & quid in casu, quo pater per immensam donationem patrimonium exhausit, vel quando post illam bona fuerunt aucta. 247.54. & seqq.
Detrahitur ex fideicommisso, seu substitutione facta in contractu inter viuos: & quid si filius interuenerit in donatione, & consensum præstiterit restitutioni faciendæ. 247. 21. 24. 28
An remittatur per simplicem donationem hæreditatis, & testamenti, & an in hoc filius veniat contra factum defuncti. 247.73
Petitio supplementi legitimæ durat vsque ad 30. annos. 274.71

Non debetur filio, si in vita patris renunciauit successioni paternæ. 247.37

Acquiritur filio ipso iure sicut ius agendi ad supplementum legitimæ. 271.4

Est quota bonorum, & eius quantitas consideratur secundum tempus mortis testatoris, & quando minuatur ex bonis superuenientibus post eius obitum. 247.52.53.&.300.36

Suppletio legitimæ, quæ fit filio ex donatione inofficiosa, qualiter fiat de legatis, fideicommissis, & donationibus. 247.60.61.62

An publicetur bonis filij publicatis. 271.8

Ante petitionem transmittitur. 271.7.14

Præsupponit ius quæsitum, sicut eius supplementum quoad reiectionem grauaminis, secus ad effectum acquisitionis realis, cuius respectu requiritur petitio, aliàs datur repudiatio, & præscriptio.. 271.13

Fructus legitimæ statim debentur à die mortis sicut ipsa legitima. 241.8.9

Requirit specialem mentionem vt filio in ea præiudicetur, & quod pater illum grauet, prohibendo ne aliud pro legitima petere possit. 247.32.35.36

Non potest prohiberi in præiudicium filiorum dummodo non fuerit alternatiuè relicta. 245.4

Debetur ex bonis pacto comprehensis, non obstante reciproca conuentione. 247.26

Detrahitur ex reciproca donatione, & illius respectu competit querela inofficiosæ donationis. 247.25

Retinens legitimam præstandam filio, ipso iure tenetur ad fructus quamuis consumptos bona fide. 241.7

An possit tolli per statutum, & ex qua causa: & an sit iusta illa, vt facilius vidua maritum inueniat. 300.1.2

Quando prius sit deducenda per filios antequam fiat deductio dotis inter eos, & secundum maritum iuxta formam statuti, 300. 25. & seqq.

An deducatur per filios primi thori & postea fiat diuisio eius, quod superest cum vitrico, si per statutum secundus vir debeat habere dimidium dotis vxore præmoriente cum filiis primi matrimonij. 300.23

Statutum magis potest disponere, ne legitima de certa bonorum specie deducatur. 300.14

Constitutio exclusiua fœminarum etiam excludit illas à legitima quando excludit solùm propter existentiam masculorum, & non ex alia causa, & quomodo hoc intelligatur, & reseruatur dos propter matrimonium, & alimēta. 306.3.4

An habeat hypothecam. & quid in eius supplemento. 366.3.4

Si acceptetur, an videatur acceptata cum sua causa, & suis vitiis, & quid si filius habuit substitutum vulgarem. 249.4.5

Pater relinquens filio legatum pinguius sua legitima potest ei prohibere, quod in euentum contrauentionis censeatur solùm inuestitus in legitima. 249.10

Reijcit omne grauamen, & requirit expressam renunciationem. 249.6

Exceptio detractionis legitimæ competit ad fauorem emptorum pro confirmatione alienationis in eos factæ. 265.5

Reijcit onus appositum etiam respectu temporis. 380.37

Priuilegium non imputandi fructus in legitimam competit nepotibus, qui mortuo patre eius locum sunt ingressi. 265. 30. 34

Non potest eligi per filium in re legata, quando hæreditas est soluendo, & cui incumbat talis probatio. 334.7.8.9

Non recipit aliquod onus, etiam si filius fuerit in totum institutus. 249.8

Grauamen quoad renunciationem legitimæ per testatorem filio iniunctum ex legis dispositione reijcitur. 249.9

Filius prohibitus alienare, si quid alienat, imputat illud in legitimam dummodo non sit particularis prohibitio certæ rei. 334.5.6

Filius institutus cum hoc quod tenea tur expressè renunciare legitimæ, aliàs cadat ab omni commodo testamenti, post mortem testatoris agnoscat hæreditatem absque expressa renunciatione, an possit non obstante agnitione legitimam detrahere. 249.7.11

Quod defertur filiis ex dispositione l. hac edictali C. de sec. nupt. & quod aufertur coniugi, an confundatur cum legitima: & an imputetur illud, quod fuit relictum per matrem eidem filio. 300.44.& seqq.

Matris an tollatur per pupillarem substitutionem. 275.15.27

Debet eligi in re mediocri ne fideicommissarius defraudetur. 265.20

Dos quando sit loco legitimæ imminuta, & sit debita ante nuptias, & transmittatur ad hæredes. 300.5

An debeatur matri in bonis filiæ, quando statutum defert dimidium dotis marito, & qualis eius portio. 300.33.34

Fructus percepti post aditam hæreditatem non computantur in legitimam. 241.6

An possit repudiari per filium in fraudem creditorum. 271.2.3

Alienatio ad tempus prohibita an comprehendat legitimam 280.38.39

Filius an possit grauari in legitima ex reciproco fideicommisso 247.27

Onus nuptiarum reijcitur à legato debito loco legitimæ. 275.22

Potest acceptari per filium, & respuis hæreditas: & quomodo hoc procedat. 249.2.3

Non amittitur per non confectionem Inuentarij. 203. 50

An possit tolli per statutum, & ex qua causa, & sit illa iusta vt vidua virum inueniat. 300.1.2

Detrahitur ex reciproca donatione, & illius respectu competit querela inofficiosi. 247.25

Transmittitur per Monachum in monasterium quamuis ignorauerit. 271.15

Filius detrahit legitimam, licet agnoscat hæreditatem, & consentiat fideicommisso. 247.31.33

Donatio facta filio ob causam Matrimonij seu clericatus an imputetur in legitimam. 297.1.& seqq.

Patre viuente filius non habet ius in legitima. 247. 59

Detractio legitimæ, quæ fit ex rebus subiectis fideicommisso habet implicitam qualitatem dummodo adsint alia bona, ex quibus illa possit detrahi. 331. 25

Filius excluditur à legitima quando concurrente statuto de lucranda æqualiter dote inter secundum virum, & filios primi matrimonij, mulier eodem modo testamentum fecisset. 300. 37.& seqq.

Legatum factum iure legitimæ de re subiecta conditionibus extinctiuis quando sit præstandum per hæredem. 237.24

Filius hæres patris tenetur stare locationi, secus si veniret ad legitimam per actionem supplementi. 247.45

V. Pater. Mater. Filius, Fideicommissum.

Legitima est debitum necessarium quod tenetur filius matri relinquere. 448.13

Quamuis ad secundas nuptias transierit. 448.1.3

Potest alienari per filium, non obstante, quod illius alienatio sit prohibita ad commodum ipsius. 594.10

Censetur agnita per filium statim quod aliquem instituit heredem & tunc dicitur de ea disposuisse. 594.18

Quando debeatur patri ex bonis fideicommissi. 583. 19.20

Matris est tertia omnium bonorum filij, & totius hæreditatis, & quando sit pars eius, quod habitura esset ab intestato si sit relictum aliquid fratribus, vel sororibus. 448.16

An sit portio portionis debitæ ab intestato tam respectu filiorum, quam parentum, & fratrum, institutis turpibus personis, 448.44

An sit vnica diuidenda inter illos quibus potest competere, & sicut triens, & semis totius substantiæ est legitima filiorum, an etiam ita sit ascendentium. 448.55.& seqq.

Detrahitur de fideicommisso vniuersali, non particulari. 404. 19. 20

Diminutio contingens in rebus pro legitima relictis cedit damno filij. 578.8

Est semis stante numero filiorum quinque, seu nepotum, quamuis adsint faeminae exclusae per statutum, quae faciunt partem ad commodum filiorum. 594. 21.22

Bona assignata pro legitima non possunt alienari propter necessitatem soluendi dotes nisi probetur non existentia aliorum bonorum. 570.10.13

Est debita patri in bonis filij ingressi religionem. 519. 22.24

Non datur adoptato cum limitatione successionis. 496. 38

Est neganda excluso à successione intestati, & praeterito, qui non habet querelam impugnandi testamentum. 496.41.45

Dicitur portio eius, quod quis esset habiturus ab intestato. 496.43.46

Non est danda legitimatio cum clausula cum praeiudicio venientium ab intestato, prout nec eius supplementum secus si fuerit simpliciter legitimatus. 496. 37. &c. & seqq. c. 567. 1.8

Et quid si fuerint instituti extranei. 567.3

Vel adsit clausula vt succedat in portione, quam pater ei reliquerit, vel prout patri videbitur. 567.9

Legatum etiam pro legitima consistit in iure quaerendo, & in eo requiritur petitio, & declaratio, ideo currit praescriptio, nec consideratur mala fides. 458.17.18

Est quota bonorum, & dicitur incerta, & illiquida. 490.21

Debetur iuxta aestimationem bonorum tempore mortis, valebit tamen assignatio facta filiae in vita ob renunciationem successionis paternae etiam in minore renunciante absque iuramento, & multo magis illo existente. 470.31.33

Diminuta in fraudem legis est supplenda sine aliqua mora, & dilatione. 472.5

Agnitio specialis inducit approbationem legitimae, non generalis. 472.23

Onus reijcitur tam de legitima filiorum, quàm ascendentium, licet in multis sit diuersitas. 448.27.28

Bona alienata de mandato testatoris non imputantur in legitimam. 419.9

Non potest peti per filium naturalem nec aliqua successio in bonis patris, quamuis per eum instituantur extranei. 567. 13

Non imputatur in legitimam quod reuocatur per beneficium l. hac edictali C. de sec. nupt. ad fauorem filiorum primi matrimonij, sed illa prius detrahetur, & residuum erit diuidendum inter eos, & secundum virum, cui debetur lucrum dotis. 463.7. & seqq.

Filia exclusa à successione non potest habere legitimam, si instituantur masculi & agnati secus si extranei. 567.4

An autem tunc petat supplementum legitimae, si pater ei relinquat. 496.56.59

Priuilegium legitimae, vt in ea non possit filius grauari an transeat ad heredes extraneos, & ad fiscum, si in vita idem filius non reclamauit, vt illud reijceretur. 594.11.15

Prohibitio alienationis legitimae ad tempus, & ad certam aetatem valet, secus si sit perpetua & simplex. 594. 2

Petitio, seu declaratio an sit necessaria vt filius transmittat legitimam in heredes. 594.16.17

Non statur assertioni testatoris dicentis quod legitima potest detrahi de mobilibus, & alijs bonis. 404.21

Alienatio legitimae non potest prohiberi ad fauorem vocatorum in fideicommisso. 594.3

Testator potest mandare vt legitima detrahatur de certis bonis ne diminuantur legata & fideicommissa: & ex quibus colligatur ista voluntas defuncti. 570.1.2

Incertitudo legitimae non impedit acquisitionem dominij bonorum, quae pro illius solutione relinquuntur, nec augmenti, & accessionum prouenientium ab effectu iuris. 570. 16

Mater an habeat legitimam iure naturali sicut filius, vel iure positiuo: & an ei iniuste sit assignanda in fructibus & pecunia, & sit relinquenda titulo honorabili institutionis, prout est illa quae debetur filio in bonis patris. 448.4.6.

Legatum factum matri per filium imputatur ei in legitimam. 448.12.15

Parentes an transmittat etiam ad extraneos hereditatem sibi delatas, non tamen agnitas: & quid in legitima etiam debita cum hereditate. 448.21. &c.

Legitima est debita filio vnà cum fructibus etiam consumptis per heredem. 688.6

Est relinquenda filio titulo honorabili institutionis in testamento tam solemni, quàm condito iure speciali. 702.1.3

Non minuitur per voluntarias alienationes. 751. 15

Reijcit omne onus & conditionem, etiam honestam, & fauorabilem filio. 702.18.20. & 711.5

Praescribitur spacio 30. annorum, sicut etiam eius supplementum. 602.1. & 729.40. & 749.17

Debetur in omnibus corporibus hereditarijs, & quibuscunque iuribus & actionibus tam si debeatur descendentibus, quàm ascendentibus. 698.8.25. & 688.25. & 742.6

Potest peti per heredem etiam extraneum, sicut per eius auctorem. 743.1

Deperdita absque culpa filiae est iterum illi constituenda. 649. 43. & 702.10

Parentum & patroni an debeat relinqui titulo institutionis, vel potius quilibet Titulus sufficiat. 702.4.6

Filij quanta sit in hereditate matris, tam existente statuto Vrbis, lib. 1. c. 145. quàm illo circumscripto. 676. 1.2

Est ius vniuersale, in qua filius dicitur heres secundum quid. 688.1

Renunciata per filium an acquiratur fisco. 692.73

Consideratur respectu status, in quo sunt bona tempore obitus testatoris, secus si pater fecit in mensam donationem inofficiosam, nam tunc inspicitur tempus donationis, & de illis detrahitur. 751.13. & seqq. & 729.26

An sit debita filio acceptanti testamentum patris, in quo erat prohibita. 684.20.21. & 743.3. & 751.19. & 711.7

Cum fructibus an sit soluenda filio à tempore mortis absque interpellatione. 702.17. & 688.3. V. Fructus.

Non est detrahenda in magis pretiosis in praeiudicium fideicommissarij. 743.10

Lucrum debitum filiae propter transitum matris ad secunda vota non imputatur in legitimam, imputabitur tamen illud quod fuit relictum per dictam matrem eidem filiae. 702.32. 33

Est danda sine dilatione, ita vt heres morosus soluat illam duplicatam. 698 6.7

Quando sit constituenda in vna, vel duabus rebus arbitrio Iudicis. 698.26.27.794.6

Non impeditur propter incertitudinem aliquorum bonorum, si adsunt alia bona certa. 794. 7

Non diminuitur, nec augetur post obitum testatoris. 794.1

Assignanda est filiae in bonis paternis, & maternis. 657. 19

Non datur filio naturali in bonis patris, secus matris. 657. 21. 22

An alienata, & erodita exacta per filium imputentur ei in legitimam. 743.4.11

Non comprehenditur in renunciatione generali, etiam iurata. 657.23

An possit relinqui per matrem filio, vt nihil patri acquiratur. 713.20. &c.

Expensa erogata per patrem ad honorem filij non computantur in legitimam. 643.15.16

Incertitudo legitimae proueniens ex conductionibus factis per defunctum quomodo certificetur. 794.8

Executio assignationis legitimae sustinetur donec non sequatur partitio. 794.9

Exceptio retentionis legitimæ, & eius supplementi an impediat immissionem in Saluiano. 694.11.17
Supplementum legitimæ petitur contra voluntatem testatoris. 688.39.40
Et pro eo quando agatur contra hæredes prius, quàm contra legatarios, & tertios possessores. 702.16
Non admittitur appellatio in assignatione legitimæ, nisi in casu notabilis læsionis. 698.38
Remissio inuentarij non præiudicat legitimæ filij. 711.37
Dos quando sit subrogata loco legitimæ iuxta statutum Vrbis. 792.9.11.14.c.700.29.30
Non est grauandus filius vt deducat legitimam in minus vtilibus. 743.9
Consensus, qui potest habere diuersum finem non includit renunciationem legitimæ, quæ debet esse specialis. 751. 18. & seqq.
Filius, viuo patre, nullum ius habet in legitima propter affictus non finitos, & quibus possit damnum, aut vtilitas contingere. 794.5
Pactum de non succedendo patri, aut matri est validum. 692. 7. sed vide.
Filius non tenetur accipere quantitatem pecuniæ pro legitima. 688.12
Sexta pars quando pro legitima debeatur. 751.16
Retentio conceditur filio possidenti donec liquidetur sua legitima. 731.22
Immissio non competit contra legatarium rei relictæ pro legitima, quamuis excederet quantitatem legitimæ. 731.8
Mater non excluditur à legitima in substitutione fideicõmissaria, secus in pupillari. 684.4.6
Titulus institutionis in legitima censetur expressus per verba æquipollentia. 702.12
Ascendentium & descendentium est æquiparata. 702.7
Bona subrogata pro legitima recipiunt omnes conditiones & qualitates illi competentes, & Iudex ita debet interpretari, aliàs dabitur appellatio. 700.26.28
Testamentum, in quo adest clausula omni meliori modo, sustinetur, quamuis in eo non sit relicta legitima titulo institutionis. 702.8.11
Filius dicitur creditor in legitima. 788.25
Donans bona præsentia potest sperare se alia superlucraturum, ex quibus possit suppleri legitima filiorum. 729.8
Incerta ratione loci, & quotæ est liquidenda ob detractiones æris alieni, & similes. 691.18. & seqq.
Filius non imputat in legitimam pecunias consumptas. 649.9
Bona superuenientia post mortem testatoris an augeant legitimam si proueniant ex lite, quæ aderat ipso viuente. 794.12.13
Ius legitimæ non agnitum transmittitur ad hæredem etiam extraneum. 602.3
Officia imputantur in legitimam. 670.14
Ius conductionis an sit de actionibus, & iuribus hæreditariis, & veniat in assignatione legitimæ, prout veniunt ipsa iura hæreditaria. 794.10. 16
Petitio legitimæ dicitur confusa per aditionem: & quid talis confusio operetur. 602.5.6
In militia, & vita subrogata loco legitimæ an attendatur tempus mortis feudatarij, seu emptionis feudi. 794. 17
Creditor legitimæ an possit considerari pro tertia dominus pro indiuiso, vel sit loco creditoris, quamuis non habeat dominium, nec possessionem antequam detrahatur. 602.12.13
Non præsumitur renunciata, si alia coniectura potest capi. 602. 8. 9
Donatio inofficiosa re, non consilio reuocatur solum quoad legitimam, quamuis sit facta extraneo: secus si fuit re, & consilio. 729.1.2
Quando filius possit variare quoad bona capta pro sua legitima. 743.12
In calculanda legitima, & eius supplemento non attenditur, quod vxor reliquit secundo viro, eiusque filiis, ideo illius detractio est prius facienda. 702.27.28
Princeps confirmando primogenituram, in qua prohibetur legitima, an censeatur etiam confirmasse talem prohibitionem. 751.28.29
Pecunia posita loco bonorum debitorum pro legitima habet priuilegia ipsius legitimæ quoad fructus, qui erunt soluendi, prout de ea soluerentur. 759.2
Filius, & eius hæres non inualidat alienationes defuncti si remanet tantum quantum sit portio suæ legitimæ, quam vult vendicare etiam confecto Inuentario. 743.14.19
Donatio facta à matre extraneo non potest dici inofficiosa, si quid minimum ab ea filius habuerit, sed solùm datur actio ad supplementum legitimæ, prout idem si donatarius aliquid reliquisset vni ex filiis donantis. 729.11.14
Tempus mortis attenditur in assignatione legitimæ, quamuis augmentum & diminutio habeat originem ex causa de præterito. 794.11
Filiæ exclusæ propter dotem, seu renunciationem an computentur in numero filiorum, ita vt legitima masculi sit portio totius hæreditatis, sed portio illius portionis non secus ac si concurrerent in successione cum filiabus. 676.3. & seqq.
Creditor legitimæ possidens bona subiecta restitutioni, ex quibus illa est detrahenda non tenetur petere talem detractionem ad hoc, vt ei non currat præscriptio. 602.2. & seqq.
Clausula, sine præiudicio venientium ab intestato, operatur, vt neque legitima sit debita legitimato. 635.4
Iudex debet eligere æstimatores, vt cognoscatur an legitima sit assignanda in vna re, vel pluribus, vel in omnibus. 698. 36
Quo casu Iudex arbitretur, vt alienata imputentur in legitimam. 743.7.8
Quando sit detrahenda ex prælegatis, & bonis fideicommissi etiam particularis, & cui incumbat onus probandi, quod de aliis potest detrahi. 700.23.25.c.646.6.8
Filiæ exclusæ an augeant numerum filiorum, ita ut faciat transire legitimam illorum de triente in semissem. 676.12.15
Legans aliquid mulieri cum conditione vt renunciet omni legitimæ, & doti, quæ peti possit à matre, non intelligitur prohibuisse, vt non petat legitimam matris. 637.16
Officia non imputantur in legitimam filij stante eius obitu si in eis aderat decretum ad fauorem patris, cum prohibitione quod non possent per eundem filium alienari. 794.3
Legitima est tertia pars portionis ab intestato prouenie͂tis. 942.4
Debetur filio post mortem patris, & matris, non autem ipsis viuentibus. 950.6
Deducitur ex lucro mariti, quando dos est inofficiosa. 950.12
Non est debita matri stante pupillari substitutione. 979.40
Recipit onus ad commodum filij tam minoris quam maioris. 983.26
An sit danda filiis in proprietate, & non in vsufructu. 983.8
Transmittitur ad hæredes etiam extraneos, sicut eius supplementum, ita ut talis transmissio præferatur etiam iuri accrescendi. 807.33.c.983.15
Non petitur per filium à monasterio quamuis professionem emiserit. 815. 9.11
Matris an sit tertia pars totius hæreditatis filij, seu tertia eius, quod habitura esset ab intestato. 942.1.17.21
Non detrahitur per filium si pater ei reliquerit hæreditatem, seu legitimam, & filius eandem hæreditatem acceptauerit. 983.3
Est danda auiæ in bonis neptis. 942. 2
Potest relinqui per patrem filio in aliquibus bonis facta dispositione de reliquis prout voluerit. 983.2
Potest peti vsque ad 30 annos, non obstante statuto Vrbis, quod in ea non habet locum. 807.34
Est soluenda in rebus corporalibus hæreditariis, nisi filius consentiat, vt in pecunia soluatur, seu per statutum ita mandetur. 853. 42.44

Pater

Pater vltra legitimam non tenetur aliquid filio relinquere. 863.7
Filia non potest praeiudicare matri in legitima,quamuis aliquid ei relinquatur,ideo dabitur supplementum vsque ad debitum bonorum subsidiuan licet sinus, in matre binuba. 950. 10
In legitima an detur successio vniuersalis. 942. 19
Habens causam à filio an potest contradicere oneri iniuncto in legitima, quamuis idem filius posset impugnare. 983. 11. 14. 21
Hereditas diminuitur per aes alienum quod praeualet legitimae. 998.1
Dispositio facta filio, vt eius legitima non transeat ad fiscum ex delicto per eum committendo, continet prouisionem ipsi fauorabilem, propter quam in ea non succedit. 983.25
Filius non potest conqueri de inofficioso testamento,cum integra legitima sibi relinquitur, si paternae voluntati non acquiescat. 983.5
Filius acceptans legitimam constitutam in pecuniis, & fructibus,seu bonis mobilibus si illae non sufficiant, poterit cogi, ad accipiendum supplementum in similibus rebus. 983. 28
Successor non potest variare in legitima debita filio auctori,sicut non daretur variatio eidem filio. 983.1
Bona in solutum quando possint dari creditori loco quantitatis promissae pro legitima. 853.80
Filiae exclusae per statutum an faciant partem in legitima matris, & illam minuant, etiamsi per testatorem vocentur. 942.5.26
Transmissio legitimae differt à grauamine in ea iniuncto, quod potest reijci per filium ex priuilegio personali quod non transit ad haeredem. 983.16.19
Filius in legitima tenetur imputare quidquid ex bonis paternis est consecutus ex patris dispositione, siue titulo legati siue vsusfructus & alimentorum. 983.6
Nepos si instituat extraneum praeterita sorore, & instituta auia in eo quod sibi de iure debetur, illius legitima erit dimidia,& in sexta, non autem tertia totius. 442.22
Patronus institutus haeres à suo liberto in legitima, quae hodie est tertia non potest in ea grauari, & si non contradixerit oneri, neque eius haeres poterit contradicere. 983.22
An possit repudiari in praeiudicium creditorum. 882.31

LEGITIMATIO.

1 Legitimatio valet, si fiat cum clausula vt quis non succedat nisi in portione illi per patrem assignanda, & dicitur potius dispensatio. 138. 42
Operatur vt filius non differat à legitimo,& facit vt sit debita legitima.
Et quando rumpat testamentum per talem legitimationem. 138.38. & seqq.
Nati ex coniugato sunt naturales,non spurij, si alter parentum est in bona fide, & valet eorum legitimatio per subsequens matrimonium,& an sufficiat ignorantia vnius ex coniugibus. 83.21.22
V. Matrimonium.
2 Legitimatio per subsequens matrimonium est potentior,& plures producit effectus quàm illa, quae fit ex rescripto. 218.29
Valet quamuis non probetur certa mater legitimati. 267.16
Filiae naturalis an possit fieri ex Principis rescripto, vel per subsequens matrimonium in praeiudicium legitimorum extantium. 218. 26.28
Princeps ex clausula (de plenitudine potestatis, & ex certa scientia, vel non obstante) an possit legitimationem dare filiis naturalibus,stantibus legitimis, vt simul cum eis succedant. 218.30.31
Immissio in possessionem an sit concedenda filio haeredi instituto in testamento,in quo pater illum tanquam legitimatum instituit, & an sufficiat haeredi ostendere Priuilegium legitimationis. 264.46.47.49.50
Legitimitatis defectus quando sit reseruandus in Iudicio petitorio. 264.51. seqq.
In dubio potius pro legitimitate est iudicandum. 267.23
Legitimatio personarum est facienda in omni iudicio summarijssimo, nec sufficit, si superueniat. 486.6.7 3
Conceditur ob defectum prolis legitimae. 496.64
Ad bona feudalia,& Ecclesiastica non datur. 477.7.9
Non est obreptitia non facta mentione filiorum, qui non sunt successuri ob eorum renunciationem, vel filiarum exclusarum à statuto. 496.71
Quando sit facienda mentio filiorum, & nepotum, ac ventris praegnantis:& quid in ea, quae fit per Collegium Archiuij. 496.92. & seqq.
Et si adsit clausula, Non obstantibus,non requiritur mentio filiorum. 496. 67
Potest fieri ea lege vt legitimatus non succedat simpliciter, nec aequaliter cum aliis filiis, vel quod non succedat,nisi de voluntate testatoris. 496 35
Conceditur per Archiuium cum clausula sine praeiudicio venientium ab intestato & de effectu istorum verborum. 496. 1.21
Dicitur facta iuxta supplicationem patris si in ea petat filium legitimari sine praeiudicio eorum qui successuri sunt ab intestato quamuis in rescripto talis clausula non adsit. 576.6
Est vehementissima coniectura filiationis: & an sola sufficiat. 562.71
Requirit mentionem substitutionis fideicommissariae. 496. 5
Nullitas legitimationis ob non expressionem filiorum non consideratur respectu substantiae ipsius, sed praeiudicij, quod fit filiis non nominatis. 496.70
An fiat aliquod praeiudicium substitutis per legitimationem post mortem patris, seu ante illius obitum. 496.16
Legitimatio per subsequens matrimonium est fauorabilis non odiosa prout illa per rescriptum. 653.23.24 4
Prolis non admittitur de iure ciuili, nisi adsint Instrumenta dotalia,quae tamen non requiritur quando non extant alij filij legitimi & naturales. 653.1
Non valet si non fuerit legitimanti expressa qualitas, & conditio matris publicè pluribus prostitutae. 744.28
Sola non sufficit in praeiudicium tertij nisi etiam probetur,quod legitimatus sit filius patris in legitimatione nominati, neque per legitimantem potest apponi clausula,quod legitimatus ad talem probationem non teneatur. 744. 4.6
Plenior attenditur, & non repugnat quod quis possit se pluries facere legitimari. 635.16.18
Filij post mortem patris quando non praeiudicet venientibus ab intestato. 635.36
Est inualida si non fiat mentio filiorum, & nepotum, & ventris praegnantis, non tamen requiritur citatio. 635.1.2.3
Concessa post mortem patris non praeiudicat illis, quibus fuit quaesitum ius post eiusdem patris obitum: secus quando praecessit praeordinatio patris post litem quoque introductam,& etiam in spuriis. 639. 20. seqq.
Per Archiuium est multum sicca & debilis. 744. 3
Tollit omnem maculam. 744.21.754.35
Operatur vt filius legitimatus sit verus legitimus, & non fictus, & transmittat legitimam,& habeat omnia, quae filiis legitimis, & naturalibus competunt. 751.12
Sine praeiudicio venientium ab intestato an comprehendat omnes ab intestato venientes,exclusis solùm fisco,& vxore,vel tantùm procedat respectu collateralium vsque ad quartum gradum. 724.23
In legitimatione non solùm debet exprimi, quod quis reddatur habilis in genere ad fideicommissa, sed in specie cum mentione personae substitutae. 673.5
Secunda non subsistit si non fiat mentio primae. 673.4
Obreptio omnis tollitur in legitimatione concessa per Comitem iuxta priuilegium continens clausulas amplissimas ex certa

scientia de plenitudine potestatis, non obstantibus cum finitibus derogatoriis, & an tales clausulæ operentur, vt non sit facienda mentio filiorum. 635.8.673.19

Probatio præsumptiua legitimitatis matrimonij sufficit vt filius obtineat immissionem : quidquid secus sit in legitimatione standi iudicio, quæ est plenè probanda. 754.45.46

Scientia generalis legitimantis circa defectus legitimati sufficit, vt non possit dici de subreptione legitimationis. 673.20

Voluntas patris an extinguatur cum primo actu legitimationis, ita vt filius non sit amplius legitimandus. 735.28

Renocatio verbalis legitimationis censetur sublata per actum contrarium consistentem in facto. 635.33

Si fiat legitimatio alicuius tamquam filij præiudicat legitimanti, non alteri, qui non consensit legitimationi. 744.10

Scientia præsumpta legitimantis sufficit ad hoc, vt contra legitimationem possit dici de subreptione. 635.10

Mentio non est facienda in legitimatione de filia exclusa per statutum. 635.11.& seqq.

Comes Palatinus quando habeat eandem facultatem quam Princeps in legitimatione concedenda. 673. 13.& seqq.

Clausula citatis. & non citatis apposita in legitimatione per Comitem Palatinum non præiudicat in fideicommissu, si fuerit solùm adiecta in Capitulo concernente successionem hæreditatis. 673. 25

Verba in legitimatione, sine præiudicio venientium ab intestato, an operentur in transuersalibus, vt illis non fiat præiudicium non succedente legitimato, quominus non possit succedere: & quid si vult admitti ad successionem. 724. 22

Procurator patris, & filij potest impetrare legitimationem. 635. 38

Exclusus à successione per statutum, seu renunciationem non admittitur ad opponendum contra legitimationem filij. 632.34

Pro essentia legitimationis requiritur vt legitimandus sit naturaliter natus ex eo cuius se filium asserit, cum ars imitetur naturam. 744.5

Quæ fit per Comites de Campegiis est valida, & approbatur per Rotam cum omnibus clausulis amplissimis ibi contentis, per quas præiudicatur agnatis, etiam citatis. 635. 15.c.673. 10.12.13

Facultas legitimandi cum clausula citatis, & non citatis agnatis: ex certa scientia, & de plenitudine potestatis: & non obstantibus: an operetur in præiudicium tertij non citati. 673. 2.& seqq.

Præordinatio quæcumque patris sufficit tam in testamento, quàm in actu inter viuos vt filius possit legitimari post mortem illius, ita vt etiam sufficiant coniecturæ, & signa ad probandum istam voluntatem. 635.25.26

Legitimatio non facta mentione filiorum quando sit valida: & quid operentur clausulæ: non obstantibus, derogatoriæ, vel similes. 958.18.20

Quæ concernit præiudicium tertij respectu bonorum, de quibus pater poterat disponere, dicitur fauorabilis, & latam interpretationem recipit. 958.32

Habilitationes illegitimorum vt succedant in portione eis assignanda per parentes habent vim legitimationis. 938.5.6. 7.9

Immissio in possessionem bonorum iuxta legem finalem C. de edict. Diui Adr. toll. est concedenda filio legitimato per patrem heredi instituto. 958.21

Institutio filij naturalis quamuis non legitimati an valeat. 958.5.7.12

LEGITIMATVS.

Legitimati habentur pro veris legitimis non fictis, & fiunt sui hæredes, transmittunt suam legitimam, & supplementum, habent querelam inofficiosi testamenti, & ius contratabulariis. & omnia, quæ competunt legitimis, & naturalibus. 247.72

Ex rescripto an succedant in emphyteusi Ecclesiastica. 218.40.& seqq.

Concessum antiquiori de familia ad quod admittitur etiam qui non est hæres, non competit legitimato nisi per subsequens matrimonium. 218. 12

Legitimatus cum clausula. sine præiudicio eorum, qui succedere debent, an possit petere legitimam, & eius supplementum, quamuis ei à patre aliquid relinquatur. 567. 2.c. 496. 60.&

An talis sit propriè legitimus, & veniat illius appellatione. 496.6.26

An excludatur à successione intestati, & præteritus dicat testamentum nullum, & impugnet dispositionem patris. 496. 40.52

An succedat solùm in eo, quod pater voluerit, ita vt non teneatur ei aliquid relinquere. 496.48

An succedat in Emphyteusi concessa cum clausula ad habendum &c. 477.6

Et quando ad eam admittatur 477.1

Per Collegium Archiuij non excludit substitutum. 496.7

Dicitur de agnatione patris, & illam conseruat, & debet habere legitimam, ac omnia iura legitimorum, & naturalium. 496.8.& seqq.

Quo casu recipiatur per Ecclesiam in Emphyteusi. 477.3

Cum clausula, ac si esset natus de legitimo matrimonio, an excludat substitutum. 496.14.15

Legitimatus non venit in statuto simpliciter loquente de filio. 744.23

Habet immissionem in possessionem bonorum patris. 754.24

Post mortem patris ex eius præordinatione excludit venientes ab intestato, quamuis hæreditatem adiuerint, tamquam non potuissent adire, donec pendet legitimatio, quæ postea subsecuta retrotrahitur in illorum præiudicium. 635. 35.& seqq.

Admittitur ab intestato solùm ad dimidiam hæreditatis iuxta statutum Vrbis, & quomodo illud intelligatur. 653. 22.c.755. 12.& seqq.

Dicitur de familia, & agnatione, & venit in fideicommisso relicto proximioribus. 673.22.c.635.41

Per subsequens matrimonium habet omnes prærogatiuas quæ competunt legitimis & naturalibus, quidquid aliud sit in legitimatis per rescriptum. 754.15.16

Clausula sine præiudicio venientium ab intestato, operatur vt neque legitima sit debita legitimato. 635.4

Legitimus, & naturalis in concursu præfertur legitimato per archiuium. 744.1

Bulla Pij Quarti numer. 86. intelligitur quando legitimatus veniret contra mentem Testatoris, secus si de eius voluntate succederet, & quid si ageretur de iure quæsito, quando legitimatio fieret post purificatum fideicommissum. 673.21.c.635. 42.43

Filius de iure canonico dicitur legitimatus per subsequens matrimonium ex quacumque muliere sit natus cum qua pater tempore conceptionis potuisset nuptias contrahere, quamuis non interuenerint dotalia Instrumenta, etiam quoad succedendum in omni loco, etiam non subiecto Ecclesiæ. 653. 10.12. 15.& seqq.

Vulgò quæsitus, & notus ex meretrice publica est legitimatus per subsequens matrimonium, etiam putatiuum propter agnationem patris quando agatur de succedendo in bonis ipsius, secus fideicommissi, & an habeat ius vindictæ, & admittatur ad accusandum. 653. 1. 73. 82. c. 744. 9. 29

Comes Palatinus non potest alteri dare potestatem legitimandi quam ipse habet. 655.5.6.7

Habens facultatem legitimandi solùm cum clausula, sine præiudicio venientium ab intestato, censetur ita legitimasse quamuis non dixerit. 635.5

Reuocatio facultatis legitimandi facta per patrem filio, vt possit se facere legitimari si per eum fuerit acceptata non potest reuocari. 635.29.30

Priuilegium legitimandi concessum Comiti Palatino intelligitur, vt praeuia causae cognitione legitimet, & citatis interesse habentibus. 673.1

Licentia legitimandi per patrem impetrata non sufficit ad hoc vt filius possit post illius obitum legitimari. 635.27

LEGITIMITAS.

2 Legitimitatis defectus quando sit reseruandus in Iudicio petitorio. 264.51.&c.

In dubio potius pro legitimitate est iudicandum. 267.23.c.468.49

3 Probatur per leniores probationes, quando agitur de matrimonio, non ad effectum permanendi in illo, sed respectu legitimitatis prolis pro successione, maximè in legitimitate ascendentium antiquorum. 554.48

Qualitas legitimitatis non est necessaria in Iurepatronatus hereditario, secus in gentilitio, & familiari. 511.34

Probatio legitimitatis resultat ex testibus deponentibus de communi opinione & fama, quod coniuges viuebant in figura matrimonij, & quod filij pro legitimis reputabantur, & allegantι contrarium incumbit onus probandi. 468.18

Tempus 20. annorum sufficit, quando tractatur de probanda legitimitate antiqua. 468.37

4 Legitimitatis color, & apparentia an detur in filio, quam constat esse naturalem. 754.51.53

Parentes quando possint constituere filium in quasi possessione legitimitatis, ita vt non sit probanda veritas matrimonij. 754.41.& seqq.

Existens in possessione legitimitatis, & suitatis debet obtinere in manutentione possessionis translatae per statutum non obstante quacumque exceptione. 752.10. & seqq.

Matrimonium praesumptum nihil differt à vero quoad effectum probandi legitimitatem, pro qua sufficit colorata possessio ex quasi possessione maritali. 754.49

5 Praesumitur pro filio, & agnato existente in possessione filiationis & bonorum. 969.6

LEGITIMVS.

3 Legitimi sunt prius alendi, quàm spurij, si facultates non suppetunt. 562.55

In matrimonio contracto in facie Ecclesiae filij ex eo procreati censentur legitimi verè, & non fictè quoad omnia propter bonam fidem etiam vnius ex coniugibus, ita ut dicantur habiles ad feuda, & ordines, & quascumque dignitates, & excludant substitutum, & erunt legitimi, etiam extantibus filiis primi matrimonij veri & validi. 468.50. & seqq.

4 Legitimus redditur filius si pater illum nominauit filium, & eum instituit, ita vt ad istum effectum sumatur interpretatio, quod contraxerit matrimonium cum matre filij. 754.50

Licentia capiendi possessionem habita ab haerede, & titulus legati relicti à testatore, faciunt, vt quis dicatur legitimus contradictor ad impediendam immissionem. 751.4

LEX.

1 Lex fundans se super praesumptione iuris non obligat in foro conscientiae. 34.25

Propria magis obligat quàm generalis. 9.12

Operando ipso iure non requirit hominis ministerium. 15.28

Omnis puniens conatum non attenditur, 36.53

Legi prohibitiuae quando possit renunciari per iuramentum. 31.23

Imponitur rebus, non verbis. 156.17

Imitatur sacros canones. 158.7

Annaria, seu annalis, quae erat antiquitus. 184.12.14

Inducitur expressè. 99.12

Quando cessat, deficit etiam eius dispositio. 110.5

Lex Cincia, Scatinia, & Titia quid contineant. 186.44.46

L.2.C.de rescind.vend. an habeat locum in locatione etiam illa finita. 185.1

L. haereditatum ff.ad l.falcid. an praecedat in causis concernentibus praestationem alimentorum, & similibus. 55.1

L.vnic.C.quando Imper.int.pupill.& vid. in quibus casibus sit intelligenda. 183.3.4

L. Sempronius ff.de leg.2. quomodo sit declaranda. 187.24

L.donum C.de rei vendic. intelligitur in expensis necessariis. 193.40

L. hac edictali C.de sec.nuptiis an habeat locum si adsit statutum, quod maritus lucretur totam dotem si superuiuat vxori liberis extantibus quibus debeat conseruare, & quid in dote praesumpta: & an in dubio censeatur illius dispositioni derogatum. 197.1.& seqq.

L.feminae C.de sec.nup. quando praesumatur derogata...

L. si inter me & Titium ff.si cert.pet. in quibus casibus locum habeat. 193.21

Lex habens varios intellectus non potest allegari ad decisionem causarum. 242.17 2

Concedens exercitium iuris alicui intelligitur cumulatiuè dare cum eo, qui illud ius habet. 270.14

Noua distinguitur per legem veterem. 300.29

Non abrogatur per non vsum non habentem non contrarium vsum. 218.59

L. hac edictali C.de sec.nupt. vocatur etiam beneficium leonis. 300.11

Grauamen legis non est grauamen. 232.21

Nunquam operatur frustra. 400.12

L.1.in fine ff.de reb.corp. quomodo intelligatur, & an contineat mendum, vel sit irrationabilis, & debeat extendi ad alios casus praeter hypothecam. 242.10.& seqq.

L. cum duobus §.damna fatalia ff.pro soc. 354.3

L. deducta §.qui post ad Trebell. 294.43.49

L.donationes §.species de donat. 216.28.29.30

L. fin. C.depositi. 273.28

L. fin. C.de acquir. possess. 311.22

L. fin. de arbit.tutel. 241.29

L. fin.de condict.caus. dat.caus.non secut. 307.37.38

L. iubemus C.ad Velleian. 293.16

L. iure ciuili de cond. & dem. 223.43

L. ita autem §.si tutor de adm. Tut. 241.29

L.marcellus §.quidam liberis ad Trebell. 369.16

L. naturalis §.sed si scyphos de praescript. verb. 307.38

L.non ideo minus C.de procurat. 225.15.17

L. non semel de tutel. 225.56

L. ob triginta de solut. 224.74.75

L. per diuersas C. mandat. 286.14

L. perfecta C.de donat. quae sub.mod. 297.19

L. quoad seruitutes de euict. 361.30

L. si fratres C.commun. vtriusque Iudic. 234.10

L. si instituta §. de inofficioso ff.de inoff.test. 236.5

L. si is, qui stychum §.post mortem de iure dot. 244.29

L. si potiores. C.de his, qui in prior. loc. succ. 269.17

L. si vt certo §. damna fatalia ff.commodat. 344.3

L. 2.C.de pignoribus. 342.17

L. omnium. & l.publicati C.de testam. 312.32.37.39

L. Pater seuerinam §. conditionis verba de condit. & dem. 225.25

L. quoties C.de donat. quae sub mod. 332.17.& seqq.

L. hac edictali C.de sec.nupt. 306.11.44.47

Lex generalis debet indistinctè intelligi. 411.60

Noua non trahitur ad contractus praeteritos, sed futuros, quando loquitur super obligationibus inducendis; non autem tollendis. 465.4

An respectu executionis extendatur ad actum; qui habuit originem de praeterito, quando habet dependentiam ab actu de praeterito. 465.15

Semper loquitur. 561.4

In dubio non præsumitur velle corrigere veterem. 573. 34
Superueniens non aufert ius quæsitum partibus ex actu iam perfecto, 588.14.15
Quando sit sublata per non vsum, aut simplicem desuetudinem. 559.39.41
Qui non potest tollere legem, neque poterit illam reformare. 559.7
Denegans alicui actionem, non intelligitur ipso iure, sed ope exceptionis. 559.63
In dubio præsumitur in vsu, & quid in extrau. Ambitiosæ de reb. Eccl.non alienan. 559. 58.59
Generalis fit motu proprio Principis, non tamen trahitur ad lites pendentes. 421.39.40
Respicit futura, non præterita. 588.9
Non curat de paucissimo momento. 413.29
In actione l. Aquiliæ dominium est probandum incidenter, non principaliter. 526.40.41
Non est disputandum, vbi adest casus legis. 420.17
L. Boues §. hoc sermone ff. de verb. sign. habet locum respectu plurium precum concessarum eodem tempore, non aliarum precum emanatarum successiuis temporibus. 478. 23. 24
L. cum in rem verso de vsur. exponitur. 562.52
L. cum ita §. in fideicommisso de leg. 2. intelligitur in Iurepatronatus. 521.31
L. exigere dotem de iudic. quo casu procedat. 565. 24
L. fin. C. de edict. D. Adr. toll. an competat tam pro rebus, quæ erant Testatoris tempore obitus ipsius, quam pro fructibus, & augmento. 540.51
Et dicta l. fin. vt adeatur Iudex, & ibi ostendatur testamentum non cassum est ad benè esse. non autem res necessaria. 542. 2
L. lutius Titius §. à te peto, de leg. 2. quomodo intelligatur. 563.69.70
L. 1. C. de dolo quando locum habeat. 459.26
L. 2. C. de rescind. vend. extenditur ad subhastationem. 461.30
L. qui iure familiaritatis de acquir. poss. quid disponat. 450.4
L. si quis postea de iud. declaratur. 421.24.56.67
L. si certis annis. C. de pact. quem sensum habeat. 562.52
L. scire oportet §. sufficit de excus. tut. intellectus. 429.55
L. Scripturas C. qui pot. in pign. hab. requirit vt testes recognoscant eorum subscriptionem, sufficit tamen recognitio duorum, si alius morte præuentus id agere non potuerit. 429. 10.11
L. vnic. C. quando imper. inter pupill. & vid. an eius priuilegio gaudeat virgo existens in potestate patris. 421.69
Et an sit sublatum per facultates Auditoris Cameræ. 421.13
Et an potius sit attendendum, quam Eugeniana ad fauorem Curialium. 421.7.73. Et
An militet tam in prima, quam in secunda, & tertia instantia. 562.74.76. Et
An concedatur miserabilibus personis vt facilius habeant probationes in sua prouincia. 565.78
Mulier quæ fecit diuortium cum marito dicitur vidua, & gaudet priuilegio dictæ legis vnicæ dummodo non sua culpa diuerterit. 406.6
Sciens thesaurum esse in fundo, & illum accipiens in emphyteusim vel emens à Domino ignorante in totum sibi acquirit, nec datur aliqua actio de dolo Domino directo, nec remedium l. 2. C. de rescind. vend, 453.26
4 Lex fundata in præsumptione non habet locum in foro conscientiæ, quando veritas est in contrarium. 652.15
Ciuilis iniusta non meretur nomen legis, nec in Republica est recipienda. 611.21
Constitutio dicitur lex quamuis non sit vniuersalis sed particularis in fauorem creditorum, licet non sit facta motu proprio, sed aliquo proponente dummodo non fiat ad commodum impetrantis. 608.6.7.8
Minister legis non dicitur Iudex, qui non imitatur ea, quæ lex determinat. 653.84
Factum legis est potentius facto hominis. 700.39
Statutum dicitur casus legis, & tollit omnem disputationem. 651.39.&.647.21
Renunciatio legis prohibitiuæ non datur, quando annullatur actus ipso iure. 735.2
Testator non potest facere quod leges non habeant locum in testamento. 650.31
Legem apponimus rebus non verbis. 767.29
Superfluum est postulare quod à lege permittitur. 617.23
Exemptus à iurisdictione non eximitur à lege diœcesana. 620. 15
Habens rem cum pacto l. commissoriæ potest vel priuilegio retractus. 742.30
L. 2. C. quod cum eo in quibus casibus procedat, & quomodo intelligatur. 799. per tot.
L. 2. C. de rescind. vend. 777. 10
L. cum acutissimi C. de fideic. 757. 18
L. cum auus 101. ff. de cond. & dem. 757. 19
L. de his C. de transact. 788.13
L. diffamari C. de ingen. & manumiss. 686.11
L. fin. C. de Edict. D. Adr. toll. 749.20
L. hæreditatum ff. ad l. falcidiam. 756. 29
L. iure prouisum 7. C. de fabri censibus. 625. 26
L. pater filium §. quindecim ff. de leg. 3. 774.43.49
L. quæ omnia in fin. ff. de procurat. 618.6
L. si ego §. 1. ff. de iure dot. remissiuè. 783.32
L. stichum ff. de vsufr. leg. 611.27
Lex noua comprehendit solum præterita negotia non futura quamuis adsit aliquis casus præteritus, qui expectet perfectionem in futurum. 985.17.18
Casus legis tollit omnem dubitationem. 867. 24
Conuentio facta lege permittente, non est impugnanda. 970. 21
L. esse toto ff. de hæred. inst. quomodo intelligatur. 973.33
L. balneum §. Titia prædium ff. qui pot. in pign. hab. exponitur 856.5. 24
L. bene à Zenone C. de quadriem. præscript. quo casu procedat. 907.7.22
L. cum pater filios §. pater certam ff. de l. 2. declaratur. 916. 24. 29
L. cum patronus ff. de leg. 2. comprehendit etiam filium, & de eius intellectu. 983.24
L. de his ff. de transact. quando habeat locum, 858. 16.18
L. fin. C. de vendic. reb. ciuit. extenditur etiam ad castra, & similia, præter ibi contenta. 933. 14
L. fin. C. de edict. D. Adr. toll. an debeat operari in beneficium filiorum alias incapacium pro illa parte, pro qua possunt institui, vt in vncia vel simili. 958.22
L. fin. C. de nouat. quid disponat. 962. 2
L. fratres C. de inoff. test. ad quos casus porrigatur & quando illi censeatur derogatum. 936. 2.10.14
L. hæreditatum ff. ad l. falc. ampliatur ad omnia in quibus tractatur de æstimanda vita hominis, siue simus in falcidia siue in legitima. 983.9
L. interdum ff. qui pot. in pign. habe. qualiter sit intelligenda. 953.17
L. iubemus C. de testam. intellectus. 973.35
L. more Romano ff. de fer. seruanda est in solutionibus, contractibus, conuentionibus, & in quibuscumque actibus. 972. 21
L. penult. ff. de prætor. stipulationibus an sit correcta. 960. 2
L. 1. ff. de priuileg. cred. quid contineat. 978.13.16
L. quandiu ff. de acquir. hæred. in quibus casibus procedat. 979. 22
L. qui habebat (quæ est penult.) ff. de vulg. & pupill. qualiter sit declaranda. 979.10.19.36
L. qui sic soluit. §. 1. ff. de leg. 2. quomodo intelligatur. 802.16

L. quid

L.quod scitis §.fin autem C.de bon. quæ lib.an sit correcta,& propter varios sensus an possit allegari ad decisionem causæ.971.31. & seqq.

L. quoniam in prioribus C.de inoff. test. quomodo limitetur. 985.24

L.scripturas C.qui pot. in pign. hab. non attenditur, vbi cessat suspicio antidatæ.984.28

L.2.C. de rescind. vend. an tollatur per actus geminatos.824.58.

L.2.§. merito ff. ne quid in loc. publ.exponitur. 896.12.16

L. si ita scripsero ff. de condit. & dem. an sit correcta. 973.35.

L.si quis argentum. C.de donat. porrigitur etiam ad pactum de donando, & quando procedat.887.10.22

L.si quis in tantam. C.de vnd.vi.an militet contra consocium 948.52.

LIBELLVS.

1 Libellus an requiratur pro executione sententiæ.66.22.

Valet,si concludat præsumptiuè etiam in criminalibus. 40.10

Non est dandus in summarijs.66.26

Subsistit si quis habens directum dominium dicat rem ad eum pertinere pleno iure. 46.1

2 Libellus contra rusticum oblatus latino sermone valet, stante intelligentia patroni.235.40

Vt non vitietur, an materia spoliationis debeat concipi cum clausula canonis reintegrandæ.311.12

Generalis,in quo petitur rem tradi, aut interesse præstari comprehendit restitutionem.301.2.3

3 Libellus est probandus per scripturam.503.22

Quomodo debeat concludere per agentem pro coniuncto. 401.31.

LIBER.

1 Liber mercatorum an probet contra tertium.113.56. Et inter quas personas.171.1

V. Mercator.

Libri quando conferendi, & quod tempus attendatur in eorum æstimatione.50.25

Non debent auferri Doctori sicut nec arma militi.50.26

Libri quando sint exhibendi per administratorem, & quo casu debeant custodiri.71.1.2.3.4

2 Liber Pontificalis est authenticus, & in decisiuis potest allegari.298.28

Priuatus, & scriptus sub nomine alicuius,& sociorum an probet si illud verbum sociorum, sit cancellatum.336.31

Mercatoris quando probet solutionem ad effectum simulationis.252.12

Administratoris an faciat fidem contra tertium.385.7

Vsus proprie cadit in libris, & pro eo est prolanda cautio de studendo saltem per quinquennium.254.48.50.

Ex sola descriptione in libris montium dicitur dominium translatum.252.29

Frater Doctor non tenetur ad restitutionem librorum, sed præstabit pro eis æstimationem.254.51

Libri rationum sociorum an faciant præsumptionem validam ad deferendum iuramentum,& quomodo ex eis probetur voluntas contrahendi, vel reuocandi societatem.336.14.29.30.

Liber continens scripturam continuatam absque suspicione antidatæ an probet veritatem temporis in concursu creditorum.391.3. & seqq.

3 Liber in vna parte verificatus an præsumatur verus in omnibus.570.36

Negotiationis scriptus proprio nomine vnius ex fratribus an excludat societatem.547.9.11

Liber æstimi probat.559.28

Administratoris non facit fidem si constat quod aliquæ partitæ sunt falsæ.563.35

4 Liber professarum an probet professionem.640.7.8

Rationum confectio inter tutores facit fidem contra eos in fauorem tertij.739.17

Dataria, & visitationis probat in pertinentibus ad sua negotia.727.3.4

Inscriptus sub nomine vnius socij arguit non esse contractam societatem,dummodo postea lucra non communicentur.714.1

Partitæ extractæ ex libro officialis admittantur absque citatione partis.640.9

Gabellæ quando probet non solum quod ex eo fuit soluta gabella, sed etiam contractum venditionis.717.17.24

Obseruantiæ an standum sit circa fidem quæ datur libro Parochi quoad qualitatem filiationis.744.8

Mercatoris non probat contra tertium. 767.55. V. Mercator.

Officialis publici facit plenam fidem.727.16.26

LIBERA BONA.

Libera omnia bona præsumuntur, nisi contrarium probetur. 637.39. 4

Habens bona libera dicitur habere directum, & vtile dominium.657.42

LIBERARE.

Liberare est luere, & nexum pignoris dissoluere. 924.50 5

LIBERATIO.

Liberatio generalis an excludat liberantem à petitione eius pro quo datur vendicatio.134.33 1

An extendatur ad incognita.134.37

Promissio liberationis an pariat exceptionem aduersus agentem, ac si liberatio facta fuisset.115.21

Liberatio sine causa quando valeat. 409.22 3

Dicitur donatio.409.23

Dolosè extorta à minore non liberat tutorem, vt non teneatur iterum reddere rationem.563.36

Non iuuat, nisi pro absente aliquis recipiat.515.63.64

Promissio liberationis parit exceptionem aduersus agentem, non secus ac si liberatio esset facta.553.10

Instrumentum repertum cancellatum penes debitorem, seu creditorem, seu tertium quando inducat liberationem, & de effectu talis cancellationis.593.18.19

Liberatio debitoris non inducitur per solutionem momentaneam.713.6 4

Nec per eam quæ fuit facta personæ illegitimæ.761.18

Minoris ad fauorem tutorum non valet si fiat non seruata forma statuti.761.1

Heres minoris potest allegare causas nullitatis liberationis tutoris per eum factæ, sicut posset ipse minor.761.30

Liberatio non dicitur facta per partem solutionis debiti.966.16 5

LIBERE.

Dictio (libere) idem significat quod pleno iure, & quid importet.46.10.11 1

Actus qui debet fieri liberè non requirit alterius licentiã.47.21

Remouet omne impedimentum.88.3

Trahitur ad impropriam dispositionem.56.23

Idem operatur, quod verbum, volo, & significat voluntatem liberam.23.1

Dicitur quod caret omni impedimento.23.23

Quomodo declaretur.727.17.18

Fideiussor promittens libere soluere non censetur voluisse recedere à conuentione alias facta.730.4 4

Excludit diminutionem, & onus, restringitur tamen secundum subiectam materiam etiam illam impropriando.730.2.5

An inducat licentiam faciendi actum, absque alicuius auctoritate.975.22.45 5

LIBERI.

Liberi in successione habent primam causam.653.53

Comprehendunt aliquando descendentes, aliquando solum filios.774.13.14 4

Imperfectio voluntatis facit vt nullus actus valeat etiam

inter liberos quidquid aliud sit in imperfectione solemnitatis.763.18.19.c.764.25

1 Liberorum appellatione veniunt masculi, & fœminæ. 120.26.

2 Liberi primi gradus detrahunt trebellianicam ex corporibus hæreditarijs nulla facta imputatione fructuum, secus in extraneo.269.27.28

Priuilegia testamenti inter liberos an habeant locum, quando pater habens plures filios disponit in præiudicium vnius, & commodum aliorum.219.28. &c.

Dispositio loquens de liberis intelligitur tam respectu patris, quam matris.331.19

Fauorabilior est causa liberorum, quam pia causa. 219.27.

Scriptura patris inter liberos quando valeat.235.1.2

Statutum prohibens matrem testari nisi pro anima sua an habeat locum inter liberos.219.18.19

In testamento inter liberos intelligitur clausula codicillaris. 369.1.2

In substitutione extranei facta post mortem grauati absque mentione liberorum non sub intelligitur conditio si sine liberis.306.3

LIBERTAS.

1 Libertas præsumitur potius quam seruitus.24.18

2 Libertas plenissima an detur, quamuis alius sit patronus, & possit quis ob superuenientem ingratitudinem reuocari.327.29.33

Fauore libertatis an purgetur mora per eum, qui est in conditione positus.207.13.20

2 Libertas summa est viuere sub iusto Principe.421.19

Libertas Ecclesiastica si diminuatur, aut restringatur, facit vt incurratur excommunicatio de qua in Bulla Cœnæ Domini.414.6

Et quando illa offendatur.414.14

Prohibitione personæ Ecclesiasticæ construant molendina, vel non vadant ad alia, quam ad illa dominorum est nulla & contra libertatem Ecclesiæ.564.48. & seqq.

4 Libertas legata seruo, cum potuerit centum Titio, non competit nisi cum effectu illa detur.630.11

Obligatio mulieris valet pro libertate.669.22

Maior pars præiudicat minori etiam in re communi pluribus vt singulis, si agatur de libertate ab alio eximendum, cui prius quis subijciebatur.721.13.17. &c.

5 Libertas est res inæstimabilis, & causa pia, & priuilegiata. 801.56

Relicta seruis sub conditione aliquid faciendi non est suspensa, quamuis non pareant iussioni sed statim sunt liberi, & sufficit vt ex officio Iudicis compellantur ad obseruandum onus iniunctum.803.22

Valet argumentum de libertate ad piam causam.803.23

LIBERTVS.

3 Libertus an cogatur testificari contra patronum.597.5.6

Si decesserit relicto filio patronus, & ex altero filio duobus nepotibus, non admittuntur nepotes quando adest filius.419.7

An debeat præstare eandem reuerentiam Tutori patroni, quam ipsi patrono.111.37.52

LIBITINARII.

1 Qui sint libitinarij.155.35

LIBRA.

1 Libra auri ad quam summam ascendat.51.3.4

LICENTIA.

1 Licentia debet dari ab habente potestatem, alias non suffragatur, nec facit vt absens habeatur pro præsente.166.16

V. Absens.

Nubendi data vxori non extenditur ad nuptias infra annum luctus.5.42

Disponendi altè, & bassè quantum placebit, quando comprehendat arbitrium viri, seu liberam, & absolutam voluntatem, & quid si dicatur, prout voluerit, aut pro libito voluntatis.23.1.4. & per tot.

Licentia præsumptiua sufficit ad fauorem Clerici subiecti Episcopo ordinario ab alio eo ipso, quod eum non inquietat.210.52. 2

Tacita Episcopi sufficit vt iura sedium, sepulchrorum, & similium in Ecclesia possint vendicari ab illis, qui aliquando ea habuerunt.210.51,

Licentia requiritur iterum construendi Castrum dirutum ob delictum primi inuestiti.584.7 3

Licentia generalis sufficit in dispositione illam requirente.766.13. 4

LICITATOR.

Licitator positus à principali debitore ad impediendum adiudicationem, & non animo faciendi meliorem conditionem potest per Iudicem repelli.321.21 1

Non comparens nec consignans cedulam in termino à Iudice præfixo habetur pro renunciante.321.20.

Licitatio secunda cum augmento pretij an dicatur noua, ita ut offerens possit dici rem habere ex nouo contractu.370.10

LIGNVM.

Ligna dicuntur ad comburendum, materia autem res apta ad ædificandum.21.10. 1

Lignum Sanctæ Crucis nullam sentiebat iacturam ex diminutione eorum, qui de illo accipiebant. 217.60 2

LIGVRITOR.

Liguritores erant alienæ mensæ appetentes, & quare sic dicti. 515.66.67 4

LIMITATA, &c. LIMITATIO.

Limitata dispositio quando trahatur ad alium modum.522.16 3

Producit regulariter effectum limitatum.548.19.c.595.15.

Limitata causa producit limitatum effectum. 742.11. c.867.7. c.940.17 4

Idem in renunciatione.627.19

Et in consensu limitato ad exigendum pecunias extantes penes Inquilinos qui non comprehendit exactas.737.14.63.34

Et in actu quoad certa bona, qui non extenditur ad alia. 635.34.

Et in qualibet dispositione.647.5.c.658.39.c.661.21.c.697.3

Quietatio generalis recipit limitationem, quam disponens adiecit, & refertur ad ea, quæ sunt specialiter demandata, & restringitur per rationem iuxta suam causam. 737.11. & seqq.

Limitatio ad actum locationis non dicitur facta restrictiuè, quando resultat idem effectus ex venditione etiam in actu stricti Iuris, & odioso.755.7.9.&c.

LINEA.

Linea recta semper censetur vocata in primogenituris ex propria vocatione absque alterius iuris transmissione.456.43 3

Si deficiat, & fiat transitus ad aliam intelligitur de linea habito respectu ad proximitatem primi acquirentis. 456.39

Linea est verbum collectiuum, & includit multos gradus.773.1.15. 4

Successio quando deferatur per saltum de vna linea ad aliam. 621.3.5

Deficientia lineæ intelligitur de vniuersali.773.10

Postquam successio deuenit ad vnam lineam, non attenditur altera, nisi deficientibus omnibus, qui ex eadem linea processerunt tam in fideicommisso, quam feudo, & primogenitura.773.3

Linea transuersalis an debeat esse potior illis qui recto iure descendunt.832.10 5

LINGVA.

Lingua testis mutabilis, ac labilis.526.47 3

Est interpres animi ac turba cordis, & cor imperatur linguæ. 351.93

LIQVERE.

1 Liquerere de causa quid significet, & quando Iudex ita debeat iudicare. 77.47

LIQVIDATIO.

1 Liquidatio damnorum quando sit facienda, vel possit reseruari. 3.25
Executio an debeat concedi ante liquidationem. 183. 21. & per tot.
Condemnatio ad soluendum quod liquidabitur, an valeat, & admittat appellationem, & an retardetur executio, & requiratur noua scientia. 183.33
De proximo facienda habetur pro liquidato. 183. 40.&.129.16
Habet se vt incidens in executione. 183.37
Cautela pro debitore ad euitandam executionem, vt soluat liquidum, & promittat soluere facta liquidatione. 183.49
Iudex liquidando fructus videtur condemnasse ad restitutionem illorum. 40.15
Est arbitrarium Iudici infra quantum tempus possit fieri liquidatio. 129.16.17
Debet fieri secundum minorem taxam probatam à tempore secutæ euictionis. 187.9
Ingressus propria auctoritate an detur in his, quæ admittunt liquidationem, 198.27.30
Executio an possit fieri per pactum capiendi propria authoritate. 198.31
2 Liquidationis defectus obstat quando agitur de executione sententiæ. 333.8
Negotium prius debet absolui. 333.6
Exactio pecuniarum censetur potius facta in causa damnorum iam liquidatorum tempore exactionis non postea decursorum. 224.92.94
Vsuræ debent esse liquidæ, vt in illarum causam possit dici solutum & liquidum considerabitur tempore, quo soluitur, non quo liquidabitur. 224.44
Debet præcedere vt executio subsistat. 318.7
Post sententiam quando possit fieri in Iudiciis vniuersalibus. 333.3.10.11
3 Liquidatio quantitatis crediti est necessaria in adiudicatione. 545.48
Non conceditur in præiudicium crediti liquidi. 515.44
Duo instrumenta simul iuncta probant liquidationem, quamuis ex vno solo illa non probaretur, 438.15.21
Stante statuto, quod sententia liquida mandetur executioni sufficit quod adsit liquidatio ex coniunctione actorum, & sententiæ. 438.17.19
Iudices possunt condemnare ad interesse, & damna reseruata sibi in posterum liquidatione, & ita seruatur de stylo & de cautela super hoc, & stante tali reseruatione potest successor Iudicis, qui reseruauit taxare, sit expressum in reseruatione proprium nomen siue non. 444. 9.& seqq.
4 Liquidatio non habet priuilegium executionis, seu executiuum. 671.17.716.3
Requiritur, vt quis condemnetur ad vsuras, & fructus. 716.2
Est facienda parte citata. 633.8
Debet præcedere executionem sententiæ. 705.14
Depositum non faciendum de expensis ante liquidationem. 686.7
Sententia ad interesse, & damna potest fieri reseruata liquidatione. 677.3
Liquidi approbatio sufficit quoad effectum executionis, quamuis adsit aliquod incertum examinandum. 728. 11
5 Liquidatio admittit appellationem etiam in materia executiua. 989.6
Captura non conceditur, nisi liquidato debito, potest tamen iustificari si postea illud probetur. 921.19

LIS.

1 Lis dicitur suscitata per commissionem restitutionis in integrum. 61.18
Non est extincta per lapsum fatalium, sed per executionem trium conformium. 61. 16
An dicatur pendere per citationem falsi procuratoris. 66. 24
Dicatur introducta, quamuis citatio non sit executa si citandus venit ad causam. 66.35
Habetur pro contestata si per eum stat ne contestetur, & dicitur lis pendens post contestationem. 66. 29
An dicatur pendere quoad eum, qui commisit causam, & obtinuit decretum citationis. 66.27.30
Finita quando sit post sententiam in iudicatum transactam. 66.18.&.114.35
Lis, quam aliquis facit cum Tutore heredum, facit oriri præsumptionem confessionis, quod sint minores, & an requiratur, quod tutor citatus comparuerit nomine administratoris. 78. 47
Pendens non potest dici, si non reproducatur citatio. 66. 40
Litis pendentiæ exceptio an habeat locum in executiuis. 118. 44
Et quando per hanc exceptionem impediatur reconuentio in alio tribunali super eadem re. 118. 45
Litis renunciatio permittitur etiam aduersario inuito. 118.52
Litem habens cum aliquo quando censeatur approbare illius personam. 76. 25
Lis mota quando inducat malam fidem. 2 49
Quo casu interrumpat præscriptionem. 2.45
Non sufficit lis, nisi instituatur illa actio, contra quam præscribitur. 2.38
Lis pendens quando dicatur. 2.33
Litis euentus est dubius. 279. 38
Recuperans rem à litibus prefertur in eadem re pro suo salario cæteris creditoribus. 257.26 2
Iudex potest se informare à testibus nondum publicatis, vt litis expensas decernat. 236.50
Contestatio an sufficiat, vt competat remedium reintegrandæ. 318. 42
Expensæ litis quando debeant subministrari filio. 336.31. 33. 42
Quæ præstantur lite pendente quo casu debeant restitui. 336.37. seqq.
Tempus motæ litis attenditur ad cognoscendum an sit præsumptio pro actore petente litis expensas. 236. 41
Exceptio non obseruati contractus impedit litis ingressum, & dicitur litis finita. 307. 25
Fructus quando sint restituendi à die motæ litis, vel resolutionis actus. 207.34 & seqq.
V. Fructus.
Contestatio litis requiritur in eo, qui tenetur ex officio Iudicis. 262. 26
Lis non dicitur finita nisi post sententias executioni demandatas. 454. 9 3
Calumniosa non inducit litis pendentiam. 535. 2.22
An extinguatur per lapsum decennij. 535.7. & seqq.
Pendere quando dicatur post executionem citationis, & illius reductionem. 535. 13.15
Debet esse iusta ad effectum vt res dici possit litigiosa. 545. 6
Concessa pro certa causa litis durat quousque lis finiatur. 565.81
Alienatio post litem motam præsumitur fieri in fraudem creditorum. 502. 29
Actio in factum ad rescissionem alienationis competit, quando debitor alienauit ante litem motam, seu dolo desijt possidere probata fraude. 502.39
Dubius est euentus litis. 454. 10
Lite pendente possum inchoare aliam. 519.83. 84
Facta alienatione post motam litem, potest fieri executio contra tertium possessorem citatum recta via, non petita aliter rescissione contractus, etiam non data cautione de qua in l.1.§.à quo cum l.seq.ff.de rei vend. 502.37. 38
In actione reali potest fieri contra possessorem non citatum cone

demnato principali qui rem lite pendente in eum alienauit & quid si ignoranter fuit res litigiosa acquisita. 502. 22. vsq.c.
Sententia nulla non inducit litis pendentiam. 531.61
Si sententia absorbet nouam controuersiam, ibi litis pendentia eam suspendit. 531.8
Statutum est decisorium si perimat litem confirmando laudum, non terminata causa in tempore. 486.29
Lis iniusta habetur pro non lite. 780.8
Est exercenda, itaut ab illa recedens magnum commodum consequatur. 617.17
Transactio pro dirimenda lite est adeo fauorabilis vt non reuocetur neque per Principem. 721. 35.36
Non dicitur finita nisi post executionem sententiarum. 758.19.20
Inchoata cum antecessore transit ad successorem in dignitate, qui etiam conuenitur ex eisdem actis. 736.18.19
Iniqua non prodest, neque inducit vitium litigiosi, etiam ad effectum regulæ de subrogandis litigantibus. 780.7
Extinguitur per sententiam absolutoriam dummodo ab ea non sit appellatum. 781.18.19
Est abbreuianda & Iudex ex officio hoc debet facere. 762.12
Non satis est litem esse motam, nisi etiam sit instituta illa actio, contra quam præscribitur. 786.25
Actor prosequens litem post productionem Iurium probantium exceptionem rei, & succumbens non condemnatur nisi in expensis factis post Iura producta. 725.37
Pendente lite super deuolutione non datur aliqua innouatio aut ingressus possessionis etiam vacantis. 758.21
Maior pars præiudicat minori etiam in re communi pluribus, vt singulis, vbi agitur de dirimenda lite. 721.13.17.18
Iusta causa litigandi excusat ab expensis litis quamuis adsit statutum mandans victum in illis condemnari. 725.38
Cessans à lite statim quod iura producuntur non condemnatur in expensis. 725.28.36
5 Lis habetur pro contestata si impeditur vt contestatio non fiat. 939.6.851.4.7
Non potest dici iusta, vel iniusta, nisi secuta sententia. 844.14
Succumbens in lite mota super relatione facienda præsumitur malo animo fecisse, vt tempus curreret perito ne posset referre. 929.6
Est execranda, maximè in personis Ecclesiasticis. 913.12
Tempus litis est subducendum, quod non currit ei, qui tenetur relationem facere. 929.3
Sumptus litis quando sint præstandi, & an debeantur si non constat de paupertate, & de magna præsumptione de iure actoris paupertatis. 954.26
Dubius est litis euentus vsque ad terminationem causæ. 846.17. c.850.4
Vitium litigiosi perpetuo durat contra personas aduersus quas fuit indicatum. 994.14
Processus super retractu non retardatur propter litem motam super nullitate subhastationis. 876. 29
Exactio annuæ præstationis non impeditur lite pendente. 981.33
Sententia, & tres conformes, vel duæ habentes vim trium in iudicatum transactæ, & executioni demandatæ requiruntur ad hoc vt lis dicatur finita. 978.26
Actio litigiosa licet possit legari in testamento, prosecutio tamen est facienda per heredem, 906. 17
Lucrum consequitur, qui discedit à lite. 861.14

LITIGANS.

2 Litigans non debet distingui in plures aduersarios. 201.87

LITIGIOSA RES.

2 Litigiosa res quando efficiatur: & quid si alienatio est necessaria. 2.34.c.54.19
3 Litigiosa res an sint in dominio legatarij, seu heredis. 464.29.32
Legatum rei litigiosæ censetur acquisitum legatario post litis exitum. 464.13.24.25
Litigiosa res non potest alienari, siue simus in possessorio, siue in petitorio. 781.17.21 4
Transfertur cum vniuersitate bonorum. 781.22

LITIGIOSVM.

Litigiosum debitum potest deduci in compensationem dummodo sit liquidum. 515.39 3
Vitium litigiosi cessat finita lite, & quando sumus in actione personali. 531. 60
Officium Iudicis & actio in factum, quæ datur pro executione sententiæ quando sit litigiosa ita vt, pendente lite, non currat præscriptio. 403. 6
Status litigiosi non potest mutari in præiudicium agentis quoad ordinem Iudicij. 505.26

LITERÆ.

Litteræ probant contra scribentem, & videntur præsentatæ de manu ipsius. 417.28.29 3
Cambij habent executionem paratam, & de eis indicatur prout de scripturis solemnibus. 569.25.27
Inter mercatores habent vim publici Instrumenti, & probant stipulationem prius factam, & in eis præsumitur contractus ex quo ipsi poterunt conuenìri. 500.2.3
Litteræ Principis non faciunt fidem in præiudicium alterius, & de facto alieno, & contra non subditum. 640.12.15 4
Obedientia est præstanda ei, qui praoccupauit scribendo litteras. 745.30
Recipiens litteras, quamuis non contradicat incontinenti, sed per aliquod temporis internallum non censetur fateri in eis contenta: & hoc tempus Iudex arbitrabitur. 699.39
Cautela ad probandum creditum, vt creditor mittat litteras debitori, in quibus eum roget, vt soluat sibi quod debet, nam si debitor recipiat litteras, & non contradicat, statim erit probatum debitum: & quomodo hoc intelligatur. 699.34.& seqq.
Litterarum expeditio reseruata per Sanctißimum in breui reductionis Notariorum ad bona allodialia, quid operetur. 730.56
Litteræ Sacræ Consultæ habent vim litterarum Summi Pontificis. 859.20 5

LOCA MONTIVM.

Loca montium quando censeantur donata filio, & eorum dominium per eum acquisitum. 252. 10.12 2
Descripta ad fauorem alicuius prosunt, prout cancellata nocent. 252.26
Pretium locorum Montium si fuerit positum ad creditum resignantis, an operetur retrouenditionem. 252.25
Loca Montium, & credita perpetua reputantur pro bonis stabilibus. 585.9 3
Loca Montiū non vacabilia possunt resignari, & non recipiunt hypothecam ex speciali prouisione Papæ in illorum erectione. 730. 48 4
Loca Montium non vacabilia veniunt sub dispositione immobilium, & in eis datur remedium Saluiani, prout in stabilibus: & quid in locis montium, & officiis vacabilibus. 943. 20.23 5

LOCA PIA, LOCA PVBLICA.

V. Locus.

LOCATIO.

Locatio rei venditæ valet, si fiat ipsi ementi, donec pretium soluat. 175.10 1
In locationibus seruanda est consuetudo. 117.3
Facta per tutorem arctat pupillum. 37.18
In locatione pascuorum an locans habeat hypothecam super animalibus pro pretio fœni, & præferatur anterioribus creditoribus. 25.17. seqq.
Conductor an possit recedere à locatione, si locans dixerit, quod semper reciperet domum & claues. 115.35

Rerum

Rerum Ecclesiæ vltra tempus permissum non valet pro tempore habili. 162.22
Remedium legis. 2.C.de rescind.vend. an habeat locum in locatione etiam illi finita. 185.1
Officij cum onere, vt conductor illud expediat suis sumptibus valet. 185.5
Pactum de mutuando in locatione an reddat illam inualidam. 185.3
In locatione non cadit vsura. 185.4
Operarum an valeat, vt quis precisè possit cogi ad illas præstandas. 185.11
V. Opera.
Ex locatione facta per maritum quando detur actio vxori sine cessione. 20.3
Rei alienæ est inualida. 188.6
Successor quando teneatur stare locationi: & quid in immissione, seu in immisso in possessionem ex primo, & secundo decreto. 37.1. & seqq. V. Successor.
Vsusfructuarius, & Rector Ecclesiæ an possint locare vltra eorum vitam. 37.17
2 Locatio rerum, & fructuum Ecclesiæ quando fiat vltra triennium. 238.29
Pro certa fructuum quantitate an dissoluatur morte, & transeat ad hæredes, & quid in locatione vnita societati. 276.60.61.62
Vectigalium facta à pluribus an per mortem expiret sicut societas. 276.56
Contractus locationis, & conductionis est vltro citroque obligatorius. 376.25
Accidentalis quæ dicatur. 354.50
Facta cum aliis Capitulis exprimendis dicitur perfecta quamuis alia non exprimantur. 200.26
In locatione Gabellæ Salis, si dicatur, quod ea durante liceat vendere Sal subditis, non tamen excluditur, quod non possit vendi Sal forensibus secundum ius commune. 376.7
Reus etiam Laicus conuenitur ex locatione coram Ecclesiastico. 238.17.18
Dominij reseruatio an faciat contractum locationis. 206.10
Causæ legitimæ, quæ sint, vt potius debeat fieri locatio vni quam alteri. 357.41
Augmentum locationis in quo consistat. 357.20
Solemnitas an sit necessaria in locatione bonorum Ecclesiæ, quæ sunt solita locari, & quæ requirantur vt locatio subsistat. 379520.21
Domini non debent subijci perpetuo oneri locationis. 357.10
Debet fieri cum certioratione explicita de omnibus quæ dependent ab ipsa re locata, & extra rem. 361.18
Pœna emphyteutæ alienantis inconsulto domino an habeat locum in locatione ad longum tempus. 378.29. & seqq.
V. Emphyteuta.
Differentia inter locationem, & emphyteusim propter prælationem agnatorum. 357.25.26
An dicatur propter magnam pensionem, quæ soluitur ex contractu emphyteutico. 351. 10.11.13
In locatione facta per socium seu socias disparis portionis, respectu locatoris partes debent esse æquales. 320.4.41
Damnum in locationibus an intelligatur respectu fructuum, vel pensionum. 376.19
Filius hæres patris tenetur stare locationi, secus si veniret ad legitimam per actionem supplementi. 247.45
Emphyteusis, & locatio ad longum tempus in quibus æquiparentur. 378.30 V. Conductio.
3 Locatio sola an probet dominium. 526.27.28
Ad longissimum tempus transit in contractum emphyteoticum, & pro eo reputatur. 460.56.58. &
Æquiparatur venditioni. 460.42
Ad decennium non dicitur ad longum tempus. 520.5
Ad vitam censetur perpetua. 460.40
Rerum Ecclesiæ facta consanguineis an sit valida, & quomodo intelligantur Constitutiones Summorum Pontificum prohibentium fieri similes locationes, & alienationes in eos. 415.13.17
Ad longum tempus acquirit ius conductori, vt non possit Dominus liberè disponere de re locata post finem locationis. 520.6
Et quando habentes tales locationes præferantur in materia Iuris congrui. 460.2.33
Redactio terrarum ad culturam operatur vt quis non possit remoueri à locatione etiam temporali, neque augeri pensio. 452.15
Est finita si pereat substantia rei locatæ. 534.57.58
Continuatio locationis quando possit remitti in arbitrium conductoris. 534.3.4
Non licet recedere à locatione propter modicum impedimentum locatoris. 534.25
Posita in alterius voluntate sustinetur post factam traditionem. 534.14
Dignitas, seu Iudicatus superueniens facit vt possit recedi à locatione. 534.58
Pro se, & sociis, intelligitur de præsentibus non de futuris. 547.48
Verba posita in locatione ad continuandum post nouennium per alios nouem annos, si conductori visum fuerit, respiciunt tam perseuerantiam, quam resolutionem contractus, quo casu valet remissio in vnum ex contrahentibus. 534.9
Pactum, vt in euentum venditionis domus conductor domus præferatur pro scutis centum minus, an operetur, vt dominus possit illam vendere durante locatione. 520. 1.3
Est valida respectu temporis remissi in arbitrium conductoris. 534.12
Dominium est plenè probandum, quando agitur de deuolutione, nec sufficit Instrumentum locationis emphyteusis. 533.43.44
Fructus domorum, casalium, & similium rerum, an probentur ex locationibus. 600.4
Locatio & venditio sunt contractus similes. 755.24
4 In dubio præsumitur locatio. 755.26
Vnius valet respectu totius, non tamen est in præiudicium socij. 752.15
Rerum Ecclesiæ est nulla in totum, si fiat cum pacto renouandi de anno in annum, & sic successiuè in posterum, nec valet pro tempore permisso. 715.16
Facta ab antecessore extinguitur per superuenientiam successoris, quando fuit nomine Rectoris non Ecclesiæ, etiam quod esset ad tempus permissum. 606.1.5
Est actus æquiuocus non inducens aditionem cum potuerit fieri à creditore ratione custodiæ, & curæ bonorum debitoris, qua causa cessante per eam probatur aditio. 706.34.37
Rei communis præsumitur facta pro æqualibus portionibus. 705.2
Vnica dicitur de duabus domibus sub vnica pensione locatis, secus si diuersis pensionibus locentur etiam in eodem Instrumento & pretiis in vnum coactis, seu cumulatis. 715.10.11
Non potest fieri per Procuratorem Collegij Romani absque consensu Præpositi. 715.24
Qualitas locationis debet probari de tempore, quo petitur retractus vinearum. 752.1
Ratificatio locationis non trahitur ad ignorata. 752.16
Possessio non probatur ex locatione contra Tertium qui possidet secus si possessio erat vacans. 678.9.10
Pactum est illicitum, vt emens censum conducat bona censuata, ita vt duret locatio quousque durat census, non tamen vitiabit contractum sed vitiabitur. 777.1. & seqq.
Retractus non habet locum in vineis, nisi probetur locatio. 745.55
Requirit mandatum speciale. 752.11

Lacus locatio pro certa mercede,nil aliud est nisi venditio piscium pro pretio conuento. 755.25
Rei communis quando possit fieri per socium. 752.8.13.21
Necessitas superueniens post locationem an faciat vt solum locator, non conductor possit ab ea recedere. 740.13.14.16
Respiciens pensiones ex locatione tam suo nomine quam alterius præsumitur recepisse pro rata vnumquemque tangente, 705.3.4
Propter ratificationem si fingatur validus primus contractus locationis fingetur etiam quod valeat venditio inde secuta. 737.30
Disdicta locationis domus non afficit quando fuerunt locatæ duæ domus sub diuersis pensionibus. 715.6
Commoditas percipiendi fructus,si vendatur non dicitur venditio,sed locatio, quamuis etiam vnica pensio sit constituta pro anno. 755. 27
Inopinata necessitas est iusta causa recessus à locatione,dummodo sit tempore contractus.740.5.6.7
Vltimus status attenditur ad hoc, vt possit dici, quod res sit solita dari ad locationem. 752.3.4
Facta per matrem tutorio nomine pro filio hærede cum perceptione fructuum probat possessionem. 700.13
Ex qualitate pretij æquiualentis colligitur, an sit facta locatio totius rei, vel partis. 703.10.13
Fundus locatus cum conditione vt,si non ex pacto colatur,possit alteri dari in locationem, præstando quo minoris locaretur,si postea locetur tanquam non benè cultus pro ampliori pensione,non licebit locatori tale augmentum petere.740.28
Remedium l.2.C.de rescind.vend.an procedat in locatione tam manente, quàm finito contractu vsq. ad 30. annos. 777. 10. 11.12
5 Locatio permissa ad certum tempus, vel vsque ad tertiam generationem in totum vitiabitur nec valebit pro tempore permissa. 905.10
Noua dicitur propter augmentum pensionis, ita vt non possit dici relocatio. 913.19
Plurium rerum dicitur vnica, si fuerit sub vnico pretio facta, secus si illud esset diuisum in singulas res. 968. 23
Facta per patrem pro iure competente filio ratione hypothecæ dotis maternæ, an præiudicet patri, vt voluerit acquirere possessionem pro filio. 989.12.16
Secunda non potest dici quod sit continuatio primæ locationis quando alterantur illius substantialia. 927. 17
Pensiones rei locatæ sunt loco fructuum. 989.14
Frumentum perceptum ex fundo locato est obligatum ipsi domino pro pretio pensionis, ita vt præferatur omnibus anterioribus creditoribus. 953.1
Remedium possessorium non datur pro pensionibus debitis ex locatione, de qua non adest obligatio cum hypotheca: quidquid aliud sit in pensionibus Ecclesiasticis. 981.35

LOCATOR.

1 Locator potest petere augmentum ob vbertatem insolitam fortuito prouenientem non per industriam coloni. 195. 14
Quando teneatur ad remissionem pensionis Conductori. 195.1 & seqq. V. Conductor. Remissio.
2 Locator non poterit cogere conductorem vt persistat in locatione. 357.14
Vectigalium potest agere non solum contra conductorem illorum, sed etiam aduersus eos,qui illis communicant,& consocij effecti sunt,prout è contra ei datur actio aduersus omnes debitores vectigalium. 336.41.42
Pœna apposita ad fauorem locatoris, non debet in eius odium retorqueri. 367.10
Conuicini, & amici locatoris absentis sunt certiorandi per conductorem de damno imminenti domui locatæ. 354.14
Locatores duo intelliguntur pro parte sua locare. 320.51
Damna illata in silua conducta quando sint denuntianda per colonum locatori. 554.25. 28. V. Denunciatio. Conductor.
Locator non exprimens, quod res locata non poterat locari,non potest dicere de nullitate actus,quidquid aliud sit in domino directo. 534.20 3
Non debet concedere remissionem conductori pro damno proueniente ex culpa ipsius. 556.6
Expedit locatori habere plures obligatas. 547.47
Non exprimens qualitatem rei locatæ est in dolo, qui sibi potest patrocinari, ita vt non sufficiat exprimere in genere, cum sit in specie exprimendum,quod res sit feudalis, seu emphyteotica. 534.21
Quando sublocando quis possit recedere à contractu sublocationis si dominium directum non erat ad sublocantem. 546.43
Sublocatio censetur facta si conductor posuit in eius subconductorem cum cessione iurium,& ad commodum, & ad damnum. 547.53
Expensa magna, & respiciens vtilitatem perpetuam, & duraturam vltra tempus conductionis spectat ad locatorem,& dominum, non autem ad conductorem. 557.73
Quando possit discedere à locatione. 534.48
Locator, & conductor sunt correlatiui, ita vt concessum vni debeat concedi alteri. 606.14 4
Stipulatio locatoris, vt conductor denunciet ante finitam locationem recessum, alias censeatur facta relocatio, non operatur vt locator debeat facere similem denunciationem Inquilino. 740.32
Locator potest ante diem habere prosecutionem rerum inquilini suspecti quoad pignoris, licet secus sit quoad exactionem pensionis. 953. 21 5
An ratione correlatiuorum seu participationis incurrat pœnam, quam incurrunt magistri, & Scholares conducentes domum ante finitam locationem in studio Bononiensi. 818.48
Prælatio an concedatur locatori in fructibus pro assecuratione pensionis futuræ. 953.20
Frater locans domum communi nomine omnium fratrum an eis aliquid acquirat. 852. 46
Prædia Ecclesiæ non possunt locari nisi per triennium, quando quolibet anno reddunt fructus, secus si illorum recollectio fiat biennio, seu triennio. 931.13

LOCVM TENENS.

Locum tenens an habeat eandem immunitatem, quam principalis. 111.54 1
Et an habeat eundem honorem. 111.33.51. V. Vices gerens.
Quomodo possit remoueri sine causa. 167.15

LOCVPLETATIO, LOCVPLETIOR.

Locupletior an sit præsumendus ille, ad quem aliqua res peruenit. 101. 1 1
Species locupletationis quando sit probanda. 101. 9. c. 167.23.c. 422.4.6
Locupletatio non admittitur cum alterius iactura. 565. 22. c. 761.6 3
Locupletior an quis dicatur factus per receptionem pecuniarum. 576.26.32.& seqq.
Onus probandi locupletationem minoris,cui incumbat. 720.20. 23 4
Soluens minori absque auctoritate Iudicis & Tutoris non liberatur nisi probet locupletationem. 761. 15

LOCVS.

Locus honorabilior in Ecclesia an possit pretio æstimari. 110. 11 1
Apud Romanos, & Hebreos an sit dignior locus dexteræ vel sinistræ. 106.43
Quando dictus locus inducat præsumptionem maioritatis,& an de consuetudine possit dari etiam minori. 106.40
Locus contractus inspicitur quoad obseruantia solemnitatum. 11.4.c.124.34
Et quid in forense, Clerico, & loco exempto. 124. 16
Valet argumentum de loco ad tempus. 128.8
Locus contractus dicitur, vbi est facta conuentio. non vbi sit Instrumentum. 11.26

Dies, & locus solutionis est exprimendus, vt debeatur interesse quanti plurimi. 42.59
Locus, in quo mora committitur est inspiciendus quoad interesse. 42.39
Locus intelligitur causa demonstrationis si de eo fiat mentio post orationem perfectam. 257.24
Adiectus in executione, non in obligatione censetur potius demonstratiuè positus, quàm taxatiuè. 256. 22
Contractus inspicitur quando agitur de esse illius. 253.15
Quando sit de diœcesi habet dominium separatum. 212. 8
V. Diœcesis.
Locus erectus in Cathedralem, in quo Archidiaconus habebat Iurisdictionem, applicatur Episcopo cum abdicatione iurisdictionis eidem Archidiacono competentis. 458.10
Locus loci apponendus est in instrumento celebrato in Ciuitate populosa. 479.55
Locus si ex serie facti potest apparere vbi fuit illud celebratum. 479.58. Et
Quo casu sit de forma, & essentia illum apponere, & quid seruetur de consuetudine: & an vitietur Instrumentum. 479. 47. & seqq.
Originis est immutabilis. 421.3
Solutionis faciendæ attenditur. 565.4
Solemnitas loci, in quo actus perficitur, an debeat inspici. 531.4
In loco inferiori, si non adest ius particulare circa successionem, recurritur ad illud, quod seruatur in loco superiore. 456. 71
Locus fori vbi agitur est considerandus, quando tractatur de ordinatiuis iudiciorum siue simus in ciue, siue in forense tam in Iudice ordinario quàm delegato. 545.22
Natura loci damnum dantis non attenditur, quamuis præiudicet vicino. 480. 12
Loca Pia quando restituantur in integrum. 601. 41
Loca publica quæ sint. 678.1.2
Locus publicus ex quibus actibus probetur, & an sufficiat quod per illud publicè transeatur, & quis dicatur. 678 11. 12
Iudex ordinarius debet ferre sententiam in loco maiorum suorum, & quis sit talis locus. 655.10.11
Inualida est consuetudo non apponendi locum in Instrumentis. 767.11
Partes censentur contraxisse iuxta consuetudinem loci. 740. 21
Statuta loci, vbi quis decedit, attenduntur, siue condiderit Testamentum, siue ab intestato obierit. 709.10.11
Pius quando restituatur. 601. 41
V. Restitutio in integrum.
Locus appositus in vna re legata an sufficiat ad hoc, vt referatur ad alias res per Testatorem relictas. 922.10
Persona dicitur in loco, vbi amat potius, quam vbi animat. 944.33
Appositio loci est vna de perfectionibus in Instrumento requisitis, aliàs si deficiat illud erit nullum, ita vt requiratur locus loci. 899.17
Adiectio loci præsumitur posita potius ad excludendam restrictionem. 922.14

LVCRVM.

Lucrum concessum vxori pleno iure an intelligatur quoad proprietatem & vsumfructum, extantibus filiis, ita vt derogetur l. fœminæ C. de sec. nupt. 46. 9
Cessans quomodo probetur. 67.9
V. Interesse.
Lucri radicati, & damni an sit par ratio. 33.47. c.89.6
Dependens ab alieno arbitrio an possit dici radicatum. 89.2.9
Procuratoris filij fam. an sit quasi castrense. 186.22
Lucrum mercatorum non est adeo tenue vt non excedat sex pro centenario. 387.26
Stante statuto dante lucrum dotis marito, non potest per tutorem seu per minorem constitui dos sine decreto. 367.1. 2
Minus fauendum est lucro aduentitio viri, quàm repetitioni dotis. 367.6
Statutum de lucro dotis an sit cum iactura alterius. 367.5
Lucrum dotale an consideretur, stante nullitate dotis. 367.24.25
Agens de damno præfertur agenti de lucro. 365.14
Lucrum totum cedit patri si filius negotiatur nomine ipsius. 543.18
Quando sit probandum lucrum certum etiam in locis insignibus cum potentia propinqua, vt illud debeatur. 579. 18. 19
Respectu assicurationis non est prohibitum, secus si esset respectu mutui. 589. 6
Quod est pro parte de præterito, & pro parte habet causam operarum de futuro, debet diuidi, secus in momentaneo, in quo inspicitur solum principium non inspecto fine. 424. 23
Vnicus contractus sufficit, nec tres requiruntur quando lucrum fit ex periculo, & assicuratione suscepta, non autem ex mutuo. 589. 13
Lucrum est licitum, si dantur centum aurei Antuerpiæ, vt recipiantur Hispali: & quantum debeat esse. 652.5.33.34
Lex ciuilis non disponens directè super matrimonium, sed auferens lucrum, si cum indigna contrahatur, an sit seruanda, reiecto iure canonico. 653.18
Salarium, & lucrum debetur pro labore mercium emendarum, & pro cambio pecuniarum pro illis emendis, tanquam ex diuersis causis proueniat. 652.7.9
Plura lucra possunt concurrere in eodem cambio ex diuersis titulis, prout in eo, qui fungitur officio duorum, cui erit soluendum duplex salarium. 653. 10
Mercator potest triplici titulo lucrari, videlicet traiectionis pecuniæ, & duplicis valoris, seu æstimationis pecuniæ intrinsecæ & extrinsecæ. 652.1
Taxatum debetur, quando est verisimile, & non excessiuum etiam in mutuo. 652.25.26
Frater qui mercatur cum pecunia, quæ habuit principium ex rebus communibus, debet communicare alteri fratri lucrum inde prouenientis. 714.4
Acquisitum ex re alicuius est illi restituendum. 714.5
Debet esse commune inter socios, si pecunia vnius fuit communiter negotiata. 622. 4.6.7
Delatum marito per statutum dicitur onus, & de illo iudicatur, tanquam originem habeat ab oneribus matrimonij. 781.47
Præsumitur habuisse originem à communi pecunia. 714.7
Timor amissionis compensatur cum spe lucri & excludit læsionem etiam in minore, & in aliis priuilegiatis. 756.10. 43.44
Lucratiua causa non est fauorabilis sicut onerosa. 786.18
Lucrum cessans quando debeatur. 911. 22
Totum non est exigendum per creditorem, sed est taxandum arbitrio Iudicis. 987. 26
Est dandum ei qui participat de damno. 948. 34
Dotale, & legale potest repudiari in præiudicium creditorum. 882. 31
Legitima deducitur ex lucro mariti, quando dos est inofficiosa. 950.12

LVMEN.

Lumen ex lateribus an sit spectandum, vel potius illud quod est ante prospectum domus. 896.17

LVXVRIA, LVXVRIOSA VITA.

Luxuria non debet habere plus quàm castitas. 213. 26. 44
Est mater inopiæ, & inducit egestatem rei familiaris. 213.53
Luxuriosa vita potest esse sine tactu corporis. 213.54
Dicitur, quando quis prodigali luxuria viuit cum abusu cuiusque rei, & more perditorum. 213.51.52.54
Esse luxuriosum an differat à viuere luxuriosè. 213. 54
Vita luxuriosa filiæ sufficit ad effectum exhæredationis, quamuis non fuerit ab aliquo cognita. 213.58

MACEDONIANVM.

4 Macedonianum non habet locum si pater capit soluere debitum factum à filio absque eius consensu. 667.11

MACVLA.

1 Macula omnis censetur sublata per triennium. 31.30

MAGISTER.

2 Magistri præferuntur in retentione domus conductæ contra secundum conductorem. 357.24

Stipendia, quæ dantur Magistris ob quam causam dentur. 357.14

3 Magister nobilitatur per Scholares, sicut Præses per subditos. 590.19

4 Magister Petrus, & Petrus Magister in quo differant. 692.77

MAGISTRATVS.

1 Magistratus continuatio quomodo sit permissa. 184.1

V. Officialis.

Habet præsumptionem legis pro se. 153. 12

Supremi non cogunt hæredem soluere vltra vires, quamuis omiserit Inuentarium. 34.20

Magistratum sibi dicens an possit puniri pœna læsæ Maiestatis. 10. 18

Temporales, seu perpetui, an obligent Vniuersitatem, & Collegia ex mutuo per eos recepto. 196.1

V. Mutuum.

Nostri temporis non habent aliam potestatem, quam datam à Statutis. 196.18

2 Magistratus contemnitur, dum nimium seruatur humilitas. 284. 45

3 Magistratum non honorans qua pœna puniatur. 537.63

MAIOR. MAIOR PARS.

1 Maior an possit dici quis respectu honoris & prælationis. 111.68

V. Denunciatio.

Maior pars creditorum quando aliis præiudicet. 37.40

Factum à maiori parte dicitur fieri ab omnibus. 184.10

2 Maior pars creditorum an debeat præstare consensum separatum in præiudicando minori parti. 211.2.3

Depositum est restituendum maiori parti per hæredem, & quomodo ista maior pars intelligatur. 222. 20

3 Maior pars electorum si reddatur inhabilis non debet remanere administratio in vno solo, si Testator illam pluribus commisit. 522.18

Maior accipitur pro maiore natu, seu ætate, si ratio subiectæ materiæ aliud non suadeat, ita vt semper possessore mortuo, antiquior succedat. 456.82.83

Maior natu proximior agnatus, si à Testatore vocetur, facit vt videatur voluisse extendere fideicommissum de persona, ad personam. 487.15

Maioris obligatio an sit valida, si cum eo se obliget minor vel alius qui non potest obligare. 555.8.9.11

4 Maior, nedum minor non potest donare absque solemnitatibus Constitutionis Marchiæ. 750.11

Maiorum suorum bona dicuntur si sunt vltra tritauum, cum à tritauo bona infra sint bona parentum. 766.29

Qui adiuit sine Inuentario restituitur, si apparet seorsum ex codicillis multa esse soluenda, de quibus non constabat in Testamento. 656.23

Dispositio loquens de maiore intelligitur de maiore natu, & ætate. 695.1.2

Executio contra maiorem quando admittatur non obstante restitutione. 762.27.29

An restituatur, si fuerit detectum magnum æs alienum, quod prius erat incognitum in hæreditate. 797.24.25

Maior pars præiudicat minori etiam in re communi pluribus, vt singulis, quando agitur de dirimendis litibus, & tractatur de libertate, & eximendo Collegio ab alio; cui prius erat suppositum. 721.13.17.18

Subhastatio est nulla procedens à radice infecta ob mandatum relaxatum in maiori summa, quàm sit debita. 739.27.29

Actus dicitur per omnes gestus si fiat per maiorem partem. 721.19.

Maior pars in Collegio, seu Consilio, vel Capitulo non potest dici respectu minoris partis, seu totius Collegij, & omnium, qui illud constituunt: secus in electione Prouincialis de Ordine minorum. 933.2 5

MAIORATVS.

Maioratum instituens pro filio, si adsint duo eiusdem nominis intelligitur de maiori. 30.31 1

Maioratus si potest constitui in vnum ex filiis, non intelligitur de fœmina. 530.29 3

Maioratus idem est quod primogenitura. 771. 2 4

Est dignitas, quamuis non habeat annexam dignitatem, siue constituatur in bonis, siue in parte bonorum. 771.6.8

Dicitur quoddam legatum, seu prælegatum, & quando sit institutio hæredis. 771.14. & seqq.

Æquiparatur fideicommisso perpetuo pro conseruanda agnatione. 771.11

An sit reuocatus, si reuocetur legatum, ita vt vnum veniat appellatione alterius. 771.1.4.12

Est similis feudo. 771.10

In successione maioratus, res illi subiecta an sit capienda de manu hæredis, seu prius vocati. 771.46.48

Exclusus in maioratu respectu alterius an debeat in perpetuum excludi si iterum cedat dies in quo sit habilis. 695.8

Expressio specialis ad derogandum maioratui non requiritur, sed sufficit generalis, per quam constet de voluntate derogantis etiam tacita. 771.20.21.27

In maioratu an vocatio sequentis pendeat à vocatione præcedentis, seu qualibet de per se subsistat ex iure proprio non sibi transmisso. 771.35.37

MALA FIDES.

Mala fides præsumpta ex causa 30. annorum an purgetur. 52. 24 1

Obstat in quæsitis, seu in quærendis. 118.31

Non consideratur in hærede parato ad soluendum, si fuerit requisitus: & an interpellatio sit necessaria. 52.31. & seqq.

Mala fides inducitur per sententiam condemnatoriam, & vitium litigiosi. 403.10 3

Defuncti impedit, quod hæredes non possint inchoare præscriptionem, & illam perficere ex propria persona, etiam in hærede hæredis. 403.15.16

Non interrumpit præscriptionem inchoatam etiam de iure canonico. 403.29

Mala fides authoris nocet hæredi in Iudicio vniuersali, licet existens in bona fide, quoad restitutionem fructuum. 422.8

Non consideratur mala fides in administratore, donec non reddiderit rationes. 494.16

Impedit præscriptionem, & nocet successoribus. 918.41 5

MALE ABLATA.

Malè ablata an sint restituenda per executorem, qui debet soluere debita ex contractu. 329.15 2

MALEFICIVM, MALEFICVS.

Maleficium si non denuncietur à syndico obligato ad denunciandum quando faciat illum incurrere in pœnam. 163.1 1

Malefici sunt fugiendi, & ob quam causam. 400.41.42 2

Maleficia alicui concessa habent emolumentum annexum. 642.6 4

MANDANS, MANDARE, MANDATARIVS.

Mandans quando liberetur stante promissione soluendi per mandatarium: & quo casu illius promissio habeatur pro solutione. 64.14 1

Mandare an significet coactionem. 169.11

Mandatarius non facit fidem contra mandantem. 192.8

Mandatarij negligentia non excusat tutorem. 395.12 2

Mandanti non exequenti tribuitur actus. 553. 2 3

Factum,

Factum, aliquo mandante, idem est, ac si cum ipso negotium gestum esset. 424.16
Dispositio contra mandantem fieri assassinium, procedit etiam in mandatario. 598.8

MANDATVM.

1 Mandatum suscipiens debet illud exequi. 160.7
Acceptans ad emendum fundum tenetur præstare etiam portionem suam, quam habet in dicto fundo. 160.4
Ad certas lites cum Titio ad alias intelligitur de litibus cum eodem. 163.10
Ad causas motas, & mouendas comprehendit etiam spirituales. 66.36
Non finitur per mortem vnius socij quoad negotia cœpta. 71.14
Generale non sufficit ad faciendum incurrere in pœnam, seu delictum. 81.21
An extendatur ad causas futuras. 145. 13. & seqq.
Non debet esse inutile. 145.30
An dici possit acceptatum per præsentem & tacentem. 69.19
Non censetur reuocatum per longum temporis spatium. 92.4
Debet esse legitimum ad constituendum in mora, neque sufficiet coniunctio sanguinis. 42. 21
Speciale an requiratur ad obtinendum rescripta Iustitiæ, vel sufficiat præsumptum. 90.1
Impensa facta in actu an faciat præsumi mandatum. 90. 7
Non est opus docere de mandato si impetretur priuilegium pro parte Titij procuratoris Seij ad conualidandam gratiam. 90. 11
Videtur datum per sententias traditas procuratori pro obtinenda commissione. 90.12
Præsumitur per productionem scripturarum, ex quibus legitimatur persona producens ad exigendum nomine debitorum & executiuè agendum, etiam sine cautione de rato. 90.13. 16
Verum transfertur, probata traditione Instrumenti. 90.14
Recipiens scripturas dicitur suscipere mandatum. 90.15
In quo tribuitur maior potestas cedit strictiori. 95.8
Speciale detrahit generali. 95. 9
Per secundum mandatum videtur recessum à primo. 95.12
V. Procurator.
De manutenendo conceditur facta simeplena probatione. 114. 11. V. Manutentio.
2 Mandatum legis vel hominis requiritur vt acquiratur possessio: 365.12.13.16
Executiuum debet verificari ex eisdem actis, non ex nouiter deducendis. 363.14.31.33
Super noui operis nunciatione reo comparente, an resoluatur in vim simplicis citationis. 384. 25.29
De manutenendo an sit concedendum non probata possessione de tempore litis motæ, & an sufficiat quasi possessio anterior probata. 384.19
Intelligitur generalissimum si fuerit constitutus procurator cum clausula, quod possit extendi à quocumque notario, & perinde est ac si adesset clausula, pro expressis. 274.18
Restrictum ad causas in Romana Curia deuolutas an extendatur ad deuoluendas. 274.19.20
Dicitur mandatum non depositum, si committatur seruari rem ab alio eius nomine receptam. 273.31
Speciale debet esse in decretis imponendis in alienationibus rerum Ecclesiæ. 379.14
Requiritur ad accipiendum canonem, neque sufficit si procurator sit constitutus ad recipeendam caducitatem. 241.39
Quando sufficiat producere post sententiam. 330. 13
Mandatarius potest conueniri actione mandati, & si illud præcesserit facit præsumi quod factum est gestum fuisse nomine mandantis. 207. 4
Paria sunt non habere mandatum, vel tale, quod non se extendat ad casum de quo agitur. 233. 12
Actio mandati competit, non depositi, si fuit data res Titio, vt perferatur ad Seium, quæ si non recipiat, idem Titius custodiat, cum Titius non receperit. 273.5.6
Habens cum libera à lege non potest Domino præiudicare, secus si illud habeat ab homine. 329.38.39
Actio mandati datur contra mercatorem, qui exegit pecunias alicuius, easque in banco deposuit. 273.7
Speciale requiritur; vt quis possit declarare voluntatem alterius. 224.39
Præsumitur ex solutione annatæ, expeditione litterarum, & similibus impensis. 296.19.29
Inter socias impropriè competit actio negotiorum gestorum, sed inter veras competit actio mandati, vel pro socio. 320.25
Procuratoris in rem suam expirat morte mandantis, qui reliquit hæredes pupillos, seu furiosos. 342.1.6
Procurator restringens se ad mandatum nullum non potest se iuuare valido. 337.27
Suscipiens emendi portionem aliorum quando cogatur etiam partem suam tradere mandanti. 207.31
Necessarium an extinguatur morte. 342.7.8
Institoris durat etiam existente hærede pupillo, vel furioso. 342. 3.4
Validum in causa principali extenditur etiam ad causam restitutionis in integrum. 337. 23
Necessarium quod sit. 342.9
Vniuersale non expirat morte, quamuis res sit omnino integra. 342. 5
Contra omnem personam non comprehendit Rempublicam, Collegium, & vniuersitatem. 337.19
Præsumitur ex impensa. 310.47
Non dicitur, sed mandatum, si mandetur emi frumentum communi nomine. 336. 16.17.18
Speciale an debeat esse ad obtinendum restitutionem in integrum. 337.24.25
V. Procurator.
Cum libera, an inducat facultatem donandi. 216. 15. 16
Qui debet rem aliquam emere pro alio ex vi mandati an teneatur ad interesse ex inobseruantia. 246.34
Impensa exigua an inducat præsumptionem mandati. 296.23
Post mortem vnius socij non finitur quoad negotia capta. 374. 43
Probato mandato ad impetrandum, si probetur procuratorem accepisse litteras impetrationis intelligitur probatum fuisse illas per eum impetratas. 392.2
Requiritur mandatum speciale vt descriptiones nominum debitorum inducant donationem. 252. 43
Emens prædium de mandato alterius, cum pacto, vt die præfixa sibi redderetur pretium cum vsuris, si illud post tempus constitutum offeratur, an teneatur dominium pretij in mandantē transferre, & an possit pro se retinere. 207.1.2.3.6.23.25
Conductor censetur habere tacitum mandatum pro expedientibus ad locationem. 354.8.9
Procurator fisci, Tutor, Curator, & similes habent generale mandatum cum libera, per quod tamen non datur facultas vendendi habita fide de pretio. 329.32.33
Mandatum habens ad aliquid faciendum præsumitur facere procuratorio nomine quamuis non dicat. 401. 42.43 3
Probatur post reproductionem enunciatiuè, non secus ac si partes enunciassent aliquem esse procuratorem. 505.3
In quibus casibus possit probari per scripturas & per testes remissiuè. 505.33
Probatur coniecturis, & quales sint, ac sufficiant. 505.14.17.20
Administrator præsumitur ex vi mandati præcedentis facere illud ad quod tenetur. 401.39.40. 41
Censetur restauratum, si post reuocationem dominus patitur procuratorem sua negotia gerere. 505. 40
Ad recipiendam solutionem est probandum per scripturam, non per testes: & quid in aliis mandatis. 505.41. & seqq.

Continet in se ratificationem.505.47
Ratificatio, & mandatum à pari procedunt. 505.50
Collectoris dati cum iurisdictione, & facultate coercendi, seu ad nudum ministerium tantùm exigendi potest probari per testes.505.53
Habere debet mandatum, qui actus iudiciarios facit, & si fiant sine eo, ratificandi sunt intra legitimum tempus. 573.10
De associando non potest concedi haeredi nisi probata possessione bonorum tempore obitus testatoris secundum statutum Vrbis, & ius commune. 571.18
Diuturnitas temporis facit praesumere qualitatem mandati, quamuis per eam mandatum non praesumatur. 577.29
Quando non possit probari coniecturis, sed requiratur realis productio. 573.51
Procuratoris in rem suam non expirat morte mandantis. 507.12
Mandatum Procuratoris sicut finitur morte Episcopi, sic remotione, translatione, & renunciatione. 522.21
Simplex, & in rem propriam potest fieri absenti, & non requirit stipulationem. 531.68
Speciale requiritur in concernentibus declarationem animi. 442.18
Natura mandati non est quod agatur res momentanea, non tamen procurator tenetur de suo. 563.66
De praeterito praesumitur in futurum in mandatis. 505.13.21
Patientia & scientia quod quis publicè reputetur pro administratore alicuius, operatur mandatum etiam in futurum. 505.11.12
Casus, in quibus potest probari mandatum per scripturas, & per testes remissiuè. 505.43
Commissio, seu mandatum emptionis mercium si fiat mercatori, & per eum acceptetur, & merces consignentur portitori, seu procaccio, vel simili, facit, vt periculum spectet ad mandantem, & pretium debeat solui venditori pro summa inter eos taxata. 500.17
4 Mandatum expirat morte mandantis, quamuis finus in mandato ad donandum ex causa remunerationis. 783.3.4
Irreuocabile vsque ad certum tempus non finitur morte. 783.17
Expressè collatum post mortem an expiret per obitum mandantis. 783.15.24.26
Est plenè & clarè probandum, non autem per verba ambigua. 677.41
Restrictum ad recipiendum non dicitur seruatum per confessionem de recepto. 677.46.48
Debet esse speciale in causa matrimoniali. 738.23
Substituti an expiret per obitum substituentis, si substituat iure proprio quando videlicet esset factus Dominus litis, & quid si substituisset ex facultate sibi data à principali. 737.32.33
Probatur ex coniecturis, & quales esse debeant. 737.24.25
Ad acquirendam possessionem cum clausula, sine praeiudicio habentium potiora Iura, est conditionale, & incertum, neque impedit vt potior non sit manutenendus. 732.12
Non praesumitur per longinquitatem temporis. 677.34
In quo committatur executio actus, non expirat per obitum mandantis, vt in nuncio, cui Iudex mandauit, vt aliquem mittat in possessionem. 783.19
Solemnitates statuti non requiruntur in mandato ad lites facto per minorem. 738.37
Jus agentis quando in totum excludatur ipso iure, quamuis non adsit mandatum paris in gradu. 653.38.39
Accipiens mandatum ad vulnerandum pro pecunia grauius punitur. 619.5
Haeres potest reuocare mandatum collatum post mortem, si fuerit ad commodum ipsius: secus si ad vtilitatem procuratoris seu tertij. 783.20
Ratificatio aequiparatur mandato etiam si illud deberet esse speciale. 704.24.25
Quietantia facta manu tertij nullam fidem facit non constito de mandato. 767.37
Testis deponens dedisse alicui pecuniam de mandato alicuius non probat. 727.8 14
Vtens actis per alium suo nomine factis censetur illa ratificasse, & talis ratificatio retrotrahitur, & aequiparatur mandato 706.9.10
Principalis causa cuius respectu adijcitur mandatum, si non finitur morte neque expirabit mandatum, quod est eius accessorium. 783.21
Procurator, executor, & similes an possint agere ante acceptationem, & visionem mandati. 639.11.12
Verba (solui debeant per haeredes dotes ad requisitionem officialium societatis) an inducant mandatum in rem propriam. 666.19
Contrahens nomine alterius, & promittens de rato, an teneatur ad faciendum ratificare, si ostendit mandatum ad gerendum illum actum. 725.10.18.25
Probatio plena requiritur, non per vnum testem vt dicatur aliquid gestum de mandato alicuius. 725.15
Speciale non requiritur ad constituendum in mora. 786.28
Restitutio in integrum principaliter non potest peti, nisi adsit speciale mandatum. 762.9.10
Speciale cum libera intelligitur ex verbis cum facultate gerendi omnia quae principalis facere potuisset. 738.24.25
An debeat plenè probari, si agatur de eo principaliter, vel incidenter, & quando sufficiat assertio notarij. 737.20. & seqq.
Ad bastonandum an faciat mandantem teneri de occiso, licet bastonans moriatur. 619.12.13
Factum specialiter quoad certas res, & personas & causas intelligitur solum quoad illas nominatas, etiam si postea sequerentur clausulae generales quoad omnes. 737.10
Delictum non dicitur proditorium, retrofactum, si dans mandatum erat inimicus, quamuis mandatarij non essent tales. 619.25.26
Speciale requiritur ad locandum. 752.11
Habens facultatem cum libera administratione, & cum potestate faciendi quidquid proponens posset, dicitur habere speciale mandatum in omnibus praeterquam in donando, dilapidando, & delinquendo. 750.5
Recusatio Iudicis non valet sine mandato speciali, nec iuuabit si postea illud exhibeatur quando fuit prius oppositum. 701.19.20
Pater qui renunciauit vsumfructum aduentitiorum filij an censeatur etiam ei dedisse facultatem agendi, & recuperandi omnia bona ad vsumfructum pertinentia, vel requiratur nouum mandatum patris, vt possit stare in Iudicio, etiam in his in quibus illi non quaeritur vsusfructus. 761.31
Non renouatur, nec reuocatur societas sine speciali mandato. 699.4
Pecunia oblata per eum, qui dedit mandatum ad occidendum debet expressè acceptari per mandatarium, vt dicatur assassinus, nec sufficit taciturnitas, & intentio vnius, cum requiratur consensus vtriusque prout nec oblatio fauoris, aut spes praemij. 619.6. & seqq.
Oblatio ad recipiendum sortem, & fructus censu debet fieri per procuratorem cum mandato speciali, alias non contrahitur mora, tam in iudicialibus, quàm in extraiudicialibus. 795.8.9
Mandatum primum factum cum authoritate Iudicis, an reuocetur si fiat secundum absque illius authoritate. 909.15 5
In quo differt à cessione. 873.21
Speciale requiritur ad delinquendum. 806.4
Et ad declarandam voluntatem Domini. 944.49
Et ad retrahendam rem venditam. 957.17
An praesumatur ex sola scientia, & patientia principalis. 909.26
In dubio quando sit praesumendum. 909.27

Irreuo-

Irreuocabile, & in rem suam non expirat morte quidquid secus sit in alijs mandatis.812.8.10.

Generale non sufficit ad incurrendam pœnam.806.2

Non creditur asserenti se scripsisse de mandato alterius, quod erit probandum per duos testes.948.15

Exigens vigore mandati non requirentis aliquam quietantiam, an teneatur de exactis rationem reddere.967.30

Prosecutio Iudicij cœpti per procuratorem non habentem mandatum inducit ratificationem omnium per eum gestorum. 944.56.

Ratificatio æquiparatur mandato, quamuis speciale requireretur.926.19

Asserens se procuratorem debet ostendere mandatum, alias potest conueniri pro damno, & interesse, & puniri tanquam falsarius.985.22.

Actio competit contra inuasorem, quamuis habuisset mandatum ad inuadendum.985.26

Spoliatus potest agere contra eum, cuius nomine fuit deiectus, illo mandante, seu ratificante.985.27

MANERE.

5 *Manere quid significet.968.21*

MANSIO.

5 *Mansio quid importet.968.21*

MANVMISSIO.

2 *Manumissio an possit fieri de seruo subiecto restitutioni ratione contractus.251.40*

MANV REGIA.

2 *Manu Regia an procedi possit, si causa est commissa sola facti veritate inspecta.322.1.14*

In causa cognoscenda, manu regia an possit proferri sententia sine scriptis, & procedi sicut Princeps: & quid huiusmodi verba operentur.322.12

MANVS.

2 *Manum admoueri ori in salutando potentes vnde fuerit introductum.284.59*

3 *Manibus datis vel cessione dexteræ an contrahatur obligatio. 538.2.4.14*

Tactus manuum est signum euidens perfecti consensus, & firmissimi fœderis.538.5.8. & per totum.

Per iunctionem manuum præsumitur concordia. 538.6

Assensus olim fiebat voce, vel signo manuum, vel pedum.538.7

4 *Manutenens merces ante ædes alicuius æquiparatur illi, qui cum banco merciam sit ante dictas ædes, ita vt incurrat pœnam, quam incurrit prohibitus stare cum dicto banco. 658.5*

5 *Manus alterius per multas facilè fingitur.973.50*

Verba per manus intelliguntur, tanquam quis sit minister. 970.5

MANVTENERE, MANVTENTIO.

1 *Manutenere quid significet.84.22*

Manutentio an concedatur pensionario pendente nullitate, & iniustitia pensionis, vel census.113.28. & seqq.

Non retardatur per exceptionem non adimplementi.113.38

Et an sufficiat præstatio facta à procuratore sine mandato.113.51

Et quid in commissione de soluendo.113.53

MANVTENTIO.

1 *Quæ requirantur ad effectum manutentionis in quasi possessione.113.63*

Et qualiter in hoc debeat esse patientia domini.113.64

An detur in Iudicio recuperandæ possessionis, vel in petitorio. 113.65

An competat contra minorem.113.68

Possessio antecessoris an suffragetur successori ad effectum manutentionis.113.75

An concedatur pro exactione fructuum census non obstante declaratione nullitatis census.141.35

In corporalibus an sit necessarius actus apprehensiuus. 113.76.

Conceditur facta semiplena probatione.314.11

V. Possessio.

An sit concedenda non probata possessione de tempore litis motæ, vel sufficiat quasi possessio anterior probata.384.19.c.310. 54.c.314.17 2

An impediatur, si possessio dicatur extincta per spacium decem annorum.310.48.& seqq. c.384.31.c.365.42.

An sit danda successori propter solutiones factas antecessori. 310.59.

An requirat vnicum actum, & vltimum statutum possessionis. 310.76.

Quando competat, si solutio sit facta pro obligatione temporali.310.75

An debeat dari contra detinentem naturalem possessionem, quamuis peteretur reintegratio, si illa esset turbida, & constaret quod prætendens se spoliatum intellexit de turbationibus, non quod voluerit amittere possessionem saltem ciuilem.314.14.15.19

Non impeditur dum controuertitur de contractu census. 208. 14.

Non conceditur spoliato:314.18

Non datur nisi vltra exercitium Iuris probetur quod exercens intendebat vti iure suo.283.6

Est danda etiam non probato titulo, neque in prophanis, neque in beneficialibus.310.72.

Non admittit restitutionem, aut repulsam Testium.310.70

Decretum manutentiones nunquam transit in iudicatum. 310. 77. V. Possessio.

Quando possit dari non obstante possessione aduersarij antiquiori.266.17.18

Solutiones nullæ factæ prædecessori an possint ratificari in præiudicium successoris, contra quem prætenditur manutentio. 365.27

Stante appellatione à sententia lata in contumaciam an sit concedenda manutentio.217.19.24

Possessio cedentis an transeat in cessionarium, ita vt possit ex ea habere manutentionem:310.26.27

Appellatio non datur in remedio summariissimo manutentionis, quamuis aliàs de iure canonico possit appellari à quocunque grauamine.310.64. seqq.

Solutiones factæ antecessori ante purificatam conditionem, non præiudicant successori respectu manutentionis.365.40

Manutentio in possessorio summariissimo datur pendente lite in possessorio ordinario, etiam quod simus in causa appellationis.569.34 3

Est concedenda habenti possessionem magis claram 402.14

Non datur mulieri, & minori, qui ceciderunt à possessione facto proprio. 503.27.28

Summariissima quomodo dicatur durare, donec fuerit lata sententia in possessorio ordinario.569.35

Datur Episcopo ex persona Curati per eum deputati ad curam animarum.425.51.53.

Conceditur consilio de possessione tempore litis motæ, & sufficit possessio anterior probata.431.24

Est danda ei qui probat anteriorem possessionem.542.55

Non conceditur, stante possessione turbida, & offuscata, & est cognoscendum super petitorio.450.41.

Vt detur non sufficit confessio de recepto, nisi concurrentibus adminiculis pro integra solutione totius pensionis.426.18.19

Promittens annuum redditum manutenere, tenetur illum præstare exigibilem futuris temporibus.527.35

Prouocatus ad iudicium manutentionis quando sit præferendus prouocanti, & se habeat ad instar rei tam in præparatorijs, quàm in decisorijs.402.6.7

Manutentio possessionis datur quando Iudex non rectè procedit in exequendo.239.25.26 4

Non competit in actibus facultatiuis.655.49

Conceditur possessori donec negotium proprietatis terminetur: 681.29.

Potest verberare uxorem leuiter, & discretè, 738.69.70.
Petens restitutionem coniugis tenetur probare causam possidendi, 640.3.
Non acquirit vsuras dotales stante dilatione vel promissione soluendi dotem ad omne beneplacitum, & petitionem ipsius, 726.5.
Promittens cum iuramento uxorem ratificaturam dicitur satisfecisse suæ obligationi, docto de diligentijs, quamuis non sequatur ratificatio, 726.12.13.
Potest dare aliquid uxori constante matrimonio vt ei acquiratur post illud solutum, 712.3.
Tenetur de rebus paraphernalibus vxoris eo ipso quod inducuntur in domum suam ipso sciente, 677.28.
Debet soluere merces datas vxori pro vestiarijs, 750.8.
5 Maritus approbans separationem thori non potest contra eam venire, 959.6.
An præsumatur habere scientiam statuti originis, 886.25.
Pro suis necessitatibus habet facultatem sibi subueniendi de bonis vxoris etiam reclamantis, 952.11
Non est affinis sed principium affinitatis, 901.30.
Non debet ad imparia iudicari cum vxore, 920.12.
Quam actionem habeat pro dote & vsuris dotalibus tam constante quàm soluto matrimonio, 920.18.
Æs alienum mariti dicitur esse proprium vxoris, 952.6.
An prohibeatur facere alienationem necessariam, 985.4.

MASCVLINVM.

1 Masculinum in contractibus non concipit fœmininum, 58.15.
Et quid in emphyteusi, 58.16.
Et quando debet nominari vna persona, an vendat fœmina, 58.19.
2 Masculinum non concipit fœmininum in præiudicium Ecclesiæ, 295.10.
Verbum (si quis) an comprehendat tam masculinum quàm fœmininũ tam de iure diuino, quam canonico, & ciuili, 331.18.
3 Masculinum concipit fœmininum ex ipsa littera sic exposita per legem, 449.12.
Comprehendit fœmininum quando constat de mente proferentis, & adest eadem ratio, 530.1.2.
Etiam propriè & verè, 530.3.
Masculinitatis qualitas censetur repetita in substitutionibus, 491.9.
4 Masculinum non comprehendit fœmininum in materia indifferenti, 664.9.
Nostrum esse magis conseruatur in sexu masculino, 621.15.
Concipit fœmininum, dummodo testator non loquatur de masculis separatim à fœminis, 757.13.14.
Qualitas masculina adiecta cum filijs in conditione positis, facit vt illi censeantur vocati, 766.6
5 Genus masculinum non comprehendit fœmininum si agatur de agnatione conseruanda, 866.5

MASCVLVS.

2 Masculi si vocentur cum exclusione fœminarum, an inducatur fideicommissum, 285.11.12.
V. Fideicommissum.
3 Masculi agnati si præferantur per statutum omnibus agnatis fœminis transuersalibus vsque ad quartum gradum, præterquam sororibus, & filiabus fratrum defuncti, quæ si concurrant cum patruo defuncti, cum eo pariter admittuntur, an habeat locum si adsit cum patruo & sorore nepos alterius sororis, 418.1.15
Statutum factum in fauorem masculorum non debet declarari vt redundet ad fauorem descendentium, 448.52
4 Mascu' conseruant agnationem, 661.7
Prædilectio masculorum est præcipua coniectura exclusionis fœminarum, etiam proximiorum ad fauorem masculorum alterius lineæ, 621.14
Filia quæ semel excluditur semper remanet exclusa, ita vt nunquam recuperet ius succedendi, quamuis omnes masculi morerentur, 664.22.23.
Sunt procliuiores ad donandum, quàm mulieres, 669.17
Ratio agnationis conseruandæ an operetur vt præferantur masculi, quamuis sint remotiores fœminis, & licet de ea non sit facta mentio, si talis esset consuetudo domus, & familiæ, 621.6.7.34
Masculi ex fœmina excluduntur à masculo quando fuit habita ratio non sexus sed agnationis, 999.2. 5
Linea masculina incipit in masculo, fœminina autem masculina incipit in fœmina, 901.5.28
Qualitas masculorum expressa in vna parte testamenti, quando censeatur repetita in alia, 832.12. c.866.7. c.930.32.
Contemplatio nuda masculorum an excludat fœminas, 813.8.
Statutum ad fauorem masculorum an trahatur ad commodum ascendentium, 942.10.
Et quid in statuto excludente filias propter masculos aut fratres an extendatur, si tales non adsunt, vel si extant filij ex dictis fratribus, 890.28.
Fauor masculinitatis quando consideretur respectu successionis matris, 813.6.

MASSA.

Massa communis quæ dicatur, 397.66 2

MATER.

Mater, quamuis nunquam susceperit tutelam, non admittitur ad eam, licet vidua remaneat ex secundo matrimonio, exemplo eius, quæ fuit priuata tutela iam accepta propter secundas nuptias, 5.36. 1
Non censetur exclusa à tutela per dationem alterius tutoris, non probata aliqua mora, 28.16
Licet priuetur successione, non tamen priuatur tutela, 28.22.
Est tutrix voluntaria, & potest petere tutelã lapso anno, 20.21
Matre exclusa à tutela deuenitur ad tutorem legitimum, quo non existente, est locus datiuo, 28.18
Perdit tutelã propter secundas nuptias etiam nullas, 36.60.
Quando teneatur petere curatorem ventri, 72.1
V. Curator. Tutela.
In dubio est admittenda ad luctuosam successionem filij, 72.22.25.
Vt non possit succedere filio ob non petitum tutorem debet probari quod culpa non petierit, 72.23
Quam legitimam habeat quando fratres sunt præteriti, 178.1
V. Legitima.
Secundo nubens quorum bonorũ successionem amittat, 140.1
Pœna contra matrem transeuntem ad secũdas nuptias an cesset, stante consensu tacito filiorum, & nepotum, 140.3.
Quando conueniatur pro bonis descriptis in inuentario, via executiua non reddita ratione administrationis, & possit sibi soluere dotem ita vt non soluens sit in culpa, & perdat vsuras, & fructus dotis, 129.21.
V. Tutor.
Mater an debeat curare vt dentur pupillo Tutores cum effectu, & administrent, ne incurrat in pœnas, 218.1. & seq. c.219.9. 2
Non debet dari tutor, quem secundò nubens petit, 219.10.
Non dicitur negligens respectu tutoris Testamentarij, vel legitimi, 219.7.
Pœna vt mater priuetur à successione ob non petitum tutorem debet restringi ad illos, qui per eam petuntur, 219.5.
Volens transire ad secunda vota non tenetur alium tutorem subrogare, sed sufficit notificare Iudici, si adsint legitimi, & testamentarij tutores, 219.17
Minor an possit esse tutrix, & si de facto administrat, an subjiciatur pœnis secundò nubentium, 282.23.
Quando iudicetur in quasi possessione maternitatis, mortuo filio, 267.21
Nõ debet in dubio excludi à luctuosa filij successione, 275.24.
Per pupillarem substitutionem an excludatur a legitima, 275.15.27.c.288.16.

Perdit tutelam filij per transitum ad secundas nuptias nulliter contractas, 213.11.

Dotare debet filiam inopem, 259.12.16.

In successione praefertur, 259.21.

Magis fauendum matri, quàm substituto, 205.25.

Secundo nubens an priuetur relictis sibi per maritum, & substitutione fideicommissaria, & pupillari ob non petitum tutorem, 219.13.16.

Tutrix transiens ad secunda vota, non reddita ratione, vel qua administrauit non suscepta tutela, quando priuetur successione mariti, 282.22.

Filij reuocant à secundo viro quod ei fuit plus relictum, non autem facta aequali distributione per matrem, 300.42

Descendentes per lineam foemininam non sunt de familia matris, 239.18.

Tenetur prius praestare dotem filiae, quàm frater, 259.22

An habeat legitimam in bonis filiae, si statutum deferat dimidiam dotis marito, & qualis sit eius partio, 300.33.34

Neptis est alenda prius ab auo, quàm a matre, 259.16.19.20

Lex prohibet educari filium apud matrem secundo nubentem, 219.11.

An priuetur successione filij si patre bannito, illius tutelam non susceperit, 309 22.23

Auus maternus tenetur prius dare alimenta nepti, quam mater, 239 14.

Transiens ad secunda vota an possit reuocare donationem factam filijs primi matrimonij, 2.9.12

Mater si obijsset tempore testamenti, substitutio compendiosa tempore pupillaris aetatis est directa pupillaris, 407.13

An habeat legitimam iure naturali, sicut filius vel iure positiuo, & an ei minuta sit assignanda fructibus, & pecunijs, 44 4

Et an sit relinquenda titulo honorabili institutionis, prout est illa, quae debetur in bonis patris, 448.6.7

Potest dicere Testamentum nullum, & venire per contra tabulas, si nihil ei relinquatur per filium, 448.3

Quando debeat petere dari alium tutorem in locum tutoris defuncti seu in perpetuum relegati, vel banniti ad tempus, & quando in eis dicatur finita tutela, 462.7.8.&

Qui seruetur in Regno, 402.10

An perdat successionem filij, si patre bannito, non petat ei tutorem, 462.11.16

Cogitur dotare filiam, non existentibus bonis patris, 511.21.

Non habet ius legitimae administrationis, quando agitur de periculo circa patrimonium minoris, 518.6

Dicitur in culpa, si non voluit sibi dotes, quando administrat bona filij minoris, & priuatur de alimentis, & fructibus seu vsuris dotalibus, 5(?)3.41.43

Mater tutrix potest administrare, & procuratorem constituere & immiscere se haereditati, & omnia facere, quae spectant ad commodum pupilli antequam confecerit inuentarium & adimpleuerit solemnia, 542.6.

Nonem dies luctus propter obitum consanguineorum faciunt, vt non currat tempus, & excusant matrem non petentem tutorem, 403.26.

4 *Mater succedit filio ab intestato, 684.7.*

In dubio est iudicandum vt mater non sit exclusa ab haereditate filij, 668.2.

Non remouetur à tutela propter litem quam habet cum pupillo, sed datur adiunctus, seu curator ad lites, non tamen ad electionem matris, 668.21. &c.

Non tenetur filiam dotare, nisi sit diues, & nisi filia patrem inopem habeat, 690.14.

Non excluditur a successione bonorum filij ob non petitum tutorem, nisi probetur, quod sua culpa non petierit, 668.1.

Accipiendo tutelam an debeat renunciare secundis nuptijs, & Velleiano: & sufficiant verba aequipollentia in tutela legitima, & in testamentaria: & an in ea de consuetudine requiratur talis renunciatio, seu satisdatio, vel confirmatio siue Inuentarij confectione, 668.12.13.14.

Existens in montanis non habens facultatem consulendi peritiores, si rectè administrauit, non priuatur successione filij, quamuis non petierit tutorem, neque confecerit Inuentarium, 668.7. & seqq.

Minor an teneatur petere tutorem filio, 668.3.4.

Tutor idoneus nominatus à matre transeunte ad secundas nuptias, praefertur alteri magis idoneo, 668.18.

Vetus testamentum matris praetereuntis filiam ab ea comprobatum propter honorem, & reuerentiam eidem matri debitam, 702.35.

Possessio dicitur nomine pupilli ex aditione matris tutorio nomine, & ex inuentario continente omnia bona testatoris, 700.36.

Statutum Vrbis excludens matrem existente nepote ex fratre, 709.1. & seqq.

Testamentum matris propter praeteritionem filij non est nullum, sicut est illud patris, 702.13.

Nominatio Tutoris permittitur matri transeunti ad secunda vota, quamuis sit de fratre, & vitrico, qui erit dandus per Iudicem, si sit idoneus, aliàs poterit appellari, 668.15. & seqq.

Tutor datus per extraneum, licet sit datiuus debet praeferri tutori legitimo, & matri in bonis tantum, quae ab eo peruenerunt, 680.32.

Praeteritio matris, & linea materna habetur pro exhaeredatione, 702.14.

Locationes facta per matrem tutorio nomine pro filio haerede cum perceptione fructuum probant possessionem, 700.37.

Conuentio de non succedendo facta à matre non praeiudicat filiae, quae venit ex persona propria, 785.12.

Tutor datus per matrem non est confirmandus sine inquisitione, quidquid aliud sit in eo qui datur per patrem, 680 9.

Mater est legitima tutrix filiorum, non autem anomala, 5 9.9.10

Potest priuare patrem vsufructu bonorum relictorum filio tam expressè quam tacitè, 989.20.

Priuatur legitima per pupillarem substitutionem, 979.40.

An possit disponere, vt filia, & eius descendentes nihil petant a suis fratribus occasione bonorum paternorum & maternorum, & cuiuscumque haereditatis deuoluta, & deuoluenda, etiam quod aliquid receperit, 858. 11.22.

An offerat filium impuberem Monasterio, vel solus pater, 977.30.

Minor non petens tutorem filio non priuatur eius successione, & an hoc sit delictum, 861.20.32.

Auia venit appellatione matris, 977.5.

Causa matris in luctuosa filij haereditate, est multum aequa, ita vt ei magis sit debita successio filij, quam patri, & pro ea in dubio est iudicandum, 971.49.

Fauor masculinitatis quando consideretur respectu successionis matris, 813.6.

Amissio proprietatis ob secundas nuptias non est merè poena in odium matris, sed in fauorem filiorum, 862.24.

In successione bonorum, quae peruenerunt à transuersalibus pater & mater aequaliter succedunt, siue bona fiat ex linea paterna, siue materna, 971.20.31.

Nepos masculus veniens ad successionem in Baronia iure proprio vocationis, non impeditur per inhabilitatem matris de medio, quae non minus iura filij masculi, 999.8.

Statutum quod mater non succedat filio habenti fratres, excludit eam, si vnus filius decessit fratre praeterito, & extraneo instituto, 942.23.23.

MATERIA.

Materia dicitur res apta ad aedificandum, cum ligna dicantur ad comburendum, 21.10.

MATRI-

MATRIMONIVM.

Matrimonium contrahens cum consanguinea punitur, quamuis nulliter contrahat, 36.61.
Et perdit beneficium, etiam non secuta copula, & quando habeat locum, 5.39.
Sententia in causa matrimonij an possit quandocumque reuocari, & transeat in Iudicatum, 155.36.
Per matrimonium filia est sinus familia, 167.34.
De matrimonio vero ad putatiuum non fit extensio vltra causam dotis quando priuilegia vnius competant alij, 120.76.
Donatum à patre filio ob causam matrimonij an conferatur, 159.34.
Et quid in matrimonio spirituali, 159.29.
Potest contrahi per clericum in minoribus ordinibus, & filij antea incerti fiunt legitimi per subsequens matrimonium, 159.10.
Cum meretrice quando sit opus pium, 135.19.
Inter prohibitos, si Papa dispensabit, valet, dummodo adueniente dispensatione interueniat nouus consensus, 158.46.
In matrimonijs an sit facienda computatio graduum secundum canonicum vel ciuile, 77.1.20.
Contrahens omissis denunciationibus peccat, & potest puniri, & dicitur dare operam rei illicita, 83.8.18.
Causa matrimonij potest recognosci per Vicarium sine mandato Episcopi, 85.13.
Omissis denunciationibus dicitur clandestinum, licet factum sine Parocho, & testibus sit nullum, 83.16.17.
De iure communi satis est vt contrahatur in conspectu fidelium: & quando sit clandestinum, tam ante quam post Concilium, 73.19.20.
Nati ex coniugato sunt naturales non spurij, si alter parentum est in bona fide, & legitimantur per subsequens matrimonium, 83.22.
Licentia contrahendi matrimonium sine solemnitatibus facit, vt proles dicatur legitima, stante ignorantia coniugum, 83.24.
Vt dicatur constare requiritur probatio quod interuenerint denunciationes, & requisita per Concilium Tridentinum, 83.3.
Denunciationes an sint de substantia ita vt reddant nullum matrimonium si omittantur, 83.6.
Quando filij nati ex matrimonio absque denunciationibus sint legitimi haredes Patris si detegatur impedimentum, & econtra Pater illis succedat, 83.4.
Libertas matrimonij quando possit modificari quoad tempus locum, & personas, 5.10.
Matrimonium potest contrahi per minorem sine vlla solemnitate iuris ciuilis, 567.9.
Tam spirituale, quam carnale requirit consensum vtriusque contrahentium, 296.47.
Habet publicã vtilitatẽ, vt Ciuitates liberis repleantur, 331.6.
Operatur emancipationem in Regno Portugallia, 259.9.
Permissum filiis sine consensu patris secundum canones prohibetur à iure ciuili, 233.49.
Incidenter probandum ad effectum legitimationis, & successionis filiorum quando requirat leniores probationes, 268.43.44.45.
Non liberat filium à patria potestate, 382.3.
Implementum per susceptionem onerum matrimonij non est per viam conditionis, sed modi, 243.30.
Spirituale initiatur per consensum electi, firmatur per confirmationem superioris, & consumitur per consecrationem, 296.58.
Maritus sustinens onera matrimonij, an faciat incurrere debitorem dotis in mora, 243.29.
Inferior Episcopo quando prascribat cognitionem causarum ad matrimonium spectantium, 212.14.15.
Argumentum valet de matrimonio carnali ad spirituale, 254.12.
Statutum concedens libertatem matrimonij excipiendo certum solum genus personarum, an valeat, 209.26.
Ad matrimonium an quis possit incitari metu pœna, vel spe lucri, 209.24.25.
Clandestinum prius secundum canones valebat, 213.2.
An simonia dicatur si quis recipiat aliquid pro matrimonio, 210.16.17.
Donatio ex causa matrimonij quando confundatur cum toto contractu dotali, & retineat naturam dotis, 297.3.5.
Restitutio non datur minori quatenus contrahat matrimonium cum indigna, 367.11.
Legatum alicui dummodo non nubat tali, an perdatur per matrimonium nulliter contractum, & quid si cum eo inhoneste viuat, 213.24. & seqq.
Iurantes contrahere matrimonium si de communi consensu cum alio contrahatur videntur statim se à iuramento absoluere, 301.74.
Statutum vt contrahens clandestinè matrimonium incurrat aliquas pœnas, an habeat locum stante Concilio per quod inualidantur similia matrimonia, 213.1. & seqq.
Descriptio in catasto, vt filius appareat ditior occasione contrahendi matrimonij non praiudicat, 252.44.45.
Constitutio dotis non venit in necessariam consequentiam matrimonij quod sine ea potest contrahi, 367.14.
Terminus ad soluendum dotem currit à die matrimonij, & quid in vltima voluntate, 301.27.28.
Dotis promissio, seu datio post contracta sponsalia an habeat tacitam conditionem si matrimonium sequatur etiam in patre dotante, 501.29.30.
Matrimonium non dissoluitur ante mortem ciuilem, id est professionem, 591.29. 3
Enunciatum in instrumento dotis probat semiplenè quando non agitur principaliter de eius probatione, sed incidenter propter filiationem, 468.42.
Aliquando accipitur pro sponsalibus, & sponsa ac sponsus de futuro appellantur vir, & vxor, 468.44.
Non esse secutum ex quibus arguatur, 468.46.
In causa matrimonij testes debent esse omni exceptione maiores, & an probatio istius qualitatis requiratur, 537.15.
In matrimonio contracto in facie Ecclesia filij ex eo procreati censentur legitimi vere, & non ficte quoad omnia propter bonam fidem etiam vnius ex coniugibus, 468.50.
Et dicuntur habiles ad studia, ordines, & quascumque dignitates, 468.51.
Et excludunt substitutum, 468.53.
Et an sint legitimi, extantibus filiis primi matrimonij veri, 468.54.62.63.
Matrimonij onera an consistant tam in alendo vxorem quam liberos, 427.3. & 519.10.19.25.
Tempus 30. annorum facit prasumi quod denunciationes interuenerint in Matrimonio, 468.61.
Onera matrimonij cessant post mortem vxoris, 427.7. sed vide numero 5.
Matrimonij actus non potest exerceri ab alio quam à parocho, 595.12.
In causa matrimoniali prasumitur bona fides etiam lite pendente, & contestata super matrimonio, & interposita quoque appellatione a lata sententia contra matrimonium, 468.56.
Instrumentum dotis promissa pro matrimonio contrahendo mandatur executioni si ex alio instrumento probetur matrimonium, 438.16.
Parochi fides probat circa matrimonium à se contractum, & alia ad officium suum pertinentia, & quid si in libro non inueniatur ad notatum idem matrimonium, 468.39.40.
Papa potest dispensare vt frater se coniungat in matrimonium cum vxore fratris sui, & vt nepos ducat vxorem patrui, & de multis similibus dispensationibus remissiuè, 457.7.8.

Probationes leuiores sufficiunt quando non agitur principaliter de viribus matrimonij, sed ad effectum succedendi, 468. 34.58.
Paterni nominis nulla est reuerentia, vbi priuatim matrimonia nesciuntur, 567.75.
4 Quando probetur ex confessionibus coniugum, 754.36.37.38.
Solo consensu contrahitur, 745.39.
Est multum priuilegiatum, & non comprehenditur in generali prohibitione, 692.7.11.12.
Clandestinum quando faciat filios illegitimos, 754.19.
Debet annotari per parochum in libro, alias peccat mortaliter, 653.63.64.
Prebatur per fidem Parochi, cui soli conuenit talis actus, 653. 60. seqq.
Quando probetur ex enunciatiuis Instrumenti dotalis, 653. 67.68.
Dicitur magis probatum stante enunciatione illius facta in Instrumento dotali contra enunciantem, & Instrumentum dotis conficientem, 754.56.
Præsumptum nihil differt à vero quoad effectum probandi legitimitatem pro qua sufficit collorata possessio ex quasi possessionem maritali, 754.49.
Læsio si quotidie originatur facit vt possit peti restitutio post quadriennium, vt in causa matrimoniali, 601.31.32.
Laicus potest cognoscere causas matrimoniales, 718.13.
Fides Parochi probans matrimonium à se contractum an requirat iuramentum, 754 21.24.
Probationes leuiores sufficiunt, quando non agitur principaliter de viribus matrimonij, sed ad effectum succedendi, 754.4
Successio est sequela matrimonij, 653.7.
Prælatus reputatur tanquam sponsus Ecclesiæ, & valet argumentum de matrimonio carnali ad spirituale, 601.1.
Pactum futuræ successionis an valeat propter fauorem matrimonij, & de consuetudine admittatur, 692.6.9.32.
Confessiones patris, & matris super matrimonio sufficiunt, & illud dicatur probatum ad fauorem filiorum, 754.20.22.
Lucrum delatum marito per statutum dicitur onus, & de illo iudicatur prout de damno tanquam originem habeat ab oneribus matrimonij, 781.47.
Lex ciuilis non disponens directe super matrimonio sed auferens lucrum si cum indigna contrahatur an sit seruanda relecto iure canonico, 653.18.19.
Delinquens contra matrimonium debet priuari omni lucro ab eo prouenienti, 702.26.
Testes deponentes contra matrimonium debent esse omni exceptione maiores, 754.44.
Pater nominans filium, & illum instituens reddit eum legitimum & sumitur præsumptio, quod contraxerit matrimonium cum matre eiusdem filij, 754.51.54.
Parentes quando possit constituere filium in quasi possessione legitimatis, stante non sic probanda veritas matrimonij, 754.41 & seqq.
5 Matrimonium vt sit de præsenti quæ verba sint dicenda per Parochum, 849 55.
Probatur per parentes, fratres, & sorores si non adest magna disparitas inter coniuges, vel si non fuerit clandestinum, 849.12.14.
Quando sit causa finalis donationis, & in dubio censeatur illud contemplatum potius demonstratiuè, quam limitatiuè, 24.19.53.55.
Spirituale debet esse melioris conditionis, quam carnale, 882.16.
An transfundat originem, vxoris in originem viri, ita vt sit de illius familia non patris, & ciuis illius Ciuitatis cuius est vir, 886.2.
Requirit denuntiationes etiam ante Conc. Trid. 841.29.
Et an illæ sint de substantia, 841.21. & seqq.
An sint facienda ab vtroque Parocho contrahentium, 841.21.
An possint remitti per Vicarium, 841.2.11.
Quando facultas dispensandi super eis remittatur per Concilium Ordinario, 841.12.
An dicatur probatum per solam fidem Parochi, etiam absque iuramento, 841.7.10. c. 849.10.
Prohibitio de non nubendo certa persona non requirit causam indignitatis, & infamiæ, sed voluntatem solam prohibentis, qui poterit etiam matrimonium prohibere cum nobili, & honesta, dummodo prohibitus alteri possit nubere, 863.18.
Consanguinitas qualiter sit probanda pro dirimendo matrimonio, 969.13.
Dispensatio ad contrahendum matrimonium pro vno impedimento non sufficit, si aliud obstaret, 827.16.
Seruus habet liberum arbitrium contrahendi matrimonium, & nubendi filiam, quæ tamen potius debet obedire auo, quam patri in nuptiis faciendis, 977.12.
Qui dedit fidem etiam iuratam de contrahendo matrimonio, an possit, & debeat compelli ad illud contrahendum, & quando sit excommunicandus, & absolutio sit danda etiam non petenti, 804.10.19.21.
Habitatio coniugum in figura matrimonij facit præsumi omnem dispensationem ad fauorem filiationis, 841 32.
Promittens contrahere matrimonium dicitur promittere sponsalia, quæ sunt promissiones futuri matrimonij, 804. 22.23.
Valet argumentum de matrimonio carnali ad spirituale stante identitate rationis, 914.9.
Committens in legem matrimonij nihil ex eo lucratur, 857. 22.
Iudex quando debeat potius arbitrari pro inualiditate matrimonij, 849.32.
Maritus quo casu sit manutenendus in possessione vxoris tam ante quam post matrimonium consummatum, 850.5. & seqq.
Præsentia, & intelligentia Parochi non sufficit in matrimonio contracto inter medio pariete, sed requiritur visus, 849.20.
Cæcus an possit esse testis in matrimonio, 849.21.
Coniectura quales sint vt legatum factum pro matrimonio carnali debeatur etiam pro spirituali, 813.25.
Debet esse liberum, 804.26.
Pater potest disponere, quod filiabus volentibus contrahere matrimonium spirituale detur dos monachalis, 945 4.25.
Testis de validitate matrimonij, vel eo dirimendo per parietem intermedium quando faciat fidem, & quomodo debeat habere notas voces contrahentium, & an requiratur quod illos prius vidisset & audisset, & post modicum interuallum contraxissent, & quod alij non adessent, 849.16.23.28.30.

MATRIX.

Matrix qualis debeat esse vt ex ea possit probari error notarij, qui dedit Instrumentum diuersum à dicta matrice, 889.27.29. 5

MATRONA.

Matrona suam pudicitiam erga virum testabitur per faciem liberorum similitudinem paternam referentem, 567.70. 3

MAXIMINVS.

Maximinus Imperator nunquam ad oscula pedum quemquam admisit, 284 51. 2

MEDIATOR.

Mediatorum expensa quando facta redhibitione repetantur, 343.11.12. V. Proxeneta. 2
Mediatori creditur quando agitur de probanda qualitate contractus iam in esse producti, 514.29.30. 3
Repellitur à testificando etiam in causa dotis, 753.42. & seqq. 4

MEDICVS.

Medicus spiritualis, & corporalis quando possit reuocari post electionem, 167.44. 1

Medicus

2 *Medicus solum non facit fidem ut tyro tanquam æger possit impetrare causarium missionem*, 235.69.70.
Etiam non viuens expensis militum gaudet eorum priuilegiis, 340.10.
3 *Medicus curans oculos per aduersa medicamenta tenetur ad restitutionem accepterum, & punitur iuxta l. medicus, ff. de var. & extraor. cognit. cuius Textus dispositio emanauit à fabula Esopi*, 439.18.19.20.

MEDIVM.

1 *Media præsumuntur esse illius, cuius sunt extrema*, 263.4. c.392.11.
Quando præsumantur probatis extremis tam in actis, & solemnitatibus iudicij, quam in aliis casibus, & quid in stantibus coniecturis, & quales debeant esse, 392.15. & seqq.
Dicuntur probata si probentur extrema in habentibus coniunctione cum mediis, 392.1.6.14.17.
Maior est defectus fundamenti quam medij, 243.11.
3 *Medium datur inter impugnare & acceptare*, 405.22.

MELIORAMENTA.

1 *Melioramenta non possunt vendi per vasallum sine licentia domini*, 21.34.
Compensatio melioramentorum in vna parte non fit cum alia re deteriorata, ad euitandum caducitatem, 21.24.
Non debentur probata sola possessione rei melioratæ, sed requiritur probatio quod fuerint facta a possidente, 193.1.
Facta ab authore non possunt retineri per successorem sine cessione iurium, 193.2.
Quando sint compensanda cum fructibus, 193.3.
Modica ad repetantur ab vsufructuario, 193.6.
Emens cum pacto retrouendendi an illa deducat, 193.8.
Denunciatio non faciendi melioramenta quando inducat malam fidem, itaut licita sit repetitio, 193.9. & seqq.
Cautela denunciandi, vt non fiant melioramenta est vtilis, & debet fieri à speciali procuratore, 193.13.16.
Restituens bona non deductis melioramentis quando possit repetere, 93.17. & seqq.
Condictio incerti quo casu habeat locum ad fauorem restituentis bona non deductis melioramentis, 193.25.41.
V. condictio incerti.
An amittat emens scienter rem subiectam fideicommisso tam respectu venditoris quam euincentis, 193.33.
Necessaria repetunt ex dispositione l. domum, C. de rei vend. 193.40.
Possunt repeti per eum qui negotium alterius gerit, 32.21.
2 *Melioramenta quando faciunt vt emphyteusis ecclesiastica non transitoria ad hæredes ad eos transeat*, 351.12.
3 *Melioramenta sunt reficienda possessori cum titulo, & bona fide*, 442.22.
Dominus diues tenetur ad melioramenta, & expensas voluptuarias prout etiam pauper si fundum vendidit, 437.15.
Inquilinus, colonus, commendatarius; & similes detentores habent actionem ad repetendum melioramenta vtilia, & necessaria vel possunt compensare cum mercede soluenda quando datur commoda separatio, 442.26.
4 *Melioramenta quando sint deducenda per eum qui possidet rem vigore adiudicationis nullæ*, 706.15. & seqq.
5 *Melioramenta non sunt reficienda si fuerint facta vt propter impotentiam non possint refici per eum, qui alias teneretur ad illorum refectionem*, 913.31.
An sint soluenda hæredibus emphyteutæ vltimi possessoris per dominum si deuoluatur emphyteusis ob generationem extinctam vel ob culpam illius, 810.7. c.934.7.9.
Non liquida non reficiuntur, & sufficit cautio præstanda de illis reficiendis, 957.41.
Debent esse necessaria, & vtilia copulatiuè, non autem solum vtilia ad hoc, vt sint reficienda per retrahentem rem in qua sunt facta, 957.34.42.
Non deducuntur stante conuentione, vt illa deuoluantur, etiam quod non adsit culpa emphyteutæ, 934.13.
Non soluuntur in bonis hæreditariis, sed in pecunia, facta æstimatione quanti res fuerit meliorata, 853.46.
Onerosa, quæ excedunt pretium, seu valorem rei, quæ retrahitur non sunt reficienda per retrahentem, 957.37.
Repetitio melioramentorum datur si illa probentur non solum in specie, sed in genere, 926.17.
Conuentio, vt melioramenta cedant domino emphyteusis valet tanquam sint pars pretij, 810.8.
Emens rem sub proprietate alterius debet intimare domino emptionem alias est in lata culpa, & dolo si faciat melioramenta in tali re empta, 957.30.
Clausula promittens relaxare emphyteusim potius melioratam non alterat naturam illius, neq; impedit repetitionem melioramentorum, maximè si illa sunt ingentia, & notabilia, & fuerunt facta absque conuentione expressa, vt deuoluatur emphyteusis cum melioramentis, 634.10.12.

MEMBRVM.

Membra non debent disiungi à capite, 111.3. 1
Membra recipiunt normam, & regulam à capite, maximè in materia præcedentiæ, 845.46.49.

MEMORIA.

Memoriæ damnandæ vsus vnde habuerit originem, 179.21. 1
Memoria, seu fides societatis an faciat probationem, si non constat de principali Instrumento, ad quod refertur, 501. 13.15. 5

MENDACIVM.

Mendacium in vno facit præsumi idem quoad aliud, 109.4. 1
De pœna mendacij, 109.1.
Mendacium dicens Papa potest accusari tanquam sacrilegus, 109.2.
Conuictus de mendacio quoad vnam positionem præiudicat sibi quoad reliquas, & quid stante responsione non credit vt ponitur, 109.3.15.18.
Contra conuictum de mendacio iuratur in litem, 109.5.
Pœna mendacij an habeat locum contra negantem cum clausula narrata prout narrantur, & quando perdatur possessio, 109.9. & seqq.
An sit locus pœnitentiæ vt non puniatur mendacium, & an debeat esse ante litem contestatam, & quid in his quæ veniunt disputanda ante eum, 109.25. & seqq
An sit punibile in negante factum authoris, & negatio debeat esse coram Iudice, & an responsio dubia possit declarari vt illud euitetur, & quid in indiuiduis, 109.25. & seqq.
An habeat locum contra minorem, & illi competat restitutio, 109.48.
An committatur sine dolo, 109.55.
V. Responsio. Negatio.
Mendacium in quo differat à verbo Mentiris, & quando habeatur pro iniuria, 81.2.3.
Mendacium non consideratur extra substantialia negotij, 468.24. 3
Mendacium tollit beneficium statuti, & Iuris communis, 667.8. 4
Testis facit fidem quamuis conuincatur de mendacio in his quæ negotium principale non concernunt, 797.26.

MENDICANTES.

Mendicantes non dicuntur, quibus non competit nomen mendicantium, 291.11. 2

MENOCHIVS.

Menochius consilio 96. libro 1. declaratur, 310.36.37. 2

MENS.

Mens Testatoris quæ colligitur ex coniecturis dicitur expressa, 350.9. 2
Concessio Principis declaratur vt non repugnet illius menti, 283.17.
Mens statuentium principaliter attenditur, 406.8. 3
Contrahentium est inspicienda, 498.26. c.582.6.
Quod prius mente non agitauerit nemo aliquid dixisse præsumitur, 538.44.

4 Contrahentium attenditur, omissis verbis, tanquam sit anima verba autem corpus etiam in materia stricta, & habet locum arbitrium boni viri, 769.21. c.755.23

Verba debent inseruire menti non autem mens verbis, 657.2

Fauor pia causa non consideratur quando repugnat mens testatoris, 662.15

5 Mens in quacunq; dispositione attenditur qua omnibus dominatur, 814.14.

Sana probatur quamuis testis disponat quod agrotus non dabat responsum nisi interrogatio replicaretur, 843.9.

Testatoris colligitur ex testamento imperfecto, 817.12.

Ex coniecturis, 814.15.

Verisimilis ex prasumptionibus elicita est obseruanda, 814.16

Declaratur tam verbis quam facto, immo magis facto quam verbis, 944.52.

MENSA.

2 Mensa separata Monachorum Canonicorum, vel saecularium non infert ad iurisdictionem Episcopi, 270.35.

Mensam, & salem ne pratereas, quod significet, 217.32.

Sine salino antiquitus erat prophana, 217.37.

Deos innocari solitos ab antiquis in initio mensa, 217.41.

MENSIS.

4 Mensis ciuiliter non ad momenta temporis, sed ad dies numeratur, 607.21.

Tempus designatum per menses non dicitur completum, nisi postquam sit cepta vltima dies vltimi mensis, 607.20.

MENSOR, MENSVRA, MENSVRATIO.

1 Mensura an sit facienda secundum locum vbi est sita res, vel vbi fuit contractum, 11.19.

2 Mensura cum institutione pretij pro numero illius facit contractum conditionalem, 318.3.

Non adhibita per Iudicem in subhastatione inducit spolium, 318.4.

Facit vt venditio intelligatur fieri sub illa conditione si salma mensurentur, 318.5.

Pretium ante mensuram dicitur incertum, & nihil peterit peti donec appareat quod debeatur, 328.6.

Pretium debitum ex contractu ad mensuram si esset conuertendum in extinctionem alterius debiti magis facit spoliationem subhastationem, si ante illam fuerit facta subhastatio, 318.8.

Fontium latitudo debet constare mensura non animo, 389.26.

5 Mensura debiti non consideratur in hypothecaria, 479.15.16.

Facta tempore venditionis pradij non probat quoad tempus deliberationis, 512.3.

Fundi facta inter diuersas personas non vmat quoad alias neque excludit actionem spolij, 512.6.

Venditio si fiat ad mensuram facit contractum imperfectum respectu periculi, 549.14.

Non attenditur tanquam posita ad demonstrationem in venditione ad corpus, 566.8.

Prastatio legati, vel res promissa propter actionem mensura certi loci in eo facienda, 549.24.25.

Mensuratio debet fieri per eos, qui habẽt authoritatem, 512.8

Fit expensis communibus venditoris, & emptoris, 549.31.

6 Mensura fundi non attenditur sed bonitas illius, 787.11.

Diuersitas mensura facit vt maior probatio sit necessaria in probanda identitate itaut recurrendum sit ad duas demonstrationes, per quas constet de corpore rei per appositionem loci cum duobus confinibus, 790.7.8.

Mẽsor dicitur arbitrator, & potest recipere salariũ, 618.23.24

MENTIRI.

1 Mentiri in quo differat à verbis dicere mendacium, 81.2.

Quando sint verba iniuriosa, 81.3.

MERCATOR.

1 Mercatorum libri quando probent, 171.1.

An habeant vim Instrumenti cum hypotheca, 171.2.

An probent merces consignatas solum principalibus, sed etiã alijs de ipsorum mandato, 171.8.

Consuetudo valet, vt illis detur fides, & an intelligatur de pertinentibus ad mercaturam, 171.9.

Probant de summis, de quibus non conficiuntur Instrumenta, 171.14.

Mercator simpliciter acceptans litteras censetur illas ratificare faciendo se debitorem prasentantis, 64.8.

Non gaudet beneficio discussionis si promisit pro alio soluere, 64.11.

In causis mercatorum non disputatur de apicibus iuris, sed de mera veritate, 64.12.

Liberatio non inducitur per litteras missiuas mercatori vt alicui soluat, quamuis per eum acceptentur, & si sequatur decoctio ante solutionem cedit periculo delegantis, 64.5

Mercator non dicitur ex vnico actu negotiationis, 213.56. 2

Desinens esse mercator pro his qua gessit dum erat, mercator an possit conueniri coram Consulibus mercatura, 226.15.16.17.

Stylus mercatorum qualis sit circa acceptationes litterarum pro honore scribentis, 388.6.7.8.

Obligatio minoris mercatoris valet sine solemnitatibus, & prasumitur per eum contractum fuisse in causam mercatura, & in illam versum, 279.46.47.

Mercatoris verba debent intelligi vulgari sermone, non prout à iuristis accipiuntur, 201.95.

Mandatum factum pluribus per mercatores intelligitur in solidum, 201.94.

Mercator acceptans litteras sibi prasentatas censetur illas ratificare, & facere se debitorem quoad contenta in eis absque spe recuperationis, quamuis postea sequatur decoctio, & protestatio non iuuat, nisi fiat incontinenti, 569.16.17.18. 3

Si habitet an comprehendatur in statuto loquente de habitante, 592.3.4 5.10.11.

Mercatoris signum an sit diuidendum inter haredes, & apud quem debeat remanere, 547.19.

Littera inter mercatores habent vim publici Instrumenti, & probant stipulationem prius factam, & in eis prasumitur contractus ex quo ipsi poterunt conueniri, 500.2.3.4.

Index mercatorum Vrbis est Auditor Camera, & manu regia cognoscit de eorum causis, 569.19.

Mercator potest triplici titulo lucrari videlicet traiectionis pecunia, & duplicis valoris, seu astimationis pecunia intrinseca, & extrinseca, 652.1. 4

Non licet mercatori vti signo alterius, 658.2.

Non creditur mercatori qui scripsit in suo libro soluisse tuo hospiti pro te pecuniam, quamuis vltra scripturam vellet deponere tanquam testis iuratus, 727.7.

Libri mercatorum non probant pro tertio contra tertium secus in libris officialium publicè deputatorum, 727.25.26. c.767.55.

Statutum tribuens fidem libris mercatorum intelligitur de negotiis spectantibus ad mercaturam, & ad eorum officium, non autem quoad mutua deposita mandata, & similia, qua aliunde erunt probanda quam ex dictis libris, 727.1. & seqq.

Consuetudo cum adminiculis facit vt libri mercatorum, quibus datur fides in concernentibus, eorum officium, non probent nisi inter prasentes, non autem inter absentes, ideo non possunt scribere quod Titius habuit pannos pro seco, cui in hoc nihil praiudicatur, 727.11.

Mercator alienans viliori pretio, & nihil reponens in Apotheca facit prasumere animum decoquendi, 967.9. 5

Nomine mercatoris an comprehendantur hospites, nauta, caupones, & stabularij, 898.21.

MERCATVM.

Mercatum si occurrat eadem die, in quo fiunt nundina quomodo sit facienda distributio inter eum, qui habet tres par- 5

tes

tes pedagij in die mercato, alius autem quartam partem in die nundinarum, 802.10

MERCATVRA.

1 *Mercatura quando deroget nobilitati*, 86.25

MERCEDES.

2 *Mercedis remissio debetur quamvis fuerit facta conuentio restauratis in casu belli*, 276.12

V. Locatio. Conductio.

MERX.

3 *Mercium iactura pro saluanda naue est reficienda per eos qui merces suas habent saluas*, 354.39

4 *Merces absentes minus valent, quam merces praesentes*, 652.2.6.18

5 *Merces subrogatae loco aliarum venditarum an recipiant hypothecam, quae eis fuit reseruata*, 897.16

MERCVM AVT SIGNVM.

3 *Mercum aut signum an sit ponendum in mercibus per emptorem coram venditore vt operetur translationem dominij*, 500.20.21

MERETRIX.

1 *Meretrix potest testari, eleemosynam dare, decimam soluere, & tenetur ad legitimam patris*, 31.8

Quae dicatur, 135.5.8.9

Dicitur turpis persona, & an possit institui haeres excluso fratre, 135.4

Quando possit expelli è vicinia & carcerari, 135.21

2 *Quidquid lucratur an efficiat suum, & possit aliquid recipere, & eleemosynam facere*, 218.6.7

Quae requirantur vt possit exhaeredari, 213.38. *& seqq.*

4 *Non potest cogi ad exhibendum corpus suum alicui ad coitum, & punitur cognoscens illam in vitam*, 653.51

5 *Potest expelli, è vicinia etiamsi domum propriam habitaret, & ex quibus causis tolleretur*, 962.19

Cogitur recipere Curatorem sicut furiosus, & prodigus, 962.22

An gaudeat priuilegio l. vnic C. quando imp. int. pup. & vid. 962.20.30

MERITA.

1 *Merita collata in magnum virum an possint legari, & competat actio ad remunerandum*, 179.24

Delinquentium, seu parentum quando operentur absolutionem criminum, 179.22

2 *Merita an debeant producere efficacem obligationem ad agendum ad hoc vt donatio remuneratoria valeat sine insinuatione*, 386.13

Aequiualentia in quibus personis sint consideranda, vt donatio non insinuata subsistat, 386.3

Statutum prohibens donationem non comprehendit illas, quae fiunt ex causa meritorum, 202.1

Probatio meritorum non est facienda inter personas, inter quas donatio non prohibetur, 386.7.8.9

Meritorum causa si donatum fuerit, censetur donatum inter viuos, 657.6

METVS.

1 *Metus an probetur per solam reuerentiam debitam personae*, 108.51

Reuerentialis an praesumatur in minore fideiubente pro parte, 108.49

An renunciationibus sufficiat solus metus absque probatione minarum, & laesionis, 108.52

Et quid in annullanda professione, 108.53

2 *Metus statuis dicitur iustus timor, ad hoc vt quis dicatur iniustus facere*, 227.15

3 *Metus, & dolus cessat in Curia Principis*, 421.18

Nona carcerationis attenditur ad annullandam dationem in solutum, 479.33.34

Promittens centum per metum, si partem ex interuallo purgat metum pro residuo, 524.39

MEVM TVVM.

Meum, & tuum intelliguntur de praesenti tempore, non de futuro, 104.18 1

Meum dicitur quod mihi debetur, 423.39 3

MILES.

Miles non potest esse procurator: valebunt tamen eius gesta, 123.8 1

Ob vitam in honestam perdit priuilegium, 186.26

Non militans, sed paratus ad militandum an habeat priuilegia militum, 186.28

Milites militiarum secularium, qui matrimonio vtuntur possunt disponere de rebus suis, & non dicuntur religiosi, nec personae Ecclesiasticae, 363.26 2

Hyerosolymitani non possunt facere testamentum, quamvis non sint claustrales sed praefecti Commenda, 363.24

Pro delicto commisso dum erant pagani quando puniantur coram secundo Iudice postquam effecti sunt milites, 226.27.31

Translati de vno numero ad alium an incontinenti gaudeant priuilegio militari non expectando quod sint aggregati numero alterius, 296.57

Coelestis militia aequiparantur militibus terrestribus, 340.13

Seruientes in exercitu an habeant priuilegia militum, & quid in familiaribus illorum, 340.9. *& seqq.*

Milites Hierosolymitani non admittuntur ad officia iurisdictionalia, nec ad fideicommissum, seu feudum, & illos percutiens incurrit excommunicationem cum multis aliis effectibus, 457.28. *& seqq.* 3

Et sunt verè religiosi, & faciunt votum castitatis, paupertatis, & obedientiae, 457.22.27

De Alcantara, & Calatraua possunt dispensari vt ducant vxores, quamvis sint religiosi, non tamen propriè, 457.39. *& seqq.*

Romani milites deosculabantur victrices dexteras Imperatorum, 538.12

Sancti Petri, & alij habentes facultatem transferendi pensionem possunt illas transferre, etiam non ostensis priuilegiis, 550.38

Facti ex necessitate pendente lite an possint conueniri in causis prius inchoatis, 421.29

Priuilegium militum armatae militiae conceduntur clericis, doctoribus, & aduocatis, 576.8

Hierosolymitani vt dispensentur pro capienda vxore requiritur magna causa vt in monachis, 457.23

Miles potest testari sine solemnitatibus per solam scripturam in clypeo eius sanguine factam, dummodo eius manus recognoscatur, 60,.21 4

Milites quae debeant habere ab hospitibus, 898.24 5

Res empta ex pecunia militis quando illi acquirantur cum priuilegio tacitae hypothecae & praelationis contra anteriores creditores, 955.8. *& seqq.*

Hierosolymitani sunt verè & propriè religiosi, & profitentur tria vota, & gaudent priuilegio fori, cum aliis effectibus, quae competunt regularibus, 880.1.3.5

Post professionem ligantur statutis illius ordinis, nec possunt alienare quae acquirunt absque licentia magni magistri obtinenda in scriptis & in specie in vita & in morte, cum aliàs non daretur extensio de vno casu ad alium, 880.29.31.32

An teneantur eodem arcto vinculo praecepti in eleemosyna facienda prout clerici beneficiati, 880 40

Non sibi sed religioni acquirunt tanquam professi, nec possunt dispensare de eorum bonis, siue sint acquisita ante, siue post professionem, nec faciunt fructus suos nec habent velle neque nolle, 880.11.13.15

An succedant in feudis si eorum Religio sit capax bonorum, 880.6.46

An de consuetudine possint retinere bona patrimonialia, & de eis arbitrio eorum disponere, & an valeat talis consuetudo, 880.16.18.20

Magnus magister Religionis Hierosolymitanæ quando concedat in litibus licentiam disponendi de suis bonis patrimonialibus, 880.36

Statuta Religionis Hierosolymitanæ quomodo sint intelligenda remissivè: & qualiter sit satisfaciendum creditoribus militis defuncti, 880.34

Testamenti factio est prohibita militibus Hierosolymitanis, quamvis non sint claustrales, sed præfecti commendæ, 880.8

Testamentum nullum militis Hierosolymitani convalidatur, si postea superveniat facultas testandi, 895.15

MILITIA.

1 *Militiæ causa est magis iusta quàm illa studiorum, 166.11*

2 *Militia & studium non benè æquiparantur, 321.19*

4 *Militia, & vita subrogata loco legitimæ an comprehendat tempus mortis feudatarij, seu emptionis feudi, 794.17*

5 *Militia an præstatur in hypotheca mulieri repetenti suam dotem, 964.8*

MINIMVM.

1 *Minima non sunt attendenda, 51.21*

Defectus in minimo quando consideretur, 152.8

Non soluens canonem priuatur etiam si deficiat in minimo, 152.7.8.9.11

3 *Quando debeat attendi, 403.32*

4 *Minimum quando sit attendendum, tam quando sumus in quantitate quàm in speciebus, 700.17.18*

MINISTERIVM.

5 *Ministerium nudum quando dicatur commissum, ita vt minister non sit obligatus nisi ad illud quod potest percipere, 916.6.9*

Nudum quando censeatur relictum legatario, ita vt quod superest illi non debeatur, sed hæredi, 440.3.6

MINISTER.

3 *Minister nudus non se repræsentat, sed alium, 446.17*

Potest constitui etiam cum verbo Iuris, & in quo differant verba (lascio) & verba (lego) 446.38

Nudus nullum commodum nec damnum sentit, 543.19

Nudus dicitur respectu tituli & commodi, vel respectu commodi non autem Tituli, 446.44.45

Nudus minister non legatarius dicitur quando verba legati non conferuntur in eum, sed solum verba executionis, 563.48.51

Potest esse etiam ille, in quem verba legati sunt concepta, 446.43

Ministro & commissariis potest relinqui, 446.40

MINISTRARE.

2 *Verbum (ministrare) de qua operatione intelligatur, & an comprehendat celebrare missam, Epistolam, & antiphonam canere, & similia ad effectum Concilij, 397.26.27*

MINOR.

1 *Minor agit ad interesse etiam sine interpellatione, 67.5*

Non prohibetur agere pro eo quod est certum ratione eius quod est incertum, 129.10

Quando possit constitui sindicus ad denunciandum maleficium, & quibus casibus excusetur, 163.4

An dicatur læsus, si fideiussit: & an præsumendus sit metus reuerentialis, 108.49

An debeat restitui aduersus damnum, & furtum, & mendacium, & suam confessionem, 109.52. & seqq.

Minor & eius tutor non possunt concedere nouum terminum post lapsum terminum ad redimendum, etiam non probata læsione, 26.24.26

Non tenetur ex contractu nullo, potest tamen eligere an velit cogere contrahentem ad obseruantiam illius: & de cautela pro emptore, 27.41

Repetendo rem venditam videtur petere restitutionem in integrum, 40.12

2 *An possit approbare acta, & sententiam latam cum falso procuratore, vel illa sint ipso iure nulla, 225.18*

In matrimonio, & dote constituenda an habeat legitimam personam, & possit stare in Iudicio, 367.12.13

Datus tutor administrans non tenetur nisi de dolo, 281.24

Non restituitur quamvis contrahat matrimonium cum indigno, 367.11

Validè se obligat ad fauorem fisci, 242.15

Læsus in pretio an repetat ipsam rem vel agat ad supplendum pretium, & quid si lædatur in alienatione, 242.26

In emphyteusi damnosa aduersus immodicam pensionem restituitur, 242.24

Accipiens rem in emphyteusim cum onere soluendi canonem an teneatur ad illius præstationem, vel opus sit decreto, 242.20.21.29

Habens veniam ætatis an dicatur habere ætatem legitimam quoad alienandum, 233.24

Non potest extraneam personam dotare, 233.15

Non donat validè bona immobilia gratia remunerationis, quamvis adhibeat solemnitates Statuti, 233.16.17

Quando habeat priuilegium vt absque interpellatione debeant ei restitui pecunia cum vsuris & interesse, 241.1.2.3.51.53

Viginti annorum prohibitus alienare sine certa solemnitate an possit hoc facere post 20. annos, vel sit seruanda solemnitas requisita vsque ad annum, 25. 276.17

Mulieris minoris an intersit esse dotatam, vt melius à marito tractetur, & an hoc casu læsio sit consideranda, 367.29.30

An possit constituere dotem sine decreto & solemnitatibus, & quid si nupserit pari, vel benemerito: & an in hoc consideretur læsio, 367.1.2.32. & seqq.

Donatio causa mortis an permittatur minori, 233.19.20

Habet restitutionem aduersus omnem actum præiudicialem, 235.7.59

Exercens mercaturam an obligetur sine solemnitatibus & præsumatur in dubio contraxisse in illam causam, & in eam versum, 279.46.47

An possit apponere pactum de retrouendendo tam incontinenti, quàm ex interuallo absque solemnitatibus, 242.1.2

Hypotheca minoris non valet, quamuis sit facta pro solutione pretij rei per ipsum emptæ, 242.5.6

Maritus minor quo casu recipiendo dotem obligetur sine decreto, 367.7.8

Dos quando possit constitui per minorem in rebus quæ seruando seruari non possunt, 367.26.27

Interesse debetur Minori absque interpellatione, 240.12

Mulier minor an restituatur dando maiorem dotem, quàm exigeret qualitas viri, vel patrimonij, 367.10

Fideiubens cum iuramento an dicatur consentire contractui, pro quo fideiussit, 281.17

Minor, qui non adiuit hæreditatem iusta formam Statuti potest lite pendente solemniter adire, 546.39 3

Minor emens molendinum restituitur, 564.2

Si petat restitutionem debet docere summariè de læsione, & post illam obtentam, requiritur plena probatio, 439.44

Potest transigere, dummodo non dimittatur possessio rei litigiosæ existentis penes aduersarium, neque transfertur in eum res, quæ possidetur: idem in patre transigente super bonis aduentitiis, ac aliis administrationibus, 476.16.17

Restituitur si fuerit læsus in alienatione facta non præcedente subhastatione, 479.13

Simpliciter citatus intelligitur ad legitimè comparendum, 479.29

Quamvis non possit dicere de nullitate contractus propter ratificationem post quinquennium non excluditur tamen allegare læsionem, 513.9

Dicitur læsus statim quod fideiubet, 513.18

Non læditur ex remissione iniuriæ, quia est actus pius & laudabilis 518.9

Non restituitur in integrum aduersus pacem factam, siue gratis, siue pretio recepto, 518.22.23

Qua-

Quatuordecim annorum an possit esse testis, 525.1.& seqq.
Minor forensis an possit dici habilitatus per statutum, quamvis in Urbe contraxerit, 555.16.17
An audiatur si accepta non restituat afferendo realiter, 555. 13. & seqq.
Si confiteatur quod pecuniæ sunt conversæ in eius utilitatem præsumitur vera confessio stante decreto Iudicis : & quid in contractibus gestis absque solemnitatibus, 555.29.30
Potest si velit non uti sententia restitutionis in integrum, 572. 21.24
Iurans se maiorem an possit dicere de nullitate contractus, & quid in eius harede, 576.39.40
Validè se obligat ex causa dotis absque solemnitatibus, 583.3.4
Non potest tacitè ratificare quod non poterat expressè, 583.11
Sicut non alienat, ita nec poterit aliquid agere, ex quo sequatur alienatio, 563.14
Cum minore si quis contrahat absque solemnitatibus an sit in dolo præsumpto, & an detur ratificatio, 513.12.23.& seqq.
Et quando dicatur adesse dolum verum, 513.32
Contractus cum minore gestus potest claudicare fauore ipsius & de cautela in hoc attendenda, 547.7.
Stabilia minorum an possint vendi, si Iudici non constet quod non existant mobilia, 555.36.37
Assertioni minoris statur si concurrat aliqua præsumptio, & sufficit illam verificari in aliqua parte, 555.31.32
Minoris venditio sustinetur, quamvis executio non immineat & sufficit creditore instare, & debitum non petere, 555.34
Contractus minoris valet de iure communi ex solo Iuramento, 555.22
Statutum Urbis de minoribus intelligitur de his qui sunt, 20. annorum, 555.21
Contractus si sit utilis minori valet absque solemnitatibus, si ipse velit, 583 7
Minor promittens euictionem pro aliquo, qui etiam pro eo promisit non opponit de læsione, 555.39
An possit petere se restitui si facto proprio decidit nulliter à possessione, 503.29.30
Probatio iuramenti non potest desumi ex Instrumento facto per minorem absque solemnitatibus, quando per statutum ius illis adimitur, 513.2
Sententia lata ad fauorem minoris an valeat ipso Iure vel demum illo ratificante, 573.29
Statutum requirens solemnitates in contractibus minorum non habet locum quando melior sit illius conditio, 565.29. 57.59
4 *Non potest donare, neque cum auctoritate Iudicis & curatoris, 750.14 16.17*
Factus maior conualidat contractum malè, & dolosè gestum in minori ætate, si tempore ratificationis habuit notitiam inualiditatis actus, secus in minore, dum est minor, 711. 63.66
Petens se restitui aduersus contractum validum tenetur probare quod pretium non fuit conuersum in eius utilitatem, secus si fuit nulliter gestus, 720.24.25
Dicitur ratificare societatem, si post minorem ætatem se in ea exercet, 714.10.13.15
Habetur pro maiore in beneficialibus, 789.4
Quamvis possit stare contractus nulliter gesto, tamen antequam constet de eius voluntatem non desinit esse ipso Iure nullus, & interim tertius potest talem nullitatem allegare, 691.11.12
Post quam effectus est maior censetur ratificasse contractum, 644.34
Omittens facere inuentarium restituitur iure speciali, 656.3
Non censetur ratificasse societatem quamvis se in ea ingesserit, ni fuerit captum negotium cum pecunia seu bonis ipsius, vel continuatum negotium paternum, & quando dicatur continuatum, 714.2.16
Restitutus aduersus ommissum Inuentarium, & aditionem hæreditatis debet præstare omnia quæ ex ea parte percepit, & si quid dolo factum est quod ad eum non perueniret, 720. 12.13
Alienatio facienda per minorem non valet sine authoritate tutoris, 644.11.17
Mulieris non habent idem beneficium restitutionis, quod datur minoribus, 604.7.& seqq.
Restitutio in integrum conceditur minori aduersus liberationem factam Tutori & eius hæredibus, 761.28.29
Contractus minoris ob non seruatam formam statuti Urbis an sit ipso iure nullus, & per minorem conualidetur, & talis nullitas possit per tertium allegari, 691.1.13.26
Solemnitates statuti non requiruntur in mandato ad lites facto per minorem, 738.37
Soluens minori absque auctoritate Iudicis & tutoris non liberatur nisi probetur, quod ille sit factus locupletior quidquid aliud sit, quando solueret cum eorum authoritate, tunc enim non pertinet ad debitorem cura inuestiendi pecuniæ solutæ, 761.15.16
Lex resistit contractui minoris tanquam non habentis firmum consilium, 711.61
Solemnitas adhibenda per statutum in contractibus minorum censetur inducta propter publicam utilitatem, quamvis dicatur illam requiri nequis decipiatur, 691.7
Tertius ratione interesse non prohibetur nullitatem contractus deducere, neque requiritur aliqua declaratio respectu ipsius, quidquid aliud sit respectu minoris, Domini, seu Ecclesiæ, 691.15,16
Iudices restituendo minores mandant eis ut accepta refundant, quamvis non probetur illorum damnum ad commodum ipsorum, 720.26
Educantes minores destitutos parentibus, atque substantiis non debent vexari, 666.12
Socius potest agere contra minorem, licet nondum maiorem ut declaret, an velit stare societati, vel inde recedere, 714.14
In contrahenda societate expressa vel tacita defectus ætatis solum potest allegari per minorem, non per alium, 714.12
Lex quando resistit initio actus propter imbecillitatem consilij contrahentium ut in minore & similibus non valebit dispositio per eos facta in tempore prohibito quamvis conferatur in tempus permissum, 711.2
Liberatio facta per minorem Tutori non valet si fiat non seruatis solemnitatibus statuti, 761.1
Refusio acceptorum facienda per minorem restitutum in integrum intelligitur quatenus factus sit locupletior, 720.18.19
Tutor finita tutela debet admonere minorem, ut petat Curatorem, nam aliàs non facta ista diligentia, si administratio in alterum transferatur tenebitur de mala administratione, 718.6.7
Ligatur à forma inducta ad Iuris rigorem conseruandum, 767.16
Æquiparatur Ciuitati, & Reipublicæ, quoad priuilegia illis competentia, 601.4.14
Præiudicat sibi in possessorio etiam absque solemnitatibus statuti, quamuis per illud disponatur quod traditio possessionis non valeat, dummodo tamen non tolleretur administratio bonorum, 704.18.20
Adstringitur lege Inuentarij, & obligationibus hæreditariis, licet restituatur in integrum, 766.57.58.59
An possit alienare sine solemnitatibus pecuniam magnæ, seu paruæ quantitatis, 756.31.33
Ratificatio minoris facti maioris illi præiudicat, 716.26
Aditio facta per tutorem censetur facta ab ipso minore ratificante, 711.55
Minor natu maior dignitate, vel aliis qualitatibus quando præfertur maiori natu ætate : & quid si existant plures æquales in gradu si dispositio non potest cadere nisi in uno

proximiore, 834.23.25

Quando habeat restitutionem in integrum tam in pecunia mutuo accepta quàm in similibus, 879.8. c.952.32

Non disponit de suis bonis, nec aliquem contractum facit sine solemnitatibus requisitis in lib.5.rub.25.Constit.March. 879.3

Pecunia quando habeatur pro re mobili seu immobili, si sit minoris ad cognoscendum an sint adhibendae solemnitates requisitae per statutum, seu Ius commune, 931.12

Quando audiatur super laesione tam enormi quàm enormissima, 952.33

Non possidens bona, quae praetenduntur deuoluta, potest transigere dimittendo ea apud illum cum quo transigit, neque hoc casu dicitur alienare, 949.1

Potest conueniri spolio per illo, qui ab eorum tutore & praelato fuerunt spoliati quoad restitutionem, secus, quoad alias poenas, 985.28

Statuta requirentia decretum Iudicis in contractibus minorum sunt fauorabilia, non autem odiosa, 975.14

Notitia minoris de defectu contractus est probanda in specie vt inducatur ratihabitio, 824.52

Forensis non comprehenditur in statuto habitante minorem ad contrahendum in vigesimo anno, 824.31.33.35

Priuilegium non potest dici quod minor possit disponere de bonis suis sine solemnitatibus Iuris, 975.13

Disposita in minoribus extenduntur ad mente captos, 861.17

Quando obligetur ex mutuo gratuito, seu foeneratio, & quo casu praesumatur laesus, & quo probanda versio, 879.7.12

Recipiens cum effectu pecunias an teneatur seruare solemnitates statuti Vrbis, 879.4

MISERABILIS.

3 Miserabiles personae eligunt Iudicem, dummodo talis electus habeat iurisdictionem in reum conuentum, 421.14

Priuilegium concessum ex miseratione personarum intelligitur ac actu iterato, 565.80

Priuilegium l.Vnic. C.quando imp.int.pup. & vid. conceditur miserabilibus personis vt facilius habeant probationes in sua prouincia, 565.70

MISSA.

1 Missa si debet celebrari ex praecepto testatoris in aliquo altari an possit alibi dici, 73.4

Legatum relictum Monasterio cum onere celebrandi missam in Ecclesia an debeatur si contingat transferri in aliam Ecclesiam, 73.6

Beneficium dandum cum onere vt celebretur remissa, an debeat dari si per alium dicatur, 73.10

Per onus celebrandi missam non dicitur electa industria personae, 133.1

Et an possit per alium offerri, 133.8

An sit satisfactum defuncto quando dicitur in alia Ecclesia, quam per eum electa, 133.9

2 Missae quod fuerint celebratae an debeat probari per monachos vt possint legatum consequi, & quanto tempore illud praescribatur, 350.33

Presbyter quilibet dicendo missas conuentuales praecedit omnes capitulares etiam quoad cultum diuinum, idem in patriarcha celebrante in Capella Papae, 298.68

Opera missarum an sint beneficia, 397.73

Relictum promissis an praesupponat acquisitionem legati, antequam possit procedi ad actus positiuos, 316.13.14.21

Legatum pro dicendis an valeat, 350.30.31

Simonia an dicatur si quis recipiat aliquid pro missis, 210. 16.17

3 Missa potest celebrari vno tantum praesente & quid si nullus extaret, 538.31.32

4 Missa potest per alterum celebrari non obstante quod quis teneatur ad illam dicendam & licet fuerit dictum quod talis obligatus debeat esse idoneus, 800.4.6.11

Legatum Ecclesiae pro missis celebrandis pro anima Testatoris censetur factum contemplatione personae sacerdotis, 614.11

Canonicus celebrans missam in aurora potest eximi à caeteris seruitiis Ecclesiae, & integras distributiones lucrari, 800.1

Interesse Testatoris consideratur quando debent dici missae pro anima ipsius, 603.12

Celebratio missarum competit ratione Ecclesiae, 614.13

MISSVS.

Missus in possessionem non datur, cessante obligatione naturali, 483.28

Missus in possessionem tamquam veniens ab intestato, cum adesset testamentum non dicitur possessor, sed iniustus occupator, 558.15

MIXTVM.

Mixtum quando comprehendatur sub simplici, 273.41. c. 276.18.19 2

Mixta faciunt, vt attendatur qualitas potentior quae trahit minus principalem, & interesse secundum, 569.24 4

MOBILIA IMMOBILIA.

Mobilia, & immobilia propriè tanguntur de loco ad locum commouentur & loco circumscribuntur quod secus est in annuis redditibus, 29.22 1

Debet probari quod non extent mobilia antequam subhastentur immobilia, 7.30

Mobile coherens immobili est immobile, 464.8 3

Mobilia bona si non adsint ex relatione nuntij deuenitur ad deliberationem stabilium absque alia probatione, 697.15 4

MODICVM.

Modica non sunt attendenda, 951.7

Quae sint, Iudex arbitratur, 876.20 5

MODVS.

Modus est implendus per viam compulsionis, 114.10. c.44.11 1

Si non impletur an inducatur priuatio quando implementum concernit personam haeredis, 44.14

Modus potuit esse indicandus quàm conditio, 44.17. c.136.14

Dicitur modus non conditio, si pretium conuertendum sit in rem stabilem, 45.21

Non impedit actum perfici, 136.17

Differentia quae sit inter modum conditionem, 136.18

Relictum sub modo quando transmittatur ad haeredes, 136.21. V. Legatum.

Defectus modi non vitiat dispositionem, 136.23

Inducit causam impulsiuam, 136.14.

Modus dicitur quando onus est iniunctum & implendum post quaesitum emolumentum, 400.15 2

Non facit resoluere contractum si non adimpleatur in tempore, 207.11

Non suspendit suspensionem, 241.31

Non inducitur ex verbis adimpletis, sed conditio, 307.3

Non mutat, aut suspendit substantiam legati iam in esse producti, 400.16

Actio non competit nisi prius oblata cautione de modo implendo, 400.19

Modus certiorationis non attenditur quando habemus effectos fuit causa modi inducendi non è contra, 797.6 4

MOLENDINVM.

Molendinum nouum non licet aedificare in praeiudicium antiquioris, 89.1 1

Liberum est accedere ad quodcumque molendinum, & quando possit in hoc induci seruitus, 89.10. & seqq.

Consuetudine potest induci vt quis solus habeat molendinum, aut ad vnum tantum eatur, 89.11

Statutum valet cogens ire ad molendinum Communitatis, 89.14

Dominus an possit facere vt subditi non molant alibi, quàm in molendino ipsius, 89.15.18

Conductores molendini postea vi fluminis destructi quando fiat remissio, 195.3

Molen-

Molendina publica si sint concessa per subditos dominos non possunt subditi accedere ad molendum in aliis Molendinis quàm ipsorum Dominorum, 564.56
Si emat minor restituitur, 564.7
Equiparantur nauibus & tanquam mobilia non veniunt appelatione possessionum & terrarum, 564.1
Veniunt sub legato mobilium & possunt alienari absque solemnitatibus, 564.4
Dotalia debent restitui post annum tanquam mobilia non statim prout restituuntur bona stabilia, 564.5
Tanquam domus in terra, & affixa ripis fluminis an sint immobilia & possint alienari absque solemnitatibus & decreto Iudicis, 564.6.17.36.39
An dicantur prædia rustica, 564.9.10.11
Sunt de pertinentiis Castri & feudi, 564.16
Ad molendum in molendino non potest quis cogi, quamuis ad illud accesserit per longissimum tempus, quod procedit etiam in subditis qui ad id non possunt compelli à suis dominis, etiam merum, & mixtum Imperium habentibus: & quid si fuerint inuestiti cum Castris, & Molendinis, 564.44. & seqq.
Dominus prohibens ne vasallus vadat ad aliud Molendinum, quàm ad suum debet probare patientiam, & obedientiam, vt acquirat ius prohibendi, 564.54
Molendina non sunt res mobiles, sicut nec tegulæ domus quandiu illi sunt applicata, 564.7.
In molendino bona inuecta & illata an sint tacitè obligata pro pensione Molendini, 564.12.13.14
In cessione oliueti seu siluæ in Emphyteusim censetur facta mentio de oliuis & arboribus demonstratiuè non taxatiuè prout in concessione Molendini frumenti, vel ad molendum frumentum, ideò poterit aliud molendinum construi in legato fundi ad vsumfructum, 432.2
4 Si destruatur an pereat etiam census quamuis illud reedificetur ex eisdem tabulis fistulis canalibus & malis, 654.6.7
Imponens censum super suo Molendino, si illud destruat tenebitur actione de dolo & ad interesse Domino census, seu ad constituendum alterum censum super alia re, 654.1.5
Quando dicatur publicum, 678.1.2

MOLESTIA.

1 Molestia si probibeatur dare vsufructuariæ per heredes, heredes priuabuntur in totum hereditate non pro parte pro qua fuit data vexatio, 36.19
Non dicitur inferri, sequatur traditio, 136.31
Prohibitio generalis molestiarum de qua molestia intelligatur, 136.52
2 Molestiæ si prohibeantur, quando detur priuatio: & de variis modis molestiarum, 246.29.30
4 Molestia non potest dici iusta, quæ datur contra præceptum testatoris, 758.34
Prohibitio molestiarum quando extendatur ad molestias viris & iudiciales, 758.33. & seqq.

MOMENTVM.

3 Momentum paucissimum lex non attendit, 413.29
Appositio horæ facit vt fiat computatio de momento ad momentum, 413.19

MONACVS.

1 Monachus translatus, & postea reuersus ad primum Monasterium non recuperat primum locum, 4.14
An possit esse executor testamentarius sine licentia superioris: & an executio sit nulla si non opponatur, & quid in sententia, & aliis per eum gestis, 123.1. & seqq.
Non potest administrare pecunias nec de eis disponere, 123.7
An possit esse Iudex compulsorialis, 123.9
Non est habilis ad beneficia sæcularia sine dispensatione, 123.10
Moritur Mundo & non habet in proprium, 123.13
Potest esse elector pauperum, quibus mandauit testator aliquid distribui, 123.23
Quando possit esse consultor, & sic sequendum eius consilium, 123.26
Habetur pro mortuo, 102.9
Monachi simul cum clericis diuina celebrare debent, 270.57 2
Non habent nec velle, nec nolle, 270.22
Facti Episcopi non possunt testari, 363.15
Monachi Canonici Ecclesiæ Cathedralis an possint esse delegati Papæ: & quid in prælato monacho Episcopo, 270.6.8
Archiepiscopus Ecclesiæ Cathedralis regularis an possit mutare statum, & ritum monachorum circa diuina officia, 270.41.43.66
Monachis Canonicis an suffragetur dispositio Concilij, 270.36
Hæreditas superueniens post ingressum Religionis an dicatur delata Monachis, vel immediatè ipsi Monasterio, 363.16.17.20
Consilium & consensus Monachorum an requiratur in puniendis eorum delictis quando sumus in Ecclesia Cathedrali regulari, vel liberè punitio spectet ad Episcopum, 270.19. & seqq.
An transmittat suam legitimam in Monasterium, quamuis ignorauerit, 271.15
Episcopus quando possit disponere contra Monachos in casibus, in quibus ad eorum fauorem ad est ius commune, 270.49.50
Consuetudo an possit dare facultatem testandi Monachis, 282.12
Statutum Monachorum an reuocetur per Episcopum, 270.67.68
Causa commissa Monacho habenti administrationem in Ecclesia Cathedrali an requirat expressionem Monachatus, 270.6
Episcopus sæcularis an dicatur præesse Monachis, 270.3
Monachus expulsus sine causa recuperat omnia sua bona, 455.6 3
Vt dispensetur pro capienda vxore requiritur magna causa, 457.23
Peritus est vtilis tam suæ quàm vniuersali Ecclesiæ, 436.3
Non habet actionem contra Abbatem pro expensis necessariis, sed implorat officium superioris ad exemplum serui contra Dominum, 436.11
Inter Monachos non datur pax tanquam mortuos mundo, 538.25
Casus Monachatus quando dicatur positus per testatorem taxatiuè, seu demonstratiuè, ita vt possit comprehendere etiam mortem naturalem, non simplicem professionem, 401.44. & seqq.
Monachus examinatus absque licentia superioris probat tanquam talis licentia habeatur pro modica solennitate, 738.41 4
Quando habeat testamenti factionem: & quid de consuetudine, & in creato Episcopo, 880.10.24.48 5
Non est idoneus testis pro monasterio, si sit illius procurator, etiam finito officio, 980.18
Non potest obesse Monasterio nec expressè, nec tacitè, 870.24
Volens ingredi Religionem habet licentiam suis vti quo voluerit modo, 975.42
Exceptio Monachatus quandò opponatur contra maritum agentem spolio ad recuperandam vxorem remissiuè, 850.20
Per susceptionem Sacerdotij seu professionem Monachi an statim vocetur successor in maioratu quamuis non sequatur mors naturalis, 986.7

MONASTERIVM.

Monasterium an sit loco filij, 102.14 1
An possit præiudicare in quærendis etiam sine consensu eorum, qui illud ingrediuntur, non facta quoque professione tempore renunciationis, 132.6
Quando debeat constituere legitimam filiis ingressis, 102.1
Licentia egrediendi Monasterium in tribus casibus permissis in Bulla Pij V. an extendatur ad similes, 154.34
Grauatus per fideicommissum post mortem an illud transferat

si ingrediatur Monasterium non expectata morte naturali, 102.8.10
In casu in quo Monasterium tenetur alere patrem ingressi, vel filios, an sit praestandum minus quam sit vsusfructus legitimae, 102.15
An teneatur alere maritum, si illud vxor ingrediatur cum consensu viri, 102.16
Vir non potest ad monasterium transire, nisi quoque vxor illud ingrediatur, 102.12
Et quid in casu adulterij vnius ex coniugibus, an possit innocens, eo inuito ingredi, & adulter cogatur intrare Monasterium, 102.24
Egrediens intra annum probationis quando postea reuersus coniungat tempus primum cum sequenti, 166.14
Ingressus Monasterium incapax bonorum habetur pro mortuo, 102.9
Et an bona subiecta fideicommissio debeant restitui post ingressum Monasterij, vel sit expectanda mors naturalis, 102.8.10
2 Monasterium quando teneatur ad debita monachi tam ante, quam post ingressum, 363.15
Est loco sui haeredis, 271.18
Futurum, & posthumus aequiparantur quoad legata eis relicta vt valeant, 358.8
An possit haereditatem Monacho delatam sine eius Ministerio adire, vel repudiare, 363.18
Prior alicuius Monasterij non exempti an possit conueniri coram ordinario, 270.34
Ingrediens si mandet bona sua alienari non seruabitur solemnitas in distractione talium bonorum, 202.41
Quando habeatur loco filij ad effectum excludendi substitutum, 305.4.5
An de filio ad monasterium inferatur, 306.24
Aedificandum an habeat restitutionem in integrum aduersus negligentiam prosequendae appellationis, 358.2
Legata Monasterio construendo debent illi tradi sine aliqua diminutione cum assignatione fructuum medij temporis, 358.15.16.19
Abbas, & monasterium subjicitur Episcopo de iure communi, 270.29
An excludat substitutum facta institutione post mortem sine conditione si sine liberis: & quid si grauatur haeres purè vel post diem certum & in aliis casibus, 305.6. seqq. c.306. 10.11
Monasteria, & Collegiatae habentes curam, & hebdomadariae, & prouisiones Apostolicae comprehenduntur in dispositione Concilij, 211.38.39
Clausula de consensu medietatis Monasterij an intelligatur collegialiter, 211.6
Homines disparis professionis, & habitus an debeant associari in eodem Monasterio, 270.62
Testator excludens aequaliter tam filios quàm Monasterium non aduersatur vitae contemplatiuae, 306.39
An praesumatur quis deligere potius Monasterium quàm liberos, 306.25
3 Tenetur ad subministranda necessaria Monacho: & an propinquus, & amicus possit supplere, 436.12.13
Potest obligari pro expensis Monachi existentis in studio, 436.1.4.5
In quo mulier est professa excluditur à bonis per eam renunciatis ante ingressum, etiam si bona sint subjecta fideicommisso purificato post emissam professionem, 568.18.20.21. 22.47
Relictum mulieri, si non intret in Monasterium, an perdatur illud ingrediendo, 481.42.43
Quando censeatur excludere causam piam substitutam, 481. 9.10
Omnis potestas Monasterij residet in Abbate, seruatis tamen seruandis, 440.20
Relictum, si Monasterium ingrediatur tunc substitutus statim admittitur excluso Monasterio, 481.38. & seqq.
In Monasterium non censetur prohibita acquisitio ex persona Monachi quae dicitur legalis, 481.65
Monasterium, & Moniales sola possunt absque consensu puellae seu Monachi renunciare, vel adire haereditatem sibi delatam, 568.62.63
Tertius qui aluit Monachum potest petere à Monasterio quod expendit, 436.14
Monasterij ingressus attenditur, & valet donatio facta ob huiusmodi causam, ita vt non possit reuocari, 692.53 4
Non potest praeiudicari Monasterio per Monachos vti singulos in iure retractus, 742.15
Quando excludatur per verba si decesserit sine filiis legitimis, & naturalibus, 815.12.21.24 5
Quo casu dicatur exclusum per substitutum, 855.6.20
Testamentum factum peruolentem ingredi Monasterium an valeat sine solemnitatibus iuris, 975.6.24
Statutum est validum si disponat quod foemina ingressa Monasterium sint sua dote contentae, 813.16
Voluntas puellae in eligendo Monasterium qualiter sit intelligenda, 945.17
Loca pia debent esse substituta immediatè, vt Monasterium non habeat priuilegium illa excludendi, 815.6
Ampliatio Monasterij est concedenda cum multis circumstantiis, & praesertim magnum praeiudicium vicino contingat in cogendo illum ad vendendum pro tali causa, 896.9
Filius non potest petere legitimam à Monasterio quamuis pater professionem emiserit, 815.9.15

MONETA.

Moneta antiqua, seu noua, an attendatur in gabella per Principem exigenda, 51.9 1
Intellectus valoris monetae veteris quando sit attendendus, 51.11
Tempus circa valorem monetae an debeat inspici, vel quando statutum inductum est vel quando fit solutio: & quid in rescriptis, & priuilegiis, 51.5. & seqq.
Vna pro alia quo casu possit solui, 55.35. c.94.70
Praestatio monetae quando fiat de minima, 55.28
Consuetudo valet, vt vna soluatur pro alia, nec requiritur praescriptio, 55.29.36
Soluta à debitoribus etiam semel attenditur, & praeualebit statuto, 55.30.32
An solui debeat de pecunia loci contractus, 11.9
Moneta minor an in dubio debeatur, 565.1
Certa si est soluenda an possit oriri ex obseruantia interpretatiua circa solutionem, 417.22. & seqq. 3
Valor monetae quando attendatur tempore solutionis, 417.2.3
Monetae aestimatio facit vt non sit in consideratione augmentum, & diminutio, & quando dicatur facta taxatio, 417. 4. & seqq.
Propter deductionem monetarum non potest dici excessus valoris, vt sit locus diminutioni sextae partis, 510.8
Monetae mutatio intrinseca vel extrinseca quae dicatur, 560.13
Moneta grossa aestimatur per minutam, 884.14
Quando dicatur taxata, 884.20 5
Tempus contractae obligationis attenditur quoad solutionem monetae secus si adsit timor mutationis, 884.25.27
Noua quando sit soluenda, vel antiqua in contractibus sententiis, rescriptis, & similibus: & quid si debitor pro pluri illam expendisset propter suam industriam, 884.2.5
Praesumptio iuris est liquidissima, & partes cogitarint soluere de moneta currenti tempore contractus, 884.22
Decrescente valore monetae decrescunt omnia quae ex ea constantur, 884.13
Tenor conuentionis an attendatur circa solutionem monetae, 884.18

Solutio debet fieri de illa moneta de qua partes cogitarunt, 884.14.
Princeps mutando monetam non censetur mutare obligationes iam contractas, 884.8.

MONIALIS.

1 Monialibus an debeantur interusuria dotis, 143.40.
Monialium allocutio, & accessus, ac ingressus ad illorum monasteria an concedatur Episcopo in aliena diœcesi sine consensu ordinarij: & quæ causa debet esse, & quis de ea cognoscat, 393.16
Et quid in vicario: & de pœna in quam incurrunt, 393.5.6
Frequentatio monasterij Monialium dicitur per duas vices, 393.17
Legatum Monialibus vt aliquam accipiam in Monasterium, an sit validum & conuentio super hoc admittatur, 254.29.30
3 Moniales solæ, seu Monasterium absque consensu puellæ, seu Monachi renunciare, vel adire hereditatem sibi delatam, 568.62.63
Quando possint aliquid accipere pro ingressu puellæ in Monasterium, 561.33
Ordinis mendicantium, vulgo Bizochæ quando gaudeant priuilegio fori, & immunitate ecclesiastica, & dicantur personæ religiosæ, & succedant in feudis, & ligentur statuti laicorum, 413.32. & seqq.
Pater, & extraneus possunt minus relinquere filiæ si monialis fiat, quam si nubat, 481.28.30.
4 Admittuntur ad probandum professionem, 640.6.
Vt singulæ non possunt præiudicare Monasterio in iure retractus, 742.15.
5 Moniales, stante dote congrua Monasterij validè renuntiant bonis parentum, in quibus non consideratur læsio, 813.18
Numerus monialium velatarum an augeatur per conuersas, 945.19.

MONITIO.

2 Monitio an sit necessaria in facto affirmatiuo quando testator apposuit pœnam, & diem in eo quod voluit adimpleri, 220.9.10.
An acquiratur, vt heres post lapsum anni sit in mora parendo iussis defuncti, 338.27
4 Monitio Episcopalis, seu synodalis idem operatur quod monitio Iudicis, 721.30.
Non requiritur, stante constitutione synodali, per quam monentur heredes, vt exequantur vltimas dispositiones, 721.29.
Iudex faciens monitionem Partibus in Iudicio intelligitur monuisse Partes præsentes, 738.21.
Constitutiones synodales habent vim triplicis monitionis, 721.31
Iudicis monitio debet esse vnica dummodo sit personalis, 721.32
Præsentia præsupponitur ex vi verbi monitionis, 738.22

MONITORIVM.

3 Monitorium, & citatio æquiparantur, & inducunt litis pendentiam, & præuentionem, dummodo constet de legitima executione, 531.75.77
4 Quando sit reproducen. in actis, vt iudex dicatur certus de sua iurisdictione, & possit pronunciare articulos haberi pro confessatis, 639.1.2.8
Executio monitorij inducit scientiam omnium in eo contentorum, 639.24

MONSTRVOSVM.

3 Monstruosum videtur esse quod vnum corpus habeat duo capita, 458.13.

MORA.

1 Mora non dicitur in eo, qui potest se tueri aliqua exceptione, quo minus soluat, 42.25
An incurratur quando creditor non esset in loco destinatæ solutionis, 42.43
Non purgatur in conditionibus adimplendis, 137.3.
Modici temporis est parui præiudicij, 26.19
Non potest purgari in acquirendis ad fauorem actoris, 137.4
An sit necessaria quoad lucrum captandum, 143.50
Mora sola non sufficit ad hoc vt quis possit accipere pecunias sub vsuris, sed debet constare de necessitate capiendi sub vsuris vt damnum non dicatur affectatum, 67.17. & seqq.
Mora non consideratur in eo, qui non possidens non soluit, 2
223.5
Contrahitur sine interpellatione in relictis ad causas pias, 358.23
Non purgatur ad querendam actionem, 310.12. c.307.32
An debeat interuenire vt detur interesse lucri cessantis, 387.20.21
Potest purgari per emphyteutam non obstante declaratione Domini volentis illum esse priuatum ob non solutum canonem, 378.11.13
Dicitur delictum, & culpa, 241.54. c.243.51
Quando transmittatur, 241.54.
An purgetur si fuerit facta executio ab homine, 378.14.15
Non committitur mortuo stipulatore sine herede, 241.16
An incurratur, si canon non soluitur hereditate iacente, & & an opus sit restitutione, 241.21.22.23
Irregularis, quæ contrahitur re ipsa fauore minoris non operatur plusquam regularis ex interpellatione, vel lapsu diei, 240.13
Non est necessaria quoad lucrum captandum sed solum ad pœnam euitandam, 301.35.
Irregularis non incurritur contra minorem, quæ aliàs incurreret pro legatis pijs, 400.29
Vt purgetur requiritur satisfactio celeris, & qualis sit, statur arbitrio Iudicis; & an possit esse tempus sex mensium, 378.17. & seqq. c.307.30.
Irregularis non consideratur, nec venit interesse, si minor non habet personam legitimam, cui soluatur, 241.10. Et
An cesset per minorem ætatem, 241.4.5
Non potest purgari stante clausula (non aliàs) quæ habet vim resolutionis contractus, 307.34
An faciat, vt quis teneatur de fructibus perceptis, & percipiendis, 241.47.48.49
Non purgatur in adimplendis conditionibus, 307.31
Si cessat, facit etiam cessare æquitatem l. curabit, Cod. de act. empt. 244.23
Debitor quando excusetur à mora, & ob quam causam, & quamuis adesset iuramentum, & an detur restitutio, 243.50. & seqq. c.241.11.12
Incurritur per debitorem dotis statim quod maritus sustinet onera matrimonij, 243.29. &
Quomodo fiat diuisio annorum, ita vt pro rata cuiuslibet anni mora contrahatur, 243.37.38.40
Non consideratur in debitore si creditor non adimpleuit quamuis sit minor, 243.25
Heredes in non parendo testatori an sit post annum, & an requiratur bina monitio, & cui fructus applicentur propter illius moram, 338.27.28
Beneficium purgandi moram competit emphyteutæ de iure communi, 378.12
Purgatio moræ admittitur in Societate officij præstando interesse quoad conseruandam actionem, secus quoad illam quærendam, vt pecuniæ dicantur superlucratæ, 301.33.34.
In casibus, in quibus requiritur depositum, seu oblatio, quando excusetur debitor à mora tam in vsuris futuris, quàm in præteritis, 241.40
Eligendi potestas quando transferatur in alium, ita vt non possit mora purgari, 239.37
Irregularis an inducatur ex perceptione fructuum, 243.35.
Obligatus actione constituitur in mora per interpellationem, quod non est in eo, qui tenetur officio Iudicis, in qua requiritur litis contestatio, 262.26

Non incurritur si non constat de legitima persona, cui debet solui, 400.7.8.
An purgetur per eum, qui est in conditione positus, 207.13.
Administratores Reipublicæ, Ecclesiæ, & fisci an teneantur ad interesse ex mora irregulari, 241.55.56.
Iudex an debeat assignare terminum debitori ad eligendum cum comminatione ut non possit moram purgare, 239.11. & seqq.
Non est necessaria respectu lucri captandi, 301.11
Implementum unius an sufficiat, ut alter sit constitutus in mora absque interpellatione, 307.35
Maritus sustinens onera matrimonij an statim faciat incurrere debitorem in mora, 243.29.
Usuræ conuentionales, vel debitæ ex officio Iudicis, vel pœnæ quando faciant incurrere in moram irregularem, 241.41. & seqq.
In venditione rei sterilis mora irregularis an inducat fructus compensatiuas, & consideretur perceptio alterius utilitatis, 241.50.
Emphyteuta quo casu excusetur à mora, 378.20.
Non contrahitur conditione, vel dilatione pendente, & requiritur certioratio dictæ conditionis, 400.14.
Fructus rei non traditæ debentur ratione moræ irregularis si ex re fructuosa potuerunt percipi, & propter negligentiam non sunt percepti, 223.17.
Translatio Dominij est de substantia mutui, 261.7.
Usuræ in materia, l. Curabit. C. de act. empt. quando debeantur cessante mora, 243.32
3 *Mora irregularis contrahitur fauore causæ piæ, & dotis, & minoris*, 579.9.11.14.
Non purgatur quando sit deterius ius Domini, 515.26. c. 495.15.
Non potest purgari in acquirendis, 515.26
Ut purgatio moræ excludatur in dispositione hominis potest apponi conditio magis sibi visa, 515.25.
Esse in mora, vel conuertere in suam utilitatem paria sunt: & utroque casu debentur fructus, 579.22.
4 *Mora non purgatur neque de iure canonico, si vis actoris sit factum deterius*, 708.18. & seqq.
Non incurritur nisi habita scientia omnium qualitatum ob quas quis constituitur in mora, 708.13
Dicitur quasi delictum, & culpa, seu plusquam culpa, & minus quàm dolus, seu dolo proxima, 708.10.12.
Iuramentum non obstat facultati purgandi moram, 708.58
Non contrahitur nisi præcedente requisitione, aut saltem die, qua pro homine interpellet, 708.33.34.
Purgatur per Iudæum, 658.26
Interpellatio geminata impedit purgationem moræ, 708.21.53.
Causa qualibet an excuset à mora, 639.16.
Adimplens extra diem conuentum est in mora, & censetur renunciare iuri sibi competenti, nec datur purgatio moræ, 725.14.16.
Vicinus est certificandus cum productione iurium ut constituatur in mora ob non factam depositum, 742.50
Purgatio moræ est fundata in æquitate, 658.25.
Tempus breue quale sit ad effectum purgandi moram remittitur arbitrio Iudicis, 708.54.
In materia moræ arguitur de tempore ad locum, 748.5
Promittens facere aliquid in termino collato ad fauorem eius cui debet adimplere, ad nihil tenetur, nec dicitur in mora si non præcedat declaratio voluntatis, 748.3
Obligatus ad repræsentandum si suscepit terminum an possit purgare moram repræsentando post modicum tempus, 708.41.42.43.
Post decoctionem mutatur status, & detecta est paupertas per quam impeditur moræ purgatio, 708.24.
Incertitudo excusat à mora, 741.52.54.
An purgetur post executionem factam ab homine seu lege, 707.44. & seqq.
Pactum resolutiuum impedit purgationem moræ etiam de æquitate canonica, 786.31.
Quando possit purgari per subhastationem antequam sit secuta deliberatio, 708.46. & seqq.
Non potest contrahi per aduentum diei in obligatione expressa absque interpellatione in facto concernente præparatoria Iudicij, quidquid aliud sit in extraiudicialibus, 708.29.
Æquitas canonica non attenditur quoad purgandum moram ubi seruatur Ius ciuile, 708.22.
Oblatio ad recipiendam sortem, & fructus censûs an debeat fieri per procuratorem cum mandato speciali ad hoc ut contrahatur mora tam in Iudicialibus quàm extraiudicialibus, 295.8.9. c. 786.28
Clausula (renuncians omni legum auxilio) apposita in obligatione camerali, non operatur renunciationem purgationis moræ, 708.55. &c.
Geminata potest purgari, 915.9. 5
Prima nocet in contractu ultro citroque obligatorio, 1000.24.
An purgetur in dispositione hominis habentes facultatem apponendi in re sua conditiones sibi visas, quidquid sit in pœna legali, 915.1.4.
In omittendo facilius purgatur quàm in committendo, 515.10
Potest purgari post rem in Iudicium deductam, siue executio fiat à lege, siue ab homine, 921.23
Debitoris in non soluendo non concludit, ut creditor debeat capere pecunias sub usuris, cum potuerit ob aliam causam capere, 823.4
In præstando cautionem facit ut usufructuarius cadat ab usufructu, 901.11
Renunciatio beneficij purgationis moræ in specie requiritur ad hoc, ut illa non possit purgari, licet secundum alios sufficiat generalis, 915.5.7
Maritus quando acquirat fructus dotis stanti mora obligati ad illam soluendam, 920.18
Per obligationem cameralem an sit renunciatum purgationi moræ, 915.22
In termino legali post illius lapsum non datur purgatio moræ, 957.16
Purgatur per eum, qui tenetur repræsentare non obstante relaxatione mandati, & executione, & subhastatione, si non fuit perfecta, 915.20.25
In purgatione moræ statur arbitrio Iudicis, 915.21.
Maritus de iure ciuili habet actionem de dote, vel ex stipulatu, & stante mora admittuntur usuræ, tam constante, quàm soluto matrimonio, 920.18

MORES.

Moribus idoneus quando quis præsumatur, 125.26.28 2
Mores boni præsumuntur tanquam sint qualitas intrinseca, quidquid aliud sit in actibus extrinsecis, ut in diuitiis, & similibus, in quibus habilitas non præsumitur, 689.36. 4
Mali mores non dicuntur in eo qui differt soluere debitum, 785.30. 5

MORS.

Mors an sit præsumenda in eo qui non reperitur, 78.4 1
Mortis dies antiquitus annotabatur, 155.15
Mortem oppetere ad licitum propter viuendi difficultatem, 176.20
Quando possit quis se exponere periculo mortis pro Republica, Parentibus, Ecclesia, Dominis, & similibus, & pro insigni viro, & pro eo sibi alimenta subtrahere cum iis, quæ ad suum statum pertinent, 176.8. & seqq.
Mors naturalis dissoluit obligationem: idem in Ciuili, 425.8.9.11 3
Dispositio prohibita filiis in vita patris censetur permissa post eius mortem, & e contra, 539.18.19.

Mors ciuilis per professionem non sufficit, si apponatur aliqua conditio, quæ naturalitatem importet, 481.35
Non facta mentione mortis, si aliquid simpliciter relinquatur statim sortitur effectum, cum alias loquendo de morte intelligatur de naturali, 481.36.
Casus monachatus quando dicatur positus per Testatorem taxatiue, seu demonstratiue, ita vt possit comprehendere etiam mortem naturalem, non simplicem professionem, 481.44. & seqq.
Testium mors habetur pro recognitione, & iuramento, 429.12.
4 *Mors habet vim iuramenti, 710.8.*
Probatur ex coniecturis, & leuioribus probationibus, maxime si non sit de recenti, 758.3.4.
Iudex ex officio recipit testes circa probationem mortis absque aliqua citatione, 758.
Obligatio sub pœna debiti expirat per mortem principalis, 708.38.39.
Promissio per quam inducitur votum captandæ mortis non valet neque de iure canonico, 692.27.
Renuncians officium ob timorem mortis, an illa non secuta teneatur nouas literas parentales expedire, 746.1.11.19.
Dicitur probata per testes deponentes, quod coniuncti publicè, & palam luctum fecerunt, & iusta soluerunt, 758.1.
5 *Non præsumitur, nisi legitimè probetur, 944.35.*
Probatur per verba (bonæ memoriæ) & per dictionem (quondam,) 895.23.
Incertitudo diei mortis operatur effectum conditionis, quoad impediendam transmissionem, 815.23.
Ingressus Religionis dicitur mors ciuilis, quæ naturali æquiparatur, 975.34.
Fides mortis extracta parte non citata nihil probat, 944.30.
Liber, in quo annotantur nomina mortuorum plenè probat, 869.23.
Ciuilis non sufficit per professionem, quando sumus in religione capaci bonorum saltem in commune, 815.18.

MORTVVS.

2 *Mortuo mederi, & senem admonere prouerbium, 328.19.*
Reuerentia mortuis est exhibenda, 243.17.
Sententia lata contra mortuum quando valeat, & detur restitutio, 243.9. & se.
3 *Mortuis Scripturæ datur maior fides, quàm si viueret, 429.14. c.710.7.*
4 *Mortuus habetur de proximo moriens, 711.4.*

MOTVS PROPRIVS.

1 *Motus proprius Pij V. denegans dispunctione (Denegantur) declaratur, 119.11.19.*
3 *Excludit surreptionem, non autem validat gratiam contra mentem Principis, qui non vult præiudicare tertio, 421.42.44.45.*
Nisi adsit certioratio de iure illius, 421.43.
Non suffragatur illi qui scit causas in illo expressas esse falsas, 508.23.
4 *Excludit tantùm subreptionem, 624.22.*
5 *Motu proprio si aliquid concedatur præfertur omnibus quamcunque signaturam habentibus, 981.7.*
Verba (motus proprij pro releuatione primogenituræ) quomodo intelligantur, 882.26.

MVLCTA.

2 *Mulctari potest impubes doli capax, 360.25.*
4 *Mulcta, quæ dantur pro contemptu Iudicis debent esse leues, & ad illas imponendas requiritur noua citatio, 638.6.*
Quibus applicentur, an Principi vel aliis, pendet ex priuilegiis, 642.1.2.

MVLIER.

1 *Mulier non habet beneficium Velleian. quando obligauit se ex causa pietatis, 108.23.*
Quo casu prohibeatur aliquid percipere ad causam restitutionis dotis ab heredibus viri, 34.47.
Nubens sine dote an possit illam constituere sine solemnitatibus, 27.22. V. Dos.
Excedens annum 50. non est apta ad generandum, 313.24. 2
Potest esse procuratrix, si agitur de salute animarum, 238.87.
An possit fideiubere ex causa dotis constituendæ, & restituendæ sine solemnitatibus, 233.44
Æquiparatur grauibus personis, & illius consilium sequendum quando debeat admitti hora prandij ad prius inuitatos iuxta illud quod dixit vxor Ioannis Calderini, 284.58
Non debet euagari, sed domi se continere, 215.48.
Statutum annullans contractum mulieris vltra decem libras an comprehendat venditionem factam pro vndecim, si debeat detrahi vna pro mediatoribus, & aliis expensis, 347.7
Debet honorari in assurgendo ei, & vnde hoc habuerit originem, 284 57
Senes æquiparantur mulieri, 328.15.
Mulieres defensa ab adulterio propter partum dissimilem parentibus, 567.34.35 3
Sunt auarissimæ, & in eis non præsumitur dissipatio, 578.19
Diuortium facientes cum marito dicuntur viduæ, & gaudent Priuilegio l.vnic.C.quand.int.pup.& vid. dummodo non sua culpa diuerterint, 406.6.
Nuptaliu alio domicilio non possunt conueniri in loco originis, nec in loco contractus, 421.34.
Siue nupta, siue innupta comparantur ramusculis, & frondibus, non autem stipiti, 418.10.11.
An possint petere se restitui officio Iudicis si facto suo ceciderint nulliter a possessione, 503.29 30
Dum carcerantur habent locum separatum, 506.7.
An arceantur a thelonio tanquam officio virili, 530.21.22
Non subuenitur cessante deceptione, 576.28.
Mulier suscipiens alienam obligationem dicitur intercedere, & fideiubere, 669.11.12.18 4
Per transitum ad secunda vota amittit omnia superlucrata per maritum, 702.21
Recipiens merces, aut pecunias valide obligatur etiam absque solemnitatibus Statuti Vrbis, 750.1.
Non potest nec expressè nec tacitè renunciare iura sibi competentia sine solemnitatibus per statutum requisitis, 689.46.
In iudicialibus non succurritur mulieri, neque in his quæ sunt inducta ad rigorem iuris conseruandum, 604 17.c.767.16
Solemnitates an sint necessariæ in societatibus quæ per mulieres contrahuntur, 756 39 & seqq.
Facilius se pro alio obligat, quàm alicui donet, 669.15.
Potest cum iuramento renunciare beneficio Velleiani, 669.23
Obligatio mulieris censetur confirmata per biennium, 669.19
Constituens se pro alio soluturum non obligatur, & obstat Velleianum etiam quod promissio sit geminata, & quid si aliquid accepit, 669.13.20
Non requiruntur solemnitates in actibus iudicialibus mulierum, 704.23.
Repetitio soluti datur mulieri ignoranti se munitam beneficio Velleiani, 669.21
Contrahens tanquam diligentissimus paterfamilias non adhibet solemnitates statuti, 756.18.
Transiens ad secundas nuptias, & pariens in septimo mense an faciat vt propter incertitudinem filius priuetur vtraque hereditate, 653.75.77.
Apocha mulieris asserentis se debitricem pro rebus marito datis facta sine solemnitatibus non conualidatur per Instrumentum postea gestum cum decreto Iudicis ac aliis per statutum requisitis, tanquam fundatum super dicta apocha nulla, 669.6
Quando sibi præiudicet in possessorio absque solemnitatibus, 704.18.20
An possit alienare pecuniã siue magna, siue parua quantitatis

sine decreto, & aliis per statutum requisitis, 756.31.33.
Est auarissima, ita vt sit miraculum quando donat, 669.17.
5 *Mulier contra mulierem non habet aliquod priuilegium, 935.37.*
Transiens ad secũda vota tenetur restituere omnia sibi à viro donata, secus si de consensu testatoris nupserit, 986.15.
Et quid in dote lucrata vigore statuti, & iocalibus, 862.4.7.22. & seqq.
Recipiendo autem validè obligetur sine solemnitatibus statutariis, 879.9.
Non iuuatur Velleiano si obligat se ad causam pietatis, 952.3.
Si fateatur pecuniam ad se peruenisse, & illam in eius vtilitatem versam fuisse faciẽda se debitricem cum viro an dicatur pro eo fideiubere, 961.14.
Potest recognoscere bonam fidem pro exoneratione conscientiæ absque solemnitatibus, 831.2. c.878.22.
Curialis an habeat priuilegia quæ dantur per statutum seu legem mulieribus honestis, 962.15.27.
Inhonesta propter eius vtilitatem non meretur innodari legum laqueis, 962.18.
Statutum Vrbis mandans quod rescindatur contractus mulieris læsiuus vltra tertiam partem, & iuramentum illi adjectum an habeatur pro dolosè extorto, 952.24.26.
Obligatio mulieris facta pro viro ob timorem carcerationis ipsius est valida, non secus ac si se obligasset pro illum redimendo è carceribus quamuis non adessent solemnitates statutariæ, 952.4.9.
Mulieri non subuenitur cessante deceptione, 879.30.
Confessio mulieris de pecunia recepta, & conuersa in suam vtilitatem valet quando est facta in figura Iudicij, secus si fuerit voluntaria, 961.22.
Statutum Vrbis lib.1. c.151. habet locum in omnibus contractibus in quibus mulier lædi potest, 961.1. c.969.31.
Et procedit etiam in meretrice, 962.21.
Non autem comprehendit casus in quibus sequitur liberatio ipso iure per legalem dispositionem, 962.13.
Obligatio mulieris an valeat si non fuerit ex causa vtili, & an solùm sufficiat veritas, 952.20.22.28.
Constitutio concedens mulieribus procuratorem in criminalibus non habet locum in meretrice, 962.17.
Prouisio statuti de dando aduocato mulieri pauperi, & miserabili extenditur etiam ad meretricem quæ dicitur talis, 962.28.
Renunciatio iuris quærendi tam expressa quàm tacita non potest fieri per mulierem absque solemnitatibus statutariis, 969.32.
Statutum disponens mulierem non posse capi personaliter non comprehendit curialem luxuriosè viuentem, 962.16.

MVLTITVDO.

4 *Multitudo creditorum facit vt non requiratur particularis citatio illorum ad faciendum Inuentarium, sed sufficit generalis per publicum præconem, & Iudex arbitratur, quando dicatur multitudo, 797.18.*

MVNVS.

Munera an acquirantur sponsæ, seu hæredibus viri, si dentur à consanguineis tam vxoris, quàm mariti, 189.1.
Consuetudo mittendi munera ad sponsam an valeat, ita vt ei sint acquisita, & quando censeantur translata in eius dominium: & de dono seu munere matutinali, & muneribus, quæ dabantur in conuiuio, 189.21.22.
2 *Munera personalia non ligant habentem annum, 55.325.25.*
Non acceptans munera, sed rogans vt illudentur suo consanguineo non incurrit pœnas statuti contra recipientes dona, 202.35.
Munera, quæ dantur domino per vasallum an veniant in locatione fructuum, 399.25.

MVRVS.

Murus existens inter parietes proprios an censeatur esse eius, cuius sunt parietes, 263.2.
Per murum impedientem vti de iure alicuius, an censeatur spoliatio, seu turbatio, 314.9.
Murus communis potest pingi, non tamen plus æstimabitur tempore demolitionis, 437.25.26. &c. 3
Diuisorius si ex conuentione fiat an inducatur seruitus vt non possit super eo ædificari sumptibus propriis, 572.47.51.
In muro alieno an sint immittenda tigna, 541.6.7.11.
Si debeat communicari cum vicino vigore statuti non debet altius tolli in magnum præiudicium ipsius, 896.1. 5
V. Paries.

MVTATIO.

Mutatio voluntatis quando habeat locum, 92.44. 1
V. Voluntas.
Forma quando dicatur, 84.19.
Mutatio de materia in formam, & è contra quando inducat reuocationem legati, 251.18. 2
Mutatio non præsumitur, nisi in his, quæ temporis cursu mutantur, vel quæ mutari possunt, 442.23.24.25. 3
Status Ecclesiarum de regulari in sæcularem, & è contra dependet à potestate Episcopi, seu Abbatis habentis iurisdictionem quasi Episcopalem, 473.1.2.12.
Et quid in Ecclesia parochiali, & Abbatia, 473.3.
Quæ mutantur temporis cursu non præsumuntur in eodem statu, 510.2.
Mutatio statu renunciantis euanescit renunciatio, 799.35. 4
Mutare sedem non dicitur qui non mutat mentem, 944.34. 5
Mutatio monetæ quando dicatur facta, 884.11.
V. Moneta.

MVTVS.

Mutus sacerdos potest consecratam hostiam administrare, 412.6. 3
Non potest esse curator, 647.8. 4

MVTVANS, MVTVVM.

Mutuum factum ad rem aliquam emendam an præferatur habenti hypothecam, vel solùm detur actio personalis, 25.8.23. 1
An præscribatur spatio 30. annorum, 52.29.
Requisitus ad mutuandum si dicat non posse cum potius acceperit à Titio præsente mutuum, an possit ex hac confessione conueniri, 151.1.18.20.
Mutuum dans sine animo aliquid percipiendi an possit postea percipere, 141.16.
Ecclesia, & Ciuitas quando teneantur ex mutuo eorum nomine contracto, 191.1. & seqq.
Subditus coactus mutuum dare an possit aliquid licitè capere, 141.16.
Ex mutuo facto per maritum pro alenda familia quando vxor, & filij teneantur, 107.4. c.108.29.
V. Vxor.
Mutuum præsumitur esse eius, cuius nomine mutuatur, 261.17 2
Deducens in rescripto an possit postea agere ex alia causa. 256.32.
An sit permissum receptoribus pecuniarum publicarum seu priuatarum sine licentia, 304.22.
Actio ex mutuo an competat stante consumptione illius, 261.25.
Et an acquiratur ignoranti, 365.26.
Agens certi condictione ex mutuo an teneatur probare se esse dominum rei mutuatæ, 261.8.10.20.
Et an habeat præsumptionem pro se circa dictam probationem qualitatis dominij, 261.21.
Interesse quando possit à principio taxari in mutuo, & quæ sint probanda vt illud sit debitum, 387.1.2.
Contractus substantia est spectanda non origo mutui, 261.16.
Exceptio non numeratæ pecuniæ non datur contra confessionem mutui quod fuit conuersum in aliam causam veram, 321.12.
Dicitur vsura, si fiat scholari à Doctore propter concursum studij, 258.10.

Multi

Multi potius donum quàm mutuum soluunt, 224.17.
Obligatio pignoris est contracta si quis mutuum dederit super tali fundo, 256.51.
In mutuo an sit vsura interesse lucri cessantis, 387.6.
An sit prohibita taxatio interesse in contractu mutui, 387. 18.19.
Pecunia propria dicitur mutuò accepta, 258.28.
3 Mutuum est contractus nominatus: assecuratio autem innominatus, & vnus non dependet ab altero, 589.5.
Quando dicatur occultari in contractu census, 587.5.
Quo casu censeatur conualidatum, 497.26.
In mutuo an adsit priuilegium, vt competat exceptio non numeratæ pecuniæ etiam fideiussori tanquam cohereat rei, non personæ, 497.24.25.
Ex mutuo licitum est aliquid percipere, si secundariò illud proueniat, 589 9.&c.
In mutuo lex præsumit numerationem ab initio interuenisse, 497.18.
Lucrum quando non sit ex mutuo sed ex periculo, & assicuratione suscepta vnicus contractus sufficit, nec tres requiruntur, 589.13.
4 Mutuum in dubio non præsumitur, maximè in personis non solitis tenere pecuniam otiosam, 622.10.
Lucrum taxatum debetur in mutuo quando est verisimile, & non excessiuum, 652.25.26.
Potest mutuum repeti, non tamen pecunia data ad Societatem obitus contigerit, 679.34.
In mutuo facta per mulieres requiruntur solemnitates statuti, 756.34.
Quando probetur ex verbis enunciatiuis prolatis inter fratres in diuisione inter eos facta, in qua dictum fuit, vt vnus ex eis debeat deducere mutuum alieni debitũ, 739.1.
Nihil potest sperari aut percipi ex mutuo, 756.36.c.669.9.
Mutuans pecuniam pro emenda militia non vacabili, & quæ transmittitur ad hæredes præfertur in hypotheca super ea alijs creditoribus, 730.46.47.
Pecuniæ mutuata viro, qui ex eis aluit vxorem, & filios sunt per eos restituendæ, 713.7.
Mutuum an differat à pacto de mutuando, 887.30.
Probatur per duos testes, 848.21.
Quantitas autem mutui probabitur per iuramentum mutuantis, 948.28.
Non præsumitur acceptum per Ecclesiam ad eius commodum si ex alijs redditibus poterat debitum soluere, ita vt mutuanti incumbat onus probandi necessitatem, 967.23
Restitutio rei mutuatæ inest de natura mutui, quamuis non sit expressa, & venit ex interpretatione intrinseca per viam replicationis, 851.40.&c.
Mutuans nummos reprobatos an agat pro restitutione bonorum, si pro bonis sunt expensi, 839.10.
Numeratio pecuniarum mutuatarum non probatur ex verbis (habuit, & recepit) quando sumus in apocha priuata, secus si fiat mentio numerationis, 879.21.
Vera numeratio semper dicitur præcessisse quamuis recipiens mutuum solum asserat de confessione eiusdem mutui sibi facti per tertium nomine mutuantis, 879.25.

NARRATIO.

4 Narrata in Instrumento probant inter easdem personas contrahentes, secus quoad alias, 693.4.
Rescriptum an debeat commensurari à petitione: & quando narratio attendatur, 734.30.31.

NATIVITAS.

1 Natiuitas dies corpus annotabatur, 155.15.
Et de cœnis, & festis, quæ in dictis diebus celebrabantur, 155.15.
5 Natiuitas filij ad quam se refert statutum an verificetur de vno tempore ante vel post natiuitatem, 976.7.28.

NATVRA.

Natura, & vetustas æquiparantur, 21.4. 1
Natura rerum quid operetur in animalibus, & hominibus, 319.19.21.24. 2
Natura loci damnum dantis non attenditur, quamuis præiudicet vicino, 480.12. 3
Naturæ ordo attenditur in vocationibus, & institutionibus, 773.12. 4

NATVRALE.

Naturale potius inspicitur quàm accidentale, 802.2. 5

NATVRALIS.

Naturalis, vt quis dicatur inspiciendum est ius ciuile, non canonicum, 77.19. 1
Dicitur qualibet natus ex soluto, & soluta, licet antiquitus aliud esset, 35.31.
Naturales non habent ius agnationis, nec sunt in domo, nisi statutum loqueretur per verbum importans naturalitatem, 218.18.19. 2
Naturales sunt nati ex coniugatis, non spurij, si vnus ex parentibus sit in bona fide, tanquam non conscius adulterij, ita vt etiam sicut veri naturales possunt legitimari, 468.60. 3
Quæ requirantur ad hoc, vt possint dici naturales: & an habeant vnciam, 552.67.
Naturalis filius potest hæres institui etiam in primogenitura, quamuis adsint ascendentes, dummodo tamen eis legitima relinquatur, 958.8. 5
Statuta loquentia de naturalibus an habeant locum in natis ex famula, 958.4.
Immissio in possessionem bonorum iuxta l.fin. C.de edict.Di. Adr.toll. est concedenda filio naturali, 958.21.
Filius natus ex vidua, vel virgine an dicatur naturalis vel spurius ex damnato coitu, 958.12.
Testamentum patris valet, in quo instituit hæredem naturalem filium, si nulli adsint filij legitimi, etiam de iure Canonico, 958.5.7.14.
Natus ex famula in domo retenta an sit naturalis, & an possit aliquid ei relinqui, 958.2.

NATVS.

Natus per transitum an sortiatur originem illius loci, 75.1. V. Origo. 1
Statim natus erit notarius stante priuilegio, vt qui nascentur sint tales, & dictum priuilegium est validum, 75.13.
Non natus an sit persona, homo, vel animal, 72.16.
Ex soluto, & coniugato quando dicatur natus ex damnato coitu, & succedat matri, & sit capax relicti vsque ad quantitatem alimentorum, 35.15.&c.
Ex concubina dicitur magis detestabilis, quàm si nascatur ex ea ad quam est furtiuus accessus, 35.29.
Ex sacerdote, & concubina an succedat matri, 35.43.& seqq.
Natus ex vulgari fœmina est spurius non naturalis, & succedit matri, non patri, cui nulla agnatione coniungitur, 562.66. 3

NAVFRAGIVM.

Naufragium si duo patiantur, & tabulam reperiant quis ex illis debeat eam alteri cedere, 176.22. 1

NAVIS NAVTICVS.

Nauis vt saluetur iactura mercium pro eo facta debet refici per eos, qui merces suas saluas habent, 354.59. 2
Nauticus mos circa salutationem, cum naues inuicem in mare occurrunt, 284.46.

NECESSITAS.

Necessitas præcisa dicitur in eo qui tenetur dotare ex legis dispositione, 65.18. 1
Necessitas facit licitum quod aliàs esset prohibitum, 229.36. 2
Faciendi actum solum operatur vt licitè fiat quod aliàs fieri non posset, non quoad alium actum extendatur, 377.17.
Actus aliàs prohibitus valet quando fit de necessitate, 377.15.

Non est subuendum ei qui se sponte supposuit necessitati, 243. 54.
Subueniendum est magis facienti actum ex necessitate, quàm ex voluntate, 376.26.
Rei familiaris, & illa, quæ imponitur per legem æquiparantur quoad non inducendam ademptionem legati, 316.2.
Permutatio, seu alienatio in dubio censetur facta causa necessitatis, 316.8.
3 Necessitas superueniēs facit resurgere donationem, quæ prius non valebat, tanquam esset facta diuiti pro alimentis prout è contra illa euanescit superuenientibus diuitiis, 586.27.
Corporalis iusta, & rationabilis excusat à non residendo; Idem in omni alio simili impedimento propter quod non posset quis adire Ecclesiam prout antea erat solitus, 591.43
Præcisa dicitur in eo qui tenetur dotare ex legis dispositione, 466.1.
Alienatio facta ob necessitatem est valida, quatenus auget necessitas, 570.12.
Actus voluntarius an trahatur ad necessarium, 542.45.46.
4 Necessitas multa fieri finit quæ alioquin crimine non vacarent, 626.15. c. 636.10.
In pari causa necessitatis præfertur, qui tractat de damno, 799.10.
In necessitatibus nemo liberalis existit, 796.27. c. 925.9.
Notoria non est probanda, 740.12.
Superueniens post locationem an faciat, vt solùm locator non autem conductor possit ab ea recedere, 740.13. & seqq.
5 Quando imputetur ei, qui se in illam coniecit, 920.46.

NEGANS.

1 Negans aliquem esse soluendo an debeat probare illum esse talem, 125.25.29.
Incurrit pœnam priuationis, & de differentia inter negantem vsufructum, & emphyteusim, 36.48 50.
In prima instantia, & confitens in causa appellationis an gaudeat beneficio confessionis, 109.28.
Vt excusetur à pœna, an sufficiat vnam ex demonstrationibus non esse veram, 109.19.
Debiter minoris summæ conuentus pro maiori negans totam an incurrat pœnam, 109.20. & seqq.
Rustico neganti an subueniatur, 109.39.
Pœna contra negantes postea conuictos an habeant locum in negatione non dolosa, vel facta super libello inepto, & an sit arbitrarium Iudicis circa dolum prædictum, 109.33. & seqq.
Negans coram Iudice quando puniatur pœna mendacij, & quid si ad sit iusta causa negandi, vel responsio sit dubia, & quo casu illa possit declarari ad euitandam pœnam, 109. 38.40.
Quomodo sint declaranda statuta minuentia pœnam confitenti, & augentia neganti, 109.47.
Propriè non dicitur delinquere negans, si posteà conuincatur de mendacio, 109.49.
1 Probata substantia debiti, quæ fuit dolosè negata, quantitas an possit probari per iuramentum, 109.59.
Negans possidere rem in pœnam mendacij quando priuetur iure suo, 109.57.
V. Mendacium. Responsio.
Debiter non interpellatus extra iudicium negans postea in Iudicio condemnatur in expensis: idem in vsufructu dotis, quem iudicialiter vocatus negauit, 33.48.

NEGATIVA.

1 Negatiua præcedens verbum (potest) induci necessitatem, & reddit actum impossibilem, 113.4.
Præsumitur vera nisi probetur affirmatiua, & si est vera tempore probationis semper est præsumenda talis, 125.30.
Negatiua habet præsumptionem Iuris alio non probato.
Negatiua probatio quando veniat per propositionem affirmatiuam, 525.24.
Parum coarctata an admittatur, 525.33.34.
Probatur quando est coniuncta cum affirmatiua, 562.51.
Quando dicatur non arctabilis, 562.65.
In iuribus negatiuis, & facultatiuis non acquiritur titulus, & possessio nisi prohibitus acquieuerit prohibitioni, & concurrat spacium decem vel 30. annorum, & sufficit prohibitionem fieri maiori parti subditorum, 564.52.53.54.
Est probanda per eum, à quo se in illa fundat, siue sit iuris, siue facti, seu qualitatis, 795.9. c. 766.16. 4
Quod non fuerit factum depositum in banco probatur ex reuolutione librorum, 748.15.
Non dicitur probata, si non adducatur ratio, quamuis de ea testis non interrogetur tam in criminalibus quàm in ciuilibus, 789.9.
Probatio affirmatiua resultans ex fide producta præfertur probationi negatiuæ, quæ prouenit ex inspectione prothocolli, 653.66.
Verbum, possit, iuncta negatiua, inducit omnem necessitatem, & tollit quamcunque potentiam, & plus negat quam affirmatiua affirmet, & facit vt dispositio remaneat inutilis. 755.32.
Negatiua non existentia instrumenti probatur ex diligentiis factis in actis, 877.13. 5

NEGLIGENS; NEGLIGENTIA.

Negligentia non præsumitur, 221.13. 2
Commissa circa vnum nocet in alio, & quoad idem, & ad quod deuenitur ad illud, 223.25.
Negligens, & contemnens residere non habet distributiones quotidianas secus in impotentibus: & quæ dicatur impotentia, 591.44.45.
Negligens recuperare iura sua tenent ac si recuperasset, 423.59.
Negligentia solius Prælati in adimplendo conditionem nocet Ecclesiæ, secus in non implemento modi, qui non resoluit contractum, quamuis non seruetur, 517.15.17.
Non consideratur in eo, qui non exigit, quando nullus ei terminus præfigitur, 527.8.9.
Negligentia non dat maiori restitutionem in integrum, 656.5. 4
Obligatus resignare officium ad omnem simplicem requisitionem emptoris non potest argui de negligentia, si non offert se paratum resignare, sed solum debet expectare se requiri ad resignandum, 748.1.2. & seqq.
Negligens non potest dici, qui scit ius suum durare, ideo non currit ei præscriptio, quæ est pœna negligentiæ, 602.15.

NEGOTIATIO.

Negotiatio filij, aut habitatio seorsum à patre an faciat præsumi bona esse illius, vel filij, 402.21. 3

NEGOTIORVM GESTOR.

Negotiorum gestor an habeat priuilegium vt quis trahat, & non trahatur, 182.4. 1
Comprehenditur in statuto loquente de creditore cuiuscunque generis, 52.50.
An impediatur præscribere tanquam non habens veram possessionem, 52.19.
Negotiorum gestorum actio an detur contra eum, qui gessit tanquam curator, 282.57. 2
Quæ fiunt in proprio negotio, an præsumantur facta in alieno, 214.3.
In actione negotiorum gestorum minus admittitur cessio actionum, sed ipse principalis gerens tenetur, 395.22.
Actio pro tutela cōpetit quando impedimentum oritur ex parte eius qui gerit, secus illius, cuius negotio geruntur, 335.8.
Vtilis actio negotiorum quando competat contra tutorem seu curatorem, & detur cumulatiuè ad actionem pro tutela, 335.3.7.
Solutio facta ab extraneo an liberet soluentem, & acquiratur actio negotiorum gestorum contra debitorem, 186.5.
Dominus obligatur ex contractu facto cum eius negotiorum gestore, 585.2.

Negotio-

3 *Negotiorum gestores possunt conuenire singulos, quorum negotium geruntur in solidum*, 570.39

Negotiorum gestorum judicium est bona fidei, & in eo habetur ratio vsurarum, & interesse, 665.25

Cessio actionum non admittitur in Iudicio negotiorum gestorum, sed ipse gerens tenetur, 665.18

NEGOTIVM.

2 *Negotium non dicitur vtiliter gestum quatenus excedit debitum modum*, 25.24

Dicendum est vtiliter geri respectu, quando sic communiter gestum erat vtile, quidquid aliud sit in minore, 32.22.24

Commune ab omnibus est tractandum, 196.3

Quando omnium approbatio requiratur, 194.26. & *seqq.*

NEPOS.

1 *Nepotes an veniant appellatione filiorum*, 104.12

2 *Nepotum concursus cum patruus non datur in emphyteusi accepta nomine proprio filiorum*, 547.9.10

Priuilegium non imputandi fructus in legitimam, & trebellianicam an competat nepotibus, & in quibus aequiparentur filiis, 165.30. & *seqq.*

3 *Nepos debet institui ab auo in legitima*, 594.1

In succedendo auunculo subintrat in locum matris, 418.5

Ex filio primogenito prae defuncto antequam pater successerit in feudo, excludit secundogenitum eius patruum, quamuis statutum loqueretur de maiore, 456.1. & *seqq.*

Tanquam natus ex radice priuilegiata assumit eandem naturam quam pater habebat, exemplo germinis, & vitis, & vterque facit vnum solum gradum, 456.5.6.7

Dispositio in nepote primogenito contra patruum secundogenitum procedunt in nepote ex secundogenito contra patruum tertiogenitum, 456.19

Ex fratre maiore est praeferendus patruo minori quando agitur de feudo vacante per mortem patrui, 456.40. & *seqq.*

Venit appellatione filij in feudis, 456.76

Non concurrit cum patruo, si substituatur cyppus, sed solum frater admittitur, 458.5

4 *Nepos natus post mortem patris non intelligitur vocatus in dispositione loquente de filio, etiam si conferatur in aliquem futurum euentum*, 765.6.7

Gradus propinquior attenditur in vocatione proximiorum, neque nepos subintrat in locum patris, 629.21

Nepos ex filio succedit simul cum altero filio viuente, & assumit locum sui patris non tamen tenebitur ad debita illius, & quidquid habet non consequitur à patre, sed ab auo, 785.1.2.3

Eodem modo diligitur ab auo sicut filius, 612.9.10

In prima substitutione, si fuit expressè dispositum de filiis primi gradus, non potest secunda vocatio de eis intelligi, sed de nepotibus, 765.30

Non est concedendum nepotibus plusquam filiis, secus vbi apparet de contrario testamente disponentis, 757.16.17

In fideicommisso inducendo nepotes non veniunt appellatione filiorum, etiam in vocatione vltima, & vbi de alterius praeiudicio agitur, secus in eo excludendo, 765.2. & *seqq.* & 687.6.7

Testator si distinctè loquatur de nepotibus, & de filiis, tunc nepotes non veniunt appellatione filiorum quamuis vocentur filij, & descendentes, & sic simpliciter nepotes, 757.9.10.11.12

Nepos ex fratre non est verè, & propriè nepos, 757.15

Sermo restrictiuus ad filias natas ex vxore, vel simili excludit nepotes, qui tunc non veniunt appellatione filiorum, 629.10

Vocatio filiarum nuptarum, & nubendarum non extenditur ad nepotes, 629.1. & *seqq.*

Statutum Vrbis lib. 1. c. 145. disponit vt filij, & nepotes masculi excludant filias non quod filia excludantur per patruos, 664.21

Ingreditur personam patris cum agitur de succedendo auo, 684.1

Aequaliter nepotes admittuntur ad successionem communis patrui sublata omni differentia sexus non in stirpes, sed in capita, tanquam non concurrant cum alio patruo, sed inter se, 709.29. & *seqq.*

Verba restrictiua pluries geminata sunt specialis nominationis per quam nepotes excluduntur, 629.13.

Repraesentatio admittitur tam in dispositionibus legis, quàm hominis, maximè si non tractetur de excludendo aliquem à Successione, sed tantùm vt nepos concurrat cum patruo, 687.1.2

Iura suitatis nanciscitur, & praeteritus rumpit testamentum aui, sicut filius, 785.7

Testator dicitur expressè vocasse nascituros quando tempore testamenti nullos habebat nepotes, 776.21

Inter nepotes ex diuersis fratribus si est concursus ad successionem patrui, tunc etiam illi intrant in locum patris, 785.10

Nepotes regulariter non includuntur in dispositione loquente de filiis, 765.23

Nec in substitutione reciproca filiorum, quae licet alio respectu sit fauorabilis est tamen onerosa, 765.3

Nec quando sunt successuri ab intestato cum filiis, 765.10

Nec vbi dispositio habuit effectum in filiis, 765.1

Nec quãdo nominãtur filij proprio nomine expresso, 629.18.19

Nec in casu in quo exprimitur qualitas, quae non conuenit nepotibus, 629.7

Et quid si ad sit dictio masculorum, 648.2.5.6

Vel in transuersalibus, 765.4.5.35

Vel in vocatione conditione personalissima ipsius, 765.8.33.34

Veniunt tamen nepotes appellatione filiorum, si in aliis partibus eiusdem Testamenti sub eorum nomine sunt comprahensi, 687.11

Prout si testator voluit succedi in stirpes, & non in capita & quando sumus in conditione collata in futurum euentum, 687.8.10

Et quando vocatio est in infinitum, seu in perpetuum, 765.12.

Et si non apparet quod testator solum disposuit de filiis, 757.4.5

Et quid si vocentur filij ex suo corpere nati, 629.12

Et vbi prohibitio alienationis fuit facta filiis pro conseruanda agnatione, 765.19.20

Nepos quo casu censeatur vocatus per testatorem stante institutione ex aequis portionibus, siue sumus in transuersalibus siue in descendentibus, 836.16 5

NEPTIS.

Neptis defuncto patre an incipiat tenere primum locum ex persona propria, & consequatur legitimam in bonis aui: & quid si ei esset assignata dos, qua deberet stare contenta iuxta formam statuti Vrbis, 259.27.28.30 2

Officium dotandi neptem pendet ab officio patris, 259 6

Est dotanda prius ab auo, quam à matre, 259.17.19.20

Emphyteusis pro se, & haeredibus, & descendentibus per lineã masculinam an comprehendat neptem ex filio, 295.13.14.15

Neptis propter patruum quando excludatur ab haereditate paterna, 664.19.20. 4

Neptis quando sit alenda, & dotanda per patruum, 848.17. 5

Magis censetur exclusa per testatorem qui exclusit filiam ab haereditate propter masculos, 866.36.

NISSVNA, DICTIO.

Nissuna, dictio excludit omnia tam in genere, quàm in specie, 719.36. 4

NOBILIS.

Nobilis ân possit tacitè renunciare priuilegio, ne carceretur conducendo redditus, & gabellas, & similiá 328.21. 2

Honorandus est in salutatione, 284.25.

Res minùs nobilis non constituit magis nobilem, 383.17.

3 *Nobiles non dicuntur illegitimi, nec veniunt in dispositione loquente de nobilibus tam in fauorabilibus quam odiosis, 554.52.*

4 *Nobiles magis teneatur praestare fidem promissam non secus ac si iurassent, 722.21*

Promissio sub fide, & verbo nobilium an aequiparetur promissioni iuratae, 722.5. & seqq.

V. Fides.

Suspicio fraudis cessat in nobilibus, & multa de eorum priuilegiis, 625.27.28

NOBILITAS.

3 *Nobilitas proueniens ex dignitate Episcopali iuuat etiam collaterales, & fratres, 590.17*

Ex nobilitate filiorum parentes cohonestantur, 590.18.

Noua non dicitur respectu parentum à quibus transmittitur veluti ex radice in posteros, 590.21

Nobilitate non gaudent bastardi quamvis descendant à nobilibus, 554.51

Sententia super nobilitate ad fauorem vnius fratris, quando praeiudicet aliis fratribus qui volunt succedere tanquam non nobiles, 456.93

5 *Nobilitas an deducatur ex materno sanguine, 976.24*

Quanto tempore praescribatur, 976.17

Persona iuncta virtutibus tollit omnem suspicionem, 875.28

Primogenitus ex rustico potest dici nobilis si nobiliter viuat, & statum nobilitatis retineat, 976.19

Communis existimatio multum confert ad probandum nobilem vitam parentum, 976.16

Desistens à negotiatione, & nobiliter viuens an dicatur nobilis, ita vt gaudeat priuilegio nobilium, 976.5

NOMEN.

1 *Nomen proprium non est alteri communicabile, 104.45*

Forensium si debet consignari, quando quis excusetur à non consignatione, 163.10

Nomine extincto cessat datum rei, vel nomini, 86.51

Instituens maioratum pro filio si adsint duo eiusdem nominis intelligitur de maiori, 30.31

2 *Nomen habere non mereris, si re priueris, 291.6*

Datum rei, vel nominis cessat extincto nomine, 282.26.c.291.13

Qualitas nominis limitat obligationem, 282.27

Nomina appellatiua, siue ab euentu an durent stante habitu, quamvis cesset exercitium, 291.25. & seqq.

Nomina punitorum quare describerentur in marmoribus, seu linteaminibus Ecclesiarum: & vnde hoc originem habuerit, 217.83

Non aufertur per facti calamitatem, 396.5

Quod caret effectu an careat nomine, 291.7.8

Nomen significans delictum quando verificetur in primo & vnico actu, 213.49

3 *Nomen facientis quando sufficiat solùm exprimi, quamvis actus ad alium pertineat, 401.57.58*

4 *Nomina honesta si venderentur magno pretio essent emenda, & ab hominibus debent aestimari tanquam maxima res sit illa pulchra habere, 798.14.16*

Multa notabilia circa nominum impositionem, & mutationem, & suppressionem remissiuè, 798.17

Grauamen assumendi nomen testatoris quando sit validum, 798.12.13

V. Arma.

Similitudo nominis mutuam affectionem, & amicitiam gignit, 798.18

Parentes debent multum considerare dum nomina filiis suis imponunt, 798.15

Vulgatum dictum. Si re priueris nec nomen habere mereris, 746.8

Expressio nominis proprij non recipit extensionem ad aliam personam, 637.24

Nomina illorum, qui fuerunt positi in societate non attenduntur, quando alius in veritate est particeps negotij & ex quibus colligatur ista participatio, 768.1.3

Nomen appellatiuum si erretur, dispositio non vitiatur, 919.5 5

Mutatio nominis quando admittatur tam in libero homine quàm in seruis, 869.17

NOMEN DEBITORIS.

Nomina debitorum dicuntur cautiones, actiones, & obligationes, 125.39 1

Non exacta quando debeant per pupillum agnosci, 125.20.45.47

Successor in tutela non tenetur agnoscere nomina debitorum, sed tantùm suscipere, 125.22

Quando incumbat probatio Tutori, seu administratori vel pupillo quod essent idonea, 125.12

V. Tutor.

Nomina debitorum non traduntur, sed ceduntur, 252.49 2

In dotem data an exigantur per maritum suis expensis, 236.14.16

Non veniunt in donatione omnium bonorum, quae quis habet in tali loco, 256.6

Descriptio nominum debitorum ad ius alterius, vel cancellatio ipsorum an habeat vim donationis, 252.2.4.5.10

Mulier an censeatur dare nomina debitorum primi viri à secundo viro, si non interueniat cessio actionum, 252.50.52

Descriptiones nominum debitorum quando accedunt ad naturam commissionis, non donationis, & vt praeiudicent requiritur speciale mandatum, 252.41.43

Quando censeantur legata, 252.54. & seqq.

Nomen debitoris venit in generali obligatione bonorum etiam tacita, 507.1.16 3

Et potest prius conueniri quàm debitor principalis, 507.20

Iudex rectè adiudicat nomen debitoris creditori vt postea experiatur contra eum, cuius nomen sibi adiudicatum est, etiam non citato illo, cuius nomen adiudicatur, 507.21

Immissio in nominibus debitorum quomodo sit concedenda, 507.14

Nomen debitoris potest cedi & vendi, 459.21

Debitor obligando creditori nomen sui debitoris quaerit ei actionem vtilem constituendo illum procuratorem in rem propriam: & an in illo exigendo per creditorem requiratur citatio principalis debitoris, 507.11. & seqq.

Nomen debitoris venit in generali bonorum obligatione, 748.27 4

Non exactum an cedat periculo administratoris, 626.1.2

An sit idoneum, cui incumbat onus probandi, 626.6

NOMINATIM.

Nominatim relictum ab instituto an debeatur à substituto, 603.13. & seqq. 4

Nominatim quod debet fieri an adimpleatur per expressionem relatiuam, 973.9.16 5

NOMINATIO.

Nominatio si potest probari per duos testes intelligitur de omni exceptione maioribus, & quod deponant libera voluntate, nec sufficit dicere se nominaturum, 115.19 1

Emens pro nominando statim transferat dominium in eum, qui fuit nominatus, 132.32

Nominatione facta an extinguatur facultas amplius nominandi, quamvis malè nominauerit, vel nominatus non consentiat nominationi, 58.3. & seqq.

Facultas nominandi in emphyteusi vnam personam comprahendit foeminam, 58.19

Emens censum pro nominando an debeat intimare nominationem, 194.10

V. Census.

Nominatio nulla quando priuet habentem facultatem nominandi, ita vt non possit amplius nominare, 368.13 2

Heres ab intestato an succedat non facta nominatione, si fuit reseruata potestas nominãdi successorem in officio, 221.9.10

Nominatio facta de filio est minor praesumptio, quàm ea quae insurgit ex natiuitate in domo, 267.33 3

Nomi-

3 *Nominatio non datur ei, cuius contemplatione actus geritur, 454.17.18*
Puellarum ad effectum monachandi data per testatorem alicui excludit ut alius non possit nominare, 522.27.31
Nominatio socij retrotrahitur, ac si à principio contraxisset 547.32
Socij an sit imperfecta absque consensu locatoris, 547.45. & seqq.
Si post nominationem habeatur certitudo de persona, promissio non dicitur facta ad fauorem tertij, 553.29
4 *Nominatio prior denotat ordinem maioris affectionis, 621.17*
Filij nominatio probat quasi possessionem filiationis, licet esset vulgo conceptus, 653.8.9
Vocatus ad emphyteusim si non nominabitur nullam actionem habet non secuta nominatione, 758.16
Emens rem pro persona nominanda statim acquirit dominium nominatio, & ex tali contractu erit soluenda unica tantum gabella prout etiam solum unicum debetur laudemium, 686.1.2
Facultas nominandi proximiorem intelligitur vt gradatim ius deferatur, ita vt vno excluso, sequens sit admittendus, 719.20
Habens facultatem nominandi illam à se non abdicat, si nominatio non fuerit sortita effectum, 746.12. & 719.22
5 *Nominatio dicitur ius honorificum, 834.10*
Facta de fratre tanquam de condomino Castri, & possessio illius communi nomine, & solutio canonis preae an praeiudicet nominanti, soluenti & possidenti, 819.26
Haeredis ore proprio quando dicatur facta, 843.24.27
Non conuenit illi quae fit per relationem: & quid dicatur nominatim fieri, 973.9
Specialis fratrum prius vocatorum facit, vt illis sit danda praelatio exclusa repraesentatione, seu admissione nepotum ex filio cum patruo, 836.13

NOTARIVS.

1 *Notarius potest allegari suspectus, & in totum remouetur, nec potest ei dari adiunctus quidquid aliud sit in Iudice, 100.53.60*
Suspicio notarij probatur solo iuramento, 100.58
Subrogatus in locum notarij suspecti tenetur ei dare omnia emolumenta, 100.59
Facultas data Rectori & vniuersitati eligendi Notarium intelligitur vt habeant aequalem vocem, 70.16
Valet priuilegium, vt qui nascuntur sint notarij, & statim natus erit talis, 75.13
Praesumitur scripsisse omnia de mandato partium non ex stylo notariorum, 116.24
Ex duobus notarijs electis, si vnus coepit scribere alter non potest se intromittere, 167.19
Iudex an possit eligere nuntios, & notarios & ab eis aliquid percipere, 167.20.21
Quando possit exercere officium extra metas Iurisdictionis eius qui illum creauit, 167.53
Notarius Episcopi an debeat assistare causis delegatis, 167.56.58
Notarius causa principalis an possit Scribere acta appellationis, 167.59
Officium notarij an possit concedi ab Episcopo, ita vt non vacet per obitum eiusdem Episcopi, 167.10
Stipulans pro omnibus quorum interest an acquirat actionem sine cessione, 167.22
Non facit fidem de rescripto, quamuis dicat se vidisse, nisi registrauerit aliàs sententia est nulla, licet postea praesentetur, 170.17
Faciens Instrumentum falsum punitur, quamuis sit nullum defectu solemnitatum, 76.9
Reuelans dicta Testium ante publicationem tenetur de falso, 100.55
Quando ob suspicionem recusetur.
V. Suspectus.
Notarius debet esse rogatus à partibus sufficit tamen rogitur vnius à cuius consensu actus pendet, 391.45 2
Assumptus Interpres ad declarandum verba testatoris theutonici probat, quando est honesta persona, & bonâ fama, 255.49
Assertio notarij quod pecunia fuerint numerata an verificetur per cedulam, 387.35.43
Dimittens spatium carta alba cum punctis an inducat protestationem voluntatis addendi prout è contra nihil vacuum relinquendo an faciat coniecturam nihil adendi, 392.23
Clericus qui fuit notarius in curia Episcopali, licet postea efficiatur bigamus tenetur respondere coram Episcopo, si conueniatur pro gestis tempore notariatus, 226.18
An faciat fidem attestans se legisse Instrumentum alienum, aut proprium, 268.35
An probet transumptans scripturas, quae apud eo non custodiuntur, 268.34
Notario actore solum an credatur si fecit interpraestari, 235.42.43
Episcopi Notarius an dicatur familiaris, & gaudeat priuilegio fori, quamuis non viuat expensis Episcopi, vel delinquat extra officium, & non sit perpetuus, 340.7.8.& 341.5.7
V. Forus.
Verba notarij quando referantur ad confessionem, 387.42
Instrumentum si debeat confici à duobus notarijs sufficit vnus si duorum copia haberi non potest, 229.42
Legata ex testamento ad pias causas per quem notarium debeant exemplari, 268.59
Qui in notula scripsit verba dubia circa clausulam mandati in solidum potest illam declarare in Instrumento publico, qui standum erit omissa matrice, 201.76.78
Quo casu possit corrigere supplere & declarare Instrumentum per se rogatum, 201.80.& seqq.
Praesumitur fecisse declarationem incontinenti, & secundum intentionem partium, 201.85.84
Interesse circa depositum cedula quomodo probetur contra notarium illam non exhibentem: & quid si aliunde probetur creditum, 261.56
Notarius an debeat probari in Instrumento de longinquo, 554.37 3
De ratione diuersitatis inter solemnitatem extrinsecam, & qualitatem notariatus, quare in ista praesumenda non sufficiant 30. anni prout in illa, 554.44
Officia notariatus in Hispania dantur filiabus pro dotibus, 530.30
Concessio notariatus cum facultate nominandi post mortem vnum filium non comprehendit nominationem, 530.28
An praesumatur ex sola antiquitate temporis: & quid stantibus alijs Instrumentis, vel adminiculis, 554.38.& seqq.
Non debet probari quod quis sit notarius in Instrumento antiquo vltra centum annos, 554.35.36
Vnius notarij dispositio sine altero non sufficit in contractu facto per duos notarios, & ob illorum contrarietatem actus non valet, 474.50.52
Legalitas notarij probatur ex litteris loci, in quo fuit rogatum Instrumentum, 582.14
Argentarius & nummularius aequiparantur notario, 530.24
Vnius tribunalis non potest conficere acta alterius etiam ex prorogatione partium, nisi sit impeditus, 429.15.16
Potest stipulari absenti & ignoranti ad hoc, vt secuta ratificatione illi queratur actio absque cessione, 455.82
Post factam fidem de Instrumento per eum rogato non praeiudicat partibus si non custodit prothocollum: & probata affirmatiua dicta fides praefertur negatiua non existente prothocollo, 468.41
Obligatus ad suscipiendum iuramentum pro cognitione contrahentium, an debeat illud suscipere ab eisdem personis à

quibus prius susceperat, 497.5

An possit conueniri ob receptionem mandati & fideiussionis nulla, si aliunde, quàm ex ea contrahens damnum patiatur, 497 9.23

Stipulando est tanquam lex per quam eius ministerio acquiritur absenti, 507.10

Non tenetur cognoscere contrahentes, 497.4

Scripturæ notarij suspecti, & condemnati minorem fidem faciunt, 501.12

Notarius an possit extendere iuramentum & alias clausulas ceteratas, 497.11. c.548.36. c.535.57

Probat deponens, quod capitula fuerunt sibi data vt secundum formam illorum conficere Instrumentum, 509.32

Si condemnetur de falso non præiudicat interesse habenti si non fuit citatus, 531.73

Condemnatus de falso in contumaciam potest adhuc conficere Instrumenta & illa poterunt produci per partem, 531.74

Stipulatur pro omnibus quorum interest, & illis acquiritur actio sine cessione, 532.3.4

Et absenti quæritur sine acceptatione, 405.21

Non punitur de Falso scribens quod existens in tormentis voluntariè confessus est, secus si dixerit sponte, 544.43

Præsumitur errasse autenticando Instrumentum & standum est prothocollo, non Instrumento dato Parti, 548 9..0

An censeatur rogatus de clausulis consuetis, 548.38.39.40

Quando se debeat abstinere à rogitu testamenti, 550.18

Non censetur adhibitus à Testatore pro substantia, sed pro faciliori probatione, 550.42

Si habeat testamentum pro imperfecto, eius Iudicium non nocet, 550.43

Asserens se vidisse & registrasse Instrumentum non probat, 551.11

Apponens signum in fine libri Instrumentorum censetur apponere in fine cuiuslibet Instrumenti eiusdem libri, 574.33

Asserens citationem in exemplatione interuenisse probat, 577.29

Notary admissi vigore decreti facti per Communitatem non possunt reuocari, si adimpleuerunt contenta in dicto decreto, quamvis essemus in concessione merè liberali, 590.1.2.3

Quando deveant eligi per Communitatem tamquam nutu amouibiles, 590.8.10

Stilus notary quoad extensionem clausularum ceteratarum est probandus, 447.2

Imbreuiatura notarij quomodo debeat extendi in casu acquisitionis emphyteusis in præiudicium nepotum, 447.11

Instrumentum subscriptum & publicatum ab eodem notario qui fede illo rogauit dicitur originale, 582.13

4 *Notarius potest stipulari pro omnibus quorum interest*, 701.12

An possit inducere consuetudinem remittendi solemnitates Inuentary, 767.8

Potest factam fidem de Instrumento non præiudicat parti si prothocollum non custodit, 653.65

Non probet inspicere an quantitas pecuniarum sit prout partes exprimunt cum sufficiat illarum assertio, 6.8.13

Pactiones partium, quæ à notarius publicis scribuntur in actis habent vim scripturæ publicæ, 749.28

Creditur notario asserenti se deputatum esse ad custodiendum archiuium de stilo, secus de iure, 736.36

Mandatum est plenè probandum quando agitur de eo principaliter, secus si incidenter, tunc enim sufficit assertio notarij, 737.20. & seqq.

Contractus facti in testamento habent statim effectum à die celebrationis illius non expectata morte testatoris, si fiant parte præsente, vel notario stipulante quamvis testamentum sit inualidum, & sufficiet probatio per duos testes, 751.6

Verba enunciatiua prolata à notario quod quis sit heres an probent aditionem, tam si pars fuisset absens, quam si præsens, 711.67.68.69. c.694.30.31

Instrumentum habens relationem ad aliud non dicitur probatum si non constet de relato quamvis notarius attestaretur vidisse, & legisse, & de eo se rogatum esse, 693.1.2.5

Receptio iuramenti testium potest de stylo committi notario, 738.36

Assertio notarij circa repræsentationem maioris partis vniuersitatis probat, quamvis non dicat quod homines congregati ita dixerunt, & parti opponenti incumbit onus probandi contrarium, 721.1.2.3

Officia notariorum Curiæ capitolinæ sunt redacta ad instar bonorum allodialium & recipiunt hypothecam, 670.18

Legalitas & approbatio notarij debet probari, vt Instrumenta illius probent secus in antiquis, 736.25.26

Exemplatio est facienda per notarium publicum, nisi in loco exemplationis non adesset, nam tunc sufficeret persona priuata, 736.34

Assertioni notarij non statur circa consensum præstitum, nisi adsint testes, 736.33

Admissio notarij, & expeditio litterarum reseruata per Sanctissimum in breui reductionis Notariorum Capitolij ad bona allodialia fuit pro conseruandis Iuribus Cameræ & pro exercitio non titulo, & proprietate officij, 730.56

Notarius an incurrat pœnam falsi addendo aliquid Instrumento per eum rogato, 889.16 5

Deponens de facto proprio circa minutam venditionis faciendam plenè probat stantibus adminiculis, 842.2

Prefertur vni testi, 843.18

Post datam copiam autenticam an possit aliquid addere & minuere, 889.1.5

Debet facere & custodire prothocollum, 889.8

Si confecit plura Instrumenta, quorum vnum est plenius altero cui sit standum, 889.30.33

Non punitur scribens testatorem nominasse haredem ore proprio, quamvis nominauerit ore alterius, habita relatione ad interrogationem per alium factam, 843.24.27

Creditur notario attestanti de commissione, seu deputatione sibi per Iudicem facta de stylo, & quid de iure, 841.3.5

Notario, etiam bonæ famæ, non creditur dicenti se correxisse Instrumentum per errorem, 889.14

Correctio est facienda per Iudicem seruatis seruandis & probato errore quando notarius vult aliquid addere, seu minuere in Instrumento per eum rogato, & dato parti etiam non autentico, 889.9.32

Stipulatio notarij prodest absenti non secus ac si ipse interuenisset, 831.18

Instrumentum autenticum datum parti per notarium debet attendi quamvis non adsit in prothocollo, 889.12

Est babenda fides notario asserenti quod talis scriptura sit matrix, 889.31

Censetur stipulasse pro omnibus interesse habentibus, 912.12

Publicum Instrumentum, quod datur à notario ipsi parti dicitur originale, non autem copia, aut exemplum, 889.2

Suspicio falsi oritur stante diuersitate scripturæ facta per notarium, 889.17

NOTORIA.

Notoria nullitas, & iniustitia excludit omnem rem iudicatam, 489.14 3

Vt dicatur notoria iniustitia debet esse talis, vt non possit aliquo modo defendi, 515.49

V. Nullitas.

NOTORIVM.

Notorium quomodo inducatur, 127.29 1

An per confessionem dubiam, 142.6

Et an confessio debeat esse iudicialis, & post conclusum in causa, 142.7.9.12

Acta quando faciant notorium, 142.10

Notorium facti transeuntis, & permanentis quando probetur, 312.18 2

An fu-

An faciat vt possit omitti Iudicium petitorium, quamvis statutum prohibeat iudicari sine illis, 263.28
Pronunciatio in notoriis non est propriè sententia, sed iuris executio, 383.8
Non admittit appellationem etiam de iure Canonico, 383.7
3 Releuat ab onere probandi, nisi requiratur probatio pro forma, 596.2.3.7
In notoriis non appellatur, dummodo prius constet illud esse notorium, 444.2.9. c.572.44.45
Non indiget probatione, 525.9
Satis est allegare notorium absque eo quod probetur, 527.22. c.541.14
Ignorantia non datur in notoriis, 544.55
4 Habet vim expressionis, & per illud dicitur probata scientia, 797.8
Iudex se informat de notorio absque aliqua citatione, 780.14. c.765.70. c.766.17
Dicitur illud, quod resultat ex actis, maximè quando acta sunt contentiosæ iurisdictionis, 638.11.12
Notorium præsumptionis cedit notorio probationis, 657.36
Discussio non requiritur si est notorium aliquem non esse soluendo, 723.19
Sententiæ tres conformes non mandetur executionem si fuit iudicatum contra notorium ius partis, 745.1.2.3
Inuentarium potest fieri absque citatione quando est notoria illius confectio, 797.10
Sententia quæ non iustificatur ex actis est notoriè nulla, 708.40
5 Non indiget alia probatione, sed sufficit eius allegatio, 925.13
Dicitur quod nullam habet excusationem, itavt nihil possit obijci, 974.18
Iudex potest se informare in notoriis ex officio, & parte non citata, 870.4. c.925.6
Si fuerit processum tanquam in notorio, quamvis tunc non adessent probationes notorij tamen sententia valebit si postea de eo appareat, 811.14
Nullitas & iniustitia quæ dicatur, vt possit retardari executio, 872.4

NOVATIO.

1 Nouatio non inducitur, si solutio mandetur fieri sub conditione illa pendente, 64.4
An fiat per promissionem hæredis de soluendo legatum, ita vt ad illud teneatur vltra vires, non obstante confectione Inuentarij, 34.28.33
2 Nouatio olim fiebat ipso iure, si interuenisset diuersa persona: hodie vero non admittitur, neque ope exceptionis, 290.1.2
Statutum aut consensus partium an possit inducere, vt fiat nouatio non seruata forma l.fin.C.de nouat. 290.3.4.5
An inducatur per transactionem, & an debeat esse valida, 290.11. & seqq.
Impropriè appellatur, quando prior obligatio manet, & noua forma ei adijcitur & est cumulatio, 290.7
Non dicitur facta si vltimus actus compatitur cum primo, 290.17.19
Fit ope exceptionis in Prætoriis stipulationibus quidquid in aliis fiat ipso iure, 225.59
An excludatur per clausulam citra præiudicium, vel iura iuribus addendo, 290.25
Si fiat pluribus non datur actio nisi pro parte, 320.50
Stante incompatibilitate fit sine aliqua expressione, 290.22.23
Sententia & laudum habet vim nouationis cumulatiuè, prout prorogatio termini, longior dilatio, & assicuratio, 290.9.10
3 Nouatio obligationis quo casu concedatur ei, cui rectè soluitur, 401.49.51
Quando sit inducta nouatio partitarum, si postea fiat apocha cum commemoratione illarum, detrahendo summam in eis descriptam, & minorem solidando, 509.1.2
Cumulatiua, non extinctiua dicitur si interponatur stipulatio, 509.12
Non inducitur quando secunda obligatio venit in executionem primæ, siue sit ex interuallo, siue incontinenti tam in contractibus, quam in legatis & in quibuscumque dispositionibus, 553.23.24.25
Hodie non fit nisi expressè vel tacitè propter incompatibilitatem, 553.34. c.509.10
Non potest fieri ab adiecto, 401.47
Est facta, si alteratur natura negotij in substantialibus, quia actus nouus dicitur, 509.5.34
Fit per secundum actum perfectum, si primus est imperfectus, non è contra, 509.25.31
Extinctiua, seu additiua an inducatur per compromissum, 557.30. & seqq.
Incompatibilitas inducit nouationem, 509.16.23
Hypotheca specialis pro legato relicto in Testamento non nouatur extinctiuè, sed cumulatiuè per stipulationem subsequentem cum hypotheca generali, 509.19
Seruus rectè recipit solutionem eorum, quæ debentur ratione peculij, non tamen potest nouare vel delegare, 401.48
Legatum dotis in testamento non fuit nouatum per subsequens Instrumentum dotis eiusdem summæ, quamvis adesset diuersitas in modo soluendi, 509.7.15
Nouatio extinctiua per compromissum, & laudum arbitratoris de Iure & de facto, 672.11 4
Obligatio simplex videtur continere retentionem beneficij sibi de iure competentis, non animo nouandi legalem prouisionem, & priuilegium sibi concessum, 758.14
Promissio censetur nouata per pacta subsequentia incompatibilia, secus si vltimus actus compatitur cum primo, 718.17.18
Exceptio nouationis admittitur contra obligationem Cameralem, 740.39
Nouatio fit stante incompatibilitate, etiam sine aliqua expressione, 864.8. c.876.27 5
Hodie debet fieri expressè, itavt neque ope exceptionis illa admittatur, licet etiam aliquando standum sit coniecturis, 962.8.10
Inducitur per delationem: & quæ requirantur ad hunc effectum, 968.13
Licet non præsumatur, tamen aliud est si casus est incompatibilis, & quando dicatur talis, 962.54.57
Stipulatio inutilis non facit aliquam nouationem de præcedente vtili, 962.12

NOVITIVS.

Nouitius egrediens Monasterium intra annum probationis quando reuersus coniungat tempus primum cum sequenti, 166.14 1
Nouitij si per statutum ante professionem debeant renuntiare vocem in Capitulo per triennium à die suscepti Ordinis subdiaconatus an teneatur renunciare: vel potius statutum sit inualidum & contrarium Concilio, 893.2.8.17 5

NOX.

Nox quando dicatur, & an detur medium inter diem, & noctem, 972.16.18 5
Prima hora noctis computatur in tempore nocturno, in quo tunc non est claritas, 972.20
V. Dies.

NVLLITAS.

Nullitas potest allegari, si omittatur solemnitas statuti, 82.21 1
Contractus ob defectum solemnitatum non potest opponi nisi per ipsos minores, 27.39
Non clara non habet effectum notoriæ nullitatis, 133.24
Qualiter probetur, 121.19
Notoria impedit executionem trium conformium, 118.47
Non opponitur nisi ab eo, cuius interest, 153.9
Pendente nullitate quando conquiescat causa negotij principalis, 61.10
Nullitatem allegans tenetur debitum offerre, 16.30.39

2 *Euidens potest obijci contradictori*, 339.15
Non attenditur quando redditur ius per notarios iuris ignaros, 353.18
Actus proueniens ex forma non seruata non tollitur per Bullam, quæ mandat solum opponi tres nullitates citationis, mandati, & iurisdictionis, 208.10
An inducatur ex præposteratione, seu ommissione ordinis, 208.21
Ad fauorem vnius quando possit allegari ab alio, 202.25
Contractus an impediat acquisitionem naturalis possessionis, quando vltra actum Iuris fuit deuentum ad actum facti, & realem traditionem, 317.5
An adsit; si fuerit processum per contradictas non facta intimatione principali de morte procuratoris, aut absentia: & quid si procurator mortuus iam substituisset, & in casu in quo substitutus præmoreretur principali, 214.30
Quando possit opponi, si prius non terminetur causa principalis præiudicialis, 394.10.38
V. Sententia.
Iniustitia notoria æquiparantur nullitati, 266.14
Ex defectu iurisdictionis potest sanari, si constat de bono iure, 206.4
Quando censeatur remissa per receptionem fructuum, 301.45
Non causatur, si præparatoria Iudiciorum sunt ommissa, vel præposterata, 301.38
5 *Nullitas professionis quando possit allegari tam intra, quam post quinquennium*, 440.25.26
Nullitas non lædens personam nec minuens patrimonium, non dicitur pœna, 508.42
Ex defectu iurisdictionis non suppletur, & confirmatur ex voluntate patris, 516.19
Nullitas est maxima iniustitia, ita vt iudex nulliter procedens dicatur spoliare, 516.25
Si fuerit opposita operatur, vt non valeat confirmatio sententiæ nullæ, quamuis constet de illius Iustitia, 516.24
Notoria admittitur ad impediendam executionem trium conformium, 581.13
Insurgens à iure positiuo non sanatur, nisi constito de bono iure, 550.30
Actus à principio nullus non conualidatur per probationem superuenientem, 596.12
Actus nullus conualidatur per clausulam (supplentes omnes defectus,) 599.9
4 *Nullitas detecta per quemcumque potest allegari*, 691.17
Non attenditur, nisi iurisdictionis, mandati & citationis, 761.11
Non debet considerari in examine testium quando fuerunt data interrogatoria, 694.10
Nullitas primæ sententiæ quando influat in sequentes, 734.3.26
Allegatio nullitatis per viam exceptionis permittitur, quamuis agendo non permitteretur, licet ius excipiendi sit personale dummodo intersit, 691.18.19
Ad nullitatem tenetur debitum offerre, 706.13
Exceptio nullitatis contractus non est propriè exceptio de iure tertij, sed de iure agentis, 691.20
Resultat, non seruata forma statuti, 750.12
Facit vt numquam sententia transeat in iudicatum, 686.15
Sententia subijcitur nullitati, si feratur per Iudicem habentem iurisdictionem limitatam super iactationibus, si illa prius non sint verificata, 686.24
Potest dici de nullitate sententiæ lata absque probationibus, maximè si fuerit protestatum nihil fieri nisi verificatis verificandis, 686.14
(Nullius roboris vel momenti) verba vniuersaliter negant, & inducunt nullitatem ipso iure, ita vt non sit opus restitutione, aut reuocatione, 691.3.4.5
Nullitas spectans ad tertium potest deduci per habentem interesse maximè si fuerit detecta, 855.20
Maior est in eo, quod à toto principio, quàm in illo quod ex post facto deficit, 979.6
Notoria quæ dicatur ad effectum retardandi executionem Instrumenti iurati, 872.4
Sublata ex cursu temporis non operatur, vt sit sublata casu læsionis, 823.28

NVMERATIO.

Numeratio fingitur in vero debito, licet pretium non fuerit numeratum, 321.13 2
Numeratio facta de voluntate fideiussoris obligati pro mutuo excludit illum ab exceptione non numeratæ pecuniæ, 497.27.29 3
An excludatur per verba notarij asserentis existentiam scutorum sacculo, seu scatola, ita vt stent demonstratiuè, vel limitatiuè, 628.12

NVMERVS.

Numerus stat demonstratiuè si venditor incipit à corpore, & postea subijciat numerum, limites & confinia, 256.44.47 2
Numerus pluralis verificatur in singulari, 571.32 3

NVMMVS.

Nummus vnus non plus valet quàm alius, 811.10 5

NVNCIATIO.

Nunciatio noui operis est quædam appellatio extraiudicialis, 84.1 1
Habet vim prohibitionis inducens priuilegium attentatorum, 84.5.7
Nouum opus an possit nunciari in refectione, 84.9. *& seqq.*
Nuncians nouum opus in loco publico, quamuis postea consentiat ædificio, tamen concessio non valeret respectu Communitatis, secus in sui præiudicium, 84.30
Non potest agi ad demoliendum, si post denunciationem patiatur quis cognosci de meritis causæ, 84.31.32
Edictum nunciationis Noui operis datur ante litem contestatam super causa principali, 84.33
Si nuncianti non competit ius an sit locus demolitioni operis si prohibitio præcesserit, 84.34
Nunciatus an admittatur ad probandum notorium defectum iuris nunciantis, 84.37
Noui operis quando tollatur per satisdationem tam de iure ciuili, & canonico, quàm secundum obseruantiam, & statutum Vrbis, 384.3. *& seqq.* 2
Mandatum super nunciatione noui operis reo comparente an resoluatur in vim simplicis citationis, 384.25.29
Reuocatio an detur per viam attentati operis, quod factum est contra nunciationem, 384.26.28
Ædificator possidens an habeat optionem satisdandi, vel potius electio pertineat ad nunciantem, 384.15.16

NVNCIVS.

Nuncius quando possit conferre beneficia, 127.18 1
Apostolicus tenetur seruare ferias Curiæ Romanæ, non illius Ciuitatis in qua residet, 516.31 3
Nuncius si non fecit relationem citationis non dicitur liquere Iudici, ita vt non valeat immissio, quamuis citatio referatur, 503.12
Nuncio creditur in spectantibus ad suum officium, 502.16
Probat quoad citationem executam, 503.13
Nuncius debet acceptare donationem pro absenti, dummodo ad hoc destinatus fuerit, nec sufficit quod casu talis denuntiet donatorio, 575.4
Nullum ius acquiritur absenti, nisi Nuncius aut Epistola intercedat, 515.62
Nuncius si referat non adesse bona mobilia potest deueniri ad deliberationem stabilium absque alia probatione, 697.15 4
Qualitas solita habitationis dicitur probata, si de ea nuncius faciat fidem, 697.14
Probatio admittitur contra relationem Nuncij super citatione facta domi solitæ habitationis, 697.17

Creditur Nuncio, quando testificatur de his, quæ ad suum officium pertinent, & etiam in non spectantibus, si adsint adminicula, 697.13.16

NVNDINÆ.

5 Nundinæ quando possint prohiberi ab vna ciuitate contra aliam, 564.60
Si occurrant in die mercati qualiter sit facienda distributio, si quis habeat tres partes pedagij pro mercato, alius autem quartam partem pro nundinis, 802.10

NVPTIÆ.

1 Nuptiæ magis faciunt bonum publicum quam continentia, 137.12
Nubendi licentia data vxori non extenditur ad nuptias infra annum luctus, 5.42
Nuptiæ secundæ quando inducant pœnam priuationis, & excludant à successione, 140.1.& seqq.
An sint sublata pœna secundarum nuptiarum, 140.23
Filius, & tutor quando censeantur consentire secundis nuptiis, & illis præiudicet tacitus consensus, 140.12.& seqq.
2 Nuptiæ tam spirituales quam corporales quando sint accelerandæ, vel faciendæ cum deliberatione, & quod tempus in hoc dicatur congruum, 254.14.15.31
Nuptiarum onus reijcitur à legato debito pro legitima, 275.22
Festiuitas nuptiarum intelligitur tam de ipso contractu matrimonij quam de festiuitate conuiuij, 254.16
Statutum non valet quod pro nuptiis non detur parocho, nisi certa summa, 298.7
6 Nuptiæ quæcunque an censeantur prohibitæ, quando fuit apposita conditio non nubendi, 863.1
Testator an possit apponere hæredi seu legatario non nubendi, & an intelligatur de quibuscumque nuptiis in infinitum, 863.1

OBEDIENTIA.

4 Obedientia est præstanda ei, qui præoccupauit scribendo litteras, 745.30

OBBERATVS.

2 Oberrati sunt soliti mentiri, & æquiparantur chamæleonti, 380.19

OBIICERE.

3 Obijcere, & non probare idem est quod non obijcere, 537.30

OBLATIO.

1 Redditur nulla si non sit simplex, sed conditionalis, 7.4
In dubio habet vim depositi, 8.18
Dotis an sufficiat si excluditur filia dotata per statutum, 15.23. & seqq.
Oblatio cum fideiussore quando excuset ab interesse, 42.28
Soluendi debita non potest fieri extra ius, & nomen hæredis, 78.31.33
Agens non debet probare Conuentum esse hæredem quando fuit facta oblatio soluendi de bonis hæreditariis, 78.34
In Iudicio quo casu inducat liberationem, 78.13
2 Oblatio requiritur rebus ipsis, & factis, quando quis vult nouiter aliquid consequi: & quid si vult ius quæsitum conseruare, 325.12
Et quid si conditio esset in veritate impleta, an debeat liquidari, & Iudici constare, 325.4.5
Minoris summa admittitur reiectis primis oblationibus minoribus, 321.19
Sufficit in vltimis voluntatibus quamuis fiunt in re quæ posset deponi secus in contractibus, 254.26
Cum conditione intrinseca quid operetur circa abdicationem dominij pretij oblati, 260.3.4
Potest fieri in qualibet parte iudicij, 260.24
Verbalis legati facta per hæredem quando sufficiat vel requiratur realis, 246.18.21
In casibus in quibus requiritur oblatio tantum quando excusetur debitor a mora, tam in vsuris futuris quam præteritis, 241.40
Debet esse pura non continens aliquam conditionem extrinsecam licet aliud sit in intrinseca, 260.1
An sit facienda per emptorem, vt possit agere ad rem venditam, & quid si statutum requirat obligationem, 315.1. & seqq.
Oblatio non sufficit vt emptor non teneatur ad fructus recompensatiuos, 588.35 3
Intelligitur iuxta formam præcedentis declarationis, 515.53
Oblatio retractus controuersa præcludit consanguineo viam adhibendi amplius solemnitatem. 531.10
Oblatio sufficit absque deposito stante incertitudine proueniente ex Partis obligata culpa ad retrouendendum, 786.7 4
Tam realis cum deposito quam verbalis debet esse pura, & non conditionalis vt dicatur valida, 786.20.21
Obligatus resignare ad alicuius requisitionem, an debeat oblationem facere quod est paratus ad resignandum, 748.1.4
Offerens verbaliter se paratum ad respondendum positionibus vel soluendum non excusatur à contumacia, 619.18.21
Ad recipiendum sortem & fructus census an debeat fieri per procuratorem cum mandato speciali ad hoc, vt contrahatur mora tam in Iudicialibus quam in extraiudicialibus, 795.8.9.c.786.28
Verbalis sufficit, stante recusatione partis, tam expressa, quam tacita sine iusta causa recusandi, 786.1
An possit non solum vltima die, sed vltimo momento etiam tempore nocturno fieri, 786.26.27
Beneficium retractus an competat per solam oblationem absque depositione pretij, 786.3 4
Consignatio, & depositum requiritur post oblationem retrahendi ad effectum lucrandi fructus per emptorem, 786.5
Post tempus constitutum ad redimendum est inualida, 786.27.30
Iudicialis recusata habet eundem effectum prout extraiudicialis cum consignatione, & deposito, 786.2
Clausula (refectis expensis) non admittit oblationem, 786.16
Conuentio, vt in retrouenditione soluatur prius integrum pretium excludit verbalem oblationem, 786.12
Sortis, & fructuum census, & interpellatio ad recipiendum, & quietandum iuxta minutam in actu datam in qua continetur conditio reinuestimenti, nihil operatur, tanquam relata ad instrumentum conditionale, quod non erat adimplendum, 795.6
Verbalis non admittitur in pacto de retrouendendo, 786.11
Causa est exprimenda super oblatione retractus, ita vt non sufficiat generalis citatio, seu interpellatio, 786.22.24
Rei tempore peritura est facienda etiam de nocte eius diei, quo tempus finitur, 710.23
Quando sit nulla subhastatio ob non factas tres oblationes, 739.22.23
Realis differt à verbali, 628.7
Si non est facienda per debitorem, tunc præscriptio admittitur antequam creditum petatur, 649.11. & seqq.
Faciens oblationem pro debitore potest petere cessionem à creditore etiam inuito si pro debito aderat hypotheca bonorum secus si illa non adesset, 686.8.9

OBLATIONES.

Oblationes ad quem pertineant, cum Episcopus in loco exempto celebrat, 467.38 5

OBLATVS.

Oblati qui se offerunt perpetuo in manibus superiorum Tertij Ordinis Sancti Francisci an comprehendantur sub Concilio circa professionem, 413.36 3

OBLECTATIO.

Oblectationes quales sint vitandæ, 615.61 4
Idem operatur quod fructus in re fructifera: & quando sit pretio æstimabilis, 615.41.45
An aliquid debeatur ex oblectatione, 615.47.& seqq.

OBLIGARE, OBLIGATIO, OBLIGATVS.

1 Obligatio naturalis oritur inter patrem, & filium, & redditur efficax per iuramentum, 82.10
Omnis restringitur ad tempus in quo durat actus, 86.50
Est indiuidua tanquam ius, 162.29
Fideiussoris an restringatur ad tempus præsens, 98.5
Omnium bonorum comprehendit futura, 98.18
Ad fauorem nominati in pensione extenditur ad translatarium, 115.80
Soluendi certum Ciuitati an resoluatur ea diruta, 131.14
Indemnitatis an operetur vt prius constet de damno, 130.20
Obligatio omnis in pensione, & eius vis, & efficacia tendit ad commodum illius ad quem pertinet pensio, non ad vtilitatem eius in cuius persona posita fuit, 131.40
Promittens se obligaturum an possit conueniri adueniente tempore absque alia obligatione, 115.24
Conuentionalis tollitur ex primo actu solutionis, 65.20
Cameralis quando sit extendenda in Instrumento celebrato extra Curiam, 68.41
Alendi an sit indiuidua, 16.18
Qualitas obligationis non variatur mutatione personæ, 16.30
In forma Cameræ an faciat vt creditor possit eligere quamrem velit sui debitoris, & sine ordine apprehendere hypothecam generalem, omissa speciali, 38.7
Principalis obligatio est consideranda, 29.29.31
Obligatum esse, & teneri, an ista verba faciant iudicium executiuum, & habeat locum illud vulgatum solue, & repete, 157.23
2 Obligatio in genere de certa quantitate fructuum, seu pecuniæ quando dicatur conditionalis, 256.56.57.58
Cessat si causa obligationis cessauit, 273.21
Omnis extinguitur stante resolutione actus ob defectum insinuationis, 355.12.13
Quantitatis quando ordinatur ad factum, tunc de ea iudicatur prout de facto, 323.2
Bonorum suorum intelligitur etiam de futuris, 274.23
Tempus quando dicatur adiectum causa finiendæ obligationis, vel differendæ solutionis, itaut detur petitio post triennium, 307.28.19. c.207.15.16
Generalis bonorum comprehendit nomina debitorum, 271.33
Ex pluribus præstationibus an præsumatur iustam causam præcessisse obligationis, 208.10.11.12
Plurium quando intelligatur pro virili, vel insolidum, 320.41. & seqq.
Fideiussor potest se tueri exceptione competente principali ad impediendam obligationem Cameralem, 290.41
Assignatio facta super introitu an inducat obligationem super eis, 256.35.54
Cameralis quando debeat extendi, si succeditur alicui mediante persona alterius, 363.30
De pupillo facta per tutorem quando valeat, etiamsi non fecisset inuentarium, & cum quibus clausulis, & an cum obligatione camerali, 360.23.33
Pignoris dicitur contracta si quis dixerit mutua mihi centum super tali fundo, qui erit obligatus, 259.51
Soluendi Prælato obligat cum eo qui est intrusus, 282.31
In forma Cameræ cum susceptione censurarum, & mandati executiui an faciat cessionem validam pro pretio confessato absque interuentu pecuniæ, 286.9.10
De soluendo quidquid fuerit iudicatum tanquam principalis an duret in causa appellationis, 348.5.6.22.26
Secunda idem continens cum prima an sit nulla, & detur solum actio ex prima, & quando iura nolint pluralitatem obligationem, 290.34.35.36
Minoris exercentis mercaturam an valeat sine solemnitatibus & præsumatur in dubio contractum in causam mercaturæ, & quod sit in eam versum, 279.46.47
Ius speciale fauens principali quandoque non prodest fideiussori, stante obligatione Camerali, 310.29.30
Status primordialis obligationis semper eam sequitur, nec mutatur extractu temporis vel ex persona successoris, 320.43
Vnius correspectiua ad promissionem alterius quando corruat prima deficiente, 273.15.17.18
Auctorum non mutatur ex persona hæredum, 259.10
Secundaria, & in consequentiam non consideratur, 242.23
Difficilius acquiritur quam possessio, 365.15
Non valet sine causa, 280.4.5
Bonorum hæredis facta per testatorem an valeat, 234.29
Executio obligationis cameralis retardatur per non implementum, 273.19.20
Iudex quando debeat mandare extendi obligationem Cameralem, & quo casu ante illius extensionem executio possit peti, 391.49
Obligatio contrahitur, datis manibus vel cessione dextra, 3
538.2.4
Dicitur personalis si fuit contemplata persona, quamvis expressum fuerit nomen dignitatis, & officij nedum vtrumque tam appellatiuum, quam proprium, 541.1
Nulla obligatio contrahitur ex dispositione conditionali, 542.44
An consistat inter patrem, & filium in aduentitiis, 543.15
Generalis minus afficit, quam specialis, 546.40
Pupilli Ciuitatis, & Ecclesiæ valet etiam sine solemnitatibus si probetur versio in eorum vtilitatem, 564.33
Obligatio Monachi ante ingressum transit in Monasterium, 568.23
Ad fauorem nominati in pensione extenditur ad translatarios, 454.14
Iurata subiacet statutis confirmatis authoritate Apostolica ex certa scientia, 490.18.19
Est indiuidua, & non potest pro parte valere, & pro parte non esse valida, 576.42
Minoris dicitur iusta pro liberando patre è carceribus, vel impediendo ne carceretur, 479.36.37
Abbatis pro expensis, quas fecit Monachus pro reuertendo à loco studij ad monasterium valet, 436.10
Filiorum famil. quando sit nulla ex forma statuti Vrbis, 576.1
Soluendi dotem concepta ad fauorem secundi mariti non transit ad eius filios nisi pro rata, quando adsunt filij primi thori, 581.6
Semel extincta per mortem ciuilem amplius non reuiuiscit, 423.5 & seqq.
Filiifamil. est nulla, etiam quod probetur illum percepisse pecunias iuxta dispositionem statuti Vrbis quidquid aliud sit in muliere, & minore, 576.24. & seqq.
Cameralis arctius ligat sed nihil amplsat vltra contenta in supplicatione ad quam est semper reducenda, 508.19
Cameralis annullatur, annullato contractu & deficiente causa obligationis, non autem si opponatur non adesse causam, 423.48
Et non extendit substantiam negotij, 553.21
Et continet renunciationem cuiuscumque legalis auxilij, 421.20
Neque extenditur in Instrumentis in Vrbe celebratis & quando partes consentiunt relaxationi mandati, 524.62
Nec attenditur, stante damno intollerabili, nec impedit remissionem quando ante executionem petitam constat de de sterilitate, 534.40.41
Naturalis non inducitur ex sententia, 403.2
Nec oritur ad fauorem donatarij ex donatione non insinuata, 483.27
Personalis passiua non transit in immissum in possessionem bonorum, 423.65

Nec impedit incorporationem, 423.58
Geminata facit vt promissor dicatur sapius loqui, nec autem in plus se obligare, nisi prout in prima, 553.26
Insolidum, & in forma Camera operatur vt quis conueniatur in totum, 555.10
Executio obligationis Cameralis impeditur ob defectum causa, & conditionis non purificata, 534.43
An sit perempta ex primo actu solutionis, 466.5.
Quando comprehendat bona feudalia, 580.3
Consensus appellantis iunctus cum sententia non parit obligationem, 572.38
Actio personalis procedit ab ipsis obligationibus, 423.42
Effectus obligationis augetur, si obligeatur bona haeredum, 433.21
Bona prasumuntur haberi pro derelictis quando adest obligatio pro debitis excedentibus valorem illorum & iudicatur de eis, prout de rebus, qua pleno iure spectant ad creditorem, 422.1.14
Iuramentum, & obligatio cameralis intelligitur rebus in eodem statu permanentibus, 534.50.51
Obligatio maioris est valida, quamuis cum eo se obliget minor, vel alius qui non potest se obligare, 555.8.9.11
Ex forma solutionis quando declaretur pracedens obligatio ambigua, 417.26
Iudex non habet facultatem soluendi debitum solius obligationis naturalis, 483.30
Sententia nulla non vulnerat obligationem Cameralem, 531.69
Interpellatio excluditur stante iuramento, & obligatione Cameralis maxime in eo, qui scit explicite se aliquid certa die facturum, & quid si adsit conditio, 579.12
Est mater actionis, 691.25
Non debet esse superflua, 718.9
Tollitur per solutionem, 675.26
Solidi bodie non inducitur, nisi exprimatur, quidquid sit de iure Codicis, 682.5
Durat quandiu remanet causa finalis inductiua ipsius obligationis seu ipsa necessitas, 689.12
Ciuilis & naturalis non oritur cum lex contractui resistit, 691.24. c.713.66. c.647.1
Cameralis expirat annullata dispositione, super qua apponitur, seu mutato statu disponentis, 799.35. c.715.18. c.740.44
Prima non dicitur extincta si acquisitio non fuit perfecta, sed reuocabilis etiam extra causam dotis, 759.8.19
Dicitur vulnerata quando pronuntiatur contra actorem, 667.19.20
Generalis non restricta ad tempus certum pro eo quod quis administrabit, extenditur ad tempus prorogatum, 718.1.5
Cameralis non vulneratur per sententiam latam inter alios, 765.43
Legalis non debet minus operari quam conuentionalis, 784.18
Extinguitur per dationem in solutum, 766.35
Non retardatur executio obligationis Cameralis, nisi per exceptiones notorias, & non requirentes altiorem indaginem, 692.21.24
Renuncians cum obligatione Camerali non censetur renunciasse beneficio cedendarum, 799.28.29
Plurium est magis vtilis quam vnius, 699.23
Non impeditur executio contractus, donec cognoscitur super nullitate obligationis, 667.18.
Cameralis habet executionem paratam, & prodest omnibus interesse habentibus dummodo non sit restricta ad personam determinatam, 727.4.5
Pro sorte comprehendit vsuras, 634.1
Cameralis impeditur per inobseruantiam contractus, 740.43
Non producitur per stipulationem vltro citroque nisi vtrinque sit interposita, 740.36
In forma Camera strictius ligat promittentem, non autem extendit eius promissionem, 671.14
Executio obligationis Cameralis an sit suspensa si Iudex pronuncians in deuolutiuo absque praiudicio processus executiui, 667.17
Obligare aliquem non potest tertius nisi legitime prebeatur illius consensus, 948.16
Obligatio nascitur ex contractu, 981.3
Cameralis non competit pro non expressis, 872.15.
Ex quibus dicatur vulnerata, itaut amplius pro ea non detur executio, 968.2
An retardatur ex prasumptis solutionibus, 962.49
An impediatur per appellationem, 946.3.
Semel contracta non potest dissolui, 953.9
Omnis dicitur extincta per solutionem à tertio factam, qua cessante cessat etiam hypotheca, 961.11. c.962.32
Tota non dissoluitur solutionem partis debiti, 966.16
An confirmetur si tempore quo venit causa confirmationis non reperitur res in bonis debitoris, 856.2
Generalis non comprehendit bona prohibita alienari, & hypothecare, secus si adsit expressa prohibitio, & quid in tacita prohibitione, 855.10.13
Semel extincta amplius non reuiuiscit, 944.9
Obligatus ex contractu ad rem reddendam, re tradita statim liberatur, quamuis res denuo ad illum reuertatur, 962.48

OBLIVIO.

Obliuio in homine multum implicato negociis magis toleratur, 946.40
Nunquam attenditur in facto proprio, quod est alteri obligatorium, etiam stante antiquitate temporis, 946.39
Iusiurandum litis decisiuum, an detur quando adest prasumptio obliuionis spacio decem annorum, & an requiratur excessus decenay, 946.36

OBSERVANTIA.

Obseruantia in sententia, & in aliis casibus debet attendi, 7.3. c.74.8
Obseruantia vnius Curia non trahitur ad aliam, 236.26
Debet seruari quoad modum appellandi, 383.19
Non iuuat circa solutionem factam per clericos, 390.22
In omnibus dispositionibus est attendenda quamuis non sit prascripta, 377.22
Tollit qua inducuntur de iure communi positiue, 383.20.
In solutione laudemy attenditur, 377.18
Declarat contractum emphyteoticum, & feudalem, 377.18.19
Quando faciat mandatum fuisse factum insolidum, 201.72.73
Tollit omnem defectum Instrumenti, 577.37
Declarat mentem statuentium, vbi casus statuti esset dubius, secus si sic clarus, 576.33.36. c.550.55
Prioritas actus, & animus partium colligitur ex obseruantia, 586.31.38
Diuturna obseruantia, & scientia, ac patientia eorum, cum quibus res gesta est, facit prasumere solemnitates interuenisse & excludit surreptionem, 415.29. &c.
In solutione attenditur obseruantia secundum quam prasumitur facta promissio neque requiritur prascriptio, 417.19.20. c.560.6.
Prasentandi in capita, & non in stirpes colligitur quando pater, & filius fuerunt simul pluries admissi ad prasentandum, 521.23.
Subsecuta tollit nullitatem, & comprobat scripturam, 429
Dicitur optima interpres priuilegy pracedentis, 552.30
Conformis iuri communi debet praualere, 546.48
Solutionis obseruantia non requirit prasumptionem, & sufficit vt solutio sit facta semel, vel pro parte debiti, 560.7.8
Interpretatio non datur in dispositione clara, sed in dubia, 560.15.16
Ex quibus tollatur, 546.50
An requirat prascriptionem, 522.31. c.468.10
Supplet defectum scriptura, 468.8
Debet attendi in qualibet dispositione, 544.31. c.642.42. c.742.61

4 *Tollit obiectum nullitatis, 796.4.*
Magis est seruanda per quam reducimur ad ius commune, 745.21.
Dirimit omnia ambigua, 655.62.
Inducit nouum contractum & declarat voluntatem contrahentium, & non requirit antiquitatem temporis, 675.14.30.31.
Interpretatiua est fauorabilior quam dispositiua, & illam debemus sequi, etiam impropriando verba, 675.32.
Aperit dubiam mentem testatoris, 666.29.
Vnius curiæ non extenditur ad aliam, 604.12.
Probat conuentionem quamuis repugnent verba, 703.8.9.
Varia, & non bene declarat statutum, quando fauet iuri communi, 756.25.
Non suffragatur si casus est clarus, 713.56.c.745.80.c.719.18
Interpretatiua non indiget præscriptione, 716.20.c.756.25
Stilus non introducitur stante varia obseruantia, 752.87.
Attenditur in qua parte diœcesis Vicarius sit constituendus, & an vnus vel plures constituantur, 655.57.63
Standum est obseruantiæ circa fidem, quæ datur libris Parochi quoad qualitatem filiationis, 744.8
An sit consideranda in constitutione mandante satisfieri creditoribus vt veniant etiam futuri creditores, 608.1.12.15.
5 *Declarat voluntatem testatoris, & mentem statuentium, & sufficiet aliquando ita fuisse obseruatum, 978.27.c.941.21*
Non consideratur in his quæ sunt contra naturam actus, 871.16.
Debet attendi, 896.20.
Est probanda in specie casus de quo agitur, 925.11.
Præsumitur subsecuta ex præambula dispositione, 860....
Vnius loci non extenditur ad alios, 973.39.
Declarat concessionem factam Canonicis quoad emolumenta per eos percipienda, 867.45
Attendi debet tanquam tollens omnem dispositionem dubiam, & maximè in specie retractus, 825.14.c.892.37.c.947.17.
Demonstrat ad quem finem fructus fuerint exacti per heredem, 969.19.
Interpretatio vera dicitur, quæ est desumpta ab obseruantia, 846.19.
Probatio inobseruantiæ ad quem spectet, 893.42.
Dicitur probata conuentio per obseruantiam subsecutam etiam recedendo à proprietate verborum, 825.16.
Magis operatur si est conformis iuri communi, 859.27.29.
Interpretatiua non inducitur vbi verba sunt clara, 978.30.
Scriptura longa tempore obseruata quamuis sit informis transit in fidem viri, nec requiritur obseruantia præscripta, 951.8.
Per obseruantiam an possit fieri vt valeat institutio captatoria, 908.16.

OBSTETRIX.

2 Obstetrices veniunt in numero peritorum, & medicorum, & sunt eiusdem auctoritatis, 235.65.
Duæ an requirantur ad probandum mulierem esse prægnantem, 235.64.

OCCASIO.

3 *Occasio delinquendi est euitanda, 402.21.*

OCCVPATIO.

5 *Occupatio iniqua non prodest occupatori, 870.16.*

ODIVM.

3 *Odium rationabile dicitur, si fœmina excluditur propter masculos, quod facit vt etiam in Statutis masculinum concipiat fœmininum, 449.22.*
Inodiosis omissum habetur pro omisso, 550.34.
5 *Odium parere non debet, quod ad fauorem fuit inductum, 892.13.*

OECONOMVS.

3 *Oeconomus Ecclesiæ debet probare mandatum per Instrumentum, non autem per testes, 305.42.44.*

OFFENDENS OFFENSA.

Offensa fœmmissa viuo testatore, & eo ignorante operatur effectum reuocationis legati, itaut heredes possint excipere de ingratitudine, 5.17. 1
Offendens consanguineus non tenetur releuare promittentem nisi in casu in quo ratificaret promissionem, 499.11. 3

OFFERRE.

Offerre potest etiam pendente Iudicio, qui tenetur ad implementum, 325.10 2
Venditor afferre debet traditionem, vt agat ad pretium, 315.3.
Non tenetur qui vult ius quæsitum conseruare, nisi quando apposita esset dies, 246 9.
Emens vt possit agere ad rem venditam an teneatur offerre pretium, & quid si statutum requirat oblationem, 325.1.13.18.

OFFICIA ROMANÆ CVRIÆ.

Officia Romanæ Curiæ sunt personalia, & ad heredes non transmittuntur, 276.63. 2
Empta & posita per patrem super vita filiorum, nulla facta reseruatione dominij an censeantur donata, 221.3.& seqq.
Heres an excludatur vt non possit succedere in officiis emptis super vita alterius, si fuit declaratum fructus illius spectare ad ementem durante vita ipsius, 222.4.
Concessa per Papam vsque ad decennium non transeunt ad heredes pro tempore quod superest, si Princeps decesserit infra decennium, 276.64.
Dominium officiorum quando dicatur resolubile facta dispositione, 221.17.
Officia Romanæ Curiæ non sunt in commercio absque licentia Principis respectu tituli, non pretij, & fructuum ob quam causam æquiparantur bonis patrimonialibus, 670 12.15. 4
Imputantur in legitimam, 670.14.
Secus stante reseruatione decreti ad fauorem patris, cum prohibitione, quod non possent per eundem filium alienari, 794.3.
Possunt esse penes vnum quoad titulum, & apud alterum quoad dominium, 730.49.
Arrendatarij exercentes officia nomine principalium non tenentur de damnis in eo prouenientibus, quæ spectant ad titulares, & dominos officiorum, 772.11.
Notariatus Capitolij sunt redacta ad instar bonorum allodialium, & recipiunt hypothecam, & possunt liberè alienari etiam sine beneplacito Apostolico tam quoad titulum, quàm quoad proprietatem & Scripturas præsentes, & futuras, 730.8.45.51.57.
Prohibitus alienare censetur in eis habere solum nudum nomen, 794.4.
Differentia qualis sit inter resignationes beneficiorum, & officiorum, 746.25. V. Officium.

OFFICIALIS.

Officialis an possit confirmari vltra biennium, 184.6.& seqq. 1
Pactum, quod quis perpetuus sit potestas, non valet, 184.8.
Vnus ex vniuersitate potest prohibere ne officialis confirmetur, 184.16.
Cogitur idem officium suscipere, si non adsint idonei, 184.44.
Finito officio, quo casu possit administrare ante aduentum successoris, 184.46.
Dicitur Caput Ciuium, 184.50.
An contrahat domicilium in loco officij, & quando ibi possit conueniri, 184.5.
Debet honorari in salutando, & præcedendo, & de pœna contrauenientium, 184.55.56.59.
Honoratur per Principem illi assurgendo, 184.58.
Debet habere in Syndicatu eundem honorem, quem habebat in officio, 184.60
Præsumitur præsentia officialis, cum ex debito officij teneatur ad residentiam, 10.15.

Non

2 *Non administrans non habetur pro creato*, 291.21
Honoratur per Principem aliquantulũ illi assurgendo, 284.11
Per obitum officialis priuilegia quando expirent, 276.66. 67.68.
Verbum officialis quomodo intelligatur, & quos comprehendat, 225.51
3 *Habet præsumptionem, vt rectè fungatur officio suo*, 548.34
Semel approbatus, & admissus non potest amoueri sine causa, quamvis concessio sit ad beneplacitum, seu quandiu placuerit, 590.12
Officialis in societatibus ponitur ad illas colorandas, & non habet, nisi nudum nomen, & non facit partem, quando agitur contra alios obligatos, 527.37

OFFICIVM.

1 *Officium quando possit concedi per vitam concedentis*, 167.1
Resignans officium an debeat superuenire iuxta regulam de viginti, 167.12
Habens ad beneplacitum an possit remoueri sine causa, 167.15.46
Concessum per contractum non potest tolli per Principem, 167.30
Datum pro filiis, & descendentibus quando transeat ad filias, 167.32.
Ex gratia concessum an reuocetur, 167.40
Ad beneplacitum durat post mortem concedentis, 167.46
Non debet continuari, & de pœna procurantium continuationem, 184.1
Malè exercens quo casu sit puniendus, 184.35
Quandò quis dicatur in officio delinquere, 184.36
Potest quis exercere duplex officium in eodem loco, si est modici reditus, 184.45
Immunis compellitur officium gerere, si non adsint idonei, 184.47
Inhabiles, & viles admittantur ad officia stante hominum penuria, 184.49
In officiis publicis authoritate, & vtilitate priuatis quilibet habet administrationem insolidum, 86.12
Officio empto pro alio, quando dicantur omnes remanere domini, 50.20
Præuaricator officio perdit officium, 186.56
2 *Officium suum faciens non potest dici animo alium damnificandi*, 354.42
Sepultura an accedat potius ad communionem diuini officij, quàm sacramentorum, 298.15
Quilibet in proprio officio præfertur omnibus aliis licet extra illud postponeretur, 298.38.
Officij diuersitas in Ecclesia quomodo consideretur, 298.17.
Finito officio Aduocati, iudicis, &c. an dicantur tales, 291.32
Officium diuinum debet recitari per clericum excommunicatum, 267.40.
Priuilegium quod conceditur ratione officij debet esse actu, & habitu, 291.20.
3 *Officia publica inducunt præsumptionem bonæ fidei*, 548.35.
Quando prohibeantur mulieribus quamuis sint publica authoritate, & priuata vtilitate, 530.26.27.
Transmissibilia, & cessibilia recipiunt hypothecam, 580.2
Reducta ad bona stabilia quomodo debeant considerari, 580.1.9
Notariatus officia possunt locari, aut in administrationem concedi etiam per loca pia iuxta reformationem, 465.2.3.
Quæ conceduntur à summo Pontifice, sunt publica, 530.32.
Empta per patrem filijs censentur donata, si donatio confirmetur per mortem, seu emancipationem, 539.20.
Officium publicum dicitur per exactionem gabellæ soluendæ cameræ, 530.33
4 *Officium, si exprimatur, non attenditur, si habetur respectus ad personam*, 644.25.
Promittens pro alio custodiam Castri, tenetur etiam finito seu confirmato officio, 718.2.
Empta per patrem filijs sunt eis acquisita, si postea in litteris fuerit facta descriptio in personam eorum; quamuis nulla interuenerit traditio, 852.45. 5
Facultates percipiendi pretium officiorum, & de eis disponendi sunt reuocatæ per reg. Cancell. 63. & de quibus officijs intelligatur, 891.25.27.
In officijs notariatus Rotæ, seu Auditoris Cameræ remanet Dominium scripturarum, cuius respectu non dicitur societas extincta: idem in aliis, in quibus remanet aliqua vtilitas ad fauorem resignantis, 900.6.
Promittens se abdicare ab aliquo officio, si requisitus se non abdicat, reputabitur pro abdicato, 85.1.9
Dispositio c.2. de præbiloquens de beneficiis Eccles. non comprehendit officia, & quid in mixtis, & quæ sint talia, 818.38.40.42
Promissio de officiis vacaturis valet, 818.36
Mancipati diuini officijs in Cathedrali, seu collegiata Ecclesia non habent vocem in Capitulo, nisi fuerint constituti in ordine subdiaconatus, 894.1
Resignatio officij cum decreto, quid operetur, & quando taliter resignans sit dominus illius vnà cum fructibus, ita vt societas super eo contractu non possit dici extincta, 900.1.3.14.17

OFFICIVM IVDICIS.

Officium Iudicis minus obligat, quàm actio, 262.24. *Et* 2
Illud habenti non ita succurritur, sicut ei, qui habet actionem, 265.25
Officium mercenarium officij mercenarij non datur, 243.58
Officium Iudicis & actio in factum, quæ datur pro executione sententiæ quando sit litigiosa, ita vt lite pendente non currat præscriptio, 403.80 3
Exceptio quamuis non possit opponi, poterit tamen loco illius implorari officium Iudicis, 441.21
Officium Iudicis nititur æquitati, quæ facit, vt illud detur, 793.21. c 604.3. 4
Semper potest implorari ad impediendum executionem trium conformium propter notoriam iniustitiam, 745.5.
Competens pro recuperanda possessione, quam quis amisit culpa sua non habet locum in maiore, 604.1. & seqq.

OLEVM.

Oleum, & salem emere, quid significet, 217.52 2

OMNI, &c.

Omni legum auxilio; clausula non extenditur ad exceptiones superuenientes, nec ad illa, quæ habent effectum, & causam de futuro, 799.26 4
Non efficit vt filius dicatur renunciasse beneficio, l.2.C.quod cum eo, 799.24.25.
Non habet vim, vt sit renunciatum exceptioni concedendarum, 701.9.c.799.28.
Omni meliori modo, clausula operatur omnem validiorem modum, non secus, ac si esset expressus, & tollit allegationem erroris, 793.5.6
Facit, vt cessio futuræ successionis sustineatur, 692.13.14.

OMNINO, OMNIS.

De his dictionibus, ac de aliis: Vide latissimè per Barbat. tract. de dictionibus.
Omnino, dictio, est præcisa, 174.20. 1
Omnino, dictio, quid significet, 715.3 4
Omnis, dictio, quando stet collectiuè, seu distributiuè, 742.64.
Quamuis sit vniuersalis debet restringi ad illud, de quo loquitur, 637.31.

OMISSIO, OMITTERE, OMISSVM.

Omissio Inuentarij non obstat heredi grauato soluere de bonis, 34.23. 1
Omittens prauidere casui, patenter, & necessariò dicitur in culpa, 354.34. 2
Omissum omnino censetur quidquid in condemnationem non est expressum, 833.34. 5

O N V S.

1 *Onus nominatim haredi impositum, an comprehendat haredem haredis,* 1 4.
Deferendi arma, & nomen Testatoris non conuenit, nisi primogenito, 30 .0.
2 *Onera matrimonij considerantur respectu persona uxoris, cui maritus subministrat alimenta,* 244.16.
V. Matrimonium. Maritus.
Annua debeat solui ab vsufructuario, 350.20
Onus quando dicatur pars rei, & faciat excessum, & computetur ad rescindendam venditionem, & quid in onere gabella, seu lauatarij, 250 40.41.
Super certo fundo quando transeat ad successorem, 394.35.
Non censetur iniunctum nisi post habitum legatum, 316.19. c.443.17
Impositum legatario fieri vt commodum legati ad eum spectet, & quod vsufructuarius cum suo non concurrat, 350. 19.25
3 *Adiectum legato quando potest iam commodè adimpleri per haredem, sicut per legatarium, fieri, vt quod remanet post onus inuicem cedat potius commodo legatarij, quam haredis, & quomodo hoc colligatur,* 446.5. & seqq.
Quando habet expensam determinatam seu indeterminatam an faciat vt quis potius sit minister, quam legatarius, & quid si onera sint annua, & ad opus sit, vt testator disponat de reliquo, 446.[illegible].4
Rejicitur inmodo legitimo [illegible], quam ascendentium leges in multis sit diuersitas, 446 27.28.
4 *Onera realia, vel mixta debentur per eos, qui possideat tales res obnoxias,* 611 2
5 *Onus duplex subire debet, qui vices duarum personarum præstat,* 94. 5
Nemo [illegible] 92.15

OPERA. OPERARIVS.

3 *An [illegible] quod in paupere fauore religionis, & pro Republica,* 18, 18. & seqq.
Operarum causa non est vniformis, 185.9.
Promissio pracisa operarum quomodo intelligatur, 185.9.
Obsequiales an possint in stipulationem deduci, 185.25
Fabriles quo casu transeant ad haredes, & earum delegatio valeat, 185.30
Sunt prastanda prout conueniunt artificio vniuscuiusque, 185.37
Qua exhibentur ad exhilarationem per cantores, aut similes, an possint locari, & merces eis debeatur, 185.39.43
2 *Opera si debeantur a subditis domino singulis annis, vel pro illis tot solidi an possint peti in eodem anno, quod soluatur pars operarum, & pars pecunia,* 239.32
5 *Fabriles, officiales, voluptuaria qua sint remissiue,* 506.11
Operarij, qui molunt in molendino clericorum non possunt carcerari sub pratextu quod Domini temporales prohibuerint accessum ad alia molendina quam illorum: & carcerantes incurrunt excommunicationem, 564.58:
4 *Opera est prasio astimabilis, qua prastatur transferendo eam de vna prouincia in aliam, & de vrbe in aliam etiam in eadem Prouincia,* 652.3.4.

O P I N I O.

1 *Opinio vsu recepta attenditur, quamuis sit contra communem,* 38.3. c.158.14.
Vehemens, quod fœmina sit in vtero facit conditionem haberi pro impleta, si adsit substitutio in casu, quo masculus nascatur, 186.7.
Opinio vehemens aquiparatur certitudini, 186.6
Contraria opiniones Doctorum, quando faciunt rem dubiam, an excusent mulierem, 72.45.
Praualet veritati in his, qua expediuntur ratione publici officij, 18.33
2 *Opinio vulgi est quoddam ius naturale insitum naturaliter menti cuiuslibet,* 295.5
Opinio Doctoris in specie attenditur, donec alius non contradicit, 531.29 1
Doctoris excusat ab expensis, 524.52.
Opinio, qua vltimo loco refertur quando censeatur approbata, 689.27.799.57.58. &c. 825.11. &c. 973.3. 4
Septem Doctores faciunt communem opinionem, 740.15.

OPPONENS, OPPOSITIO, OPPOSITVM.

Oppositio requiritur in actu tendente ad fauorem alterius, 4.19 1
In Iudicialibus est repetenda in vnoquoque actu, 76.20.
Requiritur in actibus tendentibus ad fauorem alterius, 100.6
Requisita per statutum intra aliquem terminum intelligitur de reali, non de verbali, 155.22
Oppositio quando insurgit ex tenore contractus obstat repulsio, & ex eodem actu venit actio, & exceptio, 315.9 2
Si precludatur idem est, quod aliquid de iure valeat, 217.30
Opponens nullum Ius aliud competere, nisi ex vna causa habet fundatam intentionem, ita vt probatio plurium causarum transferatur in aduersarium, 568.30 3
Oppositio etiam in genere sufficit quod testes non sint optima opinionis, per quam probatio transfertur in aduersarium, 537.29
Oppositum in opposito idem operatur, quod propositum in proposito, 757.6. 4

O P T I O.

Optio non fuerit sortita effectum, an perdatur facultas optandi, 746.13. 4
Optandi actus competit ex prabenda, non ex voce capituli, 482.22. 3

O P V S.

Opus factum animo sibi perficiendi sustinetur, quamuis in consequentiam vicinus damnum sentiat, 480.5.6. 3

O R A R E.

Orandi consuetudo tecto capite: & quid acciderit Oratori Italo volenti hanc consuetudinem seruare, 284.38 2

O R A R I V M.

Orarium, seu stola quid significet tam in sacerdote, quàm in alijs, 298.55.56 2

O R A T I O.

Oratio perfecta non admittit receptionem, 536.24.
Imperfecta non dicitur quando extenditur imbreuiatura a notario, 447 3. 3

O R D E V M.

Ordeum sale conspersum quare antiquitus ante sacrificium aris infunderetur, & quid significaret, 217.71.72 2

O R D I N A R I V S.

Ordinarius Iudex quando possit cognoscere de causis, ad quas alius fuit deputatus priuatiuè, 92.2.26.27 3
Ecclesiasticus dicitur Vicarius Episcopi, 268.61. 2
Comprehendit etiam inferiores in materia adaptabili, 212. 31 38.
Habet principaliter curam animarum, 232.3.
Modus prouidendi Ecclesia parochiali vacanti intelligitur etiam in Abbate ordinario, 210.45.
An possit dici habens iurisdictionem episcopalem, 212.12.12

ORDINARE, ORDO.

Ordines minores non veniunt appellatione sacrorum ordinum, 159 11. 1
Quando Clericus habeat minores ordines possit sine peccato contrahere matrimonium, & beneficia vacent: & filij antea concepti legitimentur, 150.10
De clerico alienante bona ad quorum titulum fuit ordinatus quando incurrat suspensionem, & pœnam simonia: & quo casu dicta alienatio valeat: & ista bona an habeant priuilegium Ecclesiarum, 159.1. & seqq.
Ordines an possint conferri per Abbates & alios exemptos habentes Iurisdictionem Episcopalem, 212.1. & seqq. 2

Licentia præsumptiua sufficit ad fauorem clerici subiecti Episcopo, qui ab alio ordines suscepit, eo ipso quod eum non inquietat, 210.51
Neq. potest conferri sine beneficio, 397.72
Illegitimus, qui monasticam disciplinam est professus, an possit sacris ordinibus insigniri absque dispensatione Pontificis, 218.67
Praescriptio admittitur vt quis faciat conferre ordines suis subditis per alium Episcopum, quàm per ordinarium, 211.48
In appellatione suscipiendi ordines an sotis sit habere possessionem exercitij maioris partis curæ, 296.37
Papa sciens aliquem illegitimum promouet ad ordines, videtur habilitare, quamuis non dispenset, 218.69
Suscipiens Ordines per fraudem ad declinandam iurisdictionem Iudicis sæcularis, si delinquat, à quo sit puniendus, 226.29.30.32
Bona donata à patre filio vt ordines suscipiat non possunt alienari, 297.11
Collatio ordinum probatur ex litteris Episcopi, 368.1
Conferre ordines spectat ad legem diœcesanam, 212.50.51
Episcopus dispensare non potest, vt qui defectum natalium patitur possit ad sacros ordines aspirare, 218.66
3 *Ordinare prohibitus clericum alienum non prohibetur conferre ordines laico extero, & illum ad primam tonsuram assumere absque litteris dimissoriis, 430.7.8*
Spectat ad iurisdictionem, 467.19
Episcopus an possit ordinare laicum exterum ad effectum vt consequatur beneficium in sua diœcesi, 430.9.13
Ordinandus ad subdiaconatum non excluditur quamuis non compleuerit annum 22. sed sufficit vt illum attingat, 591.9
Ordo sacer non requiritur in Canonicatu Ecclesia Collegiata, & stante indigentia, etiam superior debet consentire, 432.1.2
In materia Ordinum, & dimissorialium datur facultas ordinandi vel Episcopo loci in quo est oriundus, vel in cuius diœcesi obtinet beneficium, vel vbi habet domicilium, & suffi est moratus per decennium, 430.3.4
Habens maiorem ætatem, seu ordinem, quàm requirit beneficium, non excluditur, sed magis ad illud est admittendus, 591.18.20
Dies certa habetur pro completa in susceptione ordinum, 415.12
4 *Ordines non conferuntur per Abbatem clericis sæcularibus, neque cum dimissoriis Episcopi, 791.3.7*
V. Abbas.
Debent conferri subditis per Episcopum, 791.5
5 *Ordines sacri an requirantur ad hoc, vt quis admittatur ad vocem in capitulo, tam de iure communi, quàm iuxta Concilium, & quando sit illi derogatum, 940.29*
Nouitius ordinatus per Abbatem, si recedat à Monasterio, non gaudet Priuilegio Ordinis, 871.51
Collatio ordinum an proueniat ex benedictione Abbatis, seu ex virtute propria & concessione Iuris, 871.34
Episcopus ordinans in aliena Parochia clericos alienos an imprimat characterem, & conferat ordinem, & executionem, 871.52.& seqq.
Facultas Abbatis habentis iurisdictionem Episcopalem an extendatur ad ordines, 871.22
Executio ordinis dicitur perfectio Ordinis, 871.57
Mancipati diuinis officiis non habent vocem, nisi fuerint in ordine subdiaconatus, 894.1.16

ORDO.

2 *Ordo vnius causa ad aliam respicit iura partium, 194.41*
Si præposteretur, vel omittatur an reddatur actus nullus, 208.21.6.394.15
Non seruatus in exequendo, siue per Iudicem siue per Nuncium, non inducit nullitatem, sed datur Parti remedium appellandi, 353.13.14
Omissus circa adiudicationem non facit illam nullam quando redditur ius per notarios Iuris ignaros, 353.17.18 1
In exequendis sententiis latis quoad pœnas fiscales an sit seruandus ordo de quo in l. à diuo Pio §. in venditione de re iudic. 353.10.11
Ordo Scripturæ debet attendi, & quomodo intelligitur, 586.30.31 3
Ordo intellectus est attendendus non littera, 563.63

ORIGINALE.

Originale domicilium quando contrahatur, 281.12 1
V. Domicilium.
Originale attenditur, & ex eo supplendum est, quod vacillat, 187.22 2
Originalis causæ est attendenda, 198.12
Originalia duo Instrumentorum possunt fieri, 261.22 2
Originale dicitur Instrumentum subscriptum, ac publicatum ab eodem notario qui se de illo rogauit, 582.13 3
Originale Instrumentum si adest, non est docendum de matrice, 736.27 4

ORIGINARIVS.

Originarius non sustinens munera habetur pro forensi, 181.21 1
Dicitur Parochus contrahentium: & quid in muliere quæ stat in loco causa famulandi, & addiscendi, 75.18.19
An sortiatur forum loci originis, & an sit necesse, vt ibidem fuerit repertus, 868.8.11 5
Maritus quando præsumatur habere scientiam status originis, 886.25

ORIGO.

Origo, & principium debet inspici, 43.31 1
Natus per transitum in loco vbi mater non erat mansura, an sortiatur originem illius loci; & quid in exposito, 75.1.& seqq.
Veritas attenditur in acquirenda origine, non destinatio, secus quoad dispositionem legis, 75.4.7
Natus in Regno Lusitaniæ ex filio Hispani quando censeatur habere originem Lusitaniæ quoad priuilegia naturalibus indulta etiam si ibi fuerint parentes cum Rege non animo mutandi domicilium sed destinatione illico reuertendi, 75.9
Ciuilitatis causata ob originem non potest renunciari, 75.10
Filius sequitur originem patris quoad honores, munera, & similia, non tamen amittit propriam originem loci, in quo natus est, 75.11
Per baptismum an quis efficiatur Ciuis, & sit acquisita origo, 75.16
Origo possessionis, non continuatio est exquirenda, 583.13 3
Statutum originis non porrigit vires extra Territorium, 416.30
Est attendenda, 749.17 4

ORNAMENTVM.

Ornamenta filiæ pertinet ad eius gloriam, & decus patris, 107.15 1
Lollia Paulina maximi valoris, 319 8 2

ORPHANOTROPHIVM.

Orphanotrophium deriuatur verbo græco, quod significat nutrio, & pupillo, & differt a Xenodochio, & Hospitali, 666.15 4
Est locus, in quo pueri orbati parentibus aluntur, nec requiritur quod vterque parens deficiat, 666 14.15.13.16

ORPHANVS.

Orphanus dicitur, qui caret patre, & præsidio paterno, licet secundum alios requiratur, quod sit orbatus vtroque parente, 666.12 4
Legatum dotis dandum puellis virginibus orphanis, an possit dari illis tantum quæ carent patre, non matre, 666.3.7

OSCVLANDI VSVS.

Osculandi consuetudo fuit introducta apud Romanos, 284.64 2

PACTVM.

PActum nudum non producit actionem, 155.16 1
Contra substantiam naturam, & accidentalia contractus quando valeat, 132.11 2

Vt masculus nasciturus succedat, an sit validum, 145.24
De pacto ad statutum quando arguatur, 88.21
Pactum salis quare denotet perpetuitatem, 179.46
Principalis quo casu noceat vel prosit fideiussori, 49.30
Tertius, qui non est penitus extraneus vtitur beneficio pacti appositi per principalem, & an requiratur cessio, 49.34
Quod emptor habeat facultatem extinguendi cēsum, est inualidum quamuis non apponatur in eodem contractu, 14.16.
Retrouendendi quando possit apponi in contractu minoris, & sit pars contractus, & pretij, 26.1.3
Standi in perpetuis carceribus an sit nullum, 185.23
2 *Pactum radicatur primo in personam paciscentis deinde transit ad haeredes*, 574.2
Nititur consensu partium, 290.20
An habeat maiorem potentiam, quàm statutum, & de vno possit argui ad aliud, 300.20
Executiuum redditur nullum si annulletur actus principalis, 282.36
Vt suppleatur pretium an sit contra naturam contractus, & an tanquam insolitum arguat praesumptionem vsurarum, 258.35.36
Vt propter expensas necessarias factas in dote non agatur, non valet, secus propter vtiles, 236.17
Vt restituatur res intra certum tempus inducit tacitam conuentionem vt post illud non possit cogi ad restitutionem: & an hoc sit pactum legis commissoriae, 2[illegible]7.27.28
Obijciens exceptionem in obseruantiae an teneatur restituere partem pecuniae solutam in tempore: & an hoc seruetur in pacto legis commissoria, 307.11 *& seqq.*
Renunciatio pacti non valet, nisi renuncians senserit, & viderit verba illius, 299.14 15
3 *Pactum etiam iuratum nullum effectum habet contra publicam vtilitatem*, 451.25
De soluendis debitis vsque ad diem concordia, excludit aliud tempus, 470.11
Non debet stare sine virtute operandi: sed extenditur ad ea, quae non veniunt de iure communi, 453.15
Quod se habet ad damnum, & lucrum, valet, stante incertitudine, quamuis alias esset inualidum, 435.13.25
Secundum diuersum à primo respectu quantitatis, & modi soluendi an inducat renouationem, & an requiratur vniuersalis mutatio, 509.3.17
Affrancandi collatum in personam emphyteuta, non autem concedentis magis excludit correspectiuitatem contractus, 477.16
In eodem Instrumento magis afficit, & est intus in obligatione, 554.23
De non succedendo patri vel matri quando valeat, si paciscens tantum percepisset, quantum sua legitima ascendebat, 470.27. *Et*
An sit contra bonos mores si fiat propter conseruandam agnationem, 470.30
Argumentum de pacto ad statutum valet, & tam vnum quam aliud strictè debet intelligi, 406.16.17
Pactum de retrouendendo minuit verum valorem circa tertiam partem etiam ad arguendam simulationem, 600.8
Contractus pignoratitius non afficitur, quamuis non apponatur pactum retrouendendi non simpliciter, sed post aliud tempus, 600.9
4 *Pactum est seruandum, quando partes potuerunt illud facere*, 748.14
Nudum non dicitur, si promittatur sub fide, & non datur reuocatio, licet promissum fuerit absenti, 722.14.
Quamuis inualidum, roboratur a statuto permittente illud quod in eo continetur, 748.24
An sustineatur si per stipulationem quis promittit habere licere rem alterius, quomodocunque ad eum perueniat ex successione, 692.61
5 *Generale porrigitur ad omnia*, 914.18
Non potest facere licitum, quod est illicitum, 851.14
Magis est validum si fuerit gestum iuxta iuris, & statuti dispositionem, 920.30
De tradendo rem arguit possessorem esse apud eum, qui tenetur tradere, 838.12
Non est alterandum, neque extendendum extra suos terminos, tam reales quàm temporales, 960.46

PALLIVM.

Pallium inter Episcopos operatur idem, quod stola inter sacerdotes, 298.64
Est ornamentum pontificale Archiepiscopi, 467.36

PANIS.

Panis quare vocabatur frangi, 217.55

PANNICVLARIA.

Pannicularia quae sint, 319.14

PANNVM.

Pannum datum ad emendandum recognoscitur ex parua portione relicta Domino, 500.10

PAPA.

Papa scribens ad scholares, inter quos sunt Episcopi non vocat illos fratres, 106.5
Mendacium dicens Papa qua poena puniatur, 109.2.
Papa concedens inducias videtur absoluere à iuramento, 222.29
In abolendo iuramento habet supremam authoritatem, 233.56
Si sciens aliquem illegitimum promouet ad ordines, videtur habilitare quamuis non dispenset, 218.69.70
Princeps saecularis quando possit adiuuare legem Papa per adiectionem, poena, 215.3.65
Cardinalis si efficiatur Papa, an retineat pensiones, beneficia, & reseruationes fructuum, 296.11.12.13
Potest dispensare in voto solemni per professionem facto, vt Regularis, & Miles Hierosolymitanus accipiat vxorem, praecedente vrgentissima necessitate, & iusta, & magna causa, & qualis debeat esse, 457.1.3.4
Solus an concedat licentiam transeundi ad laxiorem Religionem, 434.6.7
Habet plenitudinem potestatis in beneficialib. idem in his, quae inducuntur de iure positiuo, quando tamen apponit clausulam (non obstantibus) cum in beneficijs illa non requiratur, 438.31.32.
Dispensat, vt Monachus capiat vxorem vsque ad sobolis procreationem, ne stirps nobilis deficiat sine haerede & regnum non pereat, 457.17
Dat Iudicem motu proprio, 573.46
Non censetur derogare iuri alterius, nisi inquantum exprimitur, 578 2.
Est absolutus dominus in bonis Ecclesiasticis, 477.5.
Quamuis rescribat ex certa scientia pro aliquo, qui non esset clericus tamen non potest promoueri antequam fiat clericus, 508.11.
Inferiores Papa non dispensant contra Canones, 591.30.
Bona relicta per defunctos ad vnum vsum non possunt conuerti in alium etiam pium, nisi cum authoritate Papa, 473.15
Praesumitur in Papa notitia Constitutionis confirmata quod sufficit ad excusandam surreptionem, 415.24.
Concedit dispensationem, vt frater se coniungat in matrimonium cū vxore fratris sui, & vt nepos ducat vxorē patris, & de multis similibus dispensationibus, remissiue, 457.7.8.
Papam peregrinantem solet praecedere Eucharistia, 412.17.
Obligatio voti est de iure diuino executioni tradenda, prouenit tamen ex voluntate humana in qua Papa dispensat, 457.2
Pedes lauātur per Papā 13 pauperibus exēplo Christi in signū humilitatis: & de modo & de apparatu remissiuè, 538.39.
Alienatio rerum Ecclesiae est valida, si fiat, seruatis seruandis cum solemnitatibus requisitis: & quid si interueniat sola authoritas Papa, 415.1.2
Quando dicatur se conformare dispositioni iuris, & statutorum, 940.3

Soli Deo rationem reddit, 891.30

Semper censetur maiorem facultatem retinuisse in concessione alteri facta, 891.33

Præsumitur scire dispositiones notas, & à iure communi sancitas, 940.36

In beneficialibus habet plenissimam facultatem, 891.54

Cognitio causæ per Papam expressa operatur, vt non reuocentur per eum gesta tam in matrimonio temporali quam spirituali, 959.3

Electus à Papa præfertur electo ab inferiore, 845.34

Assertio Papæ standum est de actu secum gesto, 918.2

PARAGIVM.

4 Paragium, quid significet, & qualiter intelligatur, 231.28

PARAPHERNALIA.

2 Paraphernalia bona æquiparantur extradotalibus, 671.7.13

Non sortiuntur priuilegium dotis, 671.8.9

Fiscus habet prælationem in paraphernalibus vxoris sicut in dote pro administratis, per virum principalem, 733.8

Maritus tenetur de rebus paraphernalibus vxoris statim quod inducuntur in domum suam ipsa sciente, 677.28

Statutum de parte dotis lucranda non habet locum in paraphernalibus maximè quando sunt magnæ quantitatis, 671.6.10.21

An censeantur reseruata post diuisionem, ita vt ante illam non possit de eis disponi, 671.18

PAR.

2 Par in parem non habet facultatem, nec imperium, 167.2.e.925.5

PARENTES.

2 Parentum appellatione an veniat tam pater, quàm mater, 331.20.21

3 Parentes cohonestantur ex nobilitate filiorum, 590.18

Parentum appellatione veniunt ascendentes tam per paternam, quam per maternam lineam, 428.1 2

PARIA.

3 Paria sunt esse in mora; vel conuertere in suam vtilitatem, & in vtroque casu debentur fructus, 579.22

PARIES.

2 Paries contentiosus coniunctus alteri parieti quando credatur propriè esse illius, cuius est non contentiosus, 263.6

Communis in extremitatibus præsumitur etiam esse communis in medio, 263.3

Dicitur liberè, & propriè eius, qui habet fenestras, tigna, & alia transuersantia totum murum, 263.1

Vsus parietis in quo consistat, 263.11

Marus existens intra parietes proprios an censeantur etiam esse eius cuius sunt parietes, 263.2

Nemo potest in alieno pariete aliquid immittere, 263.7

5 Paries intermedius requiritur ad hoc vt possint dici duæ domus, quando vna diuiditur in duas, 874.27

PARICIDIVM.

2 Paricidium non est considerabile in filio exposito occidente Patrem, vel sic Paricidij reatus non est considerabilis in in filio exposito, 267.3

PAROCHIA.

3 Parochia erecta intra fines antiquæ debet habere decimas, quæ prius competebant antiquæ, quamuis nihil de eis in erectione disponatur, 458.14

In dubio arguitur à limitib. Territorij ad limites Parochiæ, 595.8.9

PAROCHIANVS.

2 Parochiani, quibus sacramenta administrantur, an debeant soluere congruam portionem Rectori, 366.21.22

Constitutio, de qua in c. licet canon. de elect. in 6. non habet locum in Ecclesia quæ habuit Parochianos, & nunc habere desinit, 291.22.

V. Ecclesia.

PAROCHVS.

Parochus contrahentium dicitur qui est originarius, 74.18

Mulieris, quæ stat in aliqua domo occasione famulandi, vel addiscendi quis sit, 75.19

Parochus restituitur si fuerit spoliatus corpore iam sepulto, 298.5 2

An præferatur Canonicis eiusdem Ecclesiæ, 298.40.41

Habet potestatem dimittendi peccata respectu corporis Christi mystici, & consecrandi respectu veri, 298.67

Est magis honorandus quàm Canonicus, 298.94

Titularis, & Vicarius perpetuus in quo differant, & cui debeatur maior honor, 298.77

Quale officium habeat circa defunctum in domo, extra & intra Ecclesiam, 298.79.81

In funeralibus an præcedat Capitulum, & omnes Clericos, 298.23.54.74

In actionibus spectantibus ad Clericos subest Capitulo, secus in cura animarum, 298.50.51.52

Ratione curæ sibi commissæ potest assumere sibi socium in adiutorium illius, & qualis esse debeat, 399 9.10

Habet facultatem excommunicandi, 298.98

Parochus est præmonendus per fratres volentes deferre cadauera defunctorum ad suas Ecclesias iuxta Constitutionem Leonis X. & Decretum Congregationis Episcoporum, & regularium, 492.43.44 3

Præfertur cunctis in administratione Sacramentorum & sepulturis Parochiani, 492.30

Probat circa matrimonium à se contractum, & alia ad suum officium pertinentia: & quid si in libro non inueniatur adnotatum idem matrimonium, 468.34.40

Debet dare licentiam, & vltimum vale, vt corpus parochiani possit sepeliri, 492.28

Portatio funeris etiam ad alienam Ecclesiam competit Parocho, 492.29

Parocho an credatur si attestetur de actu per eum gesto, 738.39 4

Debet adnotare matrimonium in libro, aliàs peccat mortaliter, 653.63 64

Fides Parochi probat matrimonium à se contractum: & an requiratur iuramentum, 754.21.24

Soli Parocho conuenit actus matrimonij, 653.60.69

Parochus non habet indumenta & alia quæ cum cadauere deferuntur præter medietatem ceræ, 925.5.7.12 5

Quando possit percipere decimas debitas suæ Ecclesiæ, vel potius illæ spectent ad Episcopum, 865.38

Corpora defunctorum sunt humanda in sepulchro suorum maiorum neque Parochia in hoc est præferenda, 817.13.16

Iura Parochialia quid significent, & quibus applicentur, 865.30

Quarta parochialis quando sit danda Rectori, 925.17

PARS.

Partes non possunt separari à toto, 335.15 2

Pars vna scripturæ declaratur per aliam, 520.11 3

Fundi venditi pluribus potest redimi ab vno, 546.46

Qui non admittitur ad partem non facit partem, 448.53.55

Partem domus dicitur quis habere ob puteum communem, balneum, aditum, foueam, fistulam, vel quod simile, 516.5

Pars continetur appellatione rei, siue agatur affirmatiuè, siue negatiuè, 792.6.7 4

Verba (in aliqua parte) verificantur etiam in minime, 729.13

Cognitio partis non absque scientia totius, 766.52

Quod conceditur de toto videtur etiam concessum de parte, 617.2

Idem iuris est de toto ad totum, quod de parte ad partem, 792.4.6.679.16.c.796.14

Vtilitas rei non est tanta in parte quanta in toto respectu totius, 745.50

Totum respicit etiam partes, sine quibus non potest dici corpus integrum, & vna res, siue sit vniuersale, siue sit generale, siue integrale, 775.6.7

Vna pars testamenti, & similis dispositionis aliam declarat, 757.7.8

Pradij nomen comprehendit partem, 745.48
5 Pars vna rescripti declarat mentem disponentis quid voluerit in alia parte, 940.11
Testamenti declaratur per aliam, 834.5. c.866.8. c.954.36
Notitia alicuius partis contractus infert ad scientiam totius quando tractatur de continēte totam dispositionem, 944.14
Appellatione partis non venit totum, sed solùm dimidia, nisi ratione incertitudinis & propter verisimilitudinem mentis contrahentium, 946.21.24

PARTICEPS, ET APALTOR.

3 Particeps, & Appaltor in quo differant, 547.26

PARTICIPATIO.

4 Participationem habens an praeferatur de iure comminuni in re per consortem vendita, 752.73.74

PARTICIPIVM.

Participium intelligitur iuxta tempus verbi, cui est adiunctum, 497.15

PARTITA.

1 Partita aliqua verificata an faciant praesumi alias veras, etiam non connexas, 171.11
3 Verificata in parte censentur vera in totum, 505.23
Computorum sunt describendae per Tutorem in Codice rationum, non in foliis, & cum appositione diei, mensis, & causa, 563.32
Si iustificentur contra aliquem probant aduersus habentem causam ab eo, 512.12

PARTIVM ELECTIO.

1 Partium electio cui concedatur in diuisione, 160.21
V. Diuisio.

PARTVS.

1 Partus causa est fauorabilior quàm pueri nati, 72.3
2 Partus conceptus gaudet priuilegio iam natorum in concernentibus eius conseruationem, 358.3
Sciens foeminam peperisse dissimulato partu, si prouocauit aliquem ad sponsionem tenetur in eo quod interest, & ad poenam stellionatus, 260.22
Partus assimilatur alteri ex cogitatione mulieris tempore conceptionis, 567.32

PASCVA.

1 Pascua quomodo sint diuidenda, 160.29

PARVA DATA.

1 Parua data quae sit, ac illius effectus, 191.1
Non facit actum perfectum, 191.8
An resignans possit poenitere, quamuis praestiterit paruum consensum, donec alius praestetur, 191.6.7

PATER.

1 Pater obligatur pro expensis factis per filium in studio, 166.9
Capit melius consilium pro filia quàm alius, 148.2
De amore patris erga filios, 148.3
Potest filio naturali vnicam donare, 98.3
Habet priuilegium ne conueniatur, nisi in quantum facere potest, 107.9
Transiens ad secundas nuptias quorum bonorum filij successionem amittat, 140.2
Spiritualis praefertur patri carnali in exhibitione reuerentiae, 100.19
2 Pater an habeat exercitium actionis in agendo & defendendo absque consensu filij, 365.52.53
Quamuis non habeat vsumfructum bonorum filij an possit esse eius tutor & curator, & an teneatur reddere rationem & facere inuentarium sicut extraneus, 365.54.55
Venit appellatione aui, 259.15
Primus occisus à Lucio Ostio, 267.47
Habet legitimam administrationem bonorum Castrensium filij impuberis, seu furiosi & praefertur alijs, si velit, & illi potest acquirere possessionem, 365.43.& seqq.
An sit legitimus administrator, aut datiuus in casu, in quo praefertur in administratione filij non sanae mentis, vel minoris: & an nunc possit dari curator, 365.48.49.50
Non potest recipere solutionem rerum spectantium ad filium, in quibus non habet vsumfructum, 365.1
Acquirit vtilem actionem filio existenti in potestate in peculio castrensi, vel quasi, non autem possessionem, 365.14.15
An possit obligare personam pupilli, 360.21.22
Relinquens iure institutionis filiae iam exheredata ob vitam luxuriosam, an censeatur relinquere iure legati, & tale relictum dicatur ob pietatem, & misericordiam, 213.60.61
Consentiens vt filius donet bona in quibus habet vsumfructum quando praesumatur illum remisisse, 327.7.8.9. c. 326.1. seqq.
Potest in praemium emancipationis remittere vsumfructum filio in praeiudicium creditorum, 271.34
Exponens filium in hospitali vt alatur quando ius filiationis amittat, 267.6.7.8
Tenetur facere erudire filium, & in quibus artibus, 267.43.44
An debeat salutare filium, 284.37.44
Agnoscens filium vt filium constituit illum in quasi possessione filiationis etiam contra illos sic tractantes patre vita functo, secus contra eos qui non consenserunt dicta tractationi, 267.17.19.20
Dicitur filias aequaliter tractasse si aequè benè illas marito collocauit, quamuis vna maiorem dotem habuerit, quàm alia, 231.27
Sustinens onera matrimonij acquirit fructus dotis, non maritus, & quando dictus fructus transeat ad haeredes patris, 244.27.28
Quando possit conueniri per filium actione negotiorum gestorum si administrat bona filij & an fiat compensatio de fructibus exactis cum alimentis filio praestitis, 252.34.35
An habeat vsumfructum in redditibus, & pensionibus filij, 365.6.7.8
Assignans bona filiis an censeatur donare, vel potius concedere administrationem, 231.2.30
Prohibitione filius obligetur sine consensu patris, an sit adimpleta, si pater pro eo fide iubeat, 281.18
Episcopus debet reuerentiam Patri in domo, quamuis in Ecclesia illum praecedat, 298.36
Pater dicitur, qui actus paternos gerit, 562.68
3 Si vendat rem vnà cum filio non ex hoc arguitur rem venditam esse filij, 401.16
Acquirit vsumfructum & legitimam administrationem bonorum filij in potestate, 401.1
Adoptiuus non obtinet haereditatem, quàm filius ante adoptionem renunciauit, 568.25
Non habet vsumfructum in bonis alienatis & retractis per filium, 433.13
Non perdit vsumfructum ante acquisitum respectu praeteriti temporis per superuenientem deriuatum, 464.7
Nomine infantis adiens haereditatem debet adire tamquam eius administrator, 401.32
Non praesumitur per suam dispositionem voluisse fauere extraneis contra proprios filios, 428.17
Petens in Iudicio, quod filio debetur, an debeat exprimere nomen administratoris, 401.30.34
Consentiens vt filius donet aduentitia alteri filio non sibi praeiudicat in vsufructu, nisi expressè dicat, quod etiam illum remittit: & quid si concesserit, vt bona integrè, vel pleno iure donentur, 519.9
Si constituit dotem filiae tam de bonis suis propriis, quàm maternis an praeiudicetur filiae, ita vt non possit agere ad bona materna, 504.15
Donat filio vsumfructum vel quid simile ad vsum, 519.5
Pater sicut extraneus possunt relinquere minus filiae, si monialis fiat, quàm si nubat, 481.28
Disponens quod filius non administret antequam perueniat ad 25. non ligat illum, nisi pro tempore, quo est minor vigore statuti, secus postquam habetur pro maiore si fuerit in aetate 20. annorum, 488.1.2

Non eijcitur de facto à possessione quamvis vsusfructus esset finitus, 519.80
Non praeiudicat filiis in donatione ei facta per principem, 586.50
Dilapidans bona filij perdit administrationem secus si sua, 519.36.38
Est prius alendus in pari in causa necessitatis, 519.79
Per transitum ad secunda vota non priuatur proprietate bonorum filij stante eius consensu etiam tacito de secundis nuptiis, 519.46.47
Secundò nubens non tenetur satisdare, nec Inuentarium conficere de bonis immobilibus, secus de mobilibus, in quibus aequiparantur vir & vxor secundo nubentes & quid in descriptione, 519.45
Non perdit vsumfructum si ingrediatur monasterium, 519.20
Quamvis habeat vsumfructum in aduentitiis filij, non tamen illum ex hoc tenetur alere, sed ratione sanguinis, ex quo onus alendi causatur, 519.12
Quando possit praeiudicare filio & successoribus in Iurepatronatus gentilitio, seu haereditario, & quid si patiatur praescribi, 377.41
An possit relinquere filio spurio, qui habet unde se alat, 586.26
Potest capere authoritate propria possessionem bonorum filij in quibus habet vsumfructum, quidquid secus sit in alio vsufructuario, 519.17
Habet vsumfructum in bonis per eum donatis liberis secundi matrimonij, 519.87
Instituens filios & si non vixerent nepotes censetur vocare illos ordine successiuo, & per fideicommissum secus in extraneo, qui intelligitur voluisse vocare per vulgarem, 536.35.36
Quando censeatur ius suum cessisse, tam quoad vsumfructum, quàm quoad proprietatem, 543.6
Pater censetur vna persona cum filio ex veritate Iuris naturalis, non ex fictione, & in eis datur substitutio, 456.78. c.535.35
Non amittit vsumfructum per indicationem bonorum aduentitiorum, & consensum illorum subhastationi ad fauorem creditorum, quando subhastatio non habuit effectum, 519.65
Omnia parat filius, 535.36
Habet vsumfructum in aduentitiis, 433.11
Censetur donare officia empta filiis, si donatio confirmetur per mortem seu emancipationem, 559.20.
An deferat iuramentum pro filio, & petat restitutionem, vel aliquid requirens speciale mandatum, 401.15
Administratio bonorum filij non interdicitur patri nisi in casu alienationis voluntariae, secus necessariae & quando admittatur cautio, si pater bona dilapidaret, 519.31
Potestas intelligitur quoad commodum filiorum, 433.15
Alienatio prohibita, lite pendente in potentiorem potest fieri in filium quamvis sit potentior patre, 535.54
Permissio patris, quod filius percipiat vsumfructum de bonis aduentitiis, operatur donationem, donec illius voluntas durauerit, 516.1
Cohabitatio mulieris minoris cum patre non dicitur actus positiuus qui inducat consensum de secundis nuptiis, & requiritur certioratio Iuris sibi quaesiti ex dispositione l. foemina C. de sec. nuptiis, 519.21
Concessio praesumitur in dubio facta contemplatione patris, 405.12
Proprietas bonorum patris non debet vendi pro alimonia filiorum nec è contra: idem in liberto, 519.15.16
Statutum mandans, quod agnatus teneatur requirere omnes agnatos an emere velint bona alienanda, comprehendit etiam patrem vendere volentem qui debent denuntiare filiis quos habet in potestate, 433.78.82
Ad patrem pertinent omnia, quae habet filius nisi aliter probetur, & quae sint coniectura: & quid si filius habitet seorsum à patre, vel negotietur, 401.17. & seqq.
Tutor, pater, curator agendo pro filio pupillo debent facere mentionem de filio, & eius nomine agere, ita vt hoc respectu eis obstet excommunicatio filij, & pupilli doli capacis, & adulti, 401.33
Transiens ad secunda vota non amittit vsumfructum in bonis filij nec curam, aut tutelam, nec legitimam administrationem, quidquid aliud sit in matre, 519.43
Pater cogitur restituere ante tempus filio bona subiecta fideicommisso propter illorum dispositionem, 713.28 4
Si coepit soluere debitum factum à filio absque eius consensu non habet locum macedonianum, 667.11
Nepos quando ingrediatur personam patris, 684.1. V. Nepos.
Filia renuntians successioni paternae potest succedere patri, qui successit fratri, 637.29
Non cogitur obligare pro filio, nec è contra filius pro patre, 733.13.14
Si in actu executionis facta contra filium vocat se depositarium, conualidat obligationem eiusdem filij, 667.9
Haereditas non dicitur delata patri, quando filius in successione subintrat in locum illius, 785.8
Datio curatorum an sit compatibilis cum iure administrandi, quod per legem defertur patri, ita vt sit cumulatiua, non priuatiua, 713.72
Profectitia sunt propria ipsius patris & in totum illi acquiruntur, 715.15.16
Dominium bonorum patris continuatur in filium iure suitatis, 702.38.39
Voluntas patris ab intestato decedentis est consideranda, non secus ac si esset ex testamento, licet vna sit expressa, altera tacita, 729.17
Filius dicitur portio corporis patris, immo vnum corpus, & vna persona, 612.11
Exclusio venientium ab intestato est in potestate patris, qui potest de suis bonis quomodo voluerit disponere, 635.19
Retinendo dotem, quam recepit, an censeatur velle adire nomine suae filiae infantis, 627.26.27.28
Legatum filio contemplatione patris acquiritur patri, & vocatur peculium profectitium, 665.10.13
Primus acquirens an praeiudicet vocatis in re pertinente ad filium mediatè ex pecunia, siue ex meritis patris, 663.12. seqq.
Habens patrem inutilem aequiparatur non habenti patrem, 666.8
Voluntas patris sufficit, siue praecedat, siue sequatur, vt non possit dici de nullitate contractus filij, 667.10
Vocatio quando restringatur ad portionem patris, non patronorum, 664.3.6
Alia est opera, & industria patris, alia filij, 714.3
Donatio facta per patrem filio non est perfecta, nisi pater remaneat in eadem voluntate, & potest reuocari, quidquid sit in donatione materna, 663.17.18
An amittat vsumfructum propter consensum praestitum subhastationem bonorum filij ad fauorem creditorum, 718.52. V. Vsusfructus.
Donata filio contemplatione patris an acquirantur in totum patri, 663.8
Et quid si donentur filio, & patri contemplatione filij, 663.9. V. Donatio.
Mentio de patria potestate est facienda, vt donatio facta filio dicatur contemplatione patris: & quando praesumatur talis contemplatio remissiuè, 781.26.27
Habitatio filij seorsum à patre, & negotiatio publica tanquam à patre familias an inducat emancipationem, 667.16
Secundò nubens an amittat omnia lucrata per mortem vxoris: & an illa sint communes poena vxoris transeuntis ad secunda vota, siue contrahantur ante successionem siue post, 702.21.22.23.
Soror succedit fratri vnà cum patre, 685.3
Pater praesumitur potius velle quod bona perueniant ad filios quàm ad Ecclesiam, 815.16 5

An possit relinquere plus filia nubenti in saeculo, quàm ingredienti Monasterium, 813.20.22.24. Ec

An solus offerat filium Monasterio impuberem, 977.30

Administrator habet maiorem auctoritatem in bonis filij, quàm tutor, & Praelatus, 846.12

Acquirit usumfructum in bonis tam de iure, quàm ex statuto Urbis, qui non amittitur per transitum ad secunda vota, 989.18.24

Inuito auo an possit offerre filium impuberem Religioni, & quid e contra, & quando auus & mater ad hunc effectum se in vicem impediant, 977.28

Filij patris debent assignari potius auo conuerso quàm patri propter conditionem magis proficuam animae, 977.21.25

Schedula patris sine testib. est valida ad fauorem filiorum, 969.19

Statutum Urbis prohibet ut pater non possit relinquere filiis legitimatis nisi medietatem bonorum suorum, existente fratre, seu nepote ex eo, 936.22

Bona donata per Principem filiis contemplatione patris acquiruntur in totum filiis, nec in eis pater habet aliquem usumfructum. 993.16

Filius quando cogat patrem ad consentiendum ut agere possit, 974.8

Affectio ordinata an consideretur in patre quoad filios, & descendentes, ita ut censeatur eos in conditione positos vocasse, quidquid secus sit in extraneis, 928.5

Donatio Maioratus facta per Principem cum onere ut deueniat ad successores acquiritur tam primo donatario, quam sequentibus, qui illum habebunt liberum absque eo quod usufructus patri quaeratur, 993.13

Paterni nominis non est reuerentia ubi priuatim Matrimonia nanciscuntur, seu potius nesciuntur, 567.75

PATIENTIA.

2 Patientia antiqua an faciat praesumere titulum, aut substantiam illius, 318.26

In seruitutibus non fit traditio, nisi mediante patientia, secus in rebus corporalibus, in quibus fingitur tradita res, quae vera tradi potest, 318.23

3 Patientia cum diuturnitate temporis facit praesumere interuentum solemnitatum requisitarum, 474.19.

Patroni patientia, & scientia requiritur ad acquirendam quasi possessionem praesentandi in eius praeiudicium, & sufficit praesumpta, 560.29

Quod quis publicè reputetur pro administratore alicuius, operatur mandatum etiam futurum, 505.11

Consensus & patientia quando inducat ratificationem, 499.23.24

PATRIA POTESTAS.

2 Patria potestas an perdatur, si per bannum pater potest impune occidi, 309.24.25

An sit amissa, si pater filium exponit, vel consentit alteri exponenti & quid in dominis, patronis, & similibus, 267.1.2

Patria potestas non impedit ius adeundi, 475.13

3 In casibus, in quibus perditur patria potestas per filium ingredientem Monasterium, seu in similibus, non amittitur usufructus quatriquaesitus, 464.12

Perditur, quando bannitus potest impunè offendi, intelligendo in bannitis pro crimine laesae maiestatis, & rebellibus, & transfugis, secus pro alio crimine capitali, quamuis possit impune offendi. 462.3.6

Est causa acquirendi usumfructum patri, & concedendi legitimam administrationem in bonis filij, 401.1

4 Patria potestas an debeat exprimi, ut donatio facta filio dicatur contemplatione patris, & quando praesumatur talis contemplatio, 781.26

5 Patria potestas non considerantur in spiritualibus, 977.10

Differentia emancipationis patriae potestatis est sublata per ius nouum quoad effectum successionis, 914.2

Auus conuersus ad fidem non amittit ius patriae potestatis, quam retinet in filios & nepotes non catholicos, 977.9

PATRIMONIUM.

Patrimonij ius remittens, ad quod fuit promotus incurrit poenam arbitrariam, 924.27 5

PATROCINIUM.

Patrocinium pro defensione rei suscipiens, an dicatur ipsam rem seruasse, 257.29 2

PATRONUS.

Patronus an possit alienare Ius percipiendi alimenta, retento Iure patronatus, 177.12 1

V. Ius patronatus.

Tutori patroni an debeatur per libertum eadem reuerentia, quae ipsi patrono, 111.37.52

Quando possit vendicare partem sibi deditam, non obstante renunciatione liberti, 132.19.43

Patronus expressè consentiens donationi facta liberto, an possit illam reuocare fauiana: & quid in filio consentiente patri donare omnia bona, & an militet eadem ratio tam in uno quàm in alio, 147.44.47 2

Potest donare suum Ius patronatus compatrono sine consensu Episcopi, 272.12

Restitutus recuperat ius patronatus, 209.6

Laicus an teneatur ad restitutionem praesentando idoneum, omissis dignioribus vel eligendo indignos, 211.14.15

Ex gratia habet ius patronatus in Ecclesia, 210.46

Donans ius praesentandi intelligitur donasse cumulatiuè non priuatiuè, 270.15

Fundator beneficij nominans extraneum in patronum censetur nominasse cum se ipso ac propriis suis haeredibus, 270.16

V. Ius patronatus. Praesentatio.

Patronus potest apponere in limine fundationis qualitates sibi visas circa nominationem puellarum, seu alias conditiones contrarias iuris communis, 521.. 3

Praesentans animo spoliandi alium Compatronum illi praeiudicat, 577.16

Non acquirit quasi possessionem Iuris praesentandi in praeiudicium compatroni nisi probata scientia, & patientia illius, & si sunt plures omnium, 577.1.2

Suffragia tot sunt, quot capita patronorum, 552.34

Debet probare descendentiam à primo fundatore ut possit consequi alimenta ab Ecclesia, & illa dicitur probata si esset in possessione recipiendi candelam in die Purificationis iuxta mandatum fundatoris, 552.31

Non potest praetendere alimenta ab Ecclesia nisi supersint fructus pro necessitatibus illius, 552.1

Libertus si decesserit relicto filio patroni, & ex altero filio duobus nepotibus, non admittuntur nepotes, quandiu adest filius, 419.7

Institutus haeres pro minima parte dicitur patronus, in solidum, & pro una voces, sicut haeres scriptus in residuo uniuerso, licet iste plus contribuat in solutione expensarum, 521.39.40.41

Patronus unius Ecclesiae erit etiam compatronus nouae Capellaniae, quae ibidem aedificatur, 940.35 5

Potest alium praesentare ad beneficium resignatum absque illius consensu, 835.2

PATRUUS.

Patrui portio si fuerit delata filiis an intelligatur etiam de portione patris, 371.7 2

Dicitur extraneus quoad dotem dandam nepti, 769.2 4

Nepotes admittuntur aequaliter ad successionem communis patrui sublata omni differentia sexus, non in stirpes, sed in capita, 709 29.30. & seqq.

Masculi succedunt patruo, & excludunt foeminas iuxta Statutum Urbis, 653.28

Repraesentatio mittitur in dispositione legis, & hominis, si agatur ut nepos concurrat cum patruo, 687.1

Nepos propter patruum quando excludatur ab haereditate paterna, 664.19.20

Vocatio

Vocatio quo casu restringatur ad personam patris, non patrui, 664 3.6.

PAVPER, PAVPERTAS.

1 *Pauper quis dicatur remittitur arbitrio Iudicis*, 120.9
Paupertas debet probari concludenter, 7.9
2 *Pauper idoneus an debeat praeferri magis idoneo non pauperi etiam consanguineo: & quid si eligatur pauper dignus, omisso paupere digniore*, 211.23.24
Vnus an possit eligi, si fuerit mandatum dari pauperibus, 219.27
Paupertas non excludit personam honestam à testificando, 277.4
Pro paupertate magis est praesumendum, quam pro diuitiis, 256.15
Relictum in dubio an cẽseatur factum pauperiori, & quomodo consideretur maxima paupertas, 211.28.29
3 *Pauper est etiam requirendus ad retractum*, 433.83
Non potest qui dici, quando adsunt alij ad quos pertinet onus alendi, 552.18
Paupertas est praecise probanda, vt sit locus praestationi alimentorum, 552.10
Discussio bonorum est melior modus inter caeteros probandi paupertatem, 552.30
4 *Paurper qualis dicatur ad hoc vt legatum ei factum possit dici ad causam piam: & quid si testator habeat legatarium pro paupere*, 605.30.31
Non misereberis pauperis in Iudicio, 734.50
Legatum consanguineo pauperi redictum an potius praesumendum sit ratione paupertatis seu consanguinitatis, 605.28.29
Paupertas non repellit testem nisi constet illum esse suspectum, 797.28
Probatur per familiares & vicinos deponentes quòd quis non habet, nisi talia bona, & si plus haberet, ipsi scirent, 660.1.& seqq.
Non repugnat paupertati habere pensionem ex permissu superioris, quae sit nutu amouibilis, 617.33
Excommunicatio ob non solutionem debiti relaxatur probata paupertate, neque hoc casu facultates Auditoris Camerae habent locum, 660.9.10
An requiratur probatio concludens, vel sufficiat praesũptiua stãte clausula, cõstito de paupertate, 660.18.19
Fuga debitoris, ne in manus Curiae deueniat, est adminiculum coadiuuans probationem paupertatis, 660.9
Assertio debitoris, quod non habet nisi bona per eum descripta, quando probet paupertatem, 660.7
5 *An sit probanda respectiuè ad negotium de quo agitur*, 907.1

PAX.

2 *Pax si debeat haberi ab offenso per eum, qui fuit reintegratus ad bona, & pristina Iura, est prius probanda, vt gratia suffragetur*, 309.1
Promittens in capitulis pacis muros destruere, si post demolitionem reficit in poenam incidit, 217.86
3 *Pax quare non detur in missis mortuorum, sed dicatur requies*, 518.28
Inire pacem, vel conciliare offensas non est perdere, nec dicitur actus lesiuus, 518.8.20
Iudicandum est in dubio pacem expedire pupillo, 518.24
Poena facta pacis pro se & complicibus non incurritur, si vnus fuit offensus, antequam ratum haberet, quamuis postea subsequatur ratihabitio, quae non retrotrahitur, 499.15
Maior infante potest cum authoritate tutoris, & curatoris facere pacem, quam tenebitur obseruare, 518.7
Pactum etiam iuratum de non faciendo pacem non valet, 518.21
Iuramentum magis confirmat pacem factam per minorem absque decreto, 518.19
Foeminae non habentur in consideratione, quando adsunt masculi à quibus sufficit pacem habere, 518.25
Vt seruetur, debent Iudices esse multum solliciti, 638.8 4
Pax per obitum finitur, 956.67 5
Concessio pro bono pacis debet esse firma, & perpetua, ita vt pro illius conseruatione multa dispensentur, quae alias non possent dispensari, 959.2
Tregua est efficacior quàm pax, quae facilius rumpitur ex noua causa, 840.33

PECCATVM.

Peccati ratione quando Ecclesiasticus sit Iudex laicorum, 253.38 2
Peccata venialia non remittuntur nisi per superiorem, 467.61 3
Peccatum vbi non adest seruandum est Ius ciuile, 735.6 4

PECVLIVM.

Peculium quasi castrense quando dicatur acquisitum per Procuratorem, Aduocatum, Medicum, Notarium, & similes, & an ex eo debeantur alimenta, & decimae, 66.33.& seqq. 1
Peculium quasi castrense an consideretur in filio scholari, prout in Magistro, Doctore, vel existente in publico officio, 231.18.20.21 2
Pater an possit acquirere vtilem actionem, vel possessionem filio existenti in potestate in peculio castrensi, vel quasi, 365.14.17. *V. Pater.*
Extinctum perdit nomen peculij, 291.15
Profectitium an dicatur si filius negotietur ex substantia patris etiam nomine proprio, 401.22 3
Acquisitio descendens à patre ex pecunia, siue ex contractu paterno dicitur peculium profectitium, 405.4
Profectitium potest reuocari per patrem tacitè, & expressè, 663.7 4
Peculium Castrense non confertur, 993.17 5
An sit communicandum inter fratres, tam viuente patre, quàm post obitum illius, 993.21
Clericus non tenetur conferre bona ex rebus Ecclesiasticis acquisita quae habentur pro peculio quasi castrensi, 993.18
Ius castrensis peculij an cesset per mortem filij, 993.15

PECVNIA.

Pecunia relicta quoad alimenta an intelligatur quoad proprietatem, 138.3 1
Dicitur de bonis Testatoris, 116.1
Minorum, & similium, debet poni in tuto, & pro illis conseruari, 45.18
Onus conuertendi pecuniam in aliquam rem stabilem an videatur remissum si fiat solutio eidem pro quo fuit facta conuentio illam reinuestiendi, 45.22
Cui incumbat onus probandi pecunias fuisse reinuestitas, si illae debent reinuestiri, 45.25
Legata vna cum frumento ex praedio debet solui eodem tempore quo soluitur frumentum, 62.10
Non potest simpliciter accipi sub vsuris data mora, sed debet adesse necessitas capiendi, aliàs diceretur damnum affectatum, 67.17. & seqq.
Pecunia reprobata non liberat soluentem, 260.18 2
Propria dicitur mutuò accepta, 258.18
Pupilli non est ponenda ad lucrum, si conditio illius suadet vt retineatur in arca vel in similibus casibus, 240.16
Habens electionem petendi pecuniam, vel bona, si bona acceperit pro aliqua summa pecuniarum domum in solutum videtur declarasse quod voluerit pecuniam, 239.31
Si legetur illa, quam quis habet Romae, vel Paduae, an veniat vtraque pecunia, 201.38
Creditor anterior quando reuocet pecuniam solutam posteriori: & quid in fisco, 304.1.2

Aa

Exactio pecuniarum post latam sententiam debet intelligi quod fuerit facta ex preambulo illius, 359.4
Est probandum, quod pecunia non fuerit otiosa, vt hæres ad illius vsuras teneatur, 400.31
Emptum de pecunia pupilli in hæreditate inuita an spectet ad illum, seu tutorem, 240.32.33
Pactum vt res redimatur nisi propriis pecuniis valet, 258.26
Fructus an possint exigi ex pecunia relicta ad effectum reinuestiendi, 400.37.38.39
3 *Pecunia magnæ quantitatis non potest alienari per administratores Confraternitatum, 517.12. & in appendice post c.600.*
Censetur promissa pecunia si mandetur dari speciem vt illa vendita soluatur pecunia vt ematur species, & sic emenda, 579.5
Promittens quantitatem pecuniæ ad emendum aliquid & tradendum tenetur ad factum, & non adimplendo obligatur ad interesse, 579.8
Promittens reinuestire pecunias in locis montium præsumitur cogitasse de loco, in quo similes emptiones fiunt, 579.25
Statutum vt non possit à primo creditore reuocari pecunia soluta secundo creditori intelligitur si secundus non consumpserit mala fide, 406.11
4 *Pecunia absens pluris commutatur vel emitur pro præsenti minori, dummodo non adsit excessus, 652.21.22*
Consumpta quamvis alieno efficitur accipientis & consumentis, & facit extinguere dominium, & hypothecam, 649.6
An possit alienari per minores, & mulieres absque solemnitatibus, 756.31.32
Otiosa est sterilis, & nullos fructus facit, 688.23.712.12
Exacta dicitur quæ persoluta est per debitorem siue inuitum, siue volentem, 737.7
Comprehenditur in vsufructu constituto in omnibus rebus præstita cautione de illam restituendo, 696.18
Consumptio pecuniæ non attenditur, stante mala fide recipientis, 649.10
In cõmutatione pecunia tanti debet valere danda, quanti accipienda, nisi adiungatur aliqua iusta ratio accipiendi, siue simus in priuato, siue in campsore, 652.20
Accepta cum cautione de restituendo anterioribus & potioribus habetur pro extante & non consumpta, 701.1
5 *Pecunia an dicatur res mobilis, & cedat legato mobilium, 811.1*
Quæ debet reinuestiri in stabilibus, an habeatur pro re immobili, & illius priuilegia sortiatur, 943.15.17
An faciat pecuniam, 920.43
Deposita quando habeatur pro consumpta, & dicatur realiter soluta & commixta, 943.5.7
Reinuestienda in bonis stabilibus non dicitur amplius quantitas, sed potius species, & ex ea debentur fructus sicut absolutè fuissent relicta bona stabilia, 920.26
Res empta ex pecunia Ecclesiæ an illi acquiratur cum priuilegio tacitæ hypothecæ & prælationis contra anteriores creditores prout in pupillo, milite, & similibus, 855.8.11.15
Multiplicatio pecuniarum non præsumitur quamvis adsit diuersitas summarum, 997.15
Administrator tenetur ad interesse pecuniæ non reinuestitæ, & quando debeatur, 931.8.10
Damnum emergens non iustificatur per receptionem pecuniarum factam per creditorem sub vsuris, nisi probetur, quod illas recepit ob tardatam solutionem sui crediti, 829.1.3
Vsusfructus pecuniæ trahit ad se proprietatem prout in aliis, quæ vsu consumantur, 943.11
In legato omnium mobilium, & scutorum 500. non venit pecunia, 811.4.8
Verba (realiter, & cum effectu) excludunt omnem satisfactionem præterquam in pecunia numerata, maximè si sint geminata, 853.38.40.69
Repetitio pecuniarũ quo casu datur anteriori creditori per hypothecariam seu Saluianum contra posteriorem, 943.8
Obligatus ad reinuestiendum pecunias non condemnatur, si non inuestierit, non probata occasione proxima ad reinuestiendum, 931.7
Ex pecunia nihil potest percipi sine labe vsurarum, 823.14

PENSIO.

Pensio super fructibus quando dicatur constituta super distributionibus quotidianis, 166.27 1
Collata per Episcopum nepoti, qui cum patre se contulit ad habitandum apud eundem Episcopum quando sit nulla, 181.2.11
Et quo casu domicilium attendatur in constituenda pensione, 181.2. V. Domicilium.
Antiqua an possit dici extincta per translationem, 113.77
Obligatio ad fauorem nominati in pensione extenditur ad translatarios, 113.80
In pensione ad vtilitatem alterius fideiussio spectat ad commodum illius, non ad eum, in cuius persona erat pensio, 131.20
Priuatus beneficio ob non solutionem pensionum an possit conueniri pro illis soluendis, 152.19
Cessio pensionis ad effectum illam transferendi in alium an faciat nouam pensionem, 132.33
Relicta vt soluatur ab instituto an debeat solui à substituto, 104.46
Pro pensionibus decursis an debeat agi contra successorem in beneficio, vel aduersus hæredes, 945.51. & seqq.
Quando censeatur assignata pro alimentis, & detur hypotheca, 94.52.55
Soluẽda est in loco, in quo fructus beneficij colliguntur, 94.60
Si debet solui in auro, an possit solui in pecunia argentea, & quid operetur in hoc præscriptio, 54.65
Pensio spectat ad filium, & habetur loco peculij castrensis, vel quasi neque in ea pater habet vsumfructum, ;65.6.7.8 2
Super fructibus beneficiorum dicitur imposita taxatiuè, non demonstratiuè, 256.42
Consentiens personaliter reseruationi pensionis sub solitis censuris, & pœnis illas incurrit, etiamsi non soluit sine litterarum intimatione, secus si per alium consentiat, 222.51.52
Non venit appellatione beneficij in pœnalibus, quamvis verba essent generalia, & geminata nisi in causu hæresis, 397.15.16
Est quoddam ius temporale separatum ab ipso beneficio, 397.13
An possit reseruari illegitimo super eadem præbenda super qua eius pater obtinuit pensionem, 397.2.3
Illegitimus non est inhabilis ad obtinendam pensionem, nisi ratione clericatus, super quo dispensatus statim illam obtinet absque alia dispensatione, 218.64.89. & 397.12. & seqq.
Si daretur in stipendium, & non in titulum potest per illegitimum sine dispensatione obtineri, 218.65
An vacet per promotionem Cardinalis ad Papatum, 296.11.12.13
Requirit solum ætatem 7. annorum, 397.17
Dispositio c. Oldradus de solut. an habeat locum in clerico debitore pensionis, 222.50.53
An possit transferri in filium illegitimum, & quando illo obstet Concilium, 397.1.7
Antiqua an extinguatur, & dicatur noua per translationem, 397.9

Est ad

Est ad commodum eorum quibus reseruatur, 218.63
Dicitur Ecclesiis onerosa, 218.63
Assignata in titulū quādo sit beneficium Ecclesiā, 392.2
Continens aliquam conditionem, seu qualitatem non habet viam executiuam, 365.41.
Illegitime natus est capax pensionis, 218.60
Noua potius permittitur, quam translatio, 397.8
Indultum retinendi pensionem concessum Episcopo an suffragetur ante litteras expeditas, 296.68.69
Priuatus ad obtinenda beneficia non dicitur ad pensionem, 397.14
Aliud est habere pensionem super beneficio, aliud habere beneficium, 397.21
In retentione pensionis si non exprimatur facultas transferendi, 296.77
Quando vacet per Episcopatum sicut beneficiū, 296.66
Soluens pensionem nomine alterius quando praesumatur ex mandato ipsius soluisse, 296.21.22
Expositus an sit capax pensionis, 218.67.68
5 *Pensio debet solui, quamvis quis non sint in possessione exigendi, quando litterae sunt expeditae, non obstante exceptione nullitatis, 454.3*
Censetur reseruata ob causam alimentorum, 548.24
Si est reseruata ad commodum Itali, omnes obligationes tendunt ad eius fauorem non ad vtilitatem Hispani, in cuius persona erat posita, 454.17
Reseruata est nulla, si fuit exacta ante expeditionem litterarum ante formam decreti irritans, 508.40.44
Est onus reale sequens possessorem praebendae, 535.4
Est inualida si defectus infantilis aetatis non exprimatur, quando constas illam fuisse reseruatam Clerico, non laico, 508.16
Reseruatā clerico non valet, si non sit talis tempore reseruationis, quamuis sit exigenda post litterarum expeditionem, de quo tempore erat clericus, 508.13
Non est soluenda ex benignitate Rotae, quamuis, adsit obligatio Cameralis iurata cum clausula (habita vel nō habita possessione, si prouisus non potuit habere possessionem beneficij, & soluit per duos aut tres annos, dū modo nō adsit cedula, in qua cōtinetur obligatio ad tēpus, quia pro illo tēpore debet solui, 454.4.c.425.26
Ducatorum centum constituentium summam scutorum 125. monetae an sit soluenda in dictis scutis taxatis, vel potius in ducatis, itaut augmentum ducatorum cedat commodo pensionarij, 417.1
Reseruata in ducatis potest solui an aureis, addito Iulio, si soluenda sit in Vrbe, secus in partibus, in quibus sufficit solui in moneta, 417.18
In praestatione pensionis, &c.
In translatione pensionis de vno beneficio aliud remanet eadem obligatio, nec liberātur fideiussores, 454.15.16
Facultas transferendi pensiones comprehendit illas, quae sunt impositae super Ecclesiis Cathedralibus, 522.20
Clausula, quod pensio non possit transferri, litteris non expeditis, quid operatur, 551.27
Translatio pensionis valet, quamuis non sit derogatum Concilio Lateranensi, 551.21
Natura pensionis accedit ad naturam alimentorum. 548.8.23
In pensione confidētiali sufficit ostensio illius facta Iudici absq; eo quod detur copia & aliter de ea cōstet, 454.21
Appellatio non datur in solutione pensionis, 454.2
Facultas transferendi pensionem est valida, quamvis non fuerit facta mentio litis, 535.1
Consentiens reseruationi pensionis approbat illam, tanquam ex iusta causa reseruatam, quam pensionarius non tenetur verificare, 535.20.21
Dispositio expressa quod quis teneatur soluere pensionem de suo, non facit cessare tacitam, quae oritur contra quoscunque percipientes fructus, 548.10
Per consensum Titularis reseruationis pensionis acquiritur ius in pensionario, & requiritur derogatio regulae de iure quaesito, 548.27
Beneficiatus debet soluere pensionem pro rata fructuū non temporis, & quomodo sit facienda talis fructuum distributio, & quando cognoscatur, an pensio sit anticipata, vel postcipata, 548.43. & seqq.
Translatio pensionis est inualida, si transferens fiat Episcopus, quamuis habeat facultatem illam retinendi in casu promotionis. 550.32.33
Gratia reseruationis pensionis non est iustificanda, quando agitur inter pensionarium, & Titularem, qui consensit pensioni, & inualiditas illius debet probari per titularem, 454.24
An possit transferri coram Canonico, 551.18
Per solutionem partis pensionis dicitur quis constitutus in possessione exigendi totam in dubio, secus quando apparet de animo agnoscēdi debitum pro parte, 426.1
Transumpta impressa fidem faciunt ad effectum validitatis translationis pensionis, vt ex illis dicatur Iudex certus de sua Iurisdictione, quamuis ad effectum probationis requireretur subscriptio notarij, & sigillum personae cōstitutae in dignitate Ecclesiastica, 552.15.16
Successori debent intimari bulla reseruationis pensionis, & si de ea non appareat, non datur manutentio, quamuis saepius fuerit soluta pensio, 417.17
De translatione pensionis remissiuè, 550.40
Gratia relatiua ad primam pensionem translatam non valet, nisi constet de Instrumento translationis, & facultate transferendi, 508.21
Translatio pensionis non est nouum grauamē, sed solum subrogatur vnus pensionarius loco alterius, & cōceditur sine cōsensu eius, qui debet soluere pēsionē, 535.24
Potestas transferendi pensionem nunc, & pro tempore comprehendit omnes pensionès reseruatas post facultatem, 497.17
Non est soluenda si pensionarius non probet implementum conditionis appositae in reseruatione, quod mille remaneant, quamuis beneficiatus consenserit pensioni, & quid si pensionarius est in possessione exigendi etiam contra successorem, 426.11
In translatione pensionis proceditur per viam cassationis antiquae & creationis nouae similis, 551.25.26
Receptio pensionis facta nomine alterius non probat possessionem, nisi ratificetur, 494.14
Solutio est faciēda in pecuniis taxatis, quādo pēsio reseruatur in scutis aureis ad rationem Carolenorū tot pro quolibet scuto, idem si dicatur ad computū, 560.1.3.4
Milites Sancti Patri, & alij habentes facultates transferendi pensiones possunt illas transferre, etiam non ostensis priuilegiis, 550.38
Iustificatio gratiae de narratis supplicatione non est necessaria, si appareat de expresso consensu praestito litteris continentibus reseruationē pensionis. 508.29.30
Iudex recipit Iurisdictionem ex reseruatione pensionis, sed ex facultate, quam sola erit producenda absque reseruatione, 551.24.39
Instrumentum translationis pensionis non recognitum nihil probat, 550.35
In materia executorum praebentium authoritatem translationibus pensionum, sufficit tantum exhibere praesentiam, 551.14
Pēsio, quae potest reseruari per Episcopū debet esse per viā quātitatis nō quotae, secus in Papa, & Dataria, 617.9 4
Reseruatio pensionis reseruatae per Episcopum ex causa iusta non eget alia cōfirmatione Papae, nec expeditione

litterarum in Vrbe, 627.22.24
Episcopus quando possit mandare ut recipiens beneficium pingue solvat aliquam pensionem, 617.1.2
In pensione reservata ab inferioribus à Papa an ponatur clausula (sine retardatione pensionis, 617.20.21
Excludit compensationem, 728.36
An reservetur per Commendatores & Praeceptores, 617.28.29.32
Privatus beneficio ob non solutionem pensionis non tenetur ad decursas, 617.34
An possit reservari per Delegatum, 617.27
Reservatio pensionis dicitur alienatio, 617.19
Nova provisio, & reservatio pensionis quando concedatur, 617.26
Regressus, quem pensionarius habet ad beneficium ob non solutionem pensionis, est praeiudicialis, & absorbet causam reductionis pensionis, 617.35
5 *Pensio reservata dummodo non excedat tertiam partem fructuum an propter excessum vitietur in totum, vel reducatur ad dictam tertiam partem*, 995.11.13
Facultas transferendi pensiones si inferatur in Instrumento translationis praesumitur, quod per Iudicem fuerit visa, & secundum eam praestitus consensus, 877.2
Resignans beneficium, reservata sibi iunta pensione, & non alias an dicatur in minori summa praestitisse consensum, ita ut pensio sit individua, & quid in pensione reservata per Papam super beneficio vacante per obitum, 995.15
Iudex quando dicatur esse certus de sua iurisdictione ad effectum, ut translatio pensionis sit valida, 877.1.48.19
Declaratoria an debeat praecedere, ut sit locus regressui ob non solutionem pensionis infra certum terminum, vel sufficiat solus cursus temporis, 921.9
Validitas translationis pensionis probatur per observantiam solutionum multorum annorum, 877.17
Possessor non est in possessione exigendi pensionem non obstantibus exceptionibus quae requirunt disputationem, 921.4

PENSIO DOMVS.

1 *Pensionem domus solvens pro alio an succedat in eius locum quoad hypothecam in bonis invectis, & illatis*, 117.24.c.49.14
Via executiva an competat pro pensione in invectis & quid si pro ea solvenda detur fideiussor, seu pignus, 117.& seqq.
Fideiussio data pro pensione an extendatur ad deteriorationem domus, 117.5
Pensiones rei venditae ad quem pertineant, cessante pacto, 20.43.& seqq.
2 *Pensio non debetur, quando ex re conducta nihil potest percipi*, 334.31
Ut solvatur anticipatè an valeat, consuetudo, 376.28
Expressè vendita non requirit cessionem explicitam, 253.53
Pensiones non exactae quando remaneant sub onere fideicommissi, vel cedat lucro percipientis, & accrescant personae, non hereditati, 294.45.46
Damnum in locationibus an intelligatur respectu fructuum, & pensionum, 376.19
5 *Pensio domus communis non est solvenda*, 486.37
Non debetur, si nulli fructus fuerint recollecti, 534.29. *Et*
Solvitur propter fructum habito respectu ad illos, 534.30.33
Censum solvimus de re nostra pensionem de re aliena, 567.17
In modo vendita, quae prius erat locata pro annua pensione debetur emptori pensio pro rata temporis, 471.12
Conventio de solvendo pensionem quolibet anno quamvis consumatur de anno in annum post legem conditam tamen non subiacet dictae legi supervenienti, 465.9
Pensio unica de duabus domibus locatis facit unicam locationem, secus si diversis pensionibus locentur in eodem Instrumento, 715.10 4
An dicatur fructus, 649.1.21. *V. fructus.*
Est nomen generale ad livellum, censum, & quamlibet annuam pensionem, seu solutionem, 649.5
Haeres dicitur in bona fide percipiendo pensionem ex domo, quam sciebat non potuisse obligari ex forma statuti, 649.18
Accipiens pensionem ex re locata tam suo nomine quam alterius praesumitur recepisse pro rata unumquemque, 705.3.4
Uxor tenetur pro pensione domus conductae in subsidium stante paupertate mariti, 713.6.& seqq.
Duplex non est recipienda super eisdem bonis, 667.2.4
Dominus non praefertur anterioribus creditoribus pro pensione domus locatae ad habitandum secus ad conservationem rerum, ut in Apotheca, Horreo, & similibus, 713.2.5
Pensionis solutio non retardatur stante obligatione Camerali, donec per tres sententias conformes in Iudicatum transactas non fuerit probata exceptio non adimplementi, 989.11 5
Pensiones computantur inter immobilia antequam cedantur, secus post quia tunc comparantur fructibus à solo separatis, 811.21.24
Constitutio mandans solvi pensiones, an debeat intelligi solum de pensionibus urbanorum praediorum, & aedificiorum, vel aliarum, 946.32
Retentio permittitur Domino loco pignoris, ut sit tutus de pensionibus sibi debitis, 953.5
Adiectio novi gravaminis, & modi solvendi pensionem operatur, ut sit contraventum decreto Camerali anni Sancti, 927.15

PENSIONARIVS.

Pensionarius existens in possessione exigendi pensionem habet manutentionem, etiam contra successorem in beneficio, quamvis nunquam solverit, 921.6 5
Eo ipso quod negat sibi fuisse solutam pensionem dicitur probasse suam intentionem, & beneficiato incumbit onus ostendendi illam fuisse solutam, 921.17

PENVRIA.

Penuriae tempore frumentum debet distribui inter Cives loci, in quo recollectum est, non autem poterit aliis vendi, 149.39 1
Omnes etiam Ecclesiastici contribuunt sua victualia, quando adest penuria, pro pretio quoque non iusto, 149.40
Et quis Iudex cogat Ecclesiasticos, 149.47
Peritorum penuria facit admitti minus idoneum, 186.53
Penuria parvi temporis non est in consideratione, 403.30 3
Penuria personarum facit, ut possit contrahi cum minus idoneis, 626.13.14 4

PERDITVM.

Perditum non potest dici quod retinetur, 912.41 5
Perditum dicitur quod statim est perdendum, 711.4 4

PEREMPTORIVM.

Peremptorium non requiritur in citatione, quando sumus in extraiudicialibus, 797.4 4

PERFECTIO.

Perfectio contractus non induitur ex traditione tacita, sicut expressa, 318.27 2

PERICVLVM.

Periculum mutuum in dubio non videtur quis suscipere, 234.13 2
Res danda ei, qui aliam rem tenetur dare, cuius periculo pereat, antequam tradatur, 307.36
Periculum ubi maius est, ibi magis est consulendum, 669.16 4

PERITIA.

2 *Peritia super Virginitate puellæ debet referri per peritas matronas honestas: & quid in aliis testibus super peritia deponentibus, & in dignitate, & peritia doctoratus, 235.50.51.52*
Iudex debet semper laborare in probatione, quæ fit per peritiam, 235.58
Deponentes respectu peritiæ possunt testificari per relationem ad aliud, sed non deponere nisi præsentialiter aspiciant, 235.35

PERITVS.

2 *Periti quid debeant deponere circa læsionem, 228.29*
An eligantur per Iudicem, 228.21.22.
Electi inter cessionarium, & tertium non nocent cedenti, 228.2.
Adhibiti à Iudice non sunt propriè testes, & possunt recipi die feriata, 235.32.33
Quod non sint plures in loco, ad quem spectet probatio, & an sufficiat præsumptiua, 235.77.78.79
Dicuntur, qui in arte sua benè se gerunt, 235.53
Plures quando requiratur, & in quibus causis, 235.57.& seqq.
An sint Iudices, vel testes, 263.20
Vnus quando sufficiat, & debeat iurare, 235.29 & seqq.
Honestas, & probitas vitæ, an requiratur in peritis matronis, quæ deponunt de virginitate puellæ: & quid in aliis testibus super peritia deponentibus, & in dignitate, & peritia doctoratus, 235.50.& seqq.
Peritorum numerus vbi est taxatus, tunc si periti non sunt in loco, vocantur ex locis vicinis, 235.60
In relatione, quam faciunt periti, debet præcedere diligens inquisitio Iudicis, 235.72
Restitutio in integrum, an sit damnanda à relatione peritorum, 263.24
Quando possit eligi per Iudicem, quamvis electio pertineat ad partes, 228.17
Ratione notorij potest omitti Iudicium peritorum, quamvis Statutum prohiberet iudicari, si non adhibeantur periti, 265.28
Quando æstimant, non tenentur reddere rationem æstimationis: & quid facere debeant, antequam Iudicium proferant, 228.23
Eligendi sunt meliores, & quorum fama sit clarior si in loco adsint, 235.73.74
Tertius peritus est potius consiliarius, & debet reddere consilium in scriptis: & an illi cogantur alij duo adhærere, 228.13
Vbi non requiritur in loco, transmittitur examen ad loca vicina, in quibus commorantur, 235.76
Electi ad æstimandum bona dicuntur arbitratores, 228.1
Duo si commodè adhiberi non possunt vnus suffici, & est dictum omnibus notum: neque in hoc est arguendus Menoch. quamvis malè redarguatur, 235.45.46
Æstimatio facta per peritos omissa certioratione partium non est nulla, cum possit ab illa appellari, 228.5
Probatio peritorum est fallax, & debet exquiri certitudo maior, quàm haberi possit, 263.23
Peritiores debet consulere ignorans iura, dummodo adsint in loco, alias est in culpa, 235.47.75
3 *Peritis standum est, an murus sit destinatus solùm ad diuidendum, vel ad ædificandum, 571.48*
Relationi peritorum debet stari in qualibet materia, 572.50.c.600.21
Periti sunt adhibendi per Iudicem, qui ex relatione declarabit, an adsit læsio, & modicitas pretij, 600.5.21
Magis periti debent assumi, si prætendatur læsio ex relatione æstimationis facta per primos peritos, 600.28.31
Lex antiqua quando dat certum remedium causæ ex iudicio peritorum, tunc gesta vigore illius non irritantur per magis peritos admissos per legem nouam, 600.33
Periti an participent de Iudice; seu de teste, vel dicantur potius arbitratores, 600.45.25
Peritorum æstimatio an sit vera, seu præsumptiua probatio, 600.20
Æstimatio communis attenditur, illa debet probari per peritos, quibus magis standum est, quàm testibus, 600.21.26
Peritis in arte an standum est, 752.49 4
Præferuntur testibus in materia æstimationis, 961.11 5
Relatio peritorum potest fieri partibus absentibus, dummodò tamen illæ fuerint prius monitæ pro certa die, & hora, 874.37
Reuisio datur à relatione peritorum per alios peritores, 989.10
Standum est peritis potius, quàm testibus, quamvis nullam rationem redderent suæ relationis, 926.16

PERIVRIVM, PERIVRVS.

Periurium duplex magis adimit fidem testi. 192.18 1
Non purgatur per torturam, 192.16
In promissione dolosa, & alteri præiudiciali quis excluditur exceptione periurij, 113.43
Periurus repellitur, itavt non admittatur amplius ad iusiurandum, 192.17
Periurium iam incursum non potest remitti per partes quoad Deum, secus respectu pœnæ, 246.26.27 2
Periurium contrahitur ex iuramento nulliter præstito, 576.22 3
Pœna periurij non intrat, quando colligitur veritas iuramenti præstiti, 493.12
Periurium non incurrit, promittens soluere sub fide ad tactum palmarum si non soluat, 722.18 4

PERMITTENS.

Permittens dispositionem in vno casu censetur prohibere in aliis, 350.14 2

PERMVTANS, PERMVTATIO.

Permutans an habeat regressum ad rem permutatam existentem etiam penes tertium si res sibi data fuit euicta, 3.20 1
Permutatio an sit vera resignatio, 159.4
Prohibitio Concilij Tridentini circa alienationes bonorum Clerici, habet locum etiam in permutatione, 159.3
Permutatio, & emptio quando sint similia, 206.18 2
Beneficij affecti, & reseruati quando valeat facta mentione vnionis, etiam sine derogatione regulæ de iure quæsito, 278.29
Non facit alienationem ad effectum adimendi legatum, 316.7
In dubio censetur facta ex causa necessitatis, 316 8
An dicatur, si pro fundo empto detur alter fundus, & pecunia, 273.50
Inducit præsumptionem rem esse permutantis, 361.12
Valor rei assignatæ quando superat quantitatem pecuniæ, an sit contractus permutationis, seu venditionis: & quid si vtrinque sint pares species, & pecunia, & quomodo procedat, 206.23 24
Permissa cum vno an possit fieri cum pluribus, 229.26
Res permutata quando assumat naturam eius cum qua fit permutatio, itavt subiaceat restitutioni fideicommissi, 265.17
Ex permutatione rei cum alia, quæ fuit exposita venalis quando detur condictio rei traditæ, si ex aduerso non tradatur, 206.25.27
In fideicommisso quomodo facienda, 289.13
Translatio dominij ab vtraque parte est de substantia permutationis, 261.11
Donatio ob benemerita æquiparatur permutationi, 202.2
Permutatio rerum Ecclesiæ an possit rescindi, quamvis 3

post permutationem res sit facta deterior. 415.11.12.
Rei dotalis an valeat si notoriè sit vtilis mulieri, quamvis nec ipsa, nec maritus consenserit: & quid si causa permutationis sit necessaria, & pia, ac tendens ad honorem mulieris. 435.29. & seqq.
In permutatione fundi dotalis an requiratur, vt fiat melior conditio dotis, vel sufficiat, quod non sit damnosa. 435.39.40.
Continetur nomine transactionis. 435.44.
Facit, vt res permutata succedat loco rei dotalis alienata. 489.25.
Tractatus alienationum bonorum Ecclesia non solent concedi à S. Sede, nisi sub forma concessionis in emphyteusim, praterquam ex causa permutationis. 566.15.
Ordinarius asserens permutationem sibi placere censetur tacitè consentire renunciationi, & eadem beneficia vtrique ex causa permutationis conferre. 473.8.
4 Permutatio si fiat cum consensu domini directi, effectus vnius in aliam transfunditur. 624.3. & seqq.
Donationes ob causam sunt species permutationum, qua ad donationem non accedunt. 782.23.
Est inualida inter duas Ecclesias sine solemnitatibus. 674.4.
Rei non feudalis facit illam feudalem: idem in re dotali, vsufructu, emphyteusi, & fideicommisso. 624.4. & seqq.
Admittitur de re spirituali cum spirituali, & de temporali cum temporali. 617.4.

PERMVTATIO.

5 AN comprehendatur in statuto prohibente venditionem. 885.16.
Habet in ventrem resignationem, & nihil aliud est quàm reciproca resignatio, qua inuicem fit inter stipulantes. 835.7.
Retractus non competit in re mobili permutata cum altera re immobili redimibili. 885.31.
Statutum loquens de alienatione an comprehendat permutationem. 885.10.13.15.
Fundus permutatus, si est alteri obligatus, tamen si recuperetur remanebit liber. 984.37.
Venditio dicitur non permutatio si praponderet pecunia speciei permutata, ita vt excessus debeat esse in 3. parte. 885.18.20.22.

PERPETVVM.

1 Perpetuum respectu Ciuitatis quando dicatur. 131.23.
2 Perpetuum an in sententia subintelligatur; quamvis non exprimatur, & quid operetur talis expressio. 217.15.16.
4 Dictio (perpetuò) quid significet. 602.36

PERSÆ.

2 Persarum Reges neminem in conspectu admiserunt, nisi prius ante pedes eorum procubuisset, & quomodo hanc consuetudinem euitauerit legatus à Thebanis ad eos missus. 284.17.

PERSEVERANTIA.

1 Perseuerantia requiritur in habentibus causam successiuam. 179.13.c.217.17.
2 Nec sufficit ab initio aliquid factum. 217.17.
In contractu facit, vt sit remissa omnis contrauentio, & corruptela fidei. 246.24.c.302.21.
5 Magis prasumitur fauore causa pia, 895.69.

PERSONA.

1 Persona noua numquam subintelligitur, 22.17.
Miserabilis an dicatur vidua diues, & pupillus: & quo casu illis detur priuilegium l. vnic. C. quando Imp. int. pup. & vid. & quid in obligatione Camerali, via executiua, & similibus, 182.1. V. Pupillus.
Persona facilius excluditur quàm casus, prout econtra magis comprehenditur casus, quàm persona, 275.30 2
Vna, & eadem quando possit diuerso iure censeri, 298.2.26.46.
An recedatur à persona in vltimis voluntatibus respectu pœna, 220.3.4.29.30.
Personarum dinumeratio aequaliter diuidit, 320.46.
Persona nominata non attenditur, sed illa ad quam transit commodum dispositionis, tam in vltimis voluntatibus, quàm in contractibus, 527.39. 3
Miserabilis persona est senex, & decrepitus etiam diues. 506.19.
V. l. Vnic. C. quando Imp. int. pup. & vid.
Priuilegium decima l. Vnic. conceditur miserabilibus personis, vt facilius habeant probationes in causa prouincia, 565.78.
Persona loquentis censetur excepta in quacumque dispositione generali, 771.5. 4
Vna persona potest sustinere vicem plurium ita vt vnumquodque Ius consideretur de per se, 718.19.20.
Narrata in Instrumento probant inter easdem personas contrahentes, secus quoad alias, 693.4.
Expressio officij non consideratur vbi habetur respectus ad personam, 644.25.
Labor cohaeret persona, 614.12.
Dispositio personalis cum persona extinguitur secus si rei cohaeret, 799.66.67.
Obligatio Cameralis habet executionem paratam, & prodest omnibus interesse habentibus dummodo non sit restricta ad personam determinatam, 723.4.5.
Immediatè laicis regulat concessionem, non autem Ecclesia mediata, 644.30.
Extrinsecus non subintelligitur, vbi verba referri possunt ad personas expressè vocatas, 971.47 5
Egregia habet priuilegium, vt Iudex mittat ad eam notarium pro habenda responsione articulorum cum similibus ad causam pertinentibus, 968.1.3.
In Iudicio retinenda consideratur Ius ex parte actoris quod non mutatur, quamvis mutetur persona ex parte rei, 921.5.
Dispositio personalis non egreditur personam nominatorum, 847.6.
Consensus partis non requiritur ad effectum transmittendi notarium ad domum persona egregia, & sufficit sola citatio, & an pars possit petere, vt sit prasens quando iuratur coram dicto notario, 868.5.7.
Extensio quando admittatur de persona ad personam, 847.9.11.
Vnus potest repraesentare duplicem personam distinctam propter diuersa Iura ob quorum diuersitatem vnumquodque Ius consideratur de per se, 948.39.
Verba (suos filios) sunt de sui natura personalissima, & excludunt nepotes, 847.8.
Personale munus an liget habentem 55. annum, 328.5.

PERTINENTIÆ.

Pertinentia, qua petuntur tanquam accessoria quomodo probentur, & sententia super eis mandetur executioni, 333.12. 2
Pertinentia dicuntur per Pontifices qua accessiones, seu accessoria vocantur à Iure consultis, 657.21. 4
Includunt omnia qua quoquomodo accedunt, & ad rem pertinent, 757.19.20.
Probandum est pertinentias spectare ad donantem ad hoc vt illa veniant in dominatione facta de re cum pertinentiis, 657.22.
Pertinentibus, participium resoluitur in relatiuum, videlicet, qua pertinent, & important conditionem, inducendo qualitatem rei disposita, 675.22.23.

PETERE

PETERE PETITIO.

1 Petitio non requiritur in summariis, 66.26
Potest incipi ab articulis, 66.26
Post tempus quando detur, 26.32
2 Petere, & recipere paria iudicantur pro declaratione voluntatis, 302.16
Petitio requiritur, vt ius sibi competens non censeatur remissum, 301.43
Prohibita an excludat retentionem. 269.16
Idem est quod spontanea receptio eius, quod debebat peti. 282.7
Petitio hereditatis, quæ concernit testamentum est prius definienda quàm causa libertatis dependens ex eodem testamento, 394.2
3 Petitio est licita, vt declaretur ius sibi competere de futuro absque eo, quod fiat executio, nisi postquam dies aduenerit, 456.95
4 An attendatur in rescriptis, 734.30.51
5 Debet præcedere ad hoc, vt obligatus ad aliquid faciendum teneatur facere, 946.35

PETITORIVM.

2 Petitorium attenditur vt possit super eo pronuntiari omisso possessorio, stante decreto irritanti, 283.27
4 An cumuletur cum possessorio in interdicto retinendæ, 681.22.& seqq.
Existentia Iurispatronatus quando controuertitur, probationes in possessorio requiruntur prout in petitorio, & gratia est iustificanda cum exhibitione tituli seu Instrumenti possessionum continuatarum spatio 100. annorum, 780.1.3.19
5 Petitorium quando absorbeat possessorium, 960.19
Differt à possessorio, itavt si deiubeat super vno non censeatur fideiubere super alio, 960.19

PETRVS APOSTOLVS.

1 Petrus Apostolus quare pingatur ad sinistram, Paulus autem ad dexteram, 106.45.& seqq.

PIA CAVSA.

2 Pia causa habet priuilegium vt voluntas ambigua testatoris ad eius fauorem declaretur, 350.23
Executor agens propria causa dicitur agere suo nomine, 329.25
3 Pia causa quamvis non sit immediatè substituta pupillo, sed post matrem, tamen illa præ defuncta succedit in locum ipsius, 528.12
Ratio dilectionis pia causa operatur, vt testator voluerit directè substituere, 528.11
Pia causa substituta quando censeatur exclusa per Monasterium, 481.9.10
4 Pia causa non consideratur quando repugnat mens testantis, 662.15
In dispositione ad pias causas non requiruntur testes sed sufficit sola subscriptio per duos testes, 605.20.22.23. vid. infra.
Legatum inualidum an accrescat piæ causæ institutæ, seu venientibus ab intestato, 605.32.33
Sententia fauore piæ causæ non recipit dilationem, & est exequenda non obstante appellatione, 665 1.& seqq.
Dispositio ad causam piam debet ampliari, 782.16
Imperfectio voluntatis facit vt nullus actus valeat, etiam ad piam causam, quidquid aliud sit imperfectione solemnitatis. 763.18.19
5 Habet priuilegium militis, 895.67
In donatione facta locis piis non requiritur præsentia, 895.77
Dispositio ad pias causas non requirit testes, nec alias solemnitates, sed sufficit sola subscriptio, 969.1

PICTVRA

3 Pictura in re immobili, & muro alieno cedunt parietis secus in marmoreo lapide mobili, 437.17
Existens in domo vendita augeat valorem illius, & habentur pro expensis vtilibus tamquam facta in rebus promercalibus in domibus solitis locari, 457.4.5
Non conceditur abrasio picturarum communium, non aurearum, 437.16
Quæ res cedant non repetuntur à possessoribus per rei vendicationem, sed per actionem vtilem pro rei æstimatione consequenda, 437.18.19
Non continentur in petitione damni infecti, 437.24
Repetuntur per exceptionem doli, 437.23
Adiuncta, seu adiecta, quæ cedunt loco accessionis, non vendicantur, quandiu cohærent, tamen agitur ad exhibendum, vt separentur, quando summus in eo quod est applumbatum, secus in picturis, ac similibus, quæ faciant confusionem, pro quibus alia actio in factum, 437.21

PIGNORARE, PIGNORANS, PIGNORATIO, PIGNORATITIA ACTIO, PIGNVS.

Pigneratio aut detentio animalium damnum dantium, & dominorum quando sit licita, 80.2.& seqq. 1
Turbatus per pignorationem non tenetur credere, nisi ostensis iuribus aduersarij, 80.30
Pignoratitia actio an detur pro expensis pabuli animalis damnum dantis, 80.12.
Pignus an dicatur possideri à creditore, vel debitore, & dentur remedia possessoria, 174.14.& seqq. V. Creditor.
Datum arbitratori an duret in causa reductionis ad arbitrium boni viri, 114.32
Fructus pignoris an extenuent sortem: & quando statutum de non computando illos sit validum, 143.33.
Quo casu debeantur fructus pignoris, tam in primo, quàm in secundo viro, 143.25.& seqq.
Pignoris possessor quando possit executiuè conueniri, 150.11
Pignus capere est species Iurisdictionis, 80.5
Per captionem pignorum quando interrumpatur præscriptio, 80.12 & seqq. Et
Quid in datione pignoris voluntaria, 80.38.40
Pignus non inducitur ex re empta ex pecunia pignorata, 25.13
Pignus an censeatur remitti per simplicem fideiussionem, vel requiratur expressus consensus, 281.5 6 2
Remissum per mulierem ad cuius fauorem operetur, 292.3
An in dubio restringatur ad personam, 281.15
Dispositio l. ob triginta de solut. an procedat in pecunia redacta ex venditione pignoris, 224.74.75
Executio pignoris non procedit quando super ea adest controuersia, 224.45
Pro sorte obligatum non potest retineri pro pœna, nec pro eo quod ipsi quantitati iure accessorio venit, & quid in Iudicibus bonæ fidei vt in dote, & similibus, 304.13.14
Restituenti pignus non facta retentione quomodo succurratur, 203.30.36
Redditum an habeat vim donationis 252.3
Non potest accedere obligationi nullæ, & inefficaci, 368.16
Consentiens venditioni pignoris, videtur ius suum remisisse nisi protestetur, 327.35.36
Contrahitur per Epistolam, quamvis non contineat diem, neque consulem, 235.4
Non est propria, & perfecta alienatio, 251.45
Receptum per maritum pro dote an faciat, vt fructus excomputentur in sortem, 240.23.24.25.
Dicitur contractum per mutuum super tali fundo, qui erit pro eo obligatus, 256.51
Fructus pignoris quando computentur in sortem, & crescat eorum æstimatio, 243.65
In pecunia redacta ex venditione pignoris an debitor habeat electionem in quam causam solutio conuertatur, 224.56

Retentio pignoris datur creditori, & si ab illius possessione caderet, poterit illa per eum recuperari, neque requiretur excussio, 269 25. V. Retentio. Hypotheca.

3 *Pignora tradens dicitur esse soluendo, dummodo illa sint idonea, 527.25*

Pignorans rem pro quantitate valoris ipsius censetur illam habere pro derelicta, 422.22

Pignorare minus est quàm vendere, 580.6

Pignus controuersum non est dimittendum, sed debet cognosci super eo, & interim impeditur executio, cum diuersum sit existentibus aliis pignoribus non controuersis quod tamen erit in arbitrio Iudicis, 439.14

Arguitur propter oblationem rei venditæ, & idem operatur voluptas quod fructus in re fructifera, 437.12

Creditor remittens pignus, vel liberans vnum ex fideiussoribus, repellitur ab agendo tanquam non possit cedere iura culpa sua, 409.9.13

Actio de dolo an detur contra fideiussorem ementem pignus debitoris, 459.5.6

4 *Pignus manet in bonis debitoris, nec eo aliquod dominium transit in creditorem, cuius periculo non perit si aliqua culpa ei non possit imputari, 777.13*

Venditio pignis facta à creditore habetur ac si fieret à debitore, 777.18

Testator non censetur legasse nisi partem, quæ sua esset, secus si tota res legaretur nam tunc erit legata etiam portio, quam habet iure pignoris obligatam, 775.9

Statutum, vt soluatur gabella pro omnibus stabilibus, quæ alienabuntur alio modo, quàm pro fundo dotali an habeat locum in pignore dato in dotem, 777.16

Creditor potest alienare pignus, & dominium illius in alium transferre, 777.14

Liberans debitorem ex sua pecunia succedit in ius pignoris prioris creditoris, si fuerit conuentum, vt pignus sit ei obligatum, & quod in locum illius succedat, & quod ad istum finem detur pecunia, & quod adsit cessio, 670.10

Consentiens alienati pignoris censetur illud alienare, 730.10.29. seqq.

Promittens dare pignus potest dare aliud æquè bonum, 616.1

Creditor in pignore dicitur procurator debitoris, 777.17

PILA PANNOSA.

2 *Pila pannosa vnde dicta, 319.13*

Erant effigies viriles, & muliebres ex lana quæ compitalibus suspendebantur, 319.10

Dicebantur vestes, quæ tauris objiciebantur in spectaculis, & de alio illarum significatu, 319.16.17

PILEVS.

2 *Pileo in hasta erecto honor antiquitus dabatur, 284.41*

PISCATIO, PISCANDI, PISCES.

1 *Piscatio an possit prohiberi, 139.12*

Pisces quare dicantur fœcundi, 179.72

3 *Pisces, qui sunt in stagno, & columba in columbario an sint res mobiles, & pars fundi, & fructus pendentes, 564.40*

4 *Piscandi concessio, quando lacus fuerit affictatus, an habeat locum si pisces vendantur, 755.6*

Permissa facultate piscandi censetur etiam permissus vsus retium, nisi illa probantur perniciosa, 755.38. & seqq.

Pisces an capiantur per retia in aliqua parte lacus posita, 755.42

PLANTARE.

2 *Plantare an liceat prope solum vicini non dimisso certo spacio, 314.7.8*

PLATEA.

4 *Platea quando dicatur locus publicus, 678.1.2*

PLENA PROBATIO.

Plena probatio quæ dicatur, 46.7 1

PLENO IVBERE.

Verba (pleno iure) quam significationem habeant, 46.5 1

Pleno iure, liberè, iure proprio, plenariè, & similia, idem significat, 46.10

Pleno iure possideri quomodo accipiatur, 46.8

Pleno iure concedens intelligitur tam respectu proprietatis quàm vsusfructus, 327.19 2

An veniat illud solùm, cui nihil potest addi. 266.4.5

Æquipollet clausula integræ, & sine diminutione, & quid operetur, 327.17.34

Non dicitur res tradita pleno iure cum onere hypothecæ, & quid si subiaceat restitutioni, euictioni vel similibus, 327.22.32

Verba (pleno iure) important integritatem, 657.43 4

PLENVM.

Plenum etiam dicitur quod indiget actione, licet regulariter dicatur illud, cui nihil potest addi. 464.17 1

PLVRALITAS.

Pluralitas actuum, personarum, Instrumentorum non præsumitur, quidquid sit in rebus, 93.12 1

Resoluitur in singularitatem in contractibus, 272.18.c.229.19. Et 2

Quid in substitutionibus, 299.6

Præsumitur in rebus, seu corporibus, 293.2

Pluralitas non verificatur in vno, 565.75. c.570.35 3

Licet aliquando resoluatur in singularitatem, 535.45

Dummodo non contradicat voluntati testatoris, 468.75

Non præsumitur, ita vt qui dicit extitisse alium eiusdem nominis, & cognominis debeat hoc probare, 554.57

Resoluitur in singularitatem quando concurrit mens testatoris, & non sequitur absurdum, aut aliquid repugnans æquitati, & Iustitiæ, 741.11.13.c.621.30.c.788.24 4

Præsumitur in rebus, & corporibus nisi probetur identitas, 790.6.c.640.26.c.657.41.44

Verificatur in singulari, si adest eadem ratio vnius, & multorum, 621.31

Vocatio proximioris quando resoluatur in pluralitatem, 774.44 46

Pluralitas actuum, personarum, Instrumentorum quando præsumatur, 948.18.c.877.20 5

Et causarum. & scripturarum, 827.47.c.951.25

Resoluitur in singularitatem etiam in materia stricta, 813.4

PLVRA, PLVRES, PLVS.

Plura quando obstant, sublato vno remanet alterum 96.8.16 1

Dictio (plures) an verificetur in tribus & duob. 135.10.

Plus quid significet: & de legato facto cum dictione (plus) vel vltra reliquissem, 116.34. V. Legatum.

Plura copulatiuè requisita faciunt, vt omnia sint probanda, 773.21 4

Plurium obligatio est magis vtilis, quam vnius, 699.23

Plus iuris in alium nemo potest transferre, quàm ipse habeat, 777.16

Plus, minus non faciunt differre specie, 752.90

PODERE.

Podere est nomen vniuersitatis significans plura prædia, 377.15.21.22. 2

POENA.

Pœna non debetur in foro conscientia, 52.4 1

Vna si eligatur, an sit sublata altera, 152.16

Demolitionis bonorum, & salis superseminatio quando habeat locum, 179.1. V. Bona. Sal.

Si aliqua pœna imponatur per statutum, & alia intelligitur de simili expressa, 163.17

Remittitur ex solo facto, quamvis nullo, vbi consideratur solum factum, non illius effectus, 5.38

Noua

Noua statuti debet seruari per Prætorem, omissa imposita per Ius commune, 9.31
Iuris communis quando censeatur sublata per nouam, 9.32
In pœnis fit restrictio, 17.21
Pœna l. si qua maior C. de transact. habet locum, tam in reo, quàm in Actore, & in quolibet contractu iurato, 19.2
Et quando seruetur in praxi, 19.2. vsque ad num. 24
Adiecta facto ad onus heredis morosi facit, vt si licita exactio sine labe vsurarum: secus si adjiceretur dationi quantitatis, 34.44
Commissi an detur insolidum contra omnes heredes si vnus non soluit, 36.17. & seqq.
Priuationis intelligitur de tradente rem venditam, 36.45
Quando incurratur per emphyteutam, qui nulliter alienauit, aut simulatè, vel exposuit rem venalem, 36.51
Quo casu committatur, data nullitate actus, 36.56
Conuentionalis, & legalis, quamvis requirat factum validum, tamen committitur si actus inualidus affert damnum, 36.63
Contra cedentem actiones suas habet locum in cessione valida, & in ea, quæ fit in potentiorem, 36.51
Pœnæ secundò nubentium non sunt correctæ quoad viduam stuprum committentem, 5.26. Et
Quando extendantur ad nuptias nulliter contractas, 5.34
2 Pœna potest infligi per testatorem inobedienti, & etiam ei qui paruit ob factum non parentis, 220.32. Sed intellige vt hic.
Vt incurratur, an præcedere debeat interpellatio, 213.44.c.307.19
Non debet esse causa præmij, 267.36
Incursa ex periurio an possit ab ipsa parte remitti tam tacitè, quàm expresse, 301.70.71.c.301.25.26
Non imponitur ei, qui aliquid facit authoritate legis, 202.12
Dicitur, si quis prohibeat alienare, & si alienetur, ad alium res perueniat, 334.2
Est mitiganda etiam in grauioribus, quando quis obtemperat superiori, 202.14
Quasi sacrilegij incurritur non honorando officiales Principis, 284.13
Vt euitetur, debet spectari causa originalis, 202.16
In vltimis voluntatibus respectu commissionis pœna an recedatur à persona, 220.3.4.29.30
Pignus pro sorte obligatum an possit retineri pro pœna: & quid in Iudiciis bonæ fidei, dote, & similibus, 204.13.14
Obligatio quoad pœnam difficilius committitur, quam circa interesse, 241.46
Non debet esse minor, quàm indagatio, 206.8
Tota committitur ex minimo defectu in indiuiduis, 44.44
Dispositio continens pœnam non ingreditur locum Iudicis disponentis, 389.43
Contra nubentes, extenditur ad eos, qui non castè viuunt, 213.28
Transeuntis ad secundas nuptias infra annum luctus an sit sublata de iure canonico, 233.51
Per adiectionem pœnæ an possit adiuuari lex Romani Pontificis per Principem sæcularem, 213.13.63
An incurratur ex actu nullo, 213.5.9.13.19
Pecuniam exactam in proprium vsum conuertens qua pœna puniatur, 304.11
Exactio celeris pœnarum est vtilis Reipublicæ, 353.5
Dispositio continens pœnam in dubio censetur perpetua, 217.13
Cessante dolo, an tractetur de pœna, 202.33.34
Fiscus pro pœnis an sit priuilegiatus aduersus creditores, 304.10.17
In exactione pœnarum quis ordo debeat seruari, 353.10.11
Pœnæ secundò nubentium non habent locum, si non supersunt alij fratres alterius filij, 519.55 3
Adiectio pœnarum, seu illarum sublatio alterat negotium, & nouum ius reddit, 509.36
Pœna conuentionalis in transactione adiecta cum præfixione termini non requirit monitionem, 721.16 4
Pecuniaria, in quam est commutata personalis ex voluntate Principis non spectat ad Baronem sed ad Principem, 642.22
Legalis potest ad quadruplum transcendere, secus in pœna conuentionali, 770.18
Extraordinaria arbitrio Iudicis succedit loco pecuniæ talionis, 706.47
Adiecta facto affirmatiuo, & negatiuo licitè exigitur quidquid aliud sit in ea, quæ opponitur dationi quantitatis; dummodo non simus in compromissis, & transactionibus, 721.24.25
Succedens in locum alterius pœnæ assumit naturam illius; 642.23
Statutum Vrbis prohibens exigi pœnas conuentionales non habet locum in pœnis legalibus in conuentionem deductis, 770.17
Conuentio conformis iuri communi dicitur naturalis, ita vt illius expressio nihil operetur, tamquam tacitè insit, & non inducit pœnam, 770.1
Annullatio actus an sit pœna, 742.53
Pius V. innouauit pœnam talionis, quæ etiam seruatur in multis Curiis, 706.44.45
Scientia non inducitur absque certioratione qualitatum maximè ad incurrendam pœnam ita vt non sufficiat præsumpta, 633.24.25
Talionis de consuetudine non debetur, secus stante conuentione querelantis, qui se ad illum obligauit, 706.41 & seqq.
Verba (pœna restituta) de quibus in l. si maior. C. de transact. sunt interpretanda pro data, 770.11
Incertitudo, & error excusant a pœna, & mora, 742.52. & seqq.
Concessio pœnarum prouenientium ex delictis comprehendit pœnas descendentes ex criminibus in alios perpetratis, non autem in personam principis concedentis, dummodo non secundariò, & in consequentiam ob contrauentionem suorum dictorum, 642.3. & seqq.
Quibus applicentur, pœnæ, an Principi, vel aliis, pendet ex Priuilegiis, 642.1.2
Spectant ad vasallum, tamquam sint fructus Iurisdictionis; quamvis ante feudum finitum sit lata, sed non executioni demandata, & quamvis sit appellatum, & sententia confirmata finito feudo, 642.18
An debeant applicari domino, vel vasallo, licet per officiales domini sint bona confiscata, 642.11. & seqq.
An pertineant ad Principem prohibentem sub pœna actum de iure communi licitum, non ad vasallum inuestitum de loco cum mero, & mixto imperio, & omnimoda Iurisdictione, 642.20.21
Conuentionales propter interesse possunt exigi per creditorem de iure canonico, & in foro conscientiæ, quamvis simus in personis Ecclesiasticis, 706.50.51
Sunt strictè intelligendæ, 722.10
Pœna non infligitur facienti actum ex necessitate, siue imponatur à lege, & statuto, siue ab homine, 931.4 5
Conuentionalis non offendendo non confunditur cum pœna delict. principalis, 956.1
Si duplicetur delinquenti in die festo, non erit duplicata eis

qui commisit delictum de nocte illius festi, sed solum de die, 972.10

Numquam intelligitur imposita, nisi fiat de ea specialis mentio, 833.2

Futuri delicti potest minui, licet, non possit in totum tolli, 970.17

Deducta in stipulationem dicitur conuentionalis, & parti offensa applicatur, si non fuit promissa fisco, secus de consuetudine, 840.29

Debita ex tregua, & ex conuentione in ea facta, dicitur descendere ex causa ciuili, non criminali, 956 8

Conuentionalis non confunditur cum alia pœna, & semper exigitur à promittente ultra aliam pœnam, in qua fuit condemnatus, 840.26.

Non potest peti secundum statutum Vrbis nisi iuratum fuerit tanti interesse prauia taxatione Iudicis, 915.12

Incursa propter alienationem ex equitate, tollitur stante illius reuocatione, & dicetur facta incontinenti ante quæstionem motam, 9 49.12

Factum iure permittente pœnam non meretur, 960.15

Dilatio concessa reo ad soluendam pœnam non præiudicat Iudici, cui debetur eius portio non secus ac si fuisset soluta, quamvis concurreret Iudex condemnans cum iudice exequente, 956.14

Consuetudo dandi quartam partem pœnarum Iudici exequenti non autem condemnanti an sit valida, & qualiter sit probanda, 656.20.23.25

Confusio pœnarum non est facienda in damnum tertij, cui aliqua portio illarum acquiritur, 840.6

Quæ debet solui per reos occasione maleficiorum, vel quasi est soluenda in manu depositarij Cameræ, à quo postea exiguntur per officiales eorum portiones, 840.1.3

Condonatio pœnarum non spectat ad alium, quàm ad Principem, 891.22

Fiscus an teneatur soluere omnia debita condemnati in pœnam confiscationis bonorum siue proueniant ex contractu, vel quasi, siue ex delicto eiusdem Rei: & quando fiscus præferatur, & quid respectu interesse partis, in quo idem reus fuit condemnatus, 480.11.13.15.16

Constitutio pœnalis non debet extendi, neque à maioritate rationis, 972 13

Duplex pœna si resultet ex aliquo malefacto ciuili, & criminali, una non confundit aliam, 956.9

Iudex cui applicatur quarta, seu decima pars pœnarum non est creditor delinquentis sed Fisci cui statim acquiritur dominium bonorum condemnati quorum possessionem capit procurator, etiam reo non citato 840.20

Confiscatio bonorum trahitur retro ad principium prolationis sententiæ, itaut sufficeat actionem esse quæsitam ad acquirendam pœnam, quamvis adhuc non sit incorporata, 950.19

Dispositio dicitur pœnalis, quamvis in ea non fiat mentio pœna, 915.15

Applicatio pœnarum ad fauorem Iudicis solet fieri in præmium laborum quos patitur in expeditione causæ, qui non considerantur in Iudice sententiam exequente, 956.16.18

Ius accrescendi non habet locum si pars vel fiscus portionem suam pœnæ noluerit, 959.11

Numerus plurium delictorum inducit numerum pœnarum, 956.5

Delinquens non liberatur à pœna legali, quamvis cautio ex prima offensione sit fracta, 840.12

Cumulatio pœnarum admittitur, quando illa applicantur partim fisco partim priuato, 840.10

Applicatio quarumcunque confiscationum, & pœnarum non potest fieri nisi Cameræ, aliquando tamen fit etiam Iudici, & parti, & ei debetur, 840.27.17.34

Iudex non potest aliquid percipere ex pœna conuentionali applicata fisco, & Parti, nisi Princeps aliud statuat, 956.12

In pœnalibus, & odiosis fit restrictio, & admittitur, æquipollens, ne quis puniatur ultra mentē disponentis, 814 13

Fiscus non agit ad totam pœnam conuentionalem sine mandato partis, sed solùm ad portionem, quidquid secus sit in legali partim ei, & partim offenso applicanda, 956.10

Condemnatio est valida in diuersis pœnis ad effectum cumulationis pœnarum secundum statuta mandantia quod condemnatus in scutis mille possit impunè offendi, 840 9

Fideiubens pro reo an teneatur ultra pœnam promissam etiam ad augmentum proueniens ratione contumaciæ seu inficiationis, 840.27

Sententia est valida in qua condemnatur reus in pœnam 500 pro pace rupta, & confiscationis omnium bonorum pro homicidio ita ut perimat aliam, 840.4

Alia est pœna cautionis, & alia legis, & præcepti Iudicis, 840.31

Sufficit ademptio eum aduersatiua si non fuerit, ut dicatur pœna, 915.14

Quarta pars pœnæ soluenda Iudici non debetur, nisi ei qui condemnauit, & sententiam executus est, & confiscauit, 956.13

De multiplicatione pœnarum remissiaè, 840.17

POENITENTIA.

Pœnitentia habet locum in contractibus innominatis ob non implementum, 2.19 1

Non admittitur re non integra, 168.11

Non datur in contractu nominato ob inobseruantiam conuentionum, 118.22

Pœnitentia non facit, ut quis desinat esse nocens, 202.29 2

Quando sit licita, & detur repetitio eius, quod datum est, si res danda pereat, 307.37

An habeat locum in conuentione ut emas domum, & cedas partem illius, 207.19

Pœnitentia non datur in contractibus re non integra, secus si non sint perfecti, 500.18.30 3

Pœnitentia non admittitur in præiudicium illius, cui fuit ius quæsitum, 909.18 5

Quando habeat locum antequam expediatur beneplacitum Apostolicum, 803.44

An detur si Partes voluerint de contracta confici Instrumentum 841.18.20

In contractibus innominatis de iure canonico an sit locus pœnitentia propter non implementum, 803.5.7.9

Inobseruantia contractus non facit, quod sit locus pœnitentia, quando sumus in Ecclesia, & in foro pio, sed est agendum, ut adimpleantur promissa, 803.1.3.4

POLLEX.

Pollicem premere, & conuertere, & utroque pollice quid significet, 538.16. 3

Significatio fauoris, & studij erat in pollice, 538.15

PONENDO.

Ponendo emptorem in locum venditoris) quid significent ista verba, 719 8.14 4

PONS.

Pons tam ligneus quam lapideus venit appellatione pontis, 84.15 1

Idem vectigal soluitur de ponte refecto, 84.14

Constructio pontis inter unam, & alteram domum non potest fieri sine licentia Administratorum Ciuitatis, 84.14

Pons si destruatur, an sit amissum pedagium, & transeuntes per aquam ad illud teneantur, 396.11 2

POPVLVS.

Populus idem est quamvis mutetur forma guberniј, & alij homo- 4

homines succedant, 721.7

Singulares de populo soluentes vectigalia non officiunt populo habenti priuilegium immunitatis, 791.18.19

PORTA.

2 *Portæ tactus an habeat vim transferendæ possessionis*, 310.18.19

PORTICVS.

4 *Porticus cadit illis domibus ad quas adest accessus quamuis in totum sustentaretur in parietibus alterius domus*, 678.3.4

PORTIO.

2 *Portio debita Rectori semper censetur excepta, si præstetur consensus de submittendo Ecclesiam aliquibus pleno iure*, 327.27. *V. Congrua portio.*

Vnica in persona parentum quando dicatur ad hoc, vt filius in conditione positus vocetur ad portionem patrui, 371.15. *V. Conditio.*

Portionem fructuum recipiens an debeat seruire si vult participare, 397.67

POSITIO.

1 *Positio quando possit in totum vel in parte negari, ita vt non incurratur mendacium, & quo casu respondens illi per verbum (credo) efficiatur periurus, & sit facta probatio de veritate*, 169.6.c.105.5. *V. Mendax. Responsio.*

3 *Positio negata quando faciat vt quis possit se in ea fundare*, 538.54

4 *Positiones quod habeantur pro confessatis, potest induci statutum, & illud est rationabile, & vtile non odiosum, cum tales contumaces incurrant*, 24. *pœnas* 639.28.30

An citatus ad respondendum positionibus admittatur ex causa ad responsionem post terminum, 639.15.17

Responsio ad positiones, & illarum datio non admittitur per procuratorem specialem, sed requiritur mandatum specialissimum, & in indiuiduo ad sic respondendum, & ponendum, 772.24.25.26

Offerens verbaliter se paratum ad respondendum positionibus non excusatur à contumacia, 639.18.21

5 *Positio obligat ad responsionem, sicut confessio*, 869.28

POSITVS IN CONDITIONE.

2 *Positi in conditione sub illa qualitate quod sint legitimi, & naturales, & ex legitimo matrimonio an censeantur vocati ad successionem Testamentariam*, 352.4.6. *V. Conditio.*

POSSE.

5 *Posse dicimur, quod de honestate possumus*, 891.31

POSSESSIO.

1 *Possessio debitoris quoad pignus datum creditori est ficta*, 174.24

In dubio non præsumitur interuersa, 113.23

An amittatur per negationem cum clausula (prout narrantur) 109.11

Per vnicam præstationem an sit acquisita, 113.1

Quasi possessio an inducatur per solutionem factam metu ce[...]arum, 113.10

Quando si [...] ansata in hæredes stante statuto mandante in eos continuari possessionem: & an sit vera possessio, 113.18

Manutentio in quasi possessione an detur in actu conditionali, 113.20

Quamuis non fuerit exactum per plures annos debet tamen quis manuteneri in quasi possessione, 113.21

Plurium rerum quomodo acquiratur in incorporalibus, 113.27

In Iure patronatus an sit acquisita per vnicam præsentationem, 113.32

Quando esset constito de causa non obligatoria, 113.60

Per successorem quo casu acquiratur, & quid in relictis annuis, 113.26.62

Quasi possessio non fundatur per actus generales, & æquiuocos, 113.67

Solutio facta per antecessorem an præiudicet successori respectu quasi possessionis, 113.73

Cuius scientia requiratur ad effectum acquirendi quasi possessionem à possidente cum titulo, 115.52

Negans possessionem, & conuictus de mendacio an priuetur iure suo, 109.57

Sufficit sola probatio possessionis quoad eum qui reliquit fideicommissum absque eo quod probetur bona fuisse in eius dominio, 69.9. *& seqq.*

Capta in vna parte fundi quando intelligatur etiam in prædio distincto, 126.12

Existens in possessione Iuris eligendi repellitur, si per contradictionem vnicam fuit interrupta præscriptio, 80.24

Perditur solo animo, & multo magis interrumpitur, 80.26

Turbatus in sua possessione potest turbantem molestia afficere, 80.36

Interrumpitur per vim expulsiuam, non turbatiuam, 80.34

Quando possit recuperari, & acquiri per amicos affines, & seruos etiam non expulsus, & per eos agi pro possessione turbata, 170.33.36

In possessione pacifica quis desinit esse per commissionem causæ, & decretum citationis, 66.28

In possessoriis an sit satis allegare factum sine causa obligatoria, 113.6. *& seqq.*

Possessio iurisdictionis an perdatur per inundationem, 396.2

Non quæritur in donatione facta absenti absque ratihabitione, 297.29

An probetur per descriptionem in catastro, Instrumentum locationis, & solutionem affictus, 293.17.18.

Dominus directus feudi cuius possessionem non habet, non potest priuare feudo, si negat Inuestituram, prout nec contra vasallus si illam non petit, 223.68.10

Reseruatio est consumpta, si semel habuit effectum quamuis non esset apprehensa possessio, 278.28

Remedium reintegrandæ datur pro quasi possessione quoad rerum incorporalium, 311.17

Relatio quod quis habet possessionem pro dimidio non potest diuidi, 339.8

Reintegratio an competat, si testes probant possessionem Iuris piscandi, si talis possessio est perempta, 314.33

In eo qui non habet possessionem, non potest considerari dolus, 223.3

Qui desinit habere possessionem culpa sua, quando habeatur pro possessore, 323.34

Acquiritur donatario ante implementum deferendi arma donantis, 381.25

Transfertur, quamuis Titulus sit fictus si adsit vera traditio, 317.6.15

An amittatur per occupationem quæ fit ædificando, 314.2. *& seqq.*

Non acquiritur per hæredem ex sola aditione hæreditatis, 309.7

Quando possit transferri per Principem per viam Priuilegiis, seu contractus, 310.7.8

Solutiones factæ patri in illis in quibus non habet vsumfructum non attenduntur ad effectum acquirendæ possessionis, 365.9.10.11

Potest apprehendi per donatarium causa mortis propria auctoritate, 247.17

Transfertur per legem, vel statutum sine traditione, 310.10

Solutiones factæ antecessori per confessionem quando sint habiles ad acquirendam possessionem contra successorem, 365.35.36

Statum de possessione translata quomodo intelligatur, 339.30.
Scientia, & patientia debitoris, an faciat præsumere creditorem fuisse ingressum in possessionem seruatis seruandis, 318.15.16.24
Habens resistentiam iuris non iuuatur ex possessione longissimi temporis ad præsumendam dispensationem: & an talis possessio prosit respectu tertij, 397.41.42
Per simulationem factam ad bonum finem non impeditur translatio possessionis, quæ fit per constitutum, 317.19
Emptor præsumitur habuisse possessionem ex titulo præcedenti, 318.21
Iudex ad cognoscendum de iure alicuius rei potest cognoscere tam de dominio, quàm de possessione, 238.97
Promotus ad Episcopatum an perdat beneficium ante adeptionem possessionis, 296.1.2.c.223.32.33
Emphyteuta superficiarius, vsufructuarius, & similes quando dicantur habere possessionem fundi, & iurium incorporalium, 311.15.16
Pactum ingrediendi possessionem propria authoritate an faciat, vt emphyteuta possit expelli sine citatione, 378.25.26
Executori an credatur circa immissionem in possessionem, quamvis deponeret, quòd bona spectarent ad debitorem, 339 3.4
An transferantur in ementem, si nomine suo, non mandantis emptio fiat, 207.5.9.11
Cessat, stante reseruatione, 278.4
Reuocatur solum pro ea parte, pro qua datur reuocatio Trebellianica, 243.19
Feudi onera suscipere non tenetur, cui possessionem non habet, 223.7
Acquiritur per seruum, & filium patri, & domino ignoranti, 395.24.27
Solutio facta à debitore principali constituit creditorem in quasi possessione, quæ illum iuuat contra fideiussorem, 310.32.33
Habens titulum illicitum non est legitimus contradictor ad impediendam immissionem in possessionem, 339.12
Negligentia, vel malitiosa taciturnitas in auocanda possessione ab illo, cui res fuit adiudicata nocet emphyteutæ, 223.20
Ecclesia prior, vt vacet, an sufficiat, quòd Episcopus habeat possessionem maioris partis rerum temporalium: & quid in actione suscipiendi ordines, an satis habere possessionem exercitij maioris partis curæ, 296.37
An transferatur ex contractu nullo, 317.1.3.4.
Et quid in conditionali, 317.30.c.318.30
Non potest habilitare incapacem, 397.43
Non iuuat inhabilem ad titulum, 397.44
Si est apud alium, non currit prælato tempus conferendi beneficium, 223.9
An in transferenda possessione requiratur causa, 317.8
Commenda ad annum à die habita possessionis quando currat, stante alio possessore, & an requiratur diligentia Commendatarij in auocanda possessione, 223.42
Non acquiritur sine mandato legis, vel hominis, 365.11.13.16
Maior quando iudicetur in quasi possessione maternitatis mortuo filio, 267.21
An transferatur vera, & propria per constitutum, seu precarium, 321.3
Titulus, & Instrumentum possessionum continuatarum per spatium 100. *ann. an requiratur in quasi possessione Iurispatronatus*, 310.78.79
Facultas Iudicis nulliter dantis possessionem, illam non transfert, 339.32
Transit, & continuatur in cessionarium, qui in omnibus, & per omnia succederet in locum cedentis ex dispositione statuti, 310.20
Cessionarius consequitur quasi possessionem rei incorporalis statim per cessionem absque aliqua apprehensione dictæ possessionis, & potest experiri Interdicto Vti possidetis, 310.1.3.4
Absens expulsus à possessione sibi acquisita, antequam illam ratificet, non habet remedium recuperandæ, & ratificatio post spoliationem facta non admittitur, 365.18
Immissio in possessionem est meri Imperij, quod nemo habet extra Territorium etiam inter consentientes, 389.25
An transferatur sine traditione per cessionem factam in præsentia rei cessæ, 310.15.16
Iudex arbitratur, quando possit impediri immissio in possessionem bonorum, & non debet retardari per exceptiones requirentes altiorem indaginem, 245.52.53
Possessionis commoda multa, & an illius causa dicatur magna, 268.25.26
Transfertur per solam cessionem factam à Principe, etiam de re corporali, 310.5
Actus quilibet turbationis sufficit, vt quis possit conuenire in interdicto Vti possidetis, neque est necessaria contentio possessionis, 314.11
Cuiuslibet præsumitur iusta, 339.17
Apprehensa vnius rei quando ad alias extendatur, 210.42.43
Absentis spoliati potest recuperari per patrem, affines, colonos, & similes, non tamen acquiri, 365.20
An sit iusta, vel vitiosa pertinet ad iuris dispositionem, & in hoc non attenditur dictum partis, quæ tantùm debet deponere de facto an possideat, nec ne, 339.24
Illicita non defenditur per prætorem, 339.14
Non amittitur ex patientia, nisi quando quis potest existimare actum valere, 318.26
An dicatur extincta per lapsum decennij, 365.42.c.310.48.49.c.384.31
Facilius perditur, quàm dominium, & vsusfructus, 223.c.314.4
Non acquiritur ignoranti in mutuis obligationibus, 365.32
Perimitur ex mutatione rei, 314.35
Amittitur per inundationem, & alluuionem, 314.5.24.31
Animus transferendæ possessionis præsumitur ex qualitate facti, 317.10
Quomodo possit acquiri ignoranti per liberam personam, 365.21.22.23
Non potest quæri sine animo illius, cui debet acquiri, 365.19
Amittitur, quamvis non transferatur, 317.19
Remedium reintegrandæ competit ei, qui cadit à sua possessione, 318.12
Traditio vera possessionis, quamvis nulla, an faciat, vt possessio amittatur animo, & per occupationem alteri acquiratur, 317.28
Turbatus potest tollere omnia impedimenta ad tuendam suam possessionem, 314.38
Diuturna in spiritualibus, & beneficialibus, an inducat præsumptionem tituli, 318.40
Amittitur solo animo, 314.16
Tradita ex interuallo ei, qui emit fundum procuratorio nomine, an intelligatur nomine proprio, & an illi sit acquisita possessio, vel domino, 317.23.24
An transferatur ex contractu simulato, 317.7.& seqq.
An possit acquiri per patrem filio in bonis castrensibus, vel quasi, 365.17.43
Dicitur quæsita constituenti ex ipsa sola constructione Sepulchrorum, 210.44
Non consideratur stante decreto irritanti, 283.5.22
Immissio in possessionem non impeditur per eum, qui admittitur ad probandum suum titulum coloratum ad effectum con-

contradicendi, 319.16
In contracta simpliciter suspecto vera traditio possessionis non inducit praesumptionem simulationis, secus in ficta, 117.10
Facilius acquiritur, quàm actio, & obligatio, 365.15
Adminicula desumpta ex dictis testium nulliter examinatorum quando attendantur ad effectum quasi possessionis, 365.39.
Si tradatur sine praeiudicio alicuius, quo casu censeatur tradita sub conditione, & suspendat acquisitionem possessionis, 317.31. & seqq.
Patientia habet vim traditionis possessionis, quando possidens pro parte sua adimplevit contractum, 318.25
Plena intelligitur de ciuili, & naturali, 327.20
An sit acquisita per solutiones metu mandati factas, 310.38
An censeatur tradita per retentionem vsusfructus, 310.22
Decennalis quando deseruiat pro titulo, ita vt quis illum non teneatur in visitatione exhibere, 278.23
Non dicitur priuatus possessione, qui illam continuat, 339.31
Sufficit ad praesumendum dominium, quod venit in Iudicium incidenter, 261.23
Triennalem possessionem habens appellans à sequestro, an debent exprimere causam, 232.36
Non potest capi authoritate propria si praetendatur deuolutio ob lineam finitam, 378.28
Filiationis in exposito dicitur turbata, quãvis recuperetur, si postea filius à parentibus fuerit agnitus, 267.27
Solutio facta cum clausula (sine praeiudicio quorumcumque iurium) obstat quasi possessioni, 210 46
Varia remedia pro recuperanda possessione praecedentia, 198.11
An probetur ex partitis liberorum Archiepiscopatus, vel similium Curiarum, etiam in praeiudicium tertij: & quae requirantur, 310.60. & seqq.
Ingressus possessionis non datur ante mensuram, aliàs dicitur spoliare, 318.1.
Per vnicam praesentationem, secuta institutione, an probetur quasi possessio Iurispatronatus, 310.77.78
Vsufructuarius ob retentionem possessionis naturalis quando habet interdictum Vti possidetis, 311.23
Casus 46 & plures qui habent vim traditionis possessionis, 310.23
Subrogatus ad lites, & Ius defuncti, an censeatur subrogatus ad possessionem, 288.31.32
Ad capiendam possessionem in Iurepatronatus quae requirantur, 268.20.21
Pactum ingrediendi possessionem propria authoritate debet prius discuti, an habeat locum, neque illud procedit, nisi quãdo nulla defensio cõpetit possessori, 378.26
An requiratur possessio, vt praesentatio possit dici haberé effectum, 368 19
Manutentio quando possit dari non obstante possessione aduersarij antiquiori, 266.17.18
An probetur per immissionem authore praetore, prout per expulsionem violentam, 266.10
Manutentio possessionis an exigat plenam probationem, 310.63
Nullitas contractus non impedit acquisitionem naturalis possessionis, quando vltra actum iuris fuit deuentum ad actum facti & realem traditionem, 317.5
V. Manutentio.
Emptor an acquirat aliquam possessionem, quamuis in eam immissus fuerit si venditio sit facta ab executoribus sine requisitione haeredis, 319.28
Creditor cadens à possessione pignoris quando illam recuperet, 269.25
Possessio antecessoris quando iuuet successorem, 402.10
Defuncti facit praesumi rem fuisse in suis bonis, nec dimidium erit probandum, 419.29.30
Est quid facti, & non probatur per verba, 411.6
Quando probetur per testes singulares deponentes de locis diuersis, & an dictum vnius sufficiat, 415.54
Non dicitur acquisita, si fuit nulliter processum, 571.17
Non potest capi nisi purificata conditione apposita in re legata, 571.22
Capta lite pendente est nulla, 571.5
Non aufertur tertio non audito, 503.7
Est probanda in Iudicio manutentionis, & sufficit vnius testis, & probatio leuis, 501.1.16.17
Probatur per locationem, quae habuit effectum, 502.8
Acquiritur per nuncium mittentis, 600.22
Non transfertur ex contractu inutili, in quo adest constitutum, sed requiritur corporalis traditio, quae ex voluntate tradentis potest transferri ex falsa causa putatiua, 483.7.8
Capta authore Praetore est iusta, 479.26
An transferatur per deliberationem vltimo oblatori factam, & traditionem calami, 503.31
Arguitur ex fructuum perceptione dummodo non sit factum iure familiaritatis in omnibus personis, 450.14
Alterius anterior facit praesumere possessionem iuniorem vitiosam, 526.43
Dominium, & possessio non transfertur per sententiam, 345.38
Censetur tradita per oppositum in rebus mobilibus, 549.18.
Statutum potest facere, vt possessio defuncti continuetur in haeredem absque aliqua apprehensione, itaut pariat omnes actus possessorios, 571.20.21
Quasi possessio exigendi pensionem suffragatur, si non constat de eius reseruatione, 508 36
Praelato currit tempus conferendi beneficium existente alio in possessione, 456.61
In iuribus incorporalibus sufficit adipisci possessionem vnius rei pro tota, 426.2
Quasi possessio non attenditur quando constat de proprietate, 574.14
Datio in solutum, & assignatio bonorum incerta non auferunt dante possessionem, nec dominium, nec illud transfert in creditorem, 519.67
Sequestrum non datur quando probationes non sunt pares circa possessionem, 402.15
Exceptio requirens altiorem indaginem non retardat reintegrationem possessionis, 519.77
Quasi possessio recipit suum esse ab animo, & patientia illius, contra quem quis praetendit eam acquisiuisse. Idem in simili praeiudicato, 426.5.6.7
Bonorum haereditatis sufficit ad probandam aditionem; 468.86
Acquiritur per liberam personam etiam ignoranti quandò sumus in procuratore, 450.17.28
Perditur animo, secus si retineatur per colonos, 519.69 71
Non sufficit possessio in praescriptionibus etiam longissimi temporis iurisdictionis, & regaliorum, nisi doceatur dé titulo, aut priuilegio, 441.1.2.3
In contractibus ad longum tempus transfertur vtile dominium, & possessio, 460.81
Est nulla si capta fuerit non citatis possessoribus, seu detentoribus anterioribus. & Iudex debet expulsata iterum in ea ponere, quamvis possessio vigore statuti sic translata, 431.5
Dicitur acquisita ex instrumentis adeptionis possessionis in conspectu bonorum concurrente praesertim consigna-

tione clauium,& præsumitur anterior quando est apposita hora, 542.3.4.
Possessio vacans potest capi propria authoritate ab hærede etiam ab intestato, 542.1.14.
Habetur pro capta ad fauorem eius, qui rectè impeditur, 591.40
Qualiscumque possessio sufficit quando agitur incidenter inter prouisos de validitate ipsius collationis, etiã ad effectum excludendi reseruationem Papæ, quidquid aliàs non sufficeret ad immutandam qualitatem beneficij, vt fiat de regulari sæculare, 574.10
Rerum hæreditariarum præsumitur esse ex titulo hæredis, 4 8 88
Possessio rei stabilis transfertur per traditionem clauium, etiam extra præsentiam, secus in mercibus in ea inclusis 503.9
Acquiritur secuta ratificatione facienda in tẽpore, quo possideat ille, qui pro alio se constituat possidere, 573.13
De præterito probat dominium incidenter, 526.21
Proclamata, quod non possit capi possessio propria authoritate debent intelligi de possessione plena, non vacua. sicut è contra quãdo permittitur, 542.13.& seqq.
Posterior præsumitur clandestina, & non manuteneri, 533.40
In acquirenda possessione non est necesse glebas omnes totius fundi percurrere, 425.20
Paria sunt amittere possessionem, vel actionem competentem pro ea, 423.57
Bona fides requiritur ad acquirendam quasi possessionem præsentandi, 577.4
Apprehendens possessionem partis fundi censetur apprehendere possessionem totius, etiam eius, quod creuit per alluuionem, & fundi diuisi gratia commodioris culturæ: & quid in feudis antiquis, diuisis tamen per confinia, 425.21
Obligatio personalis passiua non transit immissum in possessionem bonorum, 523.65
In controuersia anterioritatis prouisionis præfertur, qui possessionem prius accepit, quamuis postea illam amiserit, non autem is, qui fuit posterior in possessione, licet possideat de tempore, quo controuertitur dicta anterioritatis prouisionis, 402.16
Actus dubij excludunt quasi possessionem, 450.42
Immissio in possessionẽ non potest fieri contra tertium nõ citatum, etiamsi esset iniustus possessor, neque sufficiet citatio generalis, quãdo est certus, qui possidet, 502.18
Vnicus actus receptionis sufficit, vt quis dicatur esse in quasi possessione, 551.28
In distributione possessionum, quæ fiunt per Decuriones vnicuique est assignanda portio terrarum, qui sibi sunt vicinæ si adsunt, aliàs etiam longè positas quis suscipere compellitur, 546.6.8
Agens ad restitutionem possessionis beneficij obtinet, si solùm producat collationẽ Vicarij, quamuis nõ doceat, quòd mandatum illius se extendat ad collationes: & quãdo sufficiat titulus coloratus beneficij, 437.46.47
Capta per procuratorem idem operatur, ac si principalis illam cœpisset, 542.5
Apprehensa in parte rerum consistentium in pondere, & mensura intelligitur capta in omnibus; & quid in grege ouium, & Equitij, & in choro cantorum, & in iuribus incorporalibus, 425.30
Possessio, & fructuum perceptio de recenti probat dominium incidenter, 526.29
In probatione alicuius præambuli sufficit probare possessionem clericatus, 439.42
In acquirenda possessione contra plures requiritur consensus omnium, & vnius contradictio impedit, vt possessio non acquiratur, 426.8.6
Recognitio colonorum non transfert possessionem, sed requiritur actus facti alium possessorem inducendo cum recessu ipsius à fundo conducto, 519.74
In possessione capta per negotiorum gestorem ratificatio nihil operatur, si ante eam ille sit spoliatus, 573.14
Retinens actus possessorios in certa portione muri, videlicet fenestras, aut claues est manutenendus in possessione totius muri, 425.38
Eiectus possessione fundi habet publicianam etiam pro incremento per alluuionem, 425.23
Transfertur per traditionem clauium probato titulo valido, & habili ad acquirendam possessionem, aliàs præsumetur facta custodia, 503.2
Possessio dicitur translata per tradentem claues, dummodo transferens possideat, 503.7
In beneficiis Ecclesiasticis possidens Ecclesiam dicitur esse in possessione omnium bonorum Ecclesiæ, 425.18
Per colonum possidens non priuatur possessione, nisi illo expulso, 519 75
Articuli non sunt impertinentes, in quibus petitur quo titulo, & qua causa quis possessionem habeat, 402.2
Coniecturæ sufficiunt ad declarandum, an possessio sit iure proprio, vel communi, 450.43
Possessio iura familiaritatis non impedit, vt alius non sit manutenendus in sua possessione, prout est in filio, fratre vxore, & similibus possidentibus bona parentum, fratrum, & mariti, 450.1
Conditio possidentis est melior, & magnum est commodum possessionis, 402.22
Possidens præsumitur habere possessionem ex causa venditionis sibi factæ, 564.30
Possidere dicitur, qui non probat se fecisse diligentiam pro possessione adipiscenda, & idem in negligente illam recuperare, 453.13
Fructus debentur ex contractu, donec pendet causa rescissionis illius ob fauorem contrahentis, prout exceptio furoris non impedit immissionem & possessionem, 531.84
Quasi possessio Iurispatronatus acquiritur ex vnico actu præsentationis secuta institutione, 577.22
In iuribus negatiuis non acquiritur possessio nisi prohibitus acquieuerit prohibitioni, & concurrat spacium decem, aut 30 annorum, & sufficit prohibitionem fieri maiori parti subditorum, 564.52
Aditio hæreditatis videtur resultare ex adeptione bonorum hæreditariorum, potest tamen acquiri possessio absque dominio, & antequam hæreditas adeatur, 542.11
Possessio competens iure speciali non releuat, nisi probetur titulus: & quid in censibus, 508.38.39
Possessio præsumitur ex titulo magis proficuo, 752.25 4
Non probatur ex locatione contra tertium, qui possidet, secus si possessio erat vacans, 689.9.10
Est nulliter capta ob conditionem satisdationis non impletam, si constat de illius petitione, 704.7.
Spoliatiua nunquam confirmatur, quamuis esset de nouo concedenda, nec datur retentio quidquid secus sit, quando ageretur condictione indebiti, 734.22.&c.
Acquiritur per actum preparatorium ad vsum, 615.13
Amittitur etiam in actu nullo, dummodo non ex defectu consensus, 704.17.21
Est præsumenda iure familiaritatis, stante communione, & patrimonio indiuiso, 704.27
An perdatur, nisi acquiratur ei, in quem transfertur, vel nisi iuxta eũm modum, ad quem fuit restrictus animus transferentis, 704.44.53
Filiationis probatur ex duabus coniecturis etiam de se imperfectis, 754.30.
Hauriendi aquam dicitur acquisita faciendo riuum vel

vel fossam, 615.14
Transfertur in mutuo, 756.35
In quibus actibus dicatur acquisita, 732.11
Ciuilis, quam habet proprietarius, trahit statim possessionem naturalem, quæ erat apud vsufructuarium, & cum illo residet, prout è contra naturalis possessio trahit ad se ciuilem, 779.6.7.8
Dicitur probata ex perceptione fructuum, 615.31
Quæ per statutum transfertur in heredes est plenissima, & vera, tanquam per legem translata, 700.46
Ciuilis remanet apud Dominum directum, cuius vigore datur ei manutentio, 736.7.8
Retentio competit immisso in possessionem, si creditum est clarum, & non controuersum, 734.13.16.20
Clausula precarij, & constituti operatur vt mulier possit propria authoritate ingredi possessionem bonorum viri, quamuis essent ab aliis apprehensa, 700.62.63
Mulier potest mutare causam possessionis ratione suæ dotis, si prius possidebat cum viro iure familiaritatis etiam absque aliqua declaratione, 700.59.60
Traditio possessionis potest fieri sub conditione, 704.11
Immissio petitur per possidentem pro sua possessionis confirmatione, 371.28
Pacta de ingrediendo possessionem authoritate propria non possunt exerceri contra singularem successorem, 633.11.12
Ingressus solus in fundum an sufficiat, vt quis dicatur esse in quasi possessione vsusfructus, vel requiratur aliquis vsus & exercitium illius cum scientia, & patientia aduersarij, 615.1.27.36
Filius constituitur in quasi possessione filiationis non solum contra parentes tractantes eum vt filium, sed etiam contra alias tali tractatui consentientes, 754.32
Probata possessione dicitur etiam probata perceptio fructuum itavt talis possessor teneatur ad illorum restitutionem, 615.69
Exactiones factæ per eum, qui prætendit esse in possessione exigendi non præiudicant, si non probetur scientia, & patientia Rectoris, 614.14
Mulier si facto suo cecidit possessione etiam sine solemnitatibus, non habet aliquam manutentionem seu retentionem, 700.61
Existens in possessione legitimitatis, & suitatis debet obtinere in manutentione possessionis: translata per statutum, non obstante quacunque exceptione, 732.10.40. & seqq.
Successor iuris præsumptione, quantumcumque habet alium animum censetur possedisse eo modo, & forma, qua defunctus possidebat, tanquam sit vna persona cum eo, 779.17.18
Immissio impeditur per eum, qui habet dominium, & possessionem, 731.12
Defunctus sicut non potest mutare suam possessione solo animo, non superueniente noua causa, ita neque poterit eius hæres, 779.19
Continuatio possessionis præsumitur, 765.71
Habens possessionem ædificij censetur habere vsum, ad quam ædificium erat destinatum, 615.72
Statutum Vrbis continuat possessionem bonorum defuncti & procedit etiam in infante, & quando habeat locum in feudalibus, 736.12.c.732.76.&c.
Translatio possessionis an possit fieri per legem, statutum, aut Principem, 732.2.4
Paria sunt non acquirere possessionem, vel nulliter adipisci, 732.19
Cadens à possessione facto proprio non potest agere spolio, 704.46
Existens in possessione seruitutis tenetur nihilominus probare illam ad se competere, 752.82
Compensatio æquiparatur veræ solutioni quoad liberationem, secus quoad effectum, vt quis censeatur constitutus in possessione exigendi, tam si fieret compensatio inter debitorem, & creditorem quam ipsi tertio, 728.9.&c.
Ciuilis possessio proprietarij non adhæret in aliquo possessioni naturali vsufructuarij, 779.18.19
Substantia possessionis non consistit in perceptione prouentuum, sed potius efficacia, vtilitas, & eius effectus, 615.32
Verba (sine decreto, & licentia Iudicis) an operentur vt quis possit ingredi possessionem, non liquidato negotio, 633.13.14
Proconsul ingrediendo Prouinciam acquirit quasi possessionem Iurisdictionis absque alio vsu, 615.15
Pendente lite super deuolutione non datur aliqua innouatio vt ingressus possessionis, & vacantis, 758.21.
Translatio possessionis vigore statuti est inducta in fauorem filiorum, & in odium eorum non debet retorqueri, 732.36
Missus nulliter in possessionem potest retinere rem, donec totum suum creditum sibi soluatur, 706.11.12
Actio spolij excluditur, si prætendens possessionem antiquiorem approbet recentiorem cum Titulo, & bona fide, 704.2
Remedium reintegrandæ possessionis non datur contra possessorem cum bona fide, & titulo, & habentem causam ab authore bonæ fidei, 704.28.29
Scientia, & tolerantia diuturna possessionis excludit clandestinitatem illius, 704.3
Modus per quam transfertur possessio vigore statuti an sit realis, & verus seu fictus, 732.5.6
Immissus in possessionem ex Saluiano interdicto debet ex fructibus sibi satisfacere de suo credito, 706.66
Non potest prætendi immissio in possessionem per illum qui cecidit ab ea facto proprio, 731.3
Interdictum adipiscendæ possessionis competit ei, in quem ipso iure possessio est translata, 771.47
Non datur immissio subrogato in iuribus defuncti, nisi probata possessione eiusdem defuncti, exemplo hæredis, qui petit se immitti in possessionem bonorum iuxta l. fin. C. de Edict. D. Adr. toll. 780.4.13
Proprietarij an censeatur amisisse, si vsufructuarius, vel eius hæres, finito vsufructu rem alteri tradiderit vere, seu ficte per precarium vel constitutum, 779.15.24.25
Iudex sæcularis non potest concedere mandatum capiendi possessionem rerum ecclesiasticarum, etiam quod tractaretur de dominio vtili inter laicos, 732.16.17.18
Licentia capiendi possessionem habita ab hærede, & titulus legati relicti a testatore faciunt, vt quis dicatur legitimus contradictor ad impediendam immissionem, 731.4
Mandatum ad acquirendam possessionem cum clausula (sine præiudicio habentium potiora Iura) est conditionale, & incertum neque impedit, vt petitor non sit manutenendus, 732.12
Legatarius non capit propria authoritate possessionem rei legatæ secus si hæredi nihil debetur occasione falcidiæ, 771.49
Pacta ingrediendi possessionem propria authoritate licitè apponuntur in quibuscunque dispositionibus, & transeunt in hæredes, & contra hæredes, 683.14
Dominium potest acquiri sine possessione ex sola traditione vel apprehensione rei corporalis, 615.2.10
Creditores si ostendunt maritum exuere possessionem vxoris in eorum præiudicium non dicuntur opponere de iure tertij sed de non iure agentis, 700.65

Licentia de ingrediendo, seu iussus de immittendo suspenditur ex duplici iure contradictoris habentis titulum, & possessionem donec de suis iuribus discutiatur, 765.40

Vsusfructus non debet capi de manu haeredis, si testator mandauit quod vsufructuarius accipiat possessionem suorum bonorum absq; aliqua licentia Iudicis, 696.1

Non acquiritur ob incertitudinem quantitatis legitima, 694.12

Civilis domini directi requiescit in naturali domini vtilis, qui recognoscit eundẽ directum dominum, 779.27

Probatur per simplicem habitationem, & per solum aspectum, & per simplicem deambulationem, si constat de animo, & causa possidendi, 615.37.39

Facilius perditur quàm dominium, 704.50.51

Verba (capiendi possessionem propria authoritate) aequiparantur verbis Quod liceat creditori aliquam rem pro suo credito alienare, 683.23

Vsufructuarius omnium bonorum potest capere possessionem propria authoritate, 696.2.3

Actus naturalis apprehensionis requiritur ad acquirendam possessionem, 732.3

Dicitur acquisita absque eo quod fructus percipiantur, cũ sufficiat cultura agri, vel quid simile, 615.33.34.35

Pactum quod possit capi possessio propria authoritate propter alienationem seu canonem non solutum, non exerceri nisi prius praecedat liquidatio cum citatione partis, 633.1. *& seqq.*

Verba (vti proximiores) in sententia an dicantur apposita incidenter per modum iustificandi possessionem, vel principaliter, ita vt sit concedenda, vel deneganda appellatio, 664.34. *& seqq.*

Vsusfructus non perditur, si vsufructuarius ingreditur possessionem palam authoritate propria, 696.5

Non potest esse simul apud duos, 700.47

Beneficium statuti continuantis possessionem bonorum patris in filium competit etiam legitimato, 732.48.49

Et in quocunque possessorio, 732.1.7.30.31

Et quamuis simus in existente in vtero, furioso, & ignorante, 700.38.41. *& seqq.*

Et an concedatur, si possessio non est vacans: & quando possit dari naturalis vacatio, 736.9. c.732.24. *& seqq.*

Et an retardetur per exceptiones oppositas contra filiationem, & suitatem, 732.20.23

Et an dicatur merum possessorium seu mixtũ, 732.45.46

Et quid in re cuius possessio coheret personae, & quae non est continuabilis, 732.72.73

Claues sunt pars rei, & per eas intratur ad possessionem, 681.5

Haeres eius, qui habebat possessionem precariam, non potest possidere nomine proprio, quamuis precarium ignoraret, & per 30. annos possiderit, 779.20

Tutor faciens actus possessorios pro nomine acquirit illi, etiam ignoranti possessionem, 700.45

Parentes quando possint constituere filium in quasi possessione legitimitatis ita vt non sit probanda veritas matrimonij, 754.40

An acquiratur per solam inductionem in fundum in seruitutibus praed. & vrbanis, 615.10.20.23

5 *Possessio fingitur per legem acquisita, si non stat per eum, qui debet eam apprehendere, & impeditur, ne illam adipiscatur*, 934.10

Acquiritur ex locationibus cum exactione pensionum, 989.25

Iniusta debet manuteneri dummodo non sit notoriè iniqua, 870.18

Est acquisita per appositionem Custodis, & an requiratur vt talis custos habeat animum possidendi pro eo qui illum posuit, 939.11.23

Habita a Principe dicitur nulla tanquam possideatur authoritate magni Principis seu magni Praetoris, 907.12

Capta per modum continuandi prius acquisitam non facit nouum actum, 910.11

Antecessoris iuuat successorem, 871.2

D. functi operatur vt res sit praesumenda in eius bonis quamuis non constet de domino, 869.17

Probatur ex instrumento impositionis census, in quo asseritur quod quis habet domum pro indiuiso, 838.8.9

Acquisita in parte dicitur acquisita in tota re, 910.3

Non probatur, si in libro Monasterij asseratur, quod illud habet talem domum, 838.8.

Ciuilis amittitur propter suspicionem quam possidens habet se posse repelli, 954.7

Possidens de mandato Iudicis habet remedium retinendae possessionis, 926.1

Continuatio possessionis vigore statuti an detur in bonis, quae non transmittuntur ad haeredes, 954.15.18

Instrumentum an debeat tradi in conspectu Rei ad effectum translationis possessionis, 910.29.30

Habens possessionem titulatam praefertur non habenti titulum, 910.5

Praedo est manutenendus in sua possessione, & ad illam debet restitui, secus si ex eisdem actis appareat esse praedonem, 899.21

Existens in possessione semper praesumitur esse in ea donec sua voluntate non recesserit, aut probetur expulsio, 981.31

Iudex rectè procedendo priuat possessorem omni possessione Ciuili, & Naturali, etiam non expulsis colonis, 926.28

In possessionem rerum mobilium non intrat praesumptio continuata possessionis quam non retinetur animo sicut in stabilibus, 950.39 41

Statuta de continuanda possessione habeant locum quando possessio non est vacans sed per alium possessa, & apprehensa, 954.13

Associatio ad possessionem ratione hypothecae quando detur contra tertium vigore constituti, 855.1.4

Iudex nulliter procedens an priuet possidentem sua possessione, 926.1.18.22

De duplici praxi capiendi possessionem ante vel post liquidatum negotium, 921.14.16

Excluditur spolium, non probata possessione, & continuatione illius in rebus mobilibus, 950.43

Expulsio indebita est probanda per eum, qui praetendit nulliter esse priuatum sua possessione, 950.32

Venditio dicitur ratificata per possessionem captam de re vendita, 876.25

Verba (capiendi possessionem propria authoritate) an excludat declarationem, & liquidationem, 921.11.13

Traditio possessionis, quae fit per actus fictos ab aliquo possessore an requirat praescientiam eius cui possessio traditur, 910.34.36

Declaratoria non est necessaria si aliquid potest liberè fieri, & datur ingressos possessione absque requisitione illius, qui aliàs deberet requiri, 921.20.22

Ingressus possessionis de mandato Iudicis an suppleat licentiam domini, 913.8

Retentio datur quando liquidatio superuenit post ingressum possessionis, 921.18

Instrumenti traditio transfert possessionem, & dominium rei in eo contentae, 910.2

Tertius non potest acquirere possessionem pro alio, si non habeat mandatum, dicitur tamen acquisita, si postea ratificetur, 910.37

Proprie-

Proprietarius an possit ingredi possessionem propria authoritate, vsufructu finito, vel potius sit agendum contra heredem actione ad vendicandam, & euincendam illam naturalem possessionem, 899.4

POSSIDERE.

1 *Possidere præsumitur quis vt dominus, & nomine proprio, non alieno, 69.11*

Interdictum {Quorum bonorum an detur contra eum, qui possidet, & dolo desiit possidere; & quod in re subiecta fideicommisso, 789.18

Iudex debet declarare, quod res spectat ad actorem quamuis reus non possideat, si constat de iure agentis absoluendo reum, & cum cœperit possidere post sententiam poterit fieri executio contra eum absque nouo processu, 78.11.12

Possideri pleno iure quomodo accipiatur, 46.8

POSSESSOR, POSSIDENS.

1 *Possessor annui redditus conuenitur non facta excussione, 16.17*

Quilibet possessor tenetur hypothecaria, 36.35

In pluribus possessoribus quando vnus præiudicet alteri, 113.5

Tertius possessor habens causam ab herede grauato non potest refricare quæstionem dominij, prout ipse hæres, 69.12

Rei censuatæ quando sit conueniendus actione directa ad solutionem canonis, & auocetur possessio per hypothecariam, & detur retentio possidenti, si soluat, 24.1. & seqq.

2 *Possessor potest pro tributis præteritis conueniri, 272.7*

Nullam habens causam possidendi rem detentam an sit absoluendus, si Actor volens illam vendicare non probet eam esse suam, 261.3

An efficiatur nunciatus per satisfactionem præstitam à nunciate, 384.21

Statutum loquens de possessore an comprehendat eum, qui dolo desiit possidere, 223.20

Possidens æquiparatur illi, qui dolo non vult possessionem recuperare, vel acquirere, 223.21

Semel quando præsumatur possidere, & cui probatio incumbat, 223.37

Pleno iure an dicatur qui non habet proprietatem, 327.13

Venditor patiens emptorem possidere quando sibi præiudicet vt non possit inuentare spolium, 375.8.11.12

Agenti contra possidentem incumbit onus probandi quod bona proueniunt à patre si ignoratur an filius acquisierit illa ex bonis paternis, seu aliunde acquisitis, 382.2

Ædificator possidens an habeat optionem præstandi satisdationem, vel potius pertineat electio ad nunciantem, 384.15.16

3 *Possidens in vita præsumitur possidere vsque ad mortem, 477.28*

Fundum pignoratum possidens pro summa quanti vales excusatur ab onere satisdandi cum dicatur proprius ipsius, 422.11

Curatus non possidet sibi sed Episcopo, 425.52

Possessor malæ fidei non facit fructus suos, 577.7

Triennalis beneficij, quod prætenditur reseruatum, an possit molestari, & præsumatur dispensatus, 574.17

Curatus dicere potest se possessorem, etiam turbatum post adeptionem beneficij, quamuis nullas receperit decimas, 425.19

Pro indiuiso habet quo tam portionem in qualibet gleba, 555.1

Statutum tribuens executionem paratam contra possessorem rei censui subiecta intelligitur de eo, qui possidet nomine suo secus si iure familiaritatis detineret, cum non sibi, sed alteri possideat, 450.15

Possessor non habet remedium adipiscendæ, 753.1 4

Bonæ fidei facit fructus suos, prout etiam ille, qui non est in bona, nec in mala fide, 649.6

Dicitur habere meliorem conditionem contra eum qui nullum ius habet, 691.21

Tempore obitus præsumitur retro possedisse, 765.72

De iure speciali potest effici etiam possessor de iure communi, 754.1.

Manutentio datur possessori, donec negotium proprietatis terminetur, 681.29

Titulus etiam coloratus ad fauorem tertij possessoris habitus à Papa æquiparatur, Titulo habito à testatore per quem excluditur immissio & via executiua, 766.1.2.7

Tenetur ad onera realia vel mixta, & conuenitur pro rebus hypothecatis, 611.2. c.730.33

Præsumitur possidere nomine suo non alieno, 657.40

Commodum possessoris multum operatur, 765.41

Remittens possessori rem dicitur alienare, 674.12

Possessor non est priuandus possessione exigendi pensionem non obstantibus exceptionibus, quæ requirunt disputationem, 921.4 5

Iudex nulliter, & iniuste procedens non dicitur spoliare possessorem, neque priuare aliquem suis rebus, & iuribus secus si seruatis seruandis sententiam ferret, 932.17

Emptor habendus est pro possessore, si per eum stetit, vt possessionem non accipiat, 959.8

POSSESSORIVM.

Possessorium adipiscendæ admittit exceptionem defectus proprietatis, 238.2 2

Non ad merum factum, sed etiam ad ius pertinet, & ius quoddam definitur, 239.96

Res spiritualis an sit spirituale, & eius cognitio spectet ad Ecclesiasticum, 238.78

Non est definiendum liquidatis iuribus petitorij, 238.33

Causarum Spiritualium, an ex consuetudine, vel priuilegio possit cognosci per laicum, 238.49.50

In Iudicio possessorio an sit permissum opponere incapacitatem hæredis, 264.39.40

Potest omitti; & pronunciari super petitorio stante decreto irritante, 283.27

Exceptio dubia non impedit processum in possessorio, 342.18

Restitutio, & recusatio testium non admittitur in possessorio manutentionis, 384.23

Non admittit appellationem stante ægidiana, quæ habet locum in quacumque instantia, 266.1

Suspenso petitorio, an remaneat solum Iudex in possessorio; itaut non sit opus reuocare sententiam primam, à qua fuisset appellatum, 266.16

An requirat plena probationem, 268.23.24

Possessorium adipiscendæ admittit exceptionem, doli facis, quia petis, quod restituturus es, 541.33 3

V. Manutentio, Interdictum, cum similibus.

Possessorium an cumuletur cum petitorio in interdicto retinenda, 681.22. seqq. 4

Requirit leuiores probationes, 754.31

Mulier, & minor quando possint præiudicare in possessorio absque solemnitatibus statuti, 704.8.20

Non est agendum amplius possessorio, quando quis fuit immissus in possessionem seruatis seruandis contradicente aduersario sed debet intentari judicium petitorium; 694.48

In possessorio adipiscendæ obstat exceptio; doli facis, quia petis quod statim restiturus es, 731.9

Rei iudicatæ absorbet ius agentis in possessorio 731.2

Existentia Iurispatronatus, si controuertitur, probationes in possessorio requiruntur, prout in petitorio, & gratia est iustificanda cum exhibitione tituli, seu Instrumenti possessionum continuatarum spacio centum annorum, 780.1.2.3.19

5 *Possessorium iudicium differt à petitorio, ita vt fideiubens super vno non censeatur fideiussisse super alio*, 960.19

Mandatum Iudicis an priuet possessorem possessione absque aliqua citatione, & electione, 912.51

Testis vnicus nullam fidem facit in possessorio plenario, quod ordinatur ad finem perueniendi ad sententiam definitiuam, secus in summariissimo, 950.35

Questio possessorij cessat stante petitorio notorie nullo, & non tribuente aliquod Ius, 809.18.20

Aduersus sententiam Iudicis procedentis seruatis seruandis non competit remedium possessorium, secus si non adesset notoria iniustitia, & nullitas patens, 912.53

Datur pro præstatione, quæ soluitur ratione certa rei, 981.29

POSTERIVS, PRIVS.

4 *Posterius & prius non consideratur in eodem actu*, 646.18.c.774.17

POTENTIA.

1 *Potentia proxima actui an habeatur pro actu*, 96.19

POTEST, POSSIT.

1 *Verbum (potest) est facultatis & arbitrij*, 146.15

Si negatiua præcedat verbo (potest) reddit actum impossibilem, & inducit necessitatem, 23.4

Est extensiuum in futurum, 155.17

3 *Quod non possum vt ego potero vt quilibet*, 459.7

4 *Verbum (possit) iuncta negatiua, inducit omnem necessitatem, & tollit quamcunque potentiam, & plus negat, quam firmatiua affirmet, & facit vt dispositio sit irrita*, 755.32

Verbum (potest) significat facultatem, non necessitatem, tam in legibus quam in contractibus, & rescriptis, 655.75

5 *Potuit noluit, quod voluit adimplere nequiuit*, 809.12

POTESTAS ET VOLVNTAS.

4 *Potestas, & voluntas requiritur ad perficiendam quamcumque dispositionem*, 699.26

Actus non sustinetur ex potestate, qua quis non fuit vsus, 699.29

De potestate Principis non est disputandum, 724.8.9

3 *Potestas faciendi concessa ei qui prius habebat facultatem, inducit liberum, & absolutum arbitrium*, 443.2.3

Magistratus pendet à Principe, 559

Habens aliquem in potestate censetur etiam habere eius bona, 405.25

In casibus, in quibus perditur patria potestas per filium ingredientem.

Monasterium, seu in similibus, non amittitur vsusfructus patri quæsitus, 464.12

POSTHVMVS.

2 *Posthumus an præsumatur filius ex solo nomine patris*, 267.28.29

Potest non nasci quamuis Ecclesia construenda non possit non fieri, & quomodo in istis æquiparatio circa legata, 358.9

PRANDIVM.

2 *Prandij hora an debeat mitti ad prius inuitatos, & quod consilium in hoc dederit vxor Caldersni*, 284.58

PRATVM

1 *Pratum an contineatur nomine fundi*, 126.19

Locatio prati an comprehendat arbores, 164.1

Damnum dans arboribus in prato existentibus, censetur dedisse prato & magis punitur, 164.5.7

Dicitur quasi paratum ad fructus capiendos, 164.8

PRATVM PISTORIEN.

Pratum an sit exemptum à Iurisdictione Pistorien. 918.32 5

An sit illius diæcesis, 918.3

De eius priuilegiis, & an illud constituant in statu illius diæcesis, 918.27

Pratense statutum mandans, vt nullus præsumat allegare quod Præpositus Pratensis non habeat in Terra Prati iurisdictionem an sit contra libertatem, 918.11

Priuilegium Pauli III. concessum Præposito Pratensi quid contineat, & an per illud præseruetur iurisdictio Ordinarij Episcopi, 918.34

PRÆBENDA.

Præbenda dicitur affecta per decretum irritans, etiam ante præsentationem primarium precum, & quando requiratur præsentatio, 478.8 3

PRÆCARIVM.

Præcarium an possit statim reuocari, 167.16 1

Quando transferat possessionem, 174.32

PRÆCEDENTIA.

Præcedentiæ causa an terminetur secundum communem æstimationem, 11.74 1

De præcedentia Vicarij, Archidiaconi, & aliorum. V. Vicarius, & in locis propriis.

Præcedentia an debeat dari Parochis in generalibus, 298. per tot. *V. Funeralia.* 2

Episcopi Brixiensis, & Tridentini, 298.90

Varia remedia pro recuperanda possessione præcedentiæ, 298.11

Consuetudo in materia præcedentiæ quando sit seruanda, 298.8.99.c.491.9

Præcedentia an competat standum est consuetudini, 492.9 3

Præcedentiæ causa magni præiudicij, 845.1 5

Consuetudo attenditur in materia præcedentiæ, 867.27

Administratio generalis ob numerum maiorum fratrum non tollit in præcedentia prærogatiuam tempor is, 843.37

In præcedentiis attenditur quod Princeps, & obseruantia particulariter disposuit, 940.6

Fratres Sancti spiritus in Saxia præcedunt Benedictos ad similitudinem Canonicorum Regularium, 845.39

Præceptor Sancti Spiritus ex obseruantia præcedit Generalibus aliarum Religionum, 845.4.6

Ordo Sancti Spiritus non est inter mendicantes de quibus loquitur Bulla Pij V. dantis præcedentiam Prædicatoribus, 845.38. *V. Præeminentia.*

PRÆCEPTOR SANCTI SPIRITVS.

Præceptor Sancti Spiritus habet primum locum in Capella, & Conciliis ante Generales aliorum Religionum. 845.4.6 5

Vtitur priuilegiis antiquis, neque indiget nouis stante restitutione aduersus suppressiones Præceptoria cum recuperatione omnium etiam in tertium alienatorum, 845.27.29

Præceptoria Sancti Spiritus fuit suppressa per Iulium III. quoad modum eligendi tantum Præceptorem, non quoad alia Iura, licet postea fuerit restituta per Paul. IV. aduersus dictam suppressionem, & an illa sit perpetua, 845.9.18.40

Institutio Sancti Spiritus fuit approbata per Innoc. III. ideo præcedit ordinem Prædicatorum, postea confirmatum per Honor. III 845.7

PRÆCEPTVM.

Præceptum ad reluendam tenutam infra terminum à die executionis computandum non comprehendit diem termini, 161.8 1

Præcepta sunt moraliter intelligenda, 413.31 3

PRÆ-

PRÆDECESSOR.

4 *Prædecessor non obligat successorem, 606.12*

PRÆDICATIO.

2 *Prædicatio an consistat in Iurisdictione contentiosa, 393.13*

An concedatur Episcopis & legatis extra suam diœcesim & debeat obseruari dispositio Concilij, 393.9. & seqq.

Quomodo sit intelligendum priuilegium prædicationis per vniuersum Mundum, 393.11

PRÆDIVM.

1 *Prædium datum in solutum marito quando præsumatur venditum, 38.27. & seqq.*

3 *Nomen prædij est generale ad agrum & possessionem, 460.11*

Prædij appellatione etiam pars continetur, 460.13

4 *Prædij nomine pars continetur, 745.48*

PRÆFATIO.

3 *Præfationis verba an censeantur repetita in conclusione quando magnum interuallum temporis intercesserit, 575.31.32*

4 *Arguit causam finalem quæ censetur repetita in sequentibus, 741.7.8*

PRÆFERRI.

1 *Præferri quis debet in re sua, 88.12*

Præfertur habens meliora iura, 97.7

Quo casu quis sit præferendus in venditionibus frumenti, fructuum, & similium rerum, 149.39

V. Venditio.

PRÆHEMINENTIA.

1 *Præheminentia in Ecclesia, & locus honorabilior an possit pretio æstimari, 110.11*

Vicarij sit dignitas, 105.28

5 *Præheminentiæ sunt fructus, & emolumenta possessionis Rectoriæ, & Canonicatus, 940.7.26.c.867.26*

Datur ex insignis, & vestibus, quæ arguunt dignitatem, 845.50

Conceditur antiquiori, 893.29

V. Præcedentia.

PRÆIVDICIALE.

2 *Præiudicialis quæstio impedit litis contestationem in actione instituta, 354.37. V. Causa.*

In Iudicijs præiudicialibus quale prius debeat intentari, 394.8.20.21

Index quando efficiatur competens ad cognoscendum de exceptionibus præiudicialibus, quarum cognitionem non habebat, 394.11.12

PRÆIVDICIVM.

3 *Præiudicium quando veniat sub nomine damnorum, & amissionis lucri, 833.10.*

Concessio absque præiudicio alicuius intelligitur solum respectu eorum, quæ nō sunt in gratia expressa, 992.9.

Dispositio cum clausula (sine præiudicio) an censeatur reuocata, quamuis postea fierent actus absque tali protestatione, 98...41.43

Confessio debitoris relatiua ad certam scripturam illi non affert præiudicium si non appareat in ea aliquod debitum, 946.2

PRÆLATIO.

1 *Prælationis causa terminatur secundum consuetudinem, 106.2.*

2 *Prælatio an acquiratur in spiritualibus & eis annexis, vt in recipiendo pacem, offertum, & similia etiam per mulieres, & an per illas in istis possit induci consuetudo, 210.8.34.35*

4 *Prælatio an detur redimenti domum debitoris suis proprijs pecunijs contra alios creditores etiam priuilegiatos, 616.4. & seqq.*

PRÆLATVS.

Prælati quare dicantur sal terræ, 179.43 1

Prælatus an possit præiudicare Monasterio in bonis ingredientis religionem, 118.34

Prælatus inferior non vtitur insignijs dignitatis præsente superiore, 467.11 3

In acquirendis potest præiudicare Ecclesiæ, & non requiritur aliqua solemnitas in similibus renunciationibus, idem in Abbatissa, 558.51

Prælatus negligens in administrando potest reuocari, si vt tutor, 601.26 4

Tenetur de suo, si Ecclesia propter eius negligentiam passa fuerit Damnum etiam lucri cessantis, & quamuis simus in quærendis, 601.12

Potest obesse Ecclesiæ in acquirendis quoad euitationem pœnæ extrinsecæ de qua in Constit. Paulina secus quoad nullitatem repudiationis, 674.20.21

Reputatur tanquam sponsus Ecclesiæ, 601.1

Prælatus parcius viuendo sibi acquirit quod debuisset expendere pro suo vsu, & familia, 986.21 5

Non habet facultatem alienandi pecuniam magnæ quantitatis existentem in proprietate Ecclesiæ, etiam conuertendam in illius vtilitatem sine solemnitatibus, 931.1

Potest agere vt restituatur ad possessionem, qua fuit spoliatus suus antecessor quamuis nunquam possederit, dummodo non experiatur nomine suo, sed Ecclesiæ, 974.22

Licet teneatur reinuestire pecunias in emptionem prædiorum tamen debet illas retinere causa subleuandi necessitates Ecclesiæ, 931.6

PRÆLEGATVM.

Prælegata an veniant in restitutione fideicommissi & quid si nihil fuit dictum de portione an idem operetur simplex substitutio, 369.13. seqq 2

Prælegata non veniunt in restitutione fideicommissi, quando substitutio est facta an alijs bonis, 404.16 3

PRÆPARATORIVM.

Præparatoria sunt de connexis ipsius præparati, 262.14 2

Indiciorum omissa, vel præpostera non reddunt processum nullum, 301.38

PAÆSCRIPTIO.

Præscriptio triginta annorum in dubio non intelligitur sublata, 2.3 1

Non est interrupta in retractibus per litis contestationem, si actor non fuit prosecutus litem captam, 2.43

Noua potest incohari in ciuili interruptione præscriptionis facta per libellum, seu litis contestationem finita lite, 2.46. & seqq.

Etiam temporis immemorabilis impeditur per malam fidem, 2.26

Triginta annorum habet locum in remedio reintegrandæ, 2.10.c.175.1

Et in promissione retrouendendi semper quandocunque perpetuis temporibus omnibus anno, mense, hora d e, & toties quoties placuerit, tam in dispositionibus legis quam hominis, etiam stante iuramento, seu promissione obseruandi sub verbo Principis, 245 6.17.19.53.54

Triginta annorum tollit actionem ad repetendam dotem, & omnem aliam actionem perpetuam, 2.14.15

Centum annorum non potest tolli per Principem quidquid secus sit in præscriptione 30. vel 40. annorum, 2.22.23

Non interrumpitur per citationem si causa est perempta culpa actoris, 2.44

Nec per litis contestationem factam absque mente prosequendi litem, 2.45

Triginta annorum habet locum in legato non acceptato, 2.25.27.28.

Noua quando inducatur quoad ius pasculandi post prohibitionem, 80.21

Per captionem pignorum quo casu sit interrupta, 80.22. & seqq.
Existens in possessione Iuris eligendi repellitur, si per contradictionem unicã fuit interrupta præscriptio, 80.24
Interruptio præscriptionis perficitur eodem modo in incorporalibus prout in corporalibus, 80.25
Denunciatio extraiudicialis quando vitiet præscriptionem iam captam, 80.29
Interrumpitur per dationem pignoris voluntariam, & si agnoscatur debitum, recipiatur secunda cautio, & soluantur usuræ, 80.38.39
Numquam currit stante mala fide, 78.44
Et quid in actionibus personalibus, & in fisco, 52.1. & seqq.
Incipit currere post pupillarem ætatem, & interim dormit, 78.45
Omnia capta in maiore currunt contra minorem eius hæredem etiam pupillum excepta præscriptione 30. ann. 78.46
Non inducitur non reproducta citatione, 66.41.44
In rebus mobilibus, quæ ponuntur ad impediendam viam quando procedat, 84.28
An requiratur ad probandam consuetudinem, 158.17.19
Interrumpitur per citationem coram Iudice, de cuius Iurisdictione dubitatur, 90.34
Beneficia reseruata non possunt optari, non obstante præscriptione immemorabili, 52.7
An habeat locum in iure colonia, 152.6
Non cadit in potestate aliquid faciendi, 118.26
Per Bullam in Cœna Domini præscriptio omnis est interrupta contra Romanam Ecclesiam, 52.6
Cum mala fide non currit quamuis statutum disponat ut debitum certo tempore præscribatur, 52.12.16
Et quid si statutum dirigat verba in creditorem, 52.17
Et an habeat locum in muliere, & ciuitate, 52.10
Triginta annorum non eximit tutorem, ut non teneatur actione ad reddendam rationem administrationis, 52.14
Solutionis præscriptio intrat elapsis 15. annis prout in statuto Vrbis, 52.18
Non iuuat negotiorum gestorum, 52.19
Etiam cum mala fide procedit in statuto loquente de præscriptione Iuris exequendi debitum, 52.23
Hæres illius, qui habuit malam fidem, an possit incipere præscriptionem à seipso, 52.25
An habeat locum in debito ex causa mutui, vel depositi, 52.29.52.
An currat in debitore parato ad soluendum, si fuerit requisitus, & quando possit dici mala fides ante interpellationem, ita ut impediatur præscriptio, 51.51 & seqq.
2 *Præscriptio currit creditori sub conditione potestatiua, quæ pendet à sua libera voluntate, sicut si debitum esset purum, 223.27*
An sit interrupta, si terra arida efficiatur lacus vel stagnum propter impetum aquarum, vel industriam alicuius, 314.34
Emens prædium pro alio, & illud non restituens domino, an sit tutus præscriptione 30. annorum, 204.7.8
Interrupta contra principalem debitorem non nocet fideiussori, 310.37
Currit excommunicato, si est in mora petendi absolutionem, 223.29
Datur in certa parte diœcesis cum territorio excludendo prorsus Episcopum, 212.19
In diuisione per receptionem fructuum unius anni præscriptio ab exordio cuius temporis detur, 559.13.14
Statutum mandans salarium præscribi per aliquod temporis spacium intelligitur de salario principali, non de calculato, 275.52
An detur in inferiore Episcopo quoad cognitionem causarum matrimonialium, 212.14.15
Et quid in illis qui sunt meri imperij, & similis potestatis cum territorio, 212.15
Quando sit prohibita per statutum prohibens omnem alienationem in forensem, 245.33
Tempus requisitum ad præscriptionem an probetur, si constet de possessione initij, & finis totius temporis, licet non appareat de medio, 392.3
Non habet locum in consuetudine inducta per actus extorsiuos, 210.25
Prouinciæ dominus habet ius in tota prouincia nisi obstet præscriptio alicuius in certa parte, 212.20
Impeditur per malam fidem, 399.27
Non potest incipere, nec purgatur mala fides, nisi mortuis omnibus de Collegio, 299.28
In annuis præstationibus à quo tempore incipiat, 399.29
Non currit in facultatiuis, 599.33
Præscribens iurisdictionem in aliquo loco potest punire aduenas ibi delinquentes, licet quoad eos nunquam fuerit illa usus, 425.50 3
Præscribens est similis soluenti, 509.37
In iure quærendo non consideratur titulus aut mala fides præscribentis sed negligentia non petentis, 535.70
Præscriptio venit ad detractionem iuris alieni, 425.5
Dicitur quando viget in aliquo loco, vel quando difformis, quamuis vigeat in regno seu prouincia, 561.25
Potius est præscriptio quam consuetudo, quando acquiritur aliquod Ius uniuersitati seu Capitulo non in communi, sed tanquam personæ fictæ in particulari, 561.28
Debet esse immemorabilis, quando resistit ius, neque adest titulus, 561.24
Vsus, & qualibet consuetudo præterita, & futura tollitur per clausulam decreti irritantis, & non obstantibus, 559.35. & seqq.
Æquiparatur pacto, & priuilegio, & habetur pro veritate, tollendo omnem actionem, & obligationem ciuilem, & naturalem, 509.38
Interrumpitur per citationem, 494.20
Omnis præscriptio capta cum maiore currit contra minorem eius hæredem excepta præscriptione 50. annorum, 475.24
Vnica non sufficit in annuis præstationibus, sed tot requiruntur quot sunt anni, nec in eis habet locum statutum Vrbis admittens præscriptionem 16. annorum in contractibus cuiuscunque generis, sed requiruntur 30. anni, 490.1
Non currit mulieri quoad dotem, durante matrimonio, 475.10
Non datur contra possidentem, neque in iuribus negatiuis, 450.11.12
Iuris adeundi in hæreditate aduentitia currit filiofamil. 475.1
Vt currat in iurisdictionalibus absque probatione veri tituli requiritur ut adsit tempus, cuius initij non extet memoria in contrarium, & quomodo testes super hoc debeant deponere & an sit necessaria vera probatio non præsumpta, 441.12
Non currit nisi cum bona fide, & non sufficit malam fidem abesse, 441.6
Nec filiis in potestate existentibus, & multo minus pupillis, 433.86. &c.
Etiam immemorabilis non attenditur stante mala fide præscribentis, 405.14
Quando contra pupillum, & minorem, etiam hæredem maioris, cum quo erat capta, 403.22.23

An detur contra sententias quæ transierunt in iudicatum, & quarum fuit petita, & cepta executio, 403.1

Impedimentum iuris non consideratur in filio, nisi quando non posset agere propter resistentiam iuris, ac impedimentum patria potestatis, quo casu non currit præscriptio, secus in impedimento facti, 475.6

Officium Iudicis, & actio in factum qua datur pro executione sententia quando sit litigiosa, itaut pendeate lite noa currat præscriptio, 403.8

Statutum inducens præscriptionem procedit etiam in debito iurato quando iuramentum noa probatur aliunde, quam ex Instrumento debiti, cuius robur, & vis per Statutum eneruatur, sicut si ex testibus probaretur, 490.15.16

Statutum Vrbis c.159. admittens præscriptionem 10. annorum non procedit in actibus iuratis, 490.5.& seqq.

Inundationes fluminis, sedes vacantes feria repentina, & absentia causa Reipublica impediunt præscriptionem, 403.27.& seqq.

In Iurisdictionalibus, & regalibus ac Principi reseruatis ius resistit quoad præscriptionem & error iuris, qui interuenit circa titulum non probat, nec causat bonam fidem, etiamsi adsit spatium longissimi temporis, 441.8.9

Extensio non fit in contractibus, neque in præscriptionibus, 425.6

Possessio noa sufficit in præscriptionibus etiam longissimi temporis Iurisdictionis, & regalium nisi doceatur de titulo aut priuilegio, 441.1.2.3

Impedimentum facti resultans ex ignorantia noa impedit cursum præscriptionis 30. annorum, 475.16

Legatum etiam pro legitima consistit in iure quærendo, & in eo requiritur petitio, & declaratio, ideo currit præscriptio nec consideratur mala fides, 458.17.18

Præscriptio 40. ann. resultat ex confirmatione in forma communi, & magis si adsit clausula, ex certa scientia, 599.7. Et an habeat locum etiam in feudis respectu vtilis dominij, 599.8

Decimarum seu certorum iurium de præsenti an extendatur ad futura consimilia iuribus præscriptis 425.1.2

Quando in vna parte agri se extendat ad decimas eiusdem agri ad culturam redacti, & quid vbi sunt diuersa prædia, 425.9.& seqq.

Per reproductionem tituli inualidi succedit mala fides præsumpta, quæ noa admittit aliquam præscriptionem etiam temporis immemorabilis, & de cautela super hoc, 441.17.18

Præscriptio dormit tempore pestis, & belli, 403.24.25. c.433.89.90.

In præscriptione non fit plena interpretatio sicut in contractibus, 425.4

Durante probatione temporis immemorabilis in præscriptione noa potest prætendens iurisdictionem illam exercere, quamuis esset in possessione, 441.14

Tempus pupillaris ætatis filij existentis in potestate patris deducitur, ex præscriptione 30. annorum, 475 25.25

Est interrumpenda per actum validum, 373.3

Statuta circa præscriptionem excludentia creditores ab eorum iuribus per spatium aliquorum annorum non obligant, stante mala fide, quamuis fuerint confirmata à Papa, & verba dirigantur creditores, 405.19.20

Leges ciuiles in materia præscriptionis sunt correctæ, 403.18

Bona fides requiritur in præscriptione iurisdictionis ab initio ex iusto titulo, ita vt noa sufficiat scientia obliuionis tradita pro bona fide habenda, 441.10.

Datur in actione spolij & in alia qualibet spatio 36. annorum, quæ currit contra ignorantes, sicut contra scientes, 494.15.c.433 64

Secus autem in actione noa nata, cui non præscribitur, 577.44

Iuris adeundi an præscribatur à die aditæ hæreditatis vel scientia, 445 47,

In executione sententia, seu laudi an detur præscriptio 30. annorum, 403.11

Legatum an sit præscriptum 30. annis siue sit pro dote siue pro legitima eiusque supplemento, siue pro alimentis, 565.32.33

Præscriptio non requiritur in obseruantia interpratiua, 608.17.c.756.25

Non currit contra habentem assistentiam Iuris communis, nisi sit immemorabilis, vel quadragenaria cum titulo, & hoc casu quando priuilegium, seu exemptio sit ostendenda, 620.8.9

Immemorabilis vel quadragenaria cum titulo requiritur in vnione accessoria & extinctiua tituli, secus in ea, quæ fit æquè principaliter, in qua sufficit quadragenaria sine titulo cum bona fide, 614.9

Non datur in cura animarum, quæ tamen admittitur in concernentibus cognitionem causarum, 655.71

Est pœna negligentiæ, 602.15

Quomodo probetur, 681.44.47

An competat Iudæo, 638.27

Comprahenditur appellatione alienationis, 735.16

Requirit scientiam aduersarij, 681.31

Censetur prohibita per statutum prohibens bona alienari in exteros, 735.15

Non datur, si ius affrancandi proponitur per viam exceptionis, siper viam actionis, 745.82

Creditor legitimæ possidens bona subiecta restitutioni, & quibus illa est detrahenda, an teneatur petere talem detractionem ad hoc, vt ei non currat præscriptio, 602.2 & seqq.

Non admittitur in facultatiuis, 745 85

Non satis est lis mota, nisi etiam sit instituta illa actio, contra quam prætenditur præscriptio, 786.25

Noa currit possessori, 602.11

Non datur si præscribens non probet se vsum seruitutẽ credendo vti iure suo proprio, 681.33

Negligens non potest dici, qui scit ius suum durare, ideo non currit ei præscriptio, 602.15

Præscriptio habet vim pacti, solutionis, & priuilegij, & æquiualet veritati, 860.8.10.c.881.10

Tollit omnem obligationem ciuilem, & naturalem, 860.8

Interrumpitur per recognitionem debiti, 994.10

Quadragenaria non iuuat stante mala fide, 870.16

Non datur quoad canones futuros Ecclesiæ debitos, 912.49

Statutaria regulatur iuxta illam quæ competit de iure communi & in ea requiritur bona fides, 994 4.6

Quando tollatur per contrarios actus, & quod tempus sit necessarium, 918 44

Triginta annorum an admittatur aduersus executionem laudi, & sententia, 994.1.11

Omnis macula & quæstus illiberalis inducitur per spatium 30. annorum, 976.9.18

Qualiter consideretur quoad actus gestos per Præpositum Pratensem, & Episcopum Pistoriensem in terra Prati, 918 48.50

Est interrupta si non potest interrumpi ex impedimento partis, 851.3

Quadragenaria quando suffragetur sine titulo, & priuilegio, 918.43

Quatuor annorum potest allegari per eum, qui aliquid possidet authoritate Principis, 907.8

Triginta annorum parit debitori plenam securitatem &

satisfactionem, 881.18
Interruptio præscriptionis non iuuat, quando quis succumbit in causa, 881.20
Exceptio præscriptionis remouet remedia possessoria, 907.9
Mala fides impedit præscriptionem & nocet successoribus, 918.41
Tempus quinquennij quando inducat præscriptionem, & tollat læsionem, vel suppleat solemnitatem, 879.27
Per decennium præscribitur statutum, vt non dicatur vsu receptum, secus si fuisset captum obseruari, quia tunc requiruntur, 40. anni, 965.3.6
Scientia Domini quando requiratur in præscriptione quadragenaria, 912.43
Titulus non est necessarius in præscriptione 40. annorum, secus si ius resistit, 870.27.29
Petitio executionis sententiæ operatur, vt numquam currat præscriptio, 994.13
Imperans indultum exemptionis dicitur renuntiasse præscriptioni sibi quoad eam competenti, 918.47
In annuis præstationibus, & fructibus censuum tot requiruntur præscriptiones quot sunt anni, neque in eis obstabit statutum Vrbis lib. 1. c. 158. & 159. loquens de præscriptione, 883.14
Tempus quinquennij quando inducat præscriptionem, 879.17

PRÆSENS.

1 *Præsentes, & tacens quando dicatur consentire in his, quæ sibi damnum afferunt*, 38.20. c. 68.16
Quo casu præsumatur acceptasse mandatum, & compromissum, 68.19
Sibi præiudicat, quando vltra taciturnitatem concurrit aliquis actus positiuus, 24.11
2 *Præsens quando quis dicatur, & an sit sub eodem præside in materia fideiussorum, præscriptionis & similium*, 230.20.
3 *Præsens status rei quando indicat contingentiam de futuro, facit vt censendum sit quem respexisse ad id, quod euenire poterat*, 563.81
4 *Tempus præsens quando in dispositionibus attendatur*, 782.19

PRÆSENTANS PRÆSENTATIO.

2 *Præsentatio an valeat si fiat per patronum, qui perpetuo non sit clericus stantibus verbis testatoris, quandiu permanserit in clericatu*, 368.8
Tunc dicitur habere effectum quando præsentatus & institutus acceptauit, & habuit possessionem, 368.19
Præsentationes an dicantur continuata si media deficiant, 392.10
Ecclesiastici est electio, & debet esse de magis digno, 211.19
Iure singulari differt à præsentatione iure Collegij, 211.4
Facta à maiori parte de minus digno an præferatur præsentatio minoris partis: & quid in foro conscientiæ, & exteriori, 211. 8. & seqq.
An sit facienda simul & in eodem loco, quando iuspatronatus competit pluribus, vel possit separatim fieri, 211.1
Debet esse de magis digno, si fiat ob habente mandatum a patrono ad præsentandum, 211.12
Abbatissa de gremio Monasterij idonea valeat: & an vulneretur conscientia omissa digniori, 216.16.20
V. Patronus. Patronatus ius.
Instrumenta præsentationum enunciata in sententia, quando probent, & an credatur Iudici circa eas, 310.89
3 *Præsentatio est fructus Iuris patronatus*, 577.6
Sola non tribuit ius, neque est perfecta sine confirmatione qua dicitur pars præsentationis, 577.14
Vnius compatroni sine qualitate hereditaria est nullius roboris si fuerit facta ignorantibus compatronis, 577.47
Venit in generali administratione, 521.19.
Quando sit facienda alternis annis: & quid in vsufructu, 552.36.
In collatione, & præsentatione beneficij vacantis attenditur quasi possessio præsentandi, qua preualet præsentationi facta à proprietario, 577.23
Appellatio suspendit actum præsentationis, 577.23
Obseruantia præsentationis in capita, & non in stirpes colligitur quando pater & filius fuerunt simul pluries admissi ad præsentandum, 522.13
Præsentationes an debeant sortiri effectum, & admitti quando agitur de obseruantia Iurispatronatus, non de acquisitione quasi possessionis & an consensus habeatur pro præsentatione: & an possit præstari per patrem nomine filij sine mandato, 521.26.27
Præsentationes tot sunt, quot sunt actus præsentationem, 781.42 4
Habens facultatem præsentandi, illam à se non abdicat, si præsentatio non fuerit effectum sortita, 746.13
Præsentatus ab instituto in octo vnciis præfertur ei, qui habuit præsentationem ab alio instituto in quatuor vnciis, 675.13

PRÆSENTATVS.

Præsentato cedente vel decedente ante institutionem an sit consumptus turnus, 58.11 1
Præsentatus à possessore bona fidei præfertur aliis, & non debet amoueri, quamuis constet postea illum non esse verum patronum, secus stante mala fide, 577.8.9 3

PRÆSENTIA.

Præsentia illius requiritur, cui quæri debet obligatio, 493 1
Principalis an diminuat iurisdictionem officialis, sicut absentia auget, 111.46
Iudicis præsumitur, cum & debito officij teneatur ad residendum, 10.5
Præsentia non præsumitur in actu, qui postea fieri inter absentes, secus quando solet fieri inter præsentes, 375.6 2
Patris requiritur in donatione, non in legato, 358.31.32
Cum taciturnitate an inducat consensum, 282.5
Præsentia si requiratur per statutum, potest præstari consensus etiam ad sui commodum, 556.23 3
Præsentia alicuius requisita in actu non potest præstari per procuratorem, 644 9.10 4
Interest domini, vt præsentiam præstet, vt res sua geratur, 778.17

PRÆSES.

Præses extra prouinciam habetur pro persona priuata, 393.2 2
Præses nobilitatur per subditos, 590.19 3

PRÆSTATIO.

Præstatio si est facienda in vsus pios impertat causam finalem, 446.21 3
Annua dicitur res stabilis tamquam debita super re immobili, 545.1.8
Valor annuæ præstationis est calculandus, habito respectu ad fructus 20. annorum: & quid secundum alios seruetur, 545.13.15
In vna obligatione omnium annorum, si sunt plures præstationes, præsumptio, quæ colligitur ex vnica perceptione non trahitur ad alias, 485.17
Præstatio decennalis an faciat præsumi titulum in præiudicium soluentis seu tertij vt in futurum sit obligatus, 716.29.30 4

PRÆSTIMONIVM.

Præstimonia & opera missarum non sunt beneficia, nisi quando dantur in titulum, 397.73 2

PRÆSVMPTIO.

1 Præsumptio, quæ insurgit & decreto Prætoris post inquisitionem factam est iuris, & de iure, 13.4
Est pro decreto Iudicis maioris, non minoris, 13.5
In dubio est præsumptio pro ignorantia reuocationis, 18.49
Est pro libertate non seruitute, 24.18
Iuris transfert onus probandi in aduersarium, 101.3
Præsumptiones simul iuncta multum operantur, 78.23
2 Præsumptio legis cedit veritati, à qua superatur, 243.82
Effectuationis resultat, constituto de collatione, 368.22
Leuior quo casu admittit, vt posita in conditione dicantur vocati, 371.19
Facilius inducitur super certitudine, quàm super alia præsumptione, 306.40
Validitatis actus non attenditur, si ex illius reductione appareat de iniustitia, 208.30
3 Præsumptio iuris dicitur esse legitima & liquida probatio, 433.73
Non potest capi super actibus difformibus, 561.27
Vna tollit aliam, 525.13.c.562.19
Respiciens personam est magis specialis & tollit aliam generalem, 541.2
Antiquitatis temporis præsumptio excluditur per alias præsumptiones contrarias, 474.20
Præsumptio mandati transfert in aduersarium onus probandi oppositum, 505.15
Resultans ex patientia non attenditur vltra quam illa interuenerit, 519.2
Iuris, & de iure adest pro sententia in iudicatum transacta, 403.6.7
Status existentis in possessione alicuius redditus præsumitur perseuerare, 552.29
Faciens actum, qui vno casu est permissus, alio vero prohibitus habet præsumptionem, quod illum fecerit in casu, in quo fieri poterat, & prout de iure, 541.45
Præsumptiones, simulationis, & vsurariæ prauitatis non militant contra mulieres, minore, rusticos, & milites, 600.12.13
4 Præsumptio non oritur ex præsumptione, dummodo vna non veniat in consequentiam alterius, 737.28.29
Leuis est dicenda illa per quam quis non constituitur in vera contumacia, 708.17
Iuris dicitur vera, propria, manifesta probatio, 698.22
Non attenditur, vbi constat de veritate, 657.35
Factum probatur ex iuris præsumptione, 704.13
Professio an probetur ex præsumptionibus, 406.21.30
Vna tollit aliam, & plures tollunt vnam, & minus fortis tollitur à magis forti, 611.33.c.650.33.c.657.33.
5 Præsumptio cedit veritati, 832.15.c.909.23
Vna remouet aliam, & præualet illa, quæ est conformis iuri communi, 824.6.14.& c.967.34
In specie tollitur per præsumptionem in genere, 961.19
Iuris afficit onere grauiori probandi contrarium, 962.50.c.970.40
Nulla potest esse in testamento, contra quam alia non admittatur, 988.14
Duplex est euitanda, 910.25.c.930.37
Vicinitas actuum, & breuitas temporis inducit præsumptionem, quod sit facta solutio de pecunia paulo ante recepta, 897.11

PRÆSVPOSITVM.

3 Præsupositum prius est verificandum, vt possit habere locum dispositio, 515.43
4 Præsupositum nihil disponit, 675.17

PRÆTERITIO.

1 Præteritio scienter, vel ignoranter facta quando faciat sustineri legata, 598.11.12

Præteritio fratrum non reddit testamentum nullum, instituta persona honesta: & quid si instituatur cum turpi, 448.31 3

PRÆTERITVM.

Præteritum tempus an denotet consummationẽ actus, 78.30 1
Præteritum damnum, seu lucrum non tollitur per mortem superuenientem, 424.26 3
De præterito, siue in bonum, siue in malum, præsumimus in futurum, saltem ad transferendum onus probandi in aduersarium, quod requireretur probatio temporis, 561.25
Et quid in mandatis, 505.28
Præteritum quando faciat præsumptionem de futuro præsenti, 751.20 4

PRÆTOR.

Prætor non curat de minimis, 51.2 1
Romæ Iudicibus præerat. V. in Præfatione.
Prætorum annua potestas, & aditia, 184.15
Continuatio quando sit permittenda in officiis, 184.1 V. Officiales.
Prætor, & similes tenentur rationem reddere de gestis à suis officialibus, 395.14 2

PRECARIA, PRECARIVM.

Precaria concessio non consideratur, stante reciproco facto & adimplemento, etiamsi adsint verba (Indulgemus, cum similibus) 590.5 3
Precarium pignus & conductio rei suæ non potest consistere, 485.5
Detentio nuda est meri facti, quæ transit per precarium, 502.6
Precarium an operetur, vt mulier possit propria authoritate ingredi possessionem bonorum viri, quamuis essent ab aliis apprehensa, 700.62.63 4
Precarium in quo differat à constituto, & quam possessionem transferat, 1000.16.29 5

PRECES PRIMARIÆ.

Preces primariæ quæ sint, & quando habeant locum, 478.1 3
Quibus concedantur, & quid contineant, 478.14
Concessio primariarum precum cum nominatione subsecuta adimit facultatem collatori, & reddit affectum præbendam, 478.1.2
In Germania an sit locus primariis precibus, 478.10
Affectata, & extraordinaria properatio in conferente, & prouisio traducit animum eludendi primarias preces cuiuslibet Regis Franciæ suis consiliariis, 478.19
Episcopi an conferant beneficia ad primarias preces cuiuslibet Regis Franciæ suis consiliariis, 478.19

PRETIVM.

Pretium commune est probandum, vt debeatur interesse, 41.32 1
Quando succedat loco rei, 25.12
Mutatur tempore, 149.22
Iustum quod dicatur tempore penuriæ, 149.35
Quando succedat loco rei in hypothecaria, 304.6 2
Potest in alio loco reinuestiri, si in loco contractus adest magna difficultas reinuestiendi, 229.19
Tempus soluendi pretium infra annum incipit à die consignationis rei emptæ, 301.26
Quantitas pretij est consideranda in renuntiationibus, vt cognoscatur quid in ea debeat contineri, 346.10
Modicitas pretij probatur, si fuerit conuentum, vt non redempta res infra certum tempus, augeatur pretium pro supplemento vsque ad tantam summam, 258.30
Retractum, vel additum est inspiciendum in quolibet contractu, 370.11
Recipiens partem pretij censetur remittere pactum legis commissoriæ, nec poterit rescindere contractum propter inobseruantiam, 302.59.60
Exceptio pretij non soluti impedit executionem contractus

iurati, & sententia, 325.19. & seqq.
Pactum vt suppleatur pretium, an sit contra naturam contractus, & arguat suspicionem, & præsumptionem vsurarum, 258.35.36
Exceptioni pretij renunciat, qui post moram debitoris protestatur, quod non intendit obseruare emptori, nisi ipse sibi obseruet, 301.62
Pretium rei venditæ in quo loco sit reinuestiendum, 230.1.3
Vendens iuxta pretium à statuto definitum cum onere vt gabella spectet ad emptorem, an dicatur excedere pretium à statuto, 258.42
5 *Pretium affectionis non attenditur, 461.13*
Iustum an sit æstimandum ex eo quod fuit datum pro emptione rerum vicinarum, & quomodo super hoc debeant disponere, quot Instrumenta debeant esse, 461.14.15.16
Augmentum pretij potest remitti in vnum ex contrahentibus post factam venditionem pro certo pretio, 514.6
Non potest conferri in arbitrium venditoris, seu emptoris, 500.29
Diminutio, seu additio pretij facit dispositionem nouam, 509.6
Iustum pretium constituitur ex præsenti æstimatione, 545.9
Requiritur in adiudicatione, 545.46.47
Quando sit attendendum pretium, non læsio, 461.34
Solutum pro transactione facta in bonis fideicommissi potest repeti à fideicommissario, si constat de vtilitate illius, 476.15
Rerum alienatarum est in causam necessariam conuertendum, ob quam fuit facta alienatio, si ex præcepto testatoris dictæ res non poterant alienari, 570.14.17
Soluendum pro beneplacito Apostolico non arctat ad aliquod depositum quidquid sit in illo, quod soluitur pro re empta in actu venditionis, 460.59
Iustum pretium arguitur ex subhastatione, saltem præsumptiuè, 545.29.30
Est vnum de requisitis ad substantiam venditionis, prout res, & consensus, 500.14.15.c.509.4.c.545.46
Iudex adhibendo causæ cognitionem super valore bonorum, & quantitate pretij, iudicat illud, quod faceret subhastatio, in cuius locum ista cognitio subrogatur, 479.12.13
Simulatio probatur propter modicitatem pretij cum pacto retrouendendi, & qualis debeat esse ista modicitas, 600.1.2
Tempus contractus inspicitur ad effectum cognoscendi iustitiam pretij, 600.6
Ratio canonis & pacti retrouendendi, & aliorum onerum attenditur ad diminuendum pretium rei venditæ, 600.7
4 *Pretium conuentum præsumitur iustum, 723.16*
Æstimatio non est facienda iuxta tempus præteritum, sed ex præsenti statu, ex quo probatur iustum pretium rei, 766.40
Quando dicatur subrogatum loco bonorum fideicommissi venditorum, 751.33.
Dominium rei venditæ non transit in emptorem nisi soluto pretio, ita vt neque ei acquiratur pro parte eiusdem pretij soluti, 750.25
Ratificans venditionem rei communis, si non habet partem pretij sibi ab emptore debiti, non dicitur ratificasse, 704.36
Succedit loco rei, 714.6
Venditio plurium rerum sub vnico pretio est indiuidua, 752.61
Res præsumitur vendita iusto pretio, 703.12.
Venditio nulla an sit approbata per petitionem pretij, si fiat in Iudicio, & si petitio non habuit effectum consecutionis pretij, 704.1.6.47
Iustum dicitur illud, cuius fructus in 20. annis æquant sortem principalem, 752.47
Pretium iustum valoris fructuum est illud, quod currit quolibet anno in loco recollectionis, & non in alieno foro, 706.61.65
Pretium auctum ex bonis æstimatis datis in dotem est com- 5
municandum omnibus socijs, 904.10
Affectionis, & ad magnificandum dotes non attenditur, 926.14
Modicum quale sit Iudex arbitratur.....5
Iniustitia pretij æstimationis rerum dotalium excludit emptionem, 826.66
Fides de pretio quando dicatur habita: & an sufficiant coniectura, 953.15
Nemo præsumitur velle vendere rem minori pretio, quàm valeat, 826.67

PRÆVARICATOR.

Præuaricator, qui habuit contra se sententiam aperit viam 2
contra accusatum, 287.7

PRÆVENTIO.

Præuentio dat prælationem in iure congrui, 520.9 3
Quoad pœnam, & quoad forum, quæ sit, & quomodo intelligatur, 421.62.63
Præuentio consistens in facto præfertur præuentioni verbali, 4
745.12

PRÆVIDERE.

Præuidere quis debet quod potest euenire, ne dicatur in cul- 5
pa, 854.35

PRIMA VICE.

Verba (prima vice) quomodo intelligantur in pœna contra 1
blasphemos, 93.22.23

PRIMIPILVS.

Primipili qui essent antiquitus, 733.5 4
Bona exercentis officium primipili, & eius vxoris sunt obligata fisco, 733.1
Filius videtur adire soluendo debita patris, secus si sint debita spectantia ad primipilum, 733.3.4
Thesaurarij, seu Camerarij, & similes administrantes pecunias Regis, seu Reginæ an hodie succedant in locum primipili, 733.6.7.10
Bona viri primipili sunt prius discutienda per fiscum antequam deueniatur ad dotem vxoris, 733.9
Filij quamuis non sint hæredes patris, tenentur soluere illius debita contracta occasione primipili, 733.2
Fiscus non habet prælationem in bonis paraphernalibus, sicut in dote pro administratis per virum primipilum, 733.8

PRIMOGENITVRA, PRIMOGENITVS.

Primogenitura ad quem pertineat, si mulier vno impetu 1
peperit duos Filios, ita vt non constet, quis prius natus sit, 30.5
Primogenitus si vocetur, an censeatur vocatus senior, quando alius sit maior dignitate, 30.17
Solum conuenit primogenito onus portandi arma, & nomen testatoris, 30.39
Primogenitura per viam contractus continet tot donatio- 2
nes, quot sunt personæ, 332.5
Primogenitura potest cedi, & alienari in singularem suc- 3
cessorem, præsertim in filium vniuersalem hæredem, 456.8.9
Dilatio ad capiendam primogenituram facta fauore primogeniti, non hæredis, facit, vt fructus ad eundem primogenitum pertineant, 540.38
In primogenitura institutione semper censetur vocata linea recta primogenitorum successiuè in infinitum de primogenito

genito in primogenitum ex propria vocatione, etiam absque alterius, iuris transmissione, 456.12.20
Qualitas quæ est in filio inheret nepoti in quem fit transmissio. Idem in eo, cui Ius primogenituræ creditur, 456.10.11
Grauatus fideicommisso si alium instituit non videtur illum instituere bonis fideicommisso subiectis, prout neque in primogenitura seiuncta ab ipsa hæreditate, 554.27.28
Linea recta censetur semper vocata in primogenituris ex propria vocatione absque alterius iuris transmissione, 456.43
Primogenitus viuo patre habet ius formatum transmissibile ad primum nepotem, 456.81.
Filius primogeniti dicitur verè primogenitus, 456.80
4 Primogenitura idem est quod Maioratus, 771.2
Regulatur iuxta naturam feudorum, 621.20
Princeps magis præiudicat in fideicommissis, quàm in primogenitura, 673.15
An excludatur per verba (in vita sua) & negetur transitus ad eius filios, & descendentes, 695.6
Inducit conseruationem familiæ testatoris, 771.3
Constituitur tam in bonis paternis, quam maternis pro conseruanda agnatione, 621.10
Bona subrogata loco bonorum primogenituræ censentur esse eadem, & assumunt omnes qualitates primordiales illius, 751.50
Donationes plures & separata dicuntur, quando fiunt occasione primogenituræ de vno in alium, 751.25
Non attenditur, si vocatur magis aptus ad gubernium, stante furore primi ad feudum vocati, 695.7 9
Primogenitus dicitur etiam filius primogeniti, & quid si vocetur maior natu, & quando in eo habeat locum repræsentatio, 695.4. 4
Vocatio restricta ad eum, qui mortis tempore est primogenitus, excludit filium, vt non intret in locum patris, 695.13
Conuentiones, vt primogenitus succedat, an admittantur, 692.76
5 Primogenitura bona redacta ad allodialia transmittuntur ad filios æquis portionibus, 819.1
Ius primogenituræ translata à primo agnato in substitutum transit cum eadem qualitate, & conditione, qua semper intelligitur translata cum ipsa dispositione, 828 12
Verba (motus proprij pro reuelatione primogenituræ) quomodo intelligantur, 881.26
Primogenitus cæteris præfertur in his quæ sunt dignitatis tam de consuetudine, quàm de iure, 434 11
Dicitur, qui secundogenitus est, cadente primogenito, 834.19
Testator vocans primogenitum, & primò descendentes, dicitur sensisse de seniore respectiuatatis non alterius qualitatis, 834.1.3 26
Omnes sunt amantiores primogenitorum à natura ipsa, ita vt secundum hoc sit iudicandum, 834 12
Dispositio loquens de primogenito, qui debeat succedere in comitatu, an intelligatur solum de filio nato, qui ante illam est ortus, 976.13.15
Familia decor conseruatur per primogenitum, 834 8
PRINCIPALE, PRINCIPALIS.
2 Principalis dicitur suscipiens alienam obligationem, 338.14
3 Principali sublato cessant accessoria, 423.47
Accessiones quando iudicentur sicut principale, 540.4
De accessione frustra quæritur, si principale non subsistat, 474.43
5 Principali sublato resoluitur omne accessorium, & omne illud, quod ab eo dependet, & cuius contemplatione fuit factum, 960.5.7. e.824.56
PRINCEPS.
Princeps debet tueri iura alterius, 167.50 2
Quando possit tollere ius tertij, 167.51
Non possunt condi statuta per Senatorem, præsentem Principe, 118.21
Vtendo verbis (semper & quandocumque) præsumitur in dubio se conformare cum lege, 2.20
Cum causa idem potest, quod antiquitas temporis, 2.24
An iudicet in causa propria, 4.24
Non immutat ius diuinum, 218.27 2
Contractus celebratus per Principem habet vim legis, 310.9
Adoratur regia subiectione, 284 5
Potest procedere, & causam definire sine scriptis, 322.21
Sæcularis quando possit adiuuare legem Rom. Pontificis per adiectionem pen. 215.3.63
Concessio Principis declaretur, vt non repugnet illius menti, & intentioni, 283.17
Non ligatur dispositione l. traditionibus, Cod. de pact. 310.6
Priuilegia Principis, 208.310.12
Princeps præsumitur scire constitutiones vulgares, maximè illius loci, in quo ipse residet, 415.25 3
Potest inducere præsumptionem culpæ, 469.31
Non vult præiudicare tertio quamuis motu proprio rescribat, 421.58
Quando scienter derogat iuribus alterius non est facienda alia expressio, 458.4
Potest auferre ius futuri legati, & fideicommissi non agniti. 458 25
Debet venerationem præstare mandatis antecessoris, si vult vt per eum gesta à successoribus seruentur, 599.22
Tenetur ministrare iustitiam sumptibus proprijs non subditorum. 561.12
Factum Principis dicitur casus fortuitus, qui censetur reseruatus, in quacumque promissione, 520.25.26
In collationibus deferendum est commendationibus Principum, 478.12
Non rescribit, vt stetur probationibus testium, qui non iurarunt, 581 24
Potest defunctæ personæ priuilegium dare, conualidando eius testamentum, 399.4
Non potest dici deceptus ex narratiua prouenienti ex errore iuris, quæ non attenditur, 765.71 4
Fiscus vasallorum idem ius habet, quod Fiscus Principis tanquam in eius subrogatus, 642.14
Præsentia Principis est loco decreti, & supplet omnem solemnitatem, 644 13
Dispositio Principis censetur facta sine præiudicio Tertij, etiam etiam ad illum effectum impropriantur verba, 730.31.32
Instructus ex narratiua facti potest cognoscere quid sit statuendum, 765.47
Scientia Principis in genere tollit subreptionem, 765.62
Solus est demonstrare Princeps quid & quale, & quantum sit ad hoc, vt scientia illius non fallatur, 765.50.
Voluntas Principis debet habere assistentiam iuris, 673.3
De potestate Principis non est disputandum, 724 89
Cognitio & pœna non spectat ad Principem prohibentem sub pœna actum de iure communi licitum, sed ad vasallum inuestitum de loco cum mero, & mixto Imperio, & omnimoda iurisdictione, 642.20.21
Quamuis non ligetur lege ligatur tamen ratione legis, 801.19 5
Contrahens seruat easdem leges, ad quas tenentur priuati, 891.9

Ce

Nonpresumitur voluisse euertere formam iuris requisitam in testamentis, 975.8
Mutando monetam non censetur mutasse obligationes iam contractas, 884.8
Saecularis habens regalem dignitatem gaudet omnibus priuilegiis Romano Imperatori concessis, 993.12
Pro bono pacis potest in totum rem priuatorum auferre, & multo magis illam diuidere, 597.10
Obligatur ex contracta per eum gesto, 959.6
Non censetur voluisse derogare iuri tertij, immo precipit, vt rescripta contra ius non obseruentur, & quando illud censeatur sublatum, 868.18.19. c.867.16. c. 854.23.25
Non tollit ius alterius ad commodum priuatum, & hoc facit ad publicam vtilitatem, reficit damna: & quid si fiat per viam legis generalis, 891.13.57
Concessio Principis debet declarari vt minus ius commune, & tertius laedatur, & quando dicatur facta ad vtilitatem priuatum: & an intelligatur sine praeiudicio alterius, 996.6. c.891.14. c.947.23
Omnes contractus Principis sunt bona fidei, 891.11
Emens à Principe non possidente non habet Priuilegium l. bene à Zenone Cod. de quadr. praescript. & cui incumbat onus probandi talem possessionem, 907.17
Leges subijciuntur Principi non contractus, 891.12
Expressio causae non requiritur in litteris gratiosis, & illa in Principe praesumitur, 845.30
Contraria dispositio Principis posterior derogat priori etiam absque speciali mentione illius, 940.37
Indultum Principis non debet esse frustratorium, & fide effectu operandi, 754.12
Promissio sub fide Principis habet vim iuramenti, 824.13
Acquisita per vnam ex fratribus in seruitio Principis non sunt communicanda alijs fratribus, nec in eis pater habet aliquem vsumfructum, sed retinentur ad similitudinem peculij castrensis, 995.10.11

PRINCIPIVM.

5 Principium malum cum effectu malo subsecuto inducit malam intentionem fraudandi, 967.10

PRIOR, ABBAS.

1 Priores Ciuitatum quando habeant administrationem cum libera & factum ipsorum obliget Ciuitatem ex mutuo, 196.12. & seqq.
5 Priores, & Abbates an idem sint quoad dignitatem, & alias qualitates administrationis vsus mitrae, & baculi, 871.5.21
V. Abbas.

PRIORATVS.

1 Prioratus potest esse cum cura, & an per aliam exerceatur, 153.36
Attenditur consuetudo an cura possit in prioratu exerceri, per se, vel per alium, 153.35

PRIVATIO, PRIVATVS.

1 Priuatus quando recuperet primum locum, si fuerit restitutus, 55.18
2 Priuatio quando detur ob molestias prohibitas inferri à gestatore, 246.29
Quamuis inducatur ipso iure, tamen debet praecedere sententia declaratoria, 316.21
5 Priuatio non habet locum, si aliquid fiat de facto non secuto effectu, 844.15
Iuris quaesiti dicitur poena, 862.33
Actus priuationis non praecedit actum translationis in alterum, sed est vnus, & idem actus, 942.24
In casibus, in quibus datur priuatio ipso iure est necessaria declaratoria, 809.13
Priuatus aliqua successione, seu lucro illud transmittit ad eum cuius contemplatione remouetur, & nulli alij accrescit, 942.20

PRIVIGNVS.

Priuignus, qui operas suas impendit pro vitrico non tenetur ad expensas factas pro alimentis, 374.19 2

PRIVILEGIATVS.

Priuilegiatus de damno tractans, praefertur priuilegiato tractanti de lucro, 202.31 2
Priuilegiatus non vtitur priuilegio contra pariter priuilegiatum, 674.3. 4
Scientia sola priuilegiati sufficit, quando priuilegium continet fauorem ipsius ad hoc vt operetur suum effectum, secus si adsit praeiudicium alterius, nam hoc respectu requiritur notitia eius, cui praeiudicatur, 631. 19.21
Priuilegiatus si non potest concurrere cum priuilegiato recurritur ad ius commune, 961.28 5
Cum priuilegiato non vtitur priuilegio, 896.21. & 988.8

PRIVILEGIVM.

Priuilegium concessum masculis, & foeminis, an comprehendat nuptas, 167.58 1
Quando censeatur reuocatum per clausulam (non obstantibus, & Quorum tenores) 48.26
Vt quis trahat & non trahatur, competit negotiorum gestori, 182.4
Secundum tollit primum veterium, quamuis de eo non sit facta mentio, 182.9
Concessum personis miserabilibus an censeatur sublatum per secundum continens clausulas derogatorias generales, vel requirantur speciales. 182.10.13
Clausula Quorum tenores. Motu proprio, & similes operantur expressam mentionem derogando priuilegijs habentibus derogatoriam ad futura, 182.18
Vtens priuilegio conformi iuri communi praefertur, 182.11
Limitatio Priuilegij minus praeiudicat quam derogatio, 128.18
Per secundum priuilegium, si derogatur primo in aliqua parte, dicitur facta derogatio illius, quamuis de primo non fiat mentio, 182.31
Principalis prodest fideiussori in obligationibus dandis, quando principalis assumit Iudicium pro fideiussore ad sui defensionem, 12.3
Priuilegiatus conuenitur coram Iudici defuncti, cuius fuit haeres, quando habet priuilegium particulare non inclusum in corpore iuris, 16.6
Abutens priuilegio priuatur illo, 186.55
Priuilegiatus non habet priuilegium cessante causa studij, 186.57
Priuilegium vnius non suffragatur alteri, 284. 59. c. 268.33 2
Quo casu dicatur potius reale quam personale, 276. 69.70
Debet prius innotescere, vt constitutio priuilegiatiua operetur effectum, 296.44
Censetur reuocatum per actum contrarium, 302.2
Priuilegium Principis debemus interpretari, vt non deroget iuri communi, seu tertio, 421.42.51 3
Non consumitur in primo actu, quando eadem ratio militat in secando, & alijs, seqq. 565.79.
Non est impetrandum super causa, quae agitur, quidquid aliud sit in non dependentibus per litem motam, 421.46
Concessum familiae continet etiam foeminas ex proprietate quoque sermonis, 530.13.14

Transit

Transit ad actionem cumulatam, non adnotantem, 509.14
Datum causa miserationis non tollitur per renunciationem à miserabilibus factam, 506.18
Concessum toti Religioni an per fratres possit tolli, 492.20.& seqq.
Primarium precum operatur, vt tollatur non possit nisi semel grauari, nec tribuit potestatem conferendi, sed faciendi vnum recipi, 478.15.16
Cum persona extinguitur, quando ad alios non potest transferri, 433.46
Prodest etiam quoad lites motas, quando tractatur de modico praeiudicio tertij, 421.48
Competens debet intelligi sine praeiudicio tertij, 464.9
Quod conceditur ad postulationem alicuius, si non sit generale, sed faciat mentionem de Iudice, coram quo fuit praeuentus, an faciat, vt non teneatur respondere coram eo, 421.53.54
Forma priuilegij est seruanda, 467.57
Limitatio priuilegij facilius permittitur, quàm derogatio, 421.11.12
Priuilegium obtentum ad exceptionem quando porrigatur ad litem pendentem, 411.47
Differentia, quae sit inter priuilegium declinationis fori, & aliud priuilegium, 421.59.61
Quod datur dignitati transit ad successores, secus si detur personae, 538.41
Fori priuilegium non admittitur, &c.
Fori priuilegium non amittitur per non incedentem in habitu, & tonsura ante declarationem, 440.2
Sorores tertij ordinis an veniant in priuilegiis concessis fratribus mendicantibus, 449.6.9
4 Priuilegia non censentur reuocata, nisi probetur reuocatio per exactissimas probationes, 791.11
Non intelliguntur concessa in praeiudicium tertij, 640.14
Maiora attenduntur inter priuilegiatos, siue concurrant inter se, siue contra tertium, 795.16.17
Legitimandi concessa Comiti Palatino, an debeant declarari vt praeuia causae cognitione legitimet, & citatis interesse habentibus, 673.1
Publicatio priuilegiorum quando requiratur, 631.5.10.16
Prohibentia impressiones operum debent publicari cum expressione omnium qualitatum in eis contentarum, aliàs non ligant, 621.2.3.17
Scientia cum Priuilegiorum, quae sunt clausa in corpore iuris, praesumitur, 631.4
Communicatio priuilegiorum facit, vt dicantur illa met, quae alteri erant concessa cum eisdem qualitatibus, 791.9
5 Priuilegium alicui concessum ex causa onerosa non retur per secundum, 891.61
Postquam est concessum non dicitur contra ius commune, neque in eo est necessaria clausula, non obstantibus, 940.5
Pauli III. concessum Praeposito Pratensi quid contineat: & an per illud praeseruetur iurisdictio ordinaria Episcopi, 918.34
In compensationem laborum pro Ecclesia est irreuocabile, 925.4
Quando conquassetur inter mulieres, & alios priuilegiatos hinc inde contrahentes, & quid si tractetur de damno, seu lucro, & vnus sit priuilegiatus in specie, & alter in genere, 661.13.& seqq.
Derogatio priuilegiorum est facienda, 918.39
Et in dubio, quod potius illis sit derogatum, 845.17
Sermo generalis statuentium non sufficit tollenda priuilegia concessa piae causae, 895.45
Tenor priuilegij est praecise seruandus, 947.24
Duces, Comites, & similes, an gaudeant eorum priuilegiis post refutationem factam de statu cum titulo, 834.28

PROBATIO.

Probatio, quae vincit authorem, debet vincere successorem, 69.14 1
Cui incumbat onus, si pecunia debet reinuestiri, 45.25
Est in arbitrio Iudicis, qua probatio dicatur incontinenti, 47.5
Debet fieri de criminibus obiectis, & quando non probans excusetur, 81.11
Non est de substantia sententiae, 76.12
Est fortior, quando vltra eam additur ratio, 104.44
Debet fieri, quod non extant mobilia, vt deueniri possit ad subhastationem immobilium, 7.30
In probatione fit interpretatio contra probantem, 200.34
Probatio indefinita tam per testes, quàm per Instrumenta non aequipollet vniuersali, 337.8 2
Obscura non admittitur, 252.30
Leuior, seu plena, quando requiratur in possessorio, 268.23.24
Per rei euidentiam sufficit, quamuis testes non concludant, 277.7
Semiplena quando coniungatur ad plenè probandum, 318.44
Quae de subtilitate non admittitur coram Iudice, an sufficiat coram arbitratore, 236.48
Verba non accipiuntur in potiori significatu in probationibus, sed secundum subiectam materiam, 303.34
Imperfecta quo casu coniungatur ad perfectè probandum, 336.11
Vt non concludat, sufficit, quod aliquid sit possibile, 262.8
Praesumptiua non admittitur, vt interesse sit debitum, 244.13
Testium deponentium de terreno, quando intelligatur de toto, 337.4.9
Non facta probatione eius, ad quod quis se adstrinxit, quando perdatur causa, 261.22
Praesumptiua sufficit in factis antiquis quamuis lex requirat plenam, & perfectam probationem, 268.3.52.53
Probandi onus incumbit alleganti, 570.41
Probatio iuramenti non potest desumi ex Instrumento facto per minorem, absque solemnitatibus quando per statutum vis illi adimitur, 523.3 3
Summaria requiritur, quod res fuerint in bonis defuncti quando agitur remedio. Quorum bonorum, 468.15
Vnius necessarij non sufficit nisi omnia probentur, 525.20
Magis plena excludit minus potentem, 416.17
Admittitur contra praesumptionem iuris, 459.30
Praesumptiua & coniecturalis sufficit in probando matrimonio incidenter ad effectum successionis, 439.50
Semiplena sufficit, vbi agitur de causa incidente ad finem alterius iudicij, 439.41
Plena non requiritur in Iudicio summario afferente praeiudicium quod potest reparari in alio Iudicio, 439.31
Fundata in publicis Instrumentis est validior illa, quae se fundat in testibus, 526.46.48
Magis digna praeualet minus digna, 562.23
Summaria dicitur primaria vel breuis: & quid significent verba (prima facie, seu prima fronte) 419.32
Conformis iuri communi est potentior, & contra eam requiruntur efficacissima probationes, 562.26.28
Semiplena sufficit in summariis, 439.33

Leuior sufficit, quando non agitur principaliter de viribus matrimonij, sed ad effectum succedendi, 468. 34.36
Facta in Iudicio summario attenditur in plenario, 445.26
Qualitas probationis excludit ordinem executiuam iudicialem, 445.2
Plena requiritur in remedio recuperandæ possessionis, nec vnus testis sufficit, 502.12
Adminicula, & præsumptiones coniunguntur ad faciendam plenam probationem, 505.16
Melior præualet, 526.49.51
Statutum prohibens probationem per testes non habet locum, si probatio fieret per testes, & Instrumenta, 438.22
Probatio præsumptiua sufficit ad colligendam fraudem vsurarum, & impedit executionem, 600.15.17
Probationis vnus annus datur in subsidium humanæ fragilitatis, & in fauorem tam nouitij, quàm Monasterij, 440.13
Durante probatione temporis immemorabilis in præscriptione non potest prætendens in præscriptione iurisdictionem illam exercere, quamuis esset in possessione, 441.14.16
Possibilitas excludit possessionem totius, 426.20
4 *Probatio semiplena, & coniecturalis non venit appellatione probationis, 697.23*
Admittitur contra probationem, 697.24
Dubia, & generalis releuat, & interpretatur contra producentem, etiam in causa fauorabili, 640.25.c. 705.1.
Filiationis est triplex, probabilis, necessaria, & præsumptiua, 653.80
Statutum admittens probationem ex scriptura tantum non ex testibus, non reijcit probationem ex confessione, 749.23
Quantitatis fructuum sit à consuetis, 705.15
Valoris, & fructuum non subsistit, non probata quantitate bonorum, 789.8
Vnius qualitatis non sufficit, vbi plures qualitates requiruntur, 773.20.21
Inspectio processus quando sufficiat ad inducendam probationem, quod aliquid non interuenerit, 704. 14.15
Incumbit neganti conditionem non impletam, stante præsumpto implemento legis, 704.12
Dispositio requirens probationes dicitur respicere decisoria, non ordinatoria, 694.51
Paritas probationum reducitur ad imparitatem propter potiora iura possidendi, 780.11
Prouidendum est, ne probationes partis pereant, 722.32
Reo sufficit offuscare probationes actoris, illásque dubias reddere, 736.64
Imperfecta quando coniungantur, 736.56.57.58
Leuiores requiruntur in iudicio manutentionis, 681.20
Et quando non agitur principaliter de viribus matrimonij, sed ad effectum succedendi, 754.4
Præsumptiua non sufficit ad probandum primum extremum, 700.64
Præsumptio iuris dicitur vera, propria, & manifesta probatio, 698.22
5 *Probatio debet esse concludens, 950.37*
Possessionis constituentis requiritur ad hoc vt constitutum operetur contra tertium, 954.8
Frustra expectatur, quæ cum peruenit nihil operatur, 803.12
Non excludit probationem, 948.12.c.849.2.7.9
Dubia dicitur, quando potest habere multiplicem interpretationem, 980.15
Vtriusque qualitatis masculinæ, & proximitatis requiritur, si de vtraque est facta mentio, 901.20.34
Non est augustianda, sed amplianda, 892.11
Vna excludit aliam, & quæ sit potentior, 873.10
Dubia non releuat, & illam debemus interpretari contra probantem etiam in materia fauorabili, 874.29
Quando dicatur esse incontinenti, 850.10

PROCEDERE.

Procedendi modus inducit differentiam, 312.58 1

PROCESSIO.

Processiones confraternitatum, & similium, & in eis præcedentia sacerdotis cum stola, 298.66 2
Processio generalis est potius officij, quàm honoris, 467.43 3

PROCESSVS.

Processus cum matre tutrice ante confectionem Inuentarij an sit ipso iure nullus, 28.1.& seqq. 1
Processus per affixionem contra substitutum nulla habita ratione substituentis an sit validus, 364.23 2
In alieno processu non debet quis se intromittere, nisi rogatus, 389.28
Processus factus per eum qui sciuit reuocationem procuratoris partis aduersæ an reddat acta nulla, 478.8 3
Falsi delegati non potest allegari, nec ratificari, 565.22
Valet in notoriis, quamuis de eis postea non constet, 551.15
Non vitiatur, si iudex ordinarius sit fundamentum suæ iurisdictionis, quamuis nesciat aliquid pertinens ad illam, secus in delegato, maximè ad tempus, 529.1.2
Copia processus non datur in crimine hæresis, 531.63
Partes possunt concorditer ratificare processum inualidum propter ferias, non autem sententiam, 516.22
Processus inspectio an sufficiat ad probandum aliquid non interuenisse, 704.14.15 4

PROCONSVL.

Proconsul deponit Imperium, quando intrat portam Vrbis, 802.6 5

PROCVRATOR.

Procurator ad lites non censetur habere mandatum ad impediendum executionem sententiæ, 66.19 1
An possit sine causa reuocari, 67.26
Sine speciali mandato non admittitur ad accusandum, & opponendum crimina, 97.22
Quo casu prohibeatur deferre iuramentum, 97.14. & seqq.
Sine mandato an agat fauore Ecclesiæ, 31.18
Recipiens solutionem anticipatam an liberet debitorem, 127.33
Quo casu sit citandus omissa citatione principalis, & quando iudicium incipiat à procuratore, 145.1.35
Falsus non potest mouere actionem, & quo casu nulliter inhibeat, 90.30
Inhibitio obtenta per procuratorem antequam sit certus de mandato, operatur attenta, 90.32
Per productionem scripturarum quando quis censeatur constitutus procurator, 90.13.
Clericus quando possit esse, 57.38
Romana Curia præponitur aduocatis exteris, 57.39
Exterus nullam habet præeminentiam, & est minor tabellione, 57.40
Pro solutione registri, & expensarum habetur pro principali,

pali,& quomodo illa probentur, 56.8
An habeat retentionem scripturarum, donec saluantur sibi expensa litis, & salarium, 56.14. & seqq.
Non potest reuocari, nisi prius solutis expensis, & salario, 56.17
Fisci quando iuret de calumnia, 56.21
Constitutus solum ad sententiam, an teneatur prosequi appellationem, 56.27
Dominus litis effectus potest prosequi litem tam in secunda quam in alijs instantijs post obitum principalis stante clausula releuans, 56.30
Quando dicatur quasi castrense acquisitum per procuratorem, & ex eo debeantur decimæ, & alimenta, 56.33. & seqq.
In taxatione expensarum an veniat salarium procuratoris, 56.41
Constitutio procuratorum non est eius naturæ, quæ habeat causam ad tempus, & ipso iure pereat tempore, 22.11
Non censetur reuocatus, si eadem die, qua fuit constitutus, Dominus tractat negotium litis, 22.14
Vendens post reuocationem mandati, vel mortem principalis, quam ignorauit, an obliget dominum, & transferat dominium, & de cautela in hoc, 18.39. & seqq.
Ad precium recipiendum quo casu obliget principalem ex confessione, 20.37.39.
Per comparitionem principalis quando reuocetur, 12.12
An dicatur reuocatus per lapsum longi temporis si nihil gestum sit, 22.6.9
Constitutus ad contrahendum, an censeatur etiam ad recipiendam solutionem, 20.32. & seqq.
Exigens alienas pecunias, si non restituat, quo casu teneatur ad interesse, 67.6
Post oppositionem contra mandatum procuratoris si iudex procedat, quando quis possit dici acquiescere rejectioni, 76.19
Acta procuratoris, de cuius mandato non constat, quo casu valeant, si in quolibet actu non fuit opposita protestatio: & quid si litigetur cum minore, 76.21.22
Quando corruant acta, si detegitur mandatum non sufficiens, quamuis procurator non fuerit admissus, 76.23
Persona procuratoris an censeatur approbata per illum, qui cum eo litigat, 70.25
Ex duobus procuratoribus eadem die constitutis quis debeat admitti per Iudicem, 95.3
Semel recusans acceptare mandatum quando possit illud denuo suscipere, 92.33. & seqq.
Dominus quo casu valeat approbare gesta per procuratorem, quem antea reuocauerat, 62.58
An habeat potestatem ante præsentationem mandati, 170.21.23
Non censetur reuocatus per constitutionem secundi procuratoris, si prima nominatio sit specialis, secunda generalis, 9.3
Reuocatio procuratoris non valet si non fuit intimata, 191.26
Cum libera quid possit facere, 196.13.15
Quo casu censeantur constituti plures procuratores in solidum: & quid stante clausula cum libera, & in administratione vniuersali, & accessoria, seu delegata, vt in actoribus, & procuratoribus tutorum, 194.40. & seqq.
Quando gaudeat priuilegiis doctorum, 186.20
Lucrum procuratoris filijfam. an sit quasi castrense, 86.22
Quo casu censeatur constitutus ad causas futuras, 145.13
Procurator vt dicatur constitutus in solidum, sufficiunt verba æquipollantia, 201.5
Quando æquiparetur arbitris, & Iudicibus, 291.4
Constitutio procuratorem cum clausula promittens habere ratum quidquid ab eis, vel ab aliquo eorum gestum fuerit intelligitur insolidum, 206.5
Clausula. Vtrumque ipsorum facit procuratores insolidum, 201.9
Primus quo casu videatur reuocatus per secundum, 201.15
Vnus sine altero an possit exercere parte consentiente, 201.18.19
Ex pluribus procuratoribus vnus potest solus exequi, quando est faciendum aliquid determinatum, 201.20
Quamuis non possit substituere, poterit tamen hoc facere in actu certo, 201.22
Vnus nihil potest sine alio, ne fraudes fiant contra dominum, 201.25
Æquiparantur procuratores, & executores, & amborum officium nullam habet necessitatem, 201.27
Constitutus cum libera administratione, & facultate quo casu censeatur in solidum dati, 201.29.30.31.32
Mandatum procuratoris ab initio debet esse certum, & de persona determinata, 201.41
Promittens pro suo procuratore, aut substituendo ab eo, tenebitur pro vtroque, 201.37
Constitutio procuratoris de Titio, & quem ille fecerit, an valeat, 201.42
Mandatum de Titio, vel Seio, & dictio (vel) resoluitur in coniunctam, 201.43
In causis spiritualibus, & beneficialibus procuratores dicuntur constitus in solidum, & Iudex eligit magis idoneum, & quando valeat processus cum vno tantum, aliis non opponentibus, quasi videatur Iudex elegisse eum, cum quo fuit actitatum, 201.46.47
In mandato non potest prohiberi, vt vnus procurator non possit se intromittere sine alio, quando sumus in causis spiritualibus, & nullus ex eis admittetur, & producetur contra dominum, tanquam contumacem, 201.48.49
Si duo dati sint insolidum, & ambo contestentur litem, poterit vnus tamen illam postea prosequi, 201.50.52
Constitutio plurium procuratorum si fuerit facta insolidum, cum clausula, quod occupantis conditio melior non existat, si per vnum fuerit lis contestata, an possit alter citari, 201.53. & seqq.
Quando alius procurator se ingerat, & possit substituere stante clausula, quod non sit melior conditio occupantis, 201.56.57
In quo differant à Iudicibus tam in litibus quàm ad negotia circa præoccupationem: & quando attendantur etiam actus inualidi, 201.65.66
Procuratoribus datis in solidum ad præsentandum, si vnus præsentauit, & præsentatus renuntiet, non poterit alter procurator præsentare, 201.67
Mandatum procuratoris rogatum in Curia Romana nunquam datur sine clausula insolidum, 201.69
Approbatus an intelligatur per citationem de eo factam tanquam de procuratore, 201.72
Post litem contestatam præsumitur habere mandatum sufficiens, & contrarium alleganti incumbit onus probandi, 201.74
Per Iudicem ex officio potest cogi ad exhibendum mandatum, 201.85
Præoccupatio vnius procuratoris quando alium excludat, & opus sit ad reassumendum noua citatione, 201.85

In clausula ratihabitionis si dictum fuerit per alterum ex eis, poterit vnus procurator procedere, quamuis mandatum fuerit sine clausula insolidum, 201.88

Mandatum non intelligitur cum potestate substituendi si non fuerit specialiter in eo data facultas per dominum, quamuis postea in releuatione procuratoris ab onere citationis dictum fuerit, procuratorem, seu substitutum releuat, 201.89

Mandatum vt restituatur depositum Titio, aut Seio, intelligitur insolidum, & vnus sine altero potest recipere solutionem, 201.33

Industria personæ non dicitur electa, quando datur certa forma, & talis electus ad hoc faciendum non dicitur procurator, sed executor voluntatis constituentis, 201.23.26

Mandatum cum clausula, alterum ipsorum, significat vnum ex duobus, 201.14

Ex pluribus procuratoribus constitutis ab aliquo, quando vnus audiatur sine alio tam de iure canonico, quàm ciuili, 201.1.2.3

Non potest nec tacitè, nec expressè declarare deuolutionem sine mandato, 378.7.9

Non restituens Instrumenta sibi tradita tenetur actione mandati, 273.33

Constitutus ad causam iam motam an operetur ratificationem eorum quæ gesta sunt per eundem procuratorem, antequam mandatum susciperet, 216.40.41

Ad causas suas an comprahendat præsentes, & futuras, 274.22

Reuocatur, si dominus comparet voluntariè, secus si ex necessitate, 251.58

Ad negotia an possit petere salarium non conuentum, 257.34.35

Fisci habet mandatum cum libera, non tamen vendit habita fide de pretio, 329.32.33

Negligens in non appellando an præiudicet domino, 364.16.17

In rem suam quis sit, & an intelligatur reuocatus morte mandantis, 242.1.10

Cum libera non potest eligere in quam causam solutio cedat, si principalis prius elegisset, 224.42

Quando teneatur ad expensas notarij, licet susceperit solùm mandatum ad substituendum, & de cautela super hoc, 214.36.37

Habens facultatem habendi fidem de pretio non debet differre exactionem etiam à fratribus pupilli, ita vt periculum debitorem ad eum spectet, 329.46

Constitutio procuratoris est strictè intelligẽda, 337.20.&

An possit probari per testes, 337.1.&

An facta in partibus apud acta sine testibus faciat fidem, 312.29

Reus tanquam Procurator in rem suam quando possit accipere defensionem fideiussoris, & opponere suum priuilegium, 290.39

Processus per affixionem contra substitutum nulla habita ratione procuratoris substituentis, an sit validus, 364.23

Potest apponere pœnam, & pacta, & alia apponi solita ad obligandum dominum, 279.3.5

Confessio procuratoris ex causa voluntaria non obest principali, 224.42

Et an possit reuocari, etiam non docto de errore, 268.48

Ad certam causam contra aliquem non potest eandem causam pertractare contra alium, 225.69.70

Constitutus per Capitulum an intelligatur à toto, 337.12

Et quomodo probetur omnes illum constituisse, 337.2, & seqq.

Legitimus debet adesse in loco vt possit agere ad interesse, & cui incumbat talis probatio, 241.38

Sententia lata in causa ciuili contra procuratorem substitutum in causis criminalibus an sit nulla, & quid si postea verus procurator prosequatur simpliciter causam appellationis, 216.37.38

Modus eundi per audientiam an sit in subsidium, & quando ad illum recurratur si procurator, & principalis veniunt ad causam, vel si procurator fuit constitutus in actis, 214.38.39

Substitutio quando sit periculo procuratoris substituentis vel domini, & quantum æstimetur interesse eius, quod per substitutum dolose administratur, 395.10

Vnus à pluribus fideiussoribus, & aliis quando debeat constitui, & in quibus causis, 229.14. & seqq.

V. Mandatum.

Recognitio procuratoris de scriptura priuata quando obstet tertio respectu temporis, 287.28.29

Non dicitur procurator, qui eligitur ad aliquid faciendum cum certa forma, sed executor voluntatis constituentis, 201.23.26

Quando procuratores habeant authoritatem diuisim, & vnus ab alio possit exigere, 201.93

Habens mandatum ad vendendum certo pretio, an possit statuere terminum ad soluendum, & habere fidem de eo, 329.43.44

An requiratur doctoratus in procuratore, 217.99

Sententia quando dicatur nulla si processus fuit per contradictas non facta intimatione principali de morte procuratoris, aut illius absentia, 214.30. & seqq.

Quando habeat electionem sicut dominus, & an eligendo in causam minus grauem possit conueniri tanquam gerens negotia negligenter, 224.40

Procurator non potest declarare animum conductorum an velint acceptare conditiones oblatas absque speciali mandato, 443.17.19

Ad recipiendam solutionem canonis non potest confiteri confinia aliter se haberi, 560.20

Post contestationem litis dicitur legitimus, & non reuocatur morte domini, à quo neque viuente potest reuocari, 531.51

Constitutus in causa criminali, & coram alio quoque iudicio, & iudice dicitur legitimus quoad omnes lites, 531.52.53.

Datus ad exigendum potest recipere à sponte soluente, maximè si adest clausula ad agendum, & exigendum, quamuis Dominus sit præsens, & licet procurator sit difficilis ad conueniendum, 505.57. & seqq.

Sine mandato speciali non potest imponere seruitutem in præiudicium domini, 572.57

In constitutione procuratoris facta per mulierem ad aliquod specialiter faciendum, si interueniat solemnitas per statutum requisita non est amplius adhibenda, quando postea contrahitur, secus in mandato generali ad contrahendum, 409.34.45

Potest solui procuratori putatiuo ex contractu cum eo celebrato, 505.4

Coniunctus faciens actum tanquam procurator non potest se iuuare quod potuerit facere tanquam procurator coniunctus, 573.48.49

Si fuerint constituti plures procuratores ad iudicia, & negotia, & alius postea constituatur ad iudicia cum reuocatione omnium procuratorum, intelligitur solum reuocatio procuratorum quoad iudicia, 505.37

Contractus præsumitur gestus cum procuratore ad solutiones eidem postea factas tanquam tali, 505.5

Contrahens cum aliquo tanquam procuratore alterius approbat illum cum qualitate procuratoris, 524.4

Gesta

Gesta per procuratorem an sint valida ante acceptationem mandati, 551.42
Monitorium non reproductum per procuratorem legitimum non facit litis pendentiam, 535.19
Valent gesta cum procuratore alicuius, qui publicè, & palam talem se gerebat, 505.34
Actus procuratores sustinetur, quamuis non sit gestus nomine illius pro quo debebat geri, si fuerit factus ob causam ad eum spectantem, 401.35.36
Soluens procuratori reuocato liberatur, non constito de intimatione reuocationis, 505.38.39
Ratificatio gestorum per procuratorem non requiritur quolibet momento, 505.18
4 *Procurator quando possit agere ante acceptationem, & visionem mandati, 659.11*
Cum libera non potest donare nec iura remittere, 699.8
Validè constituitur ad donandum post mortem, 783.16
Quando dicatur acceptasse mandatum, & illud ad speciem deduxisse, ita vt contra eum possit procedi tanquam contra verum contumacem, 738.27.28
An debeat admitti in omni casu, 544.5.19
Patris, & filij potest impetrare legitimationem, 635.18
Recipiendo Canonem non remittit caducitatem, secus si probetur versio pecuniæ receptæ in vtilitatem domini, qui tunc dicitur ratificasse, 633.41.42
Verba (ponentes in locum suum) important constitutionem procuratoris in rem propriam, & commodum suum, 682.9
Potest dari ad vnum actum administrationis, per quem etiam poterit pati tutor, 644.4
Tutor non habet facultatem constituendi procuratorem ad contrahendum pro pupillo, secus quando constitueret aliquem ad petendum decretum super alienatione per pupillum facienda, 644.1. & seqq.
Cognitio saltem summaria requiritur super reuocatione procuratoris, & post litem contestatam non sufficit sola voluntas eiusdem procuratoris, sed requiritur consensus aduersarij litigantis, 618.15. & seqq.
Non potest procedi per contradictas non probata scientia procuratoris, & vbi adest verisimilis scientia illius, & requiritur eius citatio in negotio connexo causæ, in qua fuerat constitutus, 686.19.25.27
Vsufructuarius est procurator proprietarij in omnibus, quæ concernunt vtilitatem rei, 778.10
Constitutus in obligatione camerali ad confitendum debitum non reuocatur, nec tale mandatum finitur morte, 783.22
Tenetur ad interesse non emens iuxta formam mandati per eum acceptati, 796.36
Locatio non potest fieri per Procuratorem Collegij Romani absque consensu Præpositi, 715.24
In rem propriam dicitur ille, ad quem pertinet vtilitas, & damnum, ita vt non teneatur restituere, quod exegit, 666.21
In iudicio non constituitur procurator per Tutorem ante litis contestationem, per quam efficitur dominus litis, & quodammodo contrahit, 644.20.21
Reuocatio procuratoris non est facienda causa cognita, quando ipse non opponit suspicionibus allegatis, & quomodo debeat se opponere, & an interim administret, 618.19.20
Non potest reuocari, nisi fuerit ei prius solutum omne debitum pro expensis, & salario, secus stante iusta causa reuocandi, & qualis sit illa, 618.10. & seqq.
In rem suam dicitur constitutus ex verbis (ne seguirete l'ordine del tale.) 666.20
Retentio scripturarũ non datur procuratori pro salario debito secus præsumptibus in lite factis, 618.1. & seqq.
Constitutus irreuocabiliter, & cum iuramento potest reuocari, 783.35.
In rem propriam dicitur dominus, & statutum loquens de procuratore non habet locum in eo, 750.25
Dominus non præsumitur scire gesta per procuratorem, 752.19
Liberatio debitoris facta per procuratorem sine mandato est inefficax, & per eam non impeditur executio Instrumenti, 699.2.3
Defectus citationis non obstat si iudicium fuisset inchoatum in Curia, & in compulsorialibus esset citatus procurator qui nominauit procuratorem in partibus ad assistendum extractioni, qui non reperto valebit extractio absque aliqua citatione, 736.29.30
Agens tanquam procurator si non sit talis, non poterit se tueri quod egerit tanquam coniunctus, 699.30
Actus requirens præsentiam alicuius non potest fieri per procuratorem, 644.9.10
Admittitur ad petendam tutelam, 668.6
Procurator falsus quot modis dicatur, 985.25. & 5
An sit talis ille, qui habet mandatum generale, & agit scienter in casu, in quo speciale requiritur, 985.1
In omittendo præiudicat domino, 957.2
Qui fuit litem contestatus, non remouetur per Dominum resistentem, & inuito aduersario, 906.18
Datus per testatorem ad exequendam suam voluntatem non præstat cautionem mutianam, ad quam tenetur vsufructuarius, 836.78
Repræsentat personam Domini, ita vt pro illo reputetur, 853.62
Constitutus ad capiendum pecunias ad censum an possit apponere clausulam insolidum, & alia pacta solita, etiam pœnalia pro executione mandati, 950.13
Primus censetur reuocatus per constitutionem secundi, 909.14. &
Reuocatio debet esse reuocanti, 909.24
Non præsumitur ita diligens in causis grauibus, sicut Dominus, 808.32
Nihil agit ante acceptationem mandati, 877.15
Debet ostendere mandatum, vt valeant actus per eum gesti, 907.37
Quando habeat dilationem ad certiorandum dominum absentem, 853.63 & seqq.
In rem propriam non venit in statuto loquente de procuratore, 873.25
Constituens Titium asinum suum ad agendum censetur illum constituisse procuratorem, 837.10
Faciens expensas propter temeritatem non præiudicat Domino, 806.6
Quando sit dimittendus per dominum, qui debet abesse ex iusta causa, 868.27.30
Monachus non est idoneus testis per Monasterio, si sit illius procurator etiam finito officio, 980.18.19
Constitutus in rem propriam non expirat morte mandantis, 873.29
Irreuocabilis, & in rem suam efficitur dominus, ita vt ad eum spectet lucrum & damnum, 873.23
Nemo potest adstringi ad constituendum procuratorem, 891.21
Statutum circa confessionem procuratoris de recepto quid operetur, 873.8
Voluntas non continuationis procuratoris ex quibus probetur, 909.29
Legitimatio personæ non potest opponi per eum, qui citauit aliquam tanquam procuratorem, 855.7
Mulier licet non possit esse procuratrix, nec comparere in Iudicio, poterit tamen esse si constituatur in rem propriam, 873.24

PRODIGALITAS, PRODIGVS.

2 Prodigalitas est punienda, siue sit muneraria, siue sumptuaria aut luxuria causa, vel ambitionis, 380.26
Prodigus si interdicatur bonis, intelligitur de vbicunque sitis, 589.44

PRODITOR.

2 Proditor quis propriè dicatur, ad effectum vt non gaudeat immunitate Ecclesiastica iuxta Bullam Greg. XIV. 380.40
An sit inimicum occidens à tergo cum sclopo, vel requiratur quod amicitiae colore hoc fecerit, 380.39.41
4 Proditor non dicitur, qui retro occidit inimicum, tanquam ab eo deberet precauere, 619.23.24.& seqq.
An gaudeat immunitate Ecclesiæ, 619.22.30.32.
Delictum non dicitur proditorium retro factum si mandans erat inimicus, quamuis mandatarij non essent tales, 619.25.26

PRODVCERE, PRODVCTIO, PRODVCTVM.

1 Productio falsorum Instrumentorum facta per Procuratorem quando faciat incurrere in pœnam dominum, stante Statuto puniente eum, qui producit, 81.20
Mandati aquipollet citationi, 156.5
Vtilitas verbalis productionis quæ sit, 156.14
Verbalis in termino quando faciat valere actum, si realiter fiat post terminum, 156.15
Exemplum Instrumenti sufficit fuisse productum in termino, quamuis productio originalis fiat extra terminum, 156.21
Oppositio requisita per statutum infra aliquem terminum intelligitur de reali, non verbali productione, 156.22
Instrumentorum productio an sufficiat non data copia parti, 156.25
Potest quis se fundare in productione iurium facta ab aduersario, 121 39
2 Productio scientia post appellationem non inducit approbationem, 279.27
Non nocet in eo, quod quis expressè impugnauit, 279.25.26.28
Tituli inualidi quando excludat producentem, vt non possit allegare alium validum, 279.29.& seqq.
Ad alium finem non animo obligandi non praiudicat, 279.32
In parte, & partibus an faciat, vt omnia censeantur approbata, 279.21
Eorum, quæ incidenter producuntur, non requirit pronunciationem, 394.35
Non quando operari effectum solitum confessionis, quando Instrumentum productum caret solemnitate, 312.43
Est acceptanda cum qualitate, cum qua Instrumentum productum loquitur, 559.7
3 Productio attestationum, & Instrumentorum æquiparatur, 505.7
Testamenti inducit scientiam omnium in eo contentorum, quamuis non constet de illius lectura, 488.15.16 17.c.494.10
Iurium non est facienda coram illis, qui non tenentur iudicialiter procedere, 524.1
Facta Iudici particulariter non iuuat, nec dicitur de actis, nisi pars citetur ad dicendum contra producta cum oblatione copia, 574.28
Producens scripturam approbat omnia in ea contenta, 502.7
Etiam si producat in parte, & partibus, 490.40
Producens Instrumentum confectum à tutore censetur illum acceptasse pro Tutore, 505.2
Instrumentum productum probat contra producentē, 514 26
Productio iurium nocet producenti, quamuis sit in parte, & partibus, non solum si confecta sunt cum producente, sed etiam si inter alios, 654.13.& seqq.c.699.7.c.739.37 4
Testis productus quando probet contra producentem, 625.8. c.765.58.c.699.21.22
Indicatio Iurium non sufficit, si illa debent produci, 725.29
Iura producta, & admissa fidem faciunt contra producentem, & admittentem, ita vt non possit error allegari, 767.54
Producens testes approbat solùm personas, non eorum dicta, secus si reproducat, 753.3.15.16
Producere significat exhibere, & videndi, ac legendi facultatem in actis prabere, 981.25 5
Productio in parte, & partibus quando admittatur, etiam quoad ea, quæ enunciatiuè, & incidenter exprimuntur, 851.18.22.c.870.1
Realis differt ab allegatione, & repetitione incerta, 1000.18
Productum in esse difficilius tollitur, quam impediatur introductio, 965.5

PROEMIVM.

Præmium non attenditur, si in dispositiua aliud asseratur, 530.47 3
Ex proemio colligitur causa finalis, 421.5
Constitutionis proemium indicat, an illa sit fauorabilis, 460.46
Verba proemij inducunt causam finalem, & sicut corpus ab anima, ita dispositio ab ipso proemio regulatur, 558.24
Arguit causam finalem, & declarat intentionem disponentis, quando censetur repetita in sequentibus, 809.8. 947.15. 5

PROFECTITIVM.

Profectitium dicitur quod datur filio contemplatione patris, 405.19 3
Profectitium est totum ipsius patris, & in totum illi acquiritur, 713.15.16 4
Dicitur legatum filio contemplatione patris, 663.10.13
In profectitiis nihil hodie fuit immutatum, 663.11
Valet argumentum: Profectitium: ergo hæreditarium, 665.5

PROFESSIO.

Professio quando annulletur propter metum, 108.52 1
Professio non est facienda intra annum probationis etiam in Religione Ierosolymitana, cuius priuilegia sunt redacta ad formam Concilij Tridentini quod mandat ita fieri professionem, 363.27 2
Professionis dispares homines quando non debeantur simul associari Monasteriis, 270.62.& seqq.
Professio nulla censetur ratificata per consensum profitentis, vel per admissionem ad actus conuenientes solis professis nisi data scientia nullitatis, ita vt illa non obstante ratificans habeat eam pro bona, & valida, 440.22.23 3
Non valet si fuerit facta absque acceptatione maioris partis votorum Capituli generalis, seu prouincialis religionis, 440.18
Contra constitutionem habentem clausulam decreti irritantis est nulla, 440.15
Est inualida, & non completo anno continuo probationis, & non seruatis omnibus requisitis in constitutionibus religionis, ita vt tale tempus non possit frangi, aut discontinuari, 440.10.11
Facta eodem die, in quo habitus prohibitionis fuit susceptus an sit valida quamuis fuerit defectus sex horarum, 413.16.20
Quando obliget profitentem, ita vt ei non concedatur recessus à Monasterio, 413.15
Iudicandum est pro validitate professionis, 413.17
Per professionem emissam in Religione Hierosolymitana soluitur matrimonium ratum, non consummatum, in quo

Papæ

Papa non dispensat, quidquid secus in Religiosis ordinum de Alcantara, & Calatraua, 457.25.26
Casus professionis ante annum 16. æquiparatur illi, quæ fit ante annum probationis, 591.32
Non debet statim fieri per vxorem, ne præiudicetur viro, cui poterit reconciliari in anno probationis remittendo adulterium, 591.27
Qui fecit inualidam professionem quando audiatur, ita vt sit liber a vinculo professionis, seu religionis: & quid in professione tacita, 413.1.2
Ex quibus causis possit fieri, non expectato anno probationis, 591.22.25
Solus Abbas, seu Prælatus non admittit Monachum ad professionem absque vocatione fratrum, 440.19.21
Annus probationis ad faciendam professionem an sit inductus ad fauorem profitentis, & monasterij, ita vt illi possit renunciari, 591.23
Concilium Tridentinum circa professione an comprehendat oblatos, qui se offerunt perpetuò in manibus superiorum tertij ordinis Sancti Francisci, 413.36.37
Mors ciuilis per professionem non sufficit, si apponatur aliqua conditio, quæ naturalitatem importet, 481.35
Ante professionem non dicitur quis ingressus religionem 481.7
Dimissio temeraria habitus non impedit, vt regularis non audiatur super nullitate professionis, si eundem habitum reassumat, 413.6.7
4 Professio an probetur per litteras testimoniales Abbatis, 640.10.13
Non potest admitti puella ad professionem per solam Abbatissam absque Monialibus, 640.38
Moniales admittuntur ad probandam professionem, 640.6
Delatio habitus quando inducat tacitam professionem, 640.20.37.40
Liber professarum an probet professionem, si custodiatur per officialem ad id deputatum, 640.7.8
Expressa, & tacita in specie est probanda cum omnibus qualitatibus, nec sufficit probatio ingressus, & an requiratur scriptura, & admittantur præsumptiones, 640.1.16.21.30
5 Professio non ritè facta non præiudicat, nec de consensu Monasterij potest renuntiari anno probationis, 850.15
Decretum Concilij de dispositionibus faciendis cum licentia Episcopi intra duos menses proximos ante professionem, non habet locum, nisi in actibus inter viuos, 807.30
Statim professus, quod habeat vocem, est de iure antiquo, cum hodie sufficiat, vt sit in ordine subdiaconatus, 894.21
Obligatio, seu renunciatio ante professionem debet fieri cum licentia Episcopi, & aliis requisitis, per Concilium, 899.19
Statutum an valeat, vt omnes nouitij ante professionem renuncient vocem in Capitulo per triennium à die suscepti ordinis subdiaconatus, & an sit contrarium Concilio, 893.8.17

PROFESSVS.

3 Professus non auditur, nisi post quinquennium à die professionis, & quomodo hoc intelligatur, 413.9.10.
Professi in Religione Hierosolymitana, & Clerici sunt inhabiles ad feudum, neque eos potest dominus recipere inuitis proximis successoribus, 456.44.45.46.47
Professus etiam transacto quinquennio, quando professus possit in conscientia fugam arripere, & non redire ad Monasterium sub prætextu nullitatis professionis: & quando possit vxorem ducere, 413.12.14

PROHIBITIO.

Prohibitio temporalis inducit permissionem post tempus, 69 2 1
Certi temporis non intelligitur de alio, 41.2
Circa vnum verificatur in qualibet parte, 36.18.22
Acquiescens prohibitioni quando amittat seruitutem, & simile ius, quod habebat, 80.37
Prohibitio cessat cessante, seu deficiente ratione legis, 146.5 2
Auget dispositionem, & inducit plenum legatum, 350.18.
De non petendo aliud non debet esse superflua, 274.14
De non molestando an inducat coniecturam, vt legatarius non concurrat cum vsufructuario, 350.28
Plus petendi quid significet, 276.6
Ad tempus post illud permittit, 280.14
Statuti, quod filia non disponat in præiudicium filiorum, an concedat, vt possit testari ad commodum ipsorum, 382.17
Prohibens dominus, ne vasallus vadat ad aliud Molendinum, quàm ad suum debet probare patientiam, & obedientiam, vt acquirat ius prohibendi, 564.54 3
Prohibitio ne persona Ecclesiastica construant Molendina, vel non vadant ad alia, quàm ad illa dominorum, est nulla, & contra libertatem Ecclesiæ, 564.48.49
De prohibitione Molendinorum remissiue, 564.59
Duplex magis actum infringit, & plus operatur, quàm si esset simplex, 498.22
Prohibitio alienandi temporalis non inducit permissionem post tempus, 526.10.11
Facta filio vt prouideatur eius imbecillitati circa administrationem rerum suarum non extenditur ad actum testandi, 594.8
Prohibitus non vocare in ius aliquem, debet intelligi, quando hoc facit suo nomine, non alieno, 450.20
Prohibitus in toto prohibetur in parte, 519.48
Prohibitus ne aliquid faciat acquiescens prohibitioni, amittit ius suum, ita vt amplius illo vti non possit, 578.20
Prohibitio dicitur realis ex qualitate rei, seu domus, & inducit fideicommissum inter illos de agnatione, 776.30.32.& seqq. 4
Facta vni censetur facta alteri, ita vt inuicem dicantur vocati in casum alienationis, 776.23
Prohibitio cessat, extincta causa prohibitionis, 838.20
Circa totum verificatur in qualibet parte, siue totum sit integrale, vel vniuersale, 968.20 5
Realis, & in rem scripta an transeat reciprocè cum suo onere ad quemcunque vadat, siue vocatum, siue positum sub conditione, 828.45
Melior est conditio prohibentis, 896.3
Ad tempus censetur statim post illud remissa, 804.9
Quod non prohibetur, vtique debet censeri permissum, 870.36
Prohibitus aliquid facere, & acquiescens prohibitioni sibi præiudicat, 918.46

PROMISSIO.

Promissio decedendo non transfert aliquod ius, 20.2 1
Accedens obligationi non immutat eius naturam, 34.29
Intelligitur saluo iure, & beneficio sibi competenti, 34.32
Hæredis de soluendo legatum an censeatur nouare actionem antiquam, ita vt teneatur vltra vires, quamuis fecerit Inuentarium, & quando illius remissionem operetur, 34.28 33
Promissio absoluta continet omnes conditiones à iure inductas, 264.2 2
Simplex, & indefinita non tollit priuilegium sibi competens, 264.6.23
Hæredis an noceat respectu personarum incapacium quibus relictum est, 264.30
Dandi vnum, vel duos capones, intelligitur vt possint peti duo, 338.8

Soluendi non facit vt quis videatur renunciare priuilegio ne quis conueniatur, nisi in quantum facere potest, 164.22

Vt delictum fiat, quando debeat adimpleri, illo secuto, 218.8.10.

Assignandi redditus super vno fundo an sit impleta si fiat assignatio super pluribus, 229.40

3 *Promissio simplex de aliquid faciendo obligat statim, 588.29*

Quæ concurrit cum dispositione iuris, & illi non contradicit, non facere deficere promissionem legis, 553.35

De vendendo stante iuramento, idem operatur, quod venditio, & ex ea datur actio, non secus ac si de præsenti quis se obligasset, 564.32

Qualibet etiam iurata regulatur iuxta tempus promissionis, & rebus sic stantibus, 581.7

Ex promissione conficiendi Instrumentum non colligitur quod partes voluerint contrahere in scriptis, 564.29

Non dicitur facta ad fauorem tertij, si post nominationem habeatur certitudo de persona, non secus ac si à testatore nominatus fuisset, 553.29

Promisisse dicitur, qui implet promissum, 524.43

Promittens reinuestire pecunias in locis montium præsumitur cogitasse de loco, in quo similes emptiones fiunt, 579.25

4 *Promissio non extenditur vltra ea, quæ promittens non tenetur præstare, 613.26*

5 *Promissio sub fide Principis habet vim iuramenti, 824.23*

Faciendi non differt ab ipso facto, 887.18

Declaratio contra conuentionem prius factam valet in præiudicium eius cui facta fuit promissio, 924.4

Promittens aliquid facere cogitur ad obseruantiam, seu ad interesse, 924.3

Se obligaturum rectè conuenitur ad rem promissam tradendam, 887.27

Sub fide Principis non obligatur iuramento, constito de errore, 824.14

PRONEPOS.

4 *Pronepotes quando veniant, stante vocatione filiorum, cum verbis (dictis, præfatis, eiusdem, ipsius,) 629.11*

PRONVNCIARE.

3 *Pronunciandi stylus prout in cedula attenditur, in quo notarius non adnotat diem subscriptionis, si omnia ponit sub die pronunciationis, & si aliunde apparet ea die non fuisse pronunciatum, sententia erit nulla, & quando de hoc dicatur constare, 438.9.11*

PROPOSITVM.

8 *Propositum in proposito debet operari, sicut oppositum in opposito. 579.6.c.757.6.c.6, 8.4.c.932.11*

PROPRIETARIVS.

3 *Proprietarius an possit cogi ad affrancandum domos in vim Constitutionis Gregorianæ de iure congrui, non obstante pacto, & pœna in concessione apposita, 452.21*

4 *Proprietarius potest intentare remedium canonis reintegrandæ contra hæredes vsufructuarij, & alios detinentes rem proprietati consolidatam, finito vsufructu, 779.30*

Post mortem vsufructuarij agit negatoria, vel ex cautione de re præstita ad auocandam, & euincendam possessionem naturalem contra hæredes vsufructuarij, vel alios ab eis causam habentes, 779.1

Vsufructus statim est finitus post obitum vsufructuarij nec transit ad eius hæredes: & proprietarius incontinenti incipit habere in ea plenam potestatem, 779.3.12

Hæres proprietarij potest se facere manuteneri in re vendita tertio emptori per hæredes vsufructuarij, quamuis idem emptor eandem rem per 30. annos retinuerit, 779.10.14

Retinens vsumfructum alicuius rei videtur se constituere possidere nomine proprietarij, 779.11

Non obligatur reficere ædes in totum vetustate collapsas, secus si aliqua pars ædium indigeat refectione, 778.20.22

Non tenetur ad opus personale refectionis, sed ad pecunias dandas vsufructuario pro expensis illius, aliàs priuabitur proprietate, 778.11.16

Refectio concernens perpetuam rei vtilitatem, seu duraturam vltra terminos vsufructus, spectat ad proprietarium, 778.....

Vsuræ pecuniæ acceptæ pro necessitate refectionis, sunt soluendæ per proprietarium, qui etiam tenebitur ad interesse passum per vsufructuarium, ob non subministratos sumptus pro refectione, 778.13.15

An finito vsufructu possit vsufructuarius expelli propria authoritate per proprietarium, 778.2.4.9

Non potest mutare rem, in qua est debitus vsusfructus, quamuis talis mutatio esset vtilis vsufructuario, cum eius consensus requiratur, 654.2.3.10

Ciuilis possessio, quam habet proprietarius trahit statim possessionem naturalem quæ erat apud vsufructuarium, & cum illo residet, prout è contra naturalis possessio trahit ad se ciuilem, 779.6.7.8

Quando censeatur amissa possessio proprietarij si vsufructuarius, vel eius hæres finito vsufructu rem alteri tradiderit, 779.15.24

Possessio proprietarij non adhæret in aliqua possessioni naturali vsufructuarij, 779.28.19

Proprietarius an possit ingredi possessionem propria authoritate finito vsufructu, vel potius sit agendum contra hæredem actione ad vendicandam, & euincendam illam naturalem possessionem, 899.4 5

Manutentio an competat proprietario post obitum vsufructuarij contra illius hæredes, 899.6

PROPRIETAS.

Proprietas potest transmitti, & alienari firmo remanente vsufructu, 136.9 2

Habens proprietatem, si vendat pleno iure an dicatur molestare vsufructuarium, 46.23.25

Proprietas an censeatur relicta, si detur facultas vsufructuario alienandi, 216.7.8.9 2

Et quid è conuerso si fiat prohibitio alienationis, 216.1.2.3.36

An contineatur relicto prædio ad vsufructum, vsum, gaudimentum, & pro alimentis, 216.22.& seqq.

An veniat stante clausula omni meliori modo vel æquipollenti, 216.34.35

Testatore relinquente certam speciem per verba significantia proprietatem & vsumfructum an sit in electione legatarii eligere quid velit, 216.31.33

An censeatur concessa, si vsusfructus taxatiuè relinquatur, & quid si adsit prohibitio, seu permissio alienandi, 216.18.19

Concedens rem pleno iure intelligitur concedere tam respectu proprietatis quam vsusfructus, 317.19.Et

An possidere quis dicatur pleno iure quamuis quis alius habet proprietatem: & quid è contra, 327.12.& seqq.

Remedium l.fin. C. de acq. possess. an detur contra eum in quem fuit alienata proprietas, ex qua vsusfructus percipiebatur, 311.22

Habens proprietatem non potest authoritate propria possessionem ingredi, sed debet agere contra hæredem vsufructuarij, 311.8.9

Obtinens proprietatem dicitur habere plenam potestatem, si ei accedit vsusfructus, 327.18

Vsusfructus videtur relictus, non proprietas, quando quis subrogatur in locum alterius, cui testator vsumfructum reli-

reliquerat licet adsit prohibitio, 216.17

3 *Proprietas an censeatur relicta per prohibitionem alienationis, 443.2.12.*

5 *Proprietas nihil aliud denotat, quam proprium patrimonium, siue rem ipsam propriam, quam habemus, 838.5*

PROROGATIO.

1 *Prorogatio quando debeat extendi quoad omnia, etiam quo ad accessoria obligationi, 68.36*

2 *Prorogatio an dicatur repetitio actorum, 312.51.52*

Concessa heredi ad Ecclesiam edificandam excuset eum à pœna, vt succedat in lucro percipiendo cum alterius iactura, 358.22

4 *Prorogatum tempus quando veniat in obligatione generali, quod quis administrabit, 718.1.2.3.5*

PROSPECTVS.

4 *Prospectus quo casu habeatur in consideratione, 752. 89.91*

PROTESTATIO.

1 *Protestatio debet in iudicialibus repeti in vnoquoque actu, vt operetur, 76.20*

Contraria facto quando iuuet, 141.22

Debet fieri de impedimento, vt prestet excusationem, inspecto rigore Iuris, secus de æquitate, 19.14.16

Non impeditur per protestationem illud, quod venit ex iuris dispositione, 33.16

Non intimata tenet in praiudicium protestantis, 18.37

2 *Protestatio non impedit quod venit ex legis dispositione, 244.37.c.400.21*

Conseruat ius protestantis, 246.28.c.515.7.c.937.27

Coram honestis viris requiritur, si copia Iudicis haberi non potest in faciendo depositum, aut appellando, 260.17.28

Præsens protestationi, & non contradicens, quando videatur consentire, 260.13

De non sibi praiudicando quoad iura competentia contra cedentes facit, vt competat retentio super iuribus reseruatis & in extraiudicialibus vnica protestatio sufficiat, vt conseruetur ius in futurum, 356.37.38

Solutionis actus si non est certus in quam causam debeat conuerti declarabitur per protestationem præcedentem, & voluntatem protestantis, 224.77

3 *Protestatio non potest impedire necessariam iuris dispositionem, 455.28*

Contraria facto non iuuat, 515.18

Non attenditur, quod terminus sit susceptus per metum, si fiat ex interuallo, & non in actu petitionis, 414.31. & seqq.

Nequis audiatur absque mandato, quando fiat, vt acta reconualidentur per ratificationem, & an satis sit, vt solum fiat in prima instantia, 573.50 59

De impedimento an requiratur, 574.24.c.591.51

Clandestina, & absque citatione partis non iuuat, maximè si fiat sine causa, 524.33

Non requiritur in appellante si non potuit habere iudicem, 572.40

4 *Protestatio de consensu vtriusque partis ad limitandam dispositionem valet, neque dicitur contraria facto, 751.40*

5 *Magis iuuat, si non fuerit contradictum protestationi, 980.6*

Semper in quolibet actu iudiciali est adhibenda, alias nō censetur repetita: secus in extraiudicialibus, 959.2

Dispositio cum protestatione an censeatur reuocata, si postea fiant alij actus absque tali protestatione, 981.41

Protestatio conseruat iura protestantis, 937.27

PROTOCOLLVM.

1 *Protocollum alicuius scriptura si non reperiatur, an impediatur, vt non possit leuari Instrumentum de scriptura notarij repertum in filia, 93.13*

Cartula non conglutinata protocollo, sed stans de per se, non facit fidem, 93.15

Protocolli amissio ex quibus diligentiis probatur: & an sufficiant, quando res non inueniuntur apud authorem scripturæ, 468.27.29 3

Standum est protocollo, non instrumento dato parti per notarium, qui præsumitur errasse illud autenticando, 548. 29.30

Protocollum an probet, si adest variatio in instrumento dato per notarium, 889 6 5

Quale debeat esse, vt ex eo possit probari error notarij, qui dedit Instrumentum diuersum protocollo, 889.27.29

Error probatur per ostensionem protocolli: & quid veniat eius appellatione, 889.14

Folia reperta extra librum protocollorum notarij, & alios rogitus quam fidem faciant, 889.26

PROTONOTARIVS.

Prothonotarius probatur per Bullam eiusdem protonotariatus expediti in personam absentis, 90.8 1

PROVERBIVM.

Prouerbium in doctior Philonide Melitensi, Doctor necessitatis & Moneta tonsa, quid significent, 186.38. & seqq. 1

PROVINCIA.

Prouincia Dominus habet ius in tota prouincia, nisi aliquis in certa parte præscripserit, 212.20 2

PROVENTVS.

Prouentus est nomen generale ad omnem redditum, quod prouenit ex facto hominis, vt funeralia, sigillum, & similia, 867.30 5

PROVISIO.

Prouisio hominis non facit cessare prouisionem legis iam factam, seu natam, 120.40 1

Prouisio hominis an faciat cessare prouisionem legis, 376.4. 5.c.270.37 2

Generalis non refertur ad specificata, 368.10

Paria non sunt habere prouisionem, & non effectuatam, 368.15

Tertius si est in potestate prouidentis, ita quod prouidendo sibi resultet prouisionis effectus in ipso prouidente, quando possit à tali prouisione recedere, 332.15 1

Prouisio in forma congrui non tribuit ius de nouo, 508.24 5

Prouisio, quæ concurrit cum dispositione iuris, & illi non contradicit, non facit desinere prouisionem legis, 553.35

PROXENETA.

Proxenetæ si aliquid fuit solutum an repetatur per euentem facta redhibitione, 143.11. & seqq. 2

Statutum annullans contractum vltra decem libras an comprehendat venditionem pro 11 libris si vna sit detrahenda pro expensis proxenetæ, 343.7

Expensæ, quæ debentur proxenetis, dicuntur necessaria, & debent detrahi tanquam æs alienum, 343.1

PROXIMIOR, PROXIMITAS.

Proximitas vt cognoscatur, an sit facienda computatio secundum ius canonicum in matrimonio, & reliquis dispositionibus successionibus, & retractibus: & quid in terris Ecclesiæ, 77.1. & seqq. 1

Proximiores in successione habent tacitam voluntatem defuncti, 309.10 2

Proximiores possunt repetere emphyteusim, si dominus declarauit eam velle, & postea mutato consilio alteri concedat, 477.10 5

Testator vocando sibi proximiores, vel in sua hereditate, vel familia sua, vel in suis bonis, vel quod sint heredes, non censentur vocare proximiores grauati, 493.22.23

Probatio gradus an sufficiat absque eo, quod probetur quem esse proximiorem, 419.31.32

Proximitas per legem inducta quamuis ficta aequiparatur verae, 419.18
Grauantis, non grauati attenditur in successionibus, maximè stantibus coniecturis: & quales debeant esse, 493.13. & seqq.
Testatoris attenditur in vocatis nomine collectiuo, 493.24.25
Quaestio an attendatur proximitas grauantis, vel grauati, procedit solum inter eos, qui non descendunt à testatore secus si vterque ab eo prouenit, 493.26
Ob defectum lineae, si fit transitus ad aliam, intelligitur de linea habito respectu ad proximitatem primi acquirentis, 456.39
4 Proximiores sunt reinuestiendi etiam re non integra, 758.11
Non debet concedi remotioribus, quàm proximioribus, 653.46.c.709.3
Inter vocatos de domo quando praeferantur proximiores, 645.15
Ex parte patris praesumuntur magis idonei in negotiis pupilli quam alij minus propinqui, 761.17
Enunciatio proximiorum facit vt omnes in eodem gradu existentes censeantur vocati, quamuis esset vocatus proximior cum resoluatur ista singularitas in pluralitatem, 774.44.46
Non admittitur donec adest proximior, quamuis offerat cautionem de restituendo eidem proximiori volenti adire, 653.41.42
Verba (vti proximiores) in sententia an dicentur apposita incidenter per modum iustificandi possessionem, vel principaliter, stante sit concedenda vel deneganda appellatio, 694.34. & seqq.
5 Proximior quo casu excludatur per remotiorem in gradu, 965.29
Dispositio exclusionis proximiorum per remotiores an dicatur odiosa odio irrationabili, 866.21
Qualitas proximitatis quomodo sit probanda, ita vt non sufficiat probare proximitatem, 869.11
Castrum quando aequaliter spectet ad proximiores, 839.28

PVBLICATIO.

1 Publicatio attestationum an impediat testes examinari in causa appellationis, 158.1.2
Minor restitutus ad probandum potest probare per publicatas attestationes, 158.3
Non sufficit ad impediendum productionem nouorum testium super capitulis, sed requiritur didicita fuisse testificata, 158.20
Petitio publicationis inducit renunciationem producendi alios testes, 158.21
Minor, Respublica, Castrum, Villa, & Ecclesia quando restituantur ad producendum testes post publicationem, & didicita testificata, 158.23
2 Publicatio bonorum quando extendatur ad bona alterius territorij, 389.41
4 Publicatio priuilegij quando requiratur, 731.14
V. infra.

PVBLICA VTILITAS.

Publica vtilitati an possit renuntiari cum iuramento, 31.23
Publica vtilitas facit vt in successionibus Regnorum spectetur potius habilitas succedentis, quàm gradus, & ordo aetatis, 456.62
An sit iusta causa vt quis cogatur molere suum frumentum in vno molendino & non alibi, 564.57
Facit, vt quis possit puniri pro alio, 469.4
Statutum in praeiudicium certarum personarum non semper potest fieri propter publicam vtilitatem, quando videlicet damnum priuati esset maius, quàm dicta vtilitas, 469.26. & seqq.

PVBLICATIO BONORVM.

Publicatio bonorum quando extendatur ad bona alterius territorij, 389.41 5
Publicatio bonorum eximit debitorem etiam ab obligatione personali, quamuis restituatur ad gratiam, 423.31. & seqq. 3
Facit vt debitor liberetur etiam ab obligatione naturali, ne dum ciuili, & illa in fiscum transfunditur, 423.26. & seqq. 1

PVBLICATIO EDICTORVM.

Publicatio edictorum Ordinarij spectat ad Ecclesiam matricem cum aliis iuribus ei competentibus ex consuetudine immemorabili, 578.17.18 3

PVBLICIANA.

Publiciana excluditur ab habente dominium, 731.13 4

PVBLICVS LOCVS.

Publicum solum debet esse liberum vsque ad caelum, 84.25 1
Publicus locus non dicitur propter transitum publicum, nisi etiam probetur quod fuerit vsitatus pro loco publico tanto tempore, cuius memoria in contrarium non extet, 678.14 4

PVER.

Pueri & senes in quibus non conueniant, 328.18 2

PVLCRITVDO.

Pulchritudo quare dicebatur falsa, 179.60 1

PVPILLARIS SVBSTITVTIO.

Pupillaris substitutio quando excludat matrem si testator se restrinxit ad propria bona, 407.17. & seqq. 3
V. Substitutio.

PVPILLVS.

Pupillus dicitur persona miserabilis, 63.15 1
Quamuis sit diues gaudet priuilegio l. vnic. C. quando Imp. inter pup. & vid. & quid in causa obligationis cameralis an possit conueniri coram Auditore Camerae non obstante dicto priuilegio, 181.1. & seqq.
Facultas auditoris Camerae comprehendunt vniuersitatis, & pupillos tamquam illis similes, 182.19
Conuentus ab alia persona miserabili vigore obligationis Cameralis coram Auditore Camerae non potest declinare forum, 182.20
An possit renunciare priuilegio dicta l. vnic. 182.22
Statutum aut pactum pupilli an valeat, vt detur parata executio in illius bonis: & quid in permissione nudi ingressus, 182.24.41
Non habet priuilegium dicta l. vnic. quando li erat capta cum defuncto, 181.27
Debitor soluens pupillo an liberetur, si non interuenit Tutor, 182.43
Potest obligari per tutorem etiam personaliter, & cum obligatione camerali, 279.67 2
Doli capax an possit carceri, 360.24.27
An obligetur ex contractu tutoris, & teneatur ciuiliter, & naturaliter, & quid in societatibus officiorum, 360.19.20.29
Negotia pupilli censentur propria tutoris, 214.4
Pecuniae pupillares quando sint ponendae ad lucrum, 240.16
Gerens negotia pupilli debet notificare recessum à gestione coniunctis illius, 354.15
Obligatur ex contractu Administratoris, si probetur versio in eius vtilitatem, 385.17.18
An possit conuenire Tutorem pro Instrumento in quo confitetur habuisse bona inuentariata si illud fuerit cancellatum ob bona restituta ipsius matri, 336.3
In vsuris pupillo debitis, quae requisita sint seruanda, 240.6.9
Quando obligetur personaliter per patrem, seu tutorem, & alium,

& alium, qui eius negotia publicè administrabat, 360.21.26.
Interpositus ad emendum an possit remittere iura sibi quæsita, vel in alium transferre sine decreto, 332.16.
3 Pupillus in potestate aui, vel patris non habet priuilegium dictæ l.vnic. 421.70.
Dicitur decedere sine liberis, 528.31.
Maior factus quando dicatur ratificasse societatem, 547.5.
Liberans vnum & tutoribus repellitur exceptione cedendarum fallit in Tutore doloso, 409.14.15.
4 Pupillus dicitur indefensus quando eius tutor non fuit in iudicio, saltem in principio, maxime si aderant defensiones, 668.24.25.
Substantia pupilli debet penes vnum remanere, & non in plures diuidi, 680.12.
Ex pupillari, quamuis succedatur pupillo, tamen de ea iudicatur, sicut de testamento patris quoad ordinationem, quidquid aliud sit quoad alios effectus, ideo attenditur affectio patris substituentis, quod voluerit vocare consanguineos cum vtrinq; coniunctis, 661.6.
Ligatur lege Inuentarij & adstringitur obligationibus hæreditatis, licet habeat restitutionem in integrum, 766.57.58 59.
Estraneus instituendo pupillum hæredem videtur eum vt filium instituisse: & an tutor ei datus debeat confirmari sine inquisitione in bonis per eum relictis, & in aliis sit dandus curator, 680.4. & seqq.
Proximior ex parte patris præsumitur magis idoneus in negotiis pupilli quàm alius minus propinquus, 761.17
5 An acquirat rem emptam ex sua pecunia cum priuilegio tacitæ hypothecæ, & prælationis contra anteriores creditores, 955.8. & seqq.

PVRPVRA.

2 Purpureæ vestes obiiciebantur ad irritationes taurorum: & aliæ de huiusmodi colore, 319.18.
3 Purpuram, & diadema in vulgus proiecit Antiochus Regnum Macedonicum occupans, 467.15.

PVTEVS.

3 Puteus communis est non solùm in haustu aquæ, sed & in solo, 526.6.

QVADRIVM.

2 Quadriuium idem erat quod Computum, 319.11.

QVÆSTIO.

1 Quæstio idem est quod disceptatio, & dubitatio: accipitur tamen pro fine quæstionis, & dubitationis. V. in Præfatione.

QVALITAS.

1 Qualitas requisita per statutum est probanda, 90.25.
Non entis nullæ sunt qualitates, 185.1. c.306.44. c. 366.12.
Quando requiritur per modum causæ existentis, debet esse successiua, 131.25.
Contra substantiam dispositionis, cui opponitur, an faciat vt dispositio transeat in dictam speciem, 96.6.
Adiecta verbo illud qualificat & reponit in diuersa specie, 23.3.
2 Qualitas non potest diuidi ab ipsa dispositione, 335.14.
Requisita à statuto est præcisè probanda, 283.29.
Superueniens qualitas qualificat, & reponit in diuersam speciem, 314.36.
Res faciliùs inducitur, quàm illius substantia, 318.39.
Magna superueniens plus operatur, quàm qualitas à principio in hæresis, 373.10.
Taxationis, seu demonstrationis, quando inducat ademptionem legati, 256.18.29.
Totum non potest separari à suis partibus, & qualitatibus, 335.15.
Dispositio est admittenda cum sua qualitate, 331.24.
Qualitatis detractio facit dispositionem nouam, 335.16.
Qualitas non potest separari ab ipsa dispositione, 418.12.c. 460.72. c.546.16.51. 3
In Instrumentis non liquidis debet verificari, inhæret tamen subiecto alias facto, & est inseparabilis ab eo, 444.34.
Quæ est in filio inhæret nepoti, in quem fit transmissio: idem in eo, cui ius primogenituræ ceditur, 456.10.11.
Administrationis enunciata debet approbari per præcedentem solutionem alicui factam, 505.1.
Attingens substantiam actus impropriè dicitur qualitas, & potius ipsa substantia, 509.27.
Non potest cognosci, nisi prius constito de subiecto, 552.6.
In probanda qualitate sufficiant leuiores probationes, & coniecturæ, 577.21.
Actio non datur, si non probentur qualitates à statuto requisitæ, 565.40. c.484.1.27. c.554.32.
Sufficit quod qualitas anterioritatis adsit de tempore, quo dispositio summit effectum, quamuis postea cesset, 402.19.
Detracta qualitate dicitur noua dispositio, 418.13. c. 460.74.
In dispositione fauorabili non datur repetitio qualitatis de vna persona ad aliam ad eius restrictionem, 554.14.
Donationis in fine posita non refertur ad primam, quæ habuit propriam, & separatam clausulam, 554.15.
Qualitas locupletationis est probanda, nec sufficit quod quis præsumatur locupletari, 422.4.5.
In mixtis attenditur qualitas potentior, quæ trahit minus principalem, & interesse secundarium, 569.24.
Qualitas continens principium intrinsecum, ex quo oritur actio, est probanda, quamuis non opponatur, 668.5.
Perceptionis fructuum debet probari per testes, qui fuissent præsentes dum illi fuerunt percepti, vel per aliam similem probationem, 705.12.
Solitæ habitationis dicitur probata, si de ea nuncius fidem faciat, 697.14.
Masculinitatis adiecta cum filiis in conditione positis facit vt illi censeantur vocati, 776.6.
Personarum debet considerari ad iudicandum an contractus sit vsurarius, 679.27.
Substantia negotij prius est verificanda antequam tractetur de illius qualitate, 700.48. c.657.38.c.688.39.
Debet verificari, maximè si grauet delictum, & mutet in aliam speciem, ita vt neque sufficiat illam constare ex ficta confessione inquisiti, 619.18.19.
Non diuiditur à dispositione tanquam illi annexa, & actus acceptandus est cum sua qualitate, 717.17.c.700.22.
Non potest stare sine subiecto, 770.49.
Omnis dispositio præsupponit suam qualitatem, 700.50.
Habens facultatem disponendi poterit multum magis qualitatem actui apponere, 769.5. c.800.13.
Iuncta verbo executiuo quid operetur, 695.15.
Testamentum posterius præualet, nulla habita consideratione primi, ita vt ex testamento reuocato nulla possit sumi interpretatio, nec repetitio alicuius qualitatis, sed potius illius reiectio, 751.1.2.
Qualitates omnes statuti sunt probandæ per eum, qui se in illo fundat, 607.1. c.769.61. c.742.66.
Et copulatiuè, quamuis essent à iure præsumptæ, 745.56. c.748.16. & c.
Non entis nullæ sunt qualitates, quæ non possunt stare sine subiecto, 767.7.36. c.796.18.
Copula (&) quando repetat qualitates, & inducat ordinem & continuationem ad præcedentia, 773.17.27.
Retractus in vineis, vt detur quæ requirantur, & quando qualitates debeant omnia æqualiter determinare, 752. 27.29.

Repetitio qualitatum non est facienda, quando sunt capitula separata, & adest diuersitas personarum, quamuis adsit copula (&) neque tunc infertur de vna dispositione ad aliam, secus in substitutionibus correspectiuis & continuatis de vna in alteram, 773.25.& seqq.

Actio de dolo datur contra eum, qui non expressis qualitates, quæ debent exprimi, ex quibus contrahens potuit decipi & subnenitur in odium tacentis ei, qui ita fuit inductus ad contrahendum cum refectione omnium damnorum, 759.3.4.5.

Dispositio eadem non dicitur reiectis qualitatibus, 751.9

Dos data viro dicitur dos vxoris cum qualitatibus in ea contentis, 769.62.

5 *Qualitas non potest stare sine subiecto, 854.51.*

Substantialis magis requirit illius verificationē, 975.22

Eadem qualificat omnia copulata, quæ sub eadem oratione sequuntur, & ab eodem verbo regūtur, 940.24

Adiuncta verbo intelligi debet secundum qualitatem verbi, 976.14.

Dispositio est acceptanda in totum cum omnibus suis qualitatibus, 923.12.

Adiectio qualitatis restringit dispositionem, & eam in diuersa specie ponit, 8,4.9.

Est probanda, vt sit locus dispositioni, & non sufficit probatio vnius sine altera quando duæ qualitates requiruntur, quamuis à iure præsumantur, 890.10.12.

Adiecta dispositio reponit eam in diuersam speciem, 854.52. c.936.24.

Loci nota ordinarie quando sit narranda ad effectum validitatis gratia, 992.22.

Coniectura quales sint ex quibus colligatur non esse factam repetitionem qualitatis vnius legati cum alio, 937.5.

Substantia negotij censetur difficilius repetita, quàm qualitas, quæ leuiorem probationem requirit, 962.59.

QVANTITAS.

1 *Quantitas potest solui si venit principaliter in obligatione. V. Solutio.*

Si probetur substantia debiti dolosè negata, poterit probari quantitas per iuramentum, quamuis substantia ipsa non posset probari per iusiurandum, 109.59.

Quantitatis obligatio, quando ordinatur ad factum, iudicatur de ea prout de facto, 323.2.

Legatum quantitatis reinuestiendum an habeatur pro legato speciei, 400.5.6. c.688.29.& seqq.

4 *Minimum quando sit attendendum, tam quando sumus in quantitate, quàm in speciebus, 700.17.18.*

QVANTVM.

2 *Quantum placebit, æquipollet dictionis omnis, 23.12.*

Quantum refertur ad numerum, magnitudinem, aut mensuram, 23.13.

Quantum, & quidquid visum fuerit, non inducit arbitrium boni viri, 23.16.

QVARTA.

1 *Quarta debita vxori inopi in bonis viri iuxta dispositionem Auth. præterea, C. vnd. vir, & vx. an possit tolli per legatum alimentorum factum eidem vxori per maritum, seu alium, 120.39.47.*

An debeatur quamuis statutum non permittat relinqui vxori nisi certam pecuniæ quantitatem, 120.46.

Debetur quando matrimonium est sine dote, vel cum parua dote, vel quando dos esset restituenda per mortem mariti, & etiam condito testamento inuito vira, 120.33.

Non potest tolli, nec tacitè, nec expressè legando aliis, 120.43.

Accipitur ab vxore tanquam ab herede, 120.44.

Non debetur si maritus vxorem dotauit in articulo mortis, 120.45.

Vel quando habet fratres, aut patrem diuitem, aut est pos consequi ab heredibus primi viri, 120.50.& seqq.

Aut si est apta ad operandum, 120.57.

Admittitur vxor ad quartam si est pauper tempore mortis viri etiam quod postea non egeat nubendo diuiti, 120.59.62. Et quid si prius erat diues, & postea efficiatur pauper, 120.61.63.

Si vxor fuit congruè dotata, quamuis postea non sit dos congrua, non debetur quarta, 120.64.

An sit debita tanquam quota bonorum, vel tanquam hereditas: & an vxor teneatur ad æs alienum pro rata, 120.67.69.

Semel taxata quando possit augeri, si non sufficiat pro alimentis, 120.6.

An amittatur ob vitam impudicam, seu condemnationem propter delictum, 120.71.

Non est danda ei, quæ probauit causam separationis thori, 120.74.

Vt sit debita requiritur matrimonium legitimum, non putatiuum, 120.75.

An sit computanda in quarta dos parua cum aliis bonis donatis à marito vxori inter viuos, 120.82.

An intelligatur etiam de bonis existentibus extra domicilium viri, 120.85.

Quomodo debeatur, si tempore mortis viri exient liberi, qui deinde moriantur: & an de bonis emphyteoticis, & feudalibus, 120.89.91.

An excludatur à quarta, si vxor habeat dotem, cum qua potest secundo nubere, 120.92.

Legatum quod debet restitui, an impediat quartam, 132.37.

Vt sit debita quæ requirantur, 120.1.

Dos parua quando habeatur pro nulla dote ad effectum consequendi quartam, 120.2.8.

Quando debeatur coniugibus existentibus filiis nepotibus ascendētibus mariti & transuersalibus, 120.18.& seqq.

An sit immensuranda cum alimentis, 120.20.

Exclusa à successione patris vel matris an admittatur ad quartam, 120.28.

Dispositum in vxore trahitur ad virum quoad huiusmodi quartam, 120.17.

QVASI POSSESSIO.

Quasi possessio exigendi possessionem non suffragatur, si non constat de eius reseruatione, 508.36. 3

Quasi possessio non attenditur quando constat de proprietate, 574.14.

Iuris patronatus acquiritur ex vnico actu præsentationis, sequuta institutione, 577.22.

Recipit suum esse ab animo, & patientia illius contra quem quis prætendit eam acquisiuisse: idem in simili præiudicio, 426.5.6.

QVÆRELA.

Querela inofficiosi non competit filio, quia accepit ex eadem voluntate, quam nititur impugnare, secus si ex diuersa accepisset, 249.1. 2

V. inofficiosa. 1.2.

V. Barbos. { QVIBVSCVMQVE. / QVIDQVID. / QVILIBET. / QVIS. } *de Dictionibus.*

Quibuscumque dictio comprehendit maiora expressis, & impropria, 82.32. 1

Et omnes causas, & quoscumque Iudices & arbitratores, 40.35.

Quidquid, dictio, posita verbis importantibus arbitrium boni viri an illud mutet in liberam potestatem & impediat appellationem, 23.14.

Quidquid placuerit an aequipolleat clausula Quibus dederit, ita vt in materia Emphyteusis comprehendantur extranei, 23.18. & seqq.

2 Quilibet, dictio, est distributiua, & aequiparatur dictioni, Insolidum, & quomodo sit intelligenda in mandatis, 201.12.13.62.

Quis, dictio, an ponatur restrictiuè, seu cumulatiuè, 256. 62.63.

An comprehendat tam masculum, quàm foeminam, 331.18.

QVIETATIO.

1 Quietatio pro residuo impedit, ne plus peti possit, quamuis plus debeatur, 3.2.

2 Quietatio generalis ex quacumque occasione, & causa an restringatur ad contractum praecedentem, 292.15.

3 Quietatio pro residuo continet confessionem quod reliquum sit solutum, 486.34.

4 Quietatio facta manu tertij nullam fidem facit, non constito demandato, 767.57.

De omni, & toto, quod quis possit praetendere occasione seruitutis, non comprehendit legatum sibi relictum ob seruitutem, 737.17.

Pro residuo & pro toto tempore praeterito facit vt nihil amplius possit peti quamuis plus deberetur, 716. 22.23.

Generalis recipit limitationem, quam disponens adiecit, & refertur ad ea, quae sunt specialiter demandata, & restringitur per rationem iuxta suam causam, 737.11. & seqq.

Quietatio quod sit restricta ad portionem vnius tantum, probatur ex coniecturis, 966,19.

QVORVM BONORVM.

5 Quorum bonorum remedium competit non solùm haeredi ab intestato, sed etiam haeredi haeredis, 709. 35.36.

RATIFICATIO.

1 Ratificatio, parte absente, an fiat, 124.29.

Patris an conualidet mutuum factum per filium, 124.28.

Non confirmat actum omnino nullum, 124.26.

Tacita inducta à lege per lapsum quinquennij conualidat contractum minoris, 124.24.

Non potest confirmare actum nullum in substantialibus, 124.23.

Quando retrotrahatur ad tempus actus gesti, 122.22.

An possit fieri per dominum de iudicio inchoato per falsum procuratorem, 124.27.

Mulieris quo casu valeat sine solemnitatibus requisitis per statutum loci, in quo actus fuit celebratus, 124.30.31.

An requirat praesentiam alterius partis, 49.5.

Subsequens non operatur, si post improbationem mutatur voluntas per eum, qui actum gerit, 92.40.

Tacita non potest intelligi ex actu impugnato, 151.9.10.

Si petatur reddi ratio de administratu censetur facta ratificatio administrationis, 160.8.

Non praesumitur, nisi de cognitis & lectis, 162.3.

Ratificatio quando habeatur pro nouo contractu, 253.10

Si caret effectu, non meretur nomen ratificationis, 368.18.

Aequiparatur mandato, 378.8.

Spatium longi temporis quando faciat praesumere ratificationem, 365.33.34.

Facta Romae de donatione extra Vrbem sine insinuatione quando praeiudicet, 253.8.9.

Promissio ratificationis per alium facienda intelligitur si pars voluerit, 301.40.

Matrimonium postea contractum an inducat ratificationem dotis per tutorem constituta, 367.41.

Dominium, & possessio non quaeritur in donatione facta absenti nisi secuta ratificatione, 197.29.

Quando debeat concurrere actus positiuus, vt ratificatio praesumatur, 365.29.30.

Tacita ratificatio domini quo casu conualidet sententiam latam in causa ciuili contra procuratorem constitutum in causis criminalibus, 116.37.39.

Absens expulsus à possessione sibi acquisita, antequam illam ratifices non habet remedium recuperandae, & ratificatio post spoliationem non admittitur, 365.18.

Ratificatio est fictum mandatum, 505.8.

Est quasi contractus, 565.48.

Potest fieri re, verbo, & consensu tacito, 499.26.

Retrotrahitur ad tempus contractus, 488.11.

Ratificatio non datur, quae possit retrotrahi in actu nullo, 470.23.

Requirit plenam notitiam doli, ac nullitatis cum omnibus qualitatibus in actu nullo; 513.30.

Facienda est reintegra, & in eodem statu, 371.7.c.573.15.

Debet fieri cum lectura actus, cum omnibus qualitatibus, 499.32.

Non datur, mortuo vno ex contrahentibus, 573.28.

Possessionis nulliter captae operatur actum nouum, vt valeat prout ex nunc, non vt ex tunc, 571.6.

In renunciatione facta in successionibus, seu de successione absentis non sufficiens superueniens ratificatio eiusdem ad effectum vt valeat prout ex tunc. cum solum intelligatur prout ex nunc à die ratificationis, 470.21.26.

Actus iudiciarij sunt faciendi per habentem mandatum, & si fiant sine eo debent superuenire ratificatio intra legitimum tempus, 573.10.

Reconciliat ea, quae dependent ab animo non à forma, vel alia potentia exteriori, vel quando peruertitur ordo, 565.51.

Minoris iuxta l. fin. C. si maior fact. an procedat de iure canonico, 513.4. & seqq.

Probatur per testes quamuis statutum disponeret quod mandatum non possit probari testibus, sed per scripturam, 505.46.

Persona procuratoris inducitur approbando gesta per eum, & sufficit in genere cogitatum de illis actu, 505.26.27.

Gestorum per procuratorem non requiritur quolibet momento, 505.18.

Possessionis quid operetur quoad manutentionem, & quando illa censeatur amissa, 450.30. & seqq.

Praesumpta dotis per matrimonium subsequutum, quo casu debeat attendi, 583.15.

Mulieris ratificatio requirit solemnitates, prout ipsa confectio actus, 565.47.

In possessione capta per negotiorum gestorem ratificatio nihil operatur, si ante eam ille sit spoliatus, 563.14.

Patientia, & consensus quando inducat ratificationem, 513.11.

Ad inducendam ratificationem an sufficiat consanguineo intimare quod fuit praestita fideiussio de non offendendo, 499.27.35.

Ignorantia defectus contractus praesumitur in minore, quae non inducit ratificationem, 513.11.

Vt inducatur ratificatio, quando actus positiuus sit admittendus, 499.2. .31.

Non requirit praesentiam partis quando actus est validus, secus si sit nullus, 470.54.

Gestum alieno nomine potest haberi ratum in iudiciis, in contractibus, quasi contractibus vltimis voluntatibus, & delictis, 573.23.27.

Appellationis ratificatio debet fieri infra decem dies à tempore, quo quis sciuit sententiam esse latam, non à tempore, quo quis habuit notitiam fuisse appellatum, 573.11.

Appellantes non audiuntur, nisi illi quorum interesset, vel quibus mandatum est, vel qui alienum negotium gerunt, dummodo mox ratificatio succedat, 573.7

Inducitur ex interuentu fideicommissarij in concordia, 476.10

Censetur facta ratificatio transactionis initæ ab hærede grauato si fideicommissarius mandat solui fructus promissos, 476.8.9

4 *Ratificatio non trahitur ad pacta ignorata, & separata*, 647.4. c.752.16.

Non est valida nisi fiat in tempore, quo actus geri debet, 710.3.

Si non potuit expresse fieri, multo minus poterit tacitè, 699.13

In certa non valet, tanquam non adsit consensus, 768.11

Non debet attendi, si fiat tempore inhabili, & re non integra post ius alteri acquisitum, 710.2. c.768.9

Æquiparatur mandato, etiamsi illud deberet esse speciale, 704.24.25. c.766.20.

Potest repræsentare consensum, non tamen corporalem præsentiam à statuto requisitam, 647.2.

Tacita est probanda, tam per modum agendi, quam excipiendo, & quomodo probetur, 640.18.19

Rei tempore perituræ est facienda etiam de nocte eiusdem diei, quo tempus finitur, 710.23

Marinus promittens cum iuramento vxorem ratificaturam dicitur satisfecisse suæ obligationi, docto de diligentiis, quamuis non sequatur ratificatio, 726. 12.13.

Minor factus maior potest conualidare contractum male, & dolose gestum in minori ætate, si tempore ratificationis habuit notitiam inualiditatis actus secus in minore dum est minor, 711.63. *seqq.*

Vtens actu per alium suo nomine factu censetur illa ratificasse & talis ratificatio retrotrahitur, & mandato æquiparatur, 706.9.10

Propter ratificationem si fingatur validus primus contractus locationis fingetur etiam quod valeat venditio inde secuta, 737.30.

Solemnitas statuti Vrbis non est adhibenda in contractu celebrato Romæ nomine mulieris cum solum attendatur locus ratificationis, 706.24. & *seqq.*

Venditor rei communis si non habet partem pretij sibi ab emptore debiti, non dicitur aliquam ratificationem fecisse, 704.36

Per receptionem mercium emptarum à filio non dicitur facta ratificatio pretij, cum aliis conditionibus in venditione contentis, 699.19

Retrotrahitur in præiudicium ratificantis, non tertij, 667.12.13.

Statutum Vrbis præferens consortem in venditione partis consortis, an habeat locum, quando duo ex fratribus vendunt res communes de consensu aliorum duorum fratrum nolentium postea ratificare venditionem, 752.58.59.

Contrahens nomine alterius, & promittens de rato, an teneatur ad faciendam ratificationem si ostendit mandatum ad gerendum illum actum, 725.10.11. & *seqq.*

Minor quando dicatur ratificare societatem, si post minorem ætatem se in ea exercet, & quid si non fuerit ceptum negotium eum pecuniis, seu bonis ipsius, vel continuatum negotium paternum, & quo casu dicatur continuatum, 714.2. & *seqq.*

Contractus non potest amplius ratificari, mortuo vno ex contrahentibus, 783.13.

Aditio facta per tutorem censetur facta ab ipso minore ratificante, 711.55.

Minor factus maius censetur ratificasse contractum, 644. 34. c.716.26.

Ratificatio actus gesti contra formam iuris non est attendenda, 933.17. 5

Contractus non admittitur mortuo vno ex contrahentibus, 887.16.

Est inefficax si fiat post tempus, & post ius alteri quæsitum quo casu non retrotrahitur, 957.18.

Actus nulliter gesti per minorem iuxta l. fin. C. si maior. fact. non procedit de iure Canonico, 820.49. c.823.29.

Societatis officij quid debeat continere, vt præiudicet ratificanti, 944.2.19.

Subsequens non retrotrahitur in actu, qui in totum, & penitus est nullus ipso Iure: secus in eo, qui est validus, 963.4.6.

Non censetur facta stante dolo præsumpto, qui colligitur in contrahente cum minore absque solemnitatibus, 823.30.

Solemnitates requisitæ in ipsa alienatione habent interuenire in ratificatione, 933.16. c.981.44.

Conualidat societatem vt ex nunc, non autem vt ex tunc quando fuit facta ab initio, parte absente, & ante ratificationem non facit currere periculum vitæ, 963.3.13.

In ratificatione, quæ retrotrahitur ad dispositionem validam non potest aliquid apponi in præiudicium eorum, quibus fuit ius quæsitum, 963.7.

Societas officij dicitur ratificata per petitionem pretij, seu sortis principalis, 944.5.57.59.

Ratificans quando possit opponere legem sibi visam, & qualitates sibi proficuas, 963.16.

Actus à principio nullus an possit retrotrahi ita vt sustineatur, vt ex nunc, seu ex tunc, 957.19.

Consensus superueniens retrotrahitur ad tempus actus gesti, etiam in requirentibus speciale mandatum in præiudicium ipsius ratificantis, 963.14.

Non procedit in his, qui sunt publici iuris, 812.18.

Quando præsumatur per quinquennium, 879.17.

Magis inducitur in actu iudiciali, 944.54.

RATIHABITIO, RATIO.

V. Ratificatio.

Ratio naturalis debet mouere Iudicem sicut lex, ita vt possit ampliare, vel restringere verba legis, 6.17 1

Tacita operatur idem quod expressa etiam in statutis, 15.13.

Vnica quamuis non specificata habetur pro expressa, etiam in materia stricta, & correctoria, 40.16.

Tacita tunc procedit quando est expressa à Testatore, 104.16.

Facit probationem validiorem, 104.44.

Posita ob frequentiorem vsum quando excludat similes, 121.20.

Generalis ampliat regulam, & dictum, 170.34.

Ratio eadem trahitur ad similes casus, 213.22.

Cessat prohibitio, cessante, & deficiente ratione legis, 246.5. 2

Ratio finalis debet attendi, 498.25.

Si deficit cessat constitutio, 546.23. 3

Ratio generalis statuti non attenditur si ex eius dispositione fiat restrictio ad casum in eo expressum, 607.22. 4

Vnica habetur pro expressa, 755.21.

Verisimilis dicitur potentior aliis ad eliciendam mentem disponentis, 755.22.

Ratio eadem facit idem ius per comprehensionem, non per extensionem, 918.66. 5

Habetur pro expressa in dispositione, quæ est vnica, & alia non adest, 813.7.

Non

Non potest reddi omnium, quæ à maioribus nostris constituta sunt, 810.15

Comprehensio ex paritate rationis admittitur etiam in statutis & in pœnalibus, 813.2. c.809.9

Paritas rationis facit ut dispositio subrogata habeat omnia, quæ competebant subroganti, secus ubi esset ratio diuersa, 808.6.20

RATIO ADMINISTRATIONIS.

2 *Rationes sunt reddendæ ubi negotium gestum est, 389.9*

Cautela pro illis, qui debent reddere rationem de his, quæ usu consumuntur, 215.19

V. Tutor. Administrator, &c.

Prætor an debeat reddere rationem de gestis à suis officialibus, 305.14

4 *Ratio administrationis est reddenda per quemlibet administratorem voluntarium, & necessarium, 760.1.2*

Causa redditionis rationis est indiuisibilis, 641.8.

Pro redditione rationis an sit agendum via executiua, 665.22

Remissio rationum censetur inducta inter socios, qui communiter administrarunt, 760.7.8

Redditio quando sit remissa, stante coniunctione sanguinis, & longinquitate temporis, & an habeat locum in sociis, & an requiratur computatio sæpius facta, & non reuisa, & reddita, 760.10.11.12

Diuidens actiones quærendo trahere reos conuentos ad reddendam rationem coram diuersis Iudicibus punitur, 641.9.10

Tutor non potest cogi ad iterum reddendam rationem de administratis, secus si liberatio ei facta per minorem fuerit nulla, 761.2.3

Reuisio rationis non potest peti per unum ex sociis alteri, nisi prius petens offerat se paratum reddere ratione eorum, quæ ipse administrauit, 760.9

Si promittatur redditio rationis ab uno non recipit diuisionem, quamuis essent mille successores, à quibus insolidum est reddenda, 641.20.21

Non præscribitur nisi infra 30. annos, & petitur actione pro socio, 760.4.6

Debet reiterari redditio rationis quando apparet de magna læsione minoris, siue adsit dolus, siue error, non obstante quacumque liberatione etiam iurata. & facta cum decreto Iudicis, & aliis solemnitatibus, & per modum Syndicationis, & quamuis error esset per sententiam confirmatus, 761.4

Sententia condemnans ad reddendam rationem continet condemnationem quoad reliqua, 665.13

Indicatio penes quem sint bona an sufficiat pro redditione rationis per tutorem facienda, 767.59.60.61

Petens redditionem rationis potest remanere debitor, sicut creditor, 641.13

RATIO BANCHARIA.

3 *Ratio bancharia est quid uniuersum comprehendens omnem substantiam, & unitatem illius, 529.19*

Est calculanda per electum à partibus, seu à Iudice cum monitione partium ad interessendum, 529.29

REALE, REALITAS, REALIS, REALITER.

1 *Realitas oritur ex hypotheca constituta super bonis, 29.31*

4 *Reale onus sequitur ipsam rem, & eius possessorem, quamuis clericum, & Ecclesiam, 705.11*

Realis an dicatur prohibitio ex qualitate rei, seu domus, & inducat fideicommissum inter illos de agnatione, 776.30. & seqq.

Realiter quid significet, 853.38.40.69

REBELLIS.

Rebelles puniuntur pœna demolitionis bonorum cum superseminatione salis, 179.1 1

V. Sal. Bona.

Statim commisso delicto sunt infames, & incapaces bonorum, & aliis pœnis plectuntur, 54.13

Non possunt administrare, nec alienare eorum bonorum à die cogitati, nedum commissi criminis, & alienatio reuocatur à fisco, etiam non restituto pretio, 54.14. & seqq.

Qui dicantur, & an incurratur crimen rebellionis si rebelletur contra officiales Principis, & an contra eos procedi possit sine citatione, 54.1. &c.

Rebellis Ciuitas, quæ incipit obedire, an legetur constitutione Imperiali, 291.45 2

Rebelles condemnati ad destructionem murorum castri non possunt amplius illud reficere sine licentia, 217.26

RECEPTIO, RECEPTA, RECIPIENS, RECIPERE.

Receptio quando inferat remissionem, seu renunciationem, 301.35 2

Recipere, & petere paria sunt pro declaratione voluntatis, 302.16

Recipiens plus & minus, quam sit portio pro virili quando inducat diuisionem, 359.6

Recepta in libro rationum dicuntur connexa, & debent in totum approbari, seu reprobari, 851.19 5

RECOGNITIO.

Recognitio scripturæ priuatæ quando habeat vim confessionis & an detur pro ea executio, 183.10.12 1

Et quid in recognitione sigilli, 183.16

Quibus, & quot testibus probetur, 183.20

Sola an excludat rem esse emphyteoticam, 188.5

Recognitio facta in una causa, & inter certas personas non nocet quoad alios, 287.3.14.15 2

Est quædam confessio & nocet confitenti non tertio, 287.27

Vt obstet cognoscenti debet acceptari, 287.1

Scriptura non iuuat post ius alteri quæsitum, 287.13

Priuatæ apochæ non probat contra tertium respectu temporis, etiamsi procurator illam confecisset & de ea conficienda appareret anterius mandatum per publicum Instrumentum, seu documentum, 287.28.29

Scriptura priuatæ an requirat quod testes fuerint præsentes, & viderint illam scribi & an sufficiat, quod dicant habere notam manum, 235.25. & seqq.

Recognitio non requiritur in scriptura antiqua, 554.35. c.570.29 3

Potest quandocumque fieri, si talis exceptio non fuit deducta, 551.37

Defectus recognitionis potest opponi in Curia, quamuis prius non fuerit oppositum, 551.36

Ad effectum l. scripturas, C. qui pot. in pign. hab. requiritur ut testes recognoscant eorum subscriptionem, sufficit tamen recognitionem duorum, si alius morte præuentus id agere non potuerit, 439.10.11

Parua portio remanet domino de panno dato ad cimandum ad effectum recognitionis illius, 500.10

Recognitio non requiritur ob temporis antiquitatem, & tempus 40. annorum an dicatur antiquum ad istum effectum, 790.3. c.633.62. c.754.25 4

Defectus recognitionis adimit fidem scripturæ licet in partibus non fuerit de ea oppositum, cum possit postea de ea opponi in Curia etiam in allegationibus Iuris, 677. 10.12

An probetur per testes deponentes, quod habent notam manum scribentis, 710.9.30.31

In recognitione manus tres testes requiruntur secundum

statutum Vrbis, quod tamen est ordinatorium, non decisorium, & non habet locum in causis piis, & in vltimis voluntatibus, 710.24. & seqq.
Standum est arbitrio Iudicis: an, & quando testes probent recognitionem manus scribentis, 710.13
Scriptura sunt in forma probanti, si fuerint compulsata authoritate Iudicis, & parte citata, & praeuia recognitione, 736.28
Recognitio in dominium non obest tertio possessori, sed ipsi recognoscenti, & eius haredi, & particulari successori, vt legatario, donatario, emptori, & similibus ab eo causam habentibus, 790.9.10.12
Sola non sufficit, nisi etiam probetur, quod recognoscens possideret rem recognitam, & illius esset dominus tempore recognitionis, 790.2
Vnica sufficit vallata stipulatione, vel approbata solutione canonis, 790.11
Acquisitio bonorum remanet apud eum, qui recognoscit acquisiuisse ex pecuniis alterius, cui solum tenebitur illas restituere secus si recognoscens declaret quod in rebus acquisitis non habet nisi nudum nomen, 696.23.24
Identitas rei recognita debet in specie probari, vt praeiudicet recognoscenti, 790.4
Per recognitionem respicientem vtilitatem domini, qui non sit talis in quem dominium sine traditione transferatur, non fit aliquod praeiudicium recognoscenti, nec tunc res vasalli efficitur feudalis, 790.13
3 Recognitio non acceptata nihil operatur, 911.27
Bona fides pro tota summa facit vt commodum, & incommodum spectet ad eum, qui de pretio participauit, 962.52
Apoca non retrotrahitur ad diem, in qua fuit confecta in praeiudicium tertij, 873.18
Non solum praeiudicat recognoscenti, sed etiam haredi, & particulari successori, 912.14
Apocha non recognita nullam fidem facit, 907.31
Adminicula admittantur ad effectum vt recognitio plene probet, 895.35
In recognitionibus apocharum statur arbitrio Iudicis, 895.34
Scriptura non recognita nullam fidem facit, & de non recognitionem semper potest opponi etiam in allegationibus iuris, 844.28
Statutum Vrbis mandans in recognitione priuata scripturae esse adhibendos tres testes, quomodo intelligatur, & an habeat locum in causis piis, 895.23.46

RECONCILIATIO.

4 Reconciliatio vxoris cum marito facit, vt non sit amplius locus separationi thori ob sauitiam, & similem causam, dummodo tamen legitime probetur, 738.62

RECONDVCTIO.

3 Reconductiones fiunt sine tempore, 534.13

RECTOR.

1 Rectoris priuilegium, honor, & immunitas, an detur Vice rectori, 111.34.54
2 Rector praefertur pro congrua portione aliis, qui bona Eccle. a habuerunt, 366.15
V. Congrua portio.
Conuentus pro gestis dum erat scholaris tenetur respondere coram Rectore, 226.19
In sua propria Ecclesia dicitur Praelatus, Imperator, & Rex. & praecedit omnes capitulares Collegiatae, & gerit vices Apostolorum, 298.89
Rector non potest sine solemnitatibus facere concordiam in re [illegible] Ecclesia, qua non ligat successorem, ita vt non conualidetur quamuis postea illa interuenerint, 674.2

RECVRSVS.

Recursus ad laicos ob negligentiam Iudicis Ecclesiastici quo casu puniatur, & quomodo probetur, 238.74. & seqq. 1
Recursus non datur ad Ecclesiasticum ratione peccati in casu, in quo deficit obligatio naturalis, 483.23

RECVPERANS.

Recuperans bona praefertur pro suo salario in causa discussionis, etiam non praestita cautione de non restituendo, 257.31
Labores, & seruitia pro recuperanda re sunt annexa, & cohaerentia eidem rei, 257.27
Non recuperans rem ab alio, cùm possit, non excusatur, 223.30

RECVSATIO, RECVSATVM, RECVSATVS.

Recusatum semel non potest amplius acceptari, 92.33.35 1
Recusatio satisdationis admittitur, si exceptio probetur in continenti contra eum, qui vult aedificare, 384.11 2
Recusationis causa quando debeat probari, 559.17 3
Recusatio Iudicis tunc legitime fit, quando Iudex est frater inimici recusantis, 559.16
Recusatio Iudicis requirit mandatum, speciale, nec iuuabit, si postea illud exhibeatur, quando fuit prius oppositum, 701.19.20 4
Iudex recusatus potest procedere, quando causa recusationis sunt friuolae, & fiunt ad protelandum Iudicium, 701.21.25
Valide recusatur Iudex per eum, qui consensit in suam Iurisdictionem, si noua causa recusationis superuenerat, 701.18.22.23
Iurisdictio cessat stante recusatione Iudicis, & omnia gesta sunt ipso iure nulla, tam de iure canonico, quam ciuili, quamuis recusatus esset religiosa, & terminata vita, 701.16.17
Sententia iusta Iudicis recusati est confirmanda non obstante recusatione, 701.24

REDDERE.

Reddere idem est, quod retrodare, 814.9 5
Redditus quando veniant appellatione distributionum, 283.9.10.11 2
Promittens assignare redditus super vno fundo an possit super pluribus, 229 40
Redditus annuus quo casu sit aestimandus vtilior creditori, & magis onerosus debitori, itaut iudicetur inualidus, 587.4 3
Redditus annui ad vitam an sint validi, si debeant percipi ex fructibus, & prouentibus tam fisci, quam Ecclesiae, seu priuati, 756.51.53 4
Ad duodecim pro centum an sint excessiui, & magis vtiles recipienti, 756.17
Redditus annui constituti super re immobili iudicantur tanquam stabilia, 885. & seqq. 5
In permutatione annuorum redditum cum re stabili non habet locum retractus, 885.7.9

REDHIBITORIA.

Redhibitoria agens quando recuperet, quod soluit nomine vectigalis, 543.22.24 2
Redhibitoria datur post contractum perfectam ratione vitij, 534.10 3

REDIMENS, REDIMERE.

Redimendi pacta quando praesumuntur illicita, an sufficiat vnica coniectura arbitrio Iudicis, 258.6 2
Pactum, vt non liceat post tempus redimere inducit faciliorem praesumptionem vsurarum, 258.5
Valet conuentio, vt res non redimatur, nisi propriis pecuniis, & an ex illis sit praesumenda redemptio, 258 26.29

Habens

Habens facultatem redimendi ex pacto praefertur vicinis, & consanguineis habentibus potestatem vendicandi rem venditam vigore statuti, quando hoc pactum esset in contractu appositum, 242.33.34
4 *Redimens domum debitoris sui proprijs pecunijs, & illam specialiter obligans an praeferatur omnibus etiam anterioribus, & habentibus quamcumque causam priuilegiatam etiam dotalem*, 616.4.10.15
Depositum non requiritur stante lite, an competat ius redimendi, quae erit prius terminanda tanquam praeiudicialis ad causam redemptionis, siue per modum incidentis, siue emergentis proponatur, 786.8.9
5 *Redimendi facultatem habens ex pacto, seu de mandato Iudicis praefertur vicino, & consanguineo, qui ex iure municipali posset vendicare rem venditam*, 978.8.10

REÆDIFICARE.

2 *Reaedificatio loci penitus destructi non est permissa sine licentia domini, secus in restauratione, & an talis authoritas faciat esse idem Castrum cum primo*, 396.13.24
3 *Reaedificandi priuilegium an amittatur per non vsum*, 584.11.& seqq.

REFECTIO.

1 *Refectio non includitur in statuto prohibente aedificium*, 84.10
Contra reficientem non potest opponi de attentis si nunciatur nouum opus, 84.13
Res semel destructa, & refecta non dicitur eadem, sed noua, 84.17
4 *Refectio alicuius rei cum propria pecunia an faciat, vt reficiens praeferatur anterioribus creditoribus*, 670.7.9

REFERENS.

5 *Referens se ad Instrumentum non sibi praeiudicat, si de eo non constat*, 957.50
In vna scriptura continetur illud quod adest in alia, ad quam refertur, 877.11
V. Relatio.

REFORMATIO.

3 *Reformatio actus an trahatur ad tempus praeteritum*, 508.25

REGALIA.

2 *Regalia quae percipit Rex Franciae Sede Episcopali vacante, quae sint*, 196.50
V. Episcopus.

REGES.

1 *Reges quando praecedant Cardinales*, 112.7
V. Rex.

REGISTRATIO.

3 *Registratio gratiae facta in Camera, facit, vt illa praesumatur acceptata*, 530.54

REGRESSVS.

5 *Regressus non datur ad iura renuntiata*, 573.22
4 *Regressus, quem pensionarius habet ad beneficium ob non solutionem pensionis est praeiudicialis, & absorbet causam reductionis pensionis*, 617.35. *V. Pensio.*
5 *Regressus habet causam de praeterito*, 921.2

REGVLA.

1 *Regulae standum est, donec probetur contrarium*, 101.6
2 *Regula Catoniana, quae negat posse conualidari legatum à principio inutile, quando procedat*, 257.10
Regulae generales non sunt allegandae, sed speciales decisiones, 335.10
Exceptio aliquorum casuum quando firmet Regulam in contrarium, 202.9
3 *Regula prohibitiua, & nociua praeualet permissiuae, & illi, quae prodest*, 470.14
Regula tertij Ordinis est approbata, & in ea viuentes habentur pro personis Ecclesiasticis, 413.40.47
Regulae generales pertinent ad pauperes doctorellos, & concludunt solum viros grossi ingenij: nec iuxta illud est respondendum de iure sed per speciales decisiones, 467.17
Regulae Cancellariae quando attendantur extra Curiam, 604.15.16 4

REGVLA DE ANNALI.

Regula de annali, quamuis sit notissima, debet tamen produci, 574.27 3
Oppositio dictae Regulae admittitur in secunda instantia, & in causa restitutionis in integrum, & post rem iudicatam, & post relaxata executoriales, 574.30
Et dum opponitur de ea aduersus Rescriptum, an interim currat terminus vtilis anni, & quid stante impedimento, 574.19.21
Regula de non tollendo iure, quaesito non consideratur in concessione facta per Principem ad tempus, 458.14
Neque in iure quaerendo, 458.21
Nec quando materia, super qua cadit concessio, est de sui natura praeiudicialis, 458.7.15
Est sublata, quando constat, quod Papa vsus est verbis quomodocumque derogatorijs, 458.5
De triennali an excludat beneficia reseruata, & qualia illa sint, 574.18
Regulae Cancellariae habent vim legis, & sunt seruandae vbique locorum, nec publicatio requiritur in omnibus Ciuitatibus, sed sufficit publicatio facta Romae, 574.31
Qualibet Regula Cancellariae habet distinctam legem; & decretum irritans appositum in fine comprahendit omnes regulas praecedentes, 574.32
Instituta accusatione de Simonia aduersus annales possessores, an habeat locum triennalis regula de annali, 574.25

REGVLARIS.

Regulares qui proprie non sunt, vt oblati & similes non comprahendantur sub dispositione Concilij, 363.28.29 2
An habeant facultatem alienandi pro vtilitate Ecclesiae, & pro qua summa, 102.19
Quamuis non possint donare, poterunt tamen ex causa remunerationis, & quid stante Constitutione Clementis VIII. interdicente largitiones, 202.5.8.10
Regulares non debent clam effugere a Monasterijs habitu dimisso, ne in vita capiantur ad reclamandum de nullitate professionis, 413.3 4 3
Non sunt transferendi ad laxiorem religionem vigore cuiuscumque facultatis, & de quibus facultatibus intelligatur, 434.1.4.5
Episcopus in defectum regularium an possit in eorum Ecclesia saeculares substituere, quamuis non adeatur Papa, 473.20

REINTEGRATIO.

V. Spolium. 1
Reintegratio non competit, si testes probant possessionem iuris piscandi, si loca sint exsiccata, 314.33 2
Reintegratio datur, quando contractus est imperfectus, & conditionalis, 512.2 3
Conceditur probata possessione antiquiore & noua spoliantis, quamuis praetendatur esse cum titulo, & bona fide, 519.56.& seqq.
Manutentio, & reintegratio non datur mulieri, & minori qui ceciderant à possessione facto proprio, 503.27
Reintegratio Castri cum verbis (restituimus, &c.) an operetur vt feudum dicatur antiquum, 239.11
Datur pro quasi possessione rerum incorporalium, 318.17
Reintegranda remedium an competat vsufructuario, 311.4.14. Et
An sit vtilius alijs remedijs possessorijs, 315.1. Et
An datur contra tertium etiam cum Titulo & bona fide, 318.41

Vt competat, an sufficiat sola contestatio litis, 318.42
Quando concedatur primo emptori, qui emit cum reservatione dominij, si alteri fuit res vendita, 354.55.56

REINVESTIMENTVM.

2 Reinuestiri debet pretium rei vendita in loco contractus, vel stante difficultate in Territorio subdito eidem præsidi, 230.1.3. Et
An possit reinuestiri in vna re, si debeat ex forma conuentionis fieri in pluribus, 220.1.24.35
5 Reinuestimentum collatum in personam alienius quomodo sit faciendum, 916.12
Obligatus ad reinuestiendum pecunias non condemnatur, si non reinuestierit non probata occasione proxima ad reinuestiendum, 931.17
Tutores, & similes licet teneantur reinuestire pecunias in emptionem prædiorum, tamen debent illas retinere causa subleuandi necessitates eorum, quorum curam habent, 931.6

REITERATIO.

4 Reiterandus est actus, quando vitium concernit eundem actum, 734.42
In actis indiuiduis illa quæ sunt valida, non possunt valere propter vitium, quod adest in aliis: vnde omnia sunt reiteranda, 734.43

REI VENDICATIO.

2 Rei vendicatio non habet locum pro re tradita in diuisione post dominium translatum, sed condictio indebiti, 324.23
An æquiparetur cum actione personali ex mutuo ad effectum, vt admittatur exceptio de dominio tertij, 261.9.14
Competit legatario, 254.28.40
Requirit probationem possessionis tempore litis motæ, si agatur contra possessionem, secus contra habentem causam ab eo, 262.11
Potest cedi, sed traditio requiritur, vt cessionarius possit experiri vtili actione, 310.25
Verba (restitui, & relaxari) significant rei vendicationem, 261.35
3 Rei vendicatio non datur domino picturarum, ne ædificia destruantur, & hic est casus, in quo dominium est sine effectu quad rem suam vendicandam, 437.15
Non competit pro adiunctis, seu adiectis quæ cedunt loco accessionis, quandiu cohærent, tamen agitur ad exhibendum, vt separentur, 437.21
Intellige in applumbatis, secus in picturis ac similibus, pro quibus datur actio in factum, 437.22

RELATIO, RELATVM, RELATIVVM.

1 Relatio ad acta quando dicatur fieri per modum causæ, 103.21
Nuncij est facienda Iudici, vel notario, 66.42
Quod fit per relationem ad aliud dicitur esse in eo propriè, & verè, 183.39
Sola relatio prætensionis alicuius non inducit confessionem, 188.12
Relatum dicitur expressum in referente, 28.32
2 Relatio fit ad illud, quod stat principaliter in dispositione, 245.56
In relatione, quam faciunt periti, debet præcedere diligens Inquisitio Iudicis, 235.72
Relatio quod quis possidet pro dimidio non potest diuidi, 339.8
Dispositio referentis limitatur secundum illam, ad quam fit relatio, 289.1
Relatiuum (quis) an ponatur restrictiuè seu declaratiuè, 256.62.63
3 Relatio, debet continere omnes qualitates relati, 414.8.9.c.442.16.
An fidem faciat, si non constat de relato, 501.16.17
Si fiat ab habente potestatem de nouo concedendi, an sit exhibenda dispositio relatiua, 505.34.35
Operatur, ac si de singulis fuisset facta specialis mentio, quando non adest diuersitas rationis, 571.43.44
Relationi peritorum debet stari in qualibet materia, 571.50
Probatio relationis facta in Iudicio fieri aliter potest quam per scripturam, 503.25
Relatiuum (quibus) debet omnes comprahendere etiam respectu qualitatum, & conditionum, & temporum, 468.72
Relatio operatur, vt omnia censeantur expressa, prout in relato, quamuis fieret ad scripturam inualidam, & non solemnem, & quando non adest ratio diuersitatis, 633.34.c.751.3.8 4
Instrumentum habens relationem ad aliud non dicitur probatum, si non constat de relato, quamuis notarius attestaretur vidisse, & legisse, & de eo se rogatum esse, 693.1.2.5
Relatiua depositio testis, & qualibet alia dispositio non valet nisi constet de relato, 788.11.13.c.721.34
Relatio an habeatur pro genere expressi, 973.14.15 5
Facit vt nihil sit alteratum, nisi iuxta qualitates alterati, ac relati, 937.13
Non debet fieri ad omnia, sed tantum ad ea, quæ sunt compatibilia cum expressis, 839.14
Nunquam fit ad aliud, de quo fuit specialiter prouisum, quãuis essent in quacumque dispositione generali, 839.16
Actus requirens expressionem explicitam pro forma non admittit expressionem implicitam per relationem, 973.11
Confessio debitoris relatiua ad certam scripturam, illi non præiudicat, si non apparet in ea aliquod debitum, 946.2
Dictio relatiua non refert expressa in termino referente, sed solum illa, quæ non sunt specificata, 828.28
Dictiones relatiuæ videlicet suorum dictorum hæredum, vel similes, an dicantur habere respectum ad præcedentia cum repetitione qualitatum, 818.26

RELEGATVS.

Relegatus effectus clericus infra tempus relegationis non seruans exilium est puniendus à Iudice Ecclesiastico: secus si clericus relegatus efficeretur laicus, 226.35.42 2

RELEVATIO.

Releuare indemnem à molestiis, si quis promittat, intelligitur de validis, & efficacibus, 723.69 4

RELICTVM.

Relictum mulieri si non intret in Monasterium, an perdatur illud ingrediendo, 481.42 3
Simpliciter relictum, non facta mentione mortis statim sortitur effectum, cum alias loquendo de morte intelligatur de naturali, 481.36. V. Legatum.

RELIGIO, RELIGIOSVS.

Religiosus locus an efficiatur per illationem mortis, 110.1 1
Religionem, quando, quis, vult mutare de vna in aliam, debet adnotari causa in altera scriptura authentica, & de effectu istius adnotationis, 434.14 3
A proposito religionis nullus abstinetur, eo quod non habeat bona quæ ad Monasterium deferat, 481.33
Generalis Ordinis Sancti Augustini an possit concedere licentiam transeundi ad laxiorem Religionem, stante iusta, & quid in aliis, 434.3. &c.
Religiosi non debent, vacare aliis negotiis, quàm illis, quæ ad eorum Religionem pertinent, 791.4 4
Religionis fauor est amplissimus, & debet extendi de casu ad casum, 977.22 5
Ingrediens religionem transit in potestatẽ superioris, 852.24
Idem iudicatur de religione superueniente, quod de seruitute, quæ superuenit, 852.25

Dos

Dos filia ingredientis religionem qualis debeat esse, 882. 22.24

RELINQVERE.

1 *Relinquere prohibitus an prohibeatur donare inter vivos*, 124.3.*Et*
Quando verbum (relinquo) trahatur ad actus inter vivos, 124.5.*& seqq.*
2 *Relinquere alicui, vel non adimere, paria sunt*, 247.68

REMEDIVM, &c.

1 *Remedia duo extraordinaria si ad inuicem non impediunt*, 193.34
Extraordinaria an cessent, si competant ordinaria, 193.42
2 *Remedia plura, vbi descendunt ex pluribus causis, vno electo alterum non tollitur*, 30.68

QVORVM BONORVM.

3 *Remedium quorum bonorum datur etiam ad res singulas adipiscendas*, 477.29.30
Competit probata data sola detentione, non autem requiritur probatio dominij aut possessionis defuncti, 477.31
Recuperandæ possessionis an transeant ad hæredes, & competat contra quemcumque successorem, & hæredem hæredis, 477.22.*& seqq.*
Remedium testati facit cessare illud ab intestato, 468.68

REMISSIO.

1 *Remissio an detur conductori Molendini destructi, vi fluminis*, 195.3
Remissioni non est locus, si damnum potuit praeuideri in fructibus, non in substantia rei, 195.1
Conuentio soluendi pensionem, etiam non habita possessione operatur non esse locum remissioni, quamuis nulli fructus percipiantur, 195.5
2 *Remissio non censeatur facta in spe de futuro*, 299.13
Non debet esse inutilis, 346.9
Quomodo inferatur ex receptione, 301.55
Festinantes ad delinquendum, quia sentiunt remissionem proxime promulgandam, quomodo puniantur, 260.23
Quando fiat conductori, si non potest vti re conducta eo modo quo fuit locata, quamuis ad alium frui posset, 376.20
V. Infra. V. Conductor.
Petens remissionem mercedis debet denuntiare sterilitatem Do[illegible], 354.24
Conducens domum tempore belli an videatur renuntiare remissioni, 328.21
3 *Remissio affectus ob fructus non recollectos venit ex natura contractus itaut retardetur obligatio Cameralis*, 534.44
Datur, quandò fructus, deductis expensis non sufficiunt pro medietate pensionis, 534.39
Non potest, negari quando res conducta est in totum perempta, vt in molendino reddito inutili, 557.61.64.65
Conceditur conductori, qui non potuit vti re locata ad vsum destinatum, etiam, sine facto locatori, 557.63
Non datur, quando per conductorem est praeuisus casus ex facto Principis resultans, 465.1
Negatur conductori deserenti culturam fundi, 557.7
Locator non debet concedere remissionem conductori pro damno prouenientе ex culpa sua, 557.6
Denunciatio impedimento, vel cuiuscumque casus fortuiti debet fieri locatori ad hoc, vt conductor possit ab eo praetendere remissionem, 557.9.10
An sit facienda de tempore locationis potuit prouideri sterilitas, 534.31
Non debet fieri conductori praeuidenti bellum tempore locationis, secus in bello oriente post contractum, 534.36
Non est danda, quando potest compensari sterilitas aliquorum annorum cum vbertate aliorum, & per quem debeat probari vbertas, 557.3.4
Non conceditur emphyteotæ, qui aequiparatur vsufructuario, quamuis simus in casione magno respondente fructibus, & talis qualitas est probanda, 557.1
Promittens non petere remissionem, intelligitur rebus sic stantibus, 534.52
Remissio non inducitur per petitionem extraiudicialem, sicut per iudicialem, 515.60
Non obstat remittenti, & potest reuocari ante acceptationem, 515.65
Non inducitur per petitionem canonis, nisi cum effectu quis fuerit consecutus, quod petit, 515.11.*& seqq.Et*
Debet solui sine contradictione, & dilatione, & statim sine termino, 515.22
Tacita non implementi proueniens exceptione, seu repetitione habet effectum solum respectu inobseruantiæ iam commissæ, secus illius, quæ nondum euenit, 515.54
Caducitatis remissio nihil operatur, si nullus pro absente acceptet, 515.61
In remissione delinquentis ad Curiam sæcularem an, & qualem cognitionem requirat ab Episcopo faciendam, & an sufficiat extraiudicialis, & summaria informatio, 596.22.*& seqq.*
Remissio iuris, & expressus compensus mulieris requirit solemnitatem statuti, 519.54
Idem in tacita remissione, 553.17
Remissio est species alienationis, quæ non potest fieri sine decreto, 518.11
Probanda est scientia, & certioratio Iuris quæsiti mulieri, vt sibi inferatur praeiudicium in illius remissione, 553.16
V. Remittens.

REMISSORIA.

Remissoria in secunda instantia an concedatur in causa beneficiali, non facta obligatione stando vnica sententia, & huiusmodi promissis quomodo intelligatur, 114.21 1
Ad examinandum testes quando sit concedenda, 199.1
Appellatio an detur à concessione, seu denegatione remissoriæ, 199.2.4
Denegatur ob suspicionem fraudis, & calumniæ, & debet probari aliquis fumus, quod illa non existat, 199.6
Post rem iudicatam quando detur, & quid si est data, & quid spectatur ex diuersa, & quæ dicatur talis, 199.7.9
Non debet concedi si probandum non releuat, 199.12.c. 559.34
Denegatur propter irreleuantiam articulorum, & in materia obiectiua, & inferente delictum, 803.11.13 5
Agenti ad rescissionem contractus obstat Iuramentum, contra quod non datur remissoria, sed talis repellitur à limine Iudicij, 803.13

REMITTENS.

Remittentibus iura sua non datur regressus, 37.17 1

REMOTIOR.

Remotiori non debet concedi plus iuris, quàm proximiori, 15.14 1

REMVNERATIO.

Remunerare benemeritos tendit ad vtilitatem Ecclesiæ, 202.6
Donatione prohibita an interdicatur, ea, quæ fit, vt benemeriti remunerentur, 202.3
Remunerationis causa datum habetur pro causa onerosa non lucratiua, nec reuocatur propter ingratitudinem, aut natiuitatem, 663.24 4

RENOVATIO.

Renouationis non petita exceptio potest opponi per tertium, 459.55 3

4 *Renouatio emphyteusis subrogata in locum antiqua assumit naturam, & qualitatem illius, 719.7*

Concessio cū pacto renouationis dicitur perpetua, 707.18

RENVNCIATIO.

1 *Renunciatio beneficij, ad cuius titulum quis fuit promotus, est inualida, 59.13. V. Ordo.*

Expressa an requiratur, vt non obstet priuilegium Auth. præsente, C. de fideiuss. 164.22

Iuris quærendi non dicitur propriè donatio, 132.19

Quando requirat insinuationem, 132.20

Hæreditatis an sit nulla, si non interuenerint solemnitates Constitut. Paulina, 132.26

Liberti an præiudicet Patrono, vt non possit vendicare partem sibi debitam, 132.39.43

In alterius præiudicium quando valeat, 132.40

Non valet renunciatio vtilitati publicæ, etiam cum iuramento, & quando possit renunciari legi prohibitiuæ, 32.23

Per renunciationem beneficij non præiudicatur conductori cui successor stare tenebitur, 37.21

Non prosequens in termino sibi statuto videtur renunciare iuri suo, 28.17

Omni legum auxilio excludit remissionem damni in fructibus non in substantia rei, 195.6

Omnium casuum fortuitorum non comprabendit insolitos, quamuis de eis fuerit facta, mentio, 195.7.10. Et Quid stante iuramento, 195.12

2 *Renunciatio non præsumitur, si alia coniectura capi potest, 247.42*

An valeat de iure prælationis in præiudicium Ecclesiæ, 289.9

Per actum contrarium dicitur facta renunciatio iuri suo siue competat ex priuilegio, siue de iure communi, 302.2

Translatio facta de consensu Episcopi dicitur quædam renunciatio, 296.16.17

Ius succedendi quod quis habet in emphyteusi, an censeatur remissum per renunciationem generalem, 346.2

Quando excludatur filius à legitima per renunciationem successionis, 247.37.39

Stante statuto, quod donatio valeat pleno iure an sit renunciatum l. si vnquam C. de reuoc. donat. 327.31

Generalissima an comprahendat ius futurum, 346.1. & seqq. c. 299.13. c. 247.40

Tacita, & generalis non refertur ad aliam instantiam, 287.22

Indefinita de restauro non intelligitur de omni & quocumque restauro, 337.7

An extendatur ad futura stante scientia implicita illorum, 346.14

Personalis intuitu alicuius non abdicat in totum ius, prout quando esset realis, 346.3

Erronea potest reuocari, 346.7

Hæreditatis paterna an obstet, vt non possint peti bona emphyteotica, 351.5.8.9

Causa noua superueniens semper excluditur in renunciatione, 346.6

In dubio præsumitur personalis, 346.4

Et potius facta loco quàm dignitati, 291.54 55

Et in quo differant locus, & dignitas respectu dictæ renunciationis, 291.56

Intuitu vnius personæ an extendatur ad aliam, 292.2

Iuris quærendi connexi cum quæstio non admittitur in fraudem creditorum, 2.7.35

Est stricti iuris, & intelligitur, vt minus lædat, 292.6

Iuris, quod quis habet, vel habere sperat, an intelligatur de iure superueniente ex noua causa, 205.9

Fideicommissi, pacti & transactionis non valet, nisi renuncians sciuerit, & viderit verba illius, 299.14.15

Clausulæ generales quomodo debeant concipi, vt ius de futuro veniat in renunciatione, 346.15

Ordo, & dignitas an retineatur, facta renunciatione Episcopatus, 291.51

Iudicialis an prosit vel noceat parte absente, 287.21

Vxoris, & valeat non debet habere aliam promissionem annexam, ne dicatur intercedere pro viro, 292.4

Minoris de iure suo quando valeat, 233.6

Iuris prohibitiui præstito iuramento an subsistat, 233.35.37.39

Quæ fit per puellas ad fauorem fratrum etiam iurata, quando sit nulla, & quid in muneribus nuptialibus, 233.4

Omnium exceptionum excludentium ab omni auxilio, an operetur constito de errore, 324.26

Legis de non dandis fideiussoribus dotium an valeat tam de iure ciuili, quàm Canonico, 233.43

Vnius an extendatur ad alterum si duo alicui competant, 281.10

In dubio quando intelligatur respectu omnium, 292.22

Resolutioni contractus an censeatur facta, post moram debitoris quis protestatur, quod non intelligit obseruare emptori, nisi ipse sibi obseruet, 361.61

Renunciatio quando infratur ex receptione, 301.55

Videtur facta per eum qui non obseruat contractum, ita vt pars aduersa possit redire ad primam actionem, 307.21

Renunciatio in dubio non præsumitur, 515.56

Debet strictè intelligi declarando illam ad fauorem renunciantis, 576.17 3

Non censetur facta iuri de futuro, 520.17

Generalis quando porrigatur ad omnia iura sibi competentia, & non restringatur ad causam expressam, 568 32.49

Facta cum iuramento omni priuilegio operatur, ac si renunciatum fuisset specialiter cuicūque priuilegio, 531.98

Promissor non videtur renunciare beneficio sibi de iure competenti, 553.2

Appellantis renunciatio quando obstet appellato ad prosequendam appellationem & quid in tertio, & in aliis adhærentibus, 572.19.20

Renunciatio appellationis fieri potest ab appellante, ita tamen vt non liberetur ab expensis, 572.16

Appellantis renunciatio facta nomine alterius est ratificanda ab appellante intra tempus statutum ipsi renunciationi, idem in declaratione rei obscura purgatione moræ, & protestatione, 573.17.20

Renuntiant appellationi quando acquiescat [illegible]c, vel expressè sententia remissiua, 572.46

Renunciatio emphyteusis ad finem vt ille, ad cuius commodum fit cessio liberè renouetur, & inuestiatur de bonis renunciatis à domino directo, an faciat, vt in Inuestitura dicatur finita respectu renunciantis, & habeatur pro renunciatione reali, 557.53

Emphyteusis renunciatio in dubio præsumitur personalis, 557.35

Renunciatio emphyteusis personalis non præiudicat renunciantis quoad ius fideicommissi sibi in eo competentis, quamuis fuerit renunciatum omnibus, & quibuscunque actionibus cum iuramento, & aliis clausulis amplissimis, 557.41. & seqq.

Renunciatio feudi, vel emphyteusis ad fauorem alicuius non dicitur realis, sed personalis, ideo nihil acquiritur Domino, 557.38 40

Successionem præsumitur in dubio fieri ob causam agnationis, 568.9

Facta ob causam agnationis illa cessante deficit, 568.8

Quando comprahendat fideicommissum, 568.27

Renunciatio filiæ an trahatur ad ea, quæ pater ei reliquit testamento quamuis legatum esset illi factum ante renunciatio-

ciationem, 565.62.67

Hæreditatum magis sustinetur propter incertitudinem mortis puellæ renuntiantis, quæ potuisset præcedere, 568.61

De non succedendo alteri ad fauorem vnius ex fratribus est nulla ad fauorem vnius ex fratribus est nullá etiam stante iuramento, & quamuis contineat pactum negatiuum, tamen virtualiter adest affirmatiuum, 470.13.15.16

An detur in his, quæ dependent à testamento seu fideicommisso nisi visis, & lectis verbis testamenti ac illis bene cognitis, 557.47.51

Generalis sufficit, vt dicatur renunciatum exceptioni rei non traditæ, nec aliquid operatur constitutum, 411.9

Specialis requiritur in exceptione cedendarum, nec sufficit generalis, quamuis iurata, 499.6.7

Omni legum auxilio non extenditur ad casus insolitos, 534.45

Dispositio l. de his ff. de transact. cum iuramento valet & sufficit etiam non probata scientia testamenti, 568.40

Renunciatio specialis cum iuramento l.2. C. de rescind. vend. excludit læsionem maximè si non est magna, & excessiua, 461.26.27

Non valet quoad priuilegium l.vnic.quando imper. inter pupill.& vid.565.86.&c.

Non potest renunciari per pactum casus, in quo adest necessitas publica, 534.66

Renunciatum non dicitur gratiæ, quando quis non terminat causam infra annum sibi datum, 574 34

Facta per ingressuram Monasterium vt magis sit valida, cautela est, vt adhibeatur consensus Abbatissæ, & monialium, 568.55

An renuntians litis debeat condemnari in expensis, 572.17.18

Ex confessione renunciantis probatur quod renuntians habuerit suam portionem, 470.34

Acquisitio momentanea ad effectum statim renunciandi non consideratur, & valet absque solemnitatibus, 568.65

Iuramentum non trahitur, nisi ad illos casus, ad quos traheretur renunciatio non iurata, 409.8

Dilationi concessæ in præiudicium aduersary non potest renunciari, 572.27.28.29

4 Renunciatio non trahitur ad ius futurum, 745.52

Euanescit mutato statu renunciantis cum omnibus clausulis in ea contentis, 799.35

Sine effectu non præiudicat, maximè ob culpam aduersary, 704.31.32

Non præsumitur, 745.54.c.751.25

Semper est declaranda, vt minus noceat renuncianti, 799.22

Non extenditur ad personas non expressa, 659.30

Postquam aliquid fuit operata, statim restringitur, nequid amplius operetur in præiudicium renunciantis, 799.23

Legis prohibitiua non datur quando annullatur actus ipso iure, 735.2

Emptionis censetur inducta per lapsum temporis in ea præfixi, & non auditur emptor volens postea adimplere, 748.30.31

Priuilegij l.1. C.quando imper.inter pupp. & vid.non nuiat, nisi fuerit expressa, 799.18

Cessat, si non potest prodesse eis, ad quorum fauorem fuit facta, 692.23

Hæreditatis deferendæ an sit abdicatiua, vel translatiua, 692.75

Simplex differt à renunciatione animo subrogandi, nam illa mutat statum in omnibus inducendo nouum actum; ista autem retinet pristinam qualitatem, 719.24.25

Statuti etiam iurata non valet, quando illud est inductum ob publica, 735.4.5

De bonis & hæreditate paterna, & materna non excludit à fraterna, 685.2

Conditio indebiti competit ob iustum errorem tam iuris, quam facti, quamuis adesset renunciatio iurata, 652.27. c.752.52

Generalis quarumcunque hæreditatum deferendarum valet, quamuis in ea exprimantur paterna, materna, fraterna, & aliæ quæcumque ascendentium, 692.46.47. & seqq.

Renuncians futuræ successioni, aliquo accepto si veniat contra renunciationem tanquam nullam tenetur omnia restituere, 692.44

Lapsus termini inducit tacitam renunciationem, & vim pacti de non petendo, 715.3

Renuncians simpliciter beneficium, si ad illud redeat, non recuperat prærogatiuas antiquitatis locum, quidquid aliud sit in renunciatione conditionali, & quoties quis redit vigore regressus, 746.23.24

Celerici ad c.Odoardus de solut. debet esse specialis, & an sufficiat allegatio Cameralis cum iuramento, 799.19.20

Purgationis mora an sit inducta per clausulam (omni legum auxilio) 708.55.56.seqq.

Ad fauorem vnius an comprehendat alios, & contineat solum bona expressa, 637.26.27.33

Officij ob timorem mortis, an illa non secuta faciat, vt nouæ litteræ patentales non sint expediendæ, 746.1.11.29

Promittens quod vxor renuntiabit bonis paternis propter dotem habitam acquirit fructus dotales, quamuis non adimpleuerit, si sustinet onera matrimonij, 726.6.7

Beneficium retractus ex quibus verbis renunciationis censeatur remissum, 672 21.22

Renunciatio quoad vnam causam non extenditur ad aliam, 948.41

Nunquam præsumitur, si alia coiectura sumi potest, 948.40

Annullatur, si deficiat causa, ob quam fuit renunciatum, 838.13

Generalis etiam iurata quando trahatur ad incognitas 834.20

Comprehendit etiam exceptiones futuras, 864.5

Dignitas potest stare sine loco, cui in dubio solum censetur renunciatum non dignitati, 834.17

Renuncians loco dicitur renunciasse titulum, & denominationem, secus si renunciaretur loco, & dignitati, 834.16

Certioratio iurium renunciatorum debet fieri mulieri renuncianti ad hoc vt sit valida, 858.13

Actus cum vno an prosit, vel noceat alijs in renunciatione, si ex eadem causa plures essent insolidum obligati, 966.11. 14.17

Qui renunciauit, non potest amplius redire ad iura per eum renunciata, 960.4

Lapsus termini à statuto præfixi inducit renunciationem retractus, 885.33

REPETITIO.

Repetitio non alterat statum validitatis, seu in validitatis actus, 312.50

An operetur, ac si nominatim fuisset ita dispositum, 312.33

Testium ad declarationem eorum depositionis quando possit fieri, 277.20

Actorum an sit propriè prorogatio, 312.51.52

Confirmatio actus in vltimis voluntatibus an oriatur per repetitionem, 312.53.&c

Repetitio orationis præcedentis debet fieri cum suis qualitatibus, 418.14

Repetitio pecuniarum quando detur contra eum, pro quo fuit facta promissio de non offendendo de mandato Iudicis, & an requiratur actus positiuus circa approbationem dicta promissionis, vel sufficit sola scientia, 499.6.34.*& seqq.*

4 *Repetitio qualitatum non est facienda, quando sunt capitula separata & adest diuersitas personarum, quamuis adsit copula (&) neque tunc infertur de vna dispositione ad aliam, secus in substitutionibus correspectiuis & continuatis de vna in alteram,* 773.25.26.*& seqq.*

Datorum non habet locum stante exceptione apposita contra transactionem, 770.12

Fauendum est magis repenti pecunias, quàm ei qui tractat de illas acquirendo, 710.17.20

5 *Repetitio magis inducitur quando actus est celebratus inter easdem personas,* 808.15

Pracedentium quando debeat fieri in sequentibus, & è contra, 877.13

Qualitatum est facienda in Inuestituris factis in eadem oratione: idem si fiant diuersis temporibus, 808.11

Dies & annus positus in vno filio censetur repetitus in alio habente ordinatam consequentiam, 944.48

Depositio testium in repetitione an valeat si se referunt ad examen nulliter factam, etiam sine aliqua citatione, 890.14.*& seqq.*

Clausula contentata in prima concessione censetur repetita in aliis, 850.1

In dispositione emanata vnico contextu, & coniunctim qualitas atatis, vel similis an censeatur repetita, tam in prarogatiuis, quàm in sede, & voce, & aliis, 940.19.21.27

Clausula (vt praefertur) repetit omnia pracedentia, maximè in materia continuata, 854.8

Verba (quod in omnibus, & per omnia relatio habeatur ad aliquod Instrumentum) operantur, vt tenor illius sit de verbo ad verbum translatus & repetitus, 446.1

Adiectio personarum in secunda vocatione non admittit repetitionem qualitatum prioris vocationis, quamuis adsint dictiones inducentes repetitionem, 828.16

Qualitas specialiter expressa in duobus legatis excludit repetitionem aliarum qualitatum in secundo legato, 937.18

Clausula repetitiua quando inducant repetitionem qualitatum prius expressarum inter plura qua reguntur sub eodem nomine, vel habent orationem perfectam, 937.29.

REPREHENSIO.

4 *Reprehensio inanis non attenditur,* 766.53

REPRESALIA.

1 *Reprasalia impetrans non debet in sua custodia retinere res apprehensas, sed facere Inuentarium & dare Iudici,* 80.32

REPRESENTARE, REPRESENTATIO.

2 *Reprasentare promittens sub certa pœna ob fugam rei, condemnatus an sit praferendus in bonis dictis rei, si contingat illa confiscari,* 304.18

3 *Reprasentatio procedit iam si agatur de iure competente alicui ex dispositione legis, quàm hominis, vt in fideicommissis, beneficiis, & priuilegiis, in quibus filius ingreditur in locum patris,* 433.26.*& seqq.*

Non habet locum vbi repugnant verba Inuestitura, 459.22

Non habet locum in successione Iurispatronatus, 521.16.17

Effectus reprasentationis non tollitur, quando plures vocantur nomine collectiuo, non proprio, 419.2

Reprasentare promittens cum iuramento, & clausulis amplissimis non tenetur, si reprasentandus fuerit bannitus, quamuis Iudex offerret dare saluum conductum, secus si exilium superuenit post moram, 708.1.7.32 4

Promissio de reprasentando ad omne mandatum domini est conditionalis, quatenus ab eo requirantur, 708.27.28

Per susceptionem voluntariam termini videtur determinatus dies, quamuis Iudex, aut pars non instet pro reprasentatione in obligatione pura de reprasentando sub pœna debiti, secus si adsit clausula, ad omne mandatum domini, 708.35.*& seqq.*

Reprasentatio admittitur tam in dispositione legis quàm hominis, maximè si non tractetur de excludendo aliquem à successione, sed tantum vt nepos concurrat cum patruo, 687.1.2

Excluditur quando testator restrinxit suam dispositionem ad filias natas ex certa persona, neque tunc filius ingreditur in locum patris, secus in nominatione impropria, vel sub nomine collectiuo, seu appellatiuo, 629.16.17

Quando detur in hareditate transuersalis, 765.11

Per quem filius subintrat in locum patris est legalis, in qua nullum factum patris consideratur, 785.5

An habeat locum, si vocetur maior natu, 695.5.14

Statutum, si admittat solùm masculos ad successionem excludit fœminam descendentem ex masculo nulla habita ratione reprasentationis, 695.12

REPRODVCTIO.

Reproductio citationis, & intimationis requiritur vt illa operetur, 715.1 4

REPVDIATIO.

Repudiatio vnius ex duobus legatis non datur si in repudiante adest onus annexum, 248.34 2

Non repudians ex testamento, cum possit, habetur pro repudiante, quando adest conditio potestatiua, 233.31

Repudiatio legiti. admittitur à Prelato absque solemnitatibus in praiudicium Monasterij, 568.57 3

Repudiatio expressa hareditatis inducitur per verba repudiaui hareditatem, & nolle esse haredem, probata animo deliberato, 706.30 4

REPVTATIO.

Reputatio ponitur pro { *computatione. / compensatione. / restauratione.* }

ita declarauit Titulus C. de reput. qua fiunt in Iud. restit. in integrum, 720.14

RES. {
ÆSTIMATA.
ALIENATA.
AMOTA.
DEPERDITA.
EMPTA.
HYPOTHECATA.
IMMOBILIS.
IN COMMVNI.
INTER ALIOS ACTA.
IVDICATA.
OBLIGATA.
PEREMPTA.
PRÆSCRIPTA.
VENDITA. }

Res inter alios acta aliis non nocet, 49.2.c.512.7.c.736.5 1

Res iudicata quando rescindatur ex nouis Instrumentis, 118.1.4

In re sua potest quis modos, & conditiones sibi visas apponere, 175.5

Res immobilis debet reinuestiri in loco contractus, 13.19

Vendita quando sit obligata venditori pro pretio, 25.4.7

Empta ex pecunia pignorata non est pignorata, 25.13

Vna

Vna res potest esse duobus obligata, 37.21

Res hypothecata, si alienetur, consentiente creditore, si redierit ad debitorem an reincidat in eandē hypothecam, licet fuerint obligata bona futura, 18.15. & seqq.

Estimata, si detur in dotem, restituitur res, non pretium, si nuptiæ, non sequantur, 38.38.

2 *Rerum amotarũ iudicium an diffiniatur per iusiurandũ, & illud possit referri, vel recusari, 213.51. & seqq.*

Res dicitur perempta, & deperdita si illius usus haberi non potest, 354.30.

Integra an dicatur, si fuit facta electio non lapso termino....

3 *Res tantum valet, quantum vendi potest, 545.28.*

Melius est incumbere rei, quàm actioni, 545.17.

Res iudicata non attenditur in supremis Tribunalibus, 499.22.

Habetur pro veritate, & facit ius, & ens de ente, & de vero falsum, & de indebitō debitum, 417.35.

Iudicium secundum veniens ad rescissionem eius quod fuit terminatum in primo facit obstare exceptionem rei iudicatæ, prout si in secundo iudicio examinatur illud, quod est decisum in primo, 445.10.

Exceptio rei iudicatæ non consideratur, quando agitur ex noua causa superueniente, 408.15.

In exceptionibus, quæ directo contradicunt sententiæ, semper Iudex sententiando videtur illas reprobare, quamuis non fecerit mentionem, & oritur exceptio rei iudicatæ, 445.16.17.

Exceptio rei iudicatæ oritur ex interlocutoria terminante litem, 445.8.

Exceptio rei iudicatæ obstat, quando concurrunt illa tria, quæ concurrebant in primo Iudicio, videlicet idem corpus, & quantitas petita, idem ius, & causa petendi, & eadem conditio personarum, 445.11.

4 *Res empta ex pecunia aliena nomine ementis efficitur propria ipsius, non autem est communis cum eo, qui est dominus pecuniæ, 622.56.9.*

Pretium succedit loco rei, 714.6.

In re sua quilibet est moderator & arbiter, 769.78.

In traditione res suæ possunt apponi conditiones quas tradens voluerit, 769.4. c.671.2.

Appellatione rei etiam pars continetur, siue agatur affirmatiuè, siue negatiuè, 792.6.7.

Nomen rei includit dominium, 611.26.

Venalis quæ sit dicenda, & quando præsumatur vendita de communi consensu, 752.78.80.

Loco alterius erecta non debet continere plusquam altera, 791.15.

Interdictum retinendæ, & rei vendicatio possunt simul intentari, 754.3.

Res iudicata non dicitur, nisi post tres conformes executas, 667.22.23.

Absorbet ius in agentis in possessorio, 731.2.

5 *Magis præualet quando sumus in casu exceptionis non executionis, 907.10.*

Res sua nemini seruire potest, 876.10.

Vna & eadem res non debet diuerso iure censeri, 940.8.25.

RESCISSIO.

1 *Rescissio contractus quando competat ante rescissionem, & detur via executiua, 175.20. & seqq.*

Est petenda coram Iudice domicilij non loci, vbi fuit celebratus contractus, 14.21.

3 *Rescissio contractus potest intentari & ad illius viam recurri per petentem solutionem canonis, si petitio non accepterur, 515.51.*

5 *An detur quando adest iuramentum, & an per illud inducatur exceptio litis finita, 803.16.17.*

RESCRIPTVM.

Rescriptum ab vno impetratum ratione communis quando iuuet alterum, 115.2. 1

Quamuis nihil disponat vltra ius commune, sufficit tamen, quod operetur monitionem, 6.4.

Non extenditur ad futuram appellationem, 6.4.

Non dicitur scriptum pro eo, qui facit contra rescriptum, 19.5.

Quo casu sit commune actori, quamuis interpretetur per eum, 1.20.

Duobus Iudicibus cum clausula (si non omnes) an valeat, si per vnum procedatur, 4.22.

Aduocatorum propter rem iudicatam & paupertatem, an valeat quamuis solum verificatur res iudicata, 138.53.54.

Rescripti præsentatio an requiratur, vt sententia sit valida, antequam feratur, quamuis postea præsentetur: & quid si pars non opponat, 170.15. & seqq.

Tenor rescripti est inserendus per notarium, cui non statur, quamuis dicat se vidisse, 170.17.

Rescriptum, in quo differat, vel sit simile mandato procuratoris, 170.22.

Rescriptum est subreptitium non expressis, quæ concedente reddidissent difficiliorem in multiplicandis dispensationibus, 283.7. 2

Rescriptum à quocumque impetratum est validum, 573.5. 3

Ad lites est nullum, si impetretur sine mandato, 573.41.

Impetratum per coniunctum an valeat, 573.30.32.38.

Non valet si non exprimatur quod reddidisset Principem difficilem ad concedendum, 550.25.

Debet facere mentionem non solum de executione sententiæ, sed etiam de conclusione in causa, 550.26.

Rescripti præsentatio potest probari per testes, 551.28.

Forma rescripti est seruanda, nedum in expressis, sed etiam in his, quæ sunt de verisimili mente concedentis, 545.4.

Rescriptum redditur conditionale propter clausulam (constito de interesse) ante cuius verificatione nulla adest iurisdictio, 850.3. 5

Verba rescripti sunt propriè, strictè, & secundum subiectam materiam intelligenda, 938.14.980.1.

RESERVATIO, RESERVATVM.

Reseruatione facta dignitatis maioris, si sine duæ æquales ad quem spectet declaratio, de qua disponens senserit, 30.2.26. 1

Reseruata beneficia ex duplici capite an comprehendantur in facultate conferendi beneficia reseruata, 278.12. V. Beneficium. 2

Reseruatio melius agendi quandò possit fieri per Iudicem, 348.10.19.

Beneficij est consumpta si semel habuit effectum per prouisionem, quamuis non esset apprehensa possessio corporalis, 278.28.

Venditioni an conueniat clausula reseruationis dominij, & periculum interitus, stante dicta reseruatione ad quem spectet, 354.48. & seqq.

Sententia reseruans ius actori melius agendi, an sit absolutio simplex, vel qualificata, ita vt allegans huiusmodi absolutoriam debeat etiam contra se recipere talem reseruationem; & tam procedat in fideiussore contractus, quàm iudicij, 348.8.9 11.

Res vendita cum reseruatione dominij donec pretium fuerit solutum an possit alteri vendi, non soluente emptore dictum pretium in tempore, & an detur remedium recuperandi primo emptori, 354.55.56.

Reseruans sibi dispositionem Officiorum resignatorum dicitur de illis disposuisse, condendo testamentum, vel decedendo ab intestato, 539.4. 3

Et quid stante clausula, durante vita in reseruatione posita, 539.6.& seqq.
Reseruatio conseruat ius reseruantis,456.29.35.c.470.8
Debet operari omni tempore, & quoad omnes, 554.12
Aliquorum iurium operatur, vt censeatur concessa, etiam meri imperij, 584.21
Reseruatio dominij non operatur, nisi constet de dominio reseruantis,523.16. V. Dominium.
Reseruatio generalis abrogat omnes leges, & statuta tollendo omnem facultatem aliis collatoribus,574.4
Expirat per collationem Papæ, etiam possessione non subsecuta, 574.7
Papæ reseruatio afficit beneficia, auferendo potestatem ordinario & legato illa conferendi, 574.3.6
4 Reseruatio iurium admittitur in contractibus, 722.34
Magis firmat conuentionem in casibus non reseruatis, 703.20
Conseruat ius, quod quis habet, non autem nouum affert, quamuis aduersa consentiret reseruationi, 722.35.36
In vno casu confirmat voluntatem disponentis in aliis non reseruatis, 793.7
Facta per eum, qui se obligauit ad soluendum, est declaranda, vt non inducatur correctio, neque referatur ad expressa, & determinata, 793.8
Verba (saluis reseruationibus, & firmis remanentibus omnibus in confirmatione contentis) faciunt vt quæcumque alia dispositio contraria habeatur pro non facta, 751.37.38
Reseruatio conseruat iura reseruata, 918.7.19
5 Vacationis apud Sedem habet maiorem prærogatiuam, quàm alia quæcumque, & de ea debet fieri specialis mentio, 982.4
Præiudicij alterius debet conseruare omnia iura intacta, 867.32
Clausula generalis (etiamsi adsint aliæ quæcumque reseruationes, vel affectiones, præterquam per obitum apud sedem) quare soleat apponi, & quem effectum operetur, 982.3
Facultas conferendi beneficia reseruata an comprehendat illa, quæ sũt duplici reseruatione effecta, 982.1.24
Mentio est facienda de omnibus reseruationibus, si plures adsint, 982.15
Ius reluendi in deliberatione reseruatum non dicitur amissum per venditionem bonorum, quæ debitor intendit reluere, 978.2
Iurium Rectoris, & omnium interesse habentium facit, gratia non possit dici subreptitia, 992.21

RESIDENTIA.

2 Residentia ficta non debet plus operari, quàm vera, 283.13
3 Residentiam non faciens ob neglectum & contemptum non potest percipere distributiones quotidianas: secus in impotentibus residere: & quæ dicatur impotentia, 591.44.45
Necessitas corporalis iusta excusat à residentia, quod etiam est in alio simili impedimento, 591.43
Vis illata de facto non solùm excusat non residentem sed etiam vis præuisa, 591.46
4 Residere quando possint Episcopi, Prælati, & legati de latere in qualibet parte suæ Diæcesis & Prouinciæ, 655.9.14.28
5 Residentia est facienda per Canonicum in suo canonicatu, 990.3
Pœna nõ residẽtia in Cathedrali, seu Collegiata Ecclesia, quæ sit, & quando ad priuationẽ procedi possit, 990.1
Fructus, quibus non residens priuatur, cui sint applicandi, 990.7
Consuetudo quæcumque etiam immemorabilis de non residendo tollitur per Concilium, 990.16
Priuilegium exemptionis percipiendi fructus absque residentia censetur reuocatum per verba vniuersalia reuocatoria omnium priuilegiorum, 990.9
Citatio, & priuatio solemnis non requiritur contra beneficiatum non residentem, sed sufficit monitio præcedens, & priuatio subsequens, 990.5.19
Edictum summi Pontificis contra non residentes quomodo intelligatur, & quas pœnas contineat vltra Concilium, & Constitutiones Apostolicas, 990.6.17

RESIDVVM.

Residuum quid significet, & an soluens, quietans, aut petens pro residuo plus possit petere, quamuis plus debeatur, 3.2.4.c.716.22.23 1
Residuum petens sibi præiudicat, vt non possit aliquid aliud petere, 581.1 3
Confessio residui, si fiat lite pendente iuuat ad conualidandum iudicium, 546.37
Quietatio pro residuo continet confessionem quod reliquum sit solutum, 486.34.35

RESIGNANS, RESIGNATARIVS, RESIGNATIO.

Resignatio officij an requirat superuenientiam iuxta regulam de viginti, 167.12 1
Recepta per Vicarium an valeat post renocationem, quam ignorauit, 18.46
Et quid post translationem Episcopi, renunciationem, aut mortem, 18.48.51
Dies, in qua fit resignatio per infirmum an computetur in termino 20. dierum iuxta formam Regulæ, 161.24.26
Permutatio est vera resignatio, 159.4
Constitutio dans formam resignandi non habet locum in resignatione beneficij pro vnione fabricæ Ecclesiæ, 159.5
Collatio noua an requiratur, si resignatio fuit nulla, & non habuit effectum, 159.20.23
Episcopus constituens procuratorem ad resignandum Episcopatum quando possit conferre beneficia vacantia per admissam resignationem, cuius notitiam non habuit, 159.24
Possessio & beneficium statim amittitur per simplicem resignationem, secus conditionalem, 159.26
Facta resignatione canonicatus, reseruatio sibi regressu cum loco in choro & Capitulo mortuo resignatario; an resignans debeat sedere in loco antiquiori, 106.17
Facta per Procuratorem in Curia quo casu noceat domino vt non possit pœnitere: & quando requiratur intimatio voluntatis reuocatæ, & cui sit facienda, 191.20.23
Beneficium quando vacet per obitum post resignationem. 191.19
Clericus an possit cogi ad resignandum beneficium, si petiit, & obtinuit licentiam faciendi resignationem, & quando sit locus pœnitentiæ, 191.11.&c.
Lex menses dati ad publicandam resignationem quando currant, 191.4
Non valet, nisi exprimatur versus consensus in Cancellaria, neque alius consensus sufficit, 191.5
Resignans potest pœnitere, quamuis præstauerit paruum consensum, donec alius in Camera præstetur, 190.41
Resignatio locorum montium, & officiorum, operatur translationem Dominij in resignatarium, nulla reseruata dispositione resignanti, 252.1.6 2
Pretium locorum montium post resignationem descriptum ad creditum resignantis an inducat retrodonationem, 252.25
Vt non transferat dominium in resignatarium dispositio libera est reseruanda resignanti, & quando talis dispositio transeat ad vniuersalem successorem, 252.13.& seqq.

Pater

Pater vel alius exigens fructus post resignationem officiorum, & similium, tenetur reddere rationem de exactis, 252.32.33.36.
Dominium an dicatur translatum in filium per resignationem quamuis bona resignata alienentur per eum de consensu patris, 252.38.39.41.
In resignatione Episcopatus Titulus, & denominatio solet hodie reseruari, 291.50.71.
3 *Resignans an debeat facere mentionem de pendentia litis, & crimine opposito, 535.28.29.*
Resignatio debet publicari, quamuis illa esset nota populo, 596.8.
Resignatarius acceptans beneficium cum onere pensionis, an possit illud impugnare, 535.3.5.6.
4 *Resignatio debet intelligi rebus sic stantibus, 746.18.*
Per resignationem beneficij correspectiuam seu conditionalem, vel ob aliquam causam, seu ad fauorem alterius illud non vacat, donec in eius persona non fuerit effectum sortita vel sint impleta conditiones, ideo non requiruntur noua littera collationis, cum aliud sit in simplici resignatione, 746.20.21.22.
Venditor non tenetur resignare si emptor in termino prafixo non soluerit, seu deposuerit pretium iuxta stylum Vrbis, qui est seruandus, quamuis esset contra Ius commune, prout idem erit stante pacto, 748.6.7.8
Loca Montium non vacabilia possunt resignari, & non recipiunt hypothecam in speciali prouisione facta per Papam in illorum erectione, 730.48.
Obligatus resignare Officium ad omnem simplicem requisitionem emptoris non potest argui ad negligentiam, si non offert separatim resignare, sed solum debeat expectare se requiri ad resignandum, 748.1.2.3.4
Differentia qualis sit inter resignationes beneficiorum & officiorum, 746 25.
5 *Resignatio nulliter facta an abdicet ius à resignante siue sit inualida ob contradictionem patroni, siue illo sprete, siue non facta derogatione Iurispatronatus, vel simili causa, 835.9.11.*
Beneficij non potest fieri per constitutum in sacris quamuis ad illum Titulum fuisset promotus, nisi aliunde habeat, vnde viuere possit, siue simus in resignatione facta in Curia, siue extra, 991.4 6
Conditionalis habetur pro non facta, nec abdicat aliquod ius ante conditionem non impletam, qua afficit etiam successorem, 991.20.
Noua causa superueniens facit vt resignans possit beneficium resignatum habere & qua dicatur talis, 814.5
Omnis dispositio loquens de resignatione includit etiam resignantem ex causa permutationis, 835.8
Forma data per Concilium in resignationibus non potest adimpleri per aquipolens, 991.3
Resignans potest agere actione contra Resignatarium, si resignatio fuit nulla ob côditiones nô adimpletas, 835.12
Excusatur resignans quando habuit probabile dubium nullitatis resignationis, quo stante non abdicat à se ius, secus si adsit aliqua culpa, seu mala fides, 835.12
Resignatio officij cum decreto quid operetur, & quando taliter resignatus sit dominus illius vnà cum fructibus ita vt societas super eo contracta possit dici extincta, 990.1.14.17

RESOLVITIVA, RESOLVTO IVRE.

2 *Resolutiua clausula faciunt vt actus non sit gestus, & omnia in pristinum reuertantur, 307.4*
4 *Resoluto iure administratoris, & vsufructuarij resoluitur etiam contractus per eum celebratus, 606.7*

RESPECTIVE.

4 *Verba (respectiuè &c.) in quietantia apposita intelliguntur proportionabiliter, ita vt vnicuique dicatur attributa sua portio, siue sint collectiua siue appellatiua, 705.7.8*
Distinguunt personas & referunt singula singulis, 705.9.
V. Barbos. de Dict.

RESPONSIO.

Responsio quo casu sit habenda secundum naturam rei interrogata, 260.6 2
Responsio debet esse certa, non obscura: & paria sunt non dare responsum, vel incertum & dubium, 639.19.20 4
Pracisè quis cogitur respondere, & quando admittatur responsio volentis vti depositionibus testium, quatenus sint boni & veritatem dicant, & quid in Instrumentis, 752. 35. & seqq.
Responsio quando referatur ad interrogationem, 109.41 1
Iuris non valet in criminalibus, 109.46
Iudex admittens responsionem Rei dicentis se non esse culpabilem, facit vt processus valeat, 109.45
V. Positio. Negatio Mendacium.

RESPVBLICA.

Respublica in priuilegiis aquiparatur Ecclesia, Minori, & Ciuitati, 601.4.14 4

RESTITVTIO.

Restituere an sit idem quod soluere: & an significet traditionem, 150.11 1
Restitutio verbalis facta primis substitutis sufficit, & ab illis transit in sequentes vocatos, 47.6.7
Restituendus debet quidquid ex reali causa perceptum est, 207.36 2
Iussus restituere ex certis personis, an possit ex illis certis personis plures eligere, 229.43.44
Verbum (restituo) significat rei vendicationem, 361.35
Restitutio pretij, & sortis principalis venit in promissione damnorum & interesse, 501.25 3
Si non fiat incontinenti debet caueri de restituendo trebellianicam detractam, cum venerit casus quòd fiat filius decedat, 585.18
Restitutio dicitur esse de re aliena, non de propria, 770. 9 10 4
Condemnatio debet dari in restitutione acceptorum, si cessat effectus promissionis, 759.15
Fructus veniunt in sententia pracipiente restitutionem rei, 770.6
Promissio cum obligatione Camerali de restituendo ad omne mandatum domini non operatur effectiua restitutione, nisi pracedat decretum de restituendo, quod admittit appellationem, quando non adest dictio, & ad omne mandatum Domini, 772.6
Lex mandans aliquid acceptum restitui intelligitur de plenaria restitutione vna cum fructibus, 770.4
Lucrum ex re alicuius acquisitum debet illi restitui, 714.5
Restituere dicitur ille, qui compensat, 742.45
In possessorio adipiscenda obstat exceptio doli facis quia petis quod statim restituturus es, 731.9.c.702.46
Verba (restituas accepta) sunt conditionalia: & qui incumbat probatio acceptorum, 767.63.64.c.786.13
Testator iubens totum suam hareditatem restitui dicitur prohibuisse Trebellianicam, 609 3
Datorum facienda per eum, qui non seruat transactionem dicitur pœna legalis, & in quo differat ab aliis quas illam inobseruans incurrit, 770.16
Retrahens rem vicinalem, dum erat dominus, non tenetur ellam tradere ei, cui sit restitutio, quamuis retrahenti soluatur pretium expensum a fideicommissario, 742. 41.42
Restituo idem significat quod reddo, 814.17
Restitutio semel denegata in beneficialibus amplius non conceditur etiam ex Instrumentis de nouo repertis, 935 9 5
Facienda ob reuolutionem actus debet fieri solum de receptis, 823.10

distracta, & alienata, 767.45.46.

Causa, super qua fundatur restitutio est probanda siue petatur iure maiorum, siue minorum, & talis probatio debet fieri, seu offerri incontinenti, 762.16.17.

Ecclesia læsa ob negligentiam Prælati, contra quam est lapsum quadriennium quando possit petere restitutionem in integrum etiam post quadriennium, 601.28.& seqq.

Executio retardatur donec cognoscitur, an sit concedenda restitutio, cuius tamen sola petitio non sufficit, nisi doceatur de læsione, 762.13.15.

Geminatio actus non operatur in minore qui tanto magis læditur, quo pluries suo beneficio renunciat, cum nec tacitè nec expreßè possit renunciare restitutioni in integrum, 761.25.

Incertitudo vitæ facit, vt contractus sit validus, tanquam se habeat ad damnum, & lucrum, neque in eo datur restitutio in integrum, 756.8.9.

Iudices restituendo Minores mandant eis, vt accepta refundant, quamuis non probetur illorum versio ad commodum ipsorum, 720.26.

Ius petendi restitutionem in integrum transmittitur ad hæredes, 711.16.

Læsio sine culpa, & facto maioris requiritur ad hoc, vt ille sit restituendus, 656.2.

Loca pia, Vniuersitates, Minores, & similes, non solum non restituuntur vltra tempus quadriennij, sed neque poterunt restitui ad restitutionem petendam aduersus lapsum huius quadriennij, 601.41. seqq.

Maiori an succurratur per restitutionem si fuerit detectum magnum æs alienum, quod prius erat incognitum, 797.24.25.

Mandatum speciale requiritur ad petendam restitutionem in integrum principaliter, 762.9.10.

Negligentia non dat maiori restitutionem in integrum, 656.5.

Minor petens se restitui aduersus contractum validum tenetur probare quod pretium non fuit conuersum in eius vtilitatem, secus si fuerit nulliter gestus, 720.24.25.

Non impedit executionē obligationis cameralis, 667.26

Si relinquatur hæreditas Ecclesiæ si infra annum ædificauerit Monasterium, alioquin priuetur relicto, & transferatur in alium, competit Ecclesiæ restitutio, si non fuerit per eam adimpletum, 607.13.

Si minor petat restitutionem aduersus aditionem hæreditatis an debeat refundere omnia, quæ consumpsit, etiam in se alendo, 720.27.

Solus lapsus fatalium non inducit læsionem nisi etiam probetur, quod si illa non essent decursa, sententia fauorabilis fuisset lata pro petente restitutionem, 762.18. & seqq.

Summaria cognitio sufficit in restitutione in integrum incidenter, secus in ea, quæ principaliter petitur, 762.30.

Conceditur minori aduersus omissum implementum conditionis requisitæ per statutum ad hoc vt habeatur pro impleta, & vt lucrum dotale consequatur, quamuis conditio amplius adimpleri non possit, 607.12.14.

Si quotidie originatur læsio, facit vt possit peti restitutio post quadriennium, vt in causa matrimoniali, 601.31.34.

Ob iustam causam conceditur etiam in illis, quæ sunt inducta ad conseruandum iuris rigorem, 797.23.

Sola vexatio, & existentia debitorum sufficit ad concedendam restitutionem Minori, non obstante opulentia hæreditatis, 767.51.52.

Pronunciatio super restitutione in integrum non requiritur, & per processum ad vlteriora censetur illa denegata, 762.1.

Tempus datum hæredi ad exequendam voluntatem defuncti est vnius anni, & non currit impedito, vel datur restitutio, 656.8. c.707.21.

Decreta perfunctoriè interposita non impediunt restitutionem, 761.11.

Mulieres non habent idem beneficium restitutionis, quod datur minoribus, 604.7.8.9.11.

Executio contra maiorem facilius admittitur, non obstante restitutione per eum petita, nisi adsit præsumptio sinceritatis cum aliis iustis causis, ita vt non vrgeat vestigium præsumptionis retardandi executionem, siue simus in actore, siue in reo, 762.27.28.29.

Petens restitutionem, vt calumniosè differat executionem non est audiendus etiam quod sit calumnia præsumpta, 762.22.& seqq.

Quando subducatur tempus Prælati alienantis, donec vixit, vt sit locus restitutioni, 601.48.

Pendente lite super inualiditate census, & concessa restitutione aduersus rem iudicatam debet dari manutentio in exactione fructuum, 796.39.41.42.

RESTITVTIO, SEV REINTEGRATIO.

Restitutio, seu reintegratio conceditur vsufructuario ratione quasi possessionis vsufructus, 519.61.

Competit, si Iudex procedat tanquam priuatus, & extraiudicialiter, secus si parte citata, 524.25.

Est danda si constat mercium fuisse abolitum, immò, & dominus poterit propria authoritate rem signatam accipere, 500.9.

Non debet concedi, quando constat ex conuentione partium de veritate dominij ad commodum eius, qui prætenditur spoliasse, 581.18.

RESTITVTVS.

Restitutus quando recuperet bona tertio acquisita, 209.7

Restitutus an possit cedere bonis, 423.71.

Qui restituitur ad bona, censetur etiam restitutus ad actiones, & obligationes, 423.21.

Tenetur creditoribus, quamuis negligat illa recuperare à fisco, 423.52.58.

Plenariè restitutus, vel per viam quotæ, vel quoad res particulares quomodo teneatur creditoribus, 423.49.51.

Ex indulgentia Principis recuperat dignitatem, non autem bona, ita vt neque pro tributis, & muneribus publicis possit conueniri, 423.26.

RESTRICTIO.

Restrictio quoad bona Testatoris procedit, nisi ratio subiectæ materiæ contrarium suadeat, 528.18.

Non fit restrictio si ratio recti sermonis non patitur, 568.36.

Restrictiuus sermo ad filias natas ex vxore, vel simili, excludit nepotes, qui tunc non venient appellatione filiorum, 629.10.

RETENTIO.

Retentio an detur redimenti rem alij obligatam; donec reddatur pecunia expensa, 117.21.& seqq.

Beneficij an competat facienti in eo impensam, donec restituantur melioramenta, 117.26.

Facilius datur, quàm actio, 129.34.

Ex diuersis nominibus non competit, 129.39.

An detur pro legitima, & eius supplemento, 198.18.& seqq.

Scripturarum an debeat dari procuratori, donec soluatur salarium cum expensis litis, 56.14.

Libri ad habeat locum ad fauorem scriptoris, siue eius

obitum, & an talis scientia noceat fratribus simul habitantibus, 207.40.
Si competat vigore Bullæ, non est locus refectioni meliorамentorum, nec damnorum, & interesse, aut expensarum litis, & fructuum, nec pretij data scientia ementis: & quid si fuerit promissum facere consentire omnem personam habentem interesse, 205.4. & seqq.
V. Vicinus. Euictio.
Retrahere ex forma statuti non potest hæres absque Inuentario, 234.27.
Conuentio, vt ad tempus possit retrahi intelligitur ad annum stante more regionis, 239.7.
Expensæ necessariæ sunt restituendæ, si contingat rem venditam retrahi, 343.21.
Quando habeat locum euictio, & venditio sit nulla, si retrahere concedatur, 234.31.
V. Euictio.
3 *Retractus habet locum in concessione ad vitam, & locationem ad longissimum tempus, 460.39.41.55.*
An procedat in venditione partis colonicæ consistentis in multis vitibus vineæ, quæ respondent proprietario, 460.1.
Competit filio ex persona propria, si probetur illum esse in rerum natura tempore alienationis, 453 47.50
Datur in vendita nomine alterius, si per eum ratificetur intra tempus concessum à statuto ad retrahendum, 573.12.
Conceditur consorti ob minimam partem, quam habet, 526.4.
An denegetur, si conductor recognoscit emptorem in dominum, & quid si protestetur, 520.12.19.20.
An, & quando habeat locum in datione in solutum, 544.4. & seqq.
Non conceditur in re pignorata, 421.23.25.
Non competit in molendinis, quæ sunt instar auium, & quid in aliis, 564.3.
Non datur in venditione facta à minore, cum non sit translatum dominium, 526.15.
In casibus, in quibus datur, operatur solum in præiudicium illius, qui actum fecit, non alterius, 514.17.
In retractu non releuat depositum, si fiat antequam solutio recusetur tam iuxta formam Bullæ, quam iuris communis, 541.16.
Consanguineus obtinens in retractu non potest cogi, vt vtatur sententia, 572.22.
Statutum vt ius retractus non possit vendi, aut cedi comprehendit etiam alienationem, quæ fit in hæredem suum, 433.36.45.
Constitutio loquens in retractu venditionis coacta, an intelligatur de venditione voluntaria, 546.12.15.23.
Propter retractum fingitur emptorem nunquam acquisiuisse, & contractus censetur factus ad commodum retrahentis, 460.66.
Obligatio retractus controuersa precludit consanguineo viam adhibendi amplius solemnitatem, 531.10.
Hæres non tenetur emptori de euictione, nisi vendens rem subiectam redemptioni promisisset in specie illam esse securam aduersus retractum, 433.19.
Retractus an possit intentari ab vno parte fundi venditi pluribus, 546.46.
Dominium est probandum per eum, qui vult, vti retractu, neque sufficit pignus, & hypotheca in re vicina, nec vsus fructus, satis tamen erit possessio cum perceptione pensionis præuia locatione, 526.13. & seqq.
Primus emptor non debet soluere laudemium, nec expensas beneplacitis Apostolici, cum hoc onus spectet ad eum, qui habet priuilegium, & ius retrahendi, 460.65
Prælatio datur in retractu habenti maius ædificium, 526.1.8.
Emphyteuta potest agere pro retractu tanquam habens vtile dominium, & quid obseruetur: & quid pensio sit perpetua, & non subiaceat redemptioni, 460.4.8.
Statuta concedentia retractum concernunt quietem vicinorum, 460.10.
Pauper est etiam requirendus ad retractum, 433.83.
Scientia præsumpta agnati an sufficiat, quando prætenditur retractus bonorum alienatorum, 433.71.74.
Retractus non datur, si non est facta æstimatio rei dotalis, ob quam maritus teneatur ad pretium rei æstimatæ, 741.94. 4
Competit ratione vicinitatis, nec consors, aut vicinus potest transferre hanc facultatem retrahendi, nisi cedat rem vicinam, 752.41.42.
Constitutio particularis super retractu prævalet generali, 742.10.
Habens ius potentius, & maiorem portionem præfertur in retractu, etiam quod non adsit præuentio, 745.13.16. & seqq.
Ius retractus est indiuiduum tanquam continens rem tradi, & acquiritur vnicuique in solidum, & est locus præoccupationi, 745.9.10.11. c.742.74.
Non habet locum in vineis, nisi probetur locatio, & qualitas locationis debet probari de tempore, quo petitur illarum retractus, 745.55. c.752.1.
Habens partem domus non prohibetur à beneficio retractus, 745.47.
Causa est exprimenda super oblatione retractus, ita vt non sufficiat generalis citatio, seu interpellatio, 786.22. 23.24.
Diuisio gratia vberioris, & commodioris culturæ non facit diuersos fundos, sed pro vno reputabitur, & non datur retractus vnius sine alio, qui neque daretur, quando essent vendita plures res vicinæ vnico pretio, quæ essent in feudo eiusdem Domini, secus in diuersis feudis, 745.68.
Qui habet rem cum pacto retrouendendi, seu addictionis in diem, & legis commissoriæ potest, vti priuilegio retractus, 742.30.
Casus mixtus non comprehenditur in Bulla retractus, nisi vbi militaret eadem ratio, etiam in odiosis, & pœnalibus, 745.42. & seqq.
Maiorem adiacentiam habens an præferatur in retractu habenti maiorem indigentiam, 742.76.77.
Valor vineæ an sit augendus ex canneto non incorporato; & quando dicatur continuum, & de pertinentiis vineæ ad effectum retractus, 752.31.
Dominus census non præfertur in venditione rei habenti ius retractus, 742.60.
Præueniens in ædificando est præferendus vicino volenti retrahere, & multa de præoccupatione remissiuè, 745.7.8. & seqq.
Per consensum tacitè præstitum alienationi rei subiectæ retractui infertur præiudicium in iure luendi, quamuis daretur consensus cum clausula, saluo iure domini, 672.9.10.
Renunciatio retractus valet, siue fiat expressè, siue tacitè, & post illam non est amplius locus pœnitentiæ, 672.1.2
Promittens super aliquibus bonis controuersiam non mouere an censeatur renunciare iuri retractus, 672.6.
Denunciatio requisita per statutum in materia retractus est de forma, qua amissa corruit actus, 742.1.2.
Iudex debet prohibere ædificantem in re propria de æmulatione alterius, qui tunc præfertur in retractu, 745.33. & seqq.
Ex quibus verbis excludatur, 672.5.

In vineis, ut detur, quæ requirantur, & quando qualitates debeant omnia æqualiter determinare, 752.27.29
Paruus situs quando prævaleat maiori in retractu, 752. 48.50
Solitum ad effectum retractus verificatur etiam in vnica locatione, 752.2
Moniales vti singulæ non possunt præiudicare Monasterio in iure retractus, 742.15
Vicinus præfertur in retractu stante indigentia domus solitæ locari, ac aliis requisitis in bulla, 742.70
Venditio sub modo an admittat retractum, 742.38
Maior coherentia, & vicinitas quæ dicatur ad effectum retractus, 742.80.81
Oblatio retractus tempore perituri est facienda etiam de nocte eiusdem diei, quo tempus finitur, 710.13
Renuncians omni legum & statutorum auxilio, & vendens iure proprio, & in perpetuum excluditur à beneficio retractus, & omnium Iurium, quæ tam in re, quàm in spe potuissent competere, 672.21.22
Seruitutum habens in aliqua re non excluditur à retractu, 745.49
An competat per solam oblationem absque depositione prætij, 786.3.4
Dominus an præferatur in ædificio vicino petenti retractum pro ædificando ad ornatum Vrbis, 745.26. & seqq.
Consignatio, & depositum requiritur post oblationem retractus ad effectum lucrandi fructus perceptos per emptorem, 786.5
In venditione facta per fratres, & socios de re communi vnus eorum non habet retractum quoad partem alterius, 672.7.8
Vinea diuisa occasione viæ per Principem directa an possit in parte retrahi, 745.64
Retrahens rem vicinalem dum erat dominus, non tenetur illam tradere ei, cui fit restitutio, quamuis retrahenti soluatur prætium ex à fideicommissario, 742. 41.42
An competat Iudeo, 658.28
Cogi an possit Dominus, vt partem tantummodo vendat vicino habenti ius retractus, 745.65.& seqq.
5 *Retractus an detur in rebus mobilibus, & decimis, 842. 36.40*
Non habet locum in permutatione annorum redditnum rei stabilis, nec in fructibus pendentibus, si diuisim sine fundo venduntur, tanquam censeantur statim à fundo separandi, & habentur pro mobilibus, 811.25 c.885.7
Conceditur in vsu communi, & commoditate vsusfructus, & habitatione domus, & alia seruitute, & actione personali, quam plures habent ad fundum, 842. 34.45
Priuilegium retractus censetur renunciatum per eum, qui patitur labi tempus in Constitutione præfixum, 947.1.c.957.15
Vnius rei non datur sine alia ab ea dependente, 947.1
Competit in actu alienationis spontaneo, non necessario, 876.28
Non subuenitur ei, ei qui non prospicit, quod potest vigore legis, seu statuti euenire, maximè in materia retractus, 957.32.39
Vicinus præfertur in retractu habenti censum in rebus retrahendis non obstante Bulla Pij V. & de eius intellectu, 876.1.& seqq.
Venditio facta extraneo censetur facta vicino habenti Ius retractus non secus ac, si à principio ipse emisset, 876.30
Mandatum speciale requiritur ad effectum retrahendi, 957.17
Tempus datum ad retrahendum habetur pro denunciatione, & interpellatione, 957.38
Promissio facta per venditorem de faciendo consentire omnem personarum interesse habentem, non intelligitur de vicino volente retrahere, 947.25
Ius retractus spectat ad proprietarium, ita vt fingatur primus emptor nunquam retro acquisiuisse, 957.29
In re vendita vnico prætio non retrahitur pars, sed tota, 947.27.
V. Ius Congrui.

RETRAHENS.

Retrahens aliquem à bono Religionis non auditur, 986.3 5

RETROVENDITIO.

Retrouendere obligatus quando sit in mala fide, & an requiratur certa citatio ad redimendum, vt sit interrupta præscriptio, 2.31.& seqq. 1
Pactum de retrouendendo est pars contractus, & prætij, & quando possit apponi in contractu minoris absque solemnitatibus, 26.1.& seqq.
Retrouenditio partis census facta venditori non inducit ad emptionem legati, 251.65 2
Retrouenditionis pactum appositum in emptione facta per minorem an possit poni continenti, vel ex interuallo, 242.1.& seqq.
Conuentio de retrouendendo dicitur pars prætij, & eius ratio habetur in probanda læsione: & quomodo talis læsio consideretur, & istud onus deducatur, 258.37.38.39.&
Quando inducatur præsumptio vsurarum propter modicitatem prætij, & pactum de retrouendendo, elapso certo tempore non ante, & requiratur quod emptor sit solitus fœnerari, 258.1.2.3
Pactum retrouenditionis, an possit fieri per filium iam, Ecclesiam, minorem & similes ementes, 242.31.32
Promittens retrouenditionem intra certum tempus, an illo elapso teneatur, 207.17
Retrouendere obligatus an possit lite pendente offerre, 546.40 3
Retrouendendi pactum incontinenti appositum habetur pro parte prætij, & minuit æstimationem, secus si fiat ex interuallo, & ex mera liberalitate emptoris, 786.17 4
Conuentio, vt in retrouenditione soluatur prius integrum prætium excludit oblationem verbalem, 786.12
Habens rem cum pacto retrouendendi, seu additionis in diem, & legis commissoriæ potestati priuilegio retractus, 741.30
Pactum de retrouendendo appositum per venditorem non iuuat emptorem, vt possit cogere ad redimendum, 740.31
Retrouenditio census est facienda heredi proprietario non vsufructuario, 636.17.19
In pacto de retrouendendo an admittatur oblatio verbalis, 786.11

REVERENTIA.

Reuerentia debetur patri Spirituali, ita vt præferatur carnali in illius exhibitione, 100.20 1
Est præstanda per exemptum ei, à quo eximitur, 184.57
Reuerentia est præstanda etiam prælato inutili: & quando debeatur etiam ab exemptis, 284.61 2
Reuerentia eadem etiam titulari debetur post amissum statum in memoriam pristinæ dignitatis, 834.32 5

REVOCATIO.

Reuocatio generalis priuilegij quando censeatur facta per clausulam (non obstante concessionibus quibuscunque Quorum tenores,) 48.26 1
Actus debet fieri per eum, qui habet iurisdictionem, 155.52
Interlocutoria quando permittatur, 155.16.25
Quo casu sit concedenda successori reuocatio interlocutoria antecessoris, 155.28.30

Volun-

Voluntatis potest fieri per habentem facultatem destruendi actum, 155.19
In dubio præsumitur ignorantia renocationis, 18.49
Solemnitas, & modus adhibitus in concedendo actum an debeat adhiberi in illius renocatione, 168.1.3
Resolutio, & renocatio actus est eiusdem naturæ, cuius e contractus, 168.4
Qualitas testium requisita in testamento requiritur in illius renocatione, 168.5
Abbas constituens Syndicum cum capitulo potest renocationem illius facere sine consensu Capituli, 168.9
3 *Renocatio mandati non præiudicat solventi primo procuratori, 505.36*
Voluntatis debet fieri in scriptura, vt plenè probet pro absente, & non sufficit quod prius sit facta viua voce, & postea redigatur in scriptis, 514.21
In renocatione iurium acquisitorum consideratur, an tertius sit in potestate providentiæ, & quomodo hoc procedat, 405.15
4 *Renocatio procuratoris an possit fieri, si sit constitutus irrenocabiliter, & cum iuramento, 783.15*
Ambigua, & non perfecta non inducit aliquam renocationem, 764.27
5 *Renocatio privilegij in dubio non est præsumenda, 893.57*
In quo differat à simplici declaratione eorum, quæ prius fuerunt disposita, 902.24

REVS.

1 *Reus constitutus quis dicatur in præfatione.*
2 *Reus in pari culpa habet meliorem conditionem, 241.36*
3 *Reus an sua exceptione dicitur actor, 402.13*
An possit vti rescripto contra eum impetrato, inuito impetrante, & ante illius præsentationem, 573.42
Qui succubuit in suis exceptionibus deductis in iudicio executiuo an possit amplius audiri in iudicio plenario, & quid in interlocutoria lata super exceptione peremptoria plenè examinata, 445.1.3
Potest se tueri ex pluribus privilegiis transeundo de vno ad aliud, 495.8
Maior est contumacia actoris, quàm rei, 535.18
Non est magis fauendum reo, quàm actori, vt iudicium sustineatur, 531.17
4 *Reo sufficit offuscare probationes actoris, illásque dubias reddere, 736.64*
5 *Reo satis est negare intentionem partis, 859.25.*

REX.

2 *Rex quando præcedat Cardinales, & quem locum habeat in Consistorio, 298.27*
Franciæ habet ius regaliorum Sede Principali vacante, & quale sit, & quando habeat locum: & an aperiatur per translationem Episcopi in alium Episcopatum ante diem præstiti consensus translati, 296.50 & seqq.
4 *ex Angliæ habens ducatum Vasconiæ non potest per se iudicare, quando est extra Vasconiam, sed per Vicarios ibidem degentes, 655.11*
ex Apulia, si sit Comes aliarum provinciarum, an debeat iudicare per substitutos, 655.22. & seqq.

RIGOR.

2 *Rigor scriptus est seruandus omissa æquitate, 254.9*
3 *Seruatur in his, quæ sunt de forma, 440.12*
4 *An sit seruandus in Iudæis, vel æquitas, 658.4.24*

RITTVALE.

2 *Rituale Romanum an faciat fidem, 298.83*

ROCCHETTVM.

5 *Rocchettum per Prælatos portari solitum remissiuè, 845.53*

ROGITVS.

3 *Rogitus notarij non excluditur à negante se rogatum à testatore, 550.47*

ROMA.

Roma est communis patria, & an ibi quilibet possit conueniri, 569.14.15 3

ROTA.

Rota Romana prævalet cōmuni opinioni Doctorum, 104.56 1
Rotæ Romanæ laudes ex diuersis authoribus: & illi multum deferendum, quicquid alij male de ea sentiant, 266.22. & seqq. 2

RVBRVM.

Rubentium intuitus agitat sanguinem, 319.20 2
Rubrum pannum ostendens armento, & ex eo illud fugans qua pœna sit plectendus, 319.2
V. Color.

RVMOR.

Rumor solus etiam non verus in aliquo negotio inducit iustā credulitatem excusabilem ab omni calumnia, 970.11 5

RVSTICVS.

Rusticus an subueniatur aduersus pœnam incursam ob negationem dolosam, 109.36 1
Rusticus non succurritur in iudicialibus, neque in his, quæ sunt inducta ad rigorem iuris conseruandum, 604.17 4

SACERDOS, SACERDOTIVM.

Sacerdotalis dignitas est perpetua ex privilegio, 184.5 1
Sacerdotium in habitu quando sufficiat, 135.6
Sacerdotes honorati per Alexandrum Magnum, 298.60 2
Cum stola præcedit omnes in processionibus confraternitatum, & similium, 298 66
Sacerdotium superueniens tollit munus publicum iam iniunctum, 226.21
Sacerdos solus recitans horas cănonicas an dicat Dominus vobiscum, 538.33 3
Mutus potest sacratam Hostiam administrare, 412.6
Sacerdoti testi magis creditur, quàm aliis, 749.2 4
Sacerdotium quando possit prohiberi alicui vocato ad hæreditatem, ita vt illud eligendo ab ea excludatur, 986.1.4 5

SÆVITIA

Sæuitia viri qualiter probetur, vt sit locus separationi thori, 738.48.49 4
Et an testes singulares sufficiant, 738.52
V. Separatio thori.
Quando magis credatur testibus deponentibus de sæuitia, quàm illis, qui contrarium probant, 738.56.59

SAL. SALINVM.

Sal reddit terram sterilem, & nihil germinat, 179.38 1
De more super seminandi salem in bonis delinquentium solo æquatis, & de variis rationibus, 179.33. & seqq.
Terra sal habens opponitur fructifera, 179.39
Significat perpetuitatem siue in bonum, siue in malum, 179.44
Apponebatur in quocunque sacrificio, & in concubiis, & ante reliquas dapes, & de ratione, 179.45. & seqq.
Pactum salis quare denotet perpetuitatem, 179.46.c.217.53.
Vxor Loth quare fuerit conuersa in salis statuam, 179.48
Salem diuinum cur dicebant antiqui, sicut fulmen, & animam, 179.49
Salem serere prouerbium vnde dictum, 179.53
Lucerna sale iniecto melius ardet, 179.56
Salis acrimonia, an operetur fœcunditatem, & de pinguedine, & aliis affectibus salis, 179.57
Pulchritudo salsa dicitur, & venus, è mari orta tanquam è salo nata, 179.60
Prælati cur dicantur sal terræ, 179.43
Sal quare adhibeatur in conuiuiis, & coniugiis, 217.34. & 31 2
Ad pingue faciendum corpora, an sit validum, 217.61
Quare dicebatur diuinum, 217.48
Salis vana satio vnde dicta, 217.62

Vsus, & potestas salis multiplex: & de prouerbio. Sale peruncti: contra ætate, & vino delirantes, & de alijs rationibus, 217.45.46
Sale, & sale nihil vtilius, quid significet, 217.44
Mortuus à Romanis apponebatur tanquam res lugubris, 217.47
Salem, & Mensam ne prætereas adagium, & eius significatio, 227.32
Salem, & caseum edere pro mensa familiari, 217.67
Pro charita, idest gratia, 217.50
Sale condire aliqua quid apud Græcos, 217.70
Lignorum carbonibus combustis ad vtuntur pro sale marino, & fossiuo, 217.71
Salis onus vnde venerat in eos qui parta tueri nequeunt, vel malè dispereunt, 217.68.69
Sale emptum Mancipium, & mos illud commutandi sale, 217.63.64
Sal cum aceto pro prandio tenui, & paruo, 217.65
Iuxta Sal cuminum seu fabam pro magna amicitia, 217.66
Salis aspersiones quare fiant ædificiis dirutis ob anormia crimina, 217.29.30
Salem, & oleum emere eurdicatur, 217.52
Oleum sale conspersum quare antiquitus ante sacrificium aris infunderetur: & quid significaret, 217.72
Statua salis Loth semper integra permanet, quamuis ab ea aliquid detrahatur, 217.54
Salinum antiqui ponebant inter vasa Sacra: & quid esset: & quomodo in mensa collocaretur, 217.38. & seqq.
Mensa sine salino antiquitus erat prophana, 217.37

SALARIVM.

1 *Salarium an debeatur Aduocatis, & Procuratoribus malè se gerentibus, 55.21*
Aduocatus an possit agere pro salario contra victum, qui fuit condemnatus in expensis, vel potius contra victorem, 49.29
Ratione salary, & expensarum litis, quæ fiunt per procuratores clientuli dicuntur de Iurisdictione illius Curia, in qua sunt facta, 56.7
Taxatum Aduocatis de quibus an eis sit intelligendum, 51.15
Famulorum quando soluatur per Cameram: & Constitutio Pauli III. extendatur, 94 48
Vicarij quo casu sit soluendum per successorem, & an dicatur debitum necessarium, seu voluntarium, 94.37
Quando est probandum per iuramentum, si non constat de mercede famulorum intelligitur quoad illos, qui conducuntur sine scriptura, & de domesticis non alijs, quorum opera vtimur, 171.15
Statutum mandans stari iuramento quad salarium vnius anni an comprehendat plures annos, 171.17
Si disponat statutum sufficere iusiurandum ad probandum salarium, seu damnum datum debet intelligi, dummodo prius constet de seruitute, & dummodo aliter quam per iuramentum, 171.18
Occasione salary, & expensarum, Iudex incompetens sit competens, 154.24
2 *Salaria litteratorum an habeant hypothecam, & pro illis detur Saluianum, 257.17. & seqq.*
Non conuenta debentur, Aduocatis, 257.6.7
Argumentum de salario ad alimenta an sit validum, 257.26
Recuperans à litibus rem præfertur in eadem re pro suo salario cæteris creditoribus etiam non præstita cautione de restituendo in causa discussionis, 257.32
Transactio valet sine prætore pro salario relicto in vltima voluntate, 257.47
Statutum mandans præscribi per aliquod tempus intelligitur de salario principali, non de calculato, 273.52
An debeatur administranti bona debitorum, 257.48
Instrumentum salary præsumitur prius factum, 257.26. 27.31
In salariis soluendis attenditur consuetudo, 257.57.38.39
An sit debitum Vicarius, 257.8.9. &
An ex salario, & expensis, quas recipiunt à Cardinalibus Episcopis dicantur familiares, & intret regula obseruatoria & quid in Auditoribus Cardinalium, 257.40. & seqq.
Debitum officiali remoto propter eius culpam an debeatur pro parte, 248.6.17
Multa circa taxationem salary, 257.5
Non conuentum, vt debeatur, quæ sint probanda, 257.1.2.3
Est dandum ex officio incumbentibus honestioribus disciplinis, & muneribus, quamuis non constet de conuentione, 257.4
An possit peti per procuratorem ad negotia, 257.34.35
Si in eodem Instrumentum quis promittat soluere debitum pro alio, eidemque constituatur certum salarium singulis annis solutio an sit censenda in causam in salary, vel extinctionem debiti, 214.69
Successor in Episcopatu an teneatur ad salarium Vicarij antecessoris, 257.13
Salarium Vicarij quando dicatur debitum voluntarium, seu necessarium, & an Successor Episcopi, vel hæres teneatur ad illud soluendum, 561.18.20 3
Quod debetur Iudici vigore statuti post latam sententiam, dabitur ei etiam, antequam iudicauit, si per ipsum non stetit, 561.36
Episcopus seu Dominus quando possit cogi constituere Vicarium, & illi salarium præstare, 561.16.17
Salarium debetur vnà cum lucro pro labore mercium emendarum, & pro cambio pecuniarum pro illis emendis tanquam ex diuersis causis proueniat, 652.7.9 4
Est dandum, si præstans seruitium erat solitus locare operas, recipiens conducere, 615 46
Vicarij quando sit debitum necessarium, ita vt ad illud successor teneatur, 655.52. & seqq.
Procurator non potest reuocari, nisi fuerit ei prius solutum omne debitum pro expensis, & salario, secus stante iusta causa reuocandi, & qualis sit illa, 618.10.11.12. &c.
Plura lucra possunt concurrere in eodem cambio ex diuersis titulis prout in eo, qui fungitur officio duorum, eius debetur duplex salarium, 651.10
Retentio scripturarum non datur procuratori pro salario sibi debito secus pro sumptibus in lite factis, 618.1 & seqq.
Societas arguitur, stante communione inita cum eo, cui nunquam fuit datum salarium, 714.18
Salariatus famulus non est idoneus testis pro domino 909.7 5

SALDVM.

Saldum finales continet probationem, & executionem, 391.1 2
Factum à debitore de cetto ad funerem vnius ex creditoribus an præiudicet aliis, 391.15.16

SALVIANVM.

Non est concedendum contra fideiussorem restituendæ dotis in casu soluti matrimonij, vel non sequutarum nuptiarum, 141.45.47 1
Exceptio supplementi legitimæ non impedit immissionem ex Saluiano, 198.11
Saluianum interdictum non datur, nisi constet in specie de credito, non in genere, 22.1
An competat contra eum, qui seruatis seruandis habuit bona debitoris à Iudice præcedente subhastatione, & deliberatione: & quomodo succurratur emptori contra posteriores creditores, qui se obligarunt de restituendo priori-

prioribus, & potioribus, 37.34.& seqq.
Non requirit discussionem, 38.1
Cessat vbi adest constitutum, 38.10
An habeat locum stante nullitate hypothecæ, & obligatione bonorum minoris, & subiectorum fideicommisso, 38.24.26
2 An competat pro iure adeundi, 271.27.& seqq.
An detur pro rebus cuiusuis debitoris, 266.20.21
Verba (plenè, & integrè) posita in Soluiano intelliguntur solùm ad effectum possessorij, & non faciunt mixturam, 266.3
Hæres hæredis an veniat in sententia Saluiani, 266.7
Et in ea verba (integrè, & plenè) &c.
Admittitur in Saluiano exceptio Dominij probati incontinenti, vel probandi, 264.42
Fructus quando considerentur, vt sors principalis, & pro illis detur Saluianum, 206.20.21
3 Competit contra nomina debitorum, nec requirit excussionem, 507.6
V. Interdictum
Competit commissario, 731.14
Immissus in possessionem ex Saluiano debet ex fructibus sibi satisfacere de suo credito, 708.66
5 Præscribitur per decennium cum titulo, & bona fide in successore particulari, secus vniuersali, in quo requiruntur 30. anni, 881.1.5
Repetitio pecuniarum, quo casu detur anteriori creditori per Saluianum contra posteriorem, 943.8

SALVS.

Salutem petere à diis neque phas erat antiquitus, nisi prius hoc dij concesserint, 284.82
Romani futuræ salutis augurium capiebant, ob quam causam illud ommissum, & postea continuatum, 284.79.80
De Templo salutis quare dicebatur ager salutaris, 284.79.80

SALVTATIO.

2 Salutatio Gabrielis Angeli ad B.V. quare assiduè repetenda, 284.85
In litteris à quibus fuerit ommissa, & ob quam causam, 284.73
Apud Græcos qualis fuerit tam proprio, quàm officij nomine, 284.65
Spretus salutationum, & reuerentiæ; & varia de hoc exempla, 284.47
Salutationis vires, quas B. V. impartiuit Elisabeth, 234.22
Remittit iniuriam, 284.27
Est bona, non mala, 284.31
Datur vestibus: & quid de hoc senserit Gasparus Bruschius, & Ioannes de Lignano, 284.39.40
Est præstanda honoratis viris per Iudices, 284.15.16
Mos antiquus in salutatione Magistratus, & potentium virorum aperiendo caput, de curru descendendo: & quid hodiè seruetur, &c. 284.55.67
Sternutantium salutatio, & genua illis flectentium, & vnde hoc originem sumpserit, 284.68.69.70
Omnibus denegata à Demetrio, Nerone, & Regibus Numidarum, 284.74
Nomen elator antiquitus pro salutatione danda quibuscunque, 284.72
Indignatio Hadriani IV. propter salutationem malè in litteris positam, 284.42
An sit appetenda, & petenda: & quid seruetur tam inter præsentes, quàm absentes: & de more Persarum, Romanorum, & aliarum nationum: & diuersis modis salutationis, osculo, adoratione, genuflexione, tactu manus, & oris, & similibus tam de mane, quàm desero, 284.19. & seqq.
Interdicta hominibus extra Christianam Religionem errantibus, 284.84
Omissa an arguat inimicitiam, 284.26
Quando sit vetita, & ex quibus causis, & quomodo intelligantur diuersa loca Sacræ Scripturæ, 284.32. & seqq.
Nobilibus debetur, 284.24
Officialibus Principis Iudicibus debetur; & de pœna contrarium facientium, 284.1.2
Triberij responsum Magistratui Rhodiorum ob non positam salutationem in litteris, 284.50
Gabriel benè à Salutatione incepit, qui salutem in lingua portauit, 284.86
Nauticus mos circa salutationem cum naues se inuicem occurrunt, 284.46
Honor consistit in salutatione, 284.2.3
Omissio salutationis, an sit causa iuridica recusandi Iudicem, 284.28
Quo casu debeatur à patre filio, 284.37.44
In litteris Pontificis, à quo prius fuerit posita, 284.83
Denegata ab Annibale per victoriam ad Cannas, & à Pallante Claudij liberto, 284.75.76
Non accepiata à Pompeo victo à Cæsare, 284.49
Salutatio ostendit nos esse ex Ecclesia Sancta Dei, cæteros ab illa remotos, 538.19 5
Parasiti derisa cum pluralitate, 538.36
Inter Moschouitas, & Indos qualis sit, 538.55.56
Data per imaginem B. Virginis D. Bernardo, 538.67
Initio Religionis quale essent salutationis; & quid in Capitulis Ecclesiarum seruetur, 538.51.& seqq.
Est de modo salutandi populos per verba, Pax vobis. Deo gratias: & de D. Crysostomo vita functo, qui collocatus in trono populum salutauit, 538.25.& seqq.
Regum, & Imperatorum Romanorum, & summorum Pontificum qualis sit: & quando per eos detur resalutatio, 538.37.& seqq.
Osculum in Missa pro salutatione, & loco illius effigies Christi in tabella depicti, & de osculo pacis, 538.11.23
Dux exercitus quomodo salutandus à vexillifero, 538.50
Notarius, an possit allegari suspectus per eum, quem non salutat, 538.57
Papa, an semper vtatur salutatione in litteris etiam directis excommunicatis, Schismaticis, ac similibus, 538.59 60
Et quando salutando excommunicatum videatur illum absoluere, 538.58
Incolumes in clade seruabantur salutatione data, 538.10
Modus præcipuus salutationis olim erat iungere dexteram dexteræ, 538.1.9
De monstruosis formulis salutationum apud Aurigas Academiarum, 538.35

SÆCVLARIS IVDEX.

Sæcularis Iudex non est competens, vt clericum citare possit etiam in possessorio, 238.41 2
V. Iudex. Clericus. Possessorium. Decima.

SAPIENS, SAPIENTIA.

Sapiens non potest stare in habitu suæ mentis, nisi amicos sui similes admittat, 200.29 2
Sapientia est diuinorum cognitio: & virtus nihil aliud est; quàm sapientia, 220.31

SARTATECTA.

Sartatecta reficere quid significet: & sartè pro integrè, 778.23 4
Mentio sartorum tectorum, in quibus legibus fiat, & quando illorum neglecta procuratio cedat damno officialis; 778.24.25
Dicuntur aliquando cum coniunctione videlicet sarta tectaque, seu sartum, & tectum, 778.27

Templi sunt custodienda, 778.26
Tua precepta sarta tecta habui, hoc est preceptis tuis exactè parui, 778.31
Cura exigendi sarta tecta ad quos spectaret, & quomodo locari solerent, & quibus talis locatio demandaretur, & de eius vtilitate, 778.32
Vulgo habere sartum tectum inter tenere, Latinè tueri, & integrum, & incorruptum seruare, 778.28.29.30

SATISDATIO.

2 Satisdatio iudicatum solui per sententiam absolutoriam finitur, 348.7
Necessaria qualis sit: & si non potest præstari, vbi quis conuenitur an sit danda alibi, 230.5. & seqq.
Quando admittatur in nunciatione noui operis, 384.7.18. &
An sit in arbitrio Iudicis, vel nunciati illam accipere, 384.12.13.14
Noua non requiritur sed durat prius præstita, quando sumus in casibus in quibus appellatur ante sententiam, 384.33. V. Fideiussio.
Recusatio satisdationis admittitur si exceptio probetur incontinenti contra eum, qui vult ædificare, 384.11
4 Satisdatio de dote assicuranda, seu restituenda an possit peti, 689.37.38
Quæ potest dari soluto matrimonio de dote restituenda, licitè datur constante matrimonio, si conferatur in tempus soluti matrimonij, 712.4
• Satisdatum non potest dici, si non durat satisdatio, 792.19

SATISFACTIO.

1 Satisfacere quid significet, 130.14
Latius extenditur, quàm soluere, 92.45
Promittens satisfacere cum iuramento potest obiicere compensationem, licet secus sit in promittente soluere, 92.46
Condemnatus ad satisfaciendum potest dare pignora, 92.47
Verba (satisfacta parte) quomodo intelligantur tam in contractibus, quàm in aliis dispositionibus, 92.48. & seqq.
4 Satisfactio inducitur per verbum solidare, 739.35
5 Verbum (satisfacere) est generale comprehendens quemcunque modum, ex quo desiderium venditoris impleatur, 946.81

SCALA.

1 Scala nec primus gradus potest poni in via publica, 84.26

SCAMNVM.

4 Scamnum Scamni manutentio comprehendit etiam manutentionem in iure sedendi in eodem scamno, 615.70

SCANDALVM.

4 Scandala sunt tollenda, & Iudices propter illa euitanda possunt inhibere transitum ante domum alienam, 658. & seqq.
Inconsueta tollerantur, vt obuietur scandalis, 658.9

SCHEDVLA.

3 Schedula in locis publicis æquipollent subhastationi, vbi non adest præco, 479.4

SCHOLARIS.

1 Scholaris præsumitur expendisse pecunias mutuò acceptas pro necessitatibus scholasticis, 107.23
2 Præfertur in retentione domus conducta contra secundum conductorem, 357.24
Conuentus pro gestis, dum erat scholaris, tenetur respondere coram Rectore, 226.19
Concursus plurium scholarium dicitur commodum pecunia æstimabile, ita vt si pro hoc mutuetur scholari à Doctore dicatur vsura, 258.10
Nomen Scholaris an duret, stante habitu, quamuis cesset exercitium, & an legatum tali debeatur, 291.58.59
Scholaris quando comprehendatur in statuto loquente de habitatore, 592.2.10 3

SCIENTIA.

Scientia nominationis præsumitur in societatibus officiorum, quamuis subscriptio fiat in carta vacua, 169 9 1
Præsumpta non sufficit ad incurrendam pœnam corporalem, 163.14
Vasallus non excusatur à caducitate ob scientiam præsumptam, 163.16
Coniecturis probatur, sicut ignorantia, 118.13.15
Quis sciat per coniecturas dicitur habere scientiam, 118.14
An attendatur scientia, vel ignorantia, quando actus annullatur à lege prout in minore, vel ex facto litigantium, vt in mandato, & citatione, & in processu contra furiosum, quamuis ignoretur, vel sciatur furor, 18.60.61
Sola dubia non sufficit, vt quis teneatur ad interesse etiam in minore, 42.37.38
Partis quando inferat notitiam totius, 194.21.23
Non est propter scire, sed propter operari, 186.11
Scientia, & patientia an sufficiat, vt præsumatur ratificatio, 365.29.30.31 2
Filij ex habitatione cum patre est præsumenda in habentibus causam, secus in factis momentaneis, 365.28
Domini patientis ædificare est probanda tempore ædificij, 314.4
Partis infert ad totum, 346.18
An præiudicet, quando vicinus ædificat prope solum vicini, vel si in proprio vicini solo ædificatur, 314.1
Magis præsumitur ex qualitate facti, 362.10
Probatur ex coniecturis, ex quibus dicitur quis certo scire, 362.14
In dubio non præsumitur, 364.16
Neque in facto alieno, 391.22
Ex compromisso facto in Iudicem an præsumenda sit in successore eadem scientia, vel solùm confidentia, vt in illo continuetur compromissum, 373.14
Imputatur illi qui sciens qualitatem rei, non sibi prospexit, 205.24
Vnius ex fratribus quando noceat aliis, 207.40
An præsumatur ex spatio longi temporis, 365.33.34
Scire, vel scire debere paria iudicantur, 205.25
Scientia est probanda per eum, qui se in illa fundat, 577.3 3
Præsumitur omnium contentorum in litteris receptis, & in scriptura, quã quis habet præ manibus, 488.18.c.417.30
Non dicitur quando ignorantur qualitates rei, & an requiratur scientia Iuris, & facti, 429.28.30. c.456.28. 51.85.c.542.8
Præsumptiua per quæ verba inducatur, 433.72
Probatur ex coniecturis, 433.77.c.510.17
Excludit læsionem in maiore, 461.28
Simplex non attenditur in ratificatione, sed debet esse plena cum omnibus circumstantiis, 496.28. Et
Quamuis iurata maximè in transactione, 529.24.26
Specialis testamenti est probanda per allegantem, 557.48
Officialium Principis dicitur scientia Principis, 560.21.32
Procuratoris non infert scientiam domini, 560.22
Præsumpta quomodo probetur, 560.33
Et quando in præiudicialibus noceat Domino, 560.23.34
Testamenti an præsumatur stante facto domestico, fama, & habitatione, 565.37
Vxoris præsumitur circa contenta in capitulis matrimonialibus factis per alios cum marito, 494 9
Principis colligitur ex clausulis (habentes pro expressis: & Quorum tenores,) 599.5
Est præsumenda ex cohabitatione, & propter generalitatem verborum renunciationis, 568.42.44
Qualitatis magis præsumitur quàm substantia, 577.19

Probatur ex cohabitatione, & ex facto, quod verisimiliter debebat deuenire ad notitiam alicuius, 579.15.16

Requirit perfectam notitiam ipsius actus, 419.27

Facti alieni quando dicatur dissimulari: & quid si vltra scientiam addatur aliquis actus positiuus festinationis, 478.5.

Præsumpta agnati an sufficiat quando prætenditur retractus bonorum alienatorum, 435.71.74.

Probanda est cum certioratione iuris quæsiti mulieri, vt sibi inferatur præiudicium in illius remissione, 553.16.

Consuetudinis Regionis an præsumatur in eo, qui ibi destinauit solutionem, 565.14.

An excludat conditionem indebiti, 516.9.12.

Præsumitur ex productione scripturæ quod omnia in ea contenta, neque datur impugnatio eorum, quæ enunciatiuè, & incidenter ibi exprimuntur, 577.10.11.

Ignorantia, & scientia probatur coniecturis, 502.24.

Productio testamenti inducit scientiam omnium in eo contentorum, quamuis non constet de illius lectura, 488.15.17. c.494.10.

4 *Scientia sola priuilegiati sufficit si priuilegium continet fauorem ipsius adhoc, vt operetur suum effectum, secus si adsit præiudicium alterius, nam tunc requiritur notitia eius, cui præiudicatur*, 631.19.21.

Est probanda per allegantem, 758.9.

Priuilegiorum, quæ sunt inserta in corpore iuris præsumitur, 631.4.

Aduersarij requiritur in quacumque iurium præscriptione, 681.31.

Propter scientiam, & tolerantiam diuturnam possessionis excluditur clandestinitas illius, 704.3.

Exactiones factæ per eum, qui prætendit esse in possessione exigendi non præiudicant si non probetur scientia, & patientia Rectoris, 614.14.

Debet præsumi ratione conuictionis, cohabitationis, communionis, & interesse, 796.28.

Non sufficit, quando statutum mandat requiri vicinos non ad finem tantum sciendi, sed inducendi alium effectum probationis venditionum aliter factarum, 742.3.4.

Tempus ad petendam renouationem non currit proximiori, nisi à die scientiæ, 758.8.

Cessante vtilitate non potest prætendi scientia Domini, vt non teneatur pro delicto successiuo famuli, 625.19.34

Denunciatio non requiritur habenti scientiam actus, 797.9

Habens scientiam delicti, & illi non obuians non tenetur ad pœnam quamuis commodè, & sine periculo potuisset ei obuiare etiam de iure canonico, nisi in delictis exceptis, & atrocissimis, & in foro interiori, 625.12.13.14.

Diuturnitas temporis, & multiplicitas actuum quando inducat præsumptionem scientiæ, 681.32.

Executio monitorij inducit scientiam omnium in eo contentorum, 639.24.

Præsumpta legitimantis sufficit ad hoc, vt contra legitimationem non possit dici de surreptione, 635.10.

Specialis requiritur de omnibus contentis in testamento, vel simili dispositione, 788.11.23. c.625.10.35.

Ratificatio non subsistit, nisi probetur scientia distincta omnium, quæ requiruntur, 768.12.

Debet esse vera non præsumpta ad incurrendam pœnam, & constituendum in mora, & vbi agitur de alicuius præiudicio, 625.11. c.712.17.

Probatur ex coniecturis, 681.13. c.964.15.

Notorium habet vim expressionis, & per illud dicitur probata scientia, 797.8.

Dubius habetur pro sciente si debuit facere diligentiam vt aliquid sciat, 636.5.

Procuratoris & officialis quando dicatur domini, 853.20. 60. c.957.3.5. 3

Iudicialis non requiritur, si statutum admittit quomodocumque quis sciuerit, 957.11.

Certa & cum omnibus qualitatibus debet esse in eo, cuius consensus in actu requiritur, 831.11.17.

Inducitur si tota facti series narretur superiori, ita vt confirmatio subsecuta valeat, & dicatur ex certa Scientia, 992.15.

An requiratur in locatore ad hoc vt fructus sint hypothecati ad eius fauorem, 953.2.

Præsumpta sufficit, si agatur de iure quærendo quoad effectum prælationis in re vendita, secus vbi ageretur de priuatione iuris quæsiti, 957.12.

De omnibus contentis in Instrumento præsumitur in eo, qui potuit illud legere, & eius copiam accipere, 944.3.

Officialium Principis sufficit ad hoc vt dicatur derogatum Statuto, sicut si adesset scientia ipsius, 965.8.

Domus vendita probatur per habitationem emptoris, illius qui restaurationem cum ædificio auctò, ita vt ad hunc effectum sufficiant præparamenta ad ædificandum, 957.20.

Est probanda cum suis qualitatibus vt præiudicet, 825.53

Antecedentium inducitur per subscriptionem sequentium, 873.12.

Agens vigore Instrumenti dicitur habere scientiam omnium in eo contentorum etiam quod faciat mentionem de aliqua parte ipsius, 853.51.

Reproductio intimationis de aliqua re vendita an requiratur vt quis possit dici habuisse scientiam venditionis, 957.10.

Contentorum in mandato Procuratoris executoris probatur ex coniecturis, 877.14.

SCRIPTVRA.

Scriptum non dicitur pro eo qui facit contra rescriptum, 193. 1

Scriptura requisita ad substantiam differt ab ea, quæ debet interuenire ad probationem, 188.4.

Plenior standum est, 187.20.

Si requiratur ad probationem alicuius actus an sit admittenda probatio per testes, 168.14.

In Iure patronatus Dominorum, & Vniuersitatũ an possint recipi testes probantes amissionẽ scripturarum, 168.21.

Quoad accessoria, & damna an admittatur probatio testium, quamuis debitum principale esset probandum per scripturam, 168.18.

Recognita quando habeat executionem, 183.10.

Quod sit confecta manu alterius debet probari per duos testes, & de illius commissione, 183.20.

Scriptura si facienda sit de aliquo actu quando debeat continere omnia solemnia Instrumentorum, 255.12. 2

Quando valeat inter liberos, 235.1.

V. Liberi.

An requirat tempus, 235.5.6.

Quo casu exigat probationem bonæ famæ testium in ea subscriptorum, 391.28.29.30.

Amissa an probetur per Iuramentum, 262.19.29.

V. Amissio.

Informis deseruit pro adminiculis, 268.51.

Non extracta firmiter probat contra eum, qui impedit illius publicationem, 370.18.

Scribentis litteræ probant contra eum, & videntur illæ præsentatæ de mandato ipsius, 417.28. 3

Scriptura an requiratur in cõtractu emphyteutico, 447.5.8

Pars vna scripturæ declaratur per aliam, 539.16.

Continet illud, quod adest in alia, ad quam refertur, 551.8.

Maior fides datur scripturæ mortui, quàm si viueret, 429.14.

Scriptura priuata non recognita non probat, 767.56.
4 Maior fides non est adhibenda scriptura priuata, quàm voci scribentis, 727.10.
Factum contradicens verbis, seu scriptura attenditur, 632.3.
Ammissio scriptura quando, & quomodo probetur, vt habeat vim instrumenti habentis executionem paratam remissiue, 749.29.
Sunt in forma probanti scriptura, si fuerint compulsata authoritate Iudicis, & parte citata, & praeuia recognitione, 736.28.
Lex praesumit existentiam scripturarum in successore in dignitate & statu, 736.16.
5 Scriptura alterius per multos facilè fingitur, 973.50.
Plenè probat propter adminicula, si alias non probaret, 951.5
Non recognita nullam fidem facit, & de non recognitione semper potest opponi, etiam in allegationibus Iuris, 944.28.
Assertio facta in scriptura priuata absque testibus praesumitur antidata & non obest tertio, 873.27.
Depositio testis recipit interpretationem per scripturas, 951.23.
In vna scriptura continetur illud, quod adest in alia, ad quam refertur, 877.11.
Stante diuersitate scripturae per notarium factae oritur suspicio falsi, 889.17.

SECVNDVS.

3 Secundus vir non potest habere in bonis vxoris plusquam vnus ex filiis primi Matrimonij, 463.1.
4 Secundo nubens mulier, & pariens in septimo mense facit vt propter incertitudinem filius priuetur vtraque haereditate, 653.75.
Mulier per transitum ad secunda vota statim amittit omnia superlucrata per mortem viri, quod etiam est in patre secundo nubente, qui sunt communes poenae vxoris transeuntis ad secundas nuptias, siue contrahantur ante successionem siue post, 702.21.& seqq.

SECVRITAS.

1 Securitas concessa debitori an prosit sequestratario, 12.13.
Debet intelligi pro tranquillitate, non pro saluoconductu, 54.12.
3 Securitatis causa quandiu durat, debet durare effectus illius, 527.20.
5 Securè quid importet, 907.5.

SEDENDI IVS, SEDES.

1 Sedendi ius in Ecclesia an transeat ad haeredes, 110.15.
An acquiratur per laicos, 110.12.19.
An transeat ad dignitatem, 110.13.
An possit defendi armata manu, & quando quis excusetur à poena ordinaria, si ob illius defensionem sequatur mors, 110.16.20.
An sit acquisitum per vnicum sedendi actum, 110.17.18
Quo casu detur prohibitio iure sedendi interdictum vti possidetis, 110.26.
2 Sedis iura in Ecclesia quãdo quis possit habere, 210.51
V. Sepulchrum.

SEDITIOSVS.

1 Seditiosi dicuntur, qui faciunt rumorem pro mutatione publici status, non ob causam priuatam, 54.4.

SEMINARIVM.

2 Seminaria an possit habere Abbas, 212.46.47.
Seminariis futuris quando possint vniri beneficia, 358.5

SENECTVS, SENEX, SENIOR.

1 Senex dicitur quinquagenarius, 120.14.
Seniores an praeferantur in electione, & praesentatione, 111.21.
Magis admittuntur in emphyteusi danda pluribus, si non constat quis eorum prius vocetur, 30.26.
Senes qui dicantur an sit standum arbitrio Iudicis, 328.2.3. 2
Senem admonere, & illius mutare linguam, idem est, quod mortuo mederi, 328.19.
Quae priuilegia habeant, 318.1.
In quibus non conueniant cum pueris, 326.18.
Aequiparantur mulieribus, 328.15.
Debent venerari à iuuenibus, 184.21.
Senectus liberat ab onerum praestatione, 506.10. 3
Senex non potest renunciare priuilegio, vt non carceretur, 506.17.
Aequiparetur pupillo, & mulieri, quando concurrit in eo imbecillitas intellectus, 506.2.20.
Non debet custodiri sicut iuuenis, 506.6.
Liberatur à poena condemnationis in metallum, 506.8.
Eundem honorem debet habere, qui tribuitur Magistratui, 506.14.
Mitius an puniatur in delictis sicut minor, 506.23.24.
Senior domus dicitur, qui est magis antiquus in familia, & agnatione, 645.1.
Per vocationem senioris de familia praefertur antiquior proximiori Iuniori, 645.7.8.
Antiquior, & senior de domo idem est quod maior natu, non considerato, quod alius sit proximior, 645.13.
Senex est dignus multis honoribus, & priuilegiis, 805.39. 5
Aequiparatur infirmo ad obtinendam coadiutoriam, & quae aetas sit necessaria, 805.9.19.
Statutum loquens de infirmo an habeat locum in sene, 805.12.29.
Praelatio in successionibus est danda senioribus, 845.33.
Seniorum appellatione venit maior natu aetate, 834.4.

SENTENTIA.

Sententia inualida non pro parte sustineri, 162.17. 1
Valet respectu eius, qui fuit praesens, quamuis sit nulla apud absentem, 162.12.
An sit nulla si proferatur parte non instãte, 40.13.& 56.27.
An subsistat declarans quem dominum, aut haeredem, quamuis non fuerit petitum, se esse talem, 40.9.
Ex sententia confirmante agitur, non ex confirmata, 40.43
Nulla ratione excessus quando sustineatur in parte vere debita, 3.24.
Non praestito iuramento perhorrescentiae quo casu sit nulla si in rescripto dicatur, prout iurare paratus existit, 4.20
Non valet si feratur absque praesentatione Rescripti quamuis postea praesentetur, & an requiratur oppositio partium, 170.15.24.
Notoriè nulla non est sententia, 146.6.
Lata pro coniuncto contra coniunctum non nocet Domino, 97 18.
Praesumptio secunda sententia reuocatoria quo casu elidatur a prima, 103.3. Et
Quando praesumptio vnius sententia sit sublata per aliam, 114.29.
Continens errorem an sit nulla, & quomodo consideretur error, 103.18.23.
Reuocatur si appareat de notoria iniustitia, quamuis simus in tribus conformibus etiam in executione secuta, 103.25
Iudex post primam sententiam, quam nulliter tulit, an possit aliam proferre, 103.12.
Nulla non vulnerat executionem, 103.8.11.
Lata ob contumaciam est interlocutoria & potest quandoque reuocari, 119.9.
An possit retractari per eundem Iudicem in consulto Principe, 119.18.
An praesumatur pro sententia sine processu, 121.4.
Praesumptio sententiae an sit sublata appellatione pendente, 121.12.

Lata per Iudicem reuocatum quando valeat, 127.30.
Contra mortuum an subsistat, 127.33. & 18.19. & seqq.
Quomodo sit proferenda in causa, ubi datus, est adiunctus, an nomine omnium, vel sub nomine primi Iudicis cum consensu adiuncti, 100.62.
Mutatio sententiæ quando permittatur in eadem facti specie, 127.49.
Si feratur intra breue tempus an sit nulla, 153.2.8. Et
Ista nullitas à quo opponi possit, 153.9.
Vnius quando possit subscribi ab alio, 153.10.
Potest confirmari quamuis sit nulla defectu potestatis, 16.35.
Est nulla si feratur contra formam statuti, 18.1.
Contra infirmum ignoranter lata valet, 18.34.
Infra nouem dies luctus est nulla, quamuis non sit oppositum, si constat de scientia Iudicis, 18.52.
Contra absentem valet si Iudex ignorauerit absentiam, 18.57.
Debet referri ad libellum, 33.11. & 183.46.
Condemnans in expensis debitis iure actionis, vel officio Iudicis, quando debeat ferri in scriptis, 33.17. & seqq.
Interlocutoria non promulgatur in scriptis, 33.21.
Non transfert dominium, sed translatum declarat, 37.11.
Quando condemnat plures obligatos an debeat intelligi ut vnusquisque teneatur pro rata, quamuis obligatio originalis esset insolidum, 33.51.
Super desertione est interlocutoria, sed habet vim diffinitiuæ & an debeat prætermitti declaratio desertionis, & ad quem Iudicē executio pertineat, 40.38.40
An possit exequi per alium, quàm per eum qui tulit sententiam, 40.54.56.
An dicantur conformes sententiæ tres respectu crediti si in vna illarum addatur interesse quanti plurimi: & quid si contineant diuersam diem solutionis, 42.9.12
Quando possit proferri pro fructibus decurrēdis in causa census, legati, alimentorum, & similium, 151.34.
Per quem Iudicem debeat declarari: & an declaratio sententiæ sit meri Imperij, 147.4.8.
Præsumitur lata ad instantiam partis, 156.30.
Est nulla si fiat citatio ad sententiam pro prima die, & postea quandocumque, & quid in citatione ad videndum iurare testes pro tali die, & postea singulis diebus & horis, 156.31.36.
Si non fuit lata eadem die ad quam fuit pars citata, an possit fieri die sequenti, 156.33.
Per admißionem nouorum Iurium quando reuocetur citatio ad sententiam, 156.37.
In qua condemnatur reus ad soluendum quod per calculatores liquidabitur, an valeat, & admittat appellationē, & possit exequi sine noua sententia, 183.33.42
Incerta an sustineatur super petitione incerta, 183.43.
Dicitur indiuidua, 183.47.
Executio sententiæ non liquidæ potest peti si liquidatio intenditur fieri in executione, 183.44.
An possit ferri de nocte sine tribus luminibus, 199.18.
Acta nocent, cui sententia præiudicat, 287.9.
Habet vim nouationis cumulatiuæ, 290.9.
Reseruans ius actori melius agendi an sit absolutio simplex, vel qualificata, ita ut allegans huiusmodi absolutoriam debeat etiam contra se recipere talem reseruationem, 348.89.11.
Contra mortuum quando valeat, & competat restitutio, 243.9. & seqq.
Nulla ex defectu iurisdictionis confirmatur, si constat de bono iure, 206.4.
Non extenditur ad bona extra Territorium, 389.24.
Lata prætextu falsorum Instrumentorum non potest confirmari per appellationem, 216.49.
In contumacia an noceat filiis quoad pœnas l. quisquis, C. ad l. Iul. de adult. & ex quibus colligatur illam esse in contumaciam, 217.23.25.
Tangens statum personæ facit contra ius, 328.11.
Contra vnum lata non præiudicat tertio non citato, 227.3.
Habet naturam imponendi silentium perpetuum, 217.14.
Contra Aduocatum an noceat parti scienti causam tractari cum Aduocato, 287.6.8.
Potest ferri à Iudice non sedente, stante clausula, sine figura Iudicij, sed non sine scriptis, 322.24.
Dicitur executa, quando aliquo tempore permansit, 226.37.
Vt faciat probationem tanquam antiqua, quæ requirantur, 310.90. Et
Quando sint præsumendæ omnes solemnitates quamuis in ea non sit enunciata, 268.27.28.
Suspensionis, & excommunicationis an liget absentes, & ignorantes statim cum profertur, 364.28.
Vt feratur in scriptis, an sit solemnitas de iure ciuili, 322.25.
Ratione excessus etiam in modico an sit nulla, 363.4.5.6.
Fundans se in obligatione quæ non adest est inualida, 363.8.
Respectu summæ est indiuidua, ita ut iniustitia excessus in vna parte influat in alias, 363.7.
Tertij electi, quamuis discrepet ab aliis duobus an subsistat, 228.10.11.
Contra authorem an obstet successori, 287.10.12.
Secundum relationem periti communiter electi, vel assumpti à Iudice an admittat appellationem, 263.14.15.16.
In causa ciuili lata contra procuratorem substitutum in causis criminalibus an sit nulla: & quid si postea verus procurator prosequitur simpliciter causam appellationis, & quid in tacita ratificatione domini, 216.37.38.39.
Monitio ad sententiam pro prima die, & postea singulis diebus, & horis an valeat, 208.28.
Mandatum Procuratoris quando sufficiat producere post sententiam, 330.13.
Lata sine probationibus an sit nulla tam in criminalibus, quàm in ciuilibus, 266.10. Et
Quid si feratur pendente dilatione ad probādum, 266.12.
Nulla non eget reuocatione, 266.3.
Executio sententiæ non debet differri in casu, in quo appellatio non admittitur, 166.2.
Secunda contra primam notoriè iniquam valet, sicut valeret contra primam nullam, 266.15.
Suspenso petitorio an remaneat Iudex solùm in possessorio ita ut non sit opus reuocare sententiam primam, à qua fuisset appellatum, 266.16.
Debet esse certa non disiunctiua, 201.44.
Est nulla, si fuerit lata cum alternatiua posita inter genus, & speciem, 201.45.
Tertius appellans quando impediat executionem sententiæ, 232.9.10.
Contra præuaricatorem aperit viam contra accusatum, 287.7.
Executio mera non est quando aliquid adjicitur primæ sententiæ, 349.12.
Lata extra horam in citatione positam quando sit nulla, 333.18. & seqq.
Exactio post latam sententiam intelligitur facta ex præambulo illius, 359.4.
In sententia contra plures non agitur nisi pro parte, 320.50.
Temporis antiquitas an faciat præsumere validitatem sententiæ, 208.29.

Humanius debet attendi, 222.10
Magis præsumitur pro sententia quàm pro decreto, 268.29
Liquidatio post sententiam quando possit fieri, 333.30.11
3 Sententia ad fauorem minoris an valeat ipso iure, vel demum ipso ratificante, 573.29
Quando præbeat victori verum dominium, 403.3.
Pro maiore summa est in totum nulla, quamuis excessus sit modicus, 408.2.
Non dicitur impugnari, cum asseritur illam corruere ex defectu causæ, 408.14.
Æquiparatur iuramento, 411.17.
Lata vigore breuis, si inevidentem facit cessare omnem sinistram suspicionem, 415.17.
Habetur pro causa, 417.37.
Quomodo concipiatur, quando tertius interuenit, 439.4
Incerta valet condemnans ad damna, & expensas, etiam absque reseruatione taxationis: idem in aliis accessoriis, 444.13.14.
Debet tamen esse certa quando fertur super interesse, & certa quantitate petita, & probata, secus si non fuerit liquidata quãtitas, quia tunc fit condemnatio in quod interest, prout in executione litigari cõtigerit, 444.1.
Certa est ferenda super interesse principaliter petito, secus si accessoriè petatur, 444.25.
An sit suspensa per appellationem, 455.14.
Contra vnum de agnatione quando aliis præiudicet: & an impediatur executio per agnatum non citatum; & an possit appellari, 456.85.90.
Aduersus vnum non obstat alteri æquali in gradu, & in iure litigandi, 456.92.
Super nobilitate ad fauorem fratris an obsit aliis fratribus qui volũt succedere tanquam non nobiles, 456.93
Nulla non vulnerat obligationem cameralem, 531.69.
Nec inducit litis pendentiam, 531.61.
Nec præiudicat venienti ad causam, 510.11.
Sine actis probat, neque excipiendo, 531.62.
Non iustificata respectu corporis delicti, & actorum est nulla, & dicitur lata in contumaciam, non propter delictum, 531.49.
Contra non subditum non valet, 531.47.
Se absorbet nouam controuersiam, ubi litis pendentia eandem suspendit, 551.8.
Est inualida si feratur extra certam diem, pro qua facta fuit citatio, 510.9.
Per quam mulier mittitur in possessionem bonorum dotalium ob vrgentiam viri ad inopiam non afficit creditores non citatos, 489.10.
Iuxta formam statuti non valet, si de eo non appareat, vel si constat de illius reuocatione, 470.2.
Operatur tantum quoad effectum, non autem essentialiter, 464.21.
Potest proferri sententia cõtraria primæ per eundẽ Iudicẽ, qui nulliter seu notoriè iniustè iudicauit, 531.70.71
Appellatio non admittitur ante sententiam, 524.60.
Acquiescere sententiæ dicitur, qui non appellauit, 572.12.
Pro sententia contumaciali nihil præsumitur, nisi quatenus constet ex actis, nec ex ea aliquod præiudicium fit condemnato, nec multo minus tertio, 531.48.
Acta non veniunt appellatione sententiæ, 438.18.
Non dat dominium, sed solùm declarat, quis sit dominus, 464.18.
Dominium & possessio non transfertur per sententiam, 545.38.39.
Exceptio dolo facis petere, quod restituturus es validè opponitur contra sententiam, & in Iudicio executiuo, 408.3.4.6.
Stylus pronunciandi, prout in cedula, in qua notarius non adnotat diem subscriptionis, sed omnino ponit diem, & sub die pronunciationis, & si aliunde apparet in die non fuisse pronunciatum sententia erit nulla: & quomodo de hoc dicatur constare, 438.9.11.
Libellus & sententia debet probari per scripturam, 503.22
Laudum est nullum solum in excessu, non in totum, prout sententia continens plura capitula, 524.14.16.
Hæres condemnatus in solidum ad instantiam creditoris, seu legatarij, an possit in executione sententiæ excipere quod bona non sufficiunt, 495.19.
Sententiæ tres conformes non attenduntur nisi iustificentur exactis, 581.22.
Conformes non possunt dici si nullitas primæ influat in sequentes, & idem vitium perseueret in eis, & illarum executio non datur stante huiusmodi defectu, 581.32.
Sententia est stricti iuris, 770.5. 4
Productio Inuentarij nocet producẽti, sicut sententia, 767.66
Instrumenta, & sententia æquiparantur ad effectum impediendi executionẽ quando adest eiusdẽs iniustitia, 745.6
Absque probationibus est nulla, maximè si fuerit protestatum nihil fieri nisi verificatis verificandis, 686.14. V. Nullitas.
Tres conformes non mandantur executioni si fuit iudicatum contra notorium Ius partis, 745.3.
Contractus sicut debet declarari vt excludatur damnum contrahentium, ita etiam sententia, 755.12.14.
Inter alios lata alteri non præiudicat, 769.1.
Corruit si feratur in eo quod plus debetur, 748.28.
Quæ non iustificatur ex actis, quando sit notoriè nulla, 708.40. e.725.34.
Contra vniuersitatem præiudicat omnibus etiam successoribus, 721.6.
An sit facienda super separatione thori, quando offertur per virum cautio de non offendendo, 73.58.60.61.
Nulla potest confirmari si constat de illius iniustitia, 734.55.
Contra mortuum est nulla cum omnibus, aliis a die, quo mortuus est, 734.40.
Non afficit Ecclesiam Collegiatam, & Vniuersitatem, nisi fuerit legitimè conuocata, 601.49.
Lata non transportatis, actis est notoriè nulla defectu Iurisdictionis etiam quod procedatur summariè, & adsit in commissione clausula (quam & quas, & constito de præmissis quantum sufficere videbitur) & sit datum summarium testium Iudici, 691.28.
Executio sententiæ impeditur per exceptionem cedendarum, 701.2.3.
Statutum Vrbis de duabus sententiis conformibus exequendis intelligitur, quatenus sint iustæ & validæ, 691.27.
Verba in sententia sunt propriè, & strictè accipienda, 725.13. e.694.36.
Iudicatum non potest dici nisi per tres sententias executioni demandatas, 753.9.10.
Index quando possit procedere ex iisdem actis adulterioræ stante nullitate sententiæ, 754.35. & seqq.
Expensæ solùm reijciuntur, quæ concernunt sententiam nulliter latam non autem processum validum, 754.54.
Exceptio non impugnans sententiam, sed modificans effectum illius potest quandocumque opponi, 660.21.
Plures sententiæ cum longæuo vsu causarum inducunt consuetudinem, etiam quoad decisoria, 745.20.24.
Nullitas primæ sententiæ quando influat in sequentes, 734.3.26.
Pro sententia magis præsumitur, quam pro decreto, 699.7.
Lata inter alios non vulnerat obligationem cameralem, 765.43.
Iudex exprimens in sententia diuersas summas pro diuersis causis, quæ simul faciunt summam centum, inquam

reum

reum condemnat dicitur condemnasse in quantitate specialiter deusa, 715.13.
Iniustitia sententia sufficit ad hoc vt probetur læsio, 738.75.
An possit in parte subsistere, si fuerint plura capita sententia, 781.43.
5 Sententia nulla, & inualida habetur, ac si non esset prolata, & non indiget reuocatione, 850.14. c. 950.24.
Dicitur reuocata, quando in substantia vna contradicit alteri, 898.17.
Est notoriè nulla si feratur diebus festiuis, quibus suspenditur iurisdictio, & exercitum Iudicis, neque eis potest renunciari, 898.13.
Confirmatoria, qua facit transitum in iudicatum tollit nullitatem primus ita vt de ea non possit amplius opponi, 950.29.
In causa status probat contra tertium, & in alia iudicio, prout idem est in actis, & attestationibus, 869.16
Prout in cedula quando sit nulla, & detur illius sanatio, 950.21.23.
Quando dicatur confirmata, & sit procedendum ad illius executionem, non obstante quacumque exceptione nullitatis aut iniustitia, 879.26.
Terminus, pro seruato, quando attendatur, vt sententia non possit dici nulla defectu citationis, 898.14.
Confirmatio sententia nulla operatur, vt non possit amplius dici de nullitate sententia confirmata per aliam validam parte non opponente, ita vt non sufficiat oppositio generalis, 950.27.
Verba sententia an sint strictè intelligenda, & in ea veniat lata interpretatio, 833.22.28.
Iudex dicitur proferre sententiam ore proprio quamuis post recitationem notarij solum dicat, ita pronuncio, 843.21.
Ante sententiam latam, & non executam ad quem spectent fructus iurisdictionis, 810.13.
Lata cum vno non prodest nec nocet alteri, 906.1.13.26.

SEPARATIO.

1 Separatio partis fundi non perpetua, sed propter vbertatem cultura non facit fundum diuersum, 126.21.
Thori, & diuortium aquiparantur, 199.10. c. 189.38.
4 Separatio thori quādo detur propter sæuitiā, & qualiter illa probetur & an actus debeat esse reiterari, 738.48
Sententia an sit ferenda super separatione thori, si offertur per virum cautio de non offendendo, 738.58.61.
Reconciliatio vxoris cum marito quando impediat vt non sit locus separationi thori, 738.6.
Dos est restituenda, si contingat fieri separationem thori propter sæuitiam viri, 738.47.
5 Separatio thori ex quibus cōcedatur inter cōiuges, 959.1

SEPELIRE.

2 Sepeliri mortuos intra Vrbem & in domo sua antiquitus an esset prohibitum, 210.5.6.
Actus seius sepeliendi an faciat vt Ecclesia dicatur curata, 298 42.43.45.

SEPTVAGENARIVS.

5 Septuagenarius excusatur à muneribus, 805.24.
Pro debito ciuili & fiscali non potest carcerari, & an hoc priuilegium detur etiam sexagenario, 805.1.3.
Liberatur a lege iuris, sicut infirmus, & habet præsumptionem Iuris quod sit æger & infirmus idem in sexagenario, 805.13.21.
Attingens 70. annos an perdat successionem filij, si tutorem illi non petierit, 805.23.25.
An possit torqueri, vel ferula cedi: & an confessio taliter extorta valeat, 805.36.38.
Non cogitur ad testificandum in domo Iudicis, qui transmittet notarium ad ipsius domum ad hunc effectum examinis, & arbitrio Iudicis statur circa talem ætatem, prout in infirmis, 805.26.28.
Explicatur vers. Psalm. 89. Dies annorum nostrorum, 805.41.44.

SEPVLCHRVM.

Sepulchrum in quo mortuus fuit illatus sine authoritate Episcopi, an possit alienari, 110.3. 1
An concedatur seruus, 112.19.
Quando licitè vendatur, 110.6. Et
Quo casu sit commissa Simonia in venditione sepulchri, 110.7.
Laicus an acquirat ius sepulchri in Ecclesia, 110.33.
Si irrite vendatur, an detur restitutio in integrum Ecclesia, 110 6.
Per concessionem sepulchri fit quadam translatio iurium Ecclesia, 110.8.
Sepulchrorum ius an transeat ad hæredes, 210.37.38.45. 2
Quando possit acquiri per laicum in Ecclesia, & pro illo tuendo quod remedium detur, 210.32. & seqq.
Habentes iura sepulchrorum non dicuntur habere ius funerandi, 210.50.
Licentia tacita Episcopi sufficit vt iura sepulchrorum in Ecclesia possint vendicari, 210.51.

SEPVLTVRA.

Sepultura potest eligi per Episcopum, & expensa pro eo deferendo ad locum per eum electum dicitur necessaria, 94.24. 1
Respublica interest sepulturam mortuis dari, 94.14.
Forensium sepultura an sit danda in Ecclesia parrochiali: & quid in viatoribus, 94.73.
Ius sepultura pendet ab administratione sacramentorum, & illius electio potest fieri etiam tacitè, 94.74.
Eligens sepulturam in tali Ecclesia an teneatur soluere quartam Parochia, in qua recepit Sacramenta, 94.75.
Consuetudo attenditur in iure sepultura, & vna Ecclesia præiudicat alteri & an pater possit eligere sepulturam pro filio impubere, & an idem in amico, 94.78.80.
An possit eligi per filium famil. 79.19.
Sepultura defuncti non potest impediri pro debito, 343.19.10. 2
Magis accedit ad communionem sacramentorum, quàm ad communionem diuinorum officiorum, 298 15.
Laicis an esset prohibita primitiuis temporibus, & quid hodie seruetur, 210.1.2.
Christianorum qualis esse debeat, 210.4.
An possit concedi per legatum, sicut per Episcopum, 210.3.
Electio sepultura in certo loco, vbi quis alias deberet sepeliri, an valeat, & inducat Simoniam, & quid in capiente fideicommissum cum iste onere, 210.19.20.21.
Alienatio sepultura an permittatur, & creditores super ea satisfiant, 210.21.22.
Iniuria est contra naturam impediri sepulturam mortuorum, 243.14.
Consuetudo aliquid accipiendi pro sepultura an valeat, & quomodo sit probanda, & in dubio præsumendum sit illam fuisse inductam causa auaritia, 210.11. & seqq.
Pompa funeralis non est de necessitate sepultura, 298.80.
Sepultura non denegatur per Ecclesiam illis, quos in fine vita pœnitet, 410.6. 5
Vilis non obest mortuis quo ad animam, nec prodest pretiosa, 410.2.
Ecclesiastica sepultura est minor Ecclesia, 410.8.
Pertinet siue ad officium diuinum, 472.32.
Non datur morienti in duello, quamuis pœniteat, 410.1.
Conceditur excommunicato decedenti ante absolutionem, si moriens ostendit signa contritionis, & absoluitur post mortem, 410.5.

4 *Sepulturæ possessor dicitur esse in possessione illius vsus*, 615.71

5 *Sepultura electa ex quibus colligatur, & an sufficiant testes singulares, & tacitus consensus*, 817.10.13

Actus sepulturæ an faciat Ecclesiam Parochialem, & Curatam, 865.14

Cardinalis mandans corpus suum sepeliri in Ecclesia sui tituli tempore obitus an senserit de Ecclesia Episcopali, quam tunc obtinebant, 817.5.8

SEQVENTIA.

1 *Sequentia quando declarent præcedentia*, 58.25.c.539.16. *V. Barbos. de dictionibus.*

SEQVESTRARIVS.

1 *Sequestrarius est loco depositarij, & quando possit remoueri sine causa, vel ipse officium deponere*, 167.28.29

3 *Sequestrarius antequam soluat ad mandatum Iudicis debet recusare ac denuntiare debitori, alias non erit liberatus*, 485.8

4 *Sequestrarius non debet statim soluere, sed se opponere, vt solutio non dicatur spontanea, & vt liberationem inducat, immo etiam tenetur appellare*, 704.37.38

SEQVESTRVM.

1 *Sequestrum non datur stante sententia absolutoria, si sequatur condemnatio*, 103.4.c.114.15.*& seqq.*

An concedatur appellatione pendente, 114.1.3

Securitas concessa debitori, ne molestetur in are, & persona an prosit sequestrario, si antequam fuit data securitas, bona erant sequestrata, 12.13

Ex bonis sequestratis quando sint deducenda alimenta cum expensis litis, 114.5

Debet concedi ob timorem dilapidationis, & difficilis recuperationis, & ex officio in casibus etiam à Iure non permissis, 114.6.*& seqq.*

Non priuat aliquem sua possessione nisi esset voluntarium, 114.12.24

Regulariter est prohibitum, 114.17

An reuocetur ante finem litis, 161.30.*& seqq. Et*

Quid si fuerit appellatum à decreto sequestri, 161.37.39

An admittatur appellatio à concessione sequestri, 161.39

2 *Sequestrum an impediatur per appellationem interpositam à tertio prætendente interesse*, 232.5

Est interlocutorium, 232.24

Non conceditur, quando condemnatus possedit beneficium triennio & quid in cessionario, 232.32.33

An possit fieri contra possessorem appellantem appellatione pendente, 232.1.2

Quando reuocetur per satisdationem de iudicio sisti, & quo casu illud duret in causa appellationis, 348.23.c.232.16.17

An sit faciendum per ordinarium, siue Iudicem litis, 232.4

Impeditur per nullitatem ex defectu iurisdictionis, 232.13

*Quod fit iuxta Clem.*1. *de sequestr. poss. & fruct. an habeat locum, quando tertius fuisset possessor beneficij*, 232.12

Non conceditur per ordinarium, nec Iudicem litis post admissam appellationem, 232.14.15

An reuocetur si possessor obtineret infirmari sententiam, cuius occasione fuit decretum, 232.18

An tollatur per Iudicem primæ instantiæ de consensu partis, si in secunda instantia tertius comparuerit pro suo interesse, 232.11

Quod lex mandat fieri non impeditur per appellationem, 232.19

3 *An reuocetur sit fiat non propter litem agitandam, sed vt soluatur, vel vt sententia demandetur executioni*, 531.85.86

Consensu fratris ad effectum reuocationis non suffragatur 515.5

Causa reuocationis sequestri est interlocutoria, & ab ea datur appellatio, 531.91

Tollitur per cautionem per, quam possit pars esse tuta de suo interesse itaut tunc non liceat appellare, 531.92

Non debet dari, quando prohibitiones non sunt pares circa possessionem, 402.15

Non conceditur nisi docto de credito, 485.1

Prohibetur, vbi constat de possessione, 850.18.c.853.12 5

An detur quando petitur ab eo, qui non docuit de implemento, quamuis illud petierit ex non iure rei conuenti, & possessoris, 853.10.11

Iniustum ex quibus colligatur, 960.13

Persona non inducit litis pendentiam, 906.20

Reuocatio sequestri etiamsi tacita facit, vt sequestrarius possit consignare ea, quæ sub sequestro habuit, 960.8.21

Per processum agitatum super sequestro non prohibetur quis ius suum alteri cedere, nec per illum dicitur res facta litigiosa, 906.13

Maritus, quando sit manutenendus in possessione vxoris, ita vt non sit locus sequestro, 850.16

SERVITIVM.

Seruitium continuum dicitur, si aliquis pro maiori parte deseruiat, itaut Clericus non priuetur priuilegio fori, quamuis aliquando intermittat seruitium diuinum, 440.6. 3

SERVITVS.

Seruitus an ammittatur per non vsum à maiore habente socium minorem, 115.7. 1

Prohibitus vti seruitute illam perdit, si aequiescat prohibitioni, 80.37.

Non est consideranda seruitus, sed res ipsa, vt cognoscatur an sit ad vsum parata, 126.10.

In seruitutibus negatiuis, quando acquiratur possessio, 89.19.

Seruitutes negatiuæ non acquiruntur præscriptione, aut consuetudine, 89.20.

In re sua non potest imponi, 193.28.

Vendens rem obnoxiam seruituti, & illam liberam tradens repetit condictione incerti rem traditam, vt retineat pro seruitute, 193.29.

Non præsumitur, 263.8. 2

Non debetur re, quæ non est, 396.10

Potest imponi ædificio futuro, 358.4

An in altum transferatur, 238.27

Post venditionem si superuenit notitia alicuius seruitutis debita rei venditæ, an sit augendum pretium, 361.8.9.10.

De iure communi non debetur, 572.61. 3

Est probanda per pactum clarum, & expressum vel per præscriptionem, 572.58

Non acquiritur nisi probata scientia, & patientia eius, contra quem illa prætenditur, 560.30

Via seruitus quomodo probetur, & quando debeat constare de bona fide, 559.11.12

Realis licet sit indiuidua, tamen illius effectus diuiditur, vt exerceatur in vna parte fundi, & non in alia, 732.60. 4

Quomodo probetur remissiuè, 615.6.

Realis, acquiritur eisdem modis, quibus vsusfructus, 615.21

Itineris, & similis probatur per testes singulares, 681.4.

Non expirat, quamuis sit constituta in re feudali domino delata, 755.3.

Vtens seruitute debet probare, se illa vsum fuisse sciente, & patiente aduersario, & quid in seruitutibus habentibus causam discontinuam, 681.12.19.30.

Via non dicitur acquisita nisi probetur vsus illius, non semel, & vnica vice tantum, sed triginta & pluribus vicibus, 681.1.

Decem anni inter præsentes, & 20. inter absentes sufficiunt ad acquirendum seruitutem etiam discontinuam dummodo tamen allegetur aliquis titulus probando, quod ex illo titulo quis vsus fuit tali seruitute, 681.39.40.41.

Aqueductus non incipit, antequam fiat riuus, per quem ducatur; prout seruitus tigni immittendi, in qua requiritur, quod fiat foramen, 615.24.25.26.

Testator legando aliquid simpliciter, videtur legasse cum seruitute reali actiua, vel passiua, 611.3.

Permissum est vnicuique facere in suo, quod sibi prodest, licet alteri noceat, dummodo non obsit seruituti alteri debitæ, 755.4.5.

Existens in possessione seruitutis tenetur nihilominus probare, illam ad se competere, 752.82.

Dominus prædij seruientis non potest illud deterius reddere in præiudicium habentis in eo seruitutem, 654.4

Actus quando præsumatur facti iure familiaritatis, seu seruitutis, & an coniecturæ admittantur, & quales esse debeant, 681.6.7.

Habens seruitutem in aliqua re non excluditur à retractu, 745.49.

Seruitutes pactionibus acquiruntur, quæ sunt seruandæ, sicut sententia, 755.1.36.

Possunt diuidi per interualla temporum, 755.33.

In seruitutibus rusticis, & vrbanis an quæratur ius, & quasi possessio per solam inductionem in fundum, 615. 16.19.23.

5 *Seruitus est tota in toto, & tota in qualibet parte domus, sicut anima in corpore, 842.41.*

SERVVS, SERVIENS.

1 *Seruus si non obligatur ex suo contractu an obligetur pro eo dominus, & fideiussor, 122.19.*

Inter seruos alij sunt magis digni, & nobiliores aliis, 112.26.

An possint habere sepulchra, 112.29.

Quæ sit differentia inter seruos veteratores, & nouitios, 112.28.

Serui Arrienses, & Arriarij qui sint, 112.27.

2 *Serui subiecti restitutioni ratione contractus possunt manumitti, 251.40.*

Acquirit possessionem domino ignoranti, 365.24.25.

Seruiens alicui an debeat pro delictis coram eo conueniri, 341.15.17.

3 *Serui viridarij an veniant appellatione seruitorum, & an dicantur de familia, 533.28.*

4 *Seruus reuersus ab hostibus post obitum testatoris auget hæreditatem ad fauorem legatariorum, 794.14.*

Non consideratur aliquis vsusfructus patris in seruo donato filio, vt statim manumittatur, 713.35.

5 *Serui ordinarij dicuntur, qui habent certum officium, quibus opponuntur vicarij, 945.11.*

SEXAGENARIVS.

V. Septuagenarius.

SIGILLVM.

1 *Quando operetur approbationem actus, & quid in sigillante in charta vacua, 162.1.*

5 *Sigillum diuersum adhibere an liceat, & quo casu ex eo probetur vnio & Collegium cum tractatu, & electione prælati, 895.48.*

SIGNVM.

3 *Signum in mercibus facit præsumi animum tradendi, secus in vino in quo cadit alia præsumptio, ne aliquid immittatur, 505.10.*

4 *Signo alterius non licet vti mercatori, 658.2.*

Artificis an possit prohiberi per Iudicem, ne alius illo vtatur, & de illorum remissiuè, 547.20.

Possessio quando censeatur tradita per signum in rebus mobilibus, 549.18.20.

Mercium aut signum est ponendum in mercibus per emptorem coram venditore, aliàs non operatur translationem dominij, 500.20.21.

Mercatoris an sit diuidendum inter hæredes, & apud quem debeat remanere, 547.19.

SILENTIVM.

Silentium perpetuum imponitur contra illud, quod Princeps facit ex certa scientia, 296.65. 2

SILVA.

Silua cædua quando reddat fructus, qui sint diuidendi inter dominum, & hæredes Vasalli, 810.28. 5

SILVESTRINI MONACHI.

Siluestrini Monachi sunt exempti ab omnibus collectis, & oneribus tam impositis, quàm imponendis, 791.10. 4

Habent quæcumque Priuilegia concessa Monachis Camaldolen. & alij Monasteriis totius Orbis, in quibus adest etiam facultas conferendi ordines, 791.8.

SIMILE.

Similia ad similia trahuntur in criminibus, 179.5. 1

Similia in decisionibus causarum sint alleganda, 220.27. 2

De similibus ad similia etiam in pœnalibus datur extensio vbi adest eadem ratio, 215.32.37.

Qui dicit similia non procedere, debet probare, 289.70.

SIMILITVDO.

Similitudo quare ad parentes referatur, 567.64. 3

Magis apparet in bestiis, quarum animi sint rationis expertes, 567.40.

Coniectura similitudinis quoad filiationem operetur ne: an standum sit arbitrio Iudicis, 567.62.69

Varia exempla similitudinis, 567.41. & seqq.

De consuetudine apud Lybicos, & de aliis moribus gentium, & populorum habentium vxores communes, & accipientium filios ob similitudinem, 567.72.74

Quæ sit, & argumentum similitudinis an sit in certum, 567.37

An veniat ex inspectione imaginis etiam in gregibus animalium, 567.36

SIMONIA.

Simonia an committatur per venditionem Capellæ, aut sepulturæ, aut hospitalis, 110.7 1

An dicatur, si quis recipiat aliquid gratis oblatum ex post facto non ex conuentione, tam in matrimonio, quàm in Missa, & similibus, 210.16.17.18 2

Electio sepulturæ in certo loco, vbi quis aliàs deberet sepeliri an inducat Simoniam, 110.19.20

Simoniæ accusatione instituta aduersus annales possessores an habeat locum termini regulæ de annali, 574.25 3

SIMVLATIO.

Simulatio non nocet, quando in actu supponitur vna persona pro alia, & ius acquiritur vera personæ, 131.19 1

Clara retardat executionem Instrumenti, 264.45 2

Probatur à priori, & posteriori, 207.10

An inducatur ex pacto tam subsequenti, quàm præcedenti, 255.11. & seqq.

An reddat contractum ipso iure nullum, 255.31.32

Ex quibus coniecturis præsumatur, 225.30. Et An sufficiat vnica, 255.29

Species simulationis sunt plures, 252.8

An excludatur stante iuramento, 255.18

Magis augetur per renunciationem simulationis, 255.27

An sit perfectè probanda, & an coniungantur testes singulares cum præsumptionibus, & quales illæ debeant esse, 225.1.4.5.

Arguitur per clausulas insolitas, 255.21.23

Libri mercatorum an probent solutionem ad effectum simulationis, 252.22

Præsumitur, si quis remansit rei alienæ, neque in hoc constitutum aliquid operatur, 255.24. & seqq.
Non dicitur probata, si causa simulationis præcessit donationem, & ante eam cessauit, 255.17
In contractu suspecto cum Aduocato requiritur traditio corporalis, & ficta facit præsumere simulationem, 317.22
Ad bonum finem non impedit translationem dominij, nec possessionis, 317.19
Non præsumitur in cessione causa donationis, 252.24
An arguatur ex coniunctione sanguinis, 255.7.8
Non potest tolli per statutum, & propter illius iniquitatem datur recursus ad Iudicem Ecclesiasticum in subsidium, 225.34.35
Non probatur, nisi per testes reddentes sufficientem causam scientiæ, 252.21
Si principalis contractus est simulatus inducit simulationem traditionis, 317.25
Præsumitur ex donatione omnium bonorum, vel maioris partis, 255.18.19
Non dicitur si debitum ex vna causa conuertatur in aliam, 321.9
Solutio partis dotis excludit simulationem in alia parte confessata, 362.18
Facit contractum sine spiritu, & excludit animum partium, 317.14
An sit inducta per verba non reuocandi donationem ob ingratitudinem, aut superuenientiam liberorum cum promissione euictionis, 255.22
Opponendo simulationem nihil opponitur Instrumento, quod est verum, sed non est vera dispositio, exemplo fabulæ Æsopi, quæ est ficta, licet, scriptura sit vera, 255.6
Non inducitur per causam impulsiuam, 252.23
Species simulationis est probanda & quòd illa interuenerit à principio contractus, si fuerit oppositum, aliàs non, 255.9.10.34
Exceptio simulationis competit tam contra principalem, quàm aduersus singularem successorem, 356.1.2
3 *Probatur ex coniecturis, 586.34.35*
Arguitur si donans parum sibi reseruauit, & quantum sit reseruandum, 479.56.66
Facilius præsumitur respectu tertij, 479.64
Causa simulationis est probanda, si opponatur alias socius, 586.37
Suspicio simulationis oritur, si fiant insolita, 540.70
Succumbens in plenario Iudicio, opposita incidenter simulatione, non prohibetur proponere eandem simulationem in alio Iudicio per viam principalis petitionis, 445.18.19
Donationis probatur coniecturas etiam leues, & sufficiunt duo indicia, & plures coniecturæ simul iunctæ magis illam probant, 479.59.62
Simulatio probatur propter modicitatem pretij cum pacto retrouendendi, & qualis debeat esse ista modicitas, 600.1.2
An arguatur ex pacto retrouendendi, & oneribus, & expensis soluendis per venditorem. 600.10.11
Pactum de retrouendendo minuis verum valorem circa tertiam partem etiam ad arguendam simulationem, 600.8
Præsumptiones simulationis, & vsurariæ prauitatis non militant contra mulieres, minores, rusticos, & milites, 600.13
Causa simulationis est probanda, 600.18. c.628.15.c. 729.28
4 *Simulatio contractus census non inducitur, quamuis sit gestus inter fratres, & per longum tempus non sint solti fructus, 618.14*
Odium in filium non facit, vt dicatur simulatio donationis, 729.29
Non præsumitur in persona omni exceptione maiore, 952.5
Sine fraude & animo nocendi non est punibilis, 924.8
Non probatur nisi constet de causa simulationis, 878.18
De persona ad personam valet, & ex ea acquiritur commodum personæ contemplatæ, 878.19
Non operatur in præiudicium tertij, cui fuit ius acquisitum ex venditione, 876.8
Simulationis absurdum est euitandum, tanquam illa sit proxima fraudi, 876.12
Non opponitur per contrahentes stante pacto obseruandi omnia, & singula contenta in Instrumento, & illa fuisse, & esse vera, 876.13
Probatio causæ simulationis non requiritur de persona ad personam, vt vnus habeat nudum nomen, & substantia negotij ad alium spectet, 950.46
Numeratio pretij excludit simulationem census, 952.14
Allegans simulationem non auditur etiam replicando contra eum, qui non est particeps illius simulationis, 876.16
Præsumptio simulationis excluditur per spacium plurium annorum, 826.35
Contractus simulati sunt inualidi, nec confirmatur iuramento, & quomodo sit iurandum ad effectum excludendi præsumptionem simulationis, 826.19.31

SINGVLA.

Singula, quæ non prosunt, simul collecta iuuant, 183.19.c. 571.50 1
Singula singulis referendo in eorum gradu existentibus verba apposita in statuto excludente filiam dotatam, an sint intelligenda vt illam excludant solum ab hæreditate dotantis, vel omnium, 651.16 4

SINGVLARIS SVCCESSOR.

Singularis successor habet iura competentia suo authori, 571.50 3

SINGVLARIS NVMERVS.

Singularis numerus verificatur in pluribus, sicut è contra, quando adest eadem ratio, 744.45 4

SINGVLARITAS.

Quando resoluatur in pluralitatem, & è contra, 229.4.25. 28. Quid in substitutionibus, 288.8. Testium an sufficiat in probando sanitatem, & similia etiam successiua, 336.38 2
Singularitas diuidit, & lacerat depositiones testium, 650.12 4

SITVS.

Situs paruus quando præualeat maiori in retractu, 752. 48.50 1

SOCIETAS.

Societas validè contrahitur super officio eorum, quibus fuit resignatum cum decreto, vt non possint alienare, fructus exigere, aut quouis modo se in eo intromittere durante vita resignantis, 138.10 1
Officij non est acquisita per obitum illius, super cuius vita periculo fuit facta nisi fuerint præstiti fideiussores quamuis non adsit mora illos præstandi. 137.8.c.143.49
Facta de pecuniis alterius acquiritur stipulanti, & amittitur per obitum Domini pecuniæ, 160.10
Super vita nominanda infra 15. dies proximos an excludat diem contractus, & quando vacet, 161.16
Officij est odiosa, & debet interpretari contra eum, qui prætendit lucrari pecunias, 161.18
In societatibus officiorum, quamuis subscriptio fiat in charta vacua, præsumitur tamen scientia nominationis vitæ, super qua fuit facta societas, 162.9
Contractus pro præda capienda ab hostibus non censetur de ea, quam ab alio socio contrahens consecutus est, 86.6
Dicitur esse inter Dominum, & colonum, 149.2

Mercium æstimatarum an valeat, ut lucrum certum ex eis debeatur, 185 6
V. Conalc. dec.13.p.2.n.66
2 An probetur ex confessione extraiudiciali, 336.5
Vel ex communi reputatione, 336.34
An testes singulares sufficiant, 336.37
Est præsumenda ad effugiendum dolum, & intentionem sibi particulariter acquirendi, 336.15
Super certo negotio ad hæredes transit, 276.6
Super bancho, & mensa nummulariorum habet publicam authoritatem, 276.14.c.336.20
Non transit ad eum, qui succedit in officio, & morte extinguitur, quæ super officiis contrahitur, 276.65.71
Quando contrahitur cum pupillo, seu tutore pupilli tacitè, vel expressè etiam ad commodum ipsius tutoris sine solemnitatibus, & quid, si esset super quæstibus, & fructibus, 360.3.& seqq.
Non dicitur diversa à prima facta per filiumfam. in potestate, si in ea perseveraverit post emancipationem, & quid in societate arrogati, vel servi, 273.36.37
Vectigalium, & similium rerum publicarum quando dicatur talis, & an sit transitoria ad hæredes, & quid, si per conductorem aliud postea communicetur cum aliis, 276 10. & seqq.
In societate, in quam unus ponit operam: alter capitale, an fiat communicatio capitalis, & illius dominium transferatur, & in dubio an intelligatur positus usus rei, vel res, 360.8.9
Finita societate per mortem unius ex sociis, si alter nomine proprio conducat eadem vectigalia an teneatur communicare lucra hæredi socii mortui, 276 37.38.39
Coniectura societatis per confusionem bonorum qualis sit, 336.20
Non inducitur, si quis emat aliquid, & venditor fateatur habuisse ab emente mille pro pretio rei venditæ solutæ de pecunia ipsius, & fratris, 320.28
Re sola dicitur, quæ non est conventionalis, sed incidens, 320.19
Contractus præsumitur in duobus simul mutuantibus, vel accipientibus eandem rem titulo donationis ab Imperatore. Idem in conducentibus rem communem, 320.12.13.14
Impropria incidens ex occasione, & non ex conventione, quæ dicatur, 320.7. seqq.
Principaliter est agendum, quando initur societas expressè, & alio modo, quàm si incidenter, 320.34
Confessio absente parte non probat societatem, neq; prodest ad lucrum consequendum, 336.22.23
Continens utilitatem privatam pro maiori parte dicitur privata, non publica, & non transmittitur ad hæredes, 276.14
Omnium bonorum, ut inducatur, debent esse præsumptiones plures & graves, 336.3
Forma societatis est probanda, ut ex ea possit agi, 336.24
Non dicitur contracta per patruum cum nepote, quamvis personam, & res illius gubernet, & bona cum eo retineat, 336.4
Finitur morte unius socii, & non vadit ad hæredes, 276.1
Nomen in libris societatis non descriptum facit præsumptionem debitum non fuisse contractum occasione illius, 279.16
Pactum an valeat, ut hæres succedat in societate, 276.3.5
Coniectura admissionis pecuniæ apud socium an sit actus positivus ex quo sit contracta societas, 336.25.26
Probatur, si aliqui consentiunt, dum dicunt, quòd debeant esse socii omnium bonorum, 336 13
Confessio societatis geminata præiudicat, ac si esset Iudicialis, 336.12.
Conventio iurata de continuanda societate cum hæredibus alterius præ defuncti sociorum an valeat, 276.7.8 9
Tacita an probetur coniecturis; & quales esse debeant, 336.1.21
Ad certum tempus potest contrahi, non tamen transmittitur ad hæredes, durante illo tempore, 276.31.32
Compendium perceptum ex re communi post finitam societatem, quando debeat communicari, 270.49. & seqq.
Est contracta, si mandetur emi frumentum communi nomine, neque hoc casu erit simplex mandatum, 336.16
Præsumptio societatis ex sola acquisitione non inducitur nisi alia accedant, ex quibus ista voluntas deprehendatur, 320.4
Locatio vectigalium facta pluribus, an per mortem expiret vel transeat ad hæredes, sicut societas vectigalium, 276.36
Suscepta cum onere solvendi fructus, & eam extinguendi habetur loco solutionis, & numerationis pretii, 321.6
Iudicium societatis non habet locum inter socios improprios, 320.26
Locatio, & conductio pro certa fructuum quantitate unita societati quando dissolvatur morte, vel transeat ad hæredes, 276.60.61.62
In societate officii purgatio moræ admittitur præstando interesse quoad conservandam actionem, secus quærendam, 301.33.34
Illicitè quæsita an sint communicanda, si facta fuerit societas omnium bonorum, quæ socii habent, & acquisituri sunt, & quid si expressè dicatur de illicitè quæsitis, 243.42.43
In societate officii quando censeatur remissa datio fideiussorum, & alterius implementi non obstante iureiurando, & clausula, rato manente pacto, 302.6.10.22.24
In societatibus officiorum, quando possit pupillus per tutorem obligari, 360.29
Quid in aliis societatibus tam expressis, quàm tacitis, 360 4 5
Non dissolvitur per obitum fideiussoris, 376.2
Ementes communiter aliquam rem non animo contrahendæ societatis an comprehendantur in statuto de eo loquente, & quando in dubio in huiusmodi contractibus communiter gestis colligatur voluntas contrahendi societatem, 320.1.19.c.319.5.6
In pariete communi iure societatis, quæ actione agatur contra socium prohibentem refectionem, 320.23
Fideiussor, qui accessit societati ad sex menses & non ultra, an possit conveniri, si illa fuerit disdicta infra dictos sex menses, 276.36
Emphyteusim simul conducentes dicuntur simul inire societatem, quæ extenditur in omnibus accessoriis, 320.15
Inter eos, qui convenerunt de se tractando, sicut fratres datur societas omnium bonorum, 243.46
Promittens dare fideiussorem, si in tempore non dedit, non acquirit societatem officii, & quando talis fideiussio per receptionem fructuum censeatur remissa, 301 8.36
Promissio de præstando fideiussores pro fructibus societatis solvendis infra duos menses debet intelligi, ut præstatio debeat fieri in primo semestri, licet fructus illius essent soluti in actu societatis, 301.17.31
Ex libris rationum partis sociorum, quo casu probetur voluntas contrahendi societatem, vel illam revocandi, 336.14.29.30
In societate officii an iuvet pactum, quòd non præstando fideiussores quis teneatur ad fructus decursos, & ad damna, & interesse, & an receptis fructibus censeatur illis cedere loco dictorum damnorum, 301.32.c.303 7.8
Societas ex quibus actibus sit contracta, 547.1
An probetur per participationem negotii, 547.25.& seqq.

An contrahatur stante minori ætate fratris, 547.3.8
Inter fratres quando præsumatur, 547.2
Existit vbi lucrum & damnum est commune, 547.17
Non est dissoluta per acquisitiones proprio nomine factas nisi vterque sociorum consentiat, 547.14
Contracta propter operam ab aliquo ponendam facit, vt nihil possit peti, quod communicetur ab eo qui operam non præstitit, 424.19
Quando sit facta, vt heres teneatur ad damnum, & lucrum, 424.10.15
Requirit vnam, & eandem causam sociorum, 547.6
Non datur sine communione, quamuis communio possit esse sine societate, 547.28.29
Probatur per nominationem subsecutam de socio assumpto, 547.31
Quãdo in societate possit adiungi socius, 547.33.& seqq.
Non admittit pactum, quòd societas in alium transferatur, 547.38
An transeat in heredem, si adsit iuramentum, & quando valeat conuentio, vt ad illam transmittatur, 547.36.37.63
In societate eligitur industria personæ, 547.37
Contributio conuenit legibus societatis, & est modus acquirendi ius in re conducenda, 424.13.14.
Damnum, seu lucrum an debeat esse commune etiam post mortem socij si erat præparatum, durante societate, 424.1.& seqq. Et
Quando finita societate transeant ad heredes emolumenta ex illa prouenientia etiam post mortem socij, 547.59.62
Opera, & industria dedicata in societatem facit, vt lucrum, & damnum etiam præparatam non communicetur post mortem socij, 424 9.20
In societate non potest promitti, quòd capitale sit saluum, 589.11
Durante societate etiam pro mille annis mors non distrahit commercia præterita, 424.27

SOCIETAS OFFICII.

3 Societas officij cessa, quando debeat manuteneri pro idonea vltra sex menses, & successiue, 527.7
In translatione, & nominatione periculi vitæ societatis officiorum non requiritur intimatio secundum stylum, qui probatur in inspectione actorum, 516.5
Officiales in istis societatibus ponuntur ad illas colorandas, & non habent nisi nudum nomen, & non faciunt partem, quando agitur contra alios obligatos, 527.37
Disdicta societatis sine testibus non valet, quamuis in actis reperiatur, 501.18
Noua societas officij an possit fieri pro extinctione antiqua, prout cambia, quæ accipiuntur loco antiquorum absque citatione, tanquam non inferatur nouum grauamen, 535.25
Memoria, seu fides societatis nullam probationem facit, si non constet de principali Instrumento, ad quod refertur, 501.10.13.15
Instrumentum societatis non potest confici per notarium super fide, seu memoria illius datæ parti, 500.11
Pupillus maior factus, quando dicatur ratificasse societatem, 547.5
Liber negotiationis scriptus proprio nomine vnius ex fratribus excludit societatem, 547 9.11
4 Societas in summo gradu bonam fidem desiderat, 622.1.c.768.27
Habet ius quoddam fraternitatis, 768.20.c.728.18
Non renouatur, nec reuocatur absque speciali mandato, 699.4.c.710.1
Requirit iustitiam, & æquitatem arbitrio boni viri, & qualiter per eum sit arbitrandum, 768.28.29
Inita occasione furti, aut maleficij est illicita, 713.64
Arguitur stante communione facta cum eo, cui nunquam fuit datum salarium, 714.18
Communio potest esse sine societate, non autem societas sine communione, 752.9.19
Actus diuisionis requirit perseuerantiam, & stante tacito, nedum expresso consensu dicitur societas renouata, 697.12
Panni præsumantur facti ad vtilitatem societatis ex lanarum emptione, 632.16
Minor dicitur ratificare societatem, si post minorem ætatem se in ea exercet, 714.10.& seqq.
Pactum inæqualitatis licet valeat inter socios iure pacti, non tamen valebit iure societatis, neque erit seruandum, tam in expressa, quàm in tacita societate, 768.18.19
In contrahenda societate expressa, vel tacita defectus ætatis solum potest allegari per minorem, non per alium, 714.12
Nomen illius, qui fuit in societate positus, non attenditur, quando alius in veritate est particeps negotij, & ex quibus colligatur ista participatio, 768.1.3
Æqualitas requisita in societate debet esse proportionabilis cum illis, quæ conferuntur, 768.26
Solemnitates an sint necessariæ in societatibus, quæ per mulieres contrahuntur, 756.39.42
Post contractam societatem licitum est vni ex sociis augere capitale, ex quo maius lucrum percipiet, quàm alter socius, 622.8
Sumptus facti in persona vnius ex fratribus pro studio, & doctorata sunt extrahendi de communi, & societati imputandi, 643.1.4.17
In societate contracta absque tempore potest socius ab ea quandocunque recedere, 697.6
Scientia, & non contradictio fratrum communiter viuentium de expensis factis per vnum ex fratribus, & dotibus per eum datis, operatur, vt sint imputanda societati, 643.18.19
Pactum est validum, vt ad fauorem societatis ponantur hereditates socio obuenientes, 692.49
Minor non censetur ratificasse societatem, quamuis se in ea ingesserit, nisi fuerit captum negotium cum pecuniis, seu bonis ipsius, vel continuatum negotium paternum, & quando dicatur continuatum, 714.15.16
Vniuersalis potest contrahi tam expresse, quàm tacite, 643.10.11.12
Et iustificatur à dubio euentu, cum possit esse, quod quis à principio minus ponat, nihilominus cursu temporis magis lucretur, 622.12
Et probatur ex communione omnium bonorum, & lucrorum ex quacunque causa, & quod de super lucratis nunquam fit reddita ratio, 725.8
Et in ea omnia sunt æqualiter diuidenda, 643.9
Neque in illa distinguitur capitale à lucro, nec consideratur, quod quis posuerit plusquam alius cum omnia æqualiter communicentur, 622.11.31

SOCIETAS OFFICII.

Societas officij durat post sex menses pro dies 15. disdicta ita vt si dans pecunias intra dictos dies obierit, illas amittat, 710.5 4
Continet implicitum contractum locationis, & conductionis, 679.35.38.39
Non reuocatur, nisi post tempus fructuum solutorum, 710.9
Trãsfert dominium pecuniarum solutarum in socium, quòd sufficit, vt societas dicatur legitime contracta, 679.5
Potest fieri non solum ad sex menses, sed ad annum, & 16. menses, & longius tempus, & pro dicto tempore an permittatur anticipata solutio, 679.11.41.42
Non est mutuum sed vera societas, vel contractus innominatus, 679.33.82

Disdi-

Disdicta societatis officij non admittitur, si non fuerit reproducta, 710.4.15
Receptio fructuum societatis reuocata per procuratorem, quando inducat scientiam omnium qualitatum praeiudicialium in ea contentarum, & quid in expressa ratificatione, 699.17.18.20
Reseruatarius societatis in ea habeat plenum dominium, & possit recipere fructus, & illam extinguere, seu renouare, & periculū vitae transferre, 699.24.25
Accipiens fidem societatis renouatae non praesumitur sciuisse qualitates praeiudiciales in Instrumento eiusdem societatis contentas, 699.31.& seqq.
Reuocans societatem die vltima Aprilis, & decedens die 15. Maij ante mediam noctem eiusdem diei dicitur decessisse infra 15. dies, non autem si post dictam mediam noctem, 710.21.22
Fructus post finitas societates non debentur sine mora & interpellatione, 688.24.26
Solutio anticipata fructuum quas commoditates pariat in societate officiorum, 679.17.& seqq.
Mandatum requirit ad hoc vt quis possit praeiudicare Domino in renouatione societatis officij per fructuum receptionem, 699.27
Assecuratio vt societas non possit disdici propter fructus anticipatè solutos reducitur ad contractum emptionis, & venditionis, 679.29
Inita per maritum nomine vxoris spectat ad ipsum maritum, stante recognitione bonae fidei eiusdem vxoris etiam sine solemnitatibus statutariis si adsint adminicula, & qualia debeant esse, 696.20.21
5 *Societas est contractus bonae fidei, 852.31*
Prima quando est dissoluta liberat fideiussores, quamuis postea socij in eadem consentiant, 962.11
An sit extincta per mutationem personae, 900.19 21
Quando dissoluatur per mortem ciuilem, & naturalem, & ingressum Religionis, 852.1.7.11
Vniuersalis respectu bonorum communium patriae non inducit societatem quoad alia bona in locis externis acquisita, 993.5
Potest consistere etiam Cum famulo, 948.37
Omnium bonorum, ex quibus inducatur, & quae sint probanda, 993.1
Dicitur inita inter eos, qui eandem rem simul conduxerunt, 874.1
Vnica pro eadem summa non potest stare in persona duorum, 923.31
Non dissoluitur, si fuerit contracta super duobus officiis, quorum vnum resignatur, & aliud retinetur, 900.9
Fit ad vitam à qua non receditur, donec socij vixerint, 917.9
Quando possit contrahi super officio non vacabili, 900.4. seu alieno, 944.25
An inter haeredes simul institutos dicatur contracta, 948.42
Non arguitur vniuersalis si vnus ex fratribus post redditum ad patriam cum aliis simul habitauerit, & in communi cum eis vixerit, administrando bona patrimonialia, 993.4.6
Tacita, & expressa quando fiat inter fratres, 993.19
Generalis ex quibus inducatur, 852.47.52
Non potest iniri, non existente officio, 900.12
Est ratificata per petitionem pretij, seu sortis principalis, 944.51.57.59
Ante ratificationem non dicitur societas, nec facit currere periculum vitae, 963.3.11
Error translationis periculi vitae in societate quomodo probetur, 913.8
Extincta per mortem vnius ex sociis non est eadem, si alij socij continuant in societate, sed est noua & agendum est vigore talis renouationis quae intelligitur facta cum conditionibus societatis, 852.6.18
Debitor societatis nomine, & creditor nomine proprio, si conueniatur nomine societatis non potest opponere compensationem debiti proprij, 948.3
Fructus soluti quando computentur in sortem extincta societate, 900.22.24
Culpa in transferente periculum vitae in societate satis dicitur punita statim, quòd eius translatio non valet, 923.14
Non adimplens aliquid ex promissis non acquirit lucrum ex contractu societatis, quam non adimpleuit, quamuis in aliis adimpleuerit, 944.41
Capitale à lucro non distinguitur in societate omnium bonorum, nec attenditur, quòd vnus plus lucretur, quàm alter, 904.7
Nominatio in societate est intimanda, vt afficiat, 944.6
Praepositus administrationi societatis tenetur acquirere sociis etiam non negotiantibus, 852.5
Officium debet vacare per mortem eius, in cuius vita residet societas ad hoc, vt illa substineatur, 944.21
Argumentum à collatione bonorum ad societatem an sit validum, 993.20
In renunciatione societatis quando, censeantur repetitae conditiones in prima contentae, 962.52
Translatio periculi vitae in societatibus an sit de substantia contractus debeat esse certa, & sit concludenter probanda, non autem per coniecturas, 923.2.19
Plures societates non possunt contrahi per heredes, si testator iussit vnam tantum iniri, 892.24
In societate omnium bonorum siue expressa; siue tacita vndecumque quaesita communicantur, & veniunt omnia prospera, & aduersa, 904.4.14
Contractus societatis non dicitur dissolutus, nisi in totum res alienetur, 900.10
Versio ad commodum societatis probatur ex coniecturis, 904.7
Absentes non dicuntur contrahere societatem, si inter eos non fiat communicatio lucrorum, quamuis communiter possiderint hereditatem paternam, 993.3
Frater negotia gerens suo proprio nomine an dicatur contraxisse societatem vniuersalem cum aliis fratribus, si cum eis habitet, & lucra, & dispendia communicet, & simul lites, & causas defendat, 993.7
Contractus initi ante societatem per vnum ex sociis ad eam non pertinent, 964.3
Lucra, & omnes actiones post finitam societatem transmittuntur ad haeredes, neque mors dissoluit negotia praeterita, 852.19
Lucrum dotale acquisitum per vnum ex sociis communicatur toti societati, 904.18
Acquisitiones futurae veniunt in societate generali, quamuis non adesset aliqua conuentio, 852.53
Fructus soluti in societate, quando computentur in sortem; si fuerit contracta super officio, quòd non vacabat; nisi per obitum plurium, 944.18.20
V. Socius.

SOCIVS.

Socius est praeferendus aliis in emptione rei communis, 149 4 1
Non potest turrim Castri confectam ex lignis reficere, & ex lapidibus construere inuito altero socio, 84.20
Socij criminis depositio tollitur per probationem bonae vitae, & famae, 192.11
Socij dicuntur, si plures proposuerunt vnum ad exercendam aliquam negotiationem, 336.19 2
Sunt illi, quibus vna res delinquitur; vel donatur, & tales incidunt in societatem facto testatoris, vel donātis, 320.12

Duo ex disparibus partibus, si conducant simul fundum, habebunt partes aequales respectu locatoris, & in necessariis, & supellectilibus societatis, 320.4.41
Inter socios improprios competit actio negotiorum gestorum, sed inter veros actio mandati, vel pro socio, 320.25
Habentes conductiones de publico, si assumant socios, an possint insolidum conueniri, & alios conuenire, 346.43.44
Socius an prohibeatur esse testis pro consocio in societatibus incidentibus, 230.10.31
Faciens plenam liberationem de omni debito occasione societatis, quamuis subiungat in quacumque causa, vel titulo, non tamen intelligitur quietare, nisi ex contractu praecedenti, 292.15
Per actionem pro socio, quando repetatur, quod vnus socius impedit, 320.27
An obligetur solùm pro ea quantitate, quàm in societate habet, & quid stante statuto, 336.39.40
Propriè dicitur, cum actus, qui geritur, non potest fieri citra ius, & nomen societatis, 320.18
Pars lucri non datur socio contradicenti etiam in his, quae licitè acquiruntur, & in vsuris praesumitur socius contradicere, 243.44
In quo differat à consorte, 320.7.8
Potest obligare consorcium etiam insolidum, & cum obligatione Camerali, & similibus clausulis, 279.1.2.14.44
Per mortem vnius Socij non finitur mandatum alterius, quoad negotia iam capta, 276.43
An obligetur solùm pro rata eius portionis, quàm habet in societate, 279.9.12.50
Inuitus, quis non potest effici, 276.4
Vtenteatur, an sit probandum merces, quarum occasione fuit contractum, esse versas in vtilitatem societatis, 279.15.& seqq.
Sciens aedificium, & contradicens, an habeat actionem ad demoliendum aedificatum, & quid in absente, & ignorante, & in eo, qui sciens tacuit, vel consensit, 314.43.& seqq.
Episcopus potest cogere ad restituendum lucra turpia, quatenus essent socio communicata, 243.45
Expensa facta praesumitur sumptibus facientis, etiam in socio omnium bonorum, 204.3.4
Pactum inter socios vt capitale non possit repeti infra triennium intelligitur, nisi interim per mortem alicuius socij non sit finita societas, & idem si dictum fuit in perpetuum, & semper, 276.33
Electio socij an debeat fieri de voluntate locatoris, 276.26
Quando teneatur ex contractu consocij, & possit obligari cum obligatione Camerali, poenis, & aliis clausulis, & quid stante decoctione, 391.33.& seqq.
Contractus ob non implementum resoluitur tam in vita socij, post quàm eius mortem, 301.16
Haeres socij debet perficere negotium captum cum defuncto, & quomodo hoc casu talia lucra communicentur, 276.41.42
3 Praefertur in venditione, & locatione soluto eodem pretio ab aliis oblato, 526.3
Non potest nouare, nec facere pactum de non petendo in praeiudicium socij, 401.46
Acquirens aliquid proprio nomine, quando teneatur communicare acquisita alteri socio, 547.13
Verba (à principio vsque ad finem appaltus) intelliguntur, si socij superueniant, 547.40
Assumptus in socium à principali conductore post insolidum agere contra debitores illius, prout potest insolidum conueniri pro toto effectu, 547.23.24
Compendium acquisitum post mortem socij ex pretio rerum communium, quas socius vendidit, & conuertit in aliam negotiationem, nec est communicandum heredibus eiusdem socij defuncti, 424.7
Emolumenta non veniunt, quando non tractatur de lucris ante mortem, nec de lucris perceptis ex rebus communibus post mortem socij, vt in appaltu, in quo dictus fructus percipiuntur, 424.8
Haeres qui sua culpa desinit esse haeres, non habet vtilitatem statuti, licet in odiosis sub statuto comprehendatur idem in socio, 406.3.4
Fideiussor ratione cuiusdam taciti pacti videtur suscepisse fidem gerendi negotium debitoris, non suum, idem in socio, & fratre, 459.9.10
Solutio vni ex sociis potest in totum fieri, & soluens liberatur, 401.45.46
Locatio pro se, & sociis intelligitur de praesentibus, non futuris, 547.48
Socius an possit locare rem communem, 752.8.13.20 4
Quando obliget consocium, si non fuit contractum nomine societatis, tam in particulari, quàm in vniuersali, & an detur actio contra tertios possessores, & pro quantitate non posita in corpore societatis, & an requiratur ratificatio socij, 725.4.& seqq.
Prauus est socius, qui impedit omne opus, 721.16
Non cogitur redotare filiam socij propter dotem amissam, 689.30.32
Macelli emens animalia praesumitur illa occidisse, & vendidisse pro seruitio communi, 632.17
Non debet occultum actum gerere, vt sibi, quaerat ex re communi, 714.17
Confitendo praeiudicat socio, 677.53
Inscriptio libri sub nomine vnius socij probat non esse contractam societatem, dummodo postea lucra non communicentur, 714.1.5.632.4
Creditum anterioris socij est prius soluendum, quàm alterius creditoris, 772.5
Impensa facta per vnum ex sociis inducendo vxorem est soluenda per omnes socios, 643.7
Locatio vnius valet respectu totius, non tamen est valida in praeiudicium socij, 752.15
Debita contracta per vnum ex fratribus sociis omnium bonorum pro assumptione in magistratum, debent esse communia, 643.6.8
Creditor, qui dedit pecuniam socio potest conuenire consocium, si illa fuerit conuersa in eiusdem socij commodum, 632.6.& seqq.
Pecunia accepta per socium pro suo particulari seruitio non acquiruntur societati, secus si postea fuerint communicata in negotio communi, 632.13.14
Industria socij plus conferens societati, quàm pecunia facit, vt conuentio sit iusta admittendo illum ad meliorem conditionem societatis, 768.30
Dominium rei communis non transfertur, & licitum socio vendicare portionem suam, 752.66.67
Potest agere contra minorem, licet nondum maiorem, vt declaret, an velit stare societati, vel inde recedere, 714.14
Per solutionem anticipatam incontinenti subsecutam non potest dici dominium integrum fuisse in socium translatum, secus, si fiat talis solutio occasione fructuum societatis, 679.6.7
Pactum est validum, vt vnus ex sociis habeat onus administrationis, & alter nullum laborem suscipiat, sed solam pecuniam ponat, 768.31
Lucrum an debeat esse commune inter socios, si pecunia vnius fuit communiter negotiata, 622.4.6.7

Inter

Inter socios tunc partes debent esse viriles, quando cætera sunt æqualia, nam alias diuisio est facienda respectiue ad ea, quæ sunt collata, 622.2.3.

Ratiociniorum redditio quando sit remissa inter socios, 670.10.12.

V. Rationis redditio.

Æquitas debet esse ante oculos inter socios tanquam speculum bonitatis, 718.16. Et

Ab eis est seruanda æqualitas prout in fratribus cum charitate, omissis apicibus Iuris, 768.21.22.c.728.17

Conuentio inducens inæqualitatem inter socios quando valeat itaut alter non sentiat aliquam partem damni, & lucrum communicetur, 768.23.

An permittatur socius paciscí, vt percipiant parem portionem lucri, quamuis imparia contulerint, & quid in societate omnium bonorum, 768.32.& seqq.

Filia an debeat dotari de communibus bonis sociorum vniuersalium, 643.13.14.

Si fuerit inter socios restrictum pactum ad particulare damnum subducitur à contracta societatis, firma illa remanente in aliis, & facta reductione ad æqualem communicationem lucri, & damni, 768.5.15.17.

5 Quando obligetur in solidum pro consocio, etiam respectu contrahentium, 967.35.

Non tenetur pro socio, etsi probetur versio in societate singulari, secus in vniuersali, 904.5.10.

Omnium bonorum non potest se eximere ab onere dotandi filiam vnius ex sociis, 904.16.

Debet prouocare ad diuisionem, vt possit vti portione sua absque participatione consocij, 948.46.

An soluat debita consocij, 904.12. Vbi limita.

Non obligat sine mandato sociorum fundarum, nec illius merces, quamuis ipse obligetur, 964.2.4.

Dicitur habere mandatum à consociis de obligando omnes, ac in plures distinguatur ille, qui cum vno contraxit, 967.40.

Tenetur de pecuniis versis in causam societatis etiam singularis, 967.39.

Probitas socij facit præsumptionem, vt omnia recepta posuerit ad vtilitatem sociorum, 904.8.

Contractus non debet claudicare inter socios, 944.8.

Quilibet sociorum habet portionem cuiuslibet partis etiam minimæ in re communi & pro indiuiduo possessa, 948.42.

Pecunia data socio potest ab alio consocio repeti, quamuis cum eo non fuerit contractum, si socius, qui illam recepit, eam conuerterit in societatem, 964.12.

Obligatio in solidum habet locum inter socios, quando ipsi gerunt actus sociales, tam per Institores, quam per seipsos, 967.36.

Promissio socij de obseruando contractum obligat heredem, quamuis societas per mortem illius sit dissoluta, 852.21.

Debitum contractum per vnum ex sociis vniuersalibus est soluendum per omnes, & si fuerit in diem, vel sub conditione, præstatur cautio de soluendo adueniente die, & conditione, 904.2.

Conuentio inter socios, vt fiat æqualis diuisio finita societate detractis pecuniis positis pro capitali, operatur, vt competat via executiua pro reddenda ratione administrationis ex eodem Instrumento, in quo fuit promissa diuersio, 852.25.

SOLEMNITAS.

1 Solemnitas requisita in actu concedendo an requiratur in reuocando, 168.1.

V. Reuocatio.

2 Solemnitas in antiquis quando præsumatur: & quod tempus debeat interuenire, 375.7.

Extrinseca non præsumitur ex spatio 30. in præiudicialibus & quo casu requirantur centum anni, 268.9.10.11. Et Quid contra maiorem, 268.32.

Vel si agatur de substantia actus, 268.36.37.

Enunciatio alicuius solemnitatis in exemplo arguit alias non enunciatas non interuenisse, 266.14.

Defectus solemnitatis exempli an possit opponi à Iudice ex officio, & an hoc cogatur facere, & detur appellatio, 268.16.17.

Quæ seruatur in distractione rerum priuatarum spectat ad ordinem iudiciarium, & ad arbitrium Iudicis, & omissa non vitiat executionem, sed licitum est appellare, 375.19.

Non est necessaria in bonis Ecclesiæ solitis locari, & quomodo intelligatur, 379.20.21.

Possessio longa, & patientia diuturna illius, cuius consensus requiritur, & modicum præiudicium faciunt præsumere solemnitates interuenisse, 303.12.

In quo differat a substantia actus, 318.34.

An requiratur in alienatione bonorum stabilium, seu mobilium, & fructuum confraternitatum, & Hospitalium, 400.22.24.

Solemnitas, quæ potest adhiberi ante, vel post actum præsumitur interuenisse per spatium longi temporis, neque tunc inspectio tituli probat eam interuenisse, 415.21. 3

Est præsumenda ex antiquitate temporis, 390.6.

Secus si non appareat de vera, sed præsumpta sententia, 415.31.

Non requiritur, quando alienantur terræ infructuosæ, & quid stante Paulina, ob quam hodie Episcopi curant non alienare, in consulto summo Pontifice, 452.2. & seqq.

Non est adhibenda in actu necessario faciendo per maiorem, 499.10

Indulta pro forma non potest omitti, 513.1

Statuti est adhibenda in remissione iuris, & expresso consensu mulieris, 519.54

Requisita per Paulinam an sit necessaria in repudiatione hereditatis facta per Prælatum in præiudicium Monasterij, 568.66.68

Constitutionis Egidianæ an seruetur in donationibus factis per minores, 474.1

Statutorum loci est obseruanda in adiudicatione, 545.3

Extrinseca præsumitur in actibus extraiudicialibus spatio 30. annorum, 554.43. Et

De ratione diuersitatis inter solemnitatem extrinsecam, & qualitatem notariatus, quare in ista præsumenda non sufficiant 30. anni, prout in illa, 554.44

Statutaria Vrbis attenditur in contractu gesto in Vrbe, quamuis alibi bona existant, 555.6

Contractus alias validus non vitiatur si in eo adhibeatur inutiliter solemnitas statuti, 555.23

An requiratur in renunciatione mulieris ex causa maioris dotis, 565.55

Non debet interponi in alienatione rerum, quæ sunt in periculo amissionis propter circumstantes tyrannos, vel aliam similem causam, 564.19

Patientia cum diuturnitate temporis facit præsumere interuentum solemnitatis necessariæ, 474.19

Omnes solemnitates præsumuntur interuenisse spatio 30. annorum, 433.52.59

In constitutione procuratoris facta per mulierem ad aliquid specialiter faciendum, si interueniat solemnitas per statutum requisita, non est amplius adhibenda, quando postea contrahitur, secus in mandato generali ad contrahendum, 409.34.35

Acquisitio momentanea ad effectum statim renuntiandi non consideratur, & valet absque solemnitatibus, 548.65

Non requiritur in executione actus iam facti, & causa 4

cognitum [illegible], 644.13.14.

Mulieres de iure communi validè contrahunt sine solemnitatibus, 756.24.

Præsentia Principis est loco decreti,& supplet omnem solemnitatem, 644.15.

Tempus 40. annorum sufficit ad præsumendum solemnitates, 754.43.

Ecclesia si recipiat bona pro suis necessitatibus non debet locupletari cum alterius iactura,& eius obligatio non potest dici nulla propter omnissas solemnitates, 750.2

5 Requisita in ipso actu alienationis debet interuenire in ratificatione, 981.44.

Dolus præsumitur in contrahente cum minore absque solemnitatibus, 825.30.

Tẽpus quinquennij quando suppleat solemnitatẽ, 879.18

SOLIDARE.

4 Verbum (solidare) inducit satisfactionem, 730.35.

SOLIDATIO.

4 Solidatio computorum est quædam confessio inter partes emissa, 728.1.

SOLIDVS.

1 Solidus quis dicatur, 51.14.

Donatio non insinuata vltra 500. solidos quando corruat hodie. si olim ex dispositione l.sancimus, C.de Donat.51.14.

4 Solidi obligatio hodie non inducitur, nisi exprimatur, quidquid aliud esset de Iure Codicis, 682.5.

SOLVTIO

1 Soluendo an quis sit, cui incumbat onus probandi, 125.26. & seqq.

Solui aliud pro alio an possit, 130.7.

Solutio est probanda per scripturam, si creditum illam requirebat, 168.7.

Magis considerari debet, quod est in natura actionis, quàm in facultate solutionis, 88.40.

Legati, & alterius debiti an sit facienda in domo creditoris, vel heredis, 128.1.3.

Facta in vno loco, an in eodem sit continuanda, 62.5.c.55.33.c.128.5.

Legati inualidi, & ante tempus an præiudicet quoad alia legata, 128.7.

Facienda est vbi de consuetudine debet fieri, 62.6.

Si fiat nomine alieno an videatur facta de eius mandato, 113.57.

Per manum alicuius censetur tanquam ab eius ministro, 113.58.

Debitor, vel creditor an habeat facultatem declarandi, in quã causam fuerit facta solutio, 105.6. & seqq.

In promissione dandi, quod ab alio soluetur minor summa debet attendi, si solutio fuit diuersimodè facta, 187.1. & seqq.

Tẽpus adiectũ solutioni præsumitur fauore debitoris, 8.6

Quando possit fieri per tertium pro debitore inuito creditore, 8.7.8.

Non censetur facta pro causa non liquida, 105.18.

Indeterminata debet limitari secundum petitionem præcedentem, 105.7.

Ficta non debet operari plusquam vera, 105.9.

Nihil refert, quod fiat diuersis vicibus, 105.12.

An præsumatur facta pro debito magis antiquo,& cuius dies cesserat: an pro vsuris, vel pro sorte, 105.13.& c.

Præsumitur, prout magis expedit soluenti, 105.15.

Non debet accelerari, 108.19.21.

Anticipata quando liberat debitorem, si recipitur à procuratore, 127.33

Offerens solutionem, vel petens dilationem ad soluendum, an approbet sententiam condemnatoriam, & excludatur ab appellando, 151.3.c.154

Facta pro debitore fiscali operatur, vt possit agi via executiua, prout fiscus ageret, 154.23

Præsumitur potius nomine proprio, quàm alieno, 150.25

Quilibet pro alio admittitur ad solutionem faciendam, etiam inuito creditore, 150.24

Debiti hereditarij inducit aditionem, 150.23

Offerens solutionem de bonis hereditariis facit se heredem, 150.22

Non inducitur nouatio, si mandetur fieri solutio sub conditione, 64.4

Si fiat pro eo in officio maleficiorum facit, vt ibi conueniatur, quamuis aliàs non posset:& idem in soluente pro debitore fiscali, 56.12.c.154.21

Quo casu possit fieri ante tempus, & an reprobetur quoad fructus census etiam de consensu partium, 8.3.33

Per exigentem cum mandato reuocato est nulla, quando adest scientia reuocationis, 18.38

An possit fieri cedenti, & quando acquiratur denunciatio cessionis, 20.24.& seqq.

Non liberat facta creditori non vero, quamuis fiat coniunctio, 20.30

Facta procuratoris, cum quo fuit celebratus contractus an liberet, si procurator est illegitimus, 20.34.36

Non valet quando fit posteriori creditori, si adsunt anteriores, 37.38.& seqq.

Promissio dicitur obseruata per solutionem interesse, 42.16

Si facienda sit ex forma Instrumenti creditori, & heredibus bona fidei possessoribus eiusdem Instrumenti, an si illud reperiatur in manibus alicuius, debeat probari titulus, 90.22.& seqq.

An præsumatur potius ex causa census, quam directi dominij, 188.14

Probatio leuior requiritur ad effectum solutionis canonis, etiam contra tertium: & quæ adminicula sufficiant, 188.15.& seqq.

Solutio per cedulam habet vim numerationis pretij, 287.89 2

Particularis an admittatur, si creditor non vult, 224.23.24

Non potest fieri cedenti post litem contestatam a procuratore in rem suam, vel post denunciationem, aut partis debiti receptionem, 256.16.21

Ab inuito dicitur facta, si sciebat, se posse cogi, 227.14

Præsumitur in causam, secundum quam solui debet iuxta morem regionis, 224.58

Ignoranter facta omissa exceptione compensationis an inducat repetitionem, 356.44

Extranei quando liberet soluentem, & acquiratur contra debitorem actio negotiorum gestorum, 388.5

In quam causam censeatur: & an pro sorte, vel pro fructibus, & ad quem spectet electio, 224.1.2

Cedit in causam summa debita purè, non in diem, 224.26

Conditio apposita solutioni illam suspendit secus circa augmentum, aut diminutionem, 307.7

Actus solutionis, si est certus, in quam causam debeat conuerti, declarabitur per protestationem præcedentem, & voluntatem protestantis, 224.77

Si promittatur an sit renunciatum priuilegio non conueniendi, nisi in quantum facere potest, 264.22

Simpliciter cedit in causam antiquiorem in pluribus causis vsurariis, non considerato, quod leuiores vsuræ currant pro debito antiquo, 224.43

Intentio de repetendo solutionem à principali debitore, non à creditore, ex quibus verbis protestationis colligatur, 310.43.45

Acceptatio litterarum inducit declarationem, quam causam cedant pecuniæ soluendæ,& obligationem per quam soluens non potest postea in actu solutionis declarare in aliam causam soluisse, 388.3 2

Determinata excludit electionem soluentis in casum per eum

eum declarandum, neque tunc attenditur, quæ causa sit antiquior, 388.12.17.

An debeat fieri sub prætextu per eum, qui acceptauit litteras sub prætextu, 388.4.

Præsumitur in causam magis certam, 224.20.

An possit fieri vni, si mãdetur solui duobus, 276.46.47

Dicitur non tantum ea, quæ fit obligato, sed etiam ab alio, 330.4.

Ficta & imaginaria operetur, quod vera, 214.29.

Vtilis simpliciter recepta tanquam pars spectans ad soluentem non inducit diuisionem debiti, 359.7.

Secundum, quod tempus debeat iudicari, quod fuerit facta, 370.8.

An possit fieri coniunctæ personæ, & habenti communionem, & offerenti cautionem de rato, 363.2.3.4.

Dicitur esse vera, licet actus sit fictus cum modus acquirendi non attendatur, dummodo acquisitum sit in veritate, & substantia, 321.14.

Facienda Prælato non obligat cum eo, qui est intrusus, 282.31.

Quæ fit patri tanquam legitimo administratori debet fieri cum expressione dictæ qualitatis, 365.5.

Nulliter facta prædecessori non potest ratificari in præiudicium successoris, contra quem prætenditur manutentio, 365.27.

Præsumitur in causam grauiorem in dubio, secus ex circumstantiis factis, & quales istæ sint, 224 67.

Non est facienda de alio, quod non detur, inuito creditore, 229.30.

Facta antecessori per confessionem, quando præiudicet successori ad effectum mandati de manutenendo, 365. 35. & seqq.

Quo casu intelligatur ad computum totius summæ, ita fiat extinctio debiti pro concurrenti quantitate, vel in vniuersitate illius, 224.76.

Facta patri de pecuniis, in quibus non habet vsumfructum non attenditur ad effectum acquirendi possessionem, 365.9.11.

De pecunia reprobata non liberat soluentem, 260.18.

An censeatur potius in causam fructuum quàm extinctionem sortis: & quid in alio accessorio, & pœnali, 224.3. & seqq.

In materia solutionum semper attenditur quod est verosimile, 224.95.

Præsumitur in dubio fieri ex summa, quæ infrebatur minor sactatio & sic potius ex lucro, quam ex capitali, 224.87.

Exceptio inobseruantiæ obstat, quamuis fuerit soluta pars pretij, & recepta in tempore: neque auditur volẽs solutionem facere de residuo extra tempus, 307.9.10

Est eligenda per creditorem præsente debitore, vt licitum sit ei contradicere, & si non concordant, est restituenda pecunia: & an sit translatum dominium, & committatur furtum, aut spolium, si non restituatur, & quomodo sit succurrendum creditori, stante ista contradictione, 224.11. & seqq.

Facta antecessori ante purificatam conditionem non præiudicat successori, respectu mandati de manutenendo, 363.40.

Summa soluta per debitorem compensatur in causam duriorem, quamuis creditor acceperit sub conditione nisi fiat solutio residui in suis terminis, 224.85.

Presumptio solutionis in vnam causam potius, quàm in aliam non procedit quando lex quæ imputandi animum præsumit non minus vult imputationem fieri in vno, quàm in alio, 224.78.

Soluẽs debet probare se in aliã causam soluisse, quatenus velit solutionẽ non cedere in causam duriorem, 224.6

Præsumptio iuris quod solutio sit facta in causam grauiorem retardat executionem Cameralem. & afficit onere grauiori probandi contrarium, 224.65.

Ordo soluendi attenditur etiam in soluente vigore sententiæ vt solutio prius cedat in primum caput illius, deinde in sequentia, prout in similibus dispositionibus, & restitutionibus pecuniarum, 224.66.

Vera numeratio ex quibus verbis colligatur, quando agitur de validitate actus, tam ad euitandam falsitatem, quam pro concordia testium deponentium de solutione per cedulam, 387.36. & seqq.

Sine protestatione an videatur spontanea & talis protestatio an censeatur repetita in subsequentibus solutionibus: & quando ex hoc intelligatur dispensus soluentis, quamuis agnoscatur debitum, 310.40.41.

Erronea etiam iuris causat repetitionem, vbi agitur de damno, secus de lucro, 324.15.

Perfecta an dicatur, quando fit confusio actionum in successione creditoris in bonis debitoris, vel è contra, 203. 3.4.

Hæredes creditoris tenentur, quemadmodum defunctus, ponere solutionem ad debitum grauius: & quid in statutis, & conuentionibus, 224.83.

Electio solutionis in causam leniorem quando admittatur de consensu partium: & quid si soluatur per interpositam personam, 224.37.38.

Solutionem facienti an competat potestas adjiciendi aliquam legem tempore traditionis, 224.55.

Antiquitas causæ non consideratur, si in solutione non potest, quod soluitur, vtique debito accommodari, 224 97.

Implendum post solutionem dotis dicitur modus, & non conditio, licet disponens vsus fuerit verbis sub conditione, & adsit clausula, nec aliàs, nec alio modo; 250.27.28

Aliquorum legatorum ante diem an faciat, vt alia debeant solui: & an idem sit respectu loci, 274.16.26.

Fructuum census, non opposita compensatione eius, quod debebatur non præiudicat quoad retentionem pro fructibus soluendis, 356.35.

Ex pluribus præstationibus an presumatur iustam causam præcessisse solutionis: & an debeat esse vnica solutio pro pluribus annis, 208.10.11.12.

Si in eodem Instrumento quis promittat soluere debitum pro alio, eidemque constituat certum salarium singulis annis, an sit facienda solutio in causam salarij, vel in extinctionem debiti, 224.69.

Exceptio solutionis potest opponi tam contra principalem, quam aduersus singularem successorem, 336.1.2.

Titulus non præsumitur in habente præsumptionem iuris contra se, quamuis longo tempore solutio ei fuerit facta, 208 3.

Fideiussor liberatur per solutionem facta principali, 310.34

In parte an possit fieri, 224.73.

Quando habeatur pro solutione quod de consensu contrahentium soluitur, 221.7.

Confessio de recepto an æquiparetur vera solutioni, ita vt ex ea fideiussor possit agere contra debitorem, 286.12.

Facta à debitore principali an constituat creditorem in quasi possessione etiam contra fideiussorem, 310.32.33.

Antequam solutio sit habita pro perfecta dicitur fieri incontinenti, ad hoc vt debitor possit declarare in quam causam soluerit, 224 62.

Tempus adiectum solutioni legati an faciat conditionem, & impediat transmissionem, 256.47.

Tutor verus, non tamen administrator, an possit recipere solutionem pro pupillo, 365.31.

Electio solutionis spectat ad debitorem, dum viuit, non ad eius heredes, 224.60.

Debitor allegans suum debitorem minorẽ, si compulsus per

Iudicem sit ad solutionem ei faciendam sine curatore, an excusetur, vel debeat appellare, 227.34.

In quam causam præsumatur facta per legem, si creditor, aut debitor non declarat, 224.5.

Protestatio, quod per receptionem partis non fiat diuisio, est facienda in actu solutioni, 359.17. & seqq.

Promittens alicui, vt delictum faciat, an possit illo sequuto solutionem facere eius quod promisit ob causam eleamosyna, 210.10.

Posita contra vnam partitam, quando præsumatur facta ad computum illius, 224.21.22.

Electio in causam vsurarum potius, quàm sortis non procedit si expressè solutio fiat pro sorte, 224.56.

Testator mendans solutionem fieri omnibus suis creditoribus, an intellexerit de illis, quibus debet fideiussorio nomine, 224.28.29.

Si fiat solutio creditori per debitorem duabus de causis, intelligetur de illa, pro qua aderat fideiussor: & idem in eo, qui debet ex vna tantum causa centum, vt pro 50. solùm dedit fideiussorem, 224.70.71.

Diuisio confessionis admittitur contra creditorem stante præsumptione, quod solutio censeatur facta in causam duriorem, 224.86.

Dubitum verum si conuertatur in solutionem pretij dicitur idem esse, ac si numerata pecunia interuenisset, 321.11.

In odium debitoris morosi imputatur vt solutio cedat potius in vsuram, quàm in sortem, secus cessante mora ad commodum approbatoris, 224.57.

Causa antiquior non dicitur respectu contracta obligationis, sed solutionis: & grauior est causa dotis, quàm antiphati, & attenditur qualitas personarum, iudicando etiam à solitis in huiusmodi materia solutionum, 224.59.96.

Fideiussor si in solutione non opponat exceptiones, quæ sibi competunt tam ex persona sua, quàm principalis debitoris, an repetat solutum & habeat actionem mandati, 227.25.26.27.

Debitor si non potest præstare, quod est in obligatione, an admittatur ad solutionem alterius rei, 229.38.

Suscipiens onus soluendi censiis, seu societates officij, aut quid simile an dicatur solutionem in pretio numerato facere, 321.6.

Si agatur inter debitorem qui soluit, & creditorem, ad cuius instantiam soluitur alteri suo creditori, solutio in quam causam cedat, 224.89.

Promissio solutionis vel repræsentationis debitoris ad carcerem quomodo intelligatur, & cui competat electio, 338.1. & seqq.

Soluendo dicitur esse qui dat pignora idonea, 527.25.

3 *Soluens vigore transactionis, si illud idem sit coactus soluere, quando repetat solutum, & qua actione, 417.38*

Pro residuo an præsumatur alias partitas soluisse, 570.33

Soluens debitum naturale non potest repetere, 483.25.

In debitum per errorem, & suscipiens terminum repetit soluens, 501.2.

Soluens procuratori reuocato liberatur, non constito de intimatione reuocationis, 505.38.39.

Sponte videtur soluere ob necessitatem causatiuam, 505.58.

Soluens patri legitimo administratori an liberetur, 401.3.12. Et

Quid si soluatur Auiæ & Matri quod debetur filio, vel nepoti, 401.10

Soluens partem debiti confessati non allegat exceptionem non numeratæ pecuniæ, 524.40.

Pactum de soluendis debitis vsque ad diem concordiæ excludit aliud tempus, 470.11.

Executor Testamenti partem soluens an sit præsumendum quod aliam soluerit, stante diuturnitate temporis, 570.34

Statutum concedens dilationem soluendi euntibus in exercitum prodest etiam illis, qui erunt in iudicio conuenti, 421.32.

Promissio de soluendis pecuniis respectu certæ rei emendæ, iudicatur sicut de specie, & facit, vt fructus, sint prout si species esset promissa, 579.3.

Soluere non debemus potius, quàm solutum repetere, 460.68

Arbiter declarans, vt durante descriptione focorum non teneatur quis soluere, 572.5.

Passio aliqua debet esse in sequestrario antequam soluat pro debitore, vt illa sit fidei testimonium, 485.14.

Solutio probatur ex coniecturis, 581.3.

Ficta non debet operari plusquam vera, 515.47.

Vni ex sociis potest in totum fieri, & soluens liberatur, 401.45.52.

In dubio in quam causam censeatur facta, 505.33.

Spontanea venit sub nomine exactionis, 505.59.

Quando ex noua causa retractetur, 408.5.

Rectè fit ei ad cuius fauorem actio dirigitur, & datur actio doli contra illum, qui stipulatus est, 455.24.25.

Metu mandati non dicitur sponte facta, 472.19.

Ob timorem Iudicis incompetentis non liberat, 485.2.4.

Vnius partis non inducit agnationem totius debiti, 485.18.

Æquiparatur promissioni de soluendo, 501.1.

Non est deneganda per eum qui non habet interesse, 507.18

Particularis non admittitur inuito creditore, 515.45.46.

Statim est facienda si non fuit præfixus aliquis terminus ad soluendum, 524.57.

An dicatur rectè facta quamuis pecuniæ non conuertantur in causam narratam, 555.7.

Decennalis an inducat obligationem pro tempore futuro: & quid in alimentis, 562.48. & seqq.

Quando declaret præcedentem obligationem ambiguam, 417.26. c. &c.

Vnius moneta facta procuratori domino, si in alia moneta sit soluendum debitum, 560.19.

Pro virili an inducat diuisionem debiti, & exceptionem non petendi nisi pro rata, & quid alter ex obligatis fuerit decessus, 566.20.23.

Probans solutionem siue realiter, siue per confessionem potest repetere à principali debitore, 593.4.

Quando possit recipi à coniuncto: & quid si habeat communionem: & an admittatur cautio de rato, 401.4. & seqq.

An sit facienda in moneta in qua fuit facta promissio, vel in alia æquiualenti tempore solutionis si non fuit immutata bonitas extrinseca, 560.9.11.

Debet fieri in pecuniis taxatis quando pensio reseruatur in scutis aureis ad rationem carolenorum tot pro quolibet scuto, & quid si dicatur ad computum, 560.14.24.

Promissio de soluendo est solutio creditore volente, cui dicitur satisfactum quoquomodo illius desiderium adimpleatur, 553.12.

Facta ei cum quo fuit contractum etiam nomine alieno est valida, & inducit liberationem quamuis non constet de mandato, 514.27.

Anticipata facta administratori an valeat, 505.30.

Seruus rectè recipit solutionem eorum, quæ debētur ratione peculij non potest tamen nouare, vel delegare, 401.48.50

An possit fieri filio si actio & obligatio fuerit quæsita patri ex contractu illius, 401.8.25.

Maior probatio requiritur per eum qui prætendit solutionem indebitè factam quando lex ei resistit, 569.28.

Approbatio actus nulli censetur facta per solutionem in vim illius secutam, 429.18.

Obseruātia solutionis nō requirit præscriptionē, & sufficit vt solutio sit facta semel vel pro parte debiti, 560.7. c. 417.59

Quando

E Quando præsumatur facta ab hærede ex pretio rerum hæreditarum, c.570.26.

Vnius partita si probatur per Instrumentum, an inducat præsumptionem quòd fuerint confecta instrumenta de aliis partitis, 570.31.

Solutio æris alieni an spectet ad vsufructuarium, seu ad hæredem, 585.15.17.

Scire an quis præsumatur consuetudinem Regionis in qua solutio destinatur, 565.14.

Stante statuto, quòd solutio debiti non possit probari nisi per instrumentum valebit probatio, si illud exhibeatur cancellatum debitori traditum, 593.29.

Adiectus poterit recipere solutionem, non tamen potest nouare, vel pacisci, 401.47.

Exceptio peremptoria, vt resolutionis, transactionis, & similis facit supersedere executionem, quamuis requireret altiorem indaginem, 411.25.26.

4 Solutio ex præsumptione iuris desumpta impedit executionem Cameralem & grauat aduersarium maiori probatione, 716.15.16.

Censetur facta in causam propriam & proportionabilem rebus acceptis, 750.7.

Probatur ex coniecturis, 739.38.

Per solutionem anticipatam fructuum inducitur pactum de non petendo sortem quod vtile debitori, ita vt talis solutio non sit improbanda, 679.23.

Actio primaua, & hypotheca non extinguitur propter solutionem reuocabilē maximè fauore dotis, 706.60.

Hæres grauatus ante restitutam hæreditatem potest recipere solutionem, & liberat soluentem, 636.8.9.

Creditor, & eius hæres tenetur solutionem debitoris ponere ad debitum grauius, 717.25.26.

Obligatio omnis tollitur per solutionem debiti, 675.36.

Soluens per multos annos canonem in alia specie quàm in conuentu, acquirit Ius quod non possit cogi nisi ad solutionem solitam, 644.35.

Debitum antiquum non consideratur respectu temporis contractus, sed solutionis faciendæ, 717.18.

Census præsumitur verus & factus ex pecunia numerata stante Instrumento super eo celebrato, & comprobatur per solutiones fructuum, 796.2.3.

Particularis non admittitur: & multa incommoda affert, 636.11.12.

Facta à non habente facultatem non recipiendi non liberat, 636.1.

Casus, in quibus non admittitur compensatio vbi solutio requiritur remissiue, 742.47.

Per solutionem anticipatam incontinenti subsecutam non potest dici dominium integrum fuisse in socium translatum, secus si fiat talis solutio occasione fructuum societatis, 679.6.7.

Pactum anticipatæ solutionis quando purgetur ab iniustitia, 679.43.

De anticipatis solutionibus remissiuè, & quando propter illas liceat muneris emere, & committatur vsura, 679.49 50.51.

Acceptans diminutam solutionem sibi præiudicat, vt aliud petere non possit, 689.45.

Pro solutione habetur, quidquid traditur de consensu contrahentium, 652.12.

Anticipata prohibetur in censibus, non tamen reddit contractum vsurarium, 679.30.31.

Vtilitas & æstimatio si non est tanta in parte respectu partis, quanta in toto respectu totius, facit contractum indiuiduum, in quo non admittuntur particulares solutiones, 717.23.

Promittens vltra canonē debitū soluere ducatum vnum, nō censetur promisisse solutionem Canonis, 675.16.25

Exceptio solutionis admittitur contra obligationem Cameralem, 740.39.42.

Depositum est faciendum in loco publico apud Aedem sacram, & deponenti solum incumbit interpellare creditorem ad recipiendam solutionem aliàs videndum deponi, 686.5.6.

Momentanea non inducit liberationem, 713.36.

Facta Tutori præsumitur versa in vtilitatem pupilli, 720.28.

Si fiat personæ illegitimæ non liberat debitorem, 761.18.

Tres solutiones annuæ siue bimestrales aut semestrales faciunt præsumi retro solutum, prout in omnibus dispositionibus, etiam iuratis, & subrogatio loco illarum, 716.12. & seqq.

In solutione facienda de viribus patrimonij, seu de bonis Testatoris hæres an teneatur de proprio, quamuis non fecerit Inuentarium, 656.17. seqq.

Constituens se pro alio solutorum est cogendus ad solutionem absque aliqua controuersia, 793.11.

Electio, in quam causam fiat solutio, spectat ad debitorem, non creditorem, qui tunc eliget, quando debitor esset in mora declarandi, 671.1.

Paritas vtriusque debiti non attenditur, quando adest certa voluntas debitoris, in quam causam soluat, 671.3.4.

Gratificatio in soluendo potius vni, quàm alteri quo casu admittatur, 767.62.

Soluens pro debitore potest petere cessionem à creditore etiam inuito, si pro debito aderat hypotheca bonorum; secus illa non adesset, 686.8.9.

Mandatum Iudicis non excusat soluentem, nisi facta prius insinuatione ei qui inhibuerat ne solueret, 636.1.

Aliud pro alio non potest solui inuito creditore, 698.30.

Promittens soluere æquiparatur soluenti quoad effectum approbationis, 667.14.

Soluens hæredi non facta perquisitione cum quibus conditionibus sit hæres, non liberatur, 636.6.

Sequestrarius non debet statim soluere, sed se opponere, vt solutio dicatur spontanea, & vt liberationem inducat immo etiam teneatur appellare, 704.37.38.

Solutio est facienda in pecunia si fuit promissa cum iuramento, 833.82.

Probatur ex coniecturis, & multo magis ex eis probabitur causa solutionis, 966.32.33.

Cursus temporis & qualitas personæ non solitæ differre exactiones quid operetur ad præsumendam solutionem, 826.49. c.960.4.

Tollit naturalem obligationem, 914.16.49.

Pactis debiti an dissoluat totam obligationem, 966.16.17.

Pecunia an fiat statim in ipso contractu societatis officiorum, seu postea, 963 9.

Præsumitur facta in causam antiquiorem, 962.41.

Soluens ad iussum Iudicis an liberetur nisi præcedat contradictio, 906.1.

Assertio soluentis quod soluerit de pecuniis alicuius non præiudicat aliis creditoribus post actum absolutū, 897.3

Debitor censetur potius soluisse debitum, ad quod tenetur nomine proprio, quàm pro eo, ad quod tenetur nomine alieno, 962.40.

Finis solutionis quando debeat attendi, 932.29.

Dilatio solutionis est implicitum quoddam mutuum, ex quo nihil potest percipi, 911.17.

Administrator quando præsumatur sibi soluisse, 816.31.

Pecunia soluta per manus alicuius an præsumantur soluentis, vel tanquam ministri, 930.44.

Fructus soluti quando computentur in sortem extincta societate, 900.22.24.

Mandatum continens solutionem faciendam alicui tanquam factori an operetur vt solutio dicatur facta taxa-

tiuè in causam negotij factoria vel potius demonstratiuè, 967.20.32.

Debitum quod descendit ex bonis si redigatur ad pecuniam quando possit solui in bonis, 853.83.85.

Datio in solutum rei immobilis est valida etiam sine subhastatione si probetur non potuisse illam vendi nisi pro pretio, pro quo fuit data in solutum, 811.13.

Allegans solutionem debet illam probare : & sufficit probatio præsumptiua, 860.5.

Aliud pro alio non potest solui inuito creditore, nec è contra, 853.47.

Soluens aliquid vt statim recuperet, non liberatur, si restitutio fiat ex pacto, secus si ex liberalitate restituentis, 961.39.

Qui soluit non sibi praiudicat, nisi pro illo anno pro quo soluit, quamuis etiam nihil fuisset protestatus, 933.18.

SOROR.

1 *Soror non debet excludi per filiam fratris defuncti, 15.10.*

Succedit sorori, & filij sororis prædefunctæ subintrant in locum matris ad hæreditatem amitæ, 78.1.

3 *Soror non dotata an concurrat cum fratre in hæreditate patris iuxta stat Vrbis per quod exeluditur filia dotanda, vel sufficiat separatam dotare quando interpellabitur, 504.14.*

Exclusa ab hæreditate propter masculos est dotanda à fratre tanquam ab hæreditate patris, de illius patrimonio, 504.10.12.

Sorores per stat exclusæ à successione fratrum sunt etiam exclusæ à successione sororum in statutis odiosis, secus in fauorabilibus, 449.1.14.

4 *Soror succedit fratri cum altero fratre, 651.29.*

Quæ habuit dotem à fratre de bonis patris dicitur dotata ab ipso patre, 689.21.

Debet succedere vnà cum patre, 685.3.

Statutum Vrbis excludit sororem, & filiam sororis existente nepote ex fratre, 709.1.5.7.

Sorores licet sint de agnatione Testatoris, non tamen filij sunt de eius agnatione, 621.11.

Statutum excludens sorores propter fratres defuncti excludit etiam filias fratrum præmortuorum, quamuis tolleretur omnis interpretatio, 673.47.48.49.

SORORES TERTII ORDINIS.

3 *Sorores tertij Ordinis an comprehendantur in priuilegiis concessis fratribus mendicantibus, 449.6.*

SORS.

2 *Sors principalis an dicatur diuisa si fructus diuidantur : & quid è contra si fuerit recepta pars census ab vno an talis diuisio extendatur ad fructus, 359.15.16.*

Recepta sorte principali quando possint peti accessiones ciuiles, & naturales, 244.33.34.

5 *Sors principalis quando admittat fructus ita vt illi sint in eam computandi, 920.32.51.*

Conuentio super sorte comprehendit accessoria, & vsuras, 924.47.

SPECIALIA.

1 *Specialia non sunt multiplicanda, 254.19.*

3 *Duo non decent simul concurrere, 520.10. c.573.36. c. 518.27. c.800.8.*

5 *Quando simul possint concurrere, 910.26.28.*

SPECIES.

1 *Specie perempta quando debitor liberetur : & quis dicatur debitor speciei, 62.9. & seqq.*

Species rerum sunt redigendæ ad quantitatem per æstimationem, 511.33.

Expressio generis continentis sub se species idem operatur, ac si esset facta mentio specierum, 546.26.29.

Species an indicetur quantitas reinuestienda, 688.19. & seqq.

Plus & minus non faciunt differre speciem, 751.90.

Minimum quando sit attendendum tam quando sumus in quantitate, quam in speciebus, 700.17.

Genus non comprehendit species, quæ distinguuntur à genere, 757.11.

V. Genus.

Si ponatur species, & genus circa eandem personam semper species videtur posita ob gratiam demonstrationis, non autem limitationis, 689.8

SPECTACVLA.

Spectacula antiquitus fiebant, & in eis vestes, quæ tauris obijciebantur quare vocarentur pilæ, 319.16.17 2

SPES.

Spes futura debet intelligi ex noua causa, 346.13. 2

V. Renunciatio.

SPIRITVALIA.

Spiritualibus annexa quo casu possint vendi, 119.12. c.120. 11.12 1

Spirituales causæ à quibus cognoscantur, 238.48.50 2

V. Laicus. Decimæ.

SPOLIATVS.

Spoliatus facto Principis quando sit ante omnia restituendus, 167.52 1

An restituatur, si per confessionem constat de notorio iuris defectu, 141.1.3

Exceptio rei iudicatæ quando impediat restitutionem spoliati, 142.4

Prælatus quamuis non possederit, an restituatur ad possessionem, qua fuit spoliatus antecessor, & quid in pensione, 173.10.12

Libellus dicentis se spoliatum, & reintegrandum, & manutenendum, an valeat, 173.19

Spoliatus non est ante omnia restituendus, vbi causa proprietatis non est salua, si agatur de possessione alicuius rei, quæ cum difficultate posset recuperari, dummodo non esset sub eodem Principe, 230.12 2

Spoliator Clericus an possit allegare priuilegium fori, 238.73

SPOLIVM.

Spolium an possit impediri, si spoliator allegat dominium ante commissum spolium, 142.13 1

An habeat locum contra negantem solutionem, 113.25

Quo casu mereatur executionem, si prima sententia fuit absolutoria, & secunda contineat condemnationem in spolio, 103.14

Exceptio spolij est odiosa, & restringenda, 174.16

Remedium spolij quo casu transeat ad heredem, 173.9

An detur, nisi probata possessione, 173.3

Est in rem scriptum, & perpetuum, 173.8

Clausula (non se adstringens, & omni meliori modo) quid operetur in remedio spolij intentati, 173.15

Spolium dicitur, non turbatio, si dominus fundi seruientis non permitteret alium pertransire per fundum suum, si ambæ partes starent super loco contentioso, 314.21 2

Exceptio spolij an admittatur ad impediendum processum, stantibus clausulis summariè, sola facti veritate inspecta, manu regia, & similibus, 206.1

Prætendens spolium an teneatur probare non adimplementum conditionis, 318.10.11.17.19.24

Condemnatio fructuum in spolio quando veniat : & à quo tempore, 206.14

An causetur per murum, sepem, aut quid simile per quod quis impeditur vti iure suo, 314.9.10

Subrogatus ad litem, & in defuncti an sit per prosecutionem causæ spolij, 288.31.32

Venditor patiens emptorem possidere quando excludatur ab actione spolij, 375.8.10.11

In ele-

In vlteriore solutionis si non concordetur, pecunia est restituenda debitori, & si non restituatur, est commissum spolium, 224.14

3 *Spolium committitur, si fiat deliberatio non praecedente mensura, & aestimatione, 512.1*

Non datur contra coheredem, 494.6

Nec in actu Iudiciali, & facto cum causa cognitione, nisi probetur notoria iniustitia, 502.13

Nec si probetur possessio anterior, 502.1

Nec quando ex conuentione partium constat de veritate dominij. 494.7

Nec illi qui facto proprio, vel sui authoris cecidit à possessione, 581.19

In spolio extraiudiciali non sufficit probare spoliationem, & priorem possessionem, prout in priuato, sed etiam iniustitiam spoliationis, 524.26

Conclusio super spolio debet esse, vt agens reintegretur ad possessionem, 494.31.

Administrator retinens bona, quae administrauit, non potest conueniri spolio, donec rationem reddiderit, idem in eius herede, 494.3

Non admittitur, si ex actu constat de non iure spoliati, 524.56

4 *Spolium est purgandum antequam ad vlteriora procedatur, 724.5.34.44.46*

Non datur cadenti a possessione facto proprio, 704.46

Excluditur si praetendens possessionem antiquiorem approbet recentiorem cum titulo, & bona fide, 704.2

Quando committatur per Iudicem, seu Principem nulliter procedentes, 734.6.11.12

Exceptio proprij consensus obest agenti spolio in prophanis, 704.45.55

Actio spolij conceditur, quando Iudex non rectè procedit in exequendo, 739.25.26

In spolio etiam Iudiciali est facienda restitutio non solum possessionis, sed etiam fructuum, & omnium accessionum vsque minimum quadrantem, 734.9

Possessio spoliatiua nunquam confirmatur, quamuis de nouo esset concedenda, nec datur retentio, quidquid factum sit, quando agetur conditione indebiti, 734.22.23.24

Patientia, & scientia multorum annorum facit praesumere implementum conditionis, vel illius remissionem ita vt ob iustum defectum non possit agi spolio contra eum, qui ingressus est possessionem, quidquid alias talis actio daretur, 704 8.9 10

5 *Spolium vt intret, est necessaria notoria iniustitia, 974.17*

Possessio antiquior est probanda ad effectum spolij, 948 45

Actio spolij non datur, quando Iudex procedit praeuia citatione omnium, qui erant citandi, 974.1

An competat heredi, & socio contra coheredem, & consocium, 944...c.974.19

SPONSALIA, SPONSVS.

2 *Sponsus quando acquirat fructus ex dote perceptos, si non sustinet onera matrimonij, 224.21.22*

3 *Dos capta habetur pro completa in sponsalibus, 413.22.24*

SPONSALITIA LARGITAS.

3 *Sponsalitia largitas quando accipiatur pro donatione propter nuptias, 498.55*

Est vera donatio, & non reuocatur nisi ex causa ingratitudinis, 498.39

Quo casu sit habenda pro sponsalitia largitate, quamuis in Instrumento asseratur, quòd pecunia donata crescant in augmentum dotis, 496.52

SPONTE.

3 *Spontè factum an dicatur, quod fit liberè, & motu proprio, vel etiam ad alterius petitionem, 544.22.41*

Faciens aliquid blanditiis allectus non dicitur sponte facere, 544.27

Statutum requirens aliquid fieri vltro, seu sponte constituendo praemium, non habet locum in eo, qui tanquam Iudex sponte facit, 544.29

Spontanea solutio venit sub nomine exactionis, 505.59

Sponte soluens videtur soluere ob necessitatem causatiuam, 505.58

Dictio (spontè) an tollat allegationem erroris, 795.5.6 4

SPORTVLAE.

Sportulae debentur in causa finita per concordiam, 55.15. c.561.34 1

Iudex non habens iustum salarium potest accipere sportulas, 55.37

Non possunt accipi in summariis, 55.41

Quando debeantur Iudici ordinario: & an standum sit consuetudini, quantum pro illis accipiatur, 55.38

Arbitris debeatur, 55.41.43

Petens consilium sapientis an in totum sportulas soluat, 55.44

Non debent dari à pauperibus, 55.46

V. Salarium, Iudex.

Sportulae successerunt loco salarij, quod prius dabatur Iudici, 561.37 5

Non sunt dandae Iudici à parte, sed à notario, cui pars debit, & demum ipse Iudici, 561.38

Non possunt accipi per Iudicem Ecclesiasticum Ordinarium, seu Delegatum: & quid seruetur de consuetudine, & an illa sit valida, 561.1.7

De sportulis remissiuè, 561.30

Sportulae, quae debentur Iudici vigore statuti, post latam sententiam dabantur, etiam antequam iudicaret, si per illum non steterit, 561.36

Iudex Ecclesiasticus non habens beneficium, & redditum sufficientem non tenetur Ius gratis reddere, sed iustè recipit sportulas, 561.8.10

SPVRIVS.

Spurius an possit institui heres excluso fratre; 155.27. & seqq. 1

Est deterioris conditionis, quàm legitimus, 112.3

Quando, & quomodo debeat alimentari, 112.3. V. Alimenta.

Spurij an sint alendi iuxta dignitatem, seu necessitatem; 586.19.c.369.62 5

Nati ex vulgari foemina sunt spurij, non naturales, & succedunt matri, non patri, 562.66

STABVLARIVS.

Stabularius videtur promittere equum saluum fore, statim quod patitur illum in stabulo intromitti, licet non accipiat, 677.27 4

STATVA.

Statua posita in municipio an possit postea per ponentem remoueri, 358.36 1

Vxoris Loth semper remanet integra quamuis ab ea aliquid detrahatur, 217.54

Statuae aequiparantur thesauro ad effectum, vt acquirantur emphyteutae non domino directo, 453.7 5

Principum statuae erant antiquitus dextera porrecta in signum fidei in Rempublicam, 538.11.

Statua tota potest vendicari per legatarium, quamuis post illam sibi legatam Testator adiecerit brachium, quod prius tempore Testamenti non aderat, 781.11 4

Statua marmorea legata quando veniant, si legetur omne marmor, 811 5

STATVS.

Status iuris non mutatur ex differentiis locorum, 253.31 1

Status vltimus quando attendatur in beneficialibus, 574.8.11.& 5

Quid in possessione Iurium incorporalium, 577.15
Et quando constat de proprietate Iurispatronatus, & quomodo dicatur de hoc constare, 577.17.18
An sufficiat vltimus status secularitatis, vel requiratur probatio, quod alius alius status legitimus praecessit, 574.15.16
Praesens status rei quando indicat contingentiam de futuro, facit, vt censendum sit quem respexisse ad id quod euenire poterat, 563.81
4 Status vltimus attenditur ad hoc, vt possit dici quòd res sit solita locari, 752.3.4
Contractus est declarandus, si non eodem statu permaneat, 740.9.46
5 Status praesens attendi debet, non autem qui alias fuit, 976.4. c.885.19

STATVTVM.

1 Statutum quod maritus lucretur totam dotem, si superuiuat vxori, liberis extantibus, quibus debeat illam conseruare, an deroget dispositioni l. hac edictali, C. de sec. nupt. & quid in dote praesumpta, 197.1.&c.
Quando possit in totum excludere filios à legitima, 197.7
Tribuens lucrum dotis viro est fauorabile respectu vxoris, & odiosum quoad filios, 197.15.16
Excludens faeminas propter masculos an sit fauorabile, 197.17.c.148.4
Statuta an valeant, quod villa teneatur resarcire damnum, 171.20
Praesumitur in obseruantia, 39.3
Inhabilitans ad contrahendum an operetur extra Territorium, 124.33
Semper loquitur. . . .
Valet annullans Instrumentum post lapsum alicuius temporis, 52.23
An contineatur appellatione Iuris, vel Iuris Ciuilis, 99.1.& seqq.
Potius attenditur, quàm Ius commune, 99.9
Tollens appellationem in possessorio an sit ordinatorium, 103.16
Augens poenam contra negantem, & minuens ad fauorem poenitentis, quomodo sit intelligendum, 109.47
Requirens decretum interponi per tres dies ante an excludat, vt prius non possit adhiberi, 153.11
Loquens de donationibus, & an extendatur ad improprias, & eas, quae fiunt ob aliquam causam, 82.27.29
Etiam odiosum extenditur ex identitate rationis, 82.30
Excludens faeminas propter dotem magis excludit habentem causam ab ea, 157.1
Dubitatio non cadit, quando adest casus statuti, 157.4
Potest denegare iura communia, 157.5
Testator potius videtur voluisse sequi statutum, quàm ius commune, 157.6
Oblatio dotis facta per fratres, an sufficiat ad excludendam filiam, quae ex forma statuti fuit dotata, 157.16
Constitutio dotis, an sit facienda viro, vel vxori, vt possit dici adimpletum statutum mandans excludi faeminas propter dotem, 157.18
Exceptio exclusionis, an trahatur ad sorores dotatas ante statutum, 157.19
Quando arguatur de pacto ad statutum, 88.21
Vt stetur iuramento damnum passi, an dicatur includere veram probationem, etiam quoad incidentem, 41.23.& seqq.
Puniens eum qui voluerit corrumpere mulierem, intelligitur si actualiter corruperit, 36.52
Loquens in venditione debet extendi ad omnes contractus, 26.14
Non excludit causam dotis, quando est specialiter priuilegiata, 27.25
Prohibens venditionem extenditur ad emptionem, 27.14
Solemnitas statuti non est attendenda in muliera, & minore quietantibus ex causa necessaria, 27.47
Excludens interpretationem, non excludit bonam, & rationabilem, 15.22
Ex identitate rationis an extendatur, 15.19
In statutis idem operatur ratio tacita, quod expressa, 15.13
Excludens sorores stantibus fratribus defunctis dicitur etiam excludere filias fratrum praedefunctorum, 13.21.8
Extenditur, si adest maior ratio, in poenalibus etiam, 15.9.12
Quod dotata non succedat matri, patri, vel fratri, an excludat à quoque fuerit dotata: & de cautela, vt fiat renunciatio per mulieres, 15.1.& seqq.
Loci superioris non attenditur, nisi in defectum loci inferioris, 7.1.14
In concernentibus solemnitatem contractuum debet attendi statutum loci, vbi actus geritur, 9.1
Statutis ligari, & forum sortiri paria sunt, 9.2
Speciale derogat generali, 9.3
Confirmatum a Papa quando dicatur Papale, 9.4.5
Per se validum, licet confirmetur, non denominatur à confirmante, 9.6
Non potest fieri per Populum immediatè subiectum Sedi Apostolicae sine illius consensu, 9.7
Excludens faeminas propter masculos, est in honestum de iure communi, 9.10.
Particulare an praeualeat Prouinciali, 9.13.& seqq.
Loci particularis si non est incompatibile prouinciali vtrumque est seruandum, 9.25
Venit appellatione iuris ciuilis, 9.28
Statutum priuilegiatiuum, an indigeat publicatione, 296.45
Statuentium potestas non arctatur Territorio inter subditos, 253.11
Statutum dicitur Ius commune, & est seruandum inter ciues, & illis subditos, 308.16
Collegium, seu vniuersitas deliberans venire contra statutum concernens vtilitatem ipsorum videtur remittere iuramentum, 301.73
Contra ius commune, an possit fieri per ciuitates subiectas Sedi Apostolicae sine illius confirmatione, & quando confirmatio in forma communi sufficiat: & an talis in dubio praesumatur, 245.37.& seqq.
An veniat appellatione iuris ciuilis, & communis, 308.17
Interpretatio passiua surgens à statuta etiam in exorbitantibus admittitur, & quamuis verba nullam debeant recipere interpretationem, 305.14.15
Excludens faeminas propter masculos, an sit contra commune, 300.55
Disponens, vt maior 18. annis habeatur pro persona legitima, an habilitet solum ad contrahendum, vel etiam ad donandum, 233.21.22.23
Quod datur vigore laudabilis consuetudinis, est perpetuo dandum, & per contrarium statutum non potest tolli, 210.27
Laicorum contra iuramentum, an valeat, 233.57.58
Est seruandum per eum, qui contrahit in loco statuti etiam per forenses, 389.8.c 353.2
Reformat quamlibet conuentionem, 205.17.19.17
Vrbis derogat dispositioni l. omnimodo, C. de inoff. testam. non autem l. quoniam in prioribus, C. eo. tit. 259.31
Contra ius commune non debet duplicem effectum operari, 382.21
Neque extendi, 167.25.& sic
Interpretando, vt minus illud laedatur etiam contra proprietatem verborum, 202.10
Non confirmatum a Sede Apostolica, an valeat, & sufficiat

ciat confirmatio legati de latere, 300.48.49.52
Abrogatum non est in consideratione, 375.21
Potest inducere, quod fit per pactum, & de uno ad aliud arguitur, 300.20.357.30
Monachorum quando possit per Episcopum reuocari: & quid si adesset confirmatio Papae, 270.67.68
Est intelligendum cum effectu, 213.21
Quando liget personam sibi subditam, & sequatur quocunque vadit, & trahatur ad bona extra Territorium, 253.16.17
Applicans res alienatas ipso facto intelligitur si subsecuta fuerit traditio, 209.8
Quod non petens creditum suum non audiatur post certum tempus, an habeat locum in credito calculato, 273.51.53
Dominus Ciuitatis statuentium quando possit confirmare Statuta contra Ius commune, vel augere pœnam Constitutionum Superiorum, 245.45.46.47
Prohibens filium non posse obligari sine consensu patris, an sit adimpletum, si pater pro eo fideiubeat, 281.18
V. Creditor. Alienatio. Dos. Lucrum Dotis. Simulatio. Possessio. Sessio. Salarium
Prohibens non vocari aliquem in Ius extra dominium suae Ciuitatis non habet locum in debitore conuento in loco contractus, 389.7
Interpretatio secundum ius commune rejicitur in statuto derogante dispositioni legis hac Edictali C. de sec. nupt. 300.16
Dos assignata, à patre nepti an faciat, vt subintret in locum illius stante, statuto Vrbis, 359.30
Stante statuto, vt non possint donari bona Ciuitatis, nisi concordent sex partes Consilij, poterunt tamen quatuor partes, ex septem donare ob causam meritorum, 202.7
An valeat, vt debeatur certa quantitas pro interesse dotium, 244.51
Promittens restituere dotem, an intelligatur salua portione per statutum sibi delata, 264.3.13.17
Quod filia dotata, à patre, siue ab Auo non succedat, quomodo intelligatur, 259.23.24
3 Statutum comprehendit casum dolosum verum, non praesumptum, 406.10
Non excludit interpretationem rationabilem, 406.22
Attenditur tanquam casus legis, 418.2.c.556.19.
Contrarium iuri Communi debet restringi, 418.10
Dicitur Ius ciuile, & venit illius appellatione, 572.10
Recipit extensionem ob identitatem rationis, etiam in materia correctoria ad euitandam fraudem, 474.25.26
Habens duos intellectus declaratur, procedati in vno casu, vt minus à Iure communi recedatur, 576.11. c. 479.59.c.546.13.c.556.16
Statutum non extenditur ad casum fictum, 505.49
An possit fieri per populum non habentem iurisdictionem, 469.13.&c.
Non ampliatur nisi inquantum loquitur, 544.38.45.c. 418.19
Non dicitur confirmatum, si non probetur, quod praecessit ipsam confirmationem, 469.21
Non publicatum non ligat, & redditur inutile, quamuis in eo adesset clausula, quod ex nunc obseruetur, 464.22
Nec scientia sufficit, non facta publicatione, 469.24
Concludens actioni seu causae, est decisorium secus si concluderet Iudici quia tunc est ordinatorium, 524.50. c.486.30
Potest tollere vires, & probationes Instrumentis, quae aliàs de iure communi probarent, 490.11
Quando trahatur ad praeterita: & quid in negotiis pendentibus per appellationem, 499.39
Generale, an sit seruandum in loco vbi adest particularis constitutio, 513.17
Est seruandum cum omnibus suis qualitatibus in eo contentis, 566.16.&
Agens ex eo debet probare dictas qualitates, 546.52. c. 543.2
Debet addere Iuri communi, 545.12
Vnum ab alio declaratur, vt correctio euitetur, 536.19
Est publicandum in loco eminentiori, & consueto, vt liget. 536.1.2
Continens plura, & diuersa capitula potest recipi quoad vnum, & quoad aliud separatum respui, 516.4
Contrarium Iuri communi non confirmatur per superiorem aliis subditum, nec per legatum, 469.20
Qualitas praecedentis statuti non censetur repetita in subsequenti, si vnum non venit consecutiuè ad aliud, 490.17
Comprehensio non potest dici sub eodem statuto detractis qualitatibus, sed noua dispositio, 546.18
Statutum domicilij mariti, an attendatur in succedendo vxori defunctae, 581.10
Annullans obligationem iuratam filijfam. de quo iuramento loquatur, 576.19
Admittens ad ciuilitatem solùm eos, qui veniunt ad habitandum, non autem illos, qui habitant, an sit validum, 592.1
Loquens de dote non habet locum in ea, quae fuit nulliter constituta, 583.9
Qualitas agnationis, est verificanda, si per statutum exprimatur illa, 428.11
Disponens de hereditate ascendentium, an comprehendat patrem, & matrem, 428.2.15
Excludens dotatam per fratrem, à successione fratris habet locum in dotata à Sorore, 449.3
Concedens dilationem soluendi euntibus in exercitum prodest etiam illis, qui erant conuenti in Iudicio, 421.32
Mandans, vt non possit à primo creditore reuocari pecunia soluta secundo creditori intelligitur, si secundus consumpserit mala fide, 406.11
Ad fauorem masculorum non declaratur, vt redundet ad fauorem ascendentium, 448.52
Prohibens filiumfam. obligari, an comprehendat Clericum; 579.9
Tribuens executionem paratam contra possessorem rei censui subiectae intelligitur de eo, qui possidet nomine suo, secus si iure familiaritatis detineret, 450.15
Potest facere, vt possessio defuncti continuetur in heredem absque aliqua apprehensione, ita vt pariat omnes actus possessorios, 571.20
Vrbis vocans filios in conditione positos militat etiam in transuersalibus, 571.41.49
Originis non porrigit vires extra Territorium.
Iuris congrui an comprehendat Ecclesiam, 460.17
Concedens retractum concernit quietem vicinorum, 460.10
Exclusiuum fœminarum non procedit extra iurisdictionem statuentium, 581.8.c.431.20
Non censetur in dubio derogare dispositioni l. hac edictali C. de sec. nupt. quamuis possit derogare si hoc colligatur ex statuto, 463.2
Si excludit fœminas an comprehendat forenses, 431.26
In praeiudicium certarum personarum non semper potest fieri propter publicam vtilitatem, quando videlicet damnum priuati esset maius, quàm dicta vtilitas, 469.26
Vrbis de donatione in solutum est ordinatorium, 545.20
Requirens aliquid fieri vltrò, seu sponte constituendo praemium non habet locum in eo, qui tanquam Iudex sponte facit, 544.29

Minuens tempus appellationis, & nullitatis, est ordinatorium 524.48

Fingens solutionem post lapsum temporis tollit etiam obligationem naturalem, 509.39

Loquens de dotatione significat ius, non actum nudi ministerij, 504.2.& *in append.*

Est decisorium, si perimat litem confirmando laudum non terminata causa in tempore, 486.29

De habitatione, an extendatur ad impropriam, quam quis retinet per familiam, 464.22

Puniens eum, qui aliquem occidit cum familia, procedit, quamuis cum vno famulo occiderit, 484.12

Statutum Capituli non repertum in Archiuo Ecclesiæ nullam fidem facit, 482.17

De venditione verificatur in contractu Emphyteusis cum pacto affrancandi, 477.12

Vt vnus teneatur pro alio, quando valeat, 469.25.&

An sit irrationabile, & non intelligatur confirmatum per Papam per confirmationem generalem in forma communi, 469.18.19.&

An procedat, quando tertius, qui alterius delicto obligatur, non est in culpa in illatione damni, adeo, vt requiratur scientia damni inferendi, & quod illud prohiberi potuerit, 459.29

Requirens solemnitatem in contractibus minorum, an habeat locum quando fit melior ipsorum conditio, 565.56

Loquens in donatione procedit in augmento dotis facto per maritum constante matrimonio, 498.16.18.&

Quid in donatione remuneratoria, & in lucro dotis, & in accessoriis ad alios contractus, 498.4

Vrbis admittens præscriptionem 10. annorum, an comprehendat actus iuratos, 490.5.12

Vt testamentum insinuetur intra sex menses, aliàs sit nullum, non excludit, vt heres non possit interim adire, & exigere credita hereditaria quamuis forsam rem duceretur ad causam nullitatis, 485.31.& *seqq.*

Quod consignentur dotes competentes iuxta conditionem personarum, ac facultates bonorum intelligitur, vt non debeatur dos, nisi secutis nuptiis, & interim præstabuntur alimenta, 579.31

Quod soror dotata, à fratre non succedat fratri, si frater illam dotauit de propria portione sororis non erit exclusa ab hæreditate fratris, quamuis soror fuisset dotata de bonis communibus ipsius, & fratris, 504.5

Excludens Sorores à successione, & hereditate fratrum, excludit etiam à successione sororum in statutis odisis, secus autem in fauorabilibus, 449.1.2

Quòd agnati masculi præferantur omnibus agnatis fœminis transuersalibus vsque ad quartum gradum præterquam sororibus, & filiabus fratrum defuncti, quæ si concurrant cum patruo defuncti, cum eo pariter admittuntur, an habeat locum, si adsit patruo, & sorore nepos alterius sororis, 418.1.& *seqq.*

Vrbis c.130.lib.1. quod dos data sorori, à fratre ad eum reuertatur, non habet locum, nisi probetur, quod fuerit dotata de ipsius bonis, 504.7.9

Capituli absque consensu Episcopi non valet, vt quis non recipiatur in canonicum, qui non sit saltem ordinatus ad subdiaconatum, & non conualidatur per consensum superuenientem, ita vt neque sufficiat illum præstari per Vicarium, 482.3.4

Vt in datione in solutum fiat proclama ad hoc, vt habens ius veniat ad se defendendum intra certum tempus, intelligitur de illis, qui ignorantur, secus respectu certi possessoris, 502.21

Si simpliciter disponat, quòd non extantibus liberis, vir lucretur partem dotis, si mulier habens filios ex primo viro transierit ad secunda vota, & ex eis decesserit sine filiis, tunc maritus non poterit lucrari maiorem partem dotis, quam habeant liberi primi matrimonij, 463.13.& *seqq.*

Laicorum non comprehendit dominium in bonis emphyteusis, & ideo in eo non est locus egidianæ, nec aliis similibus effectibus, 447.21

Quod solutio debiti non possit probari nisi per Instrumentum, valebit probatio, si illud exhibeatur cancellatum debitori traditum, 593.19

Quod filia dotata, à patre, existentibus masculis, neque patri, neque matri succedat, si pater habeat vnicam filiam, & moriatur ea dotata, & vxor ex secundo matrimonio filios masculos, dicta filia non excludetur ab hæreditate paterna, à dictis masculis, 428.16

Rejiciens omnes exceptiones non dicitur rejicere exceptionem rei non traditæ, ita vt neque obstet obligatio Cameralis, neque iuramentum, & quamuis etiam exciperetur de re non liberè tradita, 411.10.11.12

Quod quilibet teneatur ad exhibitionem libri, seu Instrumenti, intelligitur, dummodo petens sibi exhiberi, probet suum interesse, & sufficit probatio per iuramentum, 439.57

Inducens præscriptionem procedit etiam in debito iurato, quando iuramentum non probatur aliunde, quàm ex Instrumento debiti, cuius robur, & ius per statutum eneruatur, secus si ex testibus probaretur, 490.15.16

Excludens fœminas quando habeat locum, requiritur, quòd adsit subiectio tam respectu bonorum, quàm personæ, & quod ista subiectio sit in vno, & eodem statuto, 431.16.17

Exclusiuum fœminarum propter masculos habet locum in bonis emphyteoticis Ecclesiasticis respectu vtilis dominij: contrarium seruatur in Rota, 447.17.& *seqq.*

Si excludat fœminas propter masculos habet locum, dummodo adsit subiectio tam respectu bonorum, quàm personæ, & ista subiectio sit in vno, eodémque statuto, 449.24

Stante fauore conseruationis familiæ admittitur in statutis non solùm interpretatio comprehensiua, sed etiam extensiua, fiet autem solùm restrictio contra masculos, quando ageretur de dotibus, seu alimentis, 449.23

Vrbis est decisorium, dum disponitur, vt à laudis arbitratorum, & à sententiis arbitrorum petatur reductio, & appellatio infra 10. dies, quibus elapsis laudum, & sententia firma remaneat, 524.46.49

Excludens fœminas propter masculos est fauorabile, maximè si agatur de exclusiones fœminarum à successione transuersalis, non autem patris, 449.19. *Et*

Quamuis sit odiosum quoad fœminas, tamen odiosum est in consequentiam, cum principalis ratio sit ob publicam vtilitatem, quæ præponderat, ideo fauorabile, 449.20

Heres, qui suâ culpa desinit esset heres, non habet vtilitatem statuti, licet in odiosis sub statuto comprehendatur: idem in socio, 406.3.4

In remissione Iuris, & expresso consensu mulieris requiritur solemnitas statuti, 519.54

Salarium, quod debetur Iudici vigore statuti per latam sententiam dabitur ei etiam antequam iudicarit, si per illum non stetit, 561.36

Sententia lata iuxta formam statuti non valet, aut constet de reuocatione, 470.2

Statutum potest derogare solemnitati subhastationum, 479.17.18

Argumentum de pacto ad statutum valet, & tam vnum quàm aliud strictè debet interpretari, 406.16.17

Vrbis loquens de minoribus intelligitur de minoribus 20. annorum, 555.21

4 Statutum debet intelligi, vt minus lædat ius commune, 752.44
Secus si veniat ad derogationem illius, vel præter illud, 685.11.12
Generale non extenditur ad causam dotis, quando dos esset in illo casu priuilegiata, 735.9.10
Dicitur casus legis & tollit omnem disputationem, 651.30
Excludens sorores propter fratres defuncti excludit filias fratrum præmortuorum quamuis rejiceretur omnis interpretatio, 653.47.& seqq.
Loci, vbi quis decedit, attenditur, siue condiderit testamentum, siue ab intestato obierit, 709.10.11.
V. Locus.
Prohibens generaliter ne filius quoquomodo obligetur, & contrahat comprehendit etiam obligationes impropriæ, & donationes, & institutiones, 781.34.35.36
Intentio statuti est commensuranda à potestate statuentium, vt voluerint disponere quoad personas sibi subiectas, 709.20.& seqq.
Sermo generalis statuti non comprahendit personas, & loca priuilegiata, 710.27.29
Non ligat eum, qui non habitat in illius præiudicium, 709.18
Defirens patri hereditatem filij an intelligatur excludere sororem quæ de iure communi succedebat fratri cum patre, 685.7
Originis defectu potestatis non excludit à bonis extra territorium statuentium, 709.15
Excludens fœminas propter masculos comprahendit etiam vxorem forensem effectam ciuem ita vt bona loci originis, & habitationis deferantur secundum statuta illius loci alia autem iuxta statuta loci ciuilitatis, 623.21.22
Potest derogare legibus continentibus ius positiuum, etiam tacitè absque eo quod sit necessaria expressa clausula derogatoria, 685.5.6
Habet locum in casu ficto, prout in vero, si adest eadem ratio, 613.15
Excludens fœminas propter masculos fundatur in ratione conseruandæ agnationis, 661.13
Si prohibeat alienare bona in forenses est validum, & dicitur fauorabile non odiosum, quamuis esset pœnale, & disponeret de certa specie personarum, 775.13.14
Debet aliquid addere iuri communi, & non esse superfluum, 688.10
Mulier exclusa à statuta, non excluditur à relictis in testamento, 631.31
Forum sortiri, & statutis ligari æquiparantur, 709.22
Ratio generalis statuti non attenditur, si ex eius dispositione fiat restrictio ad casum in eo expressum, 607.22
Indistinctus modus loquendi statuti, denotat indistinctam mentem statuentium, 702.57
Renunciatio statuti etiam iurata non valet quando illud est inductum ob publicam vtilitatem, vel priuatam inseparatam à publica, 735.4.5
Si admittat solum masculos ad successionem excludit fœminam descendentem ex masculo, nulla habita ratione repræsentationis, 695.12
Interpretatio stricta est facienda in statutis, 685.14
5 Statutum debet restringi ad terminos iuris communis, maximè in odiosis, 947.15
Est seruandum per forensem in concernentibus solemnitatem contractus, 854.30
Vrbis mandans in recognitione primæ scripturæ esse adhibendos tres testes quomodo intelligatur, & an habeat locum in causis piis, 865.43
Vrbis c.158. lib.1. procedit in creditore ex causa mutui vel similis negligente petere debitum per 16. annis, secus in actione competentem ex laudo, 994.7
Excludens sororem à successione stantibus fratribus excludit etiam nuptam extra territorium, 886.3
Non debet esse superfluum: & quando recipiat interpretationem à iure communi, 913.17
Est strictè intelligendum, in casu vero, & non ficto, 885.11
Quomodo tollatur per non vsum, 965.2.3
Est declarandum vt minus lædat Ius commune, 976.6
An possit facere, vt valeat institutio captatoria, 908.16
Recipit interpretationem passiuam à iure communi, 920.8
Tollit omnem dubitationem, & est præcisè seruandum, & illo stante nihil aliud queritur, 885.8
Vrbis tanquam confirmatum à Sede Apostolica comprehendit etiam Ecclesiam, & quascumque personas, 913.14
Requirens subhastationem mobilium an habeat locum quando offertur pecunia, vt vendatur pro satisfactione crediti, vel in aliis rebus quarum pretium potest certificari in nundinis, 811.9.13
Ius Ciuile attenditur in causis decidendis vigore statuti Vrbis, 933.9
Consuetudo, per quam statutum non fuit vsu receptum valet, & illud non attenditur, nec in foro poli, nec in foro fori, quamuis esset per Papam confirmatum, 965.2
Temporis cursus non requiritur ad hoc vt sit derogatum statuto si adest scientia superioris, secus illo ignorante, 965.7
Dispositio statuti super immobili non potest verificari, 954.16
Vt conseruetur ius ciuile in Vrbe, est decisorium, 971.4
Confirmatio statutorum Vrbis præseruat statuta particularia locorum prout etiam illarum consuetudines, 965.19
Forensis an ligatur statuto Vrbis loquente de præscriptione, 994 9
Derogatio statuti exorbitantis à iure communi magis admittitur, & quomodo probetur, 965.16
Originis quando præsumatur notum marito, 886.15
Perusinum requirens insinuationem in testamento, quomodo procedat, 869.1
Non porrigit vires in exterum, nec in eum qui non habitat, vel non possidet in loco subiecto statuentibus, 824.32
Loquens de actu expresso an procedat in tacito, 831.20

STATVTVM VRBIS.

Statutum Vrbis l.1. c.24. procedit, vt filia à quocumque dotata intelligatur exclusa à successione omnium, 652. 10.11.12
L.1.c.30. disponens, vt dos reuertatur ad fratrem dotantem habet locum præcedente vxore, non autem si vir prædecesserit, 769.8.3
L.1.c.141.& 145. Emanauit solum ob fauorem agnationis, 702.53
L.1.c.144. admittens legitimatum ab intestato ad successionem paternam pro medietate, quomodo intelligatur, 653.22.
L.1.c.145. procedit ab intestato, 664.45
L.1.c.145. disponit, vt filij, & nepotes masculi excludant filias, non quòd filiæ excludantur per patruos, 664.21
L.1.c.146. an excludat fœminas, si non adsunt fratres defuncti, sed patrueles, 653.43.44.
L.1.c.149. requirens subscriptionem donantis, & duorum testium, non procedit in cessione facta titulo oneroso ex causa transactionis ad dirimendas lites, 706.22.23
L.1.c.149. habet locum in donatione præsumpta, 693.8
Prohibens filium fam. etiam clericum obligari, non militat in filio habente peculium castrense, seu quasi, 713.12

De duabus sententiis conformibus exequendis intelligitur quatenus sint iustæ, & validæ, 691.27
Defert in totum marito dotem, liberis extantibus, quibus illam tenetur reseruare iuxta iuris dispositionem si autem non adsint filij quartam partem dotis quo ad vsumfructum, & proprietatem, 627.9.17
Prohibens exigi pœnas conuentionales, non habet locum in pœnis legalibus in conuentionem deductis, 770.17
Excludit matrem, sororem, amitam, existente nepote ex fratre, prout idem est in filia sororis, 709.1. & seqq.
Excludit sororem dotatam à successione bonorum dotantis, & aliorum, 664.4
Solemnitas Statuti Vrbis non est adhibenda in contractu celebrato Romæ nomine mulieris cum solùm attendatur locus ratificationis, 706.24
Cessantibus Statutis Vrbis prius seruandum est ius ciuile, quàm canonicum, 611.23

STERILITAS.

2 Sterilitas quare dicatur salsugo, 217.51
3 Si probatur ante executionem petitam non attenditur obligatio cameralis, 534.40
4 In rebus sterilibus sufficit solus vsus ipsius rei, 615.40

STERNVTANS.

2 Sternutantes quare salutentur, 284.68.69
V. Salutatio.

STILVS.

1 Stilus dat iurisdictionem, 154.18
Facit ius, & habetur pro lege, 191.2
Concernens ordinatoria Iudicij est seruandus, 100.61
Qualis esse debeat, vt sit seruandus, 153.23
2 Stilus fori est seruandus per Iudicem, non tamen est actus nullus, si non seruetur, sed datur appellatio. 353.23
Romanæ Curiæ potest in aliis Curiis allegari, si est per Pontificem confirmatus, aliàs secus, 236.29
3 Stilus Curiæ debet attendi, 544.54
Quomodo probandus remissiuè, 545.36
Romanæ Curiæ debet seruari per Iudices inferiores, 516.31
Notarij quoad extensionem clausularum cæteratarum est probandus, 447.2
Fori, in quo causæ ventilantur, est seruandus, non autem Curiæ delegantis, 516.12
Omissio Stili, qui adhibetur per notarium, arguit Instrumentum suspectum, 479.56
In executione attenditur stilus Iudicis exequentis, 545.21
4 Stylus tunc pertinet ad decisionem quando tota victoria causæ pendet ab ista probatione, 752.84
Seruatus in faciendo examine per vnum ex litigantibus non potest impugnari ab altero tanquam sit contra Ius, si etiam ab eo fuit seruatus, 694.9.55.56
Rotæ non attenditur in lite vertente in partibus, 604.13
Notariorum tollitur, quando apparet de conuentione clara partium, 609.19
Non dicitur introductus stante varia obseruantia, & sententiis difformibus, 752.87
Curiæ est attendendus, & habetur pro lege, & forma, 745.22.& seqq.
Qui est contra ius, & qui respicit decisoria, non potest induci per Iudices deputatos ad Ius reddendum, imme requiritur probatio consuetudinis quod actus fint tot, & tales, qui deuenerint ad notitiam populi, vel maioris partis, 694.52.& seqq.
Receptio iuramenti testium, potest de stylo committi notario, 738.36.
Iudices deputati ad Ius reddendum, non possunt introducere stylum contra Ius: & quæ requirantur ad illum inducendum, 752.85.86
Varietas Styli facit, vt sit recurrendum ad ius commune, 752.88
Variè obseruatus non derogat consuetudini, secundum quam non requiruntur subhastationes in rebus minorum, 861.22 5

STIPENDIVM.

Stipendia quæ dantur magistris, & similibus, ob quam causam dentur, 397.70

STIPVLATIO.

Stipulatio confirmat, & auget primam dispositionem, & conuentionem, 96.12 1
Quando inspiciatur tempus stipulationis, 145.28
Valet ad fauorem infantis, & concepti, 145.25.27
Præsumitur interuenisse si in scriptura constat de promissione, etiam composita ab ignaro, & materno sermone, 64.19
Admittit strictam interpretationem, 70.29.30
Est valida pro omnibus, quibus etiam in futurum prodesse poterit, 49.17
Ex stipulatione notarij acquiritur actio ei pro quo stipulauit sine cessione, 49.18.19
Stipulans nomine descendentis an dicatur donare, 252.47 2
Stipulatio valet pro omnibus, quorum interest, & acquiritur sine cessione, 204.42
Annua an sit vna, & transeat ad heredes, quamvis illorum mentio facta non fuerit tamquam perpetua, 355.7
Pro altero quando subsistat, 332.17.& seqq.
In dubio videtur interposita ex eadem causa, ex qua fuit donatum, 332.3
Donantis, & donatarij an suffragetur aliis substitutis, 332.1.10
Stipulatio notarij, & primi donatarij pro substituto facit donationem irreuocabilem ad fauorem eiusdem substituti quamvis non fuerit acceptata per substitutum, 575.14.15 3
Magis facit actum irreuocabilem, 586.6
Conceptum in vno casu facit præsumi donationem liberam in alio, 498.24
Stipulatio in vno casu non trahitur ad alium, 769.16 4
Vltro, citroque non producit obligationem, nisi vtrinque sit interposita, 740.36
Prætoria de soluendo iudicatum interponitur ex necessitate, & habet tacitam conditionem, quod soluetur, si non fuerit appellatum secus in stipulatione voluntaria, 665.9.10
Habet fundamentum in personam stipulationis, 627.7
Est stricti iuris, sed sortitur naturam bonæ fidei cum interponitur pro dote, 769.19.20
Habere, licere, & non molestare, omnis iuris, & facti exceptione remota, cum promissione euictionis, continet factum successiuum, ita vt ex iure superueniente non possit molestia inferri, neque peti retractus, 672.18.19.20
Vnus ex correlatiuis ob inobseruantiam conuentorum non extenditur, vt alter possit prætendere similem rem ob contrauentionem pactorum, 740.27.29
Vtilitas contractus licet spectet ad tertium, tamen actio acquiritur stipulanti, cedenda est ei, pro quo fuit facta stipulatio, 627.6
Non potest in parte subsistere, 781.42.43
Comprehendit omnia, quæ ex mente contrahentium intelliguntur, quamvis ex verbis non concipiantur, subaudiendo actionem, & personam, 852.50 5

Vtilis

Vtilis non nouatur per stipulationem inutilem, 962.12.

STIRPS.

3 *Stirpis appellatione venit cippus domus, 431.2.*

STOCCHVS.

3 *Stocchus est contractus vsurarius & prohibitus, quando videlicet venditur aliquid indigenti pecunia pro cariori pretio, ita vt postea ab eodem vilius reuendatur, 549.21.22.*

STOLA.

2 *Stola quid sit, & significet, tam in Parocho, quàm in Sacerdote, Episcopo, fœminis, & aliis: & quando, & per quos deferatur: & qualis honor esset ambulare in Stolis, & an inter Sacerdotes idem operetur, quod pallium inter Episcopos, 298.55. & seqq.*

SDVDIVM.

2 *Tudij causa est minus iusta, quàm militia, 166.11.*
Absens causa studij habetur pro præsente, 166.10.
Pro expensis factis in studio per filium pater obligatur, 166.9.
Idem in Monasterio pro expensis per Monachum in studio, 166.7.
V. Absens.
Studiorum feruor euanescit sub aliorum perpetuitate succedentium, 184.19.
Legatum in subsidium studij debet præstari vbi legatarius studet, 62.1.
Studij causa habet multa priuilegia, & æquiparatur causæ piæ, & dei, quamuis non simus in studio Theologiæ, 61.3.4.
Facultas expellendi obstrepentes, & dantes similia impedimenta quando competat causam studij, 186.10.
V. Doctor.
Appellatio non datur in causa studij, 186.15.
Contra impedientes studia proceditur die feriato, 186.16.
Studiorum causa est ad publicam vtilitatem, 186.13.
Priuilegiatus non habet priuilegium cessante causa studij, 186.57.
2 *Clerici studentes non percipiunt fructus beneficiorum, nisi incumbant studio Theologiæ, seu Canonum: & an sufficiat, vt quis studeat in Iure ciuili, & in similibus scientiis, 283.29.30.*
Studentibus in legibus prodest, quòd sint Magistri in arte, 254.49.
Studere non dicitur, nisi quis cum effectu studeat, 217.90.
Probatio quod Scholasticus studuerit quinquennio, vel c. an admittatur, vt probetur tempus quinquennij, 277.14.
Conditio, si legibus studuerit an dicatur impleta per assecutionem doctoratus, & debet præstari cautio, saltem per quinquennium, 217.87.88.97.98.c.254.48.50.
Studuisse dicitur, qui mediocrem sententiam acquisiuit, 217.99.
Studium, & militia an æquiparentur, 231.19.
Bibliotheca relicta ad vsum studij continet proprietatem, 254.43.
An possit haberi per Abbatem cum lectionibus scripturæ, 212.46.47.
Relictum ob causam studij dicitur pium, 254.46. Et
Est certum, & potest peti, quando legatarius est effectus talis, qui possit dare operam studiis, 254.35.
Probatio studij de anno 1570. & 1572. an includat annum medium, 392.9.
Instrumentum debitum ex causa studij præsumitur prius factum, 257.25.
Priuilegium absentia causa studij non comprehendit distributiones quotidianas, 283.19.
Dispensationes de non residendo, & percipiendo fructus occasione studij etiam per sedem Apostolicam concessæ non valent sine consensu Ordinarij, 283.12.
Studiorum causa est fauorabilis, & dicitur pia, quoad studium Theologiæ, secus quoad alias scientias, 436.15.16. 3
Monasterium potest obligari pro expensis monachi existentis in studio, 436.1.
Tempus studij est competens, si sit septem, vel sex, aut quinque annorum, & est arbitrarium secundum qualitatem personarum, aut scientiarum, 436.6.9.

SVBAVDITIO.

Subauditio non datur, quando duo deficiunt, & facilius suppletur vnum, quando duo, 521.10. 3

SVBCOLLECTOR.

Subcollectorum beneficia sunt reuocata Sedi Apostolicæ, & ad istum effectum sufficit sola deputatio, & acceptatio, quamuis officium non exerceatur dummodo sint parati exercere, 574.1.2. 3

SVBDIACONVS.

Subdiaconus potest optare præbendam, seu domum vacantem, 894.22. 5
Præcedit Auditores Rotæ in Capella Papæ, prout Episcopi assistentes, Oratores Regum, secus extra, propter actuale seruitium, quod exhibetur Papæ, 84. 47.
Mancipati diuinis officiis in Cathedrali, seu Collegiata non habent vocem in Capitulo, nisi fuerint in ordine subdiaconatus, 894.1.16.

SVBDITVS.

Subditus coactus mutare an aliqua liciti possit capere, 34.39. 1
Subditus iurisdictioni Parmæ non ligatur statuto dictæ Ciuitatis excludente fœminas quoad bona alibi sita, siue statutum loquatur in rem, siue in personam, 431.21. & seqq. 3
Non potest dici quis in loco, vbi delinquit, vel contraxit, aut res est sita, 431.14.
Ratione domicilij quis efficitur subditus statuentium, 431.11.
Subditus qui non est Principi, potest obijcere, quod eius litteris non credatur in sui præiudicium, 640.12.15. 4

SVBHASTATIO.

Subhastatio est facienda secundum consuetudinem loci, vbi fit, 7.2. 1
Volens annullare subhastationem debet restituere pretium per licitatorem, 7.29.
Vigore decreti non ritè interpositi est nulla cum omnibus inde secutis, & inerat spolium, 122.7.
Debet fieri præsente pecunia, neque consuetudo in contrarium valet, nisi in specie probetur, 7.5.6.
Redditur nulla, omissa forma, & facit, vt restituantur fructus percepti, & percipiendi, 7.13.
An sit inualida, si fiat non obstante oblatione debitoris de soluendo, 7.16.17.
Facta partim præsente pecunia, & partim sine illa, an sit nulla: & quid operetur consensus creditorum, 321.4.6. 326.5. Et 2
An possit fieri per promissionem de accollando censum, 326.14.15.16.
Pretium debitum ex contractu ad mensuram si esset conuer-

tendum in extinctionem alterius debiti magis facit subhastationem spoliatiuam, si ante illam fuerit facta subhastatio, 318.8.
Iudicis arbitrio an stetur quantum tempus dandum sit in subhastationibus tam publicis, quàm priuatis & Ecclesiæ, Minorum, & Fisci, 375.15.
In subhastatione non attenditur depositum post multos dies postea factum, 326.17.
Quod datur de consensu contrahentium habetur pro solutione in subhastatione, quamuis adesset iuramentum, 321.7.
Dilatio debitori danda antequam fiat subhastatio non currit nisi à die notificationis, 296.6.
Actio de dolo datur contra Iudicem consentientem, quod emptor habeat fidem de pretio in subhastationibus, 326.12.
Expensæ pro subhastationibus sunt necessariæ, & detrahuntur tanquam æs alienum, 343.1.
In subhastatione an detrahatur . . . . .
In subhastatione an requiratur citatio, 365.1.4.
Creditor habet actionem ad pretium, de quo fuit habita fide in subhastationibus quando ipse vendidit, 326.3.8 9.
Executor vendens in subhastatione debet conuertere pretium in causam iudicati, quæ non impletur habendo fidem de ea, 326.4.
5 *Requiritur, quatenus testator det facultatem vendendi bona minorum, 479.8.*
Non est necessaria in alienatione rerum Ciuitatis, Minorum, & Ecclesiæ, 564.24. Et
An sit leuis solemnitas, 479.2.
Solet fieri ad probandam diligentiam, quando sufficit vndequaque probare, 479 22.
Est inuenta ad euitandas fraudes, quibus deficientibus cessat dispositio, 479.21.
Æstimatio debet præcedere subhastationem, 545.8. & seqq.
Consentiens subhastationi bonorum dicitur cecidisse à possessione facto proprio, ita vt excludatur à remedio reintegranda, quatenus fiemus in actu rescindendo per metum, aut vim compulsiuam, 524.29.41.
Solemnitati subhastationis non potest renunciari, 479.3
Bona Ecclesiastica possunt alienari sine subhastatione, 479.14.
Consuetudo, vel Statutum potest derogare solemnitati subhastationum, 479.18.
Adiudicatio est facienda præuia æstimatione per peritos, non autem per subhastationem, 489.27.
Impugnans alienationem defectu subhastationem non auditur, etsi prius solutio pretio, vel oblato realiter, & cum effectu cum melioramentis factis, 479.45.46
Alienatio rerum minoris an sit nulla ob defectum subhastationis, & dilationis non data per 20. dies, 479.1 & seqq.
Iudex potest prorogare tempus 20. dierum requisitum in subhastationibus vsque ad annum, non autem diminuere, 479.7.
Schedula in locis publicis æquipollent subhastationi vbi non adest præco, 479.4.
Iustum pretium arguitur ex subhastatione, saltem præsumptiue, 545.29 30.
Iudex adhibendo causa cognitionem super valore bonorum, & qualitate pretij iudicat, quod faceret subhastatio, in cuius locum ista cognitio subrogatur, 479.12.13.
4 *Subhastatio est nulla, procedens à radice infecta ob mandatum relaxatum in maiori summa, quam sit debita, 739.27.29.*
Non subsistit propter ommissum terminum ad reluendum, & ob non factas tres oblationes, & ob defectum citationis, & decreti ad deliberandum, 739.22.23.
Mora an purgetur post subhastationem, antequam sit secuta deliberatio, 708.46.47. &c.
Habens priuilegium Iuris congrui præfertur in subhastatione, & venditione necessaria facta à Iudice pro executione rei iudicatæ, 784.9.12.
Æstimatio quando debeat præcedere subhastationem, 706.4. & seqq. c.686.3.
Bonorum debitoris permittitur Iudici in extinctionem æris alieni cum facultate dandi illa in solutum creditori, 730.36.
An requiratur in alienatione rerum minoris, & Ecclesiæ, 861.19.21. 5
Est frustratoria quando pretium est adeo manifestum, vt non possit interuenire aliqua collusio, aut fraus, nec præiudicium vt res debitoris vilius vendatur, 811.11.
Cum conditione quod debitor possit bona reluere infra mensem non habet locum, si constet de oblatione Iudiciali per eum facta ante lapsum termini, 978.1.
Margarita, gemmæ, & alia pretiosa, in quibus cadit affectio, non debeant vendi absque subhastatione, & præuia æstimatione, sicut fit in stabilibus, 811.19.
Læsio ad effectum rescindendi subhastationem debet esse vltra dimidium iusti pretij, 926.15
Redditus annui an licite vendantur sine subhastatione per statutum requisita, quamuis constaret de solutione tanta pecuniæ, quanta erat sors principalis, 811.20.
Mobilium, si requiratur per statutum, ac procedat in rebus quarum pretium est certum, 811.9.15.18.

SVBIECTVM.

Subiecta talia sunt, qualia prædicata demonstrant, 214.22. 2

SVBINFEVDANS.

Subinfeudantis alienatio valet, si confirmatio fiat in vita ipsius, & quando etiam possit fieri post mortem in præiudicium Iuris quæsiti successori, 514.14. 3
V. Feudum,

SVBLOCATIO.

Sublocatio dicitur facta si conductor posuit in eius locum subconductorem cum cessione iurium, & ad commodum, & damnum, 547.53. 3
Non potest recedi à contractu sublocationis, quamuis dominium directum non esset apud sublocantem tempore sublocationis, 546.43.
V. Locatio.

SVBORNATIO.

Subornatio quando probetur contra subornantem per testem, qui dixerit se subornatum, 192.1. 1
V. Testis.
An requiratur leuior probatio in crimine subornationis, 192.3.
Reddit Testem inhabilem, 562.44. 3

SVBREPTIO.

Subreptio vitiat ipso iure litteras Papæ, 283.11. 2
Quando non noceat in his, quæ sunt expressa circa qualitatem beneficij causa demonstrationis: & quid in litteris Iustitiæ, 246.30.31.
Facit, vt gratia nullam mereatur executionem, 283.30.
Subreptio non datur quando non potest cadere in Principe ignorantia, 415.18. 3
Non attenditur in alienationibus rerum Ecclesiæ si constet de illius euidenti vtilitate, 415.3.

4 Non

4 *Non inducitur sine dolo, nec ex his, qua habent se adesse, & non esse, 763.48.53.*
Quando non attendatur, 765.56.
Scientia Principis in genere tollit subreptionem, 765.52.
5 *Subreptio tollitur ex clausula sublata, & decreto irritante cum verbis ex certa scientia, motu proprio, & similibus, 953.13.*
Vitium subreptionis inficit omnem concessionem, & per qua verba sit sublatum, 891.7.c.936.17.19.26.
Gratia de sui natura praeiudicialis non admittit subreptionem, nec requirit derogationem regula de non tollendo iure quaesito, 992.7.
Reseruatio Iurium Rectoris, & omnium interesse habentium facit vt gratia non possit dici subreptitia, 492.21

SVBROGATIO.

2 *Subrogatio in locum alterius per modum suppletionis, vel substitutionis, vel cumulationis qualiter fiat, 383.22.*
Ad lites, & ius defuncti an includat possessionem; & prosecutionem in causa spolij, 288.31.32.
4 *Subrogatio in genere quando valeat, 765.62.*
V. Subrogatum subrogatus.

SVBROGATVM, SVBROGATVS.

1 *Subrogatus in locum impediti acta eius sequi debet, 18.78.*
Quando subintret locum principalis, etiam in honore, & praeheminentia, 106.14. & seqq. c.44.4.
2 *Subrogatus assumit qualitatem principalis etiam in honore, & reuerentia, 298.4.*
3 *Subrogandus in casu mortis admittitur in casu remotionis, seu recusationis, vel similis, 522.20.22.*
Subrogata pro rebus fideicommissariis assumunt omnes qualitates illarum, & reputantur tanquam bona hereditaria, & fideicommissaria, 491.13. Et
Finguntur ab initio fuisse relicta à Testatore, 340.54.
Subrogata sunt eiusdem natura cum eis in quorum locum subrogantur, 446.30.56. c.357.60.
Subrogatus in casu, quo tutor renunciaret, seu decederet, admittitur etiam quamuis aliàs redderetur inhabilis, 322.16
4 *Subrogatus non potest habere plus iuris, quàm habet ille, in cuius locum fit subrogatio, 780.5.*
Nihil consequitur subrogatus, nisi constito de iure facientis subrogationem, 780.6
Bonorum in eorum locum, qua fuerunt alienata subrogatio debet esse eiusdem qualitatis & valoris, 763.67.
Subrogatum assumit naturam eius in cuius vicem fit subrogatio, 776.37
Tam in rebus quàm in personis, 791.14.16
Etiam in materia stricta, & correctoria, 719.9.10
Non solum in vniuersalibus, sed etiam in particularibus, & in subrogatione tacita, 614.9.10
Incertitudo bonorum non nocet si potest reddi certa ex bonis, qua tempore subrogationis, aderant, 765.57
Renunciatio simplex differt à renunciatione animo subrogationis facienda, nam illa mutat statum in omnibus, inducendo nouum actum: ista autem retinet pristinam qualitatem, 719.24.25
Loco bonorum fideicommissi facit vt bona subrogata efficiantur fideicommissaria, 765.56.63
Et quid in subrogatione pretij, 751.33
Subrogatus quoad anterioritatem hypotheca habet retentionem, quamuis non obtineat cessionem, qua solum requiritur ad effectum agendi, non retinendi, 772.3
Debet esse eiusdem qualitatis cum subrogante, 800.5
Immissio non datur subrogato in Iuribus defuncti, nisi probata possessione eiusdem defuncti, exemplo heredis, qui petit se immitti in possessionem bonorum iuxta in l.fi.C. de Edict. Di. Adr.toll. 780.4.13.
Subrogatum est eius natura cum re, in qua subrogatur, secus si in ea deficiat qualitas subrogantis, 989.23 5
Qualitates omnes subrogantis censentur repetita in subrogato, 943.27
Per subrogationem ad fauorem subrogati remanet primus locus cum omnibus priuilegiis prius competentibus, 843.16
Domus empta ex pretio alterius rei, & loco ipsius subrogata censetur esse in dominio illius, ad cuius fauorem fuit facta subrogatio, 989.22

SVBSCRIBENS, SVBSCRIPTIO.

Subscribens quando censeatur approbare etiam chartam vacuam subscriptam: & quid in societatibus officij respectu nominationis periculi vita, qua fit per subscriptionem in carta alba, 162.1. & seqq. 1
Subscriptio sola recognita sufficit in dispositione ad pias causas absque testibus, 603.20.22. 4
Subscribens videtur approbare omnia in scriptura contenta, secus si subscriptio fiat ad probationem non ad substantiam, & validitatem actus, 769.14.15.

SVBSIDIVM CHARITATIVVM.

Subsidium charitatiuum excludit compensationem, 728.36 4

SVBSTANTIA.

Substantia difficilius inducitur quàm qualitas, 318.19. 2
Differentia inter solemnitatem, & substantiam actus, 318.34.
Substantia contractus potius inspicitur, quam denominatio ad iudicandum an sit inter viuos, an causa mortis, 586.14. c.446.36. 3
Est prius probanda, vt possit deueniri ad cognitionem accidentis, & qualitatis, 688.36. 4
Negotij non mutatur per quamcunque multiplicationem verborum, 764.35.
Substantia actus si non est certa; non potest super ea fieri aliquod fundamentum, 923.7. 5
Difficilius censetur repetita, quàm qualitas, qua leuiorem probationem requirit, 962.59.
Negotij est prius terminanda, antequam deueniatur ad cognitionem accidentis, & qualitatis, 853.28.

SVBSTITVTIO.

Substitutio facta persona incerta an valeat, 30.28.29. 1
Substitutio est pracise probanda per illum, qui ex ea vult succedere, & an sufficiat tacita mens testatoris, vel identitas rationis, 273.12. 2
Non consideratur, si casus illius non venit, 275.1.
Secunda recipit interpretationem à prima, 369 9.
Non extenditur de persona in personam, neque de casu ad casum si induceretur pœna, 273.16.
Conditionis facilius tollitur, quàm simplex, 306.43.
Post mortem ipsorum est compendiosa, & continet vulgarem, 299.1.2.
In hereditate bonis quomodo intelligatur, 275.19.20.
Valet, cum certus de incerto est vocatus, secus si relinquitur incerto de incertis, 288.28.
Conditionalis facta in contractu transmittitur ad heredes conditione pendente, 247.6.
Directa, non fideicommissaria inducitur per facultatem capiendi liberè, & pleno iure, 245.12.15.
In reliquis bonis hereditatis contrahatur ad dotem prius relictam filia tanquam separatam, & exceptam, 275.28

Pupillaris an extendatur de persona ad personam, 273.7.8.9.
An sit valida, si non apparet de casu, in quo debet admitti, 220.15.
Facta coniunctim non separatim quando comprehendat vtramque personam restitutorum, 299.10.11.
Quæ fit in contractibus inter viuos an sit directa, vel fideicommissis, 247.8.9.
Incerta sustinetur si ex aliqua verisimilitudine potest declarari, 288.29.
Vulgaris quo casu non deficiat propter aditionem primi, 369.28.29.30.
Breuiloqua conceptis verbis communibus non minus trahitur ad fideicommissum, quàm compendiosa virtute clausulæ codicillaris, 369.5.
Quando possit diuerso iure censeri, 369.27.
Facta non filiis, sed extraneis nepotibus ex fratre non habet locum, nisi vterque decesserit, 299.3.
Reciproca an contineat fideicommissum, & quid stante clausula codicillari, & verbis communibus, 369.4.3.
Vulgaris per negatiuam (neque) aut copulatiuam, vel, simpliciter intelligitur in tota hæreditate, & verba (si hæredes non erunt) non poterunt resolui in singularitatem, 288.6.
Fideicommissaria debet intelligi de omni parte hæreditatis, quæ ad grauatum quomodocunque peruenit ex dispositione testatoris, 371.15.
Per nomina collectiua, si adijciatur aliquid futurum significans tempus successiuum, vel infinitum, continet vulgarem, & fideicommissariam, 285.18.19.20.
Non habet locum, quando fratres grauantur ad præstandum consensum alienationis cum præcepto vt si contrauenient priuentur hæreditate, & alius substituatur si contingat illam repudiari, 220.41.
In substitutione reciproca, quando substitutus post mortem duorum sit admittendus, nisi ambo illi instituti decesserint, 299.4.
Præcedens vbi deficit euanescunt omnes sequentes, quæ ab illa dependent, 288.4.
Vocati alternatiue intelliguntur per vulgarem, & succedente prima parte alternatiuæ expirat substitutio, 288.3.
Facta in contractibus donationis an acquirat vtilem actionem absenti substituto, vel requiratur in ea stipulatio, & detur reuocatio, & quid si substitutio fiat in aliis contractibus, 247.3.4.
Vulgaris ordinatur ad fauorem testatoris, & cessat eo ipso quod vnus ex pluribus hæredibus adiuit hæreditatem, & quod in substitutione fideicommissaria, 288.8.9.
Si fiat pluribus indefinitè coniunctim, & collectiuè, videlicet, si hæredes non erunt, dicitur facta in defectum totius corporis, substitutus non admittitur, nisi omnibus institutis deficientibus, 288.1.2.7.
Pluralis quando resoluatur in singularitatem, 299.6.
Si neque Titius, neque Seius sint hæredes, expirat quando vnus eorum adiuit, 288.3.
Vulgaris vt habeat locum, requiritur, quod institutus non sit hæres, nec adsit aliqua spes, quod possit esse, & quod alium hæredem non fecerit, 288.10.
Directis verbis facta quando trahatur ad fideicommissum virtute clausulæ codicillaris, 369.21.22.
Per pluralem numerum an habeat relatione ad eos, quibus fuit specialiter prouisum si in alio non potest verificari, 11.12.
Directa pupillaris ex quibus coniecturis inducatur, 275.17.18.
Substitutus vulgariter duobus, non admittitur, nisi decesserint duo illi, quibus facta fuit substitutio, 299.3.
An multiplicatur ratione conseruandæ agnationis, 273.11.
Vulgaris habet locum tam in hæreditatibus, quàm in legatis, & fideicommissis, 369.31.
Reciproca continet solùm vulgarem, & pupillarem in his qui sunt sub potestate testatoris, non autem fideicommissariam; & expirat adita hæreditate, 369.23.24.
Clausula in fine posita refertur ad vtrunque caput substitutionis, 423.27.
Cum aliquo onere si deficiant aliqui ex institutis non admittit alios, sed habet locum substitutio ex præsumpta voluntate testatoris, 288.15.17.
In substitutione extranei facta post mortem grauati absque mentione liberorum non subintelligitur conditio si sine liberis, 306.3.
Plurium diuersorum graduum per nomen collectiuum an faciat vt omnes simul eodem tempore concurrant, vel vnus post alium vocetur, 288.19.
Verba repetitiua geminata faciunt substitutionem secundum qualitatem, & conditiones adiectas, 245.30.
Directa difficilius inducitur ex coniecturis, quàm legatum, & fideicommissum, 275.10.
Donatio Clerici an subsistat, si fiat cum reciproca substitutione de descendentibus masculis, & de quibus bonis intelligatur, 381.7. & seqq.
Verba in substitutionibus (tunc, & eo casu) an restringant dispositionem, 273.24.
Non habet locum quando fratres grauantur ad præstandum consensum alienationis cum præcepto, vt si contrauenient priuentur hæreditate, & alius substituatur si contingat illam repudiari, 220.41.
Vulgaris in casu voluntatis extenditur ad casum impotentiæ, 288.2.
Mater secundò nubens an excludatur à substitutione fideicommissaria, vel pupillari ob non petitum tutorem, 219.13.16.
Donatio facta cum substitutionem est potius substitutio, quàm donatio, 351.4.
Scriptura non dicitur condita inter liberos, si in ea facta fuit substitutio filiis per fideicommissum de persona extranea, 235.80.
Testator si instituit plures hæredes, eisque, ipsorumque filiis substitutionem fecit, filij vnius erunt admittendi substituti respectu portionis paternæ non aliorum institutorum, 371.8.
Per clausulam (omni meliori modo) resoluitur etiam substitutio directa fideicommissum, 369.6.
Prælegata an veniant in restitutione fideicommissi, & si nihil fuit dictum de portione an idem operetur simplex substitutio, 369.13. & seqq.
Descendentes quamuis censeantur vocati per fideicommissum respectu primorum vocatorum, tam inter ipsos inducitur solùm vulgaris substitutio, 285.1.
Purificata conditione substitutionis potest per substitutos agi rei vendicatione ad consequendum bona donata, 381.22.23.
Conditio apposita in prima institutione quando referatur etiam ad substitutionem, 285.11.12.13.
Substitutio pluribus facta quando requirat concursum omnium, itavt pluralitas non resoluatur in singularitatem, 468.69.
Per verba illa (quibus suis hæredibus decedentibus sine liberis) dicitur relatiua propriorum nominum copulatiuè, & referunt coniunctim, 408.69.
In dubio præsumitur directa, & trahitur ad casum magis necessarium, 528.8.9.

Pupil.

Pupillaris non inducitur si testator se restrinxit ad sua bona, 528.13.seqq.
Fideicommissaria pluribus facta cum adiectione copulatiua, vel nominis collectiui non resoluitur in singularitatem, 468.74.
Facta præmorienti testatori dicitur vulgaris, 536.34.
Pro dimidia effecta caduca acuoluitur per ius accrescendi ad substitutum pro alia dimidia, 533.9.
Cum conditione, si sine liberis decederet, an sit pupillaris, vel fideicommissaria, 528.30.
De stirpe comprehendit agnatos iuxta ordinem graduum, 491.3.
Non comprehendit Emphyteusim, nisi exprimatur: idem in bonis non duraturis in hereditate testatoris post eius mortem, quamuis de eis potuisset disponere, 481.32.33.
Concepta per verbum (vadat) est directa, 542.23.
Pupillaris facta a matre filio non valet, sed resoluitur in fideicommissum, 583.17.18.
In substitutionibus fit extensio de persona ad personam si illa comprehenditur sub mente disponentis, maximè quando pluries testator dixit quod volebat bona permanere in agnatione, 487.11.13.
Testator deueniens ad plures gradus substitutionum quando censeatur inducere perpetuum fideicommissum, vel limitatiuè disponere, 536.46 48.
Facta puellæ, in euentum in quem efficiatur monialis, an valeat, vel sit reijcienda conditio tanquam impediens vitam contemplatiuam, 481.1.
Directa est magis necessaria pupillo, 407.12.
Substitutiones, & institutiones omnes deficiunt, si dependent ab ea, quæ deficit, 571.28. & 536.33.
In substitutione facta pro conseruanda agnatione non includuntur fœminæ, 428.9.
Omnes sunt reuocatæ in præiudicium substitutorum per Bullam Pij V. 496.23.24.
In substitutione proximiorum omnes qui sunt in pari gradu æqualiter concurrunt, 493.12.
Compendiosa directa facta à patre pupillo excludit matrem a legitima: & est verior opinio, & in praxi recepta, 407.5.6. Et
Comprehendit pupillarem, quæ dicitur expressa verbis generalibus, 407.2.3.
Pater, & filius censetur vna, & eadem persona, & in eis datur substitutio, 535.53.
Mater si obijsset tempore testamenti, substitutio compendiosa tempore pupillaris ætatis est directa pupillaris, 407.13.
Institutio, & substitutio, quando censeatur facta limitatiuè, dummodo conditio euenerit, 571.31.36.
In institutione facta in diuersis orationibus, omnes positi in vna habentur loco vnius respectu alterius, 522.4.6.
Continens pupillarem excludit matrem a legitima, 542.31.
Si fiat impuberi per verba communia, etiam restricta ad bona testatoris continet directam pupillarem, 542.27
Quando excludat matrem, 528.6.29.
An dicatur compendiosa, si fiat alteri si decesserit sine filiis etiam sine clausula (quandocunque) & an contineat pupillarem, 528.1.
Pupillaris dicitur testamentum filij, 542.60.
Et comprehendit omnia bona pupilli, etiam quæsita post testamentum patris, 528.19.
Et quamuis sit restricta ad bona testatoris, est tamen pupillaris, si constat de illius voluntate, de qua dicitur apparere si prohibeatur deductio legitimæ, & Trebellianicæ, 542.29.30.
Mentio pupillaris substituti etiis facta demonstratiuè, non conditionaliter an excludat pupillarem, 526.32.34.
Succedens per pupillarem substitutionem est heres impuberis, non secus, ac si ipse fuisset testamentum, 528.20.
Expressa facit cessare tacitam, 741.18.
Fideicommissaria cum adiectione copulatiua, seu nominis collectiui non resoluitur in singularitatem, maximè quando superest persona magis dilecta, 621.31.35. 4
Vltima fœminarum quando sit subordinata ad præcedentem, ita vt quemadmodum vocatio masculorum est relata ad tempus mortis institutorum, ita etiam ad idem tempus referatur vocatio fœminarum, & sit facta solum masculis, non existentibus, 659.18.19.
Post mortem plurium operatur, vt illi, post quorum mortem qui vocatus est, censeantur inuicem vocati 707.11.
Indefectum filiorum, & descendentium an habeat locum etiam non natis filiis, & descendentibus, 771.51.53.
Si fiat heredi de duobus antiquioribus de domo non restringitur ad duos primos antiquiores, sed illis duobus exclusis deuoluetur ad duos sequentes vt conseruetur agnatio, 644 9.
Prohibitio alienationis intelligitur facta in casibus, in quibus habet locum substitutio, siue illa præcesserit, & prohibitio subsequatur, siue conuerso, 774.15.16.
Vocatio filiorum, & descendentium an intelligatur de pluribus gradibus substitutionum in infinitum, si non adsint verba perpetuitatem significantia, 774.11.12. 17.28.
Si decesserit sine filiis, deficit illis extantibus tempore mortis, quidquid postea de eis contingat, secus in primogenitis, 771.42.43.
Maior dilectio facit cessare extensionem substitutionis de casu ad casum, 741.4.
Conditio deficiens in prima persona sequentem substitutionem inualidat, 774.9.
Reciproca admixta cum compendiosa non continet pupillarem quando est facta imparibus, puberibus, & impuberibus, etiamsi fiat mentio pupillaris, & cum adiectione verbi cuiuis, haredis, & adsit mater in medio, 684. 12.15. & seqq.
Clausula codicillaris habet naturam obliquandi verba ciuilia, & inducendi fideicommissum quando substitutio non potest valere iure directo, 774.32.33.
Vocatio cessat ob defectum conditionis non assumptis nominis, & insignium testatoris, prout ob eandem causam cessabit substitutio ab ea procedens, 773.18.19.
Expirat ob defectum conditionis, ita vt substitutus habeatur pro non substituto etiam in compendiosa continente vulgarem, pupillarem, & fideicommissariam, 747.1.2.
Compendiosa filio impuberi facta per verba directa extinguitur post pupillarem ætatem quamuis adsint dictiones aptæ importare infinitatem, 765.17.
Primus gradus si fuerit peremptus, quando possit substitutio incipere à secundo gradu, 771.45.50.
Subordinatio plurium graduum substitutionum continentium etiam vulgarem, vltra fideicommissariam, an faciat, vt caducato medio gradu substitutus per vulgarem ingrediatur locum illius, & succedat gradato, itavt remaneant bona heredi cum onere illa præstandi fideicommissario substituto, 747.19. & seqq.
Clausula (in stirpes) posita in fine substitutionis determinata ab vno, & eodem verbo (substituit) efficit vnitatem orationis, & respicit supranominatas, 741.9.
Sequentes in gradu admittuntur, si media substitutiones sunt caducatæ ob defectum conditionis, itavt succedant etiam primo heredi, tam in compendiosa, quàm

in fideicommissaria, secus quando filij positi in conditione possent dici vocati, ex coniecturis, vel ex consuetudine, & ex obseruãtia iudiciorũ, 747.15.16.17.
In fideicommissaria pupillari, & vulgari substitutione succeditur testatori substituenti, 661.2.17.
Fideicommissum inducitur propter digressum ad plures gradus substitutionum, & ob rationem conseruandi bona in agnatione, quæ non possunt conseruari, nisi vnus sit grauatus alteri restituere, 774.52.
Conditio, sub qua fideicommissarius est vocatus, si non euenit, sed deficit, tunc quoque deficiet substitutio fideicommissaria, 747.8.
Verba, quæ non continent clarè vulgarem substitutionem, sed sunt dubia, possunt etiam continere fideicommissariam, 774.57.
Testamentum potest incipere ab expressa substitutione vulgari, 662.6.
In Maioritatibus, & feudis vocatio sequentis non pẽdet à vocatione præcedentis sed quælibet de per se subsistit, ita vt à principio tot sint substitutiones, quot personæ vocatæ quarum quælibet acquirit dominium eodem momento, quo purificatur conditio, vel venit dies ex iure proprio non sibi transmisso, 771.35.36.37.
Testes duo sufficiunt ad probandũ quòd testator noluerit contineri substitutionem pupillarem sub expressa vulgari, vel quòd voluerit excludere matrem, 637.9.10.
Vocati omnium gradum substitutionum per fideicommissum repetit onus restitutionis de vno in alterum, 662.1.5.
In prima substitutione si fuit expresè dispositum de filiis primi gradus non potest secunda vocatio de eis intelligi, sed de nepotibus, 756.30.
Plures gradus substitutionum possunt causari ex vnico actu, & contextu verborum in personis diuersis origine, 771.38.
Verba (in vicem, & vicissim, vulgariter, & pupillariter, & per fideicommissum) an inducant substitutionem reciprocam, in qua continetur pupillaris, etiamsi fiat personis impuberibus, 684.8.
Sequentes substitutiones quando euanescant ob defectum primæ, 747.26.
Non sunt somniandæ, nec multiplicandæ substitutiones, etiam fauore agnationis, 629.27.
Testator mandans filias succedere in stirpes, & non in capita dicitur eas coniunctim substituisse, & voluisse omnes simul succedere, 741.8.14.
Omnes substitutiones an videatur subordinatæ quatenus ad primum vocatum bona vinculata peruenient, ita vt illo decedente antequam fideicommissum habeat initium euanescant, 771.39. seqq.
5 Inutilis, & caduca quando faciat aliam vtilem, 979.37.
Facta de certo tempore non comprehendit alterum tempus, 979.27.
Vulgaris taxatiua non continet pupillarem, 979.6.
Vulgaris comprehendit casum impotentiæ, quocumque modo illa eueniat, 979.32.
Facta in morte plurium an verificetur si vnus tantùm moritur, & alius non est natus: & quid si illa fiat in casu, in quo posthumus non nascatur an habeat locum in posthumo nato, 979.27.29.
Conditionalis euanescit propter obitum institutorum cum filiis, 828.2.4.
Per verba restrictiua (tunc, & eo casu) an admittat extensionem de vno ad alium, quamuis sit fauorabilis, 979.14.30.
Totaliter expirat, si ille, cui est facta substitutio pupillaris decedat viuente testatore, 979.5.
Præcedens comprehendens omnia bona non potest dici correspectiua cum sequenti prohibitione alienationis continente bona particularia, sed vtraque dispositio dicitur principalis, & de per se consideratur, 828.17.
Primus gradus substitutionis peremptus facit, vt non procedat secunda substitutio, 979.3.
Testamentum potest incipere ab expressa, & tacita substitutione vulgari, 979.38.
Prohibitio alienationis subsequens immediatè post substitutionem proximè præcedentem an habeat cum ea connexitatem & accessionem, 828.18.21.
Dictiones (quandocumque, & si sine liberis) posita in substitutionibus comprehendunt compendiosam, & fideicommissariam, 869.39.
Quod loco alterius substituitur, in omnibus, & per omnia illud repræsentat, 807.14.
Verbum (substituo) est obliquum, & etiam commune: & an talis vocatio dicatur per fideicommissum: vel substituere idem sit, quod instituere, 821.19.21.

SVBSTITVTVS.

Substitutio quod restituitur est de bonis testatoris, non restituentis, 120.29. 1
Substitutus quando possit facere præfigi tempus tam filio, quam extraneo instituto sub conditione nubendi: & qualis debeat esse talis terminus, 254.32.33. 2
Matri magis est fauendum quam substituto, 275.25.
Acquirit vtile dominium quando etiam primo donatario fuit acquisitum; & quid stante stipulatione pro omnibus interposita, 332.10.11.
Quo casu succedat ad portionem præmortui, 299.6.
Donatio si fiat ad tempus vt post illud alteri acquiratur: an cum dies venerit dominium transeat ipso iure in substitutum sine traditione ita vt ei competat rei vindicatio, 332.7.8.9. c.381.22.23.
In defectum filiorum, & descendentium, succedit cum non est amplius spes de illis, 288.25.
Cum licentia capiendi propria authoritate quando sit legitimus contradictor ad impediendam immissionem heredis, 245.13.
Stipulatio donantis, & donatarij suffragatur substituto, & illi etiam absenti acquiritur actio, 332.1.2.
Testator volens arma sua portari per substitutum, licet essent duo filij, intelligitur de primogenito, 288.30.
Conseruatio bonorum in familia an referatur etiam ad substitutos, 285.11. seqq.
In substituto per fideicommissum non datur adeptio hereditatis, nisi sibi restituatur ab herede scripto, qui illam adiuit, 220.40.
Conditio si sine filiis decesserit, si non est apposita in testamento an excludat substitutum, 305.1.3.
Filij in conditione positi in casu, quo vocantur an solùm dicantur substituti proprio eorum patri per fideicommissum, vel quoad portionem alterius, & quando censeantur expresè substituti, 371.11.14.
Quo casu præstet satisdationem nomine procuratoris substituentis, vel domini, 395.11.
Substitutus primus, & alij sequentes possunt compellere heredem ad confectionem Inuentarij, 448.33. 3
Admittitur post conditionem purificatam, quamuis implementum non duret, 481.8.
Quando excludatur per legitimatum, 477.2.
Ex ratione maioris dilectionis an colligatur testatorem voluisse pupillariter directò substituere, 407.14.15.
In casibus, in quibus substitutus non excluditur à Monasterio debet expectari mors naturalis grauati, cuius vita durante Monasterium capax bonorum habebit bona subiecta restitutioni, 481.3.5.
Maior coniunctio operatur, vt non sit admittendus substitutus

ſtitutus ad portionem præmortui, 468.76
Subſtitutus vſufructuariæ poſt eius mortem poteſt ante illius obitum adire, & mero iure ſuccedit, ac tranſmittit hæreditatem maximè ſi ſubſtituatur pia cauſa, aut Collegium, 528.40
Pia cauſa, quamvis non ſit immediatè ſubſtituta pupillo, ſed poſt matrem, tamen illa prædefuncta ſuccedit in locum ipſius, 528.12
Hæres grauatus alicui reſtituere ſi deceſſerit ſine filiis non excludit ſubſtitutum, ſi ingrediatur Religionem bonorum non capacem, 535.26
4 Subſtitutus excluditur, quamvis eſſet locus pius ob defectum conditionis, 747.12
Alicui, ſi ſine liberis deceſſerit non ſuccedit illis exiſtentibus, ſecus ſi vocetur in defectum liberorum, 659.16.17
Non eſt admittendus in defectum ambarum ſororum, niſi vtraque obierit propter dictionem (ambarum) quæ eſt collectiua, & vnam, & alteram requirit, 621.1.27
Si admittitur propter ſubſtitutiones medias ea ducatas, an debeat attendi quod ſit purificata conditio, ſub qua ipſe fuit vocatus, vel conditio adiecta primo hæredi, & ſub qua illi fuit facta ſubſtitutio, 747.28.19
Conditio ſub qua quis fuit ſubſtitutus, debet purificari, 773.5
Quando conditio deficit quoad primos inſtitutos operatur, vt numquam ſit locus ſequenti ſubſtitutioni, 747.23
Debet admitti ex coniectura ta mente defuncti conformi ſtatuto excluſiuo fœminarum, quando eſt de deſcendentibus, ſecus ſi ſit extraneus, qui tunc excluditur per fœminas, 664.18
Conditio proteſtatiua non cohærens, vel cohærens perſonæ an dicatur repetita in ſubſtitutio, 903.10.& ſeqq.
Deficiente ſubſtituto hæreditas remanet penes hæredem grauatum cum onere reſtituendi ſecundo, 747.30.31
Filiæ quando dicantur ſubſtitutæ ſuis patribus tantum referendo ſingula ſingulis, 741.10.12
Conditio, ſi ſine liberis adiecta in vulgari directa excludit ſequentem ſubſtitutum quamvis ille, qui cum liberis deceſſit, commodum hæreditatis non habuerit etiam in compendioſa continente plures fideicommiſſarias, & plures vulgares in fideicommiſſo, 747.13.14
Relicta nominatim ab inſtituto non debentur ab alio ſubſtituto, niſi ſimus ad pias cauſas, vel in materia fauorabili alimentorum, & ſimilium, 603.13.14. & ſeqq.
Sententia lata contra ſubſtitutum in officio contumacem non præiudicat tertio non citato etiam in conſequentiam quidquid aliàs noceret ſi fuiſſet lata contra præſentem, & ſe defendentem, 772.17
Mandatum ſubſtituti quando expiret per obitum ſubſtituentis, 737.32.33
Hypotheca, quæ datur ſuper bonis donantis an iuuat omnes in donatione ſubſtitutos, 683.8.9
5 Subſtitutus efficitur primus, ſi perſona primi quoquomodo de medio ſubducitur, 979.21
Quando dicatur excludere Monaſterium, 815.6.20
Subſtitutus ſubſtituti an cenſeantur ſubſtitutus pupilli, & ius ſubſtitutionis pupillaris tranſmittatur, 979.18
Vltimus non admittatur ſi conditio non fuerit in forma ſpecifica adimpleta, 979.11
Liberi teſtatoris ſolum excludunt ſubſtitutum ex veriſimili mente illius, 965.25
Propter defectum conditionis, ſicut vltimus ſubſtitutus non poteſt ſuccedere in locum medij, ita etiam non poterit ſuccedere primo, 979.20. Et
Admittitur etiam ex alio caſu, ad quem fiet extenſio propter maiorem dilectionem, 979.41
Teſtator non videtur voluiſſe plus concedere ſecundis ſubſtitutis, quam primis, 979.4
Perſona, quæ ex veriſimile mente teſtatoris poſſit excludere ſubſtitutum, qualis dicatur, 965.21

SVCCEDENS.

Succedens in ius alterius an conſequatur priuilegium ſui authoris, & an poſſit expellere conductorem pro vſu ſuo, 149.13.16 1
Succedens titulo vniuerſali non poteſt declarare voluntatem ſui authoris, 224.61 2
Succedens per pupillarem ſubſtitutionem eſt hæres impuberis, non ſecus ac ſi ipſe feciſſet teſtamentum, 528.20 3
Conuentio de ſuccedendo in bonis alterius eſt nulla, non accedente illius conſenſu, qui tamen poterit reuocari, 470.7
Statutum domicilij mariti an attendatur in ſuccedendo vxori defunctæ, 581.10.11
Pactum de non ſuccedendo patri vel matri valet quando paciſcens tantum percepiſſet, quantum ſua legitima aſcendebat, 470.27
Pactum filiæ de non ſuccedendo patri propter conſeruandam agnationem non eſt contra bonos mores & magis valet tanquam roboratum à ſtatutis idem diſponentibus, 470.30
Stante ſtatuto quod filia dotata à patre, exiſtentibus maſculis neque patri, neque matri ſuccedat ſi pater habeat vnicam filiam, & moriatur ea dotata, & vxor ex ſecundo matrimonio habeat filios maſculos, dicta filia non excludetur ab hæreditate paterna à dictis maſculis, 428.16.18

SVCCESSIO.

Succeſſio defertur proximiori ex tacita voluntate defuncti, 78.1 1
Mutua quando detur inter ſocios, collegas, commilitones, 115.9
Pactum, vt primus maſculus habeat ſucceſſionem an valeat, 245.24
Verbum (ſucceſſio) adaptatur propriè ad defunctum, 102.6
In beneficiis collatiuis, & Capellaniis non datur, nec habet locum delatio iure hæreditario, 77.10
Defertur ſecundum leges, nulla habita ratione Iuris canonici, 35.44
Prima cauſa eſt aſcendentium in ſucceſſionibus, 35.3.4
Matris datur cuilibet etiam vulgo quæſito, non tamen nato ex coitu damnato, quidquid aliud ſit in ſucceſſione patris, 35.5.& ſeqq.
Succeſſio perditur non ſolum per non petentem dari tutorem, & non compellentem adminiſtrare, ſed etiam per eum qui non petit confirmari non legitimè datum in teſtamento, 219.8 2
Proximiores in ſucceſſione habent tacitam voluntatem defuncti, 309.20
Confuſio vigore ſucceſſionis an fiat quoad actionem hypothecariam, 204.23.24
Si ad aliquam lineam ſucceſſio perfectè non peruenit, ſed pendente conditione, vel qualitate, ſi illa ſuperuenerit, an linea admiſſa excludatur, 218.82
Mater in ſucceſſione præfertur, 219.2
In pacto de futura ſucceſſione dolus an poſſit remitti, 306.37

3 *Successio in bonis liberti differt à successione in bonis patrui, vel aui, 419.13*
Successio non est de substantia essentiali legitimationis, 496.29
In successione patrui si supersit nepos ex tali filius fratris dicitur impropriè nepos, 456.30
Ius particulare, quod defertur iure contractus nominati debet regulari aliter quàm successio in bonis: vnde statutum exclusiuum fœminarum propter masculos ad hoc non extenditur, cum sit intelligendum respectu bonorum patrimonialium, quæ deferuntur iure successionis vniuersalis, 447.24
Statutum excludens sorores à successione, & hereditate fratrum, excludit etiam à successione sororum in statutis odiosis, secus fauorabilibus, 449.1.13
In loco inferiore si non adest ius particulare circa successionem, recurritur ad illud quod seruatur loco superiore, 456.71
In exactione creditorum, & iurium personalium attenditur locus, vbi à debitore inuito iudicialiter potest exigi in materia regulandæ successionis, 581.9
Legitima debetur iuxta æstimationem bonorum tempore mortis, valebit tamen assignatio facta filiæ in vita ob renunciationem successionis paternæ, etiam in minore renuntiante absque iuramento, & magis illo existente, 470.31.32
Prætendens successionem ante annum, & diem à morte tenetur petere renouationem, & ad minus fidelitatem iurare, quo non facto feudum perditur, 456.54.59
4 *Successio an deferatur per saltum de vna linea in aliam, donec superest aliquis, siue masculus, siue fœmina ex linea illius, qui fuit admissus: & quid in hoc operentur coniectura, 621.3.4.5*
Debetur vsque ad decimum gradum, excluso fisco, 697.11
Est sequela matrimonij, 653.17
Votum captandæ mortis consideratur tam in pacto futuræ successionis de tota hæreditate, quàm de parte, 692.30.31
Consanguineus concurrit in successione cum vtrimque coniuncto, quando testator simul vocat filios absque distributione portionum, secus si duo ex prima vxore vocarentur in dimidia, & alij ex secunda vxore in altera dimidia, 661.15
Existentia vocati ad successionem absque eo, quod declaret velle adire ad effectum excludendi eum, qui agit sine interesse, 653.35.& seqq.
Spes turpis successionis alienæ dicitur etiam in parte, quamuis in eo esset votum captandæ mortis, & in illo magis ista ratio attenditur, quàm in filio: & idem in Ecclesia, 692.59.60
Renuntians futuræ successioni aliquo accepto, si veniat contra renunciationem tamquam nullam, tenetur omnia restituere, 692.44
Pactum futuræ successionis affirmatiuum non validatur iuramento secus negatiuum, 692.24.28.29
Statutum si admittat solùm masculos ad successionem, excludit fœminam descendentem ex masculo nulla habita ratione repræsentationis, 695.12
Exclusus à successione per statutum, seu renuntiationem non admittitur ad opponendum contra legitimationem filij, 653.34
Est debita filiæ, & ei competit vtile interdictum, Quorum Interdictum, & officium Iudicis: quod etiam est in nepote ex fratre, 754.7.10.15
Vtrimque coniunctus an admittatur cum consanguineo in omni successione, ad quam admittuntur agnati, exclusis cognitis, 661.11.seqq.
Et quid si agatur de conseruanda agnatione, & in materia feudali, & emphyteutica, 661.8.12.20
Conuentio de non succedendo facta à matre non præiudicat filiæ, quæ venit ex persona propria, 785.12
Pactum an sit validum, si per stipulationem quis promittit habere licere rem alterius, quomodocumque ad eum perueniat etiam ex successione, 692.61
Cessio, & renunciatio futuræ successionis an sustineatur, si fiat authoritate Iudicis, & cum clausula omni meliori modo, & ob fauorem matrimonij, & propter conseruandam agnationem, & consuetudinem, & statutum excludens fœminas, 692.6.& seqq.
Vocatio fratrum, & illorum filiorum nasciturorum censetur ordine successiuo, & per fideicommissum: & quid si vocentur æquis portionibus, & quod vnus succedat alteri, 788.7.8
Verba (succedat maior filius) æquiparantur verbis, succedat maior ex descendentibus, 695.3
Testator mandans filias succedere in stirpes, & non in capita dicitur eas coniunctim substituisse, & omnes simul succedere, 781.8.14
Successio simultanea ex quibus verbis excludatur, 836.7 5
Pactum futuræ successionis reprobatur sine consensu eius, de cuius hæreditate agitur, 818.20
Consanguinitas qualiter sit probanda tam in materia successionis, quàm pro dirimendo matrimonio, 969.13
In successione si adest concursus, non potest dici, quod adsit persona, quæ debet admitti ex verisimili mente testatoris ad exclusionem substituti, 965.24

SVCCESSOR.

Successor in beneficio, maioratu, Episcopatu, & similibus, an teneatur ad expensas funeris, & ad quæ alia debita, 94.20. 1
V. Funeraria.
An debeat præstare salarium Vicario Episcopi antecessoris, 94.37
An possit cogi soluere expensas litis defuncti, alimenta pro ministris, & Ecclesiæ præstita, & ad alia debita contracta pro reparanda domo ruinosa, vinea inculta, & pro excarceratione etiam ex delicto proueniente, & in similibus casibus, 94.30.& seqq.
Quamvis non possederit, quando restituatur ad possessionem, seu pensionem, quæ fuit antecessor spoliatus, 173.10.12
Debitum communitatis contractum per antecessores quando grauet successores, & forenses, 196.32
Singularis non tenetur stare colono, nec è contra colonus successori, 20.7
Singularis, & heres potest conueniri propter pactum, quod auctoritate propria possint capi redditus itaut non liceat alienare bona in præiudicium contractus, 16.26
Singularis an teneatur stare colono partiario, 37.1.& seqq.
Necessarius an debeat stare locationi, & quid in immisso in possessionem ex primo, & secundo decreto, 37.4
Per translationem iuris vnius in alium, & per illius acquisitionem debet stare colono; quidquid aliud sit in successore per priuationem iuris, 37.6
Non cogitur stare locationi, quando locator non habet plenum ius, puta dominium, 7.16
Successor notarij tenetur ad custodiam cedulæ in actis exhibitæ, neque excusabitur volens probare amissionem per iuramentum, 262.52.55 2
In beneficio an debeat soluere debita non soluta per antecessores, 294.12
Onus super certo fundo quando transeat ad successorem, 294.55
Successor potest agere in iudicio manutentionis nomine Ecclesiæ, 402.8.9 3

Principis contrauenians facto antecessoris dicitur sibi ipsi contrauenire, cum sit idem Imperium, 599.21
Singularis non vtitur exceptionibus competentibus domino à quo rem habuit, quando requiritur declaratio voluntatis domini, 456.57
Ius competens actori datur singulari successori, 547.55
4 *Successor iuris præsumptione quantumcumque habeat alium animum censetur possedisse eo modo, & forma, qua defunctus possidebat tanquam sit vna persona cum eo, 779.17.18*
Non debet esse melioris conditionis, quàm Actor, 653.73
Non tenetur subire onera pro eo, à quo nihil habuit, 784.4
Lex præsumit existentiam scripturarum in successore, in dignitate, & statu, 736.16
Concordia non nocet successoribus, neque absentibus, nisi per maiorem partem vniuersitatis sit facta, 721.4.5.& seqq.
Lis, & causa, & instantia inchoata cum antecessore transit ad successorem in dignitate qui etiam conuenitur ex eisdem actis, & causa in eodem statu manente, 736.18.19.20
Verba (heredes, & successores) comprehendunt non solum tria genera heredum, sed etiam legatarium, qui in re legata dicitur heres, 724.13
Pactum de ingrediendo possessionem authoritate propria, non potest exerceri contra singularem successorem, 633.11.12
Locatio facta ab antecessore extinguitur per superuenientiam successoris, quando fuit nomine Rectoris non Ecclesiæ, etiam quod esset ad tempus promissum, 606.1.5
Transactio facta per Rectores de rebus Ecclesiæ sine solemnitatibus non ligat successorem ita vt non conualidetur, quamvis postea illæ interuenerint, 674.2
Prædecessor non obligat successorem, 606.12
5 *Successor non obligatur ex facto antecessoris præiudiciali Ecclesiæ, 916.33*
Ligatur concordia facta per antecessores, 893.54
Indignitate non reuocat contractus gestos cum subdito ex causa onerosa, 891.10
Debet vti iure sui authoris cum sua causa, & vitiis approbando in omnibus gesta eius, 967.17
Potest recusari, si antecessor erat suspectus, si suspicio fuit causata respectu dignitatis non personæ, 809.24

SVCCESSOR.

Successorum appellatione quo casu veniant solum successores sanguinis, 917.2
Exceptio, quæ obstat cedenti, & actori, debet etiam obstare singulari successori, 906.9

SVCCVMBENS.

3 *Succumbens in plenario Iudicio, opposita incidenter simulatione non prohibetur proponere eandem simulationem in alio Iudicio per viam principalis petitionis, 445.18*

SVFFICIENTIA.

2 *Sufficientia electi est cognoscenda ab Episcopo per examen, 211.21*

SVFFRAGANEVS.

1 *Suffraganeus, & eius subditi, quando possint cogi per Archiepiscopum ad suscipiendam delegationem, & perhibendum testimonium in causa appellationis, & in similibus casibus, 169.10*
V. Archiepiscopus.
Suffraganei, quibus conceditur plena libertas non censentur exempti à Iurisdictione Diocesani, nisi vt non possint excommunicari, 327.28 2

SVITAS.

Suitas habetur pro aditione, & immixtione, & idem operatur quod in aliis aditio, 732.52 4
Est indiuisibilis, & non potest dici quoad quid sic & quoad quid non quoad substantiam, secus quoad effectus, qui diuiduntur, vt filius sit suus respectu vtilium, & non præiudicialium, 732.58.59
Dicitur quoddam ius intellectuale directum, non flexibile propter patriam potestatem, & identitatem personarum inducens immediatè continuationem dominij, 732.50

SVLMONA.

Mitra Pontificalis missa per Innocentium 7. Ecclesiæ Cathedrali Sulmonensi, quid significet, 893.38 5
Sulmona, vel Selmona, vel Sulmontina, an sint idem quod Sulmo, 893.36
Ciuitas Sulmonensis de quo tempore fuerit decorata dignitate Episcopali, & quando eius Episcopus interuenerit, 839.1
Ecclesia Sulmonen. an fuerit appellata plebania, & quomodo denominetur, & de mutatione nominis, 893.2.25.28
Episcopatus Sulmonen, & Valuen est vnus, & ab vno Episcopo regitur, & vtriusque negotia ab eo tractantur, 893.9.12

SVMMA.

Summa minor debet attendi in promissione dandi, quod ab aliis soluatur, si diuersimodè fuit solutum, 187.1. & seqq. 1
Minor summa, quando ad maiorem redigatur, vel è contra, 187.7
Coaceruatio summarum, quo casu fiat, & illis diuisis media eligatur, 187.2.10

SVMPTVM.

Sumptum ex alio sumptu registrato in actis alterius causæ an faciat fidem vigore Innocentianæ, 859.55 5

SVMPTVS.

Sumptus litis, & alimenta debentur filio propter præsumptionem filiationis orientem ex lectura attestationis etiam non publicatæ, 567.25 3
V. Alimenta. Filius. Filiatio.

SVPERFICIARIVS.

Superficiarius non potest alienare sine consensu Domini si pro re conducta aliquid soluit, 460.18.19.20 3
Equiparatur Emphyteutæ, 460.6.9

SVPERFICIES.

Superficies prædiorum debet esse libera emphyteutæ vsque ad Cœlum, prout quod est subtus terram vsque ad profundum, 453.10.11 3
Dicitur facies cuiuscumque rei, quæ oculis cernitur, & omne id quod est supra solum, 460.7.8

SVPERFLVVM.

Superfluum est probare, quod apud omnes habetur pro confesso, 78.7 1
Potius tolerandum est, quam vt damnum alius patiatur, 76.10
Superflua verba potius indicari debent, quàm, vt dissonant contra voluntatem defuncti, 216.20 2

SVPERSESSORIA.

2 *Superſeſſoria reuocatio, an requirat citationem, 321.2*

SVPERVENIENTIA.

2 *Superuenientia clericatus quando tollat ius quæſitum alicui, 368.9.10.12*
V. Clericus.
Inutile à principio conualidatur per ſuperuenientiam Iuris ex poſt facto, 219.41

SVPPLERE.

1 *Supplere poteſt pars quoad iuriſdictionalia, quæ alias facere tenebatur, 7.*
Index quando ſuppleat in Iure, & facto...
V. Iudex.

SVPPLICATIO.

5 *Supplicatio potius attenditur tanquam matrix oratio conſideratis litteris ab ea diſcordantibus, 548.28.31*

SVPPRESSIO.

2 *Suppreſſa dignitas debet denominari ab ea, cui fit incorporatio, 29 .2*
5 *Suppreſſio an ſint facta cum cauſa, non requirit aliquam probationem, ſi erat notoria, 819.11*

SVSPECTVS.

1 *Suſpectus poteſt allegari Iudex quando propalauit animum ſu m, 100.57*
Propalans dicta teſtium tenetur de falſo, 100.55
Recuſatus, vt ſuſpectus poteſt interrogari etiam cum iuramento de cauſa ſuſpicionis, 100.47
Acta per Iudices ſuſpectos an ſint ipſo iure nulla, vel requiratur oppoſitio, 100.4
Recuſatio Iudicis ſuſpecti an habeat locum quando adeſt cauſa expreſſa in Iure ſimilis, aut maior, & an ſit probanda de iure canonico, 100.10.11
Cauſa giuſta ad allegandum ſuſpectum Iudicem quæ ſint, 100.12
Pater ſpiritualis an ſit ſuſpectus, 100.19
Si eſt commenſalis inimici, vel vnius ex litigantibus, vel aduocati, an poſſit allegari ſuſpectus, 100.22
Filius aduocatus vnius litigantium an præbeat iuſtam cauſam allegandi patrem Iudicem ſuſpectum, 100.44
Eſt Iudex Aduocatus partis, 100.25
Poteſt allegari ob diuiſionem cauſæ ad petitionem vnius litigantium, 100.35
Tollitur per comparationem poſt factam recuſationem Iudicis ſuſpecti, 100.27
An allegetur Cardinalis, & Legatus de latere, 4.27
Quid in Iudice ordinario, & Delegato, 4.29
Quid in Principe non recognoſcente Superiorem, & Vniuerſitatibus, 414.26
Eſt notarius reuelans dicta teſtium ante publicationem, & tenetur de falſo, 100.55
5 *Suſpectus de fuga quando opponat exceptionem incompetentiæ Iudicis, 875.2*
Mandatum ſuſpicionis fugæ non datur contra nobiles, 875.29
Nec contra debitorem, qui non mutauit conditionem ſuam, 875.13
Et talis mutatio eſt prius probanda, & debet eſſe inſignis aliàs idem mandatum eſt nullum, 875.15.16
Neque poteſt relaxari per Iudicem Eccleſiaſticum contra forenſem, niſi probetur periculum in mora per aditionem Iudicis competentis, 875.1
Captura facta propter ſuſpicionem fugæ non eſt cauſa attentati, 906.22
Deficientia fidei cum malis moribus, quando operetur, vt quis poſſit capi tanquam ſuſpectus de fuga, ſicut deterioratio facultatum, 875.20
Debitor non poteſt capi tanquam ſuſpectus de fuga, ſi poſſideat bona etiam non æquiualentia debito, 875.11
Captura ſuſpecti de fuga an debeat concedi per Iudicem competentem, 875.3.7.10

SVSPICIO.

Suſpicio non ceſſat per ſuperuenientiam muneris iudicandi, vel alterius dignitatis, 4.15 2
Notary probatur ſolo iuramento, 100.58
An propter ſuſpicionem Iudex ordinarius, & delegatus in totum recuſentur, vel debeat dari adiunctus, 100.1
Cauſæ iuſtæ ſuſpicionis quæ ſint, 100.12
An ceſſet diſſoluta affinitate, 100.14
Mandatum ſpeciale requiritur ad allegandam ſuſpicionem, 100.44
Suſpicio ſimulationis oritur ſi fiant inſolita, 479.70 3
Poſt ſuſpicionem Iudicis oppoſitam omnia acta ſunt nulla, 531.82
Suſpicionis cauſæ ſi ſint friuolæ, & fiant ad protelandum iudicium Iudex recuſatus poteſt procedere, 701.21.25
V. Recuſatio.
Suſpicio quæcumque tollitur per præſentiam Principis, qui ſupplet omnem ſolemnitatem, & habet vim Decreti, 814.27 5
Perſonam ſigillat: non tollit iuriſdictionem, niſi in delegato, 809.16
Dilapidationis eſt præcipua cauſa conceſſionis ſequeſtri, 853.13
Nobilitas perſonæ iuncta virtutibus remouet omnem ſuſpicionem, 875.28

SYNAGOGA.

Synagoga vnica conceditur Iudæis per Paulum IV. in locis in quibus habitauerint cum prohibitione acquirendi immobilia, 658 40 4
Iudæis non permittitur aperire Synagogam in Ciuitate, ad quam vadunt abſque licentia Papæ, nec illa Epiſcopi ſuffragatur, 658.45.46.47

SYNDICVS.

Syndycus conſtitutus cum conſenſu Capituli an poſſit reuocari ſine illius conſenſu, 168.9 2
Non poteſt conſtitui minor, & quando teneatur ad denunciandum, 163.4
Deputatus à Publico, poteſt ſingulos obligare, 196.30
Syndici quando diuiſim habeant facultatem, & vnus ab alio poſſit exigi, 201 93 2
Ciuitatis an poſſit petere, quod relinquitur Eccleſiæ, 358.13
Syndicus inhabilis ad agendum non dicitur Syndicus, 666.11 4

SYNODALIS CONSTITVTIO.

Synodalis coſtitutio habet vim triplicis monitionis, 720.31 4
Non requiritur monitio ſtante Conſtitutione Synodali, per quam monentur heredes, vt exequantur vltimas diſpoſitiones, 720.29
Epiſcopalis, ſeu Synodalis monitio operatur, quod Monitio Iudicis, 720.30

SYNODATICVM.

Synodaticum nunquam venit in generali diſpoſitione, 620.11 4
Synodaticum, ſeu Cathedraticum debetur Epiſcopo in qualibet

libet Ecclesia in signum subiectionis: & quomodo aliter vocetur, 620.1.2.

SYNODVS.

4 Synodus est congreganda in loco non multum remoto, & non in hyeme ne itineratio sit periculosa, & in loco non publico, & clausis ostiis, 655.34.36
Potest celebrari in Ecclesia, sicut quodlibet negotium spirituale, & ecclesiasticum: & qua sint ista, 655.37.38
Episcopus duarum ciuitatum vnitarum celebrat Synodum in qua voluerit, & in quocumque loco sua diœcesis, 655.29.& seqq.
Conuocatio Synodi an sit de lege iurisdictionis, vel de lege diœcesana, vel mixta, & qua ad istas leges pertineat, 655.30.31
Exempti debent ire ad Synodum ad illam Ecclesiam, in qua soluunt Cathedraticum, & de quibus exemptis sit intelligendum, 620.14.& seqq.
Episcopi qui nulli Archiepiscopo subijciuntur tenentur semel eligere aliquem vicinum Metropolitanum, in cuius Synodo Prouinciali cum aliis debent interesse, & possunt compelli ab eodem Metropolitano ad seruandas leges in eadem Synodo latas, licet in reliquis soluta sit exemptio, 620.20.

T

TABVLA.

1 Tabulas signatas dicimus vestigium quod eis inhaeret, 164.6

TABELLIO.

2 Tabelliones Bononienses an sint magni legista, 105.14
V. Notarius.

TABERNARIVS.

5 Tabernarij an sint illi, qui recipiunt comedentes, qui hospitantur, 898.2.

TACENS.

4 Tacens non censetur consentire in praeiudicialibus, maximè quando scit, suum Ius durare, & vbi non potest alius impediri, 730.40.41.c.795.5

TACITVM.

1 Tacitum. Taciti, & expressi est eadem virtus quoad effectum inualidandum, 163.22
2 Tacitum non est aequalis virtutis cum expresso, nec ab expresso infertur ad tacitum, praesertim quando tacitum deducitur ad destructionem expressi: vel quando ex illo tacite quis intendit eligere aliquod speciale, quod resultat ab expresso, 306.20.21.22
3 Tacitum quando habeat vim expressi remissiuè, 521.9
Tacitum, & expressum habent eandem virtutem stante ratione diuersitatis, 520.21
Tacitum, quod includitur de natura expressa, & expressum non differunt, 415.57
4 Tacitum habet minorem virtutem, quàm expressum, 699.14.15
5 Tacitum an aequiparatur expresso, de quo statutum loquitur, 831.20

TACITVRNITAS.

1 Taciturnitas quando in praeiudicialibus inducat consensum, 140.18
2 Non habetur pro consensu respectu diminutionis, vel si ageretur de tollenda actione alicui competenti, 170.65
Taciturnitas eorum qui ab intestato sunt successiori, & patientia, quod alius se gerat pro herede, facit praesumi veritatem Testamenti, 468.5 3
Quinquennij supplet defectum decreti, non iniustitiam aliunde causatam, 513.10.c.824.51
Taciturnitas quinquennij non obstat minori, quando contrahens cum eo est in dolo praesumpto, 513.13

TALLEA.

Tallea, qua imponuntur captis in bello, an possint cedi, & illas repetat a captiuis, 801.46 5

TAXATIO.

Taxatio vniformis quod interesse an possit fieri, & an habeatur consideratio variationis, 387.24.25 2
Certi lucri non reddit contractum illicitum, sed exactio, & si creditor non vult exigere, quod sua intersit, contractus erit validus, & taxatio habetur pro non facta, 387.8.9.13
Certa à principio quando admittatur in terminis l.curabit C.de act.empt. 387.14
Permittitur de sui natura fructifera: & quid in cambiis, & pecunia, & quando illa, addita industria, dicatur fructifera, 387.15
Verba in dubio censetur potius posita ob causam demonstrationis, quàm taxationis, 256.20.21
Expensarum an sit simplex declaratoria, & ab ea detur appellatio, ita vt illa pendente non possit fieri, quamuis ea Iudex sibi reseruauerit, & non sit appellatum in negotio principali, 349.1.& seqq.
Taxatio certa fructuum an possit fieri, vel prius debeat praecedere liquidatio, 581.15.16.17 3
Taxatio interesse an admittatur, ne emptor habeat rem, & pretium, 588.17
Et an Iudex possit ex officio hoc facere, 588.20
Iusta qua sit pro contractu assicurationis, 589.14
Excessiua non reddit contractum vsurarium, sed exactio, ideo datur reductio, & contractus est validus, vitiatis pactis à iure reprobatis, 589.18
Taxatio fructuum à principio qui operetur, & quando propter eam non possit peti illud, quod aliàs honestè peteretur, 911.1.3 5

TEMPVS.

Tempus quando currat de momento ad momentum, 161.20 1
Datum ad soluendum praesumitur fauore debitoris, 8.6
Lapsus temporis inducit tacitam renunciationem, 7.18
Est praecisè probandum, 18.33
Perfectum requirit consummationem actus, licet impropriè contineat etiam futurum, 41.1.4
Temporis limitati natura non operatur ob impedimentum prohibitionis legalis, 69.7
Quando debeat probari per duos testes, ita vt non suppleatur dictum vnius ex dispositione alterius, 60.17
Circa valorem auri quando inspiciendum sit, 51.5
Temporis vnius praesumptio quo casu trahatur ad aliud, quoad paupertatem, diuitias, mores, & similia, 125.24.31
De tempore ad locum valet argumentum, 128 8
Quando extendatur ad futurum, 98.15
Tempus mota litis attenditur, vt cognoscatur an sit praesumptio pro actore petentis litis expensas, 236.41 2
Praesens confusum refertur saepe ad praeteritum, & futurum, 274.21
Est probandum praecisè quando de eo controuertitur, 262.9.c.391.21
Antiquum in materia exempli dicitur 30. annorum, 168.8

Anterioritas temporis in praeiudicium tertij non probatur ex apocha sine testibus, 391.2.7

Non requiritur in scriptura priuata; &
Quid circa prioritatem, & posterioritatem } 235.6

Ex temporis diuturnitate quando praesumatur acceptatio donationis, 268.38

An dicatur adiectum causa differendae solutionis, vel vel finiendae obligationis, ita vt detur petitio post terminum, 207.5.16. c.307.28

Temporum interpretationes non determinata quando intelligantur de decennio, seu vlteriori termino, 239.8

Temporis diuturnitas facit praesumere solemnitates, 268.1

Temporis adiectio, vel detractio non inducit nouationem, sed pactum de non petendo durante dilatione, & adueniente tempore poterit agi tam ex primo, quam ex secundo pacto, 290.31.32.33

Antiquum quando faciat praesumi validitatem sententia, 208.29

Operatur in fauorem eius, in cuius gratiam adijcitur, 358.18

Longum facit, vt praesumatur scientia, & ratihabitio, 365.33.34

Verba significantia tempus praeteritum requirunt perfectionem actus, 372.19

Ex temporis diuturnitate non potest nasci titulus, 397.43

Stante temporis antiquitate transumptum probat sine citatione, 268.2

Praesumptio, quae oritur ex temporis diuturnitate, est sublata, si ex actu exhibito apparet requisita non interuenisse, 268.4.5

In electione data ab homine per verba temporis indicatiui non est locus variationi, 239.9

Ex lapsu longi temporis à morte donantis donatio facta absenti non potest dici acceptata per donatarium, sed aliunde erit talis acceptatio probanda, 318.35

Ad tempus permissum confertur post illud denegatum: & è contra etiam ad correctionem iuris communis, quamvis sit dictum ad tempus, nulla certa adiectione temporis facta, si secundum naturam negotij, vel regionis intelligeretur de anno, 239.3.6. c.380.34

Tempus contractus attenditur circa aestimationem rerum, 415.8.10

De tempore ad tempus non arguitur quando interuenit guerra, seu alia mutatio, 415.7

Antiquum facit praesumi solemnitates requisita in alienationibus rerum Ecclesiae, & derogationem constitutionum respectu consanguineorum, 415.19. c.564. 25.26

Tempus studij est competens si sit septennium, vel sex, aut quinque annorum, & est arbitrarium secundum qualitatem personarum aut scientiarum, 436.6

Immemorabile in praescriptione habet vim tituli veri, & priuilegij, 441.13

In locationibus, quomodo tempus sit arbitrandum, 442.12

Tempus delationis, & successionis bonorum attenditur non autem sententiae, 464.17.26

Longaeuum magis probatur per testes deponentes dubitatiuè, 468.25

Viginti annorum sufficit, quando tractatur de probanda filiatione legitima antiqua idem in legitimitate, 468.36.37

Diuturnum coadiuuat bonam fidem parentum, ita vt filij magis iudicentur legitimi, de quorum illegitimitate non est multum subtilizandum, 468.17

Triginta annorum facit praesumi quòd solemnitates denuntiationum interuenerint in matrimonio, 468.61

Quando non currat ignoranti, 475.19.20.21

Praesens habet connexitatem quandam cum futuro, 505.22

A principio vtile debet currere scienti, non ignoranti, 408.12

Longum praeteritum non attenditur circa aestimationem ad illationem temporis praesentis, 510.3

Quinquennij ratificationis minoris non inducit praescriptionem, sed ratihabitionem, 513.6

Locus, & tempus sunt praedicamenta accidentalia accidentis, & non substantiae, 534.11

Non prorogatur citanti aliquem ad certam diem, 535.16

Debet operari ad fauorem eius pro quo adijcitur, non in illius odium, 540.39.40

Quando censeatur adiectum gratia heredis grauati, 540. 42.43

Quo casu dicatur virtualiter expressum, 562.33

Non est modus inducendae obligationis, 562.47

Probatur per testes applicantes memoriam ad aliquod factum memorabile, 468.16

Antiquum nihil operatur quoad praesumendam substantiam actus, 474.18

Diuturnum an faciat praesumere, quòd heres soluerit legata, & dotes, 570.24.25

Diuturnum non sufficit, nisi interueniat possessio, solutio, vel quid simile, 474.15

Antiquum facit praesumere qualitatem mandati, quamvis per illud mandatum non praesumatur, 577.20

Longissimum operatur praesumptionem requisitionis agnatorum fuisse factam, 433.31.55.56.60

Debet praecisè probari, si sit de substantia actus, vel decisiuum quaestionis, 526.52. c.541.19.c.562.35

Ad praesentandum an currat patrono à die notitia vera, vel praesumpta, 560.25.27

Praesumptio antiquitatis temporis excluditur per alias praesumptiones, 474.20

Temporis prohibitio alienandi quando inducat permissionem post tempus, 526.10.11

Verba praesentis temporis ratione adiuncti mutant naturam, & trahunt ad futurum, 497.18.31

Verba praeteriti temporis non includunt futurum, 497.21

Verba contractus referuntur ad tempus conuentionis non ad futurum, 425.2

Verba in futurum probata resoluuntur in tempus praesens, & inducunt perfectionem actus, 551.10

Tempus contractus inspicitur ad effectum cognoscendi iustitiam pretij, 600.6

Tempus existentia bonorum est probandum, 765.71

Designatum per menses non dicitur completum, nisi postquam sit coepta vltima dies vltimi mensis, 607.20

Ad petendam renouationem non currit proximiori, nisi à die scientia, 758.8

Triginta annorum facit praesumere bonam fidem etiam absque probatione tituli in solutionibus vnius rei pro alia, 644.36

Quod est de substantia actus, & decisiuum quaestionis debet praecisè probari, 721.33

Vnum excludit aliud, & illud non comprehendit, 699.5.6

Lapsus temporis inducit renunciationem, 752.52

Prior in tempore est potior in iure, 730.14. c.772.1

Lex quando resistit initio actus propter imbecillitatem consilij contrahentium, vt in minore, & similibus, non valebit dispositio per eos facta in tempore prohibito, quamvis conferatur in tempus permissum, 712.2

Verba (infra dies octo ab hodie) includunt tempus de momento ad momentum, 725.13

Actus si geratur tempore permisso dirigendo effectum in tempus prohibitum non valet, sicut è contra valebit, si fiat tempore prohibito, & illius executio differatur

in tempus licitum, 712.1.
Potestas restricta ad unum tempus censetur denegata extra illud, 755.31.
Mandatum est probandum, neque præsumitur per longinquitatem temporis, 677.34.
Breuitas temporis facit, vt quæ sequuntur dicantur ex primo acta cogitata, 624.13.
Seruitutes possunt diuidi per interualla temporum, 755.33.
Præsumptio valoris temporis præteriti cum præsenti non admittitur, maximè si magnum interuallum temporis præcedat, 766.42.
Indispositione quando veniant postea quæsita, vel solùm tempus præsens attendatur, 782.19.
Actus, qui debet in tempore præfixo fieri, non valet si fiat extra illud, 710.14.19.
5 *Est præcisè probandum quando est de substantia negotij, 874.44.*
Contractus attenditur quoad valorem rei, 826.69.
Non est modus soluendæ obligationis, nisi postquam fuerit inducta legitima præscriptio, 852.23.
Conuentionale præfixum à partibus ad æstimandum an currat etiam impedito: quidquid sit in tempore legali, 929.8.10.
Factum extra tempus non iuuat, & æquiparatur non facto, 944.5.
Licentia concessa ad tempus, continet contrariam dispositionem post illud finitum, 990.10.14.
Relaxatio extra tempus permissum est nullius valoris, ac momenti, 874.43.
Præsumptio valoris præteriti temporis cum præsenti non admittitur, maximè si non modicum tempus intercesserit, 826.58.
Notarius non potest attestari, nisi de his, quæ fiunt in eius præsentia, & inter partes geruntur tempore actus, 907.43.
Dispositio est nulla si fiat tempore permisso, & conferatur in tempus prohibitum, prout è contra erit valida si est facta tempore prohibito, & illius executio sit collata in tempus licitum, 818.1.
Deponens, quod multi tunc temporis aderant vnà cum eo, videtur nominari in contestem illum, qui postea examinatur, 948.22.
Quando fiat diuisio fructuum vltimi anni pro rata temporis inter hæredes emphyteutæ, & dominum, 810.1.3.

TENVTA.

2 *Tenuta decretum tam primum quam secundum intra quod tempus interponatur: an sit in arbitrio Iudicis, 375.17.*
V. Index.
5 *Tenuta nulliter concessa non reuocatur, si de nouo est concedenda, 914.25.*

TERMINVS.

1 *Termini dies quando computetur in termino, 161.1. & seqq.*
2 *Terminus ad soluendum, aliàs ad detrahendum, & ad iudicandum creditori, fundatur in stylo, & obseruantia, 353.22.*
Datus à lege non poterit restringi tanquam pro forma inducetur, 384.30.
Termini omnes sunt peremptorij in Curia Romana, & quando procedat, 239.21.
Qui datur nunciandi an sit communis alteri parti nunciata, 384.7.8.
Præfixus ad eligendum est peremptorius non solùm in actibus Iudicialibus, sed etiam extra iudicialibus, 259.19.20.
In commutatione requiritur iusta causa, vt Iudex possit minuere pluralitatem terminorum, 239.13.
Terminus statutus ipsi actui non dies actus, operatur vt tempus statutum computatur, 413.21. 3
Terminum pro seruato intelligitur reuocatus eo ipso quod Iudex admittit Iura non obstante protestatione, quod admittuntur sine præiudicio termini, & pars diuersa debet appellare, 438.7.
Terminus personæ est similis termino hominis comprehendens vtrunque sexum, 330.15.
Si suscipiatur, non amittitur facultas recurrendi, & appellandi, sed tollitur actio ad spolium intentandum, &c. 324.30.
Susceptus pro residuo executionis facit vt approbetur tota executio, 524.38.
Susceptio termini ad soluendum est actus approbatiuus sententiæ, 535.11.
Termini lapsus inducit tacitam renunciationem, & vim pacti de non petendo, 715.3. 4
Actio nulla competit, neque illius exercitium pendente termino ad aliquid faciendum, 748.11.
Per susceptionem voluntariam termini an videatur determinatus dies, quamuis Iudex, aut pars non instet pro repræsentatione, 708.35.36.37.
Termini qui inuicem opponuntur, habeat naturam, vt vno posito in esse, alter remoueatur, 979.9. 5

TERRITORIVM.

Territorium quando dicatur effici propriè diœcesis Abbatis, 212.33. 2
Venit ciuitatis appellatione, 217.6.
Ad bona extra Territorium iudicantis sententia non extenditur, 389.24.
Territorio non arctatur potestas statuentium inter subditos, 253.11.
Clauditur suis finibus, & finium latitudo est facti, & constat mensura non animo, 389.26.
Habere quando possit Prælatus inferior Episcopo, & exemptus, 212.16.17.18.
Appellatione Ciuium an veniant tam illi de Comitatu, quàm de Territorio, 217.9. & seqq.
Beneficium habens parochiam ad eius curam deputatum, & Territorium limitatum dicitur Ecclesia Parochialis, 298.24.
Castrum si destruitur, est etiam destructum illius Territorium, 396.12.
Directum potest interponi quoad res extra Territorium ratione personæ subiectæ, 389.39.
Territorij bona comprehenduntur in statuto Vrbis excludente fœminas quod tamen non porrigatur ad bona sita extra Territorium, 431.20. 3
Territorium licet sit de esse iurisdictionis ordinariæ vniuersalis, non tamen esse de iurisdictionis ordinaria certarum personarum, 918.60. 5
Iurisdictio an detur sine Territorio, & illi cohæreat passiue, & materialiter tam in ordinaria, quam in delegata ad vniuersitatem causarum, & personarum, 958.56.58.
Locus exemptus an constituat Territorium separatum, 918.13.

TERTIVS.

Tertius non auditur allegando nullitates non seruatas, 27.40. 1
Potest soluere nomine debitoris inuito creditore: & quid in emphyteusi, 6.8.

Possidens emphyteusim conuenitur pro canone praeteritis, & quid in clerico, 36.34. & seqq.

2 *Tertius debet docere de interesse ad hoc, ut in Iudicio admittatur, & an talis causa sit praeiudicialis, 232. 7.38.39.*

Non auditur cessante praeiudicio, 232.6.

Solius tertij electi sententiae statur, licet discrepet ab alijs duobus, quando eligitur certus homo authoritate legis, vel statuti, secus si aligatur arbitrio ipsorum, 228.10.11.

Praetendens se Dominum, an possit impedire restitutionem rei mutuatae, commodatae, depositae, & precario concessae. 261.26.

Tertius si est potestate prouidentis, ita quod prouidendo sibi resultet prouisionis effectus in ipso prouidente, quando possit à tali prouisione recedere, 332.15.

Tertio non citato sententia contra vnum lata non praeiudicat, 217.3.

Quando possit agi ad exhibitionem scripturarum: & quae requirantur: & quid si originalia sint deperdita, 262.42.43.

An impediat executionem sententiae iam latae, & quando is, pro quo est facienda executio debeat praestare fideiussorem de restituendo rem illi tertio opponenti in casu quo vincat, 261.18.

Appellans quando impediat executionem sententiae, 231.9.10.

3 *Tertius, qui aluit Monachum potest repetere à Monasterio quod expendit, 436.14.*

In materia Tertij venientis ad causam declarationes 36. remissiue, 439.6.

Contra tertium non datur actio personalis, quae non potest diuelli ab ossibus debitoris, 423.67.69.

Debet audiri quoad impediendam executionem, quae sit super re non petita, & super qua non fuit lata sententia, neque hoc casu sufficit anno iuxta l. si is, à quo fundus H de rei vendic. 439.7. seqq.

Potest venire coram delegato, etiam in gradu appellationis pro suo interesse, quamvis non sit in commissione expressum, 439.30.40.

Tertius si opponat se electum non tenetur probare electionem canonicam, idem in vnione, & alio titulo, 439.39.40.

Non omnino diuersus est admittendus ad causam, 510.10.

Habens interesse an possit in suum proponere coram delegato non iudice suo, etiam sine noua commissione, 516.12.13.14.

4 *Tertij praeiudicium censetur semper exceptum in priuilegio, 640.14.*

Et ad istum effectum impropriantur etiam verba, 730.31.32.

Minor quamvis possit stare contractui nulliter gesto tamen antequam constet de eius voluntate, non desinit esse ipso iure nullus & interim tertius potest talem nullitatem allegare, 691.11.12.

Oppositio Iuris tertij non operatur, nisi ille tertius consentiat, 752.46.

Exceptio Iuris tertij admittitur stante interesse partis: idem quando excluditur in totum Ius agentis ipso iure, 700.66.67. c.715.25.26.

Non est propriè exceptio Iuris tertij, sed de non Iure agentis, si opponatur nullitas contractus, 691.20.

Titulus etiam coloratus ad fauorem tertij, quando impediat immissionem, 766.1.7.

Tertius potest vti beneficio pacti per principalem appositi, si non est penitus extraneus, 946.6.

Admissus ad causam quando possit opponere contra executionem obligationis Cameralis, & dationis in solutum, 1000.1.6.

Ius tertij exclusiuum intentionis, & Iuris agentis potest allegari, 855.22.

Executio non impeditur per tertium qui possidet, quamuis etiam non adesset obligatio Cameralis, 1000.7.

Datur de iure Tertij ad tuendam possessionem, quamuis non sit probata, sed debeat probari, 855.24.

TERRVLAE.

Terrulae modici valoris, quae dicantur: & an sit standum arbitrio Iudicis, 452.17.18.19. 3

TESTAMENTVM.

Testamentum efficitur caducum, si heres decedat viuo testatore, 48.1. 1

Est nullum si sint praeteriti sui heredes, 48.2.

Quando sustineatur per clausulam codicillarem, 48.1.
V. Clausula Codicillaris.

Derogatoria generalis an sufficiat ad tollendum primum testamentum, vel requiratur specialis, & per quae verba censeatur facta mentio specialis clausulae derogatoriae, 48.20. & seqq.

Reuocatio testamenti est fauorabilis, ita vt quis non possit sibi imponere legem non reuocandi, 48.23.

In dubio si non constat, quòd testamentum praeualeat concludendum est pro non mutatione, 48.24.

Admittit largam interpretationem, 70.29.30.

Vt valeat coram parocho requiritur rogitus testium, saltem praesumptus, vel aliquid simile, quod illi aequipolleat, 93.1.

In testamentis subest maior suspicio fraudis, 934.

Rogitus testium quare in testamentis requiratur: & quo casu praebetur, & praesumatur, 93.5.7.

An debeat interuenire in testamento ad pias causas, & inter liberos, 93.8.9.

Non valet, si adhibeantur testes inuiti, 93.6.

Suspicio falsitatis, & defectus rogitus testium excluditur, si probetur, quod testator fassus est se fecisse testamentum extraiudicialiter, 93.10.11.

Filius debet explorare testamentum patris, 118.10.

Scientia testamenti an praesumatur per acquisitionem vnius legati, 118.11.12.

An sit validum de nocte sine tribus luminibus, 199.15. & seqq.

Requirit conspectum, quidquid sit in codicillis, 199.14. & seqq.

Factum de nocte quando sit suspectum, 99.21.

Filiusfamilias an possit testari cum consensu patris: & an tale testamentum sit validum, & quid si probetur consuetudo, & factum sit ad pias causas, & quando reconualescat mortuo patre, 79.1. & seqq.

Consuetudo exequendi testamenta inualida an admittatur, 79.2.

Serui, & Filij Fam. } *an conualidetur superueniente habilitate ante mortem, 97.11.12.*

Vsurarij non valet si non praestetur cautio de restituendo vsuras, reconualescit tamen si postea caueatur, 79.13.14.

Furiosi, & Minoris } *non reconualescit, quamuis aetas, aut sana mens superuenerit, 79.15.*

Prohibetur vsurario, 79.17.

Qui potest ex pacto disponere, dicitur disposuisse, si decedat sine testamento, 23.24.

In reuocando testamento requiritur qualitas testium, quae requirebatur in illo condendo, 168.5.

Illegitimus, & vulgo quaesitus quando possit dicere de inofficioso

ficioso testamento, 35.11.13.
Primum habet tacitam conditionem, vt valeat, si secundum non fiat, quidquid aliud in fideicommisso, 116. 54.55.
Factum Mediolani non seruata forma statuti an valeat, si fiat in Monasterio exempto, 124.19.20.
Non potest quis decedere pro parte testatus, & pro parte sine testamento, 87.4.19.
Facultas testandi non excludit solemnitates, secundum quas tenetur facere testamentum, 5.43.
2 Testamentum carens legitimo numero testium an conualidetur, si fuerit repetitum, seu productum coram Iudice, 312.31.34.35.
Probatio voluntatis reuocatoriæ testamenti coram testibus æquiparatur illud apud acta, 312.28.
Notarium quale dicatur, & sit probandum, 312.19.
Pars vna testamenti declaratur per aliam, 350.12.
Eius qui stat in finestra, & testes stant inferius an sustineatur, 312.17.
Valebit absque solemni numero testium si fiat coram Iudice, in actis judicij, & an debeant interuenire duo testes, 312.20. & seqq.
Secundum insinuatum apud acta, an habeat vim tollendi clausulam derogatoriam quæ erat in primo, 312.61. & seqq.
Confitens fuisse factum, an sibi præiudicet, si appareat non solemne, 312.45.46.47.
Factum coram Principe absq; solemnitatibus seu coram Augusta cum duobus testibus quando valeat, 312.1.2.
Potest fieri à Principe absque solemnitatibus, non tamen ipse poterit institui heres sine illis, 332.3.
Quod possit fieri coram minori numero testium, quàm septem an sit admittenda consuetudo, 312.14.
Factum coram Episcopo, seu Vicario an valeat sine numero testium, 312.13.
Coram populo in publico parlamento, & consilio valet absque testibus, 312.15.
Inter liberos an sit validum qui requiratur, 235.17. & seqq.
Ad pias causas, vel inter liberos manu testatoris scriptum non requirit testes, 235.27.
Inter liberos vt valeat an sit exprimendus locus, & locus loci, 235.10.11.13.
In testamento inter liberos quod relinquitur extraneo an subsistat, vel accrescat filiis, & quid si interuenerint quinque testes, 219.14.25.37.38.
Ad pias causas non comprehenditur sub statuto prohibente testari sine consensu propinquorum, 219.26.
Inter liberos non est propriè testamentum, nec comprehenditur in statuto faciente mentionem de testamento, & valet sine solemnitatibus à iure requisitis, 219. 12.22.
Primum si fuerit reuocatum per secundum, qualitas in eo apposita non censetur repetita in secundo, 217.93.
Non redactum in scriptis, sed probatum per testes quando habeat priuilegium immissionis in possessionem, 268.66.67
Requirit 7. testes de iure ciuili, licet sufficiant duo cum præsentiâ Parochi de iure canonico, 235.52
Inter liberos an debeat continere diem, mensem, & annum, & nomen Imperatoris, & Papæ, & quid in Testamento matris, 235.7.8.15.
Primum rumpitur per secundum, quamuis ex secundo nullus hares factus sit, aut esse noluerit, 201.16
Sine solemnitatibus an possit condi per dominos inferiores, 312.5. seqq.
Si permittatur fieri à filiofamil. ex statuto, an possit operari, vt argumentum à contrario sensu ab eo desumatur, 381.16
Filiifam. est validum, quamuis pater pro parte sit institutus, 382.11
Quod ex ipso testamento non accipit robur, liquidè probandum est, neque habet executionem, prout testamentum, 264.48
Ad testandum inter liberos vtrique parentes æquiparantur, 219.23
Libera testandi facultas conceditur à lege, 280.7
Quando sit perfectum, si quis morte præuentus non potest illud perficere, 220.28
Milites Hierosolymitani non possunt facere, quamuis non sint claustrales, sed præfecti commendæ, 369.24
Priuilegia testamenti inter liberos an habeant locum quando pater habens plures filios disponit in præiudicium vnius, & commodum aliorum, 219.28.29.30
Qui facere potest testamentum, an solùm dicatur intestatus decedere, non autem is, qui illius factionem non habet, 309.27.28
In eodem testamento quando conditio adjecta vni legato censeatur repetita in alio, 217.95.96
Si permittatur filio à statuto an operetur in bonis extra territorium, 382.13.15
Statutum prohibens testamentum matri, nisi prò anima sua, non habet locum si disponat inter liberos, vel illis donet, 219.18.19.
An possit fieri per filiam in commodum filiorum, si à statuto prohibeatur, ne disponat in vltima voluntate in præiudicium ipsorum, 382.27
An permittatur filiæ quando non habet liberos, si statutum permittat dum illos habet, 382.19
Consuetudo habilitans filiam nuptam ad testandum an habeat locum si nubat forensi, 382.23
Non poterit impugnare filius præteritus à patre, si successioni paternæ renunciasset, 247.37.38.39
Si testamentum habuit effectum, & substitutio euanuit per aditionem nunquam clausula operatur fideicommissum 369.26
Filius præteritus intentando contra tabulas approbat testamentum tanquam factum, & reprobat tanquam sic factum, 216.43 47
Vsurarij, qui non cauerat de vsuris restituendis reconualescit si postea detur cautio, 209.21
Non potest facere filia de donatione propter nuptias, 382.6
Filia iurans non habere regressum ad bona patris, potest petere quod sibi detur ex illius testamento, 301.72
Non valet si fiat à Monacho facto Episcopo, 363.1
Filiafamil. facere non potest de dote, neque cum consensu patris, 382.1.2
Est nullum sine institutione, seu exheredatione filij, 398.1
Imperfectum inter liberos sustinetur, dummodo ex vitio præteritionis vnius ex filiis non annulletur, 398.2
Legata cum omnibus dispositis ex testamento sortiuntur effectum, excepta tantum hæredis institutione, non obstante præteritione filij, si adsit clausula codicillaris, 398.6. 7.8
Ex testamento imperfecto ratione solemnitatis non debentur legata, 398.9
Exhæredatus agnoscens judicium defuncti an habeat querelam inofficiosi testamenti, 349.1.2
Consuetudo an possit dare facultatem conficiendi testamentum filiis, & Monachis, 382.12
Testamentum, & codicilli dicuntur vna, & eadem dispositio, & vnico tempore facti, 571.26.45
Scriptum, & subscriptum manu testatoris cum appositione diei, & anni, & subscriptione testium, & sigillo proprio ipsius impresso non facit fidem, nisi post mortem testatoris testes recognoscant, & signa, & Iudex publicet. 429.1.2
Nuncupativum non indiget testium recognitione, aut de-

positione, si per notarium scribatur septem testibus adhibitis, 429.5.6.
Impugnans testamentum tanquam nullum ob non seruatas solemnitates illius non prohibetur petere legatum, si re vera testamentum subsistit: aliud si impugnaretur testamentum tanquam inofficiosum, 429.37.& seqq.
Non redditur nullum ex praeteritione fratrum, instituta persona honesta: & quid si instituatur cum turpi, 448.31.32
Est de iure gentium, vt sunt ferè omnes contractus, quamuis actiones, quae ex eis oriuntur, sint de iure ciuili, quae possunt tolli per Principem, 458.26.27
Extractum per Commissarium fabricae facis semiplenam probationem stante amissione prothocolli, 468.4
Obseruantia ad formam testamenti, & possessio bonorum ex illius titulo subsecuta supplet ius probationem, 468.6.9.
Et de aliis adminiculis, quae possunt illud comprobare, 468.7.32
Substantia testamenti consistit in institutione haeredis, & laceratio extra eam non vitiat, & talis defectus tollitur ex obseruantia, 468.11.12.13
Est prius cognoscendum de validitate testamenti, antequam disputetur, an sit locus substitutioni in eo contenta tanquam illud sit ei praeiudiciale, 468.64
Scire praesumitur testamentum, qui se immiscet haereditati, 468.78
Si reuocetur animo aliud condendi, & non simpliciter, non tollitur primum, 490.41. c.558.1.2.
Si simpliciter reuocatum, an sufficiat ad effectum auferendi haereditatem scriptis haeredibus, nisi reuocans addat quod volebat intestatus decedere, 558.3. & seqq.
Est plenè interpretandum, 528.16
Quando dicatur liquidum, vel de breui liquidandum, & quo casu habeat conditionem verè purificatam, quamuis in judicio non deductam, 536.21.22
An requiratur, vt publicetur & recitetur, si constat, quòd testator voluit adhibere notarium ad effectum, vt de eo rogetur, 550.1
An sit imperfectum, quando apparet, quod vltra institutionem haeredis testator volebat facere legata, & non fecit, vel aliquid addere, seu minuere, & non potuit, 550.9.31. & seqq.
Vt valeat sine vlla recognitione testium, cautela est, vt postquam testator illud scripsit, & testes signauerint, & subscripserint notarius à tergo clausi Instrumenti scribat ibi esse scriptum testamentum, & de alia simili cautela, 429.3..4
Valet quoad bona aduentitia Clerici, ita vt patri non detur querela inoffitiosi, quamuis possit peti legitima per conditionem ex lege, 464.14.16
Si fuerit concessa facultas condendi testamentum, an censeatur data potestas, etiam ab intestato transmittendi, 558.41.42
Actus testandi non comprehenditur sub prohibitione facta filio, vt prouideatur eius imbecillitati circa administrationem rerum suarum, 594.8
Potest conualidari ex priuilegio Principis, 599.4
Est ad bene esse, non autem res necessaria, vt ostendatur testamentum non cassum Judici, & ipse adeatur ex dispositione l.fi. C.de Edict. Diu. Adria. tollend. 542.2
Decedens ab intestato non dicitur fecisse testamentum, 558.35
An possit probari per testes, quamuis fuerit dictatum notario, & per eum non publicatum, 550.11.41
Testamenti reuocatio est nulla, si causa, ob quam reuocatur, non habuit effectum, seu fuit erronea, vel falsa, 558.22.25.28
Primum si cassetur restringitur ad causam, ob quam testator voluit illud cassari, 558.25.32
Factum ante ingressum Monasterij non rumpitur, quamuis illi nihil fuerit relictum, 568.19.
Cogitatio eorum quae continentur in testamento, quando praesumatur, 568.45.46.
Primum non dicitur sublatum, quando in secundo est aliquis defectus, ex quo haereditas non possit adiri, 558.29.
Publicum instrumentum testamenti aequiualet tot testibus, quot sunt in eo descripti & est necessarium ad substantiam actus & illius validitatem, 429.7.28.
Acceptans legatum sibi factum in testamento minus solemni non potest amplius impugnare, 429.21.& seqq.
Haeres soluens relicta in voluntate minus solemni censetur approbare testamentum inualidum, 429.19.20.
Testamentum requirit septem testes, secus si fiat apud acta, 767.34. 4
Dicitur quando adest institutio haeredis, quamuis dictum sit quod testator voluit facere codicillos, 657.3.
Primum solemniter conditum non reuocatur ex secundo imperfecto: & qualis actus inducat talem imperfectionem, 764.1.2.3.
Posterius praeualet nulla habita consideratione primi, ita vt ex testamento reuocato nulla possit sumi interpretatio, nec repetitio alicuius qualitatis, sed potius illius rejectio, 751.1.2.
Primum solemne ad pias causas tollitur per secundum minus solemne, etiam ad pias causas, quamuis possit esse validum de iure speciali, maximè si in secundo adsunt minora onera quàm in primo ad fauorem piae causae institutae, 605.9.18.
Est inuentum, vt quis disponat de rebus suis, non de alienis, 751.11.
Propter praeteritionem filij non est nullum ipso iure, sed requiritur, vt filius praeteritus dicat de nullitate, 702.34.35. & seqq.
Pars vna testamenti declarat aliam, 637.17.
Existentia testamenti in genere narrata sufficit, quamuis non sit facta certificatio omnium qualitatum in eo contentarum ad effectum, vt inhibitus teneatur illas perquirere, 636.3.4
Est validum, quamuis sit conditum ad interrogationem alterius, quàm notarij, etiam quod tractaretur de reuocatione primi: & an possit etiam valere iure fideicommissi, & codicillorum, 659.11. & seqq.
Matris propter praeteritionem filij non est nullum. sicut illud patris, 702.13.
Imperfecto voluntatis resultat, si apparet quod testator post nominationem haeredis volebat aliquid addere, vel minuere, & non fecit: & testamentum est nullum, etiamsi essemus inter liberos, & adesset clausula codicillaris, 764.4.
Reuocatio testamenti restringitur ad causam, ob quam illa fuit facta, 764.7.13.
Differentia qualis sit inter verba quia volebat decedere intestatus, vel quod reuocauerit testamentum animo aliud condendi, 764.26.
Verba facere testamentum significant cum effectu testari, non autem decedere ab intestato, 764.29.
Clausula (cassans & irritans) subintelligitur in secundo testamento reuocante primum, 605.2.
Reuocatio testamenti admittitur, non autem contractus in eo celebrati, 751.5.
Dispositio noua dicitur quando haereditas capitur ex declaratione, non ex ipsa institutione, & requirit omnia solemnia,

solemnia, prout testamentum, 650.21.22

Nepos iura suitatis nanciscitur, & praeteritus rumpit testamentum aui sicut filius, 785.7

Statuta loci, ubi quis decedit, attenduntur, siue condiderit testamentum, siue ab intestato obierit, 709.10.11

Mulier exclusa à statuto non excluditur à relictis in testamento, 651.31

Verba (animo condendi aliud testamentum) sunt conditionalia, 764.10

Possibile est, vt quis fecerit testamentum, & quod testes deponentes eum decessisse ab intestato non sint falsi, 752.26

Voluntas testatoris dicitur imperfecta si ordinauit testamentum coram testibus, & mandauit vocari notarium, qui illud publicaret si obierit ante illius aduentum, 764.6

Nuda voluntas reuocandi primum testamentum an operetur, vt institutus in primo nihil capere possit in foro poli, 763.20.21

Scientia specialis requiritur de omnibus contentis in testamento, 788.11.13

Primum non reuocatus per secundum si reuocatio non est facta simpliciter, sed animo conficiendi aliud testamentum: neque in hoc attenditur fauor venientium ab intestato, nec aliqua geminatio verborum, nec clausula omni meliori modo, nec iuramentum, 763.2.8.& seqq.

Filiae praeteritae exclusae per statutum Vrbis non possunt allegare nullitatem testamenti, quando tamen exclusio est ad fauorem agnationis secus illa cessante ob institutionem factam de extraneis, quamuis filij masculi sint in aliquo instituti, 702.52.54.& seqq.

Militis valet sine solemnitate per solam scripturam in clypeo eius sanguine factam, dummodo eius manus recognoscatur, 605.21

Hinc vide productum quando faciat cessare immissionem, 765.39

Omissio facta in secundo testamento habetur pro expressa reuocatione dispositorum in primo, 751.7

Legatarij in posterioribus codicillis concurrunt cum legatarijs nominatis in priori testamento, 646.19

In dubio pronunciandum est primum testamentum fuisse reuocatum, 605.5

In locis quibus seruatur ius ciuile reuocatio simplex testamenti non instituto alio haerede nihil operatur in praeiudicium illorum, qui fuerunt instituti in priori testamento, 763.6.15

Ex quibus colligatur, quod sit magis fauorabile primum testamentum quam posterius, 605.19

Secundum testamentum praeualet primo quamuis testator iurasset non reuocare, 605.4

Primum reuocatur per secundum ipso iure cum omnibus ibidem dispositis quoad legata, fideicommissa donationes, confessiones, & alia quaecumque, etiamsi idem heres sit institutus in secundo, qui erat in primo, 659.1.3

Facit cessare causam intestati, 731.30

An reuocetur per secundum solemne, si non apponantur illa verba (quia volebat intestatus decedere) quamuis esset minus fauorabile liberis testatoris, 763.5.17

Posterius, quod fauore piae causae, vel liberorum sustinetur sine solemnitatibus, an valeat quoad institutionem solum, vel etiam quoad legata extraneis relicta, 605.23.27

Per testamentum secundum non perfectè celebratum non tollitur primũ, licet in secundo adsit clausula (cassans &c. & omni meliori modo &c. cum similibus, 764.5

Facultas conficiendi testamentum non dicitur sublata per cessionem collatam in tempus delatae haereditatis, & sub conditione si deferatur, 692.2

Reuocatio testamenti facta coram tribus testibus cum perseuerantia longi temporis 10. annorum inducit reuocationem primi testamenti, ita vt cursus dicti decennij computetur à die conditi primi testamenti, 763.14

Secundum minus solemne inter liberos validum de iure speciali reuocat primum etiam inter liberos, licet habeat omnes solemnitates de iure communi: idem in testamento conditio iure militari vel iure praetorio etiam non sortiente effectum, dummodo sortiri potuerit, 60.13.17

Donatio de omnibus bonis praesentibus, & non futuris non potest dici inofficiosa re, & consilio, maximè si reseruetur vsusfructus, & aliquid pro facultate testandi, 719.7

Testamentum validum non reuocatur per alteram voluntatem imperfectam, 895.28

Pupilli an conualidetur, si factus maior perseuerat in eadem voluntate, 895.57

Mulieris absque solemnitatibus statuti loci suae originis est nullius roboris, quamuis fuerit conditum in loco, vbi fuit nupta, 886.7.9

Potest incipere ab expressa, & tacita substitutione vulgari, 979.38

In scriptis quas solemnitates requirat, & quando possit scribi tam à testatore quàm ab alio, 973.6.17

Conditum per relationem ad scripturam coram testibus traditam notario obsignatam, non est validum: & quid seruetur de consuetudine, 973.14.37.42

Vsurarij non subsistit, si non praestetur cautio de restituendo vsuras, reconualescit tamen si postea caueatur, 895.13.88

Filijfam. valeat ad pias causas cum consensu patris, & an conualescat si fiat sui iuris, 895.4.55.78.84

Correspectiuum duorum vicissim se, eorumque filios haeredes instituentium eodem loco, & tempore pro conseruatione bonorum in familia, quando valeat, ita vt non contineat captatoriam voluntatem, 908.2.4

De nocte est nullum, si non datur facultas videndi testatorem, ideo sunt adhibenda tria luminaria, 849.40. & seqq.

Ad pias causas valet sine publicatione, 895.27

Quando debeat insinuari citatis haeredibus ab intestato iuxta statutum Perusinum: & an requiratur petitio, & sententia, 869.1.3

Militis valet, quamuis solum sit scriptum in clypeo eius sanguine, dummodo recognoscatur per duos testes, 969.18

Non prohibetur fieri per Christianum existentem in captiuitate, 801.31

Nouitij ante professionem subsecutam, licet nihil relictum sit Monasterio pro sua legitima, 807.31

Condi potest etiam per semimortuum, 843.10

Facultas testandi concessa per Papam an consumatur in primo actu tanquam odiosa, adeo vt sit necesse exprimere quod possit primum testamentum reuocare, & aliud confici, 854.13.& seqq.

Coniecturae elicitae ex testamento indicant an testator senserit de familia masculina, seu foeminina: & quales debeant esse, 930.11

Contractus possunt fieri in vltimis voluntatibus, & è contra, non autem possunt reuocari, nec irritantur si testamentum irritetur, 838.2.4

Consuetudo testandi per relationem intelligitur, dummodo res illa, ad quam fit relatio sit indubitata, & non controuersa, 973.44.55.57

Apocha testamenti an praesumatur facta tempore habili quando testator erat sui iuris, 895.70.72.90

Apparentia extrinseca testamenti solùm attenditur ad effectum immissionis, exclusa omni exceptione contra personam testatoris, quod non potuerit testari, 895.1

Publicatio testamenti quando requiratur ita vt sit potius defectus solemnitatis, 895.24

Actus debet sustineri eo modo, quo potest in testamentis, 919.2

Institutiones factæ mutuis affectibus sunt validæ, si per eas non apponatur necessitas testandi hoc, aut illo modo, 908.5

Mulieri permittitur condere testamentum absque solemnitatibus statuti Vrbis non tamen sine illis poterit in eo confiteri, aut contrahere, 858.1.5

Ostensio testamenti clausi facta per notarium testatrici cum interrogatione, an illud esset suum testamentum, & responsione affirmatiua quando habeat vim realis consignationis, 843.20

Cautela, vt valeat testamentum, quod de consuetudine solet fieri ad relationem, 743.48

Monachus, Prælatus, & miles regularis quando habeant testamenti factionem, 880.49. c.895.98

Libertas testandi etiam lucri causa an restringatur, prout metu pœnæ, 908.13.15

Omnia palam sunt facienda in conspectu testatoris ad euitandas fraudes, 849.37

Donatio facta in testamento de aliquibus bonis est irreuocabilis secus, si fiat de omnibus bonis, 858.9

Schedulæ testamenti inter liberos, seu ad pias causas an sit valida si caret die, & anno, 895.40.41.54

Querela inofficiosi testamenti datur fratri contra fratrem instituentem concubinam sicut meretricem, 865.9

Nemo potest se adstringere ad non reuocandum primum testamentum, 908.8

Confirmatio testamenti facti per arrogatum quando sit valida: & quæ differentia sit inter confirmare, & declarare, 895.97

Negatiua consignationis testamenti facta per testatricem notario non probatur, si testes non deponant, quod eadem consignatio non potuit fieri, nisi ipsi vidissent, 843.13

Probatio perseuerantiæ testamenti an requirat septem testes, 895.8. seqq.

Æquitas prætoria quando præualeat iuri ciuili ad hoc, vt testamentum semel conditum possit ex simplici voluntate reconualescere tam in milite, quàm in pia causa, 895.65.68

Originale testamenti si amittatur quomodo possit illius tenor probari, 859.31

Imperfectio voluntatis qualis dicatur, & quæ sit præparatio ad testandum vel testamentum perfectum, 895.21

Recognitio schedulæ testamenti quomodo fiat: & an sufficiat quod testes dicant se habere notam manum: & quid si testes dicerent sibi videri, & essent de credulitate, 895.30.32.50

Statutum quod non prohibet simpliciter mulierem relinquere marito, sed solum vltra quartam partem absque solemnitatibus extendatur ad eum, qui testatur extra territorium, 886.10.12

In obsidione quando permittatur factio testamenti, 801.33.36

Existentia quasi possessionis sui iuris, & emancipationis non operatur quoad validitatem testamenti per filium conditi, nisi probetur etiam titulus talis possessionis, 820.7

An sustineatur si testes non potuerunt videre testatorem propter parietem intermedium, quamvis deponant se habere notam vocem illius, 849.33.48

TESTATOR.

Testator semper videtur se conformare cum dispositione iuris communis, 104.61 1

Præsumitur loqui in hæredibus sub nomine appellatiuo, 104.27

Mandans præstari legatum sine diminutione censetur velle quod non fiat inuentarium, 40.13

An possit disponere in eodem testamento quod non reuocetur legatum, 273.43.44 2

Mandans quod legatarius non expellat inquilinum videtur excludere vsufructuarium ab vsufructu domus alteri legatæ, 350.17

Potest prohibere diuisionem ad tempus: & quomodo hoc intelligatur, 280.39.41

An possit expressè obligare bona hæredum, 225.76.77

Potest prorogare terminum à lege datum executoribus, 220.40

Grauans proprias descendentes ex illis, 285.10

Publicatio voluntatis Testatoris apud acta quomodo sit facienda: & an Iudex debeat interponere suum decretum: & de obseruantia quoad cedulam Institutionis insertam apud acta tam sigillatam quàm apertam, 312.21

Non præsumitur legata magna relinquere quando posthumum ignoranter præterit, 298.11.12

Potest mandare vt legitima detrahatur de certis bonis, ne diminuantur legata, & fideicommissa: & ex quibus colligatur ista voluntas defuncti, 570.1.2.3 3

Restringens se ad propria bona an, & quando videatur voluisse vt non inducatur pupillaris directa ad exclusionem matris, 407.7.18

Testatoris affectio est interpres dubiæ mentis, quæ magis dirigitur ad suos proprios, quàm alterius, 493.14

Potest vni coheredum substituere alteri autem non, 571.35

Non præsumatur quod se incontinenti corrigat, 416.5

Si in vna parte Testamenti permittat alienationem, in alia prohibeat an attendatur secunda prohibitiua, 416.10.11

Præsumitur se velle conformare cum iure communi, 419.10. c.533.12

Potest obligare heredes, & eorum bona, 433.22

Censetur reliquisse proprietatem rei legatæ, concedendo facultatem alienandi, 443.8.9

Vtens verbis denotantibus commodum, & fauorem legatarij non dicitur demandasse nudum ministerium, ideo quod superest ei debetur, deducto onere, & qualia debeant esse ista verba, 446.3.6

Qualis sit coniectura ad cognoscendum quod testator voluit priuare legatarium commodo legati, 446.9.11

Voluntas testatoris debet attendi, & cuius contemplatione disposuerit, 446.18

Testator præsumitur adhibere voluisse legatarium tanquam ministrum non vt legatarium, quando præcedunt onera, & postea pro illis exequendis fit assignatio quod procedit indubio, & iunctis præsumptionibus: & quales illæ debeant esse, 446.22. & seqq.

Cum quo loquatur testator non oportet quærere, sed in quem voluntatis intentio dirigatur, 446.30

Si dicat, quod succedat maior filius in perpetuum habet eandem vim, ac si dixisset succedat maior ex descendentibus, cum in testamenti non accipiatur pro filio primi gradus, sed pro omnibus descendentibus, qui veniunt appellatione filiorum, 456.84

Censetur voluisse disponere secundum mentem statuti, per quod si mandatur, vt in successionibus seruetur gradus prærogatiua, ita etiam voluntas testatoris dicatur talis, 487.3.4

Quando

Quande videatur vocare in capita, non in stirpes, 521.12.
Loquens pluries in substitutione de bonis suis quo casu censeatur voluisse illam arctare ad bona propria, 228.25.
Locutio testatoris per verba naturalia videtur excludere Monasterium, 523.24.
Testatoris dispositio habet locum probatis qualitatibus per eum requisitis, 533.29.
Voluntas Testatoris in fauorabilibus debet plenè declarari, 533.33.
A voluntate testatoris non est recedendum ex qualibet coniectura, 536.56.
Testatoris dispositio habetur pro lege, 540.75.
Quod sit inhabilis ad testandum oritur præsumptio ex probatione impedimenti Testatoris per quod non potuerit in omnibus explicare voluntatem, 550.25.
Testatoris voluntas declaratur ex his quæ dixit extra testamentum, 550.33.
Voluntas præsumitur completa, & absoluta, & quod testator nihil voluerit addere, 550.51.
Testator potest blandiciis allici ad testandum, & sibi relinquendum, secus si prius ad alterius fauorem disposuisset, quia tunc daretur actio de dolo, 659.4. *& seqq.*
Dicitur expresse vocasse nascituros quando tempore testamenti nullos habebat nepotes, 776.21.
In ea parte qua prædilexit filios alicuius censetur etiam prædilexisse omnem eius posteritatem, 621.8.9.
Non potest facere quod leges non habeant locum in suo testamento....
Sola voluntas testatoris electa ex reuocatione testamenti an sufficiat quando tractatur de fauore filiorum, & pia causa, quamuis nullus sit institutus heres, 764.23.24.
In vltimis voluntatibus nihil refert quomodo verba concipiantur, dummodo mens testatoris colligi possit, 630.9.
Creditum testatoris est liquidandum aliter, quàm per eius assertionem, 688.27.
Relictum à Testatore intelligitur solùm de illo iure, quod ipse habet, 611.4.
Promissio facta testatori de restituendo alicui hæreditatem transit in contractum, & eius probatio non requirit plures testes quam duos, 650.32.
Extensio admittitur, non obstantibus quibuscumque verbis, quando constat de præsumpta voluntate testatoris, 662.18.
Voluntas testatoris est seruanda præcisè etiam contra causam piam, & fauorabilem, 757.1.3.
Mens testatoris an sit probanda ex coniecturis desumptis ex testamento non extra, 637.11.
5 *Testator an præsumendum sit quod voluerit se conformare cum dispositione iuris communis quàm statuti,* 942.9.
Grauando vltimum ex vocatis an censeatur illos voluisse succede .f928.24.
Volens testari in scriptis si non adhibeat solemnitates requisitas quando dicatur voluisse facere testamentum nuncupatiuum, 895.26.
Si dedit plures tutores filio, ita vt vnus nihil possit sine altero si aliquis obierit, tutela extinguitur in totum, & defertur matri, 812.29.32.33
Vocando transuersales non censetur voluisse illos præferre descendentibus fœminis, 866.28.30
Coniectura admittuntur ad probandum quando testator voluerit plus vel minus legare, 922.34
Voluntas testatoris aperta, & clara facit cessare omnem ambiguitatem, 986.2.
Ordinatio expressè facta per testatorem est præcisè seruanda absque aliqua suppletione, 836.15
Dispositio dicitur verificata in eo in quo verificantur verba testatoris, 834.18
Apotha testatoris continens præparationem ad disponendum est imperfecta, secus si dispositionem contineat per verbum (volo) seu (relinquo) & quando huiusmodi verba disponant, 969.23
Indicia sufficiunt ad probandum quod testator voluit cum eodem testamento decedere ad hoc vt illud conualescat, 895.62.64
Voluntas testatoris non debet alterari quamuis esset contra causam fauorabilem, 988.27
Multa notabilia quod probationem perseuerantiæ Testatoris tam in testamento quam in codicillis, & tam in causis non priuilegiatis quàm piis, 895.93.96.99
Præsumitur voluisse quod ius commune disponit, 916.26

TESTATVS.

Testatus pro parte, & pro parte intestatus non dicitur quis decedere dato coherede, sed substituto, & de ratione, 563.21.23 3
Testati causa facit cessare causam intestati, 550.39

TESTIS.

Testis vnicus non facit fidem, 140.4. c.144 10 1
Deponens per verbum (credo) an probet, 131.30.c.109.8
Notarius dicta testium reuelans ante publicationem tenetur de falso, 100.55
Debent esse omni exceptione maiores ad reprobandum Instrum. & ista qualitas erit probanda, 141.34
In causa propria non probat, 144.4
Prohibetur esse vxor pro marito, 144.7.9
Famulus non potest pro domino, 144.12
Examinatus in criminali quando admittatur in ciuili, 144.13.39
Pauper non confessus, non communicatus, & singularis non est testis idoneus, 144.15. *& seqq.*
Concordia inter testes quando fiat, 144.25.27
Domesticus quando probet gesta in domo, & an requiratur probatio, quod alij testes non potuerint interuenire, 144.28 *& seqq.*
Iudex ex officio se informat an testis sit idoneus, 144.36
Qualis esse debeat, vt probet in causis priuilegiat. 144.40
Singulares tendentes ad eundem finem quando coniungantur, 144.56
Non repellitur ratione paris coniunctionis, & amicitia, 100.17
Duo sufficiunt ad probandam scripturam priuatam quoad effectum l. scripturas, C. qui pot. in pign. hab. in debito non ascendente libram auri, 51.1
Examinati extra terminum quo casu probent, 128.20.22
Quando examen testium, recipiatur ante dilationem, 128.24
Vnus probatio tantum facit, quantum mille singulares, 78.25
Examinatio testium est quid facti, & potest expediri extra Iudicium, 128.23
Examinatus sint interrogatoriis quando possit repeti, 68.21.23
An admittatur ad probandum aliquid, quod requirebat probationem per scripturam, 168.14. *&*
Quid in casu Conc. Trid. quoad probandum Ius patronatus, 168.21.22
Archiepiscopus an possit cogere subditos Episcopi ad perhibendum testimonium in causa appellationis, 169.1
V. Archiepiscopus.

Propter paupertatem non sunt repellendi, si sumus in personis honestis, 277.4
Testium interesse, & affectio pro sua opinione comprobanda tollitur per protestationem, quod nolunt praeiudicare partibus nisi inquantum ius assistat, 277.2
Reprobatio testium non admittitur in mandato de manutenendo, 310.70
Deponentes vidisse aliquem possidere per spacium 40. annorum probant dominium, quamvis non constet de titulo, ex quo praescripserit, 293.15
Per alternatiuam (vel) nihil probant, & quid in copulatiua, 277.15
De auditu auditus non faciunt fidem, 363.10
Si deponant de fama an debeant esse omni exceptione maiores, 310.87
Discreti, & bonae opinionis requiruntur quando fama supplet defectum alterius probationis, 310.88
Verba testium, quòd audierunt publicè dici, an importet famam, quamvis non specificent à quibus audierunt, 309.84.85
Testibus non obstat familiaritas nisi probetur de tempore iuramenti, & depositionis; & idem in similibus exceptionibus, 374.4.5
Habentur pro examinatis in odium eius, qui examen impediuit, 370.17
An repellatur propter familiaritatem, si non fuerit oppositum, & quid in familiaribus nobilium, 374.2.3
Inimicitia leuis an sufficiat vt testis possit recusari, Et An ommissio salutationis sit causa iuridica, 184.28
Sauitià, & similia entia successiua probentur per testes singulares, 336.38
3 *Testis probans de possessione decimarum aliquorum locorum diaecesis probat etiam de omnibus in ea comprehensis*, 425.41.& seqq.
Inhabilitas tollitur per aequalitatem coniunctionis, 468.18
Cautela vt testis non debeat recognoscere subscriptionem ad validandum testamentum est, vt postquam testator illud scripsit, & testes signauerint, & subscripserint, notarius à tergo clausi testamenti, seu Instrumenti scribat ibi esse scriptum testamentum, & de alia simili cautela, 429.3.4
Recognitio est facienda in casu, in quo possibile est illam interuenire, 429.9
Adhibitus in Instrumento dicitur approbatus à partibus, 586.36
Tractans de negotio pertinente ad suum commodum non facit fidem, 474.22
Deponens de suo Iudicio non probat, 474.23
Dummodo non simus in probatione negatiua, 525.30.31
Deponens aliquid factum coram Titio, & Caio, postea dicat non esse gestum in praesentia alicuius declaratur praeter expressos Titium, & Caium, 578.8
Probatio per testes si prohibeatur à Statuto non habet locum si probatio fieret per testes, & Instrumenta, 438.22
Mors habetur pro recognitione, & iuramento, 429.12
Vnus deponens de veritate negotij, & de fama an coniungatur cum alio deponente de fama, & ex eis inducetur plena probatio, 436.12.24.27
Acta iudicis an debeant probari per scripturam, & non per testes in loco insigni, 502.18.36
Qualitas, quod testis sit optimae opinionis an sit probanda in Statutis; & quid in dispositione legis, 537.18.26.27
Probans vidisse fieri depositum facit semiplenam probationem, quae non coniungitur, si idem testis deponeret de confessione depositi, 438.25
Reprobatus an admittatur in summaria cognitione respectu personarum vel attestationum, 430.37.38
Deponens de suo Iudicio probat, si reddat causam scientiae, quasi illud quod sit iudicet, 446.13
Potest fundare suum arbitrium ex his, quae accepit per sensum corporis, quo casu probat etiam deponens per verbum (credit) 446.14
Deponens de facto proprio fortius probat, & plusquàm semiplenè, & iunctis adminiculis plenè, 446.31.33.c.509.33.c.514.23.
Non probat valorem bonorum non deponendo de oneribus canonis ac seruitutis, & similium rerum, quae minuunt iustum pretium, & sunt pars ipsius, 461.9.12
Deponens per eundem praemeditatum sermonem non probat maximè vbi agitur de laesione circa pretium, 463.20.21
Testis super valore rei debet reddere causam scientiae etiam non interrogatus maximè in aestimatione feudi, ac domus, ac similium: & quid in frumento, & aliis rebus modicis, 461.24.25
Depositio testis est indiuidua, & in totum vitiatur, 468.14
Vnicus probat contra producentem, quamvis sit de credulitate, maximè si concurrant praesumptiones, & circumstantiae facti, 468.47
Probat contra producentem respectu personae non depositionis, 525.26
Producens testes, si sint contrarij, statur testibus melioribus, & possunt aliquorum dicta approbari, & alia reprobari, 468.77
Positus ad partes an sit de actis, & an probet, 468.90.91
Probat, si concludat per praesumptiones à iure approbatas, 491.21
Vasallus est idoneus testis in materia, quae non potest ita facile ab aliis probari, 597.9
Quem non fuisse citatum probat, 503.14
Acta in iudicio an probent sine testibus, 501.19.20
Crimen vt excludat testem debet esse notorium, vel per sententiam, 468.22
Princeps non rescribit, vt stetur probationibus testium qui non iurarunt, 581.24.
Vnitus reproductus per eum, qui illum induxit, plenè probat, 505.6
Non deponens de tempore declaretur ex aliis testibus de eo deponentibus, 505.8.9
Testes reducuntur ad concordiam, ne dicantur variare in tempore, 505.10
Depositio testis debet acceptari in totum, nec potest diuidi, prout etiam iuramentum, 514.39
Testes praesumantur contestes, quamvis hoc non exprimant, 514.22
In casibus, in quibus testes inhabiles admittuntur debet probari quod alij non reperiuntur, & quòd aliter non potest veritas haberi ex natura negotij, 525.7.8
Testes contrarij quando sunt concordandi, 525.10.11.12
Testibus duobus affirmantibus magis creditur, quàm mille negantibus, nisi egeretur de exclusione delicti, 525.25.28
Repellitur si constat de natura odij, 525.29
An probet negatiuam, si non deponat, quod non potuisset esse, quin ipse audisset, vel sciuisset, seu potius sufficiat, si dicat non audiuit, quia fuit praesens, 525.35.36.37
Testes subscripti in Apocha debent esse probatae atque integrae opinionis ad effectum L. scripturas, C. qui pot. in pign. habe. Et ista qualitas an sit probanda, 537.1. & seqq.
Pendente interrogatorio an pars velit vti testibus, quos interrogans intendit redarguere de falso non potest pro-

cedi ad vlteriora, 531.83

Omnis exceptione maior dicitur ille, contra quem nihil apponi potest, 537.14

Omni exceptione maior debet esse in causa matrimoniali, & probatio istius qualitatis an requiratur, 537.35.16.25

Parentes, consanguinei, fœmina, & affines sunt idonei testes in causis matrimonialibus, 537.17

Licet probatio non requireretur, quod testes sint optimæ opinionis, seu conditionis, tamen erit necessaria allegatio, 537.31

Debent esse rogati in testamento, & sufficit à quocunque rogentur dummodo tamen hoc fiat præsente, & patiente testatore, 550.7.8

Testium examen non sanatur, quando interrogatoria data non sunt plena, nec super eis fuit perfectè responsum, vel quando non dantur per procuratorem legitimum, 550.27.34

Non diminuitur de fide testis ex contrarietate, si non est in substantialibus, 550.30

Testis errans in tempore non nocet, si constat ex Instrumento de tempore, 550.31

Duo testes sufficiunt ad probandum regimen, 550.46

Vnus nihil probat, 550.54.c.562.43

Duo sufficiunt in quolibet negotio, 551.29

Testis deponens de publica voce, & fama, & communi reputatione super descendentia alicuius absque vlla macula illegitimitatis includit omnes descendentes, 554.53

Varius in accessoriis non probat, si fuit iuratum dicere veritatem super tota causa, 562.10

Nominans authorem non idoneum, non probat, 562.12

De auditu nullam fidem facit, 562.33

Singulares non probant etiam in actu difficilis probationis, quando contra eos adsunt aliæ exceptiones, 562.20.21

Deponentes contra præsumptionem Iuris non probant, nisi sint tantæ fidei, vt non adsit suspicio, quod iurent falsum, 562.31

Testes contrarij nihil valent, 562.36

Pauciores deponentes de bona fama præferuntur pluribus, qui deponunt de mala, 562.64

Iuramentum testis asserentis, se cognoscere contrahentes, quando requiratur, 497.1

Depositio testis cadens in tempore infantiæ reprobatur, 562.28

Inuerisimilitudo detrahit fidei testis, 562.11

In tempore longæuo magis creditur testibus deponentibus dubitatiuè, 468.23

Exceptio contra testem est probanda de tempore depositionis, 468.19

Subornatio reddit testem inhabilem, 562.44

Exceptio conuersationis non obstat testi, si non probetur, quod sit magna, 468.17

4 Amicus vtrique parti non repellitur à testificando, 748.20

De auditu non probat, 753.13

Habens assistentiam Iuris communis præfertur, 678.5

Non facit fidem super eo, in quo tractatur de eius commodo, & incommodo siue pecuniario, siue honoris, 727.9

Non admittitur ad probandam confessionem numerationis, si capitula concernant veram numerationem, 677.47

Debet coadiuuari, & reduci ad concordiam, 797.32.33

Non est sibi contrarius, si prius dixit aliquid scire, & postea dicat nescire, tanquam debeat intelligi, quod nihil præter aliud, quàm dixerit, 797.29.30.31

Duos testes sufficiunt ad probandam quamlibet dispositionem, 749.5

Declaratio voluntatis testatoris quod in legato facto patri intellexit etiam de filio, probatur per duos, etiam mulieres, 637.24

In declaratione quando requirantur testes, 749.24

An probetur per duos testes declaratio, quæ tendit ad certificandum, seu immutandum dispositionem testatoris, 630.15.& seqq.

Correctio, ne dum declaratio permittitur in teste, stante mandato Iudicis, 753.26.28

Deponens super dominio alicuius debet reddere causam scientiæ, licet non interrogatur, 678.6.7.8

An examen testium coram Iudice incompetenti conualidetur per consensum partium, 674.16.17

Examinatus in alia causa non facit fidem, quamvis fuimus inter easdem personas, 753.1

Potest examinari extra locum Iudicij, si prius in eodem loco iurauit, 738.72

Nullitas non debet attendi in examine testium, quando fuerunt data interrogatoria, 694.10

Fidelis non mentitur, 721.6

Falsitas testis reddit illum inhabilem, licet falsum deponeret super articulo impertinenti, & per verbum (credit) 736.49.50

De facto proprio fidem facit, si non habet interesse, præsertim si sit deputatus ad officium, super cuius concernentibus testificatur, 626.7.c.735.39.c.681.3. Et

Quando dicatur de eo deponere, 753.23

Depositio mixta testis continens factum proprium; & alienum non præiudicat tertio, 753.23

In facto antiquo magis creditur testibus dubitatiuè deponentibus, 748.21

Debet testes videre bona describenda in Inuentario vsque ad illius perfectionem, & quando talis inspectio ocularis requiratur, 767.5.32

Inhibitio deperdita potest probari per testes, sicut qualibet res, quæ requirit scripturam, & amissio probatur, si non sit inuenta in actis, 658.11.13

Si deponat de iudicio suo non probat, quamvis esset religiosus, 736.48

Defectus citationis ad videndum iurare testes non attenditur, vbi de stylo aliud seruatur, 694.7.49

Stylus curiæ non citandi ad videndum iurare testes valet, & quid significent verba (admisit, commisit, & monuit) an sint iuxta constitutiones Marchiæ, 738.16.19

Non defertur in supplementum plenæ probationis stante quacumque leuissima suspicione testium, 753.32.33

Substantia depositionis testis consistit in iuramento, 694.50

Præsumitur super tota causas iurasse, 749.13

Deponens dedisse alicui pecuniam de mandato alterius non probat, 727.8.14

Facit fidem, quamvis conuincatur de mendacio in his, quæ negotium principale non concernunt, 797.26

Debet esse omni exceptione maior deponens contra matrimonium, 754.44

Assertioni notarij non statur circa consensum præstitum, nisi adsint testes, 736.33

Si deponantur testes ad partes, habentur pro non examinatis, 677.39.40

Si fuerit contrarij testes producentis statur melioribus cum possint aliquorum dicta reprobari, & alia approbari, 677.37

Producens testes approbat solùm personas, non eorum dicta, secus si reproducat, 753.5.15.16

An possit declarare, qui testes producit, quòd vult vti eorum depositionibus in omnibus, præterquam in tali, & tali parte, 749.10.11.12

In disto-

In dispositione ad pias causas non requiruntur testes, sed sufficit sola subscriptio recognita per duos testes, 605. 20.22

Non probant esse publicum propter transitum publicum, nisi etiam probetur, quod fuerit vsitatus pro loco publico tanto tempore, cuius memoria in contrarium non extet, 678.14

Quinque sufficiunt ad probandam voluntatem testatoris in materia legati, 637.5

Depositio testis regulatur à ratione, quæ si appareat falsa, reddit inualidam eius depositionem, 678.13

Repetitio testium est nulla, si examen fuit factum parte citata, & intimata iuxta Statutum Vrbis, 677.38

Non reddens rationem, & causam sui dicti non probat, & non dicitur tamquam homo, 755.40.41

In recognitione manus tres testes requiruntur iuxta statutum Vrbis, quod tamen est ordinatorium, non decisiuum, & non habet locum in causis piis, & in vltimis voluntatibus, 710.24.& seqq.

Standum est arbitrio Iudicis: an & quando testes probent recognitionem manus scribentis, 710.13

Relatiua depositio testis non valet, si non constat de relato, 721.34

Singulares sufficiunt ad probandam sæuitiam viri, 738.52

Probant, quando tendunt in vnum, & eundem rei finem, 681.2

Dictum testis debet suppleri, quantum fieri potest, vt sibi non contradicat, 677.34

Seruitus itineris, & similis probatur per testes singulares, 681.4

Singularitas diuidit, & lacerat depositiones testium, 650.12

Vnicus plenè probat, quando testificatur de gestis per eum, si concurrant coniectura, vel adsint qualitates legalitatis illius. Idem in testibus singularibus, 749. 1.3.4

Varietas testium impedit probationem, & quando attendatur, 753.30.31

Si testificetur, quòd venditor interpellauit emptorem, vt adimpleret conuentionem, semiplenè probat, & transfert onus probandi in aduersarium, 748.18.32

Vnicus deponens de confessionibus geminatis facit indicium, & suppletur ex aliis præsumptionibus, 681. 10.11.&

Quando probet contra producentem, 699.21.22

Vasallus an admittatur pro Domino, 736.45.46.47

Vtilitas, quæ resultat ex proxi probandi conuentionem per testes redactos postea in scripturam ad effectum habendi priuilegium executiuum, 749.30.31

Non potest scindi dictum testis, sed debet recipi cum qualitate per eum narrata, 749.7.8

Quomodo debeant testes deponere, vt probent, quod testator non reliquit alia bona, nisi vnum prædium, 731.17

Donatio eodem tempore facta, & coram eisdem si compatitur cum societate officij, dicitur correspectiua, 679.45

5 *Vnicus nihil probat*, 957.55

De auditu nullam fidem facit, 859.24

Deponens aliquid factum in præsentia Titij, & Caij, si postea dicat non esse factum in præsentia alicuius, intelligitur præter expressos, 867.22

Quando dicatur relatiuè disponere, 912.18

In causa propria nihil probat, secus stantibus adminiculis, 849.1

Deponens de facto proprio facit fidem circa illud, quod fecit, non tamen quod fecerit de commissione alicuius, 910.19

Dicens se scire, & postea nescire, an sit contrarius, 948.36

Productus à parte probat contra producentem, 950.38

Sibi contrarius, vel tractans de se exonerando nullam probationem inducit, 843.7. c.998.7

Familiaris Iudicis, & ab ea salariatus, & alimentatus non est idoneus testis pro sustinenda illius sententia, 980.11

Quamuis dicat se velle exponere corpus pro eo, pro quo deponit, probat, cum non sequatur, quod velit exponere animam, 960.29

Debet reddere rationem suæ depositionis in causa criminali etiam non interrogatus: idem in ciuilibus, quando deponit super negatiua, 843.15

Octauus est adhibendus pro Testatore nesciente scribere: secus stante clausula codicillari, vel omni meliori, vel simili, 843.31

Non firmiter examinatus facit adminiculum, quod iunctum aliis inducit probationem recognitionis scripturæ, 895.5

Deponens de furore per verbum (videtur,) & de iuditio suo quando probet, 843.4.6.8

Particeps criminis non est idoneus, 849.15

Magis probat, si deposuerit super eo, quod de iure præsumitur, 960.24

Testes deponentes de diuerso tempore, & loco sunt singulares, non probant, 909.1

Debent esse rogati per testatorem, sufficit tamen, quod à notario, seu ab alio præsente illo rogentur, 843.2

Inducti, & reproducti probant contra producentem, 967. 15.c.869.8

Examinati ad perpetuam rei memoriam quando admittantur, 890.10

Quamuis de tempore non deponant præsumantur esse contestes de eodem tempore, 895.76

Parem vim habent cum Instrumentis, 887.39

Adhibiti in testamento si interrogentur de causa scientiæ, & respondeant, quod audierunt, non probant, sed dicere debent, quod viderunt, 849.47

Præsumptiones additæ testi deponenti de facto proprio, faciunt, vt sit inducta plena probatio, 912.36

In ore duorum, vel trium stat omne verbum, 895.47

Solemnitas septem testium requiritur in sublatione totius Institutione, seu partis facta per patrem filio in testamento, 902.7

Depositio testis de mandato alicuius admittitur, stantibus adminiculis: & qualia debeant esse, 910.20

Nominatio contestes, an requiratur, & habeantur pro contestibus etiam quoad tempus, & locum, 948.23. 25.16

Contradictio vnius testis alteri facit, vt nemini sit credendum, 889.19

Cautela, vt creditor possit probare suum creditum, quod testes stent post parietem, quando debitor soli creditori fatetur debitum, & an hoc procedat in criminalibus, 849.51.53

In Inuentario, an requiratur visus testium remissimè, 849.54

Depositiones testium sunt ad concordiam reducendæ, 960.31

In rituula non datur possibilis visus omnium testium vnico contextu, ideo non probant, nisi dixerint, quòd vnus post alium vidit, 849.31

Singulares admittuntur ad declarandam voluntatem testatoris, 890.8

Interpretatio in dubio semper est facienda, vt testes sint contestes, 948.27

Iudex non debet habere fidem testibus deponentibus incon-

grua, & inuerisimilia, & non conformia rationi, & veritati, 909.6
Concordia in testibus reducitur ex ratione per eos expressa, 960.32
An valeat depositio testis regularis sine licentia superioris, 950.17.18
Magis creditur duobus testibus deponentibus de actu affirmatiuo, quàm mille de negatiuo, 843.19
Conuocatio notarij, & testium facta à testatore, an impediat voluntatem ipsius, ita vt testamentum non valeat, 895.23
Qualitas quod testis sit omni exceptione maior, quando sit probanda, 950.36
In concursu probationum praferuntur duo testes deponentes de sana mente testatricis illius, qui contrarium deponunt, quamuis essent mille, 843.11
Fabricans falsam monetam in camera, vel committens adulterium, ita vt non possit videri nisi per rimulam, conuincitur per testes, si deponant, quòd vnus post alium vidit, 849.49
Probatio per aliquos testes facta, an infirmetur, si alij testes non probent, 895.53
Casus, in quibus requiritur visus in teste, remissiuè, 849.24
Non probat, si non fuerit firmiter examinatus, 948.20
Mille testes singulares tantum probant, quantum vnus, 909.6

THESAVRARIVS.

2 Thesaurary Principum nostri temporis sunt dissimiles ab antiquis susceptoribus, Arcarijs, & similibus, nec incidunt in crimen peculatus, sed sunt potius argentarij, & lucrum ab ipsis thesaurarijs factum illis acquiritur, 304.20 21
Thesaurary administrantes pecunias Regis, seu Regina, an hodie succedant in locum primipili, 733.6.7. & seqq.

THESAVRVS.

3 Thesaurus, an acquiratur in totum Emphyteuta, 453.5.& seqq.
Spectat in totum ad emphyteutam, quamuis non interuenerit realis apprehensio cum sufficiat sola intentio, quando tamen inuentor demonstrauit animum acquirendi, 453.24
Sciens thesaurum esse in fundo, & illum accipiens in emphiteusim, vel emens à Domino ignorante in totum sibi acquirit, nec datur aliqua actio de Dele Domino directo nec remedium l.2. C.de rescind. vend.453.26
Si inueniatur ab extraneo in fundo dato in Emphyteusim, seu in feudum debet partiri cum domino vtili, non habita consideratione directi, 453.29
Emphyteuta acquirit in totum thesaurum, siue inueniat per operarios, siue per seipsum, dummodo non arte mala, & legibus reprobata, quia tunc erit fisci, 453.25

THORVS.

1 Torus quando possit separari sine authoritate Ecclesia, 65.26
Separatio thori, & diuortium aequiparantur, 199.10
Donatio propter nuptias, & augmentum dotis debet dari uxori ob separationem thori propter saeuitiam, & adulterium viri, 199.11.e.189.38
Reintegrato thoro, an veniat eadem dos, & donatio, 189.37

TIMOR.

5 Timor litis etiam extraiudicialis sufficit, vt transactio iudicetur valida, 861.2
V. Transactio.

TITVLVS.

Titulum non habere, aut eum qui est nullus, paria sunt, 45.30 1
Titulus saltem coloratus semper, est probandus in quolibet possessorio causa spiritualis, 238.98. 2
Inducitur ex praestatione decennali, 208.1
Nullus habetur pro non titulo, 399.11
Non praesumitur in eo qui habet praesumptionem iuris contra se, quamuis longo tempore id fuerit solutum, 208.3
Cessat stante reseruatione, 278.4
Titulum illegitimum habens non est legitimus contradictor ad impediendam immissionem in possessionem, 339.12
A primordio tituli formatur euentus posterior, 224.21
Non consideratur, stante decreto irritante, 283.5.22
Inhabilis ad titulum non iuuatur possessione, 397.44
Non potest nasci ad fauorem incapacis ex diuturnitate temporis, 397.43
Substantia tituli non praesumitur ex antiqua patientia, 318.36
Vt praesumatur in censibus, an sufficiant 10. anni, 208.4.5
Debet praecedere, per quem teneretur quis tradere, ad praesumendum, quod possessio fuerit tradita à debitore, 318.10
Quamuis non constet de titulo, ex quo quis praescripserit, dominium probatur ex testibus deponentibus vidisse aliquem possidere per spatium 30. annorum, 293.15
Non est necessarium in iudicio manutentionis, neque in prophanis, neque in beneficialibus, & quomodo hoc casu dicatur constare de titulo, licet illius probatio requiratur, 301.71.73.74
Non aufertur ex facti calamitate, sed solùm cum de iure locus destruitur, 396.5
Titulus quando non sit necessarius pro obtinenda manutentione, 402.5 3
Habens titulum dicitur habere possessionem magis iustam, & debet manuteneri contra eum, qui non habet titulum, 402.1.3.12
Praesumptio tollitur per exhibitionem tituli veri, 415.20
Pro haerede an cadat in filio, 433.40.& seqq.
Debet esse verus, non putatiuus, etiam in praescriptione longissimi temporis iurisdictionalium, & Principi reseruatorum, 441.4.5
Inualidus ab initio non potest praebere causam praescriptionis, ibid.
Coloratus non potest dici, quando processit ab eo, qui non habet potestatem, 441.19
Titulus etiam inutilis facit, vt alter possidens praesumatur possidere iure familiaritatis, nisi probet quod vsus est iure proprio, 450.5.33.38
Mala fides, & titulus non consideratur in iure quaerendo, 475.22
In iuribus negatiuis, ac facultatiuis non acquiritur titulus, & possessio nisi prohibitus acquieuerit prohibitioni, & concurrat spacium 10. vel 30. ann. & sufficit prohibitionem fieri maiori parti subditorum, 564.51.54
Per productionem tituli inualidi succedit mala fides praesumpta, quae non admittit aliquam praescriptionem, etiam temporis immemorabilis: & de cautela super hoc, 441.17.18
Praesumitur ex praestatione decennali in praeiudicium illius, qui soluit, vt in futurum sit obligatus, secus in praeiudicium tertij, 716.29.30 4
Habitus à principe non retardat immissionem, 765.28
Licentia de ingrediendo, seu iussus de immittendo suspenditur ex duplici iure contradictoris habentis titulum, & pos-

l

& possessionem, donec de suis Iuribus discutiatur, 745.40.
Nullitas tituli debet esse clara ad hoc, vt non retardetur immissio, secus si fuerit turbida, de qua est videndum in alio iudicio, 766.3.4.
Defectus tituli incontinenti probati retardat immissionem, 780.9.
Dominium officij potest esse penes vnum, titulus autem apud alium, 670.16.
Possessio praesumitur ex titulo magis proficuo, 752.25.
Etiam coloratus ad fauorem tertij possessoris habitus à Papa aequiparatur Titulo habito a testatore, per quem excluditur immissio, & via executiua, 766.117
Tempus triginta annorum facit praesumere bonam fidem, etiam absque probatione tituli in solutionibus vnius rei pro alia, 644.36.
Habens parem titulum facit cessare immissionem, ita vt sit ordinarie cognoscendum de iuribus contradictoris, 765.39.
Titulus superueniens conualidat dispositiones à principio nullas, 895.16.
Renouatio non est titulus nouus, sed prioris continuatio, 913.21.
Concessio praesumitur ex titulo praeambulo, 980.13.
Sublato titulo, & illo reducto ad non titulum fructus sunt restituendi, 824.57.

TORRENS.

3 Torrens semper ita fluens ab immemorabili tempore non potest diuerti pro tuendis agris, 480.10.
Non debent imputari operi manu facto qua aliter torrens fluat, quam natura soleret, & contra facientem datur actio demolitionis, 480.11.

TORTVRA.

1 Tortura non detur, nisi adsit indicium testis omni exceptione maioris, 192.14.
Testis dicens se corruptum etiam in tortura non probat, 192.15.
Periurium, & infamia testis non purgatur per torturam in causa criminali, 192.16.
Assertio testis corrupti cum adminiculo fugae facit indicium ad torturam, 192.19.

TOTVM.

1 Totum ponitur pro aliis, & pro omnibus, 87.21.
2 Non potest separari, à suis partibus, & qualitatibus, 335.15.
3 Totum iudicatur vniuersale, assumpto nomine à parte institutionis vniuersalis, 404.4.
Ita se habet ad totum, sicut pars quoad partem, 425.50.
Non dicitur sine suis partibus, & qualitatibus, 460.73.
4 Totum respicit etiam partes, sine quibus non potest dici corpus integrum, & vna res, siue sit vniuersale, siue generale, siue integrale, 775.6.7.
Cognitio partis non datur absque scientia totius, 766.52.
Vtilitas rei non est tanta in parte respectu ipsius partis, quanta in toto respectu totius, 745.50.
Quod conceditur de toto, videtur etiam concessum de parte, 627.2.
Idem ius est de toto ad totum, quod de parte ad partem, 792.4.
In legato significat omnimodam qualitatem in subiecto, 775.8.

TRACTATVS.

1 Tractari ab aliis non tractanda, 195.34.
Tractantur multa, quae non fiunt, 115.53. e.550.50.
Tractatus in filio non est potentior, quàm praesumptio insurgens ex natiuitate in domo 2
Praecedere, an faciat, vt oriatur praesumptio funeris, 258.7.
Sequens quando dicatur factus in executionem actus praecedentis, 562.18. 3
Nominatio, & tractatus filij praeiudicat illis, qui tractationi consenserunt, secus aliis, 562.78. & seqq.
Tractatus alienationum bonorum Ecclesiae non solent concedi à Sede Apostolica, nisi sub forma concessionis in emphiteusim praeterquam ex causa permutationis, 596.15.
Tractatus alicuius tanquam filij an probet legitimationem, 744.10. 4

TRADITIO.

Traditio tacita non habet perfectionem contractus, sicut expressa, 318.27. 2
In Iuribus incorporalibus traditio non potest considerari meliori modo, quàm faciendo cancellare proprium nomen, & describi in aliam, 252.7.
Semper praesumitur simulata, si principalis contractus est simulatus, 317.25.
Non fit in seruitutibus, nisi mediante patientia, & vsu aduersarij, secus in quibus fingitur tradita res, quae merè tradi potest, 318.25.
In traditione rei sua possunt apponi conditiones honestae, 210.12.
Traditio mentalis facta extra conspectum rei operatur licentiam capiendi possessionem propria authoritate, 411.5. 3
Traditio si per aliquem sit facienda, an liberetur statim re tradita, quamuis denuo res ad eum reuertatur, 962.48. 5

TRANSACTIO.

Transactio est distractus inquantum, est liberatio: contractus autem in quantum est compromissio, 290.12. 2
Per transactionem an inducatur nouatio, & an requiratur, vt sit valida, 290.12.12.13.14.16.
Valet super lite in spe probabili, 400.25.26.
Super certo extenditur ad fructus, necessaria, & ad poenam, 400.28.
Aequiparatur sententiae habenti vim rei iudicatae, 400.27.
Valet sine praetore pro salario relicto in vltima voluntate non pro alimentis, 247.43.
Super fideicommisso non est valida, nisi renuncians fuerit, & viderit verba illius, sicut in renunciatione, 299.14.15.
Transactio super alimentis, est valida sine authoritate Praetoris, si sit vtilis alimentando: & quid si non adsit damnum: & an sufficiat, quòd ex post facto vtilitas superueniat, 435.43. 3
Vt sit valida, non requiritur, quod lis sit in Iudicio, sed sufficit, quod fiat extra iudicium de facto, & quod adsit suspicio futurae litis, 476.3.
An valeat super bonis feudalibus, & maioratibus, ac similibus, 476.12.14.
In contractu transactionis non est locus poenitentiae, 537.24.
Transigentes quando censeantur transigere, etiam de aliis non contentis in transactione, 565.00.
Pretium solutum pro transactione facta in bonis fideicommissi potest repeti à fideicommissario, si constat de vtilitate illius, 476.15.

Bona fideicommisso subiecta si retinentur per transigentem super eis valebit transactio etiam in praeiudicium vocatorum, 476.4.14.
Exceptio transactionis,& compromissi in Arbitratorem impedit litis ingressum, 557.21.22.
Exceptio peremptoria,vt solutionis,transactionis,& similis facit super sedere executionem, quamuis requireret altiorem indaginem, 411.25.26.
Minor,& Ecclesia possunt transigere, dummodo non dimittatur possessio rei litigiosa existentis penes aduersarium neque transferatur in eum res, qua possidetur: idem in patre transigente in bonis aduenticiis, ac aliis administratoribus, 476.16.17.
4 Transactio habet tacitam conditionem veritatis causa, 788.3.
Inter duas Ecclesias est inualida sine solemnitatibus, etiam quando hinc inde reciperent permutando, 674.4.5.
Habet executionem paratam, 665.11.
Non admittit poenitentiam quamuis poena solueretur, 672.12.13.
Quando valeat, stante lite inter patrem, & filium, & quo casu in ea competat remedium, l.2. C.de resc. vend. 713.81.
Etiam iurata rescinditur propter enormissimam laesionem, secus enormem, 788.1.
De rebus ad Ecclesiam pertinentibus est nulla absque beneplacito Apostolico, ac aliis solemnitatibus, 674.1.
Facta ad dirimendas lites est adeò fauorabilis, vt non reuocetur, neque per Principem, 721.35.36.
Laudum habet vim transactionis post illius emologationem, & vim rei iudicatae, 755.2.34.35.
Restitutio datorum facienda per eum, qui non seruat transactionem, dicitur poena legalis, & in quo differat ab aliis, qua illam inobseruans incurrit, 770.16.
Pactum, quòd contrauenient transactioni restituat accepta, idem continet, quòd ius commune, & censetur adiectum, quamuis non fuisset conuentum, 770.1.3.
Compromissum habens vim perfectae transactionis extinguit omnem actionem antiquam, & nouam tribuit, 672.14
Repetitio datorum non habet locum stante exceptione opposita contra transactionem, 770.12
Falsitas, & error causa quod bona sint hereditaria, cum tamen sint propria, facit, vt transactio sit ipso iure nulla non obstante iuramento, 788.2
Contrauenient transactioni debet restituere fructus, & omnia, qua accepit, 770.8.20
Statutum vrbis cap.149. lib.1. requirens subscriptionem donantis, & duorum testium non habet locum in cessione facta titulo oneroso ex causa transactionis ad dirimendas lites, 706.22.23
5 Transactio super re dubia praeiudicat successoribus, 867.49
In bonis fideicommissi permittitur de re dubia, 846.2
Comprehenditur sub nomine alienationis, 846.3
Rerum Ecclesia non est valida, si non adsit vtilitas, .846.16
Impedit ingressum causa, & dicitur exceptio litis finita, 867.47
Non rescinditur, non probata defectu causa finalis transigendi, 824.44
Inita inter Canonicos Valuensis, & Sulmonensis ex quibus dicatur obseruata, 893.43
In odium litium, an praesumatur vtilis, quamuis non constet de vtilitate transigentis: & quando vtilitas sit probanda, 861.2.25.
Bona prohibita alienari non debet dimitti penes possessorem, sed sunt recuperanda soluta pecunia possidenti, ad hoc, vt transactio sit valida, 846.8.
Statutum Vrbis de praescriptione, an habeat locum in transactione, 994.12.
Dimissio rei per modum transactionis, an sit prohibita, & dicatur vera alienatio: & an sit necessarium beneplacitum Apostolicum, 846.10.
Iustitia clara, an attendatur ad hoc, vt transactio facta super lite possit rescindi, 861.8.11.
Solemnitas requisita in alienatione, est adhibenda in transactione, 846.6.
Remedium l.2. C.de rescind. an habeat locum in transactione, 867.48.
Post Constitut. Clem. VIII. nunquam fuit transactum occasione feudorum in lite existentium cum Camera Apostolica, secus de bonis confiscatis per delictum, seu emptis à Baronibus, 846.18.20.
Timor litis etiam extraiudicialis sufficit, vt transactio iudicetur valida, 861.1.
Facta cum vno non prodest, nec nocet alteri, 966.11.14.27.

TRANSLATIO.

Translatio vnius Ciuitatis ad aliam censetur facta cum propriis legibus, 9.20. 1
Iuris in rem facit non requiri cessionem, 20.19.
Translatio Episcopi facit, vt ab eo sit abdicata omnis potestas, neque eius scientia requiritur qua ad admissionem translationis, 296.28. 2
Per translationem Episcopatus, an sit seruanda consuetudo circa non vacationem beneficiorum, 296.38.
Per Papam facta an faciat, vt statim vacet primus Episcopatus, non expectato translati consensu, 296.24.40.41.42.
Praestatio, aut pactum Episcopi non attenditur, quod consenserit translationi sub tacita conditione secunda Ecclesia adipiscenda in praeiudicium Sedis Apostolicae, & sibi est imputandum si remaneat sine Episcopatu, 296.25.27.
Facta de Episcopi consensu, an dicatur renunciatio, 296.16.17.
Translationis pensionis Instrumentum non recognitum nihil probat, 550.35. 3
Translatio Episcopi dicitur facta de consensu illius si procurator eiusdem translati soluit annatam, 737.27. 4
Transferre quid significet, 913.2. 5
Translatio erronea periculi vitae in societate quomodo probetur, 923.8.
V. Societas. V. Translatus.

TRANSLATVS.

Translatus statim est liberatus ab oneribus primi domicilii, & aliis, ad quae tenebantur ex primo beneficio, stante scientia Principis transferentis, 296.62. & 1
Quid in hoc operetur clausula (non obstantibus:) de plenitudine potestatis, & ex certa scientia, 296.63.64.
Post translationem à Vicario ignoratam, an valeant ab eo gesta, 296.29.30.31.
Translatum debet sumere naturam illius, ad quod fuit facta translatio, 291.1.
Episcopus vnius Ecclesiae translatus ad aliam, an dicatur mortuus ab illa hora, qua transfertur quantum ad primam Ecclesiam, ita vt Canonicatus, & praebenda vacent, & sint reseruata vigore secundae Regulae Cancellariae, 296.14.15.
Absolutio à vinculo prioris Ecclesiae non est pura, sed conditionalis, si Episcopus translatus fuerit,

& con-

& consenserit, 296.43.49.

Consensus translati siue præcedat, siue subsequatur, eundem effectum producit quoad sui præiudicium, 296.18.

TRANSMISSIO.

2 *Transmissio, an impediatur si tempus apponatur solutioni, vel substantiæ legati, 256.37.*
V. Conditio. Legatum.

3 *Transmissio si fiat in nepotem, qualitas, quæ est in filio, inhæret nepoti: idem in eo, in quem fit transmissio primogenituræ, 416.10.11.*

4 *Transmissibile potest fieri per testatorem, quod non transmittitur, & è contra, 637.3.*

1 *Transmissio legati quando fiat in hæredes: & quid in die certa, vel incerta adiecta solutioni legati, 136.25.*
V. Legatum.

TRANSVERSALIS.

4 *Transuersalium exclusio, an fiat per vocationem positorum in conditione, 773.7.*

In hæreditate transuersalium quando detur repræsentatio, 765.11.

TRANSVMPTIO, TRANSVMPTVM.

2 *Transumptum cum recognitione Supremi Magistratus quando probet concurrente confessione Procuratoris pro adminiculo, 268.46.*

Extractum ab eo, qui non suspicatur futurum aduersarium, sed timore ne illud autenticum amitteretur, probat sine citatione, 268.56.

Stante diuturnitate temporis in transumpto non requiritur citatio, 268.2.

Concurrentibus præsumptionibus, & coniecturis probat, 268.42.

3 *Transumptum factum authoritate Iudicis, & parte citata, & præuia illius recognitione dicitur in forma probanti, 582.15.*

Executio transumpti non datur, si fuit extractum absque citatione partis, 455.1.

5 *Transumptio est facienda ad petitionem eorum, qui habent interesse, 907.36.*

TREBELLIANICA.

1 *Trebellianica non dicitur prohibita, si relinquatur hæreditas pleno iure, 46.17.18.*

Fuit reperta, vt Testamenta sustineantur, 247.14.

Non detrahitur, quando quis grauatur, vt donatarius, sed solùm quando grauatur, vt hæres, 247.13.

Vt sit debita requiritur, vt quis restituat, & vt tanquam hæres restituat, 247.15.

Non deducitur à filio in re particulariter prohibita alienari, 334.10.11.

Prohibetur in hæredibus extraneis per verba (absolutè: pleno iure) omni meliori modo, 245.5.6.7.

Non censetur renunciatum Trebellianicæ per simplicem aditionem, vel approbationem testamenti, sed expressa renunciatio requiritur, 247.34.

Vt detrahatur in dubio iudicandum est, & sufficiunt coniecturæ, 245.8.9.31.

Quando deducatur in vna re stante alienatione bona fide facta, 265.6

Pro qua parte datur reuocatio Trebellianicæ, pro ea solùm reuocatur possessio, 245.19

Potest prohiberi etiam filius primi gradus, dummodo aliud non seruetur de consuetudine, 245.1.2

Non dicitur prohibita, si testator iussit bona remanere in familia, 245.54

An debeatur antequam veniat casus constitutionis, 265.35.41

Quo casu sit detrahenda in vna re, vel in singulis rebus hæreditariis, 265.39

Detrahitur à filiis primi gradus ex corporibus hæreditariis nulla facta imputatione fructuum, secus in extraneo, 265.27

Exceptio detractionis Trebellianicæ competit ad commodum emptorum pro confirmatione alienationis in eos factæ, 265.5

Si alienentur ob causam, an valeat, quamuis hæres alienans percepisset postea tot fructus, qui implerent Trebellianicam, 265.24.25.29.47

In Trebellianicam non imputantur fructus per nepotes, qui mortuo patre eius locum sunt ingressi, 265.30. & seqq.

Alienatio non dicitur dolosa, si fuit facta ob causam solutionis Trebellianicæ, 265.46

Differentia quæ sit inter detrahere Trebellianicam, ac aliquid in eam imputare, ac inter eligere rem in trebellianicam imputandam illamque alienare, 265.36.42.

Non detrahitur, si adeatur hæreditas, in qua fuit prohibita, 245.3.

Non deducitur à fideicommissis relictis in donatione inter viuos, & idem quando quis esset institutus non sui contemplatione, sed fideicommissarij, 247.18.19.

Detrahitur à filio grauato, nec cogitur expectare conditionis euentum, & valet alienatio ob dictam rationem, & ita seruatur in praxi, 265.9. & seqq.

An obstet contradictio fideicommissarij, 265.15.19.

Non deducitur à fideicommissis, quæ fiunt in contractibus, 247.2.

Fructus quando imputentur in Trebellianicam, 265.26.43.

Trebellianica semel exempta non reincidit in Fideicommissum, 583.14. 3

Non deducitur de relictis ad pias causas, non solùm si restitutio fiat immediatè Ecclesiæ, sed etiam si mediatè grauetur hæres alteri dare, qui postea teneatur restituere loco pio: & quid si vocetur Ecclesia, & in eius locum substituatur laicus, 383.25.

Bona alienata de mandato Testatoris non imputantur in Trebellianicam, nec in legitimam, 416.9.

An detrahatur per hæredem fiduciarum, 650.3.4.

Incerta ratione loci, & quota est liquidanda ob detractiones æris alieni, & similes maximè, si hæreditas consistat in corporibus hæreditariis, non autem in pecuniis, 694.18.19. 4

Potest peti per hæredem etiam extraneum, sicut per eius authorem, cum in eum transmittatur, 743.1.2.

Per approbationem Testamenti non censetur renunciatum Trebellianicæ nisi de ea fiat expressa mentio, 743.3.

Filius an imputet in Trebellianicam pecunias consumptas, 649.9.

Habetur pro ære alieno, quod prius debet deduci, 888.5. 5

Dicitur prohibita, si quis teneatur restituere etiam minimam partem, 954.23.

Non detrahitur per institutum in re certa, sed opus est, vt hæres grauetur per fideicommissum, & vt hæres, 821.11.

Non potest detrahi per vxorem relictam vsufructuariam in vita cum substitutione extraneorum post illius mortem, 811.6.

An debeatur hæredi, si in pœnam contrauentionis præcepti testatoris per fideicommissum auferatur ei hæreditas, & alteri applicetur, 860.12.14.

Prohiberi an possit tacitè, & ex verbis generalibus, & coniecturis, 878.1.

Ex legato vniuersali detrahitur tanquam exæquato

fideicommissis, 821.15.

Prohibitio alienationis idem importat, ac si prohiberetur Trebellianica, 888.3.

Retentio Trebellianica non dicitur alienatio, 888.9.

Detractio Trebellianica non datur stante alienatione bonorum, & fructus in eam sunt computandi, 954.14.

Verba prohibentia Trebellianicam debent determinare executionem seu praestationem, mandando totam hereditatem restitui, itaut debeant poni ipsimet substitutioni, 888.10.

Prohibens Trebellianicam in uno casu, non dicitur prohibuisse in alio, in quo prohibitionem non expressit, 888.11.

Licet non possit prohiberi filiis primi gradus, tamen poterit ipsius successoribus iungi onus restituendi absque tali Trebellianica, 983.12.

Ius detractionis quarta trebellianica an consumetur in primis heredibus, vel ad ulteriores heredes progrediatur, 821.16.18.

Heres institutus post obitum uxoris usufructuaria, & grauatus per fideicommissum restituere alius substitutis potest detrahere Trebellianicam, 821.14.

Verba (totam hereditatem restituat, & absque diminutione) an excludant detractionem Trebellianica, 888.7.9.

TREGVA.

5 *Tregua est efficacior, quam pax, qua facilius rumpitur, quod non est in tregua*, 840.33.

TRIBVNAL.

1 *Tribunal competens quod sit.*
V. in Praesitione.

3 *Tribunalia suprema non attendunt res iudicatas nisi constet de iniustitia sententiarum*, 566.19.

TRIBVTVM.

3 *Tributum est soluendum Ciuitati in qua sunt agri*, 595.2

TVRBATIO.

2 *Turbatio ut inducatur sufficit contradictio Iudicialis*, 314.20.

Intentans viam turbatiuam debet exprimere modos turbationis, si pars opponat, 255.15.

Qualibet sufficit, ut quis possit conueniri interdicto Uti possidetis, nec est necessaria contentio possessionis, 314.11.

Contra turbantem datur actio legis Aquiliae, arborum furtim caesarum, & iniuriarum, quarum electio competit turbato, 314.12.13.

Per murum septem perceptiorem fructuum, & similia non inducitur spoliatio, sed turbatio, 314.9.10.

TVRPITVDO.

2 *Turpitudinis causa si aliquid promittatur foemina, an sit adimplendum in foro conscientia*, 218.8.

TVTELA.

1 *Tutela deficit, si cessat qualitas agnationis*, 131.25.

Clericus quando cogi possit tutelam suscipere, 57.32.

Nulliter data non operatur exclusionem legitime tutoris, 63.3.

Qua requirantur, ut valeat tutela data à Iudice praeiudicium legitimi, 63.4.5.

Datiua deficit, cessante impedimento, aut debito tutoris legitimi, & postquam legitimus satisdederit, non antea ad fauorem pupilli, 63.14.

Datiua non habet locum, donec extat legitima, aut testamentaria, 65.1.

Datur ei, qui proximè sequitur post excusationem primi tutoris, 63.7.

Temporale impedimentum debiti aut alterius causa non defert tutelam legitimo sed datiuo, 63.12.13.

Repudiante proximiore, admittitur sequens in gradu, 636. 63.6.

Promittens rem pupilli saluam fore, tenetur ad id, quod venit in actione tutela directa non utili, 86.3.

Bona mariti non sunt obligata pro tutela cum uxor de facto gessit, 86.56.

Mater, qua de facto administrat tutelam an puniatur eisdem poenis, quibus punitur, quando legitimè illam suscepit & non bene administrauit, 856.55.56.

Diuisio tutela quando operetur, ut non possit contra omnes agi, 194.31.

Pro tutela debite respectu bonorum descriptorum in Inuentario an competat executio antequam tutor reddat rationem, 129.1. *& seqq.*

Defertur à lege, & ubique exercet suam potestatem, 28.13.

An sit nulla quando quis non obligauit expressè bona sua, 28.39. *seqq.*

Per litem, quando aliquis facit cum tutore heredum, orta est praesumptiua confessio quòd sint minores, & an requiratur, ut tutor citatus comparuerit nomine administratoris, 78.47.49.

Mater quando teneatur petere curatorem ventri, sicut tutorem filio nato sub poena priuationis hereditatis, 72.1. *& seqq.*

Mater non habet annum ad petendum tutorem filio, qui tempore mortis patris est annorum 13. *& unius mensis*, 72.5.

Tutor ventri non est petendus per matrem, seu curator, 72.14.

Datur persona, curator bonis, 72.15.

Non est dandus tutor ex edicto Pratoris, sed curator ventri, 72.18.

Mater habet hodie annum ad petendum tutorem filiis natis, quidquid aliud rigor antiquus statuerit, 72.19.

Probanda est culpa matris in non petendo tutorem filiis, ut excludatur ab eorum successione, 72.13.24.

Quando sit nullus processus cum matre tutrice ante confectionem Inuentarij, 28.1. *& seqq.*

Minor quando possit conuenire fideiussorem tutoris, qui promisit rem pupilli saluam fore, 86.1.

Fideiussor tutoris non obligatur pro eo, pro quo potest conueniri tutor, qui non administrauit, 8.4.7.

Pluribus tutoribus datis quilibet in solidum administrat, 86.10.

Ratio quando reddenda sit in solidum per tutores, 86.13.

Unius prouincia quo casu teneatur de non exactis per tutorem alterius Prouincia, 86.17.18.

Unus debet docere alium de eo, quod pertinet circa administrationem, 86.19.20.

Pendente lite cum tutore an teneantur alij praestare Alimenta pupillo, 86.21.22.

Si uni tutori assignentur bona existentia Bononia, alteri Bona Mutina, si reperiatur debitor Bononia respectu Bonorum, qua existunt Mutina, potestas conueniendi spectabit ad tutorem Bononia, 86.24.

Plures tutores an possint administrare, vel cogantur conuenire in unum, 86.25.26.27.c.194.18.29.

Testamentarius an debeat satisdare, 86.28. *& seqq.*

Liberatio facta uni tutori an prosit alio, 86.33.35.

Beneficium cessioni quo casu proficiat alij tutori, 86.37.

Si liberatio legetur uni Tutori, quando possit agi per contutorem ad eum liberandum, 86.38 40.

Quo casu debeat conueniri tutor pro gestis per Contutorem

fuisa

finita tutela, &c.......
Quo casu debeat conueniri tutor, qui non administrauit, antequam agatur contra alios, 86.41.
In fideiussione Tutoris cessat beneficium diuisionis, cum aliud sit in contutore, 86.47.
Qui non gessit an possit conueniri pro gestis per contutorem finita tutela, 86.53.
Tutor, & pupillus quando possit deferre iuramentum, 91.1. & seqq.
Iusiurandum delatum per tutorem an noceat pupillo, vt non possit petere restitutionem, 91.2.10.
Tutor quando licitè remittat debitum pupilli, 91.6.17.
Qualitas quod non adsint aliæ probationes, quæ in delatio iuramenti est probanda per Tutorem, 91.7.
Est in culpa, si moueat iudicium, antequam habeat probationes, 91.8.
Citatio vnius ex tutoribus quando sufficiat, & an Actor eligat, quem velit ex pluribus citare, 194.5.36 37.
Prætendens non citasse Tutores ob ignorantiam eorum deputationis an restituatur, 194.16.
Tutor vnius fori, aut prouinciæ quando possit conueniri pro ære contracto in alio foro, & Prouincia, 194.33.34.
Administratores plures quando censeantur constituti in solidum in administratione accessorio actuum Tutorum, 194.40. & seqq.
Quo casu teneantur ad interesse pupilli, & minoris, 67.1.
An debeat habere custodiam librorum, & cogendus sit illos exhibere, & possit admitti ad iuramentum de se purgando ex capite amissionis, 70.1.41.
Tutoris Inuentarium debet dicere inuenisse bona in hæreditate non esse, 71.9.
Interesse Tutoris probatur, qui potest conueniri ad reddendam rationem, & datur ei restitutio, si spoliaretur, & rei vendicatio, 71.10.
Potestas Tutoris quoad causas captas non expirat finita tutela, 71.12.
Sententia contra duos tutores, reseruata facultate probandi remissionem debiti si vnus suscepit onus probandi, & alter appellauit, & obtinuit, an prosit alteri tutori, 115.14.
Contra Tutorem an agatur ad factum, vel certum quid reddendum, 129.5.13.
Mater tutrix an possit petere dotem ante redditam rationem tutelæ, 129.21.33.
Mater tutrix quo casu possit sibi soluere dotem suam prout aliis creditoribus ex bonis pupilli, 129.22. Et
Quando sit in culpa non sibi soluens, & perdat fructus dotis, 129.27.
Non præscribit spatio 30. annorum ratione administrationis, & bona fides quando in eo excludatur, 51.13.14.
Quando teneatur de culpa in exigendis nominibus debitorum, 125.1.
Culpa an sit probanda, 125.4.
Quando præsumatur, 125.10. Et
An incumbat onus probandi tutori, seu pupillo quod nomina debitorum essent idonea tam per eum contra, quàm reperta in hæreditate, & quando hoc probetur, 125.1. vsque ad 40.
Subit munus ex necessitate, 125.2.
Sufficit vt adhibeat eam diligentiam, quam paterfamil. adhiberet in nominibus a se contractis, & excusatur, si publicè, & palam habeatur pro idoneis, 123.41.42
Quando imputandum sit tutori, si nomina debitorum sint facta non soluendo, 125.48. Et
Qua mora noceat tutori in non exigendo nomina debitorum, vt ad eum pertineat periculum actionis, 125.49 50.
Quando suscipitur de ordine Magistratus, eius incumbat probatio quod fuerit idoneus, 123.57.38.
Successor tutoris tenetur suscipere non agnoscere nomina debitorum non exacta, 125.21.
Datus ex inquisitione non tenetur satisdare, 13.3.4.
Tutore pronunciato idoneo per inquisitionem non reperto talis Iudex an teneatur pupillo, 13.6.
Tutor, & minor non possunt concedere nouum terminum lapsum ad redimendum, nec prorogare, antequam labatur, 26.8.
Præsumitur in dolo administrans ante Inuentarium, 28.2.
Remouetur, vt suspectus, si nulla causa præcedente non conficit Inuentarium, 28.6.
Vt remoueatur, sufficit causa leuis, 28.7.
Alius potest dari pupillo, quando non habet tutorem præsentem, 28.12.
Fideiussio debet præstari per tutorem vltra obligationem bonorum, 28.44.
Remouetur ob litem cum pupillo, dummodo non sit mater, aut auia quibus datur adiunctus, & non sit legitimè constitutus, si non iurauit iuxta formam, § fin. Auth. vt ij qui oblig. se haber. perhib. res. min & an sufficiant verba æquipollentia, 28.29.30.
Non debet mittere frumentum, seu merces ad alium locum, quamuis ibi carius vendantur, 42.33.
Non probatur ex communi reputatione, 336.36. 2
Non reassumitur à matre, etiam si pœniteat transire ad secundas nuptias, 219.13.
Quæstio prius mota super tutela quando sit præiudicialis ad secundam, 279.40.
Actio tutelæ est bonæ fidei, 215.27.
Perditur a matre per transitum ad secunda vota etiam nulliter contracta, 213.12.
Ad obtinendam excusationem tutelæ requiritur ætas 70. annorum, 327.4.
Producens Instrumentum factum à tutore debet illud acceptare cum qualitate tutelæ, 399.7.
Finita perdit nomen tutelæ, 391.14.15.
Habilitas requiritur, vt quis conueniatur pro actione tutelæ: & quo casu illa competat, si impedimentum oritur tam ex parte gerentis, quàm eius, cuius negotia geruntur, 325.5.8.
Potest peti per procuratorem, & consanguineum, 668 6. 4
Petitio redditionis administrationis tutelæ ponitur infra 30. annos, 761.27.
Fratres vtrinque coniuncti præferuntur fratribus ex vno latere tantum respectu tutelæ, 661.19.
Mater non remouetur a tutela propter litem, quam habet cum pupillo, sed datur adiunctus, seu curator ad lites, non tamen ad electionem ipsius matris, 668.21.23.
Quando mater debeat conficere Inuentarium, & renunciare secundis nuptiis in assumptione tutelæ, 668. & seqq.
V. Mater: Inuentarium.
Testamentaria quomodo probetur per testes, 907.28. 5
Non potest reuocari absque citatione, 914.3.
Denegatur matri, si non renunciauit secundis nuptiis, 855.8.
Data pluribus, ita vt vnus sine alio non possit gerere, in totum perit, si vnus contutorum deficiat, non secus ac si omnes defecissent, 830.19.
Non est de substantia satisdationis tutelæ, vt facultates fideiussoris sint maiores, quàm patrimonium pupilli, 914.12.
V. Tutor.

TVTOR.

Tutor tam verus, quàm putatiuus quando debeat reddere 2

rationem administrationis ante finitam tutelam, quod si agatur pro emendatione damni particularis: & in tutore agente contra Collegia, 282.13.
Validè contrahit societatem cum pupillo tam expressè, quam tacitè, 360.4.
Mater non petens tutorem filia excusatur, si infra annum decesserint propinqui, 343.18.
Datio Tutoris, quæ non valet in modum curæ, resoluitur in administratione bonorum, 282.39.
Successionem perdunt non solùm, qui non petunt tutores dari, & non compellunt administrare, sed etiam, qui non peterent confirmari eum, qui in testamento minus legitimè datur, 219.8.
Tutoris obligatio quando attendatur in præiudicium pupilli, & illum obliget, si ei fuisset datus adiunctus sub conditione, quod præstaret cautionem, & quod si hoc illi non fuit intimatum, & ad eius notitiam non deuenerit, & non appareat de scientia eorum, qui cum illo contraxerunt, 360.38.39.40.
Agens ex certo contractu celebrato à tutore nomine tutorio agente non auditur, si negat illum fuisse tutorem, 335.9.10.13.
Contractus gesti cum tutore, qui publicè, & palam administrabat, & pro tali reputabatur, valent, & obligant pupillum, maximè si celeritatem desiderabant, 360.36.37.
Si negotiatus sit cum pecunia pupilli, an teneatur omne emolumentum, & lucrum pupillo præstare, 240.26.27.30.31.
Qui non agit, quod agere debebat, tenetur ad interesse, & ad fructus, qui ex re empta percipi potuissent, 240.28.
In habitu, quamuis nihil gerat, an possit dici tutor, 291.34.
Gerens negotia eius, qui iam pubes est, non tenetur actione pro tutela, sed negotiorum gestorum, 335.6.
Emens ex pecunia hereditaria prædia nomine pupilli quando dicatur elegisse legitimam, & trebellianicam in dicta pecunia, 265.16.
Excusatur, si habuit iustam causam credendi se non fuisse tutorem, 240.15.
Conuertens pecunias pupilli in vsus suos est in dolo, & furtum committit, 240.29.
Mater tutrix transiens ad secunda vota non reddita ratione perdit successionem mariti: & quid in ea, quæ administrauit non suscepta tutela, 282.22.
An possit conueniri ad certam rem ante generalem rationem totius administrationis, 33.25.
Negotia pupilli censentur propria tutoris, 214.4.
Ex contractu tutoris quando obligetur pupillus etiam personaliter & cum obligatione Camerali, & teneatur tam ciuiliter, quàm naturaliter, 279.6. & 360.19
Bona tutoris generalis sunt tacitè hypothecata ad fauorem pupilli, 225.73.74.
An possit conueniri à pupillis pro Instrumento, in quo confitetur habuisse bona inuentariata, si illud fuerit cancellatum, quia eadem bona reddidit matri pupillorum, 336.33.
Prohibetur donare, non tamen ex causa remunerationis, 202.3.
An possit promittere dotem ei relictam à patre sine decreto, & solemnitatibus, 367.16. & seqq.
Exigit rationes à suis factoribus, vt postmodum reddat pupillo, 295.8.
Quod non sit tutor, requiritur declaratio, antequam possit agi ad reddendam rationem administrationis contra tutorem putatiuum, 282.18.
Quando possit remoueri tamquam suspectus . . .
Obligatio de pupillo facta per tutorem valet, quamvis non fecisset Inuentarium: & an talia gesta sint valida, 360.23.34.35.
Dispositio adstringens tutorem ad Inuentarium est pœnalis, & non amplianda, 215.25.
Minor datus tutor, si administrat, non tenetur nisi de dolo, 282.24.
Mater minor potest esse tutrix, & si de facto administrat, non subiicitur pœnis secundo nubentium, 262.23.
Pœna vt mater priuetur à successione ob non petitum tutorem, debet restringi ad illos, qui per eam petuntur, 219.5.
Legitimus, seu testamentarius si adest, & mater velit transire ad secunda vota, non tenetur petere alium tutorem subrogari, sed sufficit notificare Iudici, 219.17.
Respectu tutoris testamentarij vel legitimi mater non potest dici negligens, 219.7.
Non debet assignari ille quem mater petierit, 219.10
Mater secūdo nubens non potest esse tutrix, & si non fuerit legitimos tutores, administrare excusatur, 218.1. & seqq.
Tutoris potestas an expiret finita tutela, quoad negotia inchoata, 276.44.
Authoritas tutoris nihil operatur in donatione minorum, nec in ea habet interponi decretum, 233.3.5.10.
Episcopus æquiparatur tutori, 291.35.
Fideiussor & Tutor non potest quis esse diuersis respectibus, 230.18.
Quando diuisim tutores habent facultatem, & vnus ab alio possit exigere, 201.93.
Hypotheca minoris an valeat, si sit facta pro solutione pretij rei per ipsum emptæ, etiam si in tali venditione interuenerit tutor, 242.59.
Non excusatur ex negligentia mandatarij, 295.12
Actio vtilis, vel directa negotiorum gestorum quando competat contra tutorem, & detur cumulatiuè, 335.1.3.7.
Mater quando priuetur successione, si patre bannito non petierit tutorem eius filio infanti, 309.22.23.
An possit constituere dotem sine decreto, & aliis solemnitatibus, 387.1.2.
Quando teneatur distrahere fructus etiam sine decreto, ne ad eum periculum spectet, 241.62.63.
Debitor minoris an teneatur ad vsuras, & interesse absque interpellatione, quamuis non adsit persona legitima, cui possit solui, si ad eum pertinet successio, & onus petendi tutorem, 241.24. & seqq.
Mater secundo nubens an excludatur à substitutione fideicommissaria, & pupillari, & priuetur relictis a marito sibi factis, quamuis non petierit tutorem, nec curauerit illam administrare, 219.15.16.
Emptum de pecunia pupilli in hereditate inuenta, vel de directa ex venditione bonorum illius an spectet ad tutorem, 240.32.33.
Tutor, pater, & curator agendo pro filio pupillo debent facere mentionem de filio, & eius nomine agere, ita vt hoc respectu eis obstet excommunicatio filij, & pupilli doli capacis, & adulti, 401.33. 3
Dicitur contumax, si non administrauit, neque in hoc requiritur præceptum Iudicis, vt mandet illud administrare, tanquam sufficiat, quod lex præcipiat, 409.17.18
Vnus si non potest dari, dubitatur alius, 421.49.
Deportatus cum confiscatione bonorum quando teneatur pupillo, si sint locupletior, 423.3.
Non potest dari impuberi per eum, qui illum non habet sub potestate: fallit in extraneo instituente heredem pupillum, quasi tunc videatur eligere eum in filium, quo casu valebit datio tutela, 462.23.24.
Datus ab extraneo pupillo instituto est datiuus non testamentarius, quamuis de eo in multis participet, 462.25. & seqq.
An præferatur legitimo, & matri, 62.31. & seqq.
Si detur ab extraneo pupillo Instituto, confirmatio est facienda

facienda causa cognita, & cum inquisitione: Idem in Tutore dato à matre, 462.34.39
Non describens in Inuentario massariam pecudum, non excusatur, quamuis pretium illius posuerit in banco tamquam res ad hereditatem pertinentis, ita vt ex hoc possit remoueri, tamquam suspectus, 532.29.31
Testamentarius potest remoueri ex sola culpa, & negligentia, 532.32
Coniunctus non remouetur ob dolum, & fraudem, sed ei datur adiunctus, secus si propter culpam, 532.33.34
Dicitur administrator locorum piorum, 522.17
Remouetur Iudaeus, arbitrio, 532.36
Quamuis prohibeatur emere bona pupilli, tamen secus quando palam, & bona fide emit, 556.21
Filio naturali non datur a patre, 567.19
Iterum reddit rationem administrationis, non obstante liberatione iurata minoris, nisi exhibeantur libri, cautiones, Instrumenta, & alia ad tutelam pertinentia, 563.30.46
Iudex in dubio debet potius interdicere administrationem Tutori, quam illi dare adiunctum, 532.35
Actus sustinetur, quamuis non sit gestus nomine illius, pro quo debebat geri si fuerit factus ob causam ad eum spectantem: & quid in procuratore, tutore, & similibus, 401.15.16
Liberatio dolose extorta à minore non liberat tutorem, vt non teneatur iterum reddere rationem, 563.36
Iudex confirmans tutorem datum in testamento debet prius pronunciare illum esse idoneum, & quando inquisitio requiratur, 462.38
Dolus in omittendo consideratur in vno ex tutoribus contumace, & administrante, 409.16
Pupillus liberans vnum ex tutoribus repellitur exceptione cedendarum in tutore doloso, 409.14.15
Iudex supplet absentiam, seu non existentiam tutoris in faciendo pacem cum pupillo, 518.17
Mater quando debeat petere dari alium tutorem in locum tutoris defuncti, seu in perpetuum relegati, vel banniti ad tempus, & quando in eis dicatur in totum finita tutela: & quid seruetur in Regno, 462.7.10
Nouem dies luctus propter obitum consanguineorum faciunt vt currat tempus, & excusant matrem non petentem tutorem, 403.26
Via executiua non competit si agitur pro confirmatione tutoris dati ab extraneo quando requiritur inquisitio, secus si illa non sit necessaria, 462.36.37
Pater transiens ad secunda vota non desinit esse tutor filij, quidquid aliud sit in matre, 519 43
Tutrix mater potest administrare, & procuratorem constituere & immiscere se hereditati, & omnia facere, quae spectant ad commodum pupilli antequam confecerit inuentarium, & adimpleuerit solemnia, 542.6.9
4 *Tutor non potest dari per extraneum non habentem pupillum in potestate, & indiget confirmatione, ob quam dicitur datiuus, 680.1.2*
Quando possit peti per matrem minorem, 668.3.4
V. Mater.
An cogatur ad iterum reddendam rationem de administratis, 761.2.3
V. Rationum redditio.
Quo casu teneatur conficere Inuentarium, & quando illud censeatur remissum, 711.1.51
V. Inuentarium.
Faciens actum possessorios pro minore acquirit illi, etiam ignoranti possessionem, 700.45
Datus Titio filio non censetur datus aliis filiis, 637.25
Finita tutela debet admonere minorem vt petat curatorem, nam alias non facta ista diligentia si administratio in alterum transferatur tenebitur de mala administratione, 718.6
An habeat facultatem constituendi procuratorem ad contrahendum pro pupillo, & petendum decretum super alienatione per eum facienda, 644.1.& seqq.
Indiuiduum respectu tutoris dicitur etiam tale quoad heredes, 641.19.25
Aditio facta per tutorem censetur facta ab ipso minore ratificante, 711.55
Non possunt plures tutores conueniri coram Iudice laico ad reddendam rationem administrationis, si inter eos adsit tutor clericus, 641.5.6
In Iudiciis non constituitur procurator per tutorem ante litis contestationem per quam efficitur dominus litis & quodammodo contrahit, 644.20.21
Fideiussor tutoris non obligatur de administratis ab eo post pubertatem, 718.4
Iudex antequam confirmet tutorem debet pronunciare illum esse idoneum quando sumus in eo, in quo est necessaria inquisitio, 680.11
Bona tutoris sunt tacitè obligata pupillo, 601.5
Praelatus negligens in administrando potest reuocari sicut tutor, 601.26
Cognati & affines sunt citandi, si minor non habet tutorem, 720.1
Contra Tutorem, & eius heredes agitur ad factum, non ad certum quid, 641.22
Soluens minori absque authoritate Iudicis, & Tutoris non liberatur, nisi probetur quòd ille sit factus locupletior: quidquid aliud sit quando solueret cum eorum authoritate: tunc enim pertineret ad debitorem cura reinuestiendi pecunias solutas, 761.15.16
Alienatio facienda per minorem non valet sine authoritate tutoris, 644.11.17
Actor constitutus a tutore potest alienare bona pupilli, si habeat mandatum speciale, siue generale, 766.14
Pupillus dicitur indefensus si eius tutor non adfuit in Iudicio, saltem in principio, maximè si aderant defensiones, 668.24.25
Via executiua non competit pro confirmando tutore, in quo requiritur causae cognitio secus si illa non requiratur, 680.10
Praelati, & administratores bonorum Ecclesiae sunt loco tutoris, 601.6.17.24
Locationes factae per matrem tutorio nomine pro filio herede cum perceptione fructuum probant possessionem, 700.37
Plures tutores sunt loco vnius, & causa eorum est cognoscenda coram vno Iudice, 641.11.12.13
Potest peti per procuratorem, & consanguineos, 668.6
Tutor, cui administratio interdicitur non desinit esse tutor, 918.54 5
Non potest conueniri in Iudicio vel extra, nisi probatis omnibus, ad quae tenetur, 907.30
An debeat praestare officium suum gratis vel possit aliquod lucrum facere ex tutela, & aliquid acceperit an ab eo repetatur, 919.6.8
Licet debeat pecunias reinuestire in emptionem praediorum, tamen illas retinet causa subleuandi necessitates eorum, quorum curam habet, 931.6
Remouetur à tutela propter malos mores, 875.26
Patruus an possit esse tutor suorum nepotum, si cum eis habet communionem bonorum, 830.22.25
Vnus an possit sine aliis administrare & censeatur in dubio illi commissa administratio solidum, 812.26.68. Et
An remaneat solus in tutela, deficientibus aliis contu-

toribus, vel alij sint illorum loco subrogandi, si est sufficienter consultum pupillo per solum superstitem idoneum ad tutelam gerendam, 830.26.28

Æquiparatur curatori in omnibus concernentibus administrationem, 830.4

Quo casu debeat stare administratio penes tutorem stante in tori numero fratrum, qui sunt sub eius tutela, 914.35.37

Dicitur administrator & curator hereditatis, & ista nomina confunduntur, 830.1. c.919.1

Valet datio tutoris debitoris pupilli, quando fit à sciente huiusmodi debitum, ita vt sufficiat etiam illius cogitatio, & in istis statur arbitrio Iudicis, 914.16.18

Dispositio Auth. minoris C. qui tut. dar. poss. loquens de curatore procedit etiam in tutore, 830.24

Scientia tutoris nocet pupillo vt ad retractum venire non possit transacto tempore in statuto prafixo, 957.1

Clausula quod vnus tutor non possit sine alio administrare, potest per testatorem opponi, 812.14

Datio Tutoris non valet tamquam facta de inhabili, vel ab eo qui non habebat facultatem illum dandi, sustinebitur tamen pro administratore, & resoluetur in gubernium prout è contra, 830.12.14

Processus est validus si fiat cum Tutore existente in possessione administrationis tutela, 855.9

Verba (bonorum custodiam & administrationem) an inducant constitutionem tutoris, vel procuratoris, 830.5

Agnati vel affines sunt requirendi, quando fumus in non habeat tutorem, 957.6

Appellatione Tutoris venit curator, prout è contra, 830.20.3

Intimatio si fiat matri simpliciter prasumitur facta tutorio nomine si illa erat tutrix, 957.14

In materia dationis tutorum qualibet verba sufficiunt, ex quibus possit colligi quod testator voluerit facere tutores, & iudex arbitrabitur huiusmodi verba confirmando talem tutorem si inuenerit idoneum, 830.7

Datio tutoris quandoque resoluitur in gubernium, 919.3

Iudex deputando Tutorem cui de iure tutela debetur decretum suum interponit nomine citato, 914.6

Confessio Tutoris obligat pupillum, qui potest cogi ad perseuerandum in ea in Iudicio: & quid si fiat ad illum obligandum, & non ad probationem veritatis, 878.4.8

Inuentarium factum per tutorem nocet pupillo, 878.3

Responsio Tutoris ad positiones praiudicat pupillo, 878.3

Mater Tutrix quando possit confiteri absque solemnitatibus statuti, 878.5

Declaratio tutoris dependens à pracepto Testatoris non requirit aliquam solemnitatem statuti, 878.6.7

Satisdatio tutoris supplet defectum inquisitionis, 914.10

VACANTIA, VACATIO.

2 *Vacantia applicantur Superiori,* 396.21

3 *Vacatio beneficij quando dicatur per modum decedere, seu mori,* 521.25.26

VALIDITAS.

5 *Validitas actus semper est in dubio prasumenda,* 856.11

VALOR.

2 *Valor bonorum an inspiciatur à tempore mortis & aditionis hereditatis cum agitur de solutione prasumenda ad fauorem creditoris in bonis debitoris eius successio,* 214.26.27

Valor debet ascendere vltra dimidiam vt dicatur constare de iniustitia pretij iuxta terminos l.2. C. de rescind. vend. 461.29.33 3

Idem esset quando ageretur de probando valorem ad effectum arbitrij, 461.31.35

Debet attendi iuxta locum vbi gratia facta est, non iuxta locum in quem illa confertur, 565.20

Res diminuitur ex oneribus & circumstantiis in ea existentibus, 545.19

Excessiuus ad impugnationem gratia non probatur nisi dictum sit deductis oneribus, 510.8

Beneficij est iustificandus de tempore impetrationis, 510.1

Prasumptio valoris preteriti cum prasenti non datur stante extrinseca causa belli & similis, 415.9

Valor rei vendita diminuitur ex oneribus, & responsionibus quibus est grauata, 723.17 4

Probatio valoris fructuum non subsistit non probata quantitate bonorum, 789.8

Deliberatio pro summa debita de re maioris valoris substinetur & residuum restituitur debitori, 739.28

Prasumptio valoris temporis prateriti cum prasenti non admittitur maximè si magnum interuallum temporis intercedat, seu pracedat, 766.42

Valor iustus an iudicetur ex qualitatibus rei latentibus, & impotentia cautionis pro euictione, & inopia venditoris, 911.14

VARIATIO.

Variatio non admittitur re integra, 191.20 1

Non admittitur circa vnum, vel circa plura, qua habentur loco vnius, 248.32 2

Non permittitur in eo, qui habet facultatem eligendi, solum, quando est lapsum tempus prafixum, sed etiam, quando acceptat, vel petit partem in vna re, 239.23. 24.25

Non habet locum, quando electio est data ab homine per verba, temporis Indicatiui, 239.9

Non admittitur, nunc exprimendo vnum modum vacandi, nunc alium, 574.26 3

An permittatur, stante obligatione camerali, 593.7.8

Permittitur in permutatione, qua non habuit effectum propter alienationem rerum permutatarum, 435.7

Impeditur post acquisitum Ius parti, 546.34

Dispositio qualibet intelligitur secuto effectu, quo cessante datur variatio, 435.8.9

Permittitur in debitore, qui assignauit Domum ei, cui sunt prastanda alimenta vt possit aliam subrogare, 743.13 4

VASALLVS.

Vasallus an possit facere legatum vt post eius mortem aliquid soluatur de fructibus feudi, 43.17 1

Dominus non debet habere alium Vasallum, quàm eum quem elegit, 43.16

Iurat fidelitatem seniori post mortem domini, qui reliquit plures filios, 30.16

An debeat ferre testimonium contra dominum tam in causa criminali, quàm ciuili etiam leuissima, 597.1.2.3 3

Non potest esse aduocatus contra dominum, quando sponte patrocinatur, secus si coactè, 597.4

Est testis idoneus pro domino iurisdictionis, quidquid sit in subditis ratione patria, seu dominica potestatis, 597.7.8

Magis probat pro domino si concurrant adminicula, 597.10

Praiudicat Domino tam per fictam, quàm per veram traditionem, 779.26 4

Debet dominum requirere, quamuis habuerit facultatem alienandi feudum, vt sit certus de persona, in quam alienatur, 730.55

Filius

Fiscus Vasalli idem Iuris habet, quòd fiscus Principis tanquam in eius locum subrogatus, 644.14
Prima Inuestitura sublata per mortem seu priuationem Vasalli non attenditur ad declarandam secundam eidem concessam, 724.4
Cognitio, & pœna non spectat ad Principem prohibentem sub pœna actum de Iure communi licitum, sed ad Vasallum inuestitum de loco cum mero, & mixto Imperio, & omnimoda iurisdictione, 642.20.21
An admittatur in testem pro domino, 736.45.46
5 Vasalli heredes, & dominus qualiter diuidant prouentus, qui minore, vel maiore temporis spacio, quàm anni colliguntur, 810.22.
Finito vsufructu per mortem Vasalli feudum reuertitur ad dominum, qui potest illud alteri concedere deducto eodem vsufructu etiam viuente vsufructuario, 818.11.13.
V. Feudum.

VECTIGAL.

2 Vectigalis nomine solutum repetitur, si agatur redhibitoria, 343.22.24

VELLE.

2 Velle non dicitur, qui obsequitur imperio parentis, 202.13

VELLEIANVM.

2 Velleianum Sen. Cons. quamuis loquatur per verba prohibitiua in personam, tamen confirmatur iuramento, 233.38
4 Succurrit mulieri obligatę non donanti, 669.14
Non iuuat fœminam fideiubentem pro dote, 647.12
Cessat, quando vxor constituit se debitricem, & promittit pro exoneratione conscientiæ mariti, 669.24
Obstat si mulier constituat se pro alio soluturam etiam, quòd promissio sit geminata, & quid si aliquid acceperit, 669.13.20
Mulier potest cum iuramento renuntiare beneficio Vell. 669.23
Priuilegium dotis est maius priuilegio Velleiani, 647.17
Repetitio soluti datur mulieri ignoranti se munitam beneficio Velleiani, 669.21

VENATIO.

1 Venatio, quando possit prohiberi per dominos temporales, 139.12
Fructus fundi consistens in venatione an operetur, vt venator non faciat prædam, 139.22
Venator clericus priuatur canibus, & Instrumentis aptis ad venandum, non tamen amittit prædam, 139.23
Cautela retinendi venatorem in fundo, donec restituat prædam, non est admittenda, 139.20

VENDENS.

2 Vendens sua culpa prædia, seu loca montium, vel census, quos vendere non tenebatur, habetur tanquam possessor, & tenetur ad fructus illorum, 140.38
Vinum quod scit certo tempore corrumpi, tenetur de eius periculo, 260.10
Prohibitus vendere non potest annuos redditus constituere, 242.28
Vectigalia vendens potest agere non solùm contra conductores illorum, sed etiam contra eos, qui illis communicant, & consocij effecti sunt, prout è contra eis datur actio aduersus omnes debitores vectigalium, 336.41.42
Rem, quam credebat suam, ex vna causa transfert dominium, quamuis esset sua ex alia causa, 324.18
Domum maiori pretio ob seruitutem præstandi habitationem libertis, si illis statim moriantur, non potest petere augumentum pretij ab emptore, 361.13
Procurator fisci, tutor, & curator, quamuis habeant mandatum generale cum libera non tamen possunt vendere habita fide de pretio, 329.32.33
Causæ legitimæ quæ sint, vt potius habeat res vendi vni, quam alteri, 357.42
Vendens rem duobus punitur, si primus soluerit pretium, vel illud obtulerit venditori, antequam secundo vendidisset, 523.16 3
An vendens vni, possit alteri vendere, si primus non soluit pretium in tempore conuento, 523.5.18.19
Vendens rem non expressa qualitate illius est in dolo, qui sibi non debet patrocinari ita non sufficiat exprimere in genere, cum sit in specie dicendum, quòd sit res feudalis, seu emphyteutica, 534.21
Consuetudo valet, quòd quis rem suam teneatur vendere, & ligat etiam clericos, & forenses, 541.12.13
Promissio de vendendo idem est, quod venditio, stante præstito iuramento, 553.9
Vendens loca montium, quę vendere non debebat, dicitur possessor, & tenetur ad fructus, 579.21
Vendens fundum certorum iugerum certis finibus designatum tenetur de euictione, si quid fuerit euictum ex comprehensis intra fines, licet supersint centum Iugera, 566.6
Tenetur ad periculum rei venditæ, quando non adhibuit diligentiam, ad quam tenebatur, 549.16
Habet rei vendicationem contra emptorem deficientem soluere, 523.8.29
Debet notificare conditionem purificatam emptori, 549.15
Condemnatus tradere rem venditam an possit opponere in executione, quòd pretium non fuit solutum, 411.15
Non obligatur de euictione, nec ad interesse, nec ad pretij restitutionem pro casu, qui facto principis occurrit, 520.23
Vendens merces debet concurrere cum creditoribus ementis pro pretio, de quo habuit fidem si non reseruauit sibi dominium, aut hypothecam super eis, 500.19
Venditores dicuntur socij contractus per venditionem simul factam, 401.44
Existens Perusii si vendat 50. modios terræ alterius loci intelligitur vendidisse de modio Perusino, non de modio regionis, in qua est fundus, vbi solutio est facienda, 565.12
Qualitas venditoris impliciti debiti est exprimenda per testes vt per eos dicatur plenè probatus valor rei, 461.10.11
V. Venditor.

VENDICATIO.

Vendicare dicitur etiam agens actione personali, 324.24. 2

VENDITIO.

Venditio rei alienæ valet, non tamen facit, vt venditor præsumatur dominus, 138.14 1
In venditionibus coactis pretium iustum, quod dicatur, 149.27
Non cogitur, quis vendere, nisi præsente pecunia, 149.25
Fundus pluribus relictus cum prohibitione vendendi poterit vendi vni ex collegatariis, 36.8
Quando censeatur facta de prædio dato marito in solutum, 38.27
Res vendita an sit obligata emptori pro pretio venditionis, 25.4.7

An differat à promissione de vendendo, 14.8.24
Vasallus, Colonus, & Emphyteuta an debeant præferre dominum in venditione fructuum, 149.1
Colonus iurans velle frumentum pro vsu suo an cogatur vendere, 149.18
Proprietarius an debeat præferre vsufructuarium in venditione, 149.6
Exponens rem venalem an possit pœnitere, 149.19
Rerum venalium, quando valeat, si fiat aliis per colonum, si dominus differat vendere, 149.21. *Et Quod tempus requiratur*, 149.24
Debitum ex causa venditionis transmissum in debitum ex causa societatis an inducat nouationem hypothecæ, 175.13
Census impositus super re vendita cum reseruatione dominij an valeat, 175.1
Bonorum Ciuitatis quomodo sit facienda, 196.11
V. Ciuitas.
An transferat dominium, 25.6
Ad gaudendum, vulgo à godere est reprobata, & in ea imputantur fructus in sortem, 14.10. *Sed vide metipsum, &c.*
2 *Venditio bonorum debitoris fisci quomodo debeat fieri, si conuentus, & conuictus cessauit in solutione*, 375.22
In venditione fundi in tali loco, qui est decem iugerum censetur venditus fundus, qualis reperitur, 256.48
Licentia vendendi vni non comprehendit venditionem factam duobus, 229.7
Post venditionem, si superueniat notitia alicuius seruitutis debitæ rei venditæ, ob quam reddatur maioris æstimationis, quando sit augendum pretium, 361.8.9.10
An dicatur venditio, vel permutatio, si pro fundo empto detur alter fundus, & pecunia, 273.50
Ad rescindendam venditionem, quando computetur onus itaut dicatur par rei, & faciat excessum, & quid in onere gabellæ, seu laudemij, 258.41
Periculum rei venditæ, in qua fuit reseruatum dominium, ad quem spectet, 206.11.13
Fundi cum dolijs, quæ ibi sunt, quæ sunt 80. *an intelligatur demonstratiuè itaut non habenda consideratio minoris numeri*, 256.45.46
In venditione domus pro 400. *aureis cum onere soluendi censum aliorum scutorum quadringentorum, qui erat impositus super dicta domo, an debeatur gabella tam respectu census, quàm pretij dati in pecunia*, 258.43
Facta ab executoribus potius de vna re, quàm de alia sine requisitione heredis non valet, neque emptori aliqua possessio acquiritur, quamuis in eam immissus fuerit, licet adsit potestas liberè, & plenè vendendi data à testatore, 329.28.29.30.
3 *Venditio posita in alterius voluntate sustinetur post factam traditionem*, 534.14
Præsumitur facta pro iusto pretio, 461.19
Non est valida, si fiat pro iusto pretio declarando, 500.31.32
Non dicitur ad mensuram, sed ad corpus propter vnicum pretium non distributum in iugera, 566.4
Facta (licentia domini salua) est valida nec requiritur alius consensus contrahentium postquam superuenit licentia, quæ retrotrahitur ad diem contractus in præiudicium illorum non autem tertij, 514.12.13
Cum pacto retrouendendi est perfecta, & pura, ita vt emptor statim sit dominus, & facit fructus suos, non considerato, quòd dominium possit reuocari, 526.33
Cum reseruatione dominij non est conditionalis, sed pura, & in ea non habet locum pœnitentia, 523.23.25
Dicitur perfecta si fuit data commissio de emendis mercibus, & pro eis, illorum pretio de communi consensu taxato fuit emens creatus debitor in libris venditoris, neque tunc erit locus pœnitentiæ, 500.1
Et quid si ante receptionem mercium emens decoxerit: an tunc sint acquisita creditoribus, 500.12.13
Inducitur, stante iuramento per promissionem de vendendo, & ex ea datur actio non minus, ac secus si de præsenti, quis se obligasset, 564.32
Facta à patre & filio non arguit rem venditam esse filij, 401.16
Continet quidquid includitur intra fines, 566.5
Facta duobus præsumitur tradita prius ei, qui pretium numerauit, 523.4
Requirit verba de præsenti, 545.43
In venditione rerum Ciuitatis non est necessaria subhastatio, 479.50
An in ea sufficiat decretum Iudicis loci, vbi sita est, quæ venditur, vel requiratur etiam illud domicilij, 564.20.21
Dispositio de venditione comprehendit omnem speciem alienationis, 460.27
Mandatum de vendendo non est venditio, 545.50
Pretium est vnum de requisitis ad substantiam venditionis, prout res, & consensus, 500.11.15.28
In capitulis venditionis an si adsit promissio cautionis possit agi ad eam præstandam, quamuis postea in Instrumento nihil de illa fuerit dictum, etiamsi ponantur diuersa pacta à dictis capitulis, 509.28.29
In venditione ad corpus non attenditur mensura tamquam posita ad demonstrationem, 566.8.29
Venditio rerum minoris sustinetur, quamuis executio non immineat, & sufficit creditores instare, & debitum petere, 555.34
Prohibita venditione censetur prohibita hypotheca, 580.7
Venditio ad mensuram facit contractum imperfectum respectu periculi, 549.14
Venditio rei donatæ facta per donatarium est inualida, & resoluitur, si donans moriatur ante donatarium, 773.8 4
Rei alienæ valet, quamuis non præiudicet Domino, 730.25.28
Præsumitur facta iusto pretio, 703.12
Plurium rerum quando sit indiuidua, 752.61
Etiam nulla dicitur approbata per petitionem pretij maximè in Iudicio, & quid si petitio non habuit effectum consecutionis pretij, 704.1.47. *& seqq.*
Ad vitam redditus iam constituti an contractum, seu actionem venditam est licita, 756.54
Non intimata vicino habetur pro non facta, & nullum ius tribuit emptori quamuis res vendita sit illi tradita, 742.71
Permittitur etiam in fructibus futuris, 756.52
Curator si vendat prædia communia sibi, & ei, cuius curam administrat, rescinditur venditio in totum, quando partem emptor non emisset, postquam adultus declarauit nolle stare venditioni, 752.63.70.71
Fauore Ecclesiæ potest cogi ad venditionem rei suæ, 742.20
Locatio locus pro certa mercede nihil aliud est, nisi venditio piscium pro pretio conuento, 755.25
Dominium rei venditæ non transit in emptorem, nisi soluto pretio, ita vt ei acquiratur pro parte eiusdem pretij soluti, 730.23
Priuilegium Ecclesiæ cogendi ad venditionem non dat actionem, sed implorationem officij Iudicis, qui præuia necessitate, & strictè debet illud impartiri, & non extendere ad quæcumque loca, ita vt non adsit magnum partis detrimentum, 672.15. *&* 742.25
Promissio de vendendi non trahitur ad illum, cui sit promissum,

sum, ut teneatur ad emendum, 740.37.38
Est similis locationi, 755.24
Commoditas percipiendi fructus, si vendatur, non est venditio, sed locatio, quamuis etiam vnica pensio sit constituta, 755.27
Exceptio nullitatis venditionis propter omissam requisitionem vicinorum non competit, nisi vicinis, 752.45
Veritas contractus venditionis est consideranda, quamuis partes illum aliter appellent, 745.71.79
Sub modo an admittat retractum, 742.38
Conditionalis non dat actionem, quamuis sit negatiua, & prope improbabilis, 742.34.35
Permittens venditionem alicuius rei censetur permisisse, vt libere vendatur ex vi contractus, cuius natura est ad libere tradendum, 774.48
Limitatio ad actum locationis non dicitur facta restrictiue, quando resultat idem effectus ex venditione etiam in dispositione stricti iuris, & odiosa, 755.7. & seqq.
Habens participationem an praeferatur in venditione facta per consortem, 752.73.74
Statuta loquentia de venditione procedunt in contractibus cum pacto affrancandi, 745.78
Propter ratificationem si fingatur validus contractus prius locationis fingetur etiam, quod valeat venditio inde secuta, 737.30
In venditione res communis per plures facta vnusquisque obligatur pro rata tantum, 688.4
Notitia venditionis simplex non suffragatur, nisi sit plena, & perfecta qualitate numerationis pretij, & aliarum circumstantiarum, 742.5
Constitutio de praeferendo consortes in venditione est valida, 752.72
Ex qualitate pretij aequiualentis colligitur an sit venditatiota res, vel pars secus in emphiteusi, 703.10. & seqq.
Ratificans venditionem rei communis, si non habet partem pretij sibi ab emptore debiti, non dicitur ratificasse, 704.36
Non obligatur venditor ad resignandum, si in termino venditionis Officij praefixo non soluerit, aut deposuerit pretium, 748.6.8
Venditor ad nihil tenetur si res vendita euincatur occasione retractus, 752.64.65
5 Dicitur ratificata per possessionem captam de re vendita, 876.25
Nemo potest cogi plus vni quàm alteri vendere, 978.8
Propter vitium vnius rei venditae quando omnes redhibeantur, 947.26
Vendita domo quando veniat viridarium, 896.28
V. Viridarium.
Ecclesia tenetur vendere alteri Ecclesiae pro monasterio construendo, seu ampliando, 896.26
Vicinus potest cogi ad vendendum pro ampliatione viridarij monialium, 896.2.24
Fructus non debentur etiam in maria l. curabit, C. de act. quando res venditae fortuito perijssent, 911.11
Vendentes carius ad tempus an sint vsurarij, 911.16
Venditor recuperans rem venditam vigore pacti de retrouendendo non habet illam ex noua causa, sed antiqua non recipiente nouas conditiones, 913.27
Res vendita an sit obligata venditori, 911.26
Conclusio, seu tractatus ex quibus verbis colligatur in venditione, 842.1
Ius reluendi in deliberatione reseruatum non dicitur amissum per venditionem bonorum, quae debitor intendit reluere, 978.2
V. Venditor.

VENDITOR.

Venditor non tenetur transferre dominium in emptorem, sed solum praestat interesse, 122.13 1
Cum clausula (pleno iure) censetur vendidisse liberam ab omni seruitute, 46.14
Asserens rem esse liberam, causat in emente bonam fidem, ita vt non possit dici cecidisse in commissum, si non petierit inuestituram & dominum non recognouerit, 24.17
Vendens plene iure dicitur turbare vsufructuarium, 36. 47.49
Censetur solùm transferre ius, quod habet in eo statu, qui reperitur, quando emptor certificatur de iure, quod tertius in re habebat, 37.28
Habens facultatem redimendi potest omni tempore redimere, 8.13
Venditor census habet facultatem redimendi non emptor, 14.2
Dicens rem esse censualem, non probat in praeiudicium tertij, nisi fuerit probata solutio census facta per venditorem, 24.14
Non potest facere rem esse liberam, quamuis asserat esse talem, 24.16
Quando audiatur lapso termino ad redimendum etiamsi emptor dixerit, vt veniat quandocumque, 26.19. & seqq.
Domus cum omni iure & actione competente occasione illius an censeatur vendidisse etiam nomen Inquilini, & quid in legato nominis debitoris, 20.16.18
Contra ementem cum promissione reuendendi illi, cui venditor tenetur reuendere, non datur actio ei, ad cuius fauorem fuit promissum, 49.10
Venditor, si faciat venditionem cum pacto, vt emptor soluat creditoribus, an detur illis actio contra ementem, vel contra vendentem, 49.8
Ignorantia an excuset venditorem ob interesse, & poena, 175.37
Rei non liberae an possit molestari, si adsint fideiussores, 175.27
Pannum Abbati vendens pro vestiendis Monachis potest agere contra Monasterium, quamuis Abbas illos non vestierit, 196.9
Tenetur probare fundum esse idoneum stante promissione, quod pretium conuertatur in emptionem praedij securi, 45.28
An liberetur ab actione ex vendito, si precarium interueniat, 325.11 2
Vt agat ad pretium, debet prius offerre traditionem rei, 325.3
Promittens euictionem non prohibetur recuperare rem venditam ratione Iuris superuenientis, 205.8
Non auditur nolens teneri de euictione, quia sibi non fuit facta denunciatio si probetur ius quod habet ille, qui euicit, 354.35
Si incipit à corpore, & postea subjicit numerum, limites, & confinia, numerus stat demonstratiuè, 256.47
Potest in venditione res sua ponere conditionem magis sibi visam, 242.2
Patiens emptorem possidere, quando sibi praeiudicet, vt non possit intentare spolium, 375.8.10.11
Vnus ex venditoribus, vel heredibus, quando possit cogere emptorem ad sibi reuendendam totam rem, 330.1.3.5.6
Tradens rem obligatam emptori non tenetur de euictione, sed ad quantum interest rem non esse obligatam, etiam quod res esset obligata non purè, sed sub conditione, 361.4.5
Deputati ad vendendum, vt executor, procurator, administrator, & similes non possunt vendere habita fide de pretio, quasi tunc minoris vendere videantur, 326.11

Si faciat rem mensurare, vel si rei venditæ tradat possessionem an transferat periculum in emptorem, 318.28.29

In venditore habet locum statutum contra emptorem, 390.2

Sciens decretum breui publicandum diminuens valorem frumenti vendit debet certiorem reddere emptorem, 361.17

Venditori, si concedatur exemptio, an iuuet emptorem, 390.3.4.10

Conuentio vt ipsemet venditor redimat, non alius, est licita, & hoc casu Ius redimendi non potest cedi, 258.27

Potest retinere hypothecam super re vendita, & ipsam rem, donec pretium sibi soluatur, 242.7

Fructus an possint percipi per venditorem data dilatione ad soluendum pretium, & facta interim reseruatione dominij donec illud soluatur, 206.9.12

VENETI.

5 Veneti quare puniti per Clem. V. & de venia impetrata per Franciscum Dandalum, dum ad mensam Summi Pontificis protractus tanquam canis, 801.40.42

1 Ventris inspectio requirit tria lumina, 199 16

Curator ventri, quando per matrem sit petendus.

V. Mater. Tutor. Curator.

2 Venter non debet pendere ab incerto, & non patitur dilationem, 199.18.19.20

VERBA.

1 Verba purè, & libere an conueniant donationi irreuocabili 96.13 34

Ve actus. Quid significet, 103.20

Non credit, vt ponitur, quid importent, 109.14.16

Futuri temporis an obligent in præsens, 115.15.20

Heredes infrascriptos: an ponantur ex consuetudine notariorum, 104.26

Vita durante: an stent limitatiuè, & exponantur pro donec, 104.55.70

Adiecta causa demonstrationis referuntur ad alias personas, quibus conuenit dispositio, 104.53.64

Semper, & quandocumque restringuntur ad triginta annos, 2.1

Quacumque temporis conditione non obstante significant qualitatem temporis, non præscriptione, 2.9

Sunt interpretanda ad fauorem eius, pro quo apponuntur, 70.12

Debent intelligi secundum qualitatem proferentium morem regionis, & communem vsum loquendi, 78.19

Quæcumque alia comprehendunt etiam maiora expressis, & trahuntur ad arbitros, & arbitratores, & causas prophanas, & Ecclesiasticas, 66.12.13.6.40.35

Dare, seu concedere an inducant donationem, & transferant dominium, 82.14. & seqq.

Generalia recipiunt interpretationem legalem, 148.14

Hominis, & legis generalia, & geminata an restringantur, 136.53

Effectus verborum est considerandus, 45.20

Ad libitum important voluntatem absolutam, & nullis legibus regulatam, 58.21. c.73.11.17

Verbis standum est, si de errore non appareat, 105.2

Non imponimus legem verbis, sed rebus, 156.14

Verborum vis est scienda à Iurisc.

V. in Præfatione.

Verba non sufficiunt vbi opus est facto, 155.19

Periti loquuntur per verbum forte, 21.21

Altè & bassè, quantum placebit non important nec comprehendunt arbitrium boni viri, sed liberam, & absolutam voluntatem, & de ratione, 23.1.2

Prout voluerit, aut pro libito voluntatis, 23.25.26

Qualitas adiecta verbo illud qualificat, & reponit in diuersa specie, 23.3

Placet importat arbitrium boni viri, 23.4

Libere, significat liberam voluntatem prout verbum volo, 23.11

Quantum, aut quidquid sibi placebit æquipollent dictioni omnis, 23.12

Quantum refertur ad numerum, magnitudinem, aut mensuram, 23.13

Quidquid appositum verbis importantibus arbitrium boni viri, mutant in liberam potestatem, & impedit appellationem, 23.14. & seqq.

Visum fuerit important arbitrium boni viri: secus quantum, & quidquid visum fuerit, & de ratione, 23.16.17

Quidquid placuerit, æquipollent clausulæ, quibus dederit, ita vt in materia emphyteutica comprehendantur extranei, 23.18.20.21

Verba significantia tempus præteritum requirunt perfectionem actus, 372.19 2

Verborum intelligentia debet sumi ex causis, ex loco, & tempore, & personis, aliis circumstantiis, 340.38

Relaxari, & restitui: signignificant rei vendicationem, 261.35

Vniuersalia prolata respectu certæ causæ finalis restringuntur ad dictam causam, 192.1.20

Et ad ea, quæ sunt de natura actus, 282.29

Quando inducant remissionem iuris futuri, 346.16

Prolata ab homine non recipiunt restrictionem, secus si à lege, vel statuto præferantur, 344.3. c.351.16

Vnà cum, denotant congregationem simultaneam: idem in verbis Insimul, 270.53.54

Filij agnati, & cognati sunt collectiua, 337.13

Directa, vel obliqua, quod ponantur in relictis singularibus, non est differentia, 285.17

Sunt intelligenda iuxta dispositionem Iuris, & naturam rei, 264.4

Secundum voluntatem quid significent, 270.42

Quod non intelligatur in aliquo præiudicatum, æquipollet vniuersali negatiuæ, maximè si sint geminata, 290.27.28

Quando sint interpretanda secundum naturam actus, vel subiectam materiam, 300.18.19

Pro omni eo, & toto quod legatarius petere posset inducunt præsumptionem compensationis, 274.3.4

Prout, & similia, an sint intelligenda conditionaliter, aut causatiuè, 270.32

Potius iudicantur superflua quàm, vt disponant contra voluntatem defuncti, 216.20

Nullo modo, aut similia, quando inducant præceptum, seu consilium, 280.13

Non sunt accipienda impropriè, si agatur de excludenda matre ab hæreditate filij, 275.4

In substitutionibus, tunc, & eo casu, restringunt dispositionem, ita vt à casu, & persona non sit recedendum, 275.14

Ex nunc prout ex tunc operantur, quòd vnum tempus videatur alteri inesse, 239.18.

In dubio stante demonstratiuè, non taxatiuè, 288.37

Assignamus, quando transferat dominium, 342.15

Non sunt iudicanda superflua, 201.11

Dubia, & obscura probationis non recipiunt declarationem, sed interpretantur contra eum, qui quærit probare, etiam in causa fauorabili, 303.23

Debent aliquid operari, 283.8

Omnia,

Omnia, & singula, ac quacumque bona faciunt dispositionem vniuersalem, 256.4
Natary quando referantur ad confessionem, 587.42
Qua non sunt dispositiua, non operantur, & si supponunt, non disponunt, 201.90
3 *Alienare, & retinere quid significent*, 443.56
Administrare refertur ad actum inter viuos, 594.9
Animo, & intentione condendi aliud testamentum, habent conditionem tacitam, quatenus nouum testamentum condatur validum, 558.50
Cedere, capiuntur etiam pro recedere, non autem tantum pro renunciare, 522.25
Cedentium, intelliguntur de renunciatione, decedentium de morte, secus quando ex mente disponentis potest considerari similis casus inhabilitatis, 522.11.14
Computata in solidatione, inducunt nouationem, 509.22
Cuiuscumque successionis comprehendunt successionem vniuersalem vltra legitimam, 542.56
Decedere, capitur etiam pro discedere, seu recedere, 512.24
Disponere, prout videbitur, operantur liberam voluntatem non limitatam, 590.9
Disponere trahitur ad vltimas voluntates, & contractus inter viuos, & conuenit omni materia, 580.13.14
Heredibus, respicit eos, qui succedunt de iure ciuili, vox autem successoribus, illos, qui de iure pratorio fiunt heredes, 451.20
Heredibus, sunt collectiua, & requirunt numerum plurium, 467.71
Et hoc tamque fecit, excludunt alium modum, & aliam legem, prater expressam, 537.37
Hoc itaque, modificant dispositionem, vt non habeant locum, nisi prout exprimitur, 557.59
Indicio tuo, importans arbitrium boni viri, nec requirunt plenariam cognitionem, & aquiparantur verbis discretionitiua, 596.29
Legitimauit, quando exponatur pro dispensauit, 496.31
Liberè excludit omne impedimentum, & alterius licentiam, 491.14
Liceat, idem significat, quod liberum sit: & an importet arbitrium boni viri, 442.1.20.22
Renunciationis quo casu habeat tractum successiuum ad futurum, 568.28
Renunciationis verbum directum in hereditatem facit, vt censeatur renunciatum, etiam si ex mille capitibus esset possibilis successio, amplectendo omnes modos succedendi alia personis, prater expressos, 568.37.58
Lasceo, in quo differat a verbo lego, 446.58
Obseruetur, significat ad vnguem reseruare, & diligenter aduertere, 546.53
Pariformiter repetit qualitates precedentes, ita vt idem sit modus, & forma eadem cum antecedentibus, 554.8
Penitus inducit nullitatem ipso iure, 470.22
Per eo, & successores, seu alium virum non conueniunt feminis, qua non comprehenduntur in dispositione loquente de viro, 530.35
Potest, non inducit necessitatem, sed honestatem, & decentiam, 506.12.13
Prastare idem significat, quod realiter adimplere, 546.27
Pro hoc improbant modum, 563.58
Pro hoc aquipallet dictioni, acciocke, 446.20
Nisi prolem habuerit, sunt conditionalia ab ipso principio, 540.16
Pro se, suisque heredibus, & successoribus quibuscumque ab eo causam habentibus, faciunt concessionem feudi, & emphyteusis realem, & transitoriam ad quoscumque etiam extraneos, 584.1
Quibuscumque, habet latiorem significationem, quàm dictio omnibus, 486.2
Quod quis possit disponere de re aliqua, trahuntur ad vltimam etiam ex proprio significatu, 539.22
Quorum teneres, &c. operantur effectum suum etiam ingratia ad postulationem partis, 599.6
Reuertatur, est commune, quando non adest dictio eo ipso, vel similis, 556.9.10
Non son stato pregato possunt intelligi de proprio, & explicato rogitu, non tamen excludunt rogationem large modo, qua potest fieri quibuscumque verbis, 550.48
Solemniter fideiussit, significant idem, ac promissum fuisse suscipere periculum soluendi, 595.1.3
Solidatis computis inducunt conditionem, 529.13
Spectare, & pertinere, significant dominium, 501.24
Stare al male, & al bene, arguunt societatem, 547.15
Sufficit, positum in dispositione facit, vt nihil aliud sit adhibendum, quam fuit expressum, 497.2.5
Substituit, est commune, 528.4
Substituit commune quando trahatur ad vniuersalem substitutionem, 528.24
Cui substituit, vel eius succedat, sunt executiua, & faciunt directam pupillarem, 528.3.4
Ei succedat, sunt executiua, & inducunt substitutionem pupillarem directam: & quid si dicatur: ei substituit, 407.8.9.10
Et quando sint obliqua, 407.56
Transferatur, importans translationem cum suo onere, 554.9
Testamentum facere, significant cum effectu testari, non autem decedere ab intestato, 558.36
Tune, & eo casu, quamuis non inducant extensionem, tamen aliud est, si potest colligi contraria mens disponentis, 487.17. & seqq.
Vendere & alienare simul posita faciunt, vt simul vendere significat actum inter viuos ita etiam alienare de eodem actu intelligatur, non de vltima voluntate, 594.7
Vadat (est directum, si non adsit dictio semper, 542.24
(Remanet directum, quamuis cum ei adsit verbum
(commune succedat, 542.26
Videbitur, an importet liberum arbitrium, 567.11
Volo accipere in virum, multis circumstantiis inducunt matrimonium, 550.57
Volo relinquere, &c. an inducant dispositionem perfectam, 550.14.56
Vellem (emere) non disponunt, nec perficiunt venditio-(vendere) nem, 545.44
Quid voluerit, &c. inducunt liberam dispositionem, 586.45
Voluit, &c. an inducat dispositionem in vltimis voluntatibus in hn, qua dependens in voluntate loquentis, 443.13.14 15
Vsque in tertiam generationem completam, &c. operantur vt statim finita emphyteusi in persona vnius sit renouanda in personam existentem de generatione alterius, 451.7
Vtifrui, &c. sunt communia ad possidere ciuiliter, & detinere de facto, 442.14
Vtor, respicit vsum frui autem vsumfructum, 442.15
Vt & acciocke, &c. inducit causalem finalem à qua tota dispositio pendet, 446.19
Non debent esse superflua, 417.6
Debent concludere, vt probatum dicatur, 468.89
Generalia comprehendunt maiora expressis, & impropria, 474.26

Generalia debent intelligi ciuiliter, & quamuis amplient praecedentia tamen referuntur ad ea, quae sunt eiusdem generis,& ad suam causam, 557.44.

Comprehendunt omnia iura competentia, 584.20.

Enunciatiua Papae in antiquissimis probant, 482...6.

Praesentis temporis ratione adiuncti mutant naturam, & trahuntur ad futurum, 497.18.31.

Praeteriti temporis non includunt futurum, 797.21.

Directa non trahuntur ad fideicommissa, quamuis adsit clausula codicillaris, 571.39.

Substitutionis quando debeant declarari secundum institutionem referendo singula singulis, 571.53.54.

Non requirentia ministerium alicuius sunt directa, 542.25.

De praesenti requiruntur in emptione, & venditione, 545.45.

Uniuersalia nihil excludunt, 543.42.

In futurum prolata resoluuntur in tempus praesens, & inducunt perfectionem actus, 553.10.

Geminata & vniuersalia habentia aliqua respectiua limitantur ratione adiuncti ad causam expressam, 558.11.

Prohoemij inducunt causam finalem: & sicut ab anima ita dispositio ab ipso prohoemio regulatur, 558.24.

Impersonalia an inducant obligationem, 579.26.28.

Clara contrahentium sunt admittenda, nec reiicitur in eis quaestio voluntatis, quae tunc esset calumniosa, 460. 52.53.54.

Contractus referuntur ad tempus conuentionis non ad futurum, 425.2.

Importantia arbitrium boni viri intelliguntur quando constat ei de magno excessu,& praeiudicio, 442.6.

Negatiua quod bona non vadunt ad alios, nisi ad filios important ac si dictum fuisset affirmatiue quod vadant, 54..11.

Legati quando intelligantur dispositiuè collata in legatarium, ita vt non dicatur minister, sed potius debeat commodum ex legato reportare, 446.1.2.

Quando possint propriè intelligi non recurritur ad alium intellectum, 558 37.

Potius praesumuntur prolata ob causam ad demonstrationis, quam taxationis, 417.13.

Seruanda sunt secundum eorum sonum in dispositionibus hominum, 419.21.

Debent declarari secundum subiectam materiam, 579.27.

Decipiunt interpretationem iuxta solitum, & modum loquendi testatoris, non iuxta illorum proprietatem, 446.47.

Sunt minoris potentiae quàm facta, 575.38.

A verbis claris non est recedendum, 433.75.

Verborum proprietas non attenditur vt actus sustineatur, 539.27.

Geminatio ostendit maiorem expressionem voluntatis, non tamen alterat dispositionem, neque illam validat, si non est talis, 558.10.

4 *Verba non sufficiunt vbi opus est facto, 767.37. c. 725.32.*

Clara non admittuntur quaestionem voluntatis, 757.2.

Quando censeantur posita limitatiuè, seu demonstratiuè, 657.31.32.

Vniuersalia legis aut statuti recipiunt restrictionem de habilitate, secus si proferantur ab homine, 724.18.

Generalia sunt restringenda iuxta materiam subiectam, 737.16.

Prolata in vnica scriptura declarant mentem disponentis, quid voluerit in alia, 771.25.

Factum contradicens verbis an attendatur, 632.3.

Legem imponimus rebus non verbis, 767.29.

Emanata ad fauorem testatoris, non haeredum, quamuis videantur facultatiua, tamen inducunt necessitatem, 630.8.

Voluntas declaratur facto, & verbis, 624.14.

Contrahentium non attenduntur, sed quid voluerint, 755.23.

Etiam in materia stricta, & habet locum arbitrium boni viri, 769.21.

Dispositionis verba si deficiunt, dispositio etiam deficit, quamuis in parte conuenirent, 629.8.9.

Accedit, &c. exponitur pro accrescere, & adiungere vni obligationi, & pro fideiubere, 627.30.31.

Ad conualidandum quod fuit prius promissum non ampliant principalem dispositionem, 609 6.

Ad se traxit, &c. quando inducant veram numerationem, 728.10.11.

Aequaliter quid significent, 774.51.

Habuit & recepit, &c. an de necessitate sint demonstratiua numerationis, 628.3.4.

Debent inseruire menti, non mens verbis, 657.2.

In infinitum, &c. quando importent perpetuitatem, vel restringantur ad 30.annos, 765.15.18.

In stirpes,& non in capita,&c.censentur repetita in omni gradu substitutionum, & nihil aliud inferunt, nisi quod filij repraesentant personam patris, 687.3.99.

Ponendo emptorem in locum ius,& priuilegium ipsius venditoris,&c.excludunt nouam Inuestituram, 719.8.14.

Modo,& ordine supra expresso,&c.repetunt omnes qualitates superius narratas singula singulis referendo, 621.28.

Non aliàs,nec alio modo,&c.faciunt venditionem suspensiuam, 730.50.

Omni modo,&c.denotant praecisam executionem,& necessitatem, 630.12.

Pleno iure, &c.significant integritatem, 657.43.

Possint,& valeant, &c.an conferant solum facultatem, & arbitrium, 630.2.4 5.

Possunt, &c.dicuntur facultatiua, tam in legibus,quàm in contractibus, & rescriptis, 655.75.

Quarumcumque dispositionum, &c. referuntur ad intellectum Iuris communis, & in eis habetur pro expresso, quod resultat ex natura verborum, quamuis expressio requireretur, 698.9.10.23.

Quatenus opus sit, &c. referuntur ad omnia supra expressa in vnica oratione, 633.31

Quòd non possint alienari bona, nisi in casu necessitatis, importent prohibitionem non secus, ac si dictum fuisset ne alienentur extra familiam, 776.25.26

Respectiuè, &c. operantur restrictionem, 627.36

Restrictiua pluries geminata sunt loco specialis nominationis per quam nepotes excluduntur, 629.13.

Segniter interpretatur pro tarde, 626.19.

Sine decreto,& licentia Iudicis,&c.an operentur,vt quis possit ingredi possessionem, non liquidato negotio, 633. 13.14.

Suprascriptis, &c. adaptantur solum nominatis in testamento, 612.16.

Substantia negotij non mutatur per quamcumque multiplicationem verborum, 764.35.

In vltimis voluntatibus nihil refert, quomodo verba concipiantur dummodo mens testatoris possit colligi, 630.9.

In dubio censentur prolata potius demonstratiuè, quàm taxatiuè. 834.22. 5

Enunciatiua probant inter partes, 869.32.

Dicuntur clara, quando intellectus non laborat in intelligendo, 902.25.

Generalia

Generalia licet sint apta includere diuersa subiecta; tamen quando iunguntur species restrictiuè generalitatis, fit restrictio ad species expressas, 811.6.
Vbi non conueniunt, neque conuenit dispositio, 930.10.
Sunt intelligenda secundum subiectam materiam, 838.13.
Vniuersalia magis operantur quàm generalia & habent vim singularis expressionis siue proferantur affirmatiue, siue negatiue etiam in materia odiosa, & pœnali, 844.8. &
Quos casus contineant, 846.5.
In fine posita referuntur ad praecedentia, 895.74.
Quae possunt intelligi de actu naturali, & ciuili semper intelliguntur de naturali, 834.2.
Impersonaliter prolata vitiant dispositionem in contractibus, secus in vltima voluntate, 941.17.
Assertiua, & narratiua alterius dispositionis, quid operentur & quando ad illius limites sint restringenda, 944.1.
Seruiunt menti, vnde habito effectu secundum mentem de verbis non est curandum, 810.7.
Legis ciuiliter sunt accipienda, & mens praeualet verbis, 814.11.
Debent aliquid operari ita vt non detur intellectus per quem aliqua superfluitas inducatur, 995.9.
Conculcatio verborum admittitur ad tollendam dubitationem, 858.15.
Nec aliàs, aut alio modo, &c. inducunt formam, & conditionem suspensiuam; qua non seruata cessat consensus, 855.5.
Dedit, & numerauit, &c. non verificantur in confessione, sed in vera numeratione, 879.1.23.
An vita, seu donec vixerit, &c. intelliguntur de vita naturali, 815.8.
Omnis, prorsus, omnino, quomodocumque, & sub quibuscumque causis, & praetextibus, &c. quid significent, 846.15.
Pleno, libero, & omnimodo arbitrio, & voluntati prout videlicet, & placuerit, & faciendum duxerit, &c. an liberent à cognitione iudiciali, quae requiritur in reuocatione actuum gestorum inter viuos, & quid in extraiudicialibus, 854.26.
Pro eo, quod posset praetendere quocumque modo causa, & ratione sunt vniuersalia, & comprehendunt omnia, quae possent excogitari, & trahuntur ad casus improprios, & quando debeant restringi ad causam expressam: & an referantur ad ea, quae sunt in superlatiuo, 844.5.7.9.
Vltra, &c. sunt exclusiua, & confirmant omnia narrata, 951.29.
Vt supra ordinatorum, &c. significant seriem collationem, & dispositionem, ita vt prius nominati, & magis dilecti praeferantur caeteris, 836.14.

VERISIMILITVDO.

3 Verisimilitudo arguit mentem partium ad interpretandam quamcumque dispositionem, 527.21. c.520.8.
In dubio attenditur, 565.3.
4 Verisimilitudo attenditur in probationibus, quae iuncta cum testibus semiplenè probantibus inducit plenam fidem, 948.19.
In contractibus attenditur, & secundum eam est iudicandum, 719.15.
Praeualet in probationibus, & habetur pro lege, & inducit plenam fidem, si adsint adminicula, 796.26.
Magis verisimile debet attendi in quocumque actu, 748.22.
Causa ab initio verisimiliter non cogitata censetur semper excepta in quacumque dispositione, 740.10.
Verisimilitudo habetur pro lege, & de variis eius effectibus, 878.16. c.873.13. 5
Attenditur in probationibus, & in quacumque materia, 973.56. c.948.32. c.873.13.
Est sequenda per Iudicem, 946.41.
Vna alteri addita inducit plenam fidem, 948.33.
Facit, vt iudicandum sit pro eo, pro quo illa verificatur, 884.33.
Testis deponens verisimilia probat, quamuis aliàs ei non esset credendum, secus si inuerisimilia dicat, 978.31. c. 980.12.
Magis verisimile dicitur, quod iuri conuenit, & praefertur minus verisimili, 948.19. c.824.13.
Iudex in materia probatoria debet iungere verisimilitudines cum depositione testis ad effectum plenae probationis, 910.22.
Dubia non dicitur res de qua constat per actus verisimiles, 948.35.
Testis depositio magis comprobatur stante verisimilitudine, 957.56.

VERITAS.

Veritas attenditur per supremos Magistratus, non ordo iudiciarius, 103.26. 1
Praefertur praesumptioni legis, 243.82. 2
Veritas, & fictio idem operatur, 576.14. 3
Pro veritate causae sunt liberae rationes dicendae, 447.43.
Veritas rei non debet perire, 658.12. 4
Fictio non operatur magis, quàm veritas, 709.6.
Pugnans contra veritatem, & rationem agit contra remorsum conscientiae, 706.3.
Veritas praesumitur ex illis, quae communiter accidunt, 967.31. 5
Scripturae potest probari per illius auctorem, 825.4.
Magis infigitur oculata fide, quàm per aures, 949.36.
Assertio contraria veritati non praeiudicat, 944.44.

VERSIO.

Versa in vtilitatem pupilli dicuntur pecuniae, si fuerint acceptae ad societatem officij pro secatione messium, ita vt ex recollectione messium subsecuta versio praesumatur absque alia probatione, 360.32. 2
Non est probanda in venditione rerum minoris, & Ecclesiae facta seruatis seruandis, 564.34. 3
Versio pecuniarum est probanda, & sufficiunt coniecturae, 632.12.15. 4
Non dicitur versum, si versio non permanet, 792.20.

VESTIS.

Vestes quae tauris obijciuntur in spectaculis, pilas antiqui vocabant, & de alio illarum significatu, & quare essent purpureae, 319.16.17. 2
Comptas, seu tinctas colore rubeo prohibitum est portare, 319.28.
Pilares vestes quae sit, 319.9.
Lacere antiquitus vocabantur lacidae, 319.45.
Honor salutationis, & obsequij datur potius vestibus, quàm personae, & quid de hoc senserit Gaspar Bruschius, & quibus hodie conueniebat habere pulchras vestes, 284.39.40.
Vestes datae vxori per virum praesumantur donatae stante qualitate personarum, 738.68. 4
Vestes particulares reseruantur magis viris ad decorem dignitatis quibus sicut aliis insignijs, non possunt vti personae priuatae, nisi ex concessione Principis, 845.52. 5

Vicarij gesta etiam post translationem ob ignoratam an valeant, 269.29.

Quamuis accipiat certum, quid pro salario, & expensis à Cardinalibus Episcopis, non tamen dicitur familiaris, & eorum continuus commensalis ad effectum vt intret regula reseruatoria, 257.40.42.43.

Præsente Episcopo non præcedit Archidiaconum, & Canonicos collegialiter congregatos, secus eo absente, 298.37.

Successor in Episcopatu an teneatur ad salarium Vicarij antecessoris, 257.13.

An possit sine speciali mandato exercere actum voluntariæ iurisdictionis, 379.16.

Non pertinet ad Vicarium, sed solum ad Episcopum ercare aut confirmare Iurispatronatus in laicum, vel clericum, 303.12.

An possit accedere ad Monasteria Monialium in aliena diœcesi absque licentia Ordinarij, 393.7.

3 Vicarius Episcopi, quando absoluat ab excommunicatione Iuris vel Canonis, 414.15.

Qui habet salarium ab Episcopo seu beneficium an possit exigere sportulas, 561.11.13.14.

Officium Vicariatus non est perpetuum, sed ad libitum Episcopi, 484.19.

Salarium Vicarij, quando dicatur debitum voluntarium, seu necessarium, & an successor Episcopi, vel hæres ad illud soluendum teneatur, 561.18.

Episcopus, seu Dominus, quando possit cogi constituere Vicarium, & illi salarium præstare, 561.16.17.

4 Vicarius, qui debet exercere curam animarum in loco vnito an debeat esse perpetuus, vel temporalis, 655.73.

Episcopus potest vnicum tantum tenere Vicarium Generalem in vna ex Ciuitatibus vnitis, 655.44.45. V. Episcopus.

In deputatione Vicarij est exprimenda generalitas tam respectu spiritualium, quàm temporalium, 655.60.61.

Obseruantia attenditur, in qua parte Diœcesis Vicarius sit constituendus, & an vnus vel plures constituantur, 655.57.63.

Debet esse Clericus, non laicus, 738.14.

Generalis potest constitui per Episcopum in qualibet parte suæ Diœcesis, nisi in illa adsit Archidiaconus habens iurisdictionem, 655.46.

Salarium Vicarij quando sit debitum necessarium itaut ad illud successor teneatur, 655.52.53.54.

In Ecclesiis vnitis ad debeat relinqui Vicarius in loco in quo Rector non residet, & an valeat consuetudo, vt non ponatur, 655.65. & seqq.

5 Foraneus dicitur delegatus, & ab eo appellatur ad Episcopum, secus in generali, 841.19.

Habetur pro eadem persona cum Episcopo, ideo, si conferat inhabili non fit deuolutio ad Episcopum, 809.15.

Habens facultatem conferendi beneficia non potest illa conferre Episcopo, si collatio fiat tanquam ab Ordinario, secus, si tanquam à Delegato, 809.16.

Generalis debet constitui per Episcopum in amplo Episcopatu, per quem possit sine incommodo subditorum administrare iustitiam, 892.9.

Comprehenditur sub nomine Ordinarij, & nunquam excluditur per Concilium, quando fit mentio de Ordinario, & an dicatur medius inter ordinarium, & delegatum, seu faciat idem tribunal cum Episcopo, 841.13.16.18.

Cognoscit causas matrimoniales, 841.14.

Episcopus licet sit suspectus, poterit tamen proponere Iudicium coram Vicario, vbi non agitur de re ad eum non pertinente, 809.21.

Non est iudex in causa concernente commodum, vel incommodum Episcopi, 809.18.20.

VICECANCELLARIVS.

Vicecancellarij authoritas, qualis sit, & an sit dignitas, 298.30.31. 2

Vicecancellariatus dignitas, quamuis magna nihil affert præcipuum super alios in loco particulari, 845.44. 5

VICELEGATVS.

Vicelegatus habet eandem authoritatem, quàm legatus, & potest subdelegare causas, 166.2. 1

Æquiparatur proconsuli, 166.3.

Non potest remoueri à legato, 166.5.

VICERECTOR.

Vicerector scholarium, quando sit honorandus sicut Rector, 111.54 53. 1

An gaudeat immunitate concessa Rectori, 111.54.

VICESGERENS.

Vicesgerens constitutus à Principe repræsentat locum, non personam Principis, 111.64. 1

VICINVS.

Vicinus potest prohiberi, ne ingrediatur agrum vicini, aut aliam seruitutem non imponat, 80.1. 1

Vicinus, si retrahit rem venditam non est locus refectioni melioramentorum, nec damnorum aut interesse aut expensarum litis ac fructuum, nec pretij data scientia mentis, quamuis etiam fuerit promissum facere consentire omnem habentem interesse, 205.4. &c.

Emens potest prospicere, quod vicinus poterit cogere ad vendendum, 205.12.

Emptor non debet meliorare nisi prius certus sit, quod domus per vicinum non auferetur, 205.13.

Plantare prope solum vicini nisi certo spatio dimisso an liceat, 314.7.8.

Scientia, & patientia præiudicat, quando vicinus ædificat prope solum vicini, prout etiam, quando in proprio vicinis solo ædificatur, 314.1.

Si retractet emptionem an vsusfructus reuiuiscat vsufructuario emente à Domino proprietatem, 203.40.

Vicinus potest vti beneficio retractus, quamuis sit dominus cum pacto retrouendendi, 526.54.55. 3

Emens rem emphyteuticam subit eadem onera, quæ promisit primus emptor, & currit illamet generatio cum aliis pactis primæ concessionis, 460.36.43.

Superior potest facere Molendinum, & auertere aquam, quæ veniebat per suum fundum in præiudicium vicini habentis molendinum inferius, 480.4.

Præfertur Inquilino in Iure retractus, 526.7.

Opus factum animo sibi proficiendi an sustineatur quamuis in consequentiam vicinus damnum sentiat, 546.1. & seqq.

Vicinus, & consors an præferantur de iure communi in venditione facta per vicinum, & consortem, 546.1.6.

Natura loci damnum dantis non attenditur quamuis præiudicet vicino, 480.12.

Nihil potest facere in loco publico in præiudicium priuati, 638.17. 4

Quando præferatur in iure congrui, 742.75. V. Retractus. Ius congrui.

Cogitur dare viam vicino non habenti aliunde transitum ad prædium suum, soluto iusto pretio, & determinato loco opportuniori per Iudicem, 681.43.

Mediante domo præfertur vicino mediante horto, seu cortile, 742.79.

Scientia, quando sufficiat, si statutum mandat requiri vicinum ad effectum prohibendi venditionem aliter factam, 742.54.
Exceptio nullitatis venditionis propter non requisitionem vicini non competit, nisi vicino, 751.55.
Venditio non intimata vicino habetur pro non facta, & nullus locus tribuit emptori, quamuis res vendita sit ei tradita, 742.71.

VICINITAS.

2 *Vicinitas quaestio principaliter intentata in Iudicio separato, & praeiudicialis causa retractus fecus, si vicinitas fuerit deducta per viam exceptionis*, 394.32.53.
Pendente iudicio super retractu si fuerit magna, qualitas vicinitatis an currat tempus anni ad faciendum depositum, dum illa discutitur, 394.34 36.
3 *Vicinitas temporis, & necessitas facit praesumi, quod pecunia sint conuersa in causam de qua quaeritur, & inducitur liberatio*, 505.24.
Maius est priuilegium consortij quàm vicinitatis, 626.57.

VICTVS.

3 *Victus tenetur ad expensas eo ipso, quod succumbit in causa iuxta statutum Vrbis*, 572.8.
Victus appellans an dicatur acquiescere sententiae, stante desertione causa, 572.50.35.

VIDVA, VIDVITAS.

1 *Vidua etiam diues habet priuilegium, l. vnic. C. quando Imp. int. pup. & vid.* 182.3.
Viduitatem seruans videtur esse in eodem matrimonio, 120.13.
2 *Vidua an reincidat in potestatem patris, stante consuetudine, quod filia nupta sit sui Iuris*, 382.24.

VIDVA.

3 *Vidua seruans castitatem non est procul à virginitate*, 565.70.
4 *Vidua quando habeatur pro ciue loci, cuius erat vir*, 623.4.6. *V. Ciuis.*
Priuilegium vidua habet locum in mulieribus habentibus viros inutiles, 666.9.

VINEA.

2 *Vinea appellatione an veniat arundinetum*, 126.15.18.
Proprium est habere vites & arbores, 126.16.
3 *Concessa ad vsum & vsumfructum intelligitur data, quoad proprietatem tam in contractibus, quàm in vltimis voluntatibus*, 471.8.9.
Deterioratur ob defectum culturae etiam modi temporis, 546.22.
4 *Vinea diuisa occasione via Principem directa an possit in parte retrahi*, 745.64.
Valor vineae an sit augendus ex canneto non incorporato, & quando dicatur continuum, & de pertinentiis vinea ad effectum retractus, 752.31.53.
Proprium vinea est habere arbores, & vites, non arundines, 752.34.
Quamuis sit solita locari, tamen eius pensio non reddit statum certum fructuum, neque per talem conductionem probatur suffitia affictus, 700.20.21.

VINVM.

1 *Vinum vendens, quod scit certo tempore corrumpi, tenetur de eius periculo*, 260.20.
Vsus vini mulieribus prohibitus apud Romanos, 284.64.
Vini periculum postquam fuit datum, vt vulgò dicitur in assaggio ante mensurationem pertinet ad vendentem, 549.17. 2
In vino grano, mercibus, & similibus est probanda identitas ad hoc vt habeat locum hypotheca, 897.8. 5
Vinum vt habeat hypothecam probanda est identitas, 897.8.

VIOLENTIA.

Violentia facta non iuuat, nisi probetur ille fuisse repugnatum, 354.19. 1
V. Vis.

VIR.

Vir lucratur fructus paraphernalium, si vxor nupsit sine dote, 27.21. 1
V. Maritus. Vxor.
Vir, & vxor, quando ad imparia iudicentur, 244.8. 2

VIRGO, VIRGINITAS.

Virgo stuprata an debeat duci in vxorem, vel dotari, 5.44.47 1
Virginitas Puellae probari debet per peritas matronas honesta vita, & quid in aliis testibus super peritia deponentibus, 235.50.51 2
Virgo innupta, & Orphana aequiparatur viduis ad effectum, vt gaudeat Priuilegio l. vnic. C. quando Imp. int. pupill. & vid. 565.69 82 3
Dicitur vidua quasi sine viro, 565.72
Existens in potestate patris non gaudet priuilegio concesso miserabilibus personis iuxta dictam l. vnic, 421.64

VIRIDARIVM.

Viridarij custos an comprehendatur in legato relicto familia, 533.27 5
Quando veniat, si vendatur, vel legetur domus, 896.28 5
V. Venditio.

VIRTVS, VIRTVALITER.

Virtus nihil aliud est, quàm sapientia, 200.32 1
Est vitium fugere, 200.35
Societas nulla firmior, quàm cum viro predito virtute, 200.11
Actio omnis est virtutis bonum, 200.37
Sine virtute nulla datur amicitia, 200.26
Virtualiter, & persuasiue, quod venit ex Instrumento, non comprehenditur in eo, secus si ex necessitate, & inseparabiliter, 852.37 5

VIS.

Vis illata de facto non solùm excusat non residentem, sed etiam vis praeuisa, 591.46 5

VISITATIO.

Visitandi iurisdictio concessa Episcopo intelligitur cumulatiuè ad Decanos, & Abbates transire, 154.40 1
Ius visitandi an possit exequi in aliena diaecesi, & sit magni, vel modici praeiudicij, 127.13.14
Visitatio, quando fit per Episcopum, an visitati possint soluere victualia visitanti, vel quod erat pecunia, & fragmenta, quae remanent, an sint eroganda pauperibus, 57.17
Notarius in visitatione an aliquid accipiat, 57.17 & seqq.
Visitatio pendet à iurisdictione ordinaria, 212.36 2
Abbas habens iurisdictionem priuatam visitat alio modo, quàm Archidiaconus, & alius inferior: neque poterit

poterit visitari ab Episcopo tanquam delegato Sedis Apostolicæ, 212.41.42.
Abbas quando possit visitare Ecclesias de consuetudine à Sede Apostolica confirmata, 212.30.32.35.40.
In visitatione ad quis teneatur exhibere titulum, & quando possessio decennalis pro eo deseruiat, 278.23.
3 *Visitare potest Episcopus locum pium, ita vt censeatur illum approbare*, 481.16.
Loca pia visitantur ad cognoscendum an sint instituta in bonam causam, 481.20.
Possunt visitari hospitalia, & confraternitates laicorum per Episcopum non obstante quacumque consuetudine immemorabili, & priuilegio, & quid si existant in Ecclesiis regularium exemptorum, 481.15. & seqq.
Archiepiscopus nominatur in Clem.2. de priuileg. ex contingentia facti, vnde non excludetur Episcopus, quando visitat tanquam Sedis Apostolicæ delegatus, 467.8.
Visitando loca exempta, quando possit Archiepiscopus ante se portare crucem, & benedicere quoslibet in via, 467.2.
4 *Visitationum libri probant in illis, quæ spectant ad officium visitantis, & quæ concernunt statum Ecclesiæ*, 727.3.
3 *Visitatio facta per Episcopum contra expressam determinationem Concilij non constituit eum in bona fide, & talis possessio non est manutenibilis, & ad hunc effectum sufficit, quod aduersetur vehemens præsumptio Iuris*, 780.14.
Ecclesia visitata est in Diœcesi Episcopi visitantis, 918.19.
Exemptio generalis non comprehendit emptionem à visitatione, 870.7.
Possessio per visitationem an acquiratur Episcopo, si fuerint factæ visitationes absque scientia, & patientia eorum, quibus præiudicatur, 870.23.
Præscriptio quadragenaria sufficit contra Episcopum, quoad iure visitationum, 871.36.

VITA.

1 *Vita est probanda per eum, qui se in illa fundat*, 78.3.
Viuere vsque ad centum annos an quis præsumatur, 78.4. c.562.27.
3 *Dispositio prohibita filiis donec pater viuit, an censeatur permissa post illius mortem*, 539.18.
4 *Vita annorum 9. præsumitur per legem in eo, qui est ætatis 52. itaut talis non possit dici læsus si emat censum ad vitam, quamuis statim obierit*, 756.27.28.
Redditus annui ad vitam, quando sint validi, 756.51.54 *V. Census.*

VNIO.

1 *Vnio facta futuro seminario an valeat*, 145.21.
Solemnitas requisita in vnione beneficiorum facta seminario iuxta Concilium erit necessaria in detractione fructuum ex aliis beneficiis, 70.45.
An cogatur Episcopus vnionum beneficiorum facere ad fauorem fabricæ Ecclesiæ, 159.8.
2 *Vnio beneficiorum potest fieri seminario futuro*, 358.5.
Quæ fit futuro seminario in beneficiis reseruatis an sit valida ante erectionem illius, & receptionem scholarium, 278.30.40.41.
Permutatio beneficij affecti, & reseruati, quando valeat facta mentione vnionis etiam sine derogatione regulæ de iure quæsito, 278.29.
Facta vnione duorum Episcopatuum, quomodo illi regantur per vnum Episcopum, & debeat fieri determinatio, ac remaneant pristina iura, & præeminentia, 291.5.
Cogitur Episcopus facere vnionem existente causa, 278.11.
Vniones, & applicationes distributionum, quæ fiunt ab Episcopis non debent tollere factum superioris aliter disponentis, 283.4.
Beneficiorum reseruationem vigore Concil. Trid. quando possit fieri, 278.5.
Post vnionem consensus Episcopi post interuenire, 278.31.
Defectus consensus Capituli in vnione non potest opponi nisi per capitulum, non per alium, 278.31.
Beneficium vnitum non dicitur amplius prout dicebatur ante vnionem, neque de eo est necessario mentio in impetratione, 291.4.
Si fiat per Papam de beneficio reseruato absque mentione reseruationis est nulla, 278.2.
Debet declarari sine præiudicio tertij, & quòd per eam non sit derogatum Iurisdictioni Archiepiscopi, 270.33.
In vnionibus factis per Ordinarium minor fraus consideratur quando sumus in beneficio affecto ratione personæ, quàm in reseruato, 278.26.27.
Confirmata maiorum authoritatem, 278.30.
Facta per Vicarium, vel Archidiaconum an sustineatur, 278.35.36.
Si fiat per Episcopum seu legatum de beneficiis reseruatis caret effectu donec Papa contulerit, 278.14.16.
Concernit proprietatem beneficij collatio autem, quæ fit per reseruationem concernit fructus illius, 278.15.
De beneficiis reseruatis non valet tanquam in fraudem Sedis Apostolicæ, & quomodo talis fraus dicatur cessare, vt illa possit valere, 278.17.20.
Per vnionem factam à Vicario prouisus potest agere spolio, 278.37.
Iuxta Conc. Trid. & propter augmentum diuini cultus non tollitur per prohibitionem generalem, & ita seruatur in Ecclesia Mediolanensi, 278.6. & seqq.
Vt valeat præbenda debent esse distinctæ, & quæ alia requirantur, 278.33.34.
Respectu vnionum Papa non censetur derogare decretis Concilij nisi fiat specialis mentio, 278.10.
Post vnionem dignitas vnita dominatur ab ea, cui fuit incorporata, 291.2.
Vnio duarum Ecclesiarum potest fieri per Episcopum ex iusta causa sicut diuisio, & permutatio, 573.37. 3
Vnio fit pluribus modis ex quibus varij resultant effectus, 614.15. 4
Dicitur odiosa, 614.4.
Si non sit legitima, debent restitui fructus, 614.6.
In vnionibus duorum potentius inspicitur, quod trahet ad se minus potens, 655.4.
Est facienda per Episcopum, si constat de causa legitima vniendi, 614.2.
Et quibus probetur, 614.1. & seqq.
Propter vnionem duarum Ecclesiarum, quomodo per Episcopos sint negotia explenda, seu expedienda, 655.18.
V. Episcopus.
In Ecclesiis vnitis an debeat relinqui Vicarius in loco in quo Rector non residet, ita vt non valeat consuetudo, vt talis Vicarius non ponatur, 655.65. & seqq.
Quando dicatur facta alteri Ecclesiæ subiectiuè, seu æquè principaliter, ad hoc vt quælibet retineat sua iura, 892.5. 5
An sit nomen generale, quod contineat suppressionem, & extinctionem, & amissionem priuilegiorum rei vnitæ, 845.12.14.

Episcopatus censentur aequè principaliter vniti, remanentibus firmis iuribus, & priuilegiis vtriusque Ecclesiae, 893.14.

Reuocatio vnionum, & gratiarum non habet locum si saltem gratia fuerit sortita effectum, 893.56.

De triplici vnione remissiuè, 892.5.

VNITVS.

1 Vnitum Castrum, quando retineat leges suas, 9.16. & seqq.

Vnitus locus alteri accessoriè vtitur eius priuilegio, 184.40.

In locis vnitis magis principalis est, qui retinet denominationem, 184.39.

Castrum vnitum alteri in territorio, quando retineat leges suas, 9.16. & seqq.

VNIVERSITAS.

1 Vniuersitas est dignior qualibet persona particulari, 111.8.

3 Vniuersitas an possunt statuere, vt pro delictis aliorum aliqui teneantur, 469.1. & seqq.

4 Quando restituatur vltra tempus quadriennij, 601.41. & seqq.

Sententia contra vniuersitatem praeiudicat omnibus etiam successoribus, 721.6.

Debet legitimè conuocari ad hoc, vt acta illi noceant, 601.49.

Assertio notarij circa repraesentationem maioris partis vniuersitatis probat, quamuis non dicat quod homines congregati ita dixerunt, & parti opponenti incumbit onus probandi contrarium, 721.1.2.3.

Non dicitur habere sindicum, si est inhabilis ad agendum, 666.11.

Concordia non nocet successoribus, neque absentibus, nisi per maiorem partem vniuersitatis sit facta, 721.4.8.12.

VNIVERSALE.

2 Vniuersitas donatio ex quibus verbis dicatur, & quando futura comprehendat, 256.16.

Vniuersalem dispositionem faciunt verba (omnia & singula, ac quaecunque bona) 256.4.

Per verba vniuersalia, si relinquatur vsusfructus, an faciat, vt legatarius concurrat cum vsufructuario, 350.27.

Pacta pro lata per verba vniuersalia super fructibus includunt omnes fructus tam praeteriti, quàm futurorum annorum, 570.5.

4 Vniuersalia verba includunt omnem modum, & casum, qui aliàs non comprehenderetur, 744.22.

Non restringuntur nisi constet de ratione restringendi, 689.15.16.

Homines recipiunt restrictionem de habilitate, quidquid aliud sit in verbis legis, 758.38. c.689.1.2.3. c.724.18.

VNVS.

3 Vnus vt teneatur pro alio imminente necessitate, an possit per statutum disponi, 469.26.

VOCATIO, VOCATVS.

5 Vocatio plurium simpliciter est iudicanda pro virili, 585.4.

Vocatus in vno capitulo testamenti per vulgarem an censeatur vocatus per fideicommissum in alio, in quo est positus in conditione, 571.46.

Vocatus in diem incertum potest agere de successione, antequam casus venerit, ne iudicium reddatur elusorium, 456.94.

VOLVNTAS.

Voluntas, quae declaratur factis, est potentior, quàm declarata verbis, 181.9. 1

Mutatio voluntatis, quando detur in negotio cam perfecto, quàm non, 92.44.

Si post implorationem mutatur voluntas per eum, qui actum gerit subsequens ratificatio nihil operatur, 154.36.

Magis colligitur ex expresso, quàm tacito sub intellectu, 306.41. 2

Non praesumitur mutata, 221.22.

Verbum, videtur, in re dubia significat tacitam voluntatem agentium, 224.81.

Pro declaratione voluntatis parta sunt repetere, & recipere, 302.16.

Quae non transiuit in dispositionem non est attendenda, 221.20.

Posterior est potior, 121.21.

Declaratiua, quae dicatur, 224.55.

Coacta excusat, 127.33.

Defuncti est vnica, & indiuidua, 248.2.

Colligitur ex coniecturis, & verbis enunciatiuis, 216.11.

Quae ex facto colligitur non attenditur vltra, quàm ex ipso actu de necessitate infertur, 301.44.

Succedens titulo vniuersali non potest declarare voluntatem sui authoris, 214.91.

Voluntarium in quo differat à spontaneo, 544.18. 3

Voluntas probatur factis, & verbis, immo magis factis, 594.20.

Concedentis attenditur in priuilegiis, 530.53.

Testatoris declaratur ex vsu loquendi, 446.26. & Est intelligenda secundum eius intentionem, 446.49.

Declaratur ex vna parte testamenti, quoad alias, quamuis dispositiones essent separata, 446.7.

Sola regulat omnem dispositionem, 558.9.

Domini est probanda, quod voluerit sibi deseruiri per substitutum à vasallo, 456.45.

Tacita quae ex actu colligitur non debet extendi vltra, quàm ex ipso actu de necessitate infertur, 515.55.

Coacta, quamuis sit voluntas, non est tamen spontanea, & libera, 544.25.

Praesumitur completa, & absoluta, & quòd testator nihil voluerit addere, 550.53.

Testatoris passim per Papam alteratur, & in aliam causam iustam commutatur, 458.19.39.

Ad voluntatem defuncti interpretandum debemus sequi naturam, quae nos dirigit ad verum intellectum, 540.72.

Contra voluntatem alicuius non dicitur fieri, quòd fit ad decus illius, & ex causa necessaria, quamuis adsit contradictio, 435.57.

In vltimis voluntatibus fit lata interpretatio, in feudis latissima, 456.77.

Dispositio loquens de non volente trahitur ad non volentem, 522.19.

Voluntas, & potestas requiritur ad perficiendum quamcunque dispositionem, 699.26. 4

Imperfecta imperfectione voluntatis incompleta non valet, nec ad causas pias, nec ad fauorem liberorum quidquid aliud sit in defectu solemnitatis, 764.25. c.763.18.19.

Patris ab intestato decedentis est consideranda non secus, ac si esset ex testamento, licet vna sit expressa, altera tacita, 729.17.

Testatoris etiam tacita, nedum expressa non potest alterari

per

per heredes, quamuis praeiudicaretur actui fauorabili, & causae piae, 757.1.3. c.630.1
Diuisio einsdem voluntatis non est admittenda, 752.69
Declaratur facto ac verbis, 624.14
5 Voluntates vltimae sunt reuocabiles, ita vt si princeps illas conseruet, censeatur confirmasse iuxta naturam illarum, vt possint reuocari, sicut è contra, 854.10.22.c.924.13
Explens voluntatem suam dicitur lucrari, 924.13

VOTVM.

2 Vota fundatorum si in plures partes se diuidant, an praeficiendus sit Ecclesiae qui minoribus iuuatur meritis, & eligitur plurimorum assensu, 211.17
3 Votum patris est, vt bona sua ad filios deueniant, 536.27
Qui tenetur sententiare cum voto, satis est, quod requirat absque eo, quod teneatur sequi, 524.2
Et quid si decernetur de voto & consilio, 524.3.61
Votum obligat de iure diuino, sed Papa dispensat, quia prouenit de voluntate humana, 457.2
Dare facultatem transeundi ad laxiorem regulam est absoluere à voto, vel a parte voti seruandi strictiorem, 434.9
Votum captandae mortis consideratur tam in pacto futurae successionis de tota haereditate, quam de parte, 692.30.31
Votum si requiratur in pronunciando, quando obliget praecisè ad illud exequendum, 698.1

VOX.

1 Vox. V. Fama.
5 Vox mutatur propter infirmitatem, 849.38
Procliue est quibusdam imitari alienam vocem, vt facit Hyana animal, de quo mira traduntur, 849.39

VRBS.

1 Vrbium demolitio, & salis superseminatio ob crimina, 179.9.33
Aratrum in Vrbibus condendis inducebatur, sicut in destruendis, 179.9.32
5 Vrbis portam quando intrat Proconsul, deponit Imperium, 802.6

VSVARIVS.

1 Vsuarius quando arbores faciat suos: & quid in vsufructuario, 21.1
V. Arbores.

VSVCAPIO.

4 Vsucapio comprehenditur appellatione alienationis, 735.16
Quod impedit vsucapionem rei, impedit quoque quoad vsucapionem fructuum, 688.9

VSVFRVCTVARIVS.

1 Vsufructuarius quando teneatur ad onus aeris alieni, 134.21.22
An soluat collectas, 128.4
Cogitur stare colono, 37.14
Quo casu possit praetendare aliquid in re alteri legata, 46.21
An dicatur turbari per proprietarium vendentem rem pleno iure, 46.23.25
An subeat onus soluendi legata annua, 62.33
Non potest locari vltra eius vitam, 37.17
2 Vsufructuarius cum facultate disponendi, an possit sua voluntate disponere, vel ad arbitrium boni viri, 216.12.13
Quando teneatur ad collectas, & tributa tam futura, quàm praeterita, & pro eis habeat recursum contra antecessorem, & illius heredes pro praeteritis, 294.19.30.& seqq.
Vsufructuario à Domino proprietatem, si retractetur emptio per vicinum, an vsusfructus reuiuiscat, 203.40
Maritus comparatur vsufructuario in magnis impensis respectu dotis, & ad illas non tenetur, vt neque vsufructuarius, 236.20
Soluit debitum ex causa alimentorum, 294.6
An amittat vsumfructum, quando requisitus non vult bona mobilia describere, 215.37.38
Videtur exclusus ab vsufructu domus alteri legatae, si testator mandat, quod legatarius non expellat inquilinum, 350.17
Vniuersalis, an teneatur soluere legata, & debita annua ex vsufructu, 350.20. c.294.2.& seqq.
An habeat remedium can. reintegranda, & Vndeui, 311.4.24
In libello debet concludere se turbari in quasi possessione seruitutis percipiendo fructus, quando agit contra dominum, secus contra tertium, 311.24
Dicitur naturaliter possidere, 311.5.21
In refectionem rei non tenetur impendere de suo, sed debet denunciare necessitatem proprietario, 236.21
Habet quasi ciuilem possessionem, 311.7
Contra vsufructuarium agitur negatoria, vel ex cautione de restituendo rem praestitam: & an naturalis possessio pereat per mortem vsufructuarij, & ipso iure redeat ad proprietarium, 311.10.31
Vendendo, vel locando fructus transfert solùm commoditatem fruendi, 238.26
Vsufructuario quando detur interdictum. Vti possidetis ob detentionem possessionis naturalis, 311.23
Restituitur ad damna, expensas, & interesse, si in actu spoliationis ab aliquo molestetur: & quomodo procedat talis condemnatio, 311.13
In vsufructu rei particularis alteri legatae, an concurrat pro dimidia cum legatario, 350.1.& seqq.
Heres institutus pleno iure concurrit in vsufructu cum vsufructuario, 327.21
Facultas alienandi data vsufructuariae, an inducat concessionem proprietatis, 216.7.8.9
Si non soluit debita, & legata annua, an ad ea teneatur fideicommissarius, cui fuit restituta hereditas, 294.10.11.13.26.seqq.
Quando dicatur possidere fundum, & iura incorporalia, 311.15.16
Onus impositum legatario celebrandi Missas facit, vt commodum legati ad eum spectet, & quod cum illo non concurrat vsufructuarius, 350.19.25
Prohibitio de non molestando, an inducat coniecturam, vt legatarius non concurrat cum vsufructuario, 350.28
Vsufructuarius vendens non censetur vendidisse rem, vt alienam, 519.19 3
Quare dicatur quasi possidere cum verè, & naturaliter possideat, 519.62.86
Habet remedium recuperandae possessionis, 519.85.88
Omnium bonorum non est heres, nec habetur loco illius, sed iudicatur tanquam particularis legatarius, 51.20
Omnium bonorum non habet ius vendicandi necem defuncti, 518.31
Omnium bonorum non potest praetendere aliquod ius ad pecuniam datam pro pace facta per heredem super nece defuncti, cui solùm competit tanquam heredi vniuersali, 518.19
Non facit fructus suos, nisi sint, à solo separati per se, vel per alium, ideò non recollectos non transmittit ad heredes, 471.6

Quando possit propria authoritate vsumfructum capere, 585.23
An habeat facultatem exigendi omnia ex contractu defuncti absque cessione heredis tanquam procurator in remsuam, 585.21
An sit etiam proprietarius nullo dato sibi coherede, 528.39
Emphyteuta aequiparatur vsufructuario, immo habet ius magis plenum, etiam non finiturum morte, 453.3.20.21
Substitutus vsufructuariae post eius mortem potest ante illius obitum adire, & mero iure succedit, ac transmittit haereditatem, maximè si substituatur causa pia, aut collegium, 528.40.41
Vsufructuaria censetur vxor ex coniecturis desumptis ex testamento, 536.2
Solutio aeris alieni alicui non spectat ad vsumfructuarium, sed ad heredem, quamvis etiam legatus fuerit vsusfructus omnium bonorum mobilium, & stabilium, vel partis bonorum, vel quartae, aut quintae partis eorum, 585.15.17
4 *Vsufructuarius dicitur dominus rei in qua habet vsumfructum, 615.11.17*
Omnium bonorum potest capere possessionem propria authoritate, 696.2.3
Tenetur ad omnia onera collectarum, censuum, & similium praestationum, 611.6.5
In respicientibus proprietatem non habet aliquod mandatum, & non potest agere, nisi nomine proprietarij, 636.18
Sibi naturaliter possidet non domino, 779.13
Non debet pecuniam suam prius erogare pro refectione rei, & postea illum condicere a proprietario, 778.14
Ob culpam deteriorationis domus tenetur ad sumptus etiam magnos, & potest priuari vsufructu, quamvis cautionem dedisset de benè vtendo, 778.7.8.9
Debet denunciare proprietario necessitatem refectionis, ne res in dies magis deterioretur, 778.12
Prohibetur mutare substantiam rei, & illius formam, & illius vsum, si hoc modo est futura deterior conditio proprietarij, 779.13
Tenetur reficere sartatecta, & arbores in locum demortuarum subserere, & tributa agnoscere, & similia facere modicum sumptum concernentia, & quid in vsufructu concesso in causa onerosa, non lucratiua, 778.2.6.18
An possit locare rem, in qua habet vsumfructum, 745.60.&c.
Dicitur procurator ipsius proprietarij, 779.13
Naturaliter possidet fundum, in quo habet vsumfructum, 715.18
Restitutio, seu retrouenditio censu est facienda heredi proprietario, non vsufructuario, 636.17.19
An dicatur Rector Ecclesiae.....
Grauatus fideicommisso est similis vsufructuario, 636.16
Inuentarium non potest remitti vsufructuario, 696.12
V. Inuentarium.
Debet habere laudemium, & renouationem antiquarum Inuestiturarum, & omnem vtilitatem prouenientem etiam ex incorporalibus, 615.12
Ciuilis possessio, quam habet proprietarius trahit statim possessionem naturalem, quae erat apud vsufructuarium, & cum illo residet, 779.6.7
Cura, & sollicitudo refectionis spectat ad vsufructuarium, qui censetur constitutus procurator à proprietario in omnibus quae concernunt vtilitatem rei, 778.10
Destructio totalis domus facit, vt vsusfructus sit extinctus, ita vt nec tunc area aut cementa debeantur vsufructuario, 778.21
Fructus dicuntur omnes res, quas fert fundus, & pertinent ad vsufructuarium, 703.7.19
Heres grauatus, an sit potius vsufructuarius quàm dominus, 742.28
Resoluto iure vsufructuarij resoluitur etiam contractus per eum celebratus, 606.7
Renuntians statuto quoad lucrum dotis, & quoad restitutionem illius extantibus liberis non dicitur renuntiasse dispositioni iuris communis, secundum quod pater est vsufructuarius bonorum filij, 627.25
Vxor relicta vsufructuaria, domina, & massaria habet facultatem accipiendi possessionem propria authoritate, 696.4
Vsufructuarius non tenetur cauere, si non potest inuenire fideiussorem, & admittitur ad iuratoriam cautionem, & an requiratur quòd non sit suspectus, 822.9.13
Dicitur ille cui relinquitur vsusfructus donec viuit, vel quousque ei aliquid adimpletur, 853.34
Non transmittitur ius percipiendi fructus ad heredes, sed statim eo mortuo spectat ad proprietarium, 810.4
Post factam spoliationem, si est vita functus, seu capite minutus, tunc heres illius non restituitur possessioni, sed solum consequitur detrimentum passum propter vsumfructum amissum, 899.13
Habet naturalem possessionem, quae non est potens ex se sine adminiculo ad fructuum acquisitionem, quod adminiculum acquisitionis possessionis fructuum requiritur per separationem fructuum per se, vel eius nomine factam, 807.4
Non praestans cautionem petitam ab herede, seu proprietario non facit fructus suos, quandiu possideat, & perceptos restituit: & quando excusetur, 901.12.16
Emphyteuta quamuis aequiparetur vsufructuario, tamen habet potentius ius, quàm Vsufructuarius, & illud transmittit ad heredes, 810.5
Stante paupertate, & impossibilitate praestandi cautionem, quomodo prouideatur vsufructuario, & proprietario, 901.13
Nihil debetur pro rata temporis heredibus vsufructuarij decedentis ante fructuum recollectionem, 807.8
Institutus post mortem vsufructuariae non potest dici fideicommissarius, sed heres vocatus per verba decreta, 812.13
An teneatur ad vestes lugubres vel potius heres, 986.17
Testator an possit remittere cautionem vsufructuario, 901.12

VSVSFRVCTVS.

Vsusfructus legatus vxori quando restringatur ad alimenta, 70.48 1
Quid relinquatur vnà cum filiis, 70.49.51
Morte finitur, 138.9.& seqq.
Vxori relictus, an faciat, vt non possit repetere dotem. V. Dos.
Quando constituitur super mobilibus, quomodo fiat restitutio bonorum, 130.22
Plenus integer, & liber non restringitur ad alimenta, 46.20
Non debetur soluto matrimonio mulieri moram passae in restitutione dotis, 244.1.3 2
Dicitur formalis, & causalis, 216.6
Pater potest in praemium emancipationis remittere vsumfructum filio ex bonis aduentitiis sibi debitum in praeiudicium creditorum, 271.34
Non censetur remissus per patrem pauperem, qui donauit filio, 327.3.6

Reme-

Remedium l. fin. C. de acquir. possess. an detur contra proprietarium, qui in tertium alienauit rem, ex qua vsusfructus percipiebatur, 311.22

Legatus acquisitus in personam patris potest per pactum impediri, 327.24

An reuiuiscat vsusfructuario emente à domino proprietatem, si retractatur emptio à vicino, 302.40

Donatio permissa filio in bonis in quibus patri quaeritur vsusfructus intelligitur, dummodo ita alienetur, vt in nihilo fiat patri praeiudicium in vsufructu, 327.15

Taxatiuè relictus, an includat concessionem proprietatis, & quid si adsit prohibitio, seu promissio alienandi, 216.18.19

Difficilius perditur quàm possessio, 314.4

Retentio operatur traditionem possessionis, 310.22

Heres institutus in omnibus bonis non habebit partem vsusfructus cum vxore relicta vsufructuaria omnium bonorum, 350.29

Dominium vsusfructus, an acquiratur patri ignoranti, inuito ministerio serui vel filij, 271.37.38

Acquiritur patri inuito, & ignoranti, quoad commutabilem, seu reuocabilem acquisitionem, sed non quoad irreuocabilem, & incommutabilem, 327.10.

Verus aestimatur, neque resoluitur in alimenta propter onus impositum vsufructuaria, 350.21

Exceptus in vno legato an faciat, vt vsufructuarius non concurrat in vsufructu rei alteri legatae, 350.13.16

Relictus cum verbis (pleno iure,) & similibus facit, vt legatarius non concurrat cum eo: secus si relinquatur vsusfructus per verba vniuersalia, 350.27

Videtur relictus vsusfructus, non proprietas quando quis subrogatur in locum alterius, cui testator vsumfructum reliquerat, quamuis adsit prohibitio alienandi, 216.17

An amittatur ab vsufructuario, quando requisitus non vult bona mobilia describere, 215.37.38

Concessio vsusfructus est personalis, & finitur morte, 216.24

Testatore relinquente certam speciem per verba significantia proprietatem, & vsumfructum, an sit in electione legatarii eligere, quod velit, 216.31.33

Per mortem extinguitur, 528 21

Formalis, & causalis quomodo intelligatur, 519.28

Transfertur formaliter vsusfructus, quem dominus habet causaliter, 460.5

Acceptatus per patrem non potest remitti filia ad effectum se liberandi ab onere alendi, 519.13

Repudiatus per patrem non dicitur profectitius, sed aduentitius, 519.4

Patris vsusfructus non amittitur, quamuis efficiatur Monachus, 519.19

Relictus vxori cum filio non restringitur ad alimenta, 563.7.8

Vsusfructus patris non potest constitui in pecunia, & rebus, quae vsu consumuntur, nisi etiam dominium in illum transferatur, ita vt omne augmentum exinde proueniens debeatur patri quoad plenum ius in proprietate tamquam ex causa profectitia proueniens, 543.8.13

An tollatur à patre alienante rem aduentitiam filij, & in illum transferatur, 510.25.30

An, & quando constituatur in rebus mobilibus, & animalibus, & an sit praestanda cautio, 585.23.24.28

Si relinquatur à Testatore vxori vna cum suis heredibus, si vnus ex eis decedat, poterit vxor petere aliud legatum eidem factum, si non possit viuere cum eisdem heredibus, quamuis alij coheredes vellent cum ea simul habitare, 493.2.6

Quoad ius ipsum incorporale quasi possidetur naturaliter, & ciuiliter animo, 519.64

Patre secunda nubente, vt vsusfructus auferatur, requiruntur actus positiui vltra taciturnitatem, & qui sint tales actus, 519.49. &

Quando pater transiens ad secunda vota amittat vsumfructum in bonis filij sicut mater, 519.43

Vsusfructus repudiatus per patrem ad fauorem filij dicitur aduentitius, 713.25

Consolidatur cum proprietate statim mortuo vsufructuario, 662.4

Non perditur si vsufructuarius ingreditur possessionem palam authoritate propria, 696.5

Constitutus in omnibus rebus comprehendit etiam pecuniam praestita cautione de illam restituendo, 696.18

Non debet capi de manu heredis, si testator mandauit, quod vsufructuarius accipiat possessionem suorum bonorum absque aliqua licentia Iudicis, 696.1

Relictus filio non acquiritur patri, tamquam non sit seruitus seruitutis, 713.44

In dotem datus pertinet ad maritum, 756.6

Non potest acquiri per patrem in bonis filij tempere, quo fuit bannitus, aut rebellis, quamuis postea restituatur, 713 47

Patris in bonis aduentitiis licitè per eum remittitur filio, & talis remissio est potius refutatio, quam donatio, & includit non solum fructus primi anni, sed sequentium annorum, 713.24.26

Censetur ademptus illi, cui adimitur administratio, 71·. 70.73

Domus consistit in habitatione, seu locatione, 775.16

Habetur pro re immobili, 756.19

Legatus vxori, donec vidualiter vixerit, & durante eius vita, extinguitur per mortem illius, quamuis ad secundas nuptias non transierit, 696.7

An censeatur relictus in bonis fideicommissi emphyteuticis, & feudalibus remissiuè, 696 16

Remanet apud patrem, etiam filio mortuo, ita vt semel illi acquisitus non amplius collatur, 781 49.50.

Non acquiritur patri, stante simultanea successione illius cum filia, 685.4.

Bona relicta filiis cum prohibitione, vt nihil patri acquiratur, sunt propria ipsorum filiorum quoad proprietatem, & vsumfructum, & talis prohibitio potest probari etiam ex coniecturis, 712.17.19.

Donatio de omnibus bonis praesentibus, & non futuris non potest inofficiosa te, & consilio maximè si reseruetur vsusfructus, & aliquid pro facultate testandi, 729.7.

Lucrum factum per filium ex negotiatione illicita non acquiritur patri quoad vsumfructum, 713.33.

Consensus patris requiritur in alienatione facta per filium de bonis, in quibus etiam remisit vsumfructum, 781.7.

Annui redditus ad vitam sunt similes vsufructui, ita vt illos emens dicatur vsumfructum emisse, 756.5.

Vendens vsumfructum cum consensu proprietarij, an censeatur illum protogare ad vitam ementis, absque eo, quod amplius attendatur vita venditoris, 719.16.17.

Concessio fructuum praedij idem importet, ac si concederetur ius vsusfructus, quod cedat commodo conductoris ad quem transit cultura, & cura eiusdem praedij, 703.1.5.12.

Filius si vocetur per legem, seu per hominem ad successionem vnà cum patre acquirit suam portionem liberam in proprietate, & vsufructu, 713.30.36.32.

Legatum vsusfructus aestimatur secundum dispositionem legis Hereditatam ff ad l. falcid. 702.29.

Pater nullum habet vsumfructum in bonis filij fam. clerici, qui habet in eis liberam dispositionem tamquam esset paterfam. 781.29.

Administratio bonorum concessa alicui usque ad certum tempus facit, ut pater non possit in eisdem bonis habere usumfructum, neque administrationem elapso dicto tempore, sed erit dandus alius administrator, 713.78.79

Dilapidatio bonorum non aufert usumfructum patri, nisi illa sit circa bona filiorum, 781.51

Uxor potest petere dotem ultra usumfructum sibi relictum, 696.6.7

Idem est relinquere hereditatem, & usumfructum, vel ipsum ius, quod ex hereditate, seu ex usufructu percipitur, 703.3.4

Non consideratur aliquis usufructus patris in seruo donato filio, ut statim manumittatur, 713.35

In legato usufructus omnium bonorum, & iurium comprehenduntur etiam census, 696 14.15

Pater alienans bona aduentitia filij perdit illorum usumfructum, 713.27.29

Testator limitans redditus hereditatis pro alendo herede usque ad certam aetatem, & mandans residuum conseruari pro fideicommisso censetur prohibuisse patri usumfructum in eodem residuo etiam finito tempore limitationis dictorum redditutum, 713.75.76.77

Legatum habitationis aequiparatur legato usufructus quoad facultatem cedendi, & vendendi, 775.15

Mulier, cui fuit relictus, usufructus, donec viduitatem seruauerit, non restituit fructus, cum nubit pro tempore praeterito, secus quando relinquitur per verba, si vidualem vitam seruauerit, 696.13.19

Ingressus solus in fundum, an sufficiat, ut quis dicatur esse in quasi possessione usufructus, vel requiratur aliquis usus, & exercitium illius cum scientia, & patientia aduersarij, 615.1.27.36

Annuum legatum aequiparatur legato usufructus, 656.15

Casus multi, in quibus pater non habet usumfructum in bonis filij remissiue: & quid in feudalibus, 711.49.50

Valet argumentum negatiuè: pater non habet administrationem, ergo non habet usumfructum, secus affirmatiuè: pater habet administrationem: ergo usumfructum, 713.71

Pater contrahens incestas nuptias non acquirit usumfructum bonorum aduentitiorum filij, 713.43

Consensus patris debet esse expressus, ut sibi praeiudicet in usufructu, nec sufficit, quod filius donet etiam pleno iure bona aduentitia, 781.15.16

Recusans pater consentire filio adeunti hereditatem aduentitiam, & profectitiam perdit usumfructum, siue ab initio recuset, siue ex post facto nolit ratificare, quod etiam est in acquisitione per viam contractus, 713.39 40.42

Conceditur usufructus patri in bonis aduentitiis filiorum, quamuis ad eos peruenerit ex delicto de patris, 713.14

Grauatus pater restituere bona filio non habet in eis usumfructum, 713.34

Habet pater in totum usumfructum bonorum maternorum dotalium, stantibus filiis, iuxta statutum Vrbis, neque illum perdit, quamuis in eis postea successerit unà cum filio, quidquid aliud sit de iure, 781.44. & seqq.

Non sibi praeiudicat pater in usufructu, quamuis consenserit, quod filius insinuet donationem, quam fecit de bonis aduentitiis, 781.11

Non censetur pater renunciasse usumfructum bonorum filij, nisi quando ex illo actu de necessitate infertur, 627.20

Prouisio de aliquo legato etiam tenui facta patri heredi inducit coniecturam, ut usufructus dicatur ei prohibitus in bonis eidem relictis, 713.80

Amittit pater usumfructum propter assensum praestitum subhastationi bonorum filij ad fauorem creditorum, quando subhastatio habuit effectum, 781.52.53

Pater, qui renunciauit usumfructum aduentitiorum filij, an censeatur etiam dedisse facultatem agendi, & recuperandi omnia bona ad usumfructum pertinentia, vel requiratur nouum mandatum patris, ut possit stare in iudicio, etiam in his, in quibus illi non quaeritur usufructus, 761.31

Remissio usufructus, quem habet pater in bonis aduentitiis, non infertur ex patientia, quod filij percipiant fructus dictorum bonorum, quae durat quandiu ipse voluerit, & ulterius non extenditur, 781.7.8

Ingrediens pater Monasterium amittit dimidium usufructus sibi debiti in bonis filij, licet secundum alios perdat totum, quidquid aliud sit in emancipatione, ob quam solum perdit dimidiam, 713.45.46

Relictus uxori, si in viduitate permaneat, non debetur nisi praestita cautione Mutiana de seruanda vita viduali, & de utendo, & fruendo arbitrio boni viri, 696.9.10.11

Subrogatus in locum annui redditus quando assumat naturam illius, 624 6

Vsusfructus est ius utendi, & fruendi salua rerum substantia, 919.16 5

Amittitur per eum, qui malè versatur in bonis restitutioni subiectis, 832.11

Omnium bonorum relictus uxori, seu matri, stantibus filiis an restringatur ad alimenta, 919.14

Legatus singulis annis non amittitur per non usum, 807.9

Plenus censetur relictus per verba (Dominam, Madonnam, & usufructuariam omnium bonorum) cum facultate de fructibus liberè disponendi, 919.12

Non perceptus per usufructuarium non transit ad heredes, sed ad proprietarium, quamuis fructus coluerit, & seminauerit, 807.6

Consistit in actu eius cui debetur, nec potest consistere nisi adsit aliquis, qui eo utatur fruatur, & per non usum amittitur, 807.2

Acquisitus per patrem in bonis filij ratione patriae potestatis, an amittatur in totum, seu pro parte per eiusdem patris professionem, & quid in alio usufructuario, 815.1.7

In legato usufructus singulis annis non sufficit unica praescriptio, sed requiruntur tot praescriptiones quot sunt anni, secus si legetur simpliciter, 807.12

Decursus, & non praestitus quando possit peti, 815.4

Ignorantia testamenti, in quo fuit relictus usufructus facit ut usufructuarius restituatur aduersus usumfructum amissum per non usum, 807.16

Legatum usufructus omnium bonorum relictum uxori quando restringatur ad alimenta, stantibus filiis, & quo casu per obitum illorum uxor sit reintegranda ad totum usumfructum, 901.6.8

Debitus alicui non extinguitur per professionem, 815.3

Portio usufructus debiti ei, qui non acceptauit quando accrescat legatario, 807.25.29

Bona fides, & titulus requiritur ultra legitimum tempus non utendi, usufructus dicatur amissus, 807.15

In usufructu faciliùs admittitur ius accrescendi, quàm in proprietate, 807.27

Acquisita per unum ex fratribus in seruitio Principis non sunt communicanda aliis fratribus, nec in eis pater habet aliquem usumfructum, sed retinentur ad similitudinem peculij castrensis, 993.10

Donatio maioratus cum onere, ut deueniat ad successores acqui-

acquiritur tam primo donatario, quàm sequentibus, qui illum habebunt liberum absque eo quod usufructus acquiratur patri, 993.13

Vsufructu finito per mortem vasalli feudum reuertitur ad dominum, qui potest illud alteri concedere deducto usufructu etiam viuente usufructuario, 818.11

VSVS.

1 Vsus morte finitur, 138.9.& seqq. c.957.11

Ad usum parata, seu destinata quando veniat in legato domus, & similium, 126.1

2 Vsus communis loquendi attenditur, 33.22

Concessio usus est personalis, & finitur morte, 216.24

Præsumitur peruenisse ad quemlibet proparte, 320.49

Proprie cadit in libris, & pro eo præstanda est cautio de studendo saltem per quinquennium, 254.48.50

3 Vsus rei suæ potestas non est auferenda, 542.56

Vtens accessione sui authoris debet uti cum sua causa suisque vitiis, 472.15

Vtens actu gesto ab aliquo tanquam procurator approbat illum pro tali etiam in præiudicialibus, 505.10

4 Vsus solus ipsius rei sufficit in rebus sterilibus, 615.40

5 Vsus Ecclesiæ parochialis quando possit concedi alteri, & an talis usus sit diuiduus, & conueniat usui vtriusque in solidum, 992.1.5

Vsus probatio, an debeat fieri in contradictorio iudicio, vel sufficiant actus extraiudiciales, 961.51

VSVRA, VSVRARIVS, VSVRARIVM.

1 Vsurarius contractus est nullus quoad usum, & stipulationem usurarum quarum fit demptio dando executionem in reliquis, 14.9

Constitutio census an valeat demptis pactis usurariis, 148.9

Testamentum usurarij quando reconualescat. V. Testamentum.

2 Vsura est quidquid æstimabile percipitur ultra sortem, 258.9

An dicatur quod ponens operam participet in lucro, non in capitali, 360.10.11

Interesse lucri cessantis, an habeatur pro usura in mutuo: & quid in iustis negotiationibus, in quibus lucrum cessans est magis vicinum damno emergenti, quàm lucro cessanti, 387.6.7

Faciliorem usurarum præsumptionem inducit pactum, ut non liceat post tempus redimere, 358.5

Vsuræ pupillares non præstantur, nisi fuerit probatum, quòd quis administrauerit, tanquam tutor, 240.10

In materia l.curabit, C.de act. empt. quando debeantur usuræ cessante mora, 243.32

Concursus plurium Scholarium dicitur commodum pecunia æstimabile, ita, ut si pro hoc mutuetur a Doctore, dicatur usura, 258.10

Pactum, ut suppleatur pretium, an sit contra naturam contractus, & an tanquam insolitum arguat præsumptionem usurarum, 258.35.36

Iudicium Ciuile executionis Instrumenti, an retardetur per exceptionem criminalem super usuraria prauitate, 394.24

Vsuræ conuentionales, & debitæ ex officio Iudicis in quo differant ad impediendum cursus usurarum, quando non adest persona, cui possit solui, 241.34

Permissa de iure Ciuili prohibetur de iure canonico, 235.47

Ab usuris excusatur debitor, quando non adest persona, cui possit solui, quamuis istæ essent debitæ propter moram regularem contractam per interpellationem, 241.32.33

Fideiussor soluendo usuras fœneratori non excusabitur, si non opponat exceptionem usurariæ prauitatis, nec illas repetet, quamvis denunciauerit debitori litem sibi motam, 227.28.29

Vt arguatur, sufficit rem emptam esse delectabilem, quamuis non fructuosam, 258.8

Non venit si in totum non satisfiat unico contractui, 343.19

Vsurarum præsumptio inducitur per pactum de retrouendendo elapso certo tempore, & non ante, & per modicitatem pretij: & an requiratur tertium requisitum, quòd emptor sit solitus fœnerari, 258.1.3.4

Tractatus præcedens unà cum pacto facit, ut oriatur præsumptio usuræ, 258.7

Instrumentum quando dicatur continens certum, & taxatum interesse, 387.27.28

Vsurarius non admittitur ad iuramentum super amissione scripturarum: & quid in eius herede, 262.30

Si non vult restituere, Iudex sæcularis cognoscit, 238.13

Vsura non potest dici, quando tractatur de fructibus recompensatiuis, 588.21 3

Dispositio moderans usuras centesimas habet locum etiam in contractibus præteritis celebratis tempore legis antiquæ permittentis maiores usuras, 465.6

Taxatio excessiua non inducit usuram, sed exactio, & datur reductio, & valebit contractus, vitiatis pactis à iure reprobatis, 589.17

In mutuo, & assicuratione quando consideretur usura. V. Mutuum. Assecuratio.

Vsura solum admittitur in mutuo vero, vel palliato, 679.32 4

Non cadit in contractibus innominatis, & correspectiuis, 679.36

Tunc dicitur adesse quando ex parte rei adest inæqualitas, 679.12

Contractus census, an valeat sublato pacto usurarum, 717.8.9.10

De anticipatis solutionibus remissiuè. Et quando propter illas liceat minoris emere, & committatur usura, 679.49.50.51

Depositum facit cessare cursus usurarum, 726.10

Executio contractus iurati cum obligatione Camerali non retardatur per appellationem, maximè in societatibus officiorum, quamuis prætenderetur usurarius, si usura non est clara, & notoria, 679.1. & seqq.

Solutio anticipata prohibetur in censibus, non tamen facit usuram, 679.30.31

Qualitas personarum, est consideranda ad iudicandam, an quis commiserit usuram, 679.27

Vsuræ in materia l.curabit, C.de act. empt. possunt solum peti habito respectu ad fructus perceptos, & non ultra, 716.1

Vsuræ usurarum an debeantur, 987.2 5

Non præstantur sine mora, ad quam contrahendam, quæ requirantur remissiuè: & an possint transcendere duplum, 987.5.6

Repetitio usurarum indebitè perceptarum admittitur, 911.13

Non est aperienda via usurariæ prauitati, 851.12

Bona usurarij non sunt hypothecata pro restitutione usurarum, 935.32

Conuentio si fiat super sorte, comprehendit etiam usuras, 924.47

Vendentes carius ad tempus, an sint usurarij, 91[illegible].16

VTILE VTILITAS.

Vtile per inutile quando vitietur, 162.16. c.141.11. sed vide, c.529.20. & c.587.14 1

Vtilis actus quando possit fieri sine solemnitatibus requisitis per statutum, 17[illegible]

Vtilitas actus dicitur quando nulla obligatio interuenit, secus si sit reciproca, 27.10
Conuersio vtilitatis pro Ecclesia requiritur in mutuo, deposito, & venditione, 45.1
Per quem sit probanda: & an causa debeat esse vtilis, & perpetuò duratura, 45.6
An sufficiat esse causam vtile a principio, quamuis non durauerit, & qua dicatur ista vtilitas, 45.7
Sufficit esse vtilem a principio, vt actus dicatur vtiliter gestus. 45.8. & 27.9
Non sufficit, nisi eo modo dispensatur, prout iura mandant, 27.3
Præsumitur, quando actus fit cum solemnitatibus requisitis, 27.8
Vtilitas publica, & fauor mulierem præponderat quibuscumque priuatis fideicommissorum præiudiciis, 331.8
Non facit, vt possit imponi gabella absque authoritate summi pontificis, 390.12
Vtilitas non consideratur in augendo patrimonium, sed in non diminuendo, 583.8
Publica facit, vt priuilegium prosit etiam quoad lites inchoatas, dummodo è conuerso non adsit similis vtilitas, 421.65.66
Regulatur ab onere, 443.24
Publica præfertur priuatæ, 478.11.13
Euidens Ecclesiæ requiritur in alienatione bonorum suorum, 520.21
Vtilitas Ecclesiæ attenditur tempore contractus non inspecto, quod res postea fiat deterior, sicut è contra idem dicitur de sterilitate, 520.32
Vtilitas mulieris, an adsit dare bona sua in dotem marito, 583.5
4 Vtile per tantulo non vitiatur in contractibus emphiteoticis [illegible] inseparabilibus, 657.9
Et quando est incertitudo, 742.59
Vtilitas euidens Ecclesiæ est probanda per allegantem, 624.23
Ab onere regulatur, 612.18
Si non est tanta in parte respectu partis, quanta in toto respectu totius, facit contractum indiuiduum, in quo non admittuntur particulares solutiones, 717.23
Contractus pupilli in quibus consistat, 644.31
Licet spectet ad tertium, tamen actio acquiritur stipulanti cedenda, eius pro quo fuit facta stipulatio, 627.6
5 Vtile dominium, an admittat consortium, 874.11
Vtilitas euidens Ecclesiæ qualis dicatur, & an æquiparetur necessitati, 8,8.12
Alienatio vtilis rerum Ecclesiæ, est valida: sine solemnitatibus, 838.22

VTI POSSIDETIS.

1 Vti possidetis interdictum quando detur vsufructuario ob detentionem possessionis naturalis, 311.13
Datur, stante animo possidendi ad hoc, vt turbans desinat à turbatione, 384.33
Competit contra prohibentem refectionem, & demolitionem refici, 320.22.25
Vt quis possit conueniri, actus quilibet turbationis sufficit nec est necessaria contentio possessionis, 314.11
Interdicto vti possidetis potest experiri cessionarius, & consequitur quasi possessionem rei incorporalis statim post possessionem absque aliqua apprehensione dictæ possessionis, 310.1.3.4

VVA.

1 Vuas comedere viatoribus in alieno agro licet, neque præstatutum potest hoc tolli, aut prohiberi, 80.19
Et quando dicatur per eos damnum dari in vinis, 80.14. & seqq.

VVLGO CONCEPTVS.

Vulgò conceptus quando habeatur pro filio, 267.15 2
An possit agnosci tanquam filius à patre, & legitimari per subsequens matrimonium, tam in præiudicium ipsius, quàm venientium ex fideicommisso, 744.9.29.32 4

VVLGVS.

Vulgi opinio est quoddam ius naturale infinitum naturaliter mentibus cuiuslibet, 295.15 2
Consilium, aut iudicium non est dandum, quod videatur vulgo iniquum, 195.6

VVLNVS.

Vulnusculum non dicitur vulnus, 200.19 1
Vulnerans aliquem propter pecuniam acceptam grauius punitur, 598.11 3

VXOR VXORATVS.

Vxor an hodie amittat dotem propter adulterium, 5.24 1
Habens infra annum luctus, an perdat relicta a marito, 5.29 & seqq.
Præfertur filiis in accusando occisores mariti, & in pace facienda, dummodo non secundo nubat, 5.30
Quæ efficitur ex alia causa, quàm vita inhonesta, an perdat legatum, 5.40.41
Quo casu habeat actionem sine cessione ex locatione facta per maritum, 20.3.4
Non Agit contra maritum pro separatione thori, & dotis restitutione, quamuis habuerit rem cum soluta, 35.18
Tenetur in subsidium pro debito facto per maritum pro alenda familia, 107.4. & 108.29
An probandum sit, rem mutuatam fuisse conuersam in vsum familiæ, vt vxor teneatur ex debito patris, 107.17. & seqq.
Quando debeat alere virum de bonis paraphernalibus, 107.13
Habet priuilegium, ne conueniatur, nisi in quantum facere potest, 107.9
An possit alienare fundum dotalem, aut se obligare pro redimendo viro è carceribus, seu impediendo, ne carceretur etiam pro delicto, 108.2. & seqq.
Nobilis non tenetur operari viro, 120.58
Contractus vxoris cum marito non sustinetur ex sola reuerentia, & metu præsumpto, quicquid aliud sit in contractibus filiorum, 108.14.25
Viduitatem seruans dicitur esse in eodem matrimonio, 120.13
Dispositum in vxore habet locum etiam in viro, 120.17
Quarta in bonis viri quo casu debeatur vxori nubenti sine dote, vel cum parua dote, 120.1.2
V. Quarta.
Vxoratus cognoscens solutam non committit adulterium punibile secundum leges temporales, 35.31
Si habeat filium ex concubina, quando dicatur habere ex damnato coitu, 35.40
Vxor vsufructuaria, & similes non concurrunt in prædilectione cum anima testatoris, 350.25 2
Vir, & vxor quando ad impar iudicentur, 244.8
Renuncians aliquibus bonis sibi non præiudicat, 292.5
An teneatur respondere hæredibus viri de patrimonio defuncti patefaciendo, pœna hæreditaria per iuramentum, & si hoc non fecerit, an perdat lucra nuptialia, & dotem, & de quibus bonis hoc intelligatur, 225.43. & seqq.
Institutus si vitam vidualem seruauerit, non potest adire, nisi præstita cautione Muciana, & quid si instituatur, 3

donec

donec vitam seruauerit, 563.9.12.14. &

An debeat conficere Inuentarium, 563.26

Instituta, donec vitam vidualem seruauerit, licitè percipit fructus pro tempore, quo est vidua, & casta, 563.14

Lex admittens vxorem ad accusandum mortem mariti est exorbitans, cum ex priuilegio hoc illi concedatur, 518.26

Vxoris confessio facta cum viro non probat participationem pretij, nisi fiat cum debitis solemnitatibus statuti, 498.8

Maritus, & vxor dicuntur socij, 406.5

Maritus dicitur subditus in loco, & patria vxoris, si in capitulis matrimonialibus declarauit animum ibidem contrahendi domicilium, secus non existente tali declaratione, nisi alia concurrant, & quid in vxore, 569.9.11

Maritus, vel vxor si ingrediatur religionem ante matrimonium consummatum remanens in saeculo debet expectare annum, antequam cum alio contrahat, 591.28

Vxor immissa in possessionem bonorum mariti pro assecuranda sua dote, dicitur illa verè possidere, non ad alienandum, sed ad alendum se, suosque liberos, 660.12.16

Comprehenditur in priuilegio concesso viro ob virtutem matrimonij, quod facit, vt acquirat etiam domicilium, & ciuilitatem mariti, 623.3

Forensis, an ligetur statuto, quo ligatur vir etiam in odiosis, & quamuis vxor ignoraret dispositionem eiusdem statuti, 623.8 10.27

Quando acquirat vestes, & iocalia, ac similia sibi per virum data, 638.68

Non est restituenda, viro, neque cum cautione, stante inimicitia capitali orta ex lite de maiori parte bonorum etiam lite finita, 738.53.54.55

An verè, & propriè efficiatur ciuis, seu perfectionem ad effectum, vt comprehendatur in statutis loquentibus de ciuilibus, 623.13.14

Non venit in stipulatione facta sibi per maritum de alimentis, 613.27

Relicta vsufructuaria, domina, & massaria habet facultatem accipiendi possessionem propria authoritate, 696.4

Donata vxori contemplatione mariti, an intelligantur illi quaesita, 665.9

Societates inita per maritum nomine vxoris sunt ipsius mariti stante recognitione bona fide per eandem vxorem facta etiam sine solemnitatibus statutariis, quando adsunt adminicula, & qualia debeant esse, 696.20.21.

Vxor legans aliquid marito censetur legasse animo compensandi, siue sint in dote soluta, siue promissa, 816.57.8

Legatur statutis loci originis, extra quem fuit nupta, & tenetur ad onera in loco, vbi bona possidet, 886.2

Debet viuere honestè in domo parentum vel in monasterio non autem sumptuosè pendente lite super separatione thori, 857.41

Relicta vsufructuaria, ita vt ei non possint reuideri computa, an dicatur potius administratrix ratione istius adiuncti, adeò vt per illud mutetur legatum vsusfructus in administrationem, & gubernium, 919.17 19

Grauata restituere haereditatem, an debeat satisdare ad fauorem vocatorum, 812.8

Instituta per maritum haeres vniuersalis in vsufructu omnium bonorum suorum & haereditatis, donec vixerit cum substitutione alteri facta post eius obitum, an sit etiam haeres in proprietate, & per fideicommissum grauatâ restituere substitutis, 811.1.3.5

Indigna dicitur non solum illa, quae est turpis persona, sed etiam quae habet aliam generis inaequalitatem, 863.14

Vsufructuaria donec vitam vidualem seruauerit, an debeat praestare cautionem, etiam proprietario non petente, 901.9

Interest vxoris habere virum locupletem pro sustinendis oneribus matrimonij, 924.14

Testator instituens vxorem haeredem vniuersalem, quae debeat esse vsufructuaria tantùm bonorum suorum, dicitur solùm fecisse illam legatariam in re certa, ita vt non possit petere nisi vsumfructum, 821.7

ACCESSIO.

Accessiones concreta fundi possidentur ipso iure absque corporali tactu, 425.24

An seruitus aquaeductus extendatur ad augmentum, 425.26

Quid in insula, 425.25

Quando iudicentur vt principalia, 540.4.5

FINIS.

884 VOL III + INDICE

7